திரு. வி. க.

வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்

ஆக்கியோர் :
திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனர்

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1944

விலை
ரூ. 12-8-0

முன்னுரை

யான் ஒரு சிறு குடியில் பிறந்தவன்; எளிமையில் வளர்ந்தவன்; பலதிற இயக்கங்களில் ஈடுபட்டவன். இவ் வேழையின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் சிலவற்றைக் கொண்டது, இந்நூல்.

எனது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதல் வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அணித்தே என்பால் எழுந்தது. அவ்வெண்ணம் முன்னரே எழுந்திருந்தால் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புக்களை அவ்வப் போது திரட்டிச் சேமித்து வைத்திருப்பேன். யான் அவை களைத் திரட்டினேனில்லை. தோற்றுவாய் பார்க்க.

நாட்குறிப்பும் பிறவும் ஒழுங்கு முறையில் அமையாத ஒன்றை வரலாறு அல்லது சரிதம் என்று எப்படிக் கூறுதல் கூடும்? அதனால் இந்நூல் 'வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்' என்னுந் தலைப்பைத் தாங்கலாயிற்று.

இந்நூற்கண் எனது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் சிலவே வெளிவந்துள்ளன; மற்றவை என் கருவிலே கிடக்கின்றன. வாய்ப்பு நேருங்கால் அவையும் வெளிவரும். முதலாவது காகித வாசி தீர்தல்வேண்டும்.

எனது பருவுடல் நலன் சிறிது குலைந்துள்ளது. ஆனால் நினைவுத் திறம் இன்னுங் கொழுமையதாகவே இருக்கிறது. குறிப்புக்கள் பெரிதும் எனது நினைவிலிருந்தே வெளிவந்தவை. ஆண்டுக் குறிப்புக்கும், வேறு சிலவற்றிற்கும்-யான் நடாத்திய 'தேசபக்த'னும், 'நவசக்தி'யும், ஆங்காங்கே எனக்களிக்கப் பெற்ற வாழ்த்துரைகளும் ஓரளவில் துணை நின்றன.

நினைவிலிருந்து வெளிவந்த குறிப்புக்கள் ஒழுங்குமுறை வைப்பில் அமையுமா? அமையா என்று சொல்லவேண்டுவ

தில்லை. ஆகவே இந்நூலைக் கால ஒழுங்கு, நிகழ்ச்சி ஒழுங்கு, பொருள் ஒழுங்கு முதலியன அற்ற ஒன்று என்று யானே அறிக்கை செய்துகொள்கிறேன்; இந்நாற் குறிப்புக்களைக் கொண்டு வரும்பதிப்பில் சில ஒழுங்குமுறை செய்தல் கூடு மென்று கருதுகிறேன்.

இந்நூலை யான் யாக்கத் தொடங்கியதும், தொழிலாளர் சிலர் என்னைச் சூழ்ந்து, 'நூலைப் புலவர்க்கென்று எழுதாதே யுங்கள்; எங்கட்கென்றும் எழுதுங்கள்' என்று விண்ணப் பஞ் செய்தனர். அவர்தம் விண்ணப்பத்தையும் உளங் கொண்டு எல்லார்க்கும் பயன்படுமுறையில் நூலை யாத்துள் ளேன். சில வழக்கச் சொற்களையும், மருவுச் சொற்களையும், திசைச் சொற்களையும், குறியீடுகளையும் அவ்வவ்வாறே பெய்துள்ளேன்.

எனது முதுமையை உணர்ந்து, அச்சுப்பிழை திருத்தத்தில் நாட்டஞ்செலுத்தத் தாமே வலிந்துவந்தவர் திரு. வே. தியாக ராய முதலியார்; மற்றொருவர் சாது அச்சக மேற்பார்வை யாளர் திரு. மு. நாராயணசாமி முதலியார். இவ்விருவர்க்கும் எவ்வகையில் யான் கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன்? இவர்க்கு நீண்டநாள், நல்யாக்கை, தொண்டுச் செல்வம் முதலிய பேறுகளை வழங்குமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை வழுத்து கிறேன்.

இந்நூலுக்குச் சிறப்புப் பெயரகராதி, மேற்கோள் முதற் குறிப்பகராதி, உள்ளுறை, காலக் குறிப்பட்டவணை, பிழை திருத்தம், வமிசாவளி ஆகியவை இன்றியமையாதன என்று விரைந்து, அத்தொண்டில் அன்பால் ஈடுபட்டுழைத்துத் துணை புரிந்ததுடன் நில்லாது, ஓர் ஆராய்ச்சி அணிந்துரையும் வரைந்து தந்தவர், 'சித்தாந்தம்' ஆசிரியர் திரு. மயிலை. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், பி.ஏ., பி.எல். திரு. முதலியார் அன்புக்கு யான் என்ன செலுத்தல் கூடும்? அவர்க்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியும் வாழ்த்தும் உரியனவாக.

நூல் வெளியீட்டுக்கென்று ஐந்நூறு ரூபா முன்பணம் திரு. தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை வாயிலாகச் செலுத்தி ஊக்கமூட்டியவர் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரும், கோவைச் செல்வருமாகிய திவான்பகதூர் - ஸி. எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார். அவர்தம் நன்றி மறக்கற்பாலதன்று. அவர்க்குப் பலவகைச் செல்வப்பேறும், தமிழ்த் தொண்டும் மேன்மேலும் பெருகத் தமிழ்த் தெய்வம் அருள் செய்வதாக.

யான் மனிதன்; குறையுடையவன். இந்நூல் என்னால் முதுமையில் யாக்கப்பட்டது; விரைந்து யாக்கப்பட்டது. குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன். சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

இராயப்பேட்டை
12-2-1944

திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்
ஃ

அணிந்துரை

[திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார்]

" தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலில் தோன்றாமை நன்று "—திருக்குறள்

தமிழ்த் தாயின் தவப் புதல்வராகிய திருவாளர்—திரு. வி. கலியாணசுந்தரனாரவர்களுடைய வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களை அவர்களைக்கொண்டே எழுதுவித்து வெளியிடும் நற்பேறு நம் தமிழ் நாட்டுக்கு வாய்த்தது பற்றி அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். உயிருடனிருக்கும் ஒரு தமிழ்ப் பெரியாருடைய வரலாற்றை எழுதி வெளியிடும் முறை தமிழ் நாட்டில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். தமது சரிதையைத் தாமே எழுதி வெளியிடும் முறை இத்தமிழகத்தில் மகாமகோபாத்தியாயர் டாக்டர் சாமிநாதையரவர்களால் புகுத்தப்பட்டது. வடநாட்டில் மகாத்மா காந்தி, பண்டிதர் ஜவஹர்லால் நேரு முதலிய பெரியார்கள் தத்தம் சுய சரிதைகளை வெளியிட்டுள்ளனர். தமிழாசிரியர் தமிழ் நூற்பதிப்பாளர் என்ற அளவிலேயே தமது வாழ்க்கையை நிறுத்திவிடாது, திரு. வி. க. அவர்கள் பற்பல துறைகளில் உழைத்துச் சிறந்து விளங்கும் பெரியாராதலின், அவ்வத்துறைகளிலுள்ள பலவகையான மக்களுடைய தொடர்புபெற்று, அவர்களுடனிருந்து தொண்டாற்றிய விவரங்களெல்லாம் இந்நூலில் மிளிர்கின்றன. தமிழ் மொழி, சைவ வைணவ கிறிஸ்தவ சமண பௌத்த சமயங்கள், அரசியல், தொழிலாளர் இயக்கம், கலப்பு மணம், விதவை மறுமணம், உடனுண்ணல், தீண்டாமை விலக்கு முதலிய சீர்திருத்தத் தொண்டு ஆகிய பலவற்றிலும் ஈடுபட்டு, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தோட்டிமுதல் தொண்டைமான்வரை எல்லா நிலைகளிலுமுள்ள மக்களுடன் கலந்து, சுமார் நாற்பது ஆண்டுகள் தொண்டு புரியும் வாய்ப்பும் நல்வினையும் கோடியில் ஒருவருக்கே

கிடைக்கும். இத்தகைய வாய்ப்பினைத் தன்னலம் கருதாது, "'என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்ற குறிக்கோள் ஒன்றே கொண்டு, சமூகத் தொண்டுக்குப் பயன்படுத்திய தனிப் பெருமை நமது திரு. வி. க. அவர்கட்கு உண்டு. இப்பெரியாரை அறிஞர் கி. இராமலிங்கனார் சிறுகரும்பூர்ப் பெருமண விழாவில் "தமிழ் நாடு" என்று புகழ்ந்தது சாலப் பொருத்தமேயாகும். தமிழ் நாட்டின் சிறந்த குறிக்கோள்களும் குண நலங்களும், நமது தலைவரிடம் குடிகொண்டுள்ளபடியால், இவரைத் தமிழ் நாட்டின் திருவடிவென்றே கொள்ளுதலமையும். இந்நூல் திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களாகும்; தமிழ் நாட்டின் நாற்பதாண்டு வரலாறும் இஃதாம்.

ஆயிரக்கணக்கான பேரறிஞர்களுடைய நன்மதிப்பைப் பெற்ற ஒருவர், தமது வரலாற்றை எழுதி வெளியிடுங்கால், தமது மதிப்பைக் குறைக்கக்கூடிய விவரங்களை எழுதத் துணியார்; பிறர் எழுதத் துணியினும் வெகுள்வர். அவ்வாறின்றித் தாம் குழந்தையாகவும் சிறு பிள்ளையாகவும் வளர்ந்தபோது செய்த பல தீம்புகளையும் குறும்புகளையும், பிற்கால வாழ்க்கையிற் பல நண்பர்களோடு நடத்திய பல செயல்களையும், மனைவியோடு இல்லறம் நடத்தியபோது நிகழ்ந்த சில இரகசிய சம்பவங்களையும், எவ்விதமான மறைப்பு, நாணம், திரிபு, ஜோடிப்புமின்றி உள்ளவாறே எடுத்துக் கூறுவது தெய்விகப் பண்பென்றே போற்றற்குரியதாகும். இவைகளைக் கூர்ந்து ஆராயும்போது ஜான்ஸன் வரலாற்றை எழுதிய பேராசிரியர் பாஸ்வெல் (Boswell) ஞாபகம் வருகின்றது. ஆங்கிலத்தில் பாஸ்வெல் நூலுக்கு எவ்வளவு பெருமையுண்டோ அவ்வளவு பெருமை இத்தமிழ் நூலுக்குமுண்டு.

இந்நூலைக் கேவலம் ஒரு வரலாறென்றுமட்டும் கொள்வது தவறு. சிற்சில பகுதிகளில் காவியச் சுவை ஊற்றெடுத்தோடுவதையும், சில இடங்களில் வீரச்சுவை மதர்த்தெழுந்தாடுவதையும், வேறு சில இடங்களில் உள்ளம் கனிந்து உருகுவதையும் பன்முறை படித்துப் படித்தனுபவிக்கலாம். மனைவியோடு தாம் இல்லறம் நடத்திய பகுதியை (பக். 701-716) எவர் படித்தாலும் அவர் தம் கண்ணீர் பெருகுவது திண்ணம். இப்பெரியாரியற்றிய பிற நூல்

களிலுள்ள தெள்ளிய நடை, "பீடும் மிடுக்கும் எழுச்சியும் கிளர்ச்சியும் வீறும் வீரமும் மதர்த்து ஏக்கழுத்தம் பெற்றுள்ள நடை" இந்நூலிலும் ஒளிவீசுகின்றது. உலகியற் கண்கொண்டு நோக்குவோருக்கு, மெற்றிகுலேஷன் பரீக்ஷைக்குங்கூடப் போகாத சிறிய படிப்புடைய ஒருவர், "தந்தையொடு கல்விபோம்" என்ற பழமொழியைப் பழிமொழியாக்கிப், பல பெரியார்களுடைய கூட்டுறவால் சிறந்த தமிழறிவும் மேல்நாட்டுக் கலையறிவும் பெற்று, கிரம்பிய அறிவாளிகள் மிகுந்த காங்கிரஸ் வட்டத்தில் நன்கு மதிக்கப்பெற்ற ஒரு தலைவராகவும், லார்ட் வில்லிங்டன் போன்ற மாகாணப் பேரதிகாரி முன்பும் செங்கோலுக்கு விஞ்சிய சங்கீதம் முழக்கும் அஞ்சா நெஞ்சு படைத்த தொழிலாளர் சிங்கமாகவும், நாடு கடத்தப்படுதல் சிறைக்கோட்டம் புகுதல் உயிருக்கு அபாயமுறல் என்பனபோன்ற துன்பங்கள் வருவது திண்ணமென்று நன்கறிந்தும், எடுத்த காரியத்தை முடிக்கும் பேராற்றலுடைய போர்வீரராகவும், தன்னலம் கருதிப் பொருளீட்டுவதில் ஒரு சிறிதும் கருத்துவையாத சிறந்த தியாகமூர்த்தியாகவும் திகழ்வது பெருவியப்பாகவே தோன்றும். இப்பேறுகட்கெல்லாம் முன்பு செய்தவத்தின் ஈட்டத்துடன் உலையா முயற்சியும் தேவை. "பெருமையும் சிறுமையும் தான்தர வருமே" என்பது பெரியார் திருவாக்கு.

இந்நூலிலிருந்து ஒவ்வொரு தமிழனும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நுட்பங்கள் பல ஒவ்வொரு பக்கத்திலுமுள்ளன என்று கூறுதல் மிகையாகாது. குழந்தைப் பருவத்தில் பாம்பை மிதித்த அஞ்சாமை, பிள்ளைப் பருவத்தில் சூறைத்தேங்காய் பொறுக்கிய அஞ்சாமையாகி, ஸ்பென்ஸர் கம்பெனி வேலையை உதறித்தள்ளும் அஞ்சாமையாயிற்று; பிற்காலத்தில் "தேசபக்தன்" நிலையத்தில் தண்டபாணி வழக்கையொட்டிச் சோதனை செய்ய வந்த போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரை வெளியே பிடித்துத் தள்ளுவதற்குப் பாயும் அஞ்சாமையாயிற்று; லார்ட் வில்லிங்டனுடன் போர் புரியும் அஞ்சாமையாயிற்று; மில் வேலைநிறுத்தப் போரில் உயிருக்கும் அஞ்சாத வீரமாயிற்று. கதிரைவேற் பிள்ளையவர்களிடம் பெற்ற சமய வெறி, ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர், ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை முதலி

யவர்களுடைய தொடர்பால் சமரச சன்மார்க்கமாக மாறிற்று. அன்னிபெஸண்ட், எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் முதலியவர்களுடைய கூட்டுறவு அரசியல் முளையை வளர்த்துப் பெருமரமாக்கியது. சிங்காரவேல் செட்டியார், சக்கரைச் செட்டியார், வாடியா முதலிய வர்களுடைய நட்பு, தொழிலாளர் இயக்கத் தொண்டாகப் பரிமளித் தது. பிறரிடத்துக் காணும் குணநலங்களைப் புகழ்ந்து கூறுவதில் நமது திரு. வி. க. அவர்கட்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் தமிழ்நாட்டி லில்லை. பசியென்று வந்த தொழிலாளிக்குத் தனது பொன் கடிகா ரத்தைத் தந்துதவிய இ. எல். ஐயரவர்களின் வள்ளன்மை, மருத்துவ நிலையத்தில் தம்மைப் பார்த்தழுத ஈ. வே. ரா. அவர்களின் உண்மை நட்பு, தம்மை நாடு கடத்த எண்ணிய லார்ட் வில்லிங்டனிடம் அவ்வாறு செய்யின் தமது மந்திரிப் பதவியை நீத்தல் நேரிடும் என்று கூறிய பனகல் அரசரின் அஞ்சாமை முதலிய பகுதிகளைப் படிப்போருக்கு இது நன்கு விளங்கும். தம்மைப் பிறர் குறை கூறு வதையும் ஆசிரியர் ஒளிக்காது கூறுகின்றனர். மாணிக்க நாயக்கர் "Betwixt Ourselves in the Madras Zoo" என்ற நூலில் தம்மை ஓர் ஏமாந்த எலியாகச் சித்திரித்திருப்பதையும் மறவாது கூறுவதை நோக்குக. பலர் என்றோ மறந்திருக்கக்கூடிய சிறு விவ ரங்களையும் ஆசிரியர் கூர்மையான நினைவோடு விளக்குவது இந் நூலுக்கு ஒரு தனிச் சுவையை அளிக்கின்றது. காங்கேயத்துக் கட் டித் தயிர், இராமாயண நுட்பங்களை விவரிக்கும் வைதிகப்பிராமண வேடம்பூண்ட ஓர் ஒற்றர் திருவிளையாடல், முட்டை வெங் காயம்பற்றிய உரையாடல், அசலாம்பிகையம்மையார் நீண்டநேரம் பேசுவரென்றஞ்சி உறங்குவதுபோல் பாசாங்கு செய்த ஒருவரின் நடிப்பு முதலிய நூற்றுக்கணக்கான சிறு துணுக்குகள் மக்களியற் கைப் பண்புகள் பலவற்றை விளக்குகின்றன. தமது சொற்பொழி வைக் கேட்ட ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண்மணி தம்மை மணம் செய்து கொள்ள முன்வந்த சோதனையையும் ஆசிரியர் மறவாது கூறுவது பெரிதும் போற்றற்குரியது. "ஆயிரம்விளக்குப் பள்ளித் தலைமை யாசிரியரும் என்னுயிர் நேயருமாகிய ஜான் ரத்தினம் எழுந்தார்; வெள்ளிச் செம்பொன்று கொடுத்தார்; கிறிஸ்துவக் குழுவின்

சார்பில் வாழ்த்து மலர் பொழிந்தார். அத்தமிழ்மலர் மணத்தை யான் நுகர்ந்துகொண்டே பக்கத்திருந்த மணமகளை நோக்காமல் நோக்கினேன். அவள் பூரிப்புப் புலனாயிற்று" என்பனபோன்ற பகுதிகளைப் படிக்கும்போது கல்நெஞ்சும் கரையும்.

இத்தகையதொரு சிறந்த நூலைத் தமது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் என்று பெயரிட்டு இப்பேராசிரியர் நம்பொருட்டாகத் தந்துள்ளார். "எனது வாழ்க்கை பல இயக்கங்களிலும் தொண்டுகளிலும் ஈடுபட்டது. அவைகளில் நல்ல நிகழ்ச்சிகளும் இருக்கும்; தீய நிகழ்ச்சிகளும் இருக்கும். நல்லன கொண்டும் தீயன விலக்கியும் மற்றவர் வாழ்தற்கு எனது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் ஓரளவிலாதல் துணைபுரியும் என்னும் நம்பிக்கை இதை எழுதுமாறு என்னை உந்தியது" என்றும், "எவருடைய வாழ்க்கையில் அறிவு படிப்படியே வளர்ந்து, எவ்வுயிரும் பொதுவெனுந் தெளிவு தோன்றித் தம் உயிரே பிற உயிரும் என்னும் உணர்வு பொங்கித் தொண்டுசெய்யும் அன்புச் செல்வமாகிய அந்தண்மை அமைகிறதோ அவர் வாழ்க்கை வெற்றியுடையதென்றும், மற்றவர் வாழ்க்கை தோல்வியுடையதென்றும் எனது கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி அநுபவம் முதலியன எனக்கு உணர்த்துகின்றன. எனது வாழ்க்கையில் அந்தண்மை இடம் பெற்றதா? இல்லையா? இதற்குச் சோதனை வேண்டும். என் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் வெளிவரின் சோதனைக்கு வழி ஏற்படும்" என்றும் ஆசிரியர் கூறுகிறார். இந்நூலைப் பயில்வோர் ஒருமுகமாக நின்று, இவ்வாசிரியர் வாழ்க்கை, சோதனையில் வெற்றியுடையது, அந்தண்மை நிரம்பியது, பிறர் பின்பற்றுந்தகையது என்று கூறுவர் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. அநுபவம் நிரம்பிய, அறுபது நிரம்பிய, அந்தணச் செல்வம் நிரம்பிய அறிஞர் திரு. வி. க. நீடூழி வாழி வாழி.

உள்ளுறை

திரு. வி. க

வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

க. தோற்றுவாய்

"தோற்றமுண்டேல் மரணமுண்டு" என்பது வன்றொண்டர் வாய்மை. இந்நில உலகில் எத்தனையோ உயிர்கள் பிறந்தன; எத்தனையோ உயிர்கள் இறந்தன. இவ்வேளையில் தோன்றும் உயிர்கள் எத்துணையோ? மறையும் உயிர்கள் எத்துணையோ? தோற்றத்துக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் இடைப்பட்டது வாழ்க்கை. வாழ்க்கை, வரலாறுடையது. ஒவ்வோர் உயிர்க்கும் வாழ்க்கை வரலாறு உண்டு. இதுகாறும் உலகங்கண்ட வாழ்க்கை வரலாறுகள் எவ்வளவு? அவை எண்ணில் அடங்குமோ? அவைகளைக் கணக்கிட்டுக் கூற வல்லார் உளரோ?

பொது - சிறப்பு

வாழ்க்கை வரலாறு இருவிதம். ஒன்று பொது; மற்றொன்று சிறப்பு. பொது எல்லா உயிர்கட்கும் உரியது; சிறப்பு மக்கட்கு மட்டும் உரியது. எப்படி?

உயிர்களில், வேற்றுமை இல்லை. எல்லா உயிர்களும் ஒன்றே. பின்னை வேற்றுமை எங்கே எழுகிறது? உயிர்கள் தாங்கும் உடலை யொட்டியே வேற்றுமை எழுகிறது. உயிர்கள் ஒரேவித உடலைத் தாங்குவதில்லை; அவை பலதிற உடல்களைத் தாங்குகின்றன. புல் பூடு செடி கொடி மரம்

முதலிய உடல்களையும், புழு மீன் பாம்பு ஓணான் பல்லி முதலிய உடல்களையும், ஈ வண்டு பறவை முதலிய உடல்களையும், பன்றி ஆடு மாடு புலி யானை கரடி சிங்கம் முதலிய உடல்களையும், மக்கள் உடலையும் உயிர்கள் ஏற்கின்றன. இவ்வுடல்களின் உறுப்பு, கரணம் முதலியன ஒரு படித்தாய் அமைவதில்லை. அவை பல படித்தாய் அமைகின்றன. அவ்வவ் வமைப்புக்கேற்றவாறு அறிவு விளங்குகிறது. உயிர்களின் அறிவுத்திறங்களை நன்கு தெளிந்த பண்டை மூதறிஞர், அவைகளை ஓரறிவுயிர், ஈரறிவுயிர், மூவறிவுயிர், நான்கறிவுயிர், ஐந்தறிவுயிர், ஆறறிவுயிர் என்று பாகுபாடு செய்தனர். ஓரறிவுயிர் முதல் ஐந்தறிவுயிர் வரை ஓரினம்; ஆறறிவுயிர் வேறோ ரினம். முன்னையது பகுத்தறிவில்லாதது; பின்னையது பகுத்தறிவுடையது. அஃது அஃறிணை; இஃது உயர்திணை. அஃறிணை உயிர்கள் படிப்படியே பலதிற உடல்களை எடுத்து எடுத்து, இறுதியில் உயர்திணைக்குரிய உடலை எடுக்கும்.

மனிதப் பிறவி உயர்திணையின் பாற்பட்டது. அது விடுதலைக் குரியதாதலின், அதற்குமேல் பிறவி அமைவதில்லை. இதுபற்றியே மக்கட் பிறவி விழுமியதென்று உலகம் ஒருமுகமாகக் கொண்டது.

மனிதப் பிறவி எடுத்தவரெல்லாம் மக்களாகார். அவருள்ளுங் கல்லுண்டு; மரமுண்டு; பாம்புண்டு; பறவையுண்டு; விலங்குண்டு. அவர் மக்களாக முயலுதல் வேண்டும். முயற்சி ஒரே பிறவியில் வெற்றி அளிப்பினும் அளிக்கும்; வேறு சில பிறவிகளில் வெற்றி அளிப்பினும் அளிக்கும்.

உயிர் மக்களுலகுக்கே உண்டு என்றும், மற்ற உலகங் கட்கில்லை என்றுங் கூறுவோருளர். இக்கூற்று இனி ஏற்றமுறாது. அக்காலம் மலை ஏறியது. அஃறிணை உலகுக்கும் உயிருண்டு என்று விஞ்ஞான உலகம் உறுதி செய்து விட்டது.

உடல் ஒருவித விளக்கு. இதை 'மாயாதனு விளக்கு' என்றனர் ஆன்றோர். உயிர் அறியாமை இருளில் மூழ்கிக் கிடப்பது. படிப்படியே அதன் இருளைப்போக்கி அறிவை விளக்கஞ்செய்வது உடல். அதனால் உடல் 'விளக்கு' என்று சொல்லப்பட்டது. உயிர், பலதிற உடல்களில் ஒன்ற ஒன்ற, அதனிடை அறிவு விளக்கம் பெருகிப் பெருகி வளர்கிறது. அவ்வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியும் பண்பு இயற்கையிலிருக்கிறது. இது நம் முன்னோரால் காணப்பட்டதே. இதன் உண்மையில் இக்கால அறிஞர்க்கு ஐயப்பாடு விளைந்து வந்தது. இனி அவ்வையப்பாட்டுக்கு இடமிராது. அறிஞர் ஹெக்கல், டார்வின் முதலியோர் விஞ்ஞான வழியில் நிகழ்த்திய ஆராய்ச்சிகள் வெளி வந்துள்ளன. அவைகள் இக்கால அறிஞரின் ஐயப்பாடுகளைக் களையவல்லன.

உடல் வாயிலாக உயிர் பெற்றுவரும் விளக்கம் (வளர்ச்சி) உள்ளது சிறத்தல் என்பது. உள்ளது சிறத்தலைக் [1]கூர்தல் என்பர் தொல்காப்பியனார். கூர்தல் அறம் (Evolution) உலகை வளர்த்து வருகிறது. உலக வளர்ச்சிக்கென்று, கூர்தல் அறம் இயற்கையில் அமைந்துள்ளது.

கூர்தல் அறத்தை டார்வின் ஆராய்ச்சிகொண்டு முதல் முதல் எனக்கு அறிவுறுத்தியவர் தோழர் எம். சிங்காரவேல் செட்டியார். பின்னே அவ்வறத்தைப் பற்றிய உணர்வு, தியோசாபிகல் சங்கப் பேரறிஞர் சிலர் கூட்டுறவால் ஒருவழியில் பெருகியது. இயற்கையோடியைந்து வாழ வாழக் கூர்தல் நுட்பம் தானே விளங்கிச் செல்வதை அநுபவத்தில் நன்கு தெளிதல்கூடும்.

யான் இப்பொழுது மனிதப் பிறவி எய்தியுள்ளேன். முன்னே கீழ்ப்பட்ட பிறவிகள் பல எய்தி யிருப்பேன். பழம் பிறப்பை உணரும் வாய்ப்பு மனிதப் பிறவியில்

---

[1]கூர்ப்பும் கழிவும் உள்ளது சிறக்கும்: தொல்காப்பியம்: உரியியல். கசு.

அமைந்திருக்கிறது. அவ்வுணர்வு விளங்குதற்குத் தக்க உழைப்பு வேண்டும். சத்திய ஞானப் பேற்றுக்கு அறிகுறி பழம் பிறப்புணர்தல் என்று புத்தர் பெருமான் அருளி யுள்ளனர். புத்தர் பெருமான் அருள் மொழியில் எனக்கு உறுதியுண்டு. சீலம், வாழ்க்கையானுல் பழம் பிறப்புணர்வு எளிதில் விளங்கும். வெறும் ஆராய்ச்சி அவ்வுணர்வை உண்டுபண்ணுது. பழம் பிறப்புணர்வை உண்டுபண்ணவல் லது சீலம்; சீலம்.

புல்லிலிருந்து மக்கள் வரை உயிர்கள் அடையும் உடம்புகள் ஒரே விதமாயில்லை; மாறுபட்டனவா யிருக் கின்றன. ஒரு பிறவியிலேயே மாறுதல் நிகழ்வதையுங் காண்கிருேம். அந்நிகழ்ச்சியை என்னென்று கூறுவது? அதை வாழ்க்கை வரலாறு (Life History) என்று உலகங் கூறுகிறது.

ஒரு தவளையை எடுத்துக்கொள்வோம். அதன் வளர்ச்சி யில் எத்துணை மாறுதல்! சிங்கத்தின் உறுப்புக்கள் சில புலியின்கணில்லை; புலியின் உறுப்புக்கள் சில யானையி லில்லை; யானையின் உறுப்புக்கள் சில ஒட்டகத்தினிட மில்லை. மக்கட் பிறவியிலும் மாறுதல் உற்றே வருகிறது. மிகப் பழம் பெருங் காலத்தில் மக்கள் ஆண் பெண் பிரி வின்றி ஒன்றியே இருந்தார்கள். அவர்கள் முக்கண்ணர் களாய், கோரைப் பல்லர்களாய், மாட்டுக் குடலர்களாய் வாழ்ந்த காலமுண்டு. மக்களின் உள்ளுறுப்புக்களிலும் அவ்வப்போது சிற்சில மாறுதல்கள் உற்றே வருகின்றன. இவ்வாறு உயிர்களின் உடலுறுப்புக்களில் நேரும் மாறு தல்கள் போதுப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாறு என்னப்படும். சிறப்பு வாழ்க்கை வரலாறு என்பது, மக்கள் வாழ்விலே அன்ருடம் உற்றுவரும் நிகழ்ச்சிகளின் சேர்க்கை; ஈட்டம். இதை வாழ்க்கைக் கீழ்க்கணக்கு - பேரேடு - என்னலாம். இது மக்கட் பிறவியில் மட்டும் நிகழ்வது; மற்றப் பிறவி களில் நிகழாதது. இப்பிறவிகள் பகுத்தறிவில்லாதன

வாதலால், இவைகளின் அன்றாட வாழ்க்கை ஒரே விதமாக நடைபெற்று வருகிறது. ஒரேவித வாழ்க்கையில் வரலாறு எப்படி அமையும்? இங்கே குறிக்கொண்டது மக்கள் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் நிகழும் வரலாறே யாகும்.

ஒரு சிலர்

வாழ்க்கை வரலாறு ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அமைவது. அவ்வரலாறு அமையாதவரே இரார் என்று கூறலாம். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வாழ்க்கை வரலாற்றை நூலாக எழுதப் புகுந்தால் அந்நூல்களை அடுக்க இவ்வுலகம் போதுமா? போதாது. அந்நிலையை, இயற்கை என்றும் உண்டுபண்ணாது. வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதும் பேறு ஒரு சிலர்க்கே வாய்க்குமாறு இயற்கை செய்யும். பலதிறப்பட்ட உலகை ஒழுங்கு முறையில் நடாத்தும் பொறுப்பு இயற்கை அன்னையினுடையது.

வெற்றி தோல்வி

வாழ்க்கையில் வெற்றியும் பேசப்படுகிறது; தோல்வியும் பேசப்படுகிறது. வெற்றி வாழ்க்கை எது? தோல்வி வாழ்க்கை எது? பதவி, பொருள் முதலியவற்றில் படிப்படியே இவர்ந்தோர் வாழ்க்கை வெற்றியுடையதென்றும், மற்றவர் வாழ்க்கை தோல்வியுடையதென்றும் பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றன. வாழ்க்கையின் வெற்றி, பதவி பொருள் முதலியவற்றில் விளைவது உண்மையாயின், என்னுடைய வாழ்க்கை முழுத்தோல்வி யுடையதென்று தியங்காது சொல்வேன். வாழ்க்கையில் வெற்றி என்பதும், தோல்வி என்பதும் எனக்கு வேறு விதமாகத் தோன்றுகின்றன. மக்கட் பிறவியில் பகுத்தறிவிருத்தலும், அது படிப்படியே விளக்கமுறும் பண்பு அதன்பாலிருத்தலும் நன்கு தெரிகின்

றன. இவ்வளர்ச்சிக்கென்று வாழ்க்கை அமைகிறது. இத் தகைய வாழ்க்கையின் பேறு, பதவி பொருள் அளவில் நிற்பதாகுமா என்று ஐயுறுகிறேன். எவருடைய வாழ்க்கை யில் அறிவு படிப்படியே வளர்ந்து, எவ்வுயிரும் பொது வெனுந் தெளிவு தோன்றித் தம் உயிரே பிற உயிரும் என்னும் உணர்வு பொங்கித் தொண்டு செய்யும் அன்புச் செல்வமாகிய அந்தண்மை அமைகிறதோ, அவர் வாழ்க்கை வெற்றியுடையதென்றும், மற்றவர் வாழ்க்கை தோல்வி யுடையதென்றும் எனது கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி அநு பவம் முதலியன எனக்கு உணர்த்துகின்றன. எனது வாழ்க் கையில் அந்தண்மை இடம் பெற்றதா? இல்லையா? இதற் குச் சோதனை வேண்டும். என் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் வெளிவரின் சோதனைக்கு வழி ஏற்படும்.

பண்டை மூதறிஞர்

பண்டை மூதறிஞர் தத்தம் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தாமே எழுதும் முயற்சியில் தலைப்பட்டாரில்லை. அவருள் நூலெழுதும் வாய்ப்புப் பெற்றோர் நூலில் எங்கேயோ ஒரு மூலையில் தமது வரலாற்றைக் குறிக்கும் அவசியம் நேர்ந்தால் குறிப்பர். தமது வரலாற்றைத் தாமே எழுதப் புகுவதைச் சிறுமையாகவோ செருக்காகவோ பிற என்ன வாகவோ முன்னோர் கருதி இருப்பர். அவர் தமது வரலாற் றைப் பெரிதாகக் கருதவில்லைபோலும். அக்கால தேவதைக் கும் அஃது அவசியமாகத் தோன்றவில்லை போலும்.

முன்னோர் வரலாறுகள் பெரிதும் பின்னோரால் எழுதப் படுவது வழக்கம். அவைகளில் மெய்யுரையுமிருக்கும்; புனைந்துரையுமிருக்கும். புனைந்துரை நன்னோக்குடன் அன்பினின்றும் எழுந்ததென்றே தெரிகிறது. புனைந்துரை யைச் சரித்திர உலகம் ஏலாது.

முன்னாளில் சாம்ராஜ்ய அமைப்பு, அரசியல் கட்சி ஆவேசத் தேர்தல், வெறிப் பேச்சு, பத்திரிகை முதலி யன இல்லை. இவைகள் பொய்ம்மைக்குத் தாயகங்கள். பொய்ம்மை வழி உலகம் இயங்கும் இந்நாளில், வாழ்க்கை வரலாறுகள் வெளிவராதிருத்தல் நல்லது. அவை வெளி வருமாயின், அவரவர் வரலாற்றை அவரவரே எழுதி விடுவது அறம். அப்பொழுதே நண்பரின் உயர்வு நவிற்சி யும், பகைவரின் இழிவு நவிற்சியும் இடம்பெரு தொழியும்.

மனமாற்றம்

தன் வரலாற்றைத் தானே எழுதுவதைப் பல ஆண்டு களாக யான் வெறுத்து வந்தேன். அதில் முன்னோர் வழி யைக் கடைப்பிடித்தல்வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவ னாகவே இருந்தேன். அணித்தே நேர்ந்த சில நிகழ்ச்சிகள் எனது மனோநிலையை மாற்றின. காலதேசவர்த்தமான வேகத்துக்கு இரையாகும் நிலைமை எப்படியோ நேர்ந்து விடுகிறது! என் செய்வது!!

எனது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் எற்றுக்கு எழுதப் படல்வேண்டும்? என்னைப்பற்றிய அளவில் அஃது எழுதப் பட வேண்டுவதில்லையென்றே சொல்வேன். எனது வாழ்க்கை பல இயக்கங்களிலும் தொண்டுகளிலும் ஈடுபட் டது. அவைகளில் நல்ல நிகழ்ச்சிகளும் இருக்கும்; தீய நிகழ்ச்சிகளும் இருக்கும். நல்லன கொண்டும் தீயன விலக் கியும் மற்றவர் வாழ்தற்கு எனது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் ஓரளவிலாதல் துணைபுரியும் என்னும் நம்பிக்கை இதை எழுதுமாறு என்னை உந்தியது. மற்றவர் வாழ்க்கைக்குத் துணைபோகும் நிகழ்ச்சிகள் என் வாழ்க்கையில் நல்ல வழி யிலோ தீய வழியிலோ உறுதிருப்பின், இந்நூலை எழுதும் முயற்சியில் யான் தலைப்பட்டிரேன்.

எனது வாழ்க்கை வரலாற்றை முறைமுறையே விளந்து கூறப்போகின்றேனில்லை. அதைக் விளந்து கூற யான் எண்ணியதே இல்லை; எண்ணியிருப்பேனாயின் நாட் குறிப்பை நிரலே பொறித்து வைத்திருப்பேன். (சிற்சில நாட்குறிப்புக்கட்குத் 'தேசபக்தன்', 'நவசக்தி', வேறு சில அறிக்கைகள் முதலியன துணைபுரிகின்றன). ஆதலின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளில் இன்றியமையாத சிலவற்றை மட்டுங் கூறு கூறாகக் குறித்துச் செல்ல முயல்கிறேன். அக் குறிப்புக்கள் எனது வாழ்க்கை நிலையை உணர்த்தும் என்று நம்புகிறேன்.

உ. பிறப்பு

உலகிலே பல நாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் தமிழ் நாடு எது ? வள்ளுவ வான்மணி எழுந்த நாடு ; கரிகால் வீரம் செறிந்த நாடு ; மணிமேகலை அறம் வளர்ந்த நாடு. இத்திருநாட்டின் பேர் உறுப்புக்கள் மூன்று. அவை: சேரநாடு, பாண்டிநாடு, சோழநாடு.

நாடு

சோழநாடு ஒரு பசும் பரவை. அதனின்றும் பிரிந்து தேங்கியவை தொண்டை நாடு, நடுநாடு முதலியன. சோழநாடு காவிரியை நுகர்வது. அதனால் அது புனல் நாடாயிற்று. புனல் நாட்டின் முடி நீலவான்; போர்வை பொழில்; அடி பைங்கூழ் ; பண் மருதம் ; உடைமை சோறு ; ஓம்பல் விருந்து.

நகரம்

சோழநாட்டுத் தலைநகரங்கள் [1]ஐந்து. அவைகளின் உயிர் திருவாரூர். திருவாரூர் தொன்மைக்களன் ; தெய்வக் கோயில் ; கலை நிலையம் ; அன்பு ஊற்று ; அருள் ஆறு ; அங்கே கிள்ளை தமிழ் பாடும் ; அதைப் பூவை கேட்கும்.

முன்னோர்

திருவாரூரிலே வாழையடி வாழையென வளர்ந்துவரும் மரபுகள் பல உண்டு. அவைகளுள் ஒன்று சோழிய வேளாண் மரபு. இம்மரபிலும் பல கிளைகளுண்டு. ஒரு கிளையின் வழிவழி வந்தவருள் இங்கே குறிக்கத்தக்கவர் திரு. கந்தசாமி முதலியார். அவர் மனைவியார் மீனாட்சி அம்மையார். அவர்வழித்தோன்றல் இராமசாமி முதலியார்.

---

[1]காவிரிப்பூம்பட்டினம், திருவாரூர், உறையூர், திருச்சேய்ஞலூர், கருவூர்.

திரு. கந்த. இராமசாமி முதலியார் இல்லம் தமிழகம். அவர் நெஞ்சில் சிவமணம்; வாயில் கம்பர்; பள்ளியில் இசை நடம். அவர் தம் வாழ்க்கைத் துணை அலர்மேல் மங்கை; வழிச்செல்வம் வேங்கடாசலம்.

திரு. இராம. வேங்கடாசல முதலியார் இளமையில் தந்தையாரிடம் பெற்றது தமிழ்ப் பயிற்சி; பிறரிடம் பெற்றது ஆங்கிலப் பயிற்சி. அவரது தேர்ச்சி ஆங்கிலத்திலே அதிகம். திரு. வேங்கடாசல முதலியாரின் ஆங்கிலப்பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உத்தியோகப் பித்தை அவர்பால் எழுப்பின. அப் பித்து அவரைச் சென்னைக்குத் துரத்தியது. அவர் சென்னையில் வேலை பார்த்த இடம் 'ஹிக்கின்ஸ் அண்ட் கம்பெனி'.

திரு. வேங்கடாசல முதலியாருடனும், அவருக்கு முன்னும் பின்னும் அவர்தம் உறவினர் சிலரும், வேறு சிலரும் திருவாரூரை விடுத்துச் சென்னையின் பல பாகங்களில் குடியேறினர். வேங்கடாசல முதலியார் சில உறவினருடனும் சில நண்பருடனும் சென்னை இராயப்பேட்டையின் ஒரு பகுதியில் வதிந்தனர். அப்பகுதியின் பெயர் புதுப்பேட்டை.

விருத்தாசலம் வேலப்ப முதலியார் புதல்வியார் வள்ளியம்மையாரை வேங்கடாசல முதலியார்க்கு மணஞ் செய்விக்க இராமசாமி முதலியார் முயன்றனர். அம்முயற்சி பயனளித்தது. வேங்கடாசலனாரும் வள்ளியம்மையாரும் ஒன்றி நடாத்திய அறவாழ்க்கையின் அன்பிலே உதித்தவர் இருவர். மூத்தவர் நமசிவாய முதலியார்; இளையவர் விருத்தாசல முதலியார்.

திருவாரூர் - வே. நமசிவாய முதலியார் ஆங்கிலம் பயின்று தேர்ச்சியடைந்தனர். அவருடன் பயின்றவருள் சிறந்து விளங்கியவர் என். சுப்பிரமணிய ஐயர். ஐயரை இளமையிலேயே கிறிஸ்துவங் கவர்ந்தது. அக்கவர்ச்சி அவரை இங்கிலாந்துக்குச் செலுத்தியது; பாரிஸ்டராக்கியது. பாரிஸ்டர் சுப்பிரமணிய ஐயர் சென்னை அட்மினிஸ்

டிரேட்டர் ஜெனரலாக நியமிக்கப்பட்டார். சுப்பிரமணிய ரிடம் பல நல்லியல்புகள் படிந்திருந்தன. அவைகளுள் சிறந்த ஒன்று தாயன்பு. சென்னையிலே தம் அருமை அன்னை கல்யாணி பெயரால் ஒரு மருத்துவசாலை ஐயரால் நிறுவப்பட்டது. அஃது அவர்தம் தாயன்புக்கோர் அறிகுறி யாகவே திகழ்கிறது. சுப்பிரமணிய ஐயர் இளமையில் தம் மூடன் பயின்ற நமசிவாயத்தை மறந்தாரில்லை. அவர் தமது தொழில் நிலையத்தில் நமசிவாய முதலியாரை ஒரு கணித ராக அமர்த்தினர். பின்னே முதலியார் தலைமைக் கணித ராக்கப்பட்டார்.

திருவாரூர் - வே. நமசிவாய முதலியார், கூடலூர் - தோப்பா முதலியார் மகளார் மயிலம்மையாரை வாழ்க்கைத் துணையாக் கொண்டனர். அவர் வயிற்றிற் பிறந்தவர் மூவர். அவர் : குமரவேல், இராஜா, சோமசுந்தரம்.

விருத்தாசல முதலியார்

திருவாரூர் - வே. விருத்தாசல முதலியார்க்கு ஆங்கிலம் சுவைக்கவில்லை. அவர்க்கு அந்தமிழே சுவைத்தது. அவரை இசையும் நாடகமும் தம் வயப்படுத்தின. அவர் இராம நாடகப் புலவராயினர். அப்புலமை, அவரைச் சில காலம் இராம நாடக ஆசிரியராகவும் விளங்கச் செய்தது. புதுப்பேட்டை யிலே ஒரு சிறு தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம் விருத்தாசலனாரால் நடத்தப்பட்டது. அவரால் கீர்த்தனைகள் அடிக்கடி யாக் கப்படும். அவர் தம் பெரும்பொழுது வாணிபத்தில் கழிந் தது. அவர்க்குப் பலதிறத் தொழில்கள் தெரியும்.

திரு. வே. விருத்தாசல முதலியார் தம் தமயனார் மனைவி யார் மயிலம்மையாருடன் பிறந்த பச்சையம்மாளை வேட்டு மூன்று ஆண் மக்களையும் ஒரு பெண்மணியையும் ஈன்றனர். அவர் சதாசிவம், துரைசாமி, விஜயரங்கம், அம்மணியம் மாள் என்பவர். பச்சையம்மாள் நீண்ட காலம் உலகில் வாழ்ந்தாரில்லை. அவரைக் கொடிய வெஞ்சுரம் விழுங்கி

யது. பின்னே விருத்தாசல முதலியார் மரக்காணம் வேங்கடாசல முதலியாரின் அருமைப் புதல்வியார் சின்னம்மாளை மணந்தனர். அவர் தம் மணிவயிறு முருகேசன் என்ற ஓர் ஆண் மகனையும், அம்மணியம்மாள், தாயாரம்மாள், விருத்தாம்பாள் என்ற மூன்று பெண்மக்களையும் அளித்தது. முன்னைய ஆண்மகனையும், பின்னைய பெண்மகளையும் குழந்தையிலேயே துறக்கம் அழைத்தது.

திரு. விருத்தாசலனார் இராயப்பேட்டையிலே ஓர் அரிசி மண்டி வைத்து வாணிபஞ் செய்துவந்தனர். அவ்வேளையில் அவர்தங் கருத்து வேறு துறையில் சென்றது. சென்னைக்கு ஏறக்குறைய பதினைந்து கல் தூரத்தில் ஒரு பெரிய ஏரியிருக்கிறது. அது செம்பரம்பாக்கத்து ஏரி. அவ்வேரி தெய்வச் சேக்கிழார் பிறந்த குன்றத்தூர்க்கு அணித்தேயுள்ளது. அதில் நீர் நிறைந்து வழியுங்கால், அது கடலெனக் காட்சியளிக்கும். அதைக்கண்டே, 'ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்' என்று அப்பர் பாடினரோ என்னவோ தெரியவில்லை. அப்பெரிய ஏரி கரையை முற்றுஞ் செப்பஞ் செய்யும் வேலை துவங்கப்பட்டது. செப்பஞ் செய்யும் ஒப்பந்தப் பொறுப்புப் பலவாறு வழங்கப்பட்டது. அப்பொறுப்பேற்க முயன்றவர் பலர். அவருள் ஒருவர் விருத்தாசலனார். அவர் அரிசி மண்டியைத் தம் மூத்த புதல்வர் சதாசிவத்தினிடம் ஒப்புவித்து ஏரி வேலைக்குச் சென்றனர். இரண்டொரு திங்கள் கடந்ததும் நமசிவாயனாரிடமிருந்து விருத்தாசலனார்க்கு ஒரு முடங்கல் கிடைத்தது. அதில் பங்கு பாகப் பிரிவு குறிக்கப்பட்டிருந்தது. விருத்தாசலனார் தமையனார் விருப்பத்துக்கு இணங்கி நடப்பதாக விடையிறுத்தார். தமையனார் பத்திரம் எழுதித் தம்பியாரை அழைத்தார். தம்பியார் போந்து பத்திரத்தைப் படித்துப் பார்த்தார். தமக்குரிய பங்கு முழுவதையும் தம் முதல் மனைவியாரின் பிள்ளைகளே அடைதல்வேண்டும் என்றொரு குறிப்புப் பத்திரத்தில் பிறங்கியது. அது விருத்தாசலனார் மனத்தைச்

சிறிது கலக்கியது. காரணம் இரண்டாம் மனைவியார்க்கு ஆண்மக்களின்மை என்று சொல்லப்பட்டதாம். விருத்தாசலனார் தமது மனோநிலையை வெளியிடாது, தமயனார் விருப்பத்துக்கு இணங்கியே நடந்து கொண்டார். ஆனாலும் 'எங்கேனும் ஒரு கிராமத்தில் தங்கி வாணிபஞ் செய்து காலங்கழித்தல் நல்லது' என்ற எண்ணம் அவருள் உதித்தது. அவ்வெண்ணத்துடன் அவர் ஏரிக்குத் திரும்பினர். ஏரி வேலை முற்றுப் பெற்றது. அங்கே விருத்தாசலனார் நண்பருடன் பேசும்போதெல்லாம் தமது எண்ணத்தை வெளியிடுவர். ஒரு நண்பர் நாதமுனிநாயுடு என்பவர் தமது துள்ளங் கிராமம் வாணிபத்துக்கு உரியதென்றும், சுற்றுப்பக்கங்களில் பல கிராமங்கள் உண்டு என்றும், வாணிபம் வளமாக நடைபெறுமென்றும் அடிக்கடி முழங்குவர். அம்முழக்கம் விருத்தாசலனார்க்கு ஊக்க மூட்டும்.

துள்ள வாசம்

துள்ளம் மிகச் சிறிய ஊர்; ஏழெட்டு வீடுகளைக் கொண்டது; ஆனால் வளமுடையது. அது செங்கற்பட்டு ஜில்லா சைதாப்பேட்டை தாலுக்காவிலே நூம்பலுக்கும் செட்டியா வரத்துக்கும் நடுவிலுள்ளது. அவ்வூரை விருத்தாசலனார் பார்வையிட்டுப் புதுப்பேட்டை போந்து, மனைவி மக்களை அழைத்தேகினார். துள்ளத்தில் கண்ணன் கோயிலுக்கு அருகே, அரங்கசாமி பிள்ளையின் நிலத்தில் பனை ஓலை வேய்ந்த ஒரு நிலயம் அமைக்கப்பட்டது. குளத்தருகேயுள்ள ஆல மரத்தடியில் மற்றுமொரு குடில் அமைக்கப்பட்டது. முன்னையது தங்குதற்கும், பின்னையது வாணிபத்துக்கும் பயன்பட்டன.

முனிசாமி பிள்ளையும் இராஜா முதலியாரும்

நூம்பல், ஒரு ஜாகிர் கிராமம். அந்நாளில் அஃது ஓர் ஆங்கிலோ இந்தியர் வயத்திலிருந்தது. அக்கிராம அமீனா

திரு. முனிசாமி பிள்ளை என்பவர். அவர் அதிகாரம் அமீனா அளவில் நின்றதில்லை; ஏறக்குறைய பத்துக் கிராமம் வரை பரவி நின்றது. அவ்வட்டங்கட்கு ஒரு முடி சூடா மன்னரென முனிசாமி பிள்ளை விளங்கினார் என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன். அவர் நண்பருக்குத் தம் உயிரையுங் கொடுத்துக் காக்குந் தன்மையர்; பகைவரிடத்திலோ இரக்கமின்றி நடப்பவர்! புதுப்பேட்டை நமசிவாய முதலியாரின் இரண்டாவது குமாரர் இராஜா முதலியார் - அம்மை குத்து இலாகா மேற்பார்வையாளர் - தம் சிறிய தந்தையாரைப் பார்க்க ஓர் இரவில் நூம்பல் வழியே வந்தார். காரிருள் சூழ்ந்தது. இராஜா முதலியார் நூம்பலில் தங்க இடந் தேடினார். முனிசாமி பிள்ளையின் வீட்டுத் திண்ணைமீது முதலியாரது நெஞ்சஞ் சென்றது. அதில் அவர் படுத்தனர். முனிசாமி பிள்ளை வெளியே வந்தபோது, திண்ணையில் படுத்திருந்தவரைக் கண்டு, 'யார்' என்று விசாரித்தனர். முதலியார் தாம் வந்த வரலாற்றைச் சொன்னார். முனிசாமி பிள்ளை, இராஜா முதலியாருக்கு முகமன் கூறி, உணவளித்து, உறங்க இடம் தந்து, அவருடன் நீண்ட நேரம் பேசி அயர்ந்தனர். பொழுது புலர்ந்ததும் அமீனா தமது வண்டியில் முதலியாரை ஏற்றித் துள்ளத்துக் கனுப்பினார். அன்று முதல் அமீனா முனிசாமி பிள்ளை, துள்ளம் விருத்தாசல முதலியாரிடம் நெருங்கிப் பழகலானார். அப்பழக்கம் விருத்தாசலனார்க்குப் பல வழியிலும் ஆக்கமளித்தது.

எரி

விருத்தாசல முதலியாரது செல்வாக்குச் சிலர்க்குப் பொறாமையூட்டிற்று. அப்பொறாமை, தீயாய் முதலியார் கடையை எரித்தது. செட்டியாவரத்திலுள்ள ஒரு வாணிபர் ஏவுதலால் முதலியார் கடை கொளுத்தப்பட்டதென்பது முனிசாமி பிள்ளைக்குத் தெரிய வந்தது. அவரது சீற்றம் அவ்வாணிபர்மீது கனன்றெழுந்தது. அக்கனல் விருத்தாசல

முதலியாரால் தணிக்கப்பட்டது. விருத்தாசல முதலியார் தமது இல்லத்தின் முற்பகுதியில் கடை வைத்தனர். ஊரவர் அநுதாபம் பெருகிற்று. சுற்றுப் பக்கங்களிலுள்ளவர் நாட்டம் முதலியார் கடைமீதே சென்றது. வாணிபம் வளர்ந்தது. பொருட்செல்வமும் சிறிது சேர்ந்தது. நிலபுலங்கள் வாங்கப்பட்டன.

எனது தோற்றம்

அச்சமயத்தில் விருத்தாசல முதலியார்க்கு விஷு ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் இருபத்தொன்பதாம் நாள் (12-9-1881) பரணியில் ஓர் ஆண் குழவி பிறந்தது. அக் குழவியே திரு. வி. உலகநாத முதலியார். அவருக்குப் பின்னே சுபானு ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் பதினோராம் நாள் ஞாயிற்றுக் கிழமை (26-8-1883) மிருகசீரிடம் இரண்டில் மற்றுமோர் ஆண் குழவி பிறந்தது. அக்குழவி திரு. வி. கலியாணசுந்தரன் என்னும் எளியேன். எனக்குப் பின்னே பூஷணம் என்ற ஒரு பெண் குழவி செனித்தது. இறுதியில் ஓர் ஆண் குழவி தோன்றி மறைந்தது.

விருத்தாசல முதலியார்க்கு முதல் மனைவியார் வழித் தோன்றியவர் நால்வர்; இரண்டாவது மனைவியார் வழித் தோன்றியவர் எண்மர்.

தமையனார்க்கும் எனக்கும் வீட்டுச் செல்வப் பெயர்கள் பெரியசாமி சின்னசாமி என்பன. இன்னும் நாங்கள் பெரியசாமி சின்னசாமி என்றே அழைத்துக் கொள்வோம்.

ஆறும் பேறு

யான் ஆறுவது பிள்ளை. எனது வலது காலடியின் இறுதியில் ஆறுவது விரல் படைப்பில் அமைந்துள்ளது. நாலும் ஐந்தும் ஆறும் பிரிவின்றி ஒன்றை ஒன்று பற்றி ஒருமைப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறுவது பிள்ளை என்றதும் நம் நாட்டவர்க்கு ஆர்வம் பொங்குவது இயல்பாய்விட்டது.

ஆருவது பிள்ளைப் பேற்றில் என்ன அதிசயம் நிலவுகிறதோ தெரியவில்லை. ஆருவது பிள்ளை அதிர்ஷ்டசாலியா யிருப்பான் என்று பொதுவாகப் பேசப்படுகிறது. 'ஆருவது பிள்ளை யானை கட்டி வாழ்வான்' என்று சிறப்பாகச் சொல்லப்படுகிறது. இச்சொல் பழமொழியாகவும் நாட்டு வழக்கில் வந்துள்ளது. ஆருவது பிள்ளையாகிய எனக்கு என்ன அதிர்ஷ்டமிருக்கிறது? யான் யானைகட்டி வாழ்ந்தேனு? வாழ்கிறேனு? யான் தலைமை பூண்ட மகாநாடுகளில் நடந்தேறிய ஊர்வலங்கள் சிலவற்றில் யானையும் அசைந்து அசைந்து நகர்ந்ததுண்டு. இது யானைகட்டி வாழ்ந்ததாகுமா? யானை ஊர்வலத்துக்கும், ஆரும்பேற்றுக்கும் ஏதேனுந் தொடர்பிருக்குமா? ஆருவதல்லாதார் ஊர்வலங்களிலும் யானை அசையாமலில்லை. ஆகவே தொடர்பு எனக்கு விளங்கவில்லை. என் வாழ்க்கை யானைச் செல்வம் பெற்றதா? பூனைச் செல்வமாதல் பெற்றதா? இந்நூலை முற்றும் படிப்போர்க்கு உண்மை விளங்கும்.

திரு. வி.

என் பெயர் திரு. வி. கலியாணசுந்தரம். திரு. திருவாரூரைக் குறிப்பது; வி. விருத்தாசல முதலியாரை உணர்த்துவது. தமையனும் யானும் இளமையில் வி. உலகநாதன் - வி. கலியாணசுந்தரம் என்றே எங்கள் பெயரை எழுதி வந்தோம். பள்ளிகளிலும் எங்கள் பெயர்கள் அவ்வாறே பதிக்கப்பட்டன. எங்கள் பங்காளியில் ஒருவர் எங்கள் தந்தையாரிடம் போந்து, 'பிள்ளைகள் திருவாரூரை ஒதுக்குவதென்ன? நம் பிள்ளைகள் எங்கே பிறந்தாலும் வளர்ந்தாலும், எங்கே போனுலும் வந்தாலும் நம்முன்னோர் ஊராகிய திருவாரூரை மறத்தலாகாது. பிள்ளைகள் பெயர்களின் முன் வி யுடன் திருவையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளல் வேண்டும்' என்று வலியுறுத்தினர். அவர்தம் வலியுறுத்தலுக்குப் பின்னரே 'திரு' சேர்க்கப்பட்டது. அச்சேர்க்கை பின்னளில்

ஒருவிதத் தொல்லை விளைத்தது. சில காரணம் பற்றி வடமொழி ஸ்ரீ தமிழ்த் திருவாக மாற்றப்பட்டது. அம்மாற்றம் எங்கள் திருவுடன் முட்டலாயிற்று. எங்கள் திருவின் உண்மை தெரியாதார், நாங்கள் ஸ்ரீக்குப் பதிலாகத் திருவை உபயோகிக்கிறோம் என்று கருதி, ஸ்ரீ. வி. உலகநாத முதலியார் என்றும், ஸ்ரீ. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் என்றும் எழுதிவிடுகிறார். இத்தொல்லை பெரிதும் பத்திரிகை உலகில் நிகழ்ந்து வருகிறது. இதை நீக்கும் பொருட்டு, என் நூல்களின் முகப்பில் 'திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்' என்று என் பெயர் பொறிக்கப்படுகிறது.

குறிப்பு

பிறப்பு நல்லதா? கெட்டதா? அதை நல்லதென்று சொல்வோரும் உளர்; கெட்டதென்று சொல்வோரும் உளர். பிறப்பு நல்லதாவது எப்பொழுது? கெட்டதாவது எப்பொழுது? பிறப்புக்கு நோக்கு உண்டு. அது நிறைவேறப் பெற்றவர் பிறவியை நல்லதென்பர்; நிறைவேறப் பெறுதார் அதைக் கெட்டதென்பர். இவர் பிறவி தாங்கிப் பிறவியில் இருந்து கொண்டே 'பிறப்புக் கெட்டது' என்பது நல்லதா? பிறவி எடாமல் - பிறவியில் இராமல் - 'பிறப்புக் கெட்டது' என்று சொல்லுதல் இயலுமோ?

பிறப்பின் நோக்கு என்ன? விடுதலை என்று பொதுவாக உலகஞ் சொல்லும். விடுதலை பிறப்பில் இருத்தலால் அது வேண்டுவதாகிறது. இதுபற்றியே மாணிக்கவாசகர், 'யானேதும் பிறப்பஞ்சேன்' என்றுர். இதனுல் பிறவி வேண்டற்பாலது என்று தெரிகிறது. அவரே தொடர்ந்து, 'இறப்பதனுக்கு என்கடவேன்' என்கிறுர். இதனுல் இறத்தலாகா தென்பது விளங்குகிறது. இறவாமையே விடுதலை என்பது.

விடுதலையும் இறப்பும்

விடுதலைக்கும் இறப்புக்கும் என்ன வேற்றுமை? மீண்டும் பிறக்கச் செய்யாதது விடுதலை; மீண்டும் பிறக்கச் செய்வது இறப்பு. மக்கள் எதற்கு முயலுதல் வேண்டும்? விடுதலைக்கா? இறப்புக்கா?

மக்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட உயிர்களெல்லாம் பகுத்தறிவில்லாதன. அதனால் அவைகள் இயற்கையோடியைந்து வாழக் கடமைப்படுகின்றன. அவ்வுயிர்கள் இயற்கையோடியைந்து வாழ்ந்து வாழ்ந்து, படியேறியேறி, மக்கட்பிறவி எய்திப் பகுத்தறிவு பெறுகின்றன. பகுத்தறிவில் உரிமை விளங்குகிறது. உரிமை, உயிரை இயற்கை வழியில் ஒழுகச் செய்யவும் செய்யலாம்; அதைக் கடக்கத் தூண்டினுந் தூண்டலாம். இயற்கை வழி, பிறவி நோக்கு நிறைவேறத் துணைசெய்யும்; அதாவது விடுதலைக்குத் துணைசெய்யும். மற்றையது பிறவி நோக்குக்கு ஊறு செய்யும்; வினைகளை ஈட்டும்; இறப்பைக் கூட்டும்; மீண்டும் பிறவி நல்கும்.

வினையும் உடலும்

விடுதலை பலவிதம். உடலுடனும் விடுதலை பெற்றிருக்கலாம்; உடலைவிடுத்தும் விடுதலை பெற்றிருக்கலாம். வினையற்ற உடல் விடுதலை அடைவது; வினையுற்ற உடல் விடுதலை அடையாதது. வினையற்றால் உடல் இராது என்று சிலர் கூறுப. அக்கூற்றுக்கு, வினையற்றால் மாயா உடல் இராது என்று பொருள் விளக்குக. வினையற்ற உடல் ஆண்டவன் கோயிலாகிறது; அதை மாயா உடல் என்று கொண்டு ஏன் இடர்ப்படல் வேண்டும்?

வினையுற்ற மாயா உடலை வினையற்றதாக்கி, அதை ஆண்டவன் கோயிலாக்க ஏன் முயலல்வேண்டும்? விடுதலைக்கு என்க. விடுதலைக்கு வழி என்ன? உலகம் பல கூறும். கீதை வழி காட்டியுள்ளது. கீதை நிஷ்காமிய

கர்மத்தை - பயன் கருதாத் தொண்டை - அறிவுறுத்துகிறது. பயன் கருதாத் தொண்டு செய்யச் செய்ய மாயா வினை சேராது; உடல் ஆண்டவன் கோயிலாகும். இதுவே விடுதலை; பிறவி நோக்க நிறைவேற்றம்.

என் கருத்து

யான் பிறப்பை வெறுக்கின்றேனில்லை; அதை விரும்புகிறேன். தொண்டுக்குப் பிறவி பயன்படல் வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. எனது வேட்கை ஒருவாறு நிறைவேறியே வருகிறது. இளமையில் என் தொண்டு காமியத்தில் சென்றது; பின்னே அது நிஷ்காமியமாக மாறியது. அம்மாற்றம் எப்படியோ உற்றது! நல்ல நூல்களும், பெரியோர் சேர்க்கையும், இல்வாழ்க்கையும், இயற்கை இறையின் அருளும் மாற்றத்துக்குக் காரணம் என்று கூறுவேன்.

பெற்றோர்

தொண்டுக்குரிய பிறப்பை யான் தாங்க அருள் புரிந்த என் தாய் தந்தையர்க்கு யான் என்ன கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன்? அவர்களை மனமொழி மெய்களால் வணங்குகிறேன். இவ்வணக்கம் போதுமா? வேறு காண்கிலேன்! என் செய்வேன்! [1]பெற்றோர் அன்புக்கு ஈடுசெய்யும் பொருள் எவ்வுலகில் உண்டு? இல்வாழ்க்கை வாழ்க; வெல்க. இல்வாழ்க்கையை வாழ்த்த வாழ்த்த என் மனம் குளிர்கிறது.

---

[1]ஈன்று வளர்த்த தாய்தந்தைக்கு எவரே கைம்மா றியற்றிடுவார்
ஆன்ற மதலை நூறுவய தளவும் அடிமைத் திறம்பூண்டு
மூன்று புவனத் துள்ளபொருள் முற்றுமளித்து முறைமுறையே
என்று வழிபா டியற்றிடினும் ஒருநாள் வளர்த்தற் கியையாதே.

—தனிப்பாடல்

தொண்டு

தொண்டினுஞ் சிறந்த ஒன்று இருக்கிறதா? எனக்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. தொண்டே எனது வாழ்க்கை; எனது செல்வம்: எனது ஆருயிர்; எனது சமயம்; எல்லாம்; எல்லாம். விளைவு என்ன ஆயினும் ஆக. அதுபற்றிய கவலை எனக்கில்லை. 'என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'.

எனக்குப் பிறப்பு வேண்டும்; பிறப்புப் பயன்கருதாத் தொண்டுக்குப் பயன்படுதல் வேண்டும். சாதி மதம் மொழி நிறம் நாடு முதலியவற்றைக் கடந்து நிற்கும் பொதுமை அறத்துக்குரிய சன்மார்க்கத் தொண்டு செய்தல் வேண்டும். இதுவே எனது வேண்டுதல்.

"அப்பாநான் வேண்டுதல் கேட்டு
அருள் புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாம் நான்
அன்பு செயல் வேண்டும்"

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

௩. சோதிடம்

சோதிடம் ஒரு கலை; வேத அங்கங்களில் ஒன்று. சோதிடக்கலை தோன்றியதன் காரணம் என்னை? மக்கள் வருங் காலத்தை உணர்ந்து வாழ்க்கையை ஒழுங்கு செய்து கொள்வதற்குத் துணைபுரியத் தோன்றியது அக்கலை. அது மக்களைக் கோள்களுக்கு அடிமைப்படுத்துவதன்று; கோள்களின் குறும்புகளை உணர்த்தி, அவைகளினின்றும் விடுதலையடைதற்குரிய வழிகளை மக்கள் காணத் தூண்டும் நோக்குடையது.

ஏடு புரட்டல்

சோதிடக் கலையை யான் முறையாக ஆய்ந்ததில்லை. என் தமையனார் அக்கலையை ஆராய்ந்த வண்ணமிருப்பார். ஒவ்வொருபோது சோதிட நூல்களின் ஏடுகளைப் புரட்டிப் புரட்டி யான் பார்ப்பதுண்டு. என் ஜாதகக் குறிப்புக்கள் காணப்படும் இடங்களை மட்டும் ஊன்றிப் பார்த்துத் தெளிவு செய்துகொள்வேன். எனது இல்லத்துக்குச் சோதிடர் வாராமலிருப்பது அரிது; பலதிறக் குழுவுடன் சோதிடக் குழுவும் என் இல்லத்தில் கூடும். சோதிடப் புலவரும் என் தமையனாரும் உரையாடுவர். சிற்சிலபோது அவருடன் யானுங் கலந்து கொள்வேன். வல்லார் உரைக்குஞ் சில நுட்பங்கள் என் நெஞ்சில் ஒரு மூலையில் படியும்.

கருத்துக்கள்

என் ஜாதகக் குறிப்பு முதல் முதல் திருவல்லிக்கேணியில் என் பாட்டியார் வீட்டில் ஒருவரால் கணிக்கப்பட்டது. பின்னே அது நூம்பல் இரத்தினவேல் நாயனாரால் விரிவாக எழுதப்பட்டது.

	கே	ல சனி சங்	செவ்
	இராசி		குரு
			சு சூ
		ரா	பு

ரா	சனி		சு
ல புத	அம்சம்		சூ
			குரு
செவ்			சங் கே

நூம்பல் சோதிடர் எழுதிய என் ஜாதகம் தேனும் பேட்டை சோதிடரால் ஒருமுறை இராயப்பேட்டையிலே பரிசோதிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது யானுந் தந்தையாருட னிருந்தேன். பரிசோதனை நீண்டநேரம் நிகழ்ந்தது. சோதிடர் விடைபெற்றபோது என் தாயார் வந்தனர். சோதிடர் அவரைப் பார்த்து. 'உங்கள் சின்ன பையன் வருங்காலத்தில் ஒரு மன்னனைப்போல் வாழ்வான்' என்று சொன்னார். அன்னையார், மகிழ்ச்சி பொங்கிய முகத்துடன், 'ஆயுள் பாகம் எப்படி?' என்று கேட்டார். 'திர்க்காயுள் திர்க்காயுள்' என்றார் சோதிடர். சோதிடர் என் பெருமை பேசியதைக் கேட்கக் கேட்க எனது உள்ளமும் விம்மியது; உடலும் விம்மியது.

பெரியமெட்டிலே ஒரு கணிதர் இருந்தார். அவர் அடிஷன் கம்பெனியில் வேலை பார்த்தவர். அவரை 'அடிஷன் கம்பெனி ஜோசியர்' என்று இராயப்பேட்டை சொல்லும். அவர் ஞாயிறுதோறும் இராயப்பேட்டையிலே எங்கேனும் சோதிடக் கடைவைப்பர். ஒரு நாள் அக்கடை எங்கள் வீட்டில் திறக்கப்பட்டது. கணிதர் என் ஜாதகத்

தைப் பார்வையிட்டார். அவர் கூறிய குறிப்புகளுள் ஒன்று. 'பிள்ளையாண்டான் பள்ளிப் படிப்பு இப்பொழுது விளக்கென எரிகிறது. அது திடீரென அணையும். பின்னே அவன் பெரிய வித்துவானுவான்' என்பது. அக்கூற்று எனக்குச் சீற்ற மூட்டியது. சீற்றம் மடை திறந்து ஓடவில்லை; உள்ளேயே சுழன்று சுழன்று நின்றது.

யான் மெற்றிகுலேஷன் பரீட்சைக்குச் செல்ல ஒண்ணுதவாறு தடைநேர்ந்த சமயம், ஒருநாள் என் புத்தகக் குப்பைகளைக் கிளறினேன். நூம்பல் சோதிடர் எழுதிய விரிந்த ஜாதகக் குறிப்பு என் கண்ணிற்பட்டது. அதைக் கண்டதும் எனக்குச் சினம் மூண்டது. மூண்ட சினம் அந்த ஜாதகக் குறிப்பைத் துகள் துகளாகக் கிழித்தெறியச் செய்தது. திருவல்லிக்கேணியார் எழுதிய குறிப்பு எங்கேயோ கிடந்தது. அதுவே பின்னளில் பயன்பட்டது.

சோதிடக்கலை நிழல் என்மீது சிறிது படர்ந்த காலத்தில் யோகி சிவசங்கர முதலியார், பேர்பெற்ற ஞாலக்கணிதர் T. பார்த்தசாரதி நாயகரை 'நவசக்தி' நிலையத்துக்கு அழைத்து வந்தனர். நாயகரும் யானும் நீண்ட நேரம் உரையாடினோம். 'சனி தசையில் செவ்வாய் புத்தியில் எனக்கு மாரகம் நிகழும் என்று சிலர் சொல்கிருர். அதைச் சிலர் மறுக்கிருர். தங்கள் கருத்து என்ன?' என்று கேட்டேன். நாயகர், 'ஜாதகத்தைப் புடம் செய்யாமல் மாரகங் கூற என் மனம் இசையவில்லை' என்று பகர்ந்தனர். அவர் பகர்ந்த அளவில் நின்ருரில்லை; என் ஜாதகத்தை முறையாகக் கணித்துத் தூய்மை செய்யவும் விரும்பினர். அவர் விருப்பம் வலியுறுத்தலாக முடிந்தது. அவ்விருப்பமும் வலியுறுத்தலும் என்னை இணங்கச் செய்தன. பார்த்தசாரதி நாயகரால் ஜாதகம் கணிக்கப்பெற்றது. அவரது கணிதத்தினின்றும் பிறந்த சக்கரங்களே மேலே பொறிக்கப்பட்டவை. நாயகர் ஆராய்ச்சியில் சனி - செவ்வாயில் மாரகம் விளையாதென்பது விளங்கியது. சனி - செவ்வாய் என்னை ஒன்றுஞ்

செய்யவில்லை. இப்பொழுது புதன் தசையில் கேது புத்தி நடக்கிறது.

என் ஜாதகத்திலுள்ள இராசி சக்கரம் பெரும்பாடு படவில்லை. ஒருவர் கணிதத்தில் இலக்கினம் மாறியது; இடபம் மிதுனமாயிற்று. மற்றொருவர் ஆராய்ச்சியில் சந்திரன் மிதுனத்துக்கு ஓடினான். அம்சா சக்கரம் பட்டபாட்டை என்னென்று சொல்வேன்! கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரியார், வடக்குரங்காடுதுறை சாமிநாத தேசிகர், சூளூர் அப்பாஜி சோதிடர், எட்டையபுரம் குரு. குகதாச பிள்ளை, ஆர்க்காடு இராமசாமி செட்டியார் முதலியோர் கணிப்பில் அம்சா சக்கரம் பல வழியில் திரிபுண்டது. இலக்கின மாற்றமும், கோள் மாற்றமும் மலியலாயின.

பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார் தமிழ்க்கலைஞர். அவர்க்குச் சோதிடக்கலையுந் தெரியும். அவர் சென்னையில் தங்கியபோது அவரைக்காண யான் சென்றேன். பண்டிதையார் என் ஜாதகக் குறிப்பை எழுதித் தருமாறு கேட்டனர். அதை எழுதித் தந்தேன். பக்கத்திருந்த ஒருவரைப் பார்த்து, 'கிருஷ்ணசாமி, இதைப் பார்' என்றார் அம்மையார். கிருஷ்ணசாமி ஐயர் என் குறிப்பை நோக்கினார்; உற்று உற்று நோக்கினார்; பலன் சொன்னார். அவர் வெளியிட்ட கருத்து என் வாழ்க்கைப் படம்போலக் காணப்பட்டது. யான் வியப்புற்றேன். கிருஷ்ணசாமி ஐயர் என் கெழுதகை நண்பருள் ஒருவரானார்.

நண்பர் ஆனந்தம் என்பவராலும் என் ஜாதகம் பல முறை ஆராயப்பட்டது. அவர்தங் கருத்துப் பெரிதும் கிருஷ்ணசாமி ஐயர் கருத்துக்கு அரண் செய்தது.

என் ஜாதகத்தைப் பார்த்தவர் ஒருவரா? இருவரா? நூற்றுக் கணக்கானவர்!! அந்தோ! அவருள் எழுந்த கருத்து வேற்றுமையும் நூற்றுக்கணக்கு! ஆனால் நிபுணரிடத்தில் பெரிதுங் கருத்து வேற்றுமை தோன்றுவதில்லை.

குறைபாடு எங்கே? சோதிடக் கலையினிடத்திலா? சோதிடக் கலைஞரிடத்திலா? கலைஞரிடத்தில் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை. பல நூல்களைப் பயின்று, பலர் ஜாதகங்களைப் பார்த்து, அநுபவம் பெற்றவர் சொல்லும் பலனே பொருந்தி வருகிறது. மற்றவர் சொல்வது பொருந்தி வருவதில்லை. நிபுணர் கருத்துக்களைத் திரட்டி, அவைகளின் சாரத்தை ஈண்டு வடித்துத் தருகிறேன்.

பலன்

இலக்கினத்தில் சனியும் சந்திரனும் சேர்ந்திருக்கின்றனர். சனி ஒன்பது பத்துக்குடையவன்; தர்மகர்மாதிபதி. இவ்வமைப்பு நல்லதே. ஆனால் தர்மகர்மாதிபதி இலக்கினத்தில் அமர்தலாகாது; சனி அம்சத்தில் நீசம் பெற்றிருக்கிறான். சந்திரன் மூன்றுக்கு உடையவன்; இலக்கினத்தில் உச்சம் பெற்றிருக்கிறான்; சனி சேர்க்கை நல்லதன்று. சனி சந்திரர் சேர்க்கை சிறப்பைக் கெடுக்கும். செவ்வாய் ஏழு பன்னிரண்டுக்கு உடையவன்; இரண்டில் அமர்ந்துள்ளான். குடும்பம் நாசமுறும். திருமணமாகாது; ஆனாலும் மனைவி நீண்ட காலம் இருக்க மாட்டாள். செவ்வாய் புதனைப் பார்த்தலால் பிள்ளைப் பேறு அரிது. பிள்ளை பிறந்தாலும் இறந்துபடும். செவ்வாய் நின்ற வீடு புதனுடையது. புதன் ஐந்துக்குடையவனாய் ஐந்திலேயே நின்று உச்சம் பெற்றிருக்கிறான். அதனால் செவ்வாய் ஆட்சி முழுவதும் செல்லாதொழியும். குரு எட்டுக்கும் பதினொன்றுக்கும் உடையவர்; மூன்றில் உச்சம் அடைந்திருக்கிறார். மூன்றாமிடம் மறைவுடையது; சனி பார்வை விழுந்துள்ளது. எட்டுக்கெட்டில் மூன்றாமிடத்தில் உச்சமாகக் குரு வீற்றிருத்தலால், ஆயுள் பலமுண்டு. சுக்கிரன் இலக்கினாதிபதி; ஆறுக்கும் உடையவன். அவன் நாலில் அமர்ந்தது

சிறப்பு. ஆனால் அவன் பகைவனாகிய சூரியன் வீட்டில் நின்று, இவன் சேர்க்கையும் பெற்றது பொருத்தமன்று. சூரியன் சேர்க்கையால் சுக்கிரன் மூடமாய்விட்டான். இலக்கினாதிபதி மூடமாதல் கூடாது. ஆறுக்குடைய சுக்கிரன் நோய்தருவன். அவன் மூடமானதால் நோயால் தீங்கு விளையாது. சூரியன் தன் வீட்டில் கேந்திரம் பெற்றிருத்தல் சிறப்பு. புதன் இரண்டுக்கும் ஐந்துக்கும் உடையவன்; ஐந்தில் தன்னந் தனியனாய், உச்சனாய், கோணாதிபதியாய் வீறுடன் நிற்கிறான். புதன் பல வழியிலுஞ் சிறந்து விளங்குகிறான். புதன்மீது செவ்வாய் நோக்குப் படிந்திருக்கிறது. செவ்வாய், புதன் (இரண்டாம்) வீட்டிலிருந்தே புதன் (ஐந்தாம்) வீட்டைப் பார்த்தலால் தவறில்லை. இராகு ஆறிலிருத்தலால் காரணமின்றி நண்பரும் பகைவராவர். எவர் பகையாலும் தீமை விளையாது. சிறை வரும்போல் தோன்றும்; ஆனால் வாராது. கேது ஞான மோட்சகாரகன்; பன்னிரண்டில் செவ்வாய் வீட்டில் அமர்ந்து செவ்வாயைப் பார்க்கிறான். உலக இன்ப நுகர்ச்சி அரிது.

கிரகமாலை அமைந்துள்ளது. அவ்வமைப்பு மாண்புடையது. ஆனால் கிரகங்களெல்லாம் இராகு கேதுக்குள் அடங்கினமையால் அம்மாண்பு ஞானமார்க்கத்துக் குரியதாகும்.

மூன்று கோள்கள் உச்சம் பெற்றுள்ளன. சேர்க்கை, பார்வை முதலியன உச்சங்களின் முழு வல்லமையைச் சிறிது குன்றச் செய்தன. எல்லாக் கோள்களும் இராகு கேதுக்களால் அடைபட்டுக்கிடக்கின்றன. இவ்வடைப்பு, உச்சங்களையும் கிரக மாலையையும் பிறவற்றையும் ஒடுக்கி இலௌகிகச் செல்வத்தைப் பெருக்க விடாது; இலௌகிகச் செல்வத்துக்குப் பதிலாக ஞானச் செல்வத்தைப்

பெருக்கச் செய்யும்; ஜாதகர் உழைப்பைப் பிறர்க்கே பயன் படுத்தும்.

செவ்வாய் தசை தொடக்கம் (இருப்பு ஆ 4-2-7). மாரகம் சொல்வது அருமைப்பாடு. ஒவ்வொரு தசையிலும் மாரகம் சொல்லலாம். சனி தசை நான்காவதாக வருதலால் மாரகஞ் சொல்ல இடமுண்டு. ஆனால் சனி தர்மகர்மாதிபதியாய் விருஷப லக்கனத்தில் அமர்ந்தமையால் அவனுக்கு மாரகஞ் செய்யும் உரிமையில்லை. மாரகாதிபதி புதன். இவன் தசையில் மாரகம் நிகழ்தல் கூடும். தவறினால் கேது தசையில் மாரகம் நிச்சயம்.

குறிப்பு

இளமையில் ஜாதகங் கேட்பதில் விருப்பம் அதிகமிருந்தது. நாளடைவில் அதில் எனக்கு விருப்பம் எழுவதில்லை; வெறுப்பும் எழுவதில்லை. கோள் நாள் முதலியவற்றையெல்லாம் இயக்கும் ஒரு பெருஞ் சத்தியினிடத்தில் கருத்தை இருத்தினால் கோள் என் செய்யும்? நாள் என் செயும்? பிற என் செயும்? இக் கொள்கையில் யான் உறைந்து நிற்பவனானேன். ஆண்டவன் அருளில் ஆழும்போதெல்லாம் கோள்களின் குறும்புகள் உறுத்தாதொழியும் என்பதும், அவன் அருளை மறக்கும்போதெல்லாம் அவைகளின் குறும்புகள் உறுத்தும் என்பதும் எனது உட்கிடக்கை.

ஆண்டவன் அடியை உளங்கொண்டு, குறைகளை மெய்யாக முறையிட்டுக் கசிந்து கசிந்து உருகி உருகி அழுதால், ஊழ் ஒதுங்கி இரியும் என்ற முடிவுக்கு வந்தவன் யான். விரிவு யான் எழுதியுள்ள நூல்களிற் பார்க்க.

சோதிடத்தைக் கலையாகப் படிக்கலாம்; ஆராயலாம். அது வருங்கால நிகழ்ச்சிகளை உணர்த்தி, வினைகளை வெல்லக்

கடவுளை யடையுமாறு அறிவு கொளுத்துவது; கடவுளை மறந்தவனைக் கோள்கள் வினைகளில் வீழ்த்தும் என்பதை வலியுறுத்துவது. 'கோள்வழி உழலாதே. அதை ஆட்டும் ஒரு சக்தியின் வழிநில்' என்பது குருமொழி.

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

—சம்பந்தர்

௪. குழந்தைமை

என் அன்னையின் கருவில் யான் எப்படி இருந்தேனோ? அங்கே எங்ஙனம் வளர்ந்தேனோ? எவ்வாறு இயங்கினேனோ? எனக்கு என்ன தெரியும்? புவியில் உற்ற பின்னர் யான் அழுதேனோ? சிரித்தேனோ? மருளாய்க் கிடந்தேனோ? எனக்கு என்ன தெரியும்? யான் பாலுண்டதும், கை கால்களை அசைத்தசைத்து ஆட்டியதும், கொட்டியதும், கவிழ்ந்ததும், தவழ்ந்ததும் எனக்குத் தெரியுமோ? யான் பாற்சோறுண்டதும், மழலை மொழிந்ததும், சிறுகை நீட்டிக் கூழை அளாவியதும் எனக்குத் தெரியுமோ? என் அருமைத் தாய் என்னை உறங்க வைக்கப் பாயில் கிடத்தியதையும், ஏணையி விட்டதையும், தொட்டிலி விட்டதையும் யான் அறியேன்; என்னைத் தட்டியதையும், தாலாட்டியதையும், பாட்டுப் பாடியதையும் யான் அறியேன். எவ்வண்ணமோ யான் வளர்ந்தேன்; ஓலை வேய்ந்த குடிசையில் - தேளும் பாம்பும் நடமாடிய இடத்தில் - யான் வளர்ந்தேன். என்னை ஈன்றவர் என்மீது எத்துணைக் கவலை செலுத்தியிருப்பர்! அவர்தம் அன்பை என்னென்று கூறுவது! அவ்வன்பு, சொல்லுக்கு அடங்காதது; எழுத்துக்கு அடங்காதது. எல்லாம் இயற்கை இறைவன் அருள்.

உடலும் உணர்வும்

என் உடல் வளர வளர என் கருவி கரணங்கள் வளர்ந்தன; மொட்டாயிருந்த உணர்வும் அரும்பியது. தாய் தந்தையர் முகங்கள் பழகின; மற்றவர் முகங்கள் பழகின; தட்டு முட்டுச் சாமான்கள் காணப்பட்டன. நாய், பூனை, கன்றுகாலிகள் காணப்பட்டன; வீடு வாசல் கொல்லை மரம் விளங்கின; வயல், குளம், ஏரி, ஓடை விளங்கின; திங்கள் உடுக்கள் வானம் ஞாயிறு புலனாயின; காலை மாலை புலனாயின; ஏற்றப் பாட்டும் ஏர்ப்

பாட்டுங் கேட்டன; கிள்ளைப் பேச்சும் குயில் குரலுங் கேட்டன. இயற்கைக் கோலங்கள் படிப்படியே காட்சியளித்தன.

யான் நடப்பேன்; ஓடுவேன்; ஆடுவேன்; பாடுவேன்; விழுவேன்; புரள்வேன்; எழுவேன்; மண்ணைப் பூசிக் கொள்வேன்; நாயை அடிப்பேன்; பூனையை ஓட்டுவேன்; காக்கையைத் துரத்துவேன்; கன்றைத் தழுவுவேன்: துணிகளைக் கிழிப்பேன்; இன்ன பல செய்வேன்.

தாய்ப்பால்

தாய்ப்பால் வேட்கை எனக்கு நீண்ட காலமிருந்தது. என் தாயின்பால் வற்றி விட்டது. அப்பால் வேட்கையை மறப்பிக்க, என்னைப் பெற்றவர் என்னென்னவோ செய்தனர். வேட்கை தணியவில்லை. கடைக்கு வருவோருள் சிலர் என்னிலைமையை யுணர்ந்து எனக்குப் பாலூட்டுவர். எனக்குப் பாலூட்டுவோர் இன்னார் இன்னார் என்று தெரிந்து கொண்டேன். அவர் எனக்கு அமுதமாகத் தோன்றுவர். அவர் கடைக்கு வரும்போதெல்லாம் அவரை யான் தொந்தரை செய்வேன். என் தந்தையார் என்னைக் கடிவதுண்டு. தெருவில் போய் நிற்பேன். தாய்மார் எவரேனும் வந்தால் வேகமாக ஓடி அவரைப் பற்றிக் கொள்வேன். நடுத் தெருவில் பெண்ணைப் பற்றுவது தவறு என்று எனக்கு எப்படித் தெரியும்? யான் குழந்தை. பால் வெறி யொன்றே எனக்குத் தெரியும். அவ்வெறியால் யான் செய்த தொல்லைகளை இங்கே எழுத நாணம் அடைகிறேன். வழியே போவோர் வருவோர், 'இந்தப் பையன் கிடாவாகியும் தாய்ப்பாலுக்கு அலைகிறானே' என்று பேசுவதும் என் காதில் விழும். என் வெறி எனக்குத் தெரியும்! அது பிறர்க்கு எப்படித் தெரியும்? எத்தாயும் என்னை வெறுத்துத் தள்ளியதில்லை. சிலர் என்னைப் பார்த்ததும் ஒளித்துக் கொள்வர்; சிலர் என்னை அன்புடன் அணைத்

தெடுத்துப் பால் கொடுப்பர்; சிலர் காலங்கழித்துக் கடைக்கு வருவர். முதலில் வருவோரை யான் பெரும் பாடுபடுத்துவேன். வழியில் அவர் மற்றவரைக் கண்டு, 'இன்று உங்கட்குப் பெருந்தொல்லை இராது' என்று சொல்லிச் செல்வராம். தாய்ப்பால் தொல்லை என்னை நீண்ட காலம் துன்புறுத்தியது. எனக்கு அன்புடன் பாலூட்டிய தாய்மார் இப்பொழுது எங்கெங்கிருக்கிறாரோ?

பாட்டியார்

என் பாட்டியார் கனகம்மாள் (தாயை ஈன்றவர்) ஆண் பிள்ளை பெறாதவர். அவர் என் தமையனார் மீதும், என் மீதும் வைத்திருந்த அன்புக்கோர் அளவில்லை. அவர் அடிக்கடித் துள்ளம் போதருவர். அவர் சென்னையிலிருந்து பலதிறப் பொருள்கள் வாங்கி வருவர். அவைகளுள் யான் விரும்புவனவற்றை யானே எடுத்துக் கொள்வேன். அது காரணமாகத் தமையனார்க்கும் எனக்கும் போர் நிகழும். அப் போர் பாட்டியார்க்கு மகிழ்ச்சி யூட்டும். ஒரு முறை பித்தளைப் பூண்களிட்ட அழகிய மணை இரண்டு எங்களுக்கென்றே பாட்டியாரால் கொண்டு வரப்பட்டன. அவைகளுள் ஒன்றை முதல் முதல் யான் எடுத்துக் கொண்டேன். அதைத் தமையனார் பிடுங்கினர். அது காரணமாக எங்களுக்குள் பெரும் போர் மூண்டது. யானே வெற்றியடைந்தேன். என் மணையில் பிறர் அமர்தல் கூடாது. அதில் பிறர் அமரப் பார்ப்பேனாயின் அழுவேன்; உணவு கொள்ளேன். பாட்டியார் கொண்டுவரும் பொருள்கள் பெரிதும் எங்களுக்குள் பிணக்கை மூட்டிவிடும். சண்டை நேரத்தில் என் தமையனார் தந்தையாரைக் கண்டால் அஞ்சுவார்; அடங்குவார். யான் அஞ்சவும் மாட்டேன்; அடங்கவும் மாட்டேன். சின்ன பிள்ளைக்கு உரிமை அதிகம் போலும்!

பாட்டனார்

என் பாட்டனார் (தாயைப் பெற்றவர்) வேங்கடாசல முதலியார் அழகாயிருப்பர்; உயரமானவர். அவர் வெள்ளை யுடையும், தோளில் சிவப்புக்குட்டைத் தொங்கலும், சந் தனப் பொட்டும், வளைந்த கால் நடையும் எனக்கு விருந் தாகும். அவர் என்னுடன் விளையாடுவர். யான் அவர் தோளில் ஏறுவேன்; மடியில் இறங்குவேன்; முதுகைத் தழுவுவேன்; அவரை மிதிப்பேன்; அடிப்பேன்; கடிப்பேன்; சிவப்புக் குட்டையின் முனைகளிலுள்ள முடிகளை அவிழ்ப் பேன்; துட்டை எடுப்பேன்; வீசி எறிவேன்; அவருடன் படுத்து உறங்குவேன்; விழித்தெழுந்து அவர்மீது மூத்திரம் பெய்வேன். பாட்டனார் என்னிடம் வெறுப்புக் காட்டியதே இல்லை. 'சின்னவனைப் பாட்டனார் கெடுத்து விடுகிறார்' என்று என் தந்தையார் முணுமுணுப்பர்.

ஆட்டங்கள்

தெருவிலே இளைஞர் கோலி விளையாடுவர்; காற்றாடி விடுவர்; பாரிகுந்தம் அடிப்பர்; பாணு சுழற்றுவர்; மற் றும் பல ஆடுவர். அவைகளை என் மனம் விரும்பும். இளைஞ ருடன் யான் எப்படிக் கலந்து விளையாடுவேன்! யான் குழந்தை! என் வயது ஒத்தவரைத் திரட்டிக்கொண்டு ஆடப் புகுவேன். சில ஆடல்கள் வரும்; சில ஆடல்கள் வருவதில்லை. மாலை வேளையில் பெண் பிள்ளைகள் கண்மூடி ஆட்டம் முதலியன ஆடுவார்கள். அவைகளில் கலந்து கொள்வேன். வீடுகளில் மங்கையர் ஏழாங்காய், சோழி, தாயம் முதலியன ஆடுவர். அவ்வாட்டங்களைப் பயில முயல்வேன்.

பாம்பு

நாங்கள் பெரிதும் எங்கே விளையாடுவோம்? வீட்டுக் கொல்லையில் ஒரு கிச்சிலி மரத்தடியில் விளையாடுவோம்.

அக்கொல்லையில் செடி கொடிகள் செறிந்திருக்கும். அவைகளிடைப் பெரும் பாம்புகளும் விளையாடும் போலும்! ஒரு நாள் அவ்வழியே சென்றவர், 'பாம்பு - பாம்பு' என்று கூவினர்; கூவிக் கூவிக் கல்லையும் கட்டியையும் வாரி வாரி எறிந்தனர். பாம்புகள் கிச்சிலி மரத்தடியில் எங்கள் பக்கமாக விரைந்து ஓடின; வேலியை அடைந்து புற்றுக்குள் புகுந்தன. அக்காட்சி கண்ட பலர் புற்றுக்களின் அருகே சூழ்ந்து நின்றனர். பேச்சும் கூக்குரலும் ஊரையே கலக்கின. கூட்டம் பெருகியது. பாம்பென்றால் படையும் நடுங்குமன்றோ? என்னுடன் விளையாடினவருள் பலர் ஓடி விட்டனர். யானும் ஒரு சிலரும் கூட்டத்திடைக் கலந்தோம். என் அன்னையார் எப்படியோ என்னைத் தேடிப் பிடித்து வீட்டிலே சேர்த்தனர். என் மனம் கூட்டத்திலேயே கிடந்தது. சமயம் பார்த்து ஓடிக் கூட்டத்தில் நுழைந்தேன்.

இருளர் சிலர் வரவழைக்கப் பட்டனர். அவர் என்னென்னவோ செய்து இரண்டு பாம்புகளைப் பிடித்தனர்; தரையில் புரளப்புரள அவைகளைத் தெருவழியே இழுத்து வீடுதோறுஞ் சென்றனர். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நெல் சொரியப் பட்டது. இருளரைச் சூழ்ந்து கூட்டம் நகர்ந்து நகர்ந்து போனது. என் தந்தையார் என்னைக் கூட்டத்தில் பார்த்துக் கையைப்பற்றி நடந்தனர். எங்ஙனமாவது பாம்பைத் தீண்டுதல் வேண்டுமென்பது எனது ஆவல். ஆவலைத் தீர்த்தல் முடியவில்லை. செட்டியாவரம் அப்பாய் நாயுடு வீட்டில் இருளர்க்குக் கூழ்வார்க்கப்பட்டது. என் தந்தையார் நாயுடு வீட்டில் அமர்ந்து மோர் அருந்தினர். அவ்வேளையில் யான் ஓடிப் பாம்பின் வாலை மிதித்தேன். தந்தையார் விரைந்து வந்து என்னைத் தூக்கினர். பாம்பின் வாலை மிதித்தது எனக்கு ஆறுதல் அளித்தது

துள்ளத்திலே நாலுபக்கமும் வேலி சூழ்ந்த ஓலை வீட்டிலே எங்கள் வாழ்க்கை நடந்தது. அவ்வீட்டிலும் புறங்களிலும் பாம்புகள் நடமாடும். என் தந்தையார்

அவைகளை அடித்துப் போடுவர். ஒருபோது இரவு நேரத்திலே நாங்கள் படுத்திருந்தோம். பாட்டியார் ஏதோ பாட்டுப் பாடினர். தந்தையார் சாப்பிட வந்தனர். அப்பொழுது பரணில் ஒரு பாம்பு தலை காட்டிற்று. தந்தையார் பாய்ந்து பாம்பின் கழுத்தைப்பற்றி இறுக்கி ஈர்த்துப் புடைத்து அதைக் கொன்றார். அவர் பாம்பின் கழுத்தை இறுக்கியபோது எனக்குப் பதைபதைப்பு உண்டாயிற்று.

எளிய அழகிய பாம்புக் குட்டிகள் கடைப்பக்கத்து உரலிலே மிடைந்திருந்தன. இரும்புப் பாறையால் அவைகளைத் தந்தையார் குத்திக் குத்தி நசுக்கினர். அச்செயலும் என் உள்ளத்தை உருக்கியது. பாம்புகளைக் கொல்ல வேண்டுமென்று என் மனம் நினைக்கும். ஆனால் அவைகளைப் பிறர் வதைக்கும்போது என் மனம் வருந்தும்.

ஒரு நாள் நல்லபாம்பொன்று படமெடுத்துக் கடைக்குள் நுழைந்தது. படம் அழகாயிருந்தது. என் தகப்பனார் அதை அடித்துச் சாய்த்தார். அவ்வடி என்மீது பட்டது போல் தோன்றிற்று. என் கண்களில் நீர் கசிந்தது. அடிபட்டு மாண்டது கோயில் பாம்பாம். 'அதை அடித்துக் கொன்றது தவறு - குடும்பத்துக்கு ஆகாது' என்று ஊர் முழுவதும் பேசியது.

குளத்தில்

எங்கள் வீட்டுக்கு அணித்தே ஓர் அழகிய குளம் உண்டு. தகப்பனார் அக்குளத்துக்குச் செல்வார்; துணி தோய்ப்பார்; குளிப்பார். ஒவ்வொருபோது அவருடன் யான் செல்வேன். என்னைக் கரையிலிருக்கச் செய்து அவர் குளத்திலிறங்குவர். அங்கே ஆடுமாடுகள் கூட்டங்கூட்டமாக ஆலமரத்தடியில் நிற்கும்; வண்டுகள் ஈண்டி ஈண்டிப் பறக்கும்; கிளிகள் இரையும்; ஏற்றப்பாட்டு முழங்

கும். சிலர் குளத்தின் ஒரு கரையிலிறங்கிக் கையை நீட்டி யும், வளைத்தும், காலால் உதைத்தும் தண்ணீரைக் கிழித் துக் கிழித்து இன்னொரு கரை சேர்வர்; மீண்டும் திரும்பு வர். அக்காட்சியில் என் மனம் ஈடுபடும். அது நீஞ்சல் என்பது அப்பொழுது எனக்கு எப்படித் தெரியும்?

ஒருநாள் யான் கரையிலிருந்தேன். தந்தையார் குளத் தில் மூழ்கி மூழ்கிக் குளித்துக் கொண்டிருந்தார். அவ் வேளையில் ஒருவர் குளத்திலிறங்கி நீந்தத்துவங்கினர். அவர் பின்னே யானும் நீரில் இறங்கினேன்; கழுத்தளவு சென் றேன். ஏற்றமிறைப்போர் 'பையன்' 'பையன்' என்று கூவினர். என் தந்தையார் ஓடி வந்து என்னை எடுத்து அப்புறப்படுத்தினர். வீடு சேர்ந்ததும் அவர் என்னைக் கடிந்ததும் தடிந்ததும் இன்னும் என் நினைவிலிருக்கின்றன. அன்று முதல் குளக்கரைப் பக்கம் யான் காலடி வைப்ப தில்லை. என் நண்பர்கள் போனாலும் யான் பின்தங்கி வீடு சேர்வேன்.

திண்ணையினின்றும்

எங்கள் வீட்டுக்கு எதிரிலே ஒரு கல் வீடிருந்தது. அது 'பெரிய வீடு' என்று வழங்கப்பட்டது. மழை பெய்தால் நாங்கள் அத்திண்ணையையே விளையாட்டு இடமாகக் கொள்வோம். ஒருபோது அத்திண்ணையில் கோலி விளை யாடினோம். நண்பன் கோலி தவறித் தெருவில் வீழ்ந்தது. அதை அவன் எடுக்கத் திண்ணைப் படி வழியே ஓடினான். அதற்குள் யான் குதித்தேன். உதட்டிலும் நெற்றியிலும் காயமுற்றது. அழுது கொண்டே வீட்டுக்கு ஓடினேன். தாயார் மஞ்சள் பொடி அழுத்தினர். தந்தையார் கோப மாகப் பார்த்தார்; என்னை ஒன்றுஞ் செய்தாரில்லை. சிறிது நேரங் கழிந்தபின் அத்திண்ணையிலேயே நண்பருடன் விளையாடினேன்.

மரத்தினின்றும்

ஒரு நாள் அறுந்த காற்றாடி ஒன்று காற்றிலே அசைந்து அசைந்து பறந்து வந்தது. இளைஞர் குழாம் அதைத் துரத்துவது போலத் தொடர்ந்தது. அக் காற்றாடி எங்கள் வீட்டுக் கொல்லையிலேயுள்ள ஒரு கொன்றை மரத்தில் சிக்கியது. அதை எடுக்கச் சிலர் முயன்றனர்; மரத்தின்மீது ஏறினர். கிளைகள் முறிந்தன. முறிவு கண்டதும் அவர் மேலே ஏறாது திரும்பினர். யான் அதைப் பார்த்த வண்ணமிருந்தேன். எல்லாரும் அவ்விடம் விடுத்து அகன்றனர். கீழே தாழப் படர்ந்த கிளைகளைப் பற்றுக் கோடாகக்கொண்டு மரமேறப் பார்த்தேன். சிறு சிறு கிளைகள் எனக்குத் துணை புரிவதுபோல அடுக்கடுக் காக என் கைக்கு எட்டுவனவாக இருந்தன. ஒன்றும் முறிய வில்லை. யான் குழந்தையாயிருந்தமையால் சிற்றிளங் கிளை கள் என்னை மகிழ்ச்சியோடு தாங்கின போலும்! யானும் மகிழ்வுடன் தாவித் தாவி ஏறினேன். அலைந்து கொண் டிருந்த காற்றாடிநூல், தானே வலிந்து வந்து என் கையில் தவழ்ந்தது. அதை யான் பற்றுந் தறுவாயில், 'அடா' 'அடா' என்ற குரல் கேட்டது. அஃது அன்னையாருடை யது. அக்குரல் என்னை அறைந்தது. நூலை விடுத்தேன்; கிளையை விடுத்தேன்; கீழே விழுந்தேன்; அச்சத்தால் ஓடி னேன்; ஒரு சிறு குழியில் பதுங்கினேன்; இரத்தப் பெருக் குக் கண்டேன். ஒன்றுந் தெரியவில்லை. மக்கள் பேசுவது கேட்டது. என் தந்தையார் என்னை எடுத்துத் தோளில் அணைத்தனர். கண் விழித்துப் பார்த்தேன். இரத்த ஆறு ஓடுகிறது. முறிந்திருந்த கிளைக் குறைகளில் ஏதோ கூரிய ஒன்று இடது விலா பக்க வழியே அக்குளிலிருந்து இடுப்பு வரை நீளமாகக் கீறிக் கிழித்துவிட்டது. பலவிடங்களில் காயம். ஒருவர் தண்ணீர் கொடுத்தார். இளைப்புச் சிறிது நீங்கியது. தந்தையார் என்னைச் சுமந்து வீட்டுக்குச் சென்று ஒரு பாயில் கிடத்தினர். சூழ்ந்துள்ளவரைப்

பார்த்துப் பார்த்து அழுகிறேன்; தாயார் அழுகிறார்; தந்தையார் அழுகிறார்; தமக்கைமார் அழுகிறார்; தமையனார் அழுகிறார்; எல்லாரும் அழுகிறார். திடீரென நாட்டு மருத்துவர் ஒருவர் வந்தார். தோளிலிருந்து இடுப்புவரைப் பக்கமெல்லாம் பச்சிலை பிழிந்தார். அவ்விலையை அறைத்துப் பூசினார்; அதையே காயங்களிலெல்லாம் அப்பினார். ஒரே எரிச்சல்; தாங்க முடியவில்லை. கதறினேன்; துடித்தேன். மருத்துவரும் எதிர்வீட்டாரும் என் கை கால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்தனர்.

என் அன்னையார் காய்ச்சிய பால் சிறிதளித்தார். எரி படிப்படியே குறைந்தது. யான் உறங்கினேன்; கண் விழித்தேன். கஞ்சி கொடுக்கப்பட்டது. மீண்டும் மாலையில் மருத்துவர் வந்து சிகிச்சை செய்தார். இரவு சிறு வலி தோன்றிற்று. உறங்குவேன்; விழிப்பேன்; 'அம்மா' - 'அப்பா' என்பேன்; உறங்குவேன். எப்படியோ இரவு கழிந்தது. செய்தி சென்னைக்கு எட்டியது. பாட்டியாரும் பாட்டனாரும் எப்படி ஓடி வந்தனரோ பாவம்! என்னைக் கண்டதும் அவர் பட்டபாட்டை எழுத்தால் எழுதல் இயலவில்லை. என் பெரிய தந்தையார் மைந்தர் இராஜா முதலியார் ஓய்வெடுத்துத் துள்ளத்தில் சிலநாள் தங்கினர்; அவர் செய்த பணி என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. மருத்துவரால் பச்சிலை சிகிச்சையே செய்யப்பட்டது. ஏறக்குறைய பத்து நாளில் குணம் உண்டாயிற்று. பாட்டியார் நாடோறும் திருஷ்டி கழிப்பர். சோதிடர் கண்டம் என்பராம். கண்டங் கடந்து எழுந்தேன். காயங்களின் வடுக்கள் படிப்படியே மறைந்தன. ஆனால் இடப் பக்கத்துக் கீறல் வடு மட்டும் மறையவில்லை. அஃது அப்படியே நிலைத்தது.

பாட்டியார் மரணம்

என்னைப் பார்க்கவந்த பாட்டியாரின் வலது காலடியில் வீக்கம் உண்டாயிற்று. அதில் கட்டி கிளம்பிற்று. கட்டி

பெரிதாயிற்று. மருத்துவரால் சத்திரம் வைக்கப்பட்டது. சுரங் கண்டது. பாட்டியார் ஆவி நீங்கியது. உற்ருர் ஊரார் அழுதனர். அவர் அழுகை எனக்கும் அழுகை மூட்டிற்று. மறுநாள் காலையில் பாட்டியார் உடல் ஏரியில் தகனஞ் செய்யப்பட்டது. பாட்டியார் தங்கையார் என்னுடன் விளையாடுவார். விளையாட்டு வேளையில், 'ஆயா எங்கே?' என்று அவர் கேட்பர். 'ஆயா தெய்வலோகம் போனர்' என்பேன். 'தெய்வலோகம் எப்படி இருக்கும்?' என்பர். 'தெய்வலோகம் பள பள என்றிருக்கும். அங்கே மாடிகள் வரிசை வரிசையா யிருக்கும். பாதைகளில் தார் பூசப்பட்டிருக்கும். தார்மீது மணல் தூவப்பட்டிருக்கும்' என்பேன். இது சிந்தனைக்கு உரியது. அந்நாளில் யான் மாடிகளையோ மணல் தூவிய தார் பாதைகளையோ பார்த்ததுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. பாராதனவும் கேளாதனவும் எப்படிச் சிறுவன் நினைவில் உற்றன? இதை அகத்திணையர் (மனேதத்துவர்) ஆராய்ச்சிக்கு விடுகிறேன்.

கொம்பா?

ஒருபோது நாம்பல் முனிசாமி பிள்ளையின் வண்டி தெருக்கோடியில் தெரிந்தது. அதைக் கண்டதும் பெரியவர்கள் எழுந்து நின்ருர்கள்; இளைஞர்கள் அப்படியும் இப்படியும் நடமாடுவதை நிறுத்தி ஒதுங்கினார்கள்; பெண்கள் வீடுகளில் புகுந்தார்கள்; குழந்தைக் கூட்டம் 'அமீன அமீன' என்று பறந்து ஓடிற்று. யான் ஓடவில்லை. 'ஏன் ஓடுகிறீர்கள்? அமீனவுக்குக் கொம்பா முளைத்திருக்கிறது?' என்று கூவினேன். அக் கூவல் முனிசாமி பிள்ளை காதிற் பட்டது. அவர் வண்டியை விடுத்திறங்கி, என்னருகே வந்து, என் கையைப் பிடித்து, 'இவன் யார்' என்று அங்கு நின்றவரைக் கேட்டார். அவர், 'இந்தக் கடைக்காரர் மகன்' என்றனர். அதற்குள் சிலர் ஓடி நிகழ்ந்ததைத் தந்தையார்க்கு

அறிவித்தனர். தந்தையார் விரைந்து வெளியே வந்தார். அவரை முனிசாமி பிள்ளை நோக்கி, 'ஐயா! முதலியாரே, இவன் சமர்த்தன்; இவனிடம் நல்ல பொலிவிருக்கிறது; இவன் வயதில் பெரியவனுவன்; இவனை நன்ருக வளருங்கள்; இவனுக்கு உயர்ந்த கல்வி கொடுங்கள்' என்று சொல்லி விடை பெற்றனர். அங்கிருந்தவர்க்கு வியப்புண்டா யிற்று. தந்தையார்க்கு மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று. அவர் என்னை அழைத்துப் போய்த் தாயாரிடம் விடுத்து நடந்ததை நவின்றனர். தாயார் என்னைக் கட்டி அணைத்துக் கண் ணேறு கழித்தார். அன்றுதொட்டு முனிசாமி பிள்ளை துள்ளம் வரும்போதெல்லாம் என்னைக் காணுமற் போகார்.

அப்பு

அப்பு கிராமணி என்ருெருவர் இருந்தார். அவர் கொல்லையிலுள்ள பனைமரங்களிலேறிக் குலைகளை வெட் டித் தள்ளுவர்; ஓலைகளை வெட்டிக் கழிப்பர். அவை களைப் பார்த்து யான் அச்சங் கொள்வதுண்டு. அது கண்ட பெற்ரேரும் மற்றவரும் யான் துடுக்குச் செய்யும்போ தெல்லாம் 'அப்பு வருகிருன்' என்பர். 'அப்பு' என்ற சொல் கேட்டதும் யான் அடுப்பங்கரைக்கு ஓடி ஒளிந்துக் கொள்வேன். அடிக்கடி 'அப்பு' 'அப்பு' என்று வீட் டார் சொல்லி வந்தமையால், அச்சம் படிப்படியே நீங் கிற்று. அப்பை நேரிற் கண்டாலும் யான் ஓடுவதில்லை.

பொன்வண்டு

பிள்ளைகள் பொன்வண்டுகளின் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு அவைகளைப் பறக்க. விடுவார்கள். யான் அவைகளைப் பிடுங்கி விடுவேன். அதனுல் எங்களுக்குள் சண்டை உண் டாகும். என் எதிரிலே அவர்கள் பொன்வண்டுகளைப் பறக்க விடுவதில்லை.

குறிப்பு

பருவங்களில் குழந்தைமை முதன்மையுடையது. அது விழுமியதா? அன்று?

குழந்தைமையில் பெண் ஆண் வேற்றுமை தோன்றுகிறதா? ஓடும் பொன்னும் தமது வேற்றுமையை உணர்த்துகின்றனவா? தேள் பாம்பின் நஞ்சு தெரிகிறதா?

யான் எத்தனைப் பெண் குழவிகளுடன் விளையாடினேன்? தந்தையார் வெண் பொற்காசுகளை எண்ணிய போது அவைகளைப் பணம் என்று என் மனம் நினைந்ததா? பாம்பைக் கண்டு யான் ஓடவில்லையே. அதனை மிதிக்க அன்றோ என் நெஞ்சம் விரைந்தது?

குழந்தைமை மாற மாற மனத்தில் மாசு படர்கிறது. மாசு அகத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறதா? புறத்திலிருந்து புகுகிறதா? இவ்வாராய்ச்சி எல்லை கண்டுள்ளதா?

குழந்தைமையைத் தெய்விகம் தெய்விகம் என்று பெரியோர் பேசியுள்ளனர். அவர் மீண்டுங் குழந்தையாகி அவ்வாறு பேசுகின்றாரா? பழைய நினைவுகொண்டு பேசுகின்றாரா? பிறவியில் மீண்டும் குழந்தைமை எய்தும் வாய்ப்புண்டா?

கட்டுடைய உயிரைத் தன்னைப்போல ஒளி செய்தற் பொருட்டு இயற்கை இறை அதற்குப் பிறவியைத் தருகிறது. அப்பிறவி பலவகை. அவைகளிற் சிறந்தது மனிதப் பிறவி. அப்பிறவியின் குழந்தைமைக்கும் முதுமைக்கும் இடைப்பட்டது சோதனைக்குரியது. சோதனையைக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களால் கடந்து, தம்மைப் பண்படுத்திக் கொள்வோர் மீண்டுங் குழந்தைமை எய்தல் எளிது; தம்மைப் பண்படுத்திக் கொள்ளாதார் மீண்டுங் குழந்தைமை எய்தல் அரிது. அந்நிலைமைக்கும் இந்நிலைமைக்கும் வேற்றுமையுண்டு. அது மாசினைக் கடப்பது; இது மாசினுள் நுழைவது. அந்நிலை எய்தினவரே பெரியோர் எனப்படுவர்.

அவரே அறவோர்; அந்தணர். அவர் தாம் பெற்ற நிலையை உலகுக்கு அறிவுறுத்துவர்.

தொடக்கக் குழந்தைமையை எல்லாரும் பெறுகிறார். பின்னைக் குழந்தைமையை எல்லாரும் பெறுகிறாரா? இல்லை. ஏன்? குழந்தைமையை மறந்து தம்மைப் பண்படுத்திக்கொள்ளாத அறியாமையே காரணம். பின்னைக் குழந்தைமையை அடைதல்வேண்டும் என்னும் உண்மையைத் தெளிந்து வாழ்க்கையை நல்வழியில் மக்கள் நடாத்துதற் பொருட்டே முன்னைக் குழந்தைமை இயற்கையில் அமைகிறது. முன்னையது வாழ்க்கைக்குக் குறிக்கோள்.

யான் குழந்தையா யிருந்தேன்; வளர்ந்தேன். இப்பொழுது என்னை முதுமை அடர்கிறது. யான் பின்னைக் குழந்தைமை யென்னும் அந்தணச் செல்வத்தை அடைந்தேனா? இல்லையா? வாழ்க்கை எப்படி இயங்கியது? அதை வெளியிடுகிறேன்.

ரு. பள்ளிப் படிப்பு

துள்ளங் கிராமத்தில் பள்ளிக்கூடங் கிடையாது. பள்ளிக்கூடம் சத்திரத்திலுண்டு; பூவிருந்தவல்லியிலுண்டு. அஃது ஏறக்குறைய ஒரு கல் தூரமுடையது; இஃது ஏறக்குறைய மூன்று கல் தூரமுடையது. எங்களைத் தொலைவில் அனுப்பப் பெற்ருேர் மனங்கொண்டாரில்லை.

தாழ்வாரப் பள்ளி

கடையின் தாழ்வாரம் பள்ளியாயிற்று. தந்தையாரே ஆசிரியரானூர். பள்ளிக்கூடத்தின் முன்னே காலையிலும் மாலையிலும் மரநிழல் வாசஞ்செய்யும். தமிழ் எழுத்துக்களை மணலில் எழுதி எழுதித் தந்தையார் தமையனூர்க்குப் போதிப்பார். அதை யான் விளையாட்டாகப் பார்ப்பேன்; சில சமயம்-யானும் அ - ஆ - என்று சொல்வேன். எழுத்துப் பயிற்சிக்குப் பின்னே அண்ணனூர்க்கு அரிச்சுவடி, ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், உலகநீதி, வாக்குண்டாம் முதலியனவும், நல்லிலக்கம், பொன்னிலக்கம், எண்சுவடி முதலியனவும் கற்பிக்கப்பட்டன. நாடோறும் மாலைவேளையில் பெரியசாமியால் பாடங்கள் ஒப்புவிக்கப்படும். சின்னசாமி சிலசமயம் பெரியசாமியுடன் அமர்ந்து அவர் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பன்; சில சமயம் இடையில் ஓடிவிடுவன்; சில சமயம் அவ்விடஞ் செல்லாமலே இருந்துவிடுவன்; அவனைக் கேட்பாரில்லை.

தமையனூர் பாடங்களை ஒப்புவிக்குங்கால், அவைகள் பெரிதும் என் சிந்தையில் படியும். படிந்ததைப் பகலில் சொல்லிச் சொல்லித் திரிவேன்; உரத்த குரலில் சொல்லிக் கொண்டே ஓடுவேன்; ஆடுவேன்.

சிலநாட் கடந்து எனக்கும் முறையான போதனை தொடங்கப்பட்டது. பாடங்கள் எனக்கு எளியனவாகவே

தோன்றின ; பெரிதும் பழம்பாடங்களாகவே தோன்றின ; பல முன்னரே கேட்டவை யல்லவோ ?

அண்ணனூர்க்குச் சட்டம் (ஓலையிலெழுதல்) பயிற்சி செய்விக்கப்பட்டது. அதில் எனக்கு விருப்பம் உண்டாவதில்லை. ஓலையைப் பார்க்கும்போதே யான் ஓட்டமெடுப்பேன் ; கரும்பலகையில் எழுதவே விரும்புவேன். சட்டம் எழுதத் தந்தையார் என்னை வலியுறுத்துவதில்லை.

தந்தையார்க்குச் சிறிது ஆங்கிலப் பயிற்சியுண்டு. அவரே எங்களுக்கு ஆங்கிலமும் போதிக்கத் தொடங்கினர். ஆங்கில எழுத்துக்களும், சொற்களும், சொற்றொடர்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. வேறு ஒருவரும் எங்களுக்குத் துணை செய்தனர். அவர் சென்னையில் ஒரு கம்பெனியில் வேலை பார்த்தவர்.

குடியேறல்

வீட்டின் எல்லையைப் பெருக்கக் கால்கொள்ளப்பட்டது. நாலுபக்கமும் சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டன. இந்நிலையில் என் தந்தையார்க்குப் பழைய இராயப்பேட்டை எண்ணந் தோன்றிற்று. அவர் இராயப்பேட்டைக்குக் குடியேற உறுதி கொண்டனர். அதற்குரிய காரணம் இரண்டு சொல்லப்பட்டன. ஒன்று எங்களை உயர்பள்ளியில் சேர்த்தல் வேண்டுமென்பது ; இன்னொன்று தமக்கைமார்க்குத் திருமணம் செய்வித்தல் வேண்டுமென்பது. துள்ளத்து வீடு வாசல்களையும் நிலபுலங்களையும் விடுத்து இராயப்பேட்டைக்குச் செல்ல என் தாயார் விரும்பினாரில்லை. ஊரிலுள்ள அறிஞரும் என் தந்தையார் கருத்தை ஆதரித்தாரில்லை. 'பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் இராயப்பேட்டையிலே சதாசிவம் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடலாம் ; நாம் போக வரப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் ; செலவுக்கு நெல் அனுப்பலாம்' என்று தாயார் பலமுறை கூறினர். அக்கூற்றுக்குத் தந்தையார் செவிசாய்த்தாரில்லை. தந்தையார் வலியுறுத்

தல் மிகுந்தது. அது தாயாரை இணங்கச் செய்தது. விருத்தாசல முதலியார்க்கு மகிழ்ச்சி ததும்பியது. மகிழ்ச்சி முதலியாரை இராயப்பேட்டைக்குக் கிளப்பிற்று ; முத்து முதலி வீதியிலே தேப்பெருமாள் முதலியார் வீட்டின் ஒரு பகுதியை வாடகைக்கு அமர்த்தச் செய்தது.

1890-ம் ஆண்டில் ஒரு நாள் விடியற்காலையிலே நிலவு வெளிச்சத்திலே சில மாட்டு வண்டிகள் வந்து நின்றன. அவைகளில் சாமான்கள் ஏற்றப்பட்டன. ஒரு கொல்லா வண்டியில் என் தாயாரும், தமக்கைமாரும், தங்கையும் ஏறினர். தெருவில் கூட்டங் கூடியது. ஊர் கண்ணீர் உகுத்தது. எங்கள் அன்னையார் பொருமினர் ; விம்மினர். இக்காட்சியில் மூழ்கியுள்ள எங்களை வண்டியிலேறுமாறு தந்தையார் ஆணை முடுக்கியது. நாங்கள் மறுத்தோம். வண்டிகள் நகர்ந்தன. கூட்டமும் நகர்ந்தது. நாங்கள் தந்தையாருடன் நடந்தே சென்றோம். ஊரவரில் சிலர் கால் கல் தூரம் தொடர்ந்தனர் ; சிலர் அரைக் கல் தொடர்ந்தனர் ; சிலர் ஏறக்குறைய ஒரு கல் தொடர்ந்தனர். தொடர்ந்து தொடர்ந்து வந்தவர் ஆங்காங்கே தேங்கித் தேங்கி நின்று திரும்பினர். இவ்வாறு கூட்டம் படிப் படியே இரிந்து இரிந்து இறுகிற்று. எங்களை ஒருவர்மட்டுந் தொடர்ந்தே நடந்தனர். அவர் யார்? நாயார்.

நாய்

ஒரு கரிய நாய் எப்படியோ எங்கள் வீட்டில் வந்து சேர்ந்தது. அதை நாங்கள் அன்புடன் வளர்த்தோம். அஃது எங்கள் வீட்டுக்குப் பெருங் காவலாளியாய் இருந்தது. அதை நாங்கள் 'கறுப்பன்; கறுப்பன்' என்று கூப்பிடுவோம். அதை இராயப்பேட்டைக்குக் கொண்டு போகத் தந்தையார் விழைந்தாரில்லை. காரணம், நாயாடி அதைக் கொன்றுவிடுவான் என்ற கவலையே.

வண்டிகள் கல்குளம் அடைந்தன. அங்கே ஒரு தோப்பில் சோறுண்டோம். என்ன சோறு? புளிச் சோறும் தயிர்ச் சோறும். நாயும் அச்சோறுண்டது. அவ்வேளையில் ஊர் வண்டிக்காரர் சிலர் அங்கே காணப்பட்டனர். ஒருவரிடத்தில் சென்னையில் நாயடிப்போர் தொல்லையை விளக்கி அவரிடம் தந்தையார் 'கறுப்பனை' ஒப்புவித்தனர். அவர், 'கறுப்பனை'க் கயிற்றால் கட்டிப் பிடித்தனர்; 'நாயை யானே வளர்த்துக் கொள்கிறேன்' என்று எங்களை வழி கூட்டி அனுப்பினர். கறுப்பன் என் மனத்தைவிட்டு அகலவில்லை.

வண்டிகள் புறப்பட்டன. தமையனாரும் யானும் கொல்லா வண்டியில் ஏறினோம். தந்தையார் மட்டும் நடந்தே வந்தார். பிற்பகல் வீடு நண்ணினோம். எங்கட்கு எல்லாம் புதுமையாகவே தோன்றின.

பெரிய தமையனார் சதாசிவ முதலியார் வயத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட அரிசிமண்டி, பலசரக்குக் கடையாய் மாறியது. அதனால் தந்தையாரால் புதிய மண்டியொன்று அமைக்கப்பட்டது. அதில் அரிசி, கொள்ளு, தவிடு, உளுந்து, பருப்பு முதலியன விற்கப்பட்டன.

ஆ. பி. பள்ளி

முத்துமுதலி வீதி கோடியிலே ஒரு பள்ளி இருந்தது. அதன் பெயர் 'ஆரியன் பிரைமெரி' பாடசாலை. அந்நாளில் ஆரியர் திராவிடர் பிணக்கில்லைபோலும். பள்ளியை நடாத்தியவர் இராஜகோபால் நாயகர் என்பவர். அப்பள்ளியில் 1891-ல் நாங்கள் சேர்க்கப்பட்டோம். அக்கால முறைப்படி தமையனார் நான்காம் வகுப்புக்கும், யான் இரண்டாம் வகுப்புக்கும் தகுதியுடையவராயிருந்தோம். பின்னை அப்பள்ளி அம்மன்கோயில் தெரு (இப்பொழுது ஸ்ரீநிவாச பெருமாள் கோயில் தெரு) 'ஆயர்பாடி'க்கு எதிரில் 'ஜாலர்காரன் வீடு' என்ற நிலையத்துக்கு மாற்றப்

பட்டது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் யான் முதல் மாணுக்கனுகவே விளங்குவேன்; முதல் பரிசில் பெறுவேன். என் தமையனுர் வெஸ்லி கலாசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

வாழை

ஆரியன் பிரைமெரி பாடசாலையில் மூன்ரும் வகுப்பில் யான் வாசித்தபோது பராங்குச நாயுடு என்பவர் அடிக்கடி பள்ளிக்குப் போதருவர்; வகுப்பு வாரியாகப் பரீட்சை செய்வர்; பரிசளிப்பர். ஒருமுறை மூன்ரும் வகுப்பையும் நான்காம் வகுப்பையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு கட்டுரைப் பரீட்சை வைத்தார். தென்னை, வாழை, பசு, நாய் இவைகளில் ஏதாவதொன்றைப் பற்றிக் கட்டுரை வரையுமாறு கேள்வி பிறந்தது. யான் வாழையை எடுத்துக் கொண்டேன். ஏன்? அந்நாளில் இராயப்பேட்டை, வாழைக்குப் பேர்பெற்று விளங்கியது. வாழைச் சூழல் எங்கும் எங்கும் உண்டு. வாழை பயிரிடல், வளர்த்தல், இலை கொய்தல், பட்டை யுரித்தல், தண்டெடுத்தல், குலை வெட்டல், தாறடுக்கல், பழுக்கவைத்தல், இலை காய் பழம் பட்டை நார் முதலியன பயன்படும் விதம் முதலியவற்றை யான் அடிக்கடி பார்ப்பவன்; தோட்டத்தாருடன் பழகுபவன். ஆதலால் யான் வாழையை எடுத்துக்கொண்டேன்; அதைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைந்தேன். சோதனையில் என் கட்டுரை முதன்மையாக நின்றது. பரிசில் எனக்கே கிடைத்தது. இராயப்பேட்டை முழுவதும் என் பெயர் பரவியது. என் தகப்பனுர்க்கு வாழ்த்துக் கூறப்பட்டது.

கையெழுத்து

படிப்பைப் பார்க்கினுங் கையெழுத்தின்மீது அதிகங் கருத்துச் செலுத்துபவர் என் தந்தையார். என் கையெழுத்து நன்ருயிராது. என் கையெழுத்தினும் என் தமயனுருடையது நன்ருயிருக்கும். 'கையெழுத் தழகில்லாதவன் பரிசில்

பெறுவதால் என்ன பயன்?' என்று தந்தையார் நண்பரிடஞ் சொல்வர். அச்சொல் என்னை வாட்டும். கையெழுத்தைப் பண்படுத்த எவ்வளவோ முயன்றேன்; பண்படவே இல்லை. அஃது என் தலையெழுத்துப் போலும்!

வெஸ்லி

யான் நான்காம் வகுப்பில் வாசித்த வேளையில் ஆரியன் பள்ளியில் இரு பிளவு உண்டாயின; குழப்பம் தலைகாட்டிற்று. ஏறக்குறைய நான்கு மாதகாலம் வீணே கழிந்தது. 1894-ல் வெஸ்லி கல்லூரி என்னை அழைத்தது. யான் நான்காம் வகுப்பு ஏ பிரிவில் சேர்ந்தேன். ஒரு வாரத்துக்குள் முதல் பீடம் என்னுடையதாயிற்று. ஆசிரியர் ஞானப்பிரகாசம் என்னிடத்தில் பேரன்பு பூண்டனர்.

முடவன்

யான் பிறப்பிலேயே திண்மை வாய்ந்தவன். அவ்வாய்ப்பு மேலும் மேலும் எனது பருவுடலைப் பெருக்கியது. கழுத்தில் தசைகள் மடிப்பு விட்டன. யான் 'பொதுக்கன்' என்றும் எள்ளப்பட்டேன். தசையை வற்றச் செய்யத் தந்தையார் ஒருவித மருந்தெண்ணெய் கொடுத்தார். அஃதொரு சாமியார் முறைகொண்டு செய்யப்பட்டது. பத்தியம் கடியது.

ஒரு சனிக்கிழமை பிள்ளைகளுடன் விளையாடப் பள்ளிக்குச் சென்றேன்; எண்ணெய் நினைவின்றியும் பத்திய நினைவின்றியும் வழக்கம்போல நண்பர்கள் வாங்கி வந்த உளுந்து வடையைத் தின்றேன். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் எண்ணெய் நினைவும் பத்திய நினைவும் தோன்றின. ஏக்குற்றேன். அச்சத்தால் பெற்றோரிடம் உண்மை கூறினேனில்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமை கழிந்தது. திங்கட்கிழமை பள்ளிக்குச் சென்று சாயங்காலம் வீடு நோக்கி வந்தேன். வழியிலே வண்டி மேட்டுக்கு அருகில் இடது கால் முடங்கியது. நடத்தல் முடியவில்லை. கீழே வீழ்ந்

தேன். வண்டிக்காரர் ஒருவர் என்னை வண்டியிலேற்றி வீடு சேர்த்தார். வீடு சேர்ந்த சிலமணி நேரத்துக்குள் எனது வலது கை முடங்கியது. யான் முடவனானேன்.

சிகிச்சை

இராயப்பேட்டை மருத்துவர் - பேர்பெற்ற அயோத்தி தாஸ் பண்டிதர் வரவழைக்கப்பட்டனர். அவர் என்னைச் சோதனை செய்தவர். மருந்தெண்ணெய் கொடுத்தது பண்டிதர்க்குச் சொல்லப்பட்டது. பண்டிதர் எண்ணெய் முறைகளை ஆராய விரும்பினர். முறைகள் படித்துக் காட்டப்பட்டன. 'பத்தியத்தில் ஏதாவது தவறு நடந்திருக்குமா' என்று பண்டிதர் கேட்டார். என் அன்னையார், 'மிக எச்சரிக்கையாகப் பையனுக்கென்று தனியே சமைக்கிறேன்' என்றார். பண்டிதர் என்னைப் பார்த்து, 'நீ ஏதாவது கடையில் வாங்கித் தின்றாயா?' என்று வினவினர். உண்மை உரைத்தேன். மருத்துவர், 'அபத்தியம் அபத்தியம்' என்று வாயோடு சொல்லிச் சொல்லி, 'எண்ணெய்முறை எழுதிக் கொடுத்தவர் யார்? அவரை அழைத்து வரல் முடியுமா' என்று என் தந்தையாரை நோக்கினர். 'அவர் ஒரு சாமியார். எப்படியாவது அவரைக்கொண்டு வருகிறேன்' என்றார் தந்தையார். பண்டிதர் தேறுதல் கூறி விடைபெற்றனர். பொழுது விடிந்ததோ இல்லையோ என் அருமைத் தகப்பனார் ஓடினார் துள்ளத்துக்கு; சூழ்ந்த கிராமங்களெல்லாம் உழன்றார். சாமியாரைக் கண்டாரில்லை; வருத்தத்துடன் திரும்பினார்; பண்டிதரிடம்போய்ச் சாமியாரைக் கண்டுபிடிக்க இயலாமையைத் தெரிவித்தார். 'முரட்டு எண்ணெயைச் சின்ன பையனுக்குக் கொடுக்கலாமா' என்று பலர் பேசினர். தவறு செய்தவன் யான். பழி பெற்றோருடையதாயிற்று! என்னே உலகம்!

அயோத்திதாஸ் பண்டிதர் சிகிச்சையில் இறங்கினார். முதலில் தொடங்கப்பட்டது தைல முறை. தைலம்

நாடோறும் வேளைக்குவேளை முட்டிகளில் பூசப்பட்டது. ஒரு வாரங் கடந்து முட்டிகளில் புண்கள் தோன்றின. அத் தோற்றங் கண்ட பண்டிதர்க்குத் தைரியம் பிறந்தது. அவர், 'முடக்கை நீக்கிவிடலாம்; ஆனால் காலம் நீடிக்கும்' என்றார். பெற்றோர் முகம் மலர்ந்தது. பண்டிதர் என்பொருட்டுப் பெருமுயற்சி எடுத்தார். அவர் ஒருவித மருந்தா கொடுத்தார்? விதம் விதமான மருந்து கொடுத்தார். யான் மருந்தனேன். பண்டிதர் மெழுகு கொடுப்பார்; இரசாயனங் கொடுப்பார்; செந்தூரங் கொடுப்பார்; பஸ்மம் கொடுப்பார்; கிருதம் கொடுப்பார்; சூரணம் கொடுப்பார். யான் மருந்து தின்று தின்று அலுத்துவிட்டேன்.

எனக்குப் பணிசெய்யும் பொருட்டு என் தமக்கையார் அம்மணியம்மாளும், அவர்தங் கணவனாரும் வீட்டிலேயே தங்கினர். குழந்தையில் அன்னையார்க்கும் தமக்கையார்க்கும் சுமையானேன்; இப்பொழுதும் அவர்க்குச் சுமையானேன். அப்பொழுது சுமையாதல் இயற்கை. இப்பொழுது சுமையாதல் இயற்கையா? உளுந்துவடை தின்றதின் அறியாமை! என்ன செய்வேன்? துன்பம் ஒரு நாளா? இரு நாளா? பன்னெடுநாள்! துன்பம் சகித்தல் என்றாலேயே இயலவில்லை. மற்றவர் எங்ஙனஞ் சகிப்பர்? ஈன்ற அன்னையார்-உடன் பிறந்த தமக்கையார் சகித்தனர். அன்பு எதையும் எதையும் சகிக்கச் செய்யுமன்றோ? எனக்கு வாழ்க்கையில் வெறுப்புத் தோன்றியது. உடல் மெலிந்தது; தோல் வற்றியது; என்புக் கூடானேன். 'பொதுக்கு' வற்றலாகியது. ஏறக்குறைய ஒன்பது திங்கள் கழிந்தன. முடங்கிய கையுங் காலுஞ் சூம்பின. 'சூம்புதல் நற்குறியன்று' என்று வருவோர் போவோர் பேசுவார். அப்பேச்சு எனக்கு நாராசம் போலிருக்கும். அப் பேச்சைக் கேட்கும்போதெல்லாம் எனக்கு மரண நினைவுண்டாகும். நோயாளியின் முன்னே பலர் பலவாறு பேசுவது தவறு. அப்பேச்சால் விளையும் பயனை யான் சிறு வயதிலேயே அநுபவித்தேன். எனது

மனேநிலையைக் குறிப்பால் உணரும் அன்னையார் வருந்து வார் ; பல மொழியால் தேறுதல் கூறுவார் ; திருப்போரூர் முருகனை நினைந்து நினைந்து வேண்டுதல் செய்வார்.

பண்டிதரால் எத்தனையோ முறை என்னுடல் சோதிக் கப்பட்டது. கையுங் காலுஞ் சூம்பிய பின்னர் ஒரு நாள் அவர் செய்த சோதனை வேறுவிதமாக இருந்தது. ' இதயம் நன்ருயிருக்கிறது; நாடிகள் செம்மையாக ஓடுகின்றன; புது மருந்தொன்று செய்யலாமென்று எண்ணுகிறேன். இடை யில் மருந்து வேண்டாம். குடல் ஓய்வு பெறுவது நல்லது ' என்று பண்டிதர் என் தகப்பனரிடஞ் சொல்லிச் சென்றனர். ஒரு திங்கள் கடந்தது. புது மருந்து சித்தமாயிற்று. அம் மருந்து எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அஃது என் தாயார் உள்ளத்துள்ள முருகன் மருந்தோ என்னவோ தெரியவில்லை. புது மருந்து அற்புதஞ் செய்ததென்றே சொல்வேன்.

இடை விட்டு விட்டு ஒரு மண்டலம் அம்மருந்துண் டேன். அடிக்கடி பண்டிதர் வந்து வந்து என்னைப் பார்ப்பர். ஒருநாள் அவர் என்னைச் சோதித்து, ' இனி என் மருந்து வேண்டாம் ; இயற்கை மருந்தே போதும். முடக்குப் படிப் படியே நீங்கும் ' என்று கூறி, ஒரு தைலங் கொடுத்து முட்டி களின் மேலே பூசிப் பூசி வெந்நீர் விடுமாறு சொற்றனர். அப் படியே செய்யப்பட்டது. நான்கு நாளில் கை மெல்ல மெல்ல நீண்டது ; பின்னே கால் நீண்டது. முடவன் என்ற பெயர் நீங்கியது. எழுந்து எழுந்து நிற்பேன்; விழுவேன்; மறுபடியும் எழுவேன் ; விழுவேன் ; எழுந்தும் விழுந்தும் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடக்கத் தொடங்கினேன். சுவர் பிடித்து நடப் பேன் ; மற்றவர் கைப்பற்றி நடப்பேன் ; கோலூன்றி நடப்பேன். இவ்வாறு நடக்க நடக்கச் சூம்புதல் ஒழிந்தது.

ஏறக்குறைய ஓராண்டு கடந்தது. எனக்குப் பள்ளி நினைப்புண்டாயிற்று. ' தம்பி ! இன்னும் ஓராண்டு பள் ளியை மறத்தல்வேண்டும் ' என்ற கட்டளை மருத்துவரிட மிருந்து பிறந்தது. மற்றுமோராண்டு சென்றது. நோய்

ஓராண்டை விழுங்கியது; ஒய்வு மற்றுமோராண்டை விழுங்கியது. உடல் நலமுற்றது. நாங்கள் அடிக்கடி திருப்போரூர் சென்று முருகப் பெருமானை வழிபட்டுத் திரும்புவோம்.

மீண்டும் என்னைப் பள்ளிக்கனுப்ப முயற்சி செய்யப்பட்டது. அவ்வேளையில் தந்தையாரைத் திடீரென விக்குள் நோய் அடர்ந்தது. அந்நோய் நெடுநாள் அவரை விட்டகலவில்லை. அவர் குணமடைந்ததும் தாயார்க்கு வயிற்று நோய் தோன்றிக் குடைந்தது. அஃது அவரை எழும்பூர் மருத்துவச் சாலைக்கு ஓட்டியது; சத்திர சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. அந்நிலையில் தாயாரைப் பெற்ற தந்தையார் காலமானார். பலவிதத் தொல்லைகள் எங்கள் குடும்பத்தை நெருக்கின. அரிசி மண்டி மூடப்பட்டது. ஊரிலிருந்து நெல் ஒழுங்காக வருவதில்லை. ஊர் நண்பரும் நேர்மையாக நடந்தாரில்லை. ஏமாற்றமும் மோசமும் குடும்ப நட்பையுங் கடக்கச் செய்தன. தமையனார் பள்ளியை விடுத்தார்; ஓர் அச்சுக்கூடம் சேர்ந்தார். இந்நெருக்கடியில் யான் எப்படிப் பள்ளிக்குப் போவேன்? என்னை ஓவியப் பள்ளிக்கு அனுப்பலாமா? வேறு தொழிற்சாலைக்கு அனுப்பலாமா? என்று விருத்தாசல முதலியார் எண்ணலானார்; அவ்வெண்ணத்தை என்னிடம் பக்குவமாக வெளியிடுவார். யான் முன்னையதற்கும் இணங்குவதில்லை; பின்னையதற்கும் உடன்படுவதில்லை. அரியபொழுது வீணே கழிந்தது. எத்தனை நாள்? ஏறக்குறைய ஈராண்டு! தந்தையார் வீட்டிலேயே சுருங்கிய முறையில் வாணிபம் தொடங்கினார். ஊரிலிருந்து கொஞ்சம் நெல் வரும். செல்வநிலை குலைந்ததென்றே சொல்லலாம்.

மீண்டும் பள்ளி

1898-ம் ஆண்டு வெஸ்லி கலாசாலை என்னை மீண்டும் அழைத்தது. 1898-ம் ஆண்டிலிருந்து 1904-ம் ஆண்டு வரை ஒரே ஓட்டம் ஓடிற்று. திடீரென மாடு படுத்தது.

நான்காம் வகுப்பு

யான் விடுத்துவந்த நான்காம் வகுப்பே என்னை விழைந்தது. பிரிவு மட்டும் பீ ஆகியது. பழைய ஆசிரியர் முதல் பாரத்துக்கு (ஐந்தாம் வகுப்புக்கு) உயர்த்தப்பட்டிருந்தார். அவரை யான் கண்டு அவர்தம் ஆசி பெற்றேன். பழைய தோழர் பலர் உச்சியிலிருத்தல் கண்டேன். பாழும் எண்ணெய்யையும் அபத்தியத்தையும் நினைந்து நினைந்து மனம் நொந்தேன்.

நான்காம் வகுப்பு பீ பிரிவின் ஆசிரியர் தேவதாஸ் என்பவர். அவர் நல்லவர்; போதனு சக்தி வாய்ந்தவர். சில நாளிலேயே என் திறமை அவர்க்குப் புலனாயிற்று. அக்காலத்தில் முதல் மாணுக்கரே பெரிதும் சட்டாம் பிள்ளையாவது மரபு. அதன்படி யான் சட்டாம் பிள்ளையானேன். ஆசிரியர் அன்பு அவர் வீட்டை எனது வீடாக்கிற்று. அடிக்கடி அவர் வீட்டுக்குச் செல்வேன்; சந்தேகங் கேட்டுத் தெளிவேன். ஆசிரியர் மனைவியாரால் போப் ஐயர் இலக்கணம் மிகத் தெளிவாகப் போதிக்கப்படும். தமிழ் இலக்கணத்தில் முதல் முதல் எனக்குச் சுவை ஊட்டியவர் அவ்வம்மையாரே யாவர்.

ஞாயிறு வகுப்பு

அந்நாளில் ஞாயிறுதோறும் பள்ளிக்கூடத்திலேயே ஒரு வகுப்பு நடந்து வந்தது. அது பெரிதும் பிரின்ஸி பால், வைஸ் பிரின்ஸிபால் முதலிய ஐரோப்பியப் பாதிரிமாரால் நடத்தப்படும். ஐரோப்பியர் தமிழ் பேசுவது வியப்பூட்டும். அஞ்ஞாயிறு வகுப்புக்கு யான் செல்வேன். பல ஆண்டு அவ்வகுப்புக்குச் சென்று பரிசில் பெற்றேன். அதனுல் ஐரோப்பியப் பாதிரிமார் தொடர்பு எனக்கு ஏற்பட்டது.

முதல் பாரம்

நான்காம் வகுப்புப் பரீட்சை முடிந்தது. முதல் பாரத் துக்கு அனுப்பப்பட்டேன். என் பழைய ஆசிரியர் வகுப்பில் அமரும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஏ பிரிவில் அமரும் வாய்ப்பே கிடைத்தது. அப்பிரிவின் ஆசிரியர் ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார்.

சம்பளத்தைப் பற்றிப் பிரின்ஸிபாலுக்கு யான் விண் ணப்பஞ் செய்தேன். அதன் பயனாக யான் சம்பளமில்லாத மாணாக்கனானேன். எனக்குப் புத்தகம் முதலியன பெரிய தந்தையார் குமாரர் இராஜா முதலியார் வாங்கிக் கொடுப் பார். எவ்வித இடுக்கணுமின்றி யான் படித்து வரலானேன். ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார் அன்புக்கு யான் உரியவனானேன். அவரும் தலைமை ஆசிரியர் வாசுதேவாச்சாரியாரும் ஒன் றாகவே கல்லூரிக்கு வருவது வழக்கம். அதனால் தலைமை யாசிரியர் நோக்கு என்மீது படர்வதுண்டு.

இரண்டாம் பாரம்

இரண்டாம் பாரத்தில் பி பிரிவு கிடைத்தது. ஆசிரியர் வேணுகோபாலாச்சாரியார். அவர் ஸர் பாஷியம் ஐயங் காரின் உறவினர். எக்காரணம் பற்றியோ அவர்க்குக் கிறிஸ்துவம் இனித்தது. அவர் அம்மதம் தழுவினர். யான் இரண்டாவது பாரத்தில் படித்தபோதே சச்சிதானந்தம் பிள்ளையை முதல் பாரத்தில் காணலானேன். இருவேமும் நண்பரானேம்.

அப்பொழுது பிரின்ஸிபாலா யிருந்தவர் ஜே. கூலிங். அவர் இங்கிலாந்து நோக்கினமையால் வைஸ் பிரின்ஸிபால் ஸி. பாலர்ட் துரை பிரின்ஸிபாலானார். பாலர்ட் கணித நிபுணர்; கேம்பிரிட்ஜில் தேறினவர். அவர் பிரின்ஸிபாலாக வந்ததும் கீழ் வகுப்புக்களிலும் அடிக்கடி கணிதப் பரீட்சை வைப்பர். வெஸ்லியைக் கேம்பிரிட்ஜாக்க வேண்டுமென் பது அவரது நோக்கமாயிருக்கலாம். எங்கள் வகுப்பு முறை

வந்தது. கேள்விகட் கெல்லாம் யான் விடை எழுதினேன். யான் நூற்றுக்கு நூறு எதிர் பார்த்தேன். திருத்தப்பட்ட விடைத் தாள்கள் எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. மார்க்கைப் பார்த்தவுடன் என் முகம் வாடிற்று. அதை ஆசிரியர் கண்டு, 'என்ன?' என்று கேட்டனர். 'ஐந்து மார்க்கு குறைபட்டுள்ளன. காரணந் தெரியவில்லை' என்று சொன்னேன். அவர் விடைத்தாள்களை வாங்கிப் பார்த்தார். ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. பிற்பகல் பிரின்ஸிபால் வகுப்புக்கு வந்து சில முறைகளை விளக்கினார். முடிவில் அவரை யான் அணுகி, 'ஐந்து குறைபட்டதற்குக் காரணந் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்' என்றேன். அவர் தாள்களை வாங்கிப் பார்த்தார். சிலவிடங்களில் நீலக் கோடுகள் இடப்பட்டிருந்தன. அவைகளைக் காட்டிக் 'காரணந் தெரிகிறதா' என்றார்; 'தெரியவில்லை' என்றேன். 'உன்னுடைய எஃழுத்து வரிகளும் குறிகளும் சிலவிடங்களில் நேராக இல்லை; கோணல் கோணலாக இருக்கின்றன. நீலக் கோடுகள் அவைகளை உணர்த்துவன. அதனால் ஐந்து மார்க்கு குறைபட்டன. திருந்திக்கொள்' என்று சொன்னார். என் முகம் மலரவில்லை. 'நீ எல்லார்க்கும் மேலாக மார்க் வாங்கி இருக்கிறாயே; அதில் உனக்குத் திருத்தி இல்லையா?' என்று கேட்டார். அக்கேள்வி எனக்குச் சிரிப்பூட்டிற்று. அன்றுதொட்டு, பாலர்ட் துரை குறித்த குறைபாடு நிகழாதவாறு காத்து வரலானேன்.

மூன்றும் பாரம்

மூன்றும் பாரத்தில் ஏ பிரிவில் என் பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால் பீ ஆசிரியர் தலைமை ஆசிரியரிடம் பேசி என்னைத் தமதுபிரிவுக்கு மாற்றிக்கொண்டனர். (அக்காலத்தில் ஏ - பி - பிரிவுகட்குத் தனித் தனிப் பரிசில் வழங்கப்படும். எங்கள் அமைவில் இரு பிரிவிலும் முறையே முதல்வராக வருவோர் இருவர். ஒருவர் எஸ். பி. கணபதி; மற்

ருருவன் எளியேன். அவர் ஏ - ல் இருந்தால், யான் பீ - ல் இருப்பேன்; யான் ஏ ஆனால் அவர் பீ ஆவர். இவ்வாறு நாங்கள் மாற்றப்படுவோம். இம்முறை எங்கட்கு மட்டுங் கையாளப்படுவதன்று: பள்ளி முழுவதுங் கையாளப்படு மொன்று.) மூன்றும் பார ஆசிரியர் பெயர் டேவிட் தேவதாஸ் என்பது. அவர் பாதிரியார்; இராயப் பேட்டையில் வதிந்தவர். அவர் மனைவியார்,எனக்கும் வேறு சிலர்க்கும் பூகோளம் போதிப்பார். அவர் என்பால் காட்டி வந்த அன்பு கிறிஸ்துவமோ - தாய்மையோ - யான் அறி யேன். டேவிட் திருவெவ்வலூர் (திருவள்ளூர்) பள்ளிக் குத் தலைமை ஆசிரியராக அனுப்பப்பட்டார். பின்னே ஒருவர் வந்தார். அவர் போதகாசிரியராக வருதற்கு அருக ரல்லாதவர். அவரைச் சந்தேகங் கேட்டல் கூடாது; கேட் டால் சீறி விழுவர். ஒருமுறை அவர் என்னைக் கடிந்த வேளையில், 'நீங்கள் போலிஸ் வேலைக்கு அருகர்' என்று சொன்னேன். வகுப்பே நகைத்தது. 'ஆமாம்; யான் போலிஸ் வேலைக்கு முயற்சி செய்கிறேன்' என்றார் ஆசிரியர். மீண் டும் நகைப்பு.

அச்சமயம் பிரின்ஸிபாலாக இருந்தவர் ஜி. ஜி. காக்ஸ். அவர் ஞாயிறு வகுப்பில் என்னுடன் பழகியவர். அவர்தம் உள்ளத்துலவிய மாணுக்கருள் யானும் ஒருவன். அவர் எனக்குப் பேனு பென்ஸில் முதலியன கொடுப்பர். அவர் காலத்தில் கல்லூரியின் பொன் விழா கொண்டாடப்பட்டது. 'வெஸ்லியன் மிஷன் காலேஜ்' என்பது 'வெஸ்லி காலேஜ்' என்று மாற்றப்பட்டது. விழாவில் தலைமை வகித்தவர் டாக்டர் மில்லர். அன்று காக்ஸ் துரை பேசிய பேச்சு டாக்டர் மில்லரையும் வியக்கச் செய்தது.

முன்னே, மூன்றும் பாரப் பிள்ளைகளில் விருப்ப முடையவர் லோயர் செகண்டரி பரீட்சைக்கு அனுப்பப் படுவர். யான் அப்பரீட்சைக்குச் சென்றேன்; அதில் தேறினேன்.

நான்காம் பாரம்

மூன்றும் பாரத்தில் என்னுல் வெறுக்கப்பெற்ற 'போலிஸ்' ஆசிரியரே நான்காம் பாரத்துக்கு உயர்த்தப் பட்டார். அவரைக் கண்டதும் என் மனங் கொதித்தது. கொதிப்பு வீணுகவில்லை; பெரும் புரட்சியாயிற்று. புரட்சி, 'போலிஸ்' ஆசிரியரை ஓட்டிற்று. பின்னே பலர் ஆசிரியராக வந்தனர். ஒருவரும் நிலைத்தாரில்லை. வகுப்பே கெட்டுப் போயிற்று. நான்காம் பாரத்தைப்பற்றிய கவலை பிரின்ஸிபால் காக்ஸ் துரைக்குப் பெரிதாயிற்று. காக்ஸ் தக்க ஒருவரைப் பொறுக்கி எடுத்தார். அவர் நிலைத்தார். அவர் குணமலை. அவர் பெயர் மாணிக்கம். மாணிக்கம் வகுப்பை ஒளிபெறச் செய்தது.

அத்தருணத்தில் எனது உயிரனைய தலைவர் காக்ஸ் துரை இறந்துபட்டார். அவர்தம் இறப்பு என் வாழ்க்கைக்கே ஓர் இடியாயிற்று. அவர்தம் பொன்னுடல் புரசைக் கிறிஸ்துவ இடுகாட்டில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டது. அக்கல்லறைக்கு யான் அடிக்கடி சென்று எனது வணக்கஞ் செலுத்தி ஆறுதல் அடைவேன். யாக்கை நிலையாமை என் உள்ளத்தில் இடங்கொண்டது. பழையபடி கூலிங் துரை தலைவரானர்.

ஐந்தாம் பாரம்

ஐந்தாம் பார நிகழ்ச்சிகள் பலப்பல. அவைகளெல்லாம் ஒன்றன் பின் ஒன்ருக நினைவுக்கு வருகின்றன. அவைகளில் எதைச் சொல்வேன்! எதைச் சொல்லாது விடுவேன்! அவ்வகுப்பு ஆசிரியர் கிருஷ்ண ராவ். அவர் உதவித் தலைமை ஆசிரியர்; பேர் பெற்றவர். கிருஷ்ண ராவ், பி. எ. அல்ல; எம். எ. அல்ல. ஆனல் பி. ஏ. வுக்கும், எம். ஏ. வுக்கும் ஆங்கிலம் போதிக்கும் வல்லமை வாய்ந்தவர். அவர் ஆங்கிலம் நன்ருகப் பேசுவர்; எழுதுவர். அவர்தம் ஆங்கிலப் பேச்சு ஆங்கிலரையும்

வியக்கச் செய்யும். 'கிறிஸ்டியன் பேட்டிரியட்' என்ற பத்திரிகை முதல் முதல் அவராலேயே நடத்தப்பட்டது.

கிருஷ்ணராவ் தெலுங்கு பிராமணர்; கிறிஸ்துவ ராயினர்; தமிழ் நன்ருகப் பேசுவர். பிரின்ஸிபால், வைஸ் பிரின்ஸிபால், தலைமை ஆசிரியர் முதலிய பலர்க்கும் அவரிடத்தில் நன் மதிப்புண்டு. கிருஷ்ண ராவுக்கும் எனக்கும் உற்ற அன்புப் பிணிப்பை இங்கே எப்படி வெளியிடுவேன்? 'கிருஷ்ணராவ் என்னுள் நிற்பார்; அவருள் யான் நிற்பேன்' என்று கூறி மேற்செல்கிறேன். அவர் வீடு பீட்டர்ஸ் ரோட்டில் இருந்தது. அவர் வீட்டார் முத்திரை அடித்த ஸ்டாம்புகளை விரும்புவர். அவைகளைத் திரட்டிக் கொடுப்பவருள் யானும் ஒருவன்.

கிருஷ்ணராவ் வெறும் பாடங்களை மட்டும் அறிவுறுத்துவோரல்லர்; வாழ்க்கையை அறிவுறுத்துவோர். அவரது வகுப்பு ஒரு பல்கலைக் கழகம்போல் விளங்கும். அவரும் யானும் பொதுவாகப் பல துறைகளிலும் சிறப்பாக மதச் சார்பிலும் வாதம் புரிவோம். அவரது பொன்மொழிகள் எனது மனோநிலையைப் பலவாருக்கின. வாழ்க்கையில் ஒருவித மாறுதல் ஏற்படுவதுபோல் தோன்றிற்று.

அவ்வேளையில் யாழ்ப்பாணம் நா. கதிரைவேற் பிள்ளை எங்கள் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்தவர் வேருெருவர். அவர் சே. கிருஷ்ணமாச்சாரியார். எங்கள் வகுப்புக்குத் தமிழ் போதிப்பவர் இவரே.

கதிரைவேற் பிள்ளை சிறந்த பேச்சாளர். அவர் பேச்சைக் கேட்க மக்கள் கூட்டம் திரளும். அவர் சொற்பொழிவிலே மாணுக்கர் உலகமும் மயக்குறும். அவ்வீரப் பொழிவைப் பருகுவதில் எனக்குத் தணியா வேட்கை உண்டாயிற்று. கதிரைவேலர் நன்மொழியைக் கேட்க யான் எங்குஞ் செல்வேன்.

கதிரைவேல் எங்கள் பள்ளியில் முதல் முதல் அளித்த காட்சி என் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது. 'தமிழ்ச் செல்வம் நம் பள்ளிக்கும் வந்ததே' என்று யான் ஆனந்த மெய்தினேன். யானும், சிவசங்கரன் உள்ளிட்ட மாணுக்கர் சிலரும் பிள்ளையினிடம் நெருங்கி நெருங்கிப் பழகினேம்.

ஆரும் பாரம்

யான் மெற்றிகுலேஷன் வகுப்பை அடைந்தேன். பள்ளிப் படிப்புமீதிருந்த எனது வேட்கை முருகி எழவில்லை; சிறிது குன்றியதென்றே சொல்வேன். அதை உணர்ந்த என் உயிரனைய ஆசிரியன்மார் சிலர், 'கதிரைவேல் மத வாதப் பேய். அப்பேய் உன்னையும் பிடித்துக்கொள்ளும். படிப்புப் பாழாகும். நீ மாணுக்கன்' என்று எச்சரிக்கை செய்துகொண் டிருந்தனர். அவ்வெச்சரிக்கை செவிடன் காதில் சங்கு ஊதுவது போலாயிற்று. அதை யான் பொருட்படுத்துவதே இல்லை.

தமிழ்ப் பேராசிரியர் சிலநாள் ஓய்வெடுத்தனர். அந்நாட்களில் எங்கள் வகுப்பு, கதிரைவேற் பிள்ளையைக் கண்டது. அச்சில நாள் பிள்ளையவர்கள் பாக்களுக்கு விரித்த பொருளும் விளக்கமும் பிறவும் என்னுள் பசுமரத் தாணி போல் படிந்தன. அவைகளை யான் ஒப்புவிப்பேன்.

வழக்கு

கதிரைவேற் பிள்ளைமீது இராமலிங்க சுவாமிகள் சார்பில் ஜார்ஜ் டவுன் மாஜிஸ்டிரேட் மன்றத்தில் ஒரு வழக்குத் தொடரப்பட்டது. விவரம் பின்னே கூறுவன். அவ்வழக்கு, கதிரைவேற் பிள்ளையின் நண்பரையும் பகைவரையும் மன்றத்துக்கு ஈர்க்கும்; என்னையும் ஈர்த்தது. யானும் சில மாணுக்கருடன் அடிக்கடி செல்வேன். சில சமயம் யான் அரைநாள் பள்ளியில் கழிப்பேன்; மற்ற அரைநாள் மன்றத்தில் கழிப்பேன்.

வில்வபதி செட்டியார் என்பவர் தம்மைக் கதிரைவேற் பிள்ளை கொத்தைவால் சாவடியண்டைத் தாக்கிப் புடைத்தனர் என்று எழும்பூர் மாஜிஸ்டிரேட் மன்றத்தில் ஒரு வழக்குத் தொடுத்தனர். வழக்குகள் கதிரைவேலரை நெருக்கின. அதனால் அவர் பள்ளிவேலையை விடுத்தல் நேர்ந்தது. செட்டியார் குறிப்பிட்ட நாள், கதிரைவேற் பிள்ளை எங்கள் வகுப்பில் தமிழ் அறிவுறுத்திய நாட்களில் ஒன்று.

தேர்தல் (Selection) சோதனை நெருங்கி வருவதையும் யான் கருதினேனில்லை. வழக்கு வேடிக்கையே எனக்குப் பெரிதாயிற்று. தந்தையார் என்னைக் கடிவதில்லை. அவர் கதிரைவேல் சார்பினராயினர். உறவினருள் என்னைக் கடிந்தவர் ஒருவரே. அவர் என் பெரிய தந்தையாரின் இளைய புதல்வர் சோமசுந்தர முதலியார். அவரைக் கண்டதும் யான் எப்படியாவது நழுகிப் பதுங்கி விடுவேன்.

என் சான்று

எழும்பூர் வழக்குக்குச் சான்றுகள் திரட்டப்பட்டன. ஒருசாலை மாணாக்கர் சிவசங்கரனுக்கும், பள்ளிக் கணக்கருக்கும் சம்மன்கள் வழங்கப்பட்டன. சிவசங்கரன் சான்று முடிந்தது. அது போதாதென்று என் சான்று விரும்பப்பட்டது. என் சான்றின் அவசியம் எனக்கு விளக்கப்பட்டது. விசாரணை நாள் தேர்தல் சோதனையின் முதல் நாள்! என் செய்வேன்! என் சோதனை பெரிதாயிற்று. சான்றுக்குச் செல்வதா? பரீட்சைக்குப் போவதா? இரண்டும் மாறிமாறி என்னை வாட்டின. ஒரு பக்கம் கதிரைவேல்; இன்னொரு பக்கம் வாழ்வு. கதிரைவேல் அன்பே விஞ்சியது. பெரிய தந்தையார் மைந்தரால் பலவிதத் தடைகள் கிளத்தப்பட்டன. தந்தையார் ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. பள்ளி வாழ்வு வேறு வாழ்வாக மாறும் காலம் வந்தது. அதைத் தடுத்தல் எவரால் இயலும்? யான் சான்றுக்குச்

செல்ல உறுதிகொண்டேன். பரீட்சைக்கு இடர்நேராதவாறு பகல் 12-30-க்குமேல் 1-30-க்குள் என்னை விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. முதல் நாள் சிலநிமிடமே விசாரணை நடந்தது. தொடர்ச்சி மூன்று நாள் வைக்கப்பட்டது. நாள் மாற்றத்துக்கென்று செய்யப்பெற்ற விண்ணப்பம் தள்ளப்பட்டது. தொடர்ச்சிக்கும் மேலே குறிப்பிட்ட வேளையில் சென்றேன். அரை மணி நேரத்தில் சான்று முற்றுப் பெற்றது. மாணாக்கன் என்ற முறையில் என்பால் மாஜிஸ்டிரேட் இராஜரத்தின முதலியார் அநுதாபங் காட்டியே நடந்தார். பயன் என்ன? கால தேவதையின் நோக்கம் வேறு விதமாயிருந்தது. வண்டிகளால் நேர்ந்த தொல்லைகள் காலத்தில் பரீட்சைக்குச் செல்ல என்னை விடவில்லை. இரண்டு அரை நாள் பரீட்சையில் அமர்ந்து எழுதும் பேற்றை இழந்தேன். சோதனையின் முடிவைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

பள்ளிப் படிப்பு முடிவு

கிருஷ்ணராவ் உள்ளிட்ட ஆசிரியன்மார் சிலர் எப்படியாவது என்னை மெற்றிகுலேஷன் பரீட்சைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று முயன்றனர்; பிரின்ஸிபாலிடத்தில் பேசினர். முடிவு வேறுவிதமாயிற்று. அன்னார், கதிரைவேற்பிள்ளையின் கூட்டுறவால் பள்ளிப்படிப்பில் எனக்கு அலட்சியம் தோன்றியதென்றும், யான் பரீட்சைக்கு அனுப்பப்பட்டாலும் முதல்தரத் தேர்ச்சி யடையமாட்டேனென்றும், யான் சென்னையை விடுத்து மன்னார்குடியிலாவது திருவள்ளூரிலாவது மற்றுமோராண்டு படித்தல் வேண்டுமென்றும், அதற்குரிய வசதிகளெல்லாம் மிஷினரால் செய்து கொடுக்கப்படுமென்றும் முடிவு செய்தனர். அதற்கு யான் இணங்கவில்லை. ஒரே வகுப்பில் மற்றுமோராண்டு படிப்பதைவிடத் தூக்கிட்டுக்கொள்வது மேன்மை என்று ஆசிரியர் கிருஷ்ணராவினிடம் அறைந்தேன். பள்ளிப் படிப்பு முற்றுப் பெற்றது!

திரு. வி. உ. முதலியாரும் மனைவியாரும்   விருத்தாசல முதலியார் - சின்னம்மாள் (கையில் பேரன் சண்முகசுந்தரம்)   தமக்கையார் அம்மணி அம்மாளும் கொழுநரும்

திரு. வி. க. (1905) திரு. கு. துரைசாமி (பெரிய தந்தையார் பேரன்)

முதல் மாணுக்கன் ஆக எவ்வளவு உழைத்தேன்! முதல் பரிசில் பெற எவ்வளவு பாடு பட்டேன்! வக்கீலாதல் வேண்டும் அல்லது கணிதப் பேராசிரியனுதல் வேண்டும் என்று எத்தனை நாள் மனக்கோட்டை கட்டினேன்! முதல் மாணுக்கன் என்ற இறுமாப்பும், முதல் பரிசுச் செருக்கும், மனக்கோட்டையும் என்ன ஆயின? தேனென இனித்த பள்ளிப் படிப்பு வேம்பெனக் கைத்தது. பரிசிலாகப் பெற்ற நூல்கள் எங்கே போயின? நண்பர் வீடுகளுக்குப் போயின. அவைகளைப் பொன்னென மதித்த மனம் என்னவாயிற்று? அம்மனம் மாண்டது. யான் வேறு மனிதனுனேன். கோயில் எனக்குப் பள்ளி ஆயிற்று. தேவார திருவாசகம் எனக்கு நூல்களாயின.

யான் பள்ளி விடுத்த சில திங்களுக்குள் என் தந்தையார் விண்ணுல கெய்தினர்; அப்பொழுது இராஜா முதலியார் சில நாள் இராயப்பேட்டையில் தங்கினர். அவர் நாடோறும் எனக்கு நன்மொழி கூறிக்கூறி 'கமர்ஷியில் பள்ளிக்கு'ப் போகுமாறு தூண்டினர். 'இன்னுமா பள்ளி! இன்னுமா படிப்பு! இன்னுமா பரீட்சை!' என்று எண்ணினேன். ஆனால் இராஜா முதலியார் மனத்தைப் புண்படுத்த எனக்கு விருப்பமில்லை. அவர் கருத்துக்கு இணங்கி நடக்க இசைந்தேன்; இராயப்பேட்டை 'கமர்ஷியல் ஸ்கூலி'ல் சேர்ந்தேன்; புக்கீப்பிங் பயின்றேன்; பரீட்சையில் தேறினேன். இராஜா முதலியார்க்கு ஆறுதலுண்டாயிற்று.

குறிப்பு

வாழ்க்கை எது? அது தானே அமைவதா? அமைக்கப் படுவதா? கருவிலே அமைந்து படிப்படியே பெருகுவதா? அவ்வப்போது உற்று உற்று வளர்ந்தும் அழிந்தும் போவதா? வாழ்க்கைக்கு முதலும் முடிவும் உண்டா? இல்லையா? வாழ்க்கையில் இன்ப துன்பம் உறுதற்குக் காரணமென்ன? இன்னேரன்ன கேள்விகள் எழுவது

இயற்கை. இவைகளைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க அவரவர் கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி அநுபவங்கட்கேற்றவாறு விடைகள் பிறக்கும்.

எனது வாழ்க்கைக் கூறுகள் பல இன்னுஞ் சொல்லப் படவில்லை. வாழ்க்கையில் சில கூறுகள் சொல்லப்பட்டன. எனது பள்ளி வாழ்க்கை எப்படித் தோன்றி நின்று ஒடுங்கிற்று ?

பள்ளிப் படிப்பில் வேட்கை எனக்கு எங்கிருந்தெழுந் தது ? தொடக்கத்தில் அது நோயால் நொறுக்கப் படுவானேன் ? மீண்டும் அது முகிழ்த்து மலர்ந்து கனியாது படுவானேன் ? எங்கேயோ பிறந்த கதிரைவேற் பிள்ளைக்கும் எனக்கும் உறவு ஏற்படுவானேன் ? அவரை எனது பள்ளிக் கூடத்தில் சேர்த்தது எது ? வழக்கில் என் சான்றின் அவசியத்தை உண்டு பண்ணியது எது ? இரண்டு நாளும் வண்டிகளால் தொல்லை விளைத்தது எது ? எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் என் அறியாமையா ? ஊழா ? கடவுள் அருளா ? சிலவேளை அறியாமை என்று தோன்றும் ; சிலசமயம் ஊழ் என்று தோன்றும் ; சிலபோது கடவுள் அருள் என்று தோன்றும்.

பள்ளிப் படிப்பின் வீழ்ச்சியால் நல்லது விளைந்ததா ? கெட்டது விளைந்ததா ? என்ன விடை கூறுவது ? இங்கே ஆராய்ச்சி வேண்டும். ஆராய்ச்சிக்குரிய பிற வாழ்க்கைக் கூறுகளை வெளியிடுகிறேன்.

இப்பொழுது யான் மாணாக்க வாழ்க்கையிலில்லை. ஆனால் மாணாக்க வாழ்க்கையிலிருப்பவர் என்னைச் சூழாம லிருப்பதில்லை. அவருக்கு எனது பள்ளி வாழ்க்கை இலக்கிய மாகுமா ? ஆயின் அவ்விலக்கியத்தின் முடிபு கொள்ளற் பாலதா ? தள்ளற்பாலதா ? பள்ளியில் படித்து வருங்கால் மாணாக்கர் வேறு துறைகளில் கருத்துச் செலுத்தலாகா தென்று யான் அவர்க்கு அறிவு கொளுத்துவதை எனது கடமைகளுள் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளேன்.

சுா. பிள்ளைமை

குழந்தை விளையாடல்களில் சிலவற்றை முன்னே சொன்னேன். இங்கே பிள்ளை விளையாடல்களில் சிலவற்றைக் கூறப்புகுகிறேன்.

யான் ஆரியன் பிரைமெரி பள்ளியில் படித்து வந்த போது பிள்ளை விளையாடல்கள் ஆடுவேன். அவ்வாட்டங்களில் எனக்கு அளவு கடந்த வேட்கை.

ஆட்டங்கள்

இராயப்பேட்டை சுந்தரேசர் கோயில் எதிரிலுள்ள திடல் நாங்கள் விளையாடும் இடம். சிலவேளை பெரிய பாளையத்தம்மன் கோயிலின் பொட்டல், அட்லன் தோட்டம் முதலிய இடங்களிலுஞ் சென்று விளையாடுவோம். கோலி புள் குடுகுடு ஆகிய ஆட்டங்களில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றேன்; பாரிகுந்தம் கிளிகுந்தம் அடிப்பதுண்டு; காற்ருடியில் அதிக நாட்டஞ் செலுத்துவதில்லை. சிறுமியருடன் ஏழாங்காய் முதலியன விளையாடுவேன். இவ்வாட்டங்கள் எனக்கு உடற் பயிற்சியாகத் துணை புரிந்தன.

சுண்டலும் தன் மதிப்பும்

சுந்தரேசர் கோயிலில் திருவிழா நடக்கும். முடிவில் சுண்டல் கொடுக்கப்படும். வெளியில் விளையாடும் பிள்ளைகள் சுண்டல் வாங்க ஈக்களைப்போல மொய்ப்பார்கள். ஒருவர் சிக்கனமாகச் சுண்டல் பங்கிடுவர். வேறு ஒருவர் பிள்ளைகளை மருட்டுவர்; தள்ளுவர்; அடிப்பர். இவர் நொண்டியார்! ஈக்களுடன் கலந்து சுண்டல் வாங்க என் மனம் ஒருப்படுவதில்லை. யான் ஒதுங்கியே நிற்பேன். எவரேனும் எனக்குச் சுண்டல் கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள்வேன்; இல்லையேல் சுண்டல் வாங்காமலே திரும்புவேன். யான் இருக்கும் இடந்தேடி வந்து எனக்குச் சுண்டல் கொடுப்பவர் சிலர். அவருள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்

தக்கவர் மண்டி மன்றாத முதலியார். அவர், தமது சொத்து முழுவதையுஞ் சுந்தரேசர் கோயிலுக்குத் தானஞ் செய்த அறவோர். அவ்வறவோர் என்னைத் தேடி வருவது நொண்டியார்க்குப் பிடிப்பதில்லை. அவர், 'இவன் சீமானோ? இவனுக்கு என்ன தனிச்சுண்டல்?' என்று ஒருமுறை எரிந்தனர். அன்று முதல் திருவிழா முடிந்ததும் கோயிலை விடுத்து வெளிவரலானேன். சுண்டலுக்கென்று யான் நிற்கமாட்டேன். இதையுணர்ந்த நொண்டியார் என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் 'இவன் தொட்டராயன்' என்று சொல்வர். அவர், சகோதரர்களை மருட்டுவதும், தள்ளுவதும், அடிப்பதும் எனக்குப் பிடிப்பதில்லை; மற்றவர்க்கும் பிடிப்பதில்லை. 'என்ன செய்யலாம்' என்று யோசிக்க விளையாட்டுச் சோதரர் அனைவருங் கூடினர்; நொண்டியாரை மணலபிஷேகஞ் செய்ய உறுதி செய்தனர். ஒரு நாள் நொண்டியார்க்கு அவ்வபிஷேகம் நடந்தது. அதில் என் கை கலக்கவில்லை; கருத்துக் கலந்தது.

திருப்பணி

கோயில் திருப்பணியாளருள் எவரேனும் வாராவிடின் அவர் பணி எங்களால் செய்யப்படும். ஆனால் அன்பர் மன்றாத முதலியார்மட்டும் எங்களுடே இருத்தல் வேண்டும். அவரைக் கண்டதும் எங்களுக்குள் எழுச்சி பிறக்கும். அவர்தம் அன்பு பிள்ளைகட்கு ஊக்க மூட்டும்; ஆட்டங்களையும் மறக்கச் செய்யும்.

ஒருபோது கோயில் முன்னே மணல் கொட்டப்பட்டிருந்தது. அதை வாரிக் கோயிலுட் சேர்ப்பதற்கென்று குறிக்கப்பெற்ற ஆட்கள் வரவில்லை. சாயங்காலம் மன்றாத முதலியார் வழக்கம்போலக் கோயிலுக்கு வந்தார்; மணலைக் கண்டார்; அவரே வாரிக் கொட்டத் தொடங்கினார். சிலர் அவருடன் கலந்தனர். அத்தொண்டு என் கண்ணிற்பட்டது. என் பட்டாளத்தைத் திருப்பினேன்.

மணல் பறந்தது. எறும்பூரக் கல்லுந் தேயுமன்றோ? சில சமயம் பெருக்கல் நேரும்; சில சமயம் பழந் திருத்தல் நேரும்; சில சமயம் சாமான்களைத் துலக்கல் நேரும். சிறுவர்க்கு ஊக்கம் பிறந்தால் அஃது என்னவே செய்யாது!

விளையாட்டில் ஒற்றுமை

பெரியபாளையத் தம்மையார் கோயிலில் ஆண்டுக்கொரு முறை பல்லக்குச் சேவை மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். அன்று இராயப்பேட்டையே அங்கிருக்கும். சிறுவர் கூட்டங் கூட்டமாய் விளையாடுவர். அம்மையார் வீதி வலங் காரணமாகப் பெரியவர்களுக்குள் ஒருமுறை வாக்குவாதம் மூண்டது. அது கைவாதமாக மூளும்போல் தோன்றியது. அதன் வேகம் விளையாட்டுப் பிள்ளைகளையும் தாக்கியது. ஆட்டங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. பிள்ளைகட்குள்ளும் வாதம் மூண்டது. 'நாமெல்லாம் அண்ணன் தம்பிபோல் விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். பெரியவர்கள் மடமை நம் ஒற்றுமையைக் கெடுத்தது' என்ற கருத்துப்படக் கூக்குரலிட்டேன். சிலர் என்னை உறுத்து நோக்கினர். அங்கு நின்றிருந்த திவான் கோபாலகிருஷ்ண பிள்ளை, 'நீ எந்தத்தெருப் பையன்' என்று கேட்டார். 'உங்கள் வீட்டுக்கு எதிரிலுள்ள ஆரியன் பிரைமெரி பள்ளியில் வாசிக்கும் மாணுக்கன்' என்றேன். அவர் புன்னகை புரிந்து, 'யான் பள்ளிக்கூடங் கேட்கவில்லையே' என்று சொன்னார். எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. கோபாலகிருஷ்ண பிள்ளை, 'பெரியவர்களின் மடமையைப்பற்றி நீங்கள் பேசல்வேண்டாம்; விளையாடத் தொடங்குங்கள்' என்றார். விளையாடத் தொடங்கினோம். சிறுவர் பலரும் விளையாட்டில் கருத்திருத்தினர். ஆட்டம். வேற்றுமையை யொழித்து ஒற்றுமையை உண்டாக்கியது. அடுத்த நாள் கோபால கிருஷ்ண பிள்ளை பள்ளி போந்து, என்னைக் கண்டுபிடித்துக் கற்கண்டும் ஒரு பட்டுக் கை குட்டையுந் தந்து, மாணுக்கர்க்கு

விளையாட்டால் ஒற்றுமை விளைதலைப் பல கதைகள் வாயிலாக விளக்கினர். அன்று முதல் விளையாட்டில் அதிக ஊக்கஞ் செலுத்தலானேன்.

நீர் சுமத்தல்

அந்நாளில் எல்லா வீடுகளிலும் தண்ணீர் குழாய் கிடையாது. இராயப்பேட்டை முழுவதும் இரண்டு வீடுகளிலேயே குழாய்களிருந்தன. தெருவுக்கொரு குழாயே இருக்கும். வீடுகட்குத் தேவையான தண்ணீர் பெரிதும் சிறுவர்களாலேயே உதவப்படும். நீர் பிடிப்பதும் சுமப்பதும் எங்கட்கு விளையாட்டே. நீர் சுமக்கும் பணி நீண்ட காலம் என்னால் செய்யப்பட்டது.

மற்களம்

யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் நான்காம் வகுப்பில் பயின்று வந்த வேளையில் எனக்குக் கைகால் முடங்கின வல்லவோ ? அப்பொழுது நான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தன. முதலாண்டு நோயிலே போனது. இரண்டாம் ஆண்டு ஓய்விலே சென்றது. மற்ற ஈராண்டு பெற்றோரது நோய் காரணமாகவும், வேறு சில காரணமாகவும் என்னைப் பள்ளிக்குச் செல்ல விடவில்லை. பின்னைய இரண்டு எப்படிக் கழிந்தன ? பெரிதும் ஆட்டங்களில் கழிந்தன. அவைகளில் சிலவற்றைக் குறிக்கிறேன்.

இராயப்பேட்டையில் பலவிடங்களில் மற்களங்கள் (கோதாக்கள்) இருந்தன. அவைகளுள் குறிக்கத்தக்கன நான்கு. ஒன்று கன்னி தோட்டத்திலே இருந்தது; மற்றொன்று ஐயா முதலி தெருவிலே; இன்னொன்று அம்பட்டன் சந்தின் தென்னந் தோப்பிலே (இராயப்பேட்டை பஜார் ரோட் இடையிலே அம்பட்டன் சந்திருந்தது. இப்பொழுது அது மறைந்தது. அங்கே மாடி வீடுகள் எழும்பியுள்ளன); வேறொன்று கோலக்காரன் தோப்புக் கோடியிலே. நான்கும் முறையே தம்பி ஆச்சாரி, இராஜகோபால

நாயகர், வடிவேல் முதலியார், முஸ்தபா ஆகியவர் தலைமையில் நடைபெற்று வந்தன. வடிவேல் முதலியார் முத்து முதலி வீதியில் வதிந்தவர்; ரேக்களா பந்தயத்துக்கென்று குதிரைகளையும் மாடுகளையும் பண் படுத்துவதில் சமர்த்தர்; ரேக்களா பந்தய உலகில் பேர்பெற்று விளங்கியவர்.

காலை நேரத்தில் வீட்டு வேலை ஏதேனும் செய்வேன்; மாலையில் சுந்தரேசர் கோயில் வெளியில் விளையாடுவேன்; மற்றப்பொழுது பெரிதும் வடிவேல் முதலியார் மற்களத்தில் கழியும்.

மற்களத்தில் சிலம்புப் பயிற்சி செய்யப்படும். அப் பயிற்சி எனக்கு இனிப்பூட்டும். சிறு கம்பு ஆட்டம், பாணு சுழற்றல் ஆகியவற்றை யான் வேடிக்கை பார்ப்பேன். அவைகளில் கலவேன்; தண்டால் பஸ்கி கர்லா ஜோடி போடல் ஆகியவற்றில் கலப்பேன்.

அங்கே ஓர் அரிய வித்தை போதிக்கப்படும். அது கத்தி சுழற்றல். ஒருவர் அண்ணாந்து படுப்பார். அவர் கைகளிலும் மார்பிலும் நெற்றியிலும் முறையே வாழைக்காய் சுரைக்காய் புடலங்காய் முதலிய காய்கள் வைக்கப்படும். ஒருவர் கூரிய பட்டாக்கத்தி சுழற்றி வருவர்; வருங்கால் ஒருமுறை (அண்ணாந்தவரின்) ஒரு கையிலுள்ள காயை வெட்டுவர்; இன்னொரு முறை பிறிதொரு கையிலுள்ள காயை வெட்டுவர்; வேறொரு முறை மார்பிலுள்ளதை வெட்டுவர்; மற்றொரு முறை நெற்றியிலுள்ளதை வெட்டுவர். இவ்வாட்டத்தை என் மனம் நாடியது. மரக்கத்தியில் முதல் முதல் பயிற்சி செய்தேன்; பின்னே கூரிய பட்டாக் கத்திப் பயிற்சியிலிறங்கினேன். காயை வெட்டுவதில் எனக்கு அச்சம் உண்டாயிற்று. அவ்வளவில் அவ்வித்தை நின்றது.

ஆரிமுத்து முதலியார் என்பவர் மாங்காட்டினின்றும் இராயப்பேட்டை போந்து வெற்றிலைப் பயிரிட்டு வந்தார். அவர் நரம்பு வித்தையிலும் பாய்ச்சல் வித்தையிலும் வல்லவர். இரண்டிலும் அவர் பெற்றிருந்த திறத்தை யான் நேரே

பார்த்தேன். ஒருநாள் அவர் மற்களத்தில் என் முழங்கை நரம்பைச் சிறிது அழுத்தினர். எனக்கு விதிர் விதிர்ப்பு உண்டாயிற்று. இன்னும் சிறிது அழுத்தி யிருப்பரேல் யான் சாய்ந்து விழுந்திருப்பேன். ஒருநாள் திருடனொரு வன் ஒரு குழந்தையின் நகையைப் பிடுங்கி பஜார் ரோட் - வழியே ஓடினன். அவனைத் தொடர்ந்து பெருங்கூட்டம் துரத்தியது. ' அவன் கையில் கத்தி - கத்தி ' என்ற முழக்க மும் எழுந்தது. அப்பொழுது மற்களத்திருந்த பலர் வெளியே விரைந்து வந்தனர். ஆரிமுத்து முதலியார் பாய்ந்தார்; திருடன் முன்னே தோன்றினர்; குனிந்தார். அவ்வளவு தான். திருடன் விழுந்தான்; மூர்ச்சையானன். ஆரிமுத்து முதலியார் அவன் வாயில் தண்ணீர் வார்த்து அவனைத் தெளியவைத்தார். பின்னே போலிஸ் கூட்டம் வந்தது. முத லியார் பாய்ந்து திருடன் முன்னே தோன்றிக் குனிந்து அவன் கால் நரம்பை அழுத்தினராம். இவ்வளவு எழுச்சி யுடன் பாய்ந்தால் இவ்வளவு தூரம் போய் இறங்கலாம் என்ற அளவு நினைவு திடீரெனத் தோன்றல் அருமை யன்றோ? பாயும் வேகம் - இறங்கும் வேகம் - எதிரிலே தோன்றும் வேகம் - குனியும் வேகம் - நரம்பை அழுத்தும் வேகம் - அவ்வப்போது அளவாகவும் முறையாகவும் விரைந்து தொடர்ந்து நிகழ்வது வியப்பே. விரைவு எல்லா வற்றினூடும் உருவித் தொடர்ந்து நிற்றலை என்னென்று கூறுவது!

பாய்ந்து தென்னை பனை முதலியவற்றின் உச்சிகளைத் தடியால் சாய்த்துவிடலாம் என்று ஆரிமுத்து முதலியார் சொல்லிவந்தார்; ஒருசமயம் அதைச் செய்துங் காட்டினர். என்ன வித்தை! அரிய சிலம்ப வித்தைகளெல்லாம் எங்கே போயின?

ஆரிமுத்து முதலியாரிடத்தில் இரண்டு வித்தையையும் பயிலவேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு எழுந்தது. ஆனல் அதற்குரிய அதிர்ஷ்டம் வாய்க்காமற் போயிற்று.

புலி

ஒவ்வொரு மற்களத்தின் சார்பிலும் மொஹரம் பண்டிகையின்போது புலிக்கோலம் நடைபெறும். அக்கோலத்தில் சிலம்பு வித்தையின் திறங்களெல்லாம் வெளியாகும். அவைகளைக் காண இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமல் தெருத் தெருவாக - ஊர் ஊராகத் திரிவேன். வேடிக்கை சாப்பாட்டையும் மறக்கச் செய்யும்.

நீந்தல்

மற்களத்தின் அருகே தென்னந் தோப்பின் நடுவண் ஒரு பெரிய கிணறு உண்டு. நண்பகலில் அக்கிணறு அதமாகும். மல்லர் பலர் அதில் குதிப்பர்; மூழ்குவர்; எழும்புவர்; நீந்துவர். தவளை நீந்தல், காக்கை நீந்தல் முதலிய பல வகை நிகழும். வடிவேல் முதலியார் தண்ணீரில் மிதப்பார். இதைக் காணப் பலர் சூழ்ந்து நிற்பர். எனக்கும் அதில் பித்தேறிற்று. வடிவேல் முதலியார்க்கு என் பித்தைத் தெரிவித்தேன். ஒருநாள் முதலியார் திடீரென என்னைப் பிடித்துக் கிணற்றில் தள்ளிவிட்டார். யான் மூழ்கி எழும்பிய வேளையில் ஒருவர் என்னைப் பற்றினர். பின்னே முதலியார் தாம்புக்கயிற்றால் என் இடுப்பைக் கட்டி நீந்த விடுத்தார். திடீரெனப் பிடித்துத் தள்ளுவதும், கயிறு கட்டி நீந்த விடுவதும் அச்சத்தைத் தீர்க்குமாம்; இவ்வாறு செய்வது மரபாம். யான் நீந்தல் பயில்வதைக் கேள்வியுற்ற என் தந்தையார் என்னைப் பலவாறு ஏசிக் கடிந்தனர். அப்பயிற்சியில் மனஞ் செலுத்துவதை ஒழித்தேன். அதனால் நீச்சுப் பயிற்சி அறைகுறையாகப் போயிற்று.

பந்தய மாடும் குதிரையும்

பந்தய மாடுகளுடனும் குதிரைகளுடனும் யான் நெருங்கிப் பழகுவன். அவைகளும் என்னுடன் நன்றாகப் பழகும் அவைகட்கு யான் பணியுஞ் செய்வன். அவை குழந்தைகள்

போல எனக்குத் தோன்றும். கோடம்பாக்கம ரோட், இண்டி ரோட், நல்லூர் மடக்கு, மூன்ருங்குழி முதலிய இடங்களில் பந்தயம் நடக்கும். பந்தயத்துக்கு யான் தவருது செல்வேன். அவ்வேட்கை எனக்குப் பெரிதாயிற்று.

குடுகுடு

இளைய மல்லர் பலதிற ஆட்டங்கள் ஆடுவர். சிலவற்றில் யான் சேர்வேன்; சிலவற்றில் சேரமாட்டேன். அவர் ஆடும் ஆட்டங்களில் என் நெஞ்சைப் பற்றி ஈர்த்தது குடுகுடு என்னும் உப்புக்குந்தம். அவ்வாட்டம் ஆடி அதில் வல்லவனுனேன்.

உக்கா

மற்களத்துக்கு வருவோருட் சிலர் பீடி சுருட்டு சிகரெட் உக்கா முதலிய மயக்கப் புகைகளைக் குடிப்பர். அந்தப் புகைகளின் நாற்றமே எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. எனது நிலையை உணராத ஒருவர் ஒருநாள் உக்கா உருண்டை வாங்கி வருமாறு என்னிடங் காசு கொடுத்தார். யான் மறுத்தேன். அவர் சினந்து கண்டவாறு பிதற்றினர். அது வடிவேல் முதலியார்க்குத் தெரியவந்தது. 'பீடி சுருட்டு சிகரெட் உக்கா உருண்டை முதலிய மயக்கப் பொருள்களை வாங்கி வருமாறு இங்கே வரும் பிள்ளைகளை எவரும் ஏவுதலாகாது' என்ரெரு கட்டளை தலைவர் வடிவேல் முதலியாரால் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அஃது எனக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சியூட்டிற்று.

கோழிச் சண்டை முதலியன

மற்களம் ஞாயிறுதோறும் பறவைப் போர்க்களமாகும். அங்கே புருப் பந்தயம் விடப்படும்; காடைச் சண்டை, கவுதாரிச் சண்டை, கோழிச் சண்டை முதலியனவும் நடைபெறும். வேடிக்கை பார்க்க மக்கள் ஈண்டுவார்கள்.

கோழிச் சண்டை கோரமா யிருக்கும். ஏழை உயிர்கள் இரத்தப் பெருக்கில் வீழ்ந்து மூழ்கிப் புரண்டு எழுந்து சமர் செய்யும். 'புருப் பந்தயம் தவிர மற்றப் பறவைச் சண்டைகட்கு இடந் தரலாகாது' என்று யான் வடிவேல் முதலியாருக்கு ஒருநாள் சொன்னேன். 'பறவைப் போர்கள் மக்களுக்கு வீரமூட்டுவன. அவை நீண்ட காலமாக நம்முடைய நாட்டில் நடைபெற்று வருவன. இன்னும் வயதேறினால் உனக்கு உண்மை விளங்கும்' என்று அவர் பதிலிறுத்தார். அவர் பதில் எனக்குப் பொருந்தியதாகத் தோன்றவில்லை. பறவைப் போர் நேரத்தில் யான் வீட்டிலேயே தங்கி விடுவேன். மனிதரது குத்துச் சண்டை குஸ்தி முதலியவற்றில் எனக்கு வெறுப்புத் தோன்றுவதில்லை.

சூறைத் தேங்காய்

யான் மற்களத்துக்குப் போய் வருவதால் என்னை 'வஸ்தாத்' என்று சிறுவர் சிறுமியர் அழைப்பதுண்டு. ஒருநாள் திருவாதிரைத் திருநாள். சுந்தரேசர் கோயிலில் திருவிழா. நடராஜப் பெருமான் வீதி உலா. அன்று முத்து முதலி தெருவில் சின்னையா முதலியார் வீட்டுக்கெதிரில் தேங்காய் சூறை விடுவது வழக்கம். ஓராண்டு அங்கே சிறுவர் சிறுமியர் கூட்டமும் பிற கூட்டமும் மிடைந்து நின்றன. அவ்வழியே யான் போனேன். கன்னியருள் ஒருவர், 'அடா வஸ்தாத்! தேங்காய்ச் சூறையைக் கவனியாது போகிறாயே. பெரிய மனிதன் ஆகி விட்டாயோ?' என்றனர். 'சூறையில் யான் நுழைந்தால் உனக்கு ஒரு துண்டு கூடக் கிடைக்காதே' என்றேன். 'கல்யாணம், நீ வஸ்தாதாய் இருந்தால் எனக்கு ஒரு துண்டுகூட அகப்படாமல் செய்; பார்ப்போம்' என்று அவர் வஞ்சினம் கூறினர். எனக்கு வீறு எழுந்தது. துணியை வரிந்து கட்டினேன்; கூட்டத்தைப் பிளந்து உள் நுழைந்தேன்; கல்லருகே சென்றேன். தேங்காய் கூடை வந்தது. கந்தசாமி முதலியார்

முதலில் ஒரு தேங்காய் எடுத்துச் சூறை விடுவதுபோல் நடித்தார். என் கைகள் விரைந்து நீண்டன. உடனே தேங்காய் விழுந்தது. எனது வலது கையின் சுட்டு விரல் நுனி நசுங்குண்டது. கூட்டங் குலைந்தது. யான் இராயப் பேட்டை மருத்துவச் சாலைக்கு ஓடினேன். (அச்சாலை அப்பொழுது சிறிய கட்டிடத்திலிருந்தது). ஒருவர் வந் தார்; என் விரலைப் பார்த்தார்; ஒரு திராவகம் தெளித் தார்; 'காயம்பட்ட பகுதியை வெட்டி விடுவது நல்லது; பெரிய டாக்டர் வருவர். இங்கே இரு' என்று சொல்லி வேறோர் அறைக்குச் சென்றார். யான் அப்படியும் இப்படி யும் பார்த்து மெல்ல எழுந்து வெளியே வந்து நல்லண்ண முதலி தெரு வழியே வேகமாக ஓடினேன்; அயோத்திதாஸ் பண்டிதரை அடைந்தேன்; நிகழ்ந்ததைக் கூறினேன். அவர் அந்நேரத்தில் ஏதோ ஒரு மருந்தைப் பூசினார்; மறுநாள் முதல் பச்சிலை சிகிச்சை செய்தார். இரண்டு வாரத்தில் புண் ஆறியது. இரண்டு வடு கீறல்போல நின்றன. அவை மறையவே இல்லை. அக்கீறல் இரண்டும் இயற்கைப் பிளவு போலாயின. அவை இரேகை சாஸ்திரிகளை ஏமாற்றி வருகின்றன.

வாணிபம்

மற்களத்துக்கு யான் போவதும் வருவதும் தொடக்கத் தில் என் தந்தையார் கருத்தை உறுத்தவில்லை; பின்னே உறுத்தின. அவர் என்னைத் தம்மைப் போல வாணிப னாக்க எண்ணி இரண்டு கடைகட்கு அனுப்பினர். ஒன்று, என் பெரிய தமையனாரின் அரிசி மண்டி; மற்றொன்று என் இரண்டாந் தமக்கையார் தாயாரம்மாள் கொழுநர் வீரா சாமி முதலியாரின் பலசரக்குக் கடை. அங்குச் சில மணி நேரம் இருப்பேன்; இங்குச் சில மணி நேரம் இருப்பேன்; ஓய்ந்த நேரத்தில் பந்தயக் குதிரைகளையும் மாடுகளையும்

பார்த்து வருவேன். அவைகளைப் பாராவிட்டால் எனக்குத் தூக்கம் வாராது.

பசு மாடு

கிராமத்தினின்றும் பசுமாடொன்று அனுப்பப்பட்டது. அதைக் காலாற என் தந்தையார் சில சமயம் வெற்றிலைத் தோட்டத்தின் பக்கம் பிடித்துச் செல்வதுண்டு. அப்பணி எனக்குத் தரப்பட்டது. யான் பசுவை மற்களத்தின் எதிரிலேயுள்ள தென்னந் தோப்பில் காலாற விடுக்கலானேன்.

மூன்று

எனக்கு மூன்று வேலைகள் கிடைத்தன. அவை வாணிபம், பசுப் பணி, பந்தய மாடு - குதிரைப் பார்வை.

என் மனம் வாணிபத்தில் அழுந்துமென்று தந்தையார் கருதினர். அவர் கருதியவாறு என் மனம் அதில் அழுந்தவில்லை. ஓவியப் பள்ளிக்கோ வேறு ஒரு தொழிற்சாலைக்கோ என்னை அனுப்ப அவர் முயன்றார். அவர் முயற்சி பயனளிக்கவில்லை. யான் மீண்டும் பள்ளிக்கே அனுப்பப்பட்டேன்.

யான் மீண்டும் பள்ளி சேர்ந்த பின்னை அடிக்கடி மற்களஞ் செல்ல நேரங் கிடைப்பதில்லை. எனக்குப் படிப்புப் பித்துப் பிடித்தது. ஒவ்வொருபோது மற்களஞ் செல்வேன் ; மாடுகளையும் குதிரைகளையும் பார்ப்பேன். சிலகாரணம்பற்றி மற்களம் குலைக்கப்பட்டது ; அருமை மாடுகளும் குதிரைகளும் விற்கப்பட்டன.

நாய்

என் தந்தையார் முதல் மனைவியார் புதல்வருள் ஒருவராகிய துரைசாமி முதலியார் ஒரு நாய்க்குட்டியைக் கொணர்ந்தார். அதன் பெயர் 'ஜூலி'. அதை யான் அன்புடன் வளர்த்தேன். அது காணுமற் போயிற்று. அதனல் என் மனம் நோயுற்றது. தமையனர் துரைசாமி முதலியார் வேறு ஒரு நாய்க்குட்டியை விலைக்கு வாங்கினர். அதற்குப்

'பாலி' என்ற பெயர் சூட்டி, அதை உயிராக வளர்த்தேன். அதைக் காலன் அழைத்துக் கொண்டான். பாலியின் பிரிவு என்னைத் துன்புறுத்தியது. ஒரு சிறு பாடை கட்டி, எனது உயிரனைய பாலியை அதிற் கிடத்திச், சிறுவர் பலர் புடை சூழ, அதைத் தென்னந்தோப்பில் புதைத்தேன். பின்னே நாய் வளர்க்க என் மனம் எண்ணியதே இல்லை.

ஆட்ட வகை

பள்ளியில் புட்பால், கிரிகெட், பாட்மெண்டன், டென்னிஸ் முதலிய பந்தாட்டங்கள் ஆடப்படும். யான் புட்பாலருகே நண்ணுவதில்லை. அதிலே எனக்குத் துவர்ப்பு. மற்ற பந்தாட்டங்களில் சிறிதே கலப்பேன். கோலி - புள் - சில காலம் ஆடிவந்தேன்.

குடுகுடு

அந்நாளில் நகரமுழுவதும் பரவியிருந்த ஆட்டம் குடுகுடு. சென்னைப்பள்ளிகளிலெல்லாம் அஃது ஆடப்படும். பள்ளிதோறும் அவ்வாட்டத்துக்கென்று சங்கம் காணப் பட்டது. ஆனால் சங்கம், பள்ளியதிகாரிகள் பார்வையிலோ அங்கிகாரத்திலோ நடைபெறுவதில்லை; மாணுக்கராலேயே நடத்தப்படும்.

முதல் பாரத்தில் யான் பயின்று வந்தபோது ' குடுகுடு சங்கம் ' ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அச்சங்கம் சில ஆண்டு நல்ல வேலை செய்தது. ஒரு பள்ளியின் சங்கத்துக்கும் மற்றொரு பள்ளியின் சங்கத்துக்கும் போட்டிகள் நிகழும். வெளிச் சங்கங்களும் போட்டிகளில் சேரும். போட்டி களில் கட்டுப்பாடு கிடையாது. எங்கள் சங்கம் சென்னை யிலே பேர் பெற்றவைகளில் ஒன்றாயிற்று. என்னுடன் கலந்து சங்கத்தை வளர்த்த மதுரை செட்டி, ஆரோன் சண்முகம், சிவசங்கரன் முதலியோரை இங்கே நினையாம லிருத்தல் முடியவில்லை.

மூட நம்பிக்கை

போட்டிகளில் எங்கள் சங்கச் சார்பில் முதல் முதல் யானே ஆட்டம் தொடங்குவது ஒரு வழக்கமாகியது. அதனால் வெற்றி விளையும் என்ற நம்பிக்கை எங்கள் சங்கத்தில் ஊடுருவிப் பாய்ந்திருந்தது. அது மூட நம்பிக்கையே. சில சங்கத்தார், ஆட்டம் தம்மால் துவங்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவர். அதுபற்றி விவாதம் பெருமிதமாக நடக்கும். முடிவு திருவுளச் சீட்டால் காணப்படும்.

மற்றுமொரு நம்பிக்கை எங்கள் சங்கத்துள் புகுந்திருந்தது. அஃதும் என்னைப் பற்றியது. அஃது ஆட்டத்தினிடையில் யான் சாதல் கூடாதென்பது. யான் சாவேனாயின், என் சார்பினர்க்கெல்லாம் சோர்வு நேரும். காரணம், யான் வல்லவன் என்பதன்று; வெற்றி சாயுமென்பதே. யான் சாவேனாயின் என்னை உயிர்ப்பிக்கத் தோழர்களால் பெருமுயற்சி செய்யப்படும்.

கத்திரி

போட்டிகள் பல கடற்கரையில் நடக்கும்; மிகச் சில கூவ ஆற்றங்கரையில் எங்கேனும் நடக்கும். ஞாயிறு பிற்பகலில் சென்னைக் கடற்கரை ஒரே உப்புக்குந்தக் காட்சியளிக்கும். ஆட்டங்களைப் பார்க்க மக்கள் திரள்வார்கள்.

ஆட்டங்கள் பல நினைவுக்கு வருகின்றன. அவைகளில் இரண்டொன்று வருமாறு:

திருவல்லிக்கேணியில் பாலய்யா என்றொருவர் இருந்தார். அவர் உப்புக்குந்த உலகில் மணியென ஒளிர்ந்தவர். அவரிடத்தில் ஒரு வித்தை திகழ்ந்தது. அது 'கத்திரி' என்பது. அதை யான் எவரிடத்திலுங் கண்டதில்லை. அதைப் பலமுறை உற்று நோக்கி நோக்கிப் பயில முயன்றேன். அஃது என்னில் படியவில்லை. போட்டியில்

பாலய்யாவினிடம் யான் பெரிதும் சிக்கியதில்லை. அவர்தம் பாய்ச்சலுக்கு இரையாகாத முறையொன்று என்பால் விளங்கியது. அதைச் சோதித்துப் பார்க்க வாய்ப்பு நேராமலிருந்தது. ஒருமுறை வாய்ப்பு நேர்ந்தது.

ஒரு போட்டியில் பாலய்யா தவிர அவர் பக்கத்தார் அனைவரும் வீழ்ந்துபட்டனர். பாலய்யா ஒருவரே நின்றார். எங்கள் பக்கம் அவர் நெடுக வருவதில்லை; சிறிது தூரம் வந்து ஓடிவிடுவார். எதிர்த்து வருவோரைக் கத்திரியால் வீழ்த்தலாம் என்பது அவர்தம் உறுதி. பலர் பாலய்யா பக்கம் சென்று சென்று திரும்புவர். கிட்டே போனால் கத்திரி விழும்! என் செய்வது! குறித்த காலம் நெருங்கியது. பாலய்யா வீழ்ந்தால் தான் எங்கள் பக்கம் வெற்றி விளையும். யான் சென்றேன்; அருகே நெருங்கினேன். என்மீது பாலய்யா பாய்ந்தார். கத்திரி விழும் நிலையில் எனக்கு விளங்கிய நாடகம் நடித்தேன். கத்திரி தவறியது. அவர் வீழ்ந்தார்.

காண்டா மிருகம்

ஒருமுறை மீர்சாயபு பேட்டைச் சங்கத்துக்கும் எங்கள் சங்கத்துக்கும் போட்டி நடந்தது. தொடக்கத்திலேயே எங்கள் பக்கத்தார் பலர் நாணற் புற்களைப்போலச் சாய்ந்தனர். எதிரிகள் நோக்கமெல்லாம் என்மீது விழுந்தன. அவர் மிக மூர்க்கமாக ஆடத் தொடங்கினர். அவருள் ஒருவர் என்மீது அடிக்கடி பாய்ந்தனர். அவர் தோற்றம் காண்டா மிருகம்; கை கால்களோ உருளைகள்; அவைகளின் வீச்சோ சண்டமாருதம். அவர் பாய்ச்சல் அச்சமே ஊட்டியது. பக்கத்துணைவர் சிலரும், 'மூர்க்கன் கை வீச்சும் காலுதையும் நம்மீது தாக்கினால் என்ன விளையும்' என்று நடுக்குற்றனர். நிலைமை யுணர்ந்த எங்கள் கூட்டம், 'தோல்வி மேற்கொள்ளலாம்' என்றும் எண்ணியது. ஒரு சிலரும் மாண்டனர். யான் தன்னந் தனியனாக நின்றேன்.

வலிந்து தோல்வி ஏற்க மானம் தடுத்தது. பார்த்தசாரதி பெருமாளை நினைந்தேன்; அவர் துணை கிடைக்கும் என்று உறுதி கொண்டேன். அந்நிலையில் காண்டாமிருகம் பாய்ந்தது. யான் நீண்ட தூரம் ஓடினேன். என் கருத்து அவரைக் களைப்புறச் செய்து மூச்சைக் குலைத்தல் வேண்டு மென்பது. மூர்க்கம் என்னை விடாமல் துரத்தியே வந்தது. வேகத்தில் யான் வலது பக்கம் ஓடி நின்றேன். அவர் முற்பட்டார்; யான் பிற்பட்டேன். அவர் மூச்சுத் திணறுதலை யுணர்ந்தேன்; இது தான் சமயம் என்று பாய்ந்தேன்; அவர்தம் இரண்டு காலையும் உடும்பெனப் பற்றினேன். அவர் என்னை இழுத்தார். எவ்வளவு தூரம் இழுத்தல் கூடும்? மூச்சு ஒடுங்கியது. அவர் விழுந்தார். ஒரே கூக்குரல்! கை தட்டல்! கூக்குரலும் கை தட்டலும் யாருக்கு? எனக்கோ? அவருக்கோ? எங்கள் சார்பில் ஒரு வீரர் உயிர்த்தெழுந்தார். எதிரிகளில் இன்னொருவர் வீழ்ந்தார். எங்களில் மற்றுமொரு வீரர் எழுந்தார். எங்களிடம் எழுச்சியும் மற்றவரிடம் வீழ்ச்சியும் படிப்படியே நிகழ்ந்தன. முடிவில் வெற்றி எங்களுடையதாயிற்று.

எதிரியை வயப்படுத்தல்

இன்னொரு போட்டி. அது மன்னார்சாமி கோயில் கூட்டத்துக்கும் எங்கட்கும் நடந்த ஒன்று. எல்லாம் பேசி முடிந்த பின்னர், மன்னார்சாமி கோயில் கூட்டத்தில் சேர்ந்துள்ளவரெல்லாம் வயதில் பெரியவரென்றும், வஸ்தாதுகளென்றும், நாகரிகம் தெரியாதவரென்றும், தோல்வி கண்டால் மூர்க்கமே காட்டுவரென்றும் பலவாறு கேள்வி யுற்றோம். எங்கள் சங்கத்தார் பலர் மருண்டு, போட்டியை உடைத்துவிட வேண்டுமென்றும், போட்டி நடப்பதாயின் இடம் மாற்றப்பட வேண்டுமென்றுங் கருதினர். யான் நிலைமையை நன்றாகச் சிந்தித்து, மன்னார்சாமி கோயில் கூட்டத் தலைவரைக் கண்டு பேசவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு

வந்தேன்; தலைவரிடஞ் சென்றேன்; எங்கள் சங்கத்தார் கேள்வியுற்றதையும், கருதியதையும் உண்மையாகக் கூறினேன். அவரும் அங்கிருந்த மற்றவரும், 'நாங்கள் மனிதர்களல்லவா? பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளிடத்திலா எங்கள் கைவரிசைகளைக் காட்டுவோம்? இடம் மாற்றப்படல் வேண்டாம். எந்த ஏற்பாட்டையுங் குலைக்க எண்ணாது, ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆற்றங் கரைக்கு வாருங்கள்' என்று கூறினர். அவர்தங் கூற்றில் கரவு இருந்ததென்று தோன்றவே இல்லை. சங்கத்தாரைக் கண்டு நிகழ்ந்ததை விளக்கினேன். ஐயப்பாடு பெரும்பான்மையோரை விடுத்து அகன்றது. ஞாயிற்றுக்கிழமை கூவ ஆற்றங் கரையில் ஆட்டம் ஆடப்பட்டது. தொடக்கத்திலேயே எதிரிகள் நிலைமையை யான் அளந்து கொண்டேன். அவர் உருவத்தில் பருத்தவரென்பதும், திறமையில் பண்படாதவரென்பதும் செவ்வனே விளங்கின. எங்கள் சங்கத்தார் பண்பட்டவர். எங்கள் ஆட்டத்தின் ஒழுங்குமுறை மன்னார்சாமி கோயில் கூட்டத்தைப் பிரமிக்கச் செய்தது. நாங்கள் நிதானமாகவே விளையாடி வெற்றி பெற்றோம். எதிரிகள் சார்பில் கொண்டுவரப்பட்ட பூ மாலைகள் எங்களுக்குச் சூட்டப்பட்டன. எங்களிடத்தில் மன்னார்சாமி கோயில் கூட்டம் மிக மரியாதையாக நடந்துகொண்டது. அவர்கள் அன்பும் மரியாதையும் எங்கள் வெற்றி ஆரவார முழக்கத்தை எழுப்பவில்லை.

மாங்காய் திருடு

எங்கள் கல்லூரிக்குப் பக்கத்திலுள்ள 'கோபி' நிலயத்தில் (இப்பொழுது ஹாஸ்டல்) மாமரங்களுண்டு. அவைகள் தருங் காய்கனிகளை நாங்கள் வாங்கி உண்போம். விலை கொடுத்து வாங்கி உண்ணும் காய்கனிகள் பிள்ளைகட்கு அவ்வளவு இனிப்பதில்லை. பின்னை இனிப்பன யாவை? மதில்மீதிருந்து சுழன்று சுழன்று, அப்படியும் இப்படியும்

பார்த்துப் பார்த்துத், திடீரென ஆங்கொருவர் ஈங்கொருவர் அணில்களென ஓடி, தோட்டக்காரர் முன்னும் பின்னும் துரத்த, மற்றப் பிள்ளைகள் ஆரவாரஞ் செய்யப், பறித்துவருங் காய் கனிகளே நன்றாக இனிக்கும். ஒரே மரம்! ஒரேவிதக் காய் கனிகள்! இனிப்பு வேறுவிதம்! இஃது அற்புதமன்றோ? அற்புதம் எங்கே? திருட்டில். திருட்டில் இனிப்பு அதிகம்போலும்! என்னே! பிள்ளை விளையாட்டு!

இவ்விளையாட்டில் இவனுக்குப் பங்கு உண்டா? இல்லையா? பாருங்கள்! இவன் மதிலைத் தாண்டான்; மரத்தை அணுகான். பின்னை என்ன செய்வான்? பிள்ளைகட்குச் சூழ்ச்சி சொல்வான்; சமயம் பார்த்துக் கல்லெறிவான்; விழுங் காய் கனிகளை ஓடி எடுத்து வருமாறு மற்றவரைத் தூண்டுவான். பங்கு உண்டா? இல்லையா? நேரே செய்தாலென்ன? துணைபோனாலென்ன?

என் நா கனியினுஞ் செங்காயையே வேட்கும். செங்காய் என்பொருட்டு வாங்கப்படும்; பறிக்கப்படும்.

ஒருநாள் ஒரு சாலை மாணாக்கர் இருவர் பக்கத்துத் தோட்டத்திலுள்ள மாமரத்தினின்றும் உதிர்ந்த பழங்களைப் பொறுக்கினர். அவரைப் பிடிக்கக் காவலாளி ஓடிவந்தான். நண்பர் இருவரும் விரைந்து மதிலேறிப் பள்ளி மைதானத்தில் குதித்தனர். காவலாளியும் தொடர்ந்து அவரைப் பற்றுந் தறுவாயில் அவர் பழங்களை எறிந்தனர். அவைகளை யான் எடுத்தோடி (சட்டாம்பிள்ளை என்ற முறையில்) மேசையில் வைத்துப் பூட்டிவிட்டேன். காவலாளிக்கும் மாணாக்கர்க்கும் போர் நடந்தது. பிரின்ஸிபால் அவ்வழியே வந்தார். அவரைக் கண்டதும் காவலாளி ஓடிவிட்டான். தலைவர் விசாரணை செய்தார்; பழங்களைக் காவலனிடஞ் சேர்க்கச் சொன்னார். அதனையுணர்ந்த யான் பழங்களை எடுத்துப் பாழுங்குளத்தில் எறிந்துவிட்டேன். அன்று யான்

ஜெபக் கூட்டத்துக்குச் செல்லாது வகுப்பிலேயே அமர்ந்திருந்தேன்.

குரங்காட்டம்

பள்ளி நிலையத்திலுள்ள மரங்களில் பிள்ளைகள் சிலர் ஏறுவர்; இறங்குவர். சிலர் சாய்ந்துள்ள கிளைகளைப்பற்றித் தாவித் தாவி ஏறுவர்; இறங்குவர். இது குரங்காட்டம். இவ்வாட்டத்தில் ஒவ்வொருபோது கலப்பேன். ஒருநாள் ஒரு கிளையை யான் தாவியபோது காற்று நன்றாக வீசத் தொடங்கிற்று. எனக்குப் பழைய நினைவு தோன்றிற்று. எது? கொன்றைமர நினைவு! நடுக்கமுண்டாயிற்று. மிக எச்சரிக்கையுடன் மெல்ல மெல்ல இறங்கினேன். ஒருபோது சந்திரசேகரன் என்ற தோழர் மரத்தினின்றும் விழ்ந்தார். அவர் தங் கை முறிந்தது. அன்று முதல் குரங்காட்டம் ஒழிந்தது.

சோதனைக் காலம்

அந்நாளில் சோதனைக் காலம் வேறுவிதமா யிருந்தது. ஆண்டுச் சோதனை நவம்பர் - டிசம்பரில் நடைபெறும். அரசாங்கச் சோதனைகளும், பல்கலைக் கழகச் சோதனைகளும் அக்காலத்திலேயே நடக்கும். அரை ஆண்டுச் சோதனை ஏப்ரலில் நிகழும்.

இராயப்பேட்டை

குளிர்கால ஓய்வு, வேடிக்கைகளிலும், விழாக்களிலும், பண்டிகைகளிலும், இன்ன பிறவற்றிலும் செலவாகும். வேனில் ஓய்வில் வெளியூருக்குச் செல்லும் பேறு எனக்குக் கிடைப்பதில்லை. என் நண்பர் பலர்க்கும் அப்பேறு வாய்ப்பதில்லை. ஓய்வு எங்களை இராயப்பேட்டையிலேயே இருத்தி வைக்கும்.

அக்கால இராயப்பேட்டை வேறு; இக்கால இராயப்பேட்டை வேறு. அதன் உடைமை இயற்கைப் பசுமை;

இதன் உடைமை வெறுஞ் செயற்கைக் கல்லடுக்கு. அந்த இராயப்பேட்டையிலே மருத்துவச் சாலை மிகச் சுருங்கி யிருந்தது. இந்த இராயப்பேட்டையிலே அச்சாலை மிகவும் பருத்துப் பெருத்திருக்கிறது. மருத்துவச்சாலையின் சுருக்க மும் பெருக்கமும் முறையே பழைய புதிய இராயப்பேட்டை களின் தன்மையை உணர்த்துவனவாம். அழகிய பசுமை பழைய இராயப்பேட்டையை இயற்கை வழியில் நடாத்தி வந்தது.

இராயப்பேட்டை, தேனாம்பேட்டை, ஆழ்வார் பேட்டை, மயிலாப்பூர் முதலிய ஊர்கள் ஒரு சிறு கோட்ட மெனத் திகழ்ந்தன. இவைகளின் பேரூர் மயிலாப்பூர். இவ் வூர்களின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு உயிர்நாடியா யிருந்தது ஒரு சிற்றேரி. அதன் இடம் தேனாம்பேட்டை. ஆனால் அது மயிலாப்பூர் ஏரி என்றே வழங்கப்பட்டது. அவ்வேரி மயிலைக் கோட்டத்தை ஓம்பியது. பின்னே அது மறைந்தது. மயிலைக் கோட்டத்தின் கட்டுங் குலைந்தது.

இயற்கை வரவேற்பு

அந்நாளில் இராயப்பேட்டையினின்றும் மயிலாப்பூர் செல்வோர் வெயிலின் தாக்குதலின்றியே போய்ச் சேர்தல் கூடும். செல்வோர்க்கு வழி நெடுக வரவேற்பு நிகழும். எத்தகைய வரவேற்பு? இயற்கை வரவேற்பு. இயற்கை அன்னை பலபட்ட பசுமைக்கோலம் பூண்டு வரவேற்பளித்த வண்ணமிருப்பள். வழிப்போக்கரைக் கொடிகளிற் குலவும் வெற்றிலைத் தால்கள் வாழ்த்தும்; வாழைகள் பழங்களைத் தாங்கிக் கைகளை நீட்டி அழைக்கும்; மாமரங்கள் காய்கனி களை ஏந்தி இறைஞ்சும்; தென்னைகள் காய்களைச் சுமந்து, 'இளநீர் பருக வாரும் வாரும்' என்று தலையாட்டும்; கரும்புகள் 'அருந்துக அருந்துக' என்று சாறு பொழியும். ஆலும் அரசும் வேம்பும் ஆங்காங்கே குடை பிடித்து நிற்கும். செஞ்சாலிக் கதிர்கள் சாமரை இரட்டும். பொய்கைப்

பூக்கள் கண்ணுக்கு விருந்தாகும். ஏற்றமும் மூங்கிலும் வண்டும் பறவையும் செவிக்கமுத மூட்டும். இவ்வர வேற்புகள் இப்பொழுதுண்டோ? இப்பொழுது கல் வேலி யும் இரும்பு வேலியும் எவரையும் 'வரல் வேண்டா; வரல் வேண்டா' என்று காய்ந்து தகைகின்றன. ஏரிச் செல்வம் வற்றியது. பசுமை அன்பு அழிந்தது. இதயங்கள் கல்லும் இரும்பும் ஆயின.

பழைய இராயப்பேட்டை ஒரு சிற்றூர்; இயற்கைப் பசுங்குடில்; விருந்தின் உறையுள். அதனுள் மலையில்லை; அருவியில்லை; காடில்லை; கடலில்லை. ஆனால் மலையையும் அருவியையும் காட்டையும் கடலையும் நினைவூட்டும் இயற் கைக் கூறுகள் இருந்தன. பட்டத்தினின்றும் வீறி எழுந்து, வெற்றிலைக் கொடிகளாம் மரகத ஆரங்களைப் புனைந்து, தலைகளைச் சாய்த்து, ஒன்றுடன் ஒன்று முட்டியும், அசைந்து விழாதவாறு பிணிப்புண்டு தொடர்ந்த முகடுகள் கொண்ட வாரை நிரைகளின் ஈட்டங்கள் தொடர் குன்றுகளைக் கருத்திலிருத்தும். கிடங்குகளில் பாயும் நீரோட்டம் மலை முகடுகளின்றும் இழிதரும் அருவிகள் போன்றிருக்கும். அட்லன் தோட்டம் என்ற சிறுவனம் காட்டைக் கடுக்கும். அவ்வனம் இராயப்பேட்டைக்குப் பொதுவுடைமையாகப் பயன்பட்டது. அதில் அத்தி விளா மா நெல்லி நாகை கிச் சிலி இலந்தை இலுப்பை புளியம் புரசை புன்கு முண் முருக்கு கொன்றை மகிழம் அசோகு புன்னை நுணா ஆல் அரசு வேம்பு பனை மூங்கில் முதலிய மரங்கள் விரிந்து பரந்து அடர்ந்து ஓங்கி வெய்யோனுடன் பொருதும்; பெருங்களா காரை நொச்சி ஆமணக்கு எருக்கு வட்டத் தாரை முதலிய செடிகள் பரவி மரங்களை நோக்கும்; சிறு களா சங்கம் கள்ளி கண்ணி மருட்டி படர்காரை முதலிய தூறுகள் செடிகளைப் பார்த்து நகைக்கும்; தாளி கோவை பாலை புரண்டை முதலியன மரங்களையும் செடிகளையும் தூறுகளையும் பிணித்துப் பின்னிப் படர்ந்து இறுமாந்து

கிடக்கும்; முண்டகம் கண்டகம் முள்ளி முளரி ஆடா தோடை ஆடுதின்னுப்பாளை செருப்படை தூதுவளை தும்பை துழாய் சுண்டை நாயுருவி நாக்கடு ஊமத்தை கற்ருழை கொடிவேலி கண்டங்கத்திரி அவுரி முதலிய மூலிகைகள் மருத்துவஞ் செய்யும்; ஆங்காங்கே குளம் கேணி ஓடை முதலிய நீர் நிலைகள் தண்மை வழங்கும்; அவைகளின் உள்ளிலும் புறத்திலும் கொட்டி ஆம்பல் தாமரை நீலோற்பலம் முதலிய பூக்களும், அறுகு தருப்பை நாணல் முதலிய புல்லினங்களும், பொன்னுங்கண்ணி கையாந்தகரை வள்ளை வல்லாரை முதலிய கீரை வகைகளும் பொலிந்து இன்பமூட்டும்; அங்கும் இங்கும் பழங்கள் தாமே கனிந்து கனிந்து வீழும்; பாம்பு கீரி உடும்பு முயல் காட்டுப்பூனை காட்டுக்கோழி முதலியன இரிந்தோடும்; கொக்கு உள்ளான் நாரை கள்ளிக்காக்கை கிளி பூவை சிட்டுக்குருவி தவிட்டுக்குருவி வர்ணக்குருவி முதலிய பறவைகள் பறந்தும் இருந்தும் பாடியும் மகிழும்; கால் நடைகள் உலவும்; மேயும்; நீர் அருந்தும்; படுக்கும்; உறங்கும்; மக்கள் விளையாடலும் நிகழும். அட்லன் தோட்டம் ஊருக்கு விறகு பழம் கீரை எருமுட்டை முதலியன உதவும். அதை இராயப்பேட்டையின் வனதேவதை என்று கூறலாம்.

இராயப்பேட்டை தோட்டங்களுக்குப் பேர் பெற்றது. அம்மையப்ப முதலி வீதி முனையிலுள்ள ஒரு சிறு சந்தில் நுழைந்து சென்ருல் வேல் முதலியார் தோட்டம், மாசிலாமணி முதலியார் தோட்டம், அப்பாசாமி முதலியார் தோட்டம், முனிசாமி முதலியார் தோட்டம், அய்யாசாமி முதலியார் தோட்டம், செருக்காத்தம்மாள் தோட்டம், அரங்கநாத முதலியார் தோட்டம், திவான் சாயப் தோட்டம், மன்னுத முதலியார் தோட்டம், பூங்காவன முதலியார் தோட்டம், திருமழிசை முதலியார் தோட்டம், தேப்பெருமாள் முதலியார் தோட்டம், திருப்பளி முதலியார் தோட்டம், (திரும்பினுல்) சலவன் தோட்டம், பச்சையப்ப முதலியார்

தோட்டம், மாங்காட்டு முதலியார் தோட்டம், செந்தாமரை முதலியார் தோட்டம், மூலத் தோட்டம், கன்னித் தோட்டம் போய்த் திரும்பிக், கோலக்காரன் தோட்ட வழியே புகுந்து, மீண்டும் அம்மையப்ப முதலி தெருவை அடையலாம். இத்தோட்டப் பரப்பை என்னென்று சொல்வேன்? பசுங்கடல் ஒன்று பொங்கிப் பரவிய ஒரு பெருந் தேக்கம் என்று சொல்லலாம். இராயப்பேட்டையின் மலையும் ஆறும் காடும் கடலும் எங்கே? அவை எங்கே போயின? அவை மறைந்தன. அவ்விடங்களில் பலவித புரங்கள் தோன்றியுள்ளன. மயிலாப்பூர் ஏரி, தியாகராயநகராக மாறினமையால், இராயப்பேட்டை தன் பழங்காலக் காட்சியை எப்படி வழங்குவதாகும்? பழைய இராயப்பேட்டை வேனிலிலும் மக்களை வதைப்பதில்லை. ஓய்வு நல்வழியில் செலவாகும்.

யான் விடியற்காலத்தில் எழுவேன்; பழம் பாடங்களைப் படிப்பேன்; புதிய பாடங்களையும் நெட்டி நெட்டிப் பார்ப்பேன்; விளங்காத இடங்களை இராயப்பேட்டையில் வதியும் நல்லாசிரியரை அணுகித் தெளிவுசெய்து கொள்வேன். அவைகள் பின்னே பள்ளிக்கூடத்தில் போதிக்கப்படுங்கால் பழமையாகவே தோன்றும். எக்கூத்தாடினாலும் யான் படிப்பில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பேன்.

காலையில் சில மாணாக்கர் என் வீட்டுக்கு வருவர். அவருடன் யான் தோட்டங்கட்குப் போவேன். ஒவ்வொரு நாள் ஒவ்வொரு தோட்டம் எங்களை அழைக்கும். தோட்டத்தில் நாங்கள் பலவாறு பிரிந்து பிரிந்து ஆடுவோம். சிலர் ஏற்றமிறைப்பதிலும் கவலையடிப்பதிலும் தலைப்படுவர். அவ்விரண்டிலும் என் மனஞ் செல்வதில்லை. யான் கிடங்குகளில் நீத்தியெடுத்து இறைத்துப் பார்ப்பேன்; வெற்றிலை கிள்வோருடன் சேர்ந்து கொள்வேன்; வாழை அறுப்பதில் கருத்துச் செலுத்துவேன். வாழைப் பூக் கொய்வதிலும் தண்டு உரித்தெடுப்பதிலும் எனக்கு வேட்கை அதிகம்.

அகத்திக் கிளைகளை வெட்டிச் சாய்த்துக் கீரைக் காம்புகளைச் சுமையாகக் கட்டுவதில் இறங்குவேன். நாங்கள் கூட்டங் கூட்டமாக இறைப்புத் தலைப்புக்களிலும், ஓடைகளிலும் துணி தோய்ப்போம்; குளிப்போம்; ஆடுவோம்; பாடுவோம். எங்கள் ஆடல்கள் தோட்டக்காரருக்கு மகிழ்ச்சி யூட்டும். சிற்சிலபோது அவர்கள் எங்கட்கு அகத்திக்கீரை வாழைப்பூ வெற்றிலை முதலியன தருவார்கள். அவைகளைப் பெரிதும் யான் நல்லாசிரியர் வீடுகளிற் சேர்ப்பேன்.

தேனாம்பேட்டையிலே ஒரு பெரிய தென்னந்தோப்பு உண்டு. அது சிவசங்கர முதலியாருடையது; அதில் சில மா மரங்களும் இருந்தன. அத்தோப்புக்குள் புக நேரும் போதெல்லாம் அங்கே நாங்கள் பல மணி நேரம் கழிப்போம். எங்கட்கு உச்சி வேளையும் தோன்றாது; பசியும் தோன்றாது. பிள்ளை விளையாட்டு என்னவே செய்யாது! எங்களைக் கண்டதும் மாமரங்கள் அஞ்சும். அவைகள் கொள்ளையாகும். பூ, பிஞ்சுகளும் உதிர்க்கப்படும். மரமேறிகள் இளநீர் கொடுப்பார்கள். அவைகளில் எங்கள் நாட்டம் பெரிதுஞ் செல்வதில்லை. எங்களுள் ஒருவராகிய நடேசன் என்பார் மரமேறித் தள்ளும் இளநீரிலேயே எங்கள் நாட்டஞ் செல்லும். யானும் மர மேறுவேன்; பழைய நினைப்புத் தோன்றினால் உடனே இறங்கி விடுவேன்.

ஒவ்வொருபோது எங்கள் கூட்டம் அட்லன் தோட்டத்துள் புகும்; புகுந்ததும் நாங்கள் வானர சேனைகள் ஆவோம் என்று கூறும் அளவில் நின்று விடுகிறேன். அட்லன் தோட்டத்துப் பல பொருள்கள் இராயப்பேட்டைக்கு விருந்தாவன. அவைகளுள் ஒன்று சிறந்தது. அது பருங்களாக்காய். அக்களாச் செடி அட்லன் தோட்டம் முழுவதுஞ் செறிந்திருக்கும். அக்களா ஊறுகா யில்லாத வீட்டை இராயப்பேட்டையில் காண்டல் அரிது.

ஒரு சமயம் பருங்களா பறிப்பதற்கென்று ஒரு சிறு தொகையினருடன் அட்லன் தோட்டம் போந்தேன். நாங்கள் ஒரு பெருந் தூறுக்குள் நுழைந்து காய் பறித்துக் கொண்டிருந்தோம். அவ்வேளையில் ஒரு தடியன் அங்கே வந்தான்; எங்களை அதட்டினான்; தூறுக்குள் புக முயன்றான். அது கண்ட நண்பரெல்லாங் கலங்கி ஒரு வழியே ஓட்டம் பிடித்தனர். தடியன் அவரைத் துரத்திச் சென்றான். யான் நண்பருடன் கூடி ஓடினேனில்லை. சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். எனக்கு ஒரு வாயில் புலனாயிற்று. அதன் வழியே வெளி வந்து விரைந்து நடந்தேன்; பக்கத்திலுள்ள வெற்றிலைத் தோட்டத்தை அடைந்தேன். அத்தோட்டக்காரரிடம் நிகழ்ந்ததைச் சொன்னேன். அவர், 'எவனோ வழிப்போக்கன் உங்களை மருட்டினான்' என்று சில ஆட்களை அட்லன் தோட்டத்துக்கு அனுப்பினர். அவர்கள் ஒருவரையுங் காணாது திரும்பினார்கள். யான் உடைந்த மனத்துடன் வீடு சேர்ந்தேன். மனம் நிலைபெறவில்லை. கவலை பெருகிற்று. சில மணி நேரத்தில் நண்பரெல்லாம் ஒவ்வொருவராக வீடு சேர்ந்தனர். தடியன், தம்மை நீண்ட தூரம் துரத்தி வரவில்லையென்றும், தமது அச்சம் தம்மைச் சிதறடித்து ஓடச் செய்ததென்றும், எவரெவர் எவ்வெவ் விதம் எவ்வெத் தோட்ட வழியே ஓடினரென்றும் விளக்கிக் கூறினர். ஒவ்வொருவரும் 'யான் என்ன ஆனேனோ' என்று கவலை கொண்டதைத் தெரிவித்தனர். எனது மனம் உற்ற கவலையை நண்பர்கட்கு அறிவித்தேன். மூன்றாம் நாள் நாங்கள் பெருங் கூட்டமாக அட்லன் தோட்டம் புகுந்து பருங் களாவைச் சூறையாடினோம்.

சிவலிங்கம்

பிற்பகலில் எங்களைப் பல இடம் கூப்பிடும். சிலநாள் நடுப்பட்டணம் அழைக்கும். பெரிதும் எங்களை அழைப்பது

கடற்கரை. கடற்கரையில் குடுகுடு ஆடிய நேரம் போக மிகுதி நேரம் கடலாடுவோம். யான் சிற்சில போது ஈர மணலால் சிவலிங்கம் எடுப்பேன். சோல்ஜர் களைப் பார்த்ததும் யான் இலிங்கத்தைச் சிதைத்து விடுவேன். சோல்ஜர்கள் பூட்ஸால் இலிங்கத்தை உதைப்பார்கள் 'என்பது எனது எண்ணம். வீட்டுக்குத் திரும்பும் போது யான் பார்த்தசாரதி பெருமாளைத் தொழுது செல்வேன்.

கடலாடல்

ஒருநாள் நாங்கள் கடலாடிய காலத்தில் தோழர் இரத்தினசபாபதியைக் கடல் விழுங்குவதுபோல் தோன்றியது. யான் ஓரிடத்தில் நின்று கடலாடினேன். இன்னொருவர் வேறோரிடத்தில் நின்று ஆடினர். இரண்டிடத்துக்கும் இடையே ஒரு பள்ளம். அதில் தோழர் இரத்தினசபாபதி சிக்கிக் கொண்டார். அவர் தத்தளிப் பதைக் கண் காண்கிறது! என் செய்வது! மனம் பதைக்கிறது. அவ்வேளையில் ஒரு பெரிய அலை எழும்பி வந்ததைக் கண்டேன். அதன் மோதல் இரத்தினசபாபதியைப் புரட்டி விட்டது. மீண்டும் அது தோழரை ஈர்ப்பதற்குள் யான் பாய்ந்து அவர் சிகையைப் பற்றி நின்றேன்; அவரைக் கரை சேர்த்தேன். அவர் தெளிவடைய ஏறக்குறைய அரை மணி நேரமாயிற்று. அன்று முதல் கடலாடுதற்கு யான் செல்வதில்லை. கடலோரத்தில் நின்று நீலப் பரப்பில் மனத்தால் மூழ்கலானேன்.

திரிதல்

நண்பருடன் யான் நடுப்பட்டணம் போவேன்; வேடிக்கை பார்ப்பேன்; எவ்வித நோக்கமுமின்றித் தெருத் தெருவாகத் திரிவேன்; அலைவேன்.

சதுரங்கம்

இராயப்பேட்டை மருத்துவச்சாலைக்கு எதிரிலே ஓர் ஆங்கிலோ - இந்தியப் பெண் பாடசாலை இருந்தது. அது நீண்ட காலம் நடைபெற்று வந்தது. அக்கட்டடம் இன்றும் நின்று கொண்டிருக்கிறது. அது சில நாள் உணவுச் சாலையாகவும் பயன்பட்டது. அந்நிலையம் பள்ளியாயிருந்த ஞான்று, அதன் கீழே நடுவறையில் சாயங்கால வேளைகளில் சில ஆட்டங்கள் ஆடப்படும். ஆடுவோருள் பெரும்பான்மையோர் ஆங்கிலோ - இந்தியர். அவ்வாட்டங்களைக் காண ஒவ்வொருபோது யான் செல்வதுண்டு. நாளடைவில் யான் மூன்று ஆட்டங்களில் பயிற்சி பெற்றேன். அவை: ஆல்மா, டிராப்ட்ஸ், சதுரங்கம் என்பன. பின்னிரண்டும் எனக்குத் தண்ணீரோட்டமாயின. ஒருபோது அப்பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவரும் யானும் சதுரங்கத்தில் போட்டியிடல் நேர்ந்தது. ஆட்டம் ஒருநாள் இரண்டு நாளில் முற்றுப் பெறவில்லை. சில நாட்களாயின. முடிவு ஆவலோடு எதிர்பார்க்கப்பட்டது. வெற்றித் திரு என் பக்கம் நின்றாள். அம்மையார் முகம் வாடிற்று. அவ்வாட்டம் என் மனத்தை உறுத்திற்று. மனம் நெகிழ்ந்தது. மீண்டும் ஒருமுறை ஆட்டத்தைத் துவங்கித் தோல்வி மேற்கொண்டு அம்மையாரை மகிழ்விக்கலாமா என்று என் நெஞ்சம் கருதியது. அதை வெளியிட நெஞ்சம் எழவில்லை. பெரிய அம்மையாரிடத்தில் சிறிய மாணாக்கன் எப்படிக் கருத்தை வெளியிடுவது என்ற அச்சம் மேலிட்டது.

வேலுமயிலுந் துணை

இராயப்பேட்டையிலே பச்சையப்ப நாயகர் என்ற ஒரு செல்வர் இருந்தார். அவர் புதல்வர் நடேசன் என்பவர். நடேசன் என்னுடன் பள்ளிக்குப் போந்தும் வந்தும் படித்தும் ஆடியும் பழகல் வேண்டுமென்று அவர்தம் பெற்றோர் விரும்பினர். எங்கட்கென்று அவரது வீட்டு நடைப்

பக்கத்தில் ஒரு தனியறை விடப்பட்டது. நாளடைவில் அவ்வறையை யான் கோயிலாக்கினேன். அவ்விடத்தில் மூங்கில் பத்தைகளால் ஒரு விமானம் நிறுவப்பட்டது. அதைப் பலவித வர்ணக் காகிதங்களாலும், இரச குண்டுகளாலும், சிறு சிறு குளோப்புகளாலும் அணிசெய்ய யான் பட்டபாடு அதிகம். மூங்கில் விமானத்துள் தேக்கால் செய்யப்பெற்ற ஓர் அழகிய சிறு விமானம் வைக்கப்பட்டது. அதில் முருகப் பெருமான் திருவுருவத்தை அமர்த்தினோம். சுந்தரேசர் வீதி விழாக்களின்போது நாங்களும் முருகப் பெருமானை அலங்கரித்து ஊர்வலம் வருவோம். 'வேலு மயிலுந்துணை - அரகர மகாதேவா' என்ற முழக்கம் வானத்தையும் பிளக்கும்.

தர்மசோறு

முடவர் குருடர் பிணியாளர் முதலியோரைக் கொண்ட கூட்டங்கள் பெரியபாளையத்தம்மையார் கோயில் அருகே ஒவ்வொரு சமயம் திரளும். இளம்பிள்ளைகள் ஒன்றுசேர்ந்து தர்மசோறெடுத்து அவ்வெளிய கூட்டங்கட்கு உதவுவார்கள். அவர்களுடன் சேர என்மனம் அவாவும். ஆனால் ஏதோ ஒருவித மானம் என்னைத் தடுத்துவந்தது. ஒருநாள் ஒரு முடவரின் கோரக்காட்சி என் மானத்தைப் பிடுங்கி எறிந்தது. யானும் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து, 'தர்மசோறம்மா தர்மசோறு.........' என்ற பாட்டைப்பாடி வீடுதோறும் நுழையலானேன்.

மறைத்தல்

யான் பெரிதும் கிரிக்கெட் ஆடுவதில்லை. மிகச் சில சமயங்களிலேயே அவ்வாட்டம் ஆடுவேன். ஆட்டத்தில் யான் இடதுகையன். (எழுதுவதுஞ் சாப்பிடுவதுந் தவிர மற்றச் செயல்களை யெல்லாம் எனது இடதுகையே நிகழ்த்தும். சில வேளைகளில் அக்கை, எழுத்துத் தொண்டும் புரியும்.)

ஒருநாள் கிரிக்கெட் குழுவில் ஓராள் வரவில்லை. பக்கத்தே குடுகுடு விளையாடிக்கொண்டிருந்த யான் அழைக்கப்பட்டேன். அங்கிருந்த ஒருவன், 'ஓரட்டுக் கையனையா கூப்பிடுகிறீர்?' என்ருன். அவனை யான் வைதேன். அவன் பந்தை என்மீது விசினுன். பந்து உதட்டில் பட்டது. சிறு காயம் உற்றது. அதைப் பெற்ரேர் தெரிந்துகொள்வதை யான் விரும்பினேனில்லை; மறைக்கவே முயன்றேன்; நேரங் கடந்து வீடு நோக்கினேன்; கொல்லை வழியே வீட்டுக்குள் நுழைந்தேன்; புறக்கடை நடையிலுள்ள வாயற்கால் அள்ளில் இடித்துக்கொண்டதாக நடித்துக் கூக்குரலிட்டேன்; விரலால் உதட்டை அழுத்தி நின்றேன். அன்பார்ந்த அன்னையார் விளக்குடன் விரைந்து வந்தார். தந்தையார் கரியைத் துகள்செய்து அப்பினர்.

புள்ளாட்டம்

கிருஷ்ணன் என்ருெரு மாணுக்கன் இருந்தான். அவன் எவருக்கும் அடங்காதவன்; முரடன். எந்த ஆட்டத்திலும் அவனிடம் மூர்க்கம் தாண்டவம் புரியும். ஒருநாள் அவனும் யானும் புள்ளாட்டத்தில் கலந்துகொண்டோம். யான் வேகமாக அடித்த புள் அவன் வலது பக்கத்தில் பட்டது. கிருஷ்ணன் துள்ளித் துள்ளி வீழ்ந்தான். வேறு ஆட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்த மாணுக்கரெல்லாம் அவனை மொய்த்துக்கொண்டனர். பிரின்ஸிபாலும் மற்றவரும் மிஷின் நிலையத்தினின்றும் ஓடி வந்தனர்; துன்பக் காட்சி கண்டனர். என்ன விளையுமோ என்ற அச்சம் என்னைப் பிடித்தது. என் கை, பையன் முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்தது. ஏறக்குறைய ஒரு மணிநேரங் கடந்து நண்பன் தெளிவடைந்தான். அவனுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டது. புள்அடி ஈரலை உறுத்தியிருக்குமென்று பேசப்பட்டது. புள்ளாட்டம் அன்றே என்னை விட்டுப் பறந்தது. பின்னே என் கை கில்லியைத் தொட்டதே இல்லை.

முனிவர்

யான் மாணுக்கனு யிருந்தபோதே இராயப்பேட்டை 'ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை' காணப்பட்டது. அந்நிலையிலும் பிள்ளை விளையாட்டு என்னை விடுத்து முற்றும் அகன்றதில்லை. ஓய்வு நேரத்தில் என் ஒருசாலை மாணுக்கர் சிலர் சபையில் காலங்கழிப்பர். மாணுக்கர் காலம் வெறுமையாகக் கழியுமோ ? ஆடல் பாடல் நிகழும் ; சிற்றுண்டிகள் உருளும். அவைகள் இரண்டொரு கிழவர்க்குப் பிடிப்பதில்லை. அது காரணமாகப் பிற்பகலில் சபையைப் பூட்டிவிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதை என் மனம் விரும்பவில்லை. ஒருநாள் எதிர்வீட்டுத் திண்ணையில் ஏகாம்பரமும் சிவசங்கரமும் துரைசாமியும் யானும் அமர்ந்து என்னென்னவோ பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அச்சமயம் இரத்தினசபாபதி வந்து சேர்ந்தார். அவரைக் கண்டதும் எனது பிள்ளைமை எழுந்தது. ' இரத்தினசபாபதி ! உன்னை முனிவனுக்கிச் சபையில் அமரச்செய்ய நினைக்கிறேன் ' என்றேன். நண்பரும், ' செய் அப்பா ' என்ருர். வீட்டுக் கிழவர் இல்லாத சமயம், வீட்டுக் கொத்துச்சாவியைக் கொணர்ந்து, சபையின் பூட்டைத்திறந்தேன். இரத்தினசபாபதியைக் கோவணதாரியாக்கி, அவர் உடலெல்லாம் திருநீறு சண்ணித்துத் தலையிலும் கழுத்திலும் ருத்திராட்சமாலைகளை அணிந்தேன்; அவரைப் பத்மாசனம் இடச்செய்தேன் ; ஒரு கையில் ஜெபமாலையையும் மற்ருெரு கையில் சின்முத்திரையையும் தாங்குவித்தேன். ' யான் உள்ளே நுழைந்து உனது பெருவிரலை என் பெருவிரலால் தீண்டும்வரை மௌனியாக இரு ' என்றுரைத்து அறையைப் பூட்டி வெளியே வந்தேன். மற்ற நண்பரும் என்னுடன் கலந்தே தொண்டு செய்தனர். நாங்கள் தெருவிலே அதையும் இதையும் பேசி நின்ருேம். மாலை வந்தது. பூசை - துரைசாமி முதலியார் வழக்கம்போலச் சபைக் கதவுகளைத் திறந்தார் ;

திகைத்தார் ; வெளியிலே வந்து எங்களை அழைத்தார் ; ஓடினோம் ; நாங்கள் உள்ளே நுழைய அஞ்சுவதுபோல் நடித்தோம். வீட்டிலுள்ளவரெல்லாம் தூரத்திருந்தே 'முனிவர்' காட்சியைக் கண்டனர். செய்தி பரவியது. வாசல் முழுவதுங் கூட்டம். 'அவ்வீட்டில் யாரும் இனிக் குடியிருத்தல் கூடாது' என்ற பேச்சே பேசப்பட்டது. அவ்வேளையில் பக்கத்துவீட்டு முத்துக்குமாரசாமி முதலியார் தோட்டத்தினின்றும் வந்தார் ; தெரு முனையிலேயே முனிவர் செய்தியைக் கேள்வியுற்றார். நேரே அவர் சபையின் நிலையம்போந்து உள்ளே நுழைய முயன்றார். அவர் கையில் கத்தி இருந்தது. அஃதெனக்கு ஐயமூட்டிற்று. யானும் அவருடன் உள்ளே நுழைந்து இரத்தினசபாபதியின் பெருவிரலைத் தீண்டினேன். அவர் சிரித்துவிட்டனர். தவங் குலைந்தது. பொதுவாகப் பையன்கள் குறும்பு என்று சொல்லப்பட்டது. மூலன் யான் என்று நண்பர் எவருங் கூற முந்தினாரில்லை.

பிள்ளை விளையாட்டுக் குறிப்புக்கள் இவ்வளவு போதுமென்று எண்ணுகிறேன். இவ்வாட்டங்களெல்லாம் கதிரைவேற் பிள்ளையின் கூட்டுறவு பெற்றபின்னை என்னை விடுத்துப் படிப்படியே படிப்படியே அகன்றன ; பறந்தன. அவைகளில் படிந்துகிடந்த மனம் எப்படியோ மாறியது !

குறிப்பு

பிள்ளை விளையாட்டுக் குறிப்புக்கள் வேண்டற்பாலனவா ? பிள்ளைமைக்கும் பின்னை வாழ்வுக்கும் தொடர்புண்டா ? இல்லையா ?

வாழ்க்கைக் கூறுகள் பல. ஆனால் அவை தனித்துத் தனித்து இடைவிட்டு விட்டு நின்று வளர்வன அல்ல. அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புற்று வளர்வன. விதை பலதிறக் கூட்டுப்பெற்று முளையாகிச் செடியாகி வளர்ந்து மரமாவது போலக் கருவும் பலதிறக் கூட்டுடன் குழந்தை

யாகிப் பிள்ளையாகி வளர்ந்து மகனுகிறது. பிள்ளைமை, வாழ்க்கையின் வேர். அதினின்றும் வாழ்க்கை மரம் எழுகிறது. அத்தகைய பிள்ளைமையைப் பின் வாழ்க்கையினின்றும் எப்படிப் பிரித்தல் கூடும்? இரண்டும் தொடர்புடையன. ஆதலின் ஒருவனது வாழ்க்கை வரலாற்றுக்குப் பிள்ளை விளையாட்டுக் குறிப்புக்கள் வேண்டற்பாலனவே.

ஒருவரது பிள்ளைமையிற் படியும் பண்புகள் அப்படியே வாழ்க்கை மரமாகப் பருக்கின்றனவா? இது பெரிய கேள்வி. இதற்குப் பதில் பலர் பலவிதமாக இறுப்பர். பிள்ளைமையில் படியும் பண்புகள் அப்படியே வாழ்க்கையாக வளர்தலுமுண்டு; மாறுபட்டு வளர்தலுமுண்டு. ஒருவர் பிள்ளைமையில் எப்படி இருந்தாரோ, அப்படியே உற்ற வயதிலும் இருக்கிருர். இன்னெருவர் பிள்ளைமையில் ஒருவிதத் தன்மையுடையவரா யிருந்து, உற்ற வயதில் வேறுவிதத் தன்மையுடையவராகிருர். ஒருவர் பிள்ளைமையில் நல்லன வேட்கிருர்; வயதில் அவரே தீயன வேட்பவராகிருர். மற்ருெருவர் பிள்ளைமையில் தீயன வேட்கிருர்; அவரே பின்னை நல்லன வேட்பவராகிருர். கலைஞன் கொலைஞனுதலையும், கொலைஞன் கலைஞனுதலையும் பார்க்கிருேம். கற்பினன் கற்பில்லாதவனுதலையும், கற்பில்லாதவன் கற்பினனுதலையுங் காண்கிருேம். இவைகட்கு என்ன காரணம் கூறுவது? படைப்பின் கூறு என்னலாமா? பிறந்த நேரத்தின் பயன் என்னலாமா? ஊழ்வலி என்னலாமா? சேர்க்கையின் விளைவு என்னலாமா? ஆண்டவன் சித்தம் என்னலாமா?

மல்லருடன் யான் சேர்க்கை பெற்றிருந்தகாலை, சிகரெட் முதலிய மயக்கப் பொருள்களை வாங்கி வரவும் யான் மறுத்தேன். பல ஆட்டங்கள் ஆடிய யான் சீட்டாட்டத்தை வெறுத்தே வந்தேன். இவைகட்கு என்ன காரணம் இயம்புவது?

ஒருவனது வாழ்க்கை மரம் இப்படித்தான் வளரும் என்று கருவிலேயே அதற்குரிய விதை விழுமோ என்னவோ தெரியவில்லை. விதை நேரே வளர்தலுமுண்டு; தூறிடைப் பட்டு வளர்தலுமுண்டு. பின்னையதில் உலகுக்குப் புலனுவது எது? தூறு; இதனிடை விதை முளைவிட்டு வளர்ந்து வருதல் பெரிதும் புலனுவதில்லை. அதனுல் உலகம் மயக்குறுகிறது; பல காரணங் கற்பிக்க முயல்கிறது. தூறைக் கடந்து செடி எழுந்து நிற்குங்கால், செடியின் தன்மை உலகுக்கு நன்கு புலனுகும்.

கதிரைவேற்பிள்ளையின் கூட்டுறவால் பிள்ளை விளையாட்டுகள் என்னை விடுத்து அகன்றன என்று மேலே குறித்துள்ளேன். அந்நிலையில் யான் தூறு கடந்த செடியானேன் போலும்!

இனி, எனது பின் வாழ்க்கையைச் சுருங்கச் சொல்லப் போகிறேன். அதையும், இங்குள்ள பிள்ளை விளையாட்டுகளையும் அறிஞர் ஆராய்ந்து பார்ப்பாராக. பார்த்தால் இரண்டுக்கும் தொடர்பு உண்டா இல்லையா என்பது விளங்கும். அவ்வாராய்ச்சிக்குப் பிள்ளை விளையாட்டுக் குறிப்புக்கள் வேண்டற்பாலனவே.

எவர் என்ன சொல்லினுஞ் சொல்க; எந்நூல் என்ன கூறினுங் கூறுக. பிள்ளைமையை நல்வழியில் பண்படுத்தப் பெற்ருேரும் நல்லாசிரியன்மாரும் கடமைப்படுதல் வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். நல்வழியில் பண்படுத்தலென்று பிள்ளைகளை விளையாடவிடாது அடைத்து வைத்தலாகாது. பிள்ளைகளை ஆடவிடாது அடைத்துவைப்பது அவர்கள் அறிவைச் சிறைப்படுத்துவதாகும். விளையாடாத பிள்ளைகள் வெம்பிச் சாம்பி விழுவார்கள். பிள்ளைகளை விளையாட விடுத்துப் பண்படுத்துவதே அறிவுடைமை.

எனது பிள்ளையாடல்கள் எனக்குப் பல வழியிலும் பயன்பட்டே வந்தன; வருகின்றன. அவ்வாடல்கள் உடற்பயிற்சியாய் ஈட்டிவைத்த ஜீவசக்தி இன்னும் என்னை ஓம்பி

வருகிறது. பின்னுளில் யான் நடைப்பயிற்சி யொன்றே கொண்டேன் ; இந்நாளில் அதையும் விடுத்தேன். இப்பொழுதும் எனக்கு நலம்புரிந்து வருவது பிள்ளை விளையாட்டின் பயனுக விளைந்த ஜீவசக்தியின் எச்சமென்றே யான் கருதுகிறேன். பிள்ளை விளையாட்டு உடல் நலத்துக்குத் துணைபுரிவதென்பது எனது அநுபவத்தில் கண்ட உண்மைகளுள் ஒன்று. ஆகவே, வாழ்க்கைக்குப் பிள்ளை விளையாட்டு இன்றியமையாதது என்று அறை கூவுகிறேன்.

எ. கல்வி

பள்ளிப் படிப்பு வெம்பி வீழ்ந்தது. அதனால் யான் கல்வி பயிலத் தொடங்கினேன். முதல் முதல் எனக்குக் கல்விக் கண் திறந்தவர் யாழ்ப்பாணம் நா. கதிரைவேற் பிள்ளை. அவர்தம் பெரும்பொழுது சமய வாதங்களிலும், கண்டனங்கள் வரைவதிலும் செலவாயிற்று. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மாணாக்கர் அவரிடத்தில் தமிழ் பயிலுதல் இயல்வதில்லை. ஓய்வு கிடைக்கும் எந்த நேரத்திலும் அவர் பாடஞ் சொல்வர்; எவ்விடத்திலுஞ் சொல்வர். அவரது வாதப் பேச்சுக்களிலும் தமிழ் மணங் கமழும்; கலைமகள் நடம் புரிவள்; மாணாக்கர் ஐயப்பாடுகள் பல நீங்கும்.

தமிழ்

கதிரைவேற் பிள்ளையிறல் தமிழ்த் தொண்டு பொதுவாகச் சென்னையில் பல இடங்களில் நடைபெறும். சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்க இடங்கள் இரண்டு. ஒன்று கந்தசாமி கோயில் வசந்த மண்டபம்: மற்றொன்று சிந்தாதிரிப் பேட்டை அங்காள பரமேசுரி கோயில் - நிலயம். அங்கே ஞாயிறுதோறும் தணிகைப்புராணம் சொல்லப்பட்டது; இங்கே செவ்வாய்தோறும் கந்தபுராணமும், வெள்ளிதோறும் திருவிளையாடற்புராணமுஞ் சொல்லப்பட்டன. யான் தவறாமல் இரண்டிடங்கட்குஞ் செல்வேன். இரண்டும் வெறும் புராண - பிரசங்க மேடைகளாயிரா. அவை, கலைக் கழகங்களாகத் திகழும். கதிரைவேலரின் சொன்மாரி வெள்ளத்தில் இலக்கியம், இலக்கணம், தர்க்கம், சாத்திரம் முதலியன தேங்கும். அத்தேக்கம் மாணாக்கர்க்குக் கலை விருந்தாகும்.

கதிரைவேலர் பலதிற வாதக் கடல்களைக் கடந்து மாணாக்கர்க்கு நன்முறையில் பாடஞ் சொல்ல உளங் கொண்ட வேளையில், எங்கள் துரதிர்ஷ்டம் அவரை

நீலகிரிக்கு ஏகச் செய்தது. யான் உற்ற துயரை ஈண்டு எழுத்தால் எழுதல் இயலவில்லை. அவர் 'வேனிற்கால விடுமுறையில் சென்னைக்கு வருவேன்' என்று எனக்குக் கடிதம் எழுதுவர். அஃது எனக்கு ஆறுதலளிக்கும். வேனிற் காலத்தை விரைந்து விரைந்து எதிர்பார்த்தவருள் யான் முதல்வனாயிருப்பேன். வேனிற்காலம் வந்தது. கதிரைவேற் பிள்ளையுஞ் சென்னை சேர்ந்தனர்; இரண்டு திங்கள் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் தங்கினர். யாப்பிலக்கணப் பாடம் தொடங்கப் பட்டது. யாப்பிலக்கணப் போதனையே பெரிதும் ஆசிரியர் விடுமுறையை விழுங்கியது. இடையிடையே பெரியபுராணங் கேட்பேன். தமிழாசிரியர் மீண்டும் நீலகிரிக் கேகினர். கதிரைவேற் பிள்ளைக்கு யான் பாட்டால் கடிதம் எழுதுவேன். அவர் மகிழ்ந்து மகிழ்ந்து பாட்டிலேயே பதில் விடுத்து ஊக்கமூட்டுவர். எனக்குக் கல்விக் கண் திறந்த ஆசிரியர் நீலகிரியில் வெஞ்சுரத்தால் பீடிக்கப்பட்டார் என்ற செய்தி சென்னைக்கு எட்டியது; தொடர்ந்து ஆண்டவன் திருவடி நீழலடைந்தார் என்ற செய்தி கிடைத்தது. யான் துன்பக் கடலில் வீழ்ந்தேன். அக்கடலினின்றும் ஏறப் பன்னெடு நாட்களாயின. பரீட்சையையும் பொருட்படுத்தாது ஆசிரியர் பொருட்டு யான் சான்று கூறியது அடிக்கடி நினைவிலுறும். அஃதொன்று மட்டும் அடிக்கடி நினைவில் உறுவானேன்? அவ்வேளையில் யான் குமரகுருபரர் சிதம்பரச் செய்யுட்கோவையிலும், பாம்பன் குமரகுருதாசர் திருவலங்கல் திரட்டிலும் உறவு கொண்டிருந்தேன். அவ்வுறவு இல்லையேல் எனது நிலை என்னவாகியிருக்குமோ?

கதிரைவேற் பிள்ளையினிடம் தமிழ் பயின்று வந்த மாணாக்கர் பலர் பிறரிடத்தில் பாடங் கேட்பதில்லை என்று உறுதி கொண்டனர். அவருடன் சேர என் மனம் ஒருப்படவில்லை. அந்நாளில் யாழ்ப்பாணம் சுவாமிநாத பண்டிதர் என்பவர் சென்னை போந்து தேவாரம், சிவஞானபாடியம்

முதலிய நூல்களை அச்சிட்டு வந்தனர். அவரிடம் பாடங் கேட்கச் சென்றேன். அவர் என்னுடன் சிலநாள் பழகிய பின்னர், 'நீர் என் நண்பராக இரும்; மாணாக்கராக இராதே யும்' என்றார். காரணம் எனது பொது நோக்கும், பாடஞ் சொல்வதில் பண்டிதரினும் வல்லார் கதிரைவேற் பிள்ளை என்று யான் பிறரிடங் கூறியதும், இன்ன பிறவுமாகும். அவரும் யானும் நண்பராகவே பழகினோம்.

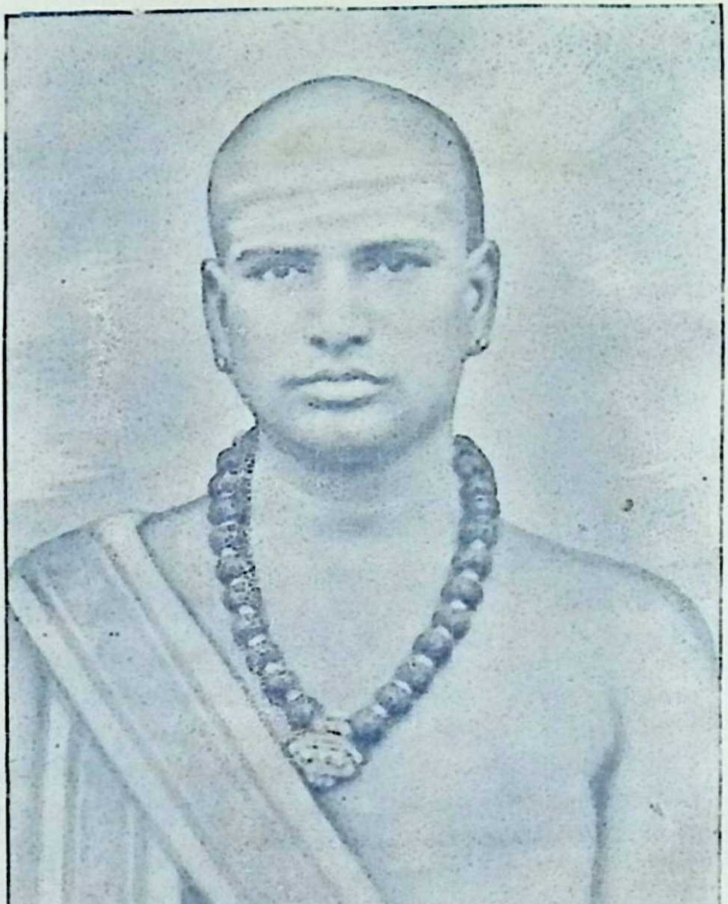
பொழுது போகவில்லை. என் செய்வேன்! வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம் சோமசுந்தர நாயகர் இயற்றிய நூல்களைப் படித்தல் வேண்டும் என்ற வேட்கை எழுந்தது. அவைகளைப் பயின்றேன். அவைகளில் பெரும்பான்மையன கண்டன நூல்கள். ஆனாலும், அவை சைவ சித்தாந்த நுட்பங்களை ஒருவாறு விளங்கச் செய்தன.

சபாபதி நாவலர் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய மயிலை பால சுந்தர முதலியார் நட்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவரும் யானும் அடிக்கடி சந்திப்போம்; பேசுவோம். அவர் சபாபதி நாவலர் நடாத்திய 'ஞானமிர்தம்' என்ற புதினத் தாள்களையும், அந்நாவலர் இயற்றிய நூல்களையும் படிக்கக் கொடுப்பர். அவைகளால் யான் பெற்ற பயன் அதிகம். நாவலர் தாளும் நாலும் முறையாகத் தமிழ் பயிலவேண்டும் என்னுங் காதலை எழுப் பின. அதையுணர்ந்த மயிலை நண்பர் ஒருநாள் என்னை ஒரு சுவாமியாரிடத்தில் அழைத்துச்சென்றனர். அவர் சூரியனார் பண்டார சந்நிதியினிடம் சைவ சாத்திரங் கேட்டவராம். அச்சுவாமியார் என்னைப் பார்த்து, ' உமக்குத் தீட்சையாகி யிருக்கிறதா ?' என்று கேட்டார். ' இல்லை ' என்று சொன் னேன். ' மடத்தார் கட்டளை வேண்டும் ' என்றார் சுவாமி யார். ' சுவாமிகட்குச் சிரமம் வேண்டாம் ' என்று விடை பெற்றேன். பாலசுந்தர முதலியார் முகஞ் சுருங்கியது.

அன்று பிரதோடம். பாலசுந்தர முதலியாரும் யானும் கபாலீச்சுரம் போந்து ஆண்டவனைத் தொழுது ஒரு மண்ட

பத்தில் அமர்ந்தோம். அங்கே மயிலை மகாவித்வான் தணிகாசல முதலியார் வந்தார். அவர் என்னை நோக்கி, 'கதிரைவேற் பிள்ளை காலமான பின்னர் எவரிடத்தில் பாடங் கேட்டீர்?' என்று வினவினர். அங்கிருந்த பாலசுந்தர முதலியார் அன்று நிகழ்ந்ததை விளக்கிக் கூறினர். மயிலை கிழவர் வெகுண்டு, 'சூரியனார் கோயில் சாமியார் எற்றுக்கு? இந்தப் பாவியினிடம் வரலாகாதா?' என்று கூவி னர். அக்கூவல் எய்ப்பினில் வைப்பாயிற்று. 'அதிர்ஷ்டம் பிறந்தது' என்று எண்ணி, 'நாளை தங்கள் வீட்டுக்கு வருவேன்' என்று பதிலிறுத்து வீடு சேர்ந்தேன். மகிழ்ச்சி பொங்கியவண்ண மிருந்தது. அடுத்த நாள் தணிகாசல முதலியார் வீட்டுக்குப் போனேன்; அவரைக் கண்டேன்; வணக்கஞ் செய்தேன். 'என்னிடத்தில் படித்தலாகாது என்ற எண்ணமா' என்று அவர் கேட்டார். 'கதிரைவேற் பிள்ளையின் பருவுடல் மறைந்த பின்னைத் தங்கள் நினைவே எனக்கு உற்றது. தங்களிடத்தில் அணுக முடியாதென்று கேள்விப்பட்டேன்; அதனால் தங்களை யான் நாடவில்லை' என்றேன். கிழவர், 'அப்படியா!' என்னைக் கோபி என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. சிற்றிலக்கணமும் பயிலாது சித் தாந்த சாத்திரங் கேட்க வருவோரைக் கண்டதும் கோபம் பிறவாது என்ன பிறக்கும்? உம்மையுஞ் சோதனை செய்து, நிலைமை யுணர்ந்து, எங்கிருந்து பாடந் தொடங்கவேண் டுமோ அங்கிருந்தே தொடங்குவேன். எவரையும் திடீரென மேலே பறக்க யான் விடமாட்டேன்' என்றார்; பின்னே தாம் ஆறுமுக நாவலர்பால் தமிழ் பயின்ற விதங்களை யெல்லாம் எடுத்துக்கூறி, நன்னூலில் சில கேள்விகள் கேட்கப் புகுந்தார். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் பதில் விடுத்தேன். திருவிளையாடல் நாட்டுப் படலத்தில் சில பாக்கட்கு உரை கேட்டார். உரை சொன்னேன். இலக்கிய இலக்கணங்களை யான் முறையாகப் பயிலவேண்டுவதில்லை என்றும், அவ்வப்போது ஆங்காங்கே உறும் ஐயப்பாடு

களைக் கேட்டுத் தெளிந்து கொள்வது நலன் என்றும், சாத்திரம் முறையாகப் பயிலுதல்வேண்டும் என்றும், இப்பொழுது 'திருவருட்பயன் தொடங்குதல் நலம்' என்றும் வாய்மலர்ந்தார். 'தங்கள் விருப்பம்' என்றேன். 'திருவருட்பயன்' தொடங்கப்பட்டது. இது சென்னையில் பரவியது. 'கலியாணசுந்தரம் பெரிய கொம்பரைப் பற்றிக்கொண்டான்' என்று சிலரும், 'கிழவர் எப்படிப் பையனுக்கு எளியரானார்!' என்று சிலரும் பேசினர். பொறாமையுற்றோர் கதைகள் பல. ஒருநாள் சுவாமிநாத பண்டிதர், தணிகாசல முதலியாரைக் கண்டு, 'கலியாணசுந்தரத்துக்கு இலக்கிய இலக்கணம் போதிக்கலாம்; சாத்திரம் போதித்தலாகாது; அவன் பின்னே சாத்திரத்தை நாசஞ் செய்வான்; கண்ட சாதியார்க்குப் போதிப்பான்; அவன் சீர்திருத்த உள்ளமுடையவன். அது வயதில் தாண்டவம்புரியும்......" என்று கோள்மூட்டினராம். இச்செய்தி அஷ்டாவதானம் - பூவை - கலியாணசுந்தர முதலியார் வாயிலாக வெளிவந்தது. தணிகாசல முதலியார் தம்மைப் பண்டிதர் கண்டதையும்,பேசியதையும் என்னிடஞ் சொல்லவேயில்லை. கிழவர் வழக்கம்போலப் பாடம் நடாத்தி வந்தார். 'திருவருட் பயன்' முற்றுப் பெற்றது. 'சிவப்பிரகாசம்' தொடங்கப்பட்டது. சிவப்பிரகாசப் பாடத்தில் இடையிடையே பெருங்கிழவர், சிவஞான சித்தியார், சிவஞானபோதம் முதலிய நூல்களின் சாரத்தைப் பிழிந்து பிழிந்து தருவர். உபநிடதம், பிரம சூத்திரம், பாடியங்கள் அவர் வாயில் புரளும். மயிலைப் பெரியாரிடத்தில் சிவப்பிரகாசம் ஒன்று கேட்டால் போதும். மற்றப் பதின்மூன்றும் தாமே விளங்கிவிடும். சிவப்பிரகாசம் முடிந்தது. சித்தியார் பரபக்கம் போதிக்கப்பெற்றது. 'சுபக்கத்தை யானே பயின்றுகொள்கிறேன்; இடையிடைத் தோன்றும் ஐயப்பாடுகளைத் தெளிவித்தல் போதும்; சிவஞான போதத்துக்கு வழிகாட்டல் வேண்டும்' என்று முறையிட்டேன். முதலியார் அதற்கு இசைந்து சிவஞானபோதப்

1912

100

பாடந் துவங்கினர். மிக விரைவில் அப்பாடம் முடிந்தது. எனக்கு வடமொழிப் பயிற்றுவிக்கப் பெரியார் முயன்றார். அவர்தம் முயற்சி முற்றும் நிறைவேறவில்லை. ஓரோவழி யில் நிறைவேறியது. கிரந்தம் சிறிதே கற்றேன். கிழவர் குடும்பத்தில் ஒருவிதக் கலக்கம் நுழைந்தது. அஃது எனது வடமொழிப் பயிற்சிக்கு இடர்விளைத்தது. அக்கலக்கத்தை உணர்ந்து யானே ஒதுங்கிவிட்டேன்; இடையிடைப் போய் ஆசிரியப் பெருந்தகையாரைக் கண்டு வணக்கஞ் செலுத்து வேன். அவரும் என்னை வாழ்த்தி அனுப்புவர்.

மயிலை முதலியாரிடம் சாத்திரம் பயின்றபோது என் மனம் எவ்வெவ் விலக்கியங்களை நாடியது? சிந்தாமணியை யும் பிரபுலிங்க லீலையையும் சிறப்பாக நாடியது. ஆங்காங் குற்ற ஐயங்களைக் கிழவர் முன்னிலையில் முறையிடுவேன்; முதலியார் விளக்கஞ்செய்வர். அவரது இலக்கிய போதனை இலக்கணமாகவே இருக்கும்.

இராயப்பேட்டையிலே சிதம்பர முதலியார் என்றொருவர் இருந்தார். அவர் திருக்குறளில் வல்லவர். அதனால் அவ ரைத் 'திருக்குறள் சிதம்பர முதலியார்' என்று இராயப் பேட்டை அழைத்தது. அவர்க்குப் பரிமேலழகரே தெய்வம். சிதம்பர முதலியார்க்குக் கதிரைவேற் பிள்ளையின் போக்குப் பிடிப்பதில்லை. அதனால் அவரிடம் யான் அணுகாதிருந் தேன். பின்னை அவருடன் யான் நெருங்கிப் பழகினேன். ஒருநாள், திருக்குறள் முதலியாரைக் கண்டு, 'தங்களிடம் சங்க இலக்கியங்களைப் பயில விரும்புகிறேன்' என்றேன். அவர், 'யானா ஆசிரியன்? அப்பதவிக்கு யான் அருகனல் லன். போதனைக்கும் எனக்கும் எவ்வளவு தூரம்? சேர்ந்து படிக்கலாம்' என்றார். அப்படியே சேர்ந்து படித்தோம். முதலியார், 'சபாபதி நாவலர் இதற்கு இப்படிச் சொல்வர்; அதற்கு அப்படிச் சொல்வர்' என்று இடையிடையே நுட் பங்களை விளக்கிக் காட்டுவர். அவர் திரட்டி வைத்திருந்த குறிப்புக்கள் பல பேராசிரியர்போலத் துணைசெய்யும்.

அந்நாளில் சுவாமி வேதாசலம் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபையின் 'குகானந்த நிலையத்'துக்கு அடிக்கடி வருவர். அவரிடத்தில் ஐயப்பாடுகளைக் கேட்டுத் தெளிவடைவேன்.

'சென்னைச் சென்ட் எப்பாஸ்' உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர் தேவப்பிரசாதம் பண்டிதர் எனக்குக் கெழுதகை நண்பராயினர். அவர் கிருஷ்ண பிள்ளையின் மாணுக்கருள் ஒருவர். அவரும் யானும் கம்ப ராமாயணம் வில்லிபாரதம் முதலிய நூல்களை ஆராய்ந்தோம்.

செங்கல்வராய நாயகர் தோட்டத்திலே சிவப்பிரகாச சுவாமி என்ற பெரியார் ஒருவர் எழுந்தருளியிருந்தார். ஒருமுறை அத்தோட்டத்திலே அவர் முன்னிலையில் ஜெ.எம். நல்லசாமி பிள்ளை தலைமையில் சைவசித்தாந்த சார்புப்படி 'அத்துவிதம்' என்னும் பொருள்பற்றி யான் பேச ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவ்வேற்பாட்டின்படி யான் எனது கடனாற்றினேன். முடிவில் நல்லசாமி பிள்ளை, சுவாமிகளை வணங்கி விடை பெற்றனர். யான் அவரை வணங்காமல் விடைபெற்றேன். வணங்காமை, வழியெல்லாம் என் மனத்தை வாட்டியது. வீடு சேர்ந்தேன். உணவுகொள்ள இயலவில்லை. சுற்றும் முற்றும் புலால் நாற்றம் வீசுவதுபோல் தோன்றியது. படுத்தேன். உறக்கம் வரவில்லை. பொழுது விடிந்தது. குளித்துக் கற்பூரம் சிறிது வாயிலடக்கிச் சுவாமிகளை அடைந்தேன்; வணங்கினேன். சுவாமிகள் புன்னகையுடன், 'இது வருமென்று எனக்குத் தெரியும்' என்று சொல்லிச் சிவஞான சித்தியாரை எடுத்துத் திறந்து, 'முதல் எட்டுச் சூத்திரங்கள் உம்மையும் எம்மையும் பிரிப்பன; இறுதிச் சூத்திரங்கள் நான்கும் இருவரையும் சேர்ப்பன. நேற்றுப் பிணக்கம்; இன்று இணக்கம்' என்று அறிவுகொளுத்தினர். அத்துவிதத்தைப்பற்றி நீண்ட நேரம் உரையாடினோம். தமிழிலேயுள்ள வேதாந்த நூல்களை ஆராயுமாறு கட்டளை பிறந்தது. சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி தமிழ் வேதாந்த நூல்களைப் பயின்றேன். சித்தாந்த ஆராய்ச்சி வேதாந்த

ஆராய்ச்சிக்கும், இஃது அதற்கும் துணைசெய்தலை அநுபவத்தில் கண்டேன்.

வடமொழி

மயிலை மகாவித்வான் தணிகாசல முதலியார் எழுப்பிய வடமொழி வேட்கை தணியவில்லை; முற்றுந் தணிவித்துக் கொள்ளலும் இயலவில்லை. பொருள் முடை. ஏழை என் செய்வேன்! 'கற்றில னாயினுங் கேட்க அஃதொருவன் - ஒற்கத்துக்கு ஊற்றாந் துணை' என்னும் பொய்யாமொழிப்படி கேட்டலிற் கருத்துச் செலுத்தினேன்.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகளைத் தமிழுலகம் நன்கறியும். அவர் வடமொழிக் கடலையும் தென்மொழிக் கடலையும் ஒருங்குண்ட பெருமேகம். அவர் திருவல்லிக்கேணியில் வீற்றிருந்தஞான்று மாலையில் கடலோரஞ் செல்வர். அவருடன் யானுஞ் செல்வேன். உபநிடதக் கருத்துக்கள் சுவாமிகளால் விளக்கப்படும். அவ்விளக்கம் எனது வேட்கையை ஓரளவில் தணிவிப்பதாயிற்று.

மருவூர் கணேச சாஸ்திரியார் நடுப்பட்டணத்தில் சிவகீதை சொல்வர்; சூளையில் நீலகண்டபாடியஞ் சொல்வர்; வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறு நூல்கள் சொல்வர். அவ்வவ்விடத்துக்கு யான் செல்வேன். வான்மீகி இராமாயணம், வியாச பாரதம் தக்கவரால் சொல்லப்படும் இடங்களிலெல்லாம் என்னைக் காணலாம். பகவத்கீதை பலரிடங் கேட்டேன்; ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களை ஆர்வத்துடன் படித்துப் பார்ப்பேன்.

யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியனாயிருந்தபோது கிருஷ்ணமாச்சாரியர் என்பவர் தெலுங்கு பண்டிதராக இருந்தார். அவர் வடமொழிப் பண்டிதரைப் பார்க்கினும் அம்மொழியில் வல்லவர். அவ்வறிஞர் ஓய்வு நேரங்களில் காளிதாசர் முதலியோர் கவிகளிலுள்ள

நயங்களை எடுத்துக்காட்டி மகிழ்ச்சியில் திளைப்பர். அதில் யானும் தோய்வேன்.

கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரியார் வடமொழி நூல் பலவற்றைத் தமிழில் தந்த பெரியார். அவர் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களில் யான் படிவேன். சாஸ்திரியார் தமிழுலகுய்யத் தந்த சங்கர பாடிய மொழிபெயர்ப்பு எனக்குப் புரிந்த துணையை யானே அறிவேன். எனது ஆர்வம் ஒரு மதிப்புரையாகப் பொங்கி வழிந்தது.

வடமொழியிலுள்ள ஜைன சித்தாந்தங்களைக் கேட்க யான் நெடுந்தூரஞ் செல்வதில்லை. இராயப்பேட்டை - புதுப்பேட்டைத் தோட்டத் தெரு ஜைனர் உறைவிடங் களுள் ஒன்று. அஃது என் இருப்பிடத்துக்கு அருகே இருப்பது. அங்கே ஜைனக் கலைஞர் சிலருளர். அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் பார்சுநாத நயினாரும், பேராசிரியர் சக்கரவர்த்தி நயினாருமாவர். அவரை யான் எப்பொழுது அணுகினும் அவர் தம் மத சித்தாந்தத்தை எடுத்துரைக்க விரைந்தே நிற்பர்.

பாலி

தமிழிலே சில பௌத்த நூல்களுண்டு. அவைகளைப் படிக்கப் படிக்க மூல நூல்களை ஆராய்தல் வேண்டும் என்ற விருப்பம் எழாமற் போகாது. பௌத்த மூலங்கள் பாலி மொழியில் படிந்துள்ளன; வடமொழியிலும் இறங்கி யுள்ளன. பாலி மொழியின் வளம் நாட்டில் அருகியது. அம்மொழி சில பிக்ஷுக்களால் பயிலப்படுகிறது. பிக்ஷுக் களை எளிதில் பெறுதல் இயலுமோ? ஒரு பிக்ஷுவை இராயப்பேட்டை பெற்றது. அஃது என் பொருட்டே போலும்!

இராயப்பேட்டையிலே சாக்கிய பௌத்த சங்கம் அயோத்தி தாஸ் பண்டிதரால் நடத்தப்பட்டது. அச்சங்கத்தில் ஒரு பிக்ஷு வந்து சேர்ந்தார். அவர் இலங்கையர்; தமிழர். அவரால்

திரிபிடகமும், வேறு நூல்களும் போதிக்கப்பட்டன. அவைகளைக் கேட்கும் பேறு எனக்கு வாய்த்தது.

அரபி

திருக்குரான் பயில விருப்பம். அதை எப்படிப் பயில்வது? அரபி எங்கே? யான் எங்கே? என் விருப்பம் நிறைவேறாமற் போகவில்லை. என் விருப்பம் திருக்குரானை நேரே பயிலும் வழியில் நிறைவேறவில்லை. அது கேட்டல் வழியே ஒருவாறு நிறைவேறியது. யான் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் ஆசிரியனா யிருந்தபோது இஸ்லாமானவர் ஒருவர் அப்துல்கரீம் என்பவர் அங்கே வருவர். அவர் பக்கத்தே போஸ்ட் ஆபீஸில் தொழில் செய்பவர்; ஒரு மௌல்வியின் புதல்வர்; திருக்குரான் ஓதியவர். சாயங்காலத்தில் அவரும் யானும் ஒரு தோப்புக்குள் போவோம். அவர் திருக்குரானை வாசித்துத் தமிழில் பொருள் கூறுவர். யான் அதனைக் கேட்டு வருவேன். யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியனாயிருந்த ஞான்று, அரபி பண்டிதரிடத்திலும் திருக்குரானைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நிகழ்த்துவதுண்டு. பின்னை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பும், சில பகுதிகளின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும் துணை செய்தன.

ஆங்கிலம்

ஆங்கில மொழியில் யான் புலமை பெறவில்லை. ஆங்கிலப் படிப்பு மெற்றிகுலேஷனிலேயே முட்டுப்பட்டது. எங்கள் கூட்டத்தில் சச்சிதானந்தம் பிள்ளை ஒருவரே கல்லூரி வகுப்பில் பயின்று பட்டம் பெற்றவர். அவரும் யானும் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையில் அடிக்கடி சந்திப்போம்; தத்துவ விசாரணை செய்வோம். அவர் தாம் பயின்ற மேல்நாட்டுத் தத்துவ நுட்பங்களைச் சொல்லி வருவார். அவ்வேளைகளில் எனக்குப் பள்ளி நினைப்புண்டாகும். பள்ளிக்குப் போகாமலும் பட்டம் பெறாமலும் மேல்நாட்டுக்

கலைகளின் உள்ளக் கிடக்கைகளை ஏன் தெரிந்துகொள்ள லாகாது என்று எண்ணி எண்ணி ஆறுதல் அடைவேன்.

இலட்சுமிநரசு நாயுடுவும் சிங்காரவேல் செட்டியாரும் பௌத்த மதப் பிரசாரஞ் செய்வர். அதற்கு அரணாக அவரால் விஞ் ஞானக் கலைகள் போதிக்கப்படும். சிங்காரவேல் செட்டியார் டார்வின் கண்ட உண்மையையும், பிறர் கண்ட நுட்பங் களையும் அறிவுறுத்துந் தொண்டில் ஈடுபட்டார். அத் தொண்டு என் போன்றார்க்குப் பெரும் பயன் விளைத்தது. மற்ற விஞ்ஞானிகள் நிகழ்த்தும் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கவுஞ் செல்வேன்.

'மதராஸ் டைம்ஸ்' என்றோர் ஆங்கிலத் தினப் பதிப்பு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது. அஃது இப்பொழுது 'மதராஸ் மெயி'லுடன் ஒன்றியுள்ளது. 'மதராஸ் டைம்ஸ்' ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெயர் கிளின் பார்லோ என்பது. அவர் ஆங்கில இலக்கியப் பேரறிஞர். அவர் இலக்கிய வானில் ஒரு மதியெனத் திகழ்ந்தவர். அவ்வறிஞ ரால் 'ஷேக்ஸ்பியர்' கிளப் என்றொன்று காணப்பட்டது. அதில் ஆங்கில அறிஞரும் இந்திய அறிஞரும் ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், வோர்ட்ஸ்வொர்த், ஷெல்லி, கீட்ஸ், பைரன், கூல்ரிட்ஜ், டென்னிஸன் முதலிய வான்முகில்கள் பொழிந்த பாக்கடல்களைக் கடைவர். அமிழ்தம் எழும். அதை யான் செரிக்கும் அளவில் பருகுவேன். அஃது ஊனுக்கு உரமூட் டும்; உயிருக்கு இன்பூட்டும்.

பச்சையப்பன் கல்லூரியில் முன் பின்னாக இருவர் பிரின்ஸிபாலராக வந்தனர். ஒருவர் ரோலோ என்பவர்; மற்றொருவர் ரேன் என்பவர். இலக்கியக் கழகங்களில் ரோலோ கவிகளின் உள்ளத்தைக் காட்டுவர்; ரென் ஷெல்லியைப்பற்றி அடிக்கடி பேசுவர். இவர் ஷெல்லி யாவர்; கேட்பவரும் ஷெல்லியாவர். ரோலோவின் அன் புப் பேச்சும், ரென்னின் இன்பப் பேச்சும் கவியுலகில் எனக்கொரு புதுக்கண்ணைத் திறந்தன.

கீதாஞ்சலியைப் படித்துப் படித்துப் பார்ப்பன்; அதில் வல்லவரிடம் நெருங்கி நெருங்கிப் பழகுவன். ஸர். டி. சதாசிவ ஐயர் நட்புப்பெற்றபின்னை தியோசாபிகல் சங்க அறிஞரின் அன்புக்கு உரியவனுனேன். அச்சங்கத் தலைவரா யிருந்த அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் பல கலை வல்லவர். அவரைக் கலைமகள் என்று டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஐயர் உள்ளிட்ட பேரறிஞர் பலரும் போற்றுவர். அவ்வம்மையார் சொற் பெருக்கில் யான் ஒருமுறையா மூழ்கினேன்? பலமுறை மூழ்கினேன். அவர்தம் எழுத்து எனது வாழ்வுக்குப் புரிந்த நலத்தை என் உள்ளம் அறியும்.

ஆங்கில மொழியில் புலமையோ நாவன்மையோ பெறுதல் வேண்டுமென்று யான் திரிந்தேனில்லை; அலைந்தேனில்லை. வெறும் மொழிப் புலமை எனக்கு எற்றுக்கு? மேல்நாட்டுக் கலைகளின் நுண்மைகளை உணரல் வேண்டுமென்ற அவா என்னைத் திரியச் செய்தது; அலையச் செய்தது. எனது ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழி பெயர்ப்புக்கும் பயன் படுவதாயிற்று. தமிழ் தெரியாதாரிடம் எளிய ஆங்கிலம் பேசுவேன்; சமயம் நேர்ந்துழி ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதுவேன்; அவ்வேளையில் ஆங்கிலம் வல்லார் எவரேனும் வரின், அவரிடம் கடிதத்தை ஒப்படைப்பேன். பள்ளி விடுத்த பின்னர் மொழி நோக்குடன் எந்த ஆங்கில நூலையும் யான் படித்ததில்லை; எனது நோக்கம் பொருண்மையிலேயே படியும்.

ஓவியம்

காவியம் மட்டுங் கலையன்று; ஓவியமுங் கலையே. இரண்டுங் கருத்தில் ஒன்றே; தோற்றத்தில் வேறுபோல் விளங்கும். இளமையில் முதல் முதல் என் உணர்வு ஓவியத்தில் படிந்த இடம் மல்லை (மகாபலிபுரம்).

ஒருமுறை மேல்நாட்டுப் பாதிரிமாருடன் யான் மல்லைக்குச் சென்றேன். ஒரு ஸ்காச் அம்மையார் ஓவிய யானையின்

அருகே நின்றார். அவர் நெஞ்சம் ஓவியத்தில் ஒன்றியது. அம்மையார் அப்படி இப்படி அசைந்தாரில்லை. அக் காட்சி என்னையுங் கவர்ந்தது. என் கருத்தில் ஓவிய விதை விழுந்தது. திரும்பியபோது அவ்வம்மையார் ஓவிய மாண்பு களை ஓதிவந்தனர். அன்றுமுதல் யான் ஓவியப்பித்தனானேன்.

நமது நாட்டுக் கோயில்கள் பெரும்பெரும் ஓவியக்கூடங் கள். அக்கோயில்கட்கு ஏகும்போதெல்லாம் ஓவியங்களை நோக்கி - உற்றுநோக்கி நிற்பேன்; அமர்ந்து அவைகளை உன்னுவேன். ஓவியம் உள்ளத்தில் நின்று தன் கலையை விரித்து விளங்கச் செய்யும். ஓவியம் புரியும் நலம் பெரிது. யான் எந்நூல் எழுதினும் அதில் ஓவியக்கலையை எப்படி யாவது நுழைப்பேன். சிறப்பாக 'முருகன் அல்லது அழகு', 'தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்', 'உள்ளொளி' முதலிய நூல் களில் ஓவியத்திறங்களை ஒல்லும்வகை உலவ வைத்துள் ளேன். புலன்களை ஒன்றவைக்கும் பேராற்றல் ஓவியத்தி லிருப்பதை யான் அநுபவத்தில் உணர்ந்தேன். வீடுதோறும்- தெருவு தோறும் - நாடு தோறும் - ஓவியக் கல்வி பெருகி நின்றால், உலகம் அமைதி இன்பத்தில் திளைத்தல் ஒருதலை.

யான் சில ஓவியப்புலவரைக் கண்டுள்ளேன். அவருள் இங்கே குறிக்கத் தக்கவர், தை. ஆ. கனகசபாபதி முதலியார். அவர்தம் ஓவிய நிலையத்துக்கு யான் முதல் முதல் சென்ற போது, ஆங்கு இரண்டு ஓவியம் பொலிதல் கண்டேன்; என் புலன்களெல்லாம் கண்ணிலேயே நிலவின. காரணம் என்ன?

வெறும் புறத்தோற்றத்தை மட்டும் உணர்த்துவது ஓவியமாகாது. ஓவியம் அகநிலையையும் உணர்த்துவதா யிருத்தல்வேண்டும். அறிஞர் கனகசபாபதியினின்றும் முகிழ்த்த இரண்டு ஓவியமும் காந்தி - சற்குணரை என் உள்ளத்தில் நிறுத்தின. காந்தி - சற்குணரின் புறமும் அகமும், அறிவும், கலையும் ஓவியங்களாய் மலர்ந்துள்ளதை

உணர்ந்தேன். அவ்வுணர்வை 'நவசக்தி'யில் (5-6-1936) எழுத்தில் இறக்க முயன்றேன். அம்முயற்சி வருமாறு:—

* * * திரு. தை. ஆ. கனகசபாபதி முதலியார் என்பவர் ஓர் ஓவியர். அவர் ஓவியத் துறையில் கைபோய திரு. தை. ஆறுமுக முதலியாரின் புதல்வர்; தமிழ்ப் பெரும் புலவர்; சென்னை ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூலில் தலைமைத் தமிழாசிரியரா யிருந்தவர். வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் அவர்க்குப் பயிற்சியுண்டு. காவியங்களின் உறவு திரு. முதலியார்க்கு அதிகம்.

திரு. கனகசபாபதி முதலியார் காவியப் பயிற்சி யளவில் நின்றாரில்லை. அவர் ஓவியப் பயிற்சியிலுங் கருத்துச் செலுத்தினார். தந்தையாரிடம் அவர் ஓவியக் கலை பயின்றார். அத்துறையிலும் அவர் வல்லவரானார். இப்பொழுது திரு. முதலியார், சென்னை - பிரம்பூர் பாரக்ஸ் - குயப்பேட்டை - வேங்கடாத்திரி நாயகர் தெரு - 6-வது எண்ணுள்ள இல்லத்தில் - ஓர் ஓவிய நிலையங் கண்டு, உருவச் சிலை அமைக்கும் முயற்சியில் தலைப்பட்டுள்ளார்.

இந்நிலையம் போதரும் பேறு ஒருபோது எனக்குக் கிடைத்தது. அங்கே திரு. கனகசபாபதி முதலியார் வடித்துள்ள உருவச்சிலைகள் காட்சி வழங்கின. முதலில் காந்தியடிகள் திருமுகம் என் நெஞ்சைக் கவர்ந்தது. புத்திரிபாய் ஈன்ற காந்தியடிகள், இச்சாலையில் மோனத்துடன் வீற்றிருக்கிறாரோ என்று கருதுமாறு அடிகளின் ஓவிய முகம் செய்துவிட்டது. ஓவியத்தின் பொலிவு வியக்கத்தக்கதா யிருக்கிறது.

பின்னே, தமிழ் அறிஞரும், சென்னை - கிறிஸ்துவக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியரும், ஆரவாரமின்றிச் சங்க நூல்களைப் போதித்துப் போதித்து நன் மாணுக்கரைப் படைத்துப் பெருக்கி வருபவரும், ஓவியர் - கனகசபாபதி முதலியாரின் ஆசிரியரும், எனது கெழுதகை நண்பரும் ஆகிய திரு. எஸ். டி. சற்குணர், பி. ஏ. காட்சி தந்தார். அவர்தம் படிமத்தில் எனதுள்ளம் படிந்தது.

ஓவியத்தில் வல்லுநர் பலருளர். அவருள் ஒருவர் கனகசபாபதி முதலியார் என்று கூறுமளவில் நிற்க என் மனம் எழவில்லை. அவரது காவிய ஞானம் நினைவிற்கு வருகிறது. திரு. முதலியாரது ஓவியம் அவரது காவிய நெஞ்சினின்றும் எழுவது. இந்நுட்பம் அவர் அமைத்துள்ள உருவங்களை நேரே பார்த்து, அவைகளில் ஒன்றுவோர்க்கு இனிது புலனாகும். காவியமற்ற ஓவியம் வெற்றுருவமே யாகும். காவியமும் ஓவியமும் வல்ல ஒருவரிடத்திருந்து பிறக்கும் உருவத்தில், உருவத்தோடு உயிர்ப் பண்புகளும் விராவி அமையும். திரு. முதலியார் ஓவியத்தில் வெற்றுருவம் மட்டும் நிற்கவில்லை. அதனுடன் பண்பாகிய உயிரும் பொலிகிறது. இச்சிறப்பு, திரு. முதலியார் ஓவியத்தில் அமைந்திருத்தல் ஈண்டுக் குறிக்கத் தக்கது.

காந்தியடிகள் பன்னெடுங் காலம் பொறுமையில் உறைந்து உறைந்து நின்றமையால், அவர்தங் கருவி கரணங்களெல்லாம் சாந்த மயமாயின. அவர் சாந்தமே ஆயினர்; சாந்தம் அவராயிற்று. அச்சாந்தம் திரு. முதலியார் ஈன்ற காந்தியடிகளது ஓவியத் திருமுகத்தில் திகழ்கிறது.

திரு. சற்குணர் நெஞ்சம் தமிழில் ஊறி ஊறி, அது தமிழ் வீரஞ் செறிந்ததாயிற்று. நெஞ்சம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் வடிவுமாதல் இயல்பு. திரு. சற்குணருடன் நெருங்கிப் பழகினால், தமிழ் வீரம் அவராக உருக்கொண்டது என்பது நனிவிளங்கும். அத்தமிழ் வீரம் திரு. கனகசபாபதி முதலியார் அமைத்த திரு. சற்குணர் படிவத்தில் நடம்புரிகிறது.

இயல்பும் வடிவும் ஒன்றி முகிழ்க்கும் முறையில் உருவச்சிலை அமைக்கும் திறமை வாய்ந்த இளைஞர் - கனகசபாபதி முதலியார்க்கு எனது வாழ்த்து உரியதாக. அவர்க்கு ஊக்கமூட்ட வேண்டுவது அறிஞர் கடமை.

* * *

மற்றுமொரு நாள் கோ. வடிவேல் செட்டியார் ஓவியத்தைக் கண்டேன். அதற்கும் 'நவசக்தி'யில் (17-7-36) மதிப்புரை வரைந்தேன். அது வருமாறு :—

* * * * திரு. செட்டியார் ஒரு தமிழ் ஞாயிறு. இத்தமிழ் ஞாயிற்றினின்றும் இலக்கியம், இலக்கணம், தர்க்கம், வேதாந்தம், பொதுமை, ஒழுக்கம், ஒப்புரவு முதலிய கதிர்கள் கான்றவண்ணமிருக்கும்.

ஒருவிதக் கலையில் பலர் புலவராகலாம். பலவிதக் கலையில் பலர் புலவராதல் அருமை. மிகச் சிலரே பல கலைப் புலவராவர். இப்பேறு, அறிஞர் வடிவேல் செட்டியார்க்கு வாய்த்தது.

செட்டியார் பலகலைப் புலவர். கலைகள் செட்டியார் உள்ளத்தில் ஒன்றி, அவை அவர்தம் உள்ளமாய், ஊனாய், உடலாய்ப் பரிணமித்திருக்கின்றன. கலைகளே செட்டியார்; செட்டியாரே கலைகள். அன்பர் செட்டியாரை ஒரு பல்கலைக் கழகம் என்று கூறல் மிகையாகாது. கலைகளின் ஞான ஒளி செட்டியார் முகத்தில் நடம்புரிகிறது. அது கலைஞர்க்கு விருந்தாகும். * *

பண்டிதர் - கனகசபாபதி முதலியாரின் ஓவிய நிலையத்தில் ஆசிரியர் வடிவேல் செட்டியார் சிலையுருவம் ஒரு பாங்கர் ஒளி செய்கிறது. * *

செட்டியார் முகத்தில் நடம்புரியும் ஞான ஒளி, அவர்தம் ஓவிய உருவிலும் நடம்புரிகிறது. இவ்வாறு ஓவியம் அமைத்த பெருமை நண்பர் கனகசபாபதி முதலியாருடையது. வெறும்புறக்கோல அமைவு மட்டும் ஓவியமாகாது. வாழ்வின் உயிர்நாடி உருவில் முகிழ்த்து நிலவுமாறு அமையும் ஒன்றே ஓவியமாகும்.

இம்முறையில் ஓவிய உருவம் வடிக்கவல்ல இளைஞர் - கனகசபாபதி முதலியார்க்கு நீண்ட நாளும், நோயற்ற யாக்கையும், முயற்சியில் வெற்றியும் வழங்குமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனை வழுத்துகிறேன்.

இசை

என் தந்தையார் இசைப்புலவர். அவர் காலத்தில் இசை பயிலும் வேட்கை எனக்கு எழவில்லை. அவர் மறைந்த பின்னரே அவ்வேட்கை எழுந்தது. இசை பயில ஒருவரிடஞ் சென்றேன். அவரது வழக்கவொழுக்கம் அவரை ஆசிரியராக ஏற்க என் மனத்தை இசைவிக்கவில்லை. வேறு ஒருவரை அடைந்தேன். அவரும் முன்னவர்க்கு அண்ணராகவே விளங்கினர். இன்னொருவரை அணுகி னேன். அவரும் முன்னவராகவே காணப்பட்டார். இசைப் பயிற்சியில் எழுந்த வேட்கை வீழ்ந்தது. ஆனால் இசையில் வெறுப்புத் தோன்றவில்லை. இயற்கையும் இறையும் இசை வண்ணமாயிருக்கும்போது, என் உள்ளம் எப்படி இசையை வெறுப்பதாகும்? இசைக்குச் செவிசாய்ப்பதில் எனக்குத் தனியா வேட்கையுண்டு. இயற்கை இசையில் என் மனம் மூழ்கும்; அதில் யான் போகியாவேன். இசையின் மாண் பைப் பற்றிக் கூட்டங்களில் பேசுவேன்; நூல்களில் எழுது வேன். என் நூல்கள் பலவற்றில் இசைமணங் கமழும்; 'முருகன் அல்லது அழகில்' சிறந்து கமழும்.

என் வாழ்க்கை பற்பல இசைவாணரைக் கண்டது. அவருள் இங்கே எவரைக் குறிப்பேன்; எவரைக்குறியாது விடுவேன்! பிள்ளைமையில் சரப சாஸ்திரியாரின் குழலோசை யைக் கேட்கும்பேற்றை எனது காது பெற்றது. கண்ணன் குழலையும் ஆயர் குழலையும் காவியங்கள் வாயிலாக என் செவிமடுக்கிறது. அவ்விருவருஞ் சரப சாஸ்திரியாராகப் போந்து முழக்கிய குழலமுதை என் செவி பருகிற்று. சாஸ்திரியார் குழல், அமுதம் - மனத்தமுதம்.

திருச்செந்தூர் சண்முகவடிவின் இசை அரங்கம் சென்னை யில் எங்குக் கூடினாலும் அங்கே யான் செல்வேன். அவ் வம்மையார் பொருளுணர்ந்து பாடுவது எனக்கு இன்பூட்டும்.

காஞ்சிச் செல்வம் நைனாபிள்ளை என்னும் சுப்பிரமணியம் பிள்ளையின் இசை இன்பத்தை வருணித்துக்கூற யான்

அருகனல்லன். அவர் தமிழ்நாட்டில் ஓர் இசை ஞாயிறெனத் திகழ்ந்தவர். காஞ்சி மகாநாடு முடிந்த இரண்டாம் நாள் சுப்பிரமணிய முகில் பொழிந்த இசைமழையில் யான் மூழ்கியதும், அவ்வின்பத்தைக் குறித்து யான் பேசியதும் நினைவுக்கு வருகின்றன.

கீர்த்தனை இசையைக் கேட்பதினும் தேவாரப்பண் கேட்பதில் எனக்கு வேட்கை அதிகம். காரணம் பலபடக் கூறுதல் கூடும். இந்நூலில் விரிவு எற்றுக்கு என்று என் மனம் எண்ணுகிறது. தேவாரப் பொருண்மை முற்காலக் கீர்த்தனைகளிலேயே அமையவில்லை; இக்காலக் கீர்த்தனைகளில் எங்ஙனம் அமையும்?

ஞானசம்பந்தரில் இயல் இசை நாடகம் உண்டு உண்டு என்று வழிவழியே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அச்சொல் வாழ்க்கையாகி வளர்கிறதா என்பது கேள்வி. குருட்டுமாடுகள் உழுத வழியே உழுது செல்வது இயல்பன்றோ? இசையும் நாடகமும் பெருகிவரும் இந்நாளில் அக்கண்களுடையார் ஞானசம்பந்தர் தமிழை நோக்கக் கடமைப்படல் வேண்டும். இதற்கு இயற்றமிழ்ப் புலவோர் துணையும் தேவை. ஞானசம்பந்தர் தமிழை யான் பல கண்கொண்டு ஆராய்ந்தேன். அத்தமிழில் பாடலும் ஆடலும் கெழுமியிருத்தல் வெள்ளிடை மலையென விளங்குகிறது. என் போன்றார்க்கு விளங்குவதால் என்ன பயன்? அவ்விளக்கம் இசைப் புலவோர்க்கும் நாடகப் புலவோர்க்கும் உண்டாதல்வேண்டும். யான் இளமையில் இசையையும் பயின்றேனில்லை; நாடகத்தையும் பயின்றேனில்லை. யான் முடவன்; எனக்குக் கொம்புத்தேன் புலனாகிறது. யான் என்ன செய்வேன்? ஞானசம்பந்தர் தமிழ், பாடல் - ஆடல் - அரங்கேறும் நாளே, தமிழ் நாட்டின் மறுபிறப்பு நாளாகும். அதுவே தமிழ் நாட்டின் புதுயுகமாகும்.

தேவாரப் பண் முழக்குவோர் பலரை யான் பார்த்திருக்கிறேன். அவருள் இப்பொழுது என் முன்னே நிற்பவர்

திருநெல்வேலி சுந்தரமூர்த்தி ஓதுவார். அவர் தேவாரத்தை இக்கால இசைகளில் அமைத்துப் பாடிவந்தனர். அவர் பாட்டை யான் பலமுறை கேட்டுள்ளேன். 1940-ம் ஆண்டில் மயிலத்தில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் சார்பில் கூடிய சைவர் மகா நாட்டிலே சுந்தரமூர்த்தி ஓதுவார் தேவார விருந்தளித்தார். "ஏழிசையாய் இசைப் பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய தோழனுமாய் யான் செய்யுந் துரிசுகளுக்கு உடனாகி * * *" என்ற சுந்தரர் தமிழை இசைத்தபோது, ஓதுவார் உள்ளம் அதில் ஒன்றியது. அப்பாட்டிலே கூட்டம் திளைத்தது; மலை மயங்கியது; மரஞ் செடி கொடிகளும் மயங்கின. ஓதுவாரை ஓர் ஆறுயராக்கியது சுந்தரர் பண் என்று சொல்கிறேன். தேவாரப் பண்ணின் திறத்தை யான் அன்று நன்கு உணர்ந்தேன். அப்பண் தமிழர் வாழ்க்கையாகுங் காலம் மீண்டும் வருமா என்று யான் எண்ணலானேன்.

சேந்தமங்கலத்திலே ஞானியார் சுவாமிகள் தலைமையிலே பார்க்கவகுல மகாநாடு 1925-ம் ஆண்டிலே கூடியது. அங்கே பேரூர் ஞானப்பூங்கோதை அம்மையாரால் அவிநாசி புராணம் சொல்லப்பட்டது. இடையில்,

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரியதென்னன்மதுரையெல்லாம்பிச்சதேற்றும்பெருந்துறை [யாய்
அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதி செய்வ தொன்றும் அறியேனே

என்ற மணிவாசகத்தைச் சகோதரியார் பாடினார். அவ்வாசகம் இக்கால இசை அணிபெற்று வெளிவந்தது. கரணங்களெல்லாம் ஒய்வு பெற்றன. 'அவிநாசியப்பா - அவிநாசியப்பா' என்ற இசையொலி சபையிலே சிவம் பெருக்கியது. அந்தோ! இனிய திருவாசகம் பெற்ற தமிழ்நாட்டிலா கரடு முரடுகள் புகுந்தன என்று என் மனம் சிந்தித்தது.

என் தமையனாரின் மூத்த புதல்வி மங்கையர்க்கரசியின் திருமணத்திலே பாலசரஸ்வதியின் ஆடல்நடந்தது. அவ்வாடலில் ஞானசம்பந்தர் ஆடல் நெறி நுழைந்தால் பொன் மலர் நாற்ற முடைத்தாகுமே என்று என் நெஞ்சம் நினைந்தது.

சங்கு சுப்பிரமணியமும் யானும் இப்பொழுது ஒரே தெருவில் வதிகிறோம்; அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசுகிறோம். எங்கள் பேச்சுப் பலதுறையில் இறங்கும்; ஏறும். இசையைப்பற்றி நாங்கள் உரையாடுங்கால் தேவாரப் பண் இடையிடை தலைகாட்டும். சங்கின் சிந்தனை தேவாரப் பண்ணிலே செல்லும்; ஆழ்ந்து செல்லும். அது 'தமிழ் இசை ஆக்கத்துக்கென்று பொருளற்ற புதுப் புதுக் கீர்த்தனைகளை யாக்க முயல்வதைவிட அம்முயற்சியைத் தேவாரப் பண்களிடைச் செலுத்தினால் நற்பயன் விளையும்' என்று சுப்பிரமணியத்தைக் கருதச் செய்துவருகிறது. அவர் தேவாரப் பண்களைப் பாடிப் பார்த்தே ஒருவித முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். இசைப் புலவோர் நெஞ்சம் தேவாரப் பண்கள்மீது படிந்தால் தமிழிசை நன்முறையில் ஆக்கம் பெறுமென்று சங்கு சுப்பிரமணியம் கருதுகிறார். சுப்பிரமணியம் பாடக் கேட்கும் எனக்கும் ஒருவித உணர்வு தோன்றுகிறது. தேவாரப் பண்ணைத் தற்கால இசையுலகில் ஏற்றத் தக்க இயக்கம் இப்பொழுது தேவை என்று சொல்லக் கடமைப் படுகிறேன்.

நாடகம்

நாடகம் இன்றியமையாதது. அக்கல்வி விழுமியதே. ஆனால் நாடகமேடை நிறையுடையதாதல் வேண்டுமென்பது எனது உள்ளக்கிடக்கை. யான் மாணுக்கனாயிருந்த போது சில நாடகங்களை என் கண் கண்டதுண்டு. பின்னே அவ்வுலகில் என் நாட்டம் விழுந்ததே இல்லை. சென்னை நகரத்தில் வாழும் யான் - பத்திரிகாசிரியனாயிருந்த யான் - சினிமாவுக்குச் சென்றதே இல்லை என்றால் உலகம் வியப்பே

யுறும். உயிரனைய நண்பர் சிலர் என்னை வலியுறுத்தியும் யான் அக்காட்சிக்குச் செல்ல ஒருப்பட்டதில்லை. எனக்குக் கிடைக்கும் இலவசச் சீட்டுகள் மற்றவர்க்கே பயன்படும். நாடகக் கலையிலே எனக்கு வெறுப்புத் தோன்றவில்லை. அக்கலை நன்முறையில் வளரல் வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம். நாடகம் என்ற பெயரால் கலை கொலையாதல் நன்றோ? நாகரிகம் நாசமாதல் நன்றோ? ஒழுக்கம் ஒடுக்கம் புகுதல் நன்றோ? வாழ்க்கை நாடகத்திலும், இயற்கை நாடகத்திலும், காவிய ஓவிய நாடகங்களிலும் யான் கருத் திருத்தி வருபவனானேன்.

மனமாற்றம்

யான் கற்றன சில; கேட்டன சில. இரண்டும் எனக்குச் செல்வமாயின. பொருட்செல்வம் பெறாத எனக்குக் கல்விச் செல்வம் சிறிது வாய்த்தது. இச் செல்வத்தை யான் பெறா திருப்பனேல் என் வாழ்வு என்னவாகியிருக்கும்? கல்விச் செல்வம் என்னைத் தொண்டனாக்கிற்று; தமிழ்த் தொண்ட னாக்கிற்று.

யான் பெற்ற கல்விச்செல்வம் பல மொழிப்பொருள் களினின்றும் திரண்டது. பலமொழிக் கருத்துக்கள் என் உள்ளத்தில் ஊறாத முன்னர் எனக்குத் தமிழ்க்காவியங்கள் வழங்கிய காட்சி ஒருவிதம்; ஊறிய பின்னர் வழங்கிய காட்சி வேறுவிதம். இவ்வேற்றுமைக்கு ஈண்டொன்றை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பெரியபுராணத்துக்கு இளமையில் ஒரு குறிப்புரை கண்டேன்; அரசியல் உலகில் ஈடுபட்ட பின்னர் ஒரு குறிப்புரை கண்டேன். அதற்கும் இதற்கும் உற்றுள்ள வேற்றுமை வெள்ளிடைமலையென விளங்கா நிற்கிறது. ஆள் ஒருவன். வேற்றுமையுறுவா னேன்? அக்கால மனோநிலை வேறு; இக்கால மனோநிலை வேறு. வேறுபட்ட மனோநிலை கருத்தில் வேற்றுமையுறுத்து வது இயல்பு. அருச்சுனன் ஒருவன். அவன் கீதை கேட்ப

தற்கு முன்னே எப்படியிருந்தான்? பின்னே எப்படியானுன்? கல்வி கேள்வியாலும், சேர்க்கையாலும், இன்ன பிறவற்ருலும் மனேநிலை மாண்டு மாண்டு புத்துயிர்பெறும். ஒரே பிறவியில் மனிதன் எத்தனையோ முறை இறக்கிருன்; எத்தனையோ முறை பிறக்கிருன். இவ்விறப்பும் பிறப்பும் மனிதன் அறிவை விளக்கஞ் செய்தே செல்லும். இது வெறும் பேச்சன்று; கதையன்று; அநுபவம்.

ஆடல் நெறி - பாடல் நெறி

முதலில் தேவாரமும் நாலாயிரமும் சைவ வைணவ நூல்களென்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டன; எனக்கும் அவ்வாறே விளங்கின. பின்னே அவை நாளடைவில் கவிக்களஞ்சியங்களாகத் தோன்றின. நால்வர் - ஆழ்வார் அறிவுறுத்திய நெறி என்ன என்று இப்பொழுது எவரேனும் என்னை நோக்கிக் கேட்டால், அவர்க்கு யான் என்ன விடை பகர்வேன்? *'ஆடல் நெறி - பாடல் நெறி' என்பேன். ஆடல் - பாடல் நெறியே தமிழ் நெறி; அதுவே இயற்கை நெறியுமாம்.

இயற்கைக் கல்வி

காவியம் ஓவியம் முதலியவற்றில் உறவுகொண்டு, அவைகளில் ஒன்றி ஒன்றி நிற்பவரை, அவைகள் தங்கட்கு முதலாக உள்ள ஒன்றனிடத்திற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும். அம்முதல் எது? இயற்கை. இயற்கையை அறிவால் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அதன் உள்ளுறையை உணர்தல் கூடும். உள்ளுறை எது? இறை. இறை உயிர். இயற்கை உடல். இறையற்ற இயற்கைக்கூறே கிடையாது. இறை,

* பாடல் நெறிநின்ருன் பைங்கொன்றைத் தண்தாரே
சூடல் நெறிநின்ருன் சூலஞ்சேர் கையினுன்
ஆடல் நெறிநின்ருன் ஆமாத்தூர் அம்மான்றன்
வேட நெறிநில்லா வேடமும் வேடமே.

இயற்கையின் உள்ளும் புறமும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்பது; அவ்வளவிலன்றி மேலுங் கடந்து தனித்து நிற்பது. எல்லா வற்றையுங் கடந்த இறையின் தனி நிலை வாக்கு மனத்துக்கு எட்டாதது. வாக்கு மனத்துக்கு எட்டாத ஒன்றை எப்படிப் பேசிக் காட்டுவது? எப்படி எழுதிக் காட்டுவது? இயற்கையை உடலாக்கொண்டு, தான் உயிராக நிற்கும் இறை நிலையை உன்ன உன்ன இறையின் கடந்த நிலையின் உண்மையை உணர்தல்கூடும். இயற்கையின் உயிராக உள்ள இறையை எவ்வாறு உன்னுவது? இயற்கை என்னும் உடல் வாயிலாகவே உன்னுதல் வேண்டும். வேறு வழி யில்லை.

உடலைக்கொண்டே உயிருண்மை நிறுவப்படுகிறது. உடலை விடுத்து உயிருண்மை நிறுவுதல் இயலாது. ஆதலின் இயற்கை வாயிலாக இறையை உணர முயல்வது அறிவுடைமையாகும். இறையை உணர்தற்கு இயற்கையை உன்னுதல்வேண்டும். உன்னுதலாவது தியானஞ்செய்வது. தியானக் கருவி இயற்கை. காவிய ஓவியங்களின் முதல் - மூலம் - இயற்கை. இயற்கையை அடைதற்கு அவைகள் ஏணிபோன்று துணை செய்யும். காவிய ஓவியங்கள் இயற்கைப் படங்கள் - இயற்கைக் குழவிகள். இயற்கையினின்றும் பிறந்த காவிய ஓவியங்களே இயற்கையை உணர்த்தும் கருவிகள் என்பது கருதற்பாலது.

நாத மூலம்

காலையிலே நீலக் கடலிலே இளஞ் செஞ்ஞாயிறு எழுகிறது. அது நீலத்தின்மீது தவழுங் காட்சியைத் தமிழன் தமிழில் இசைக்கிறான்; ஆரியன் ஆரியத்தில் ஓதுகிறான்; ஆங்கிலேயன் ஆங்கிலத்தில் பகர்கிறான்; மற்றவர் மற்ற மற்ற மொழிகளில் புகல்கிறார். மூலம் ஒன்று; மொழி வேறு. வியாசர் கண்டதைச் சோக்ரதர் கண்டார்; வான்மீகி கண்டதை ஷேக்ஸ்பியர் கண்டார்; காளிதாஸன்

பார்த்ததைக் கம்பர் பார்த்தார்; சம்பந்தர் பார்த்ததை ஷெல்லி பார்த்தார்; சேக்கிழார் நோக்கியதை மில்டன் நோக்கினார்; சங்கரர் நோக்கியதைக் காண்ட் நோக்கினார். என்ன வேற்றுமை! எங்கே வேற்றுமை? எல்லார் மனமும் ஒன்றிலேயே தோய்ந்தது. மொழிகள்மட்டும் வேறு வேறாகத் தோன்றுகின்றன. ஆனால் அவைகளின் பிறப்பிடம் ஒன்றே. அது நாதம். நாதம் காரணம்; மொழி காரியம். காரியம் பல படல் இயல்பு.

தமிழே தெரியாத ஆங்கிலர் ஒருவர் யோகக்காட்சியால் திருமூலர் திருவாக்கின் பொருளை உணர்த்தியதை யான் பார்த்தேன்; அவர் கூறிய விளக்கத்தையுங் கேட்டேன். விரிவு எனது 'உள்ளொளி' என்னும் நூலிற் காண்க.

கழகம்

காவிய ஓவியங்களோடு பழகினேன்; அவைகளில் படிந்தேன்; படிந்து படிந்து உழன்றேன்; பன்னெடுநாள் உழன்றேன்; உழல உழல அவைகள் என்ன செய்கின்றன? நன்றி செய்கின்றன. எவ்வழியில்? அவைகள் தங்கள் முதலாகிய இயற்கைக் கருவூலத்தில் எளியேனைப் பிடர் பிடித்துத் தள்ளுகின்றன. என்றுங் காணாத செல்வத்தை யான் காண்கிறேன். அங்கே கட்டில்லை; காவலில்லை. செல்வக்கடல்; கொள்ளக் கொள்ள வற்றாது; வரையாது. இயற்கை அன்னை தண்ணருள் பொழிகிறாள். அவள் கோலம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காவிய ஓவியமாகத் தோன்றுகிறது. ஞாயிறு, திங்கள், உடுக்கள், வானம், மலை, காடு, ஆறு, வயல், கடல், புழு, பூச்சி, பறவை, விலங்கு, மகள், மகன், குழந்தை முதலிய யாவும் காவிய ஓவியங்களெனப் பொலிகின்றன. இயற்கை யுலகே தொல்காப்பியமாய்த் தோன்றுகிறது. அகிலம் ஒரு பெருங் கழகமாகக் காணப்படுகிறது.

அக்கழக மாணாக்கருள் யானும் ஒருவனானேன். அங்கே ஆசிரியன்மாரில்லை. இயற்கைக் கூறு ஒவ்வொன்றும் ஆசிரியத் தொண்டுசெய்கிறது. இங்கே காவியமும் ஓவியமும் புறத்தே வேறுபாடு காட்டுகின்றன. அங்கே வேறுபட்ட காட்சியே கிடையாது. எல்லாம் காவியம்; ஓவியம். இங்கே பள்ளியில் பலதிறப் பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அங்கும் பலதிறக் கலைகளிருக்கின்றன. யான் மாணாக்கன்; இயற்கைக் கழகத்தில் பயில்கிறேன்.

ஞாயிற்றை நோக்குகிறேன். ஐயங்கள் எழுகின்றன. அவைகளை எப்படிக் களைந்துகொள்வது? ஞாயிற்றையே நோக்கி, 'ஞாயிறே! நீ எழுவதும் மறைவதும் உண்மையா? காலையிலும் மாலையிலுஞ் சிவந்தகோலம் தாங்குவதென்னை? மற்ற வேளைகளில் வேறுகோலம் தாங்குவதென்னை? உன்னிடத்தில் ஏழு நிறம் அமைவானேன்? எட்டு ஏன் அமையவில்லை? நீ எற்றுக்கு ஒளி கால்கிறாய்? ஒளி உன்னுடையதா? பிறருடையதா?' என்று கேட்பேன். எளிதில் விடைகள் கிடைப்பதில்லை. ஞாயிற்றை உன்னி உன்னி அதில் மூழ்கி ஒன்றுவேன். விடைகள் கிடைக்கும்.

வேனிற்காலம்; தென்றற்காற்று; கண் விழித்தேன். அண்ணாந்து பார்க்கிறேன்; நீலவானம்; முத்துக்கள்போன்ற உடுக்கள்; வெண்திங்கள் உழவு. ஆனந்தம். 'வானமே! நீல நிறத்தை எப்படிப் பெற்றாய்? அஃது உண்மையா? உருவெளியா? உன்னிடத்திலா உடுக்கள் உறைகின்றன? உடுக்களே! உங்கள் வரலாறென்ன? உங்களிடத்தில் உயிர்கள் வாழ்கின்றனவா? உங்களால் இம்மண்ணுலகுக்கு ஏதேனும் நலன் விளைகிறதா? எற்றுக்கு ஒளிர்கிறீர்கள்? உங்கள் ஒளி இயற்கையா? செயற்கையா? உங்கட்குப் பகல் பகைமையா? வெண்திங்களே! நீ ஏன் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறாய்? ஏன் ஓரிடத்தில் நிற்பதில்லை? உன் நிலவு இன்பம் ஊட்டுவதென்னை? அதை நீ எப்படி அடைந்தாய்? பகலில் அந்நிலவை ஏன் பொழிவதில்லை? பகலில் நீ இருக்

கிருயா ? இல்லையா ? எங்கே மறைந்துகொள்கிருய் ? இவ் விஞக்கள் எழுகின்றன. அவைகளை எண்ணி எண்ணிப் பார்ப்பேன். எப்படியோ பதில்கள் வரும்.

கடற்கரை நண்ணுவேன். கடற்காவியத்தைக் காண்பேன். "கடலே! நீ ஏன் பரந்து விரிந்து கிடக்கிருய்? ஏன் ஆழி யாய் இருக்கிருய்? உன்னை அடைந்தால் ஏன் விழுங்கு கிருய்? உன் தரங்கம் ஏன் பாடுகிறது? நீ ஏன் உப்பை வைத்திருக்கிருய்? கோடிக்கணக்கான உயிர்களை ஏன் அடக்கி நிற்கிருய்? அவைகள் மூச்சு விடுகின்றனவா? அவைகள் ஒளி காற்றுப் பெறுகின்றனவா? நீ பூமியினும் பெரிதா யிருப்பதென்னை? அதை விழுங்கவா? நீ நிலமா யிருந்தது உண்மையா? உண்மையானல் ஏன் நீராஞய்? மீண்டும் நிலமாவையோ? உன்னருகே உலவிஞல் உடலில் உரம் ஏறுவதென்னை? உன்னிடத்தில் என்ன மருந்திருக் கிறது? இவைகளைக் கடல்கேட்டு முறை முறையே இறை இறுக்கும்.

வயல் வழியே செல்வேன். வெள்ளைக் கோவணம் அணிந்து வெள்ளைக் குட்டையைத் தலையில் சுற்றி உழவர் கள் பணிசெய்வது கருத்தை ஈர்க்கும். அவர்களது விஞ் ஞானம் எனக்கு உதயமாகும். பலநிறப் பூக்கள் நகைபுரிந்து தங்கள் வரலாறுகளைச் சொல்லும்; பலநிறக் கொடிகள் தங்கள் நிலைகளைத் தெரிவிக்கும்.

சோலையில் புகுவேன். மரங்கள் கூப்பிடும்; விருந்து வைக் கும். ஆலமர நிழலில் அமர்வேன். ஆல், 'என் விழுதைப் பார். அந்த அரசுக்கு இஃது உண்டா' என்னும். அரசு கண்ணிற்படும். 'யான் விழுதின்றி வானுற ஓங்கி நிற் கிறேன். என்னை மக்கள் சுற்றிச் செல்கிருர்கள். காண்' என்னும். 'வேம்பு என் நிழல் நலஞ்செய்யும். என் பூவின் குணங்களைச் சொல்கிறேன்: வா' என்னும். அத்தி, நாகை, விளா, மா, வில்வம் முதலிய மரங்கள் விளியாமலிருக் குமோ? சிந்தனையில் அவைகளின் நுட்பங்கள் விளங்கும்.

மலை என்னை அடிக்கடி அழைக்கும். மலைமீது இவர்வேன்; ஓரிடத்தில் அமர்வேன்; மேலுங் கீழும் பார்ப்பேன்; சுற்று முற்றும் பார்ப்பேன். மனம் அமைதி எய்தும். அமைதி பொருந்திய மனத்துடன் மலையை நோக்குவேன். 'என் அருமை மலையே! உன்னை அடைந்ததும் மனம் அமைதி யுறுவானேன்? உன் வரலாறென்னை? நீ எப்படி அமைந்தாய்? மக்கள் முதல் முதல் உன்னிடத்திலா தோன்றினார்கள்? உன்னிடத்தில் எப்படி அருவிகள் அணைந்தன? வண்டுகள் சூழ்ந்தன? மயில்கள் வந்தன? குயில்கள் கூடின? நீ இசை அரங்கா? மக்கள் உன்னை நாடி வருவானேன்? உன்னிடம் வந்து உலவுங் காற்று ஏதேனும் தனி இயல்பு பெறுகிறதா? உன்மீது பொழியும் ஒளிக்கு ஏதேனும் தனிச் சிறப்புண்டா?' என்று கேட்பேன். மலை எளிதில் வாய் திறக்குமோ? மலையை முன்ன முன்ன வாய்மை தவழும்.

பறவைகள் பாடுகின்றன; ஆடுகின்றன. பாம்புகள் நடமாடுகின்றன. விலங்குகள் உலவுகின்றன. வண்டுகாள்! உங்களில் பாட்டு எப்படி அமைந்தது? மயில்காள்! உங்களிடம் நடம் எங்ஙனம் புகுந்தது? குயில்காள்! நீங்கள் இனிய குரலை எங்கிருந்து பெற்றீர்கள்? பாம்பே! நல்ல பாம்பே! உன் படம் அழகாய் இருக்கிறதே! உன்னிடம் நஞ்சு இருப்பது உண்மையா? மானே! உன் விழியில் ஏன் மருட்சி திகழ்கிறது? புலியே! அருகே வா! உன்னைக் கண்டு உயிர்கள் ஏன் அஞ்சுகின்றன? இவைகளில் நெஞ்சம் ஒன்ற ஒன்ற பொருண்மை வெளியாகும்.

பருவ நல்லாள் எதிர் தோன்றுகிறாள். 'நீ கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் ஆகிய அறு வகையாக ஏன் பிரிந்து நிற்கிறாய்? அங்ஙனம் நீ பிரியா விடின் உலகம் நடைபெறாதோ?' என்றதும், 'என்னை நினைப்பாயாக' என்றும் ஒலி எழுகிறது. நினைக்க நினைக்க உண்மை உதிக்கும்.

மேகங்கள் உருண்டு திரண்டு ஓடி வருகின்றன. அவைகளைக் கண்டு, 'மேகங்களே! உங்கட்குச் சூல் எப்படி உண்டாகிறது? நீங்கள் ஏன் ஒன்றோடொன்று முட்டிக் கொள்கிறீர்கள்? மின்னுகிறீர்கள்? உருமுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டதும், அவைகள் மழைபொழிகின்றன. மழை நுட்பத்தை உணர்த்தும்.

பெண் உலகு காட்சி யளிக்கிறது. அளித்ததும் 'பெண் அணங்கே! இயற்கைக் கூறுகள் நீயாகி நிற்பதென்னை! அவைகள் எப்படி நீயாகப் பரிணமித்தன! இயற்கை அழகெலாம் உன்னிடத்தில் பொலிவதென்ன? நீ பெண்ணா? அழகா? உன்பால் தாய்மை அமைவானேன்?' என்னும் ஐயப்பாடுகள் என்னுள் எழுகின்றன. பெண் தெய்வம் புன்னகை புரிகிறது. அந்நகை ஐயப்பாடுகளைக் களையும்.

பெண் தெய்வத்தின் அருகே அழகிய குழந்தை நிற்கிறது. அதை அணைந்து 'கடவுள் நிலை உன்னிடத்தில் திகழ்கிறதென்று அறிஞர் கூறுவதன் நுட்பமென்னை' என்று கேட்க வாயெடுத்ததும், அது சிறுகை நீட்டுகிறது. 'நீ என்னைப் போலாகிப் பார்; உண்மை விளங்கும்' என்பது கை நீட்டியதன் பொருள் என்று கொள்வேன்.

தமிழ் நெறி

இம்முறையில் இயற்கைக் கல்வி பெருகுகிறது. அக்கல்வி பெருகப் பெருக என்ன தெரிகிறது? இயற்கைக் கூறுகளெல்லாம் ஒன்றன் விரிவு என்பது தெரிகிறது. அதனால் 'யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்' என்னும் பொதுமை விளக்கமுறுகிறது. பொதுமை - அறம் - அந்தண்மை - எல்லாம் ஒன்றே. பொதுமை இயற்கை நெறி. இயற்கை நெறியே தமிழ்நெறி. இந்நெறியில் நின்றொழுகும் பேறு ஓரளவிலாதல் யான் அடைந்தமை குறித்து மகிழ்வெய்துகிறேன். அதைக் கூட்டியது எதுவோ அதை வாழ்த்துகிறேன்; வணங்குகிறேன்.

தமிழ் நெறி என்பதைத் தமிழர்க்குரிய - தமிழ்நாட்டுக் குரிய நெறி என்று யான் கொள்கிறேனில்லை. அதை யான் பொது நெறியாக - அறமாக - அந்தண்மையாகவே கொள். கிறேன்.

தமிழ் நாகரிகம் மிகவுந் தொன்மை வாய்ந்தது; அந் நாகரிகம் பண்பட்டது; தனது நிலைமையில் முழுமை எய்தி யது. பண்பட்ட நாகரிகத்தின் அறிகுறி என்ன? அந்தண் மையே. அந்தண்மையற்ற நாகரிகம் நாகரிகமாகாது. திரு வள்ளுவர் நாகரிகம் என்ற சொல்லைக் கண்ணோட்டத்தில் பெய்திருப்பது கருதற்பாலது. 'பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க - நாகரிகம் வேண்டு பவர்' எனவரூஉம் அவர்தம் வாய்மொழியை உற்று நோக்க நோக்க நாகரிகத் தின் இயல் இனிது விளங்கும். முதிர்ந்த பண்பட்ட நாகரிகத்தினின்றும் பொதுமை அறமே முகிழ்க்கும். பொதுமையே நாகரிகத்தின் அறிகுறி.

நாகரிகத்திற் சிறந்த பழந்தமிழ் அறிஞர் தாங்கண்ட பொதுமையைத் தமது தாய் மொழியில் வெளியிட்டனர். பொதுமை அறமாகிய அந்தண்மை தமிழ்மொழி வாயிலாக வெளிவந்தமையால் அதைத் தமிழர்க்கே உரியதென்றும், தமிழ்நாட்டுக்கே உரியதென்றுங் கொள்வது அறமாகாது.

இயற்கைத் தெய்வப் புலவர் யாண்டில்லை? எங்கும் இருக்கின்றனர். அவர்தம் உணர்வில் பொதுமை செறி வது இயல்பு. அவர் அவர் தாம் தாம் கண்ட பொதுமை யைத் தம் தம் மொழியிலே இறக்குகின்றனர். அதனால் அவரவர் கண்ட பொதுமை அவரவர் மொழி வழங்கும் நாடுகளுக்கே உரியதென்று கொள்வது பொதுமையைச் சிறைப்படுத்துவதாகும்.

திருவள்ளுவர் கொள்கை அவரது தாய்மொழி வாயி லாக வெளிவந்தது. அதனால் அவர் கொள்கை தமிழ்நாட்ட வர்க்கே உரியது என்று சொல்வது நியாயமாகுமா? ஷெல்லி

யின் கருத்தை இங்கிலீஷ் நாட்டளவில் கட்டுதல் முறைமை யாகுமா? அணித்தே ஒரு நூலுக்கு யான் அணிந்துரை புனைந்தேன். அந்நூல் 'யான் பெற்ற இன்பம்' என்பது. அது தமிழறிஞர் மு. அருணாசலனாரால் யாக்கப்பட்டது. அவ்வணிந்துரையை,

'தமிழ் எது? மொழியா? அன்று; நாடா? அன்று. பின்னை எது? வாழ்க்கை. தமிழ் வாழ்க்கை இயற்கையோடியைந்து ஒழுகுவது.

இயற்கையோடியைந்து ஒழுகுவோர் எவராயினு மாக. அவர் தமிழ் வாழ்க்கையினரே ஆவர். திருவள்ளு வர், ஷெல்லி, தாகூர் முதலியோர் தமிழ் வாழ்க்கையினர் என்று கூறல் மிகையாகாது'

என்று தோற்றுவாய் செய்துள்ளேன். ஆகவே, எனது தமிழ் நெறி, 'யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்' என்ற கொள்கை யுடையது. அதுவே, பொதுமை - அறம் - அந்தண்மை - இயற்கைநெறி. இப்பொருளுக்கு எம்மொழிப் போர்வை யிட்டால் என்ன?

வலிந்த முயற்சி

இயற்கை நெறியில் நின்றொழுகல் வேண்டுமென்று யான் வலிந்து முயன்றதே இல்லை. அது தானே படிப்படியே கூடிவருகிறது. இயற்கை நெறி, ஒழுக்க வாழ்க்கையாகும். அவ்வாழ்க்கை அமைதிப் பெண்ணை மணஞ் செய்விக்கும். அம்மணம் குழந்தை மனத்தை ஈனும். குழந்தை மனத்தில் இயற்கையின் உள்ளுறை புலனாகும்.

இயற்கையின் உள்ளுறையை விளக்கவல்லது இயற் கைக் கல்வி என்பது அநுபவத்தில் உணரத்தக்கது. அதற் குச் சொற்பெருக்கு வேண்டுவதில்லை. இயற்கைக் கல்வி உலகெங்கும் பெருகுதல்வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை.

*ஏட்டுக்கல்வியை எத்துணைநாள் கட்டி அழுவது ? ஏட்டுக் கல்வி என்செய்யும் ? ஏட்டளவில் நின்றுகொண்டிருக்கும். ஏட்டுக்கல்வி இயற்கைக் கல்வியாதல்வேண்டும். இதற் குரிய எண்ணம் தேவை. எண்ணம் என்ன செய்யாது ? எல்லாஞ் செய்யும். இயற்கைக் கல்வி எவ்வுயிரும் பொது என்னும் உணர்வைப் பிறப்பிக்கும் ; உணர்வு செயலாகும் ; செயல் தொண்டாகும்.

இயற்கைக் கல்வி என்னைத் தொண்டனாக்கியது ; தமிழ்த் தொண்டனாக்கியது.

நூல்கள்

யான் முதலில் பள்ளியில் படித்தேன் ; பின்னே கல்வி யில் புகுந்தேன் ; அதற்குப் பின்னர் இயற்கைக் கல்வியில் படிந்தேன். இவைகட்கேற்றவண்ணம் அவ்வப்போது என்னால் இயற்றப்பெற்ற நூல்களின் நடையுங் கருத்தும் முறைமுறையே மருவலாயின.

யான் முதல் முதல் 1906-ல் எழுதிய நூல் 'கதிரைவேற் பிள்ளை சரிதம்'. அஃது எழுதப்பட்டபோது யான் பெரிதும் சோமசுந்தர நாயகர் நூல்களையும் சபாபதி நாவலர் நூல் களையும் பயின்று வந்தேன். முன்னவரின் வடமொழிப் பெய் வும், பின்னவரின் எதுகை மோனை இசைவும் என்னுள்ளத் தில் நின்று பரிணமித்தன. அப்பரிணாமத்தின் நடிப்பு, கதிரைவேற் பிள்ளையின் சரிதத்தின் நடையாக அமைந்தது.

கதிரைவேற் பிள்ளை சரிதம் எழுதுமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டவர் சென்னைச் சிந்தாதிரிப்பேட்டை வேதாக மோக்த சைவ சித்தாந்த சபையார். யான் நூலை எழுதி அச்சபையாரிடம் ஒப்புவித்தேன். அவர் அதை அச்சுக் கூடத்துக்கு ஒப்புவித்தனர். அச்சுக்கூடம் அம்மை வார்த் தது. ஈழம் யிழுமாயிற்று. சிரோமணி சிரோன்மணி

*கல்வியென்னும் பல்கடல் பிழைத்தும் - திருவாசகம் : போற்றித் திருஅகவல் : ௩அ.

யாயிற்று. என் கோணற் கீற்றெழுத்துக்கள் விளங்காத இடங்களில் வெவ்வேறு சொற்கள் குடியேறின. அச்சுப் பிழை எவரும் பார்க்கவில்லை. பிழை திருத்தத்துக்கென்று அச்சுத்தாள்களை எனக்கு எவரும் அனுப்பவுமில்லை. பொறுப்புச் சபையாருடையதென்று யான் கருதியிருந் தேன். நூல் மணற்சோறுயிற்று.

அரங்கேற்ற நேரத்திலேயே யான் நூலைப் பார்த் தேன் ; மகிழ்ச்சியுடன் திறந்தேன் ; சிற்சில பகுதிகளைப் படித்தேன்; பிழை மலிவு என் நெஞ்சை எரித்தது. இளமை மனம் எப்படித் துடித்திருக்கும்? தலைமை வகித்த பாம்பன் சுவாமிகள் தேறுதலும் ஆறுதலுங் கூறினர். வெளியிடு வோர் கவலை ஈனம் என்றுர் யாழ்ப்பாணம் வேற்பிள்ளை.

இப்பொழுது எனக்கு அமைந்துள்ள நடையில் விரிந்த முறையில் வேறு ஒரு சரிதம் எழுதுமாறு சிலர் தூண்டு கிருர் ; மற்றுஞ் சிலர் பழையதையே செப்பஞ் செய்து வெளியிடுமாறு சொல்கிருர். யான் இரண்டிலுந் தலைப் படாமல் காலங்கழித்து வருகிறேன்.

பின்னே (சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக 1907 - 1910) பெரிய புராணத்துக்குக் குறிப்புரையும் வசனமும் வரைந்தேன். அப்பொழுது ஆறுமுக நாவலர் நூல்களுடன் பெரிதும் உறவாடிய காலம். அச்சமயத்திலும் எனக்குரிய நடை யென்று ஒன்று பண்படவில்லை. பல்லாண்டு கடந்து மீண்டும் பெரியபுராணத் தொண்டில் 1934-ல் ஈடுபட் டேன். அப்பதிப்பு நடைக்கும் கருத்துக்கும், இப்பதிப்பு நடைக்கும் கருத்துக்கும் வேற்றுமை காணப்படும். இது குறித்து முன்னருங் கூறியுள்ளேன்.

பெரியபுராணம் முதற் பதிப்பு சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளிவந்தபோது என் பார்வைபெற்ற திருமந்திரப் பதிப்பொன்று வெளியாயிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடற்றிரட்டுக்குப் பொழிப்புரை யும் விருத்தியும் வரைந்து தருமாறு சென்னைப் பூமகள்

விலாச அச்சகத்தார் என்னைக் கேட்டனர். அவ்வாறே 1913-ல் பொழிப்பும் விருத்தியும் வரைந்து தந்தேன். பல ஆண்டு கடந்து அப்பதிப்பு வெளிவந்தது. விவரம் அந்நூலின் முன்னுரையில் விளக்கியுள்ளேன்.

சங்கநூற் சொற்களும் சொற்றொடர்களும், பழைய உரையாசிரியர் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் என்னிடத்தில் நடம் புரிந்த காலமுண்டு. அந்நாடகம் யான் நடித்த வேளையில் பெரு நூல் எழுதும் வாய்ப்பு எனக்கு நேரவில்லை. துண்டு வெளியீடுகளும், நன்றி அறிக்கைகளுமே பெரிதும் என்னால் எழுதப்பட்டன.

1917-ம் ஆண்டில் பத்திரிகை உலகை யான் நண்ணிய போது அதற்கென்று ஒரு தனிநடை கொண்டேன். அதுவே எனக்குரிய நடையாய் என்னில் நிலைத்தது. அவ்வுலகில் புகுந்த பின்னரே பல உரைநடை நூல்கள் என்னால் இயற்றப்பட்டன. அவைகள் :

தேசபக்தாமிர்தம் - 1919, மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும் - 1921, என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே-1921, நாயன்மார் திறம் - 1922, தமிழ் நாடும் நம்மாழ்வாரும் - 1923, முருகன் அல்லது அழகு - 1925, சைவத்தின் சமரசம் - 1925, பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை - 1927, தமிழ்த் தென்றல்-1928, கடவுள் காட்சியும் தாயுமானாரும் - 1928, தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம் - 1929, சைவத் திறவு - 1929, சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து-1929, இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம் - 1929, நினைப்பவர் மனம் - 1930, இமயமலை அல்லது தியானம் - 1931, காரைக்காலம்மையார் திருமுறை : குறிப்புரை - 1932, சமரச சன்மார்க்க போதம் - 1933, சமரச சன்மார்க்கத் திறவு - 1934, சமரச தீபம் - 1934, தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு - 1935, சித்தமார்க்கம் - 1935, சைவ சமய சாரம் - 1936, நாயன்மார் வரலாறு - 1937, முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா? - 1938, திருக்குறள் விரி

வுரை - 1939, இந்தியாவும் விடுதலையும் - 1940, உள்ளொளி - 1942.

பாட்டு

இளமையில் துண்டு துண்டாகச் சில பாடல்கள் எழுதினேன். அவை, இயற்கைப் பாட்டு இன்னதென்று உணராத காலத்தில் இயற்றப்பட்டவை. அந்நாளில் சிலேடைகளிலும் சித்திரக் கவிகளிலும் என் நாட்டஞ் சென்றதுண்டு. அவைகளெல்லாம் இப்பொழுது எங்குப் பறந்து போயினவோ தெரியவில்லை. யானே வலிந்து பாட்டுத் தொண்டில் இறங்குவதில்லை. நிலைமை நேரும்போதே சில யாக்கப் புகுவது எனது வழக்கம். யாப்பு உலகில் யான் பழைய வழியிலேயே நடந்து வருகிறேன் ; 'மறுமலர்ச்சி' உலகில் யான் இன்னும் இறங்கவில்லை ; காலதேச வர்த்தமானம் என்ன செய்யுமோ அறிகிலேன். தமிழ்க்கண் திறக்கப்பெறாத சிலர் தமிழ்நெறியைக் கெடுத்துவருவதைக் காணும்போதெல்லாம் என் மனம் பதைக்கும். எனது பாட்டு நூல்களின் முன்னுரைகளில் எனது உள்ளக்கிடக்கையைக் காணலாம். 'முருகன் அல்லது அழகு' என்ற நூலிலும், வேறு சில நூல்களிலும், பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார் பாடிய காந்தி புராணத்துக்கு யான் வரைந்த முன்னுரையிலும், தை. ஆ. கனகசபாபதி முதலியார் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படை விரிவுரைக்கும், வேறு சிலவற்றிற்கும் யான் சூட்டிய அணிந்துரைகளிலும் பாட்டு இன்னது என்று என் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளேன். யான் யாத்துள்ள பாக்களில் இதுகாலை வெளிவந்துள்ளவை :

உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாட்டு - 1931, முருகன் அருள் வேட்டல் - 1932, திருமால் அருள் வேட்டல் - 1938, பொதுமை வேட்டல் - 1942.

இவை சமரச சன்மார்க்கத்துக்கென்று யாக்கப்பட்டவை.

9

உமாபதி குருப்பிரகாச அச்சகம் தொடங்கப்பட்ட போது, ஓய்ந்த நேரத்தில் கடற்கரையில் 'திலகர் புராணம்' பாடி வந்தேன். ஏறக்குறைய இருநூறு பாக்கள் முடிந்தன. பாக்களை அச்சுக்கூட மேசையில் சேமித்து வைத்தேன். ஒருநாள் மேசையைத் திறந்தபோது பாக்களைக் கண்டே னில்லை. அடக்குமுறை என்னை அணுகும் என்ற நோக்குடன் சம்பந்த முதலியாரால் பிரதிகள் கிழித்தெறியப் பட்டன என்று கேள்வியுற்றேன். விசாரணையில் இன்னு ரென்று ஏற்படவில்லை.

கதை

'நீங்கள் ஏன் கதை நூல் எழுதல்கூடாது' என்று என் னைச் சிலர் கேட்டு வந்தனர்; சில பத்திரிகைகளும் விண் ணப்பஞ்செய்து வந்தன. 'என் பிறப்பும் கதை; வளர்ப்புங் கதை; என் வாழ்க்கை பெருங்கதை; யான் வாழும் உலகம் நீண்ட கதை; எல்லாம் கதைகளே. இவைகளையொட்டி யான் எழுதும் நூல்களும் கதைகளே. யான் கதை நூல் எழுதாமலில்லையே' என்று சொல்வேன். 'நாங்கள் சொல் வது இந்தக் கதையன்று; நாவல்' என்று அன்பர்கள் கூறுவார்கள்.

உலகம், வாழ்க்கை முதலியவற்றைப் பண்டை மூதறி ஞர் ஓவியமாகவுங் காவியமாகவுந் தந்தனர். நாளடைவில் ஓவியம் ஒதுங்கிற்று; அவ்விடத்தில் புகைப்படம் புகுந்தது. காவியம் அகன்றது; அங்கே நாவல் குடியேறிற்று. ஓவிய மும் காவியமும் வாழ்க்கையினிடம் விடைபெற்றால் உலகம் என்ன ஆகும்? என்ன ஆகுமென்று கூறலாம்? சாக்கடை யாகுமென்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

இந்நாளில் 'மென்மை' கல்வியில் நுழைந்துள்ளது. மென்மை ஓரளவில் துணை புரியும். அத்துணை, வாழ்க்கை நலத்துக்குப் போதாது. கல்வியாவது அறியாமையை நீக்கி அறிவைப் பண்படுத்துவது. மென்மைக் கல்வியால் அறியா

மையைக் கல்லுதலும் இயலாது; அறிவைப் பண்படுத்தலும் இயலாது. மென்மைக் கல்வியே பெருகின் புறமன ஆசைப்பேய் குடும்பத்தையும் ஊரையும் நாட்டையும் உலகையும் ஆட்சி புரிவதாகும். கல்வியில் வலிமை தேவை. வலிமைக் கல்வியே ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு இடந்தரும். கல்வி என்று நுனிப் புல் மேய்வதால் ஆழ்ந்த சிந்தனை எப்படி உண்டாகும்?

ஆழ்ந்த சிந்தனை இல்லாத இடத்தில் மூர்க்கமே பெருகும். மூர்க்கத்தை ஒழிக்கவல்லது ஆழ்ந்த சிந்தனையே. ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு மெலிய கல்வி போதாது; வலிய கல்வி தேவை.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ச் சங்க ஆண்டு விழாவிலே ஒருமுறை தமிழ்ப் பண்டிதர் நமசிவாய முதலியார் தலைமையில் 'மணிமேகலை' என்ற பொருள் பற்றிப் பேசினேன். அப்பொழுது,

> "............சற்று முன்னே படமெடுத்தீர்கள்; அப்படக் குழுவில் யானும் இருக்கிறேன். யான் எவ்வண்ணம் இருக்கிறேன்? அப்படத்தில் எனது புறம் இருத்தல் உண்மை. ஆனால் அதில் எனது அகம் இறங்கி இருக்கிறதா? புகைப்படம் ஒரு நொடியில் எடுக்கப்படுகிறது. நொடிப்பொழுதில் அகம் இறங்குமோ?
>
> ஓவியன் ஓர் உருவம் எடுக்க எத்துணை நாள் முயல்கிறான்! எத்துணைநாள் அவ்வுருவுடன் ஒன்றுகிறான்! அவ்வொன்றல், உருவின் புறத்தையும் அகத்தையும் ஓவியத்தில் படியச் செய்கிறது. காவியமும் இங்ஙனே அமைகிறது.
>
> 'மணிமேகலைப் படம் இல்லையே' என்று சிலர் வருந்துகிறார். ஏன் வருந்தல் வேண்டும்? மணிமேகலை, அவரது காவியத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். அக்காவியத்தை மேற்போக்காகப் படித்தால் மணிமேகலை வடிவம் புலனாகாது. 'மணிமேகலை'யில் அழுந்தல்வேண்

டும்; ஒன்றல் வேண்டும்; சமாதியாதல் வேண்டும். அப்பொழுதே மணிமேகலை வடிவம் பொருளாகும்.

'மணிமேகலைப் புகைப்படம் இருந்தால் எளிதில் அவரைக் காணலாமே; எற்றுக்கு உழைப்பெடுத்துக் காவியத்தில் அழுந்தல் வேண்டும்' என்று இக்காலம் நினைக்கும். புகைப்படம் புறக்கண்ணுக்குப் பொருளாகும் அளவில் பயன்படும்; புற மனம் ஒடுங்குதற்கும் அக மனம் எழுதற்கும் பயன்படாது. அகக்கண் மலர்தற்குக் காவியத்திலோ ஓவியத்திலோ ஆழ்தல் வேண்டும். ஆழ ஆழ அகமனம் ஆர்த்தெழும்; அகக்கண் விழிக்கும். அக மனமே, சிலத்தின் உறையுளாகும்.

எளிய புகைப்படமும் நாவலும் புற மனத்தையும் ஒன்றச் செய்யா. அவை அக மனத்தை எவ்வாறு திறக்கும்? சிலத்தை எங்ஙனம் ஓம்பும்? அக மன மலர்ச்சிக்கும் சிலப்பேற்றிற்கும் ஆழ்ந்த சிந்தனை தேவை. சிறுமை நாவல் ஆழ்ந்த சிந்தனையை உண்டாக்குமோ? * * *''

என்ற கருத்துக்கள் மலியப் பேசினேன்.

நாவல் உலகில் நல்லன மிகச் சிலவே இருக்கும். அவைகளைப் பெரும்பான்மையோர் படிப்பதில்லை. பொதுவாக நாவல் உலகம் வாழ்வைப் பண்படுத்தல் அரிது.

'நாவல் படியாதே' என்று எனக்கு முதல் முதல் அறிவுறுத்தியவர் ரெவரண்ட் ஜி. ஜி. காக்ஸ் என்பவர். பின்னர் அதன்மீது தனியே கருத்துச் செலுத்தும் வாய்ப்பை யான் பெற்றதில்லை.

மேல்நாட்டினின்றும் மணிகளும் வருகின்றன; குப்பைகளும் வருகின்றன. நம் நாட்டில் மணிகள் பெரிதும் அணியாவதில்லை; குப்பைகள் கோபுரமாகின்றன.

நம் முன்னோர் கதை எழுதவில்லையோ? நிரம்ப எழுதியிருக்கின்றனர். அவர் வெறுங் கதையை மட்டும் எழுதிச் சென்றாரில்லை. அவர் கதையைக் காவியமாக்கினர்; ஓவியமாக்கினர். காவிய ஓவிய நுட்பம் விடுத்து வெறுங் கதையை

மட்டும் படிப்போர் நாவல் படிப்பவரை ஒத்தவராவர். நமது நாட்டுப் புராணங்களெல்லாங் கதைகளே. அவைகள் காவிய ஓவியங்கொண்ட கதைகள். காவிய ஓவியக் கதைகளிலே என் கருத்துச் செல்லும். என் நூல்களில் யாண்டாயினும் காவிய ஓவியத் திறம் விளங்கியே தீரும்.

யானும் ஒரு கதை நூல் எழுதியுள்ளேன். அஃது எது? அது 'நாயன்மார் வரலாறு.'

பதிப்பும் முன்னுரையும்

மேலே நூற்பெயர்களின் பின்னே குறிக்கப்பெற்ற ஆண்டுகள் முதற்பதிப்பை உணர்த்துவன. பின்னைப் பதிப்புக்களில் சில நூல்களைப் பெருக்கியுள்ளேன்.

நூல்களை யான் எழுதப் புகும்போதெல்லாம் ஏதேனும் தொல்லை விளையும். *முன்னுரைகளில் விவரம் பார்க்கலாம். வேறு சில குறிப்புக்களையும் முன்னுரைகள் தெரிவிக்கும்.

---

* ......மூன்றும் பதிப்பை வெளியிடப் போதிய ஒய்வையும், வாய்ப்பையும் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தேன். சிறிது ஓய்வும் வாய்ப்புங் கிடைத்த வேளையில், இரண்டாம் பதிப்பிலுள்ள சிற்சில குறைபாடுகளை, மூன்றும் பதிப்பில் களைந்து ஒழுங்குபடுத்தலாம் என்று, அப்பணியில் புகுந்தபோது, என் மனைவி மக்களை அழைத்து, என்னைத் தன்னந் தனியனாக்கிய ஆண்டவன், எங்கள் ஒரு குலத்துக்கு ஒரு மைந்தனுய், என் தமயனர்-திருவாளர்-திரு.வி. உலகநாத முதலியார்க்கு இன் புதல்வனுய், எனக்கினியனுய், எனக்குப் பின்னே எனது சிறு தொண்டேற்று நடாத்தும் அறிவும் திறனும் பண்பும் வாய்க்கப் பெற்றவனுய்ச், செங்குருத்தென வளர்ந்து, சென்னை வெஸ்லி கல்லூரியில் இன்டர்மிடியேட் வகுப்பில் படித்து வந்த - என் கண்மணி - திரு. உ. பாலசுப்பிரமணியனையும் அழைத்துக் கொண்டான். இத்துன்பச் சூழலிடைச் சிறியேன் நின்று மூன்றும் பதிப்பை 1928-ல் ஒல்லும்வகை முயன்று ஒழுங்குபடுத்தி ஒருவாறு முற்றுறச் செய்தேன். —மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்

என் நூல்களின் முகவுரைகளையும், மற்றவர் நூற்களுக்கு யான் வரைந்துள்ள முகவுரைகளையும் ஒரு தனி நூலாக வெளியிடுமாறு நண்பர் சிலர் எனக்கு முடங்கல்

......நூலாசிரியன்மார்க்கு முதலாவது மன அமைதிவேண்டும். மன அமைதிக்குப் பலதிற வாய்ப்புக்களிருத்தல் வேண்டும். வாய்ப்புக்களில் இடம் பொருள் ஏவல் இன்றியமையாதன. இவைகளில் ஒன்றேனும் எனக்கு ஆண்டவன் பொருந்திய முறையில் அருளவில்லை. அமைதியைப் பலவழியிலுங் குலைக்குஞ் சூழலிடை நின்றே எனது சிறிய தொண்டை ஆற்றி வருகிறேன்.

மற்றமொன்றை ஈண்டுக் குறிக்க விரும்புகிறேன். அது, யான் நூல்களை யாக்கப் புகும்போதும், அவைகளைப் பதிப்பிக்கப் புகும்போதும் பெரிதும் விளைவது. அதைச் சுருக்கச் சொல்கிறேன்.

நூலாய்தல், நூல் யாத்தல், பத்திரிகை நடத்தல் ஆகிய தொண்டுகளில் மட்டும் என் வாழ்வு ஈடுபட்டு நிற்கவில்லை. வேறு பலதிறத் தொண்டுகளிலும் என் வாழ்வு ஈடுபட்டு நிற்கிறது. அவைகளுள் ஒன்று தொழிலாளர்க்குச் சேவை செய்வது. நூற்றொண்டில் யான் நுழையும்போதெல்லாம் பெரிதும் தொழிலாளர் தொல்லை எப்படியோ மூண்டு விடுகிறது! இஃதோர் அற்புதம்!

திருக்குறளுக்கு விரிவுரை காணப்புகுந்த சில வாரத்துக்குள் வேலைநிறுத்தம், 'கர்நாடிக்' ஆலையில் நேர்ந்தது; பின்னே 'பக்கிங்காம்' ஆலையில் நிகழ்ந்தது; தொடர்ந்து சூளை ஆலையில் விளைந்தது. இப்பாயிரப் பகுதியைப் பதிப்பிக்க முயன்றபோதும் சூளை ஆலையே அடைக்கப்பட்டது. அதனால் தொழிலாளர் மூவாயிரவர் - அவர் சார்பினர் ஏறக்குறைய ஏழாயிரவர் - ஆகப் பதினாயிரவர் தொல்லையில் மூழ்கியுள்ளனர். இவர்தந் தொல்லை படியும் மனம் எந்நிலையிலிருக்கும் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? திருவள்ளுவர் அறம் உலகிடை - ஆட்சியிலும் குடிமையிலும் - பரவி நின்றால், இத்தகைத் தொல்லைகளின் தோற்றத்துக்கே இடம் இராது.

இடம் பொருள் ஏவல் இன்மையும், அமைதி குலைக்குஞ் சூழலும், தொழிலாளர் தொல்லையும் மனத்தை அமைதியில் நிறுத்

தீட்டினர்; சிலர் நேரிலுந் தமது விருப்பத்தை வெளியிட்டனர். நண்பர் விருப்பத்தை நிறைவுசெய்யும் முயற்சியில் யான் இன்னும் தலைப்படடேனில்லை.

துமா? இதை அகத்திணை (Psychology) ஆராய்ச்சியாளர்க்கு விடுத்துச் செல்கிறேன்.

தொல்லை நோய்க்கு மருந்துண்டோ? மருத்துவர் என்ன விடையிறுப்பரோ? அறிகிலேன். எனக்கொரு மருந்து துணை செய்து வருகிறது. அஃதென்னை? அஃது எனது தாய்மொழி; அமிழ்தினும் இனிய தாய்மொழி. என் போன்றார்க்கென்று தமிழ்க் கலைகள் தோன்றினவோ என்று யான் அடிக்கடி நினைப்பதுமுண்டு.

தொல்காப்பியனார், நக்கீரனார், நல்லந்துவனார், திருவள்ளுவனார், இளங்கோ, சாத்தனார், திருத்தக்கதேவர், மாணிக்கவாசகனார், நம்மாழ்வார், சேக்கிழார், கம்பர், பரஞ்சோதியார் முதலிய தமிழ் மருத்துவர் யான் நூலெழுதும் சிற்றறையிலும் வீற்றிருக்கின்றனர். அவர் முன்னே தொல்லை அணுகி எங்ஙனம் நோய் செய்யும்?

"அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்"

"மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு"

"யாழினிது குழலினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர்"

இப்பாக்களின் சொல்லிலும் பொருளிலும், இரண்டுங் கலந்த ஒருமையிலும் ஒன்றி ஒன்றித் திளைக்கும் மனம் எந்நிலை எய்தும்? அம் மனத்தைத் தொல்லை யுறுத்துங்கொல்?

தொல்லை விளையும்போதெல்லாம் பெரிதும் நூலை எழுதும் அல்லது பதிப்பிக்கும் வாய்ப்பை அடியேனுக்குக் கூட்டும் ஆண்டவன் அருட்டிறத்தை என்னென்று வியந்து கூறுவேன்! இல்லையேல் தொல்லை என்னை என் செய்யுமோ?

நூற்றொண்டு

யான் பலதிறத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டவன். அவசியம் நேரும்போது நூற்றொண்டிலும் இறங்குவன். பல வகைத் தொண்டுகளை விடுத்து நூற்றொண்டொன்றையே

எனது வாழ்வில் தொல்லை ஒரு பக்கம்! அதைத் தகையும் மருந்து மற்றொரு பக்கம்! தொண்டு இன்னொரு பக்கம்!......

—திருக்குறள் விரிவுரை : அணிந்துரை

யான் நூல் எழுதப் புகும்போதெல்லாம் ஏதேனும் இடுக்கண் உறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. இதுபற்றித் திருக்குறள் விரிவுரையின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்நூல் எழுதும் முயற்சியில் தலைப்பட்டபோதே, மரக்காணம் வேங்கடாசல முதலியார்க்கும் கனகம்மாளுக்கும் இரண்டாவது புதல்வியாராகத் தோன்றி, திருவாரூர்-வே. விருத்தாசல முதலியாரை மணந்து, இயற்கையோடியைந்த எளிய வாழ்க்கையை நடாத்தி, என்னுடன் எண்மரை ஈன்று, என்னைக் கனிந்த அன்பால் வளர்த்துத் தொண்டுக்குப் பண்படுத்தி விடுத்த எனது அருமை அன்னையார் சின்னம்மாள் தமது தொண்ணூறாவது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தல் விளைந்தது. தாயிழந்த சேயனைய வேளையில் இந்நூலை யான் யாக்கலானேன்....

—இந்தியாவும் விடுதலையும்

நூலெழுத யான் முயன்றபோதெல்லாம் ஒவ்வொரு விதத் தடை குறுக்கிட்டே வந்தது. அடிக்கடி கதவடைப்பு, வேலைநிறுத்தம் என்ற பெயர்களால் தொழிலாளர் தொல்லைகள் மூண்டன. சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் அத்தொல்லைகளில் மூழ்கலானேன்; திருப்போரூரில் அமைதியில் நின்று நூலை எழுதலாமென்று சென்றேன். அங்கு ஈண்டிய நண்பர் குழாம் எனது விருப்பத்தை நிறைவேற விட்டதில்லை. எப்படியோ பல திங்கள் கடந்தன.

கடந்த ஜூலை (1942) தொடக்கத்தில் எனது வலதுகால் கடைவிரலில் ஒரு குறங்கட்டி எழுந்தது. அதனால் சிறிது ஓய்வு கிடைத்

ஆற்றுமாறு சிலர் சொல்வர். எனக்கும் அவ்வெண்ணம் சிற்சில சமயம் எழுவதுண்டு. மனம் என்னென்னவோ எண்ணும். அவ்வெண்ணமெல்லாம் எளிதில் செயலாகுமோ? காங்கிரஸ் பணி, தொழிலாளர் சேவை முதலிய தொண்டுகள் என் வாழ்க்கையில் புகுந்தன. இதற்கு யான் என் செய்தல் கூடும்! இன்னின்னார் வாழ்க்கையில் இன்னின்ன தொண்டுகள் இன்ன இன்ன வேளைகளில் நடைபெறுதல் வேண்டுமென்பது இயற்கை நியதியாயிருக்கும். அந்நுட்பம் மனிதருக்கு எப்படி விளங்கும்? என் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு நூற்றொண்டு நிகழவேண்டுமோ அவ்வளவே நிகழும்போலும்.

நூலாசிரியர்க்கு முதலாவது அமைதி வேண்டும். அதற்குரிய வாய்ப்புகள் அமைதல் வேண்டும். எனக்கு அவ்வாய்ப்புகள் அமைந்தனவோ? இதற்கு எனது வாழ்க்கை நூல் பதிலிறுக்கும்.

யான் ஒரு தனி ஆள். என் தமையனார் குடும்பத்துக்கென்று சொந்தவீடு கிடையாது. நாங்கள் இராயப்பேட்டை

தது. அவ்வேளையில் மணிவிழாப் பேச்சுக்களை நூலாக்கும் முயற்சியில் தலைப்பட்டேன். முயற்சி ஒருவாறு முற்றுப்பெற்றது. நூல் அச்சாகி வந்தபோது ஆகஸ்ட் இறுதியில் ஒரு பெருந் தொழிலாளர் தொல்லை விளைந்தது. சண்டைக் காலத்தில் - இந்தியப் பாதுகாப்புச்சட்டம் வீறிடும் வேளையில் - அச்சட்டத்தின் மயிர்ப்பாலத்தில் நடந்து தொல்லை என்னும் தீயிடை நின்று தொண்டு செய்தல் நேர்ந்தது. விவரம் இங்கே வேண்டுவதில்லை.

ஒரு பக்கம் 'உள்ளொளி'—இன்னொரு பக்கம் 'உலகொளி' என்று யான் எண்ணுவதுண்டு. இரண்டுங் கலந்த ஒன்றில் தொண்டு நிகழ்த்த வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. அவ்வேட்கை தொழிலாளர் தொண்டாகி நிறைவேறுகிறது போலும். எல்லாம் ஆண்டவன் செயல். பலதிற இன்னலிடை 'உள்ளொளி'த் தொண்டும் செய்யப்பட்டது.

—உள்ளொளி

நடுவன் வதிந்தபோது, குடும்பத்துக்கென்று ஒரு வீடும், அச்சுக்கூடத்துக்கென்று வேறொரு வீடும் வைத்திருந்தோம். பின்னை இராயப்பேட்டை-புதுப்பேட்டைக்குக் குடிபுகுந்த போது குடும்பத்துக்கும் அச்சுக்கூடத்துக்கும் ஒரே வீடு எடுக்கப்பட்டது. மேலே குடும்பம்; கீழே அச்சுக்கூடம். ஒரு சிற்றறையிலிருந்து யான் எழுத்துத் தொண்டாற்றும் பேறு பெற்றிருக்கிறேன். அவ்வறையில் முருகப் பெருமான் விமானம் இருக்கிறது. காலைவேளையில் பூசை நடைபெறும். சிற்றறையின் மற்ற மற்றப் பக்கங்களில் பெட்டி, பேழை, படுக்கை, மூட்டை முதலியன அடுக்கப்பட்டுள்ளன. அறையில் குழந்தைகளின் போக்குவரவு அதிகம். குழந்தை களின் திருவிளையாடல்களை விளக்க வேண்டுவதில்லை. என்பால் பலதிறக் கூட்டம் பேசவரும். தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தக் காலங்களில் வீட்டுப் பின்பக்கம் கடலாகும். அப்பகுதியில் பசுமை வெளியும் வேப்ப மரமும் இல்லா விடின் அல்லல் பெருகும். இன்னோரன்ன நெருக்குகளால் எனது நூற்றெண்டுக்குரிய காலம் பெரிதும் இரவாகியது; எனது கை நள்ளிருள் அலகையாயிற்று.

என் அறையில் ஒரு பெருந்திரு உலவும். அஃதென்ன? இடது பக்கத்திலே தென்னந் தோப்பும், மாவும், முருங்கை யும், வானமும் முறையே பசுமையையும் நீலத்தையும் பல கணி வாயிலாகப் பொழியும். அப்பொழிவு என் கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவரும். அக்காட்சி என் மனத்தில் அமைதிப் பெண்மையை அமர்த்தும். இரவில் உடுக்களின் மிளிர்வும் ஆறுதலளிக்கும்.

சில குறிப்பு

என் நூல்களின் உள்ளுறை, பயன் முதலியவற்றைப் பற்றி இங்கே விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. அவைகளை ஒல்லும்வகை முன்னுரைகளில் சுருங்கச் சொல்லியுள்

ளேன். சில நூல்களைப்பற்றி மட்டுஞ் சில குறிப்புக்கள் பொறிக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய நூல்களில் முதல் முதல் படிக்கத்தக்கது 'மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்' என்பது. ஏன்? அதில் வாழ்க்கையுள்ளதாகலின் என்க. காந்தியம் மனித வாழ்க்கைக்கோர் இலக்கியமாக விளங்குவது. காந்தியத்தில் வாழ்க்கையின் நோக்கும் அடைவுமிருக்கின்றன. அவைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவது மக்களின் முதற்கடமை.

காந்தியத்தில் என் நெஞ்சம் ஈடுபட்டதுபோலத் தால்ஸ்தாயியத்திலும் ஈடுபட்டது. காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையின் வளத்துக்குத் தால்ஸ்தாயின் வாழ்க்கையும் ஒளிகான்றது. 'மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்' என்பதுபோன்ற ஒரு நூல் தால்ஸ்தாயியத்தைப்பற்றியும் எழுதல் வேண்டுமென்ற வேட்கை என்னுள்ளெழுந்தது. வேட்கையைத் தணித்துக்கொள்ளத் தால்ஸ்தாயியத்தில் மூழ்கினேன். கருத்துக்கள் என்னுள் முகிழ்த்தன. அவை எழுத்தில் இன்னும் உருக்கொள்ளாமலே கிடக்கின்றன. இப்பொழுது பலதிறத் தொண்டுகள் என்னைப் பெரிதுஞ் சூழ்வதில்லை. தால்ஸ்தாயியத்தைத் தமிழில் தரமுயல்வேன். முயற்சி இப்பிறவியில் நிறைவேறாதொழியினும், மறுபிறவியிலாதல் நிறைவேறுமென்று நம்புகிறேன்.

'பெண்ணின் பெருமை' என்ற நூலை எந்நோக்குடன் இயற்றினேனோ அந்நோக்கு நிறைவேறியே வருகிறது. அந்நூல் ஒரு பெரும் அறப்புரட்சியை நுண்மையாகச் செய்து வருதல் கண்கூடு. அப்புரட்சியை இப்பிறவி காணும் பேறு பெற்றது. 'பெண்ணின் பெருமை' என் வாழ்க்கையில் ஒருவித வெற்றியை விளைத்ததென்று நினைக்கிறேன். பெண்ணின் பெருமை பிறங்கப் பிறங்க நாடு விடுதலையடைதல் ஒருதலை.

'பெண்ணின் பெருமை'யின் அடிப்படை என்ன? இயற்கை இன்பம். இயற்கை இன்பத்துக்கென்று ஒரு தனி

நூல் என்னால் யாக்கப்பட்டது. அது 'முருகன் அல்லது அழகு' என்பது. 'முருகன் அல்லது அழகு' ஓர் இயற்கை நூல். அதில் காவியமும் ஓவியமும் இசையும் அழகும் நடம்புரி கின்றன. அந்நடம் நாட்டுக்கு நல்லுயிர்ப்பை வழங்கி வரு கிறது என்று எண்ணுகிறேன்.

'முருகன் அல்லது அழகு'க்குத் துணைபோவது, 'நம் மாழ்வாரும் தமிழ் நாடும்' என்ற நூல். இதில் இயற்கையைக் காணலாம். 'சைவத் திறவி'லும் இயற்கைக் கோயிலுண்டு.

'முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா?' என்ற நூல் எட்டாம் எட்வர்ட் ஒரு பெண்ணின்பொருட்டு அரியாசனத்தைத் துறந்ததை முன்னிலையாக் கொண்டது; உரிமையின் மாண் பையும், தியாகத்தின் விழுப்பத்தையும் விளக்குவது; கிறிஸ் துவின் சுவிசேஷச் சாரம் தேங்கப்பெறுவது. இதில் கிறிஸ் துவத்தின் நுட்பம் புலனாகும். பாதிரி மதத்துக்கும் உண் மைக் கிறிஸ்துவத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமையை விளக்கும் ஒரு தனி நூல் இது.

'தமிழ்த் தென்றல்'லும் 'சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து'ம் என்னுடைய எழுத்துப்பேச்சைக்கொண்ட நூல்கள். எனது எழுத்துப் பேச்சில் பீடும் மிடுக்கும் எழுச்சியும் கிளர்ச்சியும் வீறும் வீரமும் மதர்த்து ஏக்கழுத்தம் பெற்ற நடை சிற்சில இடங்களில் திகழும். அவைகள் அமையும் முறையிலே எனது எழுத்துப் பேச்சுக்கள் ஆக்கப்பட்டன. ஏன்?

எனது வாழ்க்கை பலதிறக் கூட்டுறவுகளைப் பெற்றது. அவைகளுள் ஒன்று ஐரோப்பியக் கூட்டுறவு. இது பள்ளி வாழ்க்கையில் பெரிதுங் கிடைத்தது. தமிழ் பயின்ற சில ஐரோப்பியர், 'பீடும் மிடுக்கும் வீறுஞ் செறியத் தமிழில் எழுதல் கூடுமா? பேசுதல் கூடுமா?' என்று என்னைக் கேட்பர். அவர் முன்னிலையில் அவை மலிய எழுதியுங் காட்டுவேன்; கூட்டங்களில் பேசியுங் காட்டுவேன். அம் மலிவை நூலில் நிலைக்கச் செய்தல்வேண்டுமென்ற எண்ணம்

அரும்பி நின்றது. அது மலர்தற்குரிய வாய்ப்பு எனது அரசியல் வாழ்க்கையில் கிட்டியது.

'தமிழ்த் தென்'றலிலும், 'இளமை விருந்'திலும் ஒல்லும்வகை தமிழ் வீரத்தைப் பிழிந்து வார்த்திருக்கிறேன். அந்நூல்களைப் படிப்போர்க்கு உரிமைக் குருதி பொங்குமென்பது எனது நம்பிக்கை.

அந்நூல்களில் இயற்கை வருணனையுள்ள இடங்களைக் கண்டு, ஆங்கிலம் பயின்ற தமிழர் சிலர், எனது நடை பரிமேலழகர் நச்சினார்க்கினியர் நடையைக் கடுப்பதென்றும், ஜான்ஸனைச் சிவணுவதென்றுங் கூறலாயினர். அது தவறு. பரிமேலழகர் நச்சினார்க்கினியர் எங்கே? ஜான்ஸன் எங்கே? யான் எங்கே? இயற்கை வருணனையிலே நடை எழுவது இயல்பு. காவியங்களில் கதை நடையினும் இயற்கை வருணனை பீடுகொள்ளுதல் கருதற்பாலது.

அரசியல் வாழ்க்கையில் யான் பெற்ற அநுபவங்கள் பலப்பல. அவைகள் திரளப்பெற்ற நூல் 'இந்தியாவும் விடுதலையும்' என்பது. இந்நூற்கண் நமது நாடு அடிமைக் குழியில் வீழ்ந்தமைக்குக் காரணங்கள் நிரலே கிளந்து கூறப்பட்டுள்ளன. அவைகளைக் களைந்தால் விடுதலை தானே உண்டாகும் என்பது நூலின் உள்ளக்கிடக்கை. நூலின் இறுதியில் விடுதலைக்குரிய வழிகள் கோலப்பட்டிருக்கின்றன.

தொழிலாளர் மேடைகள் எனது இருபத்தைந்தாண்டுப் பேச்சுக்களைக் கேட்டிருக்கின்றன. அப்பேச்சுக்களை நூலாக்க யான் முயன்றதில்லை. அவை நூலுருவம்பெற்றால், அவை உயிருடன் நாட்டில் உலவுமா என்று யான் ஐயுறுவதுண்டு. அப்பேச்சுக்களெல்லாங் காற்றில்கலந்து வானத்தை அடைந்தன. 'இந்தியாவும் விடுதலையும்' என்ற நூலின் முடிவில் தொழிலாளர் இயக்கத்தைத் தேங்க வைத்துள்ளேன். அதிலே மார்க்ஸியத்தைப்பற்றி யான் கொண்டுள்ள கருத்து விளங்குகிறது.

'சமரச சன்மார்க்க போதம்' வசன சூத்திரத்தால் ஆகியது. அதன் உள்ளுறை மன்பதைக்குப்பொதுவானது. அந்நூலின் கருத்துப்படி உலகம் இயங்கினால் உலகம் சாதி மதம் நிறம் மொழி நாடு முதலியவற்றால் பிரிந்து பிணக்குறுவது ஒழியும்; சகோதர நேயம் பெருகும். இதன் தொடர்ச்சி 'சமரச சன்மார்க்கத் திறவு' என்பது. இவ்விரண்டு நூற்கருத்துக் களையும் 'பொதுமை வேட்டல்' பா வடிவில் தாங்கிநிற்கிறது.

'உள்ளொளி': இந்நூலில் எனது சமயஞான அநுபவங்கள் திரண்டுள்ளன. இந்நூற்கண் எனது வாழ்க்கைக் குறிப்புக் கள் சில உண்டு. இவைகளை இவ்வாழ்க்கைக் குறிப்புக்க ளிடைப் பெய்யாது விடுத்தேன். என் வாழ்க்கைக் குறிப்புக் களுடன் 'உள்ளொளி'யிலுள்ள குறிப்புக்களையுஞ் சேர்த்து ஆராயுமாறு நேயர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியபுராண முதற் பதிப்புக் குறிப்புரை இளமையில் வரையப்பட்டது. அதுபோழ்து யான் சைவச் சிறையில் கிடந்தேன். இரண்டாம் பதிப்புக்கு உரை கண்டபோது என் இளமை மறைந்தது. பலவகை அநுபவங்கள் என்னுள் படர்ந்து படிந்தன. யானும் சைவச் சிறையினின்றும் விடு தலையடைந்து, சைவ உரிமைக் கோட்டையில் நின்றேன். சிறைக்கும் உரிமைக்கும் வேற்றுமை உண்டன்றோ?

பெரிய புராணம் இரண்டாம் பதிப்பில் புரட்சி நிகழ்ந்துள்ளது. உரிமை, புரட்சியை நிகழ்த்தி நிலைமை யைச் சீர்செய்வது இயற்கையே. என்ன புரட்சி? ஜைனத் தைப் பற்றிச் சைவ உலகில் சில கறைகள் படிந்தன. அக் கறைகள் உரையால் களையப்பட்டன. அக்களைவே புரட்சி யாயிற்று. திருஞானசம்பந்தர் பெண்ணின் பெருமையும் இயற்கை இன்பமுஞ் செழிக்கச் சேவை செய்தவரென்பதும், அவர் சமண் உலகையே அழிக்கப் போந்தவரல்லரென் பதும், திகம்பர ஜைனத்துள் இடைநாளில் நுழைந்த சில மாசுகளைக் களையவே அவர் முயன்றாரென்பதும், அவர் அருளிய நெறி சுவேதாம்பர ஜைனக் கொள்கைக்குப் பெரி

தும் அரண் செய்வதென்பதும், பழைய ஜைனமும் சைவமும் ஒன்றேயென்பதும், இன்ன பிறவும் எனது உரையில் விளக்கப்பட்டன. அவ்விளக்கம் சைவ உலகில் புரட்சி நிகழ்த்தி வருகிறது.

'திருக்குறள்' முதல் நூறு பாட்டுக்கு யான் கண்ட விரிவுரை இரண்டு பகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளது. நூல் முழுவதுக்கும் அம்முறையில் உரை காணுமாறு என்னை அறிஞர் சிலர் நெருக்குகிறார். இம்முயற்சியில் யான் இளமையில் தலைப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்; முதுமையில் தலைப்படல் நேர்ந்தது. இளமை முயற்சியில் இந்நாளில் அமைந்த முறையில் விரிவுரை அமையுமா என்று ஐயுறுகிறேன். முதுமை அநுபவம் வாய்ந்தது. முதுமையைப்பற்றிய கவலை இல்லை. எனக்கு நல்லுடலையும் நீண்ட நாளையும் இயற்கை இறை அருளுமாயின், எஞ்சிய பெரும்பகுதிக்கு உரை காண முயன்றே தீர்வேன்.

திருக்குறள் விரிவுரை 'நவசக்தி'யில் கூறு கூறாக வெளிவந்தது. 'நவசக்தி' சந்தாதாரருள் ஒருவராகிய டாக்டர் பெய்தானின் உள்ளம் அவ்வுரையில் சென்றது போலும். டாக்டர் பெய்தான் பிறவியில் ஜெர்மானியர்; தமிழ் நாட்டில் வதிந்தவர்; தமிழ் பயின்றவர். அவர் எனக்கொரு கடிதம் விடுத்தனர். அதில் பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்தில் திருக்குறள் போதகாசிரியராக அமர்ந்து தொண்டாற்ற என்னை இசையுமாறும், ஆறு திங்களில் யான் ஜெர்மென் மொழியை எளிதில் பயிலுதல் கூடுமென்றுங் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. யான் என்ன பதிலிறுத்தேன்? 'மறு பிறப்பில்' என்று பதிலிறுத்தேன். கடிதப் போக்கு வரவுக்கிடையில் திடீரெனச் சண்டை மூண்டது.

நூலுங் குணமும்

இந்நூல் எனது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களைக் கொண்டது. இந்நூல் அளவில் என்னைக் காண்டல் இயலாது.

என்னைக் காண்டற்கு என்றால் எழுதப்பெற்ற மற்ற நூல்களின் ஆராய்ச்சியும் வேண்டற்பாலது. அஃது இன்றியமையாதது. அப்பொழுதே எனது குணம் நடக்கை மனோநிலை முதலியன நன்கு விளங்குதல் கூடும். ஒருவரது குணம் முதலியவற்றை அறிதற்குரிய கருவிகள் சில உண்டு. அவைகளுள் சிறந்தது அவரது நூல்.

நடை

மொழிநடையைப் பற்றிய போராட்டத்தையும் என் வாழ்க்கை கண்டது. இப்போராட்டம் பொருளற்றதென்பது எனது உள்ளக்கிடக்கை. ஒரே மனிதர் வாழ்க்கையிலே பலதிற நடைகள் அமைகின்றன. எழுதிப் பழகப் பழக அவருக்கென்று ஒரு நடை இயற்கையாகும். இன்னொருவர்க்கு வேறுவித நடை இயற்கையாகும். இவர் அவரைக் குறை கூறுவதும், அவர் இவரைக் குறை கூறுவதுந் தவறு. ஒரேவித நடை எல்லாரிடத்திலும் அமைவது அரிது. உலகம் பலவிதம். ஒரேவித விதைகள் ஒரேவித நிலத்தில் விதைக்கப்படுகின்றன. அவை முளைத்து மரங்களாகுங்கால் எல்லாம் ஒரேவித வடிவங்களையா பெறுகின்றன? இல்லையே. மரங்கள் எத்துணையோ வடிவங்களைப் பெறுகின்றன. இஃது இயற்கை அன்னையின் திருவிளையாடல். மொழிநடையும் அவரவர் இயற்கைக்கேற்ற வண்ணம் அமையும். இயற்கை அமைவைக் குறித்துப் போராட்டம் எற்றுக்கு?

என்னுடைய வாழ்க்கையில் மூவித நடைகள் மருவின. ஒன்று இளமையில் உற்றது; இன்னொன்று சங்க இலக்கியச் சார்பு பெற்றபோது பொருந்தியது; மற்றொன்று *பத்திரிகை யுலகை அடைந்த நாளில் அமைந்தது. இறுதியதே

*......பண்டைத் தமிழ்மக்கள் உரைநடையில் எனக்குப் பெரும் பற்றுண்டு. பிறமொழிக் கலப்பின்றித் தமிழ் பேசல் வேண்டும், எழுதல் வேண்டும் என்னும் ஆர்வமும் எனக்குண்டு. அப்பற்றும்

எனக்கு உரியதாய் - உடையதாய் - நிலைத்தது. இந்நடை எளியது; சிறு சிறு வாக்கியங்களாலாவது. இந்நடையிலும் நூலுக்கேற்ற - காலத்துக்கேற்ற - அமைவு தானே பெறும்.

எனது பேச்சு நடையும் எழுத்து நடையும் ஏறக் குறைய ஒன்றாகவே இருக்கும். பெரும் பேச்சுக்குரிய குரலை யும் நாவையும் இயற்கை அன்னை எனக்கருளினள். பல தொண்டுகட்கு எனது பேச்சே பெருந்துணை செய்து வருகிறது.

நூல் நிலையம்

பண்டை நாளில் ஒவ்வொரு புலவரும் ஒவ்வொரு நூல் நிலையமாக விளங்கினர். யான் பழைய இனத்தில் சேர்ந்த வனுமல்லன்; புதிய இனத்தில் சேர்ந்தவனுமல்லன்; இரண் டுக்கும் இடையில் நிற்பவன். எனக்கென்று ஒரு நூல் நிலை யம் தேவையாயிற்று.

ஆர்வமும் என்னளவில் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதை நோக்குழி வீட்டின்பத்தில் வெறுப்பும், தமிழ் நாட்டில் பலமுறை பிறவி தாங் கித் தொண்டு புரிவதில் விருப்பும் எனக்கு நிகழ்கின்றன. யான் தமிழ்மொழிமீது கொண்டுள்ள எண்ணம் முற்றுறுநாள் என்னாளோ தெரியவில்லை. அதற்கு ஆண்டவன் அருளும், தமிழ் மக்கள் ஒற் றுமையும் வேண்டும்.

செவ்விய தமிழ் நடை, தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல்லோர்க்கு இதுபோழ்து பயன்படாதென்று கருதித் "தேசபக்த"னுக்கெனச் சிறப்பாக ஒருவகை உரை நடையைக் கொண்டுள்ளேன். இது காலைத் தமிழ் நாட்டு வழக்கிலுள்ள பிறமொழிக் குறியீடுகளையும், இக்கால வழக்குச் சொற்களையும், ஆன்றோராட்சி பெறாத சிலமுறை களையும் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் கோலிய வரம்பிற்குப் பெரிதும் முரணாதவாறு ஆண்டு வருகின்றேன். ...

—தேசபக்தாமிர்தம்

என் தந்தையாரிடம் ஏதேனும் நூல் நிலையமிருந்ததா? அவர் ஒரு தகரப் பெட்டியில் சில புத்தகங்களைச் சேமித்து வைத்திருந்தனர். அவைகளில் நாடக நூல்களும், இசை நூல்களும், வாகட நூல்களும் பெரும்பான்மையனவா யிருந்தன.

யான் பள்ளி மாணுக்கனுயிருந்தபோது எனது பாடங் களும் வேறு சிலவும் எனது நூல் நிலையமாயின. பள்ளி நூல் நிலையம் ஓரளவில் துணைபுரியும். யான் தமிழ் பயின்ற பின்னர் எனது நிலையத்தில் தமிழ் நூல்கள் பெருகின. திருக்குறள் சிதம்பர முதலியார் நூல் நிலையம் எனக்குப் பெருந்துணை புரிந்து வந்தது. 'கனிமாரா' நூல் நிலையமும், 'தியோசாபிகல்' நூல் நிலையமும் எனது குறைபாடுகளைக் களைந்து வந்தன.

யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனுகிய வேளையில் அன்னி பெஸண்ட் அம்மையாரால் பல வகை நூல்களும் சஞ்சிகை களும் ஏராளமாக எனக்கு வழங்கப்பட்டன. அவைகளால் எனது நூல் நிலையம் பெருகியது.

'தேசபக்தன்' காரியாலயத்தில் சேவை செய்து வந்தவ ருள் வேங்கடராம ஐயர் என்பவர் ஒருவர். அவர் பின்னே வங்காளம் போந்து, பத்திரிகை யுலகில் நல்ல பணியாற்றித் திரும்பியபோது அவரை ஒருபெரும் நூல் நிலையமும் தொடர்ந்தது. அதில் சமதர்ம நூல்கள் பலபடக்கிடந்தன. அவைகளுடன் யான் உறவு கொள்ளலானேன்.

அச்சுக்கூடமும் உறைவிடமும் வெவ்வேரு யிருந்த மட்டும் நூல் நிலையம் நன்முறையில் காக்கப்பட்டது. இரண்டும் ஒன்ருய நாள்தொட்டு நிலையத்தின் காப்புக்கு இடர் விளையலாயிற்று. அதனுல் தமிழ் நூல்கள் பல இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை யின் ஆறுமுக நாவலர் நூல் நிலையத்துக்கும், வேறு சபை களின் நூல் நிலையங்கட்கும் வழங்கப்பட்டன. ஆங்கில நூல் கள் பல படிப்படியே மாணுக்கர்க்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

பழைய சஞ்சிகைகள் பல, சில தொழிலாளர் தலைவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன. இப்பொழுது மிகச் சில நூல்களே எனது நிலயத்திலிருக்கின்றன. இந்நாளில் இயற்கை நூல் நிலயம் என்னுடையதாகி வருகிறது.

சங்கம்

தமிழ் நாட்டிலே தமிழ்ச் சங்கமென்றும், கலைமகள் கழகமென்றும், இளைஞர் மன்றமென்றும் பலவகை அமைப்புக்கள் பலபடத் தோன்றும். ஆனால் அவைகளிற் பெரும் பான்மையன நீண்ட ஆயுள் பெறுவதில்லை. சங்கங்கள் தொடக்கத்தில் ஆண்டு விழாக்களைச் சிறப்புற நடத்தும்; பின்னே கும்பகர்ணன் சேவைக்குச் செல்லும். நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு சங்கங்களின் ஆண்டு விழாக்கள் என் தலைமையில் நடைபெற்றிருக்கும். அவ்விழாக்களில் யான் பொதுவாகப் பல பொருள்பற்றிப் பேசுவேன்; சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் சங்கங்கள் ஆக்கம் பெறுமைக்குக் காரணங்களை எடுத்துக்காட்டுவேன். அவை பலபட்டன. சாரத்தை இங்கே பிழிகிறேன். சாரமானவை: சங்கங்களை யெல்லாம் ஒருமைப்படுத்திக் காக்கவல்ல ஒரு தாய்ச் சங்க மின்மை, பல கலைகளை விடுத்து வெறும் இலக்கிய இலக்கண ஏடுகளைக் கட்டி அழுதல், உள்ளாட்டம் - வெளியாட்டம் - ஆடல் பாடல் - சிலம்பம் - சிற்றுண்டி முதலியன இன்மை, வகுப்புப் பிணக்கு, தமிழ் பயின்றவருள் பெரும்பான்மை யோர் பிற்போக்கரா யிருத்தல், நாட்டுப் பற்றின்மை, கருத்து வேற்றுமைக்கு மதிப்பளியாமை, பொறாமை, பிடிவாதம், கால தேச வர்த்தமானத்துக்கேற்ற முறைகளை மேற்கொள்ளத் தியங்கல், தன்னலம், பொறுமையின்மை, ஊக்கமின்மை முதலியன.

1918-ம் ஆண்டிலே எழும்பூரில் நன்கு நடைபெற்று வந்த ஒரு பெண் பள்ளியின் ஆண்டு விழா என் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவ்விழாவில் பேசியவருள் ஒரு சகோ

தரியார் வாய்மலர் ஆங்கிலத்தேன் பிலிற்றியது. அந்நாளில் பெண்பட்டதாரிகளின் தொகை குறைவு; மிகக் குறைவு. அச்சமயத்தில் புதுப்பட்டம் பெற்ற சகோதரியார்க்கு நாடே தெரியவில்லை; நாட்டு நாகரிகம் மிலேச்சமாகத் தோன்றியது. நேரே ஆக்ஸ்பர்டிலிருந்து பறந்து வந்ததாக அவர் பாவனை. அவர் தமது பேச்சிடை நாட்டுக் கல்வி, நாகரிகம் முதலியவற்றைக் குறைகூறி, 'தமிழ் பயின்ருல் சோம்பல் உண்டாகும்' என்று எள்ளினர். அஃது ஈட்டி போல் என்னைக் குத்தியது. கூட்டம் ஆவலுடன் என் முடிவுரையை எதிர்பார்த்தது. எனது முடிவுரையில் பள்ளியைப் பற்றியும், பிறவற்றைப் பற்றியும் சில கூறிச் சகோதரியாரின் 'சோம்பல்'மீது கருத்துச் செலுத்தினேன். 'சகோதரியார் இளையர்; அவர் வடிவம் இந்தியம்; மனம் ஆங்கிலம். அவர்தம் மனக்கண்ணுக்குப் புலனாகியதைக் கரவாது அவர் வாய் வெளியிட்டது. அக்கரவாமைக்கு யான் நன்றி கூறுகிறேன். யான் ஒரு கல்லூரியில் தமிழாசிரியனா யிருந்தவன்; ஆங்கில ஆசிரியனா யிருந்தவனல்லன். யான் 'தேசபக்தன்' என்னும் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியனா யிருக்கிறேன்; காங்கிரஸ் தொண்டு செய்கிறேன்; தொழிலாளர் சேவை செய்கிறேன். எனது தமிழ்க் கல்வி எனக்குச் சோம்பலை யுண்டாக்கி யிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. யான் சுறுசுறுப்பாகவே இருக்கிறேன். இங்கே எனக்கு ஒருபாட்டு நினைவுக்கு வருகிறது. அது நக்கீரர் தமிழ்; புறநானூற்றி லிருப்பது. அதைச் சொல்கிறேன்:

தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமை யோர்க்கும்
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கும்
உண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீதல்
துய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

செல்வப் பெருக்கு ஒரு பக்கம்; ஏழ்மை இன்னொரு பக்கம். ஏழ்மை என்ன சொல்கிறது? ஏ! பெருக்கே! உனக்கும் எனக்கும் இயற்கைப் படைப்பில் வேற்றுமை இல்லை; இயற்கைத் தேவையும் ஒன்றே. நீ எனக்கு அற வழியில் பங்காதல் வேண்டும்; யானே கொள்ளப் புகுந்தால் நீ தப்ப மாட்டாய் என்பது பாட்டின் உட்பொருள். இதிலே ஏகாதிபத்தியம் இருக்கிறது; சமதர்மம் இருக்கிறது; அறப் புரட்சி இருக்கிறது; மறப் புரட்சியும் இருக்கிறது. இது தமிழ் - தமிழ்ப் பாட்டு. சோம்பல் எங்கே இருக்கிறது? இப் பாட்டு இன்று பிறந்ததன்று; நேற்றுப் பிறந்ததன்று. இது ஷெல்லியின் நூறும் பாட்டன் காலத்தில் பிறந்தது. சகோதரியார் மனம் ஏகாதிபத்தியத்தில் நின்று பேசியது; என் மனம் தமிழ்ப் பொதுமையில் நின்று பேசுகிறது' என்ற உட்கிடக்கையை வெளியிட்டேன். கூட்டங் கலைந்ததும் சகோதரியார் என்னை அணுகி, 'உங்கட்குக் கொஞ்சம் ஆங்கிலம் தெரியும்; அதனுல் உங்களிடம் சோம்பல் இல்லை. என் வீட்டருகே ஒரு பண்டிதர் இருக்கிருர். அவர் பொழுது சோம்பலிலே கழிகிறது. அதை உளங்கொண்டே யான் பேசினேன். யான் இளங் கன்றுதானே. புறநானூற்றைப் படிக்க விரும்புகிறேன்' என்று கூறி விடைபெற்ருர். இப்பொழுது அச்சகோதரியார் கன்ருயில்லை; பசுவா யிருக்கிருர்; ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராயிருக்கிருர். அவரது தமிழ்ப் பித்தம் இப்பொழுது நக்கீரருக்கு மகிழ்ச்சியூட்டா நிற்கிறது.

திவான்பகதூர் தெய்வசிகாமணி முதலியார் சென்னை அரசாங்கத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ரிஜிஸ்தாரரா யிருந்தவர்; தொழின் முறையில் பேரும் புகழும் பெற்றவர். அவர் தொழிலை விடுத்த நாள்தொட்டு நாடோறும் சாயங்கால வேளையில் அவரது பொழுது என்னுடன் உரையாடுவதில் கழியும். எங்கள் உரையாடல் எதெதிலோ நுழையும்; நுழைந்து நுழைந்து தமிழ்ச் சங்கமொன்று காண்பதில்

நிலேத்தது. தமிழ்ச் சங்கமென்றால் எனக்கு ஐயம்; அச்சம். காரணம் யான் பெற்ற அநுபவம். அவ்வநுபவம் என்னைத் தியங்கவுஞ் செய்யும். கடைசியில் எங்கள் உரையாடல் சென்னையில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கங் காணும் முயற்சியாகப் பருத்தது. அம்முயற்சிக்குக் கலைக்கடல் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் கூட்டுறவும், சண்முகானந்த அடிகள் ஊக்கமும் பெருந்துணை செய்தன. சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கம் உருக்கொண்டது. முதல் கூட்டத்திலும், கலை வகுப்பைத் திறந்து வைத்தபோதும், என் காரணங்களை வெளியிட்டுக் காலத்துக்கேற்ற முறையில் சங்கத்தை வளர்த்தல் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினேன். திவான்பகதூர் தெய்வசிகாமணி முதலியார் தலைமை, சங்கத்தை நன்முறையில் வளர்க்குமென்றும், அஃது ஒரு காஸ்மோபாலிட்டன் கிளப் ஆகுமென்றுந் தமிழ் நாடு எதிர்பார்த்தது. விளைந்தது என்ன? தெய்வசிகாமணியின் மரணம் விளைந்தது. தமிழ் நாட்டின் தவக்குறை! தமிழ் மக்களின் துரதிர்ஷ்டம்!

இப்பொழுது சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கம் கோவைச் செல்வம் ஸி. எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியாரைத் தலைவராக ஏற்றுக் கடனாற்றி வருகிறது. தெய்வசிகாமணி முதலியாரின் கனவுகளெல்லாம் நினைவுகளாய்ச் செயல்களானால் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நோக்கங்கள் நிறைவேறும்.

வித்துவான் சங்கம் என்றோர் அமைப்புச் சென்னையில் விஷு ஆண்டுத் தைப்பொங்கல் திருநாளில் (1941) தொடங்கப்பட்டது. அதன் கன்னிக் கூட்டம் என் தலைமையில் நடைபெற்றது. முன்னுரையில் தமிழ்க் கலைகளின் நுட்பங்களை விளக்கினேன்; முடிவுரையில்,

* * * * * வித்துவான்களால் உலகை ஆக்குதல் கூடும்; அழித்தல் கூடும். அவர்தம் எழுதுகோல் நலஞ்செய்யப் புகுந்தால் மன்னனின் செங்கோலினுஞ் செம்மையுடையதாகும்; கொடுமை செய்யப் புகுந்தால் சிப்பாயின் துப்பாக்கியினுங் கொடுமை செய்யும். புலவன் கோலுக்கு

மன்னன் கோலும் அஞ்சும்; சிப்பாயின் துப்பாக்கியும் அஞ்சும். புலவர் பெருமை பேசவொண்ணுதது.

இக்காலத் தமிழ்நாட்டு வித்துவான்கள் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? அவர்தம் எழுதுகோலால் ஏதேனும் ஆகுமா? ஏதேனும் அழியுமா? இரண்டுமல்லாத நிலையை இக்கால வித்துவான்கள் அடைந்திருக்கிருர்கள். மீனுட்சிசுந்தரனரைத் தலைவராகக்கொண்ட இச்சங்கம் வித்துவான் உலகின் சவலையைப் போக்குமென்று கருதுகிறேன்.

பழையகாலச் சங்கப்புலவர் எப்படி வாழ்ந்தனர்? வித்துவான்களாகிய உங்களுக்கு விளக்கவுரை வேண்டுவதில்லை. மன்னனும் அவர்வழி நின்ருன்; மகாதேவனும் அவர்வழி நின்ருன். அத்திறம் இப்பொழுது எங்கே போயிற்று? அவ்வாண்டகைமை இப்பொழுது எங்கே ஓடிற்று?

கேடு இடைக்காலத்தில் விளைந்தது. இடைக்காலப் புலவருலகை விடுத்து அஞ்சாமை என்ற தெய்வம் ஓடிற்று; அவ்வுலகில் கோழைமை என்ற சாத்தான் குடி புகுந்தான். விறல் இல்லாதவனை 'வீமனே' என்றும், வில் லறியாதவனை 'விசயனே' என்றும், கொடை தெரியாதவனைப் 'பாரியே' என்றும் புலவர் பாடப் புகுந்தனர். தமிழ் அன்னை அரியாசனம் இழந்தாள்; தமிழ் உலகம் வீழ்ந்தது; அடிமை இருள் சூழ்ந்தது. இடைக் காலத்தில் தமிழ்ப் புலவருலகில் நுழைந்த அடிமைச் சிறுமை வாழையடி வாழையென வளர்ந்து வருகிறது. அவ்வாழைக் காட்டை அழித்தல் வேண்டும்; அவ்வேரையே கல்வி வெந்நீர் விடல்வேண்டும்.

எங்கேயோ ஓரிடத்தில் கல்வி அதிகாரி ஒருவர் தமிழ்ப் பண்டிதரை அதிகாரத் திமிரால் பெட்டி தூக்கச் சொன்னுரென்று கேள்வியுற்றேன். இது பொய்யோ மெய்யோ அறிகிலேன். மெய்யாயிருந்தால் அதிகாரியைக் கன்னத்தில் அறைந்திருத்தல் வேண்டும். அன்புக்கு எளிமையாகலாம்; எப்பணியுஞ் செய்யலாம்; அதிகார

மெழுந்தால் அதை அடக்க ஆண்மை எழுந்தே தீரல் வேண்டும். இக்காலத் தமிழ்ப் புலவருக்கு வீரம் தேவை.

பழந்தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்தால் அவைகளில் இரண்டு செம்பொருள் பொலிகின்றன. அவை இரண்டும் தமிழ்த் தாயின் நுரையீரல்கள். அவை என்ன? உங்களுக்கு யான் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஒன்று, புறம் முழங்கும் வீரம்; மற்றொன்று, அகம் ஒலிக்குங் காதல். தமிழ்க் காதல் வீரத்தை எழுப்பியே தீரும். இந்நாளில் தமிழ்க் காதல் ஏட்டில் உறங்கிக் கிடக்கிறது; ஏட்டில் உள்ளதைக் காதல் காதல் என்று நெட்டுருச் செய்தால் காதல் விளையுமோ? காதல் இரத்தத்தில் ஊறல் வேண்டும். அப்பொழுதே அதிலிருந்து வீரம் எழும். 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்' எனவும், 'ஈனர்கட் கெளியேனலேன் திருவாலவாய் அரன் நிற்கவே' எனவும் வரும் வீர மொழிகள் எங்கே இருந்து எழுந்தன? காதலிலிருந்தே எழுந்தன. அப்பரும் சம்பந்தரும் கடவுளிடத்தில் காதல் கொண்டவர். அக்காதலினின்றும் வீரம் கிளம்புதல் இயல்பே. பாரதியார் 'அச்சமில்லை அச்சமில்லை' என்று பாடினர். இது நாட்டுக் காதலினின்றும் பிறந்த வீரம். தோழர்களே! நீங்கள் புற நூல் படித்தவர்கள்; அக நூல் படித்தவர்கள்; தமிழ்க் காதல் கொள்ளுங்கள்; தமிழ் வீரம் தானே விறும்.

அன்பார்ந்த சகோதரர்களே! மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தவருக நினையாதேயுங்கள். தொழிலுக்கென்று நீங்கள் தமிழ் படித்தல் கூடாது: வித்வான் பரீட்சையில் தேறியதும் பள்ளி வேலைமீது உங்கள் நாட்டஞ் செலலுதல் கூடாது; பிழைக்க வழியில்லை என்ற நடுக்கம் உங்களுக்கு வேண்டாம். உங்களைக் காக்கக் கிராம தேவதை காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சகோதரிமார் பொற்கைகள் உங்களைத் தாங்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வித்துவானும் ஒவ்வொரு கிராமம் போகலாம். கிராமங்களை அறப் பள்ளியாக்கலாம். நீங்கள் கிராம மன்னராக வாழலாம். கிராமம் உங்களுக்கு

எல்லாம் நல்கும். உங்களிடத்தில் 'தொண்டு' நிகழல் வேண்டும். தொண்டராக முயலுங்கள். கிராமம், ஸ்தல ஸ்தாபனத்தை உங்கள் வயப்படுத்தும்; சட்டசபையை உங்கள் வயப்படுத்தும்; உங்களை அமைச்சராக்கும்; எல்லாஞ் செய்யும். பொது அமைப்புக்களிலும், மற்ற மற்ற அற அமைப்புக்களிலும், பதவிகளிலும் நீங்கள் நிரம்பும் நாளே தமிழ்த்தாய் மீண்டும் அரியாசனம் ஏறும் நாள். தோழர்களே! உங்கள் அன்னையை அரியா சனத்தில் ஏற்றப் போகிறீர்களா? அவளைத் துச்சலில் கிடத்தித் துயருழக்கச் செய்யப் போகிறீர்களா? தாய்க்கு அரியாசனம் வேண்டுமானால் நீங்கள் கிராமத் தொண்ட ராக உறுதி கொள்ளுங்கள்; புரட்சி செய்யுங்கள்; அறி வுப் புரட்சி செய்யுங்கள்; அறப் புரட்சி செய்யுங்கள். உங்கட்குத் தமிழ்த் தெய்வத்தின் அருள் துணைபுரியும்.

என்ற கருத்துக்களை வெளியிட்டேன்.

தமிழறிஞர்

யான் பலமொழிப் புலவரைக் கண்டிருக்கிறேன். அவ ருள் பெரும்பான்மையோர் தமிழறிஞர். அவ்வறிஞருள் என் வாழ்க்கையில் தொடர்பு கொண்ட சிலரையாதல் இங்கே நினைவூட்டிக்கொள்வது எனது கடன் என்று உணர்கிறேன்.

கிருஷ்ணமாச்சாரியார்

சே. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் வெஸ்லி கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்தவர். அவரிடம் பயின்ற மாணுக்கருள் யானும் ஒருவன். கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் சடகோப இராமாநுஜாச்சாரியாருஞ் சேர்ந்து எழுதிய உரைகள் தமி ழுலகை வளர்த்து வருதல் கண்கூடு. கிருஷ்ணமாச்சாரியா ரிடத்தில் ஓர் அரிய சக்தி அமைந்திருந்தது. அது போதன சக்தி. அவர், பாடங்களை எளிய முறையில் போதிப்பதில் வல்லவர். அவர் முறையையே யான் அவர் பதவியை ஏற்ற போது கடைப்பிடிக்கலானேன்.

கதிரைவேற் பிள்ளை

யாழ்ப்பாணம் நா. கதிரைவேற் பிள்ளை இந்நூற்கண் ஓரிடத்தில் மட்டும் விளங்குகிறாரில்லை ; பல இடங்களில் விளங்குகிறார். கதிரைவேற் பிள்ளை ஆறுமுக நாவலர் மாணாக்கர் பலரிடத்தில் பாடங் கேட்டவர் ; பேசுவதிலும் எழுதுவதிலும் வல்லவர். அவர் கூர்ம புராணம், சிவராத்திரி புராணம் முதலியவற்றிற்கு வரைந்துள்ள விரிவுரைகள் அவரது புலமைத் திறத்தை விளக்குவனவாம். கதிரைவேற் பிள்ளையால் செப்பஞ் செய்யப்பெற்ற தமிழ்ப்பேரகராதி, பின்னே தோன்றிய பல அகராதிகட்குச் செவிலித் தாயாக நின்று வருதலை அறிஞர் இன்றும் போற்றுகிற்கின்றனர். பெரும் புலமை வாய்ந்த கதிரைவேலரின் பெரும் பொழுது சமய வாதங்களில் கழிந்தது. அவரை முப்பத்திரண்டாம் வயதிலேயே சிவம் தன்னடியில் சேர்த்தது.

என் வாழ்க்கைச் சக்கரம் ஒரு வழியில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. கதிரைவேற் பிள்ளை கூட்டுறவால் அது வேறு வழியில் திரும்பியது. என் பொருட்டோ கதிரைவேற் பிள்ளை யாழ்ப்பாணம் விடுத்துச் சென்னை போந்தனர் என்று யான் ஒவ்வொரு போழ்து நினைப்பதுண்டு.

கதிரைவேற் பிள்ளையை முதல் முதல் புரசையில் ஒரு கண்டனக் கூட்டத்தில் பார்த்தேன். அவர்தம் நாவன்மை என் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது. அவர் வெஸ்லி கல்லூரியில் ஒரு தமிழாசிரியராக வந்தபோது அவருடன் யான் நெருங்கிப் பழகினேன். அப்பழக்கம் என்னைக் கதிரைவேற் பித்தனாக்கிற்று. அப்பித்து, யான் மாணாக்கனாயிருந்தபோதே கதிரைவேற் பிள்ளைமீது தொடுக்கப்பட்ட வழக்கொன்றில் என்னைச் சான்றுகூற உந்தியது ; பள்ளிப் படிப்பில் கவலையீனத்தை உண்டாக்கியது ; தமிழில் கருத்தைச் செலுத்தியது ; சைவ சமயத்தில் நிறுத்தியது.

கதிரைவேற் பிள்ளை வாழ்வு பெரிதுங் கண்டனங்களிலேயே கழிந்தது. அக்கண்டனங்களில் இளமையிலேயே என் மனம் தோய்ந்து தோய்ந்து நெளிந்தமையால், அது விரைவில் திரும்பிச் சமரச சன்மார்க்கத்தை வேட்டலாயிற்று.

இராமலிங்க சுவாமிகள் சார்பில் கதிரைவேற் பிள்ளை மீது ஒரு வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அவ்வழக்கில் சுவாமிகள் காலத்திருந்த பலர் சான்று கூறப் போந்தனர். அவரையெல்லாம் என் விழிகள் கண்டன. அவர்தஞ் சான்றுகளை என் செவிகள் கேட்டன. அவைகள் சுவாமிகளின் உண்மை நிலையை ஊகிப்பதற்கு ஏதுக்களாயின.

அவதான வித்தை பேசப்படும். அதை என் காதுகளுங் கேட்கும். கதிரைவேற் பிள்ளையால் அவ்வித்தையை நேரிற் காணும் பேறுபெற்றேன்.

என் வாழ்க்கையைத் திருப்பிய கதிரைவேற் பிள்ளையை யான் இளமையிலேயே இழந்தேன் ; 'முன்னாளில் எக்குரவற் கென்னபவஞ் செய்தேனோ மூட நாயேன் - இந்நாளில் இளமையிலே உனை இழந்து வாடுகின்றேன் எந்தாய் எந்தாய்.........' என்று புலம்பினேன்.

கதிரைவேற் பிள்ளை சரித்திரம் என்னால் எழுதப்பட்டது. அதுவே யான் முதல் முதல் எழுதிய கன்னி நூல்.

தணிகாசல முதலியார்

கதிரைவேற் பிள்ளை சிவமாகிய பின்னர் யான் மயிலை மகா வித்துவான் - தணிகாசல முதலியாரிடம் முறையாகத் தமிழ் பயிலச் சென்றேன். (விவரம் முன்னே விரித்துள்ளேன்.) தமது முதுமையையுங் கருதாது பொதுவாகச் சில தமிழ் நூல்களையும் சிறப்பாகச் சைவ சாத்திரங்களையும் எனக்கு நன்முறையில் அறிவுறுத்திய பெருந்தகையார் அவரே. அவர் ஆறுமுகநாவலர் மாணாக்கருள் ஒருவர் ; சைவ சாத்திரங்களைப் பன்முறை பலர்க்குப் பாடஞ் சொன்னவர் ; பதினெண் புராணங்களையும் பிரசங்கஞ் செய்தவர் ;

இக்கால ஆராய்ச்சி முறைகளை வெறுப்பவர். என் மண இதழைச் செலுத்தி வாழ்த்துப்பெற மயிலை மகா வித்துவான் முதலியாரிடஞ் சென்றபோது, அவர் எனக்கு அறிவுறுத்தியது, 'போகத்தில் அளவாயிரு' என்பது.

பாம்பன் சுவாமிகள்

பாம்பன் சுவாமிகள் என்பவர் பாம்பனில் தோன்றிய குமரகுருதாச சுவாமிகள். சுவாமிகள் வடமொழிக் கடலையும் தென்மொழிக் கடலையும் முழுதொருங்குண்ட காளமேகம். அம்மேகம் 6666 பாச் செய்யுளையும் பல உரைச் செய்யுளையும் பொழிந்தது. அடிகள் கடைப்பிடித் தொழுகிய அறவொழுக்கங்களுள் தலையாயது பொய்யாமை. தம்மைச் சூழ்ந்தவரால் பொய் இடம் பெறுவதை உணர்ந்ததும், அவர் உண்ணா நோன்பிருந்து, கழுவாய் தேடுவதை யான் பலமுறை பார்த்துள்ளேன்.

குமரகுரு திருவல்லிக்கேணியில் தங்கியிருந்தபோது நாடோறும் மாலை வேளையில் கடற்கரை செல்வர். அவருடன் யானும் போவேன். அடிகள் வடமொழி உபநிடதக் கருத்துக்களைத் தமிழில் விளக்குவர்; சாத்திர நுட்பங்களை எளிதில் வெளியிடுவர். தசகாரியம் முதலியனவும் அவரால் எனக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டன.

அந்நாளில் மறைமலை அடிகள் 'குகானந்த நிலயம்' போதருவர். இரவில் நாங்கள் இருவேமும் ஆராய்ச்சி முறையில் ஏதேனும் பேசுவோம்; ஒருபோது முருகனைப் பற்றி உரையாடினேம். ஏதோ ஒரு மதில் கோழியும், சில ருத்ராக்ஷ பூனைகளுஞ் சேர்ந்து எங்கள் உரையாடலைத் தவறான முறையில் பாம்பன் சுவாமிகளிடம் உளறின போலும்! ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் ஓராண்டு விழாவிலே தலைமை வகித்த பாம்பன் அடிகள் முடிவுரையில் என்னைச் சுட்டி 'நாத்திகன்' என்றார். இந்நாளாயின் யான் அவ்வுரையைக் கருத்திலிருத்தாது நகைத்து விடுவேன். அந்நாளைய இளமைக் கொழுமை

வாளா இருக்குமோ ? அது சீற்றம் மூட்டியது. சுவாமிகளும் கூட்டமும் நிலையத்தை விடுத்து ஏகும்வரை பொறுமை காத்தேன். பின்னே யான் ஐயுற்ற ஆட்களைக் கண்டபடி வைதேன். அடுத்தநாள் சுவாமிகளிடத்திருந்து பிழை திருத்தத்துக்கு என்று வழக்கப்படி அச்சுத்தாள்கள்வந்தன. அவைகளைக் கொண்டு வந்த ஆள்வயம் முடங்கலொன்று தீட்டி அனுப்பினேன். அதில், 'நாளை அடிகள் நிஷ்டையில் அமரும்வேளையில் முருகனை நோக்கி என் நிலையைக் கேளுங் கள். பின்னே என் நிலைகுறித்து முடிவுக்கு வாருங்கள்' என்று குறித்திருந்தேன். முடங்கலைக்கண்டதும் சுவாமிகள் வண்டியேறி ஏழை வீட்டை அடைந்தார்கள். சுவாமிகளைக் கண்டதும் அவரை ஒருபீடத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தேன். குமரகுருதாசர் என்னை நோக்கி 'உன் முடங்கல் என் நெஞ்சை அரிக்கிறது. பயல்கள் என்னென்னவோ சொல்லி விட்டார்கள்' என்று மொழிந்ததும், யான் சுவாமிகளின் நிலைகண்டு வருந்தி வணக்கஞ் செய்தேன். இன்னின்னவர் இப்படி இப்படிச் சொன்னார் என்று அடிகள் அருளிச் சிறிதுநேரம் வெவ்வேறு பொருள்பற்றிப் பேசி விடை பெற்றார்கள். கோள்மூட்டிகளின் அட்டவணை கிடைத்தது. அவர்களிற் சிலர் படிப்பாளிகள்.

ஒருமுறை அடிகள் கால்மீது வண்டி ஏறியது. அது காரணமாக அவர் ஜெனரல் ஆஸ்பெட்டலுக்குச் சென்றார். அவரைப் பார்க்கப் பலர் போனார். யான் உட்செல்லுதற் குரிய சீட்டுப் பெறக் கடிதம் எழுதினேன். சீட்டுக் கிடைக்க வில்லை. அதனால் சுவாமிகளைப் பார்க்கச் சென்றேனில்லை. வேறு வழிபற்றிச் செல்ல என் மனம் ஒருப்படவில்லை. இதுபற்றிப் பலவிதக் கூக்குரல்கள் கிளப்பப்பட்டன. அடி கள் குணமடைந்து வெளியே வந்தார்கள். ஒருநாள் யான் சென்று அடிகளைக் கண்டேன். கூக்குரல்களைப்பற்றிச் சுவாமிகள் விசாரணை புரிந்தார்கள். நிகழ்ந்ததைக் கூறி னேன். 'உரிமைச் சீட்டுப்பெற நீ முயன்றதை ஒருவரும்

தெரிவிக்கவில்லை' என்று சொல்லிச் சிவஞான முனிவரைப் பற்றிச் சுவாமிகள் நீண்ட நேரம் பேசினார்கள். பொய்க் கோள் மூட்டியவர் அனைவரும் சிவப்பழங்கள்.

ஞானப்பூங்கோதை என்பவரும்,அவர் தம் பெரிய தாயாரும் சிகிச்சையின் பொருட்டுச் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் தங்கினர்; அடிக்கடி தமையனாரையும் என்னையும் பார்ப்பர். ஒருநாள் 'இங்குள்ள சுவாமிகள் சிலரைப் பார்த்தல் வேண்டும்' என்றனர். 'யான் ஒரு சுவாமிகளிடம் செல்வதுண்டு. வேண்டுமானால் அவர்களிடம் உங்களை அழைத்துச் செல்கிறேன்' என்றுரைத்தேன். அதற்கு அவர் இணங்கினர். யான் அவரை அழைத்துச்சென்று சுவாமிகளிடம் அறிமுகஞ் செய்து வைத்தேன். சுவாமிகள் அவர் தம் நிலைகண்டு கருடோகம்பாவனை பற்றி ஒருமணி நேரம் பொழிந்தார்கள். அப்பொழிவு அவர்க்குக் கோடைக்கால மழையாயிற்று.

பாம்பன் சுவாமிகள் மருத்துவச் சாலையில் தங்கியபோது தாங்கண்ட மயூரவாகனக் கோலத்தை ஆண்டுதோறுங் கொண்டாடினர்; அதற்கென்று ஒரு நிதி திரட்டிச் சாசனம் எழுதினர். மயூரவாகனசேவன விழா தம்மால் அமைக்கப்பெற்ற மகா தேஜோ மண்டலத்தால் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பட வேண்டுமென்பது சுவாமிகள் வேட்கை. அவ் வேட்கை ஒரு சாசனமாயிற்று. ஒருநாள் அச்சாசனத்தை என்னிடம் அடிகள் காட்டினார்கள். 'நிதியும் சாசனமும் அநாவசியம்' என்று என் கருத்தை வெளியிட்டேன். அக் கருத்து அடிகளின் முகத்தைச் சிவக்கச் செய்தது. நிதியும் சாசனமும் நீதிமன்றமேறுமென்பது எனது அநுபவம்.

சுவாமிகள் முருகன் திருவடி நீழலை அடைந்தபோது (30-5-1929) யான் பாட்டால் அவரைப் போற்றினேன். அப்பாடல்கள் வருமாறு:—

பாம்பனெனும் பதிமுளைத்த பவளக் குன்றே
 பழம்பாண்டித் தமிழ்ப்பொழிலே பண்பா ரில்லத்
திம்பயிரே அன்புகொழி திரையே தெய்வத்
 திறங்கண்ட அறநிலையே செகத்தி லுற்ற

கூம்பலற எழுகதிரே குழந்தை வேலன்
குகனெறியே நெறியென்ற குருவே நீதி
ஓம்புகவென் றுரைத்தொழுகி உலகில் வாழ்ந்த
உயர்குமர குருதாச ஒளியே போற்றி.

செந்நெறியீ தெனவறியாச் சிறிய னேற்குச்
சேந்தனடி பிறழாத சிந்தை கூட்டிப்
பன்னெறியும் பலகலையும் பகர்வ தந்தப்
பரனடியைப் பற்றுவதே பற்ரு யென்று
சென்னைநகர்க் கடற்கரையிற் செப்பிப் போந்த
தென்முகத்துப் பெருங்குருவே தேவே என்றும்
அன்னவுரை யுயிர்க்கமுதாய் ஆக்கஞ் செய்ய
அருள்குமர குருதாச அடிகள் போற்றி.

கடலினிலே அலைபாடக் காணு வானில்
காண்டிங்கள் நிலவாடக் கரைந்த வெள்ளித்
திடலெனவே ஒளியோடத் திகழுஞ் சோதித்
திருமுடியில் சடைதாழச் செங்கை நீட்டிக்
கடவுளிலே உலகுயிர்கள் கலந்து நிற்கும்
கருத்துரைத்தே எனையாண்ட கருணைக் கோலம்
உடலுயிரே உயிர்க்குயிரே உள்ளம் நீங்கா
ஓதரிய குமரகுரு உடையாய் போற்றி.

கலக்கமளி அரசியலைக் கடையேன் கொண்ட
கடந்தபதிற் றுண்டாகக் கருணை நோக்கில்
துலக்கமிகு வாய்மொழியைத் தோய்ந்துன் ணுதே
துயருற்றேன் பொறுத்தருள்க தூய்மைக் கோவே
இலக்கியமும் இலக்கணமும் ஏந்தி ஏந்தி
இறுமாப்பில் இறந்தொழிந்த இளமைக் காலை
நலக்குரிய ஞானநெறி நன்று காட்டி
நயந்தாண்ட குமரகுரு நாத போற்றி.

வேறு

பொய்யினில் முனிவு கொண்ட புண்ணியப் பயனே போற்றி
மெய்யினில் கனிவு பூண்ட விழுத்தவ மணியே போற்றி
செய்யவன் அருளைப் பேணிச் செந்தமிழ்க் கவிதை பெய்த
ஐயனே குமர தாச அழகனே போற்றி போற்றி.

டாக்டர் சாமிநாத ஐயர்

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று

என வரூஉம் பொய்யா மொழிக்கு டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் வாழ்க்கை ஓர் இலக்கியம். சாமிநாத ஐயர் தமிழிலே பிறந்தார்; தமிழிலே வளர்ந்தார்; தமிழிலே வாழ்ந்தார். அவர் பிறப்புந் தமிழ்; வளர்ப்புந் தமிழ்; வாழ்வுந் தமிழ். அவர் மனமொழி மெய்களெல்லாந் தமிழே ஆயின. அவர் தமிழாயினர்; தமிழ் அவராயிற்று. அவர் தமிழ்; தமிழ் அவர்.

ஐயரின் இளமைக் காலமும் இடைக் காலமுஞ் சோதனைக்குரியன. அவர் சோதனை வலையில் சிக்கினாரில்லை. அஃது அவரது தவப்பயன். அக்காலம் சண்டை மயமானது. ஐயர் புலமை அவரைச் சண்டையில் புகுத்தவில்லை; தமிழ்த் தொண்டில் புகுத்தியது. அத்தொண்டு அவரை மஹாமஹோபாத்தியாயர் ஆக்கிற்று; தாக்ஷிணாத்திய கலாநிதி ஆக்கிற்று; டாக்டர் ஆக்கிற்று; தமிழ் தாத்தா ஆக்கிற்று; தமிழ்க்கோயில் ஆக்கிற்று.

பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுக்குக் கால்கொண்டவர் ஆறுமுக நாவலர்; சுவர் எழுப்பியவர் தாமோதரம் பிள்ளை; கூரை வேய்ந்து நிலையம் கோலியவர் சாமிநாத ஐயர்.

ஐயரைப் பார்க்க அவர் வீட்டுக்கு யான் பன்முறை சென்றதில்லை. காரணம் அவர்தந் தொண்டுக்கு இடர் செய்தலாகாதென்பதே. என் வாழ்வில் அவர் வீட்டுக்குச் சென்றது எத்தனை நாள் இருக்கும்? சொன்னால் வியப்பாயிருக்கும். மூன்றேநாள். ஒருமுறை கதிரேசஞ் செட்டியாருடனும், மற்றொரு முறை மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையுடனும், இன்னொரு முறை புலியூர் ஞானகிராம் பிள்ளையுடனுஞ் சென்றேன். தமிழ் ஐயரை வழிகளில் பார்ப்பேன்; கூட்டங்களில் காண்பேன்; கோயில்களில் நோக்குவேன்.

சிற்சில சமயம் சிறிது நேரம் பேசுவோம்; மிகச் சிலவேளை களில் நீண்ட நேரம் பேசுவோம். திருவான்மியூர் கோயிலில் ஒருமுறை சில மணி நேரம் பேசினோம். அது பெரிதும் நூல்களின் பதிப்பைப் பற்றியது.

ஐயரை முதல் முதல் வைஜயந்தி அச்சகத்தில் கண்டேன். அவ்வச்சகத்தில் ஐயர் நூல்கள் பதிக்கப்பட்டன. அங்கே என் தமையனார் அதுபோது மேற்பார்வையாளரா யிருந்தார்.

இராமலிங்க சுவாமிகளின் தமையனார் சபாபதி பிள்ளை யின் புதல்வர் வடிவேற் பிள்ளை, கதிரைவேற் பிள்ளைமீது தொடுத்த வழக்கில் சாமிநாத ஐயர் சான்றை முன்னவர் விரும்பினர். ஐயர் ஜார்ஜ் டவுன் மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டுக்கு வந்தனர்; ஓர் அறையில் அமர்ந்தனர். அங்கே ஒரு சிறு கூட்டம் நுழைந்தது. யானும் அதைத் தொடர்ந்தேன். இராமலிங்க சுவாமிகளைப் பற்றியும் ஆறுமுக நாவலரைப் பற்றியுஞ் சில நல்ல குறிப்புக்கள் ஐயர் வாயிலாக வெளி வந்தன. அவைகள் இதுகாறும் எந்நூலிலும் வெளிவர வில்லை. பின்னே ஐயர் சான்று கூறினர். அவர் சான்று கதிரைவேற் பிள்ளைக்கே சாதகமாயிற்று. ஐயர் சான்றுக்கு மாஜிஸ்டிரேட் பெருமதிப்பளித்ததை யான் நேரே கண் டேன். வழக்கு முடிவில் கதிரைவேற் பிள்ளை வெற்றிக்கு ஐயர் சான்றும் துணையாக நின்றது என்று பேசப்பட்டது.

சுவாமி வேதாசலத்தின்மீது மானநஷ்ட வழக்கொன்று கந்தசாமி கவிராயரால் தூத்துக்குடி நீதிமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்டது. அதன் சார்பாகச் சென்னையில் சான்று கள் திரட்டப்பட்டன. சான்றுக் குழுவில் ஐயர் பெயருஞ் சிக்கிக் கொண்டது. ஐயருக்குச் சான்றுகூற விருப்ப மில்லை என்பது பல வழிகளில் விளங்கியது. ஒரு பக்கம் கந்தசாமி கவிராயர் நின்றார்; இன்னொரு பக்கம் சுவாமி வேதாசலம் நின்றார்; இடையில் ஐயர் நின்றார். என் தமையனாரையும் என்னையும் ஐயர் அழைத்து, 'யான்

சான்று கூறுதற்கு முன்னுல் வேதாசலம் சமாதானமாகி விடுவது நல்லது. என் சான்று அவருக்குப் பாதகம் விளைக்கலாம். நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. நீங்கள் சொன்னுல் வேதாசலம் கேட்பாராமே' என்று ஓதினுர். ஐயர் விரும்பியவாறே வழக்குச் சமாதானத்தில் முடிந்தது.

திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் ஆண்டு விழாக்கள் திருவேட்டீச்சுரத்தில் நடைபெறும். அவ்விழாக்களில் பல தேவார சபைகள் கலந்துகொள்ளும். ஐயர் சபைகளுடன் வெயிலையும் பொருட்படுத்தாது வருவர். ஓராண்டு விழா அவர் தலைமையிலேயே நடந்தது. முடிவுரையில் அவர், 'சுருங்கிய முறையில் மாகேசுர பூசை செய்வது புண்ணியம். காலைவேளையில் நீங்கள் உப்புமாவுக்குச் செலவிடுந் தொகையைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டேன். அது மிகை. அத்தொகைகொண்டு ஏதேனும் சிவ நூல் ஒவ்வொன்று ஆண்டுதோறும் வெளியிடலாமே' என்று அஞ்சாது அறிவுறுத்தினர். நன்றி கூறுகையில் அவ்வுறுத்தலைப் பாராட்டினேன். மறு ஆண்டு 'சந்தான குரவர்' வரலாறு வெளிவந்தது.

சாமிநாத ஐயர் 'தேசபக்தன்' நிலையத்தில் ஒருநாள் காணப்பட்டனர். அவருடன் ஓர் இளைஞர் இருந்தார். ஐயர் காட்சி எனக்கு ஆனந்தம் அளித்தது. 'தேசபக்தன்' நிலையத்தை முற்றும் ஐயருக்குக் காட்டி ஆசிபெற்றேன். 'இவன் தந்தை சாமிநாத ஐயர் என்பவர்; தமிழ்ப் புலவர்; காலமாயினர்; 'தேசபக்த'னில் தொண்டுசெய்ய விரும்புகிறுன்' என்று ஐயர் கூறினர். ஓராளுந்தேவையில்லாத சந்தர்ப்பம். ஆயினும் தமிழ் ஐயர் விரும்பியவாறு நடந்தேன். அவ்விளைஞர் இப்பொழுது 'சுதேசமித்திர'னில் உதவி ஆசிரியராக உள்ள நடேச ஐயர்.

ஒருநாள் திருவான்மியூரில் ஐயரும் யானும் நீண்ட நேரம் பலவற்றைப் பற்றிப் பேசினேும். அப்பேச்சிடை, 'நீங்கள் தமிழ்த் துறையிலேயே தொடர்ந்து உழைத்

திருத்தல் வேண்டும். அதிலும் இதிலும நுழைந்தது தவறு' என்ற கருத்துப்படக் கழறினர். யான், 'அலைவது என் பிறவிக் கூறு' என்றேன். ஐயருக்கு நகைப்புண்டா யிற்று.

ஐயரிடம் அணுகிப் பேசுங்கால் அவர் முகத்தில் ஒருவித ஒளி கால்வது புலனாகும். காரணம் என்ன? ஐயர் ஓலை ஏடுகளை ஒப்பிடும்போது அவர் மனம் ஆன்றோர் பாக்களில் ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து செல்லும். மனம் ஆழ்ந்து செல்லச் செல்ல அது புலன்களின் கட்டிலிருந்து விடுதலையடையும். விடுதலை யடைந்த நன்மனத்தினின்றும் எழும் ஒளி புறத்திலுங் காலும். அவ்வொளியே ஒழுக்கங் காப்பது. ஒளியும் ஒழுக்கமும் ஐயரைத் தமிழ்க்கோயிலாக்கின.

மறைமலை அடிகள்

மறைமலையடிகள் யார்? சுவாமி வேதாசலம். அடிகள் கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியரா யிருந்தவர். அவரது பழைய பெயர் நாகை-வேதாசலம் பிள்ளை என்பது. அற்றை நக்கீரனாரும் பிற்றைச் சிவஞான முனிவரனாரும் ஒருருக்கொண்டு வேதாசலனாராகப் போந்து இற்றைத் தமிழ் வளர்க்கிறார் என்று யான் அவரைச் சொல்லாலும் எழுத்தாலும் போற்றுவதுண்டு. வேதாசலனார் தமிழ் - செந்தமிழ் - சங்கத்தமிழ் - என்னை அவ்வாறு சொல்லவும் எழுதவுஞ் செய்தது. இந்நாளில் சங்க நூல்களின் சுவை யைத் தமிழ் நாட்டுக்கு ஊட்டிய பெருமை வேதாசலனார்க் குண்டு என்று அறுதியிட்டுக் கூறுவேன். அவர் ஆங்கிலத் திலும் புலமை பெற்றவர்; வடமொழியுந் தெரிந்தவர்.

ஈழக் கதிரைவேற் பிள்ளைக்கும் நாகை வேதாசலம் பிள்ளைக்கும் அடிக்கடி நிகழ்ந்த வாதப்போர், மிக இளமை யில் இவருடன் கலந்து உறவாட, என்னை விடாமல் தகைந் தது. பின்னே 1910-ம் ஆண்டில் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் வேதாசலனாரின் சொல்லமிழ்தைப் பருகுந் தவமுடையவ

றுனேன். அவரது தமிழ் உடலும், தமிழ் உரையும், தமிழ்க் குரலும். தமிழ்ப் பொருளும் என்னை அவர்தம் தோழனாக்கின; தொண்டனாக்கின.

வேதாசலம், அடிகளாகிப் பல்லாவரத்தை உறைவிடமாகக் கொண்டபோது, அடிகள் ஒருநாள் இராயப்பேட்டை நண்பர் சிலரை வரவழைத்தார்; பகலில் தமிழ் விருந்தளித்தார்; மாலையில் திரிசூலத்தில் சிவ விருந்தளித்தார். தமிழும் சிவமும் ஒன்றிய மறைமலை அடிகளின் விருந்து மறக்கற்பாலதன்று.

முன்னாளில் மறைமலையடிகள் அடிக்கடி இராயப்பேட்டை போதருவர்; 'குகானந்த நிலைய'த்தில் தங்குவர். அடிகட்கு எல்லாப் பணிகளையும் யானே செய்ய முந்துவன். மற்றவரும் போட்டியிடுவர். இரவில் சங்க நூல்களில் எனக்குற்ற ஐயங்களை அடிகளிடம் வெளியிடுவன். அடிகள் படுக்கையில் கிடந்துகொண்டே ஐயங்களைக் களைவர். வேறு பல தமிழ்ப் பேச்சுக்களும் எங்களிடை நிகழும்.

மறைமலை அடிகளுடன் யான் தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபைக்கு இரண்டுமுறை சென்றேன்; நாகை முதலிய சில இடங்கட்குஞ் சென்றேன்; சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினேன். அந்நாளில் தமிழ் வானத்தில் ஒரு தூய திங்களென அடிகள் திகழ்ந்ததை யான் கண்டேன்.

வெஸ்லி கல்லூரித் தமிழ்ப்பேராசிரியர் பதவிக்கு யான் முயன்ற வேளையில் *தகுதித்தாள் ஒன்று மறைமலை

---

*

Pallavaram,
28th March, 1916

From

SWAMI VEDACHALAM,
Formerly Lecturer in Tamil in the Madras Christian College,
Now Master of the Sacred Order of Love, Pallavaram;
and Editor of 'Jnanasagaram.' and
'Oriental Mystic Mayna.'

For the last four or five years I have had an intimate acquaintance with Pandit T. V. Kalyanasundara Mudaliar of Royapettah,

அடிகளால் வழங்கப்பட்டது. அஃது இன்னும் என்னிடத்தில் இருக்கிறது.

அடிகளால் டி. எம். அச்சகம் என்றொன்று அமைக்கப்பட்டது. அதைத் திறக்குந்தொண்டு எனக்குக் கிடைத்தது. அத்திறப்பு விழா சுருங்கிய முறையில் செவ்வனே நடைபெற்றது. 'செய்வன திருந்தச் செய்' என்னும் முதுமொழிக்கு அடிகளின் வாழ்க்கை ஓரிலக்கியம்.

யான் கல்லூரி விடுத்து அரசியலில் தலைப்பட்டதை மறைமலை அடிகள் ஆதரித்தாரில்லை; என்னைக் கடிந்தும் பேசினர். தமிழ்ப் புலவர்களில் என்னைக் கடிந்து பேசுவோர் உலகில் ஒருவர் இருக்கிறாரெனில் அவர் மறைமலை அடிகளே யாவர்.

1929-ம் ஆண்டில் திருப்பாதிரிப்புலியூரில் ஞானியார் சுவாமிகள் முயற்சியால் சுவாமிகளின் பள்ளியில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் சார்பில் சைவர் மகாநாடொன்று கூடியது. அது மறைமலை அடிகள் தலைமையில் நடைபெற்றது. தென்னாட்டுச் சைவக் குழாங்கள் அம்மகா நாட்டில் மலிந்தன. மகாநாடு ஆறுநாள் சிறப்பாக நடந்தது. நிகழ்ச்சி முறைகள் பல தென்னாட்டுச் சரித்திரத்தில் குறிக்கத்தக்கன. இறுதிநாள் மாலையில் திருஞானசம்பந்தரைப்பற்றி யான் பேசப் புகுந்தேன். கூட்டம் பெருகியது. பள்ளியின் இடம் போதவில்லை. பெருங்கூட்டம் வெளியே திரண்டது. யான் நீல வானத்தின் கீழ்ப் பேசலானேன். என் வாழ்நாளில் யான் பேசிய பேச்சுக்களில் நினைவூட்டிக் கொள்ளத்

---

and all along I was much pleased with his sweet manners, high thinking and sound scholarship in Tamil language and literature. His breadth of mind and great philanthrophic spirit mark him out as a rare scholar in the class of modern Tamil Pandits. I am sure both by his example and precept he would prove himself to be a model Tamil teacher to the students of any College-class.

VEDACHALAM

தக்கனவற்றுள் அன்றைய பாதிரிப்புலியூர் பேச்சும் ஒன்று. என் பேச்சின் மாண்பை இங்கே யான் எப்படிப் பேசுவேன்! தமிழ்க் குழவி - ஞானசம்பந்தம் - என் நாவில் நிலவியது ; அமைதிக் கூட்டத்தில் பொலிந்தது ; தலைமை வகித்த அடிகளிடம் தவழ்ந்தது. எல்லாம் ஞானசம்பந்த மாகவே திகழ்ந்தன. அடிகள் ஞானசம்பந்தரைத் தமது ஆருயிர்க் குருவாகக் கொண்டவர் ; அவர் தமிழில் மூழ்கிய வர். அத்தகைய உள்ளம் என் பேச்சில் எளிதில் திளைத் தது. அடிகள் கண்ணீர் மல்க எழுந்தார்; முடிவுரை கூறினாரில்லை. மறைமலையின் மனம் என்மீது படிந்தது. என்னைப் புகழும் அளவில் முடிவுரை நின்றது. புகழ்ச்சி தெய்விகம் வரை சென்றது. அப்புகழுரையின் ஆவி அணித்தே என் தலைமையில் காஞ்சியில் நடைபெற்ற ஞானியார் சங்க ஆண்டு விழாவில் சங்கத்தார் எனக்களித்த நன்மொழித் தாளில்* எதிரொலி புரிந்தது.

* ....அறிஞர்களால் தமிழ்க்கடலெனப் போற்றப் படும் மறைமலையடிகள் தலைமைபூண்ட திருப்பாதிரிப்புலியூர் சைவர் மகா நாட்டில் சென்ற ஞாயிறன்று, திருஞானசம்பந்தர் பெருமை பற்றி ஒன்றரைமணி நேரம் வரைத் தாங்கள் நிகழ்த்திய அறிவும் ஆற்றலும் உண்மையுஞ் செறிந்த விரிவுரை கேட்ட அவ்வடிகளே மெய்ம்மறந்தவர்களாகி "நமது ஆண்டவன் ஆளுடைய பிள்ளை யாரின் மூலமாகவே இறைவனைக் காணல் வேண்டுமென்ற உண் மையை அறிவாலும், அனுபவத்தாலும் மிகத் திறம்பட அழகமைய பொருத்திக்காட்டி நம்மனைவர் நெஞ்சை யெல்லாம் நீராயுருக்கிய திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்க்கு நாம் இப் பிறவியிலல்லாது எப்பிறவியிலும் கடப்பாடுடையோமா யிருத்தல் வேண்டும். திருஞானசம்பந்தர் வாயிலாக உண்மைக் கடவுட் காட்சியைக் காண்டல் வேண்டுமென எடுத்துரைத்த இவரை நாம் தெய்வமாகக் கொள்வோமாக" என்று உரைத்தாரென்றால் ஏழை யேங்கள் தங்களை எம்மொழியால் போற்றிப் புகழ்ந்துரைப்போம் ;

என் பேச்சைக் குறித்து அடிகளிடத்தினின்றும் அடிக்கடி எச்சரிக்கை எழும். 'இரைந்தும் விரைந்தும் பேசுவது உமக்கு இயற்கையில் அமைந்துள்ளது. அதை ஓரளவிலேயே பயன்படுத்தல் வேண்டும். இயற்கைச் சக்தியை அளவின்றிப் பயன்படுத்தினல் அஃது உடலுக்கு ஊறு செய்வதாகும்' என்று அடிகள் அறிவுறுத்துவர். எச்சரிக்கையும் அறிவுறுத்தலும் என் காதில் நுழையும்; ஆனால் என் மனத்தில் நுழைவதில்லை. அடிகளின் நன்மொழியை அலட்சியஞ் செய்யவேண்டுமென்பது எனது நோக்கமன்று. என் பிறவிக்கூறு நன்மொழிமீதுங் கவலை செலுத்த விடவில்லை. யான் பெற்ற இயற்கைச் சக்தியின் வரம்பு கடந்தே பேசினேன். விளைந்ததென்னை? எனது உடலின் வன்மையும் பேச்சின் வன்மையும் மென்மையாயின.

மறைமலை அடிகள் உடல் ஓம்புவதில் கண்ணுங் கருத்துமுடையவர்; தமது நிலையம் போதருவோரை உடலோம்பலில் மனஞ் செலுத்துமாறு வலியுறுத்துவர்; எனக்குஞ் சொல்வர். அடிகளின் உடலோம்பு முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க யான் முயன்றேன். அம்முயற்சி சில மாத காலமாதல் இடையீடின்றி நிகழ்ந்ததா? இல்லை. சில வாரக் கணக்கிலேயே அது வீழ்ந்தது. என் வாழ்க்கை வானக் கப்பலில் பறப்பது. அப்பறவைக்கு நேரம் ஏது? ஓய்வு ஏது? ஒன்று மட்டும் நிலைத்தது. அஃது எது? அஃது 'எனிமா'.

பின்னும் அவ்வடிகளே "ஞானசம்பந்தரைப் போற்றும் இத்தெய்வம் எல்லா நலனும் பெற்று நம்மிடை நீண்டநாள் நிலவுவதாக என்று இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக" என்று ஆராமையோடும் ஆர்வத்தோடும் மெய்ம்மறந்து மொழிந்தருளினர்கள். நாங்கள் வேறு மொழி கூருது அவ்வடிகள் உரைத்த மெய்ம்மொழியையே உளங்கொண்டு தாங்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து சமயத்தொண்டு புரிந்து காட்டினரைச் சமயப்பற்றுடையவராகச் செய்யச் செவ்வேட்பரமன் திருவருள் பாலித்தருள வேண்டுகின்றோம். (25-6-1929)

அதுவுஞ் சென்னையிலேயே. வெளியூர் அதை நாடுவ தில்லை.

மறைமலை அடிகளின் கருத்துக்கும் என் கருத்துக்கும் வேற்றுமையுண்டா? இல்லையா? சிலவற்றில் உண்டு. அரசியல் துறையில் அடிகள் போக்கு வேறு; அடியேன் போக்கு வேறு. இரண்டுக்குஞ் சந்திப்புண்டாதல் அரிது. அடிகள் எழுத்தில் ஆரியர் தமிழர் என்ற பிரிவை வளர்க்குங் கருவிகளிருக்கின்றன. அவை மக்களின் ஒருமைப்பாட்டையும் வளர்ச்சியையும் குலைக்குமென்பது எனது உட்கிடக்கை. மறைமலை அடிகள் சமய நூல்களிலும் தத்துவ நூல்களிலும் புகுந்து ஆராய்ச்சி என்று வெளியிடுங் கருத்துக்களை என்மனம் ஏற்பதில்லை. சமயமும் தத்துவமும் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டாதன என்பதும், அவ்வாராய்ச்சியால் மக்கள் வாழ்க்கை நலம்பெறாது முரட்டுக்கும் மூர்க்கத்துக்கும் இரையாகுமென்பதும் எனது எண்ணம். ஒருவர் பன் மனைவியரை மணக்கலாமென்று அடிகள் அறைவது எனது நோக்குக்கு முற்றும் முரண்பாடு. 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி; ஒருத்திக்கு ஒருவன்' என்பது எனது கொள்கை.

மறைமலையடிகளிடத்தில் பலவித நல்லியல்புகளுண்டு. அவைகளுள் சிறந்த ஒன்று இரக்கம் - ஜீவகாருண்யம். அடிகளின் இரக்கப் பண்பை விளக்குதற்கு ஈண்டொரு நிகழ்ச்சி குறித்தல் சாலும்.

இராமலிங்க சுவாமிகளை யொட்டிக் கதிரைவேலருக்கும் வேதாசலனார்க்கும் பலதிற வாதங்கள் நடந்தன. சிவவடியார் திருக்கூட்டங்கள் இரண்டாகப் பிரிந்தன. ஒரு கூட்டம் கதிரைவேற் பிள்ளையை ஆதரித்தது; மற்றொன்று வேதாசலத்தை ஆதரித்தது. பின்னைய கூட்டம் கதிரைவேற் பிள்ளைக்குப் பலவித தீங்கு செய்ய முயன்றது. கதிரைவேலர்மீது கல்லெறிந்தது; அவரை இழித்து இழித்துத் துண்டுகள் வெளியிட்டது; அவரைப் போன்ற உருவஞ்செய்து அதைப் பாடையிலிட்டுக் கொளுத்தியது; இவை

களெல்லாம் போக, மற்ருெரு கொடுமை நிகழ்த்த உறுதி கொண்டது. அஃது இராமலிங்க சுவாமிகள் கொள்கைக்கு முற்றும் மாறுபட்டது. அஃதென்ன ? கொலே!

வழக்குக் காலத்தில் கதிரைவேற் பிள்ளே இரவு பத்து மணிவரை சிந்தாதிரிப்பேட்டையி லிருப்பர் ; சில சமயம் பன்னிரண்டு மணி வரை இருப்பர் ; அதற்குமேல் புரசை நோக்குவர். ஒருநாள் அவரை வழியிலே கொலேசெய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதாம். அச்செய்தி வேதாசலஞர்க்கு எப்படியோ எட்டியது. வேதாசலஞர் இரக்கம் உடையவர் ; இராமலிங்க அடிகளின் அருள் நெறியில் நிற்பவர் ; அவர் என் செய்தார் ? யாழ்ப்பாணத்து மாணுக்கர் ஒருவர் வாயிலாகக் கொடுமையைக் கதிரைவேற் பிள்ளேக்கு அறிவித்தனர். அன்று கதிரைவேற் பிள்ளே தக்க காவலுடன் சென்றனர். கொலேஞர் கருத்து நிறைவேறவில்லே. இந்நிகழ்ச்சியை எனக்குச் சொன்னவர் மறைமலேயடிகளே.

மறைமலே அடிகட்கு மக்கட்பேறு உண்டு. அவர்தம் மக்களில் ஒருவர் மறை. திருநாவுக்கரசு. இவர்க்குப் பொதுத் தொண்டில் ஊக்கம் அதிகம். இவர் நாட்டுப்பற்று மேலிட்டான் இருமுறை சிறைக்கோட்டம் நண்ணினர். இப்பொழுது திருநாவுக்கரசின் வாழ்க்கை தமிழ்த்தொண்டுக்கும் சிவத்தொண்டுக்கும் பயன்பட்டு வருகிறது. வித்துவான்கள் கிராமத்தொண்டு செய்தல் வேண்டுமென்பது எனது வேணவா. அது வித்துவான் திருநாவுக்கரசு வாயிலாக நிறைவேறி வருகிறது. ஒரு தொண்டரை - தமிழ்த்தொண்டரை - சிவத்தொண்டரை - மகஞகப் பெற்ற பெருமை வாய்ந்த மறைமலேயடிகள் வாழ்க.

ஞானியார் சுவாமிகள்

ஞானியார் சுவாமிகளின் முழுப்பெயர் சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் என்பது. சுவாமிகள் திருக்கோவலூர் ஆதீனம் ஞானியார் மடத்தின் தலேவரா

யிருந்தவர். அம்மடத்தின் கிளையுள்ள திருப்பாதிரிப்புலி யூர் அறப்பள்ளியே சுவாமிகளின் உறைவிடமாயிருந்தது.

தமிழ் நாட்டில் எத்துணையோ மடங்கள் உள்ளன. அவைகள் என்னை ஈர்த்தனவா? இல்லை. அம்மடங்களுள் ஒன்றாகிய ஞானியார் மடம் மட்டும் என்னை ஈர்க்குமோ? பின்னை என்னை ஈர்த்தது எது? ஞானியார் சுவாமிகளின் பரந்த கலையொளி.

ஞானியார் சுவாமிகள் தென்மொழியில் பெரும்புலமை வாய்ந்தவர்; வடமொழியில் புலமையுடையவர். சுவாமி கட்கு ஆங்கிலமுந் தெரியும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகச் சுவாமிகளிடத்தில் இயற்கைப் புலமை அமைந் திருந்தது.

சுவாமிகளை யான் முதல் முதல் 1913-ம் ஆண்டிலே வேலூரிலே சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டு விழா மேடையிலே கண்டேன். அந்நாள் நன்னாள்.

ஆறுமுக நாவலரை யான் கண்டதில்லை. அவரது நாவன்மையைப் பிறர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இளமையில் யான் கண்ட நாவலர் கதிரைவேற்பிள்ளையே. ஞானியார் சுவாமிகள் பேச்சைக் கேட்ட பின்னைத் தமிழ் நாட்டில் மற்றுமொரு நாவலர் இருத்தலைக் கண்டேன். தமிழ் நாட்டிலும் கிளாட்ஸன்கள் சுரேந்திரர்கள் இருக் கிறார்கள் என்று என் நெஞ்சம் எண்ணியது.

ஞானியார் சுவாமிகள் அறப்பள்ளித் தலைமையேற்று அரை நூற்றாண்டு ஆயபோது, அப்பள்ளிச் சார்பில் பொன் விழா (1939) கொண்டாடப்பட்டது. அவ்விழா மலரில் என் சிறு மொழியும் இடம் பெற்றது. அம்மொழியில் இரண்டொரு பகுதியை அகழ்ந்து ஈண்டுத் தருகிறேன். அஃது ஈண்டைக்குப் பொருத்தமாகும்.

......முருகன் சேவடி வருடி யுருகும் ஈரநெஞ்சும், அவன் புகழ் பேசி இனிக்கும் நன்றாவும், தண்மை பொழி

யும் செவ்விய நோக்கும், வெண்ணீறு துதையும் நெற்றி யும், மாணிக்கக் குழை பிறங்குஞ் செவியும், பொன் னொளிரும் மணிமார்பும், கருமைக்கதிர் விரிக்குந் திருமேனி யும், 'சண்முகா - சண்முகா' என்று நீறளிக்கும் நீண்ட கையுங் கொண்ட அடிகளின் திருவோலக்கப் பொலிவு, என்னுள்ளத்தில் ஓவியமெனப் படிந்து நிற்கிறது. அஃது எவர் உள்ளத்தையுங் கவரும் ; எவர்க்கும் எளிதில் இன் பூட்டும்......

......ஞானியார் சுவாமிகள் மாணுக்கருக்குப் பாடஞ் சொல்லும்போதும், சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும்போதும் தொல்காப்பியனாராகவும், நக்கீரராகவும், திருவள்ளுவ ராகவும், இளங்கோ அடிகளாகவும், கச்சியப்பராகவும், கம்பராகவும், சேக்கிழாராகவும், வியாசராகவும், நீல கண்டராகவும், சிவஞான முனிவராகவும், பிறராகவும் முறை முறையே விளங்கி விளங்கி இலக்கிய இலக்கணச் சாத்திர நுட்பங்களை வெளியிடுவதைக் கேட்டுக் கேட் டுப் புலவரானவர் பலர். பழம் புலவர் பலரும் ஞானியார் ஒருவரிடம் விளங்குதல் வியப்பன்றோ ?......

......சுவாமிகளின் பேச்சுத் திறனை எதற்கு ஒப்பிடு வது ? கடல்மடைத் திறப்புக்கா - வெண்கலக் கோட்டை யில் அரசுவா புகுதலுக்கா - பெரும்புயலுக்கா - ஓயா மழைக்கா ? எதற்கு - எதற்கு ஒப்பிடுவது ? பலர் பல வாறு கூறுப.

திருப்பாதிரிப்புலியூரில் வீற்றிருந்து அடியவர்க்கருள் புரியும் கோவலடிகள் கருமை பூத்த ஒரு பொறுமை மலை. அம்மலையினுச்சியில் - மூளையில் - கலைமேகங்கள் பொழிந்த அறிவு மழைநீர், தேங்கித் தேங்கிப் புரண்டு திரண்டு பன்முகங் கொண்டெழுந்து முட்டி முடுகி, வாயின் வழியே முழங்கி விரைந்து இடையீடில்லாச் சொற்றொடர் அருவியாக இழிந்து, பலதிறச் சுவை நுட்பப் பொருட்கள் மிதந்து சுழல, அன்பு வெள்ளப் பெருக்காய்ப் பரவிப் பரந்து, அருள் அலை கொழித்துக் கொழித்து ஓடும். நீர் பருகப் போந்த புலி, கரடி, யானை,

மான், பசு முதலியன அருவி முழக்கிலெழும் இன்னொலி கேட்டு அதில் ஈடுபட்டுத் தன் தன் பகைமை மறந்து மயங்கி நிற்கும். கரை நீராடுவோர் வெள்ளத்திலுறும் மின்விசையால் பிணி நீங்கப்பெறுவர். ஞானியார் சுவாமிகள் பேச்சால் விளைந்த நலன் அளப்பரிது......

சுவாமிகள் முதன்முறை தென்னாடு நோக்கியபோதும், சென்னை போந்தபோதும் என் பத்திரிகைகள் முன்னணி வேலைகள் செய்தன. அடிகள் தென்னாடு சென்றபோது 'தேசபக்தன்' தொண்டாற்றினான்; சென்னை சேர்ந்த போது 'நவசக்தி' பணி செய்தாள்.

தமிழ் நாட்டிலே பலவிடங்களிலே பலதிற விழாக்கள் ஞானியார் தலைமையிலே நடைபெறும். அவ்விழாக்களில் என் ஒலி பெறுதன மிகச் சிலவாயிருக்கும். சுவாமிகள் தலைமையில் யான் பேசிய பொருள் வகைகள் பலதிறம். அவைகளை யெல்லாம் சுவாமிகளின் முடிவுரை அணி செய்யும்.

ஞானியார் இலௌகிகத்தில் வல்லவராம். ஆனால் சுவாமிகள் என்னிடம் இலௌகிகம் பேசியதே இல்லை; பெரிதும் பொதுக்காரியங்களைப் பற்றியே பேசுவர். சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீபாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபைக்கு இரண்டாம் முறை சுவாமிகள் எழுந்தருளியபோது சுவாமிகளும் யானும் ஓய்வாக உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது சுவாமிகள், 'நீங்கள் ஏன் செல்வரை அருவருக்கிறீர்' என்று கேட்டார். 'யான் செல்வரை அருவருப்பதில்லை; ஓரேயிடம் செல்வம் திரள்வதை அருவருக்கிறேன்; செல்வரிடம் பொருளுக்குச் செல்வதில் எனக்கு அருவருப்புண்டு' என்றேன்.

யான் இளமைதொட்டு ஞானியார் சுவாமிகளை வணங்கி வந்தேன். ஒருவரை ஒருவர் வணங்குதல் கூடாதென்று சிலர் பேசுவர். அவருள் ஒருவர் 'நீங்கள் ஏன் ஞானியாரை மட்டும் வணங்குகிறீர்' என்று கேட்டார். அதற்கு,

'ஞானியாரை வணங்கும் பழக்கம் எனக்கு இன்று ஏற்பட்டதன்று. அஃது ஏற்பட்டு நீண்ட காலமாயிற்று. அதை வலிந்து நிறுத்தப் புகுவது ஆணவமாகும்' என்று பதிலிறுத்தேன்.

ஞானியார் சுவாமிகள் முதல் ஆண்டு விழா கடந்த (1942) தைப்பூசத்தில் இரண்டு நாள் நடைபெற்றது. முதல்நாள் சுவாமிகளின் படத்திறப்பு என்னால் நிகழ்த்தப் பட்டது. இரண்டாம் நாளும் யான் பேசுதல் நேர்ந்தது. அப்பொழுது ஓரிடத்தில், 'யான் ஒருவரை வணங்கி வந்தேன். அவரும் மறைந்தார்......' என்று குறிப்பிட்டேன்.

ஞானியாரின் 'மடத் தலைமையும், சிவிகை ஊர்தலும், இன்ன பிறவும் சுவாமிகளை வெளியூர் செல்லாதவாறு தகைந்து வந்தன. அவைகள் சுவாமிகளைச் சிறைப்படுத்தின என்றே சொல்வேன். இலங்கை, மலேயா, தென்னுப் பிரிக்கா முதலிய நாடுகள் சுவாமிகளின் தமிழைப் பருக எவ்வளவு விழைந்தன என்பதை யான் அறிவேன்.

1941-ம் ஆண்டு அன்பர் இராமசாமி நாயுடு என்பவர் தென்னுப்பிரிக்காவினின்றுஞ் சென்னை போந்தனர். அவர் சுவாமிகளையும் என்னையும் தென்னுப்பிரிக்காவுக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்பினர். சுவாமிகளைக் காண நாயுடுவும் யானும் காஞ்சி சென்றோம்; சுவாமிகளைக் கண்டோம். நாயுடு சுவாமிகளிடம் தமது கருத்தைத் தெரிவித்தனர். 'என்க்குள்ள தடைகளை முதலியார் சொல்வர்' என்ற பதில் சுவாமிகளிடத்திருந்து நகைப்புடன் பிறந்தது. காஞ்சியில் கண்ட அந்நகைமுகக் காட்சியே இறுதியதாயிற்று.

விபுலானந்தர்

சுவாமி விபுலானந்தர் யாழ்ப்பாணத் தோன்றல்; இலங்கைச் செல்வம். அவர் தமிழிலுங் கலைஞர்; ஆங்கி

லத்திலுங் கலைஞர். அவர்தங் கலை மணம் அவரது பேச்சி லும் எழுத்திலுங் கமழ்கிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் விபுலானந்தர் தமிழ்ப் பேராசிரியரா யிருந்த போது அவர்தங் கலைத்திறங்களெல்லாம் வெளியாயின.

சுவாமிகள் முயற்சியுடையவர். அவரது முயற்சி அவ ரைக் கயிலைக்குச் செலுத்தி மீட்டது; பண்டைத் தமிழர் கண்ட யாழை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க ஊக்கியது.

சுவாமி விபுலானந்தரைச் சென்னையில் சிலமுறை கண்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபை ஆண்டு விழாவிலும் வேறிடங்களிலும் அவர் பேச்சைக் கேட்டிருக்கிறேன்.

யான் இரண்டுமுறை இலங்கை நோக்கினேன். ஒரு முறை (1926) கொழும்பிலே தென்னிந்திய இளைஞர்-சங்க ஆண்டு விழாவிலே தலைமை வகிக்கச் சென்றேன்; இன் னொருமுறை யாழ்ப்பாண மாணுக்கர் காங்கரஸிலே(1929) தலைமை பூணச் சென்றேன். முன்முறை யாழ்ப்பாணத்தி லும், பின்முறைத் திருக்கோணமலையிலும் விபுலானந்தர் தலைமையில் பேசினேன். திருவண்ணாமலையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டுவிழா நடைபெற்றபோதும் அவர் தலைமையில் எனது சொற்பொழிவு நிகழ்ந்தது.

மயில்வாகனனார் இராமகிருஷ்ண மடத்தில் சேர்ந்து விபுலானந்தராய்த் தொண்டுசெய்து வருகிறார். அவர் மடத் தில் சேர்ந்து விபுலானந்தராகாமல் தொண்டாற்றியிருப்ப ரேல், அத்தொண்டு அவரது இயல்புக்கேற்ப இன்னும் விரிந்த முறையில் கலையுலகுக்குப் பயன்பட்டிருக்குமென்று யான் கருதுகிறேன். விபுலானந்தர் போன்ற கலைஞர்கள் மடங்களில் சிக்குறலாகாதென்பது எனது கருத்து. மடக் கட்டுகள் கலைஞரின் சில உரிமைகளையாதல் சிறைப்படுத் தியே தீரும்.

வடிவேல் செட்டியார்

வேதாந்தம் பயில்வோர் இலக்கிய இலக்கண உலகை எட்டியும் பார்ப்பதில்லை என்பது பொதுப்பேச்சு. இரண்டு உலகிலும் இயங்குவோர் தொகை மிகச் சிறியதாயிருக்கும். கோ. வடிவேல் செட்டியார் வாழ்க்கை - பொன் வாழ்க்கை- இரண்டு உலகையுங் கண்டது.

வடிவேல் செட்டியார் தமிழ்க்கருவூலம்; வேதாந்தக் களஞ்சியம். அவர் வேதாந்தக் கடலில் அழுந்தினவர். அதனால் அவரது நெஞ்சம் தம்மைத் தொல்காப்பியப் புலவரென்றோ சங்க இலக்கிய வல்லவரென்றோ நினைக்கவும் அவரை விட்டதில்லை. செட்டியாரின் திருக்குறள் குறிப்புரையும், கைவல்ய விளக்கவுரையும் அவரது கல்வித் திறத்தைப் புலப்படுத்தாநிற்கின்றன.

செட்டியார் வேதாந்தம் பேசிப் பேசி, எழுதி எழுதி, பாடஞ் சொல்லிச் சொல்லி அதிலே ஒன்றி ஒன்றிக் கனிந்த அநுபவம் பெற்றவர். அவ்வநுபவம் அவரைக் கருவி கரணங்களோய்ந்த தொண்டராக்கிற்று; குழந்தையாக்கிற்று.

வடிவேல் செட்டியாரை முதல் முதல் எம்முறையில் கண்டேன்? கதிரைவேற் பிள்ளையின் மாற்றாராகக் கண்டேன். அதனால் இராயப்பேட்டை சுந்தரேசர் கோயிலில் கூடுங் கண்டனக் கூட்டங்களில் அவரைத் தாக்கிப் பேசலானேன். கதிரைவேற் பிள்ளை இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த வாரத்தில் ஒருநாள் கந்தசாமி கோயிலருகே செட்டியாரும் யானும் சந்தித்தல் நேர்ந்தது. அவர் என் கையைப் பற்றி, 'கதிரைவேல் போய்விட்டானே. வாத சபைகளும் அவனுடன் போயினவே. வாதத்துக்கென்று எத்தனைபேர் தொல்காப்பியம் படித்தனர்; தர்க்கம் படித்தனர். வல்லாளன் மறைந்தான்' என்று வருந்தினர். அவ்வருத்தத்தில் அவர்

தம் உண்மை நிலைபுலனாயிற்று. அன்றுதொட்டுச் செட்டியாரிடம் பழகலானேன்.

செங்கல்வராய நாயகர் தோட்டத்தில் முன்னை நாளில் ஆண்டுதோறும் வேதாந்த மகாநாடு கூடும். என் பணி பெரிதும் செட்டியார் தலைமையிலேயே நிகழும். செட்டியாரால் காணப்பெற்ற சென்னை வேதாந்த சங்கம் என்னை மறப்பதில்லை.

ஆரணி திருநாவுக்கரசு சபையின் சில ஆண்டு விழாக்களில் யான் தலைமை வகித்துள்ளேன். முதன்முறை (1920) செட்டியாரும் போந்தனர். 'செட்டியார் வேதாந்தி; தலைவர், சித்தாந்தி' என்று கர்நாடகக் காஷாயதாரிகள் கலகமூட்டினார்கள். செட்டியார், என் தலைமையிலேயே பேசிக் கலகக்காரருக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தினார்.

சில வேதாந்த சபைகளின் ஆண்டுவிழாக்கட்குச் செட்டியாரும் யானுஞ் செல்வோம். அவர் ஒன்றரை நாள் தலைமை வகிப்பார்; யான் ஒன்றரை நாள் தலைமை வகிப்பேன். அச்சபைகளில் ஒன்று இராணிப்பேட்டை அச்சுதாநந்தர் சன்மார்க்க சங்கம். அச்சங்க விழாவின்போது காலையிலும் இரவிலும் பாலாற்றங் கரைக்குச் செல்வோம்; என்னென்னவோ பேசுவோம். ஒருபோது, 'முன்னாளில் நீங்கள் என் வாதத்தில் புரண்டீர்கள்' என்று செட்டியாரைக் கேட்டேன். அதற்கு அவர், 'காலநிலை, இளமை, பொறாமை, புகழ் விருப்பம்' என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்து, 'யானுங் கழுதையாயிருந்தேன்; குப்பையில் புரண்டேன்' என்றார்.

ஒருமுறை அச்சுதாநந்தர் சன்மார்க்க சங்க ஆண்டுவிழா பெருமுச்சையில் நடைபெற்றது. வழக்கம்போலச் செட்டியாரும் யானும் போந்தோம். இரண்டாம் நாள் இரவு படுக்கை நேரத்தில் எம். எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் பேச்சைப் பற்றி விவாதம் எழுந்தது. சிலர் அதைத்தாக்கினர்; யான் அதைத் தாங்கினேன். அவ்வாதத்திடைச் சிலர் நேரே

என்மீது பாணம் விடுத்தனர். யான் வெகுளாது பொறுமையில் நின்று பதிலளித்துவந்தேன். என் பொறுமை செட்டியாரைக் கவர்ந்ததுபோலும். மறுநாள் கூட்டத்தில் நிகழ்ந்ததை வெளியிட்டுக் கலியாணசுந்தர முனிவர் என்று என்னை அழைத்தார். அதுவே பெயராகப் போய்விட்டால் என் செய்வது என்ற அச்சம் எனக்கு உண்டாயிற்று.

யான் வழக்கமாக ஆண்டுதோறுஞ் செல்லுஞ் சபை மற்றொன்றுள்ளது. அது வெட்டுவாணம் சன்மார்க்க சபை. ஓராண்டு விழா வடிவேற் செட்டியாரையுங் கண்டது. இரண்டாநாள் பலி மறியல் வேளையில் செட்டியார் ஆடு வெட்டிகள் கத்தியின்கீழ் நின்று கழுத்தைச் சாய்க்கலாயினர். அவ்வாண்டு மறியல் வேடிக்கையா யிருந்தது. அவ்வளவு தூரம் யான் சென்றதில்லை.

'திராவிடன்' பத்திரிகை முருகனையும் அரங்கநாதனையும் கண்டபடி வைது ஒருகாலத்தில் எழுதியது. அதற்கென்று மறுப்புக் கூட்டங்கள் கூடின. அக்கூட்டங்களில் செட்டியாரும் யானும் கலந்தே தொண்டாற்றினோம்.

சுயமரியாதை இயக்கம் வீறிட்டெழுந்தபோது அதன் பொருந்தாப் பகுதியை யான் எதிர்த்தேன்; உரமாக எதிர்த்தேன்; மிக உரமாக எதிர்த்தேன். அவ்வேளையில் அவ்வியக்கத்தை ஒடுக்க வீராவேசத்துடன் கிளம்பியவர் கிருஷ்ணசாமி பாவலர். இவர் செட்டியார் மாணுக்கருள் ஒருவர். செட்டியார் துணையும் பாவலர்க்குக் கிடைத்தது. அச்சமயத்தில் செட்டியாரும் யானும் (சுக்கில - ஆனி - ச) புதுவை சென்றோம். நாங்கள் இருவரும் முத்தியாலுபேட்டையில் தங்கினோம். பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு ஆயிரக் கணக்கில் மக்கள் கூட்டம் திரண்டு செறிந்து மிடைந்தது. ஊர்வலம் புறப்பட்டது. 'நாம் காலையில் இவ்வழியே போனோம். அப்போது ஒன்றுங் காணோம். இப்பொழுது என்ன இவ்வளவு கூட்டம்?' என்று என்னைப் பார்த்துச் செட்டியார் கேட்டார். 'இப்பொழுது நாம் ஊர்வல மனிதர்' என்று சொல்லி

12

விடுத்தேன். 'சித்த விகாரம் எவ்வளவு வேலை செய்கிறது?' என்று தாமே பேசிக்கொண்டார் செட்டியார்.

மறுநாள் காலையில் எங்கள் பேச்சைக் கேட்டவருள் சிலர் நாங்கள் தங்கியிருந்த இடத்துக்கு வந்தனர். அவருள் 'சுயமரியாதை'யரும் இருந்தனர். ஒருவர், செட்டியாரைப் பார்த்து, 'நீங்கள் வேதாந்தி; பெண்டாட்டி வேண்டாம்; பிள்ளை வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர். உங்கட்கு இம்மகா நாட்டில் என்ன வேலை?' என்று வினவினர். செட்டியார், 'உங்களுக்குப் பெண்டாட்டியை அநுபவிக்கவாதல் தெரியுமா? சோதனை செய்யலாமா?' என்று கடாவினார். கேள்வி கேட்டவர் வாளா இருந்தனர். இன்னொருவர் என்னைப் பார்த்து, 'கல்லையுஞ் செம்பையும் ஏன் கும்பிடல்வேண்டும்' என்று உறுத்தனர். யான், 'மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை' என்னுந் திருமந்திரத்தை எடுத்து விளக்கப் புகுந்தேன். அப்பொழுது செட்டியார் என்னைப் பார்த்து, 'தம்பி! நீர் சொல்லப் புகும் பதில் இக்கூட்டத்துக்கு ஏறுது' என்று, அங்கே ஒருவர் அணிந்திருந்த ஒரு தலைவர் சின்னத்தைப் பிடுங்கினர்; 'இதைத் துடைப்பக் கட்டையால் அடிக்கலாமா?' என்றார். 'அடித்தல் கூடாது' என்றார் மற்றொருவர். 'ஏன், இது தகரந்தானே; வர்ணந்தானே' என்றார் செட்டியார். கூட்டம் நகைத்தது.

வடிவேல் செட்டியாரை முதுமை மூடியது. அம்முதுமை அவர் நீண்ட காலமாகத் தமிழ்த்தொண்டு செய்து வந்த பள்ளியை விடுத்து ஆறுதல் அடையும் நிலைமையைக் கூட்டியது. ஆசிரியன்மாரும் மாணாக்கரும் செட்டியார்க்குச் சிறப்புச் செய்ய முயன்றனர். சிறப்பு விழாத் தலைமைக்குப் பல பெயர்கள் ஆலோசனைக்கு வந்தன. 'தலைவர் எவராயினுமாக; அவர் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவோராயிருத்தல்கூடாது. உதட்டளவில் என்னைப்போற்றி, உள்ளத்தில் தூற்றுவோர் வேண்டாம். கலியாணசுந்தரம் தலைமையை யான் விரும்புகிறேன்' என்று செட்டியார்

சொற்றனராம். விழா என் தலைமையிலேயே இனிது நடைபெற்றது.

வடிவேல் செட்டியாரின் பள்ளி மாணுக்கர் பலர். அவருள் ஒருவர் தை. ஆ. கனகசபாபதி முதலியார். இவரால் செட்டியார் முக உருவம் வடிக்கப்பட்டது. அதற்குத் திறப்பு விழா நடந்தது. பலர் பேசினர்; யானும் பேசினேன். என் பேச்சிடை, 'செட்டியார் பெரிய வேதாந்தி; சந்நியாசக் குழுக்கள் இவரைச் சூழ்ந்து வட்டமிட்ட வண்ண மிருக்கும். அச்சூழல் இவர்க்குக் காஷாயச் சோதனை மூட்டாதிருந்தமை வியப்பே. செட்டியாரின் காவி யணியாத கோலமே என் கண்ணுக்கு விருந்தாகிறது. செட்டியார் இல்லறத்தாரா துறவறத்தாரா என்னும் ஆராய்ச்சி எவருஞ் செய்ய வேண்டுவதில்லை. செட்டியாரை யான் அறவோர் - அந்தணர் - என்று கொண்டுள்ளேன். வடிவேலரின் அந்தண்மை எனக்கு நன்கு தெரியும்' என்ற கருத்தை விளங்க வைத்தேன்.

சண்முகம் பிள்ளை

மயிலை சண்முகம் பிள்ளை தொல்காப்பியம் சண்முகம் பிள்ளை என்று போற்றப்பட்ட ஒரு பெருந் தமிழ்ப் புலவர். அவரிடத்தில் தமிழ் பயின்றவர் கா. ரா. நமசிவாய முதலியார் முதலியோர். கதிரைவேற் பிள்ளையின் கெழுதகை நண்பருள் சண்முகம் பிள்ளையும் ஒருவர். இருவரும் சென்னை கந்தசாமி கோயிலின் வசந்த மண்டபத்தில் உரையாடுங் காட்சி நன்றாயிருக்கும். அஃது என்னை வயப்படுத்தும். மணிமேகலை என்னுந் தமிழ்ப் பெருங்காவியத்தை முதல் முதல் பதிப்பித்த பெருமை சண்முகம் பிள்ளைக்கு உண்டு. கம்பராமாயணம் - அயோத்தியா காண்டத்துக்கு ஒரு நல்லுரை அவரால் காணப்பட்டது. அவர் யாத்த நூல்களில் சிறந்தது திருமுல்லைவாயில் புராணம். திருமுல்லைவாயில் தென்றல் விழாவில் ஒருநாள் சண்முகம் பிள்ளையும்

யானும் ஒரே வீட்டில் உணவுகொள்ளல் நேர்ந்தது. பின்னே பச்சையம்மன் பூங்குளக்கரைக்குச் சென்றோம். சிறிதுநேரங் கழித்து மயிலை சண்முகம் பிள்ளை தமது புராணத்தைப் படித்துப் படித்து ஆங்காங்கே விளக்கங் கூறினர். அவரது தொல்காப்பியப் புலமை நன்கு புலனாயிற்று.

நமசிவாய முதலியார்

'திருமகள் உள்ள இடத்தில் கலைமகள் இராள்; இவள் உள்ள இடத்தில் அவள் இராள்' என்ற மொழி எப்படியோ பிறந்தது. அம்மொழியைப் பொய்ப்படுத்திய வர் கா. ரா. நமசிவாய முதலியார். முதலியார் நூலாசிரியர்; போதகாசிரியர். அவர்தம் நூலும் போதனையும் பாலர் வகுப்புமுதல் பி. ஏ. வகுப்புவரை படிப்படியே பயன்பட்டன. இக்காலத் தமிழ்நடைக்குத் தந்தையாராகிய ஆறுமுக நாவலர்க்குப் பின் அந்நடையை வளர்த்தவர் நமசிவாய முதலியார்.

முதலியார் ஐரோப்பியமுறையில் உடை அணிவார். காரணங் கேட்டால், அவர் 'இவ்வுடையில் பண்டிதர்க்கு மயக்கமுண்டு; மதிப்பும் உண்டு. அம்மயக்கையும் மதிப்பையும் போக்கவேண்டிப் பண்டிதரினத்தைச் சேர்ந்த யான் இவ்வுடை அணிகிறேன். உங்களைப்போன்ற பண்டிதர் ஒருவர் ஐரோப்பிய உடை அணிகிருரெனில், அவ்வுடையிலுள்ள மயக்கமும் மதிப்பும் பண்டித உலகினின்றும் ஒழியுமல்லவோ?' என்று வேடிக்கையாக விளம்புவர்.

வெஸ்லி கல்லூரித் தலைமையாசிரியர் பதவியை யான் பெற முயன்றவர் சிலர். அவருள் நமசிவாய முதலியாரும் ஒருவர். பாடபுத்தகங்கள் எழுதித் தம்மைப்போலப் பொருளீட்டுமாறு அடிக்கடி என்னை முதலியார் தூண்டுவார். அத்தூண்டுதலுக்கு யான் எளிமையாவதில்லை. பின்னே அவர் வலியுறுத்தத் தொடங்கினர். வலியுறுத்தல் எனது நிலையைச் சிறிது குலைத்தது. எளிமை வாழ்க்கைக்கென்று என்னைப்

பிறப்பித்த இயற்கை அன்னை பொருள் முயற்சியில் என்னைத் தலைப்பட விடுவளோ? அவள் என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டாள். எப்படி? சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சியிலே என்னைப் புகச்செய்தாள். யான் அரசியல் உலகில் புகுந்ததை நமசிவாய முதலியார் விரும்பவில்லை.

பிரஸிடென்ஸி கல்லூரியினின்றுஞ் சாமிநாத ஐயர் விலகியபோது, யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனாயிருந்தேன். அவ்விடத்தில் என்னைச் சேர்க்கச் சிலர் முயன்றனர். (விவரம் பின்னர்.) அவர்தம் முயற்சியைக் கேள்வியுற்ற நமசிவாய முதலியார் என்னை நெருக்கினர். 'யான் ஒரு கல்லூரியில் போதகாசிரியனாயிருந்தே பத்திரிகாசிரியனாக வந்துள்ளேன். மீண்டும் யான் பழைய வேலைக்கு ஏன் போதல்வேண்டும்? பிரஸிடென்ஸி கல்லூரி என்ற பெயருக்கும், மகாலிங்க ஐயர், தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார், சாமிநாத ஐயர் முதலியோர் வகித்த பதவி என்பதற்குமா யான் இப்பொழுது மேற்கொண்டுள்ள பீடத்தை விடுதல் வேண்டும்? தேச சேவையே எனக்குப் பெரிதாகத் தோன்றுகிறது' என்று மறுத்தேன். இது பலதிறப் பணிகளில் மூழ்கிய என் மனத்துள் எங்கேயோ ஒரு மூலையிற்போய்ப் படிந்தது. பல ஆண்டு கடந்து பிரஸிடென்ஸி கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 'மணிமேகலை' என்ற பொருள்பற்றி யான் பேசியபோது, தலைமை தாங்கிய நமசிவாய முதலியார், பழைய நிகழ்ச்சியை நினைவூட்டி வருந்தினர். அவர்க்குத் தமிழ்ப் போதகாசிரியர் வேலையே சிறப்பாகத் தோன்றியது.

ஆண்டுதோறும் தைத்திங்களிலே பொங்கல்விழாவிலே தமிழ்த் திருநாள் ஆங்காங்கே இந்நாளில் கொண்டாடப்படுகிறது. இக்கொண்டாட்டத்தை முதல் முதல் தொடங்கியவர் கா. ரா. நமசிவாய முதலியாரே யாவர். பின்னாளிலே அக்கொண்டாட்டம் என்னையும் வயப்படுத்தியது. தமிழ்த் திருநாள் கொண்டாட்டத்தைக் குறித்து நாங்கள் கட்டிய கோட்டை பெரிது. எல்லாம் மானதமாய்ப் போயின.

வேலைக்கென்று தம்மிடம் எவர் வரினும் அவர்க்கு முகமலர்ச்சியுடன் நமசிவாய முதலியார் ஆதரவு நல்குவார்; அவர் பொருட்டுச் சென்னையை வலம் வந்த வண்ணமிருப்பார். பெட்ரோல் செலவுமீது முதலியார் கருத்துப் படிவதில்லை. ஒருநாள் யானும் வேறு சிலரும் நமசிவாய முதலியாரின் 'கடலக'த்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அவ்வேளையில் தொல்லையில் புரண்டு புரண்டு மனமுடைந்த முதல் வகுப்பில் தேறிய ஒரு வித்துவானைக் 'கடலக'ங் கண்டது. வித்துவான் வாழ்வு இரங்கத்தக்கதா யிருந்தது. 'உமக்கு வேலை கிடைக்கும் வரை இவ்வகத்தில் நீர் இருக்கலாம்' என்றார் முதலியார். 'ஊரில் தாய் தந்தையர் இருக்கின்றார்' என்றார் வித்துவான். 'அவர்க்கு மாதந்தோறும் எவ்வளவு தேவையாயிருக்கும்' என்று முதலியார் இரக்கங் கேட்டது. 'பதினைந்து ரூபா செலவாகும்' என்ற பதில் ஏழ்மையிலிருந்து பிறந்தது. அத்தொகை திங்கள் தோறும் முதலியாரால் அனுப்பப்பட்டு வந்தது. நமசிவாய முதலியாரை ஒரு தமிழ்க் கற்பகம் என்று கூறுவது பொருந்தும்.

மாணிக்க நாயக்கர்

எஞ்சினியர் மாணிக்க நாயக்கர் கூர்த்த மதியினர்; பேர் அறிஞர். அவர் ஒரு பெரிய ஊற்று. அதினின்றும் புதுமைகள் சுரந்தவண்ண மிருக்கும். நாயக்கர் ஆராய்ச்சிகள் தமிழின் தனிமையை நிலைபெறுத்துவன. அவ்வாராய்ச்சிகளில் மிக மிகச் சிலவே வெளிவந்தன. எல்லாம் வெளிவந்திருப்பின், சரித்திர உலகில் தமிழ்நாடு ஒரு தனி மதிப்புப் பெற்றிருக்கும். தமிழ் நாட்டின் தவக்குறை!

நாயக்கர் தொல்காப்பியக் கடலை அடிக்கடி கடைவர்; கடைந்து கடைந்து அமிழ்தம் எடுப்பர்; அதை 'நீங்கள் ஏற்கிறீர்களா?' என்று என்னைக் கேட்பர். இந்நாளில் என்னை அவ்வாறு கேட்போர் கோதண்டபாணி பிள்ளை ஒருவரே.

மாணிக்க நாயக்கரின் ஆராய்ச்சி மிகுந்த சொற்பொழிவுகள் சில சென்னையில் நடைபெற்றன. அவைகளுள்

ஒன்று பச்சையப்பன் மண்டபத்தில் நடந்தது. அச்சொற்பொழிவு சனிதோறும் தொடர்ந்து தொடர்ந்து சில வாரம் நிகழ்ந்தது. நாயக்கர், மக்கள் மூளை அறிவுக்களன் என்றும், மார்பு உரத்தின் இடம் என்றும், அறை நீருக்குரியது என்றும், கால் தரைக்கு இயைந்ததென்றும் விளக்கி, 'இம் முறைப்படி வருணச்சிரமம் அமைந்தது' என்றார். என்றதும் கூட்டத்தில் மகிழ்ச்சியொடுங்கிற்று. சிலர் முகங்கள் வாடின. சிலர் உதடுகள் துடித்தன. சிலர் கண்கள் புகைந்தன. முடிவில் பேரறிஞர், பூச்சிகளின் நடமாட்டத்தை எடுத்துக்காட்டி, வருணச்சிரமம் பிறவியில் அமைவதில்லை என்று நிறுவினர். கூட்டம் மலர்ந்தது. தலைமை வகித்த ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயரால் நாயக்கர் கருத்துக்கள் போற்றப்பட்டன.

மாணிக்க நாயக்கர் எனக்கு நண்பராக மட்டும் தோன்றினாரில்லை; நண்பு கடந்த ஒருவராகவுந் தோன்றினார்.

யோகி சிவசங்கர முதலியார் என் நண்பருள் ஒருவர். அவர் மாணிக்க நாயக்கரைப் பார்த்தல் வேண்டுமென்று விரும்பினர். ஒருநாள் அவரை நாயக்கர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றேன். சிவசங்கர முதலியார் யோகிருந்தார். நாயக்கரும் அவர் எதிரிலே யோகிருந்தார். 'உங்கட்குத் தெரியாத கலை இல்லைபோலும்' என்று நாயக்கரைப் பார்த்து என் நா நவின்றது.

'அஞ்ஞானம்' என்றொரு நூல் மாணிக்க நாயக்கரால் யாக்கப்பட்டது. அந்நூல் பலருக்கு அனுப்பப்பட்டது. எனக்கும் வந்தது. யான் அதைப் படித்து வைத்துவிட்டேன். கருத்தெழுதல் வேண்டுமென்ற எண்ணமே என்பால் எழவில்லை. பல ஆண்டுகள் கடந்தன. சென்னையில் ஞானியார் தலைமையில் (1927) நாயக்கரும் பேசினர்; யானும் பேசினேன். அக்கூட்டத்தில் என்னைப் பார்த்து நாயக்கர், "'அஞ்ஞானம்' இரண்டாம் பதிப்பு அச்சாகிறது. அதில் சாதக பாதகக் கருத்துக்கள் வெளியாகும்.

கருத்தை வெளியிடாதவர்க்குச் சாட்டை கிடைக்கப் போகிறது" என்றார். எனக்கு 'அஞ்ஞானம்' நினைவுக்கு வந்தது. 'மறப்பு' மக்கட்கு இயல்பு என்று சொல்லி, வீடு சேர்ந்ததும் எனது கருத்தை வரைந்தனுப்பினேன்.

'மதராஸ் ஜு' என்றொரு நூல் நாயக்கரால் எழுதப் பட்டது. அதிலே அவர், இராமசாமி நாயக்கரையும், வரத ராசலுவையும், என்னையும் ஏமாந்த எலிகளாக்கினமை குறிக்கத்தக்கது.

மாணிக்க நாயக்கர் இறந்துபட்ட பின்னர் அவர்தம் ஆண்டு விழா சிறப்பாக இடைவிடாமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஓராண்டு விழாவில் ஸர். பி. டி. ராஜன் தலைமை பூண்டார். கூட்டம் ஒரே 'ஜஸ்டிஸ்' மயமாயிருந்தது. யான் நாயக்கர் நண்பன் என்ற முறையில் அழைக்கப்பட்டேன். 'உங்கள் கூட்டம் என்னைப் பிராமணச் சார்பினன் (Pro Brahmin)' என்று கருதுகின்றது. இஃது உண்மை. யான் பிராமணரிடத்துள்ள நல்ல குணங்களைக் கண்டு அவைகளின்படி பிராமணரல்லாதாரும் நடத்தல்வேண்டும் என்னுங் கருத்துடையவன். நீங்கள் வேறு குணங் களைக் கண்டு நிந்தித்தே காலங்கழிக்கிறீர்கள். பிராமணர், 'மாணிக்கங்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்று தேடிக் காண முயல்கிறார். நீங்கள் மாணிக்கங்களைக் குழியில் தள்ளி மறைக்க முயல்கிறீர்கள். உங்கள் கண்ணுக்குச் சருகுகளே புலப்படுகின்றன. நமது மாணிக்கம் பிரா மணரிடைத் தோன்றியிருந்தால் அதன் ஒளி வேறு விதமாகி யிருக்கும். மாணிக்க நாயக்கருக்கு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? அவர்தம் அரிய ஆராய்ச்சிகள் எங்கே கிடக்கின்றன? எப்படிக் கிடக்கின்றன? 'ஜஸ்டிஸ்' மந்திரிமார் நினைவிலாதல் மாணிக்க நாயக்கர் ஆராய்ச்சித் திறம் நிலவுகிறதா?' என்று தோற்றுவாய் செய்தேன். கூட்டம் இமையா நாட்டம் உடையதாயிற்று.

ஸ்ரீநிவாச பிள்ளை

ஸ்ரீநிவாச பிள்ளை தஞ்சையின் களங்கரை விளக்காய், ஒரு பெருங் கழகமாய், ஆராய்ச்சி வெள்ளமாய்த் திகழ்ந்தவர். அவர் நா, சட்டம் பேசும்; அரசியல் பேசும்; தொழில் பேசும்; வாணிபம் பேசும்; இலக்கணம் பேசும்; இலக்கியம் பேசும்; சமயம் பேசும்; பன்மொழி பேசும். யான் தஞ்சை நோக்கும்போதெல்லாம் அவர் விருந்ினனாகவே இருப்பேன். 1918-ம் ஆண்டிலே யான் ஸ்ரீநிவாச பிள்ளையின் நட்பைப் பெற்றேன். முதல் முறை அவரைக் கண்டபோது அவர் கையில் சிலப்பதிகார மிருந்தது. முகமனுக்கு முன்னர் வஞ்சிக் காண்டக் கேள்விகள் எழுந்தன. யானும் தலைப்பாகை சட்டை முதலியவற்றைக் களையாமல் எனக்குத் தெரிந்த விடைகளை இறுத்துக்கொண்டே வந்தேன். முதலில் தமிழ் விருந்து நடந்தது; பின்னை மற்ற விருந்துகள் நடந்தன. மாலையில் காங்கிரஸ் பிரசாரஞ் செய்தேன். தலைமை வகித்த ஸ்ரீநிவாசனார், முடிவில், 'நாளை இவ்வேளையில் சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி பேசப்படும். பேசுவோர் கலியாணசுந்தர முதலியாரே' என்றார். அப்படியே சிலப்பதிகாரச் சொற்பொழிவு நடந்தது. மற்றொரு முறை யான் தஞ்சை நண்ணிய சமயத்தில் சிவஞானபோதம் பற்றிப் பேசுமாறு தஞ்சைச் செல்வம் பணித்தது. யான் தஞ்சையில் கால் வைத்தால் காங்கிரஸ் அளவில் நிற்றல் இயலாது. வேறு சிலவற்றிலும் தலைப்படல் நேரும். தமிழ்க் கருவூலமாயிலங்கிய ஸ்ரீநிவாச பிள்ளை 'தமிழ் வரலாறு' என்றொரு நற்சேயை ஈன்று மறைந்தனர்.

உமாமகேசுரம் பிள்ளை

கரந்தை உமாமகேசுரம் பிள்ளையை முதல்முதல் தஞ்சை பெஸண்ட் மண்டபத்தில் (1918) பார்த்தேன். அறிமுகஞ் செய்துவைத்தவர் ஸ்ரீநிவாச பிள்ளை. உமாமகேசுரம் பிள்ளைக்கும் எனக்கும் அரசியலில் அடிப்படையான வேற்றுமை

யுண்டு. அவரும் அவரைச் சேர்ந்த கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் சிலரும் "'சுதேசமித்திர'னைப் படித்தாலும் படிக்கலாம்; 'தேசபக்த'னைப் படித்தலாகாது" என்ற உறுதியில் நின்றனராம். கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் என்னைக் கண்ணாலும் காணாதிருந்தது. பின்னை நிலைமை மாறியது.

ஞானியார்சுவாமிகள் மடத்தில் உமாமகேசுரம்பிள்ளையும் யானும் ஒருமுறை தங்கினோம்; ஞானியார் முன்னிலையில் பல பேசினோம். உமாமகேசுரம் வகுப்பு வாதத்தில் நின்றார்; யான் தேசியத்தில் நின்றேன்; ஞானியார் நடுவில் நின்றார்.

உமாமகேசுரம் பிள்ளையைத் தலைமையாக்கொண்ட கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்றும் எனக்கு அழைப்பு வரும். அதில் 'எடுக்கும் பொருள் அரசியல் அற்றதாயிருத்தல் வேண்டும்' என்றொரு குறிப்பிருக்கும். அக்குறிப்பு எனக்குத் தீயெனத் தோன்றும். எப்படியோ ஒருமுறை ரா. இராகவ ஐயங்கார் தலைமை தாங்கியபோது கரந்தை வலையில் சிக்கிக்கொண்டேன்; என் பேச்சில் 'புறப்பொருள் அரசியல்' என்பதைக் குறித்தே விட்டேன்.

அவ்வேளையில் திருவையாற்றுக் கல்லூரியில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்த வேண்டுமென்று அழைப்பு வந்தது. யான் அதற்கு இணங்கினேன். உமாமகேசுரம் பிள்ளை, 'கல்லூரித் தலைவர் வகுப்புவாதி; அவரது வகுப்புவாதம் என்னை ஒருமுறை தாக்கியது; வேறு நண்பரையும் தாக்கியது; உம்மையும் தாக்கும்' என்று வழி கூட்டினர். கல்லூரித் தலைவர் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் சகோதரரைப் போல நடந்தார். அவர் தலைமையிலே கூட்டம் நடைபெற்றது. என் பேச்சில் ஒரு சொல்லையேனும் அவர் மறுத்தாரில்லை. முடிவுரை நன்முறையில் கூறப்பட்டது. பின்னை சென்னையில் உமாமகேசுரம் பிள்ளையைச் சந்தித்தல் கூடியது. அவர் 'திருவையாற்றில் உங்கட்குத் தூற்றல் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தேன்; போற்றலே கிடைத்ததென்று

கேள்வியுற்றேன். பார்ப்பனரை ஏமாற்றும் வித்தை உங்களுக்குத் தெரியும். உங்களை ஏமாற்றும் வித்தை அவர்க்குத் தெரியும்' என்று நகைத்தார். 'ஏமாற்றங் கிடையாது. எல்லாஞ் சகோதர நேயம்' என்றேன். உமாமகேசுரம் பிள்ளை என்னைப்பற்றி என்ன நினைந்தாலும் என்ன சொன்னாலும் அவரது தமிழ்ப் பற்று என்னை அவரை நேசிக்கவே செய்தது.

துறையூர் மகாநாட்டில் (1932) உமாமகேசுரம்பிள்ளையும் யானும் மூன்று நாள் ஒரே இடத்தில் தங்கி அளவளாவியது என்றும் மறக்கற்பாலதன்று.

வேங்கடசாமி நாட்டார்

இந்நாளில் பழம் பெரும் புலவர் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படுவோர் தொகை மிகச் சிறியதாயிருக்கிறது. அச்சிறிய தொகையினருள் ஒருவர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார். நாட்டாரின் நுண்ணிய நோக்கில் அன்புப் புனலும் வீரக்கனலும் ஒருங்கே ஒழுகித் தழல் விடுதல் புலப்படும்.

இற்றைக்குச் சுமார் முப்பதாண்டுகட்கு முன்னர் அறிஞர் வேங்கடசாமி நாட்டாரின் பேச்சை முதல் முதல் யான் தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையின் ஆண்டு விழாவிலே கேட்டேன். அது புலமைப் பேச்சாகவே இயங்கிற்று. நாட்டார், வீட்டிலும் பள்ளியிலும் புலமைப் பேச்சே பேசுதல் பின்னே தெரியவந்தது. அவர் கூட்டங்களில் பேசுவதைச் சுருக்கெழுத்தில் இறக்கிப் பெயர்த்துப் பார்த்தால் அது புலமை வாய்ந்ததாகவே காணப்படும்.

திண்டுக்கல்லுக்கும் பழனிக்கும் இடையில் ஒட்டஞ் சத்திரம் இருக்கிறது. அங்கே நாவலூற்றுச் சன்மார்க்க சங்கத்தின் இரண்டாம் ஆண்டு விழா (1927) நடைபெற்றது. அதிலே நாட்டாரும் யானும் வாய்த்தொண்டாற்றிப் பழனி நோக்கினோம். வழியில் நாட்டார் ஐயா, 'நீங்கள் சுயமரி

யாதை இயக்கத்தின் சில கொள்கைகளை மறுக்கப் புகுந்தது மகிழ்ச்சி யூட்டுகிறது. அக்கொள்கைகட்கு விதை விதைத்தவர் நீங்களல்லவோ ? சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் கோயில்களின் நடைமுறைகளில் சிலவற்றை வன்மையாக நீங்கள் மறுக்கப் புகுந்ததே விதையாயிற்று. நீங்கள் ஒருவிதக் கருத்துக்கொண்டு ஆபாசங்களை மறுக்கிறீர்கள். அம்மறுப்பை இராமசாமி நாயக்கர் கேட்டுக் கேட்டு அதைத் திரித்துத் திரித்து வேறுவிதமாகப் பயன்படுத்துகிறார். 'போனது போக. இனியாவது கோயிலைக் குறை கூறுதிருங்கள்' என்று தண்மையும் வெம்மையும் கலந்த ஒலியில் உரைத்தது என் உள்ளத்தை உறுத்தியது. பழனியில் நாட்டார் திருமுருகாற்றுப்படை ஓதி ஆண்டவனை வழிபட்டது உள்ளத்தை உருக்கியது.

துறையூர் பூவாளூர் முதலிய இடங்களில் நாத்திகத்தின் பெயரால் சில குறும்புச் செயல்கள் எழுந்தன. அவைகள் எனக்கு வேடிக்கையாகவே தோன்றின. நாட்டாருக்கு அவ்வாறு தோன்றவில்லை. குறும்புகளைக் குறித்து நாங்கள் இருவரும் உரையாடினோம். சமயக் காப்புக்கு எல்லாஞ் செய்யலாம் என்ற எண்ணமுடையவர் நாட்டார் என்று உணரலானேன்.

கதிரேசச் செட்டியார்

பண்டிதமணி - மஹாமஹோபாத்தியாயர் - கதிரேசச் செட்டியார் ஊராகிய மகிபாலன்பட்டிக்கு யான் இரண்டு முறை சென்றிருக்கிறேன். அவ்வூரின் அமைதி என் நெஞ்சைக் கொள்ளைகொண்டது. அஃது எவரையும் புலவராக்கும்-பாவலராக்கும் - பண்புடையது. அத்தகைய அமைதிப் பதியில் காவியங்களுடன் உறவாடி அவைகளில் ஒன்றிச் சமாதியோகஞ் செய்யும் வாய்ப்புப் பண்டிதமணிக்குக் கிட்டியது. செட்டியார் தலைமையில் யானும் என் தலைமையில் அவரும் பேசுவதுண்டு. பொதுக்கூட்டம் முடிந்த

தும், செட்டியாரைச் சூழ்ந்து ஒரு தனிக்கூட்டம் சேரும். கதிரேசர் நிழலில் அக்கூட்டம் ஆறுதல் அடையும். அச்சமயம் கதிரேசர் ஒரு காவியக் கற்பகமெனப் பொலிவர். அப்பொலிவை யான் பன்முறை கண்டுள்ளேன். ஆனால் அக்கற்பகம் வேனிற்கும் புயலுக்குந் தாங்காது.

வேங்கடாசலம் பிள்ளை

தமிழ்ப் பெரும்புலவர் கரந்தை வேங்கடாசலம் பிள்ளையை யான் 1935-ல் திருவையாற்று அரசர் கல்லூரியில் கண்டேன்; பின்னே சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் அகநானூற்று மகாநாட்டுத் தலைவராக அவரைப் பார்த்தேன். அவரது தலைமையுரை என்னை மயக்கியது. 'பெரும் புலமை வாய்ந்த ஒருவர் எங்கேயோ மூலையில் கிடக்கிறாரே' என்று எண்ணினேன். வண்மைப் புலவர் பல்கலைக் கழகக் கண்களுக்குப் புலனாவதில்லை போலும்! வேங்கடாசலம் பிள்ளையின் புலமை சங்க இலக்கியங்கட்கு விரிவுரை காண்பதில் பயன் பட்டால், பிற்காலத் தமிழுலகம் நல்வழியில் ஆக்கமுறு மென்பது எனது கருத்து.

சுப்பிரமணியம் பிள்ளை

கா. சுப்பிரமணியம் கல்விக் கடல்; ஆங்கிலத்திலும் எம். ஏ., தமிழிலும் எம். ஏ., சட்டத்தில் எம். எல். அவருக்கு எம். எல். பிள்ளை யென்று ஒரு பெயரும் வழக்கிலிருக்கிறது.

பழந்தமிழ் நூல்களின் உள்ளுறைகளை நோக்குதற்கென்று கா. சுப்பிரமணியம் பிள்ளைக்கு ஒரு தனிக்கண் அமைந்துள்ளது போலும். அவரிடத்திருந்து பலதிறத் தமிழ்ப் புதுமைகள் பிறக்கும். அவைகளைப் பழமையென்றே அவர் சொல்வர். அஃதெனக்கு வியப்பாகவே தோன்றும்.

கா. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை எம். எல்., பரீட்சைக்குப் படித்துவந்த வேளையில் இராயப்பேட்டை 'குகானந்த நிலை

ய'த்திலே 'நூலாராய்ச்சி' என்ற பொருள்பற்றி ஒருபோது பேசினார். தலைமை தாங்கியவர் ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர். நூலாராய்ச்சி தலைவரை மயக்கியது. ஐயர், என்னைக் காணும்போதெல்லாம் சுப்பிரமணியம் பிள்ளையைப்பற்றி விசாரிப்பர்; 'பரீட்சையில் தேறினரா?' என்று கேட்பர்; 'ஜில்லா முன்ஸிப்புக்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் பொறுப்பு என்னிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுப்பிரமணியம் இளமையிலேயே முன்ஸிப் ஆனால் பின்னே அவர் ஹைகோர்ட் வரை இவர்தற்கு வாய்ப்புண்டாகும்' என்பர். பின்னே ஐயர் தாம் சொல் லியவாறே நடந்தார். சுப்பிரமணியம் இணங்க மனங் கொண்டாரில்லை. காரணம் ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பித்தே என்ற அளவில் கூறுவதுபோதும். 'என்ன! எம். எல். பிள்ளை வலிய வந்த ஸ்ரீதேவியை உதைத்துத் தள்கிறாரே; இளமை தவறு செய்கிறது' என்று யான் நினைந்தேன்.

சென்னைச் சட்டக் கல்லூரி, சுப்பிரமணியம் பிள்ளையைச் சில ஆண்டு போதகாசிரியராகப் பெற்றது. அப்பதவியும் நிலைக்கவில்லை. ஸர். தியாகராய செட்டியார் இறவாதிருப்பரேல் சுப்பிரமணியத்தின் நீதி வாழ்வு படிப்படியே உயர்ந்திருக்கும்.

ஓரிடத்துக்கு ஜில்லா ஜட்ஜ் தேவை என்று தெரிந்த ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கரும், யானும் சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் பொருட்டு முயன்றோம். அதுபோழ்து சட்ட அங்கத்தவரா யிருந்த கிருஷ்ணன் நாயரிடம் நாயக்கர் பேசினார்; யான் பனகலிடம் பேசினேன். இருவரும் இணங்கினர். கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டாமற் போயிற்று. அமிர்தம் திரண்டது. குடம் உடைக்கப்பட்டது. யாரால்? 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியின் ஒரு பெருந் தூணால்.

'சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் வாழ்க்கை தமிழ்த் தொண்டுக்கென்று அர்ப்பணமாக வேண்டுமென்பது ஆண்டவன் திருவுள்ளம். அதனால் வேறு வேலைக்குத் தடைகள்

நேர்கின்றன ' என்று சிலர் சொல்வர். அச்சொல் எனக்கு நஞ்சுபோல் தோன்றும். சுப்பிரமணியம் பிள்ளையின் திறத்துக்கும் பண்புக்கும் உரித்தாய மன்றத்தில் அவர் அமர்ந்திருந்தால், அவர் வாயிலாகத் தமிழ்த் தொண்டு இடரின்றி நேரிய முறையில் பெருமிதமாக நடந்திருக்குமென்பது எனது கருத்து.

எம். எல். பிள்ளையின் வாழ்க்கை நீதி யுலகுக்குப் பயன்படா தொழிந்தமை அவ்வுலகின் துர் அதிர்ஷ்டமென்றே சொல்வேன். சட்ட ஞானியைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகம் பெற்றுள்ளது. பேராசிரியர் உடல் நலங் குன்றியுள்ளது. அவர், 'எந்நிலையில் நின்ருலும் எவ்வேடங் கொண்டாலும் - மன்னிய சீர் சங்கரன் ருளை ' மறவாத செல்வத்தைப் பெற்றுள்ளது ஒருவித ஆறுதலளிக்கிறது. அச்சங்கரன் தமிழ்த் தொண்டரைக் காப்பானுக.

அசலாம்பிகை அம்மையார்

பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார் இக்கால ஔவையார். அம்மையார் பழம்பெரும் புலவருள் வைத்துக் கணிக்கத் தக்கவர். பண்டிதையார்க்கு நாவன்மையும், எழுத்தினிமையும், பாட்டுத் திறனும் ஒருங்கே அமைந்துள்ளன. அவரால் யாக்கப்பட்ட நூல்கள் பல.

சென்னையிலே பாண்டித்துரை, நல்லசாமிப் பிள்ளை, ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர் முதலியோர் தலைமையில் அசலாம்பிகை அம்மையாரின் சொற்பொழிவுகள் நிகழும். அவைகளைக் கேட்கப் பெருங்கூட்டங் கூடும்; முதியரும் மொய்ப்பர்; இளைஞரும் ஈண்டுவர். பின்னவருள் யானும் ஒருவன். பண்டிதையார் பேச்சிலே கம்பனும் சேக்கிழாரும் காட்சியளிப்பர். அம்மையாரின் சொல் திறம், யான் வீடு சேர்ந்ததும், அவர் எடுத்துக்காட்டிய பாட்டுக்களை ஒரு முறை ஊன்றி நோக்க என்னை ஏவும்.

1921-ம் ஆண்டிலே தென்னார்க்காடு ஜில்லா மகா நாடு கூடலூரிலே என் தலைமையில் கூடியது. அம் மகா நாட்டில் பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையாரும் கலந்து கொண்டார். அங்கேயே அம்மையாரின் தமிழ், அவரையும் என்னையுந் தாயுஞ் சேயும் ஆக்கிற்று.

1924-ம் ஆண்டில் குளித்தலை யென்னுங் குளிர் தண்டலையில் என் தலைமையில் நடைபெற்ற திரிச்சி ஜில்லா மகாநாடு முடிந்ததும் என்னை வெஞ்சுரம் அடர்த்தது. அவ்வேளையில் அசலாம்பிகை அம்மையாரும், அவரை ஈன்ற முதியவரும் என்னைக் காத்தனர். எப்படி ? அன்னையாரும் பாட்டியாரும் நேரே போந்து காத்தலென என்னைக் காத்தனர். அவ்வன்புச் செயல்கள் என்றும் மறக்கற்பாலனவல்ல.

திருவாரூர் விஜயபுரத்திலே சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தின் ஆண்டு விழா (1929) நடைபெற்றது. அசலாம்பிகை அம்மையார் பேச்சைக் கேட்கப் பெண்மக்கள் கூட்டம் பெருகியது. அவ்வேளையில் மணம்பூண்டி குமாரசாமி பிள்ளையின் விரிவுரை நீண்டது; காலத்தைக் கடந்து ஓடிற்று. இரவு அணைய அணையப் பெண்மணிகள் கூட்டம் இறுகியது. அவ்வேளையில் யான் அம்மையாரைப் பேச அழைத்தேன். 'பெண்ணின் பெருமைபேசுந் தலைவர் பெண் கூட்டத்தையெல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு என்னைப் பேசக் கூப்பிட்டார். யான் யாரிடம் பேசுவது ! இத்தூண்களிடமா ?' என்று அறைந்தார். அச்சொல் அறை எனக்கும் விழுந்தது; மணம்பூண்டி பிள்ளைக்கும் விழுந்தது; சங்கத்தார்க்கும் விழுந்தது. யான் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

ஆர்க்காட்டுத்தாலுக்கா மகாநாடு டாக்டர் வரதராஜலு தலைமையில் (1924) நடந்தது. கொடியேற்றத்துக்கென்று பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையாரும், கதர் திறப்புக்கென்று யானும் அழைக்கப்பட்டோம். முதல் நாள் மாலை பண்டிதையார் சொற்பெருக்கு நிகழ ஏற்பாடு செய்யப்பட்

டிருந்தது. அதைக் கேட்கச் சென்ற என்னை டாக்டர் வரத ராஜலு ஆற்றங் கரைக்குக் கூப்பிட்டார்; 'இரண்டொரு நொடியில் வந்துவிடலாம்' என்றுஞ் சொன்னார். யான் டாக்டருடன் போனேன். கார் ஓடிற்று; எங்கே? கிளைவ் நிலையத்தருகே ஓடிற்று. 'என்ன! இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டோமே'! என்று டாக்டரைக் கேட்டேன். அவர் சிரித்தார். என் மனம் அம்மையார் பேச்சிலேயே விழுந்து கிடந்தது. பின்னே புறப்பட்டோம். அதற்குள் பண்டிதையார் பேச்சு முற்றுப்பெற்றது. அம்மையார், என்னைப் பார்த்து, 'என் பேச்சு டாக்டருக்குப் பிடியாது; உங்களுக்குமா பிடியாமற் போயிற்று' என்று கடாவினர். யான் நிகழ்ந்ததை வெளியிட்டேன்.

அன்றிரவு, அசலாம்பிகை அம்மையார் உணவுகொண்டு, நாங்கள் தங்கிய இடம் அடைந்தார். அம்மையார் வண்டியினின்றும் இறங்கியதைக் கண்டதும், படுக்கையில் கிடந்து எல்லாருடனும் உரையாடிய டாக்டர் வரதராஜலு. 'ஐயோ ஒரு மணியாகும்' என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டார். அம்மையார் வந்தார்; 'என்ன! நீங்களெல்லாம் கண்விழித் திருக்கிறீர்கள்; டாக்டர் மட்டும் உறங்குகிறார்' என்று வினவினார். சிலர் நகைப்பு உண்மையை விளக்கியது. அம்மையாரும் யானும் பேசப் புகுந்தோம். சிறு கூட்டம் பெருஞ் சபையாகியது. நாங்கள் வள்ளுவரிடம் போனோம்; கம்பரிடம் சென்றோம்; சேக்கிழாரைச் சேர்ந்தோம்; பரஞ்சோதியை அடைந்தோம்; பாரதியாரைப் பார்த்தோம்; திலகரைக் கண்டோம்; காந்தியடிகளை நோக்கினோம். மணி இரண்டாயிற்று. அம்மையார் விடைபெற்றார். தண்டபாணி வரதராஜலுவை எழுப்பினார். 'அசலாம்பிகை போய் விட்டாரா' என்று அவர் வாய் பிதற்றியது.

விருதுபட்டி இரத்தினசாமி நாடார் வாசகசாலையின் ஆண்டு விழா (1929) மேடையிலே அசலாம்பிகை வந்து நின்றார். பார்ப்பனக் காழ்ப்பும், வேறு சிலவும் கூட்டத்தில்

புயலை எழுப்பின. பெரும் புயல் வீசிற்று. 'அன்று விருது பட்டி என்னுகுமோ' என்றுங் கருதப்பட்டது. அவ்வேளை யில் தாயின் முகம் சேயின்மீதே சென்றது. சேய் புயலைச் சேய்மையில் துரத்தினன். (விவரம் பின்னர்)

பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார் தமிழ் நாட்டுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் பலதிறத்தன. அவைகளுள் ஒன்று காந்தி புராணம் பாடியது. அஃது என் முன்னுரையை அணிந்துள்ளது. எனது முன்னுரை கண்ட சில புலவர் பொருமையால் புழுங்கியதை யான் அறிவேன். பண்டிதை யார் பாடிய திலகர் புராணமும் எனது அணிந்துரையைப் புனைந்தது.

அசலாம்பிகை அம்மையார் வடலூரில் வாழ்ந்த வேளை யில் பத்திரிகை யுலகம் ஒரு செய்தியைப் பரப்பிற்று. யான் அதைக் கண்டதும் 'பொய்' என்று என் தமையனுரிடஞ் சொன்னேன். சில இடங்களில் இரங்கற் கூட்டங்களும் நடந்தேறின. பத்திரிகைச் செய்தி பொய்யே ஆயிற்று.

பணி கொழிக்கும் கையும், பா கொழிக்கும் நாவும் உடைய தமிழ் அன்னையார் வாழ்க; வாழ்க; நீடு வாழ்க.

கிருஷ்ணவேணி அம்மையார்

தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையின் ஆண்டு விழா (1913). மக்கள் ஈட்டம். சுவாமி வேதாசலம், கதிரேசச் செட்டியார், சோமசுந்தர பாரதி, வேங்கடசாமி நாட்டார், முத்தையா பிள்ளை முதலிய புலவர் பெரு மக்கள் வீற் றிருக்கை. யாழ்ப்பாணம் முதலியார் சபாரத்தினத்தின் தலைமை. 'சென்னை - கிருஷ்ணவேணி யம்மையார் பேசப் போகிருர்' என்ற முழக்கம். 'சென்னையில் கிருஷ்ணவேணி அம்மையார் யார்?' என்று நினைந்து யான் ஓரிடத்தில் அமர்ந்தேன். ஓர் அமைதிப் பெண் தெய்வம் வந்தது; மேடையில் நின்றது; வாய் திறந்தது; மேகந் திரண்டது;

தேங்கியது; மின்னியது; உருமியது; மழை பொழிந்தது; மழையொலி சுவர்களை முட்டியது; மோதியது; துளைத் தது; பெருக்கம்; ஒரே கங்கை; பொன்னும் மணியும் முத்தும் அகிலும் தேக்கும் சந்தும் சுழன்ற மிதவைகளின் ஓட்டம். மழை நின்றது. கிருஷ்ணவேணி அம்மையார் தமது இருக்கை சேர்ந்தார்.

கிருஷ்ணவேணி அம்மையாரின் வீரத் தமிழ் தூத்துக் குடியில் ஒருவிதக் கிளர்ச்சியை எழுப்பிற்று. சைவ சித் தாந்த சபை அம்மையார்க்குப் பண்டிதைப் பட்டமும் பொற் பதக்கமும் வழங்க உறுதி செய்தது; சென்னையிலே அவை களை வழங்கும் பொறுப்பை எனக்கு அளித்தது.

தொண்டை மண்டலம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு பெருங் கூட்டங் கூட்டப்பட்டது. தலைமை பூண்டவர் கிருஷ்ணவேணி அம்மையாருக்குத் தமிழ் அறிவுறுத்திய வல்லை சண்முகசுந்தர முதலியாரின் பேராசிரியர் அஷ்டாவ தானம் - பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியார். தூத்துக் குடிச் சபையின் சார்பிலே தலைவர் வாயிலாகப் பட்டமும் பதக்கமும் கிருஷ்ணவேணி அம்மையார்க்குச் சூட்டப் பட்டன. கூட்டம் முற்றுப் பெற்றது. பண்டிதை கிருஷ்ணவேணி அம்மையாரிடம் விடைபெறச் சென் றேன். அம்மையாரின் தெய்விகப் பொலிவு அவரைச் சகோ தரியாராக்கிற்று. என்னுடன் பிறந்து வளர்ந்த சகோதரி மார் மூவர்; அப்பொழுது நால்வராயினர். தொண்டை மண்டலக் கூட்டம் பெண்ணுலகுக்கு ஒருவிதப் புத்துணர் வளித்ததென்றே சொல்வேன்.

பண்டிதை கிருஷ்ணவேணி அம்மையாருடன் பிறந்த வர் பத்மாவதி அம்மையார். இவருங் கல்வி கேள்வியுடைய வர். இவ்விரு பெண்மணிகளையும் கலைவாணிகளாக்கிய பெருமை இவரை ஈன்ற பெரியார் அப்பாய் நாயுடுவினுடை யது. அவர் தவச்செல்வர் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

சகோதரியார் இல்லத்துக்கு யான் ஏகும்போதெல்லாம் அஃதொரு சாரதாபீடமாகவே எனக்குத் தோன்றும். எங்களிடைக் கலை வழிபாடு நிகழும். நாளடைவில் சாரதாபீடம் வைகுந்தமாகியது. கிருஷ்ணவேணி அம்மையார் ஆண்டாளாகக் காணப்படுவர்.

முன்னாளில் சகோதரியாரும்,சச்சிதானந்தம் பிள்ளையும், வேறு சிலரும், யானும் ஞானியார் சுவாமிகள் தலைமையிலோ, ஐஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர் தலைமையிலோ, மற்றவர் தலைமையிலோ உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும் தமிழ்த் தொண்டோ சமயத் தொண்டோ செய்து வருவோம். அந்நாளில் தமிழ்ச் சங்கங்களின் சார்பிலோ, சமயச் சபைகளின் சார்பிலோ வெளியாகும் அறிக்கைகள் பெரிதும் எங்கள் பெயர்களைத் தாங்கியே வரும்.

சகோதரியார் இயற்றும் நூல்களில் தமிழ் மணங் கமழும்; விழுமிய பொருள்கள் பொதுளும். இவ்விரண்டையும் சிறப்பித்து 'நவசக்தி'யில் மதிப்புரை வரைவதை யான் ஒருவிதத் தொண்டாகவே கொண்டேன்.

அணித்தே சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் எனது தலைமையில் பண்டிதையார் சில சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினர். சகோதரியாரின் அக்காலப் பேச்சுக்கும் இக்காலப் பேச்சுக்கும் வேற்றுமை கண்டேன். அது நெடுநல் வாடையாயிருந்தது; இது பொதிகைத் தென்றலாயிருக்கிறது.

எனது மணிவிழா இரண்டாம் நாள் கூட்டம் (26-8-1943) மாதர் வாழ்த்துக்கென்று கூடியது. தலைமை தாங்கியவர் கிருஷ்ணவேணியம்மையார். அன்று சகோதரியார் நிகழ்த்திய முன்னுரை-தேனினும் இனிய செந்தமிழ்ப் பொன்னுரையாகப் பொலிந்தது. சகோதரியாரைப் பெண் தெய்வம் என்று நினைந்திருந்தேன். அன்று அவர் தமிழ்த் தெய்வமாகவுந் தோன்றினர்.

இராஜேசுவரி அம்மையார்

இற்றைக்குச் சுமார் முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர், திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தினருடன் சச்சிதானந்தம் பிள்ளையும் யானும் பொன்னேரி சென்றோம்; அச்சமயத்தில் வக்கில் தணிகாசல முதலியாரைக் கண்டோம். எங்கட்குத் தண்ணீர் கொடுக்கத் தணிகாசல முதலியார் 'சொக்கம்மா' என்று தமது குழந்தையை அழைத்தார். அப்பொழுது சொக்கம்மாளுக்கு வயது ஏறக்குறைய ஆறு இருக்கும். சொக்கம்மாளுக்குப் பின் பிறந்தவர் இராஜேசுவரி அம்மையார். அந்நாளில் இராஜேசுவரி சிறு குழவியாய் மழலை மொழிந்திருக்கும். அம்மழலைக் குழவி இப்பொழுது குயின் மேரிஸ் கல்லூரியில் விஞ்ஞான மழை பொழியும் மேகமாகியிருக்கிறது.

நண்பர் தணிகாசல முதலியார் தம் பெண் குழந்தைகள் நால்வருள் சொக்கம்மாள், இராஜேசுவரி, பத்மாவதி ஆகிய மூவரையும் பட்டதாரிகளாக்கிய பெருந்தகைமை போற்றற்குரியது. தம் மக்கட்கு அவர் தமிழ்க் கலையையும் சைவக் கலையையும் அறிவுறுத்தியதும் பாராட்டத்தக்கது. தணிகாசல முதலியார் தமிழ் நாட்டின் வாழ்த்துக்குரியவரானர்.

பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ச்சங்கம் ஒரு தடவை எனது தலைமையையும் இராஜேசுவரியம்மையார் பேச்சையும் விழைந்தது. சங்க அமைச்சரைப் பார்த்து, 'அம்மையார்க்கு என்ன பொருள் கொடுத்தீர்?' என்று கேட்டேன். 'இன்ன பொருள் என்று இன்னும் குறிக்கவில்லை' என்ருர். 'விஞ்ஞானமும் தமிழும் என்ற பொருள்பற்றிப் பேசுமாறு கேளும்' என்று சொல்லி அனுப்பினேன். அம்மையார் அப்பொருள் பற்றியே பேசினர்; இடையில் திருமந்திரத்தில் ஒரு பாட்டைக் காட்டி 'இதற்குத் தலைவரே பொருள் கூறவேண்டும்' என்றுரைத்தார். யான் திடுக்கிட்டேன். விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெருத யான் சிக்கிக்கொண்டேன்.

முடிவுரையில் பாட்டில் போந்துள்ள ஆகாசத்துக்குச் சடா காசம் என்று பொருள் கொள்ளாது, 'சிதாகாசம்' என்று பொருள் கொண்டால் பாட்டின் நுட்பம் புலனுகுமென்று சொன்னேன். விஞ்ஞானப் புலமை பெருதவன் எதுவுங் கூறலாமன்றோ ?

இராஜேசுவரி அம்மையார்க்குப் 'பேசும்' பொருள் கொடுக்கப்படும் போதெல்லாம் விஞ்ஞான விளக்கம் பெறத்தக்க பொருளேயே கொடுப்பதை ஒரு மரபாகக் கொண்டேன்.

சென்னேச் சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் திவான்பகதூர் - தெய்வசிகாமணி முதலியார் தலைமையில் தொல்காப்பிய மகாநாடு கூடியது. அதில் இராஜேசுவரி அம்மையாரும் பேசினர். அப்பேச்சில் தொல்காப்பியர் விஞ்ஞானப் போர்வையணிந்து காட்சி தந்தனர். அக்காட்சி எனக்கு இனிமையூட்டியது.

அப்பள்ளியிலேயே பத்துப்பாட்டு மகாநாடு என் தலைமையில் நடந்தது. அம்மையார்க்குக் ' குறிஞ்சி 'ப் பாட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. ' குறிஞ்சி 'ப் பாட்டாசிரியரைச் சகோதரியார் ஒரு நாடகாசிரியராகக் காணச் செய்தார். ஷேக்ஸ்பியரும் மேடையில் பொலிந்தார்.

தெய்வசிகாமணி முதலியாரின் மணிவிழாச் சொற் பொழிவுக்குப் பொருள்கள் குறிக்கப்பட்டபோது தத்துவங் களைப்பற்றிப் பேசுமாறு என்னை மீனுட்சிசுந்தரனுர் கேட் டார். ' தத்துவங்கள் விஞ்ஞான தீட்சை பெறுவது நல்லது. அப்பொருளை இராஜேசுவரி அம்மையாருக்குத் தருவது சிறப்பு' என்று சொன்னேன். ' காணுத காட்சி ', 'கேளாத ஒலி ' என்ற இருபொருள் அம்மையார்க்கு அளிக்கப்பட் டன. இரண்டும் சிந்தாதிரிப்பேட்டைப் பள்ளியில் திரண்ட கூட்டங்கட்கு விஞ்ஞான விருந்தாயின.

சென்னே வேதாந்த சங்கத்தின் ஓர் ஆண்டு விழாவில் கைவல்ய மகாநாடு சேர்ந்தது. தலைமை எனக்கு வழங்

கப்பட்டது. பலவாண்டு வேதாந்தத் துறையில் உழைத்த பலர் 'கைவல்யம்' பேசினர்; சகோதரியாரும் பேசினர். கைவல்யம் விஞ்ஞானமாகியது. பழைய வேதாந்தப் புலவர் பலரும் வியந்து வியந்து கூத்தாடினர்.

சென்னைத் தமிழ்ச்சங்கச் சார்பில் இராஜேசுவரி அம்மையார் பல பொருள்பற்றிச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினர். அவைகளுள் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று 'வானக் கப்பல்'; மற்றொன்று 'வானொலி'. இரண்டையும் விஞ்ஞான போதகாசிரியர் கடல்மடை திறந்தாலெனத் தமிழில் பேசி விளக்கினர். விஞ்ஞானம் அம்மையாரிடம் தமிழில் எளிமையாய்ப் பணியாளாகியதை யான் உணர்ந்தேன்.

பாண்டித்துரை

பாண்டித்துரை தேவர் பாலவனத்தம் ஜமீன்தார்; மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கங் கண்டவர்; தமிழ்ப் புலவர்; பெரும் புலவர். அவர்தம் அரிய வாழ்க்கை தமிழுக்கே அர்ப்பணமாகியது.

வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம் சோமசுந்தர நாயகரால் காணப்பட்ட வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்த சபையின் ஆண்டு விழா ஒன்று புரசை கங்காதர ஈசுவரன் கோயிலில் பாண்டித்துரையின் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவரைக் காப்பாளராகப் பெற்ற சூளை நடராஜ பக்த ஜன சபையின் ஆண்டு விழா ஒன்றும், அவர் தலைமையிலேயே நிகழ்ந்தது. அவ்விரண்டு விழாவிலும் பாண்டியர் பேச்சை யான் கேட்டேன். பாண்டித்துரை தேவர் தமிழ்ப் புலமையுடன் சைவப் பற்றும் உடையவர். இரண்டுக்கும் தொடர்புண்டு என்பது அவர்தங் கருத்து. அக்கருத்துப்பட அவரால் சில கட்டுரைகளும் செந்தமிழில் வரையப்பட்டன. தமிழுக்கென்று வாழ்ந்த பாண்டி மணியைத் தெய்வம் ஏன் அழைத்தது?

சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்

வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்தவர். அக்காலத்தில் யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் மாணாக்கனாயிருந்தேன். அதனால் சாஸ்திரியாருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பை யான் பெற்றேனில்லை. ஆனால் என் கண்கள் மட்டும் அவரைக் காணும் பேறுபெற்றன.

சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரிடத்தில் சிறந்து விளங்கிய இயல்புகள் பல உண்டு. அவைகளுள் சிறந்தது எங்கும் எப்பொழுதும் எக்காரணம் பற்றியும் கொச்சைத் தமிழ் பேசாமை. சாஸ்திரியாரால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் தமிழ் அன்னையின் அணிகள். அவைகளுள் ஒன்று 'தமிழ் மொழி வரலாறு.' தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழி வரலாற்றுக்கு வழிகாட்டியவர் சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரென்னும் பரிதிமாற் கலைஞரே. அவர் நீண்டநாள் உலகில் வாழ்ந்திருந்தால் தமிழ் அன்னை இழந்த அரியாசனத்தில் இவர்ந்திருப்பாள்; முத்தமிழும் ஆக்கம் பெற்றிருக்கும்.

சற்குணர்

இராயப்பேட்டை நீண்டகாலம் தர்மராஜ சற்குணரின் உறைவிடமா யிருந்தது. எனது இருப்பிடமும் அதுவே. தமிழ் எங்கள் இருவரையும் பழகச் செய்து நண்பராக்கியது. சற்குணர் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்றவர். அவர் காலத்துப் பட்டதாரிகளின் மனம் விண்ணில் பறக்கும். சற்குணரின் மனம் மண்ணிலேயே நடக்கும். அவரது மனம் மண்ணில் நடந்தமையால் வீரம் - தமிழ் வீரம் - பழந்தமிழ் வீரம் - உடையதாயிற்று. பழந்தமிழ் வீரம் சற்குணர் முகத்தில் தவழ்ந்து நிற்றல் வெள்ளிடைமலை. இத்தகைய வீரரைக் கிறிஸ்துவக் கல்லூரி தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பெற்றிருந்தது.

யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்றபோது சற்குணர் என்னை வழியில் கண்டு வாழ்த்திய தன்மை இன்னும் என் நினைவிலிருக்கிறது. அவர் வாயிலாக விளம்பரமற்ற தமிழ்த்தொண்டு நடந்து வந்ததை யான் அறிவேன். ஓய்ந்த நேரத்தில் எவ்விதக் கைம்மாறுமின்றிப் பழந்தமிழ் நூல்களை மாணுக்கர்க்குப் போதிப்பதில் சற்குணர்க்குள்ள ஊக்கங்கண்டு மகிழ்வேன். அவரிடத்துப் பயின்று வித்துவான்களாகியவர் ஓவியர் கனகசபாபதி முதலியார், பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப்பேராசிரியர் நடேச நாயகர், செண்ட்பால் உயர் நிலைப்பள்ளித் தலைமைத் தமிழாசிரியர் பரந்தாமனுர் முதலியோர்.

சற்குணர் ஐரோப்பிய முறையில் உடையணிந்ததை என் கண்கள் கண்டதே இல்லை. அவர்தம் எளிய நாட்டு முறை உடை இன்பூட்டும். சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் சோமசுந்தர பாரதியாரின் சிலப்பதிகாரச் சொற்பொழிவு நிகழ்ந்தது. தலைமை பூண்ட சற்குணரிடத்திருந்து முடிவுரையில், 'பாரதியார் ஐரோப்பிய முறையில் உடையணியாது மாணுக்கருக்குத் தமிழ் போதிப்பாராக' என்ற கருத்துப் பிறந்தது. அக்கருத்திற் செறிந்த அஞ்சாமை என் நெஞ்சைக் கவர்ந்தது.

சற்குணர் எனது கல்லுடலையுங் கண்டவர்; இப்போதைய மெல்லுடலையுங் காண்பவர். என்னைத் தமிழ் வீரர் பார்க்கும்போதெல்லாம், எனது உடல்நிலை குறித்து வருந்துவர்; உடலைப் பாதுகாக்குமாறு அறிவுறுத்துவர்.

சற்குணர் மணிவிழா டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் தலைமையில் நடைபெற்றது. அதுபோழ்து யானுந் தமிழ் மலர் சூட்டினேன். அம்மலரை ஈண்டுக் காட்டுகிறேன்.

தென்னுட்டுச் சுனையுள் முகிழ்த்துள்ள தமிழ் மலர் சிலவே. அவைகளுள் ஒன்று சற்குண மலர்.

சற்குண மலர் - கல்வி, கேள்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், வாழ்க்கை, மகன்மை, வாய்மை, நேர்மை, அடக்கம், உரிமை, ஒப்புரவு, அஞ்சாமை முதலிய இதழ்களால் அமைந்தது. அம்மலரிடைப் பழந்தமிழ் வீர மணம் என்றுங் கமழ்ந்தவண்ண மிருக்கும்.

இந்நாளில் பழந்தமிழ் வீர மணம் சற்குண மலர் ஒன்றனிடத்தில் சிறந்து கமழ்தலைக் காணும்பேறு பெற்றவருள் யானும் ஒருவன். அந்நறுமலர் நீடு வாழ்க. அதன் மணம் வெல்க. (1937)

சேஷாசல ஐயர்

சேஷாசல ஐயரைப் பிற்கால சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் என்றே கூறுவேன். தமிழ் வளர்ச்சியில் சாஸ்திரியார்க்கு எவ்வளவு ஆர்வமிருந்ததோ அவ்வளவு ஆர்வம் ஐயருக்குமிருந்தது. சேஷாசல ஐயர் தமிழ் நலம் பேணிக் 'கலா நிலயம்' என்ற ஒரு பத்திரிகை நடாத்தினர்; பள்ளிகள் பல நடாத்தினர்; தொழிலாளரிடைச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினர். சேஷாசல ஐயரிடம் பயின்ற தொழிலாளர் சிலர் இந்நாளில் பெரும் பெரும் வித்துவான்களாயிருக்கிறார். ஐயரின் தமிழ்த் தொண்டு என்னே! என்னே! அத்தகைத் தொண்டர் என் நண்பருள் ஒருவராயினர். அவரது அகால மரணம் தொழிலாளரிடை வளர்ந்து வந்த தமிழ் ஆக்கத்தையும் ஆர்வத்தையுங் குலைத்தது என்றே சொல்வேன்.

குப்புசாமி முதலியார்

சேஷாசல ஐயரிடம் தமிழ் பயின்றவர் பலர். அவருள் ஒருவர் மங்கலம் குப்புசாமி முதலியார். முதலியார்க்கு வித்தியானந்தர் என்ற பெயரும் வழங்கப்படுகிறது. சேஷாசல ஐயரின் நோக்கத்தைக் குப்புசாமி முதலியார் நிறைவேற்றி வருதல் கண்டு யான் வரம்பிலா இறும்பூதெய்துகிறேன். வித்தியானந்தரின் தமிழ்த்தொண்டு வடஆர்க்காடு-

சித்தூர் ஜில்லாக்களிலுள்ள கிராமங்களில் செவ்வனே நடைபெற்று வருவது எனக்குத் தெரியும். வித்துவான் களின் தமிழ்த்தொண்டு கிராமங்களில் நடைபெறுதல் வேண்டுமென்று அறைகூவுவோருள் யானும் ஒருவன். அதைச் செயலில் நிகழ்த்திக் காட்டுவோர் சிலர். அவருள் சிறந்து விளங்குவோர் அன்பர் வித்தியானந்தர். அப்பெரி யார் தொண்டு நிகழும் எந்தக் கிராமத்தினின்றும் அழைப்பு வந்தால் யான் உடனே ஓடுவதை ஒரு தொண்டாகக் கொண் டுள்ளேன். வித்தியானந்தரின் நிஷ்காமியத்தொண்டு என்னை ஈர்க்கிறது. அத்தொண்டு மேலும் மேலும் வளர்வ தாக. இன்னும் அவர் வழி வழியே பல வித்தியானந்தர் தோன்றுவாராக.

இராகவ ஐயங்கார்

ரா. இராகவ ஐயங்கார் நாவலர்; பாவலர். அவர் 'செந் தமி'ழில் எழுதிய கட்டுரைகளை யான் ஆர்வமுடன் நோக் கியகாலமுண்டு. ஐயங்காரை யான் முதல்முதல் திரிச்சியிலே இராமநாதபுரம் ராஜாவின் தலைமையிலே (1919) கூடிய மாகாண மகா நாட்டிலே பார்த்தேன். பின்னே யான் அரசி யல் பிரசாரத்துக்கு (1926) எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருடன் ஏகியபோது, திருநெல்வேலி இலக்கியச் சங்கத்தின் ஓராண்டு விழாவில் தலைமை வகிக்கச் சென்ற இராகவ ஐயங்காரை ஒரே வண்டியில் சந்தித்தல் கூடியது. 1935-ம் ஆண்டிலே கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க ஆண்டு விழாவில் இராகவ ஐயங் கார் தலைமையில் என்னால் சொற்பொழிவு ஆற்றப்பட்டது.

இராகவ ஐயங்கார்

ஜஸ்டிஸ் சேஷகிரி ஐயர் வீட்டிலே சென்னைத் தமிழ்க் கழகச் சார்பிலே (1916) மு. இராகவ ஐயங்கார் பேச்சு என் ருேர் அறிக்கை கண்டேன். அக்காட்சி என்னை ஜஸ்டிஸ் சேஷகிரி ஐயர் வீட்டுக்குச் செலுத்தியது. ஐயங்கார் சங்க இலக்கியங்களிலுள்ள இயற்கைக் கூறுகளை விளக்கியதைக்

கேட்டேன். மு. இராகவ ஐயங்காரைச் சிற்சில சமயம் கா.ரா. நமசிவாய முதலியார் வீட்டில் காண்பதுண்டு. ஹிந்தி போராட்ட வேளையிலே எழும்பூர் மன்றத்தில் ஒரு வழக்கு நடந்தது. தமது தொல்காப்பியப் பொருளாராய்ச்சி நூலைப் பற்றிச் சான்றுகூற ஐயங்காரும் வந்தார்; யானும் போந்தேன். இருவரும் நீண்ட நேரம் பேசிப் பேசி அளவளாவினோம்.

சுந்தர முதலியார்

காமக்கூர் சுந்தர முதலியாரை முதல் முதல் யான் ஆரணியிலே (1919) சன்மார்க்க சபையிலே கண்டேன். அவரால் யாக்கப்பெற்ற வாழ்த்துப்பாக்கள் கூட்டத்தில் படிக்கப்பட்டன. இரவு முதலியாரும் யானும் உரையாடத் தொடங்கினோம். அவர் தமிழில் ஆழ்பவர் என்பதை உணர்ந்தேன். ஆரணியில் காமக்கூர் முதலியாருக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட கேண்மை, நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வளர்ந்து, அவரது அறுபதாம் ஆண்டு விழாவில் என்னைத் தலைமை வகிக்கச் செய்தது. சுந்தர முதலியார் ஏட்டு நூல்களை மட்டும் தமிழ் நாட்டுக்குத் தந்தாரில்லை. நூற்றுக் கணக்கான உயிர் நூல்களையுந் தந்துள்ளார். முதலியார் மாணாக்கர் பலர் பெரும் வித்துவான்களாய் நாட்டுக்குப் பயன்பட்டு வருதல் எனக்குத் தெரியும். காமக்கூர் முதலியாரின் புலமை மாணிக்கவாசகம் என்னும் ஒரு சேயாகப் பரிணமித்திருக்கிறது.

சந்தோஷம்

வேலூர் வேலப்பாடியிலே ஒரு சங்கத்தின் ஆண்டு விழா நடைபெற்றது. யான் தலைமை வகித்தேன்; நிகழ்ச்சி முறையில் குறிப்பிட்டிருந்தவாறு 'சந்தோஷம் பேசுவார்' என்று கூட்டத்துக்கு அறிவித்து அமர்ந்தேன். சந்தோஷம் பேசினார். அப்பேச்சுப் பையப்பைய என் நெஞ்சைத் தன்னில் படிவித்தது. சந்தோஷத்தின் வடிவந் தோன்றவில்லை. சங்க

இலக்கியந் தோன்றியது. அச்சந்தோஷ இலக்கியம் பின்னே பலவிடங்களில் தமிழ் விருந்தளித்தது. சந்தோஷம் எதையும் உரிமை யுணர்வுடன் நோக்கி நோக்கி ஆராய்ந்தமை அவரை இலக்கியமாக்கியது என்று தெளிந்தேன். அவரது தமிழ் நட்பையும் எனது வாழ்க்கை பெற்றது.

சோமசுந்தர பாரதி

சோமசுந்தர பாரதியாரை யான் முதல் முதல் 1913-ம் ஆண்டு, தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையில் பார்த்தேன். அவர்க்கும் எனக்கும் சென்னை மாகாணச் சங்க வாயிலாக அரசியல் உறவு ஏற்பட்டது. பாரதியார் வக்கீல் தொழில் அளவில் நின்றாரில்லை. அவர் கம்பர், திருவள்ளுவர், தொல்காப்பியர் முதலியவர் மன்றங்களிலும் பழகி வந்தார். அப்பழக்கம் அவரை அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவிக்குத் தூக்கியது. பாரதியாரது தமிழ் மேடை வக்கீல் அரங்காகவே காணப்படும். சோமசுந்தர பாரதியார் வாழ்க்கையில் ஒருவிதப் புரட்சி நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். ஆனால் அஃது இன்னும் நிகழவில்லை. இனி எப்படியோ ?

பாரதியார் 'மாரி வாயில்' என்றொரு நூல் யாத்துள்ளனர். அதை யான் அணித்தே முற்றும் பார்த்தேன். அது தமிழ் மாரியாகவே தமிழ் நிலத்தைக் குளிர்விப்பது.

சிதம்பரநாத முதலியார்

பெற்றோரால் பிள்ளைகட்கு இடப்படும் பெயர்களிற் சில வாழ்க்கையில் பொருந்தி வரும் ; சில பொருந்தி வருவதில்லை. தாண்டவராயர் கைவல்யம் பாடி முடித்ததும் அவர்பால் ஆனந்தத் தாண்டவம் எழுந்தது. அவ்விடத்தில் தமக்குத் ' தாண்டவராயன் ' என்ற பெயரை யணிந்த பெற்றோரது தீர்க்க தரிசனங் குறித்து அவர் வியப்படைந்தமை இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது. சிதம்பரநாத முதலியாரை

ஈன்றவரும் தீர்க்க தரிசனமுடையார் என்பது முதலியாரின் பின் வாழ்க்கையால் தெரிகிறது.

சித்+அம்பரம்=சிதம்பரம். சித் - அறிவு; ஞானம். அம்பரம் - ஆகாசம்; வெளி. நாதம் - ஒலி; ஆகாசத்தி னின்றும் பிறப்பது. முதலியார் - முதலையுடையவர். சிதம் பரநாத முதலியார் என்னும் பெயருக்கு ஞானகாசத்தினின் றும் பிறக்கும் நாதத்தை முதலாக உடையவர் என்று பொருள் கூறலாம்.

உலகமெல்லாம், நாதம் முதல் பிருதிவி ஈருக உள்ள மாயாகாரியத் தத்துவங்களிலே அடங்கும். இவைகளில் அடங்காத உலகமே இல்லை. இறை இவ்வுலகமெல்லாங் கலந்தும் நிற்கிறது; கடந்தும் நிற்கிறது. முன்னைய நிலை யில் அசைவு உண்டு. பின்னையதில் அசைவே கிடையாது. அசைவு நாதத்தில் தொடங்குகிறது. அதனுல் உலகெலாம் இயங்குகின்றன. 'நாதங் கொண்டாடினுன் ஞானனந்தக் கூத்தே' என்பது திருமூலர் திருவாக்கு. ஞானகாசத்தினின் றும் பிறக்கும் நாதத்தை முதலாக உடையவன் சிதம்பர நாதன்; நடராஜன்.

டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியாரின் முதன்மை எது? நாதம்; நாதமயமான பாட்டு. சிதம்பரநாத முதலியார் நெஞ் சம் நாதத்திலே ஈடுபடும்; பாட்டாகும். பாட்டிலே ஈடு படும் நெஞ்சம், இலக்கணம் தர்க்கம் முதலிய துறை களில் உழலுமோ? ஒரு போதும் உழலாது.

சிதம்பரநாத முதலியாரை யான் முதல் முதல் திரு நெல்வேலியில் (1926) கண்டேன். அவர் தலையில் சரிகைக் கீற்றிட்ட தக்கைப் பாகை திகழ்ந்தது; உடல் ஒருவிதச் சாம்பல் நிறச் சட்டையை அணிந்திருந்தது; முகமோ ஒளி யைக் கான்றது. எவ்வொளியை? பாட்டொளியை.

சிதம்பரநாத முதலியார் பாட்டில் யான் ஒருமுறையா ஈடுபட்டேன்! பலமுறை ஈடுபட்டேன். முதலியார், பாட் டைத் தொடங்கும்போதே அவர் நெஞ்சம் நாதத்தில்

ஒன்றும். கேட்போர் நெஞ்சமும் அதில் திளைக்கும். அவர் ஓவியமாவர். இத்திறம் சிதம்பரநாதரிடத்தில் சிறந்து விளங்குதலை ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்கிறேன்.

பாட்டாவது சொல்லன்று ; எழுத்தன்று ; யாப்பன்று. அஃது அநுபவ நுகர்ச்சி. இது சிதம்பரநாதருடன் பழகப் பழக நன்கு விளங்கும்.

சிதம்பரநாதரின் பாட்டு எது ? தமிழ். 'இக்கருத்தைத் தமிழிலேயே வெளியிடுதல் முடியும் ; பிறமொழிகளால் வெளியிடுதல் முடியுமோ ?' என்று முதலியார் சபைகளில் அடிக்கடி கேட்பர். அவர் தமிழைத் தாமுணர்ந்த முறையில் ஓம்பவேண்டித் தமிழுலகில் ஒருவித அறிவுப் புரட்சி நிகழ்த்தியுள்ளார் என்றே கூறுவேன்.

சிதம்பரநாத முதலியார் ஒவ்வொருபோது ' நவசக்தி ' நிலையம் நோக்குவர். அந்நோக்குப் பாட்டு வருகையை உணர்த்துவது போன்றிருக்கும். முதலியார் பீடத்தில் அமர்ந்தாரோ இல்லையோ அவர் வாய் 'மண்ணும் தணலாற வானும் புகையாற......' என்ற பாட்டைப்பாடும் ; வேறு பாட்டுக்களையும் பாடும். நிலையத்தில் சூழ்ந்திருந்த அரசியல் அலைகளெல்லாம் அடங்கும் ; அமைதியுண்டாகும். எல்லோரும் ஓவியமாவர்.

இலக்கணப் புலவர் சிலர் சிதம்பரநாத முதலியார்மீது பாய்வதுண்டு. 'நீங்கள் ஏன் முதலியார்மீது பாய்கிறீர்கள்?' உங்கள் பாய்ச்சலுக்கு இடம் ஏது ? முதலியார் மனம் பாட்டில் ஈடுபடுவது ; அநுபவ நுகர்ச்சியில் மூழ்குவது; அதை அவரிடத்தில் எதிர்பாருங்கள். பிறவற்றை ஏன் எதிர்பார்க்கிறீர்கள் ?' என்று சொல்லி அவரை யான் அடக்குவது வழக்கம்.

தாம் ஈடுபட்டும் பிறரையும் ஈடுபடுத்தியும் வரும் ஒரு தமிழ்ப் பாட்டோவியருடன் பழகும் வாய்ப்பையும் எனது எளிய வாழ்க்கை பெற்றது.

வையாபுரிப் பிள்ளை

எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை சட்டத்திலே பட்டம்பெற்றவர். ஆனால் அவரைச் சட்டத்தொழில் வயப்படுத்தவில்லை; தமிழே அவரை வயப்படுத்தியது. அவரது தமிழ்க் காதல் திருநெல்வேலியிலே ஓரிலக்கியக் கழகமாகத் திரண்டது. அவரது காட்சியை எனக்கு முதன் முதல் வழங்கியது அக் கழகமே. சுறுசுறுப்பு அவராகவே எனக்குத் தோன்றியது.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் வையாபுரிப் பிள்ளையை அழைத்தது; தமிழ்ப்பேரகராதிப் பதிப்புக் குழுவின் தலைவராக்கியது. வையாபுரியின் தலைமையில் அகராதி பல வழியிலும் தூய்மை யடைந்தது.

இப்பொழுது வையாபுரிப் பிள்ளை தமிழ் நாட்டுப் பதிப்பாசிரியர் உலகிலே ஒரு வான்மணியெனத் திகழ்கிறார்; ஆறுமுக நாவலர், தாமோதரம் பிள்ளை, சாமிநாத ஐயர் ஆகியவர் இனத்தில் சேர்ந்தவரானார். சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜப் பதிப்புக்களாகிய சங்க இலக்கியம், சிந்தாமணி, திருமந்திரம் முதலிய நூல்கள் நன்முறையில் வெளிவர ஏட்டுப் பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கியும், பாட பேதங்களை ஒழுங்கு செய்தும், பிழை திருத்தியும் உதவி புரிந்தவர் வையாபுரிப் பிள்ளை என்பதை யான் நன்கறிவேன். யான் பெரிய புராணம் இரண்டாம் பதிப்பு முயற்சியில் தலைப் பட்டபோது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல ஏட்டுப் பிரதிகளைத் திரட்டி என்னிடம் சேர்ப்பித்தது வையாபுரியின் தமிழன்பே யாகும்.

கம்பரின் தமிழ் நிலையத்தைப் பலர் பலவாறு காத்து வருகிறார். வையாபுரிப் பிள்ளை அதை எப்படிக் காத்து வருகிறார்? தூணாக நின்று காத்துவருகிறார் என்று என் உணர்ச்சியில் தோன்றுகிறது.

பி. ஸ்ரீ.

தமிழ் நாட்டிலே தெற்குப்பகுதியிலே குற்றாலமலை நிற்கிறது. அதன்கண் பாட்டொலி முழங்கிய வண்ணமிருக்கும்.

படி காட்லாக்குகள் அடுக்கப்படலாம். மற்ற ஒழுங்கு முறைகளை அவ்வப்போது நாம் கலந்து நிகழ்த்திக்கொள்ளலாம்' என்று கூறினார். அவர்தங் கூற்று எனக்கு ஒருவித விடுதலையளித்தது. பழைய காட்லாக்குகளின் விலாசங்களையும் உள்ளுறைகளையும் முறைமுறையே எழுதி முடிக்க மூன்று திங்களாயின. புதிய காட்லாக்குகள் சிலச் சில வந்து கொண்டிருக்கும். என் வேலை மிகச் சுருங்கியது. காட்லாக்கின் பெயர், உள்ளுறை, இடம் முதலியன வேலைக்காரனுக்குப் பெரிதும் பாடமாகிவிட்டன. காட்லாக்குகள் கேட்கப்படுங்கால், யான் கார்டுகளைப் பார்த்துச் சொல்வதற்குள், அவன் அவைகளை எடுத்து விடுவான். வாரத்துக்கு ஒருமுறை பார்க்கர் வருவார்; போவார். எனக்கு நிரம்ப ஓய்வு. புத்தகங்கள் படிப்பேன்; பாட்டுகள் எழுதுவேன்; கட்டுரை வரைவேன். யான் ஸ்பென்ஸரில் இருந்தபோதே கதிரைவேற்பிள்ளையின் பருவுடல் மறைந்தது. அவர் சரித்திரத்தை அவ்விடத்திலேயே எழுதி முடித்தேன். அவ்வாண்டில் வங்காளப் பிரிவினையை யொட்டி எழுந்த சுதேசிய இயக்கம் நாடு முழுவதும் வீறிட்டது. அச்சமயம் விபின சந்திரபாலர் சென்னை அடைந்து கடற்கரையில் கர்ச்சித்தார். அக்கர்ச்சனை மாகாணத்தையே தட்டி எழுப்பியது; என்னை விழிக்கச் செய்தது. அவ்வேளையில் லஜபதிராய் நாடு கடத்தப்பட்ட செய்தி காட்டுத் தீப்போல் பரவியது. இந்தியப் பத்திரிகை உலகம் ஆக்கம்பெற்றது. அரவிந்த கோஷால் நடத்தப்பெற்ற 'பந்தேமாதரம்' வரவழைத்தேன். சென்னைப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றையும் படிப்பேன். அக்காலத்தில் இந்தியாவின் நிலைமையை நேரே பார்க்கப் போந்தவருள் ஒருவராகிய கீர் ஹார்ட்டி சென்னையில் தங்கிய போது சில பொருள் வாங்க 'ஸ்பென்ஸர்' போந்தார். அவரது காட்சியும், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த அவரது வரலாறும் என் உள்ளத்தில் கிளர்ச்சி மூட்டின. யான்

15

காலையில் முக்கால் மணி நேரத்துக்கு முன்னரே கம்பெனிக்குள் நுழைவேன்; சூழ்ந்துள்ள மக்கட்கு யான் பத்திரிகைச் செய்திகளை எடுத்துரைப்பேன். அது பல ஐரோப்பியரை மருளச் செய்தது.

'வந்தே மாதரம்' என்பது தாயின் வந்தனையைக் குறிக்கும் ஒரு மகா மந்திரம். அது முதல் முதல் வங்காளத்தினின்றும் வெளிவந்தது. 'வந்தே' என்பது 'பந்தே' என்று வங்காளத்தில் உச்சரிக்கப்படும். எவனோ குறும்பன் ஒருவன், 'பந்தே மாதரம்' என்பதற்கு 'வெள்ளையரைக் கட்டியடித்தல்' என்று பொருள் திரித்துவிட்டான். அது பொய்ப் பொருள். உலகம் எதற்கும் மருளுமன்றோ? பொய்ம்மைக்கும் மருளும். குறும்பன் ஒருவன் திரித்துவிடுத்த பொருள் ஐரோப்பியர் சிலரை மருட்டியது. பின்னே உண்மைப் பொருள் ஆக்கம் பெற்றது. ஐரோப்பியர் மருட்சியும் தீர்ந்தது.

மருட்சிக் காலத்தில் யான் கம்பெனியில் ஊழியம் செய்தல் நேர்ந்தது. அக்காலத்தில் 'பந்தே மாதரம்' முதலிய பத்திரிகைகளைக் கம்பெனி ஊழியர்க்கு யான் படித்துக் காட்டுவதை ஐரோப்பியர் விரும்புவரோ? 'மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டன வெல்லாம் பேயல்லவோ?' என்னை வந்தேமாதரப் பிரசாரகன் என்று ஐரோப்பியர் எண்ணினர். சிலர் கூடிக் கூடிப் பேசுவர். அஃது எனக்குத் தெரியவந்தது. அதனால் எனது காலக் கடமையினின்றுஞ் சிறிதும் வழுவினேனில்லை. என் தொண்டை யான் செய்தே வந்தேன். என் தொண்டு மெல்ல மெல்ல மானேஜிங் டைரக்டருக்கு எட்டியது. அவர் ஒருநாள் காலை என்னை அழைத்து எச்சரிக்கை செய்தார். அவ்வெச்சரிக்கை என் நெஞ்சைப் பிளந்தது. அன்று பகல் ஸ்பென்ஸர் கம்பெனிக்குச் சிறிது தூரத்திலுள்ள வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்தை அடைந்து என் தமையனாரைக் கண்டு, நடந்ததைச் சொல்லி, 'கம்பெனி

சேர்ந்ததும் என் வேலையை விடுத்து நீங்க எண்ணியிருக்கிறேன்' என்று அறிவித்துக் கம்பெனி அடைந்தேன்; எண்ணியவாறே செய்தேன். மானேஜர் என்னைக் கூப்பிட்டுக் காரணம் கேட்டார். 'என் விருப்பம்' என்று சொன்னேன். 'மானேஜிங் டைரைக்டர் வழங்கிய எச்சரிக்கை உம்மை வேலையினின்றும் விலகத் தூண்டியது. அந்த எச்சரிக்கை நல்லெண்ணத்தினின்றும் பிறந்ததென்று யான் நன்கு அறிவேன். இந்தக் கம்பெனியில் நல்ல பெயர் பெற்றவருள் நீரும் ஒருவர்; நீர் இளைஞர்; யான் வயதானவன்; யான் சொல்வதைக் கேளும்; ராஜிநாமாவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்க' என்று வலியுறுத்தினர். என் பிடியினின்றும் யான் இறங்கினேனில்லை. அவர் எனக்கு வாழ்த்துக்கூறி, நல்ல தகுதித்தாள் கொடுத்து அனுப்பினர். கம்பெனி வாழ்வு 1908-ல் முற்றுப்பெற்றது.

உமாபதி குருப்பிரகாசம் பிரஸ்

அன்றிரவே என் தமையனாரும், நண்பர் சிவசங்கரமுதலியாரும், யானும் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையில் கூடினோம். நிலைமையை ஆழச்சிந்தித்தோம். என் தமையனாரும் சிவசங்கர முதலியாருஞ் சேர்ந்து ஓர் அச்சுக்கூடம் அமைத்து நூல்களை வெளியிடுதல் வேண்டுமென்று முடிவு செய்தனர். கதிரைவேற்பிள்ளைக்குப் பின்னர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையில் தலைமைதாங்கி அன்புநெறி வளர்த்த பெரியார் இராசப்ப முதலியார் அச்சுக்கூடத்துக்கு, 'உமாபதி குருப்பிரகாசம் பிரஸ்' என்ற பெயர் சூட்டும்படி அருள்புரிந்தார். அப்பெயரால் அச்சுக்கூடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. யான் எழுதிய விசேடக் குறிப்புரையுடன் பெரிய புராணம் சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளியிடப்பட்டது. என் பார்வை பெற்ற 'திருமந்திரம்' பதிக்கப்பெற்றது. வெளி வேலைகளுஞ் சில செய்யப்பட்டன. ஏறக்குறைய ஈராண்டில் பெருநஷ்டம் விளைந்தது. என்

அன்னையார் நகையும் சிறு பொருளும் இழந்தமையே அடைந்த பலன். அச்சுக்கூடம் விற்கப்பட்டது. பெரிய புராண இறுதிச் சஞ்சிகை வேறு அச்சகத்தில் பதிக்கப்படும் நிலை கூடியது.

அந்நாளில் எங்கள் குடும்பம் புயலிடைப்பட்ட கலமாயிற்று. எனது பெரும்பொழுது கடலோரத்திற் கழியும். கடற்கரை எனக்கு ஆசிரமமாயிற்று. தனியே ஓரிடந்தேடி அமர்வேன்; நீலமேனியனை - கமலக்கண்ணனை - பவளவாயனை - என்னுருயிர் பார்த்தசாரதியை-நினைந்து நினைந்து உருகுவேன்; ஆறுதலுண்டாகும்.

ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி

1910-ம் ஆண்டு தொடங்கியது. என் பழைய நண்பருள் ஒருவர் டானியல் சிங் என்பவர் என்னைக் கண்டு, 'ஆயிரம் விளக்கு வெஸ்லியன் மிஷன் பள்ளியில் முதல் பாரத்துக்கு ஓர் ஆசிரியரும், மூன்றும் வகுப்புக்கு ஓர் ஆசிரியரும் தேவை என்று கேள்வியுற்றேன். நாம் ஏன் முயற்சி செய்யலாகாது?' என்று என்னைக்கேட்டார். 'மீண்டுமா வேலைத் தொல்லை' என்றேன். 'ஆசிரியத் தொழில் புண்ணியம்' என்று நண்பர் என்னைத் தள்ளிக்கொண்டே போனார். இருவரும் தலைமை ஆசிரியர் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளையைப் பார்த்தோம்; பேசினோம். அவர் செர்டிபிகேட்டு கொண்டுவரும்படி சொன்னார். அடுத்த நாள் என்னுடைய இரண்டு செர்டிபிகேட்டுகளையும் எடுத்துச் சென்றேன். யான் முதல்பாரத்துக்கும் (அந்நாள் முறைப்படி ஐந்தாம் வகுப்பு; இந்நாள் முறைப்படி ஆறும் வகுப்பு), என் நண்பர் மூன்றும் வகுப்புக்கும் ஆசிரியராக அமர்த்தப்பட்டோம். அப்பள்ளியில் யான் ஆருண்டு பணிசெய்தேன்.

சென்னை ஆயிரம் விளக்கு வெஸ்லியன் மிஷன் பள்ளி ஆதிதிராவிடர்க்கென்று காணப்பட்டது. மற்றவரும் பள்ளியில் சேரலாம். ஆனால் இவர் தொகை நூற்றுக்கு நாற்பதா

யிருத்தல் வேண்டும். பாலர் வகுப்பு முதல் மூன்றும் பாரம் வரை வகுப்புக்களுண்டு. அந்நாளில் ஆதி திராவிடர்க் கென்று மாகாணத்தில் அமைந்த பள்ளிகளில் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியே சிறந்ததாயும் பெரியதாயும் விளங்கி யது. அரசாங்க உதவியும் அப்பள்ளிக்கு அதிகம். அதன் நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்ருக நினைவுக்கு வருகின்றன. எல்லாவற்றையும் எழுதப் புகுந்தால், அவை மட்டும் ஒரு தனி நூலாகும். சில கூறலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

'யான் தமிழ் பயின்றவன்' என்று நண்பர் டானியல் சிங் எப்படியோ தலைமையாசிரியர்க்கு ஓதினர்போலும். யான் வேலையேற்ற முதல் வாரத்திலேயே ஒருநாள் தலைமை யாசிரியர் திடீரென என் வகுப்புக்கு வந்தார். அப்பொழுது யான் மகாலிங்க ஐயர் இலக்கணம் போதித்துக்கொண் டிருந்தேன். அவர் சிறிது நேரம் எனது போதனையைக் கவனித்துச் சென்ருர். அன்று சாயங்காலம் என் வகுப்பை விடுத்து யான் வெளியே வந்ததும், தலைமையாசிரியர் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை என்னை அழைத்துத் தமது வீட்டுக்குள் நுழைந்தனர். அவர் வீடு பள்ளியின் ஒரு பாகத்திலேயே இருந்தது. அவர் சிறிது நேரம் அதையும் இதையும் பேசிப் பேசி மெல்ல மெல்ல தமிழகம் புகுந்தார்; தாம் தமிழ் பயின்ற வரலாற்றையும், தமிழில் 'திராவிட தூதன்' என்ற வாரப் பத்திரிகை நடாத்திய விதத்தையும், ராவ்பகதூர் தாமோதரம் பிள்ளையின் பெருமையையும் விளக்கினர். பின்னே 'ஏதேனும் அகப்பாட்டொன்றுசொல்லிப் பொருள் விரியுங்கள்' என்ருர். அவ்வேளையில், 'ஆனந்த வெள் ளத்து...' என்ற திருக்கோவைப் பாட்டு நினைவில் உற்றது. பொருள் விரித்துச் சென்றேன்; ஜான் ரத்தினம் தமிழில் மூழ்குவதை யுணர்ந்தேன். மணி எட்டாகியது. பொருள் கூறுவதை நிறுத்தினேன். ஜான் 'ஏன்' என்ருர். 'உங்கட்கு எவ்வளவோ வேலையிருக்கும். யான் நீண்டநேரம் போக் கினேன்' என்றேன். 'தமிழுக்கு மணிக் கணக்கு ஏது?'

என்று இன்சொல் பகர்ந்தார். 'தமிழறிந்த அன்பரிடத்தில் பணி செய்யும் பேறு கிடைத்தமைக்குத் திருவருளை வழுத்துகிறேன்' என்று எழுந்தேன். தலைவர், 'யான் தமிழ்ப் புலவனல்லன். ஒரு தமிழ்ப் புலவரை இப்பள்ளி பெற்றமை குறித்து ஆண்டவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்' என்று விடை தந்தார். மறுநாள் பள்ளிக்கு மகிழ்ச்சியுடன் போனேன். இரண்டாம் பாரத்துக்கும் மூன்றும் பாரத்துக்கும் யான் தமிழ்ப் பாடம் எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இது, தலைமை யாசிரியர் அன்பு என்று எண்ணிச் சேவை செய்தேன்.

'வெஸ்லியன் டேக்லிகல் இன்ஸ்டிடியூட்' என்றோர் அமைப்புப் பள்ளியிலேயே காணப்பட்டது. எனது வருவாயைச் சிறிது பெருக்கல் வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தலைமை ஆசிரியரால் அவ்வமைப்புத் தொடங்கப்பட்டது என்று ஆசிரியன்மாரும் மற்றவரும் பேசினர். யான் மாலை வேளையில் 'புக் கீப்பிங்' போதிக்கும் ஆசிரியனானேன். 'புக்கீப்பிங்' படித்தது வீணாகவில்லை. இராஜா முதலியார் முயற்சியின் பயன் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் விளைந்தது.

கண்டிப்பு, தண்டிப்பு, அதிகாரம் முதலிய உருமற்பேய்கள் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் நடம்புரிதல் அருமை. அவை ஒரோவழி நடம்புரிய எழினும், ஆங்கு வீற்றிருக்கும் அன்புத் தெய்வத்தின் முன்னர் ஒடுங்கி ஒதுங்கும். வேலையைத் திறம்பட நடாத்துவது அதிகாரமா அன்பா என்றொரு கேள்வி உலகில் உலவி வருகிறது. இதற்கு விடை இரு சார்பிலும் பிறக்கிறது. அதிகாரம் என்று சொல்வோரும் உளர்; அன்பு என்று சொல்வோரும் உளர். ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி அன்பு என்றே பதில் கூறும். கண்டிப்பும், தண்டிப்பும், அதிகாரமும் பள்ளியில் பங்கெடுத்திருப்பின், யான் அங்கே ஆறுண்டு கழித்திரேன்; அரை ஆண்டில் ஓடி வந்திருப்பேன். தலைமை யாசிரியர் அன்பு, பள்ளியை நன்முறையில் வளர்த்தது. அவர் பார்வை

யில் ஏதேனுங் குறை காணப்பட்டால் உடனே ஆசிரியர் கூட்டங் கூட்டுவர்; ஜெபஞ் செய்வர். 'கடவுள் பணி உங்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொல்வர். அவரது ஜெபமும் அன்புரையும் குறைபாட்டை ஒழிக்கும். ஆசிரியன்மாரைச் சகோதர நேயம் பிணித்தது. சகோதர நேயம் அற்றவர் அப்பள்ளியில் ஒரு நொடியும் தங்கல் முடியாது. பொருமை கோள் முதலியன அங்கே இடம் பெற்றதில்லை. தலைமை ஆசிரியர் அன்பு எங்களைப் பொறுப்புணர்ந்து நடக்கச் செய்யும். 'சம்பளத்துக்கு வேலை' என்ற உணர்ச்சியே எங்களுக்குள் எழுவதில்லை. 'ஆயிரம்விளக்குப் பள்ளி எங்களுடையது' என்றே பணி ஆற்றுவோம். எங்கட்கு அப்பள்ளி கோயிலாகியது. சோர்வு எங்கட்கு உண்டாவதில்லை. இன்ஸ்பெக்ஷன் நெருங்கி வருங்காலத்தில் நாங்கள் எல்லா வேலையுஞ் செய்வோம். பள்ளிக்கூடம் நல்லபெயர் தாங்கல்வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களை இரவு பகல் வேலை வாங்கும்.

இவ்வளவுக்கும் அடிப்படை எது? அதிகாரமா? அன்பா? அன்பு. அன்பு என்ன செய்யாது? அன்பு எல்லாஞ் செய்யும். அன்பு உயர்வு தாழ்வைக் கடந்த பணிக்கு உரியது என்னும் நுட்பம் ஆயிரம்விளக்குப் பள்ளியில் நன்கு விளங்கியது.

1911-ம் ஆண்டில் மன்னர்பிரான் முடிசூட்டு விழா டெல்லியில் நடைபெற்றது. அவ்விழாவை முன்னிட்டுப் பலவிதச் சிறப்புக்கள் இந்தியா முழுவதும் நிகழ்த்தப்பட்டன; சென்னையிலும் நிகழ்த்தப்பட்டன. பள்ளிப் பிள்ளைகளின் ஆடல் பாடல், அவர்கட்குத் தின்பண்டம் வழங்கல், பரிசில் அளித்தல் முதலியவற்றிற்கென்று சென்னை இருகூருகப் பிரிக்கப்பட்டது. தென்சென்னை நிகழ்ச்சிகட்கு மவுண்ட் ரோட்டிலுள்ள மகமதியக் கல்லூரி மைதானம் களனுகக் குறிக்கப்பட்டது. பொறுப்பு முழுவதும் எங்கள் தலைமை ஆசிரியர்மீது சுமத்தப்பட்டது. அவர் வயதானவர். உன்மைப்

பெடுத்தவர் யார்? இளைஞராகிய நாங்களே. எத்துணை நாள்? ஏறக்குறைய ஒரு திங்கள். எங்கள் உழைப்புக்கு ஊக்கமூட்டியது எது? எங்கள் இளமையின் வளமா? கொழுமையா? செழுமையா? தலைமையாசிரியர் அன்பா? இறுதியதே. அதிகாரம் 'அதைச் செய்க - இதைச் செய்க' என்றால், யான் ஒரு துரும்பைக்கூட அசைக்க ஒருப்படேன். அதிகாரம் ஆணவம்; அன்பு பணி. விழா அன்று யான் காலையில் வீட்டை விடுத்தேன்; இரவு மீண்டேன். அன்பின் எழுச்சி உணவையும் மறக்கச் செய்தது.

பள்ளிக்கு மவுண்ட் ரோட்டிலிருந்த நிலையம் போத வில்லை என்று, உட்ஸ் ரோட்டில் 'ஷாண்டன்' என்ற பெரு நிலையம் வாங்கப்பட்டது. நிலைய மாற்றத்தின்போது ஆசிரியன்மாராகிய நாங்கள் செய்த ஊழியம் ஆயிரம் விளக்கையே வியக்கச் செய்தது. 'ஜான் ரத்தினத்துக்கு நல்ல காளைகள் கிடைத்தன' என்று ஊரவரால் பேசப்பட்டது. அப்பேச்சு எங்களை நாணுறச் செய்யவில்லை. அன்பை அடைக்குந் தாழ் உண்டோ? அன்பு ஊற்றுத் திறந்து கொண்டால் அருள் நீர் நாற்பக்கமும் தானே பாயு மன்றோ? எங்கள் தொண்டை நேரிற் கண்ட வெஸ்லியன் மிஷன் மேற்பார்வையாளர் ஜேம்ஸ் கூலிங் துரையின் முகம் மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தது. அவர் புது நிலையத்தைத் திறந்து வைத்தபோது, 'இப்பள்ளியை என்ன அமைப்பென்று சொல்வேன்? அன்பின் அமைப்பென்றே சொல்கிறேன். தலைமை ஆசிரியர் அன்பு; ஆசிரியன்மார் அன்பு; பள்ளியும் அன்பு. இது வெறும் பள்ளியன்று; கிறிஸ்துவின் அன்பு நிலையம்' என்று பேசி எங்கட்கு நன்றி செலுத்தினர்.

இன்ஸ்பெக்ஷன் நெருங்குங் காலத்தில் நாங்கள் நீண்ட நேரம் உழைப்போம். எங்களுக்குரிய வேலைகளை மட்டும் செய்யும் அளவில் நில்லோம்; குறைபட்டுள்ள வேறு வேறு வேலைகளிலுந் தலைப்படுவோம். வேலையைக் குறித்துக் கவலையோ சோர்வோ சலிப்போ தோன்றுவதில்லை. பள்ளிக்

கூடத்துக்குப் பெருமை தேட வேண்டுமென்ற கருத்துடன் நாங்கள் உழைப்போம்.

யான் பள்ளியில் சேர்ந்த முதல் மூன்றாண்டும் ஒரே அஸிஸ்டென்ட் இன்ஸ்பெக்டர் வந்துகொண்டிருந்தனர். அவர் நல்லவர்; தமிழன்பர். முதல் முதல் அவர்க்கும் எனக்கும் மூன்றும் பாரத்தில் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது அவ்வகுப்பில் தமிழ்ப் பாடம் நடைபெற்றது. அவர் என் போதனையைச் சிறிது நேரங் கவனித்தார்; பின்னே அவரே சில கேள்விகள் கேட்டு மாணுக்கரைச் சோதித்தார்; அதன்பின் திரிகடுகத்தில் 'உண்பொழுது நீராடி உண்டலும்........' என்னும் பாட்டுக்குப் பொருள் கூறி விளக்குக' என்ருர். அவர் விரும்பியவாறே எனது கடனை ஆற்றினேன். கால் மணி நேரமாயிற்று. அவர் வேறு வகுப்புக்குச் சென்ருர். மீண்டும் அவர் என் வகுப்பாகிய முதல் பாரத்தில் என்னைக் கண்டார். அவ்வேளையில் யான் பூகோளம் போதித்திருந்தேன். இன்ஸ்பெக்டர் பூகோள சோதனை நிகழ்த்தவே இல்லை. அவர் தமிழ் இலக்கியங்களைப்பற்றிப் பேசத் தொடங்கினர். எங்கள் பேச்சு அன்றைய பொழுதைப் போக்கியது. அவர் தமிழ் அன்பர் என்று உணரலானேன். பின்னிரண்டாண்டு அவர் சோதனைக்கு வந்தபோது என்னைக் கண்டு பேசியே சென்ருர்; சோதனையில் இறங்கவே இல்லை. அவ்வன்பர் வேறு ஜில்லாவுக்கு மாற்றப்பட்டார். அவரிடத்தில் வேறு ஒருவர் அமர்ந்தார். அவர் சென்னைப் பள்ளிகளைக் கலக்கினர். ஆசிரியர் உள்ளங்களில் அச்சமே குடிகொண்டது. அவரைக் கண்டதும் ஆசிரியன்மார், 'புலி வருகிறது; புலி வருகிறது' என்பர். அப்புலி எங்கள் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்தது. முதல் முதல் 'கிண்டர் கார்ட்டன்' வகுப்பில் நுழைந்தது; அங்கிருந்த சகோதரியைக் கலங்கச் செய்தது. பின்னே புலி நான்காம் வகுப்பில் பாய்ந்தது. அதற்கு எதிரிலேயுள்ளது என் வகுப்பு. புலியார் என்னைக் கூப்பிட்

டார். "இவ்வகுப்புக்கு 'டிக்டேஷன்' போடுக" என்றார். யான் 'டிக்டேஷன்' தொடங்கியதும் இன்ஸ்பெக்டர் வேறொரு வகுப்புக்குச் சென்றார்; சிறிது நேரங் கழித்து நான்காம் வகுப்புக்கு மீண்டார். அதற்குள் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலையை முடித்து என் வகுப்புக்குப் போய் விட்டேன். இன்ஸ்பெக்டர் என்னைக் கைகாட்டி அழைத்து, 'ஏன் அவ்வகுப்புக்குப் போனீர்' என்றார். 'அஃது என் வகுப்பு' என்றேன். 'யான் உம்மை இங்கே அழைத்து ஒரு வேலை கொடுத்தேன். மீண்டும் என் கட்டளை பிறக்கும்வரை நீர் இவ்வகுப்பிலேயே இருத்தல் வேண்டும். நீர் உமது வகுப்புக்குச் சென்றது தவறு' என்று கண்டிப்புரை வழங்கினார்; பின்னை பலகைகளை எடுத்தார். அவைகள் திருத்தப்படாமலிருந்தன. 'ஏன் திருத்தவில்லை' என்று என்னைக் கேட்டார். 'திருத்தும்படி நீங்கள் சொல்லவில்லை' என்றேன். 'டிக்டேஷன் என்றால் அதில் திருத்தலும் அடங்கும். இது தெரியாதா?' என்று கடாவினர். யான் ஒன்றும் பேசவில்லை. அவரே ஆங்கொன்று ஈங்கொன்றாகப் பலகைகளை எடுத்தெடுத்துப் பார்த்தார். என்னை நோக்கிப் 'போம்' என்றார். யான் என் வகுப்பை அடைந்தேன். புலி அவ்வகுப்புக்கும் இவ்வகுப்புக்கும் ஓடி ஓடி ஆசிரியன்மாரை நடுங்கச் செய்தது. முதல்நாள் போயிற்று. மறுநாள் புலியார் வந்தார். தலைமை ஆசிரியரிடத்தில் சிறிது நேரம் பேசிவிட்டு இரண்டாம் பாரம் புகுந்தார். யான் அங்கே தமிழ் போதித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதைச் சிறிது நேரம் கவனித்து அவர் வேறிடம் அணைந்தார். யான் இரண்டாம் பாரத்தில் எனது பணியையாற்றி, எனக்குரிய முதல் பாரத்தை நண்ணினேன். அங்கே புலியார் போந்தார். 'என்ன பாடம்' என்றார். 'கணக்கு' என்றேன். யான் கரும்பலகையில் ஒரு கணக்கை எழுதியிருந்தேன். அதை அவர் அழித்து வேறு ஒரு கணக்கைப் பொறித்தார்; பிள்ளைகளைப் பார்த்தார்; 'சீக்கிரம்-சீக்கிரம்' என்று

அவர்களை முடுக்கினார்; விடையைச் சோதிக்குமாறு என்னை விடுத்தார்; அவரும் தொடர்ந்தார். வேலை முடிந்தது. மனக் கணக்கொன்று போட்டார். விடையை அவரே பார்வையிட்டார்; ஒரு மாணாக்கனைத் தம் அருகே அழைத்தார்; 'எம்முறையில் விடை கண்டாய்?' என்று வினவினார். அவன் முறையைச் சொன்னான்; மற்றொருவனை அழைத்துக் கேட்டார். அவனும் அதே முறையைச் சொன்னான். என்னைப் பார்த்து, 'இம்முறை உம்மால் போதிக்கப்பட்டதா?' என்றார். 'ஆம்' என்றேன். 'முறை தவறு' என்றார். 'மனக்கணக்குக்குரிய முறைகள் பலவிதம். அவை வகுப்புக்கேற்றவாறு போதிக்கப்படும்' என்றேன். 'கணக்கில் நீர் பட்டம் பெற்றவரா? பதக்கம் பெற்றவரா?' என்று சீறி 'யான் சொல்வதைக் கேளும்' என்று தமது முறையை வெளியிட்டார். 'இம்முறை இவ்வகுப்புக்குப் பொருந்தியதன்று' என்று நவின்றேன். 'அப்படியா' என்று உருமி இன்ஸ்பெக்டர் வகுப்பைவிடுத்தகன்றார். 'புலி பூனையாகுமா-சிங்கமாகுமா' என்ற எண்ணந் தோன்றிற்று; தொடர்ந்து 'கெடுதல் செய்வார்' என்ற எண்ணமும் எழுந்தது. ஒரு கடிதமெடுத்து, அதில், 'என்னைத் தாங்கள் பள்ளியை விடுத்து அகற்றலாம். அதைப்பற்றிய கவலை எனக்குக் கிடையாது. யான் அன்புக்கு எளியன். அநியாய அதிகாரத்துக்கு எளியனல்லன். அதிகாரத்துக்கு அஞ்சி மானம் விற்கும் நீர்மையை என் பிறவி பெறவில்லை. என் முறையை அதிகாரத் திமிரால் தாங்கள் அலட்சியஞ் செய்தல்கூடாது. எந்த மேடையிலும் என்முறை பொருந்தியதென்பதை வலியுறுத்தச் சித்தமாயிருக்கிறேன்' என்ற கருத்துச் செறிய எழுதி, அதை இன்ஸ்பெக்டரிடத்தில் சேர்க்குமாறு ஒரு பையனிடங் கொடுத்தனுப்பினேன். பகல் மணியடித்தது. யான் உணவுகொண்டு தோட்டத்திலுள்ள குளத்தின் படியொன்றில் அமர்ந்து எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணலானேன்.

தலைமையாசிரியர் கூப்பிடுகிறாரென்று ஓர் ஆள் ஓடி வந்து சொன்னான். யான் தலைமை ஆசிரியரிடஞ் சென்றேன். அங்கே இன்ஸ்பெக்டர் காணப்பட்டார். இருவரும் என்னென்ன பேசினரோ யான் அறியேன். தலைவர், 'இவர் இன்ஸ்பெக்டர்; நாம் ஆசிரியர்' என்று தொடங்கினார். யான் குறுக்கிட்டு, 'அதனால்' என்றதும், இன்ஸ்பெக்டர், 'தலைமை ஆசிரியர் வார்த்தை முடியட்டும்' என்றார். என் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டேன். தலைவர், 'யானைக்கும் அடி சறுக்கும். மறப்பு என்பது எல்லார்க்கும் உண்டு. இன்ஸ்பெக்டர் நான்காம் வகுப்பென்ற நினைவுடன் உம்முடன் வாது புரிந்தனர். கடிதங் கிடைத்த பின்னரே வகுப்பு நினைவு உண்டாயிற்றென்று தெரிகிறது' என்று கூறியதும், 'போதும்' என்று இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து, 'மன்னிக்க' என்று சொன்னேன். அவர், 'யானல்லவோ மன்னிப்புக் கேட்டல் வேண்டும்' என்று பகர்ந்து, யான் கடிதம் எழுதியதைப் பாராட்டினார். 'யான் மன்னிப்பு வரை செல்பவனல்லன். இனித் தங்கள் அன்புக்கு எளியன்' என்று புகன்றேன். தலைமையாசிரியர், 'இவையெல்லாம் அந்தரங்கம்' என்றுகூறி என்னை அனுப்பினர். தலைமையாசிரியர் அன்பு, புலியையும் வென்றது. அன்புக்கு முன்னே அதிகாரம் வீழ்ந்ததைத் தெளிந்தேன். இன்ஸ்பெக்டர் வாழ்வில் ஒரு பெரும் மாறுதல் விளைந்திருக்கலாம்.

புலிக்குப் பின்னே ஒருவர் வந்தார். அவர் அன்பருமல்லர்; அறிஞருமல்லர்; செக்கு மாடு; சட்ட திட்டம் என்று அழுவோர். அவர் காலத்தில், யான் 'டிரெயினிங்'குக்குப் போதல் வேண்டுமென்று எழுதிச் சென்றனர். அதற்குரிய முயற்சி என்னால் செய்யப்படவில்லை. பள்ளிக்கூடத்தாரும் அதன்மீது கருத்துச் செலுத்தவில்லை.

தலைமை ஆசிரியர் பொதுவாகப் பல ஓய்வு நாட்களில் - சிறப்பாக வேனிற்கால ஓய்வு நாட்களில் - என்னை வரவழைப்பர்; 'தேம்பாவணிக்குப்' பொருளுரைக்கச் சொல்

வர்; சைவ சாத்திரங்களை ஆராய்ச்சி செய்வர். கர்மத்தைப் பற்றி எங்களுக்குள் பெருத்த வாதப் போர் நிகழும். 'கர்ம வாதிகட்குக் கடவுள் வேண்டுவதில்லை' என்று ஜான் ரத்தினம் வாதிப்பர். 'யான் செய்த பாவத்தை யானே அநுபவித்தல் வேண்டும். அதை மற்றவர் எப்படி ஏற்றல் கூடும்? மன்னித்தல் கூடும்?' என்று பிரதி வாதஞ் செய்வேன். 'மனந் திரும்பல்', 'பாவ அறிக்கை', 'மன்னிப்பு' ஆகியவற்றை யான் நம்புவதில்லை. இவைகளைப்பற்றி அடிக்கடி வாதம் புரிவோம். சில சமயம் எனக்கு மதவெறி எழும்பும். வெவ்வுரைகளைவழங்கி விடுவன். அவைகளை ஜான் ரத்தினம் பாராட்டுவதில்லை. வேலைத் துறையில் எங்கள் வாதம் அவர் மனத்தில் உறுவதில்லை. இகல், பகை, வன்மம் முதலிய இழிவுகளை அவர் நெஞ்சம் அறியாது. வாதத்திலும் அவர்பால் அன்பு ஊர்வதை யான் உணர்வன். வாதத்தில் மதவெறி எழும்புவதும், வெவ்வுரை வழங்குவதும் படிப்படியே என்னை விட்டு அகன்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன கூறுவேன்? ஜான் ரத்தினத்தின் சேர்க்கையும் பொறுமையும் என்று கூறுவேன். மனந்திரும்பல், முறையீடு முதலியவற்றின் நுட்பங்கள் என்னை யறியாமலே எனக்குள் திடீரென விளங்கின. பின்னே என்னால் எழுதப்பெற்ற நூல்கள் பலவற்றில் அவை மலியலாயின.

அஷ்டாவதானம் பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியார் யான் மணம் செய்ய ஒருப்படாததை யுணர்ந்து என்னை ஒரு மடத்துக்கு அனுப்ப விரும்பி என்னைக் கேட்டனர். அதை ஜான் ரத்தினம் பிள்ளைக்கு அறிவித்தேன். அவர் தோட்டத்திலுள்ள மரமொன்றைக் காட்டி, 'அம்மரம் எவ்வெவ் வழியில் பயன்படுகிறதென்பதை உங்களுக்கு விரித்துச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. எத்தனைப் பறவைகள் அதில் தங்குகின்றன. அதனடியில் எத்தனை மாடு கன்றுகள் படுத்திருக்கின்றன. பாருங்கள். நீங்கள் இப்பள்ளியில் நல்ல மரமாயிருக்கிறீர்கள். நாடோறும் எவ்வளவு பிள்ளைகள்

உங்களிடத்தில் கூடுகிறார்கள்! அவர்கட்கெல்லாம் நீங்கள் பயன்படுகிறீர்கள். மடத்தில் இவ்வளவு உயிர்கட்கு நீங்கள் பயன்படுவீர்களா? நீங்கள் மட்டும் ஒரு வேலை நலம் பெறலாம். இவைகளையெல்லாம் கூர்ந்து உன்னி உங்கள் விருப்பப்படி நடக்க' என்றார். அவர் மொழி எனக்கு அறிவுறுத்தலாயிற்று. பள்ளிப்பற்று எனக்கு மேலும் மேலும் ஓங்கிற்று.

என்னை மணஞ்செய்து கொள்ளுமாறு வலியுறுத்தியவர் பலர். அவருள் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளையும் ஒருவர். 'தொண்டுக்குத் தனி வாழ்க்கை கூடாது. மண வாழ்க்கை வேண்டும்' என்று அவர் சொல்வர். யான் மணஞ்செய்ய இசைந்தமை அவர்க்கு அளவிலா மகிழ்ச்சி யூட்டிற்று. அவரையும் மற்ற ஆசிரியன்மாரையும் நேரில் அழைக்க என் தமையனார் பள்ளி போந்தனர். ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை, அவர்க்கு முகமன்கூறித் தமது வீட்டு நகைகளை எடுத்துக் கொடுத்தார். தமையனார் வியப்புற்று, 'என்ன' என்றார். 'ஹிந்துக்கள் கல்யாணத்தில் நகைகள் வேண்டப்படும். இந்நகைகள் உங்கள் சிரமத்தைச் சிறிது குறைக்கும்' என்று பதில்கூறி விடையளித்தனர். 'என் தம்பி தொட்டால் சுருங்கி. அவனுக்கு நல்ல தலைமையாசிரியர் கிடைத்தார். அதனால் அவன் அங்கே காலந்தள்ளுகிறான்' என்று தமையனார் நண்பரிடம் சொல்வது வழக்கம். திருமணப் பந்தலில் ஜான் ரத்தினம் ஜெபஞ்செய்து வாழ்த்துக் கூறியதைப் பின்னே விளக்குவேன்.

வேனிற்கால விடுமுறை தொடங்கும்போதெல்லாம் ஒவ்வோராண்டும் ஆசிரியன்மாரும் மாணாக்கருஞ் சேர்ந்து தலைமையாசிரியர்க்கு வாழ்த்துக் கூறுவது வழக்கம். வாழ்த்துப் பாடல் என்னால் யாக்கப்படும். மிறை கவி முதலியனவும் யான் யாப்பதுண்டு. மிறை கவியில் ஜான் ரத்தினத்துக்குக் காதல் அதிகம்.

ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் நாடோறும் ஆதிதிரா விடப் பிள்ளைகளுடன் பழகும்பேறு எனக்குக் கிடைத்த தன்றோ? அதனால் யான் அடைந்ததென்னை? யானும் ஆதி திராவிடனாகிய பேற்றை அடைந்தேன்; அதாவது யான் சாதியற்றவனானேன். பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதல் கூடாதென்று பேசி வந்தேன்; எழுதி வந்தேன். அப்பேச்சை யும் எழுத்தையுஞ் செயலாக்கியது ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி. மதவெறி என்னைப் பேயாக்கியது. அப்பேயையும் ஆயிரம் விளக்குப்பள்ளி ஓட்டியது. ஜான் ரத்தினத்தின் கூட்டுறவு எனது மதவெறியின் வேரைக் கல்லியது. தொண் டின் திறத்தை ஜான் ரத்தினத்தின் வாழ்க்கை எனக்கு அறி வுறுத்தியது. யான் மாணாக்கனாயிருந்தபோது பைபில் படித் தேன். எதற்காகப் படித்தேன்? எப்படிப் படித்தேன்? பரிசிலுக்காகப் படித்தேன்; எழுத்துக்களைப் படித்தேன். ஆயிரம் விளக்குப்பள்ளி பைபிலின் பொருளை என்னுள் ளத்தில் விதைத்தது. அவ்விதை யான் ஒரு பெருஞ் செல் வம் பெறத் துணை நின்றது. என்ன செல்வம்? கிறிஸ்துவச் செல்வம். அதுவே அந்தணச் செல்வம். அப்பள்ளி என் வாழ்வுக்கென்றே தோன்றியது போலும்! அத்தகைப் பள்ளியை விடுத்துப் பிரியும் நிலையும் நேர்ந்தது!

ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி வெஸ்லியன் மிஷனுக்கு உரி யது. ஆனால் தனிமை வாய்ந்தது. எப்பள்ளியின் தொடர் பும் அதற்குக் கிடையாது. சென்னை வட்டத்து வெஸ்லியன் மிஷன் தலைவர் எவரோ அவரது நேர் பார்வையில் அப்பள்ளி நடைபெறும் வாய்ப்புடையது. நெடுங்காலம் ஜேம்ஸ் கூலிங் அதன் மேற்பார்வையாளராக அமர்ந் திருந்தனர். அவரையும் ஜான் ரத்தினத்தையும் பிணித்த சகோதர நேயம் அளப்பரிது, 'அவரே இவர் இவரே அவர்' என்று உலகம் சொல்லும். அக்கூலிங் துரை திடீரென மரணமடைந்தனர். ஜான் ரத்தினம் பிள்ளையின் மனம் உடைந்தது. பள்ளியைப்பற்றிய கவலை பெருகியது. ஆயிரம்

விளக்குப் பள்ளியின் தனிமையைப் போக்கி, அதை வெஸ்லி கல்லூரியின் கிளையாக்கலாமென்றும், அப்பள்ளியை அறவே தொலைத்து அதன் நிலையத்தை. வெஸ்லி கல்லூரியின் கீழ் வகுப்புக்களுக்குப் பயன்படுத்தலாமென்றும், அந்நிலையத்தை விற்றுவிடலாமென்றும் பலவாறு மிஷன் வட்டங்களில் பேசப்பட்டன. அச்சமயத்தில் வெஸ்லி கல்லூரியில் நீண்டகாலம் தமிழ்த் தலைமையாசிரியராகச் சேவை செய்து வந்த சே. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் விலகப் போகிருரென்ற வதந்தி கிளம்பியது. பின்னே அவ்வதந்தி உறுதிப்பட்டது. அப்பதவிக்கு முயற்சி செய்யுமாறு ஜான் ரத்தினம் என்னைத் தூண்டினர். 'தங்களை யான் எப்படிப் பிரிதல் கூடும்' என்று கவலையுற்றேன். அவர், 'நமது பள்ளி நிலை படிப்படியே குலைந்து வருகிறது. உண்மை எனக்குத் தெரியும். யானும் வெஸ்லி கல்லூரியில் சேரும் நிலை நேரலாம்' என்று சொன்ஞர். அச்சொல் எனது கவலையை ஒருவாறு நீக்கியது. 'ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி என்றுல் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளைதானே' என்று ஆறுதலடைந்தேன்.

வெஸ்லி கல்லூரி

வெஸ்லி கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவிக்கென்று விண்ணப்பங்கள் பறந்தன. யானும் விண்ணப்பம் விடுத்தேன். யான் வெஸ்லி கல்லூரியின் பழைய மாணுக்கனுதலாலும், வெஸ்லியன் மிஷன் சார்புடைய பள்ளியொன்றில் வேலை பார்த்து வருவோனுதலாலும் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை எனக்குக் கொடுக்க உறுதி செய்யப்பெற்றது. இச்செய்தி சென்னையில் பரவியது.

சே. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரிடம் தமிழ் பயின்ற மாணுக்கருள் யானும் ஒருவன். அவர்க்கு நன்மொழி வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. யானும் அதில் கலந்து கொண்டேன். கூட்டத்தில் தலைமை வகித்தவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்க் குழுவின் தலைவர் தோட்டக்காடு இராமகிருஷ்ண

T.V. KALYANASUNDRAM

1914

பிள்ளை. அவர் என்னையும் பேசுமாறு பணித்தார். என் பேச்சு, மாணுக்கரையும் ஆசிரியன்மாரையும் கவர்ந்ததை உணரலானேன். அக்கூட்டத்தில் பழைய ஆசிரியன்மார் சிலர் இருந்தனர். அவருள் சிலர், என்னைப் பார்த்து, 'நீ ஒரு கணிதப் பேராசிரியனுக வரத்தக்கவன். கதிரைவேற் பிள்ளையின் கூட்டுறவால் தமிழ்ப் பேராசிரியனுக வந்தனை. ஆனுலும் பழைய பள்ளியில் ஓர் ஆசிரியனுக நீ வர நேர்ந்தமை மகிழ்ச்சி யூட்டுகிறது' என்று வாழ்த்தினர்.

பிரின்ஸிபால் தாம் உறுதி செய்ததை எனக்கு அறிவித்தாரில்லை. இடையில் குறும்புகள் எழுந்தன. சில மாதங்கட்கு முன்னர் வெஸ்லி கல்லூரி மாணுக்கர் சிலருக்குக் கசையடி கிடைத்தது. அது குறித்து அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரைத் தலைவராகக் கொண்ட 'நியூ இந்தியா' பத்திரிகை கிளர்ச்சி செய்தது. அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் தொடர்பு கொண்ட இராயப்பேட்டை சகோதர சங்கத்தின் நிருவாகிகளில் யானும் ஒருவன். அந்நாளில் தியோசாபிகல் சங்கத்துக்கும் கிறிஸ்துவச் சபைகட்கும் இணக்கமில்லை. பொருமையாளர் சிலர், நிகழ்ச்சிகளைப் பலவாறு திரித்துக் கயிறு கட்டினர். 'யான் தியோசாபிகல் சங்கத்தில் சேர்ந்தவனென்றும், அச்சங்கத் தொடர்பு கொண்ட இராயப்பேட்டை சகோதர சங்கத்தின் நிர்வாகிகளுள் ஒருவனென்றும், கசையடி கிளர்ச்சியில் சேர்ந்தவனென்றும் பிரின்ஸிபாலுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன. அவ்வேளையில் இராயப்பேட்டை சகோதர சங்கத்தின் சார்பில் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரால் 'பவானி பாலிகா பாடசாலை' என்ருெரு பெண் பாடசாலை திறக்கப்பட்டது. அதையும் பொருமையாளர் தமது குறும்புக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். 'பவானி பாலிகா பாடசாலை' இராயப்பேட்டை ஆண்டித் தெருவிலுள்ள 'வெஸ்லியன் பெண் பள்ளிக்கூட'த்துக்குப் போட்டியாகக் காணப்பட்டதென்றும், அதிலும் எனக்குக் கலப்புண்டென்றும், பிரின்ஸி

பாலுக்கு அறிவிக்கப்பட்டன. நிலைமை நெருப்பில் நெய் விட்டது போலாயிற்று. யான் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளையைக் கண்டு, 'தாங்கள் என் பொருட்டு உழைப்பெடுத்தல் கூடாது. ஆண்டவனுக்குச் சித்தமானால் வெஸ்லி கல்லூரி வேலை எனக்குக் கிடைக்கும். இல்லையேல் அஃது எனக்குக் கிடைத்தல் அரிதாகும்' என்று சொன்னேன். குறும்புகளைக் கேள்வியுற்ற இராமகிருஷ்ண பிள்ளை, நமசிவாய முதலியார், சச்சிதானந்தம் பிள்ளை முதலியோர் என் பொருட்டுப் பெருமுயற்சி செய்தனர். பிரின்ஸிபால் நீலகிரிக்குப் புறப்பட்டார். அவரை வழியனுப்பச் சென்ற ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை, 'யான் நாற்பதாண்டாக மிஷினில் பணியாற்றி வருகிறேன். என்னிடத்தில் கலியாணசுந்தர முதலியார் ஆறுண்டு வேலை பார்த்து வருகிறார். என் உரைக்குத் தாங்கள் செவி சாய்க்கவில்லை. யான் வருந்தாது வேறு என் செய்தல் கூடும்?' என்றாராம். அக்கூற்று, பிரின்ஸிபால் மனோநிலையை மாற்றியது. அவர் நீலகிரி நண்ணியதும் எனக்குக் கட்டளை அனுப்பினர். அதைக் கேள்வியுற்ற நண்பர் பலர் இன்புற்றனர். 1916-ம் ஆண்டு ஜூன் இறுதி வாரத்தில் வெஸ்லி கல்லூரியின் தலைமைத் தமிழாசிரியர் பதவியை ஏற்றேன். ஆங்கே ஒன்றரை ஆண்டு தமிழ்த் தொண்டாற்றினேன். சில நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்க விரும்புகிறேன்.

யான் வேலை ஏற்ற ஞான்றே தலைவரைக் கண்டு, 'யான் தியோசாபிகல் சங்கத்தில் சேர்ந்தவனல்லன். அச் சங்கத்துக்கு யான் போவேன்; வருவேன். சகோதர சங்கத்தில் யான் நிருவாகியாக இருத்தல் உண்மையே. பவானி பாலிகா பாடசாலை போட்டிக்கென்று காணப்பட்டதன்று. கோள் சொன்னவரைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று வெளிப்படையாகப் பேசினேன். நீங்கள் 'இவைகளையெல்லாம் எப்படிக் கேள்விப்பட்டீர்கள்? எதில் அங்கம் பெற்றிருந்தால் என்ன? கிறிஸ்துவ மார்க்கம் பரந்த நோக்குடையது. கோள் சொன்னவர் பெயரைத் தெரிந்து

கொள்ள விரும்புவது நல்லதன்று. ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் எப்படித் தொண்டு செய்தீரோ அப்படியே இக் கல்லூரியிலும் தொண்டு செய்து வாரும். நீங்கள் செய்யப் போவது ஆண்டவன் பணி ' என்று அன்புரை பகர்ந்து வாழ்த் துங் கூறினர். யான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்தேன்.

சே. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் தம் வேலையளவில் நின்ற வர்; தம் சம்பளத்தின் மீதோ பிற பண்டிதர் சம்பளத்தின் மீதோ பண்டிதற்குரிய வேறு வசதிகள் மீதோ கருத்துச் செலுத்தியதில்லை. அவர் பெரிதும் பாடங்கட்கு உரை வரைந்து வெளியிடுவதில் காலங்கழித்தவர். யான் பண்டி தர்களின் குறைபாடுகள் பல கண்டேன். முதல் முதல் சம்பளத்தைப்பற்றித் தலைவரிடம் பேசினேன்; பின்னே வேறு பல உரிமைகளைப் பற்றியும் வசதிகளைப் பற்றியும் பேசி னேன். அவர், 'பண்டிதர்களைப்பற்றி ஒன்றும் என் காதுக்கு எட்டியதே கிடையாது. குறைபாடுகளை என் கவனத்துக்கு எவரும் கொண்டு வந்ததில்லை. குறைகளைப் படிப்படியே களைகிறேன்' என்றார். முதல் முதல் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டது. பின்னே வசதிகள் பலவுஞ் செய்யப் பட்டன. நீண்ட நாளாகச் சம்பள உயர்வு பெறாதிருந்த பண்டிதர்கட்கு மகிழ்ச்சி பொங்கியது. அவர்கள் வாய்கள் என்னை வாழ்த்தின.

வெஸ்லி கல்லூரி செகண்டரி காலேஜ். அதனால் தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஹைஸ்கூல் வேலையும் செய்தல் வேண்டும். நான்காவது பாரத்திலிருந்து ஸீனியர் இண்டர் மீடியேட் வரை தலைமைத் தமிழாசிரியர் பாடம் எடுப்பது வழக்கத்திலிருந்தது. அதை மாற்ற யான் முயன்றேன். அதனால் புதுப் பண்டிதர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர் என் நண்பர் சிவசங்கர முதலியார்.

அன்பர் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை வெஸ்லி கல்லூரி யின் கணக்கு வழக்குகளை மேற்பார்வை யிடுவோரானார்.

அஃதெனக்கு இன்பூட்டிற்று. அவரை நாடோறும் பார்க்கும் பேறு பெற்றேன். ஒருநாள் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை என்னைக் கண்டபோது 'நமது ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி விரைவில் மூடப்படும்' என்ருர். இடி விழுந்ததுபோன்ற தோற்றம் உண்டாயிற்று.

யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் படித்து வந்தபோது தமிழ்ச் சங்கமொன்று காணப் பகிரத முயற்சி செய்தேன். கிருஷ்ண மாச்சாரியர் இடந்தரவே யில்லை. பின்னே என் நண்பர் சச்சிதானந்தம் பிள்ளை கல்லூரியில் தருக்க போதகா சிரியராக அமர்ந்த காலத்தில், தசரத இராமசாமி என்ற மாணுக்கர் முயற்சியால் தமிழ்ச் சங்கமொன்று காணப் பட்டது. அச்சங்கத்துக்கு யான் புதியவனல்லன். யான் அதில் சில சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளேன்; இப்பொழுது அச்சங்கத்தில் தலைமை தாங்கும் பொறுப்பு எனக்குவாய்த்தமையால் அதையோம்ப யான் பலவழியிலும் முயன்றேன்; சென்னைக்கணுள்ள பெரும் பெரும் புலவர் களைக்கொண்டு பேசுவிப்பேன்; தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டங் கட்கெல்லாம் பிரின்ஸிபாலை அழைப்பேன். அவர் வரத் தயங்குவதில்லை. தமிழ்ப் பேச்சை அவர் உணர்ந்துகொள்வர். ஒருமுறை வில்லிபுத்தூரரைப்பற்றிப் பேச வசிஷ்ட பாரதியார் வரவழைக்கப் பட்டார். தலைமை வகிக்க இராமகிருஷ்ண பிள்ளை இசைந்தனர். பாரதியார் வைதிகக் கோலத்துடன் காட்சியளித்தார். அவரைப் பார்த்து ஒரு மாணுக்கன், 'தாங்கள் சட்டை அணிவதில்லையோ' என்று கேட்டான்; 'வேஷ்டியை விரித்து உடலை மூடிக்கொள்ளுங்கள்' என்ருன் வேறு ஒரு மாணுக்கன். பாரதியார் எதற்கும் அசைய வில்லை. கூட்டங் கூடியது. பாரதியார் வாய் திறந்தார். அமைதி நிலவியது. சர்க்கரைப் பந்தரில் தேன் மாரி பெய்வதென்று சொல்வதுண்டு. அன்று அம்மாரியை நாங்கள் கண்டோம்; இனிமை நுகர்ந்தோம்.

தமிழ்ச் சங்க ஆண்டு விழா உற்றது. அவ்விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மாணக்கர் ஊக்கம் அளவில் அடங்காததாயிற்று. அத்தகை விழாவை வெஸ்லி கல்லூரி என்றுங் கண்டதில்லை என்று பழைய பழைய ஆசிரியன்மாரால் பேசப்பட்டது. தலைவர் ஜஸ்டிஸ் சேஷகிரி ஐயர். சொற்பொழிவாளர் மாணிக்க நாயக்கர். இரண்டு மேகங்களும் தமிழ் மழை பொழிந்தன. கல்லூரியின் உள்ளங் குளிர்ந்தது.

சரித்திரப்பேராசிரியர் பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் முயற்சியால் கோபாலகிருஷ்ண கோகுலர் உருவப் படம் கல்லூரி மண்டபத்தில் திறக்கப்பட்டது. பிரின்ஸிபால் நீல் துரையே தலைமை வகித்தார். பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் ஆங்கிலத்தில் பேசினர்; யான் தமிழில் பேசினேன். தலைவர் முடிவுரையில் 'நம் தமிழ்ப் பேராசியர் அரசியலாசிரியராகவும் இன்று விளங்கினர்' என்று குறித்தனர். 'அப்படியே யாக' என்றொரு கூக்குரல் ஒரு மூலையில் எழுந்தது.

ஹைஸ்கூல் வகுப்பில் பெரிதும் பாடத்தளவில் நின்று விடுவேன்; காலேஜ் வகுப்புக்களில் அவ்வளவில் நிற்க மாட்டேன்; பாடத்துடன் பல துறைகளைக் கலந்து போதிப்பன். பிள்ளைகள் மில்டன், ஷெல்லி, கீட்ஸ் முதலியவருடன் உறவாடி வருவார்கள். அவர்கட்கு வள்ளுவர், இளங்கோ, ஜெயங்கொண்டான், வில்லி முதலியோரைக் காட்டுவன்; மொழிப் பற்றையும் நாட்டுப் பற்றையும் மாணக்கரிடை எழுப்புவன். பிள்ளைகளும் யானும் உடலுயிர் போலானோம்.

முதலாண்டு கடந்தது. இரண்டாம் ஆண்டு துவங்கியது. சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சி சண்ட தாண்டவம் புரிந்தது. அத்தாண்டவம் நாளுக்குநாள் எழுச்சி யூட்டிக்கொண்டே வந்தது. இராயப்பேட்டை சகோதர சங்கத்தின் அகம் ஒரு பெரும் அரசியற் கழகமாகியது. சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சியை ஒடுக்க 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி தோன்றியது. அன்னி பெஸண்ட் அம்மையார் (16-6-1917) காப்பில் வைக்கப்

பட்டனர். டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஐயர் ருத்ரமூர்த்தியானார். என் நெஞ்சம் அரசியலில் தோய்ந்தது. சில கூட்டங்களில் யான் பேசுதலும் நேர்ந்தது (விளக்கம் பின்னர்). ஜஸ்டிஸ் கட்சியை மாய்க்கச் சென்னை மாகாணச் சங்கம் எழுந்தது. கல்லூரி விடுத்து நாட்டுக்குச் சேவை செய்தல் வேண்டு மென்ற வேட்கை என்னுள் முருகிக் கிளர்ந்தது. அதைக் கல்லூரித் தலைவர்க்குத் தெரிவித்தேன். 'எதையும் எண்ணித் துணிக' என்று சொல்லி, 'யூனிவர்ஸிடி கமிஷன் நவம்பரில் வரும். அதற்குமேல் கல்லூரி விடுவதைப்பற்றிச் சிந்திப்பது நல்லது' என்றார். பிடிவாதப் பேய் என்னை அலைக்கவில்லை. நவம்பரை எதிர்பார்த்திருந்தேன். நவம்பர் உற்றது; கமிஷன் வந்தது; போனது. எனது உறுதியைத் தலைவர் நன்கு உணர்ந்து, அவரே நேரில் நல்லுரை புகன்றார்; பிறரை விடுத்தும் புகல்வித்தார். என் கருத்தை யான் மாற்ற உடன்படவில்லை. தலைவர் வருத்தத்துடன் (5-12-1917) என்னை விடுவித்தார். முன்னரே செய்யப் பெற்ற ஏற்பாட்டின்படி யான் (7-12-1917) 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனானேன்.

யான் கல்லூரியை விடுத்து விலகப் போவது ஆசிரியன் மார்க்கும் மாணாக்கர்க்கும் தெரியும். ஆனால் எவர்க்குங் காலம் தெரியாது. யான் திடீரென விலகினேன். 'தேச பக்தன்' ஆசிரியனாகிய பின்னரே ஆசிரியர்க்கும் மாணாக்கர்க்கும் எனது விலகல் தெரிய வந்தது. எனக்கு நன்மொழி வழங்க அவர் முயன்றனர். முயற்சி உருக்கொள்ளச் சில நாட்களாயின. எனக்கு (20-12-1917) அழைப்பு வந்தது. கல்லூரிக்குள் நுழைந்தேன். எனது உள்ளங் கசிந்தது. கூட்டத்தில் தலைமை வகிக்க ஒருப்பட்ட நீல் துரைக்கு அந்நேரத்தில் மாண்டேகுவினிடம் பேசும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. உதவித் தலைவர் கிங்ஸ்லி வில்லியம்ஸ் தலைமை தாங்கினர். நீல் துரை எனக்கொரு கடிதம் எழுதி அனுப்பினர். அதைக் கூட்டத்தில் யான் படித்துக் காட்ட

வில்லை. அவ்வன்புரிமைக் கடிதத்தின் ஒரு பகுதியில், 'உங்களை யான் ஒரு தமிழாசிரியராக மட்டுங் கொண்டே னில்லை; ஒரு தோழராகவுங் கொண்டேன். வீட்டு விவகாரங்களையும் உங்களிடத்தில் யான் பேசியிருக்கிறேன்' என்று பொலிந்த பொன்மொழி என் நெஞ்சை உருக்கியது. மற்றோரிடத்தில் மாணுக்கர் என்னிடத்தில் பூண்ட அன்புத் திறம் விளக்கப்பட்டிருந்தது. அதில், 'நீங்கள் மேசைமீது கைவைத்து உறங்கிய வேளையிலும் மாணுக்கர் சந்தடி செய்யாமல் அமைதி காத்ததை யான் பார்த்து மகிழ்ச்சியுற்றிருக்கிறேன்' என்றொரு குறிப்புத் திகழ்ந்தது. 'இஃது எப்பொழுது நிகழ்ந்தது? இதை யான் அறியேனே. இதைக் குறித்துத் தலைவர் என்னை யொன்றுங் கேட்டதில்லையே. அவர் அன்பு என்னே' என்று எண்ணினேன். நீல் துரை கூட்டத்துக்கு வாராது வேறோரிடம் செல்ல நேர்ந்தது நல்லதாயிற்று. இல்லையேல் அவரும் யானுங் கண்ணீரில் மூழ்கியிருப்போம். எனக்கு நன்மொழி வழங்கப்பட்டது; பொற்பதக்கம் அளிக்கப்பட்டது. யான் பதில் கூற எழுந்தேன். பிள்ளைகளின் அழகிய முகங்கள் என் கண்ணிற் படிந்து கருத்தில் ஊன்றி ஆவியில் ஒன்றின. சிறிது நேரம் பேச்சுத் தடைபட்டது. பின்னே வழக்கம்போலப் பேசினேன். என் நன்றியறிதலைத் தலைவருள்ளிட்ட எல்லார்க்குஞ் செலுத்தி, முடிவில், "யான் வெஸ்லியன் மிஷனை மறவேன்; என்றும் மறவேன். யான் இக்கல்லூரியில் ஏழாண்டு படித்தேன்; ஆயிரம்விளக்குப் பள்ளியில் ஆறாண்டு பணி செய்தேன். இக்கல்லூரியில் ஒன்றரை ஆண்டு தொண்டாற்றினேன். எனக்கு இப்பொழுது முப்பத்து நான்காம் ஆண்டு நடைபெறுகிறது. ஏறக்குறைய என் வயதில் ஒரு பகுதி வெஸ்லியன் மிஷனில் கழிந்தது. வெஸ்லியன் மிஷனால் நான் பெற்ற நலங்கள் பல. அவைகளுள் சிறந்த ஒன்று, கிறிஸ்துவச் செல்வமெனும் அந்தணச் செல்வம். அச்செல்வ விதை முதல் முதல் என் உள்ளத்தில்

விழுமாறு துணைசெய்தது ஒருவரது நேசம். அவர் யார்? அவர் இங்கே வீற்றிருக்கும் ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை. அவர்க்கு யான் என்றுங் கடமைப்பட்டவன். எனது வணக்கம் அவர்க்கு உரியதாக. இப்பொழுது என்னை நாட்டுச் சேவைக்கு ஈர்த்தது எது? வெஸ்லியன் மிஷன் எனக்களித்த கிறிஸ்துவம்; அந்தண்மை. பணிக்கு என்னுள் கால்கோலிய அன்பார்ந்த வெஸ்லியன் மிஷனை யான் எப்படி மறத்தல் கூடும்? அதன் வேலையை இக்கல்லூரியில் செய்துவந்தேன். அதைத் தொடர்ந்தே இனி நாட்டுக் கல்லூரியில் செய்யப் புகுந்தேன். விடைகொடுங்கள். போய் வருகிறேன்" என்று மொழிந்தேன். தலைமை வகித்தவர் முடிவுரை கூறியதும் கமலங்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டன. யான் பொய்கை நடுவண் நின்றேன்; மெல்ல மெல்ல நீந்தியே வெளிவந்தேன். மாணுக்கர் கூட்டம் வீட்டுவரை தொடர்ந்தது.

சமயம் நேரும்போதெல்லாம் யான் நீல் துரையைக் காண்பேன்; அவரிடம் பேசுவேன்; மற்றவரையும் பார்ப்பேன்; தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு அழைக்கப்படுவேன். என் வரலாறு சுருங்கிய முறையில் காலேஜ் சஞ்சிகையிலும் வெளிவந்தது. நாளேற நாளேறப் பழைய மாணுக்கர் காட்சியும், ஆசிரியன்மார் காட்சியும் மறைந்துபோயின. நீல் துரையும் தாய்நாடு நோக்கினர். வெஸ்லி காலேஜ் வெஸ்லி ஹைஸ்கூலாயிற்று. காலேஜ் மெஸ்டன் டிரெய்னிங் காலேஜாக மாறிற்று. கட்டடம் ஒன்றே இப்பொழுது எனக்குப் பழையதாகக் காணப்படுகிறது. பிறவெல்லாம் புதுமை.

'தேசபக்தன்' - 'நவசக்தி'

'தேசபக்த'னை இரண்டரை ஆண்டு வளர்த்து விடுத்தேன்; பின்னே 'நவசக்தி'யை ஈன்றேன். இவள் இருபதாண்டு என்னால் வளர்க்கப்பெற்றாள். இப்பொழுது என்ன செய்கிறேன்? என்ன சொல்வேன்? நூற்றொண்டு செய்கிறேனென்று சொல்வேனா? சன்மார்க்க சமாஜத் தொண்டு

செய்கிறேன் என்று சொல்வேனு? மானதத் தொண்டு செய்கிறேன் என்று சொல்வேனு?

குறிப்பு

ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியுள்ளே கூட்டஞ் சேர்த்துப் பத்திரிகை படிக்கும் நிலை எற்றுக்கு ஏற்பட்டது? மானேஜிங் டைரெக்டரின் எச்சரிக்கையை யான் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை? மானேஜரது நன்மொழிக்கு நான் ஏன் செவிசாய்க்கவில்லை? உமாபதி குருப்பிரகாசம் பிரஸால் நஷ்டம் விளைந்ததேன்? என்ன காரணம் கூற வல்லேன்? இவையெல்லாம் என்னை ஆயிரம்விளக்குப் பள்ளியிலே உருட்டித் தள்ளுதற்கு நிகழ்ந்தன என்று யான் கருதுகிறேன். அப்பள்ளி என் வாழ்க்கையில் ஒரு நல் விதை விதைத்ததன்றே?

வெஸ்லி காலேஜை விடுத்தது அறமா? அதை விடுக்கத் தூண்டியது எது? இவைகட்குக் காலதேவதை விடையிறுத்தல்வேண்டும். காலவேகம் என்னென்னவோ செய்தது என்று கூறுதல் சாலுமா?

ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒவ்வோர் உள்ளுறை உண்டு. உள்ளுறை சில சமயம் வெளிப்படையாக விளங்கித் தோன்றும்; சில சமயம் விளங்கித் தோன்ருமலே கிடக்கும். இங்கே ஏதேனும் உள்ளுறை உண்டா? உண்டு என்று உறுதிப்படுத்தல் இயலாது. உள்ளுறை இருக்கலாமென்று ஊகிக்கிறேன்.

யான் வெஸ்லி கல்லூரியை விடாதிருந்தால் பள்ளிப் பாட நூல்கள் பல என்னுல் எழுதப்பட்டிருக்கும்; பல்கலைக் கழகச் சோதனையாளனுகி யிருப்பேன்; பொருட்செல்வம் பெறுதற்குப் பலவித வாய்ப்புக்கள் கிட்டியிருக்கும்; யான் வீடுவாசல் உடையவனு யிருக்கலாம். பொருட்செல்வப் பேறு எனக்குக் கிடைக்குமோ? அதற்கும் எனக்கும் எவ்வளவு தூரம்? அத்திரு கருவில் அமையவில்லை. ஆதலின்

யான் வெஸ்லி கல்லூரியை விடுத்து விலகல் நேர்ந்திருக்க லாம்.

இன்னொன்று என் ஊகத்தில் படுகிறது. அதையும் இங்கே இரண்டொரு சொல்லால் சொல்கிறேன். முப்பத்து நான்கு வயதுவரை எனது வாழ்க்கை ஒருவிதமாக இயங்கி வந்தது. அது மட்டும் வாழ்க்கைக்குத் தகுதியாகுமா? பல வித அநுபவம் பெறுவதன்றோ வாழ்க்கை? ஆபாசங்களில் வாழ்க்கை படியும் வாய்ப்பையும் பெறுதல்வேண்டும். அஃ தொருவிதச் சோதனை. அச்சோதனைக்கென்று கல்லூரியை விடுத்தகலல் நேர்ந்ததோ என்னவோ தெரியவில்லை. அர சியல் உலகம் ஆபாசம் உடையதா? அச்சோதனைக்குரிய குறிப்புக்களையும் பொறிக்க முயல்கிறேன்.

கூ. அரசியல்

1902-ம் ஆண்டில் யான் நான்காம் பாரத்தில் வாசித்த போது சுரேந்திரநாத் பானர்ஜீ என்ற பெயர் காதில் விழும். அனந்தாச்சார்லு, ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர், டாக்டர் நாயர், வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர் முதலியோர் ஒவ்வொருபோது காங்கிரஸைப்பற்றிப் பேசுவர். சிற்சில சமயம் நண்பருடன் அக்கூட்டங்கட்கு யான் போவேன்; ஆங்கிலப் பேச்சை அமிழ்தென நுகர்ந்து 'எவர் ஆங்கிலம் நன்ருயிருந்தது' என்று பேசித் திரும்புவேன்.

கால் கோள்

1906-ம் ஆண்டிலே காங்கிரஸ் பேச்சு வண்டியிலும் உலவும்; வழியிலும் உலவும். அப்பேச்சுக்களில் என் நெஞ்சம் ஈடுபடும். அவ்வாண்டு முடிவில் தாதாபாய் தலைமையில் காங்கிரஸ் கல்கத்தாவில்கூடிற்று. ஆங்கே காங்கிரஸுக்குள் கனன்றிருந்த மிதவாத அமிதவாதங்கள் வெளிப்படையாக மூண்டெழுந்து நாவிட்டு எரிந்தன. இளைஞர் நெஞ்சம் எதிலே செல்லும்? அமிதத்தில் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? அப்படிச் செல்வது இயற்கை. அவ்வியற்கை வழி எனது நெஞ்சமும் உழன்றது. 1907-ம் ஆண்டில் திலகர் பெருமான் தலைமையில் அமிதவாதப் பிரசாரம் நாடு முழுவதும் நடைபெற்றது. பிரசாரத்துக்கென்று தென்னாட்டிலும் ஒரு கூட்டம் திரண்டது. அக்கூட்டத்தவருள் குறிக்கத்தக்கவர் வ. ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை, சுப்பிரமணிய சிவா, சுப்பிரமணிய பாரதியார், ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார், சுரேந்திரநாத் ஆர்யா, சக்கரைச் செட்டியார், எஸ். துரைசாமி ஐயர், ஹரி சர்வோத்தம ராவ் முதலியோர். கால வேகம் என்னைப் பத்திரிகை படிக்கச் செய்தது. அரவிந்த கோஷால் நடத்தப் பெற்ற, 'பந்தேமாதரம்' என்ற வீரஞ்செறிந்த பத்திரிகை

யைப் படிக்கப் படிக்க ஊக்கம் பிறக்கும்; நாட்டு விடுதலையில் வேட்கை எழும். அந்நாளில் தமிழில் 'இந்தியா' என்றொரு பத்திரிகை ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார், சுப்பிரமணிய பாரதியார் முதலியோரால் நடத்தப்பெற்றது. தென்னாட்டைத் தட்டியெழுப்பிய பெருமை அப்பத்திரிகைக்கு உண்டு.

பாலர்

விபினசந்திர பாலரைச் சென்னைக்கு அழைக்கவேண்டுமென்ற முயற்சி ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர், டாக்டர் நாயர் முதலியோரிடம் எழுந்தது. அம்முயற்சி விபினசந்திர பாலரைச் சென்னைக்கு வரவழைத்தது. கூட்டங்கள் கடற்கரையில் திரண்டன; துதைந்தன; மிடைந்தன. அரிய சொற்பொழிவுகள் பாலரால் நிகழ்த்தப்பட்டன. நீர்க்கடல் ஒரு பக்கம்; ஜனக்கடல் இன்னொரு பக்கம். நடுவண் சிறு தீவென விளங்கியது மேடை. அதிலே பாலர் பொழிந்தார் அமிழ்தம்; சொல்லமிழ்தம்; வீரச்சுவை அமிழ்தம். அதைக் கடல் பருகியது; காற்று அருந்தியது; உடுக்கள் உண்டன; திங்கள் நுகர்ந்தது. மனிதக்கடலில் அமைதி. புலன்களெல்லாம் செவியைச் சேர்ந்தன. ஏழு மேகங்கள் ஒன்றுபட்டு முடுகி எழுந்து பாலராகி அமுதமழை பொழிந்தன என்றே கூறல்வேண்டும். அந்நாளில் நாவன்மையில் சுரேந்திரநாதருக்கு அடுத்தபடியில் நின்றவர் பாலரே. அக்காலத்தில் ஒலிபெருக்கி யில்லை. பாலருக்கு ஒலிபெருக்கி எற்றுக்கு? ஒலிபெருக்கி பெருகப் பெருகப் பாலர் போன்ற நாவலர் தோன்றுதலும் அரிதாயிற்று. அப்பொழுது ஒலிபெருக்கி பாலரைக் கண்டிருப்பின், அஃது ஒலி சுருக்கியாய் ஒடுங்கும். பாலர் சொற்பொழிவு எனக்கு விற்பொழிவாகவுந் தோன்றியது. காண்டீபன் விற்பொழிவைச் சொற்பொழிவாக நிகழ்த்தப் பாலராக வந்தான் என்று கூறினால் என் உள்ளம் நிறைவடையும். பாலர் பேச்சை நேரில் கேட்ட காது இவ்வாறு உரைக்க உந்துகிறது.

மெஸோரி - மெஸஸ்பி எத்தகைக் காட்சியளிக்கும்? பேரொலி! பெருவெள்ளம்! பாலர் சொற்பெருக்குகள் கடலாயின; ஆவியாயின; மேகமாயின; மழையாயின. வறண்ட தென்னாடு பசுமையுற்றது.

திலகர்

அவ்வேளையில் ஐந்து நதி பாயும் அழகிய நாடளித்த வீரச் செல்வம் - தேசபக்த சிங்கம் - லாலா லஜபதிராய் நாடு கடத்தப்பட்டார் என்ற செய்தி நாடு முழுவதும் பரவிற்று; காட்டுத்தீப்போல் பரவிற்று. திலகர் பெருமான் கொள்கை நாட்டில் வேரூன்றியது. இளைஞர் உள்ளம் திலகர் அரியாசனமாயிற்று.

1907-ம் ஆண்டின் இறுதியில் சூரத்தில் காங்கிரஸ் ஈண்டியது. அங்கே மிதவாதிகள் நிகழ்த்திய சூழ்ச்சிகள் காங்கிரஸ் கோட்டையைச் சுற்றி அகழியிட்டன. திலகர் பெருமானின் இளஞ்சேனைகள் அகழியை நீந்திக் கடந்து கோட்டையைத் தகர்த்துச் சூறையாடின. விவரம் 'இந்தியாவும் விடுதலையும்' என்னும் நூலில் கூறியுள்ளேன். விளக்கம் விரும்புவோர் அந்நூலைப் பார்க்க.

1908-ம் ஆண்டு பிறந்தது. அடக்குமுறையும் உடன் பிறந்தது. அடக்குமுறை, புயலினும் கடுமையாக வீசிற்று; நாலுபக்கமும் வீசிற்று. புயல் திலகரையும் அவரைச் சேர்ந்த பலரையும் சிறைக்கூடத்துக்குத் தள்ளியது. மாணிக் தோலா வழக்கில் சிக்குண்டு விடுதலையடைந்த அரவிந்தரைப் புதுவை அழைத்துக் கொண்டது. அடக்குமுறை நாட்டில் எழுந்த கிளர்ச்சியை ஒடுக்கிற்று. இந்திய அரசியல் வானம் சில ஆண்டு இருண்டே கிடந்தது.

பந்தேமாதரப் பத்திரிகையும், பாலர் பேச்சும், திலகர் சிறையும், இன்ன பிறவும் எனக்கு அரசியல் பித்தை உண்டாக்கின; ஸ்பென்ஸர் வேலையை விடச்செய்தன. விவரம் 'ஊழியம்' என்ற தலைப்பில் பார்க்க.

அன்னிபெஸண்ட்

1914-ம் ஆண்டில் ஐரோப்பாவில் போர் மூண்டது. இந்தியாவில் சுய ஆட்சிப் போர் மூண்டது. இப்போரில் தலைமை வகித்து இதை நடத்தியவர் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார். அம்மையார் 'நியூ இந்தியா' என்ற பத்திரிகை வாயிலாகவும், ஆங்காங்கே நேரே சென்றும் சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சி செய்வர். சிறையினின்றும் விடுதலையடைந்து வெளிவந்த திலகர் பெருமானும், அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரும் ஒன்றுபட்டு அறப்போர் நடாத்தியதை நாடு வரவேற்றது. அரசியல் பித்து மீண்டும் என்னுள் எழுந்தது. ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர்க்கும் எனக்கும் உற்ற நட்பு தியோசாபிகல் சங்க அறிஞர் பலரை எனக்கு நண்பராக்கிற்று. சங்கத் தலைவர் பேச்சும் எழுத்தும் என் அறிவு விளக்கத்துக்குப் பெருந்துணை செய்ததை ஈண்டு விரிக்கின் அது பெருகும். அதனால் அம்மையாரிடம் எனக்குத் தாய்மை நேயம் பிறந்தது. அவ்வம்மையார் தொடங்கிய கிளர்ச்சியில் எனக்குப் பற்றுண்டாதல் இயற்கையன்றோ ?

சுப்பராய காமத்

ஒருநாள் யான் வீட்டு வாயிலில் உலவிக்கொண்டிருந்தேன். அதுபோழ்து இளமைவளங் கொழித்து மதர்த்த ஓர் அழகிய வடிவம் என் முன்னே வந்து நின்றது. அவ்வடிவின் கருங் குஞ்சியும் புருவமும் மீசையும் புன்முறுவலும் பவள வாயும் முத்துப் பல்லும் மலர் முகமும் என் கட்புலனுக்கு விருந்தாயின. அவரைப் பார்த்து, 'என்ன செய்தி' என்றேன். அவர் 'யான் தமிழ் தெரியாத மங்களூரான்; ஆங்கிலத்தில் பேசுவேன்; மன்னித்தல் வேண்டும்' என்றார். 'தமிழ் தெரியாதாரிடத்தில் யான் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது எனது வழக்கம்' என்று, எனது எளிய ஆங்கிலத்தில் சொன்னேன். எங்கள் சம்பாஷணை ஆங்கிலத்தில்

நடந்தது. அவ்விளைஞர், "என் பெயர் சுப்பராய காமத்; 'நியூ இந்தியா'வின் உதவி ஆசிரியன்மாருள் ஒருவன்; இப்பொழுது நல்லண்ண முதலி தெருவில் வதிகிறேன்; சமுதாயத் தொண்டாற்ற விருப்பங்கொண்டு உங்களைக் காண வந்தேன்" என்றார். 'நல்லது; இவ்வூரில் கேசவராவ் நாயுடுவும், சண்முக முதலியாரும் சில தொண்டுசெய்து வருகின்றனர். அவரையும் பாருங்கள்' என்றேன். அவ்விருவரையும் பார்க்க மங்களூர் காமத் என்னையும் அழைத்தார். அவருடன் யானும் சென்றேன். இருவரையுங் கண்டோம்; அவரிடம் பேசினோம். அப்பேச்சின் பயனாக இராயப்பேட்டை 'சகோதர சங்கம்' என்றொன்று காணப்பட்டது. அச்சங்க போஷகர் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார்; தலைவர் ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர்; அமைச்சர் சுப்பராய காமத். யான் ஒரு நிருவாகன். சகோதர சங்கத்தின் சார்பில் தோன்றிய பள்ளிகள் பல; அமைப்புகள் பல. அவைகளை இங்கு விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. சுப்பராய காமத்தும் யானும் சகோதரரானோம்.

'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி

1916-ம் ஆண்டு கிறிஸ்மஸ் ஓய்வில் சென்னை அம்பட்டன் வாராவதிக்கருகே இராஜு கிராமணியார் தோட்டத்தில் யாழ்ப்பாணம் முதலியார் சபாரத்தினம் தலைமையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் சார்பில் சைவர் மகாநாடு கூடியது. மகாநாடு மூன்று நாள் நடைபெற்றது. மூன்றாம் நாள் பகல் ஓர் அறிக்கை வழங்கப்பட்டது. அதில் அம்மகாநாட்டுக் கொட்டகையிலேயே அன்று மாலை 'பிராமணரல்லாதார் முன்னேற்றம்' என்ற பொருள் பற்றி, பி. தியாகராய செட்டியார் பேசுவார் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறே கூட்டம் சேர்ந்தது. தியாகராய செட்டியார் பேசினார். அவர் பிராமணர் செல்வாக்கைப் பற்றியும், அதனால் பிராமணரல்லாதார் நசுக்குண்டு

நாசமடைவதைப் பற்றியும், பிராமணரல்லாதார் முன்னேற்றத்தை நாடும் ஒரு கட்சியின் அவசியத்தைப் பற்றியும் பேசிக் 'காங்கிரஸை நம்ப வேண்டாம். சுய ஆட்சி சங்கத்தை நம்ப வேண்டாம். அவைகளால் பிராமணரல்லாதார் மயக்குறல் வேண்டாம்' என்று வலியுறுத்தினர். அவர் கருத்தை மறுக்க என் மனம் எண்ணியது. மேடையருகிலும் சென்றேன். அங்கே பொறுமை பூத்தது. பேசாமலிருந்துவிட்டேன்.

1917-ம் ஆண்டை யான் என்றும் மறவேன். அவ்வாண்டின் பிற்பகுதி என் வாழ்க்கையில் ஒரு பெரும் மாறுதலை நிகழ்த்தியது. 'பிராமணரல்லாதார் நலவுரிமைச் சங்கத்தின் சார்பாக மூன்று தினப்பதிப்புகள் ஆங்கிலம் தமிழ் தெலுங்கு மொழிகளில் வெளியாயின. ஆங்கில 'ஜஸ்டி'ஸை யும், தமிழ் 'திராவிட'னையும் யான் படிப்பதுண்டு. அவைகள் அதிகார வர்க்கத்தை ஆதரித்து வகுப்பு வாதத்தைப் பெருக்கித் தென்னாட்டில் காங்கிரஸை வீழ்த்துவதில் முனைந்து நிற்பவை என்பது நன்கு விளங்கியது. 'திராவிடன்' சமயத்தையும், கோயிலையும் பழிக்குந் துறையிலும் இறங்கினான். அதுபற்றிச் சென்னையில் பலவிடங்களில் சமயச் சார்பில் மறுப்புக் கூட்டங்கள் கூடின. அவைகளில் யானுங் கலந்து, 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியைத் தாக்கினேன். 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியை வீழ்த்தும் முயற்சி எனக்கு ஒரு தொண்டாகவும் தோன்றியது.

ஒருநாள் சென்னை டவுன் ஹாலில் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிச் சார்பில் ஒரு பொதுக்கூட்டங் கூடியது. அதில் டாக்டர் நாயர் பேசினர். அவர்க்குச் சில கேள்விகள் விடுத்தேன். கேள்வி பதில்களின் கருத்தை நினைவிலுள்ளபடி இங்கே திரட்டித் தருகிறேன்.

கேள்வி :—நீங்கள் ஏன் காங்கிரஸைவிடுத்து வகுப்பு வாதக் கட்சியில் சேர்ந்தீர்கள் ? வகுப்பு வாதத்தால் நாடு சுய

ராஜ்யம் பெறுமா? அப்படி யாண்டாயினும் நிகழ்ந்திருக்கிறதா? சரித்திரச் சான்று உண்டா?

பதில்: யான் காங்கிரஸில் தொண்டு செய்தவனே. அது பார்ப்பனர் உடைமையாகியதை யான் உணர்ந்தேன். காங்கிரஸால் தென்னாட்டுப் பெருமக்களுக்குத் தீமை விளைதல் கண்டு, அதை விடுத்து, நண்பர் தியாகராயருடன் கலந்து, 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியை அமைக்கலானேன். வகுப்பு வாதத்தால் சுயராஜ்யம் வரும் என்று எவருங் கூறுர். வகுப்பு வேற்றுமை உணர்வு தடித்து நிற்கும்வரை சுய ராஜ்யம் என்பது வெறுங் கனவேயாகும். வகுப்பு வேற்றுமையுணர்வின் தடிப்பை வகுப்புவாதத்தால் போக்கிய பின்னரே சுயராஜ்யத் தொண்டில் இறங்கவேண்டுமென்பது எனது கருத்து. காலத்துக்கேற்ற தொண்டு செய்வது நல்லது. வகுப்பு வேற்றுமை இல்லாத நாடுகளைப் பற்றிய சரித்திரங்களை இங்கே ஏன் வலித்தல்வேண்டும்? இந்தியா ஒரு விபரீத நாடு: பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் நாடு.

இப்பதிலைக் கேட்டதும் யான், 'வகுப்புவாதக் கட்சி வகுப்புக்களின் நினைவையன்றோ உண்டுபண்ணும்? அதனால் வகுப்பு வேற்றுமை வளருமா? தேயுமா? உங்கள் கட்சி பிராமணர்க்குள் ஒற்றுமையையும் பிராமணரல்லாதார்க்குள் வேற்றுமையையும் வளர்ப்பதாகும்' என்று மொழிந்துகொண்டிருந்தபோது, நானுபக்கமும் கூக்குரல் கிளம்பியது. கூட்டங் கலைந்தது. டாக்டர் நாயர், "நாளை 'ஜஸ்டி'ஸில் விளக்கமான பதில் வரும்" என்று சொல்லிச் சென்றார். அடுத்த நாள் 'திராவிடன்' என்னை வசையால் வாழ்த்தினன். 'ஜஸ்டி'ஸில் டாக்டர் நாயர் கூட்டத்தில் கூறிய பதிலே விரிந்த முறையில் வந்தது. 'ஜஸ்டிஸ்' கூட்டங்கட்கு நேரே போய்க் கேள்வி கேட்பதை நிறுத்திக் கொண்டேன்; துண்டு அறிக்கைகளை எழுதி விடுக்கலானேன்.

'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி தொடக்கத்தில் சென்னையில் பல இடங்களில் கூட்டங்கள் கூட்டியது. அவைகளுள் சிறந்தது 'ஸ்பர்டாங்க்' (எழும்பூர் ஏரி) கூட்டம். அக்கூட்டம் சிறப்பாக ஆதிதிராவிடர்க்கென்று ஈட்டப்பட்டது. தலைமை பூண்டவர் டாக்டர் நாயர். யான் ஒரு துண்டு அறிக்கை வரைந்து விடுத்தேன். அதனால் கலாம் விளைந்தது. ஜஸ்டிஸார்க்கும் சுய ஆட்சியார்க்கும் கை கலந்த சண்டை மூண்டது. அங்கே எழுந்த மூர்க்க சக்திக்கு டாக்டர் நாயர் தமது பேச்சில் வரவேற்புக் கூறினார். அது 'ஸ்பர்டாங்க்' கூட்டத்துக்கு இன்பமூட்டியது; அவ்வின்பம் சென்னையை விழிக்கச் செய்தது. விழிப்பு, சுய ஆட்சி இயக்கத்துக்கு ஆக்கந் தேடியது. என் துண்டு வெளியீடு நல்ல வேலையே செய்தது.

லார்ட் பென்ட்லண்ட் அரசாங்கம் விழித்துப் பார்த்தது. 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியால் சுயஆட்சிக் கிளர்ச்சி ஒடுங்கவில்லை என்று உணர்ந்தது; தலைவர்மீது அடக்குமுறை அம்பை எய்யத் துணிந்தது; அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரையும், அவர்தம் இரண்டு கைகளாகிய அருண்டேலையும் வாடியாவையும் (16-6-1917) காவலில் வைத்தது. அதனால் சுயஆட்சிக் கிளர்ச்சி வளர்ச்சியே அடைந்தது. என்னைப் பொறுத்த அளவில் கல்லூரியை விடுத்து நாட்டுச் சேவையில் ஈடுபட உறுதி கொண்டேன்; உறுதி அப்பொழுது நிறைவேற்றம் பெறவில்லை. விவரம் 'ஊழியம்' என்ற தலைப்பில் உள்ளது. அதைப் பார்க்க.

சென்னை மாகாணச் சங்கம்

பெஸண்ட் அம்மையார் காப்பிலிருந்தபோது, 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியின் ஆரவாரம் பெருகியது. அதை அடக்கச் சென்னையில் பல கூட்டங் கூடின. அவைகளுள் ஒன்று கோகலே மண்டபத்தில் (1917 - செப்டம்பர்) கூடியது. அக்கூட்டத்தில் திவான்பகதூர் கேசவப் பிள்ளை தலைமை

வகித்தார். யான், 'திராவிடரும் காங்கிரஸும்' என்ற பொருள்பற்றிப் பேசினேன். வெளிப்படையாக மேடையில் முதல் முதல் யான் பேசிய அரசியல் கன்னிப்பேச்சு அதுவே. அப்பேச்சில் திராவிடர் வரலாற்றையும், ஆரியர் வரலாற்றையும், அவ்வரலாறுகளிலுள்ள முரண்பாடுகளை யும் சுருங்கிய முறையில் எடுத்துக்காட்டினேன்; இரண் டினமுங் கலப்புற்று நீண்ட நாளாகியதையும், இரண்டு நாகரிகமும் கங்கையும் யமுனையும்போல ஒன்றுபட்டுவிட் டமையையும், இந்நாளில் இன்னார் திராவிடர் இன்னார் ஆரியர் என்று பிரித்தல் இயலாமையையும் விளக்கினேன்; எல்லா வகுப்பாரும் ஒருமைப்பட்டு அடிமைத் தளையை நொறுக்கி உரிமை இன்பத்தை நுகர முயற்சிசெய்யும் இக் காலத்தில் வகுப்புவாதத்தைக் கிளப்புவது நாட்டைப் பாழ் படுத்துவதென்றும், இந்தியாவில் பிறந்த அனைவரும் இந்தி யர் என்னும் உணர்வை நாட்டிடை உண்டாக்கிச் சுயராஜ் யப் போர் தொடுத்தற்பொருட்டுக் காங்கிரஸ் மகாசபை காணப்பட்டதென்றும், காங்கிரஸ் சாதி மதங்கடந்த நாட் டமைப்பென்றும், அதைக் கொல்ல முயல்வது தாயைக் கொல்ல முயல்வதாகுமென்றும் விரித்துக் கூறினேன்; 'ஜஸ் டிஸ்' கட்சி தென்னாட்டுப் பிராமணரல்லாதாரெல்லார்க் கும் உரியதாகாதென்றும், அவருள் பெரும்பான்மையோர் காங்கிரஸ் மனப்பான்மையுடையவரென்றும் தெளிவு செய் தேன்; காங்கிரஸ் மனப்பான்மையுடைய பிராமண ரல்லாதார் ஆங்காங்கே கூட்டங் கூட்டி 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி தமக்குரியதன்றென்று உலகுக்குப் புலப்படுத்த விரைதல்வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினேன். அப்பேச்சு பத்திரிகைகளில் வெளியாயிற்று.

என் பேச்சு, காங்கிரஸ் பிராமணரல்லாதாரை ஊக்க முறச் செய்தது; தமக்கென ஒரு தனிச் சங்கங் காணத் தூண்டியது. அவ்வேளையில் 'நியூ இந்தியா'வில் வேலை பார்த்து வந்த சபாபதிப் பிள்ளை, ஏ. எஸ். ராமுலு முதலி

யோர் தனிச் சங்கத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பத்திரிகைகட்குக் கட்டுரைகள் எழுதினர். அவைகட்கு ஆதரவு சீகாழி சிதம்பரநாத முதலியார், தஞ்சை ஸ்ரீநிவாச பிள்ளை முதலியோரிடமிருந்து கிடைத்தது.

தனிச்சங்கங் காணும் முயற்சி தி. வீ. கோபாலசாமி முதலியாரால் துவங்கப்பட்டது. அம்முயற்சியின் பயனகச் சென்னை கோகலே மண்டபத்தில் ஒரு கூட்டம் கூடியது. ஓ. கந்தசாமி செட்டியார் தலைமையில் ஜஸ்டிஸ் சிறுபடையொன்று திரண்டு கோகலே மண்டபத்தில் பேராரவாரஞ் செய்தது. அதனால் கூட்டம் நடைபெருமற் போயிற்று. அவ்வாரவாரத்திடைச் செருப்புக்கள் பறந்த காட்சியில் என் கருத்துச் சென்றது. அக்காட்சி அங்கேயே முதல் முதல் என் விழிக்கு விருந்தாயிற்று.

அடுத்த வாரம் கட்டுப்பாட்டுடன் அதே மண்டபத்தில் அருணகிரி செட்டியார் தலைமையில் ஒரு கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அதையுங் குலைக்க 'ஜஸ்டிஸ்' சிறுபடை குறும்பு செய்தது. ஆனல் பயன் விளையவில்லை. கூட்டம் இனிது நடைபெற்றது. சங்கத்துக்குச் 'சென்னை மாகாணச் சங்கம்' என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. கொள்கை காங்கிரஸ் நோக்கத்துக்கு முரண்படாத வகையில் தென்னுட்டுப் பிராமணரல்லாதார் நலனை நாடுவதென்று உறுதி செய்யப்பட்டது. திவான்பகதூர் - கேசவப் பிள்ளை தலைவராகவும், லாட் கோவிந்த தாஸ், சல்லா குருசாமி செட்டியார், ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர், நாகை பக்கிரிசாமி பிள்ளை, சீகாழி சிதம்பரநாத முதலியார், தஞ்சை ஸ்ரீநிவாச பிள்ளை, ஜார்ஜ் ஜோஸப் முதலியோர் உதவித் தலைவராகவும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். அமைச்சராகத் தி. வீ. கோபாலசாமி முதலியாரும், குருசாமி நாயுடுவும், டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடுவும், சக்கரைச் செட்டியாரும், யானும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டோம். காரியங்கள் பெரிதும் தி. வீ. கோபாலசாமி முதலியாரால் கவனிக்கப்பட்டுவந்தன. சென்னை மாகாணச்

சங்கக் கொள்கை தென்னாடு முழுவதும் பரவ டாக்டர் வரதராஜலுவால் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்டது.

சென்னை மாகாணச் சங்கத் தோற்றம் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிக்கு இடியாயிற்று. அக்கட்சி கொதித்தது; எரிந்தது. அக்கட்சிப் பத்திரிகைகள் சென்னை மாகாணச் சங்கத்தைக் கண்டபடி தூற்றத் தொடங்கின. 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியார், சென்னை மாகாணச் சங்கம் பிராமணர் ஏவுதலால் அவர்தம் அடிமைகளால் காணப்பட்டதென்று முழங்கினர். அதை மறுக்கத்தக்க தினப்பதிப்பு அப்பொழுதில்லை. அது 'தேசபக்தன்' உருக்கொள்ளாத காலம்.

சென்னை மாகாணச் சங்கம் தோன்றிய சில நாட்களுக்குள் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரும் மற்றவரும் விடுதலையடைந்தனர். அதுபோழ்து இந்தியா மந்திரியாயிருந்த மாண்டேகு இந்தியா போந்தார்; டிஸம்பர் நடுவில் சென்னை நோக்கினர். சான்றுகூறுங் குழுவில் சென்னை மாகாணச் சங்கம் சேர்க்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றிப் பெருங் கிளர்ச்சியெழுந்தது. கடற்கரையிலும் கோகலே மண்டபத்திலும் பெருங்கூட்டங்கள் கூடின. அக்கூட்டங்களில் பேசியவருள் யானும் ஒருவன். 'தேசபக்தன்' வாயிலாக யான் செய்த கிளர்ச்சி பெரிது. சென்னை மாகாணச் சங்கம் சான்றுக் குழுவில் சேர்க்கப்பட்டது.

சென்னை மாகாணச் சங்கச் சார்பில் சென்னையில் லாட் கோவிந்ததாஸ் நிலையத்தில் சீகாழி சிதம்பரநாத முதலியார் தலைமையில் (22-12-1917) ஒரு தனி மகாநாடு சேர்ந்தது. அம்மகா நாட்டிலேயே முதல் முதல் டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுவை யான் கண்டேன்.

சென்னை மாகாணச் சங்கச் சார்பில் தஞ்சை - திரிச்சி மகாநாடு (20, 21-4-1918) தஞ்சையில் கூடியது. தலைமை பூண்டவர் 'இந்தியன் பேற்றியட்' ஆசிரியர் திவான்பகதூர் கருணாகர மேனன். அம்மகாநாட்டில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. அவைகளுள் ஒன்று தமிழைப் பற்றியது. அதை

யான் வழிமொழிந்து பேசுகையில், இனிப் பொதுக்கூட்டங்களில் தமிழர்கள் தாய்மொழியிலேயே பேசுதல் வேண்டுமென்றும், அயல் மொழியில் பேசுதல் கூடாதென்றும், எவரேனும் அயல் மொழியில் பேசப் புகுந்தால் அவரைத் திருத்தும் பொறுப்பைப் பொதுமக்கள் ஏற்றல் வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தினேன். அதுபற்றித் 'தேசபக்தன்' வாயிலாகவும் கிளர்ச்சி செய்தேன். என் பேச்சும் எழுத்தும் தக்க பயனை விளைத்தன. 'தமிழில் பேசலாகாது' என்று ஆங்கிலத்தில் நாவன்மை காட்டி வந்த பெரும் பெருந் தலைவர்களெல்லாரும் தமிழில் பேசப் புகுந்தனர். பொதுமக்கள் கிளர்ச்சியின் முன்னர் எந்தத் தலைவர் என்ன செய்தல் கூடும்? என் வாழ்வில் நிகழ்ந்த முதல் புரட்சி இஃது ஆகும். தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் காரியக்கூட்டமும் தன் கடன்களையெல்லாம் தமிழிலேயே ஆற்றலாயிற்று.

சென்னை மாகாணச் சங்க முதல் ஆண்டு மகாநாடு சென்னையில் வேங்கடபதிராஜு தலைமையில் கூடியது. அதில் குறிக்கத்தக்க சிறப்பொன்றுமில்லை.

ஈரோட்டில் சென்னை மாகாணச் சங்க இரண்டாம் ஆண்டு மகாநாடு (11, 12-10-1919) குழுமியது. அதன் தலைவர் லாட் கோவிந்த தாஸ்; வரவேற்புத் தலைவர் ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர். நாயக்கர் நட்பை அம்மகா நாட்டிலேயே யான் பெற்றேன்.

அம்மகா நாட்டில் இராஜப்பிரதிநிதி லார்ட் செம்ஸ்பர்ட் திரும்ப அழைக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானம் என்னால் கொண்டு வரப்பட்டது. அத்தீர்மானம் அநாவசியம் என்று முதிய தலைவர் பலர் கருதினர். சிலர், 'கலியாணசுந்தர முதலியாரின் ஆவேசப் பேச்சுக்கு இரையாதல் கூடாது' என்றுசொல்லித் தீர்மானத்தை எதிர்த்தும் பார்த்தனர். தீர்மானம் நிறைவேறியது. மாலையில் அரசமரத் தடியில் கூடிய பொதுக்கூட்டத்தில் தீர்மானத்தின்

1918

அவசியத்தைப்பற்றி விளக்கிலார்ட் செம்ஸ்பார்ட் ஆட்சியில் நிகழ்ந்த அடாத செயல்களை நிரலே எடுத்துக்காட்டினேன். அன்றைய பேச்சு எனக்குத் தொல்லை விளைக்கும் முறையில் அமைந்ததென்று வி. ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை உள்ளிட்டவர் சொன்னார். ஈரோட்டில் 'தேசபக்த சமாஜம்' என்னால் நிறுவப்பட்டது.

மூன்றும் ஆண்டு மகாநாடு திருப்பூரில் கூடுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குள் சங்கமே ஒடுங்கி ஒழிந்தது. காரணம் பலப்பல சொல்லப்பட்டன. சிலர் சூழ்ச்சியால் அச்சங்கம் கலைவுற்றதென்று பின்னே கேள்வியுற்றேன்.

'தேசபக்தன்'

'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி சமூக சீர்திருத்தத் துறையில் இறங்கி உழைத்திருந்தால் நாட்டுக்கு நலனே விளைந்திருக்கும். அக் கட்சி அரசியலில் தலைப்பட்டுச் சுய ஆட்சிக்கு இடர் விளைத்தது; வகுப்புவாத நஞ்சை உமிழ்ந்தது. வகுப்புவாதக் கட்சியால் தீமையே பெருகும் என்று யான் உண்மையாக நம்பினேன்; தீமையை மறிக்க வேண்டுவது எனது கடன் என்று உணர்ந்தேன். அதற்குப் பத்திரிகை அவசியம் தேவை என்ற எண்ணம் என் உள்ளத்தை உறுத்திக் கொண்டே வந்தது. பத்திரிகையைப்பற்றிச் சுப்பராய காமத்தும் யானும் பன்முறை சிந்திப்போம். 'நீர் வேலையை விடுத்து ஆசிரியப்பதவி ஏற்க உடன்படுவீராயின், ஒரு தினப் பதிப்பை நடாத்த முயற்சி செய்யலாம்' என்று காமத் நாடோறுஞ் சொல்லிய வண்ணமிருப்பர்; வேறு பல சகோதர சங்க அங்கத்தவரும் சொல்வர்; 'பார்க்கலாம் - பார்க்கலாம்' என்று யான் பகர்ந்து வந்தேன். ஒருநாள் நண்பர் பலரும் ஒருங்கு சேர்ந்து உறுதிமொழி கேட்டனர்; யான் உறுதிமொழி தந்தேன்; வேலையைவிட முயன்றேன். எனது அன்புக்குரிய வெஸ்லி கல்லூரித் தலைவர் உடனே என்னை விடுவிக்க விரும்பினாரில்லை. அவர் விரும்பியவாறு

நவம்பர் இறுதிவரை பொறுத்திருந்தேன். இடையில் பத்திரிகை வெளியீட்டுக்குரிய முயற்சிகள் முறையாகச் செய்யப்பட்டன.

சுப்பராய காமத் ஊக்கமுடையவர்; கர்ம வீரர்; அவர் வாளாகிடப்பரோ? அவரும் குமாரசாமி செட்டியாருஞ் சேர்ந்து ஓர் அச்சுக்கூடத்தை வாங்கினர். அதற்குப் 'பிரிட்டிஷ் இந்தியா பிரஸ்' என்ற பெயர் சூட்டினோம். அதைப் பதிவு செய்யும் உரிமை எனக்கு நல்கப்பட்டது. முறைப்படி யான் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட்டுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தேன். அவர் ஆயிரம் ரூபா ஈடுகாணம் கேட்டனர். அக்காணம் செலுத்தப்பட்டது. அநுபவத்திற் சிறந்த ஒருவரை அச்சுக்கூடத்துக்கு மேற்பார்வையாளராக அமர்த்த முயன்றோம். தக்கவர் கிடைக்கவில்லை. அச்சுக்கூட அநுபவத்திற் பண்பட்ட என் தமையனாரையே மேற்பார்வையாளராக இருக்கக் கேட்டுக்கொண்டோம். அவரும் உடன்பட்டனர்.

தொடர்ந்து பத்திரிகைக்குரிய முயற்சி துவங்கப்பட்டது. பல பெயர்கள் எங்கள் நினைவிலுற்றன. இறுதியில் சில பெயர்களைச் சீட்டுகளில் தீட்டிக் குலுக்கித் தரையில் இறைத்தோம். ஏதாவதொன்றை எடுக்குமாறு ஒரு சிறுவனைக் கேட்டோம். அவன் கையில் கிடைத்த பெயர் 'தேசபக்தன்' என்பது. 'தேசபக்த'னைப் பிரிட்டிஷ் இந்தியா அச்சுக்கூடத்தில் பதித்து வெளியிடும் உரிமையை மாஜிஸ்டிரேட் முன்னிலையில் யான் சென்று பதிவுசெய்துகொண்டேன்.

'தேசபக்தன்' ஆசிரியர்

கல்லூரித் தலைவர் (5-12-1917) என்னை விடுவித்தார். யான் (7-12-1917) 'தேசபக்தன்' ஆசிரியப் பதவி ஏற்றேன்; இரண்டரை ஆண்டு அப்பதவியிலிருந்து தொண்டாற்றினேன். இரண்டரை ஆண்டு நிகழ்ச்சிகளிற் பல

நிலைவிலுறுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஈண்டு விரித்தால் நூல் பெருகும். சிலவற்றைச் சுருங்கச் சொல்லி மேற் செல்கிறேன்.

தடையும் எழுச்சியும்

யான் கல்லூரி விடுத்த செய்தியைக் கேட்டவருட் சிலரும், பத்திரிகைகளில் கண்டவருட் சிலரும் நேரே போந்தும் கடித வாயிலாகவும் எனது செயலை மறுத்து மீண்டுங் கல்லூரிக்கே செல்லுமாறு அறிவுறுத்தினர். அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் இருவர். ஒருவர் ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை; மற்றொருவர் பெ. இரத்தினவேல் முதலியார். சச்சிதானந்தம் பிள்ளையின் கடிதத்தைப் படிக்கப் படிக்க ஊக்கங் குன்றியது; சோர்வே பெருகிற்று. யான் கவலையுடன் சகோதர சங்கத்தின் திண்ணையில் அமர்ந்து என்னென்னவோ நினைந்தேன். அவ்வேளையில் வந்தது 'நியூ இந்தியா'. அதைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். பெரிய கொட்டை எழுத்தில், "'தேசபக்தன்' (7-12-1917) வெளி வருவன்; ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்" என்ற விளம்பரம் என் கண்ணிற் பட்டது. யான் 'தேச பக்தன்' ஆசிரியனுதலைப் பற்றிய சிறப்புரை கொண்ட ஆசிரியக் குறிப்பொன்றையும் பார்த்தேன். இரண்டும் எனக்குற்ற சோர்வைத் தூக்கி எறிந்தன. என்னுள் அள வில்லாத எழுச்சி பொங்கியது. வீழ்ந்த மனம் எழுந்தது. என்னே மனத்தின் இயல்!

உருத்திரனும் பாசுபதமும்

யான் உருத்திரனானேன்; என் எழுதுகோல் பாசுபத மாயிற்று. எனக்குத் துணைபுரிந்த கணத்தவர்கள் எப்படி யானார்கள்? அவர்கள் வேலாயுதர்களாகவும், கோதண்ட பாணிகளாகவும், காண்டீபர்களாகவும் ஆனார்கள். 'தேச பக்தன்' ஆசிரியக் கூடம் இதுபோழ்து புலனாகிறது. உதவி

யாசிரியரெல்லாம் இளைஞர். அவர் ஊதியத்துக்கென்று உழைக்க வந்தவரல்லர்; தேசபக்தி மேலீட்டான் சேவை செய்ய வந்தவர். அவர்தம் முகங்கள் என் முன்னே மலர்ந்து நிற்கின்றன. என் அறையின் எதிரிலே அவர் வரிசையாக அமர்ந்து தொண்டுசெய்யுங் காட்சியை என் கண்கள் காண்கின்றன. அத்திருக்கூட்டத்தை - தொண்டர் குழாத்தை - இளைய உருவங்களை - என் நெஞ்சம் மறக்குமோ?

உதவி ஆசிரியன்மார்

தொடக்கத்தில் 'தேசபக்த'னில் சேர்ந்தவர்: வெ. சாமிநாத சர்மா, சேஷாத்திரி சர்மா, வேங்கடாச்சாரியார், பழனிவேல், சம்பத். பின்னிருவரும் நீண்டநாள் 'தேசபக்த'னில் சேவை செய்தாரில்லை. அவர் மீண்டும் பள்ளிக்குச் சென்றனர். குலாமே ஹமீத், பரலி. நெல்லையப்பர், இராஜகோபால், நடேசன் ஆகியவர் 'தேசபக்த'னில் பின்னே சேர்ந்தவர். முன்னவருள்ளும் பின்னவருள்ளும் இரண்டொருவர் தவிர மற்றவரெல்லாரும் தனித் தனிப் பத்திரிகை நடாத்துவோராயினர். பத்திரிகாசிரியத் தொழிலே அவரது வாழ்க்கையாகியது. அவர் வாழ்க.

காரியக்கூடம்

'தேசபக்தன்' காரியக்கூடமும் இளைஞராலேயே அணி செய்யப்பட்டது. மானேஜராக அமைந்தவர் பி. என். திருநாவுக்கரசு முதலியார். அவரும் ஓர் இளைஞரே. 'கணக்கு வழக்கில் யான் தலையிடேன். அதற்கும் எனக்கும் சேய்மை. பொறுப்பு உம்முடையது. நம்பிக்கை என்னுடையது. ஏதேனுஞ் சிக்கலோ வழுக்கலோ நிகழ்ந்தால் உடனே அதைத் தெரிவித்திடுக' என்று தொடக்கத்திலேயே யான் திருநாவுக்கரசு முதலியாரிடம் சொல்லிவிட்டேன். காரியம் அவரால் நன்கு கவனிக்கப்பட்டு வந்தது.

'லிமிடெட்'

இடைக்காலத்தில் 'தேசபக்த'னுக்கு லிமிடெட் போர்வை கிடைத்தது. சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன், டாக்டர் வரதராஜலு, ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர், ஆதிநாராயண செட்டியார், ஜார்ஜ் ஜோஸப், லாட் கோவிந்ததாஸ் முதலியோர் டைரெக்டராயினர். அமைச்சர் சுப்பராய காமத். லிமிடெட் கம்பெனி பெரிதும் இவர் வழியே உழன்றது. லிமிடெட் கம்பெனி அமைப்பு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் டைரெக்டர்கள் தேசபக்தர்களாக அமைந்தமை எனக்கு ஆறுதலளித்தது. 'பிரிட்டிஷ் இந்தியா பிரஸை' லிமிடெட் ஆக்கச் சுப்பராய காமத்தும் குமாரசாமி செட்டியாரும் விரும்பினாரில்லை.

நடை

யான் தமிழ்ப் போதகாசிரியனா யிருந்தவன்; இப்பொழுது தமிழ்ப் பத்திரிகாசிரியனானேன். 'தேசபக்த'னுக்கென்று ஒரு தனிநடை கொண்டேன். சிறு சிறு வாக்கியங்கள் அமைக்கலானேன். எளிமையில் கருத்துக்கள் விளங்கும் முறையைப் பற்றினேன். அந்நடையை நாடோறும் எழுதி எழுதிப் பண்பட்டமையால் அதுவே எனக்குரிய இயற்கையாகியது. பழைய தொடர் மொழிகளும் கோப்பு மொழிகளும் என்னுள்ளேயே ஒடுங்கின. சமயம் நேர்ந்துழிச் சில வேளைகளில் அவை தலைகாட்டும்.

இலக்கணம் தமிழ்ப் போதகாசிரியனிடம் கொஞ்சிக் குலாவும். தினப்பதிப்புப் பத்திரிகாசிரியனிடம் அது கொஞ்சிக் குலாவுதற்கு இடம்பெறுமோ? இவன் விமானத்தில் பறப்பவனல்லவோ? இலக்கண நூல் என்னில் ஒன்றி அத்துவிதமாயிற்று. யான் இலக்கணமானேன். என் நடை எங்கெங்கேயோ ஓடும்; திரியும்; அலையும்; பொருளுக்கேற்ற கோலந்தாங்கும்; இடத்துக்கேற்ற நடம் புரியும்.

புரட்சி

அந்நாளில் நாட்டுமொழிப் பத்திரிகைகளில் அயல் மொழி நாற்றம் வீசும். அரசியல் குறியீடுகள் அந்நியத்தில் அப்படியே பொறிக்கப்படும். 'தேசபக்தன்', பத்திரிகை யுலகில் புரட்சி செய்தான். எப்படிச் செய்தான்? படிப் படியே செய்தான். புரட்சி நிகழ்ந்ததென்று பத்திரிகை உலகுக்கே தெரியாது. புரட்சிகளைத் 'தேசபக்த'னில் காண லாம். 'தேசபக்தன்' தமிழாக்கிய அரசியல் சொற்களும், சொற்றொடர்களும், குறியீடுகளும் இப்பொழுது பத்திரிகை களிலும், மேடைகளிலும், பிறவிடங்களிலும் ஏற்றமுற்று அரசுபுரிதல் வெள்ளிடைமலை.

தமிழ்நாட்டில் பல குறைபாடுகள் உண்டு. அவை களில் ஒன்று பெருந் தலைவர்கள் தமிழ் தெரியாதென்று ஆங்கிலத்தில் நாவன்மை காட்டி வந்தமை. அதுபற்றித் 'தேசபக்தன்' எழுப்பிய கிளர்ச்சி தலைவர்களைத் தமிழ் பேசச் செய்தது. இந்நாளில் தென்னாட்டு மகாநாடுகளின் நிகழ்ச்சி முறைகளும், காரியக் கூட்டங்களின் நிகழ்ச்சி முறைகளும் தாய்மொழியில் நடைபெற்று வருவது கண் கூடு. மேடைகளிற் பேசுதற் பொருட்டுத் தலைவர்கள் 'தேசபக்த'னைப் படித்ததும், தமிழாய்ந்த ஐரோப்பியப் பாதிரிமார் பலர் 'தேசபக்தன்' சந்தாதாரராயதும் ஈண்டுக் குறிக்கத்தக்கன. 'தேசபக்தன்' தமிழரை அந்நிய மோகத்தி னின்றும் விடுவித்தான் என்று சொல்வது மிகையாகாது.

சட்ட சபையில் தமிழ்

அக்காலத்தில் சட்ட சபையில் ஆங்கிலமே பேசப்படும். தமிழர்க்கும் தமிழ் நினைப்பு வருதல் அருமை. அப்பஞ்ச நாளில் சேலம் பி. வி. நரசிம்ம ஐயர் சட்ட சபையில் ஒரு முறை தமிழில் பேசினர். அதுபற்றி எப்பத்திரிகையும் குறிப்பு எழுதவில்லை. 'தேசபக்தன்' மட்டும் ஒரு குறிப்புப்

பொறித்தான். அது கண்ட நரசிம்ம ஐயர் 'தேசபக்த' னுக்கு வாழ்த்துக் கூறினர்.

வாதப் போர்

'தேசபக்தன்' வகுப்பு வாதக் கொள்கையைத் தேய்த்தல் வேண்டுமென்ற நோக்குடன் தோன்றினவன்; 'திராவிடன்' அவ்வாதத்தை வளர்த்தல் வேண்டுமென்ற நோக்குடன் தோன்றினவன். இரண்டுக்கும் வாதப் போர் நிகழ்தல் இயல்பன்றோ? பெரும்போர் நிகழும். வகுப்பு வாதத்தால் விளையுந் தீமைகளைத் 'தேசபக்தன்' எடுத்துக் காட்டுவன்; நலங்களைத் 'திராவிடன்' எடுத்துக் காட்டுவன். வகுப்பு வாதப் புன்மை நாட்டுக்கு நன்கு விளங்கியது. 'தேசபக்தன்' தோன்றியிரா விட்டால் வகுப்புவாதம் கிளைத்து ஓங்கியிருக்கும். வகுப்பு வாதக் கட்சியின் நச்சுப்பல் 'தேசபக்த'ஞல் பிடுங்கப்பட்டது. அக்கட்சியின் வேகம் ஒடுங்கியது. அது வறுத்த நெல்லா யிற்று; பல்லிழந்த பாம்பாயிற்று.

சில வாரத்தில்

மாண்டேகு முன்னிலையில் சான்று கூறுதற்கென்று ஒழுங்கு செய்யப்பெற்ற பட்டியில் சென்னை மாகாணச் சங்கத்தின் பெயர் காணப்படவில்லை. அச்சங்கம் பிராமணரல்லாதார் பெயரால் பிராமணரால் நடத்தப்படுவதென்று சென்னை அரசாங்கங் கருதி அதை விலக்கியது என்று சென்னையில் பேசப்பட்டது. 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியின் சூழ்ச்சி என்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. 'தேசபக்தன்' கிளர்ச்சியில் தலைப்பட்டான். அக்கிளர்ச்சி தென்னுட்டைத் தட்டி எழுப்பியது. நூற்றுக் கணக்கான கூட்டங்கள் கூடின; சென்னை மாகாணச் சங்கமும் சான்றுக் குழுவில் சேர்க்கப் பட வேண்டுமென்று தீர்மானங்கள் செய்தன. சென்னை மாகாணச்சங்கம் சான்றுக் குழுவில் (17-12-1917) இடம்

பெற்றது. 'தேசபக்தன்' தோன்றிய சில நாட்களிலேயே பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றனன் என்பது பென்ட்லண்ட் அரசாங்கத்துக்குப் புலனாயிற்று. அதன் நோக்குத் 'தேசபக்தன்' மீது விழுந்திருக்குமென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை.

தீர்புப் போர்

மெஸ்டன் அறிக்கையையொட்டித் தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கமும், சென்னை மாகாணச் சங்கமும் ஒன்றுபட்டு லாட் கோவிந்ததாஸ் தலைமையில் (3-4-1920) கூடியபோது யானும் பேசினேன். அப்பேச்சு,'சுதேசமித்திர'னில் திரிபாக வெளிவந்தது. அது காரணமாக, 'சுதேசமித்திர'னுக்கும் 'தேசபக்த'னுக்கும் சிலநாள் தொடர்ந்து போர் மூண்டது. அப்போர் தென்னாட்டையே கலக்கியது. இரண்டு பத்திரிகைகளும் ஒரே கொள்கையுடன் தொண்டு செய்வன. ஆனால் வியாபாரப் போட்டி இடையிடைத் தலைகாட்டித் தொல்லை விளைக்கும். 'தேசபக்தன்' 'வாணிபப் போட்டியில் தலையிடுபவன் அல்லன்' என்பதை வெளிப்படையாக 'மித்திர'னுக்கு உணர்த்த, 'தேசபக்தன்' வாணிப நோக்குடன் நடத்தப்படும் பத்திரிகை அன்று என்றும், அப்பத்திரிகை கிளர்ச்சியின் பொருட்டுத் தோன்றியது என்றும், அஃது என்றைக்காவது அதிகாரவர்க்கத்துக்கு இரையாகும் நிலை நேரலாம் என்றும், அப்பொழுது அதன் செல்வாக்கை 'மித்திர'னே அடைவான் என்றும் தலையங்கத்தில் விளக்கப்பட்டன. அன்றிரவு 'சுதேசமித்திரன்' ஆசிரியர் அரங்கசாமி ஐயங்காரும் யானும் 'ஹிந்து' ஆசிரியர் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் வீட்டில் சந்திக்கலானோம். 'மித்திரன்' ஆசிரியர் "இன்றைய 'தேசபக்தன்' தலையங்கம் என் நெஞ்சைக் குழைத்துவிட்டது" என்று சொன்னார். அச்சொல் போரை நிறுத்தியது.

அதிகார உலகம்

அதிகார உலகின் மீதும் 'தேசபக்தன்' கருத்துச் செலுத்தி வந்தான். 'தேசபக்தன்' அதிகாரிகளின் நற்செயல்களைப் போற்ற விரைவன்; மற்றச் செயல்களை மறுக்க முனைவன்; அஞ்சா நெஞ்சுடன் முனைவன். அதனால் அதிகாரிகளின் தவறுதல்கள் 'தேசபக்த'னில் வெளிவரலாயின. அக்கடிதங்கள் 'பக்த'னில் நிரம்பிவரும். யாண்டாயினும் தவறுதல் நடந்தால் 'தேசபக்தனுக்கு எழுதுவோம்' என்று சொல்வது பொதுவர் வாக்காயிற்று. அத்துறையில் 'தேசபக்தன்' நிகழ்த்திய கிளர்ச்சி அதிகார உலகுக்கு இடியாயிற்று. "'தேசபக்த'னில் என்ன வந்திருக்கிறது; என்ன வந்திருக்கிறது" என்று தெரிந்துகொள்ள அதிகாரிகள் அலைவார்கள்.

வீரர் வழிபாடு

'தேசபக்தன்' தேசபக்தியைப் பலவாறு வளர்த்து வந்தான். அவைகளுள் ஒன்று தலைவர்களிடத்துப் பக்தியை வளர்த்தமை. தலைவர்களிடத்துப்பக்தியை வளர்ப்பது தேசத்தினிடத்துப் பக்தியை வளர்ப்பதாகும். தலைமை யேற்று ஒரு தேசத்தை நடாத்துவோர், அந்நிலையில் அவர் தேசமேயாவர்; தேசம் அவரேயாகும். தலைமையாவது தேசத்தின் உணர்வும் சக்தியும் திரண்டு தேங்குமிடம். அத்தலைமையிடத்தில் பக்தி பூண்பது தேசத்தினிடத்துப் பக்தி பூண்பதாகும். தலைவரிடத்துச் செலுத்தும் பக்தி வீரர் வழிபாட்டின்பாலதாகும்.

வீரர் வழிபாடு நிகழாத இடமே இல்லை. அது வாழ்க்கையின் ஒரு கூறாக இருந்தே தீரல்வேண்டும். ஜனநாயகமோ சமதர்மமோ நடைபெறும் இடங்களிலும் எவ்வழியிலோ அறிந்தோ அறியாமலோ வீரர் வழிபாடு நிகழ்ந்தே வரும். அஃது இயற்கை; மன்பதையில்

மாறாத ஒன்று. வீரர் வரலாறுகள் எழுதப்படுவதன் நோக்கமென்னை? வீரர் வழிபாடு உலகில் நடத்தல் வேண்டுமென்பதே. வீரரை நினைத்தல் அவர்தம் புகழ் பேசல் முதலியனவெல்லாம் வீரர் வழிபாடாகும். எம் முறையிலாதல் வீரர் வழிபாடு நடைபெறுதல்வேண்டும்.

வீரர் பலதிறத்தினர். விளக்கம் இங்கே வேண்டுவதில்லை. போர் புரிவோர்மட்டும் வீரரல்லர். போர்க்கலையும் கலைகளுள் ஒன்று. மற்றக் கலைஞரும் வீரரேயாவர். இற்றைஞான்று பலவிடங்களில் தெய்வங்களாக வழிபடப் படுவோரெல்லாம் ஒவ்வொருபோது ஒவ்வொரு துறையில் ஒவ்வொரு வீரராக விளங்கியவரேயாவர். வீரரைத் தெய்வமாகப் போற்றுவதும் பாடுவதும் தொன்றுதொட்ட வழக்கு.

'தேசபக்தன்' லோகமான்ய பாலகங்காதர திலகர், காந்தியடிகள், பெஸண்ட் அம்மையார் முதலியோர் புகழ்களை ஓதி ஓதி வழிபாடு நிகழ்த்தியே வந்தான். அதனால் 'தேசபக்தன்' தேசபக்தியை வளர்ப்பவனானான். என் மேசைமீது திலகர்பெருமான் திருமுக உருவம் பொலியும். அஃது என் கருத்தில் நின்று ருத்திரகலை எழுப்பும்; எழுதுகோலைப் பாசுபதமாக்கும்.

எந்தத் தலைவரையேனும் அதிகாரவர்க்கம் உறுத்தால், அதைத் 'தேசபக்தன்' உறுத்தியே விடுவன். அவ்வுறுத்தலைக்கொண்ட 'தேசபக்தன்' ஆசிரியக் கட்டுரைகள் வாசகர் மனத்தில் வீர உணர்ச்சியைப் பொங்குவிக்கும். அவர் தேசபக்தராவர். இம்முறையிலும் 'தேசபக்தன்' தேசபக்தியை வளர்த்து வந்தான்.

அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் காப்பில் வைக்கப்பட்ட போது, டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஐயர் வீராவேசங்கொண்டு அமெரிக்கத் தலைவர் வில்ஸனுக்கு (24-6-1917) ஒரு முடங்கல் தீட்டினர். சில மாதங்கடந்து அம்முடங்கல் எப்படியோ பிரிட்டிஷ் பத்திரிகை யுலகேறியது. அதையொட்டிப்

பார்லிமெண்டிலும் வாதம் நடந்தது. அவ்வேளையில் டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஐயரை அதிகாரவர்க்கம் ஒறுக்கப் போகிறது என்ற செய்தி எங்கணும் உலவியது. ஐயர் தமது 'ஸர்' பட்டத்தைத் துறந்தார். அதை முன்னிறுத்தி, (21-6-1918) 'மயிலை முனீந்திரர்' என்ற தலைப்பிட்டு, ஓர் ஆசிரியக் கட்டுரை எழுதினேன். டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஐயர் மீதிருந்த பக்தியே அக்கட்டுரையாகப் பரிணமித்தது. டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஐயர் என்னைக் கண்டு, "'தேசபக்தன்' தலையங்கத்தில் ஒளிர்வோன் யானு? அல்லது உமது எழுத்தில் பிறந்த ஒருவனு? தமிழ் மொழியின் சக்தியைக் கண்டேன்; கண்டேன்" என்று ஆசி கூறினர். யான், 'தங்களைப்பற்றிய தலையங்கத்தை நானு எழுதினேன்? தங்கள் வீரத்தில் தோய்ந்த என் பக்தி அதை எழுதியது. தாங்கள் மூலம்; யான் கருவி' என்று வணக்கஞ் செலுத்தினேன். டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு மதுரையில் சிறைப்பட்டபோதும் 'தேசபக்தன்' வீர முழக்கஞ் செய்தான்; பால கங்காதர திலகரின் வாயை அடக்குமுறை ஒடுக்கிய வேளையிலும், ஹார்னிமென் நாடு கடத்தப்பட்ட காலத்திலும் 'பக்தன்' பக்திக் கனலை உமிழ்ந்தான். திலகர் பெருமான், காந்தியடிகள் முதலியோர் சென்னை நோக்கியபோதெல்லாம் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியக் கட்டுரைகளில் தேச பக்தி பொங்கி வழியும்.

கிலாபத் கிளர்ச்சி, சத்தியாக்கிரக இயக்கம், பஞ்சாப் படுகொலை முதலியன நிகழ்ந்த வேளைகளில் 'தேசபக்தன்' நிலையம் காளி கட்டமாயிற்று. அங்கே காளி வீர நடம் புரிந்தவண்ணமிருப்பாள். அந்நடனம் உமிழும் சுவாலை எரிமலை போன்றிருக்கும். வீரர் வழிபாட்டைப் பெருக்கத் 'தேசபக்த சமாஜம்' ஆங்காங்கே அமைக்குமாறு 'தேசபக்தன்' நாட்டைத் தூண்டியவண்ணமிருந்தான்.

நூல்

'தேசபக்த'னில் என்னால் எழுதப்பெற்ற ஆசிரியக் கட்டுரைகள் சில ஒரு நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன. அதன் பெயர் 'தேசபக்தாமிர்தம்' என்பது. அதன் இரண்டாம் பதிப்பில் வீரர் வழிபாட்டைத் தூண்டுங் கட்டுரைகள் சேர்க்கப்படும்.

தொழிலாளர்

சென்னையில் தொழிலாளர் இயக்கத்தைத் தோற்று விக்க முயன்ற பத்திரிகைகள் இரண்டு. ஒன்று, 'நியூ இந்தியா'; மற்றொன்று, 'தேசபக்தன்'. 'தேசபக்தன்'. தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கென்று தனித் தொண்டு செய்தான்.

அடக்குமுறை

அடக்குமுறைமீது சிறிது கருத்திருத்தித் 'தேசபக்தன்' கடையைக் கட்டி விடுகிறேன். 'தேசபக்தன்' அச்சகத்தின் ஈடுகாணம் பறி முதலாகுமென்றும், ஆசிரியர் பிடிபடுவா ரென்றும், 'பக்தன்' நிலையமே பறிமுதலாகுமென்றும் எங்கணும் பேசப்படும். அப்பேச்சு என் காதுக்கும் எட்டும். அஃதெனக்குப் பழம்பாடமாகியது.

தொடக்கத்திலேயே போலிஸ் கமிஷ்னர் என்னை அழைத்து அழைத்து வழங்கிய வாய்மொழி எச்சரிக்கைகள் பல. அவைகளை விரித்துரைத்தல் அவசியமென்று தோன்ற வில்லை.

'தேசபக்தன்' நிலையத்தில் ஒருநாள் சுப்பராய காமத் தும் யானும் பேசிக்கொண்டிருந்த வேளையில் ஒருவர் விரைந்து வந்தார்; அவர் அரசாங்க ஊழியர்; என்னுடைய மாணாக்கருள் ஒருவர். அவர் என்னைத் தனியே அழைத்து, 'இன்று மாலை தங்கட்குப் பறிமுதல் கட்டளை கிடைக் கும்' என்று சொல்லிச் சென்றார். அதை யான் காமத்துக்கு அறிவித்தேன். அவர், 'அப்படியானால் இரண்டாவது

ஈடுகாணம் செலுத்தல்வேண்டுமன்றோ? அதற்குரிய முயற்சியைக் கட்டளை பெறுதற்கு முன்னரே துவங்குதல் நல்லது. நீங்கள் எங்கேனும் போய் இரண்டு நாள் தங்கிவிடுங்கள். கட்டளை வழங்குதல் தடைபடும். இரண்டு நாளில் யான் மண்ணையும் விண்ணையும் சுழற்றிவிடுவேன். இரண்டாம் முறை ஈடுகாணம் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் பத்தாயிரம் ரூபாய்வரை கேட்கப்படலாம். அதற்குரிய முயற்சி இன்னே தொடங்குதல்வேண்டும். தயைசெய்து போங்கள்' என்றார். காமத் வேண்டுதலுக்கு யான் முதலில் இணங்கவில்லை. பின்னே அவர், 'பழைய நிலையை மறந்துவிடுங்கள். இப்பொழுது நீங்கள் அரசியல் உலகில் வாழ்கிறீர்கள். தந்திரம் வேண்டும். தியங்காதேயுங்கள். யான் பலதிற அமைப்புக்களில் கைவைத்திருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவைகளின் உயிர்நாடி 'தேசபக்தன்' பத்திரிகை. உங்கள் தியக்கத்தால் 'தேசபக்த'னுக்குக் கேடு விளைந்தாலும் விளையும். அக்கேடு என் அமைப்புக்களையெல்லாம் தாக்குவதாகும். உங்களை நினையாதேயுங்கள்; 'தேசபக்த'னை நினையுங்கள்; என் தொடர்பு கொண்டுள்ள மற்ற அமைப்புக்களை உளங்கொள்ளுங்கள்' என்று வருந்தினர். எனக்கு இரக்கம் உண்டாயிற்று. 'ஆண்டவன் திருவுள்ளம்' என்று புறப்பட இசைந்தேன். எனக்குத் துணையாக இராயப்பேட்டை பாலசுந்தர முதலியார் அனுப்பப்பட்டார். எம்முடன் சாமிநாத சர்மா தொடர்ந்தார். நாங்கள் மூவரும் மயிலாப்பூர் குளக்கரையில் அமர்ந்தோம்; பலப்பல பேசினோம். இரவு எட்டு மணியாகியது. சாமிநாத சர்மா வீட்டுக்குப் போய் அப்பமும் பாலுங் கொணர்ந்தனர். அப்பத்தை உண்டு, பாலை அருந்தினோம். சர்மாவினிடம் விடைபெற்றுப் பலகைவாராவதி சேர்ந்தோம்; படகேறினோம்; திருப்போரூர் அணைந்தோம்; அங்கே ஒருநாள் தங்கினோம்; அங்கிருந்து திருக்கழுக்குன்றம் நண்ணினோம்; அங்கே இரண்டு நாள் கழித்தோம். எப்பத்திரிகையிலும் 'தேசபக்தன்'

பறிமுதல் செய்தி காணப்படவில்லை. திருக்கழுக்குன்றம் விடுத்துச் சென்னை அடைந்தோம். போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் போந்து என்னைத் தேடினரென்று மானேஜர் அறிவித்தார். உடனே 'டெலிபோன் எடுத்தேன்; போலிஸ் கமிஷ்னரைக் கூப்பிட்டேன்; 'இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் வந்து என்னைத் தேடினரென்று கேள்வியுற்றேன். யான் வெளியூர் சென்றிருந்தேன். என்ன செய்தி?' என்று கேட்டேன். 'இன்ஸ்பெக்டரை இப்பொழுது அனுப்பு கிறேன்' என்று கமிஷ்னர் பதில் கூறினர். முக்கால்மணி நேரத்துக்குள் இன்ஸ்பெக்டர் கோதண்டராம் முதலியார் என்னைக் கண்டு பறிமுதல் கட்டளையை (28-2-1919) வழங்கிச் சென்றார். சிறிது நேரத்தில் காமத் வந்தார். கட்டளையைக் காட்டினேன். அவர் 'போதிய முயற்சி செய் துள்ளேன். பெஸண்ட் அம்மையார் உதவி புரிய உறுதி கூறினர்' என்றார். அடுத்த நாள் (1-3-1919)

பெண்ட்லண்ட் பிரபு

'தேசபக்தன்' மீது பாணஞ் செலுத்தியிருக்கிறார்;

'தேசபக்தன்' இரத்தஞ் சொரிகிறான்;

தேசபக்தர்களே! பணத்தைச் சொரியுங்கள்!

என்று 'தேசபக்தன்' முதற்பக்கத்தில் பெரிய பெரிய எழுத் துக்களால் பொறிக்கப்பட்டது. அன்றுமுதல் நாடோறும் பெண்ட்லண்ட் அரசாங்க அழுகலை எடுத்தெடுத்துக் காட்ட லானேன். இடையில் நிகழ்ந்தனவற்றை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

இடை வேலைகள்

யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியன். காமத் 'தேசபக்தன்' லிமிடெட் காரியதரிசி. என் மூளை பெண்ட்லண்ட் அரசாங் கத்தை எவ்வெவ்வழியில் தாக்கலாம் என்பதில் உழன்றது. அவர் மூளை காரியத்தில் உழன்றது. இரண்டாவது ஈடு

காணம் செலுத்தாமலே காரியம் நிகழ்த்தக் காமத் எண்ணினர். காமத் தமது எண்ணத்தை எனக்குத் தெரிவித்தனர். 'பதிவுப்பொறுப்பையேற்றுள்ளவன் யான். சிக்கலுறுதமுறையில் ஏதேனுஞ் செய்யுங்கள்' என்றேன். என். தண்டபாணி பிள்ளைக்குப் 'பிரிட்டிஷ் இந்தியா' அச்சுக்கூடத்தையும், 'தேசபக்த'னையும் விற்றுவிட ஒப்பந்தஞ் செய்யப்பட்டது. தண்டபாணி பிள்ளை பாரிஸ்டர் இ. எல். ஐயருடன் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட் ஜான் ஆடம் முன்னிலையில் சென்று, "'பிரிட்டிஷ் இந்தியா' அச்சுக்கூடத்தையும், 'தேசபக்த'னையும் யான் வாங்க ஒப்பந்தஞ் செய்துள்ளேன். முதல் ஈடுகாணம் முழுத்தொகை இரண்டாயிரஞ் செலுத்தச் சித்தமாயிருக்கிறேன். பதிவு உடனே தேவை" என்று அறிக்கை செய்தனர். மாஜிஸ்டிரேட் கட்டளை பிறப்பித்தார். விண்ணப்பத் தாள்களை மரபுப்படி நிரப்பத் தண்டபாணி பிள்ளை அச்சுக் கணக்கரிடம் போந்தார். அவ்வேளையில், உண்மையாக விற்பனை நடக்கவே இல்லை என்றும், ஒப்பந்தமென்பது வெறும் நடிப்பென்றும், அஃது இரண்டாவது ஈடுகாணம் செலுத்தாதிருக்கச் செய்யப்பெற்ற சூழ்ச்சி என்றும் சில நிமிடங்களுக்குள் மாஜிஸ்டிரேட்டுக்குக் கோள்மூட்டப்பட்டது. தண்டபாணி பிள்ளைக்கு உடனே அழைப்பு வந்தது. விசாரணை நடந்தது. கேள்விகளில் ஒன்று 'ஆசிரியர் எவர்' என்பது. அதற்குப் பதில் 'திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்' என்று பிறந்தது. மாஜிஸ்டிரேட் தாம் பிறப்பித்த கட்டளையை அழித்துவிட்டார். அது காமத்துக்கும் எனக்கும் தெரிய வந்தது. 'சிக்கல் விளைந்தது. பதிவுப் பொறுப்பு என்மீது இருத்தல் கூடாது' என்றேன். காமத் கலங்கினர். ஒருநாள் இரவுபத்து மணிக்குமேல் 'பெரிய வக்கீ'லைக் கண்டு அவர் நீண்டநேரம் பேசினர். 'பெரிய' வக்கீல், "நிலைமை ஈடுகாணப் பறிமுதல் அளவில் நில்லாது; இது முதல் பாணம். இன்னுஞ் சில பாணங்கள் ஏவப்படும். ஆசிரியர்க்கும், 'தேசபக்த'னுக்கும்,

அச்சுக்கூடத்துக்கும் தொல்லை விளையும். எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் ஆசிரியரின் எழுத்தே; கருத்தன்று. அவர்தம் எழுத்துத் தொனி பாமரமக்களை ஆவேசத்துக்குட்படுத்துவது. அதனால் ஆங்கிலேயர்மீது காழ்ப்பும் இராஜத்துரோகமும் நிகழ்தற்கு ஏது உண்டாகிறது. இவ்வாறு காழ்ப்பை எழுப்பத்தக்க கட்டுரைகள் சில திரட்டப்பட்டுள்ளன. நடவடிக்கை இனி எடுக்கப்படலாம். 'தேசபக்தன்' பத்திரிகை நல்ல சேவை செய்கிறது. அஃது ஏன் அழிதல் வேண்டும்? யானும் அரசியலில் தலையிடப் போகிறேன். அப்பொழுது 'தேசபக்தன்' சேவை தேவையாகும். இரண்டாவது ஈடுகாணம் செலுத்தப்படும்போது, விண்ணப்பத்தில், 'தொனி வேகம் குறைக்கப்படும்' என்னுங் குறிப்பைப் பொறித்து விடுங்கள்" என்று அந்தரங்கம் வெளியிட்டனர். அதைச் சுப்பராய காமத் அப்படியே திரட்டி வந்து என்னிடங் கொட்டினார். 'என்ன! கிணறு வெட்டப்போய்ப் பூதம் புறப்பட்டதே' என்று, 'பெரிய வக்கீலை' யானும் நேரே பார்க்க எண்ணினேன்; எண்ணியபடியே செய்தேன். 'பெரிய' வக்கில் காமத்தினிடம் என்னென்ன சொன்னாரோ அவைகளை மீண்டும் என்னிடஞ் சொல்லி, 'அந்தரங்கம்' என்றார். 'தொனியை இறக்குதல் என்பது மன்னிப்பின் பாற்படாதா' என்று கேட்டேன். 'ஒருகாலும் படாது.' மன்னிப்புக் கேட்டால் இரண்டாம் ஈடுகாணம் கேட்கப்படமாட்டாது. இரண்டாவது ஈடுகாணம் கட்டி, பின்னே வருந்தொல்லையை நீக்கிக் கொள்ளத் தொனியை இறக்குங் குறிப்பை விண்ணப்பத்தில் பொறிக்கச்சொல்கிறேன். யான் சொல்வது மன்னிப்பாகாது. மருளல் வேண்டா' என்று கூறினர். 'தொனி இறக்கம்' என்று சொல்லவும் எனக்கு மனம் எழவில்லை. காமத் அதில் முனைந்து நின்றார். இருவர்க்கும் பெரும் விவாதம் நடந்தது. விவாதத்தினிடை அவர், "பதிவு என் மீதிருந்தால் யான் தியங்கேன். விண்ணப்பத்தில் நீங்கள் தனிப் பொறுப்பில் கைச்சாத்திடப்

போவதில்லை. ஓர் அமைப்பின் சார்பிலேயே கைச்சாத்திட யான் சொல்கிறேன். நாள் நெருங்குகிறது. உங்கள் இயக்கம் பின்னே 'தேசபக்த'னுக்குப் பெருந்தொல்லை விளைக்கும். இப்பொழுதே 'தேசபக்த'னை நிறுத்தி விடுவது நல்லது'' என்று பலபடப் பேசினர். '''தேசபக்தன்' லிமிடெட் கட்டில் அகப்பட்டது தவறு. பதிவு மாற்றும் முயற்சியும் வெற்றி பெறவில்லை'' என்று என்னென்னவோ எண்ணி, 'நாய் வேடம் பூண்டால் குலைத்துத்தான் தீர்தல்வேண்டும்' என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். 'பெரிய' வக்கீல் சொல்லிய முறையில் விண்ணப்பஞ் செப்பஞ் செய்யப்பட்டது. மாஜிஸ்டிரேட் இரண்டாவது ஈடுகாணம் ஐயாயிரம் செலுத்தக் கட்டளையிட்டார். ஒன்பதாம் நாள் காலையில் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரும், அனந்தாச்சாரியாரும் சேலத்தினின்றும் சென்னை சேர்ந்து 'தேசபக்தன்' காலத்தில் வெளிவரத்தக்க முயற்சியில் தலைப்பட்டனர். இராஜகோபாலாச்சாரியார் திரட்டிவந்த தொகையும், பெஸண்ட் அம்மையார் அளித்த தொகையும், சில்லரையாக வந்த தொகையும் இரண்டாம் ஈடுகாணமாயின.

மறு பிறப்பு

பத்தாம் நாள் காலையில் யான் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாருடன் சென்று மாஜிஸ்டிரேட்டிடம் ஐயாயிரம் ரூபா செலுத்தினேன். 'தேசபக்தன்' பத்தாம் நாளே வெளிவரலானான். 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம்' என்னுந் திருவாக்கின் கருத்துப் பொதுள ஆசிரியக்கட்டுரை வரைந்தேன். அது காரியதரிசி காமத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர் வருத்தங் காட்டினர். 'தமிழ் தெரியாத உங்களுக்கு எழுத்துத் தொனி எப்படித் தெரியும்?' என்று பதிலிறுத்துச் சமாதானம் செய்தேன். 'தேசபக்தன்' தொனி ஏறியதோ இறங்கியதோ யான் அறியேன். யான் வழக்கம் போலவே தொண்டு செய்யலானேன்.

தோணி இறக்கங்கொண்ட விண்ணப்பத்தின் உள்ளுறை எப்படியோ மாற்றார்க்குத் தெரியவந்தது. அவர் அதை மன்னிப்பென்று எதிர்பார்த்தனர்; வேறுவிதமா யிருந்தமை கண்டு ஏமாற்றமடைந்தனர்.

தண்டபாணி வழக்கு

சில மாதங்கள் கடந்தன. தண்டபாணி பிள்ளைமீது திடீரென (13-8-1919) ஒரு வழக்குக் கிளம்பியது. அவ் வழக்கைத் தொடுத்தவர் போலிஸார். வழக்கின் சாரம், "தண்டபாணி பிள்ளை 'தேசபக்தன்' பதிவுக்குப் போன போது அரசாங்க ஊழியர் முன்னர் பொருந்திய சான்று புகன்றாரில்லை" என்பது. போலிஸார் சார்பில் பிரஸி டென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட் ஜான் ஆடம், சுப்பராய காமத், குமாரசாமி செட்டியார் முதலியோர் சான்று கூற அழைக் கப்பட்டனர். அவ்வழைப்பு எனக்குங் கிடைத்தது. வழக் கின் போக்கும் நோக்கும் என் சான்றுக்குப் பின்னே எனக்குத் தொல்லை விளைக்குமென்று வக்கில் உலகம் கருதி யது. அத்தொல்லை விளையாதவாறு காக்க முன்வந்தவர் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார்.

அவ்வேளையில் 'தேசபக்தன்' நிலையத்தில் ஒன்று நிகழ்ந்தது. அதைச் சுருங்கிய முறையில் சொல்கிறேன். ஒருநாள் யான் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்த சமயம் போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இருவர் 'தேசபக்தன்' நிலையத்துள் நுழைந்து, ஒப்பந்தத்தின் உண்மை காணக் கணக்கு ஏடுகளை ஆராயப் புகுந்தனர். அச்செய்தி எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. யான் உடனே ஓடிவந்தேன். ஆராய்வுக் காட்சி கண்டேன். 'யார் ஆணைமீது இங்கே வந்தீர்' என்று இன்ஸ்பெக்டர் இருவரையும் கேட்டேன். அவர், 'ஆணை வேண்டுவதில்லை' என்றனர். 'தயை செய்து வெளியே போங்கள்' என்றேன். 'எங்களுக்கு உரிமை யுண்டு' என்று அவர் கூறியதும், 'உரிமையா' என்று

அவர் அருகே சென்றேன். இருவரும், 'மரியாதை மரியாதை' என்று முழங்கிக்கொண்டே போனார். இவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த தேசபக்தர் சிதம்பரம் பிள்ளை என்னை நோக்கி, 'நீங்கள் போலீஸாரைப் பிடித்துத் தள்ளப் பாய்ந்தது தவறு. உங்கள் ஆணையை அவர்கள் ஏன் பெறல் வேண்டும்? நீங்கள் தமிழ்ப் பண்டிதர். யான் வக்கீல்; சொல்கிறேன்; கேளுங்கள்' என்று கூக்குரலிட்டார். எனக்குச் சிறிது ஐயம் உண்டாயிற்று. இராஜகோபாலாச்சாரியார்க்கு ஓர் அவசரக் கடிதம் எழுதி அனுப்பினேன். அவரும் ஆதி நாராயண செட்டியாரும் போந்தனர். நடந்ததைச் சொன்னேன். 'என் செயலில் எவ்விதத் தவறும் உறவில்லை' என்ற கருத்தை வெளியிட்டு இருவரும் போயினர். அதைப் பற்றி எவ்வித நடவடிக்கையுந் தலைகாட்டவில்லை. இன்ஸ்பெக்டர் இருவரும் பின்னே என்னைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் 'உங்கள் நல்ல குணம் எங்களை நடவடிக்கை எடுக்கத் தூண்டவில்லை' என்பர்.

தண்டபாணி பிள்ளை வழக்கைச் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் திறம்பட நடாத்தினர். சான்று கூறுகையில் ஜான் ஆடம் பட்டபாட்டை இங்கே விரித்தல் வேண்டுவதில்லை. இராஜகோபாலாச்சாரியார் புன்முறுவலும் கேள்விகளும் ஜான் ஆடம் துரையின் முகத்தைச் சிவக்கச் செய்யும். அக்காட்சி இன்னும் ஒவ்வொருபோது நினைவிலுறும். யான் விசாரிக்கப்பட்டேன். தண்டபாணி பிள்ளைக்கும் எனக்கும் 'ஒப்பந்தம்', நடந்தது உண்மை என்றும், முன்பணம் வாங்கப்பட்டிருந்தால் அது கணக்கில் ஏறியிருக்கும் என்றும், முன் பணம் வாங்கப்படவில்லையாதலின் கணக்கில் பதிவு இல்லை என்றும் பன்னிப் பன்னிச் சொல்லி வந்தேன். 'ஒப்பந்தம்' என்னுஞ் சொல்லைப்பற்றி உரமான போர் நடந்தது. முடிவில் வழக்கில் வெற்றி விளையவில்லை. தண்டபாணிக்கு நூறு ரூபா அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. அப்பீலிலும் வெற்றி உண்டாகவில்லை. இராஜகோபாலாச்

சாரியார் வக்கிலாக வழக்கை நடத்தினமையால், பின் தொல்லை எனக்கோ 'தேசபக்தன்' அமைச்சருக்கோ விளையவில்லை. தண்டபாணியின் தியாகம் 'தேசபக்த'னைக் காத்தது.

லார்ட் வில்லிங்டன்

லார்ட் பென்ட்லண்ட் போனுர்; லார்ட் வில்லிங்டன் வந்தார். லார்ட் வில்லிங்டன் (12-6-1919) தேசிய பத்திரிகாசிரியரை வரவழைத்தார். அத்தருணம் 'ஹிந்து' ஆசிரியர் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் சென்னையில் இல்லை. 'நியூ இந்தியா' ஆசிரியர் அருண்டேலும், 'சுதேசமித்திரன்' ஆசிரியர் அரங்கசாமி ஐயங்காரும்,யானும்சென்றேம். லார்ட் வில்லிங்டன் தேறெழுகப் பேசினுர்; இடையிடை வாழைப் பழத்தில் ஊசி நுழைத்தாலென்ன அச்சமொழியும் ஒழுக்கினுர். என்னைப் பார்த்து 'உங்களுடைய எழுத்தில் கொதிப்பு அதிகம். இராஜப்பிரதிநிதி லார்ட் செம்ஸ்பர்டை அளவு கடந்து தாக்குவது நல்லதன்று' என்ருர். அங்கே ஒரு திருவிளையாடல் நடந்தது. அஃதென்ன? 'தேசபக்தன்' தலையங்கம் ஒன்று, 'சுதேசமித்திரன்' தலையங்கமாகியது! தலைப்பு எப்படியோ மாற்ற மடைந்தது. அதை எடுத்துக் காட்டி, அரங்கசாமி ஐயங்காரை நோக்கி, 'இப்படி எழுதலாமா?' என்று வில்லிங்டன் கேட்டார். அஃது என்னுடையதென்று யான் உணர்ந்தேன்; அது 'சுதேசமித்திர'னுடையதன்று என்று அரங்கசாமி ஐயங்காரும் உணர்ந்தார். ஆனுலும் தலைப்பில் உற்ற மாறுதலை அவர் வெளிப்படையாகச் சொல்ல மனங்கொண்டாரில்லை. அவர், 'யான் வக்கீல்; சட்டமுணர்ந்தவன்; நியாய வரம்பு தெரிந்தவன்' என்று திரும்பத் திரும்பச் செப்புகிருர். லார்ட் வில்லிங்டன் 'அப்படிப்பட்ட ஒருவரா இப்படி எழுதுவது' என்று கடாவுகிருர். அரங்கசாமி ஐயங்கார் என்னைப் பார்க்கிருர்; வில்லிங்டனைப் பார்க்கிருர். எனக்குச் சொல்ல

முடியாத சிரிப்பு. சிரிப்பை அடக்கும் பயிற்சி அன்று பயன் பட்டது. இல்லையேல் திருவிளையாடல் நுட்பம் வெளிவந்திருக்கும். பின்னே விடைபெற்று வெளியே வந்தோம். எங்கள் உரையாடல் சிரிப்பாகவே சிறந்தது.

ச. இராஜகோபாலாச்சாரியார்

கவர்னரும் நாங்களும் சந்தித்துப் பேசிய செய்தி மாலை பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது. மறுநாள் சுமார் பன்னிரண்டு மணி யிருக்கும். சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் என்னைப் பார்க்கவந்தார். வந்ததும், 'இன்று என்ன ஆசிரியக் கட்டுரை' என்று கேட்டார். 'விதவைகள் நிலை' என்றேன். ஆச்சாரியார், 'நீங்களுமா கவர்னரை மகிழ்விக்கப் புறப்பட்டீர்' என்று நகைத்து, 'நேற்றைய தேன்மொழி உங்களையும் இப்படிச் செய்ததே' என்றனர்; 'நேற்றைய செய்தியைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்து, யான் ஒவ்வொரு பத்திரிகை நிலயமும் போந்தே வந்தேன். ஒரு பத்திரிகை ஐதராபாத் நிர்வாகத்தை எழுதுகிறது; இன்னொரு பத்திரிகை 'இனும் வாங்குதல்' மீது கருத்துச் செலுத்துகிறது; மற்றொரு பத்திரிகை 'சமயத்தில் அரசிய'லைச் சாற்றப் புகுந்திருக்கிறது; நீங்கள் விதவைகள் நிலையைப் பற்றிக்கொண்டீர்கள். லார்ட் வில்லிங்டன் எவ்வளவு கெட்டிக்காரர்; பார்த்தீர்களா?' என்று குலுங்கக் குலுங்கச் சிரித்துப் போனார். இராஜகோபாலாச்சாரியாரைப் பெரிய அகத்திணையர் என்று கருதினேன். அடுத்த நாள் 'தேசபக்தன்' அம்பறாத் தூணியினின்றும் வழக்கம்போலப் புறப்பட்டது பாணம்.

தலையங்கமின்றி

பஞ்சாப் படுகொலை நிகழ்ந்த காலையில் மனம் தாங்க முடியாத செய்திகள் வரும். அச்செய்திகளைக் கண்ட போது சிற்சில சமயம் தலையங்கம் எழுதவும் மனமெழாது.

தலையங்கமின்றியுந் 'தேசபக்தன்' வெளிவந்த நாள் உண்டு. (7-7-1919).

விளம்பரம்

சில விளம்பரங்களை வெளியிடுதல் கூடாதென்று காங்கிரஸ் கட்டளை பிறப்பித்தது. சென்னைப் பத்திரிகைகள் பல அக்கட்டளையை மீறியே நடந்தன. 'தேசபக்தன்' லிமிடெட் காரியதரிசியும் அக்கட்டளையை மீறுதல்வேண்டுமென்றே விரும்பினர். அவர் விருப்பத்துக்கு யான் இணங்கவில்லை. அதனால் 'தேசபக்த'னுக்குச் சிறிது நஷ்டம் விளைந்தது. ஆனால் 'தேசபக்தன்' செல்வாக்குப் பெருகியது.

இருவர்

அந்நாளில் தேசபக்தர் சிலர் புதுவையைப் புகலிடமாகக் கொண்டனர். அவருள் இங்கே குறிக்கத்தக்கவர் இருவர். ஒருவர் வ. வே. சு. ஐயர்; மற்றொருவர் சுப்பிரமணிய பாரதியார். "இருவரும் பிரிட்டிஷ் எல்லையில் உலவும் உரிமையுடையவரா யிருத்தல்வேண்டும்" என்ற கிளர்ச்சியைத் 'தேசபக்தன்' தொடங்கினன். கிளர்ச்சி வெற்றியடைந்தது. புதுவையினின்றும் வ. வே. சு. ஐயரும், பாரதியாரும் (1920 பிப்ரவரியில்) வெளிவந்தனர். வ. வே. சு. ஐயர் எனக்கொரு கடிதம் எழுதினர். அது வருமாறு:

புதுவை, பங்குனி 8

'......தாங்கள் 'பக்த'னில் அடிக்கடி எழுதியதன் பயனாக நான் ஆங்கில இலாகாவுக்கு யாதொரு நிபந்தனையும் தடையுமின்றி வரலாம் என்று, அரசாங்கத்தார், என் சகோதரன் எழுதிய கடிதத்திற்குப் பதில் இறுத்திருக்கிறர். என் நன்றியை எதிர்பார்த்துத் தாங்கள் கிளர்ச்சி செய்யவில்லையாகிலும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தங்களுக்கு நான் தெரிவியாமலிருத்தல் எங்ஙனம்

சாத்தியம்? கட்டுகள் நீங்கி விட்டமையால் தாங்களும் இதர தலைவர்களும் குறிப்பிடுகிறபடி தேசத்தொண்டைச் செய்யக் காத்துக்கொண் டிருக்கிறேன். பங்குனி 26, 27வ வாக்கில் திரிச்சி செல்லலாம் என்றிருக்கிறேன். நண்பர்களுக்கு இச்செய்தியைச் சொல்லவேண்டுகிறேன்'

சுப்பிரமணிய பாரதியாருக்குச் சில தடைகள் கூடலூரில் கிடத்தப்பட்டன என்று ஓர் அரசியல் கிள்ளை 'தேசபக்த'னுக்கு அறிவித்தது. 'தேசபக்தன்' பாசுபதம் எழுந்தது. தடைகள் உருவெளியாயின. கவிஞர் சென்னை சேர்ந்தனர். யான் பாரதியாரை டிராம்வே தொழிலாளர் சங்கத்தில் கண்டேன். பாரதியார் நாவினின்றும் 'சக்தி'ப் பாட்டு வீறிட்டது.

விலகல்

'தேசபக்தன்' இரண்டரை ஆண்டு குழந்தை. அவன் தமிழுலகுக்கே ஒரு குழந்தையானவன். அவன் விளையாடாத இடமில்லை. அவனை வளர்க்க எவ்வளவு பாடு! எவ்வளவு உழைப்பு! இரவு பகல் உழைப்பு! கண் விழிப்பு! அத்தகை அருமைத் 'தேசபக்த'னை விடுத்து விலகத் திடீரென உளங்கொண்டேன்.

'தேசபக்தன்' செல்வாக்கில் குறைவடையவில்லை. தமிழ் உலகின் ஆதரவிலும் குறை நிகழவில்லை. 'பக்தன்' ஆசிரியக்கூடம் எனக்கு இன்பூட்டியே வந்தது; காரியக்கூடம் கவலை விளைக்கலாயிற்று. நண்பர் திருநாவுக்கரசு முதலியார் வேறோர் அமைப்புக்கு மாற்றப்பட்டார். வேறொருவர் 'தேசபக்தன்' மானேஜராக அமர்ந்தார். ஒரு நாள் பழைய மானேஜர் என்னைக் கண்டு, 'நீங்கள் விலகி விடுவது நல்லது' என்று சொன்னார். காரணம் காண முயன்றேன். 'பிரிட்டிஷ் இந்தியா அச்சுக்கூடம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது' என்று திருநாவுக்கரசு கூறினார். பின்னே விசாரணையில் அஃது உறுதிப்பட்டது. 'பிரிட்டிஷ் இந்தியா' அச்சுக்

கூடம் 'தேசபக்தன்' லிமிடெட்டில் சேர்ந்ததன்று. அதன் பதிவுப் பொறுப்பு என்னுடையது. இப்பொறுப்புடைய என்னைக் கலவாமல் காரியம் நிகழ்த்தப்பட்டது. அஃது எனது மனோநிலையை மாற்றியது. 'என்ன! நமது இயல்புக்கு மாறுபட்ட செயல்கள் நடக்கின்றன! பறிமுதல் கட்டளையை உடனே வாங்காது இரண்டொருநாள் வெளியே செல்ல இணங்கினோம். தொனி இறக்க அறிக்கையில் கைச்சாத்திட்டோம். வீண் ஒப்பந்தத்துக்கு ஒருப்பட்டோம். பள்ளி ஆசிரியர் வேலைக்கும் பத்திரிகாசிரியர் வேலைக்கும் எவ்வளவு வேற்றுமை! பொதுமையை முன்னிட்டுச் சிற்சில தவறுதலுக்கு இணங்கலாம். நம் பெயர்மீது பதிவு பெற்றுள்ள அச்சகத்தை நமக்குத் தெரியாமலே ஒத்திவைப்பது அடாத செயல்' என்றெல்லாம் எண்ணி எண்ணி, 'தேசபக்தனை விடுத்து விலகுவதே நல்லது என்று உறுதி கொண்டேன். எனது விலகுதலைத் 'தேசபக்தன்' தலையங்கத்தில் (22-7-1920) குறிப்பிட்டு, எனது நிலையைத் தமிழுலகுக்கு விளக்கினேன். சுப்பராய காமத் மனங் கலங்கியது. 'காமத்! நீர் நல்லவர். உம்மீது யான் கொண்ட சகோதர நேயம் மாறவில்லை. உமது நற்குணம் பல அமைப்புக்களைப் படைக்கச் செய்தது. அவ்வமைப்புக்களின் தொல்லை பிரிட்டிஷ் இந்தியா அச்சுக்கூடத்தைத் தாக்கியது. என்னுடன் கலந்து காரியஞ் செய்திருக்கலாம். போனது போக. அமைப்புக்களைக் குறைத்துவிடுதல் நல்லது' என்று அவருக்கு ஆறுதல் கூறினேன். இராஜகோபாலாச்சாரியார் உள்ளிட்ட சிலர் சமாதானஞ் செய்து பார்த்தனர். யான் கொண்ட உறுதியினின்றும் பிறழ்ந்தேனில்லை.

ஈடுகாணம் ஐயாயிரங்கொண்ட அச்சுக்கூடப் பதிவுப் பொறுப்பையும், 'தேசபக்தன்' பதிவுப் பொறுப்பையும் குமாரசாமி செட்டியார் ஏற்பதென்று தீர்மானஞ் செய்யப்பட்டது. பொறுப்பை எளிதில் மாற்றல் கூடாதென்று சிலர் எனக்கு அறிவுறுத்தினர். அவர் காமத்தின் பகைவர்.

அவர் கூற்றுக்கு யான் செவிசாய்த்தேனில்லை. பதிவுப் பொறுப்பை எளிதில் மாற்றிவிட்டேன்.

வ. வே. சு. ஐயர்

பின்னே வ. வே. சு. ஐயர் வரவழைக்கப்பட்டார். *அவர் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார்.

---

*புதிய பத்திராசிரியன்

...........பக்த"னை இதுகாறும் மிக்க சாமர்த்தியமாய் நடத்திவந்த திருமிகு. திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் இப்பொழுது "பக்த"னை விட நேர்ந்ததால் காரியதரிசி என்னை வருவித்து நான்தான் ஆசிரிய ஸ்தானத்தை வகிக்கவேண்டும் என்று வேண்டியபோது "பக்தன்" மீதுள்ள வாஞ்சையினாலும், என்னுடைய நோக்கங்களைத் தமிழ் நாட்டவர்க்கு விஸ்தாரமாய்த் தெரிவிக்க அவனே சிறந்த வாயிலாக இருப்பானாகையினாலும், நாட்டின் தற்கால ராஜதந்திர நிலைமையில் ராஜதந்திரம் பயின்ற எல்லோருக்கும் ராஜீய சம்பந்தமான தேச சேவை செய்யவேண்டியது கடமையானதாலும் நான் சம்மதித்தேன்.

ஸ்ரீமான் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அலங்கரித்த பத்திராசிரிய ஸ்தானத்தில் உட்காருவதற்கு எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது. அவரது சொல்வன்மையும், தீரமும், நேர்மையும், கலங்காமையும், பாரபக்ஷமின்மையும், அவசியம் நேர்ந்தபோது காட்டிய நிர்த்தாக்ஷணியமும் பத்திராசிரியத் தொழிலுக்கே பூஷணங்களாக விளங்கின. அவருடைய அருங்குணங்களில் சிலவேனும் என் வியாசங்கள் தோன்றுமாறு தமிழணங்கு திருவருள் புரிவாளாக.

"பக்தன்" முன்னே கொண்டுள்ள நோக்கங்கள் எதனின்றும் பின்வாங்கப்போவதில்லை என்றும், எப்பொழுதும் சுதந்திரக் கிளர்ச்சியின் முன்னணியிலேயே நிற்பானென்றும், மனிதரைத் தாக்காது, தாக்குதற்குரிய அபிப்பிராயங்களையே தாக்கிப் பத்திரிகா முறையிலேயே நிற்பான் என்றும் நமது நேயர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ்நாட்டவர் "பக்த"னை எப்பொழுதும்போல உற்சாகத்தோடு ஆதரித்து வரவேண்டும் என்பது எனது பிரார்த்தனை. —வ. வே. ஸுப்ரஹ்மண்ய ஐயர். (31-7-1920)

இரண்டொரு வாரத்தில் பிரிட்டிஷ் இந்தியா அச்சுக்கூடமும், 'தேசபக்தன்' பத்திரிகையும் வேறொருவரிடத்தில் சேர்ந்தன. மூக்காலாண்டுக்குள் ஐயர் சிறை புகுந்தனர். 'தேசபக்தன்' படிப்படியே மறையலானான். 'தேசபக்தன்' மறைந்தாலும் அவன் பெயர் மறையுமோ? அப்பெயரை இலங்கை நடேச ஐயர் வேட்டனர். மீண்டும் 'தேசபக்தன்' பத்திரிகை வாரப் பதிப்பாகச் சில காலம் 'தேசபக்த'னின் பழைய நேயர் தண்டபாணி பிள்ளையால் நடத்தப்பட்டது.

'நவசக்தி'

'தேசபக்த'னை யான் விடுத்து அகன்றது தென்னாடு முழுவதும் பரவியது. புதிய தினப்பதிப்பொன்று தொடங்குதல் வேண்டுமென்று தந்திகளுங் கடிதங்களும் வந்து குவிந்தன. நேரிலும் சிலர் போந்து ஊக்கமூட்டினர். தேவக்கோட்டை நண்பர் சிலர் ஒரு தினப் பதிப்புக்கென்று லிமிடெட் கம்பெனி காணலாமா என்று கேட்டனர். நாகை நண்பர் பக்கிரிசாமி பிள்ளை பிராமணரல்லாதார் நலனுக்கெனில் ஒரு தினப் பதிப்புத் தம் பொறுப்பில் துவங்கச் சித்தமாயிருப்பதை ஒருவர் வாயிலாகத் தெரிவித்தனர். காரைக்குடித் தோழர் சிலர் ஒரு பெண் கல்லூரி கண்டு அதை என் பார்வையில்விட விரும்பினர். காரைக்குடியார்க்கு மட்டும் யான் மறுப்புரை கூறினேனில்லை. மற்றவர்க்கெல்லாம் மறுப்புரை வழங்கினேன்.

உதவி

காரைக்குடிக்கு யான் ஏகிவிடுவேனோ என்று ஐயுற்று, இராமாஞ்சுலு நாயுடு, வேதம், வரதராஜ நாயகர், நடேச நாயகர், நடேச முதலியார் உள்ளிட்ட தோழர் சிலர் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை என்னைக் கண்டு, யான் எக்காரணம் பற்றியுஞ் சென்னையை விடுத்து நகர்தல் கூடாதென்றும்,

நகர்ந்தால் மூளை விட்டுள்ள தொழிலாளர் இயக்கம் பட்டுப் போகுமென்றும், ஒரு மாதம் ஓய்வு பெற்றிருத்தல் நலமென்றும் சொல்லிச் சென்றனர். சென்ற அவர் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கச் சார்பில் கூடிய ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் எனது நிலைமையை விளக்கி வயதடைந்த தொழிலாளர் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு ரூபா கொடுத்தல் சிறப்பு என்றும், கட்டாயமில்லை என்றும், விரும்புவோரே உதவிசெய்ய முன் வரலாம் என்றும் விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அவர் விண்ணப்பம் ஐயாயிரம் ரூபா திரட்டியது. அது முடிப்பாக எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டது. வேறு சில நண்பர் சுமார் இரண்டாயிரந் திரட்டி அனுப்பினர்.

அத்தொகையையும் இத்தொகையையும் கொண்டு ஓர் அச்சுக்கூடம் வாங்கப்பட்டது; ஒரு வாரப் பதிப்புத் துவங்கப்பட்டது. அச்சுக்கூடத்துக்குச் 'சாது அச்சுக்கூடம்' என்று பெயர் சூட்டினேன்; வாரப் பதிப்புக்கு 'நவசக்தி' என்ற பெயர் அணிந்தேன். அப்பொழுது அச்சுச் சட்டம் ஒரு சிறு சீர்திருத்தம் பெற்றது. அதனால் ஈடுகாணம் கேட்கப்படவில்லை. அச்சுக்கூடப் பெயர் சிலர்க்கு மருட்சியூட்டியது. "முதலியார் இனிச் 'சாது' ஆவர் போலும்" என்று அவர் எண்ணினர். சிலர் என்னைச் 'சாது' முதலியார் என்றும் அழைத்தனர்; பத்திரிகைகளிலும் எழுதினர்.

'நவசக்தி' முதல் சிலம்பு-முதல் பரல் - (22-10-1920) வெளிவந்தது. அன்று முதல் ஏறக்குறைய இருபதாண்டு 'நவசக்தி' என்னால் வளர்க்கப்பட்டாள். இருபதாண்டு நிகழ்ச்சிகளை விரித்தல் அநாவசியம். தாலிபுலாக நியாயத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறேன்.

தொடக்கத்தில் 'நவசக்தி'க்குத் துணைவராக அமைந்தவர் வேங்கடகிருஷ்ண முதலியார்; பின்னே, 'தேசபக்த'னினின்றும் சாமிநாத சர்மா 'நவசக்தி'யை நண்ணினர்.

19

'பக்தன்' - 'சக்தி'

யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனா யிருந்தபோதும், 'நவ சக்தி' ஆசிரியனா யிருந்தபோதும் ஒருவித நோக்கத்தைக் குறிக்கொண்டே தொண்டாற்றினேன். வேறுபாடு நோக்கத்தில் விளையவே இல்லை; வளர்ப்பு முறையில் விளைந்தது. ஏன்? 'தேசபக்தன்' தினப்பதிப்பு; 'நவசக்தி' வாரப் பதிப்பு. ஆதலின் வளர்ப்பு முறையை வேறுபடுத்தும் நிலை நேர்ந்தது.

'தேசபக்தன்' மகன்; 'நவசக்தி' மகள். 'தேச பக்தன்' லிமிடெட்டுள் புகுந்தவன்; 'நவசக்தி' அதில் புகாதவள். 'தேசபக்த'னில் பெரிதும் அழிவு வேலை நடந்தது. 'நவசக்தி'யில் பெரிதும் ஆக்க வேலை நடந்தது. ஆவேசமும் பரபரப்பும் 'தேசபக்த'னில் அலைந்தன; அன்பும் அமைதியும் 'நவசக்தி'யில் தவழ்ந்தன. 'தேச பக்தன்' அதிதேவதை ருத்ரன் - எழுதுகோல் பாசுபதம்; 'நவசக்தியின்' அதிதேவதை சிவம் - எழுதுகோல் குழல். 'தேசபக்தன்' நடையில் காளி; 'நவசக்தி' நடையில் உமை.

'நவசக்தி' என்னிடம் வளர்ந்த கால முழுவதும் 'நவ சக்தி'யில் அரசியல் பூத்த வண்ணமிருக்கும். அவ்வப் போது அக்கொடியினிடம் சமூக சீர்திருத்தம், பெண் நலன், மொழிச் சிறப்பு, கலையாக்கம் முதலியனவும் முகிழ்க் கும். இறுதியில் 'நவசக்தி' மலர்களில் பெரிதும் சமதர்ம சன்மார்க்கமே கமழ்ந்தது.

'தேசபக்த'னைப் போலவே 'நவசக்தி'யும் தமிழுல கில் செல்வாக்குப் பெற்றாள். 'நவசக்தி' அரசியலுடன் வேறு பல துறைகளிலும் இறங்கிப் பணிசெய்தமையால், அரசியலில் மாறுபட்ட கருத்துடையாரையும் அவள் வயப் படுத்தினள். 'நவசக்தி'யின் தமிழ்நடம் வெளிநாடுகளிலும் புகுந்தது. இலங்கை, பர்மா, சையாம், மலேயா,

மொரிஷியஸ், நெட்டால், இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர் மெனி முதலிய நாடுகளிலும் 'நவசக்தி'யின் கலை வீசியது. தமிழ் நாட்டினின்றும் தத்தம் தாய்நாடு நோக்கும் ஐரோப் பியப் பாதிரிமார் பலர் 'நவசக்தி'யை மறப்பதில்லை.

மும்முறைப் பதிப்பு

கயையில் 1922-ம் ஆண்டில் கூடிய காங்கிரஸ் நாளடைவில் தனக்குள்ளே ஓர் எரிமலையை உண்டு பண்ணிற்று. அது சுயராஜ்யக் கட்சி. அது காங்கிரஸ் மூலத்தையே எரித்துவிடுமென்று சிலர் ஐயுற்றனர். அவ்வையக் கூட்டம் தென்னாட்டிலுந் திரண்டது. அது தனக்கென்று ஒரு தமிழ்த் தினப்பதிப்புத் தேவை என்று கருதியது. அவ்வேளையில் தமிழ்நாட்டுக் காங் கிரஸ் கூட்டம் மதுரையில் நடைபெற்றது. அக்கூட் டம் காங்கிரஸ் சார்பில் ஒரு தமிழ்த் தினப் பதிப்பு வெளி யிடுவதென்றும், அதற்கென்று பதினாயிரம் ரூபா அளிப்ப தென்றும் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அத்தொகை யைக்கொண்டு 'நவசக்தி' யைத் தினப் பதிப்பாக்க வேண்டு மென்று வலியுறுத்தப்பட்டது. வலியுறுத்தலுக்கு யான் இணங்கினேனில்லை. அவ்விடத்திலேயேஅன்னே மறுப்புரை உரமாக வழங்கினேன். அம்மறுப்புப் பொதுவாகப் பலரை யும், சிறப்பாகச் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரி யாரையும், ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கரையும் சீற்ற மூட் டியது என்பதைக் குறிப்பால் உணர்ந்தேன். பின்னே அத் தொகை 'சுயராஜ்யா' கம்பெனித் தலைவர் தி. பிரகாசம் அவர்களிடஞ் சேர்க்கப்பட்டது. அத்துணையால் 'சுய ராஜ்யா' தமிழ்த் தினப் பதிப்பு வெளி வந்தது. அது நிறுத்தப்பெற்றதும் தமிழ் நாட்டுக் காங்கரஸ் கூட்டத் துக்கும் 'சுயராஜ்யா' கம்பெனிக்கும் சட்டப் போர் நிகழ்ந்ததை வெட்கத்துடன் இங்கே குறிக்கிறேன்.

மதுரையினின்றும் ஈரோடு நோக்கிய இராமசாமி நாயக்கர் சென்னை போந்தனர். அவர் தினப் பதிப்பைப் பற்றி என்னிடம் பேசிப் பேசித் தாம் ஆயிரத்தைந்நூறு ரூபா தருவதாகவும் உறுதி கூறினர். அத்தொகை தினப் பதிப்புக்குப் போதாதென்றும், தற்போது மும்முறை தொடங்கலாகுமென்றும், பின்னே தினப் பதிப்பின்மீது சிந்தை செலுத்தலாமென்றும் என் கருத்தை வெளியிட்டேன். இராமசாமி நாயக்கர் ஈரோடு சேர்ந்ததும் குறிப்பிட்ட தொகையை அனுப்பினர். 'நவசக்தி' யில் நாயக்கரும் யானும் கலந்து பேசிக் கண்ட முடிவை விளக்கி, அவர் அனுப்பிய தொகையைக் குறிப்பிட்டேன். அதைப் பார்த்த நாயக்கர் தம்முடைய தொகை என்பதைத் தம்வாயிலாகவந்த தொகையென்று திருத்துமாறு கடிதம்விடுத்தனர். அவ்வாறே திருத்தஞ் செய்யப்பட்டது. 'நவசக்தி' வாரப் பதிப்புடன் மும்முறைப் (20-10-1923) பதிப்பாகவும் வெளி வந்தனள். அச்சமயத்தில் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தியும், கே. சுப்பிரமணியமும் 'நவசக்தி' யின் ஆசிரியக் கூடத்தில் சேர்ந்தனர்.

மும்முறையைத் தினமாக்க எண்ணிவந்த நாயக்கர் வைக்கம் அடைந்து தீண்டாமையை முன்னிட்டுச் சத்தியாக்கிரகஞ் செய்து சிறைக்கோட்டம் நண்ணினர். 'நவசக்தி' மும்முறை புயலிடைப்பட்ட கலனாயிற்று. மும்முறை வாரத்தை விழுங்கும் நிலைமை அணைந்தது. வாரப் பதிப்பைப் பாழாக்க எனது மனம் எழவில்லை. வாரத்தைக் காக்க வேண்டி மும்முறை (31-5-1924) நிறுத்தப்பட்டது.

தேர்தல்

1924, 1925, 1926-ல் நடைபெற்ற ஸ்தலஸ்தாபனத் தேர்தல், சட்டசபைத் தேர்தல் முதலியவற்றில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெறும்பொருட்டு 'நவசக்தி' செய்த தொண்டு அளப்பரிது. 'நவசக்தி'யின் கருத்தைத் தமிழ்நாடு எதிர்பார்க்கும். 'நவசக்தி'யின் தலையங்கங்கள் துண்டு

வெளியீடாகவும் பிரசுரிக்கப்படும். அந்நாளில் 'நவசக்தி'யின் தாண்டவம் தமிழ்நாட்டையே கவர்ந்தது.

ஈடுகாணம்

1930-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் சார்பில் உப்புச் சத்தியாக்கிரகம் துவங்கப்பட்டது. அப்பொழுது யான் காங்கிரஸ் அங்கத்தவனாகவும் இல்லை. சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரும், கே. பாஷ்யமும் என்னைக் கண்டு சத்தியாக்கிரக அறிக்கையில் கைச்சாத்திடக் கேட்டனர். யான் கைச்சாத்திட்டேன் (விவரம் பின்னர்). எனது கைச்சாத்து சாது அச்சுக்கூடத்துக்கு ஈடுகாணம் கேட்பிக்கும் என்று தக்கவர் வாயிலாகக் கேள்வியுற்றேன். அவ்வச்சுக்கூடத் தொடர்பை அறுத்துக்கொள்ளல் நல்லது என்று தோன்றியது. சாது அச்சுக்கூட உரிமையைத் தமையனார்க்கு மாற்றிவிட்டேன். அவசரச் சட்டமும் உடன்பிறந்தது. வேறு ஒரு சிறிய அச்சுக்கூடம் அமைக்க மாஜிஸ்டிரேட்டுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தேன். ஈடுகாணங் கேட்கப்பட்டது. ஈடுகாணஞ் செலுத்தி 'நவசக்தி'யை நடாத்திப் பின்னே அவளுக்கு நிரந்தரக்கேடு விளைக்க யான்விரும்பினேனில்லை. காலநிலையும் சட்ட வேகமும் 'நவசக்தி'யை நிறுத்தவே தூண்டின. பத்தாண்டு இடையீடின்றி ஒலித்துவந்த 'நவசக்தி'யின் சிலம்பு ஓய்வு பெற்றது. அவசரச் சட்டத்தின் ஆறுமாத காலம் முற்றுப்பெற்றதும் 'நவசக்தி'யின் சிலம்பு மீண்டும் பழையபடி ஒலித்தது.

சமதர்மம்

பொதுவாகச் 'சமதர்ம'த்தில் எனக்குப் பற்றுண்டு. காரல் மார்க்ஸ் கூறிய சமதர்மம் நிறையுடையதாகாதென்பதும், அதில் சன்மார்க்கங் கலந்தாலன்றி அது நிறைவுபெறாதென்பதும், இந்தியாவுக்குச் சன்மார்க்கமற்ற சமதர்மம் ஏற்றதாகாதென்பதும் என்னுடைய கருத்து. அக்கருத்தை

யும் காலதேச வர்த்தமானத்துக்குத் தகுந்த முறையில் யான் வெளியிட்டு வருவது வழக்கம். சமதர்ம சன்மார்க்க ஆசிரியக் கட்டுரைகள் என்னால் எழுதப்பட்டன. சமதர்மக் கட்டுரைகள் வேறு சிலராலும் 'நவசக்தி'க்கென்று வரையப்பட்டன. அவைகளைப்பற்றிச் சில 'அந்தரங்க'ச் செய்திகள் எனக்கெட்டின. அவைகளை யான் எவரிடமும் வெளியிட்டதில்லை. 'நாம் விரும்பும் முறையில் பத்திரிகை வெளிவரும் உரிமை இல்லையே' என்று நினைந்து நினைந்து எனது உள்ளம் வருந்தும்; 'கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டுப் பத்திரிகையை நடாத்தி வருவதைப் பார்க்கிலும் வாளா கிடத்தல் நல்லதன்றோ?' என்றும் எனது நெஞ்சம் நினைக்கும். இன்னோரன்ன எண்ணங்கள் வளர்ந்து வளர்ந்து சந்தாதாரர் பொருட்டு வார வெளியீட்டைத் திங்கள் வெளியீடாக்கினேன். அதில் சமயக் கட்டுரைகளே பெரிதும் மலிந்து வந்தன. இம்முறையிலும் 'நவசக்தி' வெளிவரலானாள். இதுபற்றிப் பத்திரிகை உலகமும் பிறவும் பலவாறு பேசின. உண்மை எவர்க்குத் தெரியும்?

பொழுது போகவில்லை. என் செய்வது? பெரியபுராணத்துக்கு ஆராய்ச்சி விசேடக் குறிப்புரை வரையுந் தொண்டில் ஈடுபட்டேன். அவ்வுரையுடன் கூடிய பெரிய புராணப் பதிப்புச் சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளியாயிற்று. ஒரு சிற்றூரில் தங்கிச் சன்மார்க்க சங்கத் தொண்டு எளிய முறையில் செய்யலாமென்ற எண்ணம் அடிக்கடி உதிக்கும். 'நவசக்தி'யை எவரிடம் ஒப்படைப்பது என்று நினைந்து நினைந்து பார்ப்பேன்; எல்லாம் ஆண்டவன் திருவுள்ளப்படி நடக்கும் என்ற முடிவுக்கு வருவேன்.

திடீரென ஒரு கிளர்ச்சி (1934) எழுந்தது. இஃது எதிர்பாராதபடி எழுந்தது. இஃது எந்தச் சக்தியின் ஏவலோ தெரியவில்லை. வடஆர்க்காடு ஜில்லாவில் காவேரிப்பாக்க வட்டத்தில் ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் காங்கிரஸுக்குள்ளா

கவே ஓர் அநியாயம் நடந்தது. அஃது எப்படியோ என்னை ஈர்த்துத் தேர்தலில் புகுத்தியது. அவ்வேளையில் சிறுமைப் பத்திரிகையுலகம் புரிந்த திருவிளையாடல் 'நவசக்தி' வார வெளியீட்டின் இன்றியமையாமையை உணர்த்தியது. 'நவ சக்தி'யை மீண்டும் வாரப் பதிப்பாகவே தாண்டவம் புரியச் செய்தேன். அப்பொழுது 'நவசக்தி' ஆசிரியக் கூடத்தில் சக்திதாஸ் சுப்பிரமணியமும், நேமம் - கிருஷ்ண சாமி முதலியாரும் சேர்ந்தனர். கிருஷ்ணசாமி மீண்டும் பள்ளிக்குச் செல்ல 'நவசக்தி'யினின்றும் விலகினர். இராம நாதனும் அரங்கசாமியும் வந்தனர். 'நவசக்தி' சமதர்ம சன் மார்க்க மயமானாள். எனது நீண்டகால விருப்பம் ஒரு வாறு நிறைவேறியது. காங்கிரஸ் மந்திரிசபை அமைந்த சமயத்தில் 'நவசக்தி' நல்ல தொண்டு செய்தாள்.

இளைஞரின் தொண்டும் போக்கும் எனக்கு உள்ள நிறைவு ஊட்டும். அவரிடத்தில் 'நவசக்தி'யை ஒப் படைத்துக் கிராமம் போந்து சன்மார்க்க சங்கத் தொண்டு செய்யலாமென்றும் என்மனம் விரைந்தது. சிற்சில தடைகள் குறுக்கிட்டன. இராமநாதன் சமதர்மத் தொண்டுக்கென்று இலங்கை நோக்கினர்.

1939-ம் ஆண்டு ஐரோப்பாவில் குமுறி எழுந்த யுத்த மேகம் முழங்கியது; உலகெங்கும் முழங்கும் குறி தோன்றி யது. பிரஸ் அட்வைஸர் நியமனமும், பத்திரிகாசிரியன்மா ரைப் பார்க்க மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் விரும்புகிருர் என்ற அழைப்புக்களும், விதவிதமான சட்டங்களும், காகித நெருக்கும், இன்ன பிறவும் பத்திரிகை உலகைப் பலவழியி லும் அலைக்கும் என்பது நன்கு விளங்கியது. தினப் பதிப்பு இரண்டொன்று தவிர மற்றப் பத்திரிகைகளை நிறுத்தி விடுவது நல்லதென்றே தோன்றியது.

'நவசக்தி'யை வளர்ப்பதற்கென்று வளர்ந்துவந்த தமைய ஞரின் அருமை மகன் பாலசுப்பிரமணியனை ஆண்டவன் அழைத்த நுட்பம் என்ன? ஆண்டவன் அவனைக் கொடுத்த

தன் நோக்கம் என்ன ? அவனை இளமையிலேயே எடுத்த தன் உள்ளுறை என்ன ? இவைகளை நினைக்க நினைக்கத் துயரம் மிகும். ஆண்டவன் திருவுள்ளக் குறிப்பு என்னையோ என்று அவனிடமே நெஞ்சஞ் செல்லும். 'நவசக்தி'யைப் பற்றி யான் பலப்பல எண்ணுவேன். ஒருநாள் சுப்பிரமணியம், " 'நவசக்தி'யில் இசைக்கட்டுரை எழுதிவந்த 'இராதாமணி என்பவர் உங்களைக் காணவிரும்புகிறார். எப்பொழுது வரலாமென்று கேட்டுவரச் சொன்னார் " என்று அறிவித்தார். அவர் வீடு எங்கே என்று கேட்டுத் தெரிந்து, 'யான் அவ்வழியாகவே கடற்கரைக்குச் செல்வது வழக்கம். இன்று பிற்பகல் அவரைக் காண்பன்' என்றேன். அப்படியே அவரை அவர்தம் அன்னையாருடனும் தங்கையாருடனுங் கண்டேன். நீண்ட நேரம் அவருடன் இசை, சோதிடம் முதலிய கலைகளைப்பற்றிப் பேசித் திரும்பினேன்; அடுத்தடுத்துச் சென்று பேசி வந்தேன். ஒருநாள் 'நவசக்தி'யைக் குறித்து உரையாடினோம். அன்று எங்கள் குடும்பத்தைப்பற்றியும் தமையனார் மகனைப்பற்றியும் பேசலானோம். அப்பேச்சிடை இராதாமணி அம்மையார், " 'நவசக்தி'யை வளர்க்கத் தக்கவரைப்பற்றிய கவலை உங்களுக்கு வேண்டாம். என்னிடம் 'நவசக்தி'யை ஒப்புவித்துப் பாருங்கள். உங்கள் கவலை நீங்கும். நீங்கள் விரும்புமாறே யான் 'நவசக்தி'யை வளர்ப்பேன் " என்று மொழிந்தார். அம்மொழி, 'காலஞ்சென்ற நம் குழந்தை திலகவதி மீண்டும் வரதையரிடத்தில் பிறந்து இவ்வாறு பேசுகிறதோ' என்று கருதச் செய்தது. 'நவசக்தி'யை அவரிடம் ஒப்புவிக்க உறுதிகொண்டேன். இராதாமணி அம்மையாரும் சுப்பிரமணியமும் ஒருமித்து நடத்தும் முறையில் (1941 ஜனவரி) ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இருவரும் அன்புடன் 'நவசக்தி'யை வளர்த்து வருகின்றனர். கே. இராமநாதனும் 'நவசக்தி'யை நன்னரியுள்ளனர். 'நவசக்தி' வாழ்க.

காங்கிரஸ்

காங்கிரஸ் விதை என்னுள் இளமையிலேயே விழுந்தது. விதை விழுந்ததில் வியப்பில்லை. அது பட்டுப் போகாமல் எத்தனையோ தூறுகளைக் கடந்து வளர்ந்ததே வியப்பு.

மாகாணப் பிரிவு

1917-ம் ஆண்டின் இறுதியில் காங்கிரஸ் சேவையை வெளிப்படையாகச் செய்ய முற்பட்டேன். அந்நாளில் ஆந்திரம் தமிழ்நாடு கேரளம் என்று தென்னாட்டுக் காங்கிரஸ் பிரிந்து நிற்கவில்லை. அது சென்னை மாகாணக் காங்கிரஸ் என்றே வழங்கப்பட்டது. பின்னரே (25-8-1921) சென்னை மாகாணக் காங்கிரஸ் மொழி வாரியாக ஆந்திரம் தமிழ்நாடு கேரளம் என்று பிரிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் ஒழுங்கு முறைகளும் நன்ருக அமையவில்லை. அவைகள் அன்னி பெஸண்ட் அம்மையார் காலத்தில் ஓரளவில் சீர்பெற்றன; காந்தியடிகள் காலத்தில் செவ்வனே செப்பமாயின.

வகுப்பு வாதம்

தொடக்கத்தில் காங்கிரஸ் சார்பில் கூடுங் கூட்டங்களில் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியின் கொள்கையை மறுப்பதை யான் ஒரு பெருந் தொண்டாகக் கொண்டேன். அத்தொண்டு காலத்துக்கு உரியதாகியது. அதைக் காலதேவதையும் நாடியது. வகுப்பு வாதத்தால் நாட்டின் ஒருமைப்பாடு குலையும் என்று யான் நம்பினேன்; உறுதியாக நம்பினேன். அந்நம்பிக்கையினின்றும் யான் இன்னும் மாறுதலடையவில்லை. வகுப்பு வாதத்தைக் காங்கிரஸ் ஏற்கும் நிலை நேர்ந்தாலும் யான் காங்கிரஸுடன் பிணங்கியே நிற்பன். 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியைக் குலைக்குந் தொண்டு சென்னையில் நாற்பக்கமும் நிகழ்ந்தது; வெளியூர்களிலும் நிகழ்ந்தது. செல்வாக்குடைய 'தேசபக்த'னும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள பலப்பல தொழிற்சங்கங்களும் என் வயப்பட்டிருந்தமையால்,

'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியின் ஆக்கத்தைச் சிதைப்பது எனக்கு அருமையாகத் தோன்றியதில்லை. கூட்டங்களில் யான் 'ஜஸ்டிஸ்' கொள்கையைத் தாக்குவேன்; அக்கட்சியாரை யான் தாக்குவதில்லை. 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவருள் ஸர் பி. தியாகராய செட்டியார், பனகல் ராஜா, டாக்டர் நடேச முதலியார் முதலியோர் என் கெழுதகை நண்பர் குழாத்தைச் சேர்ந்தவர். தியாகராய செட்டியாரிடத்தில் எனக்கு நிரம்பிய அன்பு உண்டு.

'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி நண்பர் சிலர் என்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம், 'உமது அரும்பொழுது பார்ப்பனக் கட்சிக்கு உழைப்பதில் செலவாகிறது. எங்கள் கட்சி பார்ப்பனரல்லாதார் நலத்தை நாடுவதன்றோ? நீர் ஏன் எங்கள் கட்சியில் சேர்ந்து உழைத்தலாகாது?' என்று கேட்பர். யான் அவர்க்கு என்ன பதிலிறுப்பேன்? 'காங்கிரஸ் சாதி மதங் கடந்தது; இந்தியாவின் விடுதலையை நாடுவது; அத்தகைய ஒன்றை ஒரு கூட்டத்தார் அமைப்பாகக் கருதுவது தவறு. உங்கள் கட்சியைச் சமூக சீர்திருத்தத்தில் நாட்டஞ் செலுத்தும் ஒன்றாக இன்றைக்குச் செய்யுங்கள். நாளை யான் அதில் சேர்ந்து உழைக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன். உங்கள் கட்சி அரசியல் துறையில் இறங்கி வகுப்பு வாதத்தை வளர்த்து வரும்வரை அதை எதிர்க்க வேண்டுவது எனது கடமைகளுள் ஒன்றெனக் கருதுகிறேன்' என்று சொல்வேன்.

பெஸண்ட் அம்மையார்

1914-ம் ஆண்டு முதல் 1918-ம் ஆண்டு வரை ஐரோப்பாவில் பெரும் போர் நடந்தது. அதே காலத்தில் இந்தியாவிலும் அரசியல் உரிமைப் போர் மூண்டது. இப்போரை மூட்டியவர் யாவர்? அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார்.

திலகர் பெருமான் உள்ளிட்ட தேசபக்தர் பலர் சிறைக்கோட்டம் நண்ணிய பின்னர் (1908) காங்கிரஸ்

மிதவாதத்தில் அழுந்தி உறங்கியது. அதன் உறக்கத்தைப் போக்கி அதை எழச்செய்தல் வேண்டும் என்ற வேட்கை அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரிடை உதித்தது. அவ் வேட்கை பெருஞ் சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சியாகப் பருத்தது. அதன் அடியில் இரண்டு கொள்கைகள் சிறப்பாக நிலவின. ஒன்று பிரிட்டிஷ் தொடர்புடன் சுய ஆட்சி பெறல் வேண்டுமென்பது; மற்றொன்று கிளர்ச்சி நியாய வரம்புக்கு உட்பட்டதாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது. இவ் விரண்டு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இயக் கத்தையும் சென்னை அரசாங்கம் ஐயுற்றது; இயக்கத் தலை வரை 1917-ம் ஆண்டில் காவலில் வைத்தது. அவர் காவ லில் வைக்கப்பட்ட நாள் இந்தியா முழுவதும் ஒவ்வொரு மாதமுங் கொண்டாடப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கில் கூட் டங்கள் கூடும்; கூட்டங்கள் அமைதியாக - மிக அமைதி யாக - நடைபெறும். ஒரு மூலையிலாதல் சிறு குழப்பமோ துளி இரத்தஞ் சிந்தலோ நிகழவில்லை. சென்னையில் பல வட்டங்களில் விழாக்கள் நடைபெறும். சிலவற்றில் சிறி யேன் சேவையும் சேரும்.

திலகர் - காந்தி - ஜின்னு

பெஸண்ட் அம்மையாரின் பேச்சும், எழுத்தும், மூன்று மாதக் காவலும் இந்தியாவை ஒருமைப்படுத்தின; இங்கி லாந்தில் பார்லிமெண்டில் 'இந்தியாவுக்கு ஜனப் பொறுப் பாட்சி நல்கப்படும்' என்ற அறிக்கையை (1917-ஆகஸ் டில்) பிறப்பிக்கச் செய்தன. சிறையினின்றும் வெளி வந்த திலகர் பெருமானது துணை அம்மையார் இயக்கத்துக் குக் கிடைத்தது. காந்தியடிகளும் பிணங்கி நின்றாரில்லை. ஜின்னுவின் இணக்கம் இயக்கத்துக்குப் பேராக்கம் தந்தது. 1917-ம் ஆண்டின் இறுதியில் கல்கத்தாவில் கூடிய காங் கிரஸுக்குத் தலைவராக நாடு பெஸண்ட் அம்மையாரைத் தெரிந்தெடுத்தது.

காங்கிரஸில் புதுமுறை

மற்ற ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ் கூடிய இடத்தில் மட்டும் தலைவர் முன்னுரை படிக்கப்படும். தலைவர், தனிச் செய்தி யொன்றும் நாட்டுக்கு அனுப்புவதில்லை. முன்னுரையே செய்தியாகும். 1917-ம் ஆண்டு நிகழ்ச்சிகள் பழைய அளவில் நின்றதில்லை. முதல் நாள் நிகழ்ச்சி சிறிது விரிந்து பரந்தது. தலைவர் முன்னுரையுடன் ஒரு தனிச் செய்தியும் சேர்ந்தது. இரண்டும் முன்னரே நாட்டு மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டன. காங்கிரஸ் மேடையில் முதல் நாள் முன்னுரையும் செய்தியும் படிக்கப்படுங் காலத்தில் இந்தியா முழுவதும் ஆங்காங்கே காங்கிரஸ் சார்பில் கூட்டங்கள் கூட்டுதல் வேண்டுமென்றும், அக்கூட்டங்களில் முன்னுரையையும் செய்தியையும் அவ்வம்மொழியில் படித்துக் காட்டல் வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அவ்வேற்பாட்டின்படி வினைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. இந்தியா முழுவதும் காங்கிரஸ் மேடையாயிற்று. இப்புதுமையைச் சென்னை பெறுமலிருக்குமோ ? பெருந் தலைவர் பலர் கல்கத்தா நோக்கினர். அன்று சென்னையில் பெஸண்ட் அம்மையாராக நின்று கடனாற்றும் பணி என்னுடையதாயிற்று.

திலகர் முதலியோர்

திலகர், பாலர், கெல்கார், கபர்தே, தேஷ்பாண்டே ஆகிய ஐவரைக்கொண்ட ஒரு குழு கொழும்பு வழியாக இங்கிலாந்து செல்லப் புறப்பட்டது. அக்குழு (30-3-1918) சென்னை சேர்ந்தது. தேச பக்தருக்குச் சென்னை நகரம் வரவேற்பளித்தது. ஊர்வலம் அடையாற்றை நோக்கி இராயப்பேட்டை 'தேசபக்தன்' லிமிடெட் காரியதரிசி சுப்பராய காமத் வீட்டு வழியாகச் சென்றது. 'தேசபக்தன்' நிலையத்தார் தேச பக்தர் ஐவர்க்கும் பூமாலை சூட்டி மரியாதை செய்தனர். யான் திலகருக்குப் பாமாலை சூட்டினேன்.

அன்று இரவு அடையாற்றிலே ஆலமரத்தடியிலே அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் திலகருக்கும் மற்றவர்க்கும் விருந்தளித்தனர். அவ்விருந்தில் கலந்த என் கண்ணுக்கும் காதுக்கும் திலகர் பெருமான் மேனியும் மொழியும் நல் விருந்தாயின. தேசபக்தர் குழு கொழும்பில் தடுக்கப்பட்டமையால் பூனுவுக்குத் திரும்பியது. பலநாட் கடந்து திலகர் பெருமான் ஸர் வாலண்டியன்சிரால்மீது தொடுத்த வழக்கை நடாத்த இங்கிலாந்துக்கேக அனுமதிக்கப்பட்டார்.

திலகர் இங்கிலாந்து நண்ணிய செய்தி கேட்டதும் யான் இங்கிலாந்தை மனத்தால் நோக்கி, 'இங்கிலாந்தே, இந்தியத் தலைவர் திலகரை ஏற்றுக்கொள்; அவர் மொழிக்குச் செவி கொடு' என்ற கருத்துப்படச் சில பாக்கள் எழுதித் 'தேசபக்த'னில் (20-10-1919) வெளியிட்டேன். அப்பாடல்கள் 'உரிமைவேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல்' என்ற நூலில் வெளியாகி யிருக்கின்றன.

சத்தியாக்கிரகம்

திலகர் பெருமான் இந்தியாவில் இல்லாத காலத்தில் இந்தியச் சட்ட சபையில் ரௌலட் மசோதா உருவாயிற்று. அது சட்டமாகுங் குறி தோன்றியது. எழுந்தார் காந்தியடிகள்; பொங்கியது ஆத்ம சக்தி. 'மசோதா சட்டமாதல் கூடாது' என்று அப்பொழுது இராஜப் பிரதிநிதியாயிருந்த லார்ட் செம்ஸ்பர்டுக்கு மகாத்மா காந்தி விண்ணப்பஞ் செய்தார்; எச்சரிக்கையும் வழங்கினார். லார்ட் செம்ஸ்பர்ட் காதுகள் மரமாயின. காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரகத்தைக் கருத்திலிருத்தித் திக்விஜயஞ் செய்தனர்; 'அராஜகக் கூட்டம் பெரிய இந்தியாவில் எம்முடுக்கிலாதல் இருக்கும். அச்சிறு கூட்டத்தின் பொருட்டு மனித உரிமையையே கல்லத்தக்க ஒரு கொடுஞ்சட்டத்தை நிறுவ அரசாங்கம் முயல்வது தவறு. விசாரணையின்றி மக்களைத் தண்டனை புரிவது நாகரிகமாகாது. மசோதா சட்டமாயின் சத்தியாக்கிரகம் துவங்

கப்படும் ; சித்தமாயிருங்கள் ' என்ற கருத்தை வெளியிட்டு வந்தனர். சத்தியாக்கிரகத்துக்கு நாட்டைப் பண்படுத்த வேண்டுமென்பது காந்தியடிகளின் உட்கிடக்கை. அடிகள் சென்னை நோக்கினர்.

காந்தி அடிகள் சந்திப்பு

தேசத் தொண்டுக்கென்று யான் சேலம் சென்றிருந்தேன்; அரக்கோணத்தில் காந்தியடிகளைச் சந்திப்பேன் என்று நண்பரிடஞ் சொன்னேன். தலைவர் விஜயராகவாச்சாரியார் ஒரு முடங்கல் தீட்டிக் கொடுத்தனர். அதைத் தாங்கி யான் (18-3-1919) அரக்கோணம் அடைந்தேன்; காந்தியடிகளை எதிர்நோக்கி நின்றேன். பம்பாய்மெயில் ஓடி வந்தது. அஃது என் வேட்கையைத் தீர்ப்பதுபோல் வந்தது. ஆருயிர் காந்தியடிகளைத் தேடிக் கண்டேன் ; வணக்கஞ் செய்தேன் ; முடங்கலை நீட்டினேன். அடிகளை 'அரிச்சந்திரனோ புத்தரோ திருவள்ளுவரோ ' என்று மனம் நினைந்தது. மகாத்மா முடங்கலைப் படித்து, " 'தேசபக்தன்' எம் மொழிப் பத்திரிகை" என்று வினவினர். 'தமிழ்ப் பத்திரிகை' என்றேன். 'நீங்கள் பட்டதாரியா' என்று இரண்டாவது கேள்வி பிறந்தது. அதற்கு, 'யான் பட்டதாரியல்லன் ; மெற்றிகுலேஷன்வரை ஆங்கிலம் பயின்றவன் ; தமிழாசிரியனு யிருந்தவன். எனது ஆங்கில அறிவு மொழி பெயர்ப்பளவில் பயன்பட்டு வருகிறது. பெரிதும் தொழிலாளர் கூட்டங்களில் பெஸண்ட் அம்மையார், வாடியா முதலியோர் பேச்சுக்கள் என்னால் மொழி பெயர்க்கப்படும்' என்று பதிலிறுத்தேன். 'என் பேச்சை மொழிபெயர்ப்பிரா ?' என்று கேட்டார். 'தொழிலாளர் சார்பில் கூடுங் கூட்டத்தில் யானே மொழிபெயர்ப்பாளனாக இருப்பேன். மற்றக் கூட்டங்களில் எப்படியோ' என்று கூறினேன். நீங்கள் (Translater) மொழி பெயர்ப்பாளர், என்று அடிகள் அருளினர். என்னைக் காண நேரும்போதெல்லாம்

அடிகள் 'மொழி பெயர்ப்பாளரே' என்று அழைப்பது வழக்கமாகியது. (சில ஆண்டு கடந்து சென்னையில் அடிகளை யான் ஒருமுறை கண்டேன். அப்பொழுதும் அவர், 'நீங்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர் அல்லவா' என்று கடாவி நகைத்தனர். அந்நினைவுத் திறம் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தியால் 7-9-1927 *'நவசக்தி'யில் வியக்கப்பட்டது.) எங்கள் பேச்சு வெவ்வேறு துறைகளில் சென்றது. வண்டி சென்னை சேர்ந்தது. அடிகளைக் காணப் பெருங் கூட்டம் காத்திருந்தது. யான் அக்கூட்டக் கடலை அரிதில் நீந்தித் 'தேசபக்தன்' நிலையம் நண்ணினேன்; காந்தியடிகள் அன்பில் ஆடிய மனங்கொண்டு ஆசிரியக் கட்டுரை வரைந்தேன்.

திலகர் பவனம்

அந்நாளில் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் 'திலகர் பவன'த்தில் வதிந்தனர். காந்தியடிகள் அங்கேயே தங்கினர். திலகர் பவனம் 'தேசபக்தன்' நிலையத்துக்கு

---

* ......மகாத்மாவின் ஞாபகசக்தி அதி ஆச்சரியகரமானது. "நவசக்தி" ஆசிரியர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அடிகளைப் பார்க்கச் சென்றபோது காந்திஜி "முதன் முதல் சென்னையில் என்னுடைய பிரசங்கங்களை மொழிபெயர்த்தவர் நீங்கள்தானே. ஒருமுறை ஒரு சொற்றொடரை நீங்கள் விட்டுவிட்டீர்கள். நான் திருத்தினேன். நினைவிருக்கிறதா?" என்றார்.

இது 1921-ல் நிகழ்ந்தது. அதற்குப் பின்னர் சென்றிருக்கும் ஆறு வருஷங்களில் அடிகள் பலநூறு கூட்டங்களில் உபந்நியாசம் செய்திருக்கிறார். எத்தனையோ ஆயிரம் பேருடன் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார். எனினும், ஆறு வருஷத்துக்குமுன் நடந்த சில கூட்டங்களில் தமது பிரசங்கத்தை மொழிபெயர்த்தவரையும், அவர் ஒரு சொற்றொடரை விட்டதையும் நினைவு வைத்திருந்தாரெனில் அஃது எத்தகைய அதிசயமான ஞாபகசக்தி?......

—'மாறுதல் வேண்டாதான்' - (ரா. கி.)

அணித்தேயுள்ளது. அதனால் அடிகளை அடிக்கடி கண்டு உறவாடும் பேறு எனக்கு வாய்த்தது. 'திலகர் பவன'த்தில் தமிழ் நாட்டுத் தேசபக்தர் குழாமே திரண்டிருந்தது.

காந்தி அடிகள் திலகர் பவனத்தில் திரண்டிருந்த தேச பக்த கூட்டத்தில் பேசினர்; கடற் கரையில் பேசினர்; பிரம்பூரிலும் பட்டாளத்திலும் தொழிலாளர் கூட்டங் களில் பேசினர். பின்னைய கூட்டங்களில் மொழிபெயர்ப் புத் தொண்டு என்னால் செய்யப்பட்டது.

சத்தியாக்கிரக சபை

அடிகளால் சத்தியாக்கிரக சபை ஒன்று சென்னையில் அமைக்கப்பட்டது. சத்தியாக்கிரக உடன்படிக்கை அவரால் நன்கு விளக்கப்பட்டது. விரும்புவோர் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடலாம் என்றனர். பலர் கையெழுத்திட்ட னர். யானும் இட்டேன். அடிகள் எங்களை நோக்கி, " சட்டம் மீறல் பலவழிகளில் நிகழும். அவைகளில் ஒன்று அரசாங்கத்தார் கட்டளையின்றி அதாவது பதிவின்றிப் பத் திரிகை வெளியிடுவது. சமயம்நேரும்போது 'சத்தியாக்கிரகி' என்றொரு பத்திரிகை என்னால் வெளியிடப்படும். அதே சம யத்தில் அப்பெயர்கொண்ட ஒரு பத்திரிகை ஈங்கும் வெளி வருதல் வேண்டும். அப்பணிக்கும் ஒரு கூட்டம் தேவை " என்று அடிகள் வாய்மலர்ந்தார். கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் உள்ளிட்ட சிலர் அக்கூட்டத்தில் சேர்ந்தனர்; யானும் சேர்ந்தேன்.

ஏப்ரல் ஆறு

மகாத்மா காந்தி தமிழ்நாட்டின் பல இடங்களினின்றுந் திரும்பி (31-3-1919) பம்பாய் சேர்ந்தார். அடிகள் தமிழ் நாட்டைச் சுற்றி வந்தபோது (23-3-1919) ஓர் அறிக்கை விடுத்தனர். அதில் ரௌலட் மசோதா சட்ட சபையில் நிறைவேறிவிட்டதென்றும், அஃது இராஜப் பிரதிநிதி

சம்மதம்பெற்று வெளியான பின்னர் உறும் இரண்டாவது ஞாயிற்றுக்கிழமையைச் சத்தியாக்கிரக நோன்பு நாளாக நாட்டார் கொள்ளல்வேண்டுமென்றும், இன்னின்ன முறையில் நோன்பை ஏற்று நடத்தல்வேண்டுமென்றுங் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. ரௌலட் சட்டம் இராஜப்பிரதிநிதியின் சம்மதம் பெற்றதைக் காந்தியடிகள் கேள்வியுற்று, 'நோன்பு நாள் - ஏப்ரல் ஆறும் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை' என்று நாளை உறுதி செய்தனர். அத்திருநாளைச் செம்மையாகக் கொண்டாடச் சென்னையில் தக்க முயற்சிகள் உடனே தொடங்கப்பட்டன; ஊக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்டன.

சென்னையில் எழுச்சி

வேலைகள் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு வட்டத்தின் பொறுப்பு ஒவ்வொரு தனிக் கூட்டத்தினிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இரண்டு அல்லது மூன்று வட்டங்கள் ஒன்று சேர்ந்து சேர்ந்து கடனுற்றவும், எல்லாம் கடற்கரையில் ஒருங்கு திரளவும் முன்னணி வேலைகள் செய்யப்பட்டன. கடற்கரையில் காந்தியடிகள் கோலிய ஒழுங்கு முறைகளைப் படித்துக் காட்டல், அவைகளை விளக்கஞ் செய்தல், சாந்தம் பொறுமை அஹிம்ஸை ஆகியவற்றை அறிவுறுத்தல் முதலியன நிகழுமென்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

சுப்பராய காமத்துக்கும் எனக்கும் இராயப்பேட்டை வட்டப் பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் கூட்டம் தண்டபாணி பிள்ளையினிடத்திலும் என்னிடத்திலும் விடப்பட்டது. அந்நாளில் இரவு பகல் ஓயாது பணி செய்வேன். சலிப்போ சோர்வோ தோன்றுவதில்லை. மேலும் மேலும் ஊக்கமே எழும். அவ்வுள்ளமும் உடலும் மீண்டும் வருமா என்று இன்று எண்ணி எண்ணிப் பார்க்கிறேன். தேசபக்தர் உழைப்பால் சென்னை நன்முறையில் பண்பட்டது.

தொழிலாளர் ஒருமைப்பாடும் உறுதியும் பலர்க்கு எழுச்சியூட்டின; சிலர்க்கு எரியூட்டின. எரி துண்டு வெளியிடுகளாகவும் சூழ்ந்தது. துண்டு வெளியீடுகள் தொழிலாளர்க்குச் சீற்றமூட்டுமென்றும், அதனால் குழப்பம் உண்டாகுமென்றும் எதிர்பார்த்தவர் ஏமாற்றமே அடைந்தனர்.

குறும்பர் தலையிடு

ஏப்ரல் ஐந்தாம் நாள் மாலையில் ஆங்காங்கே கூட்டங்கள் கூடி நிகழ்ச்சிகளைச் சோதித்துப்பார்க்குமாறு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இராஜகோபாலாச்சாரியாரும், ஆதிநாராயண செட்டியாரும், அரங்கசாமி ஐயங்காரும், சத்தியமூர்த்தியும், யானும் சென்னையைச் சுற்றிவந்தோம். பிரம்பூரில் ஒரு பரந்த வெளியில் தொழிலாளர் கூட்டம் ஈண்டித் துதைந்து நின்றதையும், சிதம்பரம் பிள்ளையும் தண்டபாணி பிள்ளையும் கூட்டத்தில் பேசி அமைதிகாத்ததையும், மாஜிஸ்டிரேட்டும் போலிஸாரும் நிலைமையை நோக்கிய வண்ணம் இருந்ததையுங் கண்டோம்; சிலர் தொழிலாளரிடைக் கோபக் கனல் மூட்டிக் குழப்பம் விளைவிக்க முயன்றதையும் உணர்ந்தோம்; ஆதிநாராயண செட்டியாரும் யானும் கூட்டத்துள் நுழைந்தோம். மற்றவர் வேறிடங்களுக்கேகினர். 'தோழர்களே! உங்கள் கூட்டம் அலையற்ற கடலாயிருக்கிறது. இக் காட்சிகண்டு யான் மகிழ்வெய்துகிறேன். நீங்கள் சத்தியாக்கிரகிகளாக இருக்கிறீர்கள். இனியும் இருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். நீங்களே காந்தியடிகளின் சேனைகள்; சத்தியாக்கிரக வீரர்கள். கலாம் விளைக்கும் நோக்குடன் சிலர் குறும்பு செய்தல் கண்டே செட்டியாரும் யானும் உங்களிடை நுழைந்து வந்தோம். எவர் என்ன சொன்னாலும், என்ன செய்தாலும் பொறுமையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்; ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். சகிப்பு உங்களிடத்தில் நிலைத்து நிற்றல்வேண்டும். அஹிம்ஸா தர்மத்தினின்றும் நீங்கள் வழுவுதல் கூடாது' என்று பேசி, வசிஷ்டர்,

பிரகலாதன், கிறிஸ்து, அப்பர் முதலியோர் வரலாறுகளைச் சுருங்கச் சொல்லி, "'நாளை ஞாயிற்றுக்கிழமை - ஏப்ரல் ஆறும் நாள்-நோன்புநாள்' - என்பது உங்கட்குத் தெரியும். நீங்கள் அமைதியாக நடப்பீர்கள் என்ற உறுதி எனக்கு உண்டு. இப்பொழுது சந்தடி இல்லாமல் கலைந்து போங்கள்" என்று கூறினேன். கூட்டம் கலைந்தது. நாங்கள் ஏறக்குறைய அரைமணி நேரம் மேடையில் தங்கினோம்; தொழிலாளரிடைப் பொலிந்த அமைதியை நுகர்ந்தோம்.

பாரதியார் பாட்டு

ஏப்ரல் ஆறும் நாள் மலர்ந்தது. அடிகளின் ஆத்ம சக்தி மணங்கமழ்ந்தது. முன் ஏற்பாட்டின்படி காலையில் இராயப்பேட்டையிலுள்ள பஜனை கோஷ்டிகளும், மற்றவர்களும் 'தேசபக்தன்' நிலையம் போந்தார்கள். அவர்களுடன் சுப்பராய காமத்தும் யானும் ஊர்வலம் வந்தோம்; பிற்பகல் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் 'குகானந்த நிலையத்'தை அடைந்தோம். சுப்பிரமணியபாரதியார் பஜனை கோஷ்டியில் எங்கேயோ எப்படியோ கலந்து வந்தார். அவரைக் கண்டதும் செவி அவரது பாட்டை விரும்பியது. பாரதியாரைப் பாடுமாறு கேட்டேன். தமிழ்ப் பெருமான், 'முருகா முருகா............' என்று பாடத் தொடங்கினார். பாட்டு - தமிழ்ப் பாட்டு - தேனினும் இனிய முருகன் பாட்டு - படத்திலுள்ள ஓவிய முருகனை நகரச் செய்தது. ஓவிய உருவம் வீறுடன் வெளி வருவது போன்ற தோற்றம் உண்டாயிற்று. அன்பர் மெய்கள் அரும்பின; விதிர் விதிர்த்தன; சிலர் மயங்கினர்; சிலர் விழுந்தனர்; சிலர் கண்ணீர் உகுத்துத் தம்மை மறந்தனர்; எல்லாரும் ஆனந்தப் பரவசராயினர்; பாரதியார் சித்திரப் பதுமை ஆனார். பாட்டுக்கும் ஓவியத்துக்கும் உள்ள ஒருமைப்பாட்டை யான் கண்ணாரக் கருத்தாரக்

கண்டேன். சிறிதுநேரங் கழித்துப் பாரதியார் விடைபெற்றுச் சென்ருர்.

சேனை

அச்சமயத்தில் ஒரு பெருஞ் சேனு சமுத்திரம் பொங்கி எழுந்து வந்தது. எந்தச் சேனை? காந்தியடிகள் சேனை - சத்தியாக்கிரகச் சேனை - தொழிலாளர் படை. அப்படையைப் பார்த்ததும் இராயப்பேட்டை வாணிபர் கடைகளைத் திறந்தனர்; வெல்லத்தையுஞ் சர்க்கரையையும் குவித்தனர்; அவைகளை முறை முறையே தண்ணீரில் கரைத்துப் பானகமாக்கினர். அப்பானகத்தை மிகச் சிலரே அருந்தினர். பின்னே சைந்யம் இராயப்பேட்டையினின்றும் புறப்பட்டது. யானும் அதைத் தொடர்ந்து சென்றேன். எல்லாரும் கடற்கரையை அடைந்தோம். அங்கே பெருங்கூட்டங் கூடியிருந்தது. அதனுள் நுழைதல் இயலவில்லை. தொழிலாளர்க்கென்று ஒரு தனி மேடை அமைக்கப்பட்டது. சிதம்பரம் பிள்ளையும், தண்டபாணி பிள்ளையும், யானும் பேசினேம். ஆண்டவன் எனக்கு அளித்த பெருங் குரல் அன்று நன்முறையில் பயன்பட்டது. அன்று அக்குரல் தன் எல்லையைக் கண்டது என்று இசைப்பேன்.

'சத்தியாக்கிரகி'

ஏப்ரல் ஏழாம்நாள் 'சத்தியாக்கிரகி' அரசாங்கப் பதிவு பெறுமல் மகாத்மா காந்தியை ஆசிரியராக்கொண்டு பம்பாயில் வெளிவந்தது. சென்னைச் 'சத்தியாக்கிரகி' ஏப்ரல் பதினன்காம் நாள் வெளியாயிற்று. (ஆசிரியன்மார்: டி. வி. வேங்கடராம ஐயர், ஜார்ஜ் ஜோஸப், கொண்டா வேங்கடப்பய்யா. வெளியிடுவோர்: எஸ். கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார்.) 'சத்தியாக்கிரகி' கையாலும் சைக்லோஸ்டையிலும் எழுதப்பட்டமையால், அஃது அச்சுச் சட்டத்தின்கீழ் வாராதென்று அரசாங்கச் சார்பில் பேசப்பட்டதென்று தெரிய வந்தது. 'சத்தியாக்கிரகி'யின் ஆசிரியன்மாரும் வெளியிட்டவரும் கைது செய்யப்பட்டாரில்லை. பின்னணிக்

கூட்டத்தில் நின்ற எனக்குச் சிறை வாழ்வு கிட்டுமென்று எதிர்பார்த்தேன். அவ்வாழ்வு எனக்குக் கிட்டவில்லை.

பஞ்சாப் படுகொலை

சென்னைச் 'சத்தியாக்கிரகி' வெளிவருவதற்குள் காந்தியடிகள் பஞ்சாப்பிலும், டெல்லியிலும் நுழைதல் கூடாதென்றும், அவர் பம்பாயை விடுத்து வெளியேகுதல் கூடாதென்றும் கட்டளைகள் பிறந்தன. டெல்லி, அமிர்தசரஸ், வீரமகம், ஆமதாபாத், கல்கத்தா முதலிய இடங்களில் குழப்பங்கள் நிகழ்ந்தன. பஞ்சாப்பில் இராணுவச் சட்டப் பூதம் எழுந்ததென்றும், பாஞ்சாலத் தலைவர் பலர் நாடு கடத்தப்பட்டா ரென்றும், தேசபக்தர்கள் தரையில் ஊர்ந்து செல்லுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டார்க ளென்றும், சகோதரிகள் மானபங்கஞ் செய்யப்பட்டார்க ளென்றும், ஜெனரல் டையர் ஜாலியன் வாலாபாக்கில் பாரத மக்களைச் சுட்டுச் சுட்டுக் கொன்று கொன்று குவித்தானென்றும் பல விதச் செய்திகள் பரவின. எல்லாம் சேர்ந்து நாட்டில் அதிர்ச்சியை உண்டாக்கின.

சட்டமீறல் நிறுத்தம்

சத்தியாக்கிரகத்தில் துராக்கிரகத்தை நுழைத்தது வடநாடு; தென்னாடன்று. காந்தியடிகள் நிலைமையை நன்கு ஆய்ந்து சிந்தித்துத் தெளிந்து சட்டமீறுதல் நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், அஹிம்சை பொறுமை முதலியன போதிக்கப்படல் வேண்டுமென்றும் அறிக்கை (18-4-1919) விடுத்தனர். சட்டமீறல் நின்றது.

என்னுள் எழுச்சி

பஞ்சநதம் இரத்தந்தமாகியதை நாடு மறக்கவில்லை. நாடு அதை நினைந்து நினைந்து உருகிற்று; கனன்றது. தொழிலாளர் உலகில் பரபரப்புப் பெருகிற்று. காந்தியம், கனலையும் பரபரப்பையும் எழுநாவிட்டு எரியச் செய்யவில்லை.

காந்தியடிகளின் சத்தியாக்கிரக அறிவுறுத்தல் அமைதியை வளர்த்தது. பஞ்சாப் படுகொலையைப்பற்றி எழுதுவதும் பேசுவதும் எனக்குரிய தொண்டாயின. அத்தொண்டுக் கென்று யான் பிறந்தேனோ பள்ளியை விடுத்தேனோ பத்திரிகாசிரியனானேனோ காங்கிரஸில் சேர்ந்தேனோ என்றெல்லாம் யான் எண்ணுவேன். பஞ்சாப் படுகொலை சுயராஜ்யத்தை முகிழ்விக்கும் என்று யான் மனமார நம்பினேன்; சுயராஜ்ய வேட்கையில் மூழ்கித் தொண்டாற்றினேன். அத்தொண்டு எனக்குத் தொல்லை விளைக்கும் என்று பலவிடங்களில் பேசப்பட்டது. எனக்கு எவ்விதத் தொல்லையும் விளைய வில்லை.

பஞ்சாப் படுகொலையைப் பற்றிப் பல அறிக்கைகளும் நூல்களும் வெளிவந்தன. 'காங்கிரஸ் அறிக்கை' சம்பத் என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 'ஏப்ரல் 1919' என்றொரு தனி நூல் சாமிநாத சர்மாவால் இயற்றப்பட்டது. அதற்கும் இதற்கும் யான் முன்னுரை வரைந்தேன். அம்முன்னுரைகளில் எனது அக்கால உணர்ச்சி வெளிவந்துள்ளது.

பஞ்சாப் படுகொலையை மறுக்கக் கடற்கரையில் கூட்டங்கள் கூடியவண்ணமிருக்கும். அக்கூட்டங்கள் பெரிதும் சுப்பிரமணிய சிவாவால் கூட்டப்படும். ஒவ்வொரு கூட்டத்துக்கும் யான் செல்வேன்; டையரின் அரக்கச் செயலையும் ஓட்வியரின் மற ஆட்சியையும் மறுப்பேன்; எல்லாவற்றிற்கும் இடந்தந்த லார்ட் செம்ஸ்பர்டைத் திரும்ப அழைக்குமாறு வலியுறுத்துவேன். அந்நாளில் தமிழ் நாட்டில் கூடிய மகாநாடுகளிலெல்லாம் யான் செம்ஸ் பர்டை மறப்பதில்லை. அவர் அழைக்கப்படல் வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியே வருவேன். திரிச்சியில் (22, 23, 24-8-1919) இராமநாதபுர ராஜாவின் தலைமையில் கூடிய தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸிலும், ஈரோட்டில் (11, 12-10-1919) லாட் கோவிந்ததாஸ் தலைமையில்

கூடிய சென்னை மாகாணச் சங்க மகாநாட்டிலும் எதிர்ப்புக்கள் எழுந்தன. அவைகளை வீழ்த்தும் முயற்சியில் பெரும் பங்கு எனக்குக் கிடைத்தது.

திலகர் சந்திப்பு

லோகமான்ய பாலகங்காதர திலகர் ஸர் வாலண்டைன்சிரால் மீது தொடுத்த வழக்கை நடாத்திக் கூட்டுக் குழுவின் முன்னர்ச் சான்று பகர்ந்து தாய்நாடு திரும்பினர். அன்னிபெஸண்ட் உள்ளிட்ட தலைவர் பலரும் தத்தம் சான்றைக் கூறி இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டனர். நண்பர் வாடியாவை அமெரிக்கா அழைத்தது. திலகர் அமிர்தசரஸ் காங்கிரஸ் போவதற்கு முன்னர் அவரது வருகையைச் சென்னை நாடியது. அவர் நாட்டமும் சென்னையை நோக்கியது.

திலகரைப் பிரம்பூரில் (17-12-1919) பார்க்கத் தேசபக்தர் சிதம்பரம் பிள்ளையும்,சுப்பராய காமத்தும், யானும், வேறு சிலரும் சென்றோம். அக்காலத்தில் பம்பாய் மெயில் பிரம்பூரில் நிற்கும். சிதம்பரம் பிள்ளையும் நாங்களும் லோகமான்யரைக் கண்டோம்; அளவளாவினோம். சிதம்பரம் பிள்ளை, ' இது தொழிலாளர் காலம். தாங்கள் செல்வர் மாடியில் தங்கினால் ஏழை மக்கள் தங்களைக் காண இயலாது வருந்துவார்கள். ஆதலால் தாங்கள் எங்களில் ஒருவர் குடிலில் தங்குதற்கு உளங்கொள்ளல் வேண்டும் ' என்று பெருந் தலைவரிடம் விண்ணப்பஞ் செய்தார். ' சிதம்பரம் ! எனக்கா விண்ணப்பம் ? எனக்கு எந்தக் குடிசையாயிருந்தாலென்ன ?' என்று பதில் பிறந்தது. எங்கட்கு ஆனந்தம் பொங்கியது. வண்டி சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனை அணைந்தது. சென்னை மாகாணமே செறிந்து இந்திய முடிசூடா மன்னருக்கு வரவேற்பளித்தது. ' தேசபக்தன் ' லிமிடெட்டின் காரியதரிசி சுப்பராய காமத் வீட்டில் இந்தியச் செல்வம் தங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அச்செல்வத்துடன் மூன்று நாள் தங்கிப் பணிபுரியுஞ் செல்வத்தை யான் பெற்றேன்.

பசுவும் கன்றும்

முதல் நாள் பகல் இந்தியப் பெருந் தலைவருடன் சிதம்பரம் பிள்ளையும் காமத்தும் யானுமே தனித்திருந்தோம். 'தேசபக்தன்' பத்திரிகை, தொழிலாளர் சங்கங்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி நாங்கள் பேசத் தொடங்கினோம். அப்பேச்சைத் தொடர்ந்து பாலகங்காதரர் பல நுண்ணிய கேள்விகள் கேட்டனர். அக்கேள்விகள் வாயிலாக அவர் தென்னாட்டு நிலைமையை உணர்ந்துகொள்ள விரும்பியது எங்கட்குச் செவ்வனே விளங்கியது. ஆழமான நுண்மைகளை எளிய முறையில் கேட்டுக் கேட்டு விடைபெறுவதில் லோகமான்யரைப்போன்ற ஒருவரை யான் கண்டதில்லை. அவர் தங் கேள்விகள் அவருடன் நெருங்கிப் பழகுதல்வேண்டுமென்ற வேட்கை எழுப்புவதை யான் அநுபவத்தில் உணரலானேன். சில மணிநேரப் பேச்சில் திலகர் பசுவானார்; யான் கன்றானேன்.

கூட்டம்

பிற்பகல் தென்னாட்டுத் தலைவர்கள் அடங்கிய கூட்டமொன்று கூடியது. அதிலே திலகர் பெருமான் சிறிதுநேரம் பேசினர். தாமும் மற்றவரும் இங்கிலாந்தில் செய்த சேவை, இங்கிலாந்தில் தாம் பெற்ற அநுபவம், வரப்போகுஞ் சீர்திருத்த நிலைமை முதலியன அவரால் சுருங்கிய முறையில் விளக்கப்பட்டன. சில கேள்விகள் பிறந்தன. அவைகட்குத் திலகர் பெருமானால் அவ்வப்போது செவ்வனிறைகள் இறுக்கப்பட்டன. அவர் இறை இறுக்கும் விரைவு எங்களைப் பிரமிக்கச் செய்தது.

தென்னாட்டுத் தலைவர் ஒருவர் திலகர் பெருமானை நோக்கி, 'நான் தங்களைத் தலைவராகக் கொண்டவன்; தங்கள் அடிச்சுவட்டைப்பற்றி நடந்தவன்; இப்பொழுது ஒதுங்கி வாளாகிடக்கிறேன். காரணம் தாங்கள் பெஸண்ட் அம்மையார் சுயஆட்சிக் கிளர்ச்சியில் தலைப்பட்டதேயாகும்.

அவ்வம்மையாரிடத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. யுத்த காலத்தில் நாட்டில் பெருங் கிளர்ச்சி எழுமென்று ஊகித்து, அதையொடுக்கவேண்டி, பெஸண்ட் அம்மையார் சுயஆட்சிக் கிளர்ச்சியில் தாமே வலிந்து புகுந்தார். நாடு ஏமாந்தது. மூன்று மாதக் காவல் என்பது வெறும் நடிப்பு. பெஸண்ட் அம்மையார் அரசாங்கச் சார்புடையவர். தாங்கள் அவ்வம்மையாருடன் கலந்ததைக் குறித்து யான் வருந்தியே நிற்கிறேன்' என்று முறையிட்டார். அவர்தம் முறையீடு வேறு சிலர் ஆதரவையும் பெற்றது. பாலகங்காதரர் புன்னகை புரிந்து, 'யான் தனி மனிதர்மீது கருத்துச் செலுத்துவதில்லை: என் தேச விடுதலைக்கு எவர் முயன்றாலும் அவர்தம் முயற்சிக்குத் துணைநிற்பது எனது கடனென உணர்கிறேன். மனிதர் எவராயினுமாக. அவர்தஞ் செயலால் நாட்டில் விடுதலை வேட்கை வளர்கிறதா தேய்கிறதா என்பதைக் கூர்ந்து நோக்குவேன்; வளர்வதாயின் துணை போவேன்; தேய்வதாயின் துணை போகேன். அன்னி பெஸண்ட் அம்மையார் உள்ளம் எத்தகையதோ அதை ஆண்டவன் அறிவன். அவ்வம்மையார் நிகழ்த்திவருங் கிளர்ச்சியால் நாட்டில் சுயராஜ்ய வேட்கை வளர்ந்திருப்பது கண்கூடு. யான் விரும்புவது அதுவே. அம்மையார் கிளர்ச்சியைப் போலி என்றும், காவல் வெறும் நடிப்பு என்றுங் கருதுகிறீர்கள். போலியும் வெறும் நடிப்பும் நாட்டில் இவ்வளவு எழுச்சியையுண்டுபண்ணின எனில் நீங்கள் உண்மையில் நின்று கிளர்ச்சி செய்தால் - சிறையில் புகுந்தால் - அவை எவ்வளவு எழுச்சியை உண்டுபண்ணுவனவாகும்? ஏன் ஒதுங்கி நிற்கிறீர்கள்? உண்மையை உளங்கொண்டு வாருங்கள்; வெளியே வாருங்கள்; கிளர்ச்சி செய்யுங்கள்; சிறை புகுங்கள். வீண் பேச்சு எற்றுக்கு? பெஸண்ட் அம்மையார் கிளர்ச்சியால் நலம் விளைகிறதா? தீமை விளைகிறதா? என்று பார்த்தேன்; நலம் விளைதல் கண்டேன்; துணை போகிறேன். நாளை தீமை விளைவதைக் கண்டால்

அவர்தங் கிளர்ச்சிக்குத் துணை போகேன்; அதை ஒரு நொடியில் சாய்க்க முயல்வேன்' என்று முழங்கினர்.

இன்னொர் இளைஞர் எழுந்து, 'தாங்கள் பழைய கொள்கையை விடுத்து ஏன் சட்டவரம்புக் கிளர்ச்சியில் சேர்ந்தீர்கள்?' என்று வினவினர். 'பழைய கொள்கை எது?' என்று திலகர் கடாவினர். அதைச் சொல்ல இளைஞர்க்கு நா எழவில்லை. அவர் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார். 'போலிஸார் இருந்தால் என்ன? அஞ்சாதேயும்; சொல்லும்' என்று மஹாராஷ்டிர சிங்கம் கர்ச்சித்தது. இளைஞர் மௌனியானர். கூட்டம் நகைத்தது. 'இளைஞரே! இப்பொழுது எழுகிறேன்; என் பின்னே வர எத்துணை இளைஞர் சித்தமாயிருக்கிறார்? நாட்டின் தற்கால நிலைமை சட்டவரம்புக் கிளர்ச்சிக்கு இடந் தந்திருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி மேலேபோக முயல்வதே அறிவுடைமை' என்று அறிவுறுத்தினர்.

மாலை கடற்கரையில் கூட்டம்; பெருங் கூட்டம். சென்னை மாகாணமே லோகமான்யரை வாழ்த்தியது. திலகர் பெருமான் அரியதொரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினர். அதில் அக்கால அரசியல் உலகமே திரண்டு நின்றது.

சமயப் பேச்சு

இரவு திலகர் ஒரு நாற்காலியில் சாய்ந்தார். சுப்பராய காமத்தும் யானும் அடியில் அமர்ந்தோம். காமத் வாய் என்னென்னவோ பேசியது. என் மனம் அப்பேச்சில் படியவில்லை. அதைக் குறிப்பால் உணர்ந்த பாரதத் திலகம், 'என்ன! உமது மனம் எங்கள் பேச்சில் ஈடுபடவில்லை போலும்' என்றது. 'தங்களுடன் கலந்து பேசும் வாய்ப்பு என்றோ கிடைக்கப் போகிறது! யான் சமய சம்பந்தமாகச் சிறிது நேரம் பேசலாம் என்று வந்தேன். இவ்வேளையில் காமத் நா என்னென்னவோ நவில்கிறது' என்றேன். பூனா நகரளித்த புண்ணியம்,

' எனக்கு எல்லாஞ் சமயமே ; காமத் பேசுவதும் சமயமே " என்று வாய் மலர்ந்தது. காமத் என்னைச் சுட்டி, ' இவர் சமயப் பித்தர் ' என்று சொன்னார். இந்திய ஞானச் செல்வம், " சமயப்பித்து இல்லாத இடத்தில் தேசப்பித்து எப்படி எழும்? தேசபக்திக்குச் சமயப்பித்துத் தேவை. இவரது சமய பக்தியே இவரைத் ' தேசபக்தன் ' ஆசிரியனாக்கி யிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன் " என்று அருளியது. பேச்சு, சமயத் துறையில் திரும்பியது. 'சிவசீவர் ஒன்றா வேறா கலப்பா என்பதைப்பற்றிப் பலதிறக் கருத்துக்கள் வெளிவந்துள்ளன. தங்கள் கருத்தைத்தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று உரைத்தேன். கலைக்கடல் நகைத்தது. 'கேள்வி பெரியது; நம் முன்னோர் இவ்வாராய்ச்சியில் பெரும்பொழுது போக்கினர்' என்று கலைஞர் கழறியதும், அவர்தம் வாய் சமயஞான மழை பொழியத் துவங்கியது. அரிய அரிய கருத்துக்கள் எளிய ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்தன. மணியைப் பார்த்தேன். ' இன்னும் பேசலாம் ' என்றார். மேலும் அவர், நம் பழைய சமய நூல்களை அறிவு விருந்துக்கென்றுமட்டுங் கற்றலுங் கேட்டலும் போதாவென்றும், அவைகளைப் பயின்ற பின்னர் உலக வாழ்வு வேண்டாமென்று ஒதுங்குதல் கூடாதென்றும், கீதை முதலிய நூல்கள் உரிமையை உணர்த்துவதைத் தெளிந்து அதற்குரிய முயற்சியில் தலைப்படுதல் வேண்டுமென்றும், அம்முயற்சி நிஷ்காமிய கர்மமாக வாழ்வில் மலர்தல் வேண்டுமென்றும், இப்பொழுது தேச விடுதலைக்குத் தொண்டு செய்வது நிஷ்காமிய கர்மயோக மாகுமென்றும், சமயத்தொண்டு வேறு தேசத்தொண்டு வேறு என்று கொள்ளலாகாதென்றும், நிஷ்காமிய கர்மமெல்லாம் சமயப் பணிகளாகுமென்றும் அறிவுறுத்தினர். நமது நாட்டுப் பெருவாழ்வை - நிஷ்காமிய கர்மயோகியை - உறங்குமாறு வேண்டி விடைபெற்றேன்.

வெஸ்லி மாணுக்கர்

இரண்டாம்நாள் காலையில் லோகமான்ய திலகர் மஹாராஷ்டிர சபைக்கும் குஜராத் சபைக்குஞ் சென்று திரும்பினர். அன்று பகல் வெஸ்லி கல்லூரி மாணுக்கர் கூட்டம் வாசுதேவாச்சாரியார் தலைமையில் திலகரைக் காண வந்தது. 'யான் இளமையில் படித்துப் பின்னே தமிழ்ப்பேராசிரியனுய்ப் பணிசெய்த வெஸ்லி கல்லூரி மாணுக்கர் இவர். இப்பெரியார் வாசுதேவாச்சாரியார்; என் தலைமை ஆசிரியர்; விஞ்ஞானப் பேராசிரியர்' என்று அவர்களை அறிமுகஞ் செய்வித்தேன். கல்லூரியின் சார்பில் வாசுதேவாச்சாரியார் நன்மொழி வழங்கினுர்; அதற்குத் திலகர் பெருமான் பொன்மொழி புகன்ருர்.

தொழிலாளர் கூட்டம்

சாயங்காலம் திலகரையும் பிறரையும் பிரம்பூர் பட்டாளம் அன்பால் அழைத்தது. நாங்கள் போனேம். சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பழைய நிலையத்தில் சென்னைத் தொழிலாளர் உலகமே திரண்டிருந்தது. லோகமான்யரை யான் அழைத்துச் சென்று மேடைமீதுள்ள ஆனந்த பீடத்தில் இருக்கச் செய்தேன். அப்பொழுது திலகரின் பொலிவு எப்படித் திகழ்ந்தது? பாரதத் தாயெனத் திகழ்ந்தது. தொழிலாளர் நாட்டமெல்லாம் திலகரிடமே படிந்தன. தொழிலாளர் உள்ளமெல்லாம் திலகர் கோயிலாயின. யான் என் பெருந் தலைவரை அறிமுகஞ் செய்விக்கும் முகத்தான் என் உள்ளமும் உடலும் உருக முன்னுரை பகர்ந்தேன். நன்மொழிகளும் வாழ்த்துக்களும் சொரிந்தன. பாலகங்காதர மேகம் சொன்மொழி பொழிந்தது. வானமோ நீர் மழை பொழிந்தது. தொழிலாளர் கூட்டம் திலகர் மழையில் மூழ்கியது. விண்மழை நாணுற்று மறைந்தது. திலகர்மீதுள்ள எனது ஆர்வம் முடிவுரையாக வழிந்தது. வழியிலே திலகர் பெருமான் என் முன்

பின் உரைகளின் சாரத்தைத் திரட்டிக் கூறினர். பக்கத்திருந்தவர் 'தங்கட்குந் தமிழ் தெரியுமா' என்று கேட்டனர். 'கலியாணசுந்தரம் பேச்சில் உருண்ட சம்ஸ்கிருதச் சொற்களைக்கொண்டு அவர் கருத்துக்கள் இன்ன இன்ன என்று ஊகஞ் செய்தேன்' என்ருர். திலகர் பொருட்டே அன்று என் நாவில் சம்ஸ்கிருதச் சொற்களும் சொற்ருெடர்களும் ஏராளமாக உருண்டன. திலகர்க்கென்று இளமையில் யான் சம்ஸ்கிருதச் சொற்களையும் சொற்ருெடர்களையும் சிறிது பயின்றனன் போலும்.

அரசியல் பேச்சு

இரவு திலகர் பெருமானைச் சிறு கூட்டம் சூழ்ந்து நின்றது. யானும் அவரை அணுகினேன். அவ்வேளையில் அரசியல் சம்பாஷணை உச்சநிலை யடைந்திருந்தது. அதைக் குலைக்க என் உள்ளம் எழவில்லை. அவ்வரிய சம்பாஷணை என்னையுந் தன்வயப்படுத்தியது. மாண்டேகு - செம்ஸ்பர்ட் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிப் பல கேள்விகள் கேட்டேன். அவைகட்குப் பொருந்திய விடைகள் பிறந்தன. ஒத்துழையாமை விவாதம் பெரும்பொழுதைப் போக்கியது. யான் மெல்ல மெல்ல மார்க்கிஸத்தைத் தொட்டேன். லோகமான்யர், 'மார்க்கிஸத்தின்மீது இந்தியா நாட்டஞ் செலுத்துங் காலம் வரலாம். அதற்குள் மார்க்கிஸம் பலவித மாறுதலடையும். இந்தியா எதையும் தனது இயற்கையாக்கியே ஏற்கும் பண்புடையது. இப்பொழுதே விடுதலை பெற வேண்டும். அதைக் குறிக்கொண்டு உழைப்பதே நல்லது' என்ருர். ஒருவர், 'ஹிந்து - முஸ்லிம் ஒற்றுமை நிலைக்குமா' என்று வினவினர். அதற்குப் பெருந்தலைவர், 'ஹிந்து என்றும், முஸ்லிம் என்றும் ஏன் பிரித்துப் பேசுகின்றீர்? நம் நாட்டார் அனைவரும் ஹிந்துக்களே. அவருள் பல மதத்தவர் இருக்கின்றனர். அவரெல்லாம் ஓர் இனம் (Nation).

இடையில் எப்படியோ பன்மை உணர்வு நுழைந்தது. அதைப்போக்கி ஒருமை உணர்வை உண்டுபண்ணவே முயலல் வேண்டும்' என்று பதிலிறுத்தார். நடுநிசி அடர்ந்தது. கூட்டங் கலைந்தது.

மன்னிப்பு ?

மூன்றும் நாள் பாலகங்காதரரைப் பார்க்கப் பலர் வந்தனர். அவரும் பலரைப் பார்க்க அங்கும் இங்கும் போனார். காலையிலும் பகலிலும் அவருடன் கலந்து பேசுதற்கு வாய்ப்பே கிடைக்கவில்லை. மாலையில் சிறிது ஓய்வு கிடைத்தது. பெருமான், காமத்தையும் என்னையும் அழைத்தார். 'யான் புறப்படப் போகிறேன். மூன்றுநாள் உங்கள் விருந்தினனாயிருந்தேன். உங்கள் அன்புக்கு எளியனானேன். நீங்கள் இருவரும் பூனாவுக்கு வாருங்கள் ; யானும் உங்களுடன் மீண்டும் சென்னைக்குத் தொடர்ந்து வர எண்ணுகிறேன்' என்றார். யான், 'நாங்கள் மனமொழி மெய்களால் தங்கட்குப் பணியாற்றும் பேறு பெற்றோம். ஏதேனும் தவறுதல் உற்றிருந்தால் மன்னிக்கவேண்டும் ' என்றேன். ' அன்பிலே தவறுதல் ஏது ? மன்னிப்பு ஏது ? ' என்று திலகர் என் முதுகை வருடினர். நாங்களெல்லாம் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்தோம்.

மேடையில் தேசபக்தர் கூட்டம் குழுமியிருந்தது. மகரிஷி திலகர் புன்முறுவலுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். முதல் மணியடித்தது. 'போய் வருகிறேன்' என்றனர். எங்கள் முகங்கள் வாடின. 'வாட்டமுறாதேயுங்கள் ; பூனாவை மறவாதேயுங்கள் ; அவசியம் வாருங்கள் ' என்று சொல்லிக்கொண்டே வண்டியில் புகுந்தார். நாங்கள் கை கூப்பிய வண்ணமிருந்தோம். ' போய் வருகிறேன்' என்று கை கூப்பினர். ' திலகருக்கு ஜே ' என்ற முழக்கம் வானைப் பிளந்தது. வண்டி புறப்பட்டது.

அமிர்தசரஸில் திலகர்

1919-ம் ஆண்டின் இறுதியில் பாரத மக்களின் இரத்த சரஸைக் கண்ட அமிர்த சரஸிலே காங்கிரஸ் கூடியது. அதிலே திலகர் வீரம் வீறிட்டது; செறிந்தது. பஞ்சாப் படுகொலையால் நாட்டில் எழுந்த உணர்ச்சி திலகர் வாயிலாகவே காங்கிரஸில் வெளியாயிற்று. திலகர் காங்கிரஸானார்; காங்கிரஸ் திலகராயிற்று. திலகர் என் செய்வரோ என்று உலகம் உற்றுநோக்கியது. அவர்தம் வருகையைச் சென்னை சிந்தித்தவண்ண மிருந்தது. இந்திய முடிசூடா வேந்து-லோகமான்யம் - பாலகங்காதரம் - வீரத் திலகம் - சென்னை நோக்கவில்லை; (1-8-1920) 'விண்ணை' நோக்கியது; உறங்கியது; துஞ்சியது. அச்சமயம் யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரிய பீடத்திலில்லை; 'நவசக்தி'யைத் தோற்றுவிக்க முயன்றுவந்தேன். என் உணர்ச்சி என்னிலே சுழன்றது; சுழன்று சுழன்று என்னைப் படுக்கையில் தள்ளியது.

அன்னிபெஸண்டுக்கு வரவேற்பு

அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் அமிர்தசரஸினின்றும் சென்னை நோக்கி வந்தார். அவரை வரவேற்று ஊர்வல மாக அழைத்துச் செல்ல முயன்றேன். அம்முயற்சிக்குக் கேடுசூழ ஒரு கூட்டம் புறப்பட்டது. அதற்குத் தலைவர் தேசபக்தர் சிதம்பரம் பிள்ளை. 'அம்மையாரைக் காங்கிரஸ் சார்பில் வரவேற்க 'முயன்றேனில்லை; தொழிலாளர் சார் பாகவே வரவேற்க முயல்கிறேன்' என்று அவர்க்கு விளக்கங் கூறினேன். அவர் எனது கூற்றுக்குச் செவி சாய்க்கவே இல்லை. மறுப்புக் கூட்டங்களும் துண்டு வெளியீடுகளும் சென்னையில் மலிந்தன. அம்மையார் (11-1-1920) சென்னை சேர்ந்தனர். சென்ட்ரல் ஸ்டே ஷன் தொழிலாளர் மயமாகியது. ஒரே வெள்ளக்

காடு. ஊர்வலம் லாட். கோவிந்ததாஸ் அரண்மனை வரை வந்தது. அங்கே கேசவப் பிள்ளை தலைமையில் அம்மையார்க்கு வரவேற்பு மொழிகளும் வாழ்த்து மொழிகளும் வழங்கப்பட்டன. அம்மையார் அளித்த பதிலில் 'இத்தகைய அன்பலர்ந்த ஊர்வலத்தையும் வரவேற்பையும் யான் வாழ்க்கையில் கண்டதே இல்லை' என்று குறிப்பிட்டனர். அம்மையாரும் வாடியாவும் இங்கிலாந்தில் இந்தியத் தொழிலாளர் பொருட்டு நிகழ்த்திய தொண்டையும், வாடியா அமெரிக்கா சென்றிருத்தலையும் விளக்கி நன்றி கூறினேன்.

சிதம்பரம் பிள்ளை 'வாழ்த்து'

அன்று மாலை கடற்கரையில் ஒரு கூட்டங் கூடியது. அதில் நண்பர் சிதம்பரம் பிள்ளை பேசினர். அவர் வாய் பெஸண்ட் அம்மையாரையும் என்னையும் வாழ்த்தியது; எப்படி வாழ்த்தியது? வசைமலர்களால் வாழ்த்தியது. அம்மலர்கள் பத்திரிகை நிருபநேயர்களால் திரட்டப்பட்டன. அம்மையார்க்கும் எனக்கும் அனுப்பப்பட்டன. அடுத்தநாள் அந்திவேளையில் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் வண்டி, 'தேசபக்தன்' நிலையத்தின் முன்னே காணப்பட்டது. யான் ஓடி வந்தேன். அம்மையார் என்னை வண்டியில் ஏறுமாறு கூறினர். ஏறினேன். 'நேற்றைய கடற்கரை நிகழ்ச்சி உமது செவிக்கு எட்டியதா?' என்று கேட்டார். எட்டியது என்றேன். 'யான் பிராட்லாவினிடம் பயின்றவள். எத்தகை வசைகளையும் யான் தாங்குவேன். நீர் தமிழ்ப் போதாகாசிரியராயிருந்தவர்; புண்ணியத் தொழில் செய்தவர். நேற்றைய வசை மொழிகள் உமது மனத்தைப் புண்படுத்தியிருக்குமே. என் பொருட்டன்றோ புண்படும் நிலை நேர்ந்தது?' என்று பரிவுடன் சொன்னார். அக்காட்சி தாய் தன் நோயைக் கருதாது, சேயின் நோயைக் கருதி உருகுவதுபோலத் தோன்றியது. 'சிதம்பரம் பிள்ளை என் சகோதரர். அவர் தம்

வசைமொழிகளை யான் வாழ்த்து மொழிகளாகவே கொண் டேன். என் மனம் புண்படவில்லை. உலகுக்கும் நாட்டுக் கும் பல வழியிலும் நலம் புரிந்துவரும் ஒருவர் பொருட்டு என் போன்ற சிறுவர் வசை மொழிகளைத் தாங்குதல் பெரியதன்று' என்று யான் அம்மையார்க்கு ஆறுதல் கூறி னேன். அப்பொழுது யான் "சத்தியாக்கிரக அறிக்கையி லும், 'சத்தியாக்கிரகி' கூட்டத்திலும் முறையே கையெழுத் திட்டதனாலும் சேர்ந்ததனாலும் தங்கள் தலைமையை யான் ஏலா தொழிந்தேன் என்று நினையாதிருக்குமாறு வேண்டு கிறேன். அரசியல் துறையில் மட்டும் யான் தங்களைத் தலைவராகக் கொண்டவனல்லன். யான் பல துறைகளில் தங்கள் அடிச் சுவட்டைப்பற்றி நடப்பவன்" என்று முறையிட்டேன். 'நீர் என் கட்டுக்கு அடங்குதல் வேண்டு மென்ற நியதி இல்லை. உமக்கு உரிமை உண்டு' என்று அம் மையார் சொல்லி, 'என்னைப் பொறுத்த வரையில் சட்ட மீறலை நாகரிகமாக யான் கொள்ளமாட்டேன். அது நாளடைவில் கொள்ளை கொலை புரட்சி முதலிய தீமைகளை நாட்டிடைப் புகுத்துவதாகும்' என்று தங்கருத்தை வெளி யிட்டனர். யான் விடைபெற்றேன்.

ஒத்துழையாப் போர்

பாஞ்சாலத்தில் எழுந்த துராக்கிரகம் காந்தியடிகளின் சத்தியாக்கிரகப் போரை நிறுத்தச் செய்தது. பின்னே பஞ் சாப் படுகொலைக்கும் கிலாபத்துக்கும் நியாயம் பிறவாமை காந்தியடிகளின் கருத்தை அப்போர்மீது செலுத்துமாறு அவரைத் தூண்டியது. சத்தியாக்கிரகம் ஒத்துழையாமைப் போராக உருக்கொண்டது. காங்கிரஸ் அப்போரை நடத்த உடன்பட்டது. போர் துவங்கியது. தென்னாட்டில் அப்போரில் எவ்வளவு ஈடுபட வேண்டுமோ அவ்வளவும் யான் ஈடுபட்டேன். சிறை வாழ்வு பல்லாயிரம் மக்கட்குக் கிடைத்தது; காந்தியடிகட்குங் கிடைத்தது. அவ்வாழ்வு

எனக்கு வாய்க்கவில்லை. விவரம் தொழிலாளரியக்கக் குறிப்புக்களில் பொறித்துள்ளேன்.

சுயராஜ்யக் கட்சி

காந்தியடிகள் சிறைக்கோட்டத்தில் வதிந்தபோது, விடுதலையடைந்து வெளிவந்த தேசபக்தருக்குள் பலதிறக் கருத்து வேற்றுமைகள் எழுந்தன. அவ்வேளையில் 1922-ல் கயையில் தேசபந்து சித்தரஞ்சனதாஸ் தலைமையில் காங்கிரஸ் கூடியது. தேசபந்துதாஸ் மோதிலால் நேரு உள்ளிட்டவர், நாட்டில் தோன்றியுள்ள சோர்வை முன்னிட்டு, ஒத்துழையாத் திட்டத்தில் சில மாறுதல் நிகழ்த்த முயன்றனர். இராஜகோபாலாச்சாரியார் உள்ளிட்டவர் காந்தியடிகள் சிறையிலுள்ளபோது எவ்வித மாறுதலும் நிகழ்த்தல் கூடாதென்று வாதம் புரிந்தனர். காங்கிரஸ் மாறுதலை ஏற்கவில்லை. தேசபந்துவின் முடிவுரையில், 'வரும் ஆண்டுக்குள் மாறுதல் நிகழ்த்த முயன்றே தீர்வேன்' என்ற சூளுரை பிறந்தது. சித்தரஞ்சனதாஸால் சுயராஜ்யக் கட்சி என்றொரு விதை காங்கிரஸில் விதைக்கப்பட்டது. சட்டசபையை விலக்குதல் கூடாதென்பதும், அதைப்பற்றி, அதிலே முட்டுக்கட்டையிட்டு, இரட்டை ஆட்சி இயக்கத்தை ஒடுக்குதல் வேண்டுமென்பதும், அதற்குக் காங்கிரஸ் இடந்தரல் வேண்டுமென்பதும் சுயராஜ்யக் கட்சியின் உள்ளக்கிடக்கை. அக்கட்சியை எதிர்க்க ஒரு கூட்டம் நாட்டில் திரண்டது. அதன் உயிர்நாடி தமிழ் நாட்டில் நிலவியது.

என் கருத்து

யான் மாறுதல் வேண்டாத கூட்டத்தையே ஆதரித்தேன். ஏன்? காங்கிரஸில் பிளவு கூடாதென்பது என் கருத்து. இன்று காங்கிரஸில் சுயராஜ்யக் கட்சிக்கு இடந்தந்தால் நாளை வேறு வேறு கட்சிகள் அதில் இடம்பெறும்

நிலைமை நேருமென்றும், அதனுல் பலவிதக் கிளைகள் முளைத்து முதலையே அழிக்குமென்றும், சுயராஜ்யக் கட்சிக் கொள்கையைக் காங்கிரஸே ஏற்கலாமென்றும், அல்லது சுயராஜ்யக் கட்சி காங்கிரஸுக்குப் புறத்தே நின்று தன் கடனை ஆற்றலாமென்றும், அதைக் காங்கிரஸுக்குள் வளர விடுதலாகாதென்றும், காங்கிரஸார் எண்ணம் ஆக்க வேலைமீது செல்லாது சுயராஜ்யக் கட்சிமீதே சென்றுகொண்டிருக்குமென்றும் யான் பிரசாரஞ் செய்யலானேன்.

தியாகத்தின் மாண்பு

தென்னுட்டில் மாறுதல் வேண்டாமைக்குப் போதிய பிரசாரஞ் செய்யப்படவில்லை. அப்பிரசாரத்தில் முனைந்து நின்றவர் இராமசாமி நாயக்கர் உள்ளிட்ட சிலரே. அதனுல் தேசபந்துவின் கிளர்ச்சி வடநாட்டிலும் தென்னுட்டிலும் ஆக்கம் பெற்றது. சுயராஜ்யக் கட்சிக்கு ஆக்கந் தேடியது அக்கட்சியின் கொள்கைமட்டுமன்று. பின்னை எது? தேசபந்துவின் தியாகமும் உடன்சேர்ந்து சுயராஜ்யக் கட்சிக்கு ஆக்கந்தேடியது. தியாகத்தின் பெருமை தேசபந்து வாயிலாக நன்கு விளங்கியது.

தொழிலாளர்

தேசபந்து (30-5-1923) சென்னை போந்தபோது பல இடங்களில் அவர்தம் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன. சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்திலும் அவர் பேச ஒருப்பட்டனர். ஆனுல் அவர் தொழிலாளர் கூட்டத்துக்கு வந்தாரில்லை. காரணமென்ன? சென்னைச் சுயராஜ்யக் கட்சியார் சிலர், 'சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் மாறுதல் வேண்டாமைப் பிரசாரங் கேட்டுக் கேட்டு அம்மயமாகியது. அக்கூட்டத்துக்குத் தாங்கள் போனுல் தங்கள் முன்னிலையிலேயே தங்கள் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட தீர்மானம் நிறைவேறும். அஃது எங்கள் பின்னைய முயற்சிக்கு இடர்

விளக்கும்' என்று சொன்னமை தேசபந்துவின் வருகையைத் தகைந்தது என்று கேள்விப்பட்டேன். வேறு பல காரணங்களும் வெளிவந்தன. தொழிலாளர் சங்கம் தேசபந்துவின் பேச்சைக் கேட்கவே விரும்பியது. சுயராஜ்யக் கட்சிக்கு மாறுபட்ட தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றத் தொழிலாளர் கனவிலுங் கருதியதில்லை. வீண் ஐயம்.

தாஸ் வெற்றி

சித்தரஞ்சனதாஸர் முயற்சி, காங்கிரஸ் கூடுவதற்குள் டெல்லியில் செப்டம்பரில் மௌலானா அபுல்கலாம் அஜாத் தலைமையில் ஒரு தனிக் காங்கிரஸைக் கூட்டுவித்தது. விரைவுக்குக் காரணம் சட்டசபைத் தேர்தல் நெருக்கேயாகும். தனிக் காங்கிரஸ் சுயராஜ்யக் கட்சியுடன் ஒன்றவில்லை. ஆனால் அக்கட்சி தன்னுள் நிலவுதற்குத் தனிக் காங்கிரஸ் இடந்தந்தது. சுயராஜ்யக் கட்சி தனித்து நிற்றல் கூடாதென்பதும், எவ்வழியிலாதல் அது காங்கிரஸ் சார்பைப் பெறுதல் வேண்டுமென்பதும் தேசபந்துவின் விருப்பம். அவ் விருப்பம் நிறைவேறிற்று. எப்படியோ அவர்தம் சூளுரை ஓராண்டுக்குள் வெற்றிபெற்றது. டெல்லி தனிக் காங்கிரஸ் பெரும் பிழைசெய்ததென்று யான் தமிழ்நாட்டில் முழக்கஞ் செய்தேன். நவம்பரில் சட்டசபைத் தேர்தல் நடைபெற்றது. சுயராஜ்யக் கட்சிக்குச் சிலவிடங்களில் நல்ல வெற்றி விளைந்தது. சென்னை மாகாணத்தில் சுயராஜ்யக் கட்சிச் சார்பில் பெரும்பான்மையோர் தேர்தலில் ஈடுபட்டாரில்லை. ஈடுபட்ட அளவில் வெற்றியே விளைந்தது.

1923-ம் ஆண்டு இறுதியில் காக்கிநாடாவில் மௌலானா மகமத் அலி தலைமையில் காங்கிரஸ் கூடியது. அது டெல்லியுடன் சமாதானஞ் செய்துகொண்டது. கயையில் வீறி எழுந்த எதிர்ப்பு காக்கிநாடாவில் எழவில்லை.

காங்கிரஸ் தான் தனித்து நின்று சுயராஜ்யக் கட்சி தனக்குள் நிலவுதற்கு மட்டும் இடந்தந்தது தவறு என்றும்,

சுயராஜ்யக் கட்சியின் கொள்கையைக் காங்கிரஸே ஏற்று நடக்க உளங்கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்றும் யான் எழுதியும் பேசியும் வந்தேன். அதனால் பழைய ஒத்துழையாமை மீண்டும் உயிர்த்தெழுதற்கு வழியுண்டாகுமென்பது என் உட்கிடக்கை. எனது எழுத்துக்கும் பேச்சுக்கும் தமிழ்நாடு செவி சாய்த்தது.

மாறுதல் வேண்டாதார் திக்கற்றவராயினர். அவர் நெஞ்சங்கள் சுழன்றன. அவர்தம் எண்ணமெல்லாம் காந்தியடிகளிடஞ் சென்றன. எண்ண அலைகள் (5-2-1924) காந்தியடிகளை விடுவித்தன.

நாடு கடத்தல்

காந்தியடிகள் நாட்டை நோக்கினர்; தாம் எழுப்பிய நிலையம் குலைந்ததைக் கண்டார். அக்காட்சி அவர்தங் கொள்கையையோ உறுதியையோ மாற்றவில்லை; சுயராஜ்யக் கட்சியை வீழ்த்தும் முயற்சியிலும் அவரைத் தலைப்படுத்தவில்லை. காந்தியடிகள் மீண்டும் நாட்டைப் பழைய நிலைக்குக் கொணர்தற்கு ஆக்கத் தொண்டில் கருத்திருத்தினர். அந்நிலையில் வங்க அரசாங்கம் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் உள்ளிட்ட தேசபக்தர் பலரைத் திடீரென நாடு கடத்தியது. அச்செயல் காங்கிரஸுக்குள் ஒருமைப்பாட்டை விழைந்தது. அதனால் காந்தி - தாஸ் - நேரு - உடன்படிக்கை முகிழ்த்தது. அவ்வுடன்படிக்கையால் சுயராஜ்யக் கட்சி மறையவில்லை; ஆனால் காங்கிரஸுக்குள் கனன்றிருந்த எதிர்ப்பு ஒழிந்தது. காங்கிரஸ் கதர்த் தொண்டில் பெருங் கவலை செலுத்தியது; நூல் சந்தா விதித்தது. அஃது எனக்குத் தலைநோயாகியது.

விளைவு

சுயராஜ்யக்கட்சி சட்டசபைகளில் என்ன வேலை செய்தது? அக்கட்சி மத்திய மாகாணத்திலும் வங்காளத்திலும்

சட்டசபையில் முட்டுக்கட்டையிட்டு இரட்டை ஆட்சி யைக் கொன்றது; இந்தியச் சட்டசபையில் செல்வாக் குடையதாயிற்று.

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் தலையீடு

சுயராஜ்யக் கட்சியின் சிறிய வெற்றி எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருக்குப் பெரிய ஊக்கமூட்டிற்று. அவ்வூக்கம் முத லில் நகரசபையைப் பற்றிக் காங்கிரஸ் மயமாக்க வேண்டு மென்ற வெறியாகியது. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் வெறிகொண்டு உழைத்தார் என்று கூறல் மிகையாகாது. அவர்தம் முயற் சிக்கு யானும் துணை நின்றேன். வெற்றிமேல் வெற்றி விளைந்தது. அவ்வெற்றி பிற்போக்குக் கட்சியினரை விழி புரளச் செய்தது; அதிகார வர்க்கத்தை நடுக்குறுத்தியது; மாகாணத்தைத் தட்டி எழுப்பியது. மாகாண முழுவதும் ஆங்காங்கே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களெல்லாம் காங்கிரஸ் மய மாகத் தலைப்பட்டன. சட்டசபை ஏன் இவ்வண்ணமாதல் கூடாது என்ற உணர்வு மக்களிடை எழுந்தது. அவ்வெழுச் சியைப் பயன்படுத்தும் முறையில் எங்களால் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்டது.

திருவண்ணாமலை மகாநாடு

அவ்வேளையில் (15, 16-11-1924) திருவண்ணாமலை யில் இராமசாமி நாயக்கர் தலைமையில் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் கூடியது. அம்மகாநாட்டுத் தீர்மானங்களில் முடியாயிலங்கியது சட்டசபை நுழைவைப்பற்றியது. அத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து வீழ்த்தச் சிறைசென்ற செல்வங்க ளெல்லாம் முனைந்து நின்றன. தீர்மானத்தைக்கொண்டு வரும் பொறுப்பை எவர்மீது சுமத்துவது என்ற சிந்தனை பெரிதாகியது. முடிவில் அப்பொறுப்பு என்மீது சுமத்தப் பட்டது. யான் சுமையை ஏற்றுக்கொண்டேன். ஏன்? காலத்துக்கேற்ற தொண்டு செய்வதில் பின்னிடுதல் கூடா

தென்பது எனது எண்ணம். சட்டசபை நுழைவும் முட்டுக் கட்டையும் பழைய ஒத்துழையாமையை உயிர்ப்பிக்குமென்ற உறுதி என்னுள் ஊறிக்கொண்டே இருந்தது. அவ் வெண்ணமும், இவ்வுறுதியும் என்னைச் சுமையைத் தாங்கச் செய்தன. காக்கினடா - தீர்மானமும், காந்தி - தாஸ் - நேரு - உடன்படிக்கையும் என் மனச் சான்றுக்குப் பக்கத் துணையாக நின்றன. தீர்மானத்தை மகாநாட்டின் முன்னே கொண்டு வந்தேன். கால நிலை, நாட்டு நிலை, அரசியலில் பிடிவாதங் கூடாதென்பது, ஆட்சிமுறையை இயங்கவிடா மையும் ஒத்துழையாமையின் கூறு என்பது, சட்டசபையைப் பற்றிக் காட்டினால் நாட்டின் வாக்காளரில் பெரும்பான்மை யோர் காங்கிரஸ் சார்பினரா யிருத்தல் அரசாங்கத்துக்கு நன்கு புலனாகுமென்பது முதலியவற்றை விளக்கி, 'இப்போ தைய நிலைமையில் ஆக்க வேலையுடன் சட்டசபையைப்பற்றி முட்டுக்கட்டையிட்ட பின்னரே பழைய ஒத்துழையாமை எழுதற்கு இடமுண்டாகும். ஆதலின் ஒத்துழையாமை உள்ளமுடையோர் - அதில் உறுதியுடையோர் - அதை விரைவில் உயிர்ப்பிக்க வேண்டுமென்ற வேட்கையுடை யோர் - இத்தீர்மானத்தை ஆதரிக்க முன்வருதல் வேண்டும். இல்லையேல் காங்கிரஸின் ஆக்கம் நாளுக்குநாள் குறைந்து போகும். காங்கிரஸ் பெரியது; நாடு பெரியது; சுயராஜ் யம் பெரியது; பிடிவாதம் பெரியதன்று' என்று பேசித் தீர் மானத்துக்கு ஆதரவு நல்குமாறு பிரதிநிதிகளை வணக்க மாகக் கேட்டுக்கொண்டேன். அத்தீர்மானத்தையொட்டிய நடைமுறையை ஈண்டு விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. அது (21-11-1924) 'நவசக்தி'யில் சுருங்கிய முறையில் வெளி வந்தது. அதை ஈங்கே தருதல் சாலும்.

இம்மாதம் 15, 16-ந் தேதிகளில் திருவண்ணாமலையில் தமிழர் மகாநாடு சிறப்பாக நடந்தேறியது. முதல் நாள் சனிக்கிழமையன்று காலை மகாநாட்டின் அக்கிராசனர் ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர் வந்து சேர்ந்தார்.

நாயக்கர் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த தெருக்களின் வழியாக மிகுந்த ஜனக் கூட்டத்துக்கிடையே ஊர்வலமாகத் தமது விடுதிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். பிற்பகல் சுமார் 2-மணிக்கு, தோரணங்களாலும் பல வர்ணக் கொடிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த தகரக் கொட்டகையில் மகாநாடு ஆரம்பமாயிற்று. சுமார் 200 பிரதிநிதிகள் விஜயம் செய்திருந்ததுடன் ஆயிரம் பேருக்குமேல் நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்க வந்திருந்தனர். இவர்களில் பெண்மணிகள் சுமார் 100 பேர் இருப்பார்கள். மேடையில் வீற்றிருந்தவர்களில் முக்கியமானவர் கீழ்க்கண்டவர்களாவர் :— யாகூப் ஹாஸன், சி. இராஜகோபாலாச்சாரியார், எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், டாக்டர் பி. வரதராஜலு நாயுடு, திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார், டாக்டர் ராஜன், வி. சக்கரைச் செட்டியார், தங்கப்பெருமாள் பிள்ளை, எஸ். ராமநாதன், கே. சந்தானம், கே. எஸ். சுப்பிரமணியம், ஹாலாஸ்யம், வ. வே. சு. அய்யர், கிருஷ்ணசாமி சர்மா, ராய சொக்கலிங்கஞ் செட்டியார், இரத்தின சபாபதி கவுண்டர், சுவாமி சகஜானந்தர், அசலாம்பிகையம்மாள், நாகம்மாள் (நாயக்கரின் மனைவியார்), இராமாமிருதம் அம்மாள் முதலியோர்.

ஆரம்பத்தில் தேசிய கீதங்களும், தோத்திரப்பாடல்களும் பாடப்பட்ட பின்னர் உபசரணைக்கமிட்டி தலைவர் காவ்யகண்ட கணபதி சாஸ்திரிகள் பிரதிநிதிகளை வரவேற்றுப் புலமை நிறைந்ததோர் அரிய பிரசங்கம் செய்தார். கடைசியாக அவர் ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கரை அக்கிராசன பதவிக்குப் பிரரேபித்துத் தமது உரையை முடித்தார். இப்பிரரேபணையை யாகூப் ஹாஸன், சக்கரைச் செட்டியார், எஸ். ஸ்ரீநிவாசய்யங்கார், டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு, அசலாம்பிகையம்மாள் முதலியோர் ஆதரித்த பின்னர் விசேஷ கரகோஷத்துக்கிடையே நாயக்கர் அக்கிராசன பீடத்திலமர்ந்து தமது அக்கிராசனப் பிரசங்கத்தைப் படித்தார்.

இரண்டாம் நாள்

மறுதினம் ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் மீண்டும் மகாநாடு கூடிற்று. முதல்நாள் விஜயம் செய்திருந்தவர்களைத் தவிர கே. வி. அரங்கசாமி அய்யங்கார், எஸ். சத்தியமூர்த்தி, டி. ஆதிநாராயண செட்டியார், கே. பாஷ்யம், எம். கே. ஆச்சாரியார் முதலியோரும் இரண்டாம் நாள் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தனர்.

* * * *

ராஜி ஒப்பந்தத்துக்கு ஆதரவு

பின்னர் விஷயாலோசனைக் கமிட்டியில் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட்ட கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களால் பிரரேபிக்கப்பட்டது :—

அரசாங்கத்தாரின் அடக்குமுறையைக் காங்கிரஸில் ஒற்றுமையால் எதிர்க்கவும், பலதிறப்பட்ட ராஜியக் கட்சியாரைக் காங்கிரஸில் சேர்த்து நிர்மாண வேலைகளைப் பூர்த்திசெய்யவும், சுயராஜ்யம் பெறுவதற்கு இந்தியாவைக் கதர் மயமாக்குவதைத் தவிர வேறு திறமையான ராஜிய சாதனம் இல்லையென்பதை வற்புறுத்தவும், மகாத்மாகாந்தி, தேசபந்துதாஸ், பண்டித மோதிலால் நேரு ஆகிய மூவரும் கல்கத்தாவில் ஏகோபித்து ஒப்புக்கொண்ட ராஜி திட்டத்தை இம்மகாநாடு பொதுவாய் ஆதரிப்பதுடன் அடியில் கண்ட திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கிறது.

1. 'காங்கிரஸ் கூட்டங்களிலும், காங்கிரஸ் வேலை செய்யும்போதும் கதர் தரிக்க வேண்டு'மென்பதற்குப் பதிலாக 'எப்பொழுதும் கதர் தரிக்கவேண்டும்.'

2. 'நான்கணு சந்தாவிற்குப் பதில் மாதம் 2000 கஜம் நூல்' என்பதற்குப் பதிலாக 'சாதாரண அங்கத்தினர்களுக்கு வருஷத்திற்கு 2000 கஜம் குடிநூல்' என்றும் திருத்தி யமைக்க வேண்டும்.

மேற்படி தீர்மானத்தைத் தாம் ஆதரிக்க முன்வந்ததின் காரணங்களை விளக்கி முதலியார் விரிவாகப் பேசிய பின்னர் ஆதிநாராயண செட்டியார் தீர்மானத்தை ஆமோதித்தார்.

திருத்தப் பிரரேபணை

ஹாலாஸ்யமய்யர் கீழ்க்கண்ட திருத்தப் பிரரேபணையைக் கொண்டு வந்தார் :—

'காங்கிரஸில் ஒற்றுமையை நாடி ஒத்துழையாமைத் தீர்மானத்தை நிறுத்தி வைக்கும் யோசனையை இம்மகாநாடு ஆதரிக்கிறது. தற்பொழுது நிர்மாண திட்டம் ஒன்றே காங்கிரஸ் திட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்றும், மிதவாதிகள், பிராமண இதரர்கள், சுயராஜ்யக் கட்சியார், மாறுதல் வேண்டாதார் முதலிய எல்லாக் கட்சியார்களும், தங்களுடைய இதர வேலைத் திட்டங்களைக் காங்கிரஸிற்கு வெளியில் நடத்திக்கொள்ள அவர்கள் எல்லோருக்கும் பூரண உரிமையை அளிக்க வேண்டுமென்றும் இந்த மகாநாடு அபிப்பிராயப்படுகிறது. சுயராஜ்யக் கட்சியாரின் வேலைத் திட்டத்தை மாத்திரம் காங்கிரஸ் சார்பாக நடத்த அனுமதி கொடுப்பின் மற்றக் கட்சியாருக்குக் காங்கிரஸில் இடங் கொடாமல் தடுத்துவிடு மாதலால் இந்த யோசனையை இம்மகாநாடு பலமாக ஆட்சேபிக்கிறது.'

கிருஷ்ணசாமி சர்மா மேற்படி திருத்தப் பிரரேபணையை ஆமோதித்தார்.

அசல் தீர்மானத்தில், 'ராஜி ஒப்பந்தத்தைப் பொதுவாக அங்கீகரிக்கிறது' என்பதை 'முழுவதும் அங்கீகரிக்கிறது' என்று மாற்ற வேண்டுமென்று ஏ. அரங்கசாமி அய்யங்கார் கொண்டு வந்த திருத்தப் பிரரேபணையை எம். கே. ஆச்சாரியார் ஆமோதித்தார். ஆனல் பின்னர் அய்யங்கார் திருத்தப் பிரரேபணையை வாபீஸ் வாங்கிக்கொண்டார்.

யாகூப் ஹாஸன் நீண்டதொரு பிரசங்கம் செய்து விட்டுத் தீர்மானம், திருத்தப் பிரரேபணை எதையும் தாம் ஆதரிக்க முடியவில்லையென்று கூறி உட்கார்ந்தார்.

'இந்த மகாநாடு கல்கத்தா, ஆமதாபாத், நாகபுரி ஆகிய மகாசபைகளில் ஒப்புக்கொண்ட பூரா ஒத்துழை யாமைத் திட்டத்தில் நம்பிக்கை கொள்வதுமன்றி அதை மறுபடியும் தீவிரமாக் நடத்தும்படியும், வங்காள அடக்கு முறைக்கு அதுதான் சரியான பதிலாகுமென்றும் தீர்மானிக்கிறது' என்று நாமக்கல் உஸ்மான் சாகிபு கொண்டு வந்த திருத்தப் பிரரேபணையை அய்யாமுத்துக் கவுண்டர் ஆமோதித்தார்.'

வாக்குகளின் விபரம்

எஸ். சத்தியமூர்த்தி, வி. சக்கரைச் செட்டியார், ஷாபி முகம்மது, ஹமீத்கான், எஸ். ஸ்ரீநிவாச அய்யங்கார், டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு, அண்ணுமலைப்பிள்ளை முதலியோர் அசல் தீர்மானத்தை ஆதரித்தும், எஸ். ராமநாதன், சி. இராஜகோபாலாச்சாரியார், தங்கப்பெருமாள்பிள்ளை, சுப்பையா முதலியார் முதலியோர் ஹாலாஸ்யத்தின் திருத்தப் பிரரேபணையை ஆதரித்தும் பேசினுர்கள். கலியாணசுந்தர முதலியார் ஆட்சேபங்களுக்குப் பதிலளித்த பின்னர் உஸ்மான் சாயபுவின் பூரண ஒத்துழை யாமைத் திருத்தப் பிரரேபணையின்மீது முதலில் வாக்கெடுக்கப்பட்டது. பிரரேபணைக்குச் சாதகமாக 20 பேரே வாக்களித்தபடியால் அது தோற்றுப்போயிற்று. இராஜகோபாலாச்சாரியார் முதலியவர்களால் ஆதரிக்கப் பட்ட ஹாலாஸ்யத்தின் திருத்தப் பிரரேபணையின்மீது பின்னர் வாக்கெடுக்கப்பட்டது. சாதகமாக 62 வாக்குகளும் விரோதமாக 105 வாக்குகளும் கிடைத்தபடியால் திருத்தப் பிரரேபணை தோற்றுப்போயிற்று. பின்னர் கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களின் அசல் தீர்மானத் தின்மீது வாக்கெடுக்கப்பட்டபோது சாதகமாக 130

வாக்குகளும், பாதகமாக 34 வாக்குகளும் கிடைத்தபடியால் தீர்மானம் நிறைவேறியது.

கிருஷ்ணசாமி சர்மாவின் அழைப்புக்கிணங்கி அடுத்த ஆண்டு மகாநாட்டைக் காஞ்சிபுரத்தில் நடத்தத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. பின்னர், உபசரணைக் கமிட்டித் தலைவர் மகாநாட்டிற்கு விஜயம் செய்திருந்த அனைவருக்கும் வந்தனோபசாரம் கூறினார். அக்கிராசனர் முடிவுரை கூறியதும் இரவு 12-மணிக்கு 'வந்தேமாதர' கோஷத்துக்கிடையே மகாநாடு கலைந்தது. (ந. நிருபர்.)

திருவண்ணாமலை மகாநாட்டின் நடைமுறையைப்பற்றி 'அகஸ்தியர்' என்பவர் (ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி-இப்பொழுது 'கல்கி') சில குறிப்புக்கள் 'நவசக்தி'யில் (21-11-1924) வரைந்தனர். அக்குறிப்புக்களில் ஒருவித விளக்கம் உண்டு. அவைகளில் சட்டசபைத் தீர்மானத்தைப்பற்றிய பகுதி வருமாறு :—

சென்ற சிலவாண்டுகளாகத் தமிழ்நாட்டு அரசியலைக் கவனித்து வந்திருப்போர் திருவண்ணாமலையில் ஒரு விசேஷத்தைக் கண்டிருப்பர். 1920-ம் ஆண்டில் திருநெல்வேலியில் நடந்த மாகாண மகாநாட்டிலிருந்து சென்ற மாதம் வரையில் தமிழ் நாட்டில் நடந்துள்ள காங்கிரஸ் கூட்டங்களில் இராஜகோபாலாச்சாரியாரால் ஆதரிக்கப்பட்ட எந்த முக்கியத் தீர்மானமும் தோற்றுப்போனதில்லை. திருவண்ணாமலையில்தான் முதன் முதலாக அவருக்குப் பெருந்தோல்வி ஏற்பட்டது. ஒத்துழையாமைத் தொடக்கத்திலிருந்து திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரும், ஆச்சாரியாரும் எதிர்க்கட்சிகளிலிருந்து போராடியதும் இம்மகாநாட்டில்தான். தமிழ்நாட்டு ஒத்துழையாமைக் கட்சியின் கட்டு திருவண்ணாமலையில் குலைந்துவிட்டதென்று கூறலாம். நாயக்கர் தமது முடிவுரையில் குறிப்பிட்டதுபோல் ஒத்துழையா இயக்கம் இந்நாட்டில் தோன்றிய காலத்தில் இராஜகோபாலாச்சாரியார், டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு, திரு. வி. க. முதலியார்,

இராமசாமி நாயக்கர், டாக்டர் ராஜன் ஆகிய ஐவரும் ஒரே இலட்சியத்தைக் கொண்டு கட்டுப்பாடாகத் தாய் நாட்டுத் தொண்டிலிறங்கினார்கள். டாக்டர் நாயுடு சென்ற வருஷமே இந்த கோஷ்டியிலிருந்து பிரிந்து விட்டார். முதலியார் திருவண்ணாமலையில் பிரிந்தார். இவ்வைவரும் இன்னமும் இணைபிரியா நண்பர்களேயாயினும், மனச்சான்றுவழி நடப்பதற்கு நட்பு குறுக்கே வராமல், அரசியலில் மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களை வற்புறுத்தி வருவது போற்றற்குரியதன்றோ?

* * * *

ஆச்சாரியாரின் தோல்விக்குக் காரணங்கள் யாவை? மகாத்மா காந்தியினிடம் தமிழ் நாட்டார் வைத்திருக்கும் அளவற்ற அன்பும் அழியா நம்பிக்கையும் முக்கிய காரணங்களாகும். பொது ஜனங்களின் மதிப்புக்கு எவ்வளவு பாத்திரமானவர்களாயினும், மகாத்மாவுடன் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டவர்கள் தமிழ் நாட்டில் வெற்றியடைய முடியாதென்பது திருவண்ணாமலையில் நன்கு விளங்கிவிட்டது. முதலியாரின் பிரிவு, உபசரணைக் கமிட்டித் தலைவர் கணபதி சாஸ்திரிகளின் செல்வாக்கு, அடக்குமுறை வாய்ப்பட்டுத் துன்புறும் சுயராஜ்யக் கட்சியினரிடம் தேசத்தாருக்கு ஏற்பட்டுள்ள அநுதாபம் ஆகிய இவை மற்ற காரணங்கள். மேலும் ராஜித்தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியவர்களில் பலர் சிறந்த வாக்குவன்மை பெற்றவர்கள். திருத்தப் பிரரேபணையை ஆதரித்தவர்களில் இரண்டொருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் பிரசங்கத் திறமையற்றவர்கள்-அல்லது பிரசங்கத்திறமை வாய்ந்திருந்தும் அன்று எக் காரணத்தாலோ அத்திறமை வெளியாகவில்லை.

காந்தியடிகளால் ஒரு தந்திச் செய்தி அனுப்பப்பட்டது. அதையும் நோக்குக.

சி. இராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கு மகாத்மா காந்தி அனுப்பிய கீழ்க்கண்ட தந்திச் செய்தி விஷயாலோ

சனைக் கமிட்டியிலும் மகாநாட்டின் இரண்டாம் நாள் கூட்டத்திலும் படிக்கப்பட்டது :— 'எனது சொந்த ஹோதாவில் நான் சுயராஜ்யக் கட்சியாருடன் செய்து கொண்டிருக்கும் ஒப்பந்தத்தின் கருத்தை மகாநாடு உணர்ந்து அதை ஆதரவுடன் கவனிக்குமென நம்பு கிறேன். அஹிம்சா தர்மத்தின் தத்துவத்தை உள்ளபடி அறிந்திருப்போர் அவ்வொப்பந்தத்தின் கருத்தையும் உணர்ந்துகொள்வார்கள். ஒத்துழையாமையைத் தர்மமா கக்கொண்டு நடத்திவரும் தனிப்பட்ட நபர்கள் ஒத்துழை யாமையை அனுஷ்டித்து வருவதை இவ்வொப்பந்தம் எவ்விதத்திலும் தடைசெய்யாது. இவ்விஷயம் எங்ஙன மாயினும் மகாநாட்டின் பயனாகக் கதர் அணிதல் பெருகு மென்று நம்புகிறேன்.'

திரு. வே. ரா.

கயை காங்கிரஸிலிருந்து-சுயராஜ்யக் கட்சி தோன்றிய நாள்தொட்டு - இராமசாமி நாயக்கருக்கு அரசியல் உலகில் ஒருவித மருட்சி உண்டாயிற்று. மாறுதல் அவர் நெஞ்சில் படிப்படியே அரும்பியது ; வளர்ந்தது. அவருடன் நெருங் கிப் பழகிய நண்பருள் யான் ஒருவனாதலால், மாறுதல் வளர்ச்சி எனக்கு நன்கு விளங்கியே வந்தது. காரணம் என்னை ?

இராமசாமி நாயக்கர் ஒத்துழையா இயக்கத்தில் உள் ளும் புறமும் ஒன்றுபட உழைத்தவர். தமிழ் நாட்டில் கதரைப் பரப்பிய பெருமை அவருக்கே உண்டு. தீண்டா மைப் பேயையோட்ட அவர் பட்டபாட்டை ஆண்டவனே அறிவன். அவர் வைக்கம் வீரராய் இலங்கியதை நாட்டறியும். நாட்டு விடுதலையைக் குறிக்கொண்டு அவர் பலமுறை சிறை நண்ணியவர். அவர் பணியின் நேர்மையே அவர் நெஞ்சில் மாறுதல் நிகழ்த்தியது என்று கருதலானேன். உண்மை உழைப்புக்கு ஊறு நிகழுங்கால் சிலர் பொறுமை

வகிப்பர் ; சிலர் துறவு மேற்கொள்வர் ; சிலர் பிற்போக் காளராவர். இவை ஜீவ இயல்புகள்.

நாயக்கர், 'சுயராஜ்யக் கட்சி ஒத்துழையாமை உணர் வையே போக்கிப் பட்டம் பதவிக் கட்சியாகும்' என்பர். 'தற்போது காங்கிரஸில் உற்றுள்ள சோர்வை நீக்கிப் பழைய ஒத்துழையாமையை உயிர்ப்பிக்கச் சுயராஜ்யக் கட்சியை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தல்வேண்டும்' என்று யான் சொல்வேன். 'மீண்டும் ஒத்துழையாமை எழுமா' என்று அவர் கேட்பர். 'அஃது எழுந்தே தீரும் ; வேறு வழியில்லை' என்று யான் உரைப்பேன். 'சுயராஜ்யக் கட்சி யால் பிராமணர்க்கு ஏற்றமும், மற்றவர்க்கு இறக்கமும் உண்டாகும்' என்று இராமசாமியார் கூறுவர். யான் அதை மறுப்பேன். அவர் உள்ளம் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியை வருடுவதை யான் குறிப்பால் உணர்வேன். 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியில் கருத்தை இருத்தாதேயுங்கள் ; வேண்டுமானால் சமூகச் சீர்திருத்தத்தில் நாட்டஞ் செலுத்துங்கள்' என்று எச்சரிக்கை செய்வேன். இவ்வாறெல்லாம் அவரும் யானும் நட்புமுறையில் வாதம் புரிவோம் ; நடக்கும்போதும் இருக் கும்போதும் சாப்பிடும்போதும் பேசுவோம். 'குடியரசு' என்றொரு பத்திரிகை அவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் வாயிலாக அவர் தம் மனத்திலுற்ற மாறுதல்கள் சிறிது சிறிதாக வெளிவரலாயின.

எங்கள் பிரசாரம்

எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும் யானும் அடிக்கடி சந்திப்போம் ; முன்னணி வேலைகளை முன்னுவோம் ; சட்ட சபையைப்பற்றி மந்திரி சபை அமையாதவாறு தடுத்து, அரசாங்க இயக்கத்தை மறித்தல்வேண்டு மென்றும், அத்தொண்டைக் காங்கிரஸே ஏற்றல்வேண்டு மென்றும், அதைச் சுயராஜ்யக் கட்சியினிடம் ஒப்புவித் துக் காங்கிரஸ் வாளாகிடத்தல் தவறு என்றும், நாட்

சனைக் கமிட்டியிலும் மகாநாட்டின் இரண்டாம் நாள் கூட்டத்திலும் படிக்கப்பட்டது :— 'எனது சொந்த ஹோதாவில் நான் சுயராஜ்யக் கட்சியாருடன் செய்து கொண்டிருக்கும் ஒப்பந்தத்தின் கருத்தை மகாநாடு உணர்ந்து அதை ஆதரவுடன் கவனிக்குமென நம்புகிறேன். அஹிம்சா தர்மத்தின் தத்துவத்தை உள்ளபடி அறிந்திருப்போர் அவ்வொப்பந்தத்தின் கருத்தையும் உணர்ந்துகொள்வார்கள். ஒத்துழையாமையைத் தர்மமாகக்கொண்டு நடத்திவரும் தனிப்பட்ட நபர்கள் ஒத்துழையாமையை அனுஷ்டித்து வருவதை இவ்வொப்பந்தம் எவ்விதத்திலும் தடைசெய்யாது. இவ்விஷயம் எங்ஙனமாயினும் மகாநாட்டின் பயனாகக் கதர் அணிதல் பெருகுமென்று நம்புகிறேன்.'

ச. வே. ரா.

கயை காங்கிரஸிலிருந்து-சுயராஜ்யக் கட்சி தோன்றிய நாள்தொட்டு - இராமசாமி நாயக்கருக்கு அரசியல் உலகில் ஒருவித மருட்சி உண்டாயிற்று. மாறுதல் அவர் நெஞ்சில் படிப்படியே அரும்பியது ; வளர்ந்தது. அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய நண்பருள் யான் ஒருவனாதலால், மாறுதல் வளர்ச்சி எனக்கு நன்கு விளங்கியே வந்தது. காரணம் என்னை ?

இராமசாமி நாயக்கர் ஒத்துழையா இயக்கத்தில் உள்ளும் புறமும் ஒன்றுபட உழைத்தவர். தமிழ் நாட்டில் கதரைப் பரப்பிய பெருமை அவருக்கே உண்டு. தீண்டாமைப் பேயையோட்ட அவர் பட்டபாட்டை ஆண்டவனே அறிவன். அவர் வைக்கம் வீரராய் இலங்கியதை நாடறியும். நாட்டு விடுதலையைக் குறிக்கொண்டு அவர் பலமுறை சிறை நண்ணியவர். அவர் பணியின் நேர்மையே அவர் நெஞ்சில் மாறுதல் நிகழ்த்தியது என்று கருதலானேன். உண்மை உழைப்புக்கு ஊறு நிகழுங்கால் சிலர் பொறுமை

வகிப்பர் ; சிலர் துறவு மேற்கொள்வர் ; சிலர் பிற்போக்காளராவர். இவை ஜீவ இயல்புகள்.

நாயக்கர், ' சுயராஜ்யக் கட்சி ஒத்துழையாமை உணர்வையே போக்கிப் பட்டம் பதவிக் கட்சியாகும் ' என்பர். ' தற்போது காங்கிரஸில் உற்றுள்ள சோர்வை நீக்கிப் பழைய ஒத்துழையாமையை உயிர்ப்பிக்கச் சுயராஜ்யக் கட்சியை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தல்வேண்டும் ' என்று யான் சொல்வேன். ' மீண்டும் ஒத்துழையாமை எழுமா ' என்று அவர் கேட்பர். ' அஃது எழுந்தே தீரும் ; வேறு வழியில்லை ' என்று யான் உரைப்பேன். ' சுயராஜ்யக் கட்சியால் பிராமணர்க்கு ஏற்றமும், மற்றவர்க்கு இறக்கமும் உண்டாகும் ' என்று இராமசாமியார் கூறுவர். யான் அதை மறுப்பேன். அவர் உள்ளம் ' ஜஸ்டிஸ் ' கட்சியை வருடுவதை யான் குறிப்பால் உணர்வேன். ' ஜஸ்டிஸ் ' கட்சியில் கருத்தை இருத்தாதேயுங்கள் ; வேண்டுமானல் சமூகச் சீர்திருத்தத்தில் நாட்டஞ் செலுத்துங்கள் ' என்று எச்சரிக்கை செய்வேன். இவ்வாறெல்லாம் அவரும் யானும் நட்புமுறையில் வாதம் புரிவோம் ; நடக்கும்போதும் இருக்கும்போதும் சாப்பிடும்போதும் பேசுவோம். ' குடியரசு ' என்றொரு பத்திரிகை அவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் வாயிலாக அவர் தம் மனத்திலுற்ற மாறுதல்கள் சிறிது சிறிதாக வெளிவரலாயின.

எங்கள் பிரசாரம்

எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும் யானும் அடிக்கடி சந்திப்போம் ; முன்னணி வேலைகளை முன்னுவோம் ; சட்ட சபையைப்பற்றி மந்திரி சபை அமையாதவாறு தடுத்து, அரசாங்க இயக்கத்தை மறித்தல்வேண்டுமென்றும், அத்தொண்டைக் காங்கிரஸே ஏற்றல்வேண்டுமென்றும், அதைச் சுயராஜ்யக் கட்சியினிடம் ஒப்புவித்துக் காங்கிரஸ் வாளாகிடத்தல் தவறு என்றும், நாட்

டில் காங்கிரஸ் என்றும் சுயராஜ்யக்கட்சி என்றும் எழுந்துள்ள நினைப்பைப் போக்கல் வேண்டுமென்றும், சுயராஜ்யக் கட்சியை விரும்பாதார் அதன் கொள்கையைக் காங்கிரஸில் ஒன்றச்செய்து அதை வீழ்த்தல் வேண்டுமென்றும், அப்பொழுதே ஒத்துழையாமை மீண்டும் உயிர்த்தெழுமென்றும் கூட்டங்களில் பேசுவோம். எங்கள் பேச்சு நற்பயனை விளைத்தே வந்தது. தமிழ்நாட்டில் ஒருவிதப் புத்துணர்ச்சி உண்டாயிற்று. மாறுதல் வேண்டுவோரும், வேண்டாதாரும் ஒருமைப்படுதற்கு வழி காணப்பட்டது என்ற மகிழ்ச்சி மக்களுக்கு உண்டாயிற்று.

காஞ்சி மகாநாடு

1925-ம் ஆண்டு நவம்பர் 21, 22-ல் காஞ்சியில் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் கூடியது. அதில் தலைமை வகிக்கும் பொறுப்பைத் தமிழ்நாடு எனக்கு வழங்கியது. அம்மகாநாடு சரித்திர சம்பந்தமுடையதாயிற்று. விவரம் பின்னே கூறுவன். இடையில் என் தலைமையில் நடந்தேறிய அரசியல் மகா நாடுகளைப்பற்றிச் சில கூறலாமென்று எண்ணுகிறேன்.

மகாநாட்டு முன்னுரைகள் எழுத்துப் பேச்சிலும் அமைந்தன; வாய் மொழியிலும் பிறந்தன. முன்னவை 'தமிழ்த் தென்றல்' என்னும் நூலில் சேர்க்கப்பெற்றன. வாய்மொழிகளிற் சில பத்திரிகை நிருபர்களால் திரட்டப்பட்டன. அவை பல பத்திரிகைகளில் பலவிதமாய்க் கிடக்கும். திரட்டப்படாதவை வானிற் கலந்தன.

தாலுக்கா

ஊத்தங்கரைத் தாலுக்கா மகாநாடு ஊத்தங்கரையிலேயே (14, 15-4-1919) கூடியது. அம்மகாநாட்டில் குறிக்கற்பாலது ஊர்வலம். அதில் என்ன சிறப்பு? பழைய சிலம்பு வித்தைகள், வாத்தியங்கள், ஆட்டங்கள் முதலியவற்றைக் கண்டேன். வாழ்க்கையில் கண்டறியாதன பல

கண்டேன். ஒருபக்கம் குண்டாந்தடிச் சுழற்சி ; இன்னொரு பக்கம் நீண்ட தடிச் சுழற்சி ; வேறொரு பக்கம் சிறுகுச்சிச் சுழற்சி - சிலம்புகள் பலவிதம் ; உடுக்கைகள் பலவிதம் ; பறைகள் பலவிதம் - தாரைகள் எத்தனை ; குழல்கள் எத்தனை ; தாளங்கள் எத்தனை - தனித்தனிக் கூத்துக்கள் ; கைகோத்த கூத்துக்கள் ; வட்டணைக் கூத்துக்கள் - கால் தூக்கு நடங்கள் ; கை தூக்கு நடங்கள் ; குனிந்த நடங்கள் - இன்னோரன்ன புதுமைகளில் என் மனம் தோய்ந்தது.

அருப்புக்கோட்டை, சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், ஆகிய இடங்களில் அவ்வத் தாலுக்கா மகாநாடுகள் முறை முறையே 1923-ம் ஆண்டில் அக்டோபர் ஒன்பதிலும், பன்னிரண்டிலும், பதினைந்திலும் முறையே தொடர்ச்சியாகக் கூடின. தேசபக்தர் சாத்தூர் சுப்பிரமணிய நாயனாரின் முன்னேற்பாட்டின்படி அம்மகாநாடுகள் சேர்ந்தன.

அருப்புக்கோட்டையில் நாடார் சமூகம் தனிமுறையில் எனக்கு நன்மொழி வழங்கியது. அதையொட்டி ' ஜஸ்டிஸ் ' கட்சியின் குறும்பு எழுந்தது. ஆனால் அது தலைவிரித்தாடவில்லை ; சிறிது நேரத்தில் ஒடுங்கியது. அடுத்தநாள் சேலம் வேங்கடப்ப செட்டியார் தலைமையில் ஒரு கூட்டம் ஈண்டியது. அதில் ' சக்தி சிவம் ' என்ற பொருளைப் பீடிகையாகக் கொண்டு யான் ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினேன்.

சாத்தூரில் சுப்பிரமணிய நாயனாரும் அவர்தம் அருமைப் புதல்வருஞ் சிறை புகுந்த தியாகம் மோதிலால் நேருவையும் அவர்தம் அருமைக் குமாரர் ஜவஹர்லால் நேருவையும் நினைக்கச்செய்தது. வ. வே. சு. ஐயரின் வருகை இன்பமளித்தது. மறுநாள் ஒரு கழகம் கூடியது. அதில் சாத்தூர் கந்தசாமி முதலியார் நிகழ்த்திய பெரிய புராண ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவு வியக்கத் தக்கதாயிருந்தது. எனது உவப்பு முடிவுரையில் பொங்கித் ததும்பியது. சாத்தூர் ஆற்றங்கரையிலே இளந் தொண்டர்கள் சாதிமத வேற்றுமைகளின்றிப் புரிந்த பணிகள் ஒவ்வொன்றாக நினை

22

வுக்கு வருகின்றன. விருதுபட்டி சுப்பராய பந்துலுவின் சேவையை என் நெஞ்சம் மறவாது.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளைக் கண்டேன். அவர் அருந் தமிழ் ஓதி ஓதித் திருக்கோயிலை வலம் வந்தேன். முன்னுரை வாய்மொழியாக நிகழ்த்தவே எண்ணினேன். அன்பர்கள் எழுத்துப் பேச்சையே விரும்பினார்கள். போதிய நேர மின்மையால் அச்சகத்தில் அமர்ந்தே தலைமையுரையை எழு தித் தந்தேன். அவ்வுரையின் முகப்பில் ஆண்டாள் திரு வுருவம் பொலிந்தது. ஹிந்துக்களல்லாத காங்கிரஸ்கார ரும் அதைத் தடை செய்யவில்லை. அடுத்தநாள் காலையில் ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்தேன். ஊர்ப்புறங்களில் ஆண் மக் கள் கூட்டங் கூட்டமாக ஒருவரோடொருவர் என்னென் னவோ பேசிக்கொண்டு மலங் கழித்தது என் மனத்தைப் பிளந்தது. குளக்கரையில் ஒரு பக்கத்தில் இந்தியச் சிறுமியர் கள் ஒழுங்காகக் குளித்துக் களித்துக் கரையேறிய காட்சி என் நெஞ்சிற்படிந்தது. ஓர் ஐரோப்பியப் பெண்மணி இந்தி யச் சிறுமியர்களை ஒழுங்குபட நடாத்திச் சென்றது எனது சிந்தையில் செறிந்தது. 'எங்கே பிறந்தவர்! எங்கே வந்து அன்புத் தொண்டாற்றுகிறார்! ஆண்டாள் பெயரால் ஒரு பள்ளியோ ஒரு விடுதியோ இங்கே உண்டா? இந்த ஐரோப்பியப் பெண்மணியைப்போல ஓர் இந்தியப் பெண் மணி நஞ்சிறுமியர்க்குப் பணி செய்வதை இப்பாழுங் கண் நோக்குங் காலம் வருமோ?' என்றெல்லாம் எண்ணினேன். ஐரோப்பியப் பெண்மணியை என் மனம் வாழ்த்தியது.

உடுமலைப்பேட்டை மகாநாடும், தாராபுர மகாநாடும் 1925-ம் ஆண்டு மே பதினேழாம் நாளிலும் இருபதாம் நாளிலும் முறையே அம்மாபட்டிப்புதூரிலும் தாரா புரத்திலும் நடைபெற்றன. இராமசாமி நாயக்கரும் மனம்பூண்டி குமாரசாமி பிள்ளையும் என்னுடன் போந்து மகாநாடுகளைச் சிறப்பித்தனர்.

அம்மாபட்டிபுதூர் ஒரு குக்கிராமம்; சிக்கலான கவட்டைகளையுடையது. அவ்வூரில் மகாநாட்டை மாண்புற நடாத்திய வேங்கடசாமி நாயுடுவின் அன்பு பல வழியிலும் போற்றப்பட்டது.

மணம்பூண்டி குமாரசாமி பிள்ளையைத் திருப்பூரில் தேடித் தேடிப் பார்த்தோம். காலங் கழித்து மணம்பூண்டியார் திருப்பூர் சேர்ந்து, அம்மாபட்டி நண்ணுதற்கு அவர் பட்டபாட்டைச் சொல்லுதல் முடியாது. பெரும்பாதையினின்றும் எந்தக் கவட்டையில் புகுவது என்று குமாரசாமியார்க்கு விளங்கவில்லை. அவர் விழித்து விழித்து ஒரு மரத் தடியில் அமர்ந்தார். நண்பகல் உற்றது. அவரது கண்டிகைக் கோலமும் பாட்டும் எங்கேயோ போக வேண்டிய ஒரு வண்டிக்காரன் மனத்தைக் குழையச் செய்தன. அவன் துணை குமாரசாமியாரை அம்மாபட்டிக்கு அணைவித்தது. வண்டிக்காரன் காசு வாங்க விரும்பினானில்லை. 'காசு வாங்கினால் சிவனடியார்க்குப் பணிசெய்த புண்ணியங் கிடைக்குமோ?' என்று கேட்டான்.

போலிஸ் சுருக்கெழுத்தாளர் தங்குதற்குத் தனியிடங் கிடைக்கவில்லை. அவர் தவிப்பையுணர்ந்த யான், 'தாங்கள் எங்கள் விருந்ினராக இருக்கலாமே' என்றேன். எனது விருப்பம் அவரை இணங்கச் செய்தது.

உடுமலைப்பேட்டை தாலுக்காவிலும் அதைச் சூழ்ந்துள்ள மற்றவிடங்களிலுமுள்ள தமிழ்ப் புலவர் பலரைப் பூதூர் கண்டது. தாலூகா வாசிகள் கூட்டமும் அங்கே திரண்டது.

அடுத்த நாள் என் தலைமையிலேயே ஒரு பொதுக் கூட்டங் கூடியது. அதில் புலவர்கள் பொழிந்த தீந்தமிழ்த் தேன் குமாரசாமியாரது பேச்சு வெள்ளத்தில் மிதந்துங் கலந்தும் தேங்கியது. அஃது எனக்கு இன்பூட்டியது.

அம்மாபட்டியினின்றும் உடுமலைப்பேட்டை நோக்கினோம். பழைய காலத்து மாட்டு வண்டிகளில் ஏறிச்

சென்றோம். வழிநெடுக ஆனந்தக் காட்சி. உடுமலைப் பேட்டையில் நாங்கள் தங்கிய இடத்தில் ஒரு செல்வர் முன்னே ஓர் ஏழை மகன் எதையோ முறையிட்டான். செல்வர் அவன் கன்னத்தில் பளீர் பளீர் என்று அறைந்தார். அவ்வறை என்னை நாயக்கரை உற்று நோக்கச் செய்தது. 'ஊர் வழக்கம்; பொறுமையாயிருங்கள்' என்றார் நாயக்கர். அப்பேட்டையில் காங்கிரஸ் தொண்டாற்றி வைகறை எழுந்தோம். நீலவானமும் உடுக்களும் வெண்திங்களும் எங்களுக்கு வழங்கிய காட்சியில் மூழ்கினோம். அன்பர் குமாரசாமி பிள்ளை,

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன் இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்

தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

என்ற திருவாசகத் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடல்களைப் பாடினர். உடலுங் குளிர்ந்தது; உள்ளமுங் குளிர்ந்தது. வழியெலாம் இயற்கை விருந்து.

தாராபுரம் சேர்ந்தோம்; ஆற்றில் விழுந்தோம்; நீராடினேம்; ஆடினேம்; நீண்ட நேரம் ஆடினேம். பிற்பகல் மகாநாடு ஈண்டியது. 'இவர் கள்ளுக்கடையை மூடியவர்; இவர் கள்ளிறக்கலை நிறுத்தியவர்' என்று நாயக்கர் சொல்லிவந்தனர். குடியானவர்கள் கதரணிந்து காங்கிரஸ் தொண்டுபுரிந்தது நாட்டின் விழிப்பை உணர்த்தியது.

நாங்கள் திரும்பி வந்தபோது காங்கேயத்தில் பஞ்சக் காட்சி கண்டோம். வழியில் கட்டித் தயிர் விற்கப்பட்டது. அது தயிரா வெண்ணெயா என்று யான் ஐயுற்றேன். நண்பர் குமாரசாமியார் கட்டித் தயிரைப் பிட்டுப் பிட்டு உண்டார். அவரை யான் எள்ளிக் கொண்டே வந்தேன்.

ஈரோடு தாலுக்கா மகாநாடு (27-11-1923) பெருந்துறையில் நடந்தது. அதில் தொண்டர்கள் ஊக்கம் புலப்பட்டது. நாட்டு நலனுக்கு எது செய்யவும் தொண்டர்கள் சித்தமாயிருந்தமை நன்கு விளங்கியது. இராமசாமி நாயக்கர் நன்றி கூறியபோது அதில் நட்புரிமை நடம் புரிந்தது.

அறந்தாங்கி தாலுக்கா முதல் மகாநாடு அறந்தாங்கியில் (8, 9-6-1929) கூடியது. அம்மகாநாட்டில் பட்டுக்கோட்டைச் சுயமரியாதைக் கூட்டம் போந்து கலாம் விளைக்கப் போவதாகச் சென்னைக்குச் செய்தி எட்டியது.

அந்நாளில் பட்டுக்கோட்டை, சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு ஒரு சிறு கோட்டையாயிருந்தது உண்மை. பட்டுக்கோட்டைச் சுயமரியாதை நேயர் - பண்டிதர் - திருஞான

சம்பந்த முதலியார் என் கெழுதகை நண்பர்; பட்டுக் கோட்டை வள்ளுவர் கழகத்தின் ஓர் ஆண்டு விழாவை (12-3-1927) என் தலைமையில் நடாத்தி மகிழ்வெய்தினவர்.

என்னை மகாநாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லச் சென்னை நோக்கிய சோமசுந்தரம் பிள்ளையுடன் யான் புறப்பட்டேன். வண்டி திருத்துறைப்பூண்டியை அடைந்தது. அடைந்ததும் சுயமரியாதையர் என்னைச் சூழ்ந்தனர். மூன்றும் வகுப்பிலிருந்த சோமசுந்தரம் பிள்ளை எனக்கு உணவு ஏற்பாடு செய்ய வந்தார். வந்தவர் என்ன கண்டார்? சுயமரியாதையர் எனக்குச் சோறிடுவதையும், காய்கறி பறிமாறுவதையும், இளநீர் தாங்கி நிற்பதையுங் கண்டார். 'நீங்கள் போய்ச் சாப்பிட்டு வாரும்' என்று அவரை அனுப்பினேன். உண்ணல் முடிந்தது. 'சோமசுந்தரம் பிள்ளையைப் பார்த்து, 'இவர் என் நண்பர் பண்டிதர் திருஞானசம்பந்த முதலியார் தம்பி குஞ்சிதபாதம். இவரெல்லாம் இவரைச் சேர்ந்தவர். பட்டுக்கோட்டையில் யான் இறங்கமாட்டேனென்று எனக்கு விருந்தளிக்க இங்கே போந்தனர். இவர்க்கும் எனக்கும் கருத்து வேற்றுமையுண்டு. கருத்து வேற்றுமையைக் கடந்து நட்பு நிற்றலைக் காணுங்கள்' என்றேன். வண்டி புறப்பட்டது; பட்டுக்கோட்டை அணைந்தது. 'ஜஸ்டிஸ் கட்சி வாழ்க' எனக் கூக்குரல் கேட்டது. வண்டியிலிருந்த சுயமரியாதையரும் அதை எதிரொலி செய்துகொண்டே இறங்கினர்.

வரவேற்புத் தலைவர் பட்டுக்கோட்டை நாடிமுத்துப் பிள்ளையின் பார்வையில் மகாநாடு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. மகாநாட்டின் காட்சி, எனது தலைமையுரையை,

அறந்தாங்கி தாலுக்கா முதல் மகாநாட்டுக்கு என்னைத் தலைவனாகத் தெரிந்தெடுத்த வரவேற்புக் கூட்டத்தார்க்கும், மற்றவர்க்கும் எனது நன்றி யறிதலான வணக்கம். முதன்முறை கூடியுள்ள இம்மகாநாட்டை, இத்துணைபேர் போந்து சிறப்பித்ததைக்கண்டு களிபேருவகை

எய்துகிறேன். நேற்று, நண்பர் பஷீர் அகம்மதும், யானும் ஈண்டுப் போந்து, இம்மகாநாட்டின் பந்தரைப் பார்த்த போது, "ஒரு தாலூக்கா மகாநாட்டிற்கு இத்தகைப் பெரும்பந்தர் எற்றுக்கு!" என்று பேசிக்கொண்டோம். இப்பொழுது இப்பந்தர், மக்கள் கூட்டத்தால் நிரம்பி யிருப்பதைக் காண்கிறேன். இத்தாலூக்காவின் காங் கிரஸ் பக்தியை யான் வியந்து பாராட்டுகிறேன். காங்கிரஸ்மீது உங்களுக்குள்ள அன்பு மேன்மேலும் ஓங்கி வளருமாறு ஆண்டவனை வழுத்துகிறேன்.

என்று தோற்றுவாய் செய்விக்க உந்தியது. அம்மகாநாட்டில் ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமை ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிந்தது. கொடியேற்று விழா நிகழ்த்திய பஷீர் அகம்மதும் யானும் ஒரே இடத்தில் தங்கியதும், உணவு கொண்டதும் ஹிந்து முஸ்லிம்களிடைச் சகோதர உணர்வை யூட்டின.

மகாநாடு முற்றுப்பெற்ற பின்னை நாடிமுத்துப் பிள்ளை பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையாரையும், பஷீரையும், என்னையும் பட்டுக்கோட்டைக்கு அழைத்தனர். நாங்கள் ஒருநாள் அவர் விருந்தினராயிருந்தோம்; மாலையில் சமயப் பிரசாரம் செய்து திரும்பினோம்.

தொண்டர் மகாநாடு

இராமநாதபுரம் - திருப்பத்தூரிலே (19, 20-1-1924) மூன்று மகாநாடுகள் திரண்டன. ஒன்று அரசியல் மகா நாடு; மற்றொன்று கிலாபத் மகாநாடு; இன்னொன்று தொண்டர் மகாநாடு. இம்மூன்றிலும் ஸ்ரீநிவாச ஐயங் காரும், யாகூப் ஹாஸனும், யானும் முறையே தலைமை வகித்தோம்.

மூவரும் சென்னையினின்றும் புறப்பட்டோம்; மதுரை சேர்ந்தோம். எங்களுக்கென்று காத்திருந்த மோட்டார் வண்டிகள் எங்களை ஏற்றிப் பறந்தன. என் வண்டி சிறிது பின் தங்கிச் சென்றது. அஃது இடையில் போலீஸாரால்

மறிக்கப்பட்டது. அவ்வண்டி இராமநாதபுரத்துள் நுழைய அனுமதி பெறவில்லையாம். போலிஸார் வண்டி எண்ணையும் ஓட்டியின் பெயரையும் பதிவு செய்து, சான்றுக்கு என் பெயரைக் கேட்டனர். யான் பேசாமலிருந்தேன். ஒருவர், 'இன்னும் சுயராஜ்யம் வரவில்லையே. இதற்குள்ளவா இப்படி' என்றார். 'இவர் போலிஸாரா?' என்று கேட்டேன். 'வழிப் போக்கர்' என்று அங்குக் கூடியிருந்தவர் கூறினர். மற்றொருவர், 'இவர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்' என்றார். வண்டி விடப்பட்டது. எங்கள் வரவு நோக்கி முன் ஓடிய வண்டிகள் நின்றன. எல்லாரும் சந்தித்துப் பேசினோம்; திருப்பத்தூரை நண்ணினோம். மகாநாடுகள் செவ்வனே நடைபெற்றன. நிகழ்ச்சிகளில் குறிக்கத்தக்கது ஒன்று.

கிலாபத் மகாநாடு நடைபெற்ற வேளையில் ஒரு கிழவி வைதிகக் கோலத்துடன் பழம் தேங்காய் முதலியன கொணர்ந்து கூட்டத்தினிடைப் புகுந்து வணக்கஞ் செய்தனர். 'இஃதென்ன' என்று யாகூப் ஹாஸன் என்னைக் கேட்டனர். 'இவ்வம்மையார் நகரத்தார். நகரத்துப் பெண் மணிகள் சிவபக்தி சிவனடியார் பக்தியிற் சிறந்தவர். இஃது அடியவர் கூட்டமாக அவர்க்குத் தோன்றியது. முறைப்படி வழிபாடு செய்கிறார்' என்று உரைத்தேன். யாகூப் ஹாஸன் 'இன்னும் இப்படிப்பட்டவர் இருக்கின்றாரே' என்று வியந்தார்.

ஜில்லா

வட ஆர்க்காடு ஜில்லா பதினான்காம் மகாநாடு; இடம்: வேலூர்; (2, 3-5-1920). டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடுவைக் காட்டுப்பாடியில் கண்டேன். இருவேமும் வேலூருக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம்; தோப்பாசாமி மடத்தில் தங்கினோம்.

வேலூர் மகாநாடு என்ன காட்சியளித்தது? ஒற்றுமைக் காட்சியை அளித்தது. பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் என்ற உணர்வோ ஹிந்து முஸ்லிம் என்ற உணர்வோ மகா நாட்டில் தலைகாட்டவில்லை. எல்லாரும் காங்கிரஸ்காரராக - தேசபக்தராக - இந்தியராகக் காணப்பட்டனர். மௌலானா ஷர்புதீன் மகாநாட்டில் புரிந்த தொண்டுகள் என் எதிரிலே உலவுகின்றன. இப்பொழுது அவர் எப்படி இருக்கிறார்? மாற்றத்துக்குக் காரணம் என்னை? தலைவர்களின் தன்னலமும் செருக்கும் மக்களை வகுப்பு வாதிகளாக்குகின்றன. வட ஆர்க்காடும் பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் பிணக்குக்கும், ஹிந்து முஸ்லிம் பூசலுக்கும் இரையாகிறதே என்ற நினைவு தோன்றும்போதெல்லாம் கண்ணீர் பெருகுகிறது.

மடத்துச் சுவாமிகள் விரும்பியவாறு 'அன்பு' என்ற பொருள்பற்றி மடத்தில் ஒரு சொற்பொழிவு என்னால் நிகழ்த்தப்பட்டது. சொற்பொழிவு முடிந்த பின்னை இராமலிங்க முதலியார் என்பவர் என்னைத் தனியே கண்டார். கண்டு என்ன சொன்னார்? 'அப்பா! தம்பி! உம்முடைய பேச்செல்லாம் பிராமணருக்குப் பயன்படுகின்றனவேயன்றி மற்றவர்க்குப் பயன்படவில்லையே' என்று சொன்னார். அவர் சொல்லில் பரிவுமிருந்தது; கடிதலுமிருந்தது. 'பிராமணரென்றும் மற்றவரென்றும் யான் கருதுவதில்லை. எனக்கு எல்லாரும் மனிதராகவே தோன்றுகிறார். வகுப்புணர்வை வீழ்த்தவே யான் பிறந்திருக்கிறேன்' என்றேன். 'வேலூர் உம்மால் கெட்டே போகிறது; அடிக்கடி வேலூருக்கு வருகிறீர்; கோட்டை மைதானத்தில் பேசுகிறீர்; மகா நாட்டுத் தலைமையுரையும், மற்றைய நடைமுறையும், இன்றைய 'அன்புப்' பேச்சும் பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்தைக் கொலைசெய்தன' என்று கூறிச்சென்றார். அக்கிழவர் தாசில்தாரா யிருந்தவரென்றும், அசல் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியரென்றும் பின்னே கேள்வியுற்றேன்.

தென்னார்க்காடு ஜில்லா மூன்றாவது மகாநாடு; இடம்: திருப்பாதிரிப்புலியூர்; (15,16-10-1921). இம்மகாநாடு மிக நெருக்கடியான காலத்தில் கூடியது. மலையாளத்தில் குழப்பம்; சென்னையில் ஒரு பெருந் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தம்; நாட்டில் ஒத்துழையாமைப் போர்; எங்கணும் அடக்குமுறை.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கு யான் எப்பொழுது சென்றாலும் ஞானியார் சுவாமிகளைக் கண்டே வருவேன். ஆனால் இம்முறை அடிகளைப் புறக்கண்களால் கண்டேனில்லை. என்னை அழைத்து வருமாறு சுவாமிகள் ஒருவரை அனுப்பினர். 'இம்முறை மன்னிக்குமாறு அடிகட்குத் தெரிவிக்க' என்று சொல்லி அவரை அனுப்பினேன்.

பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார் தமிழ் அமிழ்தை யான் இளைஞனா யிருந்தபோது பன்முறை பருகினேன். திருப்பாதிரிப்புலியூரில் அத்தமிழ்த் தாயை நேரிற் கண்டு உறவாடுஞ் சேயானேன். பண்டிதையார் தமது முதுமையைக் கருதாமலும், கால நெருக்கடியைப் பொருட்படுத்தாமலும் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டது அவர்தம் அஞ்சாமையைப் புலப்படுத்தியது.

மற்றுமோர் அம்மையாரை மகாநாட்டில் கண்டேன். அவர் இந்திய முறையில் கதராடை அணிந்து நின்றார். அவர் யார்? 'தேசபக்தன்' நேயர் - 'நவசக்தி' நேயர் - ஸ்ரீமதி பீட்டர்ஸன் அம்மையார்.

எனக்கென்று ஞானியார் சுவாமிகளின் நண்பர் ஒருவரால் அழகிய இரட்டைக் குதிரைவண்டியொன்று அனுப்பப்பட்டது. அதை யான் பெரிதும் பயன்படுத்தவில்லை. அதைப் பெண்மணிகட்குப் பயன்படுமாறு விடுத்தேன்.

கராச்சியில் (10-7-1921) மௌலானா மகமத் அலியின் தலைமையில் கூடிய அகில இந்திய எட்டாவது கிலாபத் மகாநாட்டில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. அவைகளுள் ஒன்று படையில் முஸ்லிம்கள் சேர்தல் கூடாதென்பது.

தலைவர் மௌலானு பிடிபட்ட காரணத்தால் மகாநாட்டில் அத்தீர்மானத்தையொட்டி ஒருவித முழக்கம் எழுந்தது. அவ்வேளையில் மகாநாட்டில் ஒரு பக்கம் அச்சம் அசைந்தது ; இன்னொரு பக்கம் அஞ்சாமை வீறிட்டது.

திருநெல்வேலி ஜில்லா நான்காவது மகாநாடு : இடம் : தென்காசி; (5, 6-7-1922). இம்மகாநாடு வேனிற்காலத்தில் கூடியது. நானுபக்கங்களினின்றும் குற்ருலத்தில் குழுமியிருந்த அறிஞர் பலர் போதற்குரிய வாய்ப்பையும் மகாநாடு பெற்றது.

தென்காசியில் கூடிய மகாநாடு ஒரு ஜில்லாவினதாகக் காணப்படவில்லை ; ஒரு மாகாண மகாநாடாகவே காணப்பட்டது.

மகாநாட்டில் இளந்தொண்டர் ஈட்டம் பெருகியிருந்தது. அவருள் ஒருவரை வரவேற்புத் தலைவர் அறிமுகஞ் செய்வித்தார். அவரது கருங் குழலும், வீர நோக்கும், புன்னகையும், முக ஒளியும், இளமையும், பணிவும், அடக்கமும் என் உள்ளத்தில் ஓவியமெனப் படிந்தன. அவரைப் பார்த்து, 'தம்பி ! உமது தொண்டால் தமிழ்நாடு பயன் பெறுங் காலம் வரும். நல்ல வயதில் ஒரு தலைவராகுந் திருவுடையவராவீர்' என்று வாழ்த்தினேன். அவ்விளைஞர் 'தேசபக்தன்' கட்டுரையாளருள் ஒருவரா யிருந்தவர். 'தேசபக்தன்' ஈடுகாணம் பறிமுதலானதற்கு மூலமாக நின்ற கட்டுரைகளுள் இளைய நண்பருடையதும் ஒன்று. அவரைத் தென்காசியில் நேரிற் கண்டேன். அவர் யார்? 'தினமணி' ஆசிரியர் டி. எஸ். சொக்கலிங்கம்.

தூத்துக்குடி மாசிலாமணிப் பிள்ளை ஒரு தீர்மானத்தை எடுத்துப் பேசியபோது இடையில், 'பிராமணக் குறும்பு' என்ருெரு சிறு பாணம் பெய்தார். அஃது இராமசாமி நாயக்கரைப் புண்படுத்தியது. அந்நாளில் நாயக்கருக்கு வகுப்புவாதம் நெருப்பாயிருந்தது. இப்பொழுதோ ?

மகாநாடு முடிந்ததும் வரவேற்புத் தலைவரால் அன்பார்ந்த விருந்தளிக்கப்பட்டது. அவர் ஒரு முஸ்லிம் சகோதரர்.

நான்காம் நாள் யான் நண்பருடன் குற்றாலஞ் சென்றேன். யான் நீராடியபோது, அருவி அருகே நின்றவருள் ஒருவர், 'மீண்டும் நாம் வருவோம்' என்றார். வேறு ஒருவர் 'எற்றுக்கு?' என்று கேட்டனர். அதற்கு அவர், 'முதலியார் முடிவுரை அவரை மீண்டும் தென் காசிக்கு அழைக்கும்; அரசாங்க விருந்துக்கு அனுப்பும்' என்று சொன்னார். இன்னொருவர், 'நீங்கள் வீண் பேச்சு பேசுகிறீர். முதலியார் முடிவுரை கடுமையாக இருந்தது உண்மை. அது சட்ட வரம்பு கடந்ததன்று' என்று கூறினார். அப்பேச்சுக்கள் என் காதில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் நுழைந்து கொண்டே இருந்தன.

ஆதிநாராயண செட்டியார் மகாதேவ ஐயர் முதலிய பலர் தென்காசியினின்றுந் திருநெல்வேலிக்கு ஏகினார். டாக்டர் சங்கர ஐயரும், நாயக்கரும், யானும் கல்லிடைக் குறிச்சி பாபநாசம் போந்து, திருநெல்வேலியை அணைந்து நண்பருடன் கலந்தோம். திருநெல்வேலியிலும் பாளையங் கோட்டையிலும் எங்களால் காங்கிரஸ் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீவைகுந்தம், கிருஷ்ணபுரம், ஆழ்வார் திருநகரி, திருச்செந்தூர், தென் திருப்பேரை முதலிய பதிகளினின்றும் அழைப்புக்கள் வந்தன. ஆதிநாராயண செட்டியார், மகாதேவ ஐயர், இராமசாமி நாயக்கர், யான் ஆகிய நால்வரும் அப்பதிகட்குப் போய் ஒவ்வொருவிதத் தொண்டாற்றினோம். நாயக்கரும் யானும் கோயில்பட்டியைக் குறிக்கொண்டோம்; பின்னே விருதுபட்டியில் தங்கினோம். அங்கே மட்டுங் 'கூட்டத்தில் பேசுதல் கூடாது' என்ற கட்டளை பிறந்தது. நாயக்கர் கட்டளையை மீறப் பதைத்தனர். 'சத்தியாக்கிரகப் போர் நிறுத்தப்பட்டுள்ள இவ் வேளையில் பொறுப்புடைய எவரும் சட்ட மீறல் முறை

யாகாது' என்று அவரைத் தடுத்தேன். விருதுபட்டியை விடுத்து ஈரோடு சேர்ந்தோம். யான் சென்னை நோக்கினேன்.

திரிசிராப்பள்ளி ஜில்லா ஆறுவது மகாநாடு; இடம்: குளித்தலையென வழங்குங் குளிர் தண்டலை; (5,6-4-1924). இம்மகாநாட்டில் தலைவர்கள் அணியும், தொண்டர்கள் அணியும், மற்ற அணிகளும் பொலிந்தன; வாழ்த்துப் பாக்கள் மலிந்தன.

இரண்டாம் நாள் பகல் என் உடலில் வெம்மை செறிந்தது. அதை டாக்டர் ராஜனிடம் வெளியிடலாமா என்று நினைந்தேன்; 'அவர் ஆங்கில மருத்துவர்; அம்மருத்துவம் என்னைப் படுக்கையில் கிடத்தினும் கிடத்துமே' என்று எண்ணினேன். 'இடனில் பருவத்துவம் ஒப்புரவுக்கு ஒல்கார் - கடனறி காட்சி யவர்' என்னுங் குறள் நினைவுக்கு வந்தது. அது வெம்மையைப் பொருட்படுத்தி என்னைக் கூம்பவிடவில்லை; கடமைமீதே என்னைச் செலுத்தியது.

தீர்மானங்களெல்லாம் நிறைவேறின. முடிவுரை நிகழ்த்தினேன். அது சிறிது நீண்டுவிட்டது. விரைந்தும் இரைந்தும் பேசினேன். பஞ்சாப் படுகொலையைப் பரபரப்புடன் விண்ணப்பஞ் செய்தேன். அவ்விண்ணப்பம் மகாநாட்டில் எழுச்சி உண்டுபண்ணிற்று. பெண்மக்கள் உள்ளத்தில் கிளர்ச்சி பொங்கியது. அவர் கைகள் பொன்னையும் மணியையும் பொருளையும் பொழிந்தன.

மகாநாடு கலைந்தது. சந்தடியில் சிக்கிக்கொள்ள என் உடல்நிலை இடந்தரவில்லை. யான் நேரே காவேரிக்குச் சென்றேன்; சிறிது நேரங் கழித்து உறைவிடம் வந்தேன். வெஞ்சுரம் என்னை எரித்தது. படுக்கையில் சாய்ந்தேன். இராஜகோபாலாச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன், டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு, இராமசாமி நாயக்கர் முதலிய நண்பர் பலரைக் காணேம். அவரெல்லாம் போய்விட்டனர் என்று கேள்வியுற்றேன். எனது நிலையைக் கண்டு வரவேற்

புத் தலைவர் ஏக்குற்றார். அவருக்கு யான் தேறுதல் கூறி னேன். ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, வ. வே. சு. ஐயர், பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார், இவர்தம் அன்னையார் என்னைச் சூழ்ந்தனர். என் பக்கத்தில் உறவினரில்லை என்ற துன்பம் எனக்குத் தோன்றவில்லை. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி தம்பியாக விளங்கினார்; வ. வே. சு. ஐயர் தமையனாராக இலங்கினார்; பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார் அன்னையாராகப் பொலிந்தார்; இவர் அருமைத் தாயார் பாட்டியாராகத் திகழ்ந்தார். இளம் மாணாக்கர் பலர் நன்னான்கு பேராக முறையிட்டு இட்டு விசிறியதை என்னென்று சொல்வேன்! பண்டிதர் சவுரிராய பிள்ளையின் தம்பியார் டாக்டர் மாசிலாமணி பிள்ளை என் உடல் நிலைமையைச் சோதித்து, 'வெயிலில் ஊர்வலஞ் செல்கிறதே என்று ஐயுற்றேன்' என்ற உரையுடன் அவர்மாட்டுப் பிறந்த அன்பு எனக்குரிய மருந்தாயிற்று. அன்பர்களின் அந் தண்மையில் யான் கிடந்தேன். வெம்மை தணிந்தது.

'மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே'—அப்பர்

மாகாணம்

வருகிறேன்; எங்கே? நாயக்கரையும் என்னையும் பிரித்த இடத்துக்கு வருகிறேன். இனிய காஞ்சி வருகிறேன். காஞ்சி மகாநாட்டை யான் மறவேன்; நாயக்கரும் மறவார்; தமிழ்நாடும் மறவாது. அம்மகாநாடு பலவழியிலுஞ் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பலதிறக் கட்சியார் மகாநாட்டை அணிசெய்ய ஒருப்பட்டது ஒருவிதச் சிறப்பே.

மகாநாட்டுத் தலைமையுரைகளை யான் பத்திரிகை முறையிலோ நடையிலோ எழுதுவதில்லை. அவைகளை யான் வேறு விதமாக அமைப்பது வழக்கம். தலைமையுரைகள்

ஒரு திரண்ட நூலாகிப் பயன்படல் வேண்டுமென்பது எனது உள்ளக்கிடக்கை. வழக்கப்படியே காஞ்சி மகாநாட்டுத் தலைமையுரையையும் அமைத்தேன். அதில் தமிழ்நாட்டைச் சுருங்கிய முறையில் இறக்கியுள்ளேன்.

காஞ்சியில் கூடிய தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸின் (மாகாண மகாநாட்டின்) நடைமுறையைத் தினப்பதிப்புக்கள் விரிவாக வெளியிட்டன. அதை 'நவசக்தி' நிருபர் வாரப்பதிப்புக்கு ஏற்றவாறு சுருங்கிய முறையில் வடித்தனர். அச்சுருக்கம் மகாநாட்டின் நிலைமையை நன்கு விளக்குவதாகும் என்று கருதுகிறேன். அது வருமாறு:—

31-வது தமிழர் மகாநாடு இம்மாதம் 21, 22-ந் தேதிகளில் காஞ்சிபுரத்தில் இனிது நடைபெற்று முடிந்தது. அக்கிராசனர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் 20-ந்தேதி மாலை காஞ்சிபுரம் வந்து சேர்ந்தார். வரவேற்புக்கூட்ட அங்கத்தினர் புகைவண்டி நிலயத்துக்கு வந்திருந்து அவரை வரவேற்று அழைத்துச் சென்றனர். இந்த வைபவத்தை முன்னிட்டு நகர் முழுதும் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. தேசபக்தி புகட்டும் தொடர் மொழிகள் எழுதப்பட்ட வளைவுகள் பல இடங்களில் நாட்டப்பட்டிருந்தன. அக்கிராசனருக்குக் காமாட்சி வாசகசாலையில் தங்குவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருந்தது. அன்று மாலை மேற்படி வாசகசாலையார் முதலியாருக்கு ஓர் உபசாரப்பத்திரம் படித்துக் கொடுத்தார்கள். முதலியார் பதிலளிக்கும் வாயிலாக வாசகசாலைகளின் அவசியத்தைப் பற்றிச் சில மொழிகள் கூறினார்.

நகர சபையின் வரவேற்பு

மறுதினம் 21உ யன்று பகல் 12 மணிக்கு மகாநாட்டுத் தலைவர் மேளவாத்தியம் முதலியவைகளுடன் ஊர்வலமாகக் காமாட்சி நாடகசாலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். வழியெங்கும் ஜனங்கள் கூடியிருந்து வந்தே மாதர கோஷம் செய்தனர். வழியில் நகரசபை மண்டபத்துக்கெதிரில் ஊர்வலம் வந்ததும் அக்கிராசனர் அம்

மண்டபத்துக்குள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கு நகரசபையின் சார்பாகச் சிறந்த தமிழ் நடையில் ஓர் உபசாரப்பத்திரம் படித்துக் கொடுத்தனர். அதில் முதலியார் அவர்களின் 'பாரத சேவையும், தண் தமிழ் நாட்டுத் தொண்டும், செந்தமிழ் நல்வளர்ப்பும், பொது நல ஊழியமும், அறம்பகர்தலும்' போற்றப்பட்டிருந்தன. நகரசபைக்குட்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் 'இந்நகர் சிறுர்களும், சிறுமிகளும் காந்தியடிகள் நிர்மாண திட்டத்து உயிராய் மிளிர்ந்து ஒளி வீசும் இராட்டின நூல் பயிற்சியைப் பெற்று வருவது' குறித்து அவர்கள் மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருந்தார்கள். முன்னம் 'தேசபக்தன்' மூலமும், தற்போது 'நவசக்தி' வாயிலாகவும் நாட்டின் நன்மையை நாடி நிகழ்த்தி வரும் நல்லுரையால் நாடு நவசக்தி பெற்றிருக்கிறதென்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். முதலியார் பதில் அளிக்கையில் நகரசபைகளும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களும் நகர அபிவிருத்திக்காகப் பாடுபடுவதுடன் தேச நன்மையையும் கவனிக்க வேண்டுமென்றும், கதர்த் திட்டத்தைக் காந்தியடிகள் அரசியல் கலப்பற்றதாகச் செய்திருப்பதால் அதில் முக்கியமாக ஈடுபட வேண்டுமென்றும், சுகாதார விஷயத்தில் பெரிதும் கவனம் செலுத்துவதுடன் பள்ளிக்கூடங்களில் சிறுவர் சிறுமிகளுக்குச் சுகாதார விதிகளைப் போதிக்க வேண்டுமென்றும் கூறினர். பின்னர் ஊர்வலம் மகாநாடு நடப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த காமாட்சி நாடகக் கொட்டகையை அடைந்தது. மகாநாட்டை முன்னிட்டு நாடகசாலை மிகவும் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. பந்தலுக்குள் புகுந்ததும் எம். சிங்காரவேலு செட்டியார் அவர்களால் தேசியக்கொடி நாட்டும் வைபவம் நடத்தப்பெற்றது.

முதல் நாள்

மகாநாடு பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று. மகாநாட்டிற்குச் சுமார் 400 பிரதிநிதிகள் பற்பல

ஜில்லாக்களிலிருந்தும் வந்திருந்தார்கள். இவர்களேயன்றி நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்க ஏராளமான ஜனங்கள்வந்து கூடியிருந்தார்கள். எனவே, ஜனத்திரள் பந்தல் முழுவதும் நிரம்பியிருந்தது. பல பெண்மணிகளும் பிரதிநிதிகளாகவும் நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்போராகவும் வந்திருந்தார்கள். மேடையில் இருந்த பிரமுகர்களில் கீழ்க் கண்டவர் இருந்தனர். எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், ஏ. அரங்கசாமி ஐயங்கார், டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு, ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர், எஸ். சத்தியமூர்த்தி, டி. வி. வேங்கடராமையர், சி. ஆர். ரெட்டியார், ஓ. கந்தசாமி செட்டியார், ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியார், டி. ஏ. இராமலிங்கஞ் செட்டியார், ஸி. வி. வேஙகட்ரமண ஐயங்கார், எம். சிங்காரவேலு செட்டியார், வி. சக்கரைச் செட்டியார், கே. பாஷ்யம், பக்தவத்ஸலம் நாயுடு, எம். கே. ஆச்சாரியார், எஸ். முத்தையா முதலியார், ஹமீதுகான், ஷாபி மூகம்மது, எஸ். இராமநாதன், கே. சந்தானம். ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஏ. இராமசாமி முதலியார், குருசாமி நாயுடு, கண்ணப்பர் முதலியோர் விஜயம் செய்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆரம்பத்தில் தெய்வப் பிரார்த்தனைகளும், தேசிய கீதங்களும் பாடப்பட்டன. பின்னர் உபசரணைக் கூட்டத் தலைவர் சி. என். முத்துரங்க முதலியார் தமது வரவேற்பு உபந்நியாசத்தைப் படித்தார். அவருடைய உபந்நியாசத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைப் பலமாகக் கண்டிக்கும் பாகம் வந்தபோது பிரதிநிதிகளில் சிலர் அதிருப்தி காட்டி ஆட்சேபித்தனர்.

அக்கிராசனர் தெரிந்தெடுப்பு

வரவேற்பு உபந்நியாசம் முடிந்ததும் சி. வி. நாயுடு அக்கிராசன பதவிக்குத் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரைப் பிரரேபித்தார். சி. வரதாச்சாரியார் இதை ஆமோதித்த பின்னர், எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும்,

டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுவும் பிரரேபணையை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதனால்தான் தமிழர் ஒற்றுமைப்படக் கூடுமென்றும், இவ்வழியிலே முதலியார் சிறந்த ஊழியம்செய்து வந்திருக்கிறாரென்றும், தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே நடக்கும் காங்கிரஸ் கூட்டங்களுக்கு முதலியார் சென்றதில்லையாயினும், அவரது அரசியல் அறிவுக் கூர்மையைக்கண்டு தாம் அதிசயப்பட்டிருப்பதாகவும், மனஸ்தாபங்கள் ஏற்படுங் காலத்தில் அவர் நடுநிலைமையிலிருந்து அரிய ஊழியம் செய்திருப்பதாகவும் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் குறிப்பிட்டார். பின்னர் முதலியார் அக்கிராசன பீடத்தமர்ந்து தமது உபந்நியாசத்தைப் படித்தார். பிரதிநிதிகளும் மற்றவர்களும் உற்சாகத்துடன் பிரசங்கத்தை முழுதும் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததுடன் இடையிடையே கரகோஷமுஞ்செய்து ஆரவாரித்தார்கள்.

அநுதாபத் தீர்மானம்

அக்கிராசன உபந்நியாசம் முடிந்ததும், 'தேசபக்த சிகாமணிகளான தேசபந்து தாஸர், வா. வே. சுப்பிரமண்ய ஐயர், கிருஷ்ணசாமி சர்மா, சுப்பிரமணிய சிவம், தியாகராஜ செட்டியார், பக்கிரிசாமிப் பிள்ளை, டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலானோர் இவ்வாண்டு உயிர் நீத்ததால் நமக்கு ஏற்பட்ட ஆருத்துயரத்தையும், நம் தேசத்திற்கேற்பட்ட பெருத்த நஷ்டத்தையும், இம்மகாநாடு தெரிவித்துக் கொள்கிறது' என்ற அநுதாபத் தீர்மானம் தலைவரால் பிரரேபிக்கப்பட்டது. இத்தீர்மானத்தை எல்லோரும் எழுந்து நின்று ஏக மனதாக நிறைவேற்றி வைத்தனர். இத்துடன் முதல் நாள் கூட்டம் முடிவடைந்தது. அன்று மாலை சபர்மதியிலிருந்து வந்து சேர்ந்த சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரால் கதர் கண்காட்சிச்சாலை திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் நாள்

22உ ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 1 மணிக்கு மீண்டும் மகாநாடு கூடிற்று. யாழ்ப்பாணம் மாசிலாமணிப் பிள்ளையின் புதல்வியர் ஆரம்பத்தில் வீணை வாசித்துக் கொண்டு அதன் இசைக்கிணங்கச் சில தேசீய கீதங்களும் பாடினர். முதல்நாள் வந்தவர்களைத் தவிர ச. இராஜகோபாலாச்சாரியார், சாமி வேங்கடாசலம் செட்டியார், பி. டி. ஆஷர் முதலியோரும் இன்று வந்திருந்தனர். அக்கிராசனர் தொடக்கத்தில் அபிப்பிராய பேதங்கள் பல இருந்தபோதிலும் எல்லாரும் பொறுமையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், மகா நாட்டைத் தெய்வ சபையாகப் பாவித்துச் சந்தடி செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார். பின்னர் விஷயாலோசனைக் கமிட்டியில் நிறைவேறிய அடியிற்கண்ட தீர்மானத்தை எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் பிரரேபித்தார் :—

பாட்னா முடிவு

(a) பாட்னாவில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கூட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை, கதராடை எப்போதும் கட்டாயமாய் உடுத்தவேண்டும் என்ற மாறுதலுடன், காங்கிரஸ் தீர்மானிக்க வேண்டுமாய் இம்மகாநாடு சிபார்சு செய்கிறது.

(b) இப்போது சுயராஜ்யக் கட்சியார் நடத்திவரும் ராஜீயத் திட்டத்தில் குறைவுபடாமல், இன்னும் தீவிரமாக, காங்கிரஸ் ராஜீய வேலைத் திட்டத்தை நடத்திச் சட்ட சபைத் தேர்தல்களையும் நடத்த வேண்டுமென்றும், இனி, தனிப்பட்ட சுயராஜ்யக் கட்சி வேண்டாமென்றும், இம்மகாநாடு கான்பூர் காங்கிரஸுக்குச் சிபார்சு செய்கிறது.

மேற்கண்ட தீர்மானத்தின்மீது ஐயங்கார் பேசுகையில் இத்தீர்மானம் தமிழ் நாட்டிற்குப் புத்துயிரையும்,

ஒற்றுமையையும் அளிக்குமென்ற நம்பிக்கையினாலேயே இதைத் தாம் பிரரேபிக்க ஒப்புக்கொண்டதாகவும், தேசிய இயக்கத்துக்கு விரோதிகள் பலர் இருக்கையில், காங்கிரஸும் சுயராஜ்யக் கட்சியும் ஒன்றுபட வேண்டுவது அவசியமென்றும், காங்கிரஸைப் பழைய மிதவாத சபையாக்க வேண்டுமென்று சிலரும், பரஸ்பர ஒத்துழைப்பைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று மற்றும் சிலரும் முயற்சி செய்கிறார்களாதலால் அவர்களுக்கு நாம் இடங்கொடுக்கக் கூடாதென்றும், இத்தீர்மானம் அவர்களுக்குத் தக்க பதில் ஆகுமென்றும், சுயராஜ்யக் கட்சியார் சுயராஜ்யம் கிடைக்கும்வரை தடைமுறையையே கைக்கொண்டு வருவார்களென்றும், அரசாங்கத்தாரோடு ஒருகாலும் ஒத்துழைக்க மாட்டார்களென்றும் கூறினார்.

டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு மேற்கண்ட தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகையில், தேசத்தார் ஒருமுகமாக அரசாங்கத்தைத் தாக்குவதற்குப் பதிலாக ஒருவரோடொருவர் சண்டையிடும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டதென்றும், இந்நிலைமைக்கு இனியும் இடங்கொடாமல் காங்கிரஸைச் சுயராஜ்யக் கட்சியாரிடம் ஒப்புவித்துவிட வேண்டுமென்றும், அக்கட்சியார்தான் அரசாங்கத்தைக் கண்களில் விரல்விட்டு ஆட்டி வருகிறார்களென்றும், சட்டசபைகளில் பிராமணர்கள் அதிகமாகப் புகுந்துவிட்டால் என்ன செய்கிறதென்று சிலர் கேட்கிறார்களென்றும், பிராமணர்களுடன் போராடுவதற்குப் பயந்து அதிகாரவர்க்கத்துடன் போராட்டத்தை நிறுத்தக்கூடாதென்றும், பிராமணர்கள் எவ்வளவு முயன்றாலும் சில ஸ்தாபனங்களுக்குமேல் கைப்பற்ற முடியாதென்றும், அப்படிச் சந்தேகமிருந்தாலும் ஒரு சமரசக் கமிட்டி அமைத்து அதன் மூலம் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் கூறினார். இத்தீர்மானத்திற்கு எம். சிங்

காரவேலு செட்டியார் அடியிற்கண்ட திருத்தப் பிர ரேபணை கொண்டுவந்தார் :—

இப்பொழுது சுயராஜ்யக் கட்சியார் நடத்திவரும் ராஜீயத் திட்டத்தில் குறைவுபடாமல் இன்னும் தீவிரமாகக் காங்கிரஸ் ராஜ்ய வேலைத் திட்டத்தை நடத்திச் சட்ட சபைத் தேர்தல்களையும் நடத்தவேண்டுமென்றும், இனித் தனிப்பட்ட சுயராஜ்யக் கட்சி வேண்டாமென்றும், சட்ட சபைகளில் அதிகார விஷயங்களில் ஒத்துழையாமையை அநுஷ்டித்துக் கவர்ன்மெண்டின் நடவடிக்கைகளை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யவேண்டிய முறைகளைக் காங்கிரஸ் ஏற்கவேண்டு மென்றும், காங்கிரஸ் இதை யேற்காவிட்டால் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் கமிட்டியிலாவது, வேறு உத்தியோகங்களிலாவது பதவியேற்காமல் அரசியலை ஸ்தம்பிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும், அதுவும் பயன்படாவிட்டால் முழு ஒத்துழையாமையை அநுஷ்டித்துச் சுயராஜ்யம் பெறவேண்டு மென்றும் இம்மகாநாடு கான்பூர் காங்கிரஸுக்குச் சிபார்சு செய்கிறது.

இராமபத்திர உடையார் திருத்தப் பிரரேபணையை ஆதரித்தார்.

எதிர்ப்பு

ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர், தீர்மானம் திருத்தப் பிரரேபணை இரண்டையும் எதிர்த்துப் பேசுகையில் கூறியதாவது :—"பாட்னா தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதாக இத்தீர்மானம் கூறுகிறது. ஆனால் பாட்னா தீர்மானம் என்னவென்பதே அநேகருக்குத்தெரிந்திராது. மகாத்மா காந்தி சுயராஜ்யக் கட்சியின் திட்டத்தை அங்கீகரிக்க வில்லையென்பது வெளிப்படை. சுயராஜ்யக் கட்சியார் காங்கிரஸ் நிர்மாணத் திட்டம் நடைபெற வொட்டாமல் தடைசெய்து கொண்டிருந்தபடியால், அவர்கள் தனியாகத் தொலைந்து போகட்டுமென்று விடப்பட்டார்கள்.

அவர்களுடைய திட்டத்தை மகாத்மாவும் மற்றவர்களும் அங்கீகரித்திருந்தால் சுயராஜ்யக் கட்சியென்ற தனிக் கட்சியே இருந்திராது. அப்படியிருக்க இப்போது அவர்களுடைய திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் முழுதும் ஏற்றுக்கொள்வதென்ருல் இதைவிட அவமானம் வேறில்லை. பின்னர் காங்கிரஸில் ஒத்துழையாமைக்கே இடமிராது. சுயராஜ்யக் கட்சியின் திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்வதற்கு அவர்கள் சாதித்திருப்பது என்ன? வரவு செலவுத் திட்டத்தை அவர்கள் நிராகரித்திருக்கலாம். ஆனல் ஒரு பைசாவேனும் வரி குறைந்ததா? மந்திரியின் சம்பளத்தை மறுத்தார்கள். ஆனல் அப்பணத்தை ஒரு வெள்ளைக்காரன் கொண்டு போனன். இரட்டை ஆட்சியைக் குலைத்தார்களென்ருல் ஒற்றை ஆட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது. இத்துடனில்லாமல் பண்டித நேரு, படேல் முதலியோர் கமிட்டி அங்கத்தினர் பதவிகளையும் அக்கிராசன பதவிகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டார்கள். தாம்பேயை எல்லாரும் திட்டினது உண்மைதான். ஆனல் துட்டுவந்து அவர் பெட்டி நிரம்புகிறதேயன்றித் திட்டு ஒன்றும் அவரைச் செய்யவில்லை. எனவே காங்கிரஸ் சுயராஜ்யக் கட்சித் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வது முற்றிலும் தவருகும்''

பின்னர், எஸ். இராமநாதன் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசினர். இத்தீர்மானம் நிறைவேறிவிட்டால், சுயமரியாதையுள்ள ஜஸ்டிஸ் கட்சியினரோ, மிதவாதியோ காங்கிரஸில் வந்து சேரமாட்டாரென்றும், 1920-ம் வருஷத்தில் காங்கிரஸ் ஒத்துழையாமையை ஏற்றுக்கொண்டதும், சட்டசபை பகிஷ்காரப் பிரசாரத்திற்குப் பணம் கொடுக்க அரங்கசாமி ஐயங்கார் முதலியோர் மறுத்து விட்டாரென்றும், இப்போது மட்டும் ஒத்துழையாமைத் திட்டத்திற்காக வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தை அவர்கள் எவ்வாறு கேட்கலாமென்றும் கூறினர்.

இப்போது எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் எழுந்திருந்து, ஒற்றுமையை முன்னிட்டு அத்தீர்மானத்தின் இரண்டாம்

பகுதி கொண்டுவரப்பட்டதென்றும், காங்கிரஸில் சுய ராஜ்யக் கட்சியாருக்கே சட்டசபை வேலை ஒப்படைத் திருப்பதால் மாற்சல்யம் ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டு எல்லாரும் கலந்து வேலை செய்வதே அதன் நோக்கமென் றும், பெல்காம் ஒப்பந்தத்தை ஒப்புக்கொண்ட சுயராஜ் யக் கட்சியினராகிய தாம் அதை வற்புறுத்த விரும்ப வில்லை யென்றும், சுயராஜ்யக் கட்சி தனிக்கட்சியாக இருந்து சட்டசபை வேலையை நடத்த வேண்டுமென்று சபையோர் அபிப்பிராயப்பட்டால் அவ்வாறு செய்யச் சித்தமாயிருப்பதாகவும் கூறினார்.

வேங்கடகிருஷ்ண பிள்ளை தீர்மானத்தின் இரண்டா வது பகுதியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று ஒரு திருத் தத்தைப் பிரரேபித்தார்.

பின்னர், எஸ். சத்தியமூர்த்தி ஐயர் அசல் தீர் மானத்தை ஆதரித்துப் பேச எழுந்து நாயக்கர், இராம நாதன் இவர்களுடைய ஆட்சேபங்களுக்கு விஸ்தார மாகப் பதில் கூறினார். சுயராஜ்யக் கட்சியார் செய்திருக் கும் வேலைகளைப்பற்றி மகாத்மா காந்தி சிலாகித்துக் கூறி யிருப்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டினார். சுயராஜ்யக் கட்சியார் செய்து முடித்திருக்கும் வேலைகளைப் பற்றியும் அவர் விரிவாகச் சொன்னார். காங்கிரஸ் பணத்தைச் சட்டசபை வேலைக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்ற ஆட்சேபத்துக்கு அவசியமே யில்லையென்றும், தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு ரூபா 2000 கடன் இருக் கிறதென்றும் அவர் தெரிவித்தார். சுயராஜ்யக் கட்சியின் மூன்று வருஷ வேலைக்குப் பிறகு தாம்பே ஒருவர்தான் தவறிப்போயிருக்கிறாரென்றும், அவரையும் தாங்கள் கண்டித்து ஒதுக்கிவிட்டதாகவும் மற்றக் கட்சியினரோ உத்தியோக வேட்டையையே முக்கியமாகக் கொண்டிருக் கிறாரென்றும் குறிப்பிட்டார். ஜஸ்டிஸ் கட்சியாரும், மிதவாதிகளும் வரமாட்டார்களென்று இராமநாதன் சொன்னாரென்றும், எல்லாரும் வரவேண்டுமென்பதற்கு

இங்கே என்ன சமாராதனையா, ஊர்வலமாவென்று அவர் வினவினார்.

இராஜகோபாலாச்சாரியார்

இச்சமயத்தில் இராஜகோபாலாச்சாரியாரின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதாகச் சிலர் கேட்டுக் கொண்டனர். ஆச்சாரியார் கூறியதின் சாரமாவது :—"தீர்மானத்தின் முதல்பாகம் நிறைவேறினால் நான் சந்தோஷமே யடைவேன். மகாத்மா காந்தி கதர் உடுத்துவதைக் கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டியதில்லையென்று கருதினார். இந்த ஏழை தேசத்தில் ஒருவர் பல உடைகள் வைத்திருக்க முடியாதென்றும், ஆகையால் காங்கிரஸ் வைபவங்களுக்குக் கதர் கட்டுவதென்றால் எப்போதும் கதர் கட்டவேண்டியிருக்குமென்றும் அவர் நினைத்து இவ்வாறு செய்தார். ஆயினும் தமிழ் நாடு கதரைக் கட்டாயமாகச் செய்தால் அவருக்கு மிகுந்த சந்தோஷம் ஏற்படும். ஆனால் வெறும் தீர்மானத்தோடு மகாத்மா சந்தோஷமடைய மாட்டார். காரியத்தில் நமது அபிமானத்தைக் காட்டவேண்டும். கதரைக் கட்டாயமாகச் செய்யாவிட்டாலும் மோசம் எதுவுமில்லை. ஆகவே முதல் பகுதி நிறைவேறினும், நிறைவேறாவிடினும் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. இரண்டாவது பகுதியைமட்டும் நான் ஆதரிக்கமுடியாது. இன்றளவும் சட்டசபை விஷயத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. என்னைப்போல் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் பெரும்பான்மையோராய் இல்லாவிடினும் பலர் இருக்கிறாரென்பது வெளிப்படை. நமக்கு நம்பிக்கையில்லாத ஒரு வேலையைப்பற்றிய வரையில், இப்படிச்செய், அப்படிச் செய் என்று நாம் ஏன் சொல்லவேண்டும்? அவ்வப்போது சமயோசிதமாகக் காரியங்கள் செய்யும்படி சுயராஜ்யக் கட்சியாரை விட்டுவிட வேண்டும். அரசாங்கத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும், இன்னும் தீவிரமாக நடத்த வேண்டுமென்றும் அவர் சொல்கிறார்.

பண்டித நேருவுக்கு இந்த ஆசை கிடையாதா? இல்லாவிடில் கெல்கார் முதலியவர்களை அவர் எதிர்த்து ஏன் இத்துணை தூரம் போராடவேண்டும்? எவ்வளவோ இடையூறுகளுக்கிடையில் பண்டித நேரு எல்லாரும் கண்டு அதிசயப்படும்படி காரியம் நடத்திவருகிறார். நாம் காகித மூலமாகச் சிலயோசனைகளைச் சொல்லி அவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாது. சுயராஜ்யக் கட்சியார் முடிவில் சட்டசபைகளை விட்டு வந்து தம்முடன் சேர்ந்து வேலை செய்வார்களென்ற நம்பிக்கையாலேயே மகாத்மா காந்தி அவர்களை ஆதரித்து வருகிறார். மற்றொரு விஷயம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சுயராஜ்யக் கட்சித் தலைவரான எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கையில் அக்கட்சியைச் சேர்ந்த எம். சிங்காரவேலு செட்டியார் திருத்தப் பிரரேபணை கொண்டு வருவது உசிதமன்று. எனவே, தீர்மானத்தின் இரண்டாம் பாகத்தை நான் ஆதரிப்பதற்கில்லை.''

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் ஒற்றுமைக்காகக் கொண்டுவந்த இத்தீர்மானத்தினால் பிளவு ஏற்படும்போலிருப்பதால் தீர்மானத்தின் இரண்டாவது பகுதியை வாபீஸ் வாங்கிக் கொள்வதாகக் கூறினார்.

எனவே, தீர்மானத்தின் முதல் பகுதியை மட்டும் அக்கிராசனர் ஓட்டுக்கு விட்டார். அது பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேறியது.

* * * *

(பலவகைத் தீர்மானங்கள் நிறைவேறின.)

* * * *

நிராகரிக்கப்பட்ட தீர்மானங்கள்

அடியிற்கண்ட இரண்டு தீர்மானங்கள் பாக்கியிருந்தன:—

தேசிய முன்னேற்றத்திற்கு இந்து சமூகத்தாருக்குள்ளும் பற்பல ஜாதியாருக்குள்ளும் பரஸ்பர நம்பிக்கையும்,

துவேஷமின்மையும் ஏற்படவேண்டுமாகையால் ராஜீய சபைகளிலும், பொது ஸ்தாபனங்களிலும், பிராமணர், பிராமணரல்லாதார், தீண்டாதார் எனக் கருதப்படுவோர் என்ற இம்மூன்று பிரிவினருக்கும் தனித் தனியாக ஜனத்தொகை விழுக்காடு தங்கள் தங்கள் சமூகத்திலிருந்து பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள உரிமை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இம்மகாநாடு தீர்மானிக்கிறது.

தேசிய ஒற்றுமையையும் பற்பல சமூகத்தாரின் நன்மைகளையும் உத்தேசித்துக் கான்பூர் காங்கிரஸில் சட்ட சபைத் தேர்தல்களைக் காங்கிரஸ் நடத்தும்படி தீர்மானித்த பிறகு நமது மாகாணத்தில் அத்தேர்தல்களை நடத்தும் பொருட்டு ஒரு தேர்ந்தெடுக்கும் கமிட்டியை நியமித்து நடத்தி வைப்பது அவசியமாகும் என்று இம்மகாநாடு தீர்மானிக்கிறது.

மேற்கண்டவற்றில் முதல் தீர்மானத்தை ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கரும், எஸ். இராமநாதனும் கொண்டு வருவதாக இருந்தனர். மற்றது விஷயாலோசனைக் கமிட்டியில் நிறைவேற்றப்பட்டு டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு அவர்களால் பிரரேபிக்கப்படவிருந்தது. முதல் தீர்மானம் விஷயாலோசனைக் கமிட்டியில் அடிபட்டுப் போனது. இவ்விரண்டு தீர்மானங்களும் ஒழுங்குக்கு மாறானவை யாதலால் அவற்றைப் பிரரேபிக்க அநுமதிக்க முடியாதென்று அக்கிராசனர் தெரிவித்தார். ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர் இத்தீர்ப்பை ஆட்சேபித்தார். தீர்ப்புக்குக் காரணம் உண்டா, அக்கிராசனரின் யதேச்சாதிகாரந்தான் காரணமாவென்று அவர் வினவினார். சபையோர் தலைவர் தீர்ப்புக்கு உட்படவேண்டுமென்று கூக்குரலிட்டனர். நாயக்கர் நான் தலைவரிடம் பேசுகிறேன். அவர் என்னை வெளிப்படுத்தவும் அடக்கவும் உரிமையுடையவர். அவர் உத்தரவின்றி மற்றவர் கலவரம் செய்தால் தாம் சும்மாயிருக்க முடியாதென எச்சரிக்கை செய்தார். அப்போது அக்கிராசனர் எழுந்து

தாம் எவ்வித அடக்குமுறையையும் கையாளவில்லையென்றும், நாயக்கர் தமது பிரிய நண்பராயினும் அக்கிராசனர் என்ற முறையில் தமது கடமையைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறதென்றும், சட்டசபை வேலையைக் காங்கிரஸே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற தீர்மானம் நிறைவேறாதபடியாலும் அவ்வேலையை நடத்தச் சுயராஜ்யக்கட்சிக்கே அதிகாரங் கொடுத்திருப்பதாலும், சட்டசபை வேலைக்கே உரிய வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்வத்தைப்பற்றி மகாநாடு யோசிக்க உரிமையில்லையென்றும், சுயராஜ்யக் கட்சிக் கூட்டத்திலேயே இதைப்பற்றி ஆலோசித்தல்வேண்டுமென்றும், ஆதலால்தான் தாம் தீர்மானங்களை நிராகரித்து விட்டதாகவும் கூறினார். உடனே ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர், எஸ்.இராமநாதன், சுரேந்திரநாத்-ஆரியா, சக்கரைச் செட்டியார் இந்நால்வரும் சபையைவிட்டு வெளியேறிச் சென்றனர்.

பின்னர், எம். கே. ஆச்சாரியார் வரவேற்புக்கூட்டத்தின் சார்பாக அக்கிராசனர்க்கும், பிரதிநிதிகளுக்கும் வந்தனங் கூறினார். ஆர். கே. ஷண்முகஞ் செட்டியார் பிரதிநிதிகளின் சார்பாக வரவேற்புக் கூட்டத் தலைவர், காரியதரிசிகள் முதலியோர்க்குச் சிறந்த ஏற்பாடுகள் செய்து உபசரித்ததற்காக நன்றி கூறினார். எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அடுத்த மகாநாட்டைச் சென்னைக்கு அழைத்தது கரகோஷத்துடன் சபையோரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. முத்துரங்க முதலியார் மகாநாடு ஒற்றுமையுடன் நடந்து முடிந்தது குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்ததுடன், முதலியார் தமது இனிய மொழிகளாலும், அரிய உபதேசங்களாலும் நல்வழி காட்டியதற்காக வந்தனங் கூறி, பிரதிநிதிகளுக்கு வசதிகளில் குறைவிருந்தால் மன்னிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

தலைவரின் முடிவுரை

பின்னர், அக்கிராசனர், கலியாணசுந்தர முதலியார் முடிவுரை கூறும் வாயிலாகப் பேசியதின் சாரம் வரு.

மாறு :—தொடக்கத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் இங்குக் கூடி இறுதியிலும் மகிழ்ச்சியுடனேயே நாம் கலைகிறோம். ஆனால் என் மனத்தைமட்டும் ஒன்று வருத்துகிறது. என் அரிய நண்பர்கள் என் மீது பழிகூறிவிட்டு வெளிச் சென்றார்கள். அப்பழி என்னைச் சாராது. அவர்கள் கருதுமாறு எவர் தூண்டுதலாலாதல் அதிகாரத்தாலாதல் வகுப்புத் தீர்மானத்தை யான் வீழ்த்தவில்லை. மனச்சான்று வழி நின்று நியாய வரம்புக்கு உட்பட்டே எனது கடனாற்றினேன். எவர் விருப்பத்துக்கும் யான் கட்டுப்பட்டவனல்லன். யான் கூறிய காரணம் நியாயமானதே. வெளியேறிய அன்பர்கள் உடல் ஈண்டில்லையேனும், அவர்கள் ஆன்ம நேயம் ஈண்டு நிலவுகிறது. அவர்கள் நேயமன்றோ உங்களை ஈண்டுக் கலையாதவாறு காத்து நிற்கிறது? பழம் பெருமைவாய்ந்த இக்காஞ்சிமா நகரம் மகாநாட்டைச் சிறப்பாக நடாத்தி நற்பெயர் பெற்றுவிட்டது. எவ்வித மான கேடுமின்றி மகாநாடு இனிது நிறைவேறியது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடைதல் வேண்டும். காங்கிரஸ் காரரல்லாத பலர் இம்மகாநாட்டுக்கு விஜயம் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அடுத்த மகாநாடு கூடுவதற்குள்ளாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சி, சுயராஜ்யக் கட்சியென்ற வேற்றுமையின்றி எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்க்கும் காலம் வந்துவிடுமென நம்புகிறேன். மகாநாடு இவ்வளவு சிறப்பாக நடந்ததற்குக் காரணர்களான, வரவேற்புக் கூட்டத்தலைவர் முத்துரங்க முதலியார், காரியதரிசி நரசிம்மாச்சாரியார், கண்ணப்பர், இரு இராஜரத்னங்கள் முதலியவர்களுக்கும், மற்றும் அரும்பாடுபட்டு உழைத்த தொண்டர்களுக்கும் நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இனி நாம் நிறைவேற்றிய முக்கிய தீர்மானத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். 'என்னுடைய விருப்பத்தின்படி காங்கிரஸே சுயராஜ்யக் கட்சி வேலையை ஏற்றுக்கொண்டு தீவிரமாக நடத்தவேண்டுமென்ற பகுதி நிறைவேறவில்லை. பல காரணங்களினால்

இத்தீர்மானம் வாபீஸ் வாங்கிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும், இங்குள்ளோர் பலருடைய கருத்து அதை ஆதரிப்பதாகவே இருக்குமென நம்புகிறேன். ஆகவே, நாமெல்லாரும் ஒற்றுமையுடன் வேலைசெய்ய இயலுமாறு சுயராஜ்யக்கட்சித் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்த முயலும்படி. எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கான்பூர் காங்கிரஸின் முடிவு எவ்வாறாயினும், சுயராஜ்யக் கட்சியாரின் வேலைக்கு யான் எவ்வித இடையூறும் செய்யப் போவதில்லை. ஆனால் தனிப்பட்ட சுயராஜ்யக் கட்சித் தலைவர்கள் தவறு செய்யும்போது அவர்களைக் கண்டிக்க நமக்கு உரிமையுண்டு. இவ்வுரிமையை நான் என்றும் நெகிழவிடப் போவதில்லை.

வகுப்பு வேற்றுமை

இம்மகாநாட்டில் வகுப்பு வேற்றுமை உணர்ச்சி பெரிதும் தலைகாட்டிற்று. இந்த வேற்றுமையை ஒழித்து விடும்படி உங்களைப் பெரிதும் வேண்டிக்கொள்கிறேன். என்னைக் கேட்டால், நான் பிராமணன் என்றாவது பிராமணரல்லாதவன் என்றாவது சொல்லமாட்டேன்; நான் ஓர் இந்தியன் என்றே கூறுவேன். நான் கலாசாலையை விட்டு நீங்கித் தேசியத் தொண்டில் தீவிரமாக இறங்கியதற்கு இரண்டு முக்கிய காரணம் உண்டு. முதலாவது யான் பெரிதும் போற்றி வந்த பெஸண்ட் அம்மையார் காப்பில் வைக்கப்பட்டதாகும். இரண்டாவது காரணம் அப்போது தோன்றிய ஜஸ்டிஸ் கட்சியை எதிர்த்துத் தேசத்தில் ஒற்றுமை நாட்டவேண்டுமென்ற விருப்பமாகும். இப்போதோ முன்னைவிட பிராமண பிராமணரல்லாதார் வேற்றுமை அதிகமாயிருக்கிறது. இவ்வேற்றுமையை இன்னும் வளரவிட்டால் நாம் சுயராஜ்யம் பெறப்போவதில்லை. சாதி வேற்றுமை உணர்ச்சியைக் கடலில் அமுத்திவிட்டு எல்லோரும் இந்நாட்டு மக்கள், இந்தியர் என்ற உணர்ச்சியை வளர்ப்போமாக. ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுக்கும் முறையைக் கற்றுக்

கொண்டால் நாம் இம்முயற்சியில் வெற்றியடைவோம். மகாத்மாவின் வாழ்க்கையிலிருந்து நாம் இப்பாடத்தை முக்கியமாய்க் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். காந்தியடிகளின் சிறந்த குணங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலைசிறந்தது எது என்று கேட்டால் அவருடைய விட்டுக்கொடுக்குங் குணமே என்று சொல்வேன். பலவீனங் காரணமாக அவர் விட்டுக் கொடுக்கிறாரில்லை. அதற்கு மாறாகத் தமது ஆன்மசக்தி மிகுதியின் காரணமாய் அவர் விட்டுக் கொடுத்து வருகிறார். எனவே, இந்த அருங்குணத்தை நாமும் மேற்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து ஒற்றுமையை நாட்டுவோமாக. தீண்டாமையைப்பற்றியும் ஒருதீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். இதைப் பற்றி எனது முன்னுரையில் விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். தீண்டாமை என்னும் சாபம் உள்ளவரையில் பாரதமாதா சிறையினின்று விடுதலை பெறமாட்டாள் என்று மறுபடியும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் தீண்டாமையும், பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் வேற்றுமையும் முழுதும் ஒழிந்த பின்னரே சுயராஜ்யத்திற்காக உழைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் யான் அதை ஒருகாலும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். ஒரு பக்கத்தில் வேற்றுமையொழிந்து ஒற்றுமை நிலைப்பதற்காக நாம் பாடுபடல்வேண்டும்; மற்றொருபுறத்தில் அதிகார வர்க்கத்தை எதிர்த்தும் போராடி வரல்வேண்டும்.

ஒற்றுமைக்கு வழி

தமிழ் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு ஒரே சாதனமாயிருப்பது தமிழ் மொழி என்று மீண்டுமொருமுறை கூறுகிறேன். நாமனைவரும் தமிழர்கள் என்ற உணர்ச்சி பெருகவேண்டும். பிராமணர் தமிழர் அல்லர் என்று சிலர் சொல்கிறார். இதை நான் ஒப்புக்கொள்ளல் முடியாது. ஆந்திர நாட்டில் பிறந்து ஆந்திரம் பேசுவோரெல்லாரும் ஆந்திரராவதுபோல் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து தமிழ் பேசுவோரெல்லாரும் தமிழரே யாவர். நமது

அருமைத் தமிழ் மொழியை மகாத்மா காந்தியும் போற்றி யிருக்கிருர். தென்னுப்பிரிக்காவிலே தமிழர்கள் காந்தி யடிகளுக்குப் பெரிதும் துணை புரிந்ததை நீங்கள் அறி வீர்கள். இதன் பயனுய்த் தமிழர்களிடம் அன்புகொண்ட அடிகள் தமது நன்றியைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டுத் தாம் சிறையிலிருக்கும்போது ஒருமாதகாலம் தமிழ் பயின்ருர். காந்தியடிகளின் வாழ்க்கையைப்பற்றி நான் ஒரு நூல் எழுதி வருகிறேன். அது விரைவில் வெளி யாகும். காந்தியடிகள் கூர்ஜரத்தில் பிறந்தவராயினும் உண்மையில் அவர் ஒரு தமிழரென்று அதில் குறிப்பிட் டிருக்கிறேன். அவர் முகத் தோற்றத்தைக் கவனித்துப் பார்த்தீர்களானுல் அது தமிழர் முகம்போலவே தோன் றும் (கரகோஷம்). மீண்டும் பிறப்புண்டேல் தீண்டாதவர் வகுப்பில் தோன்றப் போவதாக மகாத்மா தெரிவித் திருக்கிருர். அவ்வாறு பிறந்தால் அவர் தமிழ் நாட்டிலே, திருநெல்வேலியிலே, தாமிரபரணி கரையோரத்திலே பிறத்தல் வேண்டும். நானும் அவ்வகுப்பாகை அங்கே தோன்றி அவர்க்குத் தொண்டுபுரிய விரும்புகிறேன். ஆகவே, மகாத்மா விரும்பிப் போற்றும் தமிழ்மொழியை நீங்களும் வளர்த்தல்வேண்டும்.

இந்த மகாநாடு இங்கு இத்துணைச் சிறப்பாய் நிறை வேறியதன் ஞாபகச் சின்னமாக இந்நகரில் ஒரு கதர்கடை யும், நூற்போர் சங்கமும் ஏற்படுத்தும்படி உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொது உடைமைக் கொள்கை என்பது மேனுட்டில் பேச்சளவில் இருக்கிறது. ஆனுல் காந்தியடிகளின் கதர் இயக்கம் பொதுஉடைமைக்கொள் கையை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டு வந்துவிடும். முத லாளி, தொழிலாளி, உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற வேற்றுமைகளின்றி இவ்வுலகம் சீர்படுவதற்கான உயர்ந்த வேதாந்த உண்மையை மகாத்மா உபதேசித்து வருகிருர். எனவே இந்த இராட்டின இயக்கத்தை நீங்கள் அனைவரும் பெரிதும் போற்றி அதற்காக உழைத் தல்வேண்டும். இங்குள்ள தாய்மார்களை நான் சிறப்பாக

வேண்டிக்கொள்வேன். தேசத்திலே அவர்களாலேயே தேசிய உணர்ச்சி பெருகுதல்கூடும். அவர்கள் கதர் உடை அணிந்தால் அவர்களுடைய குழந்தைகளும் நிச்சயமாகக் கதர் அணிவார்கள். நாட்டுத் தொண்டிலே ஈடுபட்டுத் தேசத்திலே ஒற்றுமையையும், தேசாபிமானத்தையும் வளர்க்கும்படி அவர்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். இங்கு அக்கிராசனம் வகித்து நடத்தியதில் தெரிந்தும் தெரியாமலும் நான் பல தவறுகள் செய்திருத்தல்கூடும். கல்வியிலும், அறிவிலும், மற்றும் எல்லாத் துறைகளிலும் எளியவன் யான். ஆகவே பிழைகளைப் பொறுத்து என்னை ஆசிர்வதிக்கும்படி அனைவரையும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். (கரகோஷம்.)

இத்துடன் இரவு 8 மணிக்கு மகாநாடு இனிது முடிவடைந்தது.

* * *

தலைவர்களின் அலுவல்கள்

திங்கட்கிழமை மாலை திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார், ச. இராஜகோபாலாச்சாரியார், எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் இவர்கள் வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலையில் டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடுவின் தலைமையின் கீழ் நடந்த வைபவத்திற்குச் சென்று வந்தார்கள். மாலை 6½-மணிக்கு மகாநாட்டுப் பந்தலில் எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அவர்களின் அக்கிராசனத்தின் கீழ் முதலியார் 'அஹிம்ஸா தர்மம்' என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். மறுதினம் செவ்வாய்க்கிழமை மாலை 5-மணிக்கு வரவேற்புச் சபையாருக்குச் சிற்றுண்டி விருந்து அளிக்கப்பட்டது. நைனாப் பிள்ளை யென்று வழங்கும் காஞ்சிபுரம் சுப்பிரமண்ய பிள்ளை அவர்கள் அரிய சங்கீதக் கச்சேரி ஒன்று நடத்தினார். இதற்குத் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார், இராமபத்திர உடையார், வேங்கட கிருஷ்ண பிள்ளை

முதலியோர் விஜயம் செய்திருந்தனர். கச்சேரி முடிந்ததும் முதலியார் இசை மாண்பைப்பற்றிச் சில உரைகள் கூறினர். (27-11-1925)

'டைனமோ'

என்னைத் தலைமைப்பீடத்தில் அமர்விக்கப் பேசியவருள் டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுவும் ஒருவர். அவர் என்னைப் பற்றிச் சில கூறினர். அவை ஒவ்வொரு பத்திரிகையில் ஒவ்வொருவிதமாக வெளிவந்தன. 'மாறுதல்வேண்டாதான்' என்ற ஒருவர் காஞ்சி மாநாட்டைப்பற்றி 'நவசக்தி'யில் (27-11-1925) தங்கருத்தை வெளியிட்டனர். அதில் ஒரு மூலையில் "ஸ்ரீமான் கலியாணசுந்தர முதலியாரை அக்கிராசனர் பீடத்துக்குப் பிரரேபிக்கும்போது, டாக்டர் நாயுடு, 'அவர் சாது முதலியார் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் அவர் இருதயத்திலே 'டைனமோ' வேலை செய்கிறது' என்று குறிப்பிட்டார். அவர் எந்தப் பொருளிலே இதைக் கூறினரோ எனக்குத் தெரியாது" என்று பொறித்திருந்தார். இஃது இன்னொரு பத்திரிகையில் வேறுவிதமாகத் திரிக்கப்பட்டது. 'டைனமோ' பத்திரிகை உலகுக்கு வரும் என்று யான் நினைக்கவில்லை.

என்னைச் 'சாது' என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. எப்பொருளில் அச்சொல்லை அவர் வழங்குகின்றனரோ தெரியவில்லை. 'நவசக்தி' அச்சாகிய அச்சகம் 'சாது அச்சுக்கூடம்' என்னும் பெயருடையது. அதனால் எனக்குச் 'சாது' என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டதோ என்னவோ அறிகிலேன். டாக்டர் வரதராஜலு அரசியல் உலகில் என்னுடன் நெருங்கிப் பழகியவருள் ஒருவர். அவர் 'டைனமோ'வைத் தொட்டபோது யான் என்னென்னவோ நினைந்தேன். 'டைனமோ'வுக்குப் பின்னர் டாக்டர் நாயுடு எந்தக் குண்டைச் சொரிவரோ என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர் 'டைனமோ' அளவில் நின்று வேறிடம் புகுந்தார். என் உள்ளக்

கமலத்தில் 'டைனமோ' இருக்கிறதா? அது வேலை செய்கிறதா? என் வாழ்க்கைக் குறிப்பைப் பொதுவாக முற்றும் நோக்குவோர்க்கும், சிறப்பாகத் தொழிலாளர் இயக்க நிகழ்ச்சிகளை நோக்குவோர்க்கும் உண்மை விளங்கும்.

'ஜஸ்டிஸ்' நேயர்கள்

மூன்றும் நாள் காலையில் காஞ்சியிலே பலதிறக் கூட்டங்கள் என்னைக் கண்டு கண்டு சென்றன. 'ஜஸ்டிஸ்' சார்பில் ஒரு கூட்டம் வந்தது. அஃது என்னை ஏசிச் சென்றது. மற்றொரு கூட்டம் என்னைப் பார்த்து, 'இராமசாமி நாயக்கரும் மற்றவரும், ஸ்ரீநிவாச ஐய்யங்கார் தீர்மானத்தை முற்றும் நிறைவேறவிட்டிருத்தல் வேண்டும். அதை மகாநாடு ஏற்கச் சித்தமா யிருந்ததை நாங்கள் நன்கு உணர்ந்தோம். பின்னை வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தைப் பொருளற்றதாக்க வேண்டுமென்று தாமே வலிந்து தீர்மானத்தின் பிற்பகுதியை ஐயங்கார் திரும்ப வாங்கியிருப்பர். ஆச்சாரியாரும் ஐயங்காருக்கு ஒரு வழியில் துணை நின்றிருப்பார் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். நாயக்கர் ஏமாற்றப் பட்டார். அவர்க்குச் சூழ்ச்சி விளங்கவில்லை' என்று கூறியது. "நீர் 'ஜஸ்டிஸ்' கண்கொண்டு நிலைமையை ஆராய்ந்து சொல்கிறீர். ஐயம் எதை எதையோ கற்பிக்கும். 'பக்கத்தார் யாரையும் ஐயுறல் கெடுவது காட்டுங்குறி'. வகுப்புரிமைத் தீர்மானம் வாக்குக்கு விடப்பட்டிருந்தால் தோல்வியே உற்றிருக்கும். அதைப்பற்றி யான் முடிவுரையில் குறிப்பிட்டபோது மகாநாடு எனது தீர்ப்புக்கு ஆதரவளித்ததை நீர் கண்டிருப்பீர்" என்று அக்கூட்டத்தவரிடங் கூறினேன். அவர்களையெல்லாம் காங்கிரஸில் சேருமாறு கேட்டுக்கொண்டேன்.

பத்திரிகை உலகம்

பத்திரிகை உலகின் பரபரப்பை என்னென்று சொல்வேன்! என் செயலைத் தேசியப் பத்திரிகைகளெல்லாம் ஒரு

முகமாகப் போற்றின; மற்றப் பத்திரிகைகள் பலவாறு தூற்றின. 'ஜஸ்டிஸ்' என்னை 'ஜார்' என்று எழுதியது.

பிற்போக்குப் பத்திரிகைகட்கு விளக்கந் தேவை என்பதை 'நவசக்தி' உணர்ந்தனள்; உணர்ந்து சுருங்கிய முறையில் (27-11-1925) விளக்கந் தந்தனள். அவ்விளக்கத்தை ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

*** மகாநாட்டில் நிறைவேறப்பெற்ற தீர்மானங்கள் பல போற்றற்குரியன. காங்கிரஸில் சுயராஜ்யக் கட்சி ஒன்றி ஒரே கட்சியாய்த் தொண்டாற்றவேண்டுமெனக் கொணரப்பட்ட தீர்மானம் நிறைவேறி யிருந்தால் அது நாட்டில் தோன்றியுள்ள பல கட்சிப்பிணக்குகளைத் தணிப்பதாகும். இவ்வொற்றுமைக்கு எஸ்.ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் இணங்கி அக்கருத்தடங்கிய தீர்மானத்தைக் கொணர்ந்தார். அத்தீர்மானத்தை ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கரும், எஸ்.இராமநாதனும், வேறு சிலரும் எதிர்த்தனர். அவ்வெதிர்ப்பு வேங்கடகிருஷ்ண பிள்ளையைத் தீர்மானத்திலுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதியை விலக்குமாறு திருத்தங் கொணரச்செய்தது. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அத்திருத்தத்துக்கு இணங்கல் நேர்ந்தது. நாயக்கர் அத்தீர்மானத்தை எதிர்த்தது எதைப் புலப்படுத்துகிறது என்பது கவனிக்கற்பாற்று. காங்கிரஸோடு சுயராஜ்யக்கட்சி ஒன்றலாகாதென்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் புலப்படுத்துகிறது.

பின்னை ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர் சார்பில் வகுப்புரிமைத் தீர்மானங் கொண்டுவரப்பட்டது. மகாநாடு காங்கிரஸ் சார்பிலே கூட்டப்பட்டதேயன்றிச் சுயராஜ்யக்கட்சிச் சார்பிலே கூட்டப்படவில்லை. இரண்டும் ஒன்றுபட உளங்கொள்ளாத அன்பர்கள் சட்டசபையிலும் பிற இடங்களிலும் வகுப்புரிமை இன்பத்துக்கு ஏன் விழைதல் வேண்டும்? சட்டசபை நுழைவிற்குரிய கட்சி சுயராஜ்யக் கட்சியேயன்றிக் காங்கிரஸ் அன்று என்பது எவரும் அறிந்ததொன்று. சட்டசபை நுழைதல் முதலிய

அரசியல் கடன்களாற்றச் சுயராஜ்யக் கட்சிக்குக் காங்கிரஸ் உரிமையளித்திருப்பது உண்மையே. இவ்வுரிமையளிக்க அகில இந்திய காங்கிரஸ் கூட்டம் ஒருப்பட்டமையான், இனிக் காங்கிரஸ்வேருகவும் சுயராஜ்யக்கட்சிவேருகவும் பிரிந்து நிற்றல் அநாவசியமென்றே காஞ்சி மகாநாட்டில் ஒற்றுமைத் தீர்மானம் கொணரப்பட்டது. அவ்வொற்றுமைக்கு அன்பர் இராமசாமி நாயக்கரும் மற்றவரும் இணங்காமையான், பாடலிபுர முடிவின் தீர்மானம் நிறைவேறிவிட்டது. இத்தீர்மானப்படி சட்டசபை நுழைவு சுயராஜ்யக் கட்சியார் வயமே பட்டுக்கிடக்கிறது. இவ்வாருகக் காங்கிரஸ் சார்பிலே கூடியுள்ள மகாநாடு வகுப்புவாரிப் பிரிதிநிதித்துவத்துக்கு எவ்வாறு இடந்தரும்? வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவப் போர் சுயராஜ்யக் கட்சி மகாநாட்டுக்குள் நுழையலாமேயன்றிக் காங்கிரஸ் மகாநாடுகளில் நுழைதலாகாது. இக்காரணம்பற்றி மகாநாட்டுத் தலைவர் சட்டசபைக் குறிப்போடு வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவங் கொண்ட தீர்மானம் ஒழுங்கீனமெனத் தள்ளிவிட்டனர். இதைக் குறித்துச் சில இடங்களில் நியாயம் அநியாயம் பேசப்படுகின்றன. காங்கிரஸோடு சுயராஜ்யக் கட்சி ஒன்றலாகாதென எழுந்த எதிர்ப்புக் காரணமாகப் பாடலிபுர முடிவுப்படி தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய மகாநாடு வகுப்புத் தீர்மானத்துக்கு எவ்வாறு இடமளிக்கும்? ஆதலால் மகாநாட்டுத் தலைவர் நியாயவழி நின்றே கடனாற்றியுள்ளார் என்பதை நேயர்கள் கவனிப்பார்களாக. '(சட்டசபையுளமுடைய) சுயராஜ்யக் கட்சியுங்காங்கிரஸோடு ஒன்றலாகாது, (சட்டசபை நுழைவுக்குரிய) வகுப்புத் தீர்மானமும் மகாநாட்டில் இடம்பெறல் வேண்டும்' என்பது 'கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை' என்னும் பழமொழி போன்றதாகும்.

காங்கிரஸோடு சுயராஜ்யக் கட்சி ஒன்றவேண்டுமென மகாநாட்டுத் தலைவர் விரும்பியதற்குச் சுயராஜ்யக் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் இணங்கியும்,

அஃது இராமசாமி நாயக்கருள்ளிட்டார் எதிர்ப்பால் வீழ்ந்து பட்டதென மகா நாட்டு நடைமுறையைக் கூர்ந்து கவனித்த எவருங்கூறுவர். ஆகவே பாடலிபுர முடிவிற்குக் காஞ்சி மகாநாட்டில் துணை நின்றவர் மாறுதல் வேண்டாதவரேயன்றிச் சுயராஜ்யக் கட்சியாரல்லர் என்பது எமது கருத்து. மகாநாடுகளில் தலைமை வகிப்போர் எக்கட்சியரிடத்தும் காய்தல் உவத்தல் கொள்ளாது, நியாயவழி கடைப்பிடித்தொழுக வேண்டுமேயன்றி, கட்சிப்பித்தால் அநியாயவழி நுழைதல் அறமாகாது. காஞ்சி மகாநாட்டுத் தலைவர் நடுநிலைநின்றே தங் கடனாற்றினர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

* * * *

நாயக்கரின் 'குடியரசு' கொதித்தது; கொதிப்பு அதிகமாயிற்று. அதைத் தணிக்கவேண்டி, 'எனது நிலை' என்ற தலைப்பிட்டு (18-12-1925) 'நவசக்தி'யில் ஒரு கட்டுரை வரைந்தேன். அது வருமாறு:—

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!! இன்று இவண் வேறொரு கட்டுரை வரையப் புகாது, 'எனது நிலை' என்னுந் தலைப்பீந்து வரையப் புகுவது குறித்துப் பெரிதும் வருந்துகிறேன். வருந்தும் உளத்தோடு இஃதெழுதப் புகுதற்குக் காரணமாக நிற்பது, எனது கெழுதகை நண்பரும் உழுவலன்பருமாகிய ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கரை ஆசிரியராக் கொண்ட 'குடியரசு' என்னும் பத்திரிகையின் கூற்றேயாகும். கடந்த மூன்று வாரமாகக் 'குடியரசு' என்னைத் தாக்கி எழுதுவதில் பெருங்கவலை செலுத்தி வருகிறது. முதல் வாரம் அப்பத்திரிகை எழுதிய இழி மொழிகளைக் கண்ணுற்றபோது அதன் சினக்குறிப்பு என் முன்னே புலனாயிற்று.

ஒருவரது உள்ளத்தூருஞ் சினத்தின் நுண்மை அவரது எழுத்தில் பருமையாகப் புலப்படுதல் இயல்பு. நல்லோர் சிலரும் சினத்துக்கு இரையாகும்போது, தம்மையறியாது தமது நீர்மைக்கு மாறுபட்டு, இழிதுறையி

லிறங்கி வினையாற்றுதலுண்டு. சினம் ஒடுங்கப் பெற்றது-தும் அவர் மனமே அவரை ஒறுப்பதாகும். இத்தன்மை மக்களிடத்து இயல்பாய் அமைந்திருப்பது. என்றுஞ் சினத்தால் எரிந்துகருகும் உள்ளமுடைய மாக்களைப்பற்றி ஈண்டு ஒன்றுங் கூறவேண்டுவதில்லை.

திரு. இராமசாமி நாயக்கர் சத்தியாக்கிரக நெறி நின்று மும்முறை சிறைபுகுந்த சிலர். அன்னார் 'குடியரசு' இப்பொழுது சினத்தால் விழுங்கப்பட்டு நஞ்சை உமிழ்ந்து வருகிறது. பின்னே அது சினத்தால் உமிழ்ந்த உரைகளில் எரியும் நஞ்சு கண்டு வருந்தும் என்பதை எதிர்பார்க்கிறேன்.

சென்ற வாரக் 'குடியரசு' என்னை மனம்போன வாறு தாக்கிப் புடைத்திருப்பது கண்டு வியப்படைந் தேன். 'குடியரசி'ன் கூற்றுக்கட்குச் செவ்வனிறை இறுக்கவேண்டுவது அநாவசியம் என்றிருந்தேன். எதற்கும் ஓர் அளவு உண்டு.

திரு. நாயக்கர்மாட்டு யான் இன்னும் நட்புரிமை பூண்டுள்ளேன். அவர் மருண்டு கிடக்கிறார். அவர் மருட்சியைப் போக்கவேண்டுவது எனது கடன் என்று உணர்கிறேன். இன்று அவர்பொருட்டு இச்சிறு துறையில் இறங்குகிறேன். நேயர்கள் மன்னிப்பார்களாக.

காஞ்சி மகாநாட்டின் நடைமுறையில் சிற்சில கூறு,. திரு. நாயக்கர் விழைந்தவாறு நிகழாமையே, அன்னார் 'குடியரசு' என்னைக் குடைதற்குக் காரணம் என்பது அதன் உரைகளால் நன்கு தெரிகிறது. 'குடியரசி'ன் சினக்குறிப்பைப் புலப்படுத்தப் பல உரைகள் வேண்டுவ தில்லை. அதனினின்றும் அகழ்ந்து ஈண்டுச் சில உரைகளை எடுத்துக் காட்டுதலே சாலும்.

'முதலியார் அவர்கள் தான் பயங்காளி என்றும், தான் ஒரு பெண் ஆத்மா என்றும், ஆண் ஆத்மா அல்ல என்றும் அடிக்கடி ஒளிக்காமல் சொல்லிக் கொள்வதுண்டு.'

இவ்வம்புகள் என்னை நேர்முகமாகத் தாக்குவனவல்லவோ? திரு. நாயக்கர் 'குடியரசி'ல் இத்தகை 'மணிகள்' பல ஒளிர்கின்றன. 'பயங்காளி' என்று யான் யாண்டுஞ் சொன்னதில்லை. 'பெண் ஆத்மா' 'ஆண் ஆத்மா' என்றும் யான் சொல்லிக் கொள்வதில்லை. ஆத்மாவில் பெண் ஏது? ஆண் ஏது? திரு. நாயக்கர் யான் காஞ்சியில் அளித்த திர்ப்பை எவ்வாறு திரிபாக உணர்ந்து இடர்ப்படுகிருரோ, அவ்வாறே 'பெண்' 'ஆண்' என்று யான் சொல்வதையும் திரிபாக உணர்ந்து இடர்ப்படுகிருர் போலும்! பல இடங்களில் பெண்மக்களைப்பற்றிப் பேச நேரும்போதெல்லாம், ஆணினத்திலும் பெண்ணினத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது எனது வழக்கம். திரு. நாயக்கர் நண்பராகலான், அவரது ஐயந்திரிபைக் களைய வேண்டுவது எனது கடமை.

நண்பரே! நாயக்கரே! கேண்மின். யான் குறிப்பிடும் பெண் ஆண் என்பன வடிவத்தையொட்டியன அல்ல. அவை இயல்பைக் குறிப்பன. ஆணில் பெண்ணும் பெண்ணில் ஆணும் உண்டு. ஓருயிர் ஆண்வடிவந் தாங்கியிருப்பினும் அதன்பால் பெண்ணியல்பு அமைந்து கிடத்தல்வேண்டும். பெண்ணியல்பு அமையப்பெருத ஆண்மகன் கொலைஞனய் இரக்கமிலனய் வன்கணனய் உலகிடை வாழ்வன். பெண்வடிவில் ஆண் இயல்புபெற்ருேரும் இந்நீரரேயாவர். பெண்ணியல்பு பெற்ற ஆண் மக்களே - தாயராய் - வீரராய் - கவிஞராய் - பாட்டோவியத்தில் கருத்துடையராய் - அன்புளத்தராய் - வாழ்ந்து உலகை நடாத்திஞர்; நடாத்துகிருர்; நடாத்துவார்.

'இரக்கத்துக்கு நிலைக்களனுக உள்ளது பெண்மை' என்று யான் சொற்றதை, நாயக்கர் திரிபாகக் கொண்டு, என்னைப் பெண்ணெனப்பேசியது குறித்து யான் வருந்தவில்லை. ஆணெனும் அரக்கனுக வாழ்வதினும் பெண்ணெனுந் தெய்வமாக வாழ்வதில் எனக்கு விருப்புண்டு. அதுகுறித்துத் தவழுங்கிடக்கிறேன். நண்பர் நாயக்கர் என்னை இழித்துக் கூறும் முறையில் பெண்ணுல்கைப்

பயங்கொள்ளியுலகாக்கியது குறித்து வருந்தாதிருத்தல் முடியவில்லை. பெண்ணை இழித்து இழித்துக் கூறியன்றோ நாடு இந்நிலையுற்றது? இன்னுமா அவ்வறியாமை! வைக்கம் வீரருக்கா அவ்வறியாமை! கொடுமை! கொடுமை! நாயக்கரே! அன்பரே! சீதையின் உறுதியை - பாஞ்சாலியின் விரதத்தை - கண்ணகியின் வீரத்தை - மணிமேகலையின் அறத்தை - பிறர்பால் கேட்டாதல் உணர்ந்து தெளிந்து உரிமைப்போரில் தலைப்பட்டு உழைப்பீராக.

இனிக் காஞ்சி மகாநாட்டுத் தலைவன் என்னும் முறையில் என்மீது திரு. நாயக்கர் சுமத்தும் பழி என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளக் 'குடியரசி'லுள்ள குப்பைகளைக் கிளறிக் கிளறிப் பார்த்தேன்; ஒன்று விளங்குதல் கண்டேன். அஃது எது? அது, திரு. நாயக்கர் சார்பில் கொணரப்பெற்ற வகுப்புத் தீர்மானத்தை மகாநாட்டின் முன்னர்க் கிடத்த யான் ஒருப்படாததைப் பற்றியது. அத்தீர்மானத்தை ஒழுங்கினமென யான் தள்ளியது உண்மையே. அச்செயலைக் குறித்து நண்பர் நாயக்கர் மூன்று வாரமாகப் பக்கம் பக்கமாக வெண்மையில் கருமை பதித்து வருகிறார். நண்பர் முயற்சிக்கு இரங்குகிறேன்.

'குடியரசு' என்னும் பத்திரிகை என் பொருட்டா நடத்தப்படுகிறது? அந்தோ! எங்குப் பார்த்தாலும் என்மயமாகவே யிருக்கிறது! நண்பர் நாயக்கர் என்னை மறக்கமாட்டார் போலும்! அவரது உடல் உரம், நெஞ்சு உரம், மூளை உரம் எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவு வரை என்னைத் திட்டித் திட்டி அவர் உய்வடைவாராக. ஆனால் சினம், நண்பர் உரத்தைக் குலைக்குமே என்று யான் பெரிதுங் கவல்கிறேன். 'குடியரசி'ன் எப்பகுதியிலும் என்னைப் பற்றிய தூற்றல்! குறை கூறல்! வசை! தூற்றலுக்குத் தூற்றலும், குறை கூறலுக்குக் குறை கூறலும், வசைக்கு வசையும் வழங்குங் கல்லூரியில் யான் பயிலவில்லை. என் செய்வேன்! 'குடியரசி'

லுள்ள வசைகளையெல்லாம் விலக்கி ஆராய்ந்தபோது கிடைக்கும் 'பழி' ஒன்றுகவே யிருக்கிறது. அவ்வொன்று "குடியரசி'ல் தூருகப் படர்ந்து படர்ந்து பாம்பு தேள் முதலியன உலவுதற்கு இடந்தந்திருக்கிறது. அவ்வொரு பழியும் பழியா என்பது ஆராயற்பாற்று.

வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஆதரித்து இது காறும் யான் எவ்வவைக்களத்திலும் பேசியதுமில்லை; எப்பத்திரிகையிலும் எழுதியதுமில்லை. அதனுல் விளையுந் திமைகளைப் பற்றிப் பல இடங்களில் பேசியிருக்கிறேன்; எழுதியுமிருக்கிறேன். வகுப்புணர்வால் நாட்டுக்கு நலன் விளையாதென்பது எனது உள்ளக்கிடக்கை. இது நண்பர் நாயக்கருக்கு நன்கு தெரியும்.

வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தை வீழ்த்தவே யான் முயன்று கொண்டிருந்தேன் என்பதை வலியுறுத்திக் காட்டத் திரு. நாயக்கர் 'குடியரசு' இருபத்தொன்பது கடாக்களைப் பொறித்திருக்கிறது. காஞ்சி மகாநாட்டின் நடைமுறையையே பல வினுக்களாகக் 'குடியரசு' செப்பஞ் செய்திருக்கிறது. இன்னுஞ் சில கேள்விகளையும் அவைகளோடு 'குடியரசு' கூட்டலாம். 'முதலியார் நின்றது உண்மையா? இல்லையா? இருந்தது உண்மையா? இல்லையா? வாய்திறந்தது உண்மையா? இல்லையா?' என்பன போன்ற பல வினுக்களை வரும் வாரம் சேர்க்குமாறு 'குடியர'சைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வகுப்புரிமைத் தீர்மானம் விஷயாலோசனைக் கூட்டத்தில் திரு. நாயக்கர் சார்பிலே திரு. எஸ். இராமநாதனுல் கொணரப்பட்டது. சிறிது நேரங் கடந்து அவண் போந்த நண்பர் நாயக்கர் அதை ஆதரித்தார். அவ்வேளையில் திரு. கிருஷ்ணசாமி பாவலர் 'நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் பிராமணரல்லாதாரா யிருத்தல் வேண்டும்' என்ருெரு துண்டு ஒட்டவைத்தார். அதே நேரத்தில் கும்பகோணம் திரு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை ஒரு தீர்மானம் கொணர்ந்து என்பால் சேர்த்தார். அஃது ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்டிருந்தது. அதனடியில் எவர்

கையெழுத்துமில்லை. அதன்கண் 'நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர் பிராமணரல்லாதாரா யிருத்தல் வேண்டும்' என்பது கண்டிருந்தது. அதன் வரலாற்றை ஆராய்ந்ததில், அஃது ஒரு சத்திரத்தில் திரு. கோவை - இராமலிங்கஞ் செட்டியார் தலைமையின்கீழ்க் கூடிய பிராமணரல்லாதார் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பெற்றது என்று தெரியவந்தது. அத்திர்மானம் முறையாகச் செப்பஞ் செய்து அனுப்பப்படவில்லை. வகுப்புரிமைத் திர்மானத்தைப்பற்றி நடந்த வாத முறைகளை ஈண்டு விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. அவைகள் பல பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. முடிவில் திரு. இராமநாதன் திர்மானம் வாக்குக்கு விடப்பட்டது. அது தோல்வியுற்றது. பின்னர் அதை மகாநாட்டில் வலியுறுத்தப் போவதாகத் திரு. இராமநாதன் அறிவித்தார். அவ்வறிவிப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

பின்னை மகாநாடு கூடியதும், 'காங்கிரஸில் சுயராஜ்யக் கட்சி ஒன்றல் வேண்டும் (காங்கிரஸ் சட்டசபை நுழைவை ஏற்க வேண்டும்)' என்னும் மாறுதலோடு பாடலிபுரத் திர்மானம் முதல் முதல் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. சட்டசபை நுழைவுப் பகுதியைத் திரு. நாயக்கர் மிக உரமாக எதிர்த்தார். அதைப்பற்றிய விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில், விஷயாலோசனைக் கூட்டத்தில் வகுப்புரிமைத் தீர்மானம் தோல்வி யுற்றமையால், அதை மகாநாட்டில் கொணர்தற்கு இருபத்தைந்து பிரதிநிதிகள் கையெழுத்து வேண்டற்பாலன என்று அறிக்கை செய்யப்பட்டது. அவ்வாறே கையெழுத்துகள் வாங்கப்பட்டன. வாதத்திலிருந்து முதல் திர்மானம் ஒரு சிறு திருத்தத்தோடு நிறைவேறிற்று. சட்டசபை நுழைவுப் பகுதி நிறைவேறவில்லை. இது நாயக்கருக்கு மகிழ்ச்சி யூட்டிற்று. 'என்ன! நாயக்கர் காங்கிரஸோடு சுயராஜ்யக் கட்சி யொன்றுதலையும் விரும்பவில்லை (காங்கிரஸ் சார்பில் சட்டசபை நுழைவை ஆதரிக்கவில்லை); வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதித்

துவத்தையும் வலியுறுத்துகிறாரே' என்று யான் நினைந்து கொண்டிருந்தேன்.

பின்னே, பாடலிபுர முடிவின்படி முதல் தீர்மானம் (சட்டசபை நுழைவு கூடாதென்பது) நிறைவேறப் பெற்றமையானும், சட்டசபை நுழைவில்லாதபோது வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் இடம்பெறாதாகலானும், சட்டசபைத் தேர்தல் முதலியன சுயராஜ்யக் கட்சியைப் பொறுத்து நிற்றலானும், (அதுபோழ்து சட்டசபை நுழைவை ஆதரியாத) காங்கிரஸ் சார்பிலே கூட்டப் பெற்ற இம்மகாநாடு வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுவதே அநாவசியம் என்று எண்ணி, அத்தீர்மானத்தை ஒழுங்கீனமென யான் தள்ளிவிட்டேன்.

'(சட்டசபை நுழைவை ஆதரித்த) சுயராஜ்யக்கட்சி காங்கிரஸோடு ஒன்றுதலுங் கூடாது; வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவமும் வேண்டும்' என்று நாயக்கர் கருதிப் போராடுவதற்குப் பொருளேயில்லை. என்மீது வீண் பழி சுமத்தவே அவர் முயன்று வருகிறாரென்று கருத இடமுண்டாகிறது.

'ஏன் இருபத்தைந்து பேர் கையெழுத்துக் கேட்டீர்?' என்று என்னை நோக்கிக் 'குடியரசு' கேட்கிறது. இதை நண்பர் நாயக்கர் மகாநாட்டிலேயே என்னை நோக்கிக் கேட்டார். அதற்கு யான் அப்பொழுதே பதிலிறுத்தேன். 'கையெழுத்துக் கேட்டபோதிருந்த நிலை வேறு; ஒழுங்கீனத் தீர்ப்புக் கூறியபோது உற்ற நிலை வேறு' என்பதை மகாநாட்டில் நன்கு விளக்கினேன். அவ்விளக்க உரையைக் 'குடியரசு' ஓர்ந்துணராது, எவர் உபதேசத்துக்கோ மயங்கி, யான் தீர்மானத்தைத் தள்ளினேன் என்று சொல்வது அறமாகாது.

இருபத்தைந்து பேர் கையெழுத்துக் கேட்டது முதல் தீர்மானம் விவாதத்திலிருந்த போதென்பதையும், முதல் தீர்மானம் நிறைவேறிய பின்னை நிலைமை மாறினமையால் வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தைத் தள்ள நேர்ந்ததென்பதையும் நேயர்கள் கவனிப்பார்களாக.

முதல் தீர்மானத்தில் காங்கிரஸோடு சுயராஜ்யக் கட்சி ஒன்றல் வேண்டும் என்னும் பகுதி பெரிதும் எனது முயற்சியால் கொணரப்பட்டது. திரு.ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் முதலியோரும் அதற்கிணங்கினர். விஷயாலோசனைக் கூட்டத்தில் நண்பர் நாயக்கர் அதைப்பற்றி ஒன்றும் பேசாது வாளாகிடந்தார்; மகாநாட்டில் மட்டும் வீறிட்டெழுந்து அதை மறுத்தார். இதைப் பற்றித் திரு. நாயக்கரை யான் ஏதாவது கேட்டேனா? கேட்கிறேனா? அஃது அவர் விருப்பம் என்றே யான் கருதுகிறேன். நண்பர் நாயக்கரைப் போலவே திரு. சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரும் காங்கிரஸோடு சுயராஜ்யக்கட்சி ஒன்றுதல் கூடாது என்று மகாநாட்டில் பேசினர். 'விஷயாலோசனைக் கூட்டத்தில் வாளாகிடந்த நாயக்கர், இராஜகோபாலாச்சாரியார் உபதேசத்தால் மயங்கி மனச்சான்றை விற்று மகாநாட்டில் முதல் தீர்மானத்தை எதிர்த்தார்' என்று யானுங் கருதலாமன்றோ? யான் அவ்வாறு ஒருபோதும் கருதேன். சட்டசபைத் தேர்தலுக்குரிய ஒரு கட்சியைக் காங்கிரஸோடு ஒன்றுமாறு கொணரப்பட்ட பகுதி நிறைவேறுதொழிந்த பின்னர் (சட்டசபை நோக்குடைய) வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்துக்கும் இம்மகாநாட்டுக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லையென்று எனது மனச்சான்று கூறிற்று. அதன் வழிநின்றே யான் வகுப்புரிமைத் தீர்மானத்தைத் தள்ளினேன். எனது செயலைத் திரு. நாயக்கருடன் வெளி ஏறிய நான்கு ஐந்து பேர் தவிர, மகாநாட்டிலிருந்த மற்றவரெல்லாரும் ஆமோதித்தனர் என்பது, எனது முடிவுரையில் அப்பகுதியை யான் குறிப்பிட்டபோது புலனாயிற்று. உண்மை இவ்வாறாக, 'ஐயங்கார் ஆச்சாரியார் கைப்பிள்ளையாக முதலியார் ஆடினார்' என்று 'குடியரசு' கூறுவது வீண் பழியே யாகும். ஐயங்காரோ ஆச்சாரியாரோ நாயக்கரோ நாயுடுவோ எவர் கருத்துக்கும் யான் அடிமையாகும் எளியனல்லன்.

ஒவ்வொன்றையும் அளந்தளந்து பார்த்து, எது எனது கருத்துக்கு அரண் செய்கிறதோ, அதற்கு ஆக்கந் தேட எவரோடும் இணங்கி உழைப்பேன் ; முரண் செய்யும் ஒன்றுடன் இணங்கா தொதுங்குவேன். இஃது எனது இயல்பு என்பதை நாயக்கர் அறிந்தும் அறியா தார்போல என்மீது பழி சுமத்துவதை அறக்கடவுளுக்கு விடுக்கிறேன்.

பிரிட்டிஷ் சாமான் விலக்கலில் சக்கரவர்த்தி இராஜ கோபாலாச்சாரியார் கருத்தோடு யான் மாறுபட்டதும், வேறு சிலவற்றில் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரோடு மாறுபட்டதும் நாயக்கருக்குத் தெரியும். நண்பர் நாயக்கர் பன் முறை சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் கருத்தின் பொருட்டுத் தங்கருத்துக்கு மாறுபட்டு நடந்த பழைய அனுபவக் கண்கொண்டு இதுபோழ்து என்னை நோக்குகிருர் போலும்! நாயக்கரே ! மனச்சான்றுக்கு மாறுபட்டு யான் நடவேன் என்பதை உணர்வீராக. என் வாழ்வில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகளை ஈண்டுக் குறித்தல் தற் புகழ்ச்சியின்பாற் படுமெனக்கருதி அவைகளைக் குறி யாது மேற்செல்கிறேன். வானந் துளங்கினும் கடல் பொங்கினும் விரிசுடர் வீழினும் எனது நிலையினின்றும் யான் பிறழேன் பிறழேன் என்பதை உணர்வீராக. நாயக்கரே! மருளற்க; மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவூட்டிக் கொள்க ; நிலையை ஆராய்ந்து பார்க்க ; உண்மை புலனுகும். மருண்ட மனங்கொண்டு எதை நோக்கினுலும் திரிபாகத்தோன்றுதல் இயல்பே.

எனது திர்ப்புத் தவறெனக் 'குடியரசு' வாரந் தோறும் கூறி வருகிறது. அக்கூற்றுக்களை யான் ஊன்றி நோக்கி வருகிறேன். எனது செயல் தவறு என்று யான் உணர்வனேல், உடனே 'தவறு' என்று பறையறை வேன். தவறு என்று உணர்ந்தும் அதை வெளியிட இணங்காத மனமுடைய ஒருவன் மனிதனுகான். மனிதன் கடவுள் அல்லன். குறைவிலா நிறைவாயிருப்பவன் ஆண்டவன் ஒருவனே. ஆனுல் ஒருவன் தனது செயலைத்

தவறு என்று உணராத வரை அவன் என் செய்தல் கூடும்? ஒழுங்கீனமென வகுப்புத் தீர்மானத்தை யான் தள்ளியது நியாயமென்றே எனது அறிவும் மனமும் எனக்கு இன்னும் அறிவுறுத்துகின்றன. என் செய்வல்!

திரு. நாயக்கர் அன்புளங்கொண்டு 'இவ்விடத்தில் யான் தவறிழைத்தேன்' என்று எனக்கு விளக்க முயலல் வேண்டும். அவரது விளக்க உரை என் தவறுதலை உணர்த்தும் ஆற்றல் பெறுதொழியின், எனது மனச்சான்றை அவமதித்தலை அவரொழித்தல் வேண்டும். இரண்டிலொன்றைச் செய்யாது வசை மொழியால் ஏன் அலங்கரித்து மனத்தைப் புண்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும்?

தாம் தண்ணீர் அருந்தச் சென்ற வேளையில் தீர்மானத்தை வாக்குக்கு விட்டு ஏமாற்றினேன் என்றும், தீர்மானத்தை விரைவாக வாசித்து நிறைவேற்றினேன் என்றும், தம்மை மதிக்கவில்லை என்றும், மனம் போனவாறு 'குடியரசி'ல் நாயக்கர் எழுதுவது என்னை அநாவசியமாகத் தூற்றுவதாகும். நாய்க்கர் தண்ணீர் அருந்தச் சென்றது எனக்கு எப்படித் தெரியும்? காலத்தின் அருமை நோக்கி மகாநாட்டைக் காலத்தில் முற்றுறச் செய்வது தலைவன் கடனன்றோ? நாயக்கரை யான் ஏன் அவமதிக்கிறேன்? மகாநாட்டிற் போந்திருந்த அனைவரினும் நாயக்கரே எனக்குரிய தோழராவர். தோழமையின் பொருட்டு அநியாயத்தில் தலைப்படுவது அறமாகுமா?

நாயக்கரை நோக்கி யான் நகைத்ததாகக் 'குடியரசு' கூறுகிறது. புன்முறுவல் என்பால் ஊர்ந்து கொண்டிருத்தல் இயல்பு. இதற்கு யான் என் செய்வேன்! மகாநாடுகளில் சிலர் ஆவேசங்கொண்டு பேசும்போதும் வையும்போதும் 'ஏன் இப்படி இவர்கள் ஆடுகிறார்கள்' என்று யான் நகைப்பதுண்டு. நாயக்கரைப் பார்த்து நகைத்தது எனக்கு நினைப்பில்லை; நகைத்திருக்கலாம். நாயக்கர் ஏன் மிக நுட்பமாக எனது மெய்ப்பாடுகளைக் கவனித்து வந்தார் என்பது விளங்கவில்லை.

இன்னும் 'குடியரசி'ன் குப்பைகளைக் கிளறினால் நாற்றமே வீசும். இனிக் 'குடியரசு' மனந்திரும்பி நல்வழியில் நடப்பினும் நடக்க; மேலும் மேலும் என் மீது சொல்லம்புகளைப் பெய்யினும் பெய்க. அதைப் பற்றிய கவலை எனக்கில்லை.

காஞ்சி மகாநாட்டில் மனச்சான்று வழியே யான் நடந்தேன் என்று எனது நிலையை வலியுறுத்தவே இச் சிறு கட்டுரை வரையலானேன். என் கருத்துக்களைக் காஞ்சி மகாநாட்டின் முன்னுரையிலும் முடிவுரையிலும் வெளியிட்டுள்ளேன். எனது மனத்துக்கியைந்த வழி நின்று என்னாலியன்ற வரை என்னருமைத் தமிழ் நாட்டுக்குச் சேவை செய்துவருவேன். தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைவரையுந் தமிழ்க் கடவுளராகக் காணவேண்டுமென்பது எனது தவம்.

'எனது நிலை' 'குடியர'சை ஓரளவில் தணிவித்தது.

கான்பூர் காங்கிரஸ்

'டிசம்பர் இறுதியில் கான்பூரில் கூடப்போகுங் காங்கிரஸ் என்ன தீர்ப்பளிக்கிறது' என்று பேராவலுடன் எதிர்பார்த்தேன். கான்பூரில் கவியரசி சரோஜினியின் தலைமையில் காங்கிரஸ் கூடியது. அது நாட்டுக்கு நல்வழி காட்டியது. காஞ்சி மகாநாட்டின் தலைமையுரையின் ஒலி சிற்சில மாறுதலுடன் காங்கிரஸில் தீர்மானமாக உருக் கொண்டது. சட்டசபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸே நேராக ஈடுபடும் உரிமை பெற்றது. கான்பூர் காங்கிரஸ் முடிவு எனக்கு விடுதலை நல்கிற்று. காஞ்சி மகாநாட்டில் இத்தீர்மானம் நிறைவேற விடப்பட்டிருந்தால் நாயக்கர் தீர்மானத்தைத் தள்ளும் பொறுப்பு எனக்கு நேர்ந்திராது.

தேர்தல் நியமனம்

தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருக்குக் கான்பூர் காங்கிரஸ் தீர்மானம் ஊக்கமூட்டிற்று;

அவரைத் தேர்தலில் ஊடுருவச் செய்தது. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும் யானும் வேறு சிலரும் (1926-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்திலேயே) தமிழ்நாடு முழுவதும் வலம் வந்தோம்; ஆங்காங்குள்ள நிலைமைகளை ஆராய்ந்தோம்; தக்க பெயர்களைத் திரட்டி வந்தோம்.

சென்னையில் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அதிலே தலைவர் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் பெயர்களை முறை முறையே வெளியிட்டனர். கூட்டத்திலுஞ் சில பெயர்கள் சொல்லப்பட்டன. எல்லாப் பெயர்களையுங் கலந்து சலித்தோம்; நீண்ட நேரம் சலித்தோம்; தெள்ளித் தெள்ளி வடிகட்டினோம். வடிகட்டிய பெயர்கள் ஒருமுகமாக ஏற்கப்பட்டன.

தேர்தல் பிரசாரம்

தேர்தல் பிரசாரம் தொடங்கப்பட்டது. அதற்கென்று அக்கால ஐயங்கார் தமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணஞ் செய்ததை யான் அறிவேன். அவரும் யானும் கிராமங் கிராமமாக அலைந்தோம்; குக்கிராமங்கட்கு ஓடினோம்; மூலை முடுக்குகளிலும் நுழைந்தோம். ஜில்லாக்களைச் சுற்றி வருவது எங்கள் வேலையாகியது. எங்களுடன் கலந்து தொண்டு செய்தவர் சத்தியமூர்த்தி. ஆங்காங்கே கலப்பவர் எஸ். முத்தையா முதலியார். ஆர். கே. சண்முகஞ் செட்டியார், ஏ. அரங்கசாமி ஐயங்கார் முதலியோர்.

'ஜஸ்டிஸ்' மலை

தமிழ் நாட்டிலே பல ஜில்லாக்களில் யான் பிரசாரஞ் செய்தாலும் என் சிந்தை செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலேயே படிந்து கிடக்கும். செங்கற்பட்டு ஜில்லா தேர்தல் என்னிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்று தலைவர் ஐயங்கார் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. காரணம் என்ன? செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ஒரு பெரிய 'ஜஸ்டிஸ்' மலை நின்றமையாகும்.

அம்மலை சாய்ந்தால் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியே சாய்ந்தொழியும் என்பது மக்களின் பொது நம்பிக்கை.

அக்கால அமைப்பின்படி செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்குரிய சட்டசபை பீடங்கள் இரண்டு. அவ்விரண்டுக்கும் காங்கிரஸ் சார்பில் முத்துரங்க முதலியாரும் கிருஷ்ணசாமி நாயகரும் நிறுத்தப்பட்டனர். முன்னர் ஒருமுறை முத்து ரங்க முதலியார் 'ஜஸ்டிஸ்' மலையை முட்டி வீழ்ந்தமை ஜில்லா முழுவதும் பேசப்பட்டது. அப்பொழுது முத்து ரங்க முதலியார்க்குக் காங்கிரஸ் சார்பு கிடையாது. இப் பொழுது அவருக்குக் காங்கிரஸ் சார்பு கிடைத்தது. இருந்தாலும் முயற்சி வேண்டுமன்றோ?

காங்கிரஸின் செல்வாக்கையுணர்ந்தே 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி இரண்டு பீடங்கட்கு இருவரை நிறுத்தவில்லை; ஒருவரையே நிறுத்தியது. அவ்வொருவர் யார்? முன்னர் இருமுறை 'ஜஸ்டிஸ்' சார்பில் நின்று வெற்றிபெற்ற ஏ. இராமசாமி முதலியார் என்ற 'ஜஸ்டிஸ்' மலை.

ஏ. இராமசாமி முதலியார் கூர்த்த மதியினர். அவர், காங்கிரஸ்காரராதல் வேண்டுமென்று நினைந்தவர் பலர். அவருள் யானும் ஒருவன். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருக்கும் அவ் வெண்ணமிருந்தது. அவர் கூட்டங்களிலும் தமது எண் ணத்தை வெளியிடுவர். எதற்கும் இராமசாமி முதலி யார் செவி சாய்த்தாரில்லை. அவரைத் தேர்தலில் தோல்வி யுறச் செய்தால் அவர் காங்கிரஸில் சேர்தற்கு வாய்ப்புண் டாகும் என்பது எனது கருத்து. தனிப்பட்ட முறையில் இராமசாமி முதலியார்மீது எனக்கு எவ்விதக் காழ்ப்பு மில்லை.

செங்கற்பட்டு

செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் பலவிடங்களில் காங்கிரஸ் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்டது. சிற்சில விடங்களில் சிறுசிறு குழப்பங்கள் எழுந்தன. அவைகளால் தொல்லை விளைய

வில்லை. தலைநகரமாகிய செங்கற்பட்டில் காங்கிரஸ் கூட்டங் கூட்டுதலே இயலாதென்று சொல்லப்பட்டது. செங்கற்பட்டு 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியின் கோட்டையென்றும், ஜில்லா போர்டு தலைவர் எம். கே. ரெட்டியாரும், பெருஞ் செல்வர் அப்பாசாமி முதலியாரும் இருபெரும் இருப்புத் தூண்களென்றும் பேசப்பட்டன. 'செங்கற்பட்டுக் கோட்டை'யைத் தகர்க்கவேண்டுமென்று ஜில்லாகாங்கிரஸ் உறுதிகொண்டது. ஒருமுறை ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும சத்தியமூர்த்தியும் யானும் புறப்பட்டோம். பூவிருந்தவல்லி, திருமழிசை, ஸ்ரீபெரும்பூதூர், காஞ்சிபுரம், வாலாஜா முதலிய விடங்களில் காங்கிரஸ் கொள்கையை விரித்துரைத்து; ஆங்காங்கே காங்கிரஸ் கொடியைப் பறக்கவிட்டுச் செங்கற்பட்டை அடைந்தோம். சின்னசாமி ஐயங்கார், கோவிந்தராஜ ரெட்டியார், பவுஞ்சூர் ரெட்டியார் முதலிய காங்கிரஸ் அன்பர்கள் கூட்டத்துக்குத் தக்க ஏற்பாடுகள்செய்து வைத்திருந்தார்கள். எஸ். முத்தையா முதலியாரும், ஏ. அரங்கசாமி ஐயங்காரும் எங்களுடன் கலந்தனர். 'ஜஸ்டிஸ்' கூட்டம் அணி அணியாக நின்றது. காங்கிரஸ் கூட்டமும் கொடிதாங்கி நின்றது. சிறிது நேரத்தில் கூட்டம் பெருகியது. முத்தையா முதலியார் பேச எழுந்தார்; 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியைத் தாக்கினார். ஓரே கூக்குரல்! குழப்பம்! 'ஜஸ்டிஸ்' அலை வீசியது. என் செய்வது என்று சிந்தனைசெய்தோம். பாரதியார் பாட்டைச் செம்மையாகப் பாடவல்ல ஒருவரை அழைத்துப் பாடச் சொன்னேன். பாரதியார் அலையை அழித்தனர்; குழப்பத்தை அடக்கினர். யான் பேச எழுந்தேன். கூட்டம் அமைதியை விழைந்தது. நாட்டின் வறுமை நிலையைப்பற்றிப் பேசத் தொடங்கினேன்; நாட்டுத் தொழில் முறைகள் மாண்ட விதங்களை எடுத்துரைத்தேன்; நமது நாட்டுச் செல்வம் பிற நாட்டுக்குச் செல்வதைப் பல அறிஞர் உரைகளைக்கொண்டு விளக்கினேன்; இவ்வளவுக்குங் காரணம் ஆட்சிமுறை நம்மிடம் இன்மை என்பதைத் தெளிவு செய்

தேன் ; 'இப்பொழுதுள்ள ஆட்சிமுறை மாறினாலன்றி நமது நாட்டு வறுமை நீங்காது ; தொழில் பெருகாது ; நாட்டுச் செல்வம் நாட்டிலேயே தங்காது' என்று அடுக் கடுக்காகச் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் ஆவேசத் துடன் வாரி வாரி இறைத்தேன் ; அமர்ந்தேன் ; மறுபடியும் அன்பரைப் பாடவிடுத்தேன். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் மகிழ்ச் சியில் திளைத்தார். மீண்டும் எழுந்தேன். 'நாங்கள் ஏன் இங்கே வந்திருக்கிறோம்? எதன் சார்பாக வந்திருக் கிறோம்? நாங்கள் இந்த ஆட்சி முறையை மாற்றிச் சுய ஆட்சி பெற வந்திருக்கிறோம். அப்போருக்கென்று தோன் றியது காங்கிரஸ் அமைப்பு. அதன் சார்பிலே வந்திருக் கிறோம். சுய ஆட்சிப் போருக்குரிய இடம் எது? சட்ட சபை. அச்சபைக்கு வீரரை அனுப்புதல்வேண்டும். தக்க வரை அனுப்பும் பொறுப்பு யாரிடத்திலிருக்கிறது? உங்க ளிடத்தில் இருக்கிறது. அத்தக்கவர் காங்கிரஸ் சார்பினரா யிருந்தால் நலன் விளையும் என்று சொல்லவே நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம். இறைவன் உங்களுக்குப் பகுத்தறி வைக் கொடுத்திருக்கிறான். நீங்கள் நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். மனிதரைத் தாக்க நாங்கள் இங்கே வரவில்லை. நீங்கள் இராமசாமி முதலியார், முத்துரங்க முதலியார், கிருஷ்ணசாமி நாயகர் என்ற பெயர்கள்மீது கருத்துச் செலுத்தாதேயுங்கள். எந்தக் கட்சி சுயராஜ்யப் போர்புரிய முனைந்து நிற்கிறதோ அந்தக் கட்சியை உள்ளங் கொள் ளுங்கள்' என்ற கருத்துக்களை யான் வெளியிட்ட வேளை யில், கூட்டத்தில் ஒருவர் எழுந்து, 'இராமசாமி முதலி யாரைக் காங்கிரஸில் சேர்த்துக் கொள்வீர்களா' என்று கேட்டார். 'இப்பொழுது சேர்த்துக் கொள்கிறோம்' என்று வீராவேசத்துடன் தலைவர் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் கிளம்பினார். அவரை அறியாமல் அவர் பேசினார் ; 'இராம சாமி முதலியாரைக் காங்கிரஸில் சேரச் சொல்லுங்கள். அவர் மறுத்தால் காங்கிரஸ்காரர்க்கு உங்கள் வாக்கைக்

கொடுங்கள்' என்று முழங்கி அமர்ந்தார். புயல் வீசிற்று; அடங்கிற்று. யான் தொடர்ந்து, "இராமசாமி முதலியாரைக் காங்கிரஸ் என்னும் கங்கையிலாட உங்கள் முன்னிலையில் அழைக்கிறேன். அவரைக் காங்கிரஸில் சேருமாறு கேளுங்கள். மனிதரை மனத்திற் கொள்ளாதிருக்குமாறு மீண்டுமொரு முறை உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் 'காங்கிரஸ்' 'ஜஸ்டிஸ்' என்ற எண்ணங்கொண்டு கடமையைச் செய்யுங்கள்; காங்கிரஸின் குறிக்கோளென்ன? 'ஜஸ்டி'ஸின் குறிக்கோளென்ன? என்பதை ஆராயுங்கள்; சிந்தியுங்கள்; உங்கள் மனச்சான்று வழி நடக்க உறுதி கொள்ளுங்கள்" என்று முடித்தேன். பின்னே சத்தியமூர்த்தி பேசினர். கூட்டம் 'காங்கிரஸுக்கு ஜே' 'காந்திக்கு ஜே' என்ற முழக்கத்துடன் கலைந்தது. 'ஜஸ்டிஸ்' கோட்டை இடிந்தமை வெள்ளிடைமலையென விளங்கியது.

நாங்கள் உத்தரன்மேலூர், மதுராந்தகம் முதலிய இடங்கட்குப் போய்க் காங்கிரஸ் பணிசெய்து சென்னை நண்ணினோம். இவ்வாறு பலமுறை - பலமுறை - பற்பல விடங்கட்குச் சென்று சென்று, செங்கற்பட்டு ஜில்லாவின் மனோநிலையை மாற்றினோம்; செங்கற்பட்டு, காங்கிரஸ் மயமாயிற்று.

'குடியரசு'த் தாக்கல்

இராமசாமி நாயக்கர் காங்கிரஸ் நிருவாகத்திலிருந்து கொண்டே காங்கிரஸுக்கு எதிர்ப்பிரசாரஞ்செய்ய உறுதி கொண்டார். அவர் பாய்ச்சல் பெரிதும் எவர் மீது? என் மீது. அவர்தங் 'குடியரசு' பொதுவாகக் காங்கிரஸையும், சிறப்பாக என்னையும் மனம் போனவாறு தாக்கும். அத் தாக்குதல் எப்படியிருக்கும்? அத்தகைத் தாக்குதலை என் வாழ்க்கை கண்டதே இல்லை. என்னைத் தாக்கித் தாக்கித் திட்டுவதில் 'குடியரசு' தேர்ச்சி பெற்றது. அதன் நா தழும்

பேறியது. அதன் தாக்குதலை ஏற்று ஏற்றுப் பொறுப்பதில் யான் தேறுதல் அடைந்தேன். என் உடலும் உள்ளமும் மரத்தன. திட்டைக் கேட்கும் அநுபவத்தையும் வாழ்க்கை பெறுதல் வேண்டுமன்றோ? அது நண்பர் வாயிலாக நிறைவேறலாயிற்று. எனது அரசியல் வாழ்வில் யான் பெற்ற பயன்களுள் இஃதும் ஒன்று! எல்லாம் ஆண்டவன் அருள்.

ஐயங்கார் நேர்மை

கான்பூர் காங்கிரஸ் சட்டசபைத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய வாரத்திலேயே தேர்தல் பிரசாரம் தொடங்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய ஆறுமாத காலம் யான் அப்பிரசார வயப்பட்டே கிடந்தேன். ஜுலை மாதம் சென்னையில் ஒரு வதந்தி பிறந்தது. அது காங்கிரஸ் கூட்டத்திலும் உலவியது. என்ன வதந்தி? சென்னை மாகாணத்தில் காங்கிரஸுக்குப் போதிய அளவில் வெற்றி கிடைத்தால் அது சட்டசபையில் முட்டுக்கட்டை இடாது என்பதும், மந்திரி சபை அமைக்கவே முயலும் என்பதும் வதந்தியின் உள்ளுறை. வதந்தி வளர்ந்து வளர்ந்து பத்திரிகை உலகில் முகங் காட்டிற்று. 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவர் பனகல் ராஜா ஒரு நாள் என்னைப் பீட்டர்ஸ் ரோட்டில் பார்த்தபோது, 'நீங்கள் முட்டுக்கட்டைப் பிரசாரஞ் செய்கிறீர்கள்; மக்கள் ஏமாந்து வாக்களிக்கப் போகிறார்கள்; முட்டுக்கட்டை நடக்கப்போவதில்லை; காங்கிரஸ் மந்திரிசபையை அமைத்தே தீரும்' என்று சொன்னார். அதைக் கேட்டதும் யான் நேரே ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் வீடு நோக்கிச் சென்றேன்; பனகல் ராஜா சொன்னதை அப்படியே ஐயங்காரிடம் வெளியிட்டேன்; 'ஏதேனும் உண்மை உண்டா?' என்று கேட்டேன். அவர் பார்த்த பார்வை எனக்குள் ஐயத்தை உண்டாக்கிற்று. 'உண்மை தெரிதல்வேண்டும்' என்று வலியுறுத்தினேன். ஐயங்கார் நல்லவர். என்னை ஏமாற்ற அவர் மனச்சான்று இடந்தரவில்லை. அவர், 'காங்கிரஸுக்குப்

பெருவாரி வெற்றி கிடைத்தால் முட்டுக்கட்டை இடுதல் கூடுமென்றும், பெருவாரி வெற்றி கிடையாதொழியின், சுயேச்சைக் கட்சி முதலிய சிறு கட்சிகளுடன் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி சேர்ந்து மந்திரிசபை அமைத்துக் கொள்ளுமென்றும், அங்ஙனே நேராதவாறு தடுக்கக் காங்கிரஸ் சுயேச்சைக் கட்சிக்கு ஆதரவு நல்கி, அதை மந்திரிசபை அமைக்கத் துணை நிற்க முயலுமென்றும், அம்மந்திரி சபையைக் காக்கக் காங்கிரஸ் கருத்துச் செலுத்தி வருமென்றும் காங்கிரஸ் வட்டத்தில் பேச்சு நடந்தது உண்மை. அது திரிபடைந்து வதந்தியாய்ப் பத்திரிகை உலகம் ஏறியது' என்று மெதுவாகக் கூறினர். தேர்தலில் சுயேச்சைக் கட்சியர்க்குக் காங்கிரஸார் சிலர் அந்தரங்கத்தில் துணை போவதன் நுட்பம் அப்பொழுது எனக்கு விளங்கியது. ஐயங்கார் கூற்றை நினைக்க நினைக்க என் மனம் உடைந்தது. வீட்டுக்கு வந்தேன்; சிந்தனையில் ஆழ்ந்தேன். 'ஒத்துழையா நோக்குடன் தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டோம். முட்டுக்கட்டையிட்டு ஒத்துழையாமையை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பது நமது கடமை. மற்றக் கட்சிகள்மீது நாம் ஏன் கருத்துச் செலுத்தல் வேண்டும்? சுயேச்சைக் கட்சியை முட்டுக் கட்டைக்குப் பயன்படுத்தலாகாதா? ஜஸ்டிஸும் சுயேச்சையும் ஒன்றுபட்டு மந்திரிசபை அமைத்தால் நமக்கென்ன? அச்சபையை உடைக்கக் காங்கிரஸ் முயலலாமன்றோ? இல்லையேல் வெளியே வந்து ஆக்கவேலை செய்து ஒத்துழையாமையை உயிர்த்தெழச் செய்ய உழைக்கலாமன்றோ? உளத்தில் ஒன்று கொண்டு வாயால் வேறு பேசி மக்களை ஏமாற்றுவது அறமாகுமா? 'நாட்டின் கேட்டுக்குத் தலைவர்களே காரணர்' என்ற எண்ணங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தோன்றித் தோன்றி நெஞ்சை உறுத்தின. கவலை பெருகியது. 'காரியக் கூட்டத்தினின்றும் விலகுக' என்று மனச்சான்று ஒலித்தது. காரியக் கூட்டத்தினின்றும் விலக உறுதி கொண்டேன்; விலகுதற்குக் கடிதம் (9-7-1926).

அனுப்பினேன். அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும், ஏ. அரங்கசாமி ஐயங்காரும் என்னை நெருக்கினர். என் உறுதியினின்றும் யான் பிறழ்ந்தே னில்லை. சாதாரண காங்கிரஸ் அங்கத்தவனாயிருந்து காலங் கழிக்கவே எண்ணினேன்.

கொழும்பு

கொழும்பு இந்திய வாலிபர் சங்க ஆண்டு விழாவில் தலைமை வகிக்க அழைப்பு வந்தது. அதற்கிணங்கிக் கொழும்பு (25-7-1926) போந்து குறித்த கடனாற்றிக் கண்டி, யாழ்ப்பாணம் முதலியவிடங்கட்குப் போய்த் திரும்பினேன். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் எனது ராஜிநாமாக் கடிதத்தைக் காரியக் கூட்டத்தில் வையாமலே சிலகாலங் கடத்தினர். யான் காங்கிரஸ் பணியை ஒருவாறு நிகழ்த்தியே வந்தேன். சென்னையில் இந்தியச் சட்டசபைத் தேர்தலில் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார்க்கு எவ்வெவ்வழியில் துணை நிற்க எனது நிலைமை இடந்தந்ததோ அவ்வவ்வழியிலெல்லாம் துணை நின்றேன்.

காங்கிரஸ் கோணல்

நவம்பரில் தேர்தல் நடந்தது. வியக்கும் முறையில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது. ஆனால் சட்ட சபையில் முட்டுக்கட்டை முளைக்கவில்லை. சுயேச்சைக் கட்சி மந்திரி சபை அமைந்தது. காங்கிரஸ் அதைத் தாங்கியது. காங்கிரஸ் தயவால் அம்மந்திரிசபை நிலவியது. 'சைமன் கமிஷன்' வந்தபோது சுயேச்சை மந்திரி சபை நடந்தது. அதன் முதல் அமைச்சர் டாக்டர் சுப்பராயன், பனகல் பக்கஞ் சார்ந்து வேறொரு மந்திரி சபை கண்டு அதிலும் தலைமை அமைச்சரானார். காங்கிரஸ் முத்தையா முதலியாரும் மந்திரிசபையில் அங்கம் பெற்றார். தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் நிர்வாகம் எள்ளப்பட்டது. யான் ஐயங்காரைக் காண்பேன்; 'முட்டுக் கட்டையை விடுத்துச் சுயேச்சையை ஆதரித்ததன் பயனைப்

பார்த்தீர்களா' என்று கேட்பேன். ஐயங்கார், 'யான் என்ன செய்வேன்; சூழ்ந்துள்ளவர் மனோநிலை என்னை மயக்கியது' என்றனர்.

சமய நாற்றம்

தேர்தல் வரை என்மீது எவருங் கருத்துச் செலுத்தினாரில்லை. தேர்தல் முடிந்ததும் சிலர் பொறுமை இழந்தனர்; கடற்கரையில் வாயைத் திறந்தனர். பொறுப்பற்றவர் பேச்சை யான் பொருட்படுத்தவில்லை. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் தமிழ் நாட்டில் தேர்தல் காலத்தில் யான் பட்டபாடும், சிறப்பாகச் செங்கற்பட்டில் 'ஜஸ்டிஸ்' மலையை வீழ்த்த யான் முயன்றதும் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. அதன் முடிவில் வாழ்த்தும் நன்றியும் மலிந்திருந்தன. ஐயங்காரைக் கண்டு, 'கடிதம் எற்றுக்கு' என்று கேட்டேன். 'உங்கட்கென்று யான் எழுதவில்லை; என் மனச்சான்றுக்கென்று யான் எழுதினேன். கடற்கரைப் பிதற்றல் என் மனச்சான்றை எழுப்பியது. கடிதம் எழுதிய பின்னரே அது தணிந்தது' என்றார்.

செங்கற்பட்டுச் சின்னசாமி ஐயங்கார், ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர் பேரர் இராமநாதன் முதலியோராலுங் கடற்கரை 'முடைகள்' மறுக்கப்பட்டன. ஏ. அரங்கசாமி ஐயங்கார் என்னை நேரிற்கண்டு நீண்ட நேரம் பேசிச் சென்றனர். 'குடியரசு', 'நல்ல பாடம்' என்று என்னை எள்ளியது. புகழ்ச்சிக்கும் என் மனம் இவரவில்லை; இகழ்ச்சிக்கும் என் மனம் இழியவில்லை. அவ்வேளையில் சமய நூல் ஆராய்ச்சியின் வல்லமை எனக்கு நன்கு விளங்கியது.

என் விலகுதல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்ற பின்னர், நான்கணா சந்தா என்னிடத்திருந்து வாங்கப்பட்டு வந்தது; பின்னை அதுவும் வாங்கப்படவில்லை. யானும் அதன்மீது கவலை செலுத்தவில்லை. சந்தா செலுத்தாமலே யான் காங்கிரஸ்காரனாகக் காலங்கழித்து வருகிறேன்.

பனகல் நகைப்பு

'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவர் பனகல் ராஜா என்னைக் காணும்போதெல்லாம், 'உங்கள் ஒத்துழையாமை எப்படி இருக்கிறது?' என்று கேட்பார்; நகைப்பார். 'ஒத்துழையாமை நன்றாயிருக்கிறது. புலி எப்படிப் பாய்கிறது? பின்னே போயன்றோ பாய்கிறது? தென்னாட்டுச் சிறுமைச் செயல்கள் உங்களை நகைக்கச் செய்கின்றன. அச் சிறுமைச் செயல்கள் ஒத்துழையாமையை விரைந்து உயிர்ப் பிப்பனவாகலாம். இன்னுஞ் சில ஆண்டில் ஒத்துழையாமை ஆர்த்தெழும்' என்று சொல்வேன். பனகல் 'மீண்டுமா ஒத்துழையாமை' என்பர்; 'ஆம்' என்பேன்.

கோவை மகாநாடு

1926-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சட்டசபைத் தேர்தலில் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி முறியடிக்கப்பட்டது. அதனால் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவர் பலர்க்குக் காங்கிரஸில் சேர்தல் வேண்டுமென்ற உணர்வு தோன்றிற்று. அது குறித்துச் சிந்தித்து முடிவு காணக் கோவையில் (2, 3-7-1926) அறிஞர் குமாரசாமி ரெட்டியார் தலைமையில் ஒரு மகாநாடு கூடிற்று. காங்கிரஸ் சார்பில் யானும் அழைக்கப்பட்டேன். அம்மகாநாடு நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களுள் சிறந்தன இரண்டு. ஒன்று ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் காங்கிரஸிலும் அங்கம் பெறுதல் வேண்டுமென்பது; இன்னொன்று பதவி ஏலாது சட்டசபையில் காங்கிரஸுடன் ஒத்துழைத்தல் வேண்டுமென்பது. யான் இரண்டுக்கும் ஆசி கூறினேன்.

மகாநாடு நன்கு நடைபெற்றது. நிகழ்ச்சிகளில் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன சில. அவைகளைச் சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

விஷயாலோசனைக் கூட்டத்தில் ஜஸ்டிஸ் சார்பில் பாத்ரோ, இராமசாமி முதலியார், தணிகாசலஞ் செட்டியார், ஆர்யா முதலியோர் பேசினர். ஆர்யா காங்கிரஸைத்

தாக்கியும், காஞ்சியில் வகுப்புத் தீர்மானத்தை யான் தள்ளியதை எள்ளியும் ஆரவாரஞ் செய்தனர். அவ்வேளை யில் இராமசாமி நாயக்கர் தலையிட்டுப் 'பழைய குப்பை களை ஈங்கே ஏன் கிளறல்வேண்டும்?' என்றார். ஆர்யா மேலும் சில வெவ்வுரை பகர்ந்து அடங்கினர். காங்கிரஸ் சார்பில் பேச எழுந்த யான், 'மாண்டேகு - செம்ஸ்பர்ட் சீர்திருத்தப்படி அமைந்த சட்டசபைத் தொடர்பாக மூன்று முறை தேர்தல்கள் நிகழ்ந்தன. முன்னிரண்டில் காங்கிரஸ் கலந்து கொள்ளவில்லை. அஃது ஒத்துழையாமையில் நின் றது. காங்கிரஸ் ஒத்துழையாமை 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிக்கு ஆக்கந் தேடியது. காங்கிரஸ் தேர்தலில் தலைப்பட்டிருந்தால் 'ஜஸ் டிஸ்' மந்திரிசபை அமைந்திருக்குமா? மூன்றும் முறைத் தேர் தலில் காங்கிரஸ் ஈடுபட்டது. 'ஜஸ்டிஸ்' படுதோல்வியடைந் தது. இரண்டுமுறை அமைந்த 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி மந்திரிசபை 'காங்கிரஸின் பிச்சை' என்றதும், கூட்டத்தில் சிறு குழப் பம் மூச்சுவிட்டது. யான் தொடர்ந்து, "காங்கிரஸ் சார்பில் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியை வரவேற்கவே வந்தேன். ஆர்யா பேச்சு என்னை இவ்வாறு பேசச் செய்தது" என்று எனது நிலையை விளக்கியபோது, பனகல் ராஜா என்னைப் பார்த்து, 'விஷ யத்தின்மீது' என்றார். யான் விஷயத்தை யொட்டி என் கருத்தை வெளியிட்டு அமர்ந்தேன்.

இரண்டாம் நாள் காலையில் ஒரு பிராமணப் பத்திரிகை நிருபர் தாக்கப்பட்டார். அவர்தம் மூக்குக் கண்ணாடி உடைந்தது. டாக்டர் வரதராஜலுவும் யானும் மூர்க்கச் செயலை உரமாகக் கண்டித்தோம்.

டாக்டர் வரதராஜலுவும், யானும், குறிப்பிட்ட வேறு சிலரும் ஆர். கே. சண்முகஞ் செட்டியார் விருந்தினரா யிருந்தோம். இரண்டாநாள் இரவு டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு பந்தியிலே தமக்கென்று புலால் உணவை வரவழைத் தனர். தண்டபாணி அதைத் தடுக்க முயன்றார். பந்தியில் எல்லாருஞ் சைவ உணவு கொள்ளும் வேளையில் ஒருவர்

மட்டும் புலால் வரவழைப்பது நாகரிகமாகுமா என்பதைப் பற்றிப் பெரிய விவாதம் மூண்டது.

கோவை மகாநாட்டுத் தீர்மானத்தின்படி இராமசாமி முதலியார், தணிகாசலஞ் செட்டியார் முதலியோர் காங்கிரஸில் சேர முயன்றனர். 'நமது எண்ணம் ஓரளவிலாதல் ஈடேறிற்றே' என்று இன்புற்றேன்; அவ்வின்பம் பொங்கி வழியவில்லை. ஏன்? தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் 'ஜஸ்டிஸ்' தலைவர்களை ஏற்க விரும்பவில்லை. புதுப்புதுக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. யான் காங்கிரஸ் தலைவர் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரைக் கண்டு, "'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியின் துணைகொண்டு, சட்டசபையில் முட்டுக்கட்டையிடலாமே; இரட்டையாட்சியைக் குலைக்கலாமே" என்று கேட்டேன். "'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவரிடத்தில் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸுக்கு நம்பிக்கையில்லை. யான் என்ன செய்வேன்! எல்லாரையும் உங்களைப்போல நினையாதேயுங்கள். அரசியல் இராஜதந்திரம் ஆழமுடையது" என்று பதிலிறுத்தார். 'நல்ல வாய்ப்பைக் காங்கிரஸ் இழந்தது' என்று யான் எண்ணலானேன். எப்படியாவது சட்டசபையில் முட்டுக்கட்டையிட்டு இரட்டையாட்சியை வீழ்த்தவேண்டுமென்பது எனது உள்ளக்கிடக்கை. வகுப்புவாதம் நாட்டு மக்களுக்குள் அவநம்பிக்கையை உண்டுபண்ணியது.

ஒதுக்கம்

யான் 'நவசக்தி' பணியளவில் நின்றேன்; சில வேளைகளில் சமயத்தொண்டுக்கு வெளிச் செல்வேன். 1927-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் சென்னையில் கூடியது. யான் அதற்குச் சென்றேனில்லை. என் மனத்தில் அவ்வளவு ஒதுக்கம் ஏற்பட்டிருந்தது.

பல்லாவர வாழ்வு

என் உடல் மெலிந்தே வந்தது. காரணம் உள்ளிருமல் என்று தியோசாபிகல் சங்க நண்பர் டாக்டர் மாணிக்கம் பிள்ளையால் சொல்லப்பட்டது. அதனால் சில காலம்

1929-ம் ஆண்டில் பல்லாவரத்தை இருப்பிடமாகக் கொள்ளலானேன். அவ்வேளையில் காந்தியடிகள் ஒத்துழை யாப் போருக்குரிய முன்னணி வேலைகளைச் செய்து வருகிறு ரென்ற செய்தி எட்டியது. 'நாம் காங்கிரஸில் இருந்தா லென்ன ?- இல்லாமற் போனுலென்ன ? நமது கருத்து நிறை வேறுகிறது' என்று மகிழ்வெய்தினேன்.

மீண்டும் ஒத்துழையாமை

காங்கிரஸ் அங்கும் இங்கும் பாய்ந்து விழுந்து எழுந்து 1929-ம் ஆண்டின் இறுதியில் லாகூரில் ஒத்துழையா மையை மீண்டும் உளங்கொண்டது. 1930-ம் ஆண்டில் உப்புச் சத்தியாக்கிரகம் விறிட்டெழுந்தது.

என் கையெழுத்து

ஒருநாள் 'நவசக்தி' நிலையத்தில் சக்கரவர்த்தி இராஜ கோபாலாச்சாரியாரும், கே. பாஷ்யமும் திடீரெனத் தோன்றினர். ஆச்சாரியார் சத்தியாக்கிரக அறிக்கையை நீட்டினர். 'யான் உடல் மெலிந்தவன் ; ஒதுங்கி நிற்பவன் ; போருக்குத் தகுதி இல்லாதவன் ; என் கையெழுத்து எற் றுக்கு?' என்று சொல்லிப் பழைய நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றை நினைப்பூட்டினேன். 'பழங்கதைகள் வேண்டாம். உங்களைப் போருக்கு அழைக்க நாங்கள் வரவில்லை. கையெழுத்திடுங் கள்' என்ருர். 'பெயருக்குக்கூடவா பஞ்சம்' என்று கையெழுத்திட்டேன்.

வேதாரண்யம்

தமிழ் நாட்டில் சத்தியாக்கிரகப் போருக்கு உரிய களனுக வேதாரண்யம் குறிக்கப்பட்டது. இராஜகோபாலாச் சாரியார் தண்டுகளுடன் திரிச்சியினின்றும் புறப்பட்டார்.

சிதம்பரத் தண்டு

சிதம்பரத்தினின்றும் ஒரு தண்டை நடாத்திச் செல்லத் தண்டபாணி பிள்ளை உள்ளிட்ட சிலர் முயன்றனர்.

அதற்கு என் தலைமை விரும்பப்பட்டது. அவ்விருப்பத்தைக் குலைக்க என் மனம் எழவில்லை. அதே சமயத்தில் இராஜ கோபாலாச்சாரியார் பிடிபட்டதும் தொடர்ந்த போருக்கு யான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கேள்வியுற்றேன். இராஜகோபாலாச்சாரியார் கடிதமும் எழுதவில்லை; வேறு வழியாகத் தெரியப்படுத்தவுமில்லை. எனது நியமனம் வெறும் வதந்தி என்று கருதினேன். எதற்குஞ் சித்தமாயிருக்கலா மென்று எண்ணினேன்.

திரிச்சியினின்றும் புறப்பட்ட படையையன்றி வேறு படைகள் யாண்டும் திரளலாகாதென்றும், அவை வேதா ரண்யம் நோக்கலாகாதென்றும் ஓர் அறிக்கை இராஜ கோபாலாச்சாரியாரிடமிருந்து வெளிவந்தது. ஆச்சாரியா ருக்குப் பின்னர் கே. சந்தானம் நியமிக்கப்பட்ட செய்தியும் எட்டியது. சிதம்பர முயற்சி சிதறியது. எழுந்த என் உள் ளமும் விழுந்தது. நிகழ்ந்தன இவ்வளவே.

பத்திரிகைத் திருவிளையாடல்

பத்திரிகை உலகம் திருவிளையாடல் புரியத் தொடங்கி யது. சில பத்திரிகைகள், 'கலியாணசுந்தர முதலியார் மூட்டை முடிச்சுகளைக் கட்டிக்கொண்டு சித்தமாயிருந்தார்; ஏமாற்றப்பட்டார். ஒரு பிராமணரல்லாதார் தலைமைபூண்டு படையைத் திரட்டிச்செல்லப் பிராமணர் கண் பார்க்குமோ' என்று எழுதின. வேறு சில பத்திரிகைகள், 'முதலியார் வேதாரண்யம் புறப்பட்டுவிட்டார்' என்று திரித்தன. மற் றுஞ் சில பத்திரிகைகள் உண்மையை வெளியிட்டன. பத் திரிகைச் செய்திகள் நாட்டைக் குழப்பின. போர் முடியுந் தறுவாயில் எனக்கு அழைப்புக்கள் வந்தன. அவைகள் என் மனத்தைக் கவரவில்லை.

இராஜகோபாலாச்சாரியார் விடுதலையடைந்த பின்னர் என்னைக் கண்டனர்; உடல் நிலையை விசாரித்துத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நூல் பெற்றுச் சென்றனர்; மீண்டுஞ் சிறைப் பட்டனர்.

ஐயங்கார் விலக்கு

லாகூரினின்றும் கோபாவேசத்துடன் திரும்பிய ஸ்ரீநி வாச ஐயங்காரைக் கண்டேன். அவர், 'யான் இப்பொழுதே காங்கிரஸை விடுத்து ஓடி வந்தேன். நீங்கள் சில ஆண்டுக்கு முன்னரே அதை விடுத்து ஓடிவிட்டீர்கள். நீங்கள் கெட்டிக்காரர்' என்றார்; சிதம்பரம் புறப்பாட்டைப்பற்றி விசாரித்தார். நிகழ்ந்ததைக் கூறினேன். 'தடை கிடத்தியவர் கடவுள்' என்றார்; பின்னே மோதிலால் நேருவும் மற்றவரும் தமக்கிழைத்த இடர்களையும் புரிந்த சதிகளையும் அடுக்கடுக்காக விளக்கினர். அவைகளைக் கேட்கக் கேட்க என் மனம் துடித்தது. 'நாடு என் செய்யும்? காங்கிரஸ் என் செய்யும்? திமிர் கொண்ட தலைவர்களின் கோணல் நாட்டைக் கெடுக்கிறது; காங்கிரஸைக் கெடுக்கிறது' என்று எண்ணலானேன். காங்கிரஸ் நிருவாகத்தில் புகாமலே தேசத்தொண்டு செய்வது நல்லது என்று என்பாலெழுந்த உறுதி நிலைத்தது.

சிறைவாசமும் செருக்கும்

சத்தியாக்கிரகம் ஆங்காங்குள்ள சிறைகளை நிரப்பியது. காங்கிரஸ் கூட்டம் சிறைகளில் ததும்பித் ததும்பி வழிந்தது. எல்லாரும் விடுதலை யடைந்தனர்; எப்படித் திரும்பினர்? சத்தியாக்கிரக உணர்ச்சியுடனும் உறுதியுடனும் சிறைக்கோட்டம் நண்ணியவர் சிலர்; மிகச் சிலர். 'எல்லாருஞ் சத்தியாக்கிரக உணர்வுடனும் உறுதியுடனும் சிறைக்கோட்டம் நண்ணியிருந்தால் நாட்டில் சுயராஜ்யம் மலர்ந்திருக்குமே' என்று அடிகள் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. சிறை புகுந்தவருள் மிகச் சிலர் தாழ்மையுடையராய்த் தொண்டராய்த் திரும்பினர். பணி அவருடைய செல்வமாயிற்று. மற்றவர் - பெரும்பான்மையோர் - செருக்குடையராய்த் திரும்பினர்; 'இரணியராய், இராவணராய்த் திரும்பினர்' என்று கூறவும் என் மனம் விரும்பு

கிறது. 'நாங்கள் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை வயப்படுத்துவோம்; சட்டசபைகளை வயப்படுத்துவோம். அவையெல்லாம் எங்கள் வழியே ஆடும். எங்கள் ஆட்சியே எங்கும் நடக்கும்; எங்குஞ் செல்லும். எங்களை வெல்வோர் யாவர்? நாங்களே எல்லாம்; எங்கும்' என்ற ஆணவம் அவர் உள்ளும் புறமுஞ் சூழ்ந்தது. ஆணவமுள்ள இடத்தில் அறக் கடவுள் பொலியுமோ? எடுத்துக் காட்டுகள் பல கூறுதல் கூடும். பல எற்றுக்கு? ஒன்று சாலும். பதம் பார்க்கப் பல சோற்றுக்கு ஒன்று போதுமன்றோ?

காவேரிப்பாக்கம்

வட ஆர்க்காடு ஜில்லா போர்டு தேர்தல் 1934-ல் உற்றது. தேர்தலுக்கென்று காங்கிரஸ் சார்பிலே காவேரிப்பாக்க வட்டத்துக்குக் காலையிலே முனிசாமி முதலியார் நியமிக்கப்பட்டனர். பிற்பகலில் வேறொருவர் நியமிக்கப்பட்டனர். இடைநிகழ்ச்சி டாக்டர் மாசிலாமணி முதலியார் வாயிலாக என் காதுக்கு வந்தது. அஃது எற்றுக்கு என் காதுக்கு வந்தது? ஆண்டவன் திருவுள்ளம்! 'நியாயந் தேடலாமா' என்று நினைந்து டெல்லியிலிருந்த தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் சத்தியமூர்த்திக்குத் தந்தி கொடுத்தேன்; காரியதரிசிகளைக் கண்டேன்; இராஜகோபாலாச்சாரியாரை அணுகினேன்; என்னென்னவோ செய்தேன். நியாயம் பிறக்கவில்லை. அதுபற்றி ஒருநாள் காங்கிரஸ் மாளிகையில் சிலருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, ஓர் இளைஞர் ஓடிவந்து வணக்கஞ் செய்தார். 'யார்' என்று விசாரித்தேன். உங்கள் எழுத்தாலும் பேச்சாலும் தேசபக்தனுய்க் காங்கிரஸ்காரனுய்ச் சிறை சென்றவன். உங்களை மறவாத சீடன்' என்றார். அவர்க்கு வாழ்த்துக் கூறினேன். அச்சமயம் அங்கிருந்த மற்றொருவர், 'நீங்கள் ஏன் காவேரிப்பாக்க வட்டத் தேர்தலில் தலைப்படுகின்றீர்? முனிசாமி முதலியார்க்கு ஐம்பது 'ஓட்டு' கிடைத்தல் அரிது. உங்கள் காலம் மலையேறியது. இக்காலக் காங்கிரஸ் வேகம் உங்களுக்குத்

தெரியாது' என்று படபடப்புடனும் பரபரப்புடனும் பகர்ந்தார். அவர் பகரல் எனக்குச் சீற்றமூட்டவில்லை; ஆத்திர மூட்டவில்லை. 'நீருஞ்சிறை சென்றவரோ?' என்று கேட்டேன். 'ஆம்' என்றார். 'நல்ல பாடம் கற்பித்தல் வேண்டும்' என்று எண்ணினேன்; அதற்குரிய முயற்சி செய்ய உறுதி கொண்டேன்.

டாக்டர் மாசிலாமணி முதலியாரும் முனிசாமி முதலியாரும் என்னைக் கடலோரத்தில் கண்டனர். 'நீங்கள் உறுதியாக நிற்பீர்களா' என்று கேட்டேன். 'உங்கள் உறுதி எங்களை உறுதியில் நிற்கச் செய்யும்' என்றார்கள். என்ன செய்தேன்? காவேரிப்பாக்கஞ் சென்று கூட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன்; தண்டபாணி பிள்ளையுடன் காவேரிப்பாக்கம் போந்தேன். கூட்டங் கூடியிருந்தது. கூட்டத்தில் நிகழ்ந்ததை விளக்கி, (ஜில்லா போர்டு தேர்தல் பொறுத்த வரை) வேலூர் காங்கிரஸ் 'ஜில்லா கோர்ட்' போன்றது; மாகாண காங்கிரஸ் 'ஹைகோர்ட்' போன்றது. இரண்டிலும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை. எங்கே போதல் வேண்டும்? 'பிரிவு கவுன்ஸி'லுக்குப் போதல் வேண்டும். இக்கூட்டம் 'பிரிவி கவுன்ஸில்' போன்றது. நியாயத்துக்கு உங்களிடம் விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன். யான் காங்கிரஸ்காரன். என்றுடலில் காங்கிரஸ் இரத்தம் ஓடுகிறது. உங்கள் முன்னிலையில் முனிசாமி முதலியாரைக் காங்கிரஸ் சார்பில் ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் உங்கள் வட்டத்துக்கு ஓர் அபேட்சகராக நிறுத்த விரும்புகிறேன். உங்கள் சம்மதம் வேண்டும். கை தூக்குங்கள்' என்றேன். எல்லாருங் கை தூக்கினர். 'முனிசாமி முதலியார் காங்கிரஸ் சார்பிலே நிறுத்தப்பட்டார்' என்று கூட்டத்தில் தெரிவித்தேன். என் பேச்சுக்கு ஆக்கமளிக்கு முறையில் தண்டபாணியும் டாக்டர் மாசிலாமணி முதலியாரும் முழங்கினர். இதைக் கேள்வியுற்ற சென்னைக் காங்கிரஸ்

தொண்டர் முப்பதின்மர், 'எங்கள் பழந்தலைவர் பக்கம் நிற்போம்' என்று காவேரிப்பாக்கத்துக்கு ஓடிவந்தனர். அவரால் செயற்கருந் தொண்டுகள் செய்யப்பட்டன.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள 'புது'க் காங்கிரஸ் தலைவர் சிலரும், தொண்டர் பலரும் காவேரிப்பாக்கத்தில் ஈண்டினர்; சிறை புகுந்த 'அன்னங்கள் - செல்வங்கள்' செறிந்தன; 'புது'க் காங்கிரஸ் சக்தி ஆங்கே சண்டதாண்டவம் புரிந்தது. அவரவர் தாம் தாம் சிறை சென்றதை வருணிப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தனர். 'கலியாணசுந்தர முதலியார் சிறை செல்லாதவர்' என்ற பாடம் இடைவிடாது படிக்கப்பட்டது. எதிர் பிரசாரமும் மிக உரமாக நடைபெற்றது.

'புதுக் காங்கிரஸ்' என்னை என் செய்தல் கூடும்? நடவடிக்கை எடுத்தல் கூடுமா? யான் நாலணா சந்தாவுங் கட்டாத பழங் காங்கிரஸ்காரன். நண்பர்களும் தொண்டர்களும் யானும் காவேரிப்பாக்கம் வட்ட முழுவதுஞ் சுற்றிச் சுற்றி உண்மை நிலையை விளக்கி வந்தோம். எங்களிடத்திலும் கதருடை; காங்கிரஸ் கொடி; மற்றவரிடத்திலும் அதே உடை; அதே கொடி. போராட்டம் நன்றாயிருந்தது. முடிவைத் தென்னாடே ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தது. முடிவு என்ன? முனிசாமி முதலியார் ஆயிரக் கணக்கில் பெருவாரி வாக்குப்பெற்று வெற்றியடைந்தார். யான் நீதிக்கும் அறத்துக்கும் உண்மைக்கும் வெற்றி என்று சொன்னேன். என்னுள்ளத்தில் காங்கிரஸே நின்றது; காந்தியமே நின்றது. முனிசாமி முதலியாரை மற்றக் காங்கிரஸாருடன் சேர்ந்து காரியங்களை நிகழ்த்துமாறு கேட்டுக் கொண்டேன். அவரும் ஒருப்பட்டார்.

ஊழல்

வட ஆர்க்காடு ஜில்லா போர்டு தலைவர் தேர்தல் நெருங்கியது. காங்கிரஸ் அங்கத்தவரெல்லாம் சென்னைக்கு

வரவழைக்கப்பட்டனர். காங்கிரஸ் மாளிகையில் கூட்டங் கூடியது. இராஜகோபாலாச்சாரியாரே காரியங்களை நடாத்தனர். தலைமைக்குக் கண்ணப்ப முதலியார் நியமிக் கப்பட்டனர். தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவர் யார்? பெரும் பான்மைகொண்ட காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்த கண்ணப்ப முதலியாரல்லர். பின்னை எவர்? நவாப் - அப்துல் ஹக்கீம் வெற்றிபெற்றார். காங்கிரஸ் அங்கத்தவர் வாக்குகள் முற் றும் கண்ணப்ப முதலியார்க்கு விழவில்லை. அது கணக்கில் செவ்வனே விளங்கியது. ஊழல் வெள்ளிடைமலையாயிற்று. ஊழல் நாற்றம் வட ஆர்க்காட்டில் மட்டும் வீசவில்லை; தமிழ்நாடு முழுவதும் வீசியது. ஊழலுக்கு உள்ளாகும் உறுப்பினரைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு முதன்மையாக உள் ளது எது? மாகாண காங்கிரஸ். அதன் நிருவாகம் மாற வேண்டுமன்றோ?

மாகாணக் காங்கிரஸ்

வட ஆர்க்காடு முழுவதுங் கிளர்ச்சி வீறிட்டது. அக் கிளர்ச்சியை நல்வழியில் பயன்படுத்தித் தமிழ்நாட்டுக் காங் கிரஸைத் தூய்மை செய்தல்வேண்டுமென்று யான் எண்ணி னேன். என் எண்ணம் வேலூரில் செயலாகியது. அங்கே ஒரு பெருங் கூட்டங் கூடியது. கூட்டத்தைக் கண்டேன்; மகிழ் வெய்தினேன்.

கூட்டத்தில், "யான் பழைய காங்கிரஸ்காரன்; 1918-ம் ஆண்டில் ஜெ. எஸ். இராமநாதனும், டி. வி. சுப்பிரமணிய னும், மற்றவரும் ஈண்டுப் போந்து ஏற்றிய 'ஜஸ்டிஸ்' கொடியை வீழ்த்திக் காங்கிரஸ் கொடியை ஏற்றினவன்; 1919-ம் ஆண்டில் வட ஆர்க்காடு ஜில்லா மகாநாட்டில் தலைமை வகித்தவன்; அடிக்கடி வடஆர்க்காடு போந்து செல் பவன். அன்று ஏற்றப்பெற்ற காங்கிரஸ் கொடியே இன்று இங்கே பறக்கிறது. இக்கொடிக்கு இறக்கம் நேர்தல் கூடா தென்று யான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். காங்கிரஸ் கொடி

யைக் காக்கவே இங்கு நிற்கிறேன். உங்கள் துணையின்றி யான் என் செய்தல் கூடும்? வடஆர்க்காடு தமிழ்நாட்டுக்கு வழிகாட்டுதல் வேண்டும்.

'இந்த ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் ஊழல் நிரம்பி இருந்ததா இல்லையா என்று சிலர் ஐயுற்றனர். ஐயம் இப்பொழுது உறுதிப்பட்டது. ஊழல் தலைவர் தேர்தலில் நன்கு விளங்கியது; உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென விளங்கியது. ஊழலை வளரவிடலாமா? வளரவிட்டால் வரப்போகும் சட்டசபைத் தேர்தலின் கதி என்னவாகும்? முளையைக் கிள்ளி எறியத்தக்க காலம் இதுவே.

'தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் காரியக் கூட்டம் நன்முறையில் நடந்திருந்தால் ஊழல் இடம் பெற்றிருக்குமா? அவ்வமைப்பைத் தூய்மை செய்யவேண்டுவது நமது கடமை. அதைத் தூய்மை செய்யும் அதிகாரம் நமக்குண்டோ? இல்லை. பின்னை அதை எப்படித் தூய்மை செய்வது? வழி என்ன?

'வங்காளத்தை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன். அங்கே இரண்டு மாகாண காங்கிரஸ் அமைப்புக்களிருத்தல் உங்களுக்குத் தெரியும். நாமும் ஒரு மகாநாடு கூட்டிப் புது மாகாண காங்கிரஸ் அமைப்பொன்றைத் தோற்றுவிக்க முயலல்வேண்டும். அவ்வமைப்பு அகில இந்திய காங்கிரஸின் நோக்கத்தைத் தமிழ்நாட்டின்மீது திருப்பும். அப்பொழுதே நியாயம் பிறக்கும்; தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தூய்மை எய்தும். இப்புனிதத் தொண்டுக்கு உங்கள் துணையை நாடி இங்கே போந்துள்ளேன்" என்ற கருத்துக்களை வெளியிட்டேன். கூட்டம் ஒருமுகமாக என் கருத்துக்கு இணங்கியது. என் கருத்துத் தமிழ் நாட்டில் பரவியது. நாலு பக்கங்களிலிருந்தும் ஆதரவு கிடைத்தது. தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர் பலர் விரைந்தனர். மகாநாட்டு முயற்சி அரும்பியது.

'ஜஸ்டிஸ்' தலையீடு

புது அமைப்பு வெறுந் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் என்றிருத்தல் கூடாதென்றும், அது தமிழ்நாட்டுப் பிராமணரல்லாதார் காங்கிரஸ் என்றிருத்தல் வேண்டுமென்றுஞ் சிலர் எனக்குத் தெரிவித்தனர். அடிப்படையில் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி வேலை செய்தது. 'குறும்பு எழுந்தது. நமது முயற்சி பாழாகும்' என்று நினைந்தேன். புதுக் காங்கிரஸ் அமைக்க முற்பட்டவருள் பிராமணரும் இருந்தனர். மகாநாட்டுத் தலைமைக்கு யான் ஒரு பிராமணரையே உளங்கொண்டிருந்தேன். பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் என்ற பிரிவு கூடாது என்ற கொள்கையில் யான் உறைந்து நிற்பவன்; வகுப்பு வாதத்தை வெறுப்பவன்; மறுப்பவன். பிராமணரை விலக்கி மகாநாடு கூட்ட என் மனம் எப்படி ஒருப்படும்? 'கிணறு வெட்டப்போய் பூதம் புறப்பட்டதே' என்று வருந்தி வருந்தி, எனது நோக்கம் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸைத் தூய்மைப்படுத்தி அதற்கு ஆக்கந் தேடல் வேண்டும் என்பதையும், வகுப்புவாதத்தை வளர்ப்பதன்று என்பதையும் நண்பர்கட்கு விளக்கிவந்தேன். நண்பர் பலர், 'பிராமணரல்லாதார் காங்கிரஸ்' என்ற முத்திரையை வலியுறுத்தியே வந்தனர். என் செய்வது என்ற ஏக்கம் என்னை அலைத்தது.

கடற்கரையில் ஆச்சாரியார்

அந்நிலையில் சென்னைக் கடற்கரையில் ஒரு மறுப்புக் கூட்டங் கூடியது. தலைமை தாங்கியவர் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார். அவர் முன்னுரையில் அமைப்புக்களைப்பற்றியும், ஊழலைப்பற்றியும், காங்கிரஸைப்பற்றியும் பொதுவாகப் பேசி, என்னைக் குறித்துச் சில நன்மொழி பகர்ந்து, காவேரிப்பாக்கத்தில் கைவைத்தார். அப்பொழுது தண்டபாணி பிள்ளை எழுந்து காவேரிப்பாக்க நிகழ்ச்சியை விளக்கப் புகுந்தார். தலைவர்க்கும் பிள்ளைக்கும் நடந்த

உரையாடல் கூட்டத்தைக் குலைத்தது. கூட்டங் குலையாதிருந் தால் தலைமையுரை எவ்வாறு முற்றுப் பெற்றிருக்குமோ?

இராஜகோபாலாச்சாரியாரது முதற் பேச்சை யான் சேய்மையில் அமர்ந்து செவிமடுத்தேன். அதில், 'அமைப் புக்களில் புத்தி பூர்வமாகவோ அபுத்தி பூர்வமாகவோ ஊழல் நுழைதல் கூடும். அவ்வப்போது ஊழலைக் களைந்து சீர்திருத்தஞ் செய்யவேண்டுவது அறிஞர் கடமை. கலியாண சுந்தர முதலியாரைக் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல என்று யாருஞ் சொல்வதில்லை. அவரைத் தூய காங்கிரஸ்காரர் என்றே நாங்கள் கருதி இருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸி னின்றும் அவரை யாரும் விலக்கவில்லை. அவரே ஒதுங்கி நிற்கிறார். நாங்கள் என் செய்வோம்? அவர் எங்களுடன் கலந்து ஊழலைக் களையத் துணைபுரியலாம். அவர் வருகையை எதிர்நோக்கி நிற்கிறோம்' என்ற கருத்துக்கள் பொதுள ஆச்சாரியார் பேசினர். அப்பேச்சு எனக்கு எய்ப்பினில் வைப்பாயிற்று. 'ஊழல் உண்மையை இராஜகோபாலாச் சாரியார் உணராமலில்லை. அவர் எப்படியாவது ஊழலைக் களைய முயல்வர்' என்ற நம்பிக்கை எனக்குள் பதிந்தது.

கடற்கரைக் கூட்டம் உற்ற சமயத்தில் நடந்தது. அதை யான் கடவுள் உதவியாகவே எண்ணினேன். அக் கூட்டம் என்னைப் பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் சிக்கலி னின்றும் விடுவித்தது. என்னைக் காணவந்த பத்திரிகை நிருபரிடம், 'இராஜகோபாலாச்சாரியார் பேச்சு மகா நாட்டைக் கூட்டும் முயற்சியைத் தடுத்தது' என்று சொல்லி விட்டேன்.

யான் செய்த கிளர்ச்சியும் முயற்சியும் வீணாகவில்லை; நல்ல பயனையளித்தன. தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் நிருவா கத்தின்மீது இராஜகோபாலாச்சாரியார் கருத்துச் சென் றது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டசபை பீடத்துக் கென்று நிற்க விரும்பிய சத்தியமூர்த்தியைத் தடுத்து,

அப்பிடத்துக்கு இராஜகோபாலாச்சாரியார் தாமே நின்றமை இங்கே குறிக்கற்பாலது.

காங்கிரஸும் யானும்

காங்கிரஸை யான் மறந்தாலும் காங்கிரஸ் என்னை மறப்பதில்லை. 1936-ம் ஆண்டிலே சட்டசபைத் தேர்தல் நடந்தது. கே. பாஷ்யம் கருங்குழி, செங்கற்பட்டு, திருக்கழுக்குன்றம் முதலிய இடங்கட்கு என்னை அழைத்துச் சென்று பேசச் செய்தார். காங்கிரஸ் வெற்றிக்கு என் தொண்டு அவ்விடங்களில் தேவையாயிருந்தது.

சென்னை நகரசபைத் தேர்தலில் சில கூட்டங்கட்கு என் பணி விரும்பப்பட்டது. அக்கூட்டங்களில் என் பணி நிகழ்ந்தது. காங்கிரஸ் பணிக்கு எப்பொழுதும் யான் சித்தமாயிருப்பது எனது மதமாகியது. காங்கிரஸ் என் குருதியில் ஒன்றியது. எனக்கு நாடே காங்கிரஸாகத் தோன்றுகிறது. காங்கிரஸ் அமைப்பு இந்திய நாட்டுப் பொருட் செல்வம்; வீரச் செல்வம்; கலைச் செல்வம். காங்கிரஸ் நிர்வாகத்தில் சிலர் வருவர்; போவர். அவரை யான் கருத்தில் கொள்வதில்லை. என் கருத்தில் காங்கிரஸே நிற்கும்.

காங்கிரஸ் மந்திரி சபை

1937-ம் ஆண்டிலே காங்கிரஸ் சார்பிலே பல மாகாணங்களிலே மந்திரி சபைகள் அமைந்தன. தொடக்கத்தில் அச்சபைகளின் நெஞ்சில் காங்கிரஸ் இருந்தது; நாடு இருந்தது. நாளடைவில் அவைகளில் அதிகாரம் நுழைந்தது. அதிகாரம் காங்கிரஸை மறக்கச் செய்தது; நாட்டை மறக்கச் செய்தது. அதனுள் இராவணாகாரம் சூழ்ந்தது. இதை, 'இந்தியாவும் விடுதலையும்' என்னும் நூலில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன்.

மகா யுத்தம்

காங்கிரஸ் சார்பில் அமைந்த மந்திரி சபைகளின் ஆயுள் நீண்டால், காங்கிரஸின் ஆக்கம் சுருங்குமே என்று நடுக்குற்றேன். எதிர்பாராதபடி உலக யுத்தம் (1939) திடீரெனத் தோன்றிற்று. அது காங்கிரஸிலே தன் சக்தியைப் புகுத்தி மந்திரிமாரை வெளியேற்றியது; சிறை வைத்தது. சுத்த சுயராஜ்யம் கிடைக்கும் வரை, காங்கிரஸ் சார்பில் சட்ட சபைகளிலோ மற்ற அமைப்புக்களிலோ பதவி ஏற்றல் கூடாது என்றும், அரை குறை சுயராஜ்யத்தில் பதவி ஏற்றல் சுத்த சுயராஜ்யத்தைச் செய்மையில் தள்ளி மறைப்பதாகும் என்றும் நாடு முடிவுக்கு வந்தது. இஃது அநுபவத்தில் விளங்கிய ஒன்று. மகா யுத்தம் பொதுவாக உலகின் நலனுக்கும், சிறப்பாக இந்தியாவின் நலனுக்கும் கடவுளால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பது எனது கருத்து.

கலையுங் கடவுளும்

மக்கள் கடவுளை மறந்தார்கள்; இயற்கையை மறந்தார்கள்; இரண்டும் ஒன்றிய கலைகளையும் மறந்தார்கள். அம் மறப்பு உலகில் தன்னலப் பேய் வாழ்க்கையைப் பெருக்கியது. அப்பெருக்கம் மக்களிடத்துள்ள சகோதர நேயத்தைச் சிதைத்தது. அதனால் தேகாத்ம புத்தி வேர்கொள்ளலாயிற்று. தேகாத்ம உணர்வு நாட்டாசையை வளர்த்தது. அவ்வாசை யுத்தத்தை ஈன்றது. மக்கள் மீண்டும் கடவுளை நினைந்து, இயற்கைவழி நின்று ஒழுகிக், கலைகளில் கருத்திருத்தும்வரை கொலைப் போர் நில்லாது. கொலைப் போர் பெருகிப் பெருகி, மக்கட்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தி, அவர்களைத் தூய்மை செய்தே தீரும்.

அரசியல்

அரசியல் உலகில் யான் பெற்ற அநுபவம் என்ன? அநுபவம் பல முகங்கொண்டு நிற்கிறது. அம்முகம்

ஒவ்வொன்றும் சிற்சில கூறும். அவைகளையெல்லாம் ஒன்று படுத்திக் கடைந்தெடுத்தால் இங்கே ஒன்று திரண்டெழும். அவ்வொன்று, மேல்நாட்டு அரசியல் மாறிக் கீழ்நாட்டுப் பண்டை அரசியல் இக்காலத்துக்குரிய உடையில் உயிர்த் தெழல்வேண்டும் என்பது.

இந்நாளில் உலகம் மேல்நாட்டு அரசியலுக்கு அடிமைப் பட்டுக் கிடத்தல் கண்கூடு. அவ்வடிமை யுணர்வு கீழ்நாட்டுப் பண்டை மூதறிஞர் கண்ட அரசியலை வீழ்த்தியது; மறைத்தது; மறக்கச் செய்தது. இரண்டுக்கும் உள்ள வேற்றுமை என்னை? மேல்நாட்டு அரசியல் வாழ்க்கையின் அடியில் போராட்டம் நிலவுகிறது. அப்போராட்டம் கீழ் நாட்டுப் பண்டை அரசியல் வாழ்க்கையின் அடியில் நிலவ வில்லை. இக்கால அரசியல் உலக ஆராய்ச்சியும் அநுபவமும் மிக மிக இவ்வேற்றுமை நன்கு புலனாகும்.

வாழ்க்கையின் அடியிலுள்ள போராட்டம் வாளா கிடக்குமோ? அது குடும்பத்தையும் - ஊரையும் - நாட்டை யும் - உலகையும் - போராட்ட மயமாக்குதல் இயல்பு. நெல் கழுகாக நிற்குமோ? 'எவன் எதை விதைக்கிறானோ அவன் அதையே அறுப்பான்' என்பது கிறிஸ்துவின் மெய்ம் மொழி. இப்பொழுது வாழ்க்கையில் போராட்டமற்ற அர சியல் மலர்தல்வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் போராட்டமற்றால் அங்கே என்ன குடி யேறும்? தொண்டு. கீழ்நாட்டுப் பண்டை வாழ்க்கையில் தொண்டே நிலவுமாறு வாழ்க்கைத் துறைகள் கோலப்பட் டமை கருதற்பாலது. வாழ்க்கையின் அடியில் தொண்டு நிலவினால் குடும்பமும் - ஊரும் - நாடும் - உலகமும் - தொண்டு வண்ணமாகுமன்றோ? தொண்டை உயிராகக் கொண்டதே சன்மார்க்க அரசியல் என்பது.

வரப்போகும் புது உலகில் ஒரு பெரும் மாறுதல் நிகழ் தல்வேண்டும். அம்மாறுதலில் சன்மார்க்க அரசியல் முகிழ்க் குமாறு முன்னணி வேலைகள் செய்யப்படல்வேண்டும்.

சன்மார்க்க அரசியல்

மக்கட்கு உயிர்போன்றது சன்மார்க்கம். சன்மார்க்கமே சமயமென்பது. சமயம் பல துறைகளையுடையது. அவைகளுள் ஒன்று அரசியல். அரசியல் சமயத்துள் ஒன்றிநின்றபோது உலகில் அன்பும் அமைதியும் நிலவின. அது சமயத்தினின்றும் தனி வாழ்க்கை அடைந்த நாள்தொட்டு உலகில் பகைமையும் போராட்டமும் பரவின. மீண்டும் சமயம் அரியாசனம் ஏறல்வேண்டும். எம்முறையில்? மகம்மதுவின் தெய்வ ஒருமையும், இயற்கையோடியைந்த வாழ்வும், கிறிஸ்துவின் அன்பும், புத்தரின் தருமமும், விருஷபதேவரின் அஹிம்ஸையும், கண்ணனின் நிஷ்காமியமும், குமரனின் அழகும், தட்சணாமூர்த்தியின் சாந்தமும் ஒன்றிய சமரச சன்மார்க்கம் ஆட்சியில் அமர்தல்வேண்டும். சன்மார்க்க அரசியல் தேவை என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

பேய்ச் சோதனைகளைச் சந்திக்கவும், அவைகளைக் கடக்கவும் ஒருவிதவாய்ப்பை இக்கால அரசியல் வாழ்க்கை எனக்கு அளித்தது. சோதனைகள் தாக்குங்கால் அவைகளைக் கடக்க ஒரு தோணி எனக்குத் துணைசெய்துவந்தது. அத்தோணியை முன்னரே என்பால் அமையச்செய்த இயற்கை இறைக்கு என்ன கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன்! அத்தோணி எது? சமயமென்னுஞ் சன்மார்க்கம். இக்கால அரசியற் கடலிலே சோதனைப்புயல் வீசியபோது, சமயத்தோணி இல்லையேல் என் நிலை என்னவாகியிருக்கும்? அத்தோணி இல்லாதார் உற்ற நிலைகளை யான் அறிவேன். அவைகளை இங்கே விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை.

இக்கால அரசியல், சமயமென்கிற சன்மார்க்கத்தினின்றும் பிரிந்து தனி ஆட்சி புரிகிறது. அது வாழ்க்கையை ஆபாசங்களில் - குப்பைகளில் - அழுக்குகளில் - கொண்டுபோய்ச் செருகும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அந்நாளில் கிறிஸ்து பெருமானைச் சோதித்துத் தோல்வி

யுற்ற சாத்தான், இந்நாளில் அரசியல் வேடந்தாங்கி ஒவ்வொருவரையுஞ் சோதிக்கிறது. சன்மார்க்கமற்ற தனித்த அரசியல், ஆசையை அடிப்படையாக் கொண்டது; பொருமையை எழுப்புவது; அன்பை அழிப்பது; பகைமையை வளர்ப்பது; போரை விளைப்பது; சமய ஒருமையைப் பன்மைப்படுத்துவது; சமய வெறியை மூட்டுவது; பிளவையும் பிரிவையும் பெருக்குவது; ஒற்றுமை உணர்ச்சியை ஒடுக்குவது; மக்களை மாக்களாக்குவது. இக்கொடுமைகட்கு உலகம் இரையாகி வருதல் கண்கூடு. இவைகளை எப்படிப் போக்குவது? எனது கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி அநுபவம் முதலியவற்றால் அமைந்த மனச்சான்று என்னசொல்கிறது? முதலாவது அரசியலின் தனிமை போதல்வேண்டுமென்றும், பழையபடி அது சன்மார்க்கத்தில் ஒன்றுதல் வேண்டுமென்றுஞ் சொல்கிறது.

இயற்கை இறை வாளாகிடப்பதில்லை. அவ்விறை மக்கட்கு நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்த அடிக்கடி போரை உண்டு பண்ணுகிறது. குருமார் பலதிறத்தவர். அவருள் போரும் ஒரு குரு. கடந்த மகாயுத்தம் (1914 - 1918) உலகிலே சமதர்மத்தை விதைத்தது. அவ்விதை ருஷ்யாவில் முளைத்தது; மற்றவிடங்களில் இன்னும் முளையாமலிருக்கிறது. எல்லா நாடுகளிலும் சமதர்ம உணர்வு மட்டும் படிந்தே இருக்கிறது. அவ்வுணர்வு படியாத நாடே இல்லை என்று சொல்லலாம்.

இப்பொழுது தோன்றியுள்ள 'சமதர்மம்' முழுமையுடையதன்று. அதில் சில குறைகளிருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்று - சிறந்த ஒன்று - சித் என்னுஞ் செம்பொருளுடன் தொடர்பு கொள்ளாமை. இக்காலச் சமதர்மம் வெறும் பொருட் பொதுமையை அறிவுறுத்துவது. பொருள் சடம். வெறுஞ் சடம் (Matter) என் செய்யும்? உலகம் ஒரு சடமயமாயில்லை. அதனுடன் சித்தும் (Spirit) கலந்து நிற்கிறது.

சித்தும் சடமும் சேர்ந்த ஒன்றே உலகம் என்பது. சமதர்மத்துடன் சித் என்னுஞ் சத் சேர்தல்வேண்டும். அப்பொழுதே அது சன்மார்க்கமாகும். சன்மார்க்கமென்பது இக்காலச் சமதர்மத்தின் சடத்தையும் அதற்கு வேண்டற்பாலதாகிய சித்தையுங் கொண்டது. சமதர்மம் உடல். சன்மார்க்கம் உடலுடன் உயிரையுங் கொண்டது. அச் சன்மார்க்க விதையை உலகெங்கும் விதைக்கவே இக்கால உலக யுத்தம் தோன்றியுள்ளதென்று எனக்கு விளங்குகிறது.

புரட்சி புரட்சி என்று எங்கனும் பேசப்படுகிறது. அப்பேச்சுக் கொலைப் புரட்சியாகவே பருத்துவிடுகிறது. கொலைப் புரட்சி, கொலைப் புரட்சியையே வளர்த்துச் செல்லும். யானும் பலவேறு புரட்சி மனப்பாங்குகொண்டு அரசியல் உலகில் உழன்றேன். அவைகள் மனத்துள்ளே அரும்பி அரும்பி வீழ்ந்தன. இப்பொழுது ஒருவிதப் புரட்சி என்னுள்ளத்தில் உற்றுள்ளது. அது புரட்சியா என்றுஞ் சிலர் ஐயுறுவர் ; சிலர் நகைப்பர். அதைப் புரட்சி என்றே யான் கருதுகிறேன். அஃது எது ?

இக்காலத் தனித்த அரசியலால் நல்லது விளையவில்லை என்பது பலர் கருத்து. அரசியல் இனித் தனித்து நில்லாது சமயத்துடன்-சன்மார்க்கத்துடன் - பழையபடி ஒன்றினால் நலம் விளையும் என்னுங் கருத்து என்னுள் உற்றதுபோல வேறு சிலர் உள்ளத்திலும் உற்றிருக்கும். அரசியலின் தனிமையைப் போக்கி அதைச் சமயத்துடன் ஒன்றச் செய்வது எளிதன்று. அதற்கும் பெரும் புரட்சி தேவை. என் நெஞ்சிலுள்ள புரட்சி இதுவே.

எப்புரட்சிக்கும் வாள் தேவை. இப்புரட்சிக்கும் வாள் வேண்டும். எவ்வாள் ? கொலைவாள் வேண்டுவதில்லை. ஞானவாள் தேவை. ஞான வாட்களைப் புதிதாக வடிக்க எவரும் முயலவேண்டுவதில்லை. அவை முன்னரே அமைந்

துள்ளன. அந்த ஞான வாட்கள் குரான், பைபில், பிடகம், பரமாகமம், பகவத் கீதை, உபநிஷத், திருக்குறள், நால்வர்-ஆழ்வார் பாடல்கள், சங்கர பாஷ்யம் முதலியன. இவ்வாட்களை அகத்தில் தாங்கத்தாங்க அறப்புரட்சி தானே நிகழும்.

அறப்புரட்சியைக் குறித்து யான் தமிழ் நாட்டில் பிரசாரஞ் செய்தே வருகிறேன். பிரசாரம் தமிழ் நாட்டளவில் நடத்தல் போதுமா? யான் உலகப் பிரசாரமுஞ் செய்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் என் வாயும் கையும் புறப்பிரசாரஞ் செய்கின்றன. எனது அகம் உலக முழுவதும் பிரசாரஞ் செய்கிறது. அது மொழியற்ற பிரசாரம். அதற்குப் பொருட்டுணையோ பிற துணைகளோ தேவையில்லை.

யான் சன்மார்க்கத்தை எண்ணி எண்ணி, நினைந்து நினைந்து, உன்னி உன்னி, முன்னி முன்னி அதில் ஆழ்கிறேன். இதுவே என் தவமாகியது. என்னைப்போலத் தவங்கிடப் போருஞ் சிலரிருப்பர். எண்ணங்கள் வீண் போகா. அவைகள் உலகில் பரவி, அரசியல் கழகங்களில் நுழைந்து, அரசியலார் நெஞ்சங்களில் நின்று புரட்சி நிகழ்த்தாமற் போகா. அப்புரட்சியால் சன்மார்க்கம் மலரும். ஒரு சிற்றறையில் அமர்ந்துள்ள என்பால் மானதத் தொண்டு நிகழ்ந்து வருகிறது. ஆங்காங்குள்ள அரசியல் கழகங்களைச் சமரச சன்மார்க்கம் ஆட்சி புரிய வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை; எனது தவம். சன்மார்க்க தெய்வம் அருள் செய்வதாக.

என் பருவுடல் ஒரு சிற்றறையில் அமர்கிறது. எனது மனம் உலக முழுவதும் செல்கிறது; ஆங்காங்குள்ள அரசியல் கழகங்களைக் காண்கிறது; அரசியல் கூட்டத்தாரைப் பார்க்கிறது; அவருடன் நுண்மையில் உறவாடுகிறது; திரும்பி வருகிறது. இவ்வாறு என் புறமும் அகமும் சன்மார்க்கத்தைக் குறிக்கொண்டு அறப்புரட்சிப் பிரசாரஞ் செய்து வருகின்றன.

கூட்டுறவினர்

பலதிறக் கொள்கையுடைய அரசியலார் கூட்டுறவை என் வாழ்க்கை பெற்றது. அவருள் சிலரது கூட்டுறவால் நேர்ந்த நிகழ்ச்சிகளிற் சிலவற்றை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்லுதல் நலமென்று தோன்றுகிறது.

அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு, உலகுக்கென்று சில அறிஞரை அளித்தது. அவருள் ஒருவர் டாக்டர் அன்னி பெஸண்ட் அம்மையார். பெஸண்ட் அம்மையாரை ஒரு நாட்டவர் என்று நவில்வது பொருத்தமாகாது; உலகர் என்று நவில்வது பொருத்தமாகும். அம்மையார் தொண்டு ஒருநாட்டுக்குமட்டும் பயன்படவில்லை; உலகுக்குப் பயன்பட்டது. அவர் உலகத் தொண்டர். அத்தொண்டரின் கூட்டுறவு எளியேனுக்குங் கிடைத்தது. இஃது எனது தவப்பேறு!

டாக்டர் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரைக் காணும் போதெல்லாம் எனக்குக் கலைமகள் நினைவு தோன்றும். எனக்குமட்டும் இவ்வாறு தோன்றுவதில்லை. டாக்டர் மணி ஐயர் போன்ற கலைஞர்க்கும் அவ்வாறு தோன்றியது. மணி ஐயர் அம்மையாரைக் கலைமகள் என்று போற்றியதை யான் பார்த்திருக்கிறேன்.

கர்னல் ஆல்காட் தியோசாபிகல் சங்கத் தலைவரா யிருந்தபோது, அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் காசியினின்றும் ஒவ்வோராண்டும் டிசம்பர் இறுதியில் அடையாறு போதருவர்; அங்கே வானுற ஓங்கிப் பச்சைப் பசேலெனப் பரந்து விரிந்த ஆலமரத்தடியில் மகரதோரணங்களிடையே வெள்ளைக் கலையுடன் காலை ஞாயிறெனத் தோன்றுவர். அவர்தம் திருவாய் கலைக்கடலைத் திறக்கும். கலைப் பாற்கடலில் முதியர், இளைஞர், மாணாக்கர் முதலியோர் திளைப்பர். யான் அந்நாளில் பின் இனத்தில் சேர்ந்தவனாயிருந்தேன்.

ஆல்காட் காலமான பின்னர் பெஸண்ட் அம்மையார் சங்கத் தலைவரானார். அடையாற்றுச் சோலைகளுங் கலைக ளாயின. அக்கலை நிழலில் தங்கும் பேறு எனக்கு ஒவ்வொரு போது கிடைக்கும்.

ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர் நட்பை யான் பெற்ற பின்னை அடையாறு உறவு சிறிது ஆக்கம் பெற்றது. சுப்பராய காமத் கேண்மையும், இராயப்பேட்டை சகோதர சங்கச் சார்பும் அம்மையாருடன் பழகச் செய்தன. சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சி என்னை அன்னையாரின் தோழனாக்கிற்று.

1914-ம் ஆண்டிலே ஐரோப்பா யுத்தம் எழுந்தது; இந்தியாவிலே அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் தலைமையில் சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சி விறிட்டது. அக்கிளர்ச்சி என்னுள் கனன்றிருந்த அனலை எழுநாவிட்டு எரியச் செய்தது; வெஸ்லி கல்லூரியை விடத் தூண்டியது; 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனாக்கிற்று; தொழிலாளர் இயக்கத்தில் ஈடுபடுத்தி யது; என் வாழ்க்கைப் போக்கையே மாற்றியது. என் வாழ்க்கையை மாற்றிய அன்னிபெஸண்ட் எனக்கு அன்னை பெஸண்ட் ஆயினர். பிற குறிப்புக்களை இந்நூற்கண் பல விடங்களில் பொறித்துள்ளேன். அவற்றை இங்கே மீட்டுங் கூற வேண்டுவதில்லை.

சுப்பிரமணிய ஐயர்

டாக்டர் சுப்பிரமணிய ஐயர் பேர்பெற்ற வக்கீல்; ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்; விவேகானந்தரை மேல்நாட்டுக்கு அனுப்பியவர்; பிரஸிடெண்ட் வில்சனுக்கு மடங்கல் தீட் டியவர்; 'ஸர்' பட்டத்தைத் துறந்தவர். இவரை மணி ஐயர் என்றும் உலகம் அழைத்தது. 'மணி ஐயர்' என்பது, சுப்பிரமணிய ஐயர் என்ற பெயரின் சுருக்கத்தைமட்டும் உணர்த்துவதன்று; பல துறைகளிலும் அவர் மணியாயிலங் கியதை உணர்த்துவது.

மணி ஐயர் அமெரிக்கத் தலைவர்க்கு வரைந்து விடுத்த கடிதத்தையொட்டிப் பார்லிமெண்டில் பெருங் கூக்குரல் கிளம்பியது. அப்போது, யான் 'தேசபக்த'னில் (21-6-1918) ஓர் ஆசிரியக் கட்டுரை வரைந்தேன். அஃது ஐயரின் வாழ்க்கைப் படமாகியது. ஐயர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தபோது, 'நவசக்தி'யில் (12-12-1924) 'மணிமரஞ் சாய்ந்தது' என்ற தலைபங்கம் எழுதினேன். 'ஆனந்த விகடன்' தீபாவலி மலரில் (1935) 'மயிலை முனிவர்' என்ற தலைப்புக்கொண்ட ஒரு கட்டுரை என்னால் எழுதப்பட்டது. அதன்கண் ஐயருக்கும் எனக்கும் உற்ற வாழ்க்கைத் தொடர்பு நனிவிளங்கும்.

மணி ஐயரின் அஞ்சாமையும் சிங்க நோக்கும் வீரப் பேச்சும் எழுத்தும் செயலும் எனது அரசியல் வாழ்க்கைக்குப் பேரூக்கமூட்டின. இந்நூற்கண் மணி ஐயரைப பல இடங்களில் அமர்த்தியுள்ளேன். விரிவு ஆங்காங்கே பார்க்க.

கேசவப் பிள்ளை

திவான்பஹதூர் கேசவப் பிள்ளை வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பட்டுக் கிராமத்தவர். அவர் குத்தியில் குடியேறினமையால் குத்தி கேசவப் பிள்ளையானார். காங்கிரஸ் தோற்றத்தைக் காணச் சென்னையினின்றுஞ் சென்றவருள் கேசவப் பிள்ளையும் ஒருவர். அவர் சிறைச் சீர்திருத்தத்துக்கு முன்னணியில் நின்றவர்; சமூக சீர்திருத்தத்துக்குக் கால் கொண்டவருள் ஒருவர்; நல்ல தொண்டர்.

கேசவப் பிள்ளைக்கும் எனக்கும் முதல் முதல் தொடர்பை உண்டுபண்ணியது சென்னை மாகாணச் சங்கம்; அதை வளர்த்தது சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம்.

'தேசபக்த'னில் உக்கிரமான கட்டுரைகளைக் காணும் போதெல்லாம், 'தொல்லை நேரும்; எச்சரிக்கை' என்று கடிதம் எழுதுவதில் கேசவப் பிள்ளைக்குச் சலிப்பு உண்டாவதில்லை. அவர், 'காந்தி அரசியல் போக்கு வெறும் வெறியை உண்டாக்கும். மிதவாதமே நல்லது. இதுவே நிலைக்கும்'

என்று அடிக்கடி என்னிடஞ் சொல்வர். கேசவப் பிள்ளை பெருஞ் செல்வரல்லர் ; ஆனால் 'பொது உடைமை பொருந்தாது' என்ற கொள்கையுடையவர்.

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்க நிலயத்தைத் திறந்து வைக்கக் கேசவப் பிள்ளை சென்னை (1931) போந்தனர். 'வரவேற்பறிக்கை யொன்று சித்தஞ் செய்யப்பட்டது. அதன் உள்ளுறை 'திவான்பகதூரை' மருட்டியது. அவர் 'இப்படியெல்லாம் இராஜப் பிரதிநிதியைப் புகழலாம். என்னைப் புகழலாமோ ? இவ்வறிக்கை வேண்டாம்' என்று அதைத் தடைசெய்தனர். பிள்ளையின் எளிமை என்னே ! உடனே வேறு ஒன்று என்னால் சித்தஞ் செய்யப்பட்டது.

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார்

ஏஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருடைய பிறவி விழுப்பமுடையது. அத்தகைய பிறவி பலர்க்கு வாய்த்தல் அரிது ; மிகச் சிலர்க்கே வாய்க்கும். விழுப்பம எங்கே ? மூளையில். ஐயங்கார் மூளை ஒரு பெருங்கடல் ; ஆழி. அறிவு அலைகள் எழுந்து எழுந்து மறித்தவண்ணமிருக்கும். அலைகள் மணிகளை - கல்ல மணிகளைச் சிந்தும். ஐயங்கார் மூளை வற்றாத பாத்திரம்; ஓங்கு செல்வம்.

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் வக்கில் ; பெரிய வக்கீல் ; மணிக்கணக்கில் பேசும் வக்கில். இப்பேச்சு அவர்க்கு எந்த மூலை ! வீட்டிலே களைத்து இளைத்துக் கிடப்பரோ ? அங்கும் பேச்சு; ஓயாப் பேச்சு. கடலில் அலைக்கு ஓய்வு உண்டோ ? ஐயங்கார்க்குச் சலிப்போ சோர்வோ உண்டாவதில்லை.

ஐயங்கார் மேடையில் ஏதோ ஒரு பொருளை எடுத்துப் பேசிவிடுவர். அவரது வீட்டுப் பேச்சிலேயே செறிவு அதிகம் ; பொருண்மை அதிகம். அவைகளைச் சுருக்கெழுத்தில் திரட்டி எடுத்திருந்தால், அவைகள் பெரிய நூற்களஞ்சியமெனப் பயன்படுவதாகும். ஐயங்காரின் அறிவு கான்ற மணிக்குப்பைகளில் புரண்டவருள் எளியேனும் ஒருவன்.

எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அட்வகேட் ஜெனரலாவ தற்கு முன்னரே அவரை யான் அறிவேன். அவரை முதல் முதல் ஆண்டர்சன் ஹாலில் (1910) பார்த்தேன். அந் நாளில் அவரது சீர்திருத்தப் பேச்சு வானையும் முட்டியது.

அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரை ஆசிரியராக்கொண்ட 'நியூ இந்தியா' வழக்கு நடந்தபோது, ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அட்வகேட் ஜெனரலாயிருத்தல் நேர்ந்தது. அவ்வேளை யில் அவரைச் சிலர் பழிப்பர். அத்தருணத்தில் நுங்கம்பாக் கத்திலே (1916) அவர் தலைமையில் பேசும் வாய்ப்பு எனக் குக் கிடைத்தது. கூட்டம் முடிந்தது. அட்வகேட் ஜெனரல் என்னை உடனழைத்து வீடு சேர்ந்தார்; தலைப்பாகையை எடுத்து மேஜையில் வைத்தார்; "உங்கள் பேச்சிலே 'நியூ இந்தியா' வழக்குக் கரந்து விளங்கியது. என் கடமையை யான் செய்கிறேன். யான் வேலையை விடுத்துத் தேச சேவை யில் இறங்கப்போவது உண்மை. வெள்ளை நிறத்தார்மீது எனக்குக் காழ்ப்பில்லை; பொறாமையில்லை. அவருள் எனக்கு நண்பரும் இருக்கிறார். இந்திய விடுதலைப் போரை இந்தியரே நடத்தல் வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. அன்னிபெஸண்ட் எற்றுக்கு? அருண்டேல் எற்றுக்கு? வாடியா தளகர்த்தராயிருக்கலாம்" என்று பன்னிப் பன்னி மொழிந்தார். அவர் எப்பொழுது வேலையை விடுத்து வரு வார் வருவார் என்று என் மனம் நினைந்தவண்ணமிருந்தது.

ஐயங்கார் அட்வகேட் ஜெனரலா யிருந்தபோதே 'தேச பக்தன்' ஈடுகாணம் பறிமுதலாகியது; தண்டபாணி வழக்கு நடந்தது. இவைகளை யொட்டியும் யான் அவரிடம் பேசிய துண்டு.

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் அட்வகேட் ஜெனரல் பதவியை (1920) உதறினார். ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் பதவியும், சென்னை அரசாங்கத்திலும் இந்திய அரசாங்கத்திலும் பெரும்பெரும் பதவிகளும் ஐயங்காரை ஏற்பதற்குத் தவங்கிடந்தன; அவைகளெல்லாம் ஏமாற்றமடைந்தன. சி. ஐ. இ. பட்டமும்

அவரை விடுத்து ஓடியது. ஐயங்கார் தேசத் தொண்டரானூர்.

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் தேசசேவையில் நாட்டஞ் செலுத்தியபோது, இந்திய அரசியல் வானம் நீலவண்ணமாயில்லை. அதிலே வெண்முகில்களும் கருமுகில்களுந் தவழ்ந்தன. அறிஞர் ஐயங்காருக்கு ஒத்துழையாமையில் உறுதி ஏற்படவில்லை.

யான் 'நவசக்தி'யில் 'ஊடல்' (29-10-1920) என்ற தலைப்பிட்டு ஓர் ஆசிரியக் கட்டுரை எழுதினேன். அதைப் பற்றி ஐயங்கார்க்கும் எனக்கும் வாதப்போர் நடந்தது. அவரிடத்திருந்து பலதிறக் கருத்துக்கள் வெளியாயின. அவைகளின்சாரத்தைச் சுருக்கிப் பிழிந்து இங்கே தருகிறேன் :

'ஒத்துழையாமை அன்பை அடிப்படையாகக்கொண்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்பை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஒத்துழையாமை யாரிடத்தில் செல்லும்? உறவினரிடத்தில்செல்லும்; அயலவரிடத்தில் செல்லுமா? நாயகி நாயகனிடத்தில் ஒத்துழையாமை கொள்ளலாம். பிள்ளை தந்தையினிடத்தில் ஒத்துழையாமை கொள்ளலாம். நாயகியின் உண்ணாமையும், துயரும், பிள்ளையின் பட்டினியும், துன்பமும் முறையே நாயகன் நெஞ்சையும், தந்தையின் மனத்தையும் மாற்றும். அவர் உள்ளத்தில் உறவு இருக்கிறது. துயரம் உறவைத் தூண்டுகிறது; எழுப்புகிறது. அதனால் அன்பு சுரக்கிறது. அவ்வன்பு நாயகியினதும் பிள்ளையினதும் வேண்டுதலை நிறைவு செய்வதாகிறது. உறவற்ற அயலவரிடத்தில் ஒத்துழையாமை என்செய்யும்? காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை நாட்டில் கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணும்; உணர்ச்சியை எழுப்பும். ஆனால் அஃது அடிமைநோய்க்கு மருந்தாகாது.

ஒத்துழையாமை ஒருபக்கம் நடக்கலாம்; ஒத்துழைப்பு மற்றொரு பக்கம் நடக்கலாம்; இன்றொன்று இன்னொரு பக்கம் நடக்கலாம். ஆனால், ஒத்துழையாதார் ஒத்துழைப்பே கூடாதென்று சொல்வதும், ஒத்துழைப்பாளர்

ஒத்துழையாமையே கூடாதென்று கூறுவதும், இருவரும் அது கூடாது இது கூடாது என்று சாற்றுவதும் அறிவுடைமையாகத் தோன்றவில்லை. நாட்டில் எல்லாம் நடைபெறலாம். அடிப்படையில் மட்டும் விடுதலை நோக்கிருத்தல்வேண்டும். தேசத் துரோகமோ பதவி மோகமோ இருத்தலாகாது.

என்னுடைய அநுபவம் என்ன சொல்கிறது ? காந்தியைவிடப் பிரிட்டிஷாரை யான் நன்கறிவேன். அவர் ஹிம்சைக்கும் அஞ்சார்; அஹிம்சைக்கும் அடங்கார். அவர் சட்டத்துக்கே மதிப்புக் கொடுப்பர். ஆதலின் சட்டசபையைப்பற்றி அதில் நெருக்கடி கொணர்வதே நல்லது. இஃது என் கருத்து......'

இக்கருத்துடைய ஐயங்கார் 1922-ம் ஆண்டில் சென்னைச் சட்டசபையில் நுழைந்தார்; தன்னந் தனியராய் நுழைந்தார். அவர் பின்னே ஒரு கட்சியும் நிற்கவில்லை. தற்கால அரசியலில் கட்சியில்லாதவர் சட்டசபையில் என் செய்தல் கூடும் ? காங்கிரஸ் ஒத்துழையாமையால் சட்டசபையைப் பிற்போக்குக் கட்சி நிரப்பியது. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் ஒருவர்; என் செய்வார் பாவம்! அவர் அறிவுக்கு அங்கே வேலையில்லை; சட்டசபையை விடுத்தார். ஒத்துழையாமை அவருக்கு இனிக்கவில்லை. காங்கிரஸ் சட்டசபையை விலக்கியது தவறு தவறு என்று அவர் என்னிடஞ் சொல்லிச் சொல்லி வருந்துவார்.

சுயராஜ்யக் கட்சி தோன்றியது. அதை யான் எதிர்த்தேன். வேறு சிலரும் எதிர்த்தனர். எதிர்ப்பில் இவர்க்கும் எனக்கும் மாறுபாடு உண்டு. சுயராஜ்யக் கட்சி நோக்கத்தை யான் மறுத்தேனில்லை. அதனால் காங்கிரஸுக்குள் மாறுதல் வேண்டுவோர் வேண்டாதார் என்ற பிரிவு உண்டாகியதையே யான் மறுத்து வந்தேன். சட்டசபையைப் பற்ற வேண்டுமானால் அதற்கும் காங்கிரஸே முன்வரல்வேண்டுமென்பதும், காங்கிரஸுக்குள் சட்டசபையைப் பற்றுங்

கட்சி என்றேன் திருத்தலாகாதென்பதும், காங்கிரஸைச் சட்டசபையைப் பற்றும் அமைப்பாக மாற்றலாமென்பதும் என் கருத்து. இதை யான் 'நவசக்தி' வாயிலாகப் பிரசாரஞ் செய்தேன். ஐயங்காரும் காங்கிரஸையே சட்டசபையைப் பற்றும் அமைப்பாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர். எங்கள் உள்ளக்கிடக்கையை நாங்கள் தென்னாட்டில் விளக்கிவந்தோம்.

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருக்கு முதல் முதல் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றுதல்வேண்டுமென்ற எண்ணமுண்டாயிற்று. எண்ணம் முயற்சியாயிற்று. சோதனை முதல் முதல் சென்னையில் செய்யப்பட்டது. சென்னையைக் காங்கிரஸ் மயமாக்கினோம். சென்னை நகரசபையில் வெற்றிமேல் வெற்றி விளைந்தது.

1925-ம் ஆண்டிலே கான்பூரில் கூடிய காங்கிரஸ் சட்டசபையைத் தானே பற்ற உளங்கொண்டது. சுயராஜ்யக் கட்சி ஒடுங்கியது. ஐயங்காருக்கும் எனக்கும் விடுதலை உண்டாயிற்று. 1926-ம் ஆண்டு சட்டசபைத் தேர்தலில் இறங்கினோம்; தென்னாடு முழுவதும் தேர்தல் பிரசாரஞ் செய்தோம்.

பிரசார யாத்திரை ஐயங்காருடனல்லவோ செய்தல் வேண்டும்? அவர் தலைமை எங்களை எப்படி நடத்தும்! தாய்மை அன்பும் பின் வாங்கும். இரண்டாம் வகுப்புச் செல்கை; தேர்தல் பேச்சு; வேளைக்குவேளை சோறு; சிற்றுண்டி. ஐயங்காரின் தொண்டர் கஸ்தூரியின் அன்பு நினைவுக்கு வருகிறது.

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும், முத்தையா முதலியாரும், சண்முகஞ் செட்டியாரும் வேலையாட்களுடன் வருவர். சத்தியமூர்த்தியும் யானும் எவருடன் வருவோம்! சத்தியமூர்த்தி அவ்வாட்களை அழைத்து வேலைவாங்கி விடுவர். என் நா அவர்களை அழைக்குமோ? அவர்களே பரிந்து வருவார்கள்.

சில நிலையங்களில் வண்டிகள் நள்ளிரவில் வரும். ஐயங்காரும் யானும் கண் விழித்து வண்டியை எதிர்நோக்கி நிற்போம்; எதையேனும் பேசிக்கொண்டிருப்போம். வண்டி வரும். ஐயங்காரும் யானும் தோழர்களை எழுப்புவோம். நாங்கள் யமன்களைப்போல அவர்கட்குத் தோன்றுவோம்.

ஒருநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை வைகறை ஐயங்காரும் யானும் சென்னையினின்றும் புறப்பட்டோம்; வேலூர் சேர்ந்தோம்; அங்கே கங்காதர சாஸ்திரியார் வீட்டில் தங்கினோம்; அங்கிருந்து ஆரணி நோக்கினோம்; கடமைகளைச் செய்தோம்; ஆரணியினின்றும் வேலூர் வழியாக்க் குடியேற்றம் நண்ணினோம்; நிகழத் தக்கதை நிகழ்த்தினோம்; மீண்டும் வேலூர் அடைந்தோம்; கோட்டை மைதானத்தில் பெருங்கூட்டத்தில் பேசினோம்; மறுநாள் திங்கள் காலையில் வேலூர் விடுத்துச் சுமார் பத்து மணிக்குச் சென்னை அணைந்தோம். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் ஐயங்கார் ஹைகோர்ட்டுக்குப்போய் 'எண்டோமெண்ட் போர்டு' வழக்கில் வாதம் புரியப் புகுந்தார். வாதம் அன்றும் நடந்தது; அடுத்த நாளுந் தொடர்ந்தது. ஐயங்காருக்கு ஓய்வே இல்லை; பிரசார வேலையோ பெருமிதம். ஹைகோர்ட்டு வழக்குப் பெரியது. இரண்டு நாள் ஓயாத பேச்சு! என்ன மூளை! ஐயங்கார் மூளைக்கு அரியதொன்றில்லை. அதற்கு எல்லாம் எளிமை!

தேர்தலில் வெற்றிமேல் வெற்றி விளைந்தது. ஐயங்காரும் இந்தியச் சட்டசபையில் அமர்ந்தார். கட்சித் தலைவர் மோதிலால் நேரு. ஐயங்காரின் சுயேச்சையும் மூளைத் திறனும் மோதிலாலை மருட்டின. பொறாமை என்னென்னவோ செய்தது. அது ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரை 1929-ம் ஆண்டில் லாகூர் காங்கிரஸினின்றும் ஓடச்செய்தது. ஐயங்காரைக் கண்டேன். அவர் வடநாட்டுத் தலைவர் சூழ்ச்சிகளை யெல்லாம் விளக்கஞ் செய்தனர்.

ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரைத் தலைவராகக்கொண்ட பலரும் உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்தில் தலைப்பட்டுச் சிறைக்கோட்டம் நண்ணினர். ஐயங்காருக்குப் பேச்சுத் துணையும் இல்லாமற் போயிற்று. அதனால் அவர் என்னை அடிக்கடி அழைப்பர்; பல்லாவரம் போவர். பலப்பல துறைகளில் எங்கள் உரையாடல் செல்லும். ஐயங்கார் நண்பர் பலர்க்குச் சிறைக்கட்டு நீங்கியது.

மகாத்மா காந்தி தீண்டாமையை முன்னிட்டு இறக்கும் வரை உண்ணா விரதம் ஏற்க உறுதிகொண்ட செய்தி எங்கும் பரவியது. நாடு முழுவதும் அதிர்ச்சியுண்டாயிற்று. 'ஐயங்கார் பழையபடி காங்கிரஸ் தொண்டாற்ற உளங் கொள்வதற்கு இது நல்ல தருணம்' என்ற எண்ணம் ஐயங்கார் நண்பரிடை உலவியது. ஐயங்காரை அணுக அவருக்கு அச்சம். அவர் தங்கருத்தை என்னிடம் வெளியிட்டனர். யான் அதை ஐயங்காருக்குத் தெரிவித்தேன். அந்தோ! ஒரே கூக்குரல்! முகடுகள் நடுங்கின. 'இன்னுமா என் தலைமை? இன்னுமா என் தொண்டு? இன்னுமா வெறி? இன்னுமா ஏமாற்றம்? எத்தனை நாள் ஏழைமக்கள் வெறிக்கு இரையாவார்கள்? யானும் வெறிக்கு இரையானேன்? போதும்! போதும்! காங்கிரஸ் அமைப்பின் பொருட்டு யான் சும்மா இருக்கிறேன். உண்ணாவிரதம், ஒத்துழையாமை முதலியன அரசியல் உலகத்துக்கு ஏலாதன. தக்க சமயத்தில் என்னைக் கைவிட்டவர் மீண்டுமா என்னை எண்ணுகின்றனர்? என் வழியே நடந்துகொள்வேன்' என்று முழங்கினர். அம் முழக்கத்திடை 'சத்தியம்' தாண்டவம் புரிந்தமை எனக்குப் புலப்பட்டது.

1937-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் சார்பில் மந்திரி சபை அமைந்தது. தொடக்கத்தில் மந்திரி சபை காங்கிரஸ் மனச் சான்றுடன் நடந்தது. பின்னே அச்சபை காங்கிரஸை மறந்தது; நாட்டையும் மறந்தது: அதனிடை எதேச்சாதிகாரம் புகுந்தது. எதேச்சாதிகாரத்தை 'இராவணகாரம்' என்று

யான் 'நவசக்தி'யில் குறிப்பிட்டு மந்திரி சபைக்கு இதோப தேசஞ் செய்தேன். 'இராவணுகாரம்' என்பது ஐயங்கா ருக்கு மகிழ்ச்சியூட்டிற்று. 'பொருந்திய சொல் கண்டீர்கள்' என்றனர். அச்சமயம் நாட்டின் நோக்கம் ஸ்ரீநிவாச ஐயங் கார்மீது சென்றது. ஐயங்காரும் மந்திரி சபைக்கு நல்ல முறைகளை அறிவுறுத்தி வந்தார். அறிவுறுத்தல்கள் பொன் போன்றன. அறிவுறுத்தல் அளவில் ஐயங்கார் காலங் கழிந்தது. ஆனாலும் அவர் எண்ணங்களும் மொழிகளும் வீண்போகா என்று எனக்குத் தெரிகிறது. ஒரு காலத்தில் அவைகள் நாட்டுக்கு நல்வழி காட்டும் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

இராஜகோபாலாச்சாரியார்

1917 - டிசம்பர் ஏழாம் நாள் 'தேசபக்தன்' ஆசிரிய ஞனேன். எட்டாம் நாள் சேலத்தினின்றும் அழைப்பு வந் தது. அங்கே துரைராஜா தலைமையில் 'ஜஸ்டிஸ்' மகாநாடு கூடியது. 'ஜஸ்டிஸ்' கொள்கையை மறுப்பதற்கென்று தண்டபாணி பிள்ளையும் யானுஞ் சேலஞ் சென்றோம்; தியோசாபிகல் சங்கத்தில் தங்கினோம். காலையிலேயே தேச பக்தர் கூட்டம் செறிந்தது. அச்செறிவிடை பொன்மைச் சரிகைக் கீற்றிட்ட வெள்ளிய பாகை இலங்கிய தலையும், ஒளி விழியும், நீண்ட கூரிய மூக்கும், கருஞ்சட்டை யணிந்த மெல்லிய உடலும், தும்பையும் நாணும் வெண் மைப் பஞ்சகச்சமுங் கொண்ட ஒரு வடிவங் காணப் பட்டது. அவ்வடிவின் அறிவு தவழ்ந்த வதனம் என் நெஞ்சைக் கவர்ந்தது. கவர்ந்த வடிவம் என்னுள் நின்று நின்று கேண்மையாயிற்று.

ஆச்சாரியார் அறிவு நுண்ணியது; கூரியது; சிந்தை ஆழச்செல்வது; நியாய வாதம் வன்மையது. இராஜ தந்திரம் அவர் அறிவுக்கும் சிந்தனைக்கும் வாதத்துக்கும் அகழியாக நிற்கும். தங்கோள் நிறுத்துவதில் ஆச்சாரி

யார் பேர் பெற்றவர். எனது அரசியல் வாழ்க்கை அவருடனும் உறவு கொண்டது.

எனது அன்பு ஒவ்வொரு தேசபக்தரை ஒவ்வொரு விதமாகச் சிறப்பித்துப்பேசும்; எழுதும். அவ்வன்பு இராஜகோபாலாச்சாரியாரை எப்படிப் பேசும்? எழுதும்? ஒரு முறை லஜபதிக்கும் ஆச்சாரியார்க்கும் பத்திரிகையில் வாக்குவாதம் நடந்தது. அதைப்பற்றி 'நவசக்தி'யில் என் கருத்தைத் தெரிவிக்கப் புகுந்தேன். அப்பொழுது லஜபதியைப் பாஞ்சால சிங்கமென்றேன்; ஆச்சாரியாரைத் தமிழ்நாட்டு அறிவு என்றேன்.

'தேசபக்தன்' முதல் ஈடுகாணம் பறி முதலாகியது. 'தேசபக்தன்' இரண்டாம் ஈடுகாணஞ் செலுத்திக் காலத்தில் வெளிவர ஆச்சாரியார் செய்த முயற்சி பெரிது; மிகப் பெரிது. அவர் 'தேசபக்தன்' பித்தராஞரென்றே சொல்வேன். அவர் கலப்பைத் 'தேசபக்தன்' லிமிடெட் பெற்றது. 'தேசபக்தன்' தொடர்பாகத் தண்டபாணி பிள்ளைமீது அரசாங்கம் தொடுத்த வழக்கு இராஜகோபாலாச்சாரியராலேயே நடத்தப்பட்டது.

சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரின் சென்னை உறைவிடம் 'திலகர் பவனம்' ஆயிற்று. இப்பவனத்துக்கு அணித்தே 'தேசபக்தன்' நிலையமிருந்தது. அவ்வணிமை ஆச்சாரியாரையும் என்னையும் அடிக்கடி சந்திக்கச் செய்யும். அச்சந்திப்பு ஆச்சாரியாரைத் தொழிலாளர் இயக்கத்திலும் ஈடுபடுத்தியது.

ஆச்சாரியாரைச் சென்னைக்கு அழைத்தது எது? வக்கில் உலகம். அந்தப் பெரிய வக்கில் உலகம் ஆச்சாரியாரை ஹைகோர்டில் சில காலமாதல் வாதிக்க விடுத்ததா? இல்லை. இங்கேயே மனித முயற்சிக்கு மேம்பட்ட ஒரு சக்தியிருத்தல் விளங்குகிறது. அச்சக்தி ஆச்சாரியாரை என்ன செய்தது? அஹிம்ஸா தர்ம திட்சையில் வேட்கை கொள்ள ஏவியது;

சத்தியாக்கிரக யாகத்தில் நாட்டம்பெறச் செய்தது ; தியாகி யாக்கியது.

ரௌலட் மசோதாவை முன்னிட்டுக் காந்தியடிகள் பரத கண்டத்தை வலம் வந்தார் ; சென்னைக்கும் வந்தார் ; எங்கே தங்கினார்? ' திலகர் பவன 'த்தில் தங்கினார். அப் பவனத்தில் தென்னாட்டுத் தேசபக்தியே பொங்கித் ததும்பி வழிந்தது. ஆச்சாரியார் நிலையம் திருவள்ளுவர் விருந்ததி காரமெனப் பொலிந்தது.

'திலகர் பவனம்' குருந்த மரமாயிற்று. காந்தியடிகள் தட்சணாமூர்த்தியானார். இராஜகோபாலாச்சாரியார் வாதவூரடிகளானார். திட்சை சூட்சுமமாக நிகழ்ந்தது. ஆச்சாரியாரின் உடல் பொருள் ஆவியெல்லாம் காந்தியத்துக்கு அர்ப்பணமாயின.

1917-ம் ஆண்டில் சேலத்தில் ஆச்சாரியாரை என் கண் எப்படிப் பார்த்தது? 1919-ல் அக்கண் அவரை எப்படிக் கண்டது? அரசராயிருந்த ஆச்சாரியார் ஆண்டியானார். யான் எப்பொழுதும் ஆண்டி. அதனால் மாற்றம் எனக்கு நன்கு புலனாயிற்று.

இராஜகோபாலாச்சாரியாரும் யானும் கதராண்டியானோம்; ஈருடல் ஒருயிரானோம்; சத்தியாக்கிரகப் போர்க் களத்தில் நின்றோம் ; போர் புரிந்தோம்; பெரும்போர் புரிந்தோம். ஒருடல் சிறைப்பட்டது ; மற்றோருடல் சிறைப்படவில்லை.

வேலூரில் (4-12-1921) தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் காரியக்கூட்டங் கூடியது. அவ்வேளையில் கூட்டத்திலேயே இராஜகோபாலாச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன், இராமசாமி நாயக்கர், சுப்பிரமணியசாஸ்திரியார் முதலிய எல்லார்க்கும் 144 வழங்கப்பட்டது. இவனுக்கு மட்டும் அஃது வழங்கப் படவில்லை. அன்றுமாலை வேலூர் கோட்டை மைதானத்தில் பெருங்கூட்டங் கூடியது. பேசுவோர் யார்? யான் பேசினேன். என்ன பேசினேன்? ' இப்பொழுது சட்டமீறல்

நடைபெறல் வேண்டும். ஆனால் அது நடைபெறாது. ஏன்? வேலூரில் கதர் மணங் கமழவில்லை. கதர் மணத்திடையே சட்டமீறல் நிகழ்வது சிறப்பு. இன்னும் ஒரு வாரத்துக் குள் கதர் மணங் கமழ்ந்தே தீரல்வேண்டும். அம்மணச் சூழலில் நின்று தேசபக்தர்கள் சட்டமீறுவார்கள்; சிறை புகுவார்கள். ஆதலின் உடனே வேலூர் கதர் அணிவதாக; கதர் வண்ணமாவதாக' என்ற கருத்துப்படப் பேசினேன்.

வேலூரினின்றுந் திரும்பிய தேசபக்தர் பலர் ஆங் காங்கே சிறைக்கு இரையாயினர். இராஜகோபாலாச்சாரி யாரும் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியாரும் வேலூரிலே கதர் மணங்கமழச் சட்டமீறிச் சிறை நோக்கினர்.

வேலூரில் என்மீது மட்டும் 144 ஏன் உருளவில்லை? காரணம் அச்சமயத்தில் ஒருவித எரி மூண்டிருந்தமை. விவ ரம் 'தொழிலாளர் தலைப்'பில் பார்க்க.

வேலூரில் அஹிம்சாதர்ம தீட்சிதர் காலம் எப்படிக் கழிந்தது? அவர் மற்றோர் அஹிம்சாதர்ம தீட்சிதருடன் உறவுகொண்டனர். அவ்வுறவு ஒரு தமிழ் நூலாகியது. ஆச்சாரியார் 'சோக்ரதர்' என்ற நூலுடன் வெளிவந்தார். ஆச்சாரியார் இயற்றிய அவ்வரிய தமிழ் நூல் எனது அணிந்துரையைப் புனைந்து வெளியாயிற்று.

கயை காங்கிரஸுக்குப் பின்னை ஆச்சாரியாரின் பெரும் பொழுது ஆக்க வேலையில் கழிந்தது. திருச்செங்கோட் டுக்கு அருகேயுள்ள இராஜபாளையத்திலே காந்தி ஆசிரமம் அமைக்கப்பட்டது. அது சோம்பல் செளியும் ஆசிரமம் அன்று. அது சுறுசுறுப்பும் ஊக்கமும் முயற்சியும் தாளாண் மையும் மதர்த்து நிற்கும் உயிர்ப்பிடம். காந்தி ஆசிரமம் கதர்ச் சுரங்கமாயிற்று. தென்னாட்டிலே கதர் உற்பத்திக்கு அதுவே பெரும் பீடமாயிருந்தது. அந்த நல்லாசிரமம் ஆச் சாரியார் மேற்பார்வையில் நடந்துவந்தது. அக்கதர் சுரங் கத்தை யான் ஒரேமுறை பார்த்தேன். அங்கே யான் போன

போது ஆச்சாரியார் கையில் 'நாலாயிரம்' இருந்தது. அவ் வேளையில் அரிசிப் பொரிமா வந்தது. அதை அவர் எனக்குங் கொடுத்தார்; தாமும் உண்டார். ஆழ்வார் தமிழ்த் தேனில் கலந்த பொரிமா அமிழ்தென இனித்தது.

1930-ம் ஆண்டு பிறந்தது; எழுந்தது உப்புச் சத்தியாக்கிரகம். இராஜகோபாலாச்சாரியார் 'நவசக்தி' நிலையம் போந்தார்; அறிக்கையில் கையெழுத்திடுமாறு என்னைக் கேட்டார். இதுபற்றிய விளக்கம் மேலே சொல்லப்பட்டது.

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையில் இராஜகோபாலாச்சாரியாரைக் குறிக்கொண்ட ஒரு கட்டுரை தலைகாட்டிற்று. அக்கட்டுரையில் மானநஷ்டமுள்ளதென்று ஆச்சாரியாரால் சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அப்பத்திரிகாசிரியரும் என் நண்பர்; ஆச்சாரியாரும் என் நண்பர். என் நட்பு இருவரையும் நண்ணியது. அஃது இப்படியும் பார்த்தது; அப்படியும் பார்த்தது. அது சிங்கநோக்காயிற்று. 'வழக்கை வளர விடுதல் கூடாது' என்று என் மனம் எண்ணியது. அவ் வெண்ணத்தின் திண்மை இருவரையுஞ் சந்திக்கச்செய்தது. இரண்டு கெழுதகையரும் உரையாடினர். இருவரும் கீதை பயின்றவர். அப்பயிற்சி உரையாடலை உதட்டளவில் நிறுத்தவில்லை; உள்ளத்தில் புகுத்தியது; ஒருமையில் நிறுத்தியது; வழக்கை விண்ணுலகேற்றியது. சமாதானம் மலர்ந்தது. என் எண்ணம் நிறைவேறியது.

1937,. இந்திய சரித்திரத்தில் பதிவாகத் தகுந்த ஓராண்டு. அச்சரித்திரத்தை ஆக்கியவருள் ஒருவர் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார். ஒருநாள் அவர் மந்திரிப் பட்டியுடன் அமர்ந்திருந்தார். இராமகிருஷ்ணர் நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டுச் சேலம் செல்வதைப்பற்றிப் பேசுதற்கு யான் ஆச்சாரியாரைக் கண்டேன். அவ்வேளையில் மந்திரிசபை அமைப்பைப்பற்றியும் பேசினோம். 'நீங்கள் முதலமைச்சராகப் போகிறீர்கள்; உங்களுக்கு நிரம்ப வேலை

இருக்கும். இனி அடிக்கடி நாம் சந்தித்தல் இயலாது' என்று சொல்லித் திரும்பினேன்.

காங்கிரஸ் மந்திரி சபை அமைந்தது. தொடக்கத்தில் அச்சபை காங்கிரஸையும் நாட்டையும் உளங்கொண்டே நடந்தது. பின்னே அதைப் பிடித்தது பதவிப் பேய்; சூழ்ந்தது இராவணுகாரம்.

ஹிந்தியையொட்டித் தென்னுட்டில் பெருங் கிளர்ச்சி எழுந்தது. அவ்வேளையில் 'தினமணி' ஆசிரியர் சொக்க லிங்கம் ஒரு விருந்தழைப்பு அனுப்பினர். விருந்துக்கு யான் சென்றேன். முதல் அமைச்சர் இராஜகோபாலாச்சாரியார் உள்ளிட்டவர் அங்கே காணப்பட்டனர். அவர் என்னென்னவோ பேசிப் பேசி ஹிந்தியினிடம் வந்தனர். 'ஹிந்தியை இஷ்டபாடமாக்கினுல் கிளர்ச்சி அடங்கும். அடக்குமுறை வேண்டுவதில்லை' என்று என் உட்கிடக்கையை வெளியிட்டேன். 'பிறப்பித்த கட்டளையை மாற்றுவது விரும்பத் தக்கதன்று' என்றும் சிலரால் பேசப்பட்டது. 'மேல்நாட்டு முறைக்கு நம்மவர் அடிமையாயினர்' என்று யான் எண்ணினேன். 'ஹிந்தியால் தமிழுக்குக் கேடில்லை என்று நீங்கள் சொல்லுதல் கூடுமா?' என்று சிலர் என்னைக் கேட்டனர். 'இப்பொழுது எழுந்துள்ள எரியை - கிளர்ச்சியை ஒடுக்க, ஹிந்தி இஷ்டபாடமாக்கப்படல்வேண்டும்' என்று என் கருத்தை வலியுறுத்தினேன்.

தொழிலாளர் தொல்லை மூண்டது. தொடக்கத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நன்முறையைக் கடைப்பிடித்தது; பின்னே அடக்குமுறையில் கைவைத்தது. சித்தவல்ஸாவில் துப்பாக்கிப் பிரயோகமும், சென்னை மதுரை முதலியவிடங்களில் தடியடி முதலியனவும் நடமாடின. 'இராஜகோபாலாச்சாரியார் தலைமை பூண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சியிலுமா இக் கொடுமை?' என்று என் மனம் கலக்கமுறும். தொழிலாளர் சார்பில் மந்திரி சபையை யான் தாக்கியும் பேசுங் கடமை நேர்ந்தது. ஒருமுறை போலிஸ் கமிஷனரிடமிருந்து வாய்

மொழி எச்சரிக்கையும் பிறந்தது. 'எச்சரிக்கைக்குத் தாயகம் கவர்னர் ஸ்தானமோ? மந்திரி பீடமோ?' என்று கமிஷனரைக் கேட்டேன். அவர் சிறிது தியங்கி, 'அரசாங்கத்துக்கு எழுதிக் கேளுங்கள்' என்ருர்.

பதவி பொல்லாதது. அஃது எவரையும் மயக்குமன்ருே? காங்கிரஸ் மந்திரிமாரை மட்டும் அது விடுமோ? பதவித் திமிர் அவரையும் பீடித்தது. 'எங்கள் ஆட்சியை அசைத்தல் எவரால் இயலும்? தொடர்ந்து எங்கள் ஆட்சியே நடைபெறும். * * * *' என்ற செருக்கு மொழிகளையும் சிலர் வாய்கள் பிதற்றின. 'என்ன இராவணுகாரம்' என்றும், 'பதவித்திமிர் மேற்பட்ட பராசக்தியையும் மறப்பித்திருக்கிறது' என்றும் யான் நினைப்பேன்; என் நினைப்பை 'நவசக்தி' எழுத்திலும் பதித்தேன்.

அச்சமயத்தில் இராஜகோபாலாச்சாரியார், இராயபுரம், பிரைட்டன் டாக்கிஸில் என் தலைமையில் கூடிய பேரவையில் சிதம்பரம் பிள்ளையின் படத்தைத் திறந்து வைத்தார்; சென்னை 'விக்டோரியா டவுன் ஹா'லில் என் தலைமையில் நடைபெற்ற திவான்பஹதூர் இரட்டைமலை ஸ்ரீநிவாசரின் எண்பத்தோராம் ஆண்டு விழாவில் வாழ்த்துரை கூறிஞர். திருவல்லிக்கேணி சதுர்த்தி விநாயகர் மண்டபத்தில் ஆச்சாரியார் தலைமையில் கூடிய 'நெல்ஸன் கம்பெனி' புது அச்செழுத்து வெளியீட்டுக் கூட்டத்தில் யான் பேசினேன். இவ்விடங்களில் ஆச்சாரியாரைக் கண்டு யான் உரையாடியபோது, அவர் பதவிப் பேய்க்கு இரையான ஒருவராகத் தோன்றிஞரில்லை. ஆச்சாரியாரின் தனிமையில் எவ்வித மாற்றமும் உற்றதென்று கூற என் மனம் ஒருப்படவில்லை. ஆணவம் பொதுவாக மந்திரி சபையில் நுழைந்து திருவிளையாடல் புரிந்ததுபோலும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சி எத்துணை ஆண்டு நிலைத்தது? இரண்டரை ஆண்டே. அவ்வாட்சி ஏன் அதற்குமேல் நிலைக்கவில்லை? 'மகா யுத்தம்' என்றும், 'காங்கிரஸ் ஆணை-

என்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளெல்லாம் புறக் காரணங்கள். அகக்காரணங்கள் வேறு. அவை, மந்திரிமார் பதவித் திமிரால் தமது சக்தியே பெரிதென்று நினைந்ததும், தமக்கு மேலுள்ள பராசக்தியை மறந்ததும், அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டதும், இன்ன பிறவுமாகும்.

ஆச்சாரியார் காந்தியத்தைக்கடைப்பிடித்தவர். காந்தியம் ஆணவ ஆட்சியைக் கடந்தது. ஆணவ ஆட்சியைக் காந்தியம் வளரவிடுமோ? காந்தியம் மந்திரி சபையைக் குலைத்தது. இக்குலைவு ஆச்சாரியாரையும் காந்தியத்தைச் சிறிது மோதச் செய்தது.

வரதராஜுலு நாயுடு

பால் பால் லால் என்று பாரதநாடு முழங்கிய காலமுண்டு. நாயக்கர் நாயுடு முதலியார் என்று தமிழ்நாடு முழங்கிய காலமுண்டு. டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடுவையும் என்னையும் முதலில் தொடர்புபடுத்தியது சென்னை மாகாணச் சங்கம். அச்சங்கத்தின் அமைச்சருள் அவரும் ஒருவர்; யானும் ஒருவன்.

'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி முளைவிட்டபோது அதைக் கிள்ளி எறிவதற்கென்று புறப்பட்டவர் டாக்டர் வரதராஜுலு. வரதராஜுலுவின் பிரசாரம் தமிழ்நாட்டில் நாற்பக்கமும் பரவாவிடின், 'ஜஸ்டிஸ்' கொடி நாடு முழுவதும் பரவிக் காங்கிரஸ் உணர்ச்சிக்குக் கேடு சூழ்ந்திருக்கும். தென்னாட்டில் காங்கிரஸ்பக்தியை வளர்த்தபெருமை நாயுடுவுக்கும் உண்டு.

பெஸண்ட் அம்மையாரை இந்திய அரசியல் உலகத்தினின்றும் துரத்த முயன்றவருள் டாக்டர் வரதராஜுலுவும் ஒருவர். அந்நாளில் டாக்டர் மொழி மிக வன்மையாயிருக்கும். பெஸண்ட் அம்மையாரைப்பற்றி வரதராஜுலு பேசுவதையும் எழுதுவதையும் யான் வெறுத்தே வந்தேன். அதனால் அவர் என்னைத் தியோசாபிகல் சங்க அங்கத்தவன் என்றும், பெஸண்ட் அம்மையார் ஆள் என்றும் எண்ணலாயினர்.

இது குறித்து யான் மறுப்புரை வழங்குவதில்லை. என்னைப் பற்றி உலவும் வதந்திகட்கு மறுப்புரை வழங்குவது அநாவசியம் என்பது என் கருத்து. உண்மை நாளடைவில் விளங்கியே தீரும் என்பதில் எனக்கு அளவில்லாத உறுதியுண்டு.

டாக்டர் வரதராஜுலு மதுரையில் (29-8-1918) கைது செய்யப்பட்டார். அப்பொழுது யான் 'தேசபக்த'னில் ஒரு தலையங்கம் எழுதினேன். அது டாக்டருக்கு வியப்பூட்டிற்றும். 'ஒரு தியோசபிஸ்டா இப்படி எழுதினர்!' என்றும் சொற்றனராம். பின்னை திருப்பூரில் தொண்டாற்ற யான் சென்றபோது டாக்டர் நாயுடுவுடன் இரண்டு நாள் தங்குதல் நேர்ந்தது. பலதிறப் பேச்சிடை, யான் தியோசாபிகல் சங்க அங்கத்தவன் அல்லன் என்றும், அச்சங்கக் கொள்கையிலே எனக்கு உடன்பாடு உண்டு என்றும், பெஸண்ட் அம்மையாரை யான் அரசியல் துறையில் மட்டும் தலைவராகக் கொண்டவனல்லன் என்றும், பல துறைகளில் அம்மையாரைத் தலைவராகக்கொண்டவன் என்றும் தெளிவு செய்தேன். 'யான் தியோசாபிகல் சங்க அங்கத்தவன் அல்லன்' என்று சொன்னது வரதராஜுலுவுக்கு ஒருவித விடுதலை போலத் தோன்றியது.

மதுரை வழக்குத் தீர்ப்புக்கு முன்னாள் (14-1-1919) டாக்டர் வரதராஜரை வாழ்த்துதற்கென்று திரிச்சியில் சக்கர்வர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் தலைமையில் ஒரு பெருங் கூட்டம் கூடியது. அக்கூட்டத்திலே யான் பேசினேன். அதன் முடிவிலே, 'அரசாங்கத்துக்கு யுத்தத்தில் வெற்றி கிடைத்தது. அதை நல்வழியில் பயன்படுத்தல்வேண்டும். இவ்வேளையில் தேசபக்தரைக் கைது செய்வது அறிவுடைமையாகாது. மீண்டும் ஐரோப்பா யுத்தம்போன்றதொன்று தோன்றாதா? அதில் பிரிட்டன் சிக்குறாதா?' என்ற கருத்தை வெளியிட்டு வேகத்துடன் சென்னை சேர்ந்தேன். மறுநாள் மாலை 'வரதராஜர் தண்டிக்கப்பட்டார்'

என்ற செய்தி கிடைத்தது. அடுத்த நாள் 'தேசபக்த'னில் ஓர் ஆசிரியக் கட்டுரை வரைந்தேன். அது 'தேசபக்தாமிர்தம்' இரண்டாம் பதிப்பில் வெளிவரும்.

டாக்டர் வரதராஜர் நிகழ்த்திய போராட்டங்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று சேரமாதேவி குருகுலப் போராட்டம். இப்போராட்டத்தில் நியாய அநியாயங் காண முயன்றவருள் யானும் ஒருவன்.

தென்னாட்டில் காங்கிரஸ் பயிரை வளர்த்தவருள் டாக்டர் வரதராஜரும் ஒருவர். தக்க சமயத்தில் அஃது அவர்க்குப் பயன்படவில்லை; வேறு ஒருவர்க்குப் பயன் பட்டது. 1934-ம் ஆண்டு இந்தியச் சட்டசபைத் தேர்தல் நடந்தது. டாக்டர் வரதராஜர் காங்கிரஸ் சார்பில் நில்லாது சுயேச்சையாக நின்றார். அவரைக் காங்கிரஸில் நிறுத்த யான் பெருமுயற்சி செய்தேன். வரதராஜர் இணங்கினாரில்லை. வெற்றி காங்கிரஸுக்கே விளைந்தது.

டாக்டர் வரதராஜலு புலால் உணவுப் பிரசாரஞ் செய்வார்; யான் அதற்கு மாறுபட்ட பிரசாரஞ் செய்வேன். புலாலுண்ணாதாருடன் சாப்பிடும்போதும் நாயுடு புலாலுணவைக் கொணர்வித்து உண்பவரென்று கேள்வியுற்றதுண்டு. அக்கேள்வி கோவையிலும், ஆர்க்காட்டிலும் காட்சியாயிற்று. ஆர்க்காட்டில் அதுபற்றிப் பெருத்த விவாதம் எங்களுக்குள் நடந்தது.

டாக்டர் வரதராஜலு இப்பொழுது இந்துமகா ஜனசபையிற் சேர்ந்து தொண்டாற்றுகிறார். யான் அதில் சேர உடன்படவில்லை. ஹிந்துமகா சபையும் முஸ்லிம் லீக்கும் வகுப்பு அமைப்புக்கள். இவைகள் நாட்டு விடுதலைக்குரிய காங்கிரஸ் செல்வாக்கைக் குறைக்கும் என்பது எனது எண்ணம்.

இராமசாமி நாயக்கர்

ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர் சென்னை மாகாணச் சங்கத்தின் உதவித் தலைவருள் ஒருவர்; யான் அமைச்சருள் ஒருவன். இருவர்க்கும் சிலகாலம் சந்திப்பு ஏற்படாமலிருந்தது. ஈரோட்டில் சென்னை மாகாணச் சங்கத்தின் இரண்டாவது மகாநாடு (1919) கூடியபோது இருவர்க்கும் சந்திப்பு ஏற்பட்டது.

டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுவும் யானும் நாயக்கர் வீட்டில் தங்கினோம். நாயக்கர் தலையிலும் உடலிலும் இடுப்பிலும் பட்டணி ஒளி செய்தது. அவர் மனைவியார் தோற்றம் மணிபூத்த பொன் வண்ணமாகப் பொலிந்தது. அவர் ஜமீன்தாரியாகவும் இவர் ஜமீன்தாரணியாகவுங் காணப்பட்டனர்.

இராமசாமி நாயக்கர் பேச்சில் கருத்துச் செலுத்தாத காலமுண்டு. அவர் பேச்சில் கருத்துச் செலுத்திய பின்னர் தமிழ் நாட்டுக் காளமேகமானார். நாயக்கர் பேச்சு, மழையாகும்; கன மழையாகும்; கல் மழையாகும். மழை மூன்று மணி நேரம் நான்கு மணி நேரம் பொழியும்.

முன்னாளில் தமிழ் நாட்டில் காங்கிரஸ் தொண்டு செய்தவர் என்ற முறையில் எவர்க்கேனும் பரிசில் வழங்கப் புகுந்தால் முதற்பரிசில் நாயக்கருக்கே செல்வதாகும். தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் நாயக்கர் உழைப்பை நன்றாக உண்டு கொழுத்தது. அவர் காங்கிரஸ் வெறிகொண்டு நாற்பக்கமும் பறந்து பறந்து உழைத்ததை யான் நன்கு அறிவேன். நாயக்கரும் யானும் சேர்ந்து சேர்ந்து எங்கெங்கேயோ தொண்டு செய்தோம்; காடு மலையேறியும் பணி புரிந்தோம்.

இராமசாமி நாயக்கர் ஒத்துழையாமையில் உறுதி கொண்டு பலமுறை சிறை புகுந்தனர். அவ்வுறுதிக்கு இடர் விளைத்தது சுயராஜ்யக்கட்சி. சுயராஜ்யக் கட்சியின் கிளர்ச்சிக்கு இணங்கிக் காங்கிரஸ் சட்டசபை நுழைவுக்கு ஆதரவு நல்கியது நாயக்கருக்கு எரியூட்டிற்று. அவ்வெறி

அவரைப் பிற்போக்கில் விழச்செய்தது. பிற்போக்கு நாயக்கரின் இயற்கையன்று.

என் தலைமையில் காஞ்சியில் (1925) கூடிய தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் (மாகாண மகாநாடு) நாயக்கரையும் என்னையும் கொள்கையிலே பிரித்தது. பிளவுக்கு மூலகாரணம் எஸ். இராமநாதனது வகுப்புத் தீர்மானம். இராமநாதன் நாயக்கரைப் பிற்போக்கில் வீழ்த்தித், தென்னாட்டுக் காங்கிரஸுக்குப் பல வழியிலுங் கேடு விளைத்து, மீண்டுங் காங்கிரஸில் நுழைந்து மந்திரியாகியதை என்னென்று கூறுவது? திருவிளையாடல் என்று கூறுவதா? அற்புதம் என்று கூறுவதா? மனமாற்றமென்று கூறுவதா? நாயக்கரின் பிற்போக்கு இயக்கத்துக்கு இராமநாதன் மூளையாயிருந்தார். மூளையைப் பிடுங்கிக்கொண்டால் நாயக்கர் இயக்கம் அசைவற்று வீழுமென்று இராஜகோபாலாச்சாரியார் கருதியிருக்கலாம்.

இராமசாமி நாயக்கர் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியில் சேர்ந்து, சுயமரியாதை இயக்கங் கண்டு, பிற்போக்குப் பிரசாரம் செய்தார். அதனால் தென்னாட்டுக்குக் கேடுவிளைதல் கண்டு யான் எதிர்பிரசாரம் செய்தேன். இருவர் போரையும் தென்னாடு வேடிக்கை பார்த்தது. போரிட்டோம்; பத்திரிகையில் போரிட்டோம்; மேடையில் போரிட்டோம். என் உடல்நலன் குன்றும்வரை யான் முன்னணியில் நின்று போர் புரிந்தே வந்தேன். போர் உச்சம் பெற்ற காலத்திலும் நாயக்கர் வீட்டுக்கு யான் செல்வேன்; என் வீட்டுக்கு அவர் வருவர். எங்கள் நட்புக் குலையவே இல்லை. ஒரே மேடையில் இருவரும் பேசுவோம். அவர் கொள்கையை அவர் சொல்வார்; என் கொள்கையை யான் சொல்வேன். ஒரே இடத்தில் உண்போம்: உறங்குவோம்; நட்பு முறையில் உறவாடுவோம்.

நாயக்கர் சுயமரியாதை எனது சன்மார்க்க இயக்கத்தினின்று பிறந்தது. அதற்கும் இதற்கும் நூற்றுக்குத் தொண்

ணூறு பங்கு ஒற்றுமை; பத்துப் பங்கு வேற்றுமை. வேற்றுமை எங்களுக்குள் போர்மூட்டியது. வேற்றுமைப் பகுதி ஆக்கம் பெறவில்லை. ஆக்கம் பெருமையும் எங்கள் போர் நிறுத்தத்துக்கு ஒரு காரணம்.

நாயக்கரின் இயற்கை, 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியில் பற்றுக் கொள்ளச் செய்யவில்லை. காங்கிரஸ்மீது அவர் கொண்ட சீற்றம், அவரை 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிக்கு ஓட்டியது. சீற்றம் தணிந்ததும் அவர் நிலை என்னாகும்?

இராமசாமி நாயக்கர் ருஷ்யா சென்று திரும்பினர். நண்பர் சமதர்மக்கண் பெற்று வந்தார் என்று மகிழ்ச்சிக் கடலில் திளைத்தேன். யான் ஈரோட்டுக்கு அழைக்கப்பட்டேன். அழைப்புக்கிணங்கி நாயக்கர் மனைவியார் நாகம்மாள் உருவப்படம் திறந்து திரும்பினேன். ஜோலார்பேட்டையில் நாயக்கர் சார்பினரால் 'சமதர்மம்' என்றொரு பத்திரிகை தொடங்கப்பட்டது. அதையும் யானே (5-8-1934) திறந்தேன். நாயக்கரும் யானும் மீண்டும் ஒன்றுபட்டுத் தொண்டாற்றும் வாய்ப்பு உண்டாயிற்று என்று எதிர் பார்த்தேன். திடீரெனச் சென்னை அரசாங்கம் நாயக்கரைச் சிறைக்கனுப்பியது. அச்சமயம் சட்ட உறுப்பினராயிருந்தவர், 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவருள் ஒருவராகிய ஸர். கே. வி. ரெட்டியார். நாயக்கர் சிறையினின்றும் வெளிவந்தார்; சமதர்மக் கண்ணிழந்தார்; வகுப்புவாதத்திலேயே மீண்டும் புரளலானார். என் எதிர்நோக்குப் பாழாயிற்று. சில சீர்திருத்தத் திருமணங்களில் நாயக்கரும் யானுங் கலந்து தொண்டு செய்யும் பேறுமட்டுங் கிடைத்தது.

வைக்கத்தில் (1924) தீண்டாமைப் போராட்டம் எழுந்தது. நாயக்கர் அங்கே சென்று சத்தியாக்கிரகஞ் செய்தார். திருவாங்கூர் அரசாங்கம் அவரைச் சிறைப்படுத்தியது. அப்பொழுது யான் 'வைக்கம் வீரர்' என்ற தலைப்பீந்து நாயக்கரின் தியாகத்தை வியந்து வியந்து 'நவசக்தி'யில்

எழுதுவேன். 'வைக்கம் வீரர்' என்பது நாயக்கருக்கொரு பட்டமாகவே வழங்கலாயிற்று.

இராமசாமி நாயக்கர் காங்கிரஸ் தொண்டாற்றிய காலத்தில் அவர் முயற்சியால் ஈரோட்டில் ஹிந்தி வகுப் பொன்று நடைபெற்றது. திறப்பு விழாவுக்கு யானுஞ் சென்றிருந்தேன். தென்னாட்டில் ஹிந்தி விதையிட்டவர் நாயக்கரே. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் அது செடியாகி நின்றது. காங்கிரஸ் ஆட்சி அச்செடியைத் திடீரென மர மாக்கக் கட்டாயத்தில் இறங்கியது. 'அஃது இஷ்டப்படி வளரலாமே' என்றார் நாயக்கர். இக்கருத்து வேற்றுமை பெருங் கிளர்ச்சித் தீயாயிற்று. நாயக்கர் கிளர்ச்சித் தலைவ ராக முன்னணியில் நின்றார். அவரது கெழுதகை நண்பர் இராஜகோபாலாச்சாரியார் காங்கிரஸ் ஆட்சித் தலைவராக வீற்றிருந்தார். அடக்குமுறை எழுந்தது. நாயக்கர் ஏறக் குறைய ஆயிரவருடன் சிறை புகுந்தார். அடக்குமுறையை யான் 'நவசக்தி' வாயிலாக மறுத்துவந்தேன். அம்மறுப்பு நாயக்கர் கிளர்ச்சிக்குத் துணைபோயிற்று.

வைக்கம் வீரர்க்குப் பலதிற அணிகளுண்டு. அவை களுள் ஒன்று வைராக்கியம். 1920-ம் ஆண்டில் சென்னை யிலே கூடிய மகாநாடொன்றுக்கு டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுவும் இராமசாமி நாயக்கரும் போந்தனர். இருவரும் இராயப்பேட்டை பவானி பாலிகா பாடசாலையில் தங்கினர். இரவில் டாக்டர் சுருட்டுப் பிடித்தனர்; நாயக்கர் சிகரெட் பிடித்தனர். இரண்டு புகையும் என்னை எரித்தன. சிகரெட்டை விடவேண்டுமென்ற உறுதி நாயக்கருக்கு எப்படியோ உண்டாயிற்று. சிகரெட் பயிற்சி நாயக்கரை விட்டு ஓடியது. வைராக்கியம் என்ன செய்யாது?

இராமசாமி நாயக்கர் புலால் உண்பவர். அவ்வுணவை அவர் அவசியமாகவும் கொள்ளவில்லை; அநாவசியமாகவும் கொள்ளவில்லை. நாயக்கரும் யானும் பலப்பல நாள் பலப் பல இடங்கள் சுற்றியுள்ளோம். வீரர் மனம் புலால்மீது

சென்றதே இல்லை. அவர் புலால் உண்பதை என் கண் இன்னும் கண்டதில்லை.

நாயக்கர் சாதி வேற்றுமையை ஒழித்தவர்; அதை நாட்டினின்றுங் களைந்தெறிய முயல்பவர். சாதி வைதிகர் எவரேனும் நாயக்கர் வீட்டுக்குப் போதருவரேல், அவர் கருத்து வழியே நடந்து அவருக்கு வேண்டுவ செய்வர். இதை யான் கண்ணாரக் கண்டிருக்கிறேன்.

இளமையில் யான் பொறுமை காப்பது அரிதாகவேயிருந்தது. பின்னே நூலாராய்ச்சியும், நல்லோர் கூட்டுறவும், இல்வாழ்க்கையும், இன்ன பிறவும் எனது இயற்கையைப் படிப்படியே மாற்றி வந்தன. காஞ்சி மகாநாட்டிலே நாயக்கருக்கும் எனக்கும் உற்ற கருத்து வேற்றுமை காரணமாக அவர் 'குடியரசு' எய்த சொல்லம்புகள் பொறுமையை என்பால் நிலைபெறுத்தின. சொல்லம்புகளை யான் தாங்கப் பெருந்துணை செய்தவர் நண்பர் நாயக்கர்.

மயிலை மந்தவெளியிலே நாயக்கரால் (8-3-1924) நிகழ்த்தப்பெற்ற சொற்பொழிவிலே இராஜ நிந்தனை இயங்கியதென்று அவர் கைது செய்யப்பட்டார். வழக்கு நடந்தது. நாயக்கர் இராயப்பேட்டையிலே தங்கினார். ஓர் இரவு 'சுகானந்த நிலைய'த்திலே நாயக்கர் ஒரு திண்ணையில் உறங்கினார்; யான் மற்றொரு திண்ணையில் உறங்கினேன். பதினொரு மணிக்கு மழை தொடங்கியது. நண்பரை எழுப்பினேன். அவர் கண் விழிக்கவில்லை. மழை பெருகியது. மீண்டும் நேயரை எழுப்பினேன். கண்கள் மூடியபடியே இருந்தன. நாயக்கரைப் பலமுறை எழுப்பி எழுப்பிப் பார்த்தேன். பயன் விளையவில்லை. நாலு மணிக்கு மழை நின்றது. ஆறு மணிக்கு வைக்கம் வீரர் எழுந்தார். எனக்குச் சொல்லொணுச் சிரிப்பு. 'மழை பெய்தது தெரியுமா?' என்று நண்பரைக் கேட்டேன். 'மழையா?' என்றார். நாயக்கரைத் தீண்டியுள்ள பாம்பு 124-ஏ! வழக்கு நடப்புக் காலம்! அந்நிலையில் நண்பருக்குக் கவலையற்ற உறக்கம்!

என் எண்ணம் நாயக்கர் மனத்தின்மீது சென்றது. 'அவர் மனம் பொன்னா? சஞ்சலமுடையதா?' என்ற ஆராய்ச்சியில் இறங்கினேன்.

1942-ம் ஆண்டு இராமசாமிப் பெரியார் ஜெனரல் ஆஸ்பிடலில் படுக்கையில் கிடந்தபோது அவரைக் காணச் சக்கரைச் செட்டியாரும், சண்முகானந்த சாமியும், ஜானகிராம் பிள்ளையும், யானும் சென்றோம். யான் அவர் கட்டிலிலே நெருங்கி அமர்ந்தேன். நாயக்கர் என் கையைப் பற்றிக் கதறினார். என் குட்டை நனைந்தது. இருவருங் கருத்துவேற்றுமையுடையவர்; போரிட்டவர். நாயக்கர் கண்கள் ஏன் முத்துக்களை உகுத்தன? அக்காட்சி கண்டவர், 'இங்கே பலர் வருகிறார்; போகிறார். எவரைக் கண்டும் நாயக்கர் அழுதாரில்லை. இவரைக் கண்டதும் அவருக்கு அழுகை ஏன் பெருகியது?' என்று ஒருவரோடொருவர் பேசியது என் காதுக்கு எட்டியது. அழுகைக்குக் காரணம் என்ன?

கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார்

'ஹிந்து' பத்திரிகைக்குக் கால்கொண்டவர் ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர். அதைப் பெரிய நிலையமாக்கியவர் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார். அவர் 'ஹிந்து' வாயிலாகத் தென்னாட்டில் மிதவாதத்தை விழ்த்தியவர்.

1918-ம் ஆண்டிலே தொழிலாளர் இயக்கம் தோன்றிய போது அதில் சேருமாறு கஸ்தூரிரங்க ஐயங்காரை யான் கேட்டேன். அப்பொழுது அவர் சிந்தை அதில் செல்லவில்லை. பின்னை அவர் மனம் அதில் நடந்தது.

போலிஸ் சங்கம் அமைத்தல் அருமை; அமைந்த பின்னர் அதற்குத் தக்க தலைவரைத் தேடித் தேடி அலைந்தேன். எய்ப்பினில் வைப்பெனக் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் கிடைத்தனர்.

தொடக்கத்திலே தொழிலாளர் இயக்கத்தை 'நியூ இந்தியா' ஆதரித்தது. வாடியா அவ்வியக்கத்தை விடுத்து மேல்நாடேகிய பின்னர், 'நியூ இந்தியா'வின் ஆதரவு

குறைபட்டது. அவ்வேளையில் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்காரின் 'ஹிந்து' தொழிலாளரியக்கத்துக்கு ஊன்றுகோலாயிற்று.

1921-ம் ஆண்டு பக்கிங்காம் - கர்நாட்டிக் மில்களில் கதவடைப்பும், அதைத் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தமும் நடந்தன. அத்தொல்லை ஏறக்குறைய ஆறுமாத காலம் நீண்டது. அவ்வேளையில் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் கொண்ட ஆலோசனைக் கர்த்தருள் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்காரும் ஒருவர். ஐயங்கார் நிலையத்திலே, புன்னைமரத்தடியிலே, அடிக்கடி அவரும் யானுங் கலந்து கலந்து நிலைமையை ஆராய்வோம். இங்கே இரண்டு குறிக்கத்தக்கன. ஒன்று 'மெயில்' பத்திரிகையைப் பற்றியது; இன்னொன்று 'எயிலிங் கமிட்டி'யைக் குறித்தது.

'மெயில்' பத்திரிகையில் யான் தொழிலாளர் சங்கத்தில் பேசியது திரிபாக வெளிவந்தது. மான நஷ்டத்துக்குரிய செய்தி அதன்கண்ணிருந்தது. அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று சிந்தித்தபோது வழக்குத் தொடுப்பதென்ற முடிவுக்கு வந்தோம். 'மெயில்' என்னை வழக்குத் தொடுக்க விடவில்லை. தவறான செய்தியைத் திரும்ப வாங்கி வருத்தந் தெரிவித்தது.

தொழிலாளர் குழப்பத்தின் உண்மைகாண லார்ட் வில்லிங்டன் அரசாங்கம், ஜஸ்டிஸ் எய்லிங்கைத் தலைமை கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்தது. அங்கிலையில் என்ன செய்வதென்ற சிந்தனை உண்டாயிற்று. அதிற் கலந்து சான்றுகூறலாகாதென்று புன்னைமர மந்திராலோசனை சபை முடிவுசெய்தது. அம்முடிவைத் தொழிலாளர் சங்கம் ஏற்றது. சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் யான் கமிட்டியுடன் ஒத்துழைக்க இயலாமையைத் தெரிவித்தேன்.

அரங்கசாமி ஐயங்கார்

ஏ. அரங்கசாமி ஐயங்கார் ஒரு சிறந்த அரசியல் ஞானி; அரசியல் திட்டங்கள் வகுப்பதில் வல்லவர். யான் 'தேச

பக்தன்' ஆசிரியனா யிருந்தபோது, அவர் 'சுதேசமித்திரன்' ஆசிரியராயிருந்தார். இரண்டு பத்திரிகைகட்கும் கொள்கை யில் வேற்றுமை கிடையாது. வேறு காரணம்பற்றி இரண் டொருமுறை அன்புப்போர் நிகழ்ந்தது. (விவரம் முன்னர்). 'தேசபக்தன்' ஈடுகாணம் பறிமுதலாகியபோது, 'சுதேச மித்திரன்' செய்த சேவையையும், அரசாங்கம் 'சுதேசமித் திரன்' மீது ஈடுகாணஞ் சுமத்தியபோது 'தேசபக்தன்' செய்த சேவையையும் நாடறியும்.

ஒருமுறை (1923) சிதம்பரத்தில் அரங்கசாமி ஐயங்கார் தலைமையில் யான் 'சுயராஜ்யம்' என்ற பொருள்பற்றிப்பேசி னேன். போலீஸ் புலிகள் சூழ்ந்திருந்தன. திக்ஷிதர் ஒருவர் போந்து, 'இக்கூட்டத்தில் புறமதத்தவர் வந்துள்ளார்; அது கோயில் சம்பிரதாயத்துக்கு விரோதம்; கூட்டம் நடைபெறலாகாது' என்று தடை கிளத்தினார். அப்பொழுது யான், "சிதம்பரம் ஆகாயம்; எல்லாச் சமயங்கட்கும் பொது. 'பொது' என்ற பெயரும் சிதம்பரத்துக்கு உண்டு என்பது உங்கட்குத் தெரியும். 'எச்சமயத்தவரும் வந்து இறைஞ்சா நிற்பர்' என்று தாயுமானார் சிதம்பரத்தைப் போற்றியிருக்கிறார். பொதுவுக்குத் தீட்டு ஏது?" என்று மொழிந்தேன். தலைமை வகித்த ஐயங்கார், 'கூட்டங் கூடி விட்டது. நீங்கள் கருதுகிற தீட்டும் புகுந்துவிட்டது. கூட் டத்தை நடக்கவிடுங்கள். பின்னே வேண்டுமானால் பிராயச் சித்தஞ் செய்துகொள்ளுங்கள். செலவை யான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று இலௌகிக முறையில் விளக்கஞ் செய்தனர். திக்ஷிதர் இணங்கினாரில்லை. கூட்டம் அறை குறையாகவே முடிந்தது.

அரங்கசாமி ஐயங்கார் 'ஹிந்து' ஆசிரிய பீடத்தில் அமர்ந்தபோது, எங்கள் ஒரு குலத்துக்கு ஒரு மைந்தனாய் வளர்ந்து வந்த என் தமையனார் மகன் பாலசுப்பிரமணியன் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தான். அவ்வேளையில் எங்கள் வீட்

டில் பல கடிதங்கள் குவிந்தன. அவைகளுள் ஒன்று அரங்கசாமி ஐயங்காருடையது.

அரங்கசாமி ஐயங்கார் எனது அந்தரங்க நண்பருள் ஒருவர். இப்பொழுது என் கண்கள் 'சுதேசமித்திரன்' ஆசிரியர் ஸி. ஆர். ஸ்ரீநிவாசனைக் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்காராகவும் அரங்கசாமி ஐயங்காராகவுங் காண்கின்றன.

சத்தியமூர்த்தி

சத்தியமூர்த்தியின் மனம் வெள்ளை; கரவறியாது. அவர் மேடையில் நாவலர்; சட்டசபையில் வீரர். தமிழ் நாட்டைக் காங்கிரஸ் மயமாக்கியவருள் சத்தியமூர்த்தியும் ஒருவர். அவரது பேச்சு மக்களிடைத் தேசபக்திக் கனலை மூட்டும்.

சத்தியமூர்த்தியுடன் கலந்து யான் பல இடம் போந்து காங்கிரஸ் தொண்டு செய்திருக்கிறேன். சத்தியமூர்த்தியுடன் சென்றால் 'சௌகரியங்கள்' தாமே வந்து சேரும். என் போன்ற நாணமுடையவர்க்கு எவ்வகைத் துன்பமும் நேரிடாது.

1926-ம் ஆண்டில் தேர்தல் பிரசாரத்துக்கு ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருடன் சத்தியமூர்த்தியும் வேறு சிலரும் யானும் சுற்றிய வேளைகளில் நிகழ்ந்தன பல நினைவுக்கு வருகின்றன. இரண்டொன்றை வெளியிடலாமென்று எண்ணுகிறேன்.

இரண்டாம் வகுப்பில் கீழ்ப் பீடத்தையே சத்தியமூர்த்தி விரும்புவர். அவர்க்குப் பெரிதும் மேல் பீடமே கிடைக்கும். மூர்த்தி எங்களைப் பார்த்து, 'உங்களுடன் வருவதால் இந்தத் தொல்லை' என்று அடிக்கடி சொல்வர். 'என்னிடத்துக்கு நீங்கள் வாருங்கள்; உங்களிடத்துக்கு யான் போகிறேன்' என்று யான் சொல்வேன். 'உங்கள் மாதிரி மற்றவர் சொல்லட்டும். வாய் திறக்கிறார்களா? பாருங்கள்' என்பர்; ரெயில் பிரயாணத்திலே தண்ணீரைச்

சிக்கனமாக ஆள அறிவுறுத்துவர். அதிலே அவர் கவலை செலுத்துவதால் மற்றவர்க்கு நலமே விளையும்.

பாளையங்கோட்டையிலே சத்தியமூர்த்தி பேசியபோது, 'கிழ மாட்டை எங்கே பிடித்தீர்கள்? உங்களிடம் காளைக ளில்லையா?' என்று அவர் வாய் மொழிந்தது. மந்திரி சிவஞானம் பிள்ளையின் கூட்டம் குழப்பம் விளைத்தது. குழப்பம் அடங்கப் பெருமுயற்சி செய்தோம். இன்னொ ரிடத்தில் சத்தியமூர்த்தி இன்னொருவரைச் 'சதகண்ட ராவணன்' என்று வைதார். அங்கும் கலகம் புகைந்தது; ஆனால் அது கனன்றெழவில்லை.

ஒருமுறை ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் நாங்கள் தங்கியபோது கோயிலினின்றும் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருக்கு அழைப்புவந்தது. அவர் எங்களையெல்லாங் கூப்பிட்டார். சத்தியமூர்த்தி புறப்பட்டார். 'இப்பொழுது ஏன் போகிறீர்; பின்னே தனியே போகலாமே' என்று யான் சொன்னேன். அவர் என் சொல்லைக் கேளாது ஐயங்காருடன் சென்றார். சிறிது நேரத்தில் சத்தியமூர்த்தி திரும்பினார். என்னை நோக்கி, 'நீங்கள் கெட்டிக்காரர். இந்தக் கோயில் அநுபவம் உங் களுக்கு உண்டுபோலும்! யான் புதுப்பாடம் படித்தேன்; இன்றைய கூட்டத்தில் பார்த்துக் கொள்கிறேன்' என்று கறுவினார். யான் பலவித சமாதானங்கள் சாற்றி அவரது சினத்தை ஆற்றினேன். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் உடையவரை வழிபட்டு வந்தார். சத்தியமூர்த்தியின் முகம் அவரது மனோ நிலையை ஐயங்காருக்கு உணர்த்தியது. கூட்டத்தில் வாடை வீசவில்லை. ஆனால் தென்றல் வீசாமற் போகவில்லை.

1926-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் நாங்கள் முட்டுக்கட் டைப் பிரசாரமே செய்தோம். இடையில் அதற்கு மாறு பட்ட கொள்கை தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர்களிடத் தில் ஊரத் துவங்கியது (விவரம் மேலே). அது காரணமாக யான் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் நிருவாகத்தினின்றும் விலகி னேன், சாதாரண அங்கத்தவனாக நின்றே காங்கிரஸ்

தொண்டைச் செவ்வனே ஆற்றி வந்தேன். தேர்தல்வரை சத்தியமூர்த்தி வாய் பொறுமை காத்தது. பின்னே அவர் நா என்மீது ஐயப்பாட்டைச் சுமத்தியது. 'யான் நாயக்கரைப் போலாவேனோ' என்று சத்தியமூர்த்தி ஐயுற்றுப் பேசினர். சிலர் அவர் பேச்சை மறுத்தனர். காலம் அதற்கு விடையிறுக்கும் என்று யான் சும்மா இருந்தேன். சில ஆண்டுகளாயின. வேலூரில் தொழிலாளர் மகா நாட்டில் (10-9-1933) சத்தியமூர்த்தி என்னைக் கண்டு, 'ஒரே மேடையில் நாமிருவரும் நின்று பல நாட்களாயின. உங்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கையைக் கவனித்து வந்தேன். யான் உங்கள்மீது கொண்ட ஐயப்பாடு உங்கள் வாழ்க்கையில் வேர் கொள்ளவே இல்லை. நீங்கள் காங்கிரஸ் தங்கமாகவே விளங்குகிறீர்கள். பழையபடி காங்கிரஸ் நிருவாகத்தில் சேர்ந்து தொண்டாற்ற உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்' என்று கூறினார். 'நீங்கள் என்மீது ஐயமுற்றபோதும் யான் வருந்தவில்லை. காலம் போகப் போக உண்மை விளங்குமென்றிருந்தேன். காங்கிரஸ் நிருவாகத்தில் சேராமலே காங்கிரஸ் தொண்டாற்றுவது நல்லதென்று அநுபவம் உணர்த்துகிறது' என்று யான் சொன்னேன்.

இந்தியச் சட்டசபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் சார்பில் நின்ற சத்தியமூர்த்தியையே என் நெஞ்சம் ஆதரித்தது. இராயப்பேட்டை வட்டத்தில் என்னால் இயன்ற தொண்டுஞ் செய்தேன்.

சத்தியமூர்த்தி தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவராக அமர்ந்தபோது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றுதற்கென்று காங்கிரஸ் மனமில்லாதாரும் காங்கிரஸ் வேடம் பூண்டனர். அதனால் ஊழல்கள் பெருகின. வடஆர்க்காடு ஜில்லா ஊழல் வெள்ளிடைமலையென எனக்கு விளங்கியது. தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸையே புதுக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி என்னுள் எழுந்தது. அதற்குரிய சில முயற்சியிலுந் தலைப்பட்டேன். அதை இராஜகோபாலாச்சாரியார் கடற்கரைப் பேச்சுத் தகைந்தது.

தியாகராய செட்டியார்

சென்னைக்கு வடக்கே, வண்மை ஆர்ந்த பேட்டையிலே அடர்ந்து படர்ந்த தென்னந்தோப்பிலே, பசும் படப்பையிலே, நிழல் பெருக்கிலே, பளிங்கு உருகி விதானம் இட்டாலென ஒரு வெண்மை நிலையம் பொலியும். அப்பொலிவின் விளிம்பு நீண்டு பரவிய தாழ்விலே அன்பும் வீரமுஞ் செறிந்த ஒரு முதிய வடிவம் திகழும். அத்திகழ்விலே தியாகம் ராயராய் ஒளிரும். அவ்வொளிர்வுக்கும் எனக்குந் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

தியாகராயர் சென்னைக் கிருஷ்ணாம்பேட்டையிலே (1916) கூடிய சைவ சித்தாந்த மாநாட்டுப் பந்தலிலே 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தோற்றத்தின் இன்றியமையாமையைப் பற்றிப் பேசினார். அப்பேச்சை மறுக்க எண்ணி மேடையை அடைந்தேன். ஆனால் எண்ணியவாறு செய்தேனில்லை.

தியாகராய செட்டியாருடன் என்னை ஆற்றுப்படுத்தியவர் டாக்டர் நடேச முதலியார். செட்டியாரின் அரசியல் கொள்கை என்னை விழுங்கவில்லை; அவரது குணம் என்னை விழுங்கியது. அவர் எனக்குக் குணமலையாக விளங்கினார். குணமலை என்னைக் காந்தமென இழுக்கும். செட்டியார் பேச்சு வேடிக்கையாயிருக்கும்; விளையாட்டாக இருக்கும். அதில் அதிக நகைச்சுவை மலியும். அவர் மொழி கேட்க என் செவி விரையும்.

வரி உயர்வைக் குறித்து நகரசபையின் நடைமுறையை மறுத்தற்கென்று சென்னை ஹைகோர்ட் கடற்கரையில் ஒருபோது ஒரு கூட்டம் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் யானும் பேசினேன். பேச்சிடை நகரசபையிலே தியாகராய செட்டியார் தலைமையிலே நற்பயன் விளையவில்லையென்றும், அவர் கும்பலே அச்சபையில் அதிகமென்றும், அதைக் காங்கிரஸ் மயமாக்குதல்வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டு 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியைத் தாக்கினேன். இரண்டொருநாள் கடந்து யான் பிராட்வே வழியே நடந்து சென்றேன். தியாகராய செட்டி

யார் மோட்டார்வண்டி அவ்வழியே வந்தது. வண்டி நின்றது. தியாகராயர் என்னைப் பார்த்தார். யான் அவரைப் பார்த்தேன். வணக்கஞ் செய்துகொண்டோம். தியாகராய செட்டியார் வண்டியை விடுத்திறங்கினர். யான் நெருங்கினேன். செட்டியார் தமது முதுகைக்காட்டி 'அறை அப்பா; அறை அப்பா' என்ருர். எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. 'இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னே கடலோரத்திலே வாயால் அறைந்தீரே; இப்பொழுது கையால் அறையும்' என்று நகைத்தார். சிறு கூட்டம் தேங்கியது. வெட்கம் என்னை அரித்தது. யான் செட்டியார் வண்டியிலேறிப் பதுங்கினேன். முதியவரும் ஏறினர். வண்டி காஸ்மோபாலிட்டன் கிளப் சென்றதும் யான் விடைபெற்றேன். வழியெல்லாம் உரையாடலே.

வண்ணாரப்பேட்டையின் ஒரு பகுதியிலே தேர்தல் கூட்டமொன்று நடந்தது. அக்கூட்டத்தில் முதல் முதல் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிச் சார்பில் ஸர். பி. தியாகராய செட்டியார் பேசினர். காங்கிரஸ் தொண்டர் ஒருவர் செட்டியாரைப் பார்த்து, 'நீங்கள் சுய ஆட்சியை ஏன் வெறுக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார். முதிய தியாகராயர், 'யானு? யானு?' என்று தொண்டரைநோக்கிவந்தார். தொண்டர் பின்னுக்கே போனர். தியாகராயர், 'ஏன் பின்னிடுகிறீர்? உம்மைப் பின்னுக்கு இழுப்பது எது? அதைக் கவனியும். ஏன் முன்னுக்கு வரலாகாது? என்னைத் தாக்கலாகாது? இரத்தத்திலே அச்சமிருக்கிறது. வாய்மட்டும் சுயஆட்சி சுயஆட்சி என்று நடுக்குறுகிறது. அச்சத்தை உதறும். சுயஆட்சி தானே வரும்' என்று உருமினர். செட்டியார் பார்வை என்மீது படர்ந்தது. 'இளைஞர் பின்னிட்டது அச்சத்தின் பாற்பட்டதன்று; முதுமைக்கு மரியாதை' என்றேன். 'இது புரோகித வியாக்கியானம்' என்ருர் செட்டியார். ஒரே நகைப்பு.

யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனுயிருந்தபோது பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழாசிரியர் பதவி காலியாயிற்று. அதில்

என்னை நுழைக்கத் தியாகராயர் விரும்பினர்; சக்கரவர்த்தி நாயனார், டாக்டர் நடேச முதலியார் உள்ளிட்ட சிலரை விடுத்து என் மனத்தை ஆராய்ந்தனர். யான் இணங்கினே னில்லை. காரணம் 'நமசிவாய முதலியா'ரில் பார்க்க.

1921-ம் ஆண்டு! பொல்லாத ஆண்டு! தொழிலாளர் கதவடைப்பு! வேலைநிறுத்தம்! ஆறுமாத வேலைநிறுத்தம்! லார்ட் வில்லிங்டன் நீலகிரியினின்றும் புறப்பட்டார். எற்றுக்கு? சென்னை என்ன பேசிற்று? 'தொழிலாளர் தலைவர்களை நாடுகடத்த லார்ட் வில்லிங்டன் வந்திருக்கிறார்' என்று பேசிற்று. நாடுகடத்தல் செயலில் நடந்ததா? இல்லை. ஏன்? தியாகராயர் தலையீடு. 'மலையாளக் குழப்பம்-ஒத்துழையாமை - இவைகளிடை நாடுகடத்தல் நிகழ்ந்தால் சென்னை என்ன ஆகும்? மாகாணம் என்ன ஆகும்? மந்திரிமார் பதவியினின்றும் விலகுதல் நேரினும் நேரும்' என்று செட்டியார் எடுத்துரைத்தன ரென்றும், அதனால் லார்ட் வில்லிங்டன் மனமாற்றமடைந்து நாடுகடத்தலை, எச்சரிக்கை யளவில் நிறுத்தினரென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. இவைகளை எனக்குத் தெரிவித்தவர் டாக்டர் நடேச முதலியார். தியாகராய செட்டியாரைக் கண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டேன். 'நீர் நல்லவர். உமது கட்சி வேகமுடையது. வேகம் அந்தரங்கத்தை வெளியிடவும் தூண்டும். ஆதலின் அந்தரங்க சம்பாஷணையை வெளியிடுதல் நல்லதன்று' என்று கூறினர். '144 பலர்க்கு வழங்கப்படுகிறது; எனக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. காரணம் நாடுகடத்தும் நாட்டம் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்நாட்டத்தை நீங்கள் மாற்றி விட்டீர்கள். நீங்கள் எனக்கு நன்மை செய்யவில்லை' என்றேன். 'நாடு கடத்தலால் உமது வாழ்வே தொலையும். உமது எதிர்கால வாழ்க்கையைக் கருதியே யான் தடை செய்தேன்' என்று செட்டியார் அன்று உரைத்தது எனக்கு மகிழ்ச்சியூட்டவில்லை.

ஸர். எம். ஸி. டி. முத்தைய செட்டியார் வீட்டிலே விருந்தொன்று நடந்தது. அதில் லார்ட் வில்லிங்டன் பேசிய போது, 'தக்க சமயத்தில் மந்திரிச் சார்பினரும் உதவி மறுக்கின்றனர்' என்ற கருத்தை வெளியிட்டார். அவ் வேளையில் தியாகரிடமிருந்து, 'நடுநிலையும் நீதியுங் கையாளப்பட்டால் உதவி தானேவரும்' என்றோர் ஒலி எழுந்தது. அதைச் செய்தித் தாள்களில் என் கண் கண்டதும் என் மனம் செட்டியாரை வாழ்த்தியது.

1923-ம் ஆண்டிலே சட்டசபைத் தேர்தல் உற்றது. அம்முறை காங்கிரஸ் சட்டசபைமீது நாட்டஞ் செலுத்தவில்லை. ஸர். பி. தியாகராய செட்டியார்க்கும் டாக்டர் நடேச முதலியார்க்கும் எக்காரணம் பற்றியோ பிணக்கு விளைந்தது. முதலியார் செட்டியாரை வீழ்த்தப் பெரு முயற்சி செய்தார். முதிய தியாகராயர்மீது என் மனம் நடந்தது. யான் என் செய்தல் கூடும்? அவ்வேளையில் தியாகராய செட்டியார் நகரசபையின் சேவையினின்றும் விலகினர். எல்லாக் கட்சியாராலும் அவருக்கு வாழ்த்துக் கூறப்பட்டது. பத்திரிகாசிரியன் என்ற முறையில் யானும் 'நவசக்தி'யில் வாழ்த்துரை வழங்கினேன். அவ்வாழ்த்துரையில் செட்டியார் தொழிலாளர்க்குப்புரிந்த உதவிகள் விளக்கப்பட்டன. 'நவசக்தி' வாழ்த்துரை செட்டியார் சார்பினரால் துண்டுப் பிரசுரமாக வெளியிடப்பட்டது. அவ்வெளியீடு செட்டியார்க்குத் தொழிலாளர் உலகை வரவேற்பு நல்கச் செய்தது; வாக்களிக்கவும் உந்தியது. தியாகராயர் வெற்றிக்குத் தொழிலாளர் துணையும் பயன்பட்டது என்று சென்னை முழங்கியது.

ஸர். பி. தியாகராய செட்டியார் உலக வாழ்வை நீத்த போது யான் சென்னையில் இல்லை. திரிச்சியில் காங்கிரஸ் காரியக் கூட்டத்திலிருந்தேன். செட்டியார் மரணச் செய்தி எட்டியது. பலர் பேசினர். யான், 'சென்னையிலிருந்தால் என் தொண்டு செட்டியார் பொன்னுடலைத் தாங்கும்பேறு

பெற்றிருக்கும்' என்று பகர்ந்தேன். 'நவசக்தி' வாயிலாக (1-5-1925) எனது அன்பைத் தெரிவித்தேன்.

நடேச முதலியார்

டாக்டர் நடேச முதலியாரை என்னென்று கூறுவேன்! அன்பென்று கூறவே என் மனம் துணிகிறது. எங்கேனுங் குறை காணப்பட்டால் அதை நிவர்த்தி செய்த பின்னரே அவர் மனங் குளிரும். நடேச முதலியாரின் டெலிபோனும், மருந்தும் திருவல்லிக்கேணிக்குப் பொது உடைமைகளாகப் பயன்பட்டதை யான் அறிவேன்.

டாக்டர் நடேச முதலியார் 'திராவிட சங்கம்' என்றோர் அமைப்பை நடாத்தி வந்தார். யான் அதில் ஒரே முறை பேசினேன் (1912). அப்பேச்சு நடேச முதலியார்க்கும் எனக்கும் நட்பை உண்டாக்கிற்று.

1924 - 1925-ம் ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ், நகரசபையைத் தன் மயமாக்கிவந்தபோது, டாக்டர் நடேச முதலியார் வட்டத்துக்கென்று காங்கிரஸ் சார்பில் எவரையும் நிறுத்தல் வேண்டாமென்று யான் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருக்குச் சொன்னேன். மற்றவர் என் சொல்லுக்குச் செவிசாய்த்தாரில்லை. ஓ. கந்தசாமி செட்டியார் நிறுத்தப்பட்டார். யான் அவ்வட்டத் தேர்தலில் தலைப்படவே இல்லை. பிராமணருள்ளிட்டார் நெஞ்சில் நடேச முதலியார் உலவுவது எனக்குத் தெரியும். வீண் முயற்சி எற்றுக்கு என்பது எனது கருத்து. தேர்தல் முடிவு என்ன ஆயிற்று? கந்தசாமி செட்டியார் தோல்வியே முடிவாயிற்று. பிராமண சகோதரர் பலர் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் மாற்றத்தையுங் கேளாது நடேச முதலியார்க்கு வாக்களித்தது ஐயங்கார்க்கு அற்புதம்போல் தோன்றிற்று.

டாக்டர் நடேச முதலியார்க்கும், தியாகராய செட்டியார்க்கும் எக்காரணம்பற்றியோ பிணக்கு நேர்ந்தது. அப்பிணக்கு 1923-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சட்டசபைத் தேர்

தலில் நடேச முதலியாரைச் சுயேச்சையாக நிற்கச் செய்தது. முதலியார் செட்டியாரை எப்படியாவது தோல்வியுறச் செய்தல் வேண்டுமென்று முயன்று வந்தார். அவர் என்னைக் கண்டபோது, 'உங்கள் வெற்றி குறித்து உழையுங்கள்; செட்டியார் தோல்வியை நீங்கள் ஏன் விரும்புகிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். டாக்டர் விழிகள் உருண்டன.

அத்தேர்தல் காலத்தில் ஸர். தியாகராய செட்டியார் இராயப்பேட்டை வட்டம் நோக்கியபோது என்னைக் 'குகானந்த நிலைய'த்தில் பார்த்தார். யான் அங்கிலையத்தில் குழாய் அமைக்க நகரசபை மறுத்தலை அவரிடம் அறிவித்தேன். அதைக் கேள்வியுற்ற நடேச முதலியார் இராயப்பேட்டைக்கு ஓடிவந்து, 'குழாய் இன்மையை என்னிடம் ஏன் கூறவில்லை?' என்று சீறினர். குழாயையொட்டி இராயப்பேட்டை வட்டத்தைச் செட்டியார் பக்கம் திருப்ப முயல்கிறேன் என்பது அவர்தம் ஐயம். 'யான் காங்கிரஸ்காரன். காங்கிரஸ் தேர்தலில் கலவாது ஒதுங்கி நிற்கிறது. எனக்குத் தேர்தலில் பற்று ஏது?' என்று பதிலிறுத்தேன். எவர் முயற்சியாலோ குழாய் வந்தது. இருவரும் வெற்றி பெற்றனர்.

1920-ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த தொழிலாளர் பெருந் தொல்லையின்போது டாக்டர் நடேச முதலியார் தியாகராய செட்டியாரையும் பனகல் ராஜாவையும் தூங்கவிடுவதில்லை; அல்லும்பகலும் என்னைப் பார்த்தவண்ணமிருப்பர். 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி ஆட்சியிலே தொழிலாளர் தலைவர்கட்கு எவ்விதத் துன்பமும் விளைதலாகாது என்று பாடுபட்டவருள் நடேச முதலியாரும் ஒருவர்.

சென்னை நகரசபைத் தலைமைக்கு டாக்டர் நடேச முதலியார் மூன்றுமுறை முயன்றார். முதல் இரண்டுமுறை ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவரை எதிர்த்து வீழ்த்தினர். மூன்றும் முறை இளைஞர் முத்தையா செட்டியார்

முதலியாரை எதிர்த்தார். சென்னை பொறுமை இழந்தது. கோகலே மண்டபத்தில் திவான்பகதூர் ஆரோக்கியசாமி முதலியார் தலைமையில் கூட்டங் கூட ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. யானும் பேச ஒருப்பட்டேன். இளைஞர் முத்தையா முதல்முறை கண்ணப்பருடனும், இரண்டாம் முறை பாசு தேவுடனும் என்னைக் கண்டனர். யான் இளைஞரைப் பார்த்து, ' உமக்கும் எனக்கும் பகைமையுண்டா ? இல்லை. டாக்டர் நடேச முதலியார் இம்முறையாவது நகரசபைத் தலைவராதல்வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம். ஸ்ரீ ராமுலு நாயுடு நடேச முதலியார்பொருட்டு விட்டுக்கொடுக்கச் சித்தமா யிருக்கிறார். நீங்கள் விட்டுக்கொடுப்பது நலம் ' என்று விளம்பினேன்.

கோகலே மண்டபத்தில் கூட்டம் கூடியது. கூட்டம் பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணுக்கர் மயமாயிருந்தது. சில ஆசிரியன்மார்முகங்களும் காணப்பட்டன. பொதுக்கூட்டம், உள்ளே நுழைதற்கும் இடமில்லை. தலைவர் ஆரோக்கிய சாமி முதலியார் முன்னுரை நிகழ்த்தியவேளையில் மாணுக்க ரின் திருவிளையாடல் பெருகியது. குழப்பக்காட்சி தோன்றி யது. யான் எழுந்து மாணுக்கர் செயலை மிக உரமாக மறுத்தேன். எ. எஸ். ராமுலு சிறிது பேசினர். அப்பேச்சு மாணுக்கர் குறும்புகளை ஒடுக்கிற்று. அவர் முகங்கள் வாட்டமுற்றன. ஸி. எஸ். கோவிந்தராஜ முதலியார் பேசத் தொடங்கினர். அச்சமயம் போலிஸ் புலிகள் குண்டாந் தடியுடன் மண்டபத்துள் நுழைந்தன. ' போலிஸ் நுழைவு இக்கூட்டத்துக்கு எற்றுக்கு ' என்று யான் எண்ணினேன்.

தலைவர் கூட்டத்தைக் கலைத்து வெளியேகினர். வெளி யிலே காத்திருந்த பொதுக்கூட்டம் உள் நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்வியுற்று மாணுக்கரை வளைத்துக்கொண்டது. மாணுக் கர் நிலை இரங்கத்தக்கதாயிற்று. அவர்தம்நிலை என்னுள்ளத் தைக் குழைத்தது. ஆரோக்கியசாமி முதலியாரும் யானும்

பொதுமக்கட்கு ஆறுதல் கூறி மாணுக்கர்க்குத் துணை புரிந்தோம்.

யான் சென்னையைக் கலக்கப் புறப்பட்டேன்; பல கூட்டங்கள் கூட்டிப் பேசினேன். எஸ். நடேச முதலியார், டி. எம். பார்த்தசாரதி, சபாபதி முதலியார் முதலியோர் வீரத் தொண்டுகள் என் முன்னே நிற்கின்றன. அவ்வேளை யில் 'டாக்டர் நடேச முதலியார், நகரசபைத் தலைமையை விரும்பவில்லை' என்ற செய்தி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது. அச்செய்தி என் மனத்தை உடைத்தது; என் முயற்சியைத் தடுத்தது.

குறிப்பு

எனது அரசியல் வாழ்க்கை இயற்கையின்பாற் பட்டதா? செயற்கையின்பாற்பட்டதா? என்னை வெஸ்லி கல்லூரியை விடுக்கச் செய்தது எது? இயற்கையா? பெஸண்ட் அம்மையார் காவல் எழுப்பிய ஆவேசமா? ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பிரசாரம் மூட்டிய சீற்றமா? ஆவேசமும் சீற்றமும் மூலமாயின், அவை என்னை நீண்டகாலம் அரசிய லில் அழுத்திவைத்திருக்க மாட்டா? இன்னும் என் வாழ்க்கை அரசியலை விடுக்கவில்லை. சன்மார்க்க அரசியல் அரசியல் என்று நெஞ்சம் உருமுகிறது.

உரிமை என் பிறவியின் இயல்பு. உரிமை எனது பிறவிக்கூறுதலின், அஃது என்னை அடிமைக் குழியில் வீழாதவாறு காத்தே வருகிறது. அடக்கம் எனது உடைமை; அடிமை எனது பகைமை. உடன் பிறந்தவ ரிடத்தும் யான் அடிமையாயிருக்க ஒருப்படேன். அவர்க்கு உயிரையும் நல்கும் அன்பார்ந்த தொண்டாற்றுவதில் எனக்கு ஆர்வம் உண்டு.

ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியின் தொடர்பை அறுத்துக் கொள்ள என்னை ஏவியது எது? யான் உயிரென ஓம்பிவந்த 'தேசபக்த'னைத் திடீரென விடுக்கச்செய்தது எது? யுத்த

காலத்தில்-சட்டம் நெருக்குங் காலத்தில் - 'நவசக்தி'யையும் நடத்தல் கூடாது என்ற உணர்வை எழுப்பியது எது? என் பிறவிக்கூறாகிய உரிமையே. ஆகவே, எனது அரசியல் வாழ்க்கை இயற்கையின்பாற்பட்டதா? செயற்கையின்பாற் பட்டதா? அன்பர்கள் உன்னுவார்களாக.

வெஸ்லி கல்லூரியை என்னை விடச் செய்தது எது? இயற்கையே என்று யான் கூறுவேன். இயற்கை எழுச்சிக் குரிய வாய்ப்பை அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரின் காப்பு உண்டுபண்ணியது.

அரசியல் வாழ்க்கை அறத்தின்வழி இயங்குவதா? அதைச் சில அறிஞர் இழித்துக் கூறுவதென்னை? எனது அரசியல் வாழ்க்கை எப்படி இயங்குகிறது?

வாழ்க்கையில் ஆபாசங்களைக் காட்டுதற்குரிய கருவிகள் சில உண்டு. அவைகளுள் அரசியல் சிறந்ததென்பது எனது கருத்து.

கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி ஒழுக்கம் முதலியவாற்றான் தம்மைப் பண்படுத்திக்கொண்டோர், அரசியல் வாழ்க்கை யில் புகுவரேல், அவர் காணும் ஆபாசங்கள் அவரைத் தூய் மைப்படுத்தவே துணைபுரியும். மற்றவர் அரசியல் வாழ்க்கை யில் புக நேரின், ஆபாசங்கள் அவரை அரக்கராக்கும்; கயவராக்கும்; ஈனராக்கும். ஆதலின் அரசியல் வாழ்க்கை நலமுஞ் செய்வதாகும்; தீமையுஞ் செய்வதாகும்.

இக்கால அரசியல் பெரிதும் கட்சி வழியே இயங்குவது. பெரும்பான்மை - சிறுபான்மைவழி இயங்குங் கட்சி-அரசிய லில் மனச் சான்றுக்கு இடம் ஏது? அறம் கட்சியின்பாற் பட்டு நிற்கிறது. சிலபோது, கட்சி - அரசியல், பெருந் தீங்கு விளைக்கவும் உறுத்தெழும். அவ்வேளையில் மனச்சான் றுடைய அறவோர் என் செய்தல் கூடும்? அவர் கட்சியி னின்றும் விலகுதல் வேண்டும்; அல்லது மனச்சான்றை விற்று அடிமையாய் உழலல்வேண்டும். கட்சி - அரசியலின் கொடுமையை - சிறுமையை - கயமையை - என் வாழ்க்கை

நன்கு அநுபவித்தது. அவ்வநுபவம் காங்கிரஸ் நிருவாகத்தினின்றும் என்னை விலகவும் உந்தியது. ஆனால் அவ்வநுபவம், காங்கிரஸ் தொண்டை உரமாக நடத்தத் தூண்டியது.

ஆபாசக் கட்சி-அரசியல் முறை மேல் நாட்டினின்றும் வந்து இறங்கிய சரக்குகளுள் ஒன்று. அது வாழ்க்கையில் போராட்டத்தை விளைப்பதாதலின், அதனால் மக்கள் மனச் சான்றுடைய அறவோராதல் இயலவில்லை. இந்நுட்பம் எனது அரசியல் வாழ்க்கையில் செவ்வனே விளங்கியது. அவ்விளக்கம் போராட்டமற்ற வாழ்க்கையைக் கூட்டவல்ல சன்மார்க்க அரசியலை நாடச்செய்தது. அவ்வரசியல் தேவை தேவை என்று எனது அரசியல் வாழ்க்கையின் அடைவு அறை கூவுகிறது.

சன்மார்க்க அரசியல் இப்பொழுது அமையுமோ? இம்மகா யுத்தத்தின் பின்னர் அமைந்தே தீரல் வேண்டும். இல்லையேல் அடிக்கடி மகா யுத்தங்கள் தோன்றித் தோன்றி மக்கட்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்திக் கொளுத்தி அவர்களைச் சன்மார்க்க அரசியலில் செலுத்தும். சன்மார்க்க அரசியலே பொருந்தியதென்று என் அறிவில் விளங்கி விட்டது. யான் அதைப் பிரசாரம் செய்து வருகிறேன்.

௧0. தொழிலாளர் இயக்கம்

எனது வாழ்க்கையைப் பெரிதுங் கவர்ந்தது தொழிலாளர் இயக்கம். அவ்வியக்கம் ஊன் உறக்கத்தைக் குலைத்தது; என்னை மெலிவித்தது. அஃது என்னைத் தன்னுள் யோகியாக்கியது என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

தொழிலாளர் இயக்கத்துடன் யான்கொண்ட தொடர்பின் முதற்கூறு என்னால் இயற்றப்பெற்ற 'இந்தியாவும் விடுதலையும்' என்னும் நூற்கண் திகழ்கிறது. அதை இங்கே தந்து, பிற குறிப்புக்களைப் பின்னே தொடர்ந்து பொறிக்க முயல்கிறேன். அது வருமாறு :—

தொழிலியக்கத் தோற்றுவாய்

இந்தியத் தொழிலாளர் இயக்க வரலாறு சிலரால் எழுதப்பட்டுளது. அவ்வரலாறுகளில் ஆரம்ப நிகழ்ச்சிகள் சில திரிபாக எழுதப்பட்டுள்ளன; சரித்திர சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகள் சில விடப்பட்டுள்ளன. இடை இடை நேர்ந்த இடர்களும் காரணங்களும் இன்னும் எவராலும் விளக்கப்படவில்லை. இயக்கத் தோற்றத்திலும் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டவருள் யானும் ஒருவனாதலின் பல உண்மைகள் எனக்குத் தெரியும். அவைகளை எல்லாம் நிரலே கிளந்து கூறச் சமயமும் வாய்ப்பும் என்று கிடைக்குமோ அறிகிலேன். ஒருபோது பொருளாதாரப் பொதுமை ஒரு சிறிது வலியுறுத்தப்பெற்ற காரணத்தால் தொழிலாளர் இயக்கம் பட்டபாட்டை ஈண்டு விளக்குமுகத்தான், அதன் தோற்றுவாயில் இன்றியமையாத சில கூறுபாடுகளைச் சிறிது சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கீர் ஹார்டி

1908-ம் ஆண்டில் நாட்டில் சுதேச இயக்கத்தால் பெருங்கிளர்ச்சி எழுந்த வேளையில் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தவர் சிலர் இந்தியா நோக்கினர். அவருள் தொழிற்

கட்சித் தலைவராகிய கீர் ஹார்டியும் ஒருவர். அவர் சென்னையில் சிலநாள் தங்கியபோது தமக்குத் தேவையான சில பொருள் வாங்க 'ஸ்பென்ஸர் கம்பெனி'க்கு வந்தனர். அப்பொழுது யான் அக்கம்பெனியில் ஒரு சிறு கணிதனாயிருந்தமையால் கீர் ஹார்டியை நேரே நெருங்கிப் பார்க்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர்தம் வரலாறு சுருக்கமாகப் பத்திரிகைகளில் வெளியாயிற்று. அவ்வரலாறு எனது நெஞ்சில் தொழிலாளர் உலகைப் படிவித்தது. அன்றுதொட்டுச் சமயம் நேரும்போதெல்லாம் தொழிலாளரைப்பற்றிய நூல்களை ஒரோவழி ஆராய்வது எனது பயிற்சிகளுள் ஒன்றாக இருந்துவந்தது. எனது நெஞ்சில் முதல் முதல் தொழிலாளர் இயக்க விதையை விதைத்தவை கீர் ஹார்டியின் காட்சியும் வரலாறுமாகும். அவ்விதை எனது பலதிற வாழ்விடை எங்கேயோ ஒரு மூலையில் ஒதுங்கிக் கிடந்தது.

செல்வபதி சந்திப்பு

யான் பின்னை ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியை விடுத்துச் சென்னை ஆயிரம் விளக்கிலிருந்த வெஸ்லியன் முதல்தர மூலாதாரப் பள்ளியிலும், 'வெஸ்லியன் டெக்னிகல் இன்ஸிடிடியூட்'டிலும் ஆசிரியனாயிருந்து, பின்னர் சென்னை வெஸ்லி கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழாசிரியனாயமர்ந்து, தொண்டு செய்த காலத்தில், ஒருநாள் ஜூனியர் இண்டர்மீடியட் வகுப்பில் தமிழ்ப் பாடம் போதித்து வெளிவந்தபோது, பட்டுக்கரை வேட்டியுடையும், 'அல்பாகா' சட்டையும், சரிகை முத்துப்பூக்கள் பொறித்த கரை திகழ்ந்த வெள்ளிய துணிமாலையும், மாநிறப் 'பெல்ட் காப்'பும், மஞ்சள் சூரணந் தீட்டிய திருமண் தாரணமும் கொண்ட கோலத்துடன், கருமை தவழ்ந்து இளமை கொழித்துப் பணிவுச் செல்வம் பதிந்திருந்த ஓர் உருவம் கைகூப்பிக்கொண்டு என்னெதிரிலே வந்தது. யானுங் கைகூப்பி அவ்வுருவுடைய அன்பரை நோக்கி, 'தாங்கள் யார்? என்ன விசேடம்?' என்று கேட்டேன். "என் பெயர் செல்வபதி; யான் சூளைப் பட்டாளத்திலுள்ள 'வேங்கடேச குணாமிர்த வர்ஷிணி சபை'யின் காரியதரிசி. அச்சபையில் வரும் ஞாயிற்றுக்

இழமை தங்கள் பேச்சைக் கேட்கச் சபையினர் விரும்பு கின்றனர். அழைக்க வந்தேன்." என்று திரு. செல்வபதி செட்டியார் பதில் கூறினார். அவர்தம் விருப்பத்துக்கு யான் இணங்கி விடைபெற்று மற்றுமொரு வகுப்பினுள் நுழைந்தேன்.

எங்கள் இருவர் சந்திப்பில் அவரையும் அறியாமல் - என்னையும் அறியாமல் - தொழிலாளர் இயக்கம் கருக் கொண்டிருக்கும். ஒவ்வொருவர் வாழ்வுக் கூறுகளெல் லாம் அவரவர் கருவிலேயே அமைந்து, அவை ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொன்றாகப் படிப்படியே முகிழ்க்கும் போலும்! இருவர் சந்திப்பும், 'வேங்கடேச குணாமிர்த வர்ஷனி சபை'யை ஒட்டியதன்று. அஃதொரு பருமைக் குறிக்கோள்; நுண்மைக் குறிக்கோள் தொழிலாளர் இயக்கமே. அந்நுண்மை எங்களுக்கு அப்பொழுது எப் படி விளங்கும்?

இணங்கியபடியே யான் 'வேங்கடேச குணாமிர்த வர்ஷனி சபை'யில் எனது கடனையாற்றினேன். கூட்டத் தில் தொழிலாளர் தொகையே பெருகியிருந்தது. பின்னும சிலமுறை யான் அச்சபை போந்து சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தலானேன். ஒவ்வொருபோதும் தொழிலாளர் கூட்டமே பெருகி வந்தது.

1917-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் ஐந்தாந் தேதி, வெஸ்லி கல்லூரியை விடுத்து, ஏழாந்தேதி 'தேசபக்தன்' ஆசிரியபீடத்தில் அமர்ந்தேன். அவ்வேளையில் ஐரோப்பா யுத்தம் நடைபெற்றது. ருஷ்யச் செய்திகள் என்னுள்ளத் தைக் கவரும்.

கேசவப் பிள்ளை தலையிடு

அக்காலத்தில் சென்னை மாகாணச் சங்கத் தலைவரா யிருந்தவர் திவான்பகதூர் கேசவப் பிள்ளை. அச்சங்கத்தில் எனக் குத் தொடர்பிருந்தமையான் திவான்பகதூர் பிள்ளை குத்தியினின்றும் சென்னை நோக்கியபோதெல்லாம் அவ ருடன் யான் நெருங்கிப் பழகுதல் நேர்ந்தது. அவரால் அடிக்கடி மில் தொழிலாளர் குறைபாடுகள் 'இந்தியன் பேட்ரியட்' என்ற பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டு வரும்.

அவைகளிற் சிற்சில 'தேசபக்த'னிலும் மொழிபெயர்க் கப்பட்டு வெளியிடப்படும். தொழிலாளர் குறைபாடு களைத் திரட்டிக் கடிதவாயிலாகவும் நேரிலும் உதவி வந் தோர் கேசவப் பிள்ளையின் மருகர் தோழர் இலட்சு மண முதலியாரும், ஜி. இராமாஞ்சலு நாயுடுவும் உள் ளிட்ட சிலர். நாங்கள் அனைவரும் அடிக்கடி கலந்து கலந்து பேசுவதுண்டு. எங்களிடைத் தொழிலாளர் இயக்கம் கருக்கொள்ளலாயிற்று.

முதற் கூட்டம்

1918-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 2-ந் தேதி சனிக் கிழமை ஐங்காராமாயம்மாள் பங்களாவில் 'வேங்கடேச குணாமிர்த வர்ஷணி சபை'ச் சார்பில் ஒரு தொழிலாளர் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழி லாளர் மிடைந்து கூட்டத்தைச் சிறப்பித்தனர். தொழி லாளர் மைதானத்தை நிரப்பினர்; மதில்களை நிரப்பினர்; மரங்களையும் நிரப்பினர். கூட்டத்துக்குத் திரு. சுதர்சன முதலியார் தலைமை வகித்தனர். அன்று என்னுடன் ஜனாப் குலாம் அமீத் என்பவரும் போந்தனர். அவர் அப்பொழுது அரசாங்கக் கூட்டுறவுச் சங்கச் சோதனையாளராக இருந் தனர்; இப்பொழுது 'ஸைபுல் இஸ்லாம்' ஆசிரியக்கூடத்தி லிருந்து சேவை செய்கின்றனர். ஜனாப் குலாம் அமீத் 'கூட் டுறவை'ப்பற்றிப் பேசினர். பின்னை யான் மேல்நாட்டில் தொழிலாளரியக்கம் தோன்றிய வரலாற்றையும், பொரு ளாதார விடுதலையின் மாண்பையும், தொழிலாளர் சங்கத் தின் அவசியத்தையும் விளக்கிப் பேசினேன். தொழிலாள ரிடைப் புத்துணர்ச்சி தோன்றித் ததும்பித் ததும்பி வழிந் தது. தலைமை வகித்தவர் ஏதோ சமயப்பேச்சு என்று கருதி வந்தனராம். அவர் அரசாங்க ஊழியராக இருந்த வர். அவர் என் பேச்சை மறுக்கப் புகுந்தார். கடலெனத் திரண்டிருந்த தொழிலாளர் செய்த ஆரவாரத்தால் அவர் மறுப்பு மேடை அளவிலேயே நின்றுவிட்டது. திரு. செல்வபதி செட்டியார் தலைவர் மறுப்பை வெட்டிச் சாய்த்தனர். அன்று போலீஸார் நடவடிக்கை வெறுக்கத் தக்கதாயிருந்தது. தொழிலாளர் பொறுமை காத்தனர்.

'தொழிலாளர் சங்கம்' எப்பொழுது அமைக்கப்படும் அமைக்கப்படும் என்ற பேச்சே தொழிலாளரிடை உலவ லாயிற்று.

அங்கிலேயில் திவான்பஹதூர் கேசவப் பிள்ளை சென்னை நண்ணினர். அவரை யான் கண்டு தொழிலாளர் சங்கம் அமைத்தலின் அவசியத்தைத் தெரிவித்தேன். எனக்கு முன்னரே இராமாஞ்சலு நாயுடுவும் செல்வபதி செட்டியாரும் தம்மைக் கண்டு பேசினரென்று அவர் தெரிவித்தனர்.

முதற் சங்கம்

சங்கம் காணப்பெற்றால் அதற்குத் தலைவராக எவரைத் தெரிந்தெடுப்பது என்ற சிந்தனை எங்களுக்குள் தோன்றலாயிற்று. கேசவப் பிள்ளையையே தலைவராயிருக்குமாறு யான் கேட்டேன். அவர், 'யான் சென்னையி லிருப்பவனல்லன்; தலைவர் சென்னை வாசியாயிருத்தலே நல்லது' என்று கூறினர். பின்னே திரு. வாடியாமீது எண்ணஞ் சென்றது. கேசவப் பிள்ளையும் ஊக்கத்திற் சிறந்த இரண்டு இளைஞரும் வாடியாவைக் கண்டு பேசினர். திரு. வாடியா, கேசவப் பிள்ளையின் விருப்பத்துக்கு இணங்கினர். சில தொழிலாளர் கூட்டங்கள் மேற்படி பங்களாவிலேயே கூட்டப்பட்டன. அக்கூட்டங்களில் வாடியா ஆங்கிலத்தில் பேசினர். யான் அவர்தம் பேச்சுக்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தேன். தொழிலாளிகளிடை வீர உணர்ச்சி பிறந்தது. 1918-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 27-ந் தேதி சனிக்கிழமை சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் காணப்பட்டது. திரு. வாடியா தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். திவான்பகதூர் கேசவப் பிள்ளையும் யானும் வேறு சிலரும் உதவித் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டோம். தோழர்கள் இராமாஞ்சலு நாயுடுவும், செல்வபதி செட்டியாரும் காரியதரிசிகளாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அன்றுமுதல் அங்கும், தொழிலாளருள்ள வேறிடங்களிலும் எங்களால் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. யான் வெளியூர்களுக்குக் காங்கிரஸ் சார்பாகப் பிரசாரத்துக்குச் சென்ற போதெல்லாம் தொழிற்சாலைகள் உள்ள இடங்களில் தொழிலாளர் இயக்கத்தைப் பற்றிப் பேசி, ஆங்காங்கே

தொழிற் சங்கங்கள் காணுமாறு வேண்டுதல் செய்வதை ஒரு விரதமாகக் கொள்ளலானேன். சென்னையிலும் வெளியூர்களிலும் பல சங்கங்கள் காணப்பட்டன. அவைகளுள் குறிக்கத்தக்கன : எம். அண்ட் எஸ். எம். தொழிலாளர் சங்கம், டிராம்வே தொழிலாளர் சங்கம், மின்சாரத் தொழிலாளர் சங்கம், மண்ணெண்ணெய்த் தொழிலாளர் சங்கம், அச்சுத் தொழிலாளர் சங்கம், அலுமினியம் தொழிலாளர் சங்கம், ஐரோப்பிய வீட்டுத் தொழிலாளர் சங்கம். நாவிதர் சங்கம, தோட்டிகள் சங்கம், ரிக்ஷா ஓட்டிகள் சங்கம், போலிஸார் சங்கம், தென்னிந்திய ரெயில்வே தொழிலாளர் சங்கம் (நாகை), கோவை நெசவுத் தொழிலாளர் சங்கம், மதுரை நெசவுத் தொழிலாளர் சங்கம் முதலியன. அந்நாளில் எங்களுடன் கலந்தும் சங்கங்களில் ஈடுபட்டும் சேவை செய்தவருள் குறிக்கத்தக்கவர் : தோழர்கள் சக்கரைச் செட்டியார், இ. எல். ஐயர், என். தண்டபாணி பிள்ளை, ஹரிசர்வோத்தமராவ், இராஜகோபாலாச்சாரியார், ஆதிநாராயண செட்டியார், எம் எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர், வி. ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை, ஏ. எஸ். ராமுலு, எம். ஸி. ராஜா, டாக்டர் நடேச முதலியார், கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார், வி. பி. பக்கிரிசாமிப் பிள்ளை (நாகை), என். எஸ். இராமசாமி ஐயங்கார் (கோவை), ஜார்ஜ் ஜோஸப் (மதுரை) முதலியோர்.

தென்னிந்தியாவில் எழுந்த தொழில் கிளர்ச்சி காட்டுத் தீப்போல் நாடு முழுவதும் பரவலாயிற்று. பம்பாய், கல்கத்தா, கான்பூர், நாகபுரி முதலிய இடங்களிலும் தொழிற் சங்கங்கள் காணப்பட்டன.

சென்னையில் தொல்லையின்றிப் பல சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தொல்லையுடன் அமைக்கப்பட்ட சங்கங்கள் சில உண்டு. அவைகளில் சொல்லத்தக்கன, எம். அண்டு எஸ். எம். ரெயில்வே தொழிலாளர் சங்கமும் போலிஸ் சங்கமுமாம்.

எம். அண்டு எஸ். எம். சங்கம் அமைத்தற்கென்று முதல் கூட்டம் பிரம்பூர் சேமாத்தம்மன் கோயிலருகே கூட்டப்பட்டது. அதற்கு இராமாஞ்சலு நாயுடுவும், தண்டபாணி பிள்ளையும், யானும் சென்றிருந்தோம். முத

வில் யான் பேசத் தொடங்கியபோது ஆங்கிலோ இந்திய ரால் கல்மாரியும் மண்மாரியும் புட்டி ஓட்டுமாரியும் பொழியப்பட்டன. அங்குக் கூடியிருந்த தொழிலாளர் கூடியவரை எங்களைக் காத்து வந்தனர். சிறிது நேரத்திலே மில் தொழிலாளர் பட்டாளம்போலத் திரண்டு வந்து சேர்ந்தனர். அவர் வருகையைக் கண்ட மூர்க்கக் கூட்டம் ஓடிவிட்டது. சமயத்தில் மில் தொழிலாளர் வாராதிருப்பரேல் எங்கள் நிலை என்னவாகியிருக்குமோ?

போலிஸ் சங்கம் அமைப்பதில் விளைந்த தொல்லைகளை இந்நாளில் எழுதலாகாது. பலவிதத் தொல்லைகள் விளைந்தன. அச்சங்கத்துக்குத் தலைவரைத் தெரிந்தெடுப்பதிலும் இடுக்கண் விளைந்தது. செல்வபதியும் யானும் பலரை நினைந்து நினைந்து, இறுதியில் 'ஹிந்து' பத்திரிகாசிரியர் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்காரை அணுகி, நிலைமையை விளக்கி, அவரைத் தலைவராக இருக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டோம். அவர் இசைந்தனர். அவர் தலைவராக ஒருமுகமாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

அக்காலத்தில் பேர்பெற்று விளங்கியவரை எப்படியாவது தொழிற்சங்கங்களில் ஈடுபடுத்திவிடுவது ஒருவிதத் தொழிலாளர் பணி என்று யான் எண்ணினேன். தொழிலாளர் இயக்கம் ஆக்கம்பெற வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை.

கட்சிகள்

தொழிற்சங்கங்களில் ஈடுபட்ட தலைவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் காங்கிரஸ்காரர். ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் இரண்டொருவரே இருந்தனர். எவரும் தத்தம் கட்சிப் பிணக்குகளைக் கொணர்ந்து சங்கங்களில் நுழைப்பதில்லை. தொழிற்சங்கச் சேவை தொடக்கத்தில் ஒருவிதச் சமுதாய ஊழியமாகவும், ஜீவகாருண்யத் தொண்டாகவுமே கொள்ளப்பட்டது. சங்கக் கூட்டங்களில் சம்பள உயர்வும், நேரக்குறைவும், இராப் பாடசாலை அமைப்பும், சுகாதாரமும், இன்ன பிறவுமே பெரிதும் பேசப்படுவது வழக்கம். பொருளாதாரச் சமதர்ம நோக்குடையவர் இரண்டொருவரே இருந்தனர். அவரும் வெளிப்படை

யாகச் சங்கங்களில் தமது கொள்கையை எடுத்துப் பேசுவதில்லை.

கதவடைப்புும் வேலை நிறுத்தமும் அடிக்கடி நிகழ்ந்தன. ஒவ்வொரு வேலை நிறுத்தமும் சமதர்ம வேதத்தின் ஒரு படலம் என்பது எனது கருத்து. முதலாளியின் அடக்குமுறையும், தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தமும் பெருகப் பெருகச் சமதர்ம உணர்வு தானே தொழிலாளரிடைத் தோன்றும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

எதிர்ப்புக்கள்

சமதர்மம் வெளிப்படையாகப் பேசப்படாத அக்காலத்திலேயே - சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் பிறந்த சில வாரத்துக்குள் - எதிர்ப்புக்கள் பாணங்களெனப் புறப்பட்டன. அந்நாளில் சென்னைக் கவர்னராயிருந்த லார்ட் பெண்ட்லண்ட் வாடியாவை அழைத்து எச்சரிக்கை செய்தனர். வக்கீல் காயார் தேசிகாச்சாரியார், இராமநாதபுரம் ராஜா உள்ளிட்ட சிலர் "மெயில்" பத்திரிகையில், "இந்தியாவுக்குத் தொழிலாளர் இயக்கம் அநாவசியம்" என்னுங் கருத்துப் பொதுளப் பல கட்டுரைகள் எழுதினர். அவைகட்கெல்லாம் அவ்வப்போது, "நியூ இந்தியா"விலும், "தேசபக்த"னிலும் மறுப்புக்கள் விடப்பட்டன.

கதவடைப்பும் வேலை நிறுத்தமும்

இயக்கந் தோன்றிய சில மாதங்களுக்குள்ளாகவே கதவடைப்புக்களும், வேலை நிறுத்தங்களும் பெருமிதமாக வீறிட்டன. அச்சுருங்கிய காலத்துக்குள் அவ்வளவு வீறிடவேண்டுவதில்லை. இயற்கையின் வேகம் தொழிலாளரை வேலை நிறுத்தத்தில் உந்தியது. அந்நாளில் வேலை நிறுத்தத்தில் போர்பெற்று விளங்கிய சங்கங்கள் நான்கு. அவை சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம், டிராம்வே தொழிலாளர் சங்கம், அச்சுத்தொழிலாளர் சங்கம், மண்ணெண்ணெய்த் தொழிலாளர் சங்கம். அந்நான்கும் சென்னையைக் கலக்கி வந்தன. வேலைநிறுத்த விவரங்

களும் பிறவும் வாடியா பேச்சுக்களைக் கொண்ட ஒரு நூலில் ("Labour in Madras") இருக்கின்றன.

மத்தியச் சங்கம்

எல்லாச்சங்கங்களுக்கும் நடுநாயகமாக ஒரு மத்தியச் சங்கம் இருத்தல் வேண்டுமென்று அன்னி பெஸண்ட் அம்மையார் விரும்பினர். அவர்தம் முயற்சியால் மத்தியச் சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அச்சங்கம் தியோசாபிகல் சங்கமயமாக விளங்கலாகாதென்று தொழிற்சங்கங்களில் ஈடுபட்ட காங்கிரஸ் தலைவர் பலர் கருதினமையால் அஃது ஆக்கம் பெறுதொழிந்தது.

1919ஆ மேமீ வாடியா மேல்நாடு நோக்கினர். அவர் சரோஜினிதேவியாரின் தங்கைமாருள் ஒருவராகிய மிருநாளினி சட்டோபாத்தியாயாவைத் தொழிலாளர் இயக்கத்திலே தொடர்புபடுத்திச் சென்றனர். அவ்வம்மையார் தொடக்கத்தில் புரிந்துவந்த துணை போற்றத்தக்கதாகவே இருந்தது. அவர், மத்தியத் தொழிலாளர் சங்க அமைப்பொன்று (சென்ட்ரல் லேபர் போர்ட்) தேவை என்று அடிக்கடி சொல்வர்.

முதல் மகாநாடு

1920-ஆ மார்ச்சுமீ 21௳ சென்னையில் லாட் கோவிந்த தாஸ் பங்களா வெளியில் (தற்போது காங்கிரஸ் மண்டபம் உள்ள இடத்தில்) மாகாணத் தொழிலாளர் மகாநாடு முதன்முறையாகக் கூடியது. அதற்குத் தலைமை வகித்தவர் திவான்பகதூர் கேசவப் பிள்ளை. வரவேற்புத் தலைமை ஊழியம் எனக்கு வழங்கப்பட்டது. உள்ளூரினின்றும் வெளியூரினின்றும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் திரண்டு காட்டிய ஊக்கம் இன்னும் என்னுள்ளத்தில் ஓவியமெனத் திகழ்கிறது. அம்மகாநாட்டில் *வரவேற்புத் தலைமையுரையில் மத்தியச் சங்கத்தின் தேவை என்னால் வலியுறுத்தப்பெற்றது.

---

* "தொழிலாளர் சங்கங்கள் ஆங்காங்கே நாடோறுந் தோன்றி வருகின்றன. அவைகளை வழிதுறையில்லாமல் வளர்த்து வருவதால், பல இடர்கள் இடையில் நேர்ந்துவிடும். ஆதலால்

மாகாண மகாநாடு கூடியதன்பயனாகச் சென்னையில் மத்தியத் தொழிலாளர் சங்கம் 1920ஆ ஜூலை 4உ ஞாயிற்றுக்கிழமை காணப்பட்டது. தலைவர் பீடத்துக்குப் பல பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொருவரும் 'வேண்டாம் வேண்டாம்' என்ற பாட்டே பாடினர். அப்பாட்டில் யானுஞ் சேர்ந்தவன். எல்லாரும் ஒருமுகமாக என்னையே நெருக்கினர். யான் எழுந்து, " இரண்டு பெரிய சங்கங்களின் பொறுப்பு எனக்குண்டு என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மேலும் பத்திரிகைப் பொறுப்பும் எனக்கிருக்கிறது. வக்கீல்களும் பாரிஸ்டர்களும் பட்டதாரிகளும் சேர்ந்துள்ள இக்கூட்டத்தில் 'தமிழ் ஆள்' எற்றுக்கு" என்று மறுத்தேன். "'தமிழ் ஆள்' இருந்தால் கலகமிராது" என்ற கூக்குரல் எழுந்தது. சகோதரி மிருநாளினியின் நோக்கு என்மீது படர்ந்தது. அதைக் குறிப்பால் உணர்ந்த சிலர், விரைந்தெழுந்து, 'கலியாண சுந்தர முதலியாரை நாங்களும் விரும்புகிறோம். பின்னே ஒரு சூழ்ச்சி நடக்கப்போகிறது. இப்பொழுதே அது தெரிகிறது. வாடியா மேல்நாட்டினின்றுந் திரும்பியதும் அவர்பொருட்டு நண்பர் கலியாணசுந்தர முதலியார் தலைவர் பதவியினின்றும் விலகுதல் கூடாது என்ற உறுதி முதலியாரிடமிருந்து இப்பொழுதே பெறல்வேண்டும்' என்று உரத்த குரலெடுத்துப் பேசினர். அவர்தம் மொழிகளை மறுத்தும் வேறு சிலர் பேசினர். முடிவில் எல்லாராலும் யானே தலைவனாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டேன். காரியதரிசியாக மிருநாளினி தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்.

எல்லாத் தொழிற்சங்கங்கட்கும் நடுநாயகமாக ஒரு மத்தியச் சங்கமிருத்தல்வேண்டும். அச்சங்கத்தில் எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களுஞ் சேர்தல்வேண்டும். மத்தியச் சங்கம் ஒன்றிருப்பது தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கு ஆக்கந்தேடுவதாகும். ஒரு மத்தியச் சங்கம் அமைக்க ஸ்ரீமதி மிருநாளினி சட்டோபாத்தியாயா செய்து வரும் முயற்சிக்கு இம்மகாநாடு துணைசெய்யுமென்று நம்புகிறேன்."

ஒற்றுமை

அந்நாளில் ஏறக்குறைய எல்லாச் சங்கங்களும் மத்தியத்தில் அங்கம் பெற்றிருந்தன. தலைவர்களுக்குள்ளும் தொழிலாளர்களுக்குள்ளும் முகிழ்த்திருந்த ஒற்றுமை அளவிடற்பாலதன்று. அவ்வொற்றுமை செயற்கருஞ் செயல்களைச் செய்தது. அவைகளுள் ஒன்றை இங்கே சிறப்பாகக் குறிக்க விரும்புகிறேன்.

அச்சமயத்தில் லார்ட் வில்லிங்டன் கவர்னர் பதவியில் வீற்றிருந்தார். அவர் முதன்முறை என்னைப் பத்திரிகாசிரியன் என்ற முறையில் அழைத்துப் பேசினார். அப்பேச்சில் ஒருவித எச்சரிக்கை இருந்தது. மற்றுமொரு முறை தொழிலாளர் சார்பில் அழைக்கப்பட்டேன்; சிறிது உறுமலைக் கண்டேன்.

அந்நாளில் வாரந்தோறும் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையும் கடற்கரையில் மத்தியச் சங்கச் சார்பில் பொதுக்கூட்டங் கூடும். அக்கூட்டத்துக்கு ஒவ்வொரு சங்கத் தொழிலாளரும் தத்தம் சங்க நிலையத்தினின்றும் ஆர்வத்துடன் புறப்படுவர்; தொழிலாளர் அணி அணியாக நின்று கொடிகளைத் தாங்கித் தொழில் மந்திரங்களை முழக்கி ஊர்வலம் வந்து கடற்கரை சேர்வதும், தொண்டர்கள் காகியுடை அணிந்து தடிகளை யேந்தி ஒழுங்குமுறையைக் காத்து வருவதும் பெருந் திருவிழாக் காட்சியளிக்கும். அக்காட்சி சிலர்க்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டும்; சிலர்க்கு எரி ஊட்டும். கூட்டங்களில் சங்கத் தலைவர்களும் பேசுவார்கள்; தொழிலாளர்களும் பேசுவார்கள். அக்காலத் தலைவர்களிடை ஒற்றுமை நிலவி இருந்தது; அது தொழிலாளர்களிடையும் ஒற்றுமையை நிலவச் செய்தது.

ஒரு சங்கத்துக்குரிய தொழிற்சாலையில் கதவடைப்போ வேலைநிறுத்தமோ நிகழின், அதில் எல்லாச் சங்கத்தாரும் அநுதாபங் கொண்டுழைப்பர்; பலவித உதவி செய்வர்; ஊர்வலங்களிலும் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொள்வர்; பொது வேலைநிறுத்தஞ் செய்யவுஞ் சித்தமாயிருப்பர். முதலாளிகளையும் அதிகாரிகளையும் அச்சம் வாட்டியே வந்தது.

எல்லாவற்றையும் உற்றும் ஊன்றியும் நோக்கிவந்த லார்ட் வில்லிங்டன் தொழிலாளர் சட்டமொன்று செய்யப் புறப்பட்டார். 'எங்நோக்குடன் சட்டம்' என்று பலவிடங்களில் பலவாறு பேசப்பட்டது. 'அடக்குமுறைச் சட்டம்' என்று சிலர் பேசினர். 'லார்ட் பெண்ட்லண்ட் எச்சரிக்கை முதல் பாணம்; லார்ட் வில்லிங்டன் எச்சரிக்கை இரண்டாவது பாணம்; சட்ட நடிப்பு மூன்ருவது பாணம். தொழிலாளர் எச்சரிக்கையா யிருத்தல்வேண்டும்' என்று யான் சொல்லிவந்தேன்.

லார்ட் வில்லிங்டன் சட்டஞ் செய்தற்கு முன்னர் ஒரு விசாரணைக் கூட்டம் அமைக்க ஜஸ்டிஸ் குமாரசாமி சாஸ்திரியாரைத் தலைவராக நியமனஞ் செய்தனர். ஜஸ்டிஸ் சாஸ்திரியார் பெயரைக் கேட்டதும் 'அடக்குமுறையே வரும்' என்று தொழிலாளர் உலகில் கலக்கம் ஏற்பட்டது. காரணம் என்ன? பஞ்சாப் படுகொலைக்கு மூல காரணமாக நின்ற ரௌலட் சட்டம் பிறக்க ஏதுவாயிருந்த ரௌலட் விசாரணைக்கூட்டத்தில் ஜஸ்டிஸ் சாஸ்திரியார் ஒருவராயிருந்தும் எவ்வித மறுப்புரையும் வழங்காது மற்றவருடன் கலந்து அறிக்கையில் அவர் கைச்சாத்திட்டமையேயாகும். ரௌலட் சட்டப் பிரசாரம் எங்கும் எல்லாரிடையும் பரவியிருந்தமையால், ஜஸ்டிஸ் சாஸ்திரியார் பெயர் தொழிலாளரிடையும் 'செல்வாக்கு'ப் பெற்றிருந்தது. அச் 'செல்வாக்கு' 'ரௌலட் சாஸ்திரி வேண்டாம்' என்ற கூக்குரலை எழுப்பியது. தலைவர்களிடை அவ்வளவு கலக்கம் ஏற்படவில்லை.

அப்பொழுது மத்தியச் சங்கம் செய்த வேலையால் சென்னையில் தொழிலாளரியக்கத்துக்கே ஒரு பெரும் மதிப்பு உண்டாயிற்று. பிரம்பூர் பாரக்ஸிலும், ஹைகோர்ட் கடற்கரையிலும், திருவல்லிக்கேணிக் கடற்கரையிலும், பீப்பில்ஸ் பார்க்கிலும், நேப்பியர்ஸ் பார்க்கிலும், வேறு சில இடங்களிலும் கண்டனக் கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டன. விசாரணைக் கூட்டத்தில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் இருத்தல்வேண்டுமென்றும், தலைவர் தெரிந்தெடுப்பில் மத்தியச் சங்கத்தின் கலப்பும் இருத்தல் வேண்டுமென்றும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஊர்வலங்களும், கூட்டங்களும், தீர்மானங்களும், பேச்

சுக்களும் லார்ட் வில்லிங்டனை மருளச்செய்தன. நியாய வரம்பு மீறிய செயல்கள் நிகழ்த்தப்படவே இல்லை.

அவ்வேளையில் மேல் நாட்டினின்றும் திரு. வாடியா திரும்பினர். மத்தியச் சங்கம் அவருக்கு ஒருபெரும் வரவேற்பளித்தது. அவ்வரவேற்பைக் கண்ட வாடியா, "யான் இந்தியாவில் இல்லாத வேளையில் 'மத்தியச் சங்கம்' அமைக்கப்பட்டது எனக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுகிறது. இனிப் பெரும் பெருங் காரியஞ் செய்யலாம்" என்று பேசித் தொழிலாளர்க்கு ஊக்கமூட்டினர்.

திரு. வாடியா சென்னை சேர்ந்த சில நாட்களுக்குள் மத்தியச் சங்கத்திலுள்ள தொழிற் சங்கப் பிரிதிநிதிகட்கெல்லாம் லார்ட் வில்லிங்டனிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது. ஏறக்குறைய எல்லாரும் கவர்னர் வீடு சேர்ந்தனர். லார்ட் வில்லிங்டன் தலைவர்களிடம் பெரிதும் பேசினாரில்லை; தொழிலாளரிடமே நீண்ட நேரம் பேசிப் பார்த்தனர்; சாஸ்திரியார் தலைமையைத் தொழிலாளரே விரும்பவில்லை என்று உணரலாயினர். தலைவர்களுள் ஐரோப்பிய வீட்டுத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவரின் ஆதரவு மட்டும் சாஸ்திரியார் தலைமைக்குக் கிடைத்தது. லார்ட் வில்லிங்டன், நிலைமையை நன்கு ஆய்ந்து தெளிந்து விசாரணைக் கூட்ட அமைப்பு ஆலோசனையையே ஒழித்து விட்டனர். தொழிலாளர் வெற்றி பெற்றனர். வெற்றிக்கு அடிப்படை ஒற்றுமை ஒற்றுமையே. ஒற்றுமையால் ஆகாததென்னை? ஒரு விசாரணைக் கூட்டமே உருக்கொள்ளா தொழிந்தது! இது செயற்கருஞ் செய்கையன்றோ? லார்ட் வில்லிங்டன் மனம் கனன்றிருக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ!

அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னே மத்தியச் சங்கம் வழக்கம் போல ஒருநாள் கூட்டப்பட்டது. நடைமுறைக்குரிய கூட்டம் மட்டும் சேர்ந்திருந்தது. பலர் வரவில்லை. யான் தலைமைப் பதவியினின்றும் விலகுதலைத் தெரிவித்துத் திரு. வாடியாவைத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கும்படி வேண்டுதல் செய்தேன். எனது வேண்டுதல் நிறைவேறியது. அச்செய்தி பத்திரிகையில் மறுநாள் வெளிவந்ததும் மத்தியச் சங்க நிர்வாகிகள் சிலர் என்னிடம் போந்து, 'என்ன இப்படிச் செய்துவிட்டீர்களே! உங்களைத் தலைவ

ராகத் தெரிந்தெடுத்த போதே உறுதிமொழி கேட்கப்பட்டதை மறந்தீர்கள் போலும். எல்லாம் மிருநாளினியின் திருவிளையாடல்' என்று கூக்குரலிட்டனர். 'நீங்கள் ஏன் கூட்டத்துக்கு வரவில்லை' என்று அவர்களைக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் 'எங்களுக்கு அறிக்கை வரவில்லை; கூட்டங் கூடியதே எங்களுக்குத் தெரியாது' என்று சொன்னார்கள். அறிக்கை பலருக்குச் சேராமையைப்பற்றி அடுத்தநாள் காரியதரிசி மிருநாளினி அம்மையாரை விசாரித்தேன். 'அறிக்கை எல்லாருக்கும் அனுப்பப்பட்டது; கையெழுத்து வாங்கும் வழக்கமில்லாமையால் என்மீது பழிசுமத்தப் படுகிறது' என்று அம்மையார் கூறினர். உண்மை ஆண்டவனுக்கே தெரியும்.

பெரும்பான்மையோர் விருப்பத்தின்படி மற்றுமொரு கூட்டங் கூட்டப்பட்டது. அக்கூட்டத்துக்குத் திரு. வாடியா போகவில்லை. திருமதி. மிருநாளினியும் வேறு சிலரும் செல்லவில்லை. முன்னைய கூட்டம் செல்லாது என்று முதலில் தீர்மானஞ்செய்யப்பட்டது. பின்னே எனதுவிலகுதலைப்பற்றிச் சிந்தித்து முடிவுக்கு வருமாறு கேட்கப்பட்டது. யான் எனது நிலையில் உறுதியாயிருந்தது கண்ட தோழர்களால் திரு. சக்கரைச் செட்டியார் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். அடுத்த நாள் வாடியா என்னைக் கண்டு, "மத்தியச் சங்கம் நமக்கு வேண்டாம். இரண்டு பெரிய சங்கங்களின் வேலைகள் நமக்கு இருக்கின்றன" என்று சொல்லிச் சென்றனர். எவருக்கும் வாடியாமீது வெறுப்புக் கிடையாது. அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார்மீது அக்கால அரசியலார் கொண்ட வெறுப்பு வாடியாமீதுஞ் சென்றது. மத்தியச் சங்கத்தில் நேர்ந்த தலைமை மாற்றத்தால் தலைவர்களுக்குள் எவ்விதக் குழப்பமும் விளையவில்லை; ஒற்றுமையுங் குலையவில்லை.

வழக்கு

தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கே வேராயிருந்து பல விதத் தொல்லைகளை விளைத்து வருவது சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கமென்று தொழிலியக்கத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்துடைய பலரும் எண்ணலாயினர். அவ்வாறே சிலர்

பேசியும் எழுதியும் வந்தனர். தாய்ச் சங்கமாகிய சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின்மீது புதுப்பாணம் ஒன்று தொடுக்கப்பட்டது. அதன் முழு விவரம் இந்நூலில் விரித்துச் சொல்லப்பட வேண்டுவதில்லை. சாரமாகவுள்ள சில குறிப்புக்கள் சாலும்.

பக்கிங்காம் மில்லில் சிறுசிறு குழப்பங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. ஒருநாள் (20-10-1920) ஓர் ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர் ரிவால்வருடன் தமது இலாகாவுக்கு வந்தார். அது காரணமாக அங்கே சில கோரப் பேச்சுக்கள் எழுந்தன. ஒரு தொழிலாளர் அந்த ரிவால்வரைப் பிடுங்கி வெளி எறினர். அச்செயல் மில்லுக்குள் ஒருவித அதிர்ச்சியை உண்டாக்கியது. மில் (21-10-1920) மூடப்பட்டது. ரிவால்வர் போலிஸாரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டது.

பக்கிங்காம் மில் மூடப்பட்டமையால் தொழிலாளர் பாதுகாப்புக்கென்று சங்க நிர்வாக சபையிலிருந்து பதின்மர் அடங்கிய ஒரு சிறு கூட்டம் திரட்டப்பட்டது. அக்கூட்டத்தின்மீது பக்கிங்காம் கர்நாட்டிக் மில்களை நடாத்திவரும் பின்னி கம்பெனி சென்னை ஹைகோர்ட்டில் (11-11-1920) வழக்குத் தொடுத்தது. அந்நாளில் தொழிற்சங்கச் சட்டம் இல்லாமையால் வழக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. வழக்கின் சாரம், பதின்மர் தூண்டுதலால் வேலைநிறுத்தம் நிகழ்ந்ததென்பதும், அதனால் பெருநஷ்டம் விளைந்ததென்பதும், அந்நஷ்டத்துக்கு ஈடாகப் பதின்மரும் எழுபத்தையாயிரம் ரூபா செலுத்த வேண்டுமென்பதும், வேலைநிறுத்தம் முடியும் வரை அவருள் எவரும் சங்கத்தில் வாய் திறத்தலாகாதென்பது மாகும்.

பதின்மர் பெயர் : B. P. வாடியா, திரு. வி. (T. V.) கலியாணசுந்தர முதலியார், ஜி. இராமாஞ்சலு நாயுடு, வேதநாதம், எஸ். நடேச முதலியார், வரதராஜ நாயகர், கேசவலு நாயுடு, சைட் ஜலால், கோ. மா. நடேச நாயகர், நமசிவாயம் பிள்ளை.

தொழிலாளர் பக்கம் வாதித்த வக்கீல்கள் : ஸர். ஸி. பி. இராமசாமி ஐயர், ஸர். அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர், எஸ். துரைசாமி ஐயர், திவான்பகதூர் - சல்லா

குருசாமி செட்டியார். திரு. வேங்கடரமண ராவ் நாயுடு முதலியோர்.

நீதிபதி : ஜஸ்டிஸ் பிலிப்ஸ்.

வேலைநிறுத்தம் முடியும்வரை பதின்மரும் பக்கிங்காம் மில் தொழிலாளர் கூட்டத்தில் பேசுதல் கூடாது என்ற வாய்ப்பூட்டு முதலில் இடப்பட்டது. வழக்கு விசாரணையிலிருந்தது.

கூட்டங்கள் தொழிலாளர்களாலேயே நடத்தப்பட்டன. போலிஸ் துணைகொண்டு வேறு ஆட்கள் மில்லுக்குள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களை ஏற்றிக்கொண்டு லாரிகள் சென்றபோது தொழிலாளர்கள் கூட்டங் கூட்டமாக நின்று வேடிக்கை பார்ப்பார்கள். ஒருநாள் கற்கள் எறியப்பட்டனவாம். போலிஸார் துப்பாக்கியால் (9-12-1920) கூட்டத்தைச் சுட்டனர். இரண்டு இளைஞர் உயிர் துறந்தனர்; சிலர் காயமடைந்தனர். தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கென்று முதல் முதல் பலியானவர் அவ்விருவரே.

பாங்கிலிருந்த நிதி, சங்கத் தீர்மானத்தின்படி வாங்கப்பட்டுத் தொழிலாளர்க்கு விநியோகஞ் செய்யப்பட்டது. அச்செயலை வக்கில் உலகம் பாராட்டியது.

இடையில் பல துறையில் பஞ்சாயத்துக்கள் செய்யப்பட்டன. ஒன்றில் மட்டும் சங்கத்தார்க்கும் மில்காரர்க்கும் சமாதானம் உண்டாகவில்லை. பதின்மூன்று பேர் எந்நேரமும் மில்லுக்குள் ஏதேனும் குழப்பம் விளைவித்துக்கொண்டிருந்தனரென்றும், அவரைத் தவிர மற்றவரெல்லாம் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவரென்றும் சொல்லப்பட்டு வந்தன. அதற்குச் சங்கம் உடன்படவில்லை. அப்பொழுது சென்னை போந்திருந்த கர்னல் வெட்ஜ்வுட்டும் பஞ்சாயத்துச் செய்து பார்த்தார். ஒன்றும் முடியாமற் போய்விட்டது. திடீரென எதிர்பாராத ஒன்று நிகழ்ந்தது.

வழக்கம்போல ஒருநாள் வாடியா மோட்டார் வண்டி என் வீட்டின் முன்னேவந்து நின்றது. வண்டியில் வாடியா இல்லை; சகோதரி மிருநாளினி மட்டும் இருந்தனர். 'வாடியாவுக்கு என்ன?' என்று கேட்டேன்.

அவர், 'வாடியாவுக்கு ஒன்றுமில்லை; பஞ்சாயத்து நடந்தது; நல்ல முடிவு ஏற்பட்டது; வாருங்கள்; பேசிக் கொண்டு போகலாம்' என்றனர். வண்டியில் ஏறினேன். 'தொழிலாளர் சார்பில் வாடியாவும், கம்பெனியார் சார்பில் ஸர் ஸிம்ஸனும் ஸிம்மண்ட்ஸனும், பொதுவில் அன்னி பெஸண்ட் அம்மையாரும் புருஷோத்தம தாஸனுமாக (லார்டு வில்லிங்டனின் பம்பாய் நண்பர்) இவர் சேர்ந்து பேசி முடிவுக்கு வந்தனர்' என்று சகோதரியார் சொல்லி வந்தனர். 'நியூ இந்தியா' நிலையத்தில் எங்களை எதிர் பார்த்து நின்ற வாடியாவும் இராமாஞ்சலு நாயுடுவும் எங்களுடன் கலந்து கொண்டனர். 'முடிவு என்ன?' என்று வாடியாவைக் கேட்டேன். அவர் 'நல்ல முடிவு' என்றார். வண்டி நேரே பூவிருந்தவல்லி ரோட்டிலுள்ள கோகுல் தாஸ் பங்களாவுக்கு ஓடியது. 'புருஷோத்தம தாஸைக் கண்ட பின்னர் சங்கத்துக்குப் போகலாம்' என்று வாடியா எங்களுக்குத் தெரிவித்து, இறங்கிப் போய்த் தாஸினிடம் சிறிது நேரம் பேசித் திரும்பினர். எல்லாரும் சங்கம் சேர்ந்தோம்.

முன்னரே செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டமையால் சங்கத்தில் பெருங் கூட்டங் கூடியிருந்தது. வாடியா எழுந்து நிகழ்ந்ததைச் சிறிது நேரம் விளக்கி, 'நல்ல முடிவு. நீங்களெல்லோரும் நாளை வேலைக்குப் போகவேண்டும். பதின்மூவர் இப்பொழுது சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டார்; இன்னுஞ் சில வாரங்கடந்து சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். இரண்டொரு நாளில் யான் மேல்நாடு நோக்குவேன். சங்கம் தற்போதுள்ள அமைப்பின்படியே மில் அதிகாரிகளால் அங்கிகரிக்கப்படும். எல்லாவற்றையும் திரு. வி. க. பார்த்துக் கொள்வார்' என்று பேசிமுடித்து மிக விரைவாக வண்டியிலேறினர். மிருநாளினியும் யாறும் உடன் சென்றோம். கோகுல் தாஸ் பங்களாவில் இராமஞ்சலு நாயுடு நிபந்தனைகளைப் பார்க்குமாறு எனக்குச் சொல்லியதை உளங்கொண்டு வழியிலே, 'நிபந்தனைகளைப் பார்க்கலாமா?' என்று வாடியாவைக் கேட்டேன். அவர், 'அவைகள் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரிடம் இருக்கின்றன' என்றார். அவ்வேளையில் எனக்கு எவ்வித ஐயப்பாடும் தோன்றவில்லை.

வாடியா சங்கத்தில் சொன்ன நிபந்தனைகள் பத்திரிகைகளில் வெளியாயின. ஐவர் நிபந்தனைகள் 'நியூ இந்தியா'வில் மட்டும் வெளியாயின. அவைகட்கும் இவைகட்கும் வேற்றுமை காணப்பட்டது. யான் நேரே அடையாறு சென்று வாடியாவை உண்மை கூறுமாறு கேட்டேன். 'நியூ இந்தியா'வில் வந்தது தவறு என்று சொல்லி, வாடியா என்னை அனுப்பிவிட்டார். அடுத்த நாள் (27-1-1921) தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் சென்றார்கள்.

மாறுபட்ட செய்திகளைப் பத்திரிகைகளில் கண்டவருள் சில தலைவர் தொழிலாளரிடைக் கிளர்ச்சி செய்யலாயினர். பத்திரிகைகளில் மறுப்புக்கள் மலியலாயின. அவைகளுள் ஒன்று குறிக்கத்தக்கது. அது வி. எல். சாஸ்திரியாரால் வாடியாவுக்கு எழுதப்பெற்ற பகிரங்கக் கடிதம். அதற்கு வாடியாவால் பதில் இறுக்கப்பட்டது. இரண்டிலுமுள்ள சில குறிப்புக்கள் நிலைமையை நன்கு விளங்கச் செய்யும். அக்குறிப்புக்கள் வருமாறு :—

பகிரங்கக் கடிதம்

" * * தங்களைப் (வாடியாவைப்) போன்ற அயலார் ஒருவர் சங்கத்தின் தலைவரா யிருந்திரா விட்டால் இன்னும் கேவலமான நிபந்தனைகளுக்குத் தொழிலாளர்கள் தலைசாய்க்கவேண்டி வருமல்லவா? இம்முடிவினால் அநேக மில் தொழிலாளர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று நான் தங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி யிருந்தும் அவர்கள், தங்கள் சொற்படி வேலையைத் துவக்கித் தங்களைத் தலைவரென்று கருதுகிறார்கள்.

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்க அங்கத்தினர் தவறாக நடந்திருந்தால் கதவடைப்புக்குப் பின்னர் பின்னி அண்டு கம்பெனியார் கூப்பிட்டபோதே ஏன் போய்விடக் கூடாது? மில் தொழிலாளர் சரியான வழியில் நடந்திருக்கும் பட்சத்தில், ஏன் பதின்மூன்று பேர் வேலையினின்று நீக்கப்படுவதற்கு ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்? இவ்விஷயத்தைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளப் பொது ஜனங்களும் தொழிலாளர்களும் ஆவலுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள். * *

* * தங்கள் பேரிலும் மற்ற ஒன்பதின்மர் பேரிலும் பின்னி அண்டு கம்பெனியார் தொடர்ந்த வழக்கை அக் கம்பெனியார் வாபீஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென் பதைப்பற்றித் தாங்கள் அதிக கவலைப்பட்டதாக நான் கூற வரவில்லை. தாங்கள் கூறியபடியே இச்சச்சரவு முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தாகும். ஆனதுபற்றி நானும், தாங்களும் அதனால் நேரிடக்கூடிய கஷ்டங்களையும், தொல்லையையும் கவனி யாது தியாகம் செய்யச் சித்தமாயிருக்கவேண்டும். * *

* * சமீபத்தில் இங்குப் போந்திருந்த பிரபல தொழிற்கட்சி அங்கத்தினரான மிஸ்டர் வெட்ஜ்வுட்டின் அபிப்பிராயத்தைவிடத் தங்கள் அபிப்பிராயம் உசித மாகத் தோன்றவில்லை. கர்னல் வெட்ஜ்வுட் தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கு அயலாரின் உதவியிருக்க வேண்டுவது அவசியமென்று கூறியிருக்கின்றார். * *

தாங்கள் ஐரோப்பாவுக்குச் சுகமே சென்று திரும்பி வர வேண்டுமென்று கோருகிறோம். தாங்கள் இல்லாத சமயத்தில் சங்கத்தை நடத்தத் திரு. கலியாணசுந்தர முதலியாராவது அல்லது வேறு எவராவது தெரிந்தெடுக் கப்படவேண்டும். பிறருடைய உதவி கூடாதென்று தடுப்பது சுயேச்சாதிபத்யமாகும். தொழிலாளர் நலத் துக்காக இவ்வளவெல்லாம் பாடுபட்டுக் கடைசியாக அரசாங்க அபிப்பிராயத்தையும் முதலாளி அபிப்பிராயத் தையும் ஆதரித்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. இது சங்கத் திற்குக் கெடுதியே யாகும். * *"

பதில்

"* * * யான் (வாடியா) சங்கத்தின் தலைவர் பதவியி னின்று விலகிவிடவில்லை. யான் ஐரோப்பாவுக்குச் செல் கிறேன். என்றால் கூடியவரை உலகத் தொழிலாளர் காங் கிரஸில் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்காக மன்றாடுவேன்; கிரேட் பிரிட்டனுக்குச் செல்கையில் என்றால் கூடிய வரை அங்குள்ள தொழிற்றலைவர்களுடன் தொழிலாளர் கஷ்டங்களை எடுத்துரைப்பேன். தொழிலாளர் நன்மை யைக் கோரி மாத்திரம் நான் ஐரோப்பாவுக்குச் செல்ல வில்லை. பிரமஞான சங்க வேலையாய் அநேக ஐரோப் பிய நாடுகளுக்குச் செல்வேன். கிரேட் பிரிட்டனுக்குப் போகையில் இந்தியத் தொழிலாளர்க்காகப் பாடுபட நினைக்கிறேன். * *

திரு. சாஸ்திரி கடிதம் முழுமையிலும், நான் தொழிலாளர்களை முதலாளிகளிடம் ஒப்படைத்து விட்டதாகக் காணப்படுகிறது. இதை 13,000 தொழிலாளர்களல்லவோ கூற வேண்டும்? * *

யான் தொழிலாளர்களுக்காகப் பாடுபட்ட காலத்தில் திரு. சாஸ்திரியைப் போன்றவர்கள் உதவி செய்ய முன் வந்தார்களில்லை. சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம்தான் முதல் முதலில் ஏற்பட்டதாகும். இச்சங்கத்தின் மூலமாகவே இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலை பிரிட்டிஷ் ஜனங்களுக்குத் தெரிந்தது. * *

பலவித மறுப்புக்களிடையே வாடியா மேல்நாடு நோக்க (31-1-21) பம்பாய்க்குப் புறப்பட்டனர். வழி கூட்ட யானும் வேறு சிலரும் சென்றிருந்தோம். அப்பொழுது என்னைப் பார்த்து, "நிபந்தனைகள் நாளை உங்களுக்குக் கிடைக்கும். இதோ யான் தொழிலாளர்களிடைப் பேசிய பேச்சுக்களைக்கொண்ட நூல். இந்நூலை* உங்களுக்கு அன்புரிமையாக்கியுள்ளேன். அன்பை ஏற்றுக்கொள்க" என்று நூலைக் கொடுத்தார்; கொடுத்த

---

*" *To*

KALYANASUNDARA MUDALIAR, Esq., *Madras.*

My Dear Friend,

This is your book as much as mine. If the speeches delivered here achieved any good among our friends at Perambur it is due to your excellent translations of them. What could I have done in the Labour work in this city without you? You translated my speeches—not my words merely but their very spirit. We have rejoiced and suffered together with thousands. Your unobtrusive manner, your loyal support, your sagacious advice have been priceless. Let me request you to accept this small gift of dedication for your all too splendid services.

Ever yours,
B. P. Wadia."

[*'Labour in Madras' by B. P. Wadia with a foreword by Col. Josiah C. Wedgwood*, M. P., (1921.) *S. Ganesan & Co., Publishers, Triplicane, Madras, S. E.*]

போது அவர்மனங் கலங்கியது; கண்ணீரும் ததும்பியது. வண்டி புறப்பட்டது. யானும் மன நோயுடன் வீடு திரும்பினேன்.

பின்னை அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரைக் கண்டேன். அம்மையார் விரும்பியவாறு பின்னி கம்பெனியாருக்குக் கடிதம் எழுதினேன். 'நியூ இந்தியா'வில் வெளிவந்த நிபந்தனைகள் பஞ்சாயத்தாரால் முடிவுசெய்யப்பட்டன என்பதும், அவைகளை யொட்டி வி. எல். சாஸ்திரியார் எழுதிய பகிரங்கக் கடிதம் உண்மைக்கு மாறுபட்டதன்று என்பதும் விளங்கின. எல்லாவற்றையும் உளங்கொண்டு 'நவசக்தி'யில் பல ஆசிரியக் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன. அவைகள் தொழிலாளர்கட்கும் மற்றவர்க்கும் உண்மை நிலைமையை விளங்கச் செய்தன. ஒரு கட்டுரையின் ஒரு பகுதி வருமாறு:—

"* * * பக்கிங்காம் மில் கதவடைப்புக் காரணமாகச் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பதின்மர் மீது மில் அதிகாரிகள் வழக்குத் தொடுத்தார்கள். அவ்வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது கதவடைப்பு ஒருவித முடிவுக்கு வந்தது. ஸர். சிம்ஸன், மிஸ்டர் சிம்மண்டஸ், ஸ்ரீமான்கள் வாடியா, புருஷோத்தமதாஸ், ஸ்ரீமதி பெசண்ட் அம்மையார் ஆகிய ஐவர் சேர்ந்து ஒரு முடிவு செய்தனர். அஃது இப்பொழுது இரண்டு பிளவாகப் பிரிந்து நிற்கிறது. வாடியா சொன்னது ஒன்று; 'நியூ இந்தியா' வெளியிட்டது வேறொன்று. எது மெய்? எது பொய்? என்பது புலனாகவில்லை. தொழிலாளர் வாடியா சொன்ன நிபந்தனைகளை நம்பியே வேலைக்குச் செல்ல உடன்பட்டனர். 'நியூ இந்தியா' பத்திரிகையில் வெளிவந்த நிபந்தனைகள் தவறு எனறும் வாடியா பகிரங்கமாகச் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் பேசினார்.

'நியூ இந்தியா' வெளியிட்ட நிபந்தனைகளுக்கும் வாடியா நிபந்தனைகளுக்கும பல வேற்றுமைகளுண்டு. அவைகளுள் முக்கியமானது ஒன்று. வாடியா, 'சங்கம் இப்பொழுதுள்ள அமைப்பின்படியே அங்கீகரிக்கப்பட்டது' என்று சொன்னார். 'நியூ இந்தியா' 'வாடியா இராஜிநாமா செய்துவிட்டு ஐரோப்பா செல்கிறார்; சங்கம் இனித் தொழிலாளர்களாலேயே நடத்தப்படும்'

என்ற நிபந்தனையை வெளியிட்டிருக்கிறது. முதலாளிகள் 'நியூ இந்தியா'வில் வெளிவந்த நிபந்தனைகளை ஐவராலும் நிறுவப்பட்டவை என்று சொல்கிறார்கள்; அவைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு, 'வெளியார் சங்கத்தை விட்டு நீங்குகின்றாரா அல்லது கோர்ட்டிலுள்ள வழக்கைத் தொடரலாமா' என்று பயமுறுத்துகிறார்கள். முதலாளிகள் வக்கீல்கள் இவ்வாறே தொழிலாளர் வக்கீல்களுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஐவர் சேர்ந்து செய்த முடிவின் பயனை இப்பொழுதே தொழிலாளர் அநுபவிக்கின்றனர். முதலாளிகள் எப்படியாவது வெளியாரைச் சங்கத்தைவிட்டுத் துரத்த முயல்கிறார்கள். வெளியாரைச் சங்கத்தினின்றும் விலக்கும் உரிமை தொழிலாளர்க்கே உண்டு; மற்றவர்க்கில்லை. தொழிலாளர் விரும்பினால் வெளியாரைத் தலைவராகச் சங்கத்தில் அமர்த்தலாம்; அவர் விரும்பாவிடின் வெளியாரை விலக்கலாம். வழியில் போகும் மற்றவர் சங்கத்தில் வெளியாரை வேண்டாமென்று சொல்ல எவ்விதத்திலும் உரிமையுடையவராகார். மில் அதிகாரிகள் தொழில் தலைவர்களை நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தி, 'சங்கத்தைவிட்டு நீங்குகிறீர்களா? இல்லையா?' என்று கேட்கிறார்கள்.

வாடியா பஞ்சாயத்தில் என்ன உறுதிமொழி கொடுத்தாரோ அது கடவுளுக்கே தெரியும். வாடியா, 'நான் இராஜிநாமா செய்யவில்லை; சங்கத்தின் அக்கிராசனராகவே ஐரோப்பாவுக்குப் போகிறேன்' என்று சங்கத்தில் பேசினார்; பத்திரிகைகளிலும் எழுதினார். இதை நம்புவதா? 'நியூ இந்தியா'வை நம்புவதா? 'நியூ இந்தியா' ஒரு பத்திரிகை. அதற்குஞ் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை. ஆதலால் 'நியூ இந்தியா' வெளியிட்ட நிபந்தனைகளைச் சங்கத்தார் அங்கீகரித்தலாகாது.

வழக்கில் தலைப்பட்ட வெளியார் மூவர். அவருள் வாடியாவும் ஒருவர். வாடியா தாம் சங்கத்தில் கூறியபடி நடப்பரோ, அல்லது தமது குருவால் நடத்தப்படும் 'நியூ இந்தியா'வைப் பின்பற்றுவரோ என்பது நமக்குத் தெரியாது. மற்றவர் ஒற்றுமையாக நின்று வழக்கை நடாத்தி வெற்றிக்கோ தோல்விக்கோ உட்படல் வேண்டும். இரண்டுபட்ட முடிவு தொழிலாளரைக் கலங்கச் செய்கிறது. இச்சமயத்தில் முதலாளிகள் எப்படியாவது சங்கத்தைக் குலைக்க முயற்சி செய்வதாக அறிகிறோம்.

வழக்குக்குப் பயந்து வெளியார் விலகிவிடுவார் என்று முதலாளிகள் நினைக்கிருர்கள் போலும்! வெளியார் எதற்கும் அஞ்சாதவர் என்பதை முதலாளிகள் உணருங் காலம் நெருங்கி யிருக்கிறது. வெளியாரைச் சங்கத்தில் சேர்த்த தொழிலாளர் அவரைப் போகுமாறு செய்யலாம். அவ்வாறு செய்விக்க முதலாளிகள் சூழ்ச்சி புரியினும் புரிவர். அச்சூழ்ச்சிக்குத் தொழிலாளர் எளியராதலாகாது. தொழிலாளர் எவர் சூழ்ச்சிக்கும் எளியராகாது, 'இனி நாங்களே சங்கத்தை நடத்திக் கொள்வோம். வெளியார் உதவி எங்களுக்கு வேண்டாம்' என்று மனமாரக் கூறுவாராயின், வெளியார் சங்கத்திலுள்ள தொடர்பை அறுத்துக்கொள்வர்.

இப்பொழுது முதலாளிகள் செய்யும் ஆரவாரம் தொழிலாளர் இயக்கத்தைச் சிறிது நடுக்குறச் செய்திருக்கிறது. தொழிலாளர் உறுதியாக நின்று முதலாளிகள் மயக்க வலையில் சிக்குருது சங்கங்களை வளர்த்து வருவாராயின், அவர்க்கு எல்லா நலங்களும் விளையும் * *"

(25—3—1921)

வாடியா கூட்டத்தில் சொன்னதும், கடிதங்களில் எழுதியதுமே நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கன என்று தொழிலாளர்க்கு அறிவுறுத்தலானேன். தொழிலாளர் சாந்தியடைந்து என்னைத் தலைவனாகவும், சக்கரைச் செட்டியாரை உதவித் தலைவராகவும் தெரிந்தெடுத்துக் காரியங்களை நடாத்தி வந்தனர். யான் கவலைக் கடலை நீந்தலானேன்.

பின்னே விசாரணையில் தியோசாபிகல் சங்கத்தில் உற்ற சிறு பிணக்கால் வாடியா திடீரெனச் சென்னை விட்டேகும் நெருக்கடி நேர்ந்ததென்பதும், அதனால் ஆயிரக்கணக்கான மக்களை எப்படியாவது உள்ளே நுழைத்துப் போக அவர் உளங்கொண்டாரென்பதும், தொழிலாளரையோ என்னையோ மற்றவரையோ வஞ்சிக்க அவர் எண்ணவில்லை என்பதும் நன்கு விளங்கின. வாடியாவைப்பற்றித் தொழிலாளரிடை உலவி வந்த தப்பெண்ணங்களெல்லாம் மாய்ந்தன.

சில மாதங்கடந்து ஒருபெரும் வேலைநிறுத்தத்தினிடையில் வழக்கு (9-8-1921) முதலாளிகளாலேயே திரும்ப

வாங்கப்பட்டது. காரணம் இந்தியா மந்திரி, தொழிற் சங்கச் சட்டம் ஒன்று நிறுவுமாறு இந்திய அரசாங்கத்தைத் தூண்டியதும், அதற்கு இந்திய அரசாங்கம் ஒருப்பட்டதும் என்று சொலலபபட்டது. 1924-ம் ஆண்டில் சட்டம் நிறுவப்பட்டது.

பொருளாதாரப் பேச்சு

இவ்வளவு தொல்லைக்கு உட்பட்டும் சங்கம் சாயவில்லை; முன்னிலும் உரம்பெற்றே ஓங்கி வளர்ந்தது; பதின்மூவருக்கும் சம்பளம் கொடுத்து வந்தது.

சில மாதங் கடந்ததும் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின்மீது ஒரு பெரும் புயல் வீசிற்று. அப்புயல் பொருளாதாரப் பேச்சைக் கண்டு எழுந்து வீசியதாகும். அதைச் சிறப்பாகக் குறிக்கவே தொழிலாளர் இயக்க வரலாற்றை இந்நூற்கண் சுருங்கச் சொல்லப் புகுந்தேன்.

தொழிலாளர்க்குப் பொருளாதார உணர்ச்சியூட்ட வேண்டுமென்பது எனது நீண்டகால வேட்கை. அதற்குரிய வாய்ப்புக் கிட்டாமலே இருந்தது. அதுபோழ்து எனக்குச் சிறிது வாய்ப்புக் கிடைத்தது. சம்பள உயர்வும் வேலை நேரச் சுருக்கமும் மட்டும் தொழிலாளர்க்கு விடுதலை நல்கா என்றும், பொருளாதாரச் செம்மையே தொழிலாளர்க்கு விடுதலை நல்குவதென்றும், ஏழைக்கு உதவுதல் என்பது ஏழ்மையை வளர்ப்பதென்றும், ஏழ்மையைப் போக்க முயல்வதே சிறந்த ஜீவகாருண்யமென்றும், செல்வம் ஒரு பக்கம் பெருகி மற்றொரு பக்கம் அருகுவதால் விளையும் தீங்குகள் இன்னின்ன என்றும், ரெயில், டிராம், பாங்க், தொழிற்சாலைகள் முதலியன எற்றுக்குத் தனிப்பட்ட மனிதராலோ தனிப்பட்ட கம்பெனியாலோ நடத்தப்படல் வேண்டுமென்றும், அவைகளை ஏன் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தல் கூடாதென்றும் என்னால் விளக்கப்பட்டு வந்தன. தொழிலாளர் உழைத்துச் சம்பளமட்டும் பெறுங் கூலிகளாய்க் காலங் கழித்து வருதலாகாதென்றும், தொழிலாளர் உழைப்புக் கலவாமல் எவ்வித விளைவும் உண்டாவதில்லையென்றும், ஆதலின் தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்க்

கும் பொருளாதாரத்தில் உரிமையிருத்தல் வேண்டுமென்றும், முதற்படியாகத் தற்போது இலாபத்தில் குறைந்தது ரூபாய்க்கு இரண்டணாவாவது தொழிலாளர்க்கென்று ஒதுக்கப்படல் வேண்டுமென்றும், எவ்வழியிலாதல் தொழிலாளர்க்குத் 'தாம் வேலை செய்யும் சாலைகளில் தமக்கும் உரிமையுண்டு' என்னும் உணர்வு பிறக்குமுறையில் சட்டஞ் செய்ய அரசாங்கம் முற்படல் வேண்டுமென்றும், அது குறித்து அறக்கிளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்றும் பேசி வந்தேன். தொழிற் சங்கங்களில் யான் இவ்வாறு பேசி வந்தது சில தலைவர்கட்குப் பிடியாமலே இருந்தது. தொழிற் சங்கங்கள் ஒரு புதிய உலகைக் கண்டன; அதில் நுழையவும் முயன்றன. தடைகள் பல கிடத்தப்பட்டன. அத்தடைகட்கென்று ஒரு தனி நூல் எழுதலாம்.

முதலாளிகள் நோக்கம் என்மீது படரலாயிற்று. விலிங்டன் அரசாங்கத்தின் நோக்கமும் என்னைத் தொடரலாயிற்று. என் பேச்சு, நச்சு விதை என்று சென்னை 'பூர்ஷ்வாக்க'ளால் 'கிளப்பு'களில் பேசப்பட்டது. அந்நாளில் காங்கிரஸிலும் எனது பணி நடந்து வந்தது. தொழிலாளர் கூட்டங்களில் அந்நாளில் யான் பேசி வந்தது காங்கிரஸ் தலைவருள்ளும் சிலர்க்கு வெறுப்பூட்டியது. எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தே எனது தொண்டை ஆற்றி வந்தேன்.

குழப்பத் தொடக்கம்

(17, 18, 19—5—1921) திருப்பாதிரிப்புலியூரில் ஞானியார் மடத்தில் சமயத் தொண்டாற்ற ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயருடன் சென்றிருந்தேன். கூடலூரில் காங்கிரஸ் தொண்டாற்றவும் இரண்டொரு நாள் தங்கலானேன். அப்பொழுது, 'கர்நாட்டிக் மில்லில் கார்டிங் டிபார்ட்மெண்டில் குழப்பம்' என்ற தலைப்புக் கொண்ட ஒரு செய்தி பத்திரிகைகளில் காணப்பட்டது. உடனே கூடலூரை விடுத்துச் சென்னை சேர்ந்தேன். கார்டிங் டிபார்ட்மெண்டில் சம்பளத்தைப் பற்றிய தகராறும், தகராறு காரணமாக இரண்டு ஆதிதிராவிடர் தள்ளப்பட்டதும் வேலை நிறுத்தத்துக்குக் காரணம் என்று அறி

விக்கப்பட்டேன். 'காரணத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி பின்னை வைத்துக்கொள்வோம். சங்கத்தின் கட்டளை யின்றி வேலை நிறுத்தஞ் செய்தது தவறு. எல்லாரும் வேலைக்குச் செல்லுங்கள்' என்று அறிவுறுத்தினேன்.

கார்டிங் டிபார்ட்மெண்டில் வேலை நடந்தாலன்றி மற்ற டிபார்ட்மெண்ட் வேலைகள் நன்கு நடைபெற மாட்டா. அதனால் அதிகாரிகளால் மில் மூடப்பட்டது. எனது விருப்பத்துக் கிணங்கிக் கார்டிங் டிபார்ட்மெண்ட் தொழிளாலர் வேலைக்குச் சென்றனர். அவருடன் மற்ற வரும் சென்றனர். எல்லாத் தொழிலாளர் போனஸூம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டதென்று அறிக்கை செய்யப்பட்டது; அதற்கிணங்கி வேலை செய்யத் தொழிலாளர் மனங் கொண்டால் மில் திறக்கப்படும் என்றுந் தெரிவிக்கப் பட்டது. தொழிலாளரெல்லாம் சங்கம் போந்து நடந் ததை விளக்கினர். ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் தொழிலாளர் செய்த தவறுதலுக்காக எல்லாத் தொழிலாளரையுந் தண்டித்தல் நியாயமன்று என்றும், மற்றத் தொழி லாளர் தாமே வலிந்து வேலை நிறுத்தஞ் செய்யவில்லை என்றும், மில் மூடப்பட்டமையால் அவர் வெளியே நிற் றல் நேர்ந்தது என்றும், அவர்தம் போனஸைப் பறிமுதல் செய்தது முறையன்று என்றும் சங்கம் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் மில் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் அதற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. லேபர் கமிஷ் னர் மாயருக்கும், அரசாங்கத்தில் தொழில் இலாகா பொறுப்பேற்றிருந்த கே. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருக்கும் விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டது. மில் நடைமுறையில் தலையிடும் அதிகாரம் தமக்கில்லை என்றும், அதற்குரிய சட்டமுமில்லை என்றும் அவரால் சொல்லப்பட்டன.

யான் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அமர்ந்தேன். 'மில் அதிகாரிகள் பிடிவாதமா யிருக்கிறார்கள்; அரசாங்க மும் தலையிட விரும்பவில்லை. சங்கத்தைச் சாய்க்கவே சூழ்ச்சி செய்யப்படுகிறது. தொழிலாளர் உரிமை காக் கச் சட்டமில்லை. ஏழை மக்கள் நிலை என்னே' என்று உன்னி உன்னித் தொழிலாளர்க்கு ஆறுதல் கூறி வந்தேன்.

(3-6-1921) பக்கிங்காம் மில் தொழிலாளர் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு டிபார்ட்மெண்டின் பொருட்டு முழு மில் தொழிலாளரைத் தண்டித்தது தவறு என்றும், கர்நாட்டிக் மில் தொழிலாளர்க்கு நியாயஞ் செய்யவேண்டுமென்றும், 11-ந் தேதிக்குள் பதில் வாராவிடின் தாமும் வேலை நிறுத்தஞ் செய்தல் நேருமென்றும் மில் அதிகாரிகளுக்குச் சங்கத்தின் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். குறித்த நாளுக்குள் பதில் கிடைக்கவில்லை. பக்கிங்காம் மில் தொழிலாளர் மீண்டும் 14-ந் தேதி சங்க நிலையத்தில் கூடி, 20-ந் தேதி அநுதாப முறையில் வேலை நிறுத்தஞ் செய்துவிடுவதென்று உறுதிகொண்டு, தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அதை மில் அதிகாரிகட்கும் அரசாங்கத்துக்கும் அறிவித்தனர். '20-ந்தேதி பக்கிங்காம் மில் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தஞ் செய்யமாட்டார்; தொலைந்தது சங்கம்' என்றே முதலாளிக் கூட்டம் எதிர்பார்த்தது. 19-ந் தேதி மாலை கூடிய கூட்டத்தில் யான் நிலைமையை விளக்கி, 'தொடங்கப் போகும் போராட்டம் மிகப் பெரியது. உறுதி வேண்டும். நாளை காலை உங்களுக்குச் சோதனை நிகழப்போகிறது' என்று முழக்கஞ் செய்தேன். ஆண்டவன் எனக்களித்த உடல் உரமும் பெருங்குரலும் அன்று நன்கு பயன்பட்டன. வேலைநிறுத்தம் நிகழாதென்றே பலவிடங்களில் எதிர்பார்க்கப் பட்டது.

பொழுது விடிந்தது. பக்கிங்காம் மில் தொழிலாளர் மில்லுக்குள் நுழையவில்லை; சங்க நிலையம் நோக்கிப் பட்டாளம்போல் வந்தனர். லேபர் கமிஷ்னர், போலிஸ் கமிஷ்னர் முதலியோர் வேடிக்கை பார்த்து நின்றனர். போலிஸ் கூட்டம் வெள்ளம்போல் நின்றது. 'வில்லிங்டன் மனங்கொண்டால் நியாயம் செய்யலாம். அவர் தொழிலாளர் இயக்கத்தை நசுக்க எண்ணங் கொண்டுள்ளார். யான் போராட்டத்துக்கு உறுதி செய்து கொண்டேன். நீங்களும் உறுதியாயிருங்கள். வில்லிங்டனுக்கு நல்ல பாடங் கற்பிக்கலாம்' என்று தொழிலாளர்க்கு எடுத்துரைத்தேன். தோழர்கள் சக்கரைச் செட்டியாரும், இ. எல். ஐயரும் பேசினர். தோழர் சிங்காரவேல் செட்டியாரும் எங்களுடன் கலந்து கொண்டனர்.

"'பொருளாதாரம்' 'பொருளாதாரம்' என்று நச்சு விதை விதைக்கப்பட்டது. அதன் பயன் விளைந்து விட்டது" என்று 'பூர்ஷ்வாக்கள்' கிளப்புகளிலும் மற்ற விடங்களிலும் கூக்குரலிட்டார்கள்.

வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர் தொகை பதின் மூவாயிரம். முன்னைய வேலைநிறுத்தத்தில் பாங்கியி லிருந்த பணம் தொழிலாளர்க்குப் பங்கிடப்பட்டது. சங்கத்தில் நிதி இல்லை. இன்னோரன்ன குறைபாடுகளைக் கண்டே மில் அதிகாரிகளும் மற்றவரும் பிடிவாதத்தில் நின்றார்கள். நிலைமை எங்களுக்குத் தெரியும். நாங்களே வலிந்து போருக்குப் போகவில்லை. வலியவே சண்டைக்கு ஈர்க்கப்பட்டோம். 'திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை' என்று கடனாற்றினோம்.

போராட்டம்

போராட்டம் ஏறக்குறைய ஆறுமாதம் நடைபெற் றது. ஆறுமாதப் போராட்ட நிகழ்ச்சி ஒன்றா? இரண் டா? நூற்றுக்கணக்கிலுண்டு. அவைகளையெல்லாம் இந்நூலில் எப்படிக் கூறுதல் கூடும்? சுருங்கிய முறை யில் சிலவற்றை ஆங்கொன்று ஈங்கொன்றாகக் குறிப்பிட் டுச் செல்ல எண்ணுகிறேன்.

முதல் முயற்சி என்ன செய்யப்பட்டது? வகுப்புப் பிணக்குக்கு அடிகோலப்பட்டது. அக்காலத்தில் கிலா பத் இயக்கம் வீறுகொண்டு நின்றமையால் ஹிந்து — முஸ்லிம் ஒற்றுமை உரம்பெற்றிருந்தது. அதைக்குலைத்தல் எவராலும் இயலாமற் போயிற்று. ஏழை மக்கள் ஆதி திராவிடர்கள் பிடிக்கப்பட்டார்கள். 'மில்லில் ஆதி திராவிடர்களுக்குச் சிறப்பாகப் பலவித நலன்கள் செய் யப்படும்; ஆதிதிராவிடர்களே! வேலைக்குப் போங்கள்' என்று பிரசாரஞ் செய்யப்பட்டது. அப்பிரசாரத்துக் குச் சில ஆதிதிராவிடர் செவிசாய்த்தனர்; சிலர் செவி சாய்த்தாரில்லை. ஆதிதிராவிடத் தொழிலாளர் தமக்குள் சங்கத்திலே கூட்டங்கூடி, 'மற்றச் சகோதரர்களுடன் நாமும் கலந்தே நிற்றல் வேண்டும்; தொழிலாளர் இயக் கத்தில் சாதிப்பிணக்கு எற்றுக்கு?' என்று சங்க வழி

யில் நின்று பாடுபடவே விரதங்கொண்டனர். அஃது எனக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சியூட்டிற்று.

தொடக்கத்தில் மில்வட்டத்தில் போலிஸ் பட்டாளம் நிறுத்தப்பட்டது; பின்னே ஐரோப்பிய இராணுவம் நிறுத்தப்பட்டது; போலிஸும் இராணுவமும் அணி அணியாக நின்று காவல் புரிந்தமையால் ஆதிதிராவிடர் சிலரும் வேறு சிலரும் மில்லுக்குள் செல்லலாயினர். அவர் மில்லுக்குள் காலை போகும்போதும், மில்லினின்றும் மாலை திரும்பும்போதும் போலிஸும் இராணுவமும் புரிந்த காவல் கோலத்தை வேடிக்கை பார்க்கச் சென்னை வாசிகள் திரண்டு வருவார்கள்.

ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மில்லுக்குள் போகாது விரதங் காத்தமையால் வெளியூர்களிலிருந்து ஆட்கள் திரட்டப்பட்டார்கள். அவர்கட்கெனத் தனியிடமும் மில் அதிகாரிகளால் அமைக்கப்பட்டது.

நாளுக்குநாள் கருங்காலிகட்கும் (Black Legs) வேலைநிறுத்தக்காரர்க்கும் பலவிதச் சண்டைகள் நிகழ்ந்தன. கத்தி வெட்டுக்களும், வெடி வீச்சுக்களும், வீடுகளில் தீவைப்பும், பிற மூர்க்கச் செயல்களும் அடிக்கடி நடைபெற்றன.

கலகமும் குழப்பமும் பலவிடங்களில் பரவின. தொழிலாளர்மீது வழக்குகளும் வாரண்டுகளும் மலிந்தன. சங்க நிலையத்தை இராணுவம் காவல் பூண்டது; நிலையம் சோதிக்கப்பட்டது. சங்கத்திலே காலையிலும் மாலையிலும் தொழிலாளர்க்கு அஹிம்ஸாதர்ம உபதேசஞ் செய்யப்பட்டு வந்தது.

‘நாடு கடத்தல்’

யான் அப்பொழுது தொழிலாளர் தொல்லையில் மூழ்கியிருந்தாலும் காங்கிரஸ் தொண்டை விடுத்தேனில்லை. தமிழ்நாட்டில் சத்தியாக்கிரகத் தொண்டைச் செய்தே வந்தேன். சில இடங்களில் என்னுடன் வந்தவர்க்குமட்டும் 144 வழங்கப்படும்; எனக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. அஃது எனக்கும் மற்றவர்க்கும் வியப்பூட்டும். உரிய காரணம் பலவாறு சொல்லப்பட்டது. பலவித

வதந்திகள் எழுந்து எழுந்து மறைந்தன. 'தொழிலாளர் குழப்பங் காரணமாக அரசாங்கம் திரு. வி. க.வை விழுங் கப்போகிறது. அவருக்குப் பெருந்தண்டனை கிடைக்கப் போகிறது. அதனால் அவர் போகுமிடங்களில் 144 வழங் கப்படுவதில்லை' என்ற வதந்தி மட்டும் நிலைத்து உலவி யது. அதனை வலியுறுத்த, 'லார்ட் வில்லிங்டன் நீல கிரியினின்றும் வரப்போகிறார்; வந்ததும் திரு. வி. க. வையும் அவரைச் சார்ந்த சிலரையும் நாடு கடத்தப் போகிறார்' என்றொரு வதந்தி தொடர்ந்து பிறந்தது. அது காட்டுத் தீப்போல் சென்னை முழுவதும் பரவிற்று. நண்பர் பலரும் என்னைக் கண்டு கண்டு விசாரித்தவண்ண மிருப்பர். அக்காலத்தில் இரட்டை ஆட்சிப் பதவியில் வீற்றிருந்தவர் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியார்.

லார்ட் வில்லிங்டன் (4-7-1921) நீலகிரியினின்றும் சென்னை சேர்ந்து முதலில் கருங்காலிகளைக் கண்டனர்; பின்னே பல தலைவர்களை வரவழைத்துப் பேசினர்.

அடுத்தநாள் மாலை 6 மணிக்குக் கவர்னர் வீட்டுக்கு வருமாறு எனக்கு அழைப்பு வந்தது. அதற்கிணங்கி யான் கவர்னர் மாளிகைக்குச் சென்றேன். எனக்கு முன்னரே தோழர்கள் சக்கரைச் செட்டியார், இ. எல். ஐயர், ஜலில்கான், அப்துல் ஹகீம் ஆகிய நால்வர் அங்கே போந்திருந்தனர். 6 மணிக்கு மந்திரிமார் வலது பக்கமும் நிர்வாக அங்கத்தவர்கள் இடது பக்கமும் இருப்ப, லார்ட் வில்லிங்டன் நடுவிலே அமர்ந்தார். மேல்நாட்டு முறைப் படி மரியாதைகள் நடந்தன. எங்கள் ஐவரையும் லார்ட் வில்லிங்டன் பார்த்து, 'தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தங் காரணமாகச் சென்னையில் வெட்டுக் குத்துக் களும் வெடிகளும் வீடுகளில் தீவைப்பும் நடந்து வரு கின்றன. அவைகட்கெல்லாம் மூலகாரணர் நீங்கள் என்று அறிகிறேன். அமைதி காக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்துக்குண்டு......' என்று கூறினர். எங்களில் ஒருவர் 'நாங்கள் காரணரல்லர்' என்றனர்; மற்றொருவர் 'நீதிமன்றம் இருக்கிறதே' என்றனர்; இன்னொருவர் 'விசாரணை வேண்டும்' என்றனர்; வேறொருவர் 'தொழி லாளர் சங்கத்துக்கும் எனக்குஞ் சம்பந்தமே இல்லை. யான் தவறாக அழைக்கப்பட்டேன்' என்றனர்; யான்,

'எல்லார்க்கும் நியாயத் தீர்ப்பு நாள் இருக்கிறது' என்றேன். 'நியாயத் தீர்ப்பு நாள்' என்றது லார்ட் வில்லிங்டனை உறுத்தியதுபோலும்! லார்ட் வில்லிங்டன் ஏற இறங்கப்பார்த்து, 'பொழுதாகிறது; யான் உங்களை எச்சரிக்கை செய்யவே அழைத்தேன். இனித் தீவைப்பு முதலிய மூர்க்கச் செயல்கள் நடக்குமானால் நீங்கள் நாடு கடத்தப்படுவீர்கள்' என்று அழுத்தமாக அறைந்தார். நாங்கள் விடைபெற்று வீடுபோய்ச் சேர்ந்தோம்.

அன்றிரவு, டாக்டர் நடேச முதலியார் என்னைக் கண்டு, லார்ட் வில்லிங்டன் எங்களை நாடுகடத்த உறுதி கொண்டே சென்னை நோக்கினரென்றும், அவர் ஸர். பி. தியாகராய செட்டியாரையும், தலைமை அமைச்சர் பனகல் ராஜாவையும் கலந்து ஆலோசித்தபோது, அவ்விருவரும் நாடு கடத்துஞ் செயலால் தமது கட்சிக்குக் கெட்ட பெயர் உண்டாகுமென்றும், ஒத்துழையாமையும் மலையாளக் குழப்பமும் கனன்று கொதித்துவரும் வேளையில் நாடு கடத்தலும் நிகழுமாயின் நகரத்தில் குழப்பம் பெருகுமென்றும், தாம் (பனகல்) பதவியினின்றும் விலகவும் நேரலாமென்றும் நிலைமையை விளக்கிய பின்னர் எங்களை எச்சரிக்கைசெய்துவிடக் கவர்னர் எண்ணலாயினரென்றும் உரைத்தார். 'செட்டியாரும் பனகலும் எனக்கு நன்மை செய்யவில்லை; தீமை செய்தனர்' என்று சொல்லி டாக்டரை அனுப்பினேன்.

வழக்குகள்

தொழிலாளர்மீது போலிஸாரால் தொடரப்பெற்ற வழக்குகளையெல்லாம விரித்துக் கூறுதல் அநாவசியம். இரண்டு வழக்குக்களின் தீர்ப்புக்கள் (2, 5-8-1921) பத்திரிகைகளில் விரிவாக வெளிவந்தன. அத்தீர்ப்புக்கள் பொதுமக்களின் அநுதாபத்தைத் தொழிலாளர்மீது திருப்பின. அநியாயம் மக்களுக்கு நன்கு விளங்கிற்று.

எயிலிங் கூட்ட விசாரணை

தீ வைப்பு முதலிய மூர்க்கச் செயல்களை விசாரணை புரிய அரசாங்கத்தால் ஒரு கூட்டம் அமைக்கப்பட்டது. தலைவர் ஜஸ்டிஸ் எயிலிங்; அங்கத்தவர் இருவர். அவர் ஸர்

வேங்கட்ரத்தினமும் கர்நூல் வக்கீல் நரசிம்மாச்சாரியருமாவர். விசாரணை (10-8-1921-ல்) தொடங்கப்பட்டது. சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் சான்று கூற யான் அழைக்கப்பட்டேன். அவ்வழைப்புக்கு யான் இணங்கினேனில்லை. இணங்கல் இயலாதென்று பதில் விடுத்தேன். அதில் கலக நிகழ்ச்சி பொதுமக்களைப் பொறுத்ததென்றும், அதற்கும் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை என்றும், பிரதம பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட்டால் அளிக்கப்பெற்ற இரண்டு தீர்ப்புக்களால் கலகமூலம் நன்கு விளங்குகிறதென்றும், இன்னும் சில வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் விசாரணையிலிருந்துவருகின்றன என்றும், எயிலிங் கூட்ட விசாரணையில் கலந்துகொள்ளச் சங்கம் விரும்பவில்லை என்றும் குறிக்கப்பெற்றன. †எயிலிங் கமிட்டியார் தமது அறிக்கையின் தோற்றுவாயில் ஒரு சிறு குறிப்புப் பொறித்து எனது கடிதத்தையும் வெளியிட்டனர்.

---

† "......All these parties were present on the 10th August except the Madras Labour Union President who addressed the Committee the following letter :—

' Sir,

I have the honour to acknoledge the receipt of your letter dated the 6th inst. relating to the sittings of the committee of enquiry into the Madras Disturbances of June and July 1921 and to thank you for inviting me to be present at the said enquiry.

In reply I am desired by the Madras Labour Union to inform you that the Madras Labour Union as such does not propose to participate in the enquiry, which as the Government order points out, will not extend to the merits and to any disputes between the management of the Buckingham and Carnatic mills and their employees. The enquiry into the disturbances which took place in the Perambur division on and after the 29th June, is a matter of concern to the general public and not to the members of the union as such, and it affects the peace and order of the northern parts of the city. The Labour Union repudiates any manner of connection with such disturbances as have taken place.

துப்பாக்கி முழக்கம்

சென்னை அரசாங்கத்தின் ஏவுதற்கிணங்கப் போலிஸ் கமிஷ்னர் ஒரு கட்டளை பிறப்பித்தனர். அது வருமாறு:—

"ஜி. அல்லது வேப்பேரி போலிஸ் ஸ்டேஷன், எச். போலிஸ் ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்த மூலக்கொத்தளம். வியாசர்பாடி அல்லது வண்ணாரப்பேட்டை போலிஸ்

They have since been in part at least a matter of adjudication before the magisterial courts in Madras and evidence has been adduced before these courts at the instance of the police as well as the parties aggrieved and judgements have been pronounced by the Chief Presidency Magistrate of the city in two cases which show clearly the origin of the disturbance and the persons involved in provoking them as well as the conduct of the police in dealing with them. There are still a number of police proceedings pending before stipendiary and honorary magistrates in respect of this matter in which members of the union are being needlesly harassed and put to great hardship. In the circumstances, the union is unable to furnish the committee with a list of persons who might be examined as witnesses by the committee and I regret very much to find myself unable to supply you now or later with a list of persons whom I could in the existing state of things suggest for examination as witnesses.

Yours truly,
T. V. KALYANASUNDARAM,
President, Madras Labour Union.

In consequence of this refusal on the part of the Labour Union to participate in the enquiry which was much regretted by the committee, the committee announced at the first meeting that they desired it to be known that any accredited representatives of the strikers would be afforded the same facilities in regard to this enquiry, as would have been given to the Madras Labour Union. The representatives of the Press were asked to give every possible publicity to this announcement. But unfortunately no representative of the strikers or any section of them appeared during the inquiry..."

—"*Hindu*" (14-10-1921)

ஸ்டேஷன் ஆகிய இவ்வெல்லைக்குள் அடங்கியிருக்கும் ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பது என்னவென்றால் :—

சமீபத்தில் நடைபெற்ற தீ விபத்துக்களைப் பற்றியும், அமைதியின்மையைப்பற்றியும், அரசாங்கத்தார் பெரிதும் கவனித்து வருகின்றனர். அரசாங்கத்தார் இம்மாதிரியான குழப்பங்களெல்லாம் நின்று விடுதற்குரிய காரியங்களையும் செய்துவருகின்றனர். சட்டத்தையும் அமைதியையும் நிலைபெறுத்துதற்காக அரசாங்கத்தார் அவசியமாய்ச் செய்யத் தக்கனவற்றைச் செய்வர்.

சட்ட விரோதமான எல்லாக் கூட்டங்களும் கலைக்கப்படும். கலகத்தை உண்டாக்க முயல்கிறவர்மீதும், ஆயுதங்கள் வைத்திருக்கிறவர்மீதும்.கோபத்தைஉண்டாக்கக் கூடிய செய்கைகளைச் செய்கிறவர்மீதும், அரசாங்கத்தார் கடுமையான முறைகளைக் கையாள்வர். அரசாங்கத்தார் தம்மால கூடியவரை அமைதியாயிருக்கும் ஜனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பர். அவசியம் ஏற்பட்டால் பாதுகாப்புக்காக அவ்விடத்தில் போலிஸ் படை நிறுத்தப்படும். அதன் செலவை அவ்விடத்திலுள்ளவர் கொடுத்தல் வேண்டும்.''

—"நவசக்தி". (8-7-1921)

இக்கட்டளையின் உள்ளக் கிடக்கை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென விளங்குகிறது.

உணவின்றிப் பட்டினியால் வாட்டமுற்றுக் கிடந்த தொழிலாளர்க்குத் துப்பாக்கி உணவு-குண்டு உணவு - அளிக்கப்பட்டது. (29-8-1921) ஏழைத் தொழிலாளர் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகஞ் செய்யப்பட்டது. எழுவர் இறந்தனர்; நூற்றுக்கணக்கானவர் காயமுற்றனர். இறந்தவருள் ஒருவர் பெண்மணி. துப்பாக்கி வேட்டினிடை அவர் புரிந்த வீரச் செயலுக்குரிய நினைவுக்குறி என்று சென்னை அமைக்குமோ அறிகிலேன். ஏழை மக்கள் தியாகம் மறக்கப்படுகிறது. ஏழு பிணங்களும் சென்னையில் ஊர்வலம் வந்த காட்சியைத் தோழர் சிங்காரவேல் செட்டியார் வருணித்து எழுதிய கட்டுரை சரித்திர உலகுக்குரியது. மேலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் அக்டோபர் 15 லும், செப்டம்பர் 19 லும் நிகழ்ந்தன. இருவர் மாண்டனர்; சிலர் காயமுற்றனர்.

போலிஸார் சார்பில் உயிர் துறந்தவர் இருவர். ஒருவர் ஹெட்கான்ஸ்டேபில்; மற்றொருவர் சார்ஜெண்ட். அவ்விருவரும் தொழிலாளர் எறிகுண்டால் கொல்லப்பட்டனர் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அச்செய்தி உறுதிப்படவில்லை.

குழப்ப நிகழ்ச்சிகள் பல என்னுள்ளத்தினின்றும் மூண்டெழுந்து வருகின்றன. அவைகட்கென ஒரு தனி நூல் எழுதுதல் வேண்டும். குழப்பத்தைப்பற்றி நகர பரிபாலன சபையிலும் சட்ட சபையிலும் விவாதங்கள் நடந்தன. அவைகளில் திரு. ஒ. தணிகாசலம் செட்டியார் பேசிய *பேச்சுக்களில் பல உண்மைகள் சுருங்கிய முறையில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

முடிவு

வேலை நிறுத்தம் எப்படி முடிந்தது? ராஜா ஸர் இராமசாமி முதலியார் பங்களா வெளியில் கூடிய கூட்டத்தில் ஸர். பி. தியாகராய செட்டியார் நிகழ்த்திய இராஜ தந்திரச் சொற்பெருக்கில் மூழ்கித் தொழிலாளர் பலர் வேலைக்குத் திரும்பினர். ஸர். பி. செட்டியார், 'மாதங்கள் ஆறாயின. இனிப் பிடிவாதம் வேண்டாம். உங்களுக்கு இராஜ தந்திரம் வேண்டும். மில்களில் புது ஆட்கள் நிரப்பப்படுகிறார்கள். புது ஆட்கள் தொழிலைப் பயின்று விடுவார்களாயின் உங்களுக்குத் தொல்லை விளையும். போலிஸ் காவலையும், இராணுவக் காவலையுங் கடந்து அவர்களைத் தடுத்தல் இயலாது. ஆனால் அவர்களை ஒருவழியில் அப்புறப்படுத்தல் கூடும். நீங்களெல்லாரும் வேலைக்குச் செல்ல உறுதிகொண்டால் அவர்கள் விட்டுக்கனுப்பப்படுவார்கள். ஆதலால் நீங்கள் உள்ளே போங்கள். நன்மையே விளையும். சங்கம் சாகாது' என்று பேசிய பேச்சு அவ்வேளையில் தொழிலாளர்க்கு உசிதமாகத் தோன்றிற்று. ஸர். பி. செட்டியார் ஜோசியம் பெரிதும் பலித்தது.

---

*"நவசக்தி" சிலம்பு 1 - பரல் 51 - பார்க்க.

தொழிலாளர் இயக்கத்தை முளையிலேயே கிள்ளி எறியச் செய்யப்பெற்ற சூழ்ச்சிகளுள் சிறந்தனவாக உள்ள இரண்டு இங்குக் குறிக்கப்பெற்றன. ஒன்று வழக்கு; மற்றொன்று நாடு கடத்தும் எச்சரிக்கை. பின்னையதின் அடிப்படை இலாபத்தில் மிகச் சிறு உரிமை தொழிலாளர்க்கு வேண்டுமென்று பேசப்பட்டமை; முயன்றமை அன்று. வெறும் பேச்சுக்கு எத்துணை எத்துணை எதிர்ப்பு! எதிர்ப்பால் விதை பட்டுப் போய்விட்டதோ? விதை முளைவிட்டு வளர்ந்தே வருகிறது. அதற்குரிய ஒளியும் காற்றும் நீரும் படர்ந்து, வீசி, பாய்ந்தே வருகின்றன. அவ்வொளியையும், காற்றையும், நீரையும் வற்றச் செய்யும் ஆற்றல் எதற்குமில்லை; எவர்க்குமில்லை * * * *.

ஆங்கொன்று ஈங்கொன்று

உலகில் பலவிதக் கதவடைப்புக்களும், வேலை நிறுத்தங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. அவைகளில் பெரியது அமெரிக்காவில் நடந்த எஃகுத் தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதனுடன் ஒத்துப் பக்கத்தில் நிற்பது சென்னை நெசவுத் தொழிலாளர் கதவடைப்பும் வேலை நிறுத்தமும் கொண்ட ஒன்று (1921). அதில் ஏறக்குறைய ஆறுமாத காலம் யான் தோய்ந்தவன். அப்பழைய நிகழ்ச்சிகளும் பிறவும் இங்கே நினைவுக்கு வருகின்றன. அவைகளில் சில மேலே போந்துள்ளன. எஞ்சிய சிலவற்றையும் இந்நூலில் விரிதுக்கூறல் இயலாது. இது குறிப்பைக் கொள்ளும் நூல். ஆதலின் இன்றியமையாதனவற்றுள் மிகச் சிலவற்றை ஆங்கொன்று ஈங்கொன்றாகக் குறித்துச் செல்கிறேன்.

லார்ட் வில்லிங்டன்

அந்நாளில் கவர்னராயிருந்தவர் லார்ட் வில்லிங்டன். அவர் தொழிலாளர் தோழரல்லர் என்பதும், முதலாளி சார்பினர் என்பதும் அவர்தம் நடக்கையால் செவ்வனே விளங்கின. அவர் எங்களை அழைத்துப் பேசியபோதெல்லாம் அவரிடம் வன்மம் குடிகொண்டிருந்தமை எங்கட்குப் புலனாகும்.

லார்ட் வில்லிங்டன் கருங்காலிகளைப் போய்ப் பார்ப்பர். அது கருங்காலிகட்கு ஊக்கமூட்டும். அவ்வூக்கம் தொழிலாளர்க்குத் தொல்லைவிளைக்கும். தொழிலாளர் நிலையம் லார்ட் வில்லிங்டனைக் கண்டதே இல்லை.

போலிஸும் இராணுவமும்

உள்ளூர் போலிஸ் காப்புப் போதாதென்று வெளியூர் போலிஸ் அழைக்கப்பட்டது; ஐரோப்பிய இராணுவம் நிறுத்தப்பட்டது. அவ்வளவு பாதுகாப்பு அவசியமில்லை என்று யான் நினைப்பதுண்டு. உள்ளூர் போலிஸார் பலர் எங்களால் அமைக்கப்பெற்ற சங்கத்தில் அங்கத்தவரா யிருந்தமை லார்ட் வில்லிங்டனுக்கு ஐயமூட்டியிருக்குமென் றும், அவ்வையம் வெளியூர் போலிஸை அழைத்திருக்கு மென்றும், ஐரோப்பிய இராணுவத்தை நிறுத்தியிருக்கு மென்றும் பலவிடங்களில் பேசப்பட்டன. உண்மை என்னவோ?

அஞ்சாமை

ஒருநாள் லார்ட் வில்லிங்டன் பாய்னட் படை சூழக் கருங்காலிகளைக் கண்டு தொழிலாளர் சங்க நிலையத்தின் வழியே திரும்பினர். அது கண்ட யான் தொழிலாளர் சங்க வாயிலில் நின்று சங்கத்திருந்த தொழிலாளரின் முகங்களை நோக்கினேன். அவரிடம் அச்சங் கண்டேனில்லை.

வகுப்புப் பூசல்

வகுப்புப்பூசல் மூட்டப்பட்டது. அதற்கு எல்லா ஆதிதிராவிடரும் இரையானாரில்லை. சங்கச் சார்பிலுஞ் சிலர் நின்றனர். கருங்காலிகள் பக்கம் நின்ற தலைவர் எம். ஸி. ராஜா. அவரும் யானும் வெஸ்லி கல்லூரியில் ஆசிரியரா யிருந்தவர்; நண்பர். பூசல் எங்கள் நட்புக்குக் கேடு நிகழ்த்தவில்லை.

வீடுகளில் தீ

ஏழை மக்கள் வீடுகள் தீக்கிரையாகும். காரணம் இன்னும் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தாரால் அமைக்கப் பெற்ற விசாரணைக் கூட்டத்தாலும் உண்மை காண்டல் இயலாமற் போயிற்று. எரிந்த வீடுகள் முன்னே பெட்டி. சட்டி. கூடை முறம் முதலியன காணப்படும். அவைகளை மட்டும் அணுகத் தீக்கடவுள் அஞ்சியதுபோலும்! வேலை யற்ற தொழிலாளர்கள் வயிற்றெரிச்சலால் வீடுகட்குத் தீ வைத்தார்களென்று அரசாங்கம் இரங்கித் தங்கட்குப் புதிய வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்குமென்று எண்ணித் தங்கள் வீடுகளில் தாங்களே ஏழைமக்கள் தீ வைத்துக்கொண் டார்களென்றும் பேசப்பட்டது.

கத்தியும் வெடியும்

சிற்சில இடங்களில் சிற்சில சமயம் கருங்காலிகட்கும் தொழிலாளர்கட்கும் சண்டை மூளும். ஒருபக்கம் கத்திகள் வீசப்படும்; இன்னொரு பக்கம் வெங்காய வெடிகள் எறி யப்படும். ஒவ்வொருபோது கருங்காலிகளிற் சிலர் என் கண்ணிற் படுவர். தகட்டுக் கத்திகளை ஏன் தாங்கி நிற்கிறீர் கள் என்றும், அக்கத்திகள் உங்கட்கு எப்படிக் கிடைத்தன என்றுங் கேட்பேன். அவர்கள் விழிப்பார்கள். அவ்விழிப் புப் பல உண்மைகளை உணர்த்தும்.

குறும்புகள்

யான் காங்கிரஸ்காரன்; ஒத்துழையாமையில் ஈடுபட் டவன். ஒத்துழையா உளங்கொண்டு தொழிலாளரை வேலை நிறுத்தஞ் செய்யுமாறு தூண்டிவிடுகிறேன் என்ற எண் ணம் அந்நாளில் இரட்டையாட்சிப் பதவியில் வீற்றிருந்த 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியாரிடை உலவியது. அஃது அவர்தம் எழுத் தாலும் பேச்சாலும் செயலாலும் தெரிந்தது. அக்கட்சித் தலைவருள் ஒருவராகிய டாக்டர் நடேச முதலியாரின் உற-

வினர் வியாசர்ப்பாடியிலே வதிந்தனர். அவர்தம் வீடுகளிலே கருங்காலிகளிற் சிலர் நுழைந்து குறும்புகள் செய்தனர். அச்செய்தி நகரில் பரவியது. அது 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியார் கண்களைத் திறந்தது.'ஒருநாள் ஸர். பி. தியாகராய செட்டியார், ஓ. தணிகாசலஞ் செட்டியார், எஸ். வி. இராமசாமி முதலியார், டாக்டர் நடேச முதலியார் உள்ளிட்ட சிலர் சூளைப்பட்டாளம் போந்து நிலைமையை ஆராய முயன்றனர். அவ்வேளையில் பழைய இராணுவ மைதானத்தில் கருங்காலி கட்கும் தொழிலாளர்கட்கும் சண்டை நடந்தது. அதைக் கண்ணுரக் கண்ட தலைவர்கள் வெவ்வேறிடஞ் சென்று, விசாரணை செய்து திரும்பினர். அவர்கள் வண்டியும் என் வண்டியும் வழியில் சந்தித்தன. என்னைக் கண்டதும் தியாகராய செட்டியார் கண்கள் கலங்கின; தணிகாசலஞ் செட்டியார் கண்கள் நீர் உகுத்தன; மற்றவர் முகங்கள் சுருங்கின. தியாகராய செட்டியார், 'பெருங் குழப்பம்! தாங்கொணுச் சுமை உமது தலைமீதிருக்கிறது! அதை எப்படித் தாங்குகிறீர்? கடவுள் உதவி உமக்கு இருக்கிறது' என்ருர். தணிகாசலஞ் செட்டியார், 'நகரசபையிலும் சட்டசபையிலும் வெளுக்கப் போகிறேன்' என்ருர். 'உண்மை கண்ட பின்னர் கடமையைச் செய்தல்வேண்டு மன்ரோ?' என்றனர் மற்றவர். யான் விடைபெற்றுச் சங்க நிலயம் நோக்கினேன். பல வீட்டுக் கூரைகளில் ஓடுகளைக் காணும். எல்லாம் பறந்தன. அக்காட்சி அன்று என்னைப் பேசவும் விடவில்லை.

உதவி

தொழிலாளர்க்கென்று உண்டிகள் கொடுக்கப்பட்டன. தொழிலாளர் பலர் அவைகளைப் பெற்றுச் செல்ல விரும்பினாரில்லை. சிலரே உண்டிகளைத் தாங்கி நகரின் நாறு பக்கஞ் செல்வர். வடசென்னைப் பக்கம் நோக்குவோர் தியாகராய செட்டியார் வீட்டுக்குப் போவர். சிற்சில சமயம்

செட்டியார் தொழிலாளர்க்கு உணவளிப்பாராம்; ஆனல் காசு தருவதில்லையாம்; 'காசு உங்களைச் சோதிக்கும்; உங்களை ஹிம்ஸையில் இறங்கச் செய்யும்' என்று சொல்வாராம். வேறு வழியில் செட்டியார் உதவி கிடைத்தது. அவர் சென்னை மண்டிக்காரரை அணுகி, நாடோறும் அரிசி பருப்பு புளி மிளகாய் உப்பு முதலியவற்றைச் சூளைப் பட்டாளத்துக்கு அனுப்புமாறு கருணை புரிந்தார். கொத்தவால் சாவடியிலிருந்து காய்கறிகள் வரும். கட்டைகளும் குவியும். திக்கற்ற தொழிலாளர் தாமே சமயல் செய்து பசியாற்றிக்கொள்வர்.

தொழிலாளர் பட்டினியைப் போக்கப் பலப்பல வழியில் உதவி நல்கியவர் எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார். வ. வெ. சு. ஐயர் முனிவரைப்போலத் தொழிலாளருடன் ஏகித் திருவல்லிக்கேணியில் அரிசி தண்டியதை இங்கே குறியாமற் போக மனமெழவில்லை. சகோதரி பாலம்மாள் புரிந்த உதவியும் மறக்கற்பாலதன்று.

'நியூ இந்தியா'வும் 'ஹிந்து'வும்

தொழிலாளர் இயக்கத் தோற்றத்துக்குப் பெருந்துணை புரிந்த 'நியூ இந்தியா' எங்களைத் தாக்கத் தொடங்கியது. 'ஹிந்து' எங்களை ஆதரிக்கப் புகுந்தது. 'ஹிந்து' ஆசிரியர் கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் என் ஊக்கத்துக்கு ஆக்கந் தேடியே வந்தனர்.

ஊர்வலம்

போலிஸாரால் சுட்டு வீழ்த்தப் பெற்றவரின் சவங்கள் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அவ்வூர்வலத்தில் தொழிலாளர் ஆயிரக்கணக்கில் சேர்ந்தனர்; சென்னைவாசிகளும் ஆயிரக்கணக்கில் கலந்தனர். ஊர்வலம் ஒரு பெரிய வெள்ளக் காட்சியை வழங்கியது. சிந்தாதிரிப்பேட்டை வாராவதி இறக்கத்தில் கலகம் மூண்டது. கருங்காலிகட்குத் துணைபோவோராலும், அவரைச் சார்ந்தவராலும்

கற்களும் புட்டிகளும் பிறவும் வீசப்பட்டன. ஊர்வல வெள்ளம் தேங்கியது. கைகலந்த பெருஞ் சண்டை நிகழ்ந் தது. ஊர்வலத்தின் முன்னே சென்ற சிங்காரவேற் செட்டி யார் போரிடைச் சிக்கிக்கொண்டார். ஊர்வலத்தின் பின்னே சென்ற யான் வெள்ளத்தைக் கடக்க முயன் றேன்; முடியவில்லை; வேறு வழியாகப் புகுந்து செட்டி யாரை அணைந்தேன். அவ்வேளையில் டெபுடி கமிஷ் னர் வந்தனர். கலகம் அடங்கிற்று. 'சிலர் தூண்டுதல் ஏழை மக்களைப் பிணங்கச் செய்தது. அதனால் கொள்ளை, தீ மூட்டல் முதலியன நடக்கின்றன. முதலாளி - தொழி லாளி வேற்றுமையுள்ளவரை இக்கொடுமைகள் நிகழும் போலும்' என்று பலவற்றை எண்ணி எண்ணி, ஊர் வலத்தை நடத்திச் சென்றேன். திருவல்லிக்கேணிச் சுடு காட்டில் பிணங்கள் எரிக்கப்பட்டன. சுடுகாட்டில் யான் என்னை மறந்து பேசினேன்; அன்றைய ஊர்வலம் சென்னை யைத் தன் வயப்படுத்தியது.

விண்ணப்பம்

போலிஸார் சுட்டதைக் குறித்து வழக்குத் தொடுக்கப் பிரசிடென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட்டிடம் விண்ணப்பஞ் செய்யப் பட்டது. அப்பொழுது மாஜிஸ்டிரேட்டா யிருந்தவர் லோபோ என்பவர். அவர் இந்தியக் கிறிஸ்துவர். விசாரணை அவர் முன் வரவில்லை. அவர் மாற்றப்பட்டார். காமியேட் என்ற ஐரோப்பியர் மாஜிஸ்டிரேட் பதவி ஏற்றார். விண் ணப்பந் தள்ளப்பட்டது.

ஈரல் சவலை

வெண் குதிரை பூட்டிய வண்டியொன்று வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்டது. அதிலே போவேன்; வருவேன். காலை யில் வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுவேன்; மாலை திரும்புவேன்; நள்ளிரவிலுந் திரும்புதல் நேரும். என் ஈரல் சவலை

யுற்றது. எனது கல்லுடலுங் கரையத் தொடங்கியது. வெண் குதிரையின் மணியொலி கேட்கும்வரை இராயப் பேட்டை கவலையில் கிடக்கும்; தெருத் திண்ணைகளில் கூட்டமிருக்கும்; வீடு விழித்திருக்கும். என்னை ஈன்ற அருமை அன்னையார் தெரு வாயிற்படியிலே முகவாய்க் கட்டையிலே கையைவைத்து ஏக்கத்துடன் என் வருகையை நோக்கிய வண்ணம் அமர்ந்திருக்குங் காட்சி என் உள்ளத்தை உருக்கும்.

வண்டி மறியல்

இராயப்பேட்டைக்கும் சூளைப்பட்டாளத்துக்கும் பல வழிகளுண்டு. யான் ஒரு வழியே போவதுமில்லை; வருவதுமில்லை. பலவழியாகப் போவேன்; வருவேன். ஒருநாள் இரவு பிரம்பூர் பக்கஞ் சென்று வியாசர்பாடி வழியே திரும்பிய போது, இடையில் ஒரு கூட்டம் வண்டியை மறித்தது. என்னுள் பலவித ஐயப்பாடுகள் தோன்றின. வண்டியை விட்டிறங்கி முகத்தைக் காட்டுவது நல்லது என்று நினைந்து, கீழே இறங்கினேன். என்னைக்கண்ட கூட்டம் 'ஐயா! தனியே வரலாமா? இரவில் வரலாமா' என்று கூச்சலிட்டது. 'வந்தாலென்ன? உங்கள் எண்ணம் நிறைவேறினால் என் உயிர் பரலோகஞ் சேரும்' என்றேன். 'இப்படிச் சொல்லலாமா? உங்களையும் வாடியாவையும் நாங்கள் மறப்போமா? எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். எங்கள் நிலைமை இப்படியாகிவிட்டது. மறுபடியும் நாங்கள் சங்கத்தில் சேருங்காலம் வரும்' என்று இரைந்தனர். 'யான் போய் வருகிறேன்' என்று வண்டியில் ஏறினேன். 'உங்களைத் தனியாக அனுப்ப மனமெழவில்லை. எங்களில் சிலர் உங்களுடன் 'ஜெனரல் ஆஸ்பிடல்' வரை வந்து திரும்பினாலன்றி எங்கள் மனம் திருப்தியடையாது' என்று நெருக்கினர். அவர்தம் மனோநிலை எனக்குப் புலனாயிற்று. 'மூவர்

என்னுடன் வரலாம்' என்றேன். மூவர் என்னுடன் 'ஜெனரல் ஆஸ்பிடல்' வரை போந்து திரும்பினர். இதை எம். ஸி. ராஜாவினிடம் தெரிவித்தேன். அவர், 'எங்கள் மக்கள் பழந்தமிழர்கள். அவர்கள் நன்றியறிதலுடையவர்கள்' என்று மகிழ்வெய்தினர்.

ஐயம் !

இன்னொருநாள் வண்டி கோட்டை வழியாக விடப்பட்டது. மன்றோ உருவச்சிலையின் பக்கத்திலுள்ள ஒரு மரத்தடியினின்றும் ஒரு கூட்டம் ஓடிவந்தது; வண்டியைத் தொடர்ந்தது. எனக்கும் என்னுடனிருந்த நடேச நாயகர்க்கும் ஐயம் உண்டாயிற்று. நாயகர் தடியுங் கையுமானர். பி. ஆர் அண்ட் சன்ஸ் வரை ஐயம் எங்களை விட்டகலவில்லை. பின்னர் அக்கூட்டம் விளையாட்டாக ஓடிவந்ததென்று தெரிந்தது.

போலிஸில் வண்டி

வெள்ளைக் குதிரை நோய்வாய்ப்பட்டது. அதனால் வேறொரு வண்டியில் ஒருநாள் சென்றேன். அன்று தொழிலாளர் கூட்டம் குயப்பேட்டையில் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் பேசி முடித்து வண்டியை அணுகினேன்; நின்றேன்; நின்றேன்; நெடுநேரம் நின்றேன். வண்டிக்காரன் வந்தானில்லை. என் மனம் என்னென்னவோ நினைந்தது. வண்டியைப் போலிஸாரிடம் ஒப்புவித்து யான் வீடேகினேன். வண்டிக்காரன் குடிமயக்கால் அடுத்த தெருவிலே ஒரு திண்ணையிலே உறங்கினன் என்று பின்னே கேள்வியுற்றேன்.

ஒருவன் வஞ்சகம்

கட்டளையின்றிப் போலிஸார் சங்க நிலயத்துள் நுழைதலாகாதென்ற நியதி அந்நாளிலிருந்தது. ஆனல்

எங்கள் பேச்சுக்கள் எப்படியோ தக்க இடங்களில் பதிவாகும். அவைகளை எந்தக் காற்றுத் தாங்கிச் செல்லுமோ அறிகிலேம். சங்கத்தில் ஒருநாள் ஷாபி மகம்மத் பேசியதும், முடிவுரை கூற யான் எழுந்தேன். விளக்கைச் சூழ்ந்திருந்த கூட்டத்திடை, 'எழுதுகிறுன்; எழுதுகிறுன்' என்ற கூக்குரல் கேட்டது. அவன்மீது கூட்டம் பாய்ந்தது; அவனை அழுத்தியது. அந்த ஆளை மீட்க ஷாபியும் யானும் பட்ட பாடு ஆண்டவனுக்கே தெரியும்! பின்னே அவன் ஒரு தொழிலாளரின் உறவினன் என்றும், அவர் வீட்டில் தங்கியிருப்பதாக நடித்துப் பெரிய பெரிய திருவிளையாடல்கள் புரிந்தான் என்றும் கேள்விப்பட்டோம்.

சூழலும் நீழலும்

போலிஸ் சூழலும் நீழலும் என்னைத் தொடராதிருக்குமோ? தொடர்ந்த கதைகள் பலப்பல. யான் உணரும் முறையில் நீழல் செய்த சூழல்களும் உண்டு; உணரா முறையில் நீழல்செய்த சூழல்களும் இருக்கும். பலவற்றை ஈண்டு விரிக்கில் அவை பெருகும். ஒரு குறிப்பு ஈண்டைக்குப் போதும்.

வைதிகர் ஏமாற்றம்

ஒருநாள் ஒரு முதிய வைதிகர் என்னிடம் வந்தார். அவர் தோற்றம் கம்பீரமாயிருந்தது. அவர் வான்மீகியைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். யான் கம்பரைக் குறித்துச் சில கூறினேன். அவர் அடிக்கடி போந்து உரையாடுவது வழக்கமாகியது. வீட்டுப் பூசைக்கென்று நாடோறும் பூக்கொணருந் தொண்டையும் அம்முதியோர் ஏற்றனர். ஒருநாள் கடலோரத்தில் யான் நண்பர் குழாத்திடை இருந்தபோது, கிழவர் வடிவம் தூரத்தில் காணப்பட்டது. 'அதோ வரும் வைதிகர் இராமாயணத்தில் வல்லவர். அவரை அழைத்து வருகிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்தேன். அங்கிருந்த தேச

பக்தர் திருமலாச்சாரியார், 'அவனு? அவன் போலிஸ் ஒற்றன்' என்றார். யான் பேசாமல் அமர்ந்தேன். வைதிகர் நேரே போய்விட்டார். யான் வீடு சேர்ந்து மறுநாளை எதிர் நோக்கி நின்றேன். வைதிகர் வந்தார்; பூவைத் தந்தார். யான், 'இப்பூவை ஆண்டவன் ஏற்பானு?' என்றேன். 'என்ன' என்றார் வைதிகர். 'நேற்று என்னைப் பற்றிப் போலிஸுக்கு என்ன எழுதித் தந்தீர்?' என்று கேட்டேன். வைதிகருக்கு உதடு நடுக்குற்றது. மேலும் கீழும் பார்த்தார். 'வெளிப்படையாக உங்கள் தொழிலைச் சொல்லிப் பிழைக்கலாமே. கரவு எற்றுக்கு?' என்று எள்ளினேன். வைதிகர் வயிற்றைக் காட்டி வெளிச் சென்றார். இன்னும் எவ்வெவ் வழியில் சூழலும் நீழலும் தொடர்ந்தனவோ? எனக்கு என்ன தெரியும்?

கேடு சூழல்

அரசாங்கம் தன் கடனை ஆற்றியது. முதலாளிக் கூட்டம் தன் வழியே நின்று ஒழுகியது. புரசை, வேப்பேரி, பட்டாளம், பிரம்பூர் முதலிய வட்ட வாசிகள் தங்களால் இயன்ற அளவில் தொழிலாளர்க்குத் துணைபுரிந்தார்கள். சிற்சிலரால் சிற்சில தொழிலாள இளைஞர்க்கு முறை சோறிடப்பட்டது.பட்டம் பதவி வேடர்களில் சிலர் வாளா இடந்தனர்; சிலர் தொழிலியக்கத்துக்குக் கேடுசூழ முயன்றனர்; எங்களைப் பிடித்துக் கொடுக்கவுஞ் சூழ்ச்சி செய்தனர். அவருள் ஒருவர் கதையை மட்டும் சில சொற்களால் குறிப்பிடுதல் நல்லதென்று தோன்றுகிறது.

அவ்வொருவர் தொழிலாளர் சங்கம் போந்து போந்து தொழிலாளர் தோழராயினர். அவர்தம் தோழமை வெறும் நடிப்பே. அந்நடிப்பு வெளியாயிற்று. அவரால் ஒருநாள் இருவித ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. ஒன்று தொழிலாளர் சிலர் இரவு 11 மணிக்கு அவரிடம் போந்து அவரிடத்துள்ள வெங்காய வெடிகளை எடுத்துச் சென்று

தற்காப்புக்குப் பயன்படுத்தல் வேண்டுமென்பது; மற்றொன்று தொழிலாளர் வெடிகளை ஏந்தித் திரும்புங்கால் அவரைக் கைது செய்தல்வேண்டுமென்பது. இச்சூழ்ச்சி ஒரு குருவியால் எங்களிற் சிலர்க்கு அறிவிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர் குறித்த வேளையில் வஞ்சகர் வீட்டுக்குச் செல்லாதவாறு தடுக்கப்பட்டனர். பட்டம் பதவி வேடர்க்குக் கடவுளுண்மையில் உறுதியில்லை போலும்! பட்டம் பதவிகளைப் பெருக்கிக்கொள்ளக், காரணமின்றிப் பிறர்க்குக் கேடுசூழ இறங்குவது மனிதத் தன்மையாகுமா?

வீரத் தொண்டர்கள்

குழப்பக் காலத்தில் தொழிலாளரிடம் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் காப்பதற்கென்று அமைந்த தொண்டர் படையை நன்முறையில் நடாத்திய வீரர் சிலர். அவருள் வேதநாயகம், எஸ். நடேச முதலியார், கோ. ம. நடேச நாயகர், பொன்ரங்க முதலியார் முதலியோர் புரிந்த வீரச் செயல்கள் சுயராஜ்யக் காலத்தில் நூலாக எழுதப்படலாம்.

புயல்

தாய்ச்சங்கமாகிய சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் மீது பெரும்புயல் வீசிற்று. அப்புயல் சங்கத்தை வீழ்த்தி விடுமென்று சிலவிடங்களில் கருதப்பட்டது. சங்கம் சாய வில்லை. இலைகள் உதிர்ந்தன. பல கவடு கோடுகள் முறிந்தன. மரம் சுழன்று சுழன்றே நின்றது.

சோர்வு

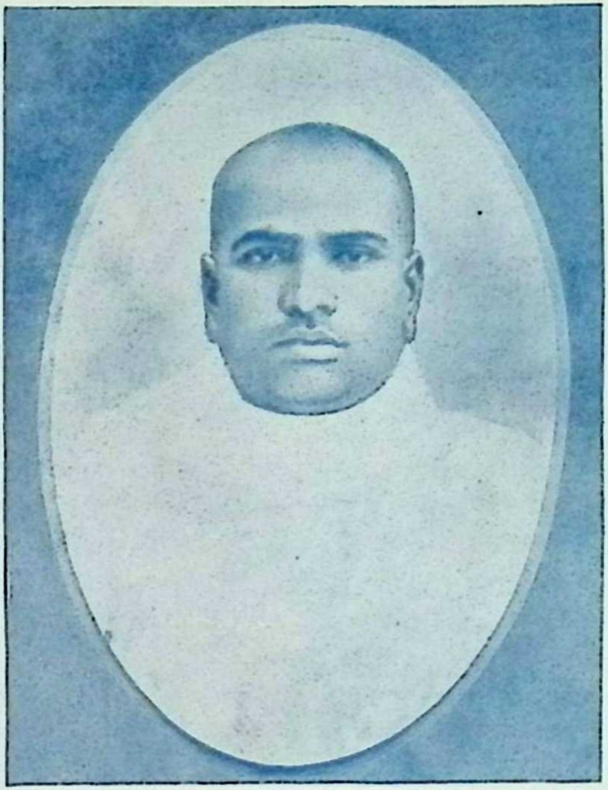
தாய்ச் சங்கத்தின் சுழற்சி மற்ற சங்கங்களைத் தாக்காமற் போகவில்லை. ஆறுமாத காலம் என் கருத்துப் பெரிதும் நெசவுத் தொழிலாளரிடமே படிந்து கிடந்தமையால் யான் பல சங்கங்களில் தலைகாட்டலும் அரிதாயிற்று. சக்கரைச் செட்டியார், இ.எல். ஐயர் முதலிய தோழர்களும் என்னுடன் நீர் நிழல்போலிருந்தார்கள். பக்கத்துள்ள எம்.

அண்ட் எஸ். எம். தொழிலாளர் சங்கத்துக்குமட்டும் சிற்சிலபோது சென்று வருவோம். சங்கங்கள் ஒருவாறு வேலை செய்யலாயின. பொதுவாக இயக்கம் சோர்வுற்றதென்றே சொல்வேன். எல்லாச் சங்கங்களையுந் தாங்கி நின்ற மத்தியச் சங்கம் மறைந்தே போயிற்று.

ஓய்வு

எனது உடல் நலம் குன்றியது. ஓய்வு தேவை என்று மருத்துவர் கூறினர். அவ்வேளையில் காங்கிரஸுக்குள் பிளவு நேர்ந்தது. அப்பிளவு தமிழ் நாட்டைக் குடைந்து குடைந்து துன்புறுத்தியது. போதிய வேலையின்றித் தொழிலாளர் சங்கத்தில் வெறுந் தலைமை வகித்தலை என் மனம் விரும்பவில்லை. சங்கத் தலைமையை ஒரு தொழிலாளர்க்கு வழங்கிச் சிலநாள் ஓய்வு பெற்றுக் காங்கிரஸ் தொண்டில் பெரும்பொழுது போக்கலாமென்று எண்ணினேன். எட்வர்ட் பார்க்கில் (20-9-1923) ஒரு கூட்டங் கூட்டி எண்ணியவாறே செய்தேன். கோ. ம. நடேச நாயகர் என்னுந் தொழிலாளர் தலைவராயினர். சங்கத்தின் தொடர்பை யான் அறவே அறுத்துக்கொள்ளத் தொழிலாளர் மனங் கொண்டாரில்லை. அதனால் நிருவாக சபையில் ஒருவனாக இருக்க இணங்கினேன்.

மற்றுமொரு பெருஞ் சங்கமாகிய எம். எஸ். எம். ரெயில்வே தொழிலாளர்சங்கத்தில் வாடியா தலைவராகவும், யான் உதவித் தலைவனாகவுமிருந்து பணி செய்து வந்தோம். வாடியா மேல்நாட்டுக்குச் சென்ற பின்னர் சென்னையில் வீசிய பெரும்புயலில் அகப்பட்ட யான் எம். எஸ். எம். தொழிலாளர் சங்கத் தொண்டில் பெரிதும் ஈடுபட்டுழைத்தல் இயலாமற் போயிற்று. ஒரு தொழிலாளரைத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்குமாறு அச் சங்கத்துக்கும் உணர்த்தினேன். அவ்வாறே அச்சங்கம் பஞ்சாட்சர

1924

ஆச்சாரி என்ற ஒரு தொழிலாளரைத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுத்தது.

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் நடேச நாயகருக்குப் பின்னே அருண்டேல் தலைவரானார்; இவரைத் தொடர்ந்து தலைவராக வந்தவர் சிவராவ். எம். எஸ். எம். ரெயில்வே தொழிலாளர் சங்கம் எங்கெங்கேயோ ஓடி ஓடி, வி. வி. கிரி தலைமையில் நின்றது.

மகாநாடு

சென்னைமாகாணத் தொழிலாளர் இரண்டாவது மகாநாடு டாக்டர் வரதராஜலு தலைமையில் (16-2-1924) கூடியது. வரவேற்புத் தலைவராயமர்ந்தவர் கோ. ம. நடேச நாயகர். அம்மகாநாட்டில் யான் நீண்டதொரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினேன். அதைக் கேட்ட தொழிலாளர் சோர்வு ஒருவாறு நீங்கிற்று. தொழிலாளர் பலர் என்னை வளைந்துகொண்டு, 'நீங்கள் மீண்டும் தலைமையேற்பது நல்லது' என்று வலியுறுத்தினர். 'நிருவாகத் தலைவனாக வருவதில் மட்டும் பயன் விளையாது. பழைய ஊக்கம் எழுதல் வேண்டும். அஃதே எனக்குத் தேவை. சேனை திரண்டால் தலைவன் தானே ஏற்படுவன். எல்லாருஞ் சங்கத்தில் சேருங்கள். யான் எப்பொழுதும் உங்கள் தொண்டன் * * * *' என்று கூறி விடைபெற்றேன்.

சின்னாள் ஓய்வு

யான் மிகச் சில நாளே ஓய்வு பெற்றேன். 'நவசக்தி' தொண்டளவில் மனம் நிற்கவில்லை. அது வேறு வேறு தொண்டையும் வேட்டது. பொதுவாகப் பல தொண்டுகளில் ஈடுபட்டேன்; சிறப்பாகக் காங்கிரஸ் தொண்டில் (1924, 25, 26) மூழ்கினேன். அந்நிலையிலும் யான் தொழிலாளர் உலகை மறப்பதில்லை. ஓய்ந்த நேரத்தில் பட்டாளம் போவேன்; சமயம் நேர்ந்தால் கூட்டத்தில் பேசுவேன்.

தளிர் அரும்பல்

அகில இந்தியத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சென்னையில் 1926-ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் வாரத்தில் கூடியது. அது பொதுவாகச் சென்னைத்தொழிலாளர்க்கு ஊக்கமூட்டிற்று. அதன் சார்பிலே எட்வர்ட் பார்க்கிலே ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடந்தது. அக்கூட்டத்தில் நெசவுத் தொழிலாளரே பெரும்பான்மையோராகச் செறிந்தனர். யானும் பேசினேன். அப்பேச்சு, சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு ஆக்கந் தேடியது. சங்கத்தின் தளிர்கள் அரும்பின; கவடு கோடுகள் வளர்ந்தன.

சக்லத்வாலா

தோழர் சாபூர்ஜி சக்லத்வாலா என்பவர் ஓர் இந்தியர். அவர் ஓர் ஆங்கில அணங்கினை மணந்து இங்கிலாந்தை உறைவிடமாகக் கொண்டவர்; பொது உடைமைக் கொள்கையினர்; பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர். தாய்நாட்டின் அரசியல் நிலையை உணர்தல்வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவர்க்கு உண்டாயிற்று. அவ்விருப்பம் அவரை இந்தியா நண்ணச் செய்தது. சக்லத்வாலாவுக்குக் காந்தியம் நஞ்சாகத் தோன்றிற்று. அஹிம்ஸையும் கதரும் அவரால் தாக்கப்பட்டன. தோழர் சென்னை சேர்ந்தபோது சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் (25-2-1927) அவரை அழைத்தது. கூட்டத்துக்கு யானுஞ் சென்றேன். சக்லத்வாலா இடி இடியென முழங்கினர். அவர் சொற்பொழிவின் முதற்பகுதி சிங்காரவேல் செட்டியாரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது; பிற்பகுதி என்னால் பெயர்க்கப்பட்டது. அவர் பேச்சின் சுருக்கமும், இடையில் யான் கிளத்திய தடையும் 'நவசக்தி'யில் (2-3-1927) வெளிவந்தன. அவைகளினின்றும் சிலவற்றை அகழ்ந்து தருகிறேன்.

"*****சென்னைக்கு வந்ததும் முதன் முதலில் தொழிலாளர் முன்பு பேசும் பேறு கிடைத்தது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பிரிட்டிஷ் தொழிற் கட்சியைச் சேர்ந்த பார்லிமெண்டு அங்கத்தவர் இன்னும் சிலர் முன்னமே உங்களிடை வந்து பேசிப் போயிருக்கிறாரென்று தலைவர் சொன்னார். நானும் தொழிற் கட்சியைச் சேர்ந்தவன்தான். ஆனால் அதைவிடைத் திவிர கொள்கைகளையுடைய பொது உடைமைக் கட்சியையும் யான் சேர்ந்தவன். நிலம், சொத்து, தொழில் முதலியவை பணக்காரர்களுக்கு லாபந் தருவதற்காகவே ஏற்பட்டனவல்லவென்பது எங்கள் கொள்கை. உடம்பை உழைத்து வேலை செய்யும் தொழிலாளரின் நல்வாழ்வுக்காகவே அவை இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் நம்புகிறோம். தொழிலாளர் படியாதவர்களாயும்,அறியாமையுள்ளவர்களாயுமிருப்பதால் அவர்கள் கல்வியறிவு பெறும்வரை தங்கள் உரிமைகளுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டுமென்று சிலர் சொல்கிறார். நாங்கள் அதற்கு மாறான நம்பிக்கையுடையவர்கள். முதலில் உரிமைகளை யளித்தால் கல்வியறிவும், முன்னேற்றமும் தாமே ஏற்படுமென்பது எங்கள் கொள்கை. பிரிட்டிஷ் தொழிலாளரும் ஒரு காலத்தில் அறியாமையில் மூழ்கியே யிருந்தார்கள். 1868-ல் அவர்கள் தொழிற்சங்க உரிமையும், அரசியல் உரிமையும் பெற்றார்கள். நான்கு வருஷத்துக்கெல்லாம் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் கல்வி தரும் கடமை அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டது. ருஷியாவில் ஸார் ஆட்சியின்கீழ் 100-க்கு 6 பேரே எழுதப், படிக்கத் தெரிந்தவர். 1917-ல் அங்கே தொழிலாளர் அரசியல் உரிமை பெற்றனர். பின்னர் ஆறு வருஷத்திற்குள் அங்கே கல்வி அதி விரைவாகப் பரவியது. இப்போது 100-க்கு 86 பேர் எழுதப், படிக்கத் தெரிந்தவராயிருக்கிறார். ஆகையினால்தான் இந்தியர் கல்வி பெறும்வரை, உரிமைபெற முடியாதென்று சொல்வோரின் கூற்று தவறு என்று பொது

உடைமைக் கட்சியிற்சேர்ந்த நாங்கள் சொல்கிறோம். சுய நலக்காரர்களும் பணக்காரர்களும் உங்களுக்குத் தாங்களாகக் கல்வியும் தரமாட்டார்கள்; உரிமையும் கொடுக்க மாட்டார்கள். முதலில் நீங்கள் பெறவேண்டுவது உரிமை. அப்போது சுயநலக்காரர்கள் உங்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய கல்வியைவிடச் சிறந்த கல்வியை நீங்களே வெகு எளிதில் பெறக்கூடும்.

தொழிலாளரும் மகாத்மாவும்

படித்த வகுப்பார் என்று கூறப்படுவோர் உங்களைப் பயமுறுத்துவர் ; உங்கள் காரியங்களை நீங்களே கவனித்துக்கொள்ள முடியாதென்று சொல்வர். இது தவறான சுயநலமுள்ள கொள்கை. தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் மட்டும் கொடுத்தால் அவர்களால் தங்கள் காரியங்களை மட்டுமன்றித் தொழிற்சாலைகளையுங்கூட அதிக திறமையாக நடத்திக்கொள்ளல் முடியும். தற்போதுள்ள சமுதாய நிலைமையின்கீழ், பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் ஓயாத - ஒழியாத யுத்தம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த யுத்தம் துப்பாக்கிகளினாலும், வெடிகுண்டுகளினாலும் நடக்கவில்லை ; ஏழைகளைப் பட்டினிபோடும் ஆயுதத்தைக்கொண்டு நடத்தப்படுகிறது. மனிதனை ஐந்து நிமிஷத்தில் கொன்றுவிடும் சாதாரண யுத்தத்தைவிட இது கொடுமையானதென்று நாங்கள் கூறுகிறோம். ஆனால் ஐரோப்பிய தேசங்களில் உள்ளதுபோல் இந்தியாவில் இந்த யுத்தம் அவ்வளவு கொடுமையாயிராதென்று காந்தி உள்பட இந்திய அரசியல் வாதிகள் பெரும்பாலோர் கூறுகிறார்.

(தூரத்திருந்த ஒருவர் :—' மகாத்மா காந்தி ' என்று சொல்லுங்கள்.)

' இவர்கள் நிலைமையைச் சரியாக உணர்ந்துகொள்ளவில்லையென்றும் இவர்கள் பணக்காரர் கட்சியில் மயங்கியிருக்கிறார்களென்றும் நாங்கள் சொல்கிறோம். '

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் :—' மகாத்மா காந்தி நீங்கலாகச் சொல்லுங்கள். '

சக்லத்வாலா :—காந்தியும் உள்படத்தான்.

இன்னும் சிலர் :—'ஒருநாளுமில்லை.' 'நீங்கள் சொல்வது முற்றுந் தவறு.'

திரு. வி. க :—மகாத்மா காந்தி பாரமார்த்திகப் பொது உடைமைக் கட்சியினர். அவரது உள்ளக்கிடக்கையை நீங்கள் இன்னும் நன்கு உணரவில்லை.

தொழிலாளரின் பரிதாப நிலை

சக்லத்வாலா :—'இங்குள்ள நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்ததில், இந்தியாவிலுள்ள ஏழைகட்கு இழைக்கப் படும் கொடுமையானது ஐரோப்பாவிலுள்ளதைவிட நூறு மடங்கு கேவலமாயிருக்கிறதென்னும் முடிவுக்கு நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். இரண்டு உதாரணங்கள் சொல்கிறேன். இந்தியத் தொழிலாளர்களாகிய நீங்கள் நெருக்கமான குடிசைகளில் வசிக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு வைத்திய வசதிகள் இல்லை; வீட்டில் சாமான்கள் இல்லை. உங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஒருவித சௌகரியமுமில்லை. இப்போது முதலாளிகளின் வாழ்வு முறையைப்பாருங்கள். அவர்கள் அரண்மனைகளில் வசிக்கிறார்கள்; மோட்டார் ஊர்திகளில் செல்கிறார்கள்; சுகபோகங்களில் புரளுகிறார்கள். ஐரோப்பிய நாடுகளில் பணக்காரர்கள் வாழ்வுக்கும், ஏழைகள் வாழ்வுக்கும் இவ்வளவு பெரிய வேற்றுமை கிடையாது. அந்நாடுகளில் தொழிலாளிக்குக் குறைந்த சம்பளம் தினம் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாயாகும். சிலர் நாள் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாயும் 20 ரூபாயுங்கூட சம்பளம் பெறுகிறார். ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் தனி வீடு உண்டு; வைத்திய வசதி உண்டு. குழந்தைகளுக்குக் கல்வியுண்டு. தொழிலாளிக்கு வேலை அகப்படாதபோது அரசாங்கம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறது. அவ்வுபகாரச் சம்பளம் நீங்கள் பெறும் கூலியைவிட அதிகமானது. எனவே, ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் நடக்கும் யுத்தம் ஐரோப்பாவை விட இந்தியாவில் கொடுமையானதன்றோ?

' இன்னேர் உதாரணம் சொல்கிறேன்: ஐரோப்பாவில் முதலாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களில் 1000-க்கு 60 விதம் குழந்தைகள் இறந்துபோகின்றன. தொழிலாளர் குழந்தைகளோ 1000-க்கு 100 விதம் இறந்துபோகின்றன. ஆனால் இந்தியாவிலுள்ள வேற்றுமை இதைவிட மகா கொடியது. இங்கே முதலாளிகளின் குழந்தைகள் 1000-க்கு 86 விதம் மரணமடைகையில், தொழிலாளர் குழந்தைகள் பம்பாயில் 1000-க்கு 800 விதம் சாகின்றன.

' இந்தச் சொல்லமுடியாத கொடுமையை நிறுத்த முடியாவிட்டால் உண்மையுள்ள அரசியல் வாதிகள் ஆலைகளையெல்லாம் மூடிவிடும்படி சொல்லவேண்டும். இந்திய அரசியல்கட்சியினர் தொழிலாளர் பக்கம்நின்று, தொழிலாளர் ஆதரவையும் பெற்றால் வலிமையுள்ள கட்சியினராவர். ஏகாதிபத்திய இராணுவ பலத்தை எதிர்ப்பதற்கு வெறும அரசியல் கட்சியால்மட்டும் ஆகாதென்பதும், அமைப்புப் பெற்ற தொழிலாளர் இயக்க பலம் அவசியமென்பதும் ருஷியா, துருக்கி, மெக்ஸிகோ, சினம் இவ்விடங்களில் விளங்கியிருக்கின்றன.

இரட்டை இயக்கமும் பயன்படும்!

' தொழிலாளர் தமக்குப் பலம் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமானால் தொழிற் சங்கங்களில் சேரவேண்டும்; மத விஷயங்களைப் பார்க்கிலும் சங்க விஷயங்களில் அதிக உண்மையுடன் இருக்கவேண்டும். உங்களில் சங்கங்களைச் சேராதவர்கள் எல்லாத் தொழிலாளருக்கும் தீமை செய்கிறார்கள். அவர்கள் மனைவி மக்களின் துன்பமெல்லாம் சங்கங்களைச் சேராதவர்களின் தலையிலேயே சேரும். நீங்கள் சங்கங்களில் சேர்வதுமட்டும் போதாது. இராமங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ளோருக்கு, முதலில் தொழிற்சங்கத்தில் சேராமல் தொழிற்சாலையில் வேலைக்குப் போகக்கூடாதென்று சொல்லிக் கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும். உங்கள் எஜமானர்கள் உங்களை ஆலைகளிலிருந்து துரத்தும்போது நீங்கள் கிராமங்களுக்கே போக.

வேண்டியிருக்கும். கிராமத்து நண்பர்கள் உங்களை மாதக் கணக்காக ஆதரிக்கும்படி நேரிடும். அத்தகைய பெரிய போராட்டம் எழும்போது, காந்தியின் ஜனநாயக இயக்கம் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பாயிருக்கும் என்று நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.—'

(இச்சமயத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருந்த திரு. வி. க. முதலியார், 'ரொம்ப சந்தோஷம், மிஸ்டர் சக்லத்வாலா!' என்று கூறிக் கைகுலுக்கினார். கர கோஷம்.)

சக்லத்வாலா :—' இவ்வாறு செய்து நீங்கள் உங்கள் சங்கங்களைப் பலப்படுத்தினால் மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளில உங்களுடைய சம்பளம் உயரும். வறுமையும் நோயும் உங்களைவிட்டகலும். வெறும் அரசியல் கட்சிகளைவிட அப்போது நீங்கள் அதிக அரசியல் வலிமை படைத்தவர்களா யிருப்பீர்கள். நீங்கள் அரசியல் தலைவர்களின் பகைவர்களாயிருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. தொழிற் சங்கமானது நேராக அரசியலில் ஈடுபடாவிட்டாலும், தொழிற்சங்க அங்கத்தவருக்கு அவ்வுரிமை உண்டு. இந்தியாவிலுள்ள தொழிலாளர் எல்லாரும் ஒரேயடியாகத் தொழிற் சங்கங்களைச் சேர்ந்து, பின்னர் அரசியலில் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பகிரங்கமாகவும் தைரியமாகவும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்றே நான் விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் தலைவர்களும், தொழிலாளர்களாகிய உங்களுக்குப் பண உதவி செய்வதும், உங்களுடைய நன்மையை நாடும் சட்டங்களைச் செய்வதும், மற்ற வழிகளில் உங்களைப் பாதுகாப்பதும் தங்கள் கடமையென்பதை உணரவேண்டும். ஐரோப்பாவிலும் கிரேட் பிரிட்டனிலுமுள்ள தொழிலாளரின் கோரிக்கைகள் அங்குள்ள முதலாளிகளுக்குப் பிடியாத படியால், அவர்கள் அடுத்த 3, 4 வருஷங்களில் இந்தியாவுக்கு வந்து தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த விரும்பக் கூடும். அத்தகைய அபாயம் ஏற்படுவதற்கு முன் இப்போதே ஏகாதிபத்திய வர்க்கத்தையும் முதலாளி வர்க்கத்

தையும் எதிர்க்கும் ஒரு பெரிய இயக்கத்தைத் தொடங்கும்படி எல்லாத் தலைவர்களையும் யான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். உங்களைத் தொழிற்சங்கங்களில் சேரும்படியும், உங்களுடைய சங்கத்தின் மூலமாகவன்றித் தொழிற்சாலைக்கு யாரும் வரக்கூடாதென்று கிராமங்களில் பிரசாரம் செய்யும்படியும் கடைசியாக ஒருமுறை கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். (கரகோஷம்.)

நன்றி கூறல்

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் வந்தனங் கூறுகையில் சக்லத்வாலாவின் கொள்கையில் தமக்குக் கருத்து வேற்றுமையில்லை என்றும், ஆனால் அவர் காந்தியடிகள் கொள்கையைத் தவறாக உணர்ந்து கூறுகிறாரென்றும், பொது உடைமைக் கட்சியின் அடிப்படையான கொள்கையை மகாத்மா காந்தியின் கதர் இயக்கம் அநுஷ்டானத்தில் கொண்டு வருவதாகுமென்றும், மகாத்மாவைப்பற்றி அவர் கூறிய கருத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதென்றும், மகாத்மாவின் கொள்கைகளையும், வாழ்க்கை நெறியையும் அவர் நன்கு தெரிந்துகொள்ளவில்லையென்றும், மகாத்மா காந்தி ஏழைகளின் நண்பராயிருப்பதுடன், ஏழையிலும் ஏழையின் வாழ்வு நடாத்துகிறாரென்றும், சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்துக்குப் போய்ப் பார்த்திருந்தால் தோழருக்கு இது புலனாகியிருக்குமென்றும், மகாத்மாவும் சக்லத்வாலாவும் சேர்ந்து வேலைசெய்தால் இந்தியாவின் விடுதலை நெருங்கிவிடுமென்றும் குறிப்பிட்டார்.

மன்னிப்பு

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் ஓர் ஆண்டுவிழாவில் (31-4-1927) தலைமை வகிக்கத் திவான்பகதூர் கேசவப் பிள்ளை இசைந்தனர். ஆனால் அவர் வருகை எப்படியோ தடைபட்டது. ஆண்டுவிழாக் கூட்டம் என்னைத் தலைமை தாங்கச் செய்தது. அன்று யான் நிகழ்த்திய முன்னுரை

தொழிலாளர்க்குள் கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணிற்று; பழைய கருங்காலிகட்கும் நல்லுணர்வு பிறப்பித்தது. கூட்டம் முடிந்ததும் அவரெல்லாரும் என்னைச் சூழ்ந்து, 'எங்களை மன்னிக்கவேண்டும்' என்று முறையிட்டனர். 'மன்னிப்பா? போனது போச்சு; இனியாவது நீங்கள் சங்கத்தில் சேர்ந்து நலம் பெறுங்கள்' என்று அறிவுறுத்தினேன்.

காங்கிரஸும் தொழிலாளரும்

1927-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் நகரசபைத் தேர்தல் நடந்தது. பிரம்பூர் வட்டத்துக்குக் காங்கிரஸ் சார்பிலே பக்தவத்சலு நாயுடு நிறுத்தப்பட்டார்; தொழிலாளர் சார்பிலே செல்வபதி செட்டியார் நிறுத்தப்பட்டார். எனது நிலை இரங்கத்தக்கதாகியது. இப்படிப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் - அப்படிப் பார்த்தால் தொழிலாளர். என்செய்வேன்! இருதலைக்கொள்ளி எறும்பானேன். அப்பொழுது யான் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் நிருவாகத்தினின்றும் விலகிநின்ற காலமாதலால், என்மீது சிலர்க்கு ஐயம் பிறந்தது. என்னைக் கலவாமலே தொழிலாளர் சங்கக் காரியக் கூட்டம் செட்டியாரை நிறுத்தியது. காங்கிரஸ் எளிதாக விட்டுக்கொடுத்திருக்கலாம். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும் யானும் சமாதானங் காண எவ்வளவோ முயன்றோம். காங்கிரஸ் சார்பில் பிடிவாதம் வலுத்தது. காங்கிரஸ்காரர் சிலர் தொழிலாளரை இழிவாகவும் பேசினர். காங்கிரஸ் தோல்வியுறுமென்று பக்தவத்சலு நாயுடுவுக்கு எவ்வளவோ விளக்கி விளக்கிக் காட்டினேன். அவர் என் உரைக்குச் செவிசாய்த்தாரில்லை. செல்வபதியை ஆதரிப்பது எனது கடனாகியது. வெற்றி தொழிலாளர்க்கே கிடைத்தது. அவ்வெற்றி அவ்வட்டத்தில் பலவிதப் பிளவையும் பிரிவையும் பிணக்கையும் படிப்படியே ஈன்று வரலாயிற்று.

அங்கீகாரம்

1926-ம் ஆண்டு நிறைவேறிய தொழிற் சட்டப்படி சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டது. அதையொட்டி 1932-ம் ஆண்டில் சங்கம் முதலாளிகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அங்கிகாரத்தைக் குறித்துப் பேச பின்னி கம்பெனியில் அப்பொழுது தலைமை வகித்திருந்த கே துரையையும் என்னையும் வாவல்லா வேங்கடேசுவர சாஸ்திரிலு சந்திக்கச் செய்தனர். அங்கிகாரத்தைப்பற்றி என் கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவே கே விரும்பினர். 'இப்பொழுது யான் தலைவனாக இல்லை. நிருவாகக் கூட்டத்தில் என் பெயர்மட்டுங் கிடந்துவருகிறது. சமயம் நேரும்போதெல்லாம் சங்கம்போந்து எனது கடனையாற்றி வருகிறேன். காரியக்கூட்டத்தில் யான் பெரிதுங் கலந்துகொள்வதில்லை. என் கருத்து அநாவசியம்' என்று சொன்னேன். கே துரை, "எவர் தலைவராக வந்தாலும் போனாலும் வாடியாவுக்கும் உமக்கும் ஒருவிதச் செல்வாக்குத் தொழிலாளரிடை இருத்தல் உண்மை. யான் சங்கத்தை அங்கிகரித்த பின்னை, 'அங்கிகாரத்தால் நலன் விளையாது' என்று பொதுக்கூட்டத்தில் நீங்கள் பேசினால் தொழிலாளர் அங்கிகாரத்தை உடைக்க முயலினும் முயல்வர். ஆதலின் உங்கள் கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்" என்றார். 'அங்கிகாரத்தால் நலன் விளையாதென்பது எனது ஊகம். அங்கிகாரத்துக்கென்று இப்பொழுதுள்ள காரியக்கூட்டஞ் செய்துள்ள பகிரத முயற்சியை யான் அறிவேன். அம் முயற்சிக்குக் கேடு சூழமாட்டேன். அதற்கொரு வாய்ப்பளித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்பது என் கருத்து' என்று உரைத்தேன். 'இவ்வாரத்தில் பொதுக்கூட்டங் கூடும். அதில் உங்கள் கருத்தை வெளியிடுவீர்களென்று நம்புகிறேன்' என்றார் கே துரை. யான் விடைபெற்றுத் திரும்பினேன். காரியக்கூட்டத்தினின்றும் அழைப்பு வந்

தது. பொதுக்கூட்டத்தில் என் கருத்தை வெளியிட்டேன். காரியக்கூட்டத்துக்கு மகிழ்ச்சிபிறந்தது. பின்னே அநுபவத்தில் நன்மை விளைந்ததென்று தெரியவில்லை.

அன்பும் நிலயமும்

1931-ம் ஆண்டு சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் தனக்கென்று ஒரு கட்டிடம் எழுப்பியது. அதற்குக் கால்கோள்விழா என்னால் செய்யப்பட்டது; திறப்பு விழா திவான்பகதூர் கேசவப் பிள்ளையால் நிகழ்த்தப்பட்டது. பெயர் 'செல்வபதி-இராமாநுஜ நிலயம்.' உச்சியில் வாடியாவின் முகவுருவப் பொலிவு. இவ்வாறு சங்கங் கண்ட ஐவர் மீதுள்ள அன்பைத் தொழிலாளர் புலப்படுத்தினர்.

புது வரவு

புதுப்புதுத் தலைவர் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் சேர்ந்தனர். அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் வி. எம். இராமசாமி முதலியார், பாசுதேவ், மணி கோடீசுர முதலியார், டி. எம். பார்த்தசாரதி முதலியோர். பழமை புதுமையுடன் நன்கு ஒட்டவில்லை. அதனால் தலைவர்களுக்குள் ஒற்றுமை உண்டாகவில்லை; சங்கங்களின் ஒருமைப்பாடும் ஆக்கம் பெறவில்லை. சில இடங்களில் தலைவர்கள் பூசலும் சங்கங்கள் பிணக்கும் வலுத்தன. பல சங்கங்கள் வெறும் பெயருக்கே கடனாற்றி வந்தன.

மீண்டும் மத்தியச் சங்கம்

ஒருநாள் பழந் தலைவர் சிலரும் புதுத் தலைவர் சிலரும் என்னைக் கண்டனர்; கண்டு நிலைமையை விளக்கினர்; மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பெற்ற மத்தியச் சங்கத்தில் தலைமை ஏற்றல் வேண்டுமென்று என்னை வலியுறுத்தினர். தலைமைப் பொறுப்பு எற்றுக்கு என்று யான் ஆழச் சிந்தித்து மறுத்து வந்தேன். பின்னே வலியுறுத்தல் அதிகமாயிற்று. இசையலானேன். 1931-ம் ஆண்டில் யான் தலைவனாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டேன். புதுச்சங்கம் பழைய சங்கம்

போல மதர்த்தெழவில்லை. தலைவர்கள் உடலளவில் ஒற்றுமை காட்டினார்கள்; சங்கங்களும் அப்படியே. மன ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை. இதை யான் நன்கு உணர்ந்தேன். வேற்றுமைக்குக் காரணமென்னை? நகர சபைத் தேர்தல், சட்டசபைத் தேர்தல், ஜினிவா செல்கை முதலியவற்றையொட்டிய போட்டியும் போராட்டமுமாகும். போட்டியும் போராட்டமும் தலைவர்களைப் பிரித்தன; சங்கங்களைப் பிளந்தன. விட்டுக்கொடுக்கும் அறத்தை யான் எத்தனையோ முறை அறிவுறுத்திப் பார்த்தேன். பயன் விளைவதுபோல் தோன்றும்; பின்னே உருவெளியாகும். சுத்த சுயராஜ்யம் வரும் வரை எத்தேர்தலிலும் ஈடுபடலாகாது என்னும் எனது கொள்கையை விளக்கி வந்தேன். தேர்தலுக்கென்று சங்கங்களில் சேரும் மனமுடையார்க்கு என் விளக்கம் என் செய்யும்?

சிறுகல்

மத்தியச் சங்கத்தில் யான் ஓராண்டே தலைமை ஏற்று நின்றேன். மறு ஆண்டு தலைமை ஏற்க யான் ஒருப்படவில்லை. ஆர். சபாபதி என்னும் தொழிலாளர் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். ஒற்றுமைக்கு அவர் பெருமுயற்சி செய்தார். பயன் விளையவில்லை. மத்தியச் சங்கம் படிப்படியே சிறுகலாயிற்று.

தொண்டு நிகழ்ச்சி

பல வேலைகளிடையும் தொழிலாளர் சங்கங்களின் அழைப்புக்கு மட்டும் யான் இணங்கியே தீர்வன். தொழிலாளர் சங்கங்கள் என் தலைமையையோ திறப்பையோ கொடியேற்றலையோ விரும்பும். அவ்விருப்பம் நிறைவேற்றப்படும். நாகை தென்னிந்திய ரெயில்வே தொழிலாளர் சங்கம், 'சுதேசமித்திரன்' தொழிலாளர் சங்கம், மண்ணெண்ணெய் தொழிலாளர் சங்கம், பிரம்பூர் ஓர்க்ஷாப் சங்கம் முதலியவற்றின் ஆண்டு விழாக்களில் என் தொண்டு நிகழ்ந்தது.

வேலூரில்

நெருக்கடியான நேரத்தில் வட ஆர்க்காட்டுத் தொழிலாளர் மகாநாடு வி.எம்.இராமசாமிமுதலியார், எ.குப்புசாமி, வி.எம். உபயுதுல்லா முதலியோர் முயற்சியால் (10-9-1933) வேலூர் டவுன் ஹாலில் கூட்டப்பட்டது. அம்மகா நாடு என் தலைமையில் நடைபெற்றது. அதைத் திறந்துவைத்தவர் வி. வி. கிரி. மகா நாட்டைச் சிறப்பிக்க அழைக்கப்பட்டவர் கே. பாஷ்யம், சத்தியமூர்த்தி முதலியோர். அந்நாளில் வி. டி. அரங்கசாமி ஐயங்காரைத் தலைவராகக்கொண்ட *வேலூர் நகரசபை எங்கள் நால்வர்க்கும் தனித்

---

* **WELCOME ADDRESS**

TO

Sriman T. V. KALYANASUNDARA MUDALIAR

MADRAS

Dear Sir,

We, the Chairman and the members of the Municipal Council, Vellore, have great pleasure in extending to you a hearty welcome in our midst this morning.

We have been closely watching with keen interest and sympathy your varied public activities since several years past and our firm conviction continues to be that you are a patriot of the first order and that to whatever channels you devote your energies and enthusiasm, you have in mind the national regeneration of our Motherland as your goal.

We remember with gratitude the eminent services you have done in the past with great personal sacrifice in strengthening the national movement of the Country and your then eloquent and lucid publice utterances in our mother-tongue still ring in our ears as masterful contribution to the Tamil literature to be read and re-read and emulated by every well wisher of the Country.

Your devotion to the cause of the poor and toiling millions is unrivalled. You have long been connected with the Trade Union movement in the Presidency and it is, we believe, no exaggeration to say that the status and the position which this body has now gained is due largely to the sustained valuable services rendered

தனியே நன்மொழி பகர்ந்தது. நவாப் அப்துல் ஹக்கீமின் தலைமை பூண்ட †வட ஆர்க்காடு ஜில்லா போர்டு கிரிக்கும் எனக்கும் நன்மொழி நவின்றது. மகா நாட்டில்

---

by you with unabated enthusiasm and love towards that cause. The mantle of the Presidentship of the District Labour Conference which begins its sessions to-day has therefore rightly fallen on your shoulders, and we hope that under your guidance the Conference will have an eventful success this year.

In these days of degeneration of our mother-tongue, we rejoice to find in you a Tamil scholar of the first rank with rare powers of exposition of our classical literature. With your facile pen and gift of expression, you have been doing invaluable services to the Country in bringing home to the youths the beauties of our ancient language.

May the Almighty grant you many more years of healthy and prosperous life.

We remain, Dear Sir,
Yours sincerely,

Vellore 10-9-1933 } CHAIRMAN & MEMBERS OF THE MUNICIPAL COUNCIL, *Vellore.*

---

†Messrs. **T. V. KALYANASUNDARA MUDALIAR Avl.,** *Journalist, Madras.*

AND

V. V. GIRI Avargal, *Barrister at law, Madras.*

Dear Sirs,

We deem it a great honour to welcome you to this District and present you with an address on behalf of the District Board. Both of you are so intimately connected with the development of the Trade Union Movement in this Presidency, that it is in the fitness of things that the first of you have been chosen for the honour of presiding over and that the second of you for opening the labour conference today.

You, Mr. Kalyanasundara Mudaliar, have had the unique privilege of being one of the pioneers of the labour movement of this country and one who have been prominently connected with all national movement of this Presidency. Your transparent patriotism and selfless devotion to the cause of the poor have won for you a name, which conduces ideas of piety, sacrifice,

பல தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. அவைகளுள் ஒன்று மாமண்டூர் உழவர்களின் வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றியது.

உழவர் வேலை நிறுத்தம்

அவ்வேலை நிறுத்தம் நாட்டுக்குப் புதியது. உழவர் ஒருமைப்பாடு நிலக் கிழவரைத் திணறச்செய்தது. செல்வர் சிலரது அட்டூழியம் வரம்பு கடந்து ஓடியது. அவ்வேலை நிறுத்தம் ஜில்லாவையே குலுக்கியது. நிலைமையை ஆராய்ந்து உண்மை கண்டு முடிவு செய்யும் பொறுப்பை மகா நாடு வி. எம். இராமசாமி முதலியார்க்கும், வி. வி. கிரிக்கும், எனக்கும் வழங்கியது.

சோற்றுக் கட்சி

நாங்கள் சிலநாட் கழித்து (19-9-1933) மாமண்டூர் போந்தோம்; நிலைமையை ஆராய்ந்தோம். பகல் உணவு நேரம் வந்தது. உணவு இரு சார்பிலும் சித்தஞ் செய்யப் பட்டது. எங்களை அவரும் அழைத்தனர்; இவரும் அழைத்

---

devotion and service in the minds of the several millions of the Tamil land. Your learning and research have won for you a permanent place in the nich of Tamil Literature.

In spite of your poor health, you have never missed an opportunity to popularise and spread the cause of Tamil and of the truths contained in its sacred books. As the Editor of Desa Bakthan and Navasakthi you have indicated the cause of nationalism with unfringing courage and devotion. It is a matter of peculiar gratification that we can count you as one of our District men in view of the very many intimate connections of interest and men that you have in this district.

May Almighty give you long life and good health to continue the cause which you have espoused on behalf of the poor and the mother land. * * *

Vellore
10th September 1933

THE PRESIDENT & MEMBERS OF THE DISTRICT BOARD, *North Arcot.*

தனர். நாங்கள் என் செய்வோம்! இரு சார்பினர் உணவும் நாங்கள் தங்கிய இடத்துக்கு வருதல் நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தோம். அப்படியே உணவுகள் வந்தன. இரண்டையுங் கலந்து நாங்கள் சாப்பிட்டோம். உணவுக் கட்சியும் மா மன்றுரில் காட்சியளித்தது. சில காலம் கடந்த பின்னை அவ்வூர் சமாதானங் கண்டது.

மீண்டுந் தலைமை

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் உதவித் தலைவனாகவும் தலைவனாகவுமிருந்து பணி செய்தேன்; பின்னே நிருவாகக் கூட்டத்தில் ஒருவனாக இருந்து ஒரே வழியில் தொண்டுசெய்து வந்தேன். மீண்டும் என்னைத் தலைவனாக்குதல் வேண்டுமென்ற விருப்பம் அடிக்கடி தொழிலாளரிடைத் தோன்றும். அதற்கு யான் இணங்குவதில்லை. *அங்கிலையில் யான் மீண்டும் 1935-ம் ஆண்டில் தலைவனாகும் நெருக்கு ஏற்பட்டது. நெருக்கு என்னை மீண்டும் தலைவனாக்கியது.

---

*"சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தலைமை வகித்தவர்கள் பெயர்களும், காரியதரிசிகள் பெயர்களும் வருமாறு:—

தலைவர்கள்:

பி. பி. வாடியா (எப்ரல் 1918 - ஜனவரி 1921)
திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் (1921—செப்டம்பர் 1923)
கோ. ம. நடேச நாயகர் - தொழிலாளர் (6 மாதம்)
டாக்டர் ஜி. எஸ். அருண்டேல் (1924—1926)
பி. சிவராவ் (1926—1935)
திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் (1935—1943)

காரியதரிசிகள்:

ஜி. செல்வபதி செட்டியார்
ஜி. இராமாஞ்சலு நாயுடு"

—சென்னைத் தொழிலாளர் வெள்ளிவிழா அறிக்கை (1943).

வகுப்பு

அப்பொழுது பலதிறத் தொண்டுகள் என்னைச் சூழ்ந்து நிற்கவில்லை. பெரும்பொழுதைச் சங்கத்துக்கென்று போக்கும் வாய்ப்புங் கிடைத்தது. யான் அடிக்கடி சங்கம் போந்து பேசிப் பேசித் தொழிலாளர்க்கு ஊக்கமூட்டினேன். தொழிலாளர்க்குள் எழுச்சி பிறந்தது. இம்முறை யான் ஆக்க வேலைகளில் பெரிதுங் கருத்துச் செலுத்தினேன். அவைகளில் ஒன்று வகுப்பமைப்பு. வகுப்பில் உலகில் தொழிலாளர் இயக்கம் தோன்றி வளர்ந்தவிதங்கள் விளக்கப்பட்டன. லெனின் வரலாறும் போதனையும், ருஷ்யப் புரட்சியும் போதிக்கப்பட்டன; காரல் மார்க்ஸ் சரித்திரம் தொடங்கப்பட்டது.

தேர்தலும் பிறவும்

அவ்வேளையில் நகரசபைத் தேர்தல் வந்தது. அத்தேர்தல் தொழிலாளர்க்குள் பிளவை உண்டுபண்ணிற்று. அப்பிளவு தொழிலாளர்க்குள் சில கட்சிகளைத் தோற்றுவித்தது. அவைகளுள் இங்கே குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று சமதர்மத்தை ஆதரிப்பது; மற்றொன்று அதை அநாதரவு செய்வது. கட்சிகள் தொழிலாளர்க்குள்ளே உலவி நிற்கும். அவை என்னை அணுகுவதில்லை; காரியதரிசிகளை அணுகி அணுகித் திருவிளையாடல் புரியும். யான் பயின்ற இராஜ தந்திர வித்தை என்னளவிலேயே நின்றிருந்தது. அதைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியதே இல்லை. இப்பொழுது அவ்வித்தை பயன்படும் நிலைமை ஏற்பட்டது. இல்லையேல் காரியதரிசிகளும் கட்சிக்காரர்களும் வெளிப்படையாகப் பிணங்கிப் போர் புரிந்திருப்பார்கள். போர் வெளிப்படையாக நிகழாதவாறு எனது இராஜ தந்திரங் காத்தே வந்தது.

கதவடைப்பும் வேலைநிறுத்தமும் உயிர்த்தெழல்

1921-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னே ஒடுக்கமுற்றிருந்த கதவடைப்புக்களும் வேலைநிறுத்தங்களும் மீண்டும் உயிர்த்

தெழுந்தன; உயிர்த்தெழுந்து நடக்கலாயின; நடந்து நடந்து பழகலாயின. அவைகளுள் இரண்டொன்றைக் குறித்தல் சாலும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சியில்

1937-ம் ஆண்டில் மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி மலர்ந்தது. அம்மலரில் காங்கிரஸ் அமைச்ச வண்டுகள் பாண் மிழற்றின. முதல் வண்டு சக்கரவர்த்தி இராஜ கோபாலாச்சாரியார்; தொழில் வண்டு வி. வி. கிரி. காங் கிரஸ் ஆட்சியின் தொடக்கத்தில் பக்கிங்காம் - கர்நாட்டிக் மில்லில் ஒரு பகுதியில் நேர்ந்த கதவடைப்பு வேலைநிறுத்த மாகப் பெருகிற்று. சூளைப் பட்டாளத்தில் கூட்டங்கள் கூடாதவாறு தடை கிடத்தப்பட்டது. அதனால் சிந்தா திரிப்பேட்டை நேப்பியர் பார்க்கில் கூட்டங்கள் கூடும். முதல் கூட்டத்தில் யான்,

'1921-ம் ஆண்டு என் நினைவுக்கு வருகிறது. உங்கட்கும் அது நினைவிலுறும். 1921-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னே தொழிலாளர் இயக்கம் சோர்ந்துவிட்டது என்று சில விடங்களில் பேசப்பட்டது. இனி அப்பேச்சுக்கு இடம் உண்டா? லார்ட் வில்லிங்டன் தொழிலாளர் இயக்கத்தை ஒடுக்க எவ்வெவ்வழியில் முயன்றார்? இப்பொழுது அவர் எங்கே இருக்கிறார்? யான் மீண்டும் உங்களிடைத் தலைமை பூண்டு நிற்கிறேன். சங்கத்தை நிர்மூலப்படுத்து தற்கென்று தோன்றிய போட்டிச் சங்கங்கள் எங்கே? அவைகள் என்ன செய்கின்றன? தொழிலாளர் சக்தியை ஒடுக்கவல்ல வேறொரு சக்தி இவ்வுலகில் இல்லை. உங்கள் சக்தியை நீங்கள் உணராமலிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அதை நன்கு உணர்ந்து நடக்கும் நாளே உலக விடுதலை நாளாகும். 1921-ம் ஆண்டில் நமக்கு வெற்றி விளையவில்லை என்று புற உலகங் கூறும். ஆனால் நுண்மையுலகில் வெற்றியே விளைந்தது. தொழில் சட்டம் தோன்றியதையும், சங்கத்தை அங்கீகரிக்க முதலாளி இணங்கியதையும்

நினைந்துபாருங்கள். நீங்கள் முன்னே எவ்வளவு சம்பளம் பெற்றீர்கள்? எவ்வளவு நேரம் வேலை செய்தீர்கள்? இப்பொழுது எவ்வளவு சம்பளம் பெறுகிறீர்கள்? எவ்வளவு நேரம் வேலை செய்கிறீர்கள்? நினையுங்கள்; கூர்ந்து நினையுங்கள். தொழிலாளர் உலகில் தோல்வியே கிடையாது. தோல்வியென்பது வெறும் கானற்சலம். தோல்வியிலே வெற்றி மறைந்து நிற்பதை நீங்கள் தெளிந்து கொள்வீர்களாக. 1921-ம் ஆண்டு நிலைமை மீண்டும் நேருமோ என்ற அச்சம் உங்களுக்கு வேண்டாம். அக்காலத்தில் நடைபெற்றது வில்லிங்டன் ஆட்சி. இக்காலத்தில் நடைபெறுவது காங்கிரஸ் ஆட்சி. காங்கிரஸ் ஆட்சி என்று நாம் தலைவிரித்து ஆடலாகாது. காங்கிரஸ் இன்னும் முற்றும் தொழிலாளர் வயப்படவில்லை. அது முதலாளியினின்றும் இன்னும் விடுதலை பெறவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி தொழிலாளர்மீது பாயப்புகினும் புகும். எதற்கும் நாம் சித்தமா யிருத்தல்வேண்டும். உங்கட்கு வெற்றி விளைக்கவல்லது உங்கள் ஒருமைப்பாடு. ஒற்றுமையாயிருங்கள். உங்கட்கு வெற்றி உண்டாகும்'

என்ற கருத்துக்களை வாரி வாரி இறைத்துத் தொழிலாளர்க்கு ஊக்கம் ஊட்டினேன். முடிவில் தொழிலாளர் சார்பில் வெற்றியே விளைந்தது. அவ்வேலை நிறுத்த நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்றை இங்கே பொறிக்க மனம் விரும்புகிறது. அஃது எது?

ஒரு நிகழ்ச்சி

' வி. வி. கிரி தொழிலாளர் தோழர். அவர்தம் தோழமையே அவரை அமைச்சராக்கியது. வேலை நிறுத்த வேளையில் அவரை அடிக்கடி கண்டேவந்தோம். அவர் அன்புடன் எங்களிடம் பேசுவர். ஒரு நாள் என்ன நினைந்தோ தொழிலாளர் தம்மைப் பார்க்குமாறு காரியதரிசிகள் வாயிலாகத் தோழர் கிரி சொல்லியனுப்பினர். அஃது எனக்குத் தெரியாது. யான் அன்று கூட்டத்தில் பேச நேப்பியர் பார்க்

நோக்கினேன். வழியில் கூட்டங் கூட்டமாகத் தொழிலாளர் நடந்து செல்வதைப் பார்த்தேன்; விசாரணை செய்தேன்; உண்மை உணர்ந்தேன். கூட்டத்துடன் தொடரவும் மனம் எழவில்லை. அந்நேரத்தில் என் நெஞ்சம், 'கிரி தொழிலாளர் தோழர். அவர் ஒருவர். மோட்டாரில் போந்து தொழிலாளரைக் கண்டு பேசிச் செல்லலாம். ஏழைமக்களை எற்றுக்கு வெயிலில் வீட்டுக்கு அழைத்தல்வேண்டும்? பதவியின் வீறு போலும்' என்று நினைந்தது. என் எண்ணம் கிரிமீது நடந்ததில்லை; அவர் பதவிமீதே நடந்தது.

முதல் அமைச்சர் பிடிவாதம்

1921-ம் ஆண்டு வேலை நிறுத்த வீழ்ச்சியை ஓர் ஏதுவாகக்கொண்டு சங்கம் மீண்டும் உயிர்த்தெழாதவாறு தடுக்கத் தொழிலாளர் 'நலம் நாடுங் குழு' என்றோர் அமைப்பு மில்லுக்கள் காணப்பட்டது. அதன் தலைவர் மில் மானேஜிங் டைரெக்டர். இது குறித்து இங்கே விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. அக்குழுவின் முதலாண்டு விழா லார்ட் வில்லிங்டன் தலைமையில் நடைபெற்றது. ஒவ்வோராண்டும் விழா பிறபோக்கர் ஒவ்வொருவர் தலைமையில் நடக்கும். காங்கிரஸ்காரர் ஒருவரையாவது அக்குழு அழைத்ததில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை அமைந்த ஆண்டிலே முதலமைச்சர் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் அக்குழுவின் விழாவில் தலைமை வகிக்க இசைந்தனரென்ற செய்தி பத்திரிகைகளில் வெளியாயிற்று. அச்செய்தி இந்தியத் தொழில் உலகையே திடுக்கிடச் செய்தது. இராஜகோபாலாச்சாரியார் விழாவுக்குச் செல்லலாகாதென்று சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் கேட்டுக் கொண்டது. ஆச்சாரியார் சங்கத்தின் வேண்டுதலைப் புறக்கணித்தார்; பிடிவாதத்தில் இறங்கினார். முதலமைச்சர் பிடிவாதத்துக்கு மருந்துண்டோ?

தொழிலாளர் ஒற்றுமை

திடீரெனப் பக்கிங்காங் மில்லில் 'ஸ்பின்னிங் டிபார்ட்மெண்'டில் குழப்பம் உண்டாயிற்று. இளம் பிள்ளைகள் ஓர் ஐரோப்பிய அதிகாரியையும் வேறு சிலரையும் தாக்கினர் என்று சொல்லப்பட்டது. அது காரணமாகப் பக்கிங்காம் மில் அடைக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 'ஸ்பின்னிங்கில்' எழு நூறு இளைஞர் வேலையினின்றும் நீக்கப்பட்டனர் என்றோர் அறிக்கை தலை காட்டிற்று. அதைக் கண்டதும் போராட்டத்தில் உறுதி கொண்டேன். ஐரோப்பியரைத் தாக்கியது தவறென்று பேசுவதில் யான் பின்னிட்டேனில்லை. அதே காலத்தில் விசாரணையின்றி ஒரே சமயத்தில் எழு நூறு பேர் நீக்கப்பட்டதும் அநியாயம் என்று வலியுறுத்துவதில் முனைந்து நின்றேன். நியாயம் பிறவாவிடின் போராட்டம் பெரிதாகும் என்று அறையலானேன். கர்நாட்டிக் மில் வேலை நிறுத்தஞ் செய்யச் சித்தமாயிருத்தல் வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தினேன். அம் மில் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தஞ் செய்ய விரைந்தனர். கூட்டத்தளவில் நில்லாது ஊர்வலமும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. முதல் ஊர்வலம் நேப்பியர் பார்க்கினின்றும் புறப்பட்டுச் சட்டசபைக்கு எதிரிலேயுள்ள (அப்போதைய சட்டசபை செனட் மண்டபத்தில்) கடற்கரைவரை சென்றது. அவ்வூர்வலம் சட்டசபையினரையும் மற்றவரையும் ஏக்குறச் செய்தது. கடற்கரையில் சென்னைத் தொழில் உலகே திரண்டது. பலர்பேசினர். யானும்பேசினேன். கூட்டமும் ஊர்வலமும் தொழிலாளர்க்குள் உணர்ச்சியூட்டின. ஆண்டு விழாவிற்கு முதலமைச்சர் செல்வாராயின் சத்தியாக்கிரகஞ் செய்வதென்று தொழிலாளர் தீர்மானித்தனர். போருக்குத் தொழிலாளர் ஒருமைப்பட்டனர். அவரிடை ஊர்ந்த கட்சி வேற்றுமைகள் மறைந்தன. அவரனைவரும் ஒருவராயினர் என்று கூறல் மிகையாகாது.

ஒற்றுமை என்ன செய்யாது! தொழிலாளர் ஒருமைப்பாடு, முதலமைச்சர் ஆண்டு விழாவுக்கு வருதலைத் தகைந்தது; ஆண்டு விழாவையே நிறுத்தியது; வேலை நிறுத்தத்தையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது. எப்படி?

முடிவு

ஆராய்ச்சியில் ஐரோப்பியரை அடித்தவர் முப்பது பேரென்று தெரியவருகிறதென்றும், அவரை விசாரணை செய்தல்வேண்டுமென்றும், மற்றவரை வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளல்வேண்டுமென்றும், முப்பதுபேரும் விசாரணையில் நிரபராதிகள் என்று உறுதிப்பட்டால் அவரும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவரென்றும் முதலமைச்சர் கூறுகிருரென்று தக்கவர்வாயிலாகக் கேள்வியுற்றேன். முதலமைச்சர் கூற்றில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டாகியது. அவர் கருத்து நன்ருயிருக்கிறதென்று கூட்டத்தில் பேசினேன். வெளியார் ஒருவர் முதலமைச்சர் ஏற்பாட்டை எதிர்த்தனர். தொழிலாளரிடைப் பிளவு நேரும்போல் தோன்றியது. யான் கூட்டத்தில் நிலைமையைத் தெளிவு செய்தேன். மில் திறக்கப்பட்டது. உள் செல்வதில் தொழிலாளர்க்குள் பிளவு உண்டாகவே இல்லை. பின்னே விசாரணை நடந்தது. இருபத்தைந்துபேர் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர். ஐவர் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமைக்குக் காரணம் அவர்தம் வாய்மொழியே. அவர், வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சிலர் மீது குற்றஞ் சுமத்தினர். அக்குற்றம் ஆராய்ச்சியில் பொய்யாயிற்று. அவர்நிலை, யானை தன்மீது மண்ணைவாரிப் பெய்து கொண்ட கதையாக முடிந்தது.

சூளை மில்

சூளையிலே ஒரு மில் உண்டு. அதன் தலைமைநிலையம் பம்பாயிலே இருந்தது. தகராறுகள் நேருங்கால் அவைகள் பெரிதும் மில் மானேஜராலேயே தீர்த்துவைக்கப்படும். அவ்வழக்

கம் நாளடைவில் வீழ்ந்துபட்டது. 1937-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் சூளை மில் தொழிலாளர் பொறுமை இழந்து கிளர்ச்சியில் தலைப்பட்டனர். அக்கிளர்ச்சியை முன்னிட்டுச் சங்கம் அரசாங்கத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தது. அரசாங்கம் ஒரு விசாரணைக் குழுவை நியமித்தது. விசாரணை நன்முறையில் நடைபெறவில்லை. தொழிலாளர் ஏமாற்றமே அடைந்தனர். சங்கம் மேலும் மேலும் தொடர்ந்து கிளர்ச்சி செய்தது. இடையீடில்லாக் கிளர்ச்சியைக் கண்ட அரசாங்கம் மில் கணக்குகளைச் சோதிக்குமாறு லேபர் கமிஷ்னரை ஏவியது. கமிஷ்னர் மில் கணக்கு வகைகளைச் சோதித்தனர்; முடிவை அரசாங்கத்துக்குத் தெரியப்படுத்தினர். அதை வெளியிட அரசாங்கம் முற்படவில்லை. அஃது அரசாங்கத்தினிடமே அடைபட்டது. முடிவை வெளியிடுமாறு லேபர் கமிஷ்னரிடத்தும் அமைச்சரிடத்தும் யான் பன்முறை பேசிப் பார்த்தேன். பயன் விளையவில்லை. மில் கணக்கு வகைகளைச் சோதிக்கும் உரிமை சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் எனக்கு வழங்குமாறு அமைச்சரைக் கேட்டுப் பார்த்தேன். அது செவிடன் காதில் சங்கு ஊதிய கதையாக முடிந்தது. 'நஷ்டம். ஒன்றுஞ் செய்தல் முடியாது' என்ற பாடம் மட்டும் படிக்கப்பட்டே வந்தது. தொழிலாளர் என் செய்தனர்?

உள் வேலைநிறுத்தம்

தொழிலாளர்க்குள் கவலையும் சோர்வும் வெறுப்பும் பெருகின. அவர் ஒரு நாள் மில்லுக்குள்ளாகவே வேலை நிறுத்தஞ் செய்தனர். தொழில் அமைச்சர் வி. வி. கிரி அழைக்கப்பட்டார். அமைச்சர் மேடையிலா நின்றார்? தொழிலாளரின் எரியிடை நின்றார். அங்கே வீசிய வெட்மை அலை அவரை 'உங்கள் குறைகள் என்ன?' என்று கேட்கச் செய்தது. குறைகளிற் சில சொல்லப்பட்டன. 'இவைகளெல்லாம் எனக்குத் தெரியாவே' என்று அமைச்

சர் சொற்றனராம்; 'குறைகளைத் திரட்டி அனுப்புங்கள்' என்று கூறி விடைபெற்றுச் சென்றனராம். குறைகள் பலமுறை அரசாங்கத்துக்கு அறிவிக்கப்பட்டதும், விசாரணையில் முறையிடப்பட்டதும் தொழிலாளர்க்குத் தெரியும். தொழிலாளரிடை ஒருவிதக் கலக்கம் உண்டாயிற்று.

பழி!

காரியதரிசி செல்வபதி செட்டியாருடன் நகரசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டவர் பலர் ஒருங்கு திரண்டனர். அவர், 'காரியதரிசிகள் நல்ல வேலை செய்யவில்லை. அமைச்சரிடம் குறைபாடுகளை நன்முறையில் வெளியிடவில்லை' என்று பிரசாரஞ் செய்தனர். அவர்தம் பிரசாரத்துக்கு மந்திரியின் கூற்று எய்ப்பாக நின்றது. தொழிலாளரிடைப் பலதிறக் கருத்துக்கள் உருண்டன. குழப்பமும் தலைகாட்டிற்று. சங்கம் பழியில் நின்றது!

திரிபு

அமைச்சர் கூற்றை ஆராய்தற்கென்று ஒரு பெருங் கூட்டம் கேசவபிள்ளை பார்க்கில் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் குறைபாடுகள் அரசாங்கத்துக்குப் பலமுறை அறிவிக்கப் பட்டதையும், விசாரணையில் அவைகள் முறையிடப்பட்டதையும், தொழிலாளருள் இன்னார் இன்னார் சான்று கூறினர் என்பதையும் முறைமுறையே விளக்கி, 'அமைச்சர் சொன்னதை நீங்கள் தவறாக உணர்ந்தீர்கள் போலும்' என்றேன். 'குறைபாடுகள் எனக்குத் தெரியா என்று கிரி சொன்னது உண்மை' என்ற கூக்குரல் நாலுபக்கமும் எழுந்தது. 'குறைபாடுகள் அரசாங்கத்துக்கு அறிவிக்கப் பட்டதும், விசாரணை நடந்ததும் உங்கட்குத் தெரியுமே. தெரிந்ததை நீங்கள் ஏன் அமைச்சரிடங் கூறவில்லை?' என்று கேட்டேன். அதற்குப் பதில் எழவில்லை. 'அமைச்சர்

கூறியதைக் கேட்டவர் சிலர் மேடைமீது வரலாம்' என்று அறை கூவினேன். சிலர் வந்தனர். அவரைச் செல்வ பதியுடன் கூட்டி அமைச்சர் கிரியிடம் அனுப்பினேன். கிரி என்ன பகர்ந்தார்? 'குறைகள் எனக்குத் தெரியா என்று யான் சொல்லவில்லை. யான் சொல்லியதைத் தவருகத் தொழிலாளர் உணர்ந்தனர் போலும்! அதைக் குறும்பர் கள் திரிபுசெய்து விட்டார்களென்று தெரிகிறது' என்று புகன்று தோழர்களைத் திருப்பினர். மறுநாள் கூடிய கூட்டத்தில் தோழர்களால் கிரியின் மறுப்பு வெளியிடப்பட்டது. தொழிலாளர் பலவாறு பேசினர். வேலை நிறுத்தக் கிளர்ச்சி ஒடுங்கவில்லை.

வேலை நிறுத்தம்

வேலை நிறுத்தத்துக்கென்று (22-2-1939) ஒரு பெருங் கூட்டங் கூடியது. அதில் காலநிலை உலக நிலை முதலிய வற்றை விளக்கி, வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றி ஆழச் சிந் தித்து முடிவுக்கு வருமாறு அறிவுறுத்தினேன். அடுத்த நாள் என் பெரிய தகப்பனர் மருமக்களுள் ஒருவர் மரண மடைந்தனர். அதனுல் அன்று கூடிய கூட்டத்துக்குச் சிறிது காலந் தாழ்த்துச் சென்றேன். அதற்குள் உதவித் தலைவர் சக்கரைச் செட்டியார் தலைமையில் வேலை நிறுத்தத் தீர்மானம் நிறைவேறியது. அத்தீர்மானம் உடனே மில் மானேஜருக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் அனுப்பப்பட்டது. சுருங்கிய நேரத்தில் பெருங் காரியம் நிகழ்த்தப்பட்டது. மேடையில் வீரப்பேச்சுகள் முழங்கின. அந்நிலையில் விரி வுரை அவசியமாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஒற்றுமையா யிருக்குமாறு தொழிலாளர்க்கு அறிவுறுத்தித்திரும்பினேன்.

முறிவு

மானேஜரிடத்திருந்து பொருந்திய பதில் கிடைக்க வில்லை. வேலை நிறுத்தம் துவங்கியது. தொழிலாளர் ஆர வாரம் சொல்லமுடியாது. கூட்டங்கள் கூடின; ஊர்

வலங்கள் சென்றன; மறியல்கள் வீறின. ஏறக்குறைய நூறு தொழிலாளர் சிறைக்கோட்டம் நண்ணினர். 'வேலை நிறுத்தத்தால் வெற்றி விளையும் விளையும்' என்று ஏழைமக்கள் அங்காந்திருந்தார்கள். பெரிய 'வெற்றி' விளைந்தது! என்ன வெற்றி? சூளை மில் முறிவடைந்த வெற்றி! அவ்'வெற்றி'ச் செய்தி கிடைத்தது. தொழிலாளர் இடிகேட்ட சர்ப்பமாயினர்; ஏக்குற்றனர்; பீடிழந்தனர். இளைஞர் முகங்கள் வாடின. முறிவு, வேலை நிறுத்தத்துக்கு முன்னரே முடிவு செய்யப்பட்டதென்பதும், வேலை நிறுத்தங் காரணமாக மில் குலையவில்லை என்பதும் பின்னே தெரிய வந்தன. வீண் பழிக்குத் தொழிலாளர் ஆளாயினர்! மூவாயிரம் தொழிலாளரும் அவரைச் சார்ந்தவரும் துன்பக்கடலில் வீழ்ந்தனர். மில்லை வாங்கி நடத்துமாறு காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைக் கேட்டேன். பயன் விளையவில்லை. தொழிலாளர்க்கு உண்டிகள் கொடுக்கப்பட்டன; வேறு வேறு உதவிகளும் ஒல்லும்வகை செய்யப்பட்டன. சின்னாட்களுக்குள் யுத்தம் தோன்றியது. பக்கிங்காம் - கர்நாட்டிக் மில்களில் வேலை பெருகியது. அம்மில்கள் சூளை மில் தொழிலாளர் பலர்க்கு நுழைவாயிலாயின. தொழிலாளர் துன்பம் ஒருவாறு அருகியது.

கட்சிப் பேயின் கோரம்!

சூளை மில் வேலை நிறுத்தத்தின்போது மூவாயிரம் தொழிலாளர்க்கும், அவரைச் சார்ந்தவர்க்கும் என்ன செய்யலாமென்று என் நெஞ்சம் நினைக்கும்; உருகும். அவ்வேளையில் என் கண்கள் என்ன கண்டன? கட்சிப் பிணக்கின் ஆபாச எழுச்சியைக் கண்டன. கட்சிப் பேய் ஜீவகாருண்யத்தை மறக்கச் செய்தது; இகலை ஏவியது. வஞ்சகமும் வன்மமும் எரியும் பகையும் கோர நர்த்தனம் புரிந்தன. அவைகளை என் பாழுங் கண்கள் கண்டன. செல்வபதியின் எதிரிகள் எழுந்தார்கள்; திரண்டார்கள்; கூட்டங் கூடி-

ணர்கள் ; தொழிலாளர் துன்பத்துக்குக் காரியதரிசி செல்வபதியின் செயலே காரணம் என்று முழங்கினார்கள். சத்தியமூர்த்திபோன்றவர்களின் கலப்பு எனக்கு வியப் பூட்டியது. சத்தியமூர்த்தியைக் கண்டு, 'எவ்வேளையில் கண்டனக் கூட்டங் கூட்டுவது?' என்று கேட்டேன். 'செல்வதியைப்பற்றி உங்கட்கு ஒன்றுந் தெரியாது' என்ற பதிலே பெற்றேன். 'கார்பரேஷன் கட்சிச் சண்டைக ளெல்லாம் ஏழைத் தொழிலாளர் அடிவயிற்றில் தீயாக மூண்டனபோலும்' என்று யான் எண்ணி எண்ணி வருந்து வன். மக்களிடத்துள்ள விலங்கியல்புகள் என்னே! என்னே! அவைகளைக் கண்கூடாகக் காணும் வாய்ப்பை யும் என் வாழ்க்கை பெற்றது.

முதலமைச்சர் தலைமை !

சூளை மில் வேலை நிறுத்த வேளையில் பக்கிங்காம்-கர்நாட்டிக் மில்களில் முன்னே நிறுத்தப்பெற்ற ஆண்டு விழா நடைபெற்றது. தலைமை பூண்டவர் முதல் அமைச் சரே. தொழிலாளர் வயிறெரிந்தது. அதை வெளிப்படை யாகப் புலப்படுத்தும் நிலையில் அவர் அப்பொழுதில்லை.

வீட்டுக்கா? கடலுக்கா?

1938-ம் ஆண்டு நவம்பரில் தொழிலாளர் வேலை நிறுத் தஞ் செய்யும் உரிமையைக் கல்ல வல்ல ஒரு சட்டம் நிறுவப் பம்பாய்க் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் முற்பட்டது. அதை மறுக் கும் பொருட்டு இந்தியா முழுவதும் கண்டனக் கூட்டங்கள் கூட வேண்டுமென்று அகில இந்திய காங்கிரஸின் காரியக் கூட்டம் கட்டளையிட்டது. அதன்படி சென்னையிலுங் கண் டனக் கூட்டங் கூட்டத் தோழர் எ. எஸ். கே. ஐயங்கார் முயன்றனர். அவர்தம் முயற்சிக்கு யானுந் துணைபோனேன். சென்னை 'ஹைகோர்ட்டுக்கு எதிரிலே கடற்கரையிலே (11-11-1938) சக்கரைச் செட்டியார் தலைமையில் பெருங்

கூட்டங் கூடியது. அங்கே பலவகைத் தொழிலாளர் ஈண்டியதும், பல சங்கப் பிரதிநிதிகள் போந்ததும் எனக்குக் களிபேருவகையூட்டின. போலீஸ் அணி அணியாக ஒரு பக்கத்தில் நின்றது; குதிரைப் படைகளும் நின்றன. சங்கப் பிரதிநிதிகள் ஒவ்வொருவராகப் பேசி வந்தனர். செல்வபதி மிக மென்மையாகக் காங்கிரஸைத் தாக்கினர்; பாசுதேவ் மென்மையைச் சிறிது வன்மையாக்கினர்; ஆல்பர்ட் ஜேஸ்தாஸ் அதை மிக உரமாக்கினர். காங்கிரஸைத் தாக்குதல் கூடாது என்றொரு குரல் எழுந்தது. 'காங்கிரஸ் ஒழிக' என்று வேறு ஒரு குரலுந் தொடர்ந்தது. பற்பல பிரதிநிதிகளுக்குள் பிணக்குத் தோன்றியது. அது கூட்டத்திடைக் குழப்பம் விளைத்தது. போலீஸ் அதிகாரிகள் சிலர் கூட்டத்தை நெருங்கினர். பின்னே என்ன விளையும் என்று யான் ஊகித்து எழுந்தேன்; மேடையில் நின்றேன்; பக்கத்திருந்த ஒரு சகோதரியைப் பாட்டுப் பாடுமாறு கேட்டேன். அவர் பாடியதும்,

'தோழர்களே! யான் ஒரு பழைய ஆள். தொழிலியக்கம் தோன்றிய நாள்தொட்டு உங்கள் பணிசெய்து வருபவருள் ஒருவன். இங்கே எத்தனையோ கூட்டங்களை-கண்டனக் கூட்டங்களை - யான் பார்த்திருக்கிறேன். அவைகளில் போலீஸார் தலையிட்டதை யான் பார்த்ததே இல்லை. இன்று அப்பொல்லாக் காட்சியைக் காண்கிறேன். உள்ளந் துடிக்கிறது; ஊன் உருகுகிறது; உடல் நடுக்குறுகிறது. காங்கிரஸ் எவர் உடைமை? அது பொதுவானது; இந்தியருடையது. யான் இப்பொழுது நான்கணா சந்தாவும் செலுத்துவதில்லை. அதனால் யான் காங்கிரஸ்காரன் ஆகேனோ? என் உயிர் காங்கிரஸ்; என் உள்ளங் காங்கிரஸ்; என் உடல் காங்கிரஸ்; என் பேச்சு காங்கிரஸ்; என் எழுத்து காங்கிரஸ்; என் பணிகளெல்லாம் காங்கிரஸ்; என் வாழ்க்கையே காங்கிரஸ். யான் காங்கிரஸ்காரன்; என் நாடி நரம்புகளிலெல்லாம்

காங்கிரஸ் ரத்தமே ஓடுகிறது. காங்கிரஸார் சிலர் தவறு செய்யலாம். அதைக் காங்கிரஸ்மீது சுமத்துவது அறிவுடைமையாகாது. தற்போது காங்கிரஸ் பெயரால் மந்திரி பதவியிலுள்ளவர் தவறு செய்தால், அவரை நீக்கி மற்றவரை அப்பதவியில் அமர்த்தும் உரிமை நமக்குண்டு. அவ்வுரிமையைப் புலப்படுத்தவே நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். காங்கிரஸைக் கண்டிக்க நாம் இங்கே சேரவில்லை; காங்கிரஸுக்கு ஆக்கந்தேடவே நாம் இங்கே சேர்ந்திருக்கிறோம். தொழிலாளர்களே! தோழர்களே! என் ஆருயிர்களே! நீங்கள் நல்லவர்கள். உங்கள் தலைவர்களின் கட்சிப் பிணக்கு உங்களைப் பிணங்கச் செய்கிறது. நாம் நெருக்கடியான நேரத்தில் - மிக நெருக்கடியான நேரத்தில் - இங்கே குழுமியிருக்கிறோம். இங்கேயா பிணக்கு - பிளவு - பிரிவு! வெட்கம்! வெட்கம்! தலைவர்களை மறந்து விடுங்கள்; உங்களை நினையுங்கள்; நீங்கள் தோழர்களாக விளங்குவீர்கள். அத்தோழமை வேண்டும்; ஒருமைப்பாடுவேண்டும். உங்களை நோக்கியே விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன். கூட்டத்தை அமைதியாக நடத்தப் போகிறீர்களா? குழப்பத்தில் முடிக்கப் போகிறீர்களா? கூட்டம் அமைதியாக நடந்தால் யான் உயிருடன் வீட்டுக்குத் திரும்புவேன்; இல்லையேல் இக்கடலில் பாய்ந்து உயிர் துறப்பேன். என் செய்யப் போகிறீர்கள்? என்னை வீட்டுக்கு அனுப்பப் போகிறீர்களா? கடலுக்கு அனுப்பப் போகிறீர்களா?"

என்று பெருங் குரலெடுத்துப் பேசிக் கேட்டேன். கூட்டத்திலே எழுந்த குழப்ப அரக்கன் மாய்ந்தான்; அமைதித் தெய்வம் எழுந்தது. அத்தெய்வக்கொலுவைக் கண்டேன். போலிஸார் கூட்டத்தினின்றும் அகன்றார். கூட்டம் செவ்வனே நடைபெற்றது. கண்டனத் தீர்மானம் ஆரவாரத்துடன் நிறைவேறியது. 'தொழிலாளர்க்கு ஜே' என்ற முழக்கம் வானைப் பிளந்தது.

கட்சிப் பிணக்கு

தொழில் இயக்கம் வலுக்க வலுக்க அது பலதிற அரசியல் கட்சிகளின் உள்ளத்தில் புகுந்தது. அரசியல் கட்சிகள் வாளா கிடக்குமோ? அவைகள் தொழில் இயக்கத்தை அலைக்கலாயின. தொழிற் கூட்டம் பலவாறு சிதறுண்ணும் நிலையையும் அடைந்தது. காரணம் தொழிலியக்கத் தத்துவம் தொழிலுலகில் ஆக்கம் பெருமையாகும். தொழிலியக்கத் தத்துவம் தொழிலாளரிடைப் பரவினால் அஃது எக்கட்சிக்கும் இரையாகாது. கட்சிப் பிணக்குக்கு இரையாகி அதையும் கடந்து தெளிவுபெறும் நிலையைத் தொழிலியக்கம் அடைவது நல்லதென்றிருந்தேன். அநுபவத்தினுஞ் சிறந்த ஆசிரியருண்டோ?

கட்சியும் தொண்டும்

தொழில்இயக்கத்தை ஆட்சிபுரியப் புறப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தைமட்டும் தாய்ச் சங்கமென்று விட்டு ஒதுங்குமோ? தாயகத்திலும் கட்சிகள் புகுந்து குடைந்தன. அக்குடைவால் விளைந்ததென்னை? சங்கக் கலப்பற்ற வேலை நிறுத்தங்கள் பெருகின. அடிக்கடி உள்வேலை நிறுத்தங்கள் நிகழும். அவைகளில் சில வெளிவேலை நிறுத்தங்களாக மாறும். வேலைக்குத் திரும்புமாறு யான் தொழிலாளர்க்குச் சொல்வேன். தொழிலாளர் திரும்புவர். யான் கட்சிப் பிணக்குகளைக் கடந்து, 'உயிர்த் தொண்டு' என்ற முறையில் பணிசெய்து வந்தமையால், என் முன்னே கட்சிப் பிணக்குகளெல்லாம் சூன்யமாகும். என் பேச்சைக் கேட்கக் கேட்கத் தொழிலாளர் கட்சிகளை மறந்து தோழர்களாவர். கட்சிப் பிணக்குகள் தொண்டின் முன்னே சரண்புகுதலை யான் அநுபவத்தில் கண்டேன்.

ஒற்றுமை இன்மையும் பயனும்

கட்சிகளால் சிதறுண்டு ஒற்றுமையிழக்கும் நிலையை யடைந்த தொழிலுலகின் விருப்பங்களை நிறைவேற்ற

முதலுலகம் தானே வலிந்து முற்படுமோ? முதல் உலகம் தன் கருமத்தில் கண்ணுயிருக்கத் தொடங்கியது. அதனுல் உள்வேலை நிறுத்தமும் கதவடைப்பும் பெருகலாயின. இங்கே இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்தல் சாலும்.

துப்பாக்கி

யுத்தங்காரணமாக (1941) வெளியேற்றம் நேர்ந்தது. வெளியேற்றத்துக்கென்று பற்பல சாலைகளில் பொருளுதவி நல்கப்பட்டது. பக்கிங்காம் - கர்நாட்டிக் மில்களும் அவ்வுதவி நல்க இசைந்தன. அது குறித்து விதிக்கப்பெற்ற நிபந்தனைகள் தொழிலாளர்க்கு வெறுப்பூட்டின. நிபந்தனைகளைத் தளர்த்துமாறு சங்கங் கேட்டது. அதற்கு மில் அதிகாரிகள் இணங்கவில்லை. அவ்விணங்காமையும், வேறு சில நிகழ்ச்சிகளும் ஒன்றி, கர்நாட்டிக் மில் - ஸ்பின்னிங் டிபார்ட்மெண்டில் சிறு குழப்பமாயின. குழப்பத்தை முன்னிலைப்படுத்தி அதிகாரிகள் மில்லையே மூடிவிட்டார்கள். சங்கச் சார்பில் ஈட்டப்பெற்ற கூட்டத்தில் சங்கக் கட்டளையின்றித் தொழிலாளர் ஒன்றுஞ் செய்தலாகாதென்றும், நியாய வரம்பு கடந்த செயல்களைச் சங்கம் ஆதரியாதென்றும், சங்கு ஊதினுல் வேலைக்குத் திரும்புமாறும் தோழர்கட்கு அறிவுறுத்தினேன். சங்கு ஊதப்பட்டது. தொழிலாளர் வேலைக்குச் சென்றனர். பலவித நிபந்தனைகள் அடங்கிய துண்டு வெளியீடுகள் மில் அதிகாரிகளால் பரப்பப்பட்டன. நிபந்தனைத் தாள்களில் கைச்சாத்திடுமாறு ஸ்பின்னிங் இளைஞர்கள் வலியுறுத்தப்பட்டார்களாம். இளைஞர்கள் மறுத்தார்களாம். அதிகாரிகள் சிலர்க்கும் இளைஞர்க்கும் வாக்குவாதம் பலமாக நடந்ததாம். வாக்குவாதம் அந்த இலாகாவில் உள் வேலை நிறுத்தமாக முடிந்தது. இளைஞர்கள் பிடிவாதத்தில் நின்றுர்கள். அதிகாரிகளும் அவ்வாதத்தில் நின்றுர்கள். அதிகாரிகள் அன்புமுறையால் நிலைமையை ஒழுங்கு செய்திருக்கலாம்;

அல்லது சங்கத்துக்குத் தெரியப்படுத்தி இருக்கலாம். இங்கே விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. ஆயுதபாணிகளாய்க் காத்திருந்த போலிஸ் படை மில்லுக்குள் நுழைந்தது. இளைஞர் பிடிவாதத்தினின்றும் இறங்கினரில்லை. வீறி எழுந்தன துப்பாக்கி வேட்டுகள் (11-3-1942); மாண்டனர் எழுவர். வேட்டுகள் மில்லுக்கு வெளியிலும் பறந்தன. இருவர் மாண்டனர். அங்கும் இங்குங் காயமடைந்தவர் பலர்.

சங்கம் நோக்கி வந்த யான் துப்பாக்கியின் வெளிப் பிரயோகத்தினிடத்தில் சிக்கிக்கொண்டேன். ஒருவர் வீழ்ச்சியை யான் நேரிற் கண்டேன். அங்கிருந்த போலிஸ் அதிகாரி ஒருவர் 'நீங்கள் ஏன் இங்கே நிற்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார். 'என் ஈர மனம் துப்பாக்கியை நாடுகிறது' என்று என் வாய் உளறியது. தொழிலாளர் என்னை செல்வபதி வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

விசாரணை ஓலம்

அன்றைய நிகழ்ச்சிகள் எந்தத் தினப்பதிப்பிலும் வெளிவரவில்லை; இரண்டுநாள் கடந்தே வெளிவந்தன. விசாரணை நடத்துமாறு பத்திரிகை உலகமும் ஓலமிட்டது; மற்ற உலகங்களும் ஓலமிட்டன.

சங்கச் சார்பில் சக்கரைச் செட்டியாரும் (அப்பொழுது அவர் மேயர்), காரியதரிசிகளும், யானும் அட்வைஸரைக் கண்டு பேசினோம்; விசாரணை நடாத்தி உண்மை காணுமாறும், உயிர் துறந்தவர் குடும்பங்கட்கு உதவி புரியுமாறுங் கேட்டோம். அரசாங்கம் விசாரணை புரிதற்கும் ஒருப்படவில்லை; உயிர் துறந்த குடும்பங்கட்கு உதவி புரியவும் முன்வரவில்லை; ஆனால் கூட்டங்கள் கூடுதலாகாதென்ற கட்டளையை மட்டும் பிறப்பித்தது. சங்க நிருவாக அங்கத்தவருள் ஒருவராகிய அர்ச்சுனன் என்னும்தொழிலாளர் ஒருவர் விசாரணையின்றிக் காவலில் வைக்கப்பட்டார்.

ஏறக்குறைய ஒரு மாதங் கடந்து மில்கள் திறக்கப்படு மென்று தெரியவந்தது. காரியக்கூட்டங் கூட்டி ஆலோசித் தேன். தொழிலாளர் மனநிலையை உணர்ந்த காரியக் கூட்டம் மில் திறக்கப்பட்டால் தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்புதல் வேண்டுமென்றும், பின்னை ஒழுங்குமுறையில் செயலாற்றல் வேண்டுமென்றும் தீர்மானித்தது. மில்கள் திறக்கப்பட்டன. தொழிலாளரும் நுழைந்தனர்.

மீண்டும் தொல்லை

இருபத்தொன்பது நாள் கதவடைப்பு! பொருந்திய காரணமொன்றுமில்லை. கதவடைப்பு நாட்களுக்குரிய சம்பளத்தைச் சட்டப்படி செலுத்தல் வேண்டுமென்று மில் மானேஜிங் டைரெக்டரைச் சங்கங் கேட்டது. அதற்கு நியாயமான பதில் கிடைக்கவில்லை. சங்கம் (18-8-1942) லேபர் கமிஷ்னர் முன்னிலையில் வழக்குத் தொடர்ந்தது. அச் சமயத்தில் மானேஜிங் டைரெக்டர் தொழிலாளர் அமைதி யாக வேலை செய்து வருவதால் அவர்க்கு ஒரு வாரச் சம்ப ளம் பரிசிலாக அளிக்கத் தாம் விரும்பி யிருப்பதை அறிவித் தார். அத்திடீர் அறிக்கை தொழிலாளர்க்கு ஐயமூட்டிற்று. 'சங்கம் வழக்குத் தொடுத்துள்ள வேளையில் இத்தகை அறிக்கை ஏன் பிறத்தல்வேண்டும்?' என்று தோழர்கள் எண்ணி எண்ணி ஐயுற்றார்கள். ஐயம் வளர்ந்து வளர்ந்து உள் வேலை நிறுத்தமாக உருக்கொண்டது. உள் வேலை நிறுத்தம் கதவடைப்பாக முடிந்தது. மீண்டும் தொல்லை சூழ்ந்தது!

அவ்வேளையில் காங்கிரஸ் பெயரால் பள்ளி வேலை நிறுத்தங்களும், மற்றும் பல செயல்களும் நிகழ்ந்த வண்ண மிருந்தன. காங்கிரஸ்காரர் ஏவுதலால் உள் வேலை நிறுத் தம் நிகழ்ந்தது என்றும் சொல்லப்பட்டது. பின்னை ஆராய்ச்சியில் காங்கிரஸ் செல்வாக்கே காரணம் அன்று என்பதும், அதன் செல்வாக்கும் ஓரளவில் பயன்பட்டது

உண்மை என்பதும் விளங்கின. தொழிலாளர்க்குள் இருவிதக் கருத்துக்கள் உலவின. ஒன்று உடனே வேலைக்குப் போதல் கூடாதென்பது; மற்றொன்று உடனே வேலைக்குப் போதல் வேண்டுமென்பது. முன்னையது காங்கிரஸ் சார்பினது; பின்னையது சமதர்மக் கட்சியின் சார்பினது. இவ்விரண்டிலுஞ் சார்புகொள்ளாத தொழிலாளர் தொகையே பெரியது.

வாக்கு

முதல் நாள் கூட்டத்தில் இரண்டு கட்சிக்குமுள்ள வேற்றுமை யுணர்வு எனக்குப் புலனாகியது. யான் அதைக் கருத்திலிருத்தாமலே கடனாற்றி வந்தேன். ஒவ்வொரு நாளுங் கூட்டங்கூடும். யான் ஒருவனே பேசுவேன். ஒரு நாள் தொழிலாளரை நோக்கி, 'இன்று உங்கள் கருத்தை யுணர முயற்சி செய்யப் போகிறேன். நீங்கள் உண்மை வெளியிடுதல்வேண்டும். உங்கள் கருத்தை யுணர்ந்த பின்னரே மேல் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்தல்வேண்டும். உள்ளொன்றை வைத்துப் புறமொன்றை வெளியிடாதேயுங்கள். இக்கூட்டத்தை ஒரு தெய்வ சபையாகவே கொள்கிறேன்' என்று பேசி, 'நீங்கள் குறைபாடுகளை முன்னிட்டு உள் வேலை நிறுத்தஞ் செய்தீர்களா? அல்லது காங்கிரஸ் தூண்டுதலால் அதைச் செய்தீர்களா? வாக்குக் கொடுங்கள்' என்று கேட்டேன். முதலதற்கே எல்லாரும் வாக்களித்தனர். இரண்டாவதற்கு வாக்கே காணோம்.

யானுங் காங்கிரஸ்காரனென்றும், காங்கிரஸின் செயலை மறைக்க வாக்கெடுத்தேன் என்றுஞ் சில இடங்களில் பேசப்பட்டன. அப்பேச்சை யான் பொருட்படுத்தவில்லை. வேலை நிறுத்தக் காலங்களில் நூற்றுக்கணக்கில் வதந்திகள் எழும். வதந்திகளில் பழகிய யான் எவ்விதப் புரளியைப் பற்றியுங் கவலைவதில்லை.

கடனாற்றல்

யுத்த காலம் - மில்களில் யுத்த வேலை - இந்தியப் பாது காப்புச்சட்டம்-எல்லாம் எனக்குத்தெரியும். இந்தியப் பாது காப்புச் சட்டம் படமெடுத்து என் முன்னே ஆடியது; நெருங்கி நெருங்கியும் வந்தது. யான் மயிர்ப் பாலத்தில் நடந்தே கடனாற்றினேன். 'இம்முறை இந்தியப் பாதுகாப் புச் சட்டத்துக்கு இரையாவேன்' என்று அறிஞர் பலர் எண்ணியதை யான் உணர்ந்தேன். என் மனம் பகவத்கீதை யாகியது. முறைப்படி எவரெவரைப் பார்த்தல் வேண் டுமோ அவரவரைச் சங்கச் சார்பாகக் காரியதரிசிகளும், நிர்வாகிகளும், யானும் பார்த்தே வந்தோம். பயன் விளையா தென்பது எனக்கு நன்கு தெரியும். தெரிந்தும் கடனாற்று வதில் யான் வழுவவில்லை.

தெய்வக் காட்சி

அடிக்கடி உள் வேலை நிறுத்தம் நிகழ்வதை ஒழித்தே தீரல் வேண்டுமென்று மில் அதிகாரிகள் உறுதி கொண் டார்கள்; டிபார்ட்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்டாகக் கலகக் காரரைப் பொறுக்கினார்கள். பொறுக்கப்பட்டவர் ஆயிரம் பேர் என்றும் ஐந்நூறு பேர் என்றும் வதந்திகள் உலவின. வதந்திகளை யான் எளிதில் நம்புவனோ? திடீரென மில் சார்பில் ஒரு பெரும் அறிக்கை பிறந்தது. அவ்வறிக் கையில் ஐம்பத்தொருவர் நீக்கப்படுவரென்று விவரம் விளங்கியது. (21-9-1942)ல் மில் திறக்கப்படுமென்ற குறிப்பும் அறிக்கையில் திகழ்ந்தது. அறிக்கை தொழிலாள ரிடை நன்கு பரவியது. தொழிலாளரே கூட்டங் கூட்ட மாகக் கலந்து பேசினர். ஐம்பத்தொருவருள் பலர் என்னைக் கண்டனர். அவருட் சிலர் 'இனி மில்லுக்குள் போகவே மாட்டோம்' என்றும் உறுதி கூறினர். 20-ந்தேதி ஒரு பெருங் கூட்டங் கூடியது. ஏறக்குறைய பதினாயிரம் பேர் கூடினர். யான் மில் அறிக்கையை எடுத்து வரி வரியாகப்

படித்துக் காட்டி மறுக்கத்தக்கனவற்றை மறுத்தேன். பின்னே தொடர்ந்து, "நீங்கள் சங்கச் சார்பில் நின்று சங்கத்தின் கட்டளை பெற்றுப் பதினைன்கு நாட்களுக்கு முன்னரே அறிக்கை வழங்கி வேலை நிறுத்தஞ் செய்திருந் தால் நிலைமை வேறுவிதமாக முடிந்திருக்கும். நாங்கள் எங்கே போனாலும், 'உங்களைக் கேளாமலே திடீர்திடீ ரெனத் தொழிலாளர் உள் வேலை நிறுத்தஞ் செய்வதை நீங்கள் ஆமோதிக்கிறீர்களா?' என்ற கேள்வி எழுகிறது. நாங்கள் என்ன பதில் சொல்வோம்; விழிக்கிறோம்; நாண முறுகிறோம். உங்கள் பக்கம் நியாயமுண்டு. பொறுமை யின்மையால் நியாயத்துக்குக் கேடு சூழ்ந்து விடுகிறீர்கள். போனது போக. இனிக் கழிவிரக்கங் கொள்வதால் என்ன பயன் விளையப் போகிறது? நீங்கள் எல்லாரும் மில் அறிக்கையின் உட்பொருளை உணர்ந்திருப்பீர்கள் என்றே நம்புகிறேன். நாளை வேலைக்குப் போவதா? இல்லையா? என்று முடிவு செய்தல்வேண்டும். வாக்கெடுப்பது நல மென்று தோன்றுகிறது" என்று சொன்னதும், ஐம் பத்தொருவரில் ஒருவர் எழுந்து, 'நாம் எத்தனையோ போராட்டங்களை நடத்தி இருக்கிறோம்; எத்தனையோவிதத் துன்பங்களை ஏற்றிருக்கிறோம். இப்பொழுது தலைகாட்டி யுள்ள துன்பம் பெரியதன்று. இது திரணம். எங்கள் பொருட்டுப் பதினாயிரம் பேரும், அவரைச் சார்ந்த முப்பதி னாயிரம் பேரும் இக்கஷ்ட காலத்தில் துன்புறுதலாகாது. நாளை தோழர்கள் வேலைக்குப்போவதே நல்லது' என்று வீர உரை பகர்ந்தார். மற்ற ஐம்பதின்மரும் வாளா இருந் தனர். யான் வாக்கெடுக்கப் புகுந்தேன். தொழிலாளர் அனைவரும் வேலைக்குப் போவதென்றே வாக்களித்தனர். அந்நிலையில் தொழிலாளர் கூட்டம் அளித்த காட்சியை என்னென்று கூறுவேன்! அத்தகைய காட்சியை யான் எப்பொழுதுந் தொழிலாளர் கூட்டத்தில் கண்டதே இல்லை. அஃது ஒரு பெருந் தெய்வக் காட்சியாகவே தோன்றியது.

தொழிலாளர் அனைவரும் அமைதியில் நின்றனர்; ஒருவராகக் காணப்பட்டனர். 'உண்மை கடைப்பிடித்து ஒழுகுங்கள். உங்கட்குத் தெய்வத்துணை கிடைக்கும். சமீபத்தில் இங்கே கூட்டங்கூடும். எல்லாரும் வாருங்கள். அதில் சில கருத்துக்களை வெளியிட எண்ணியிருக்கிறேன்' என்று சொல்லி விடைபெற்றேன். அடுத்தநாள் கதவடைப்பு நீங்கியது. தோழரெல்லாம் மில்லுக்குள் நுழைந்து வேலை துவங்கினர்.

சனி

சிலநாள் கடந்து பெருங்கூட்டங் கூடியது. அக்கூட்டத்தில் யுத்தத்தைப்பற்றிச் சில உரை பகர்ந்து, 'உங்கட்குக் குறைபாடுகள் பல உண்டு. அவைகளைத் தீர்க்கச் சங்க வாயிலாகவே முயலல்வேண்டும். சங்கத் தலைவன் என்ற முறையில் இங்கே நின்று மில் அதிகாரிகட்கு எச்சரிக்கை செய்கிறேன். இன்னும் இரண்டு வாரத்துக்குள் உங்கள் குறைபாடுகளைக் களைய அதிகாரிகள் முற்படல் வேண்டும். இல்லையேல் பதினான்குநாள் அறிவிப்பு வழங்கி வேலை நிறுத்தஞ் செய்யச் சங்கம் உங்களைக் கேட்கும். நீங்கள் இடையில் சங்கக் கட்டளையின்றி ஒன்றுஞ் செய்யாதேயுங்கள். இனிப் பெரும் பெருங்கூட்டங் கூடும்; ஊர்வலங்கள் செல்லும்; நியாயவரம்புக்கு உட்பட்ட கிளர்ச்சிகள் செய்யப்படும். கூட்டங்களிலும் ஊர்வலங்களிலும் நீங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் திரண்டு மிடைதல்வேண்டும். அவைகள் வாயிலாகப் பொது மக்கட்கு உண்மை நிலையை உணர்த்தல் கூடும்' என்று பேசிக் கூட்டத்தைக் கலைத்தேன். தொடர்ந்து விரைந்து பிறந்தது ஓர் அரசாங்க அறிக்கை. அதில் போலிஸ் கமிஷனர் கட்டளையின்றிச் சென்னையில் கூட்டங் கூடுதலோ ஊர்வலம் போதலோ கூடாதென்று குறிக்கப்பட்டிருந்தது. வேறு சில கட்டுப்பாடுகளும் அதில் செறிந்திருந்தன. அவ்வறிக்கை என் பேச்சுக்குப் பதில் போன்றிருந்தது. சனி சென்னைக்கே பிடித்தது.

வெள்ளி விழா

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் வெள்ளி விழா (14-4-1943) அருண்டேல் தலைமையில் பீப்பில்ஸ்பார்க்கில் நடைபெற்றது; மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. விழா முடிவில்,

'சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர் ஐவர். அவருள் திவான்பகதூர் - கேசவ பிள்ளை ஒருவரே பருவுடல் நீத்துள்ளனர். மற்ற நால்வராகிய வாடியாவும், செல்வபதியும், இராமாஞ்சலு நாயுடுவும், யானும் உயிருடனிருக்கிறோம். முதல் தலைவராகிய வாடியாவே இவ்விழாவில் தலைமை பூண ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவர்தம் உடல்நிலை அவரது வருகையைத் தகைந்தது. ஐவருள் சங்கத்தில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தொடர்பு கொண்டவர் நாங்கள் மூவர். செல்வபதியும் இராமாஞ்சலுவும் இருபத்தைந்தாண்டு காரியதரிசிகளாகவே பணி செய்தனர். யானோ சில காலம் நிருவாகியாகவும் சில காலம் உதவித் தலைவனாகவும் சில காலம் தலைவனாகவும் இருபத்தைந்தாண்டு தொண்டு செய்யும் பேறுபெற்றேன். முதல் முதல் தோன்றிய சங்கம் நம்முடையதே. அது தோன்றியிராவிட்டால் இந்தியாவில் தொழில் இயக்கமே ஆக்கம் பெற்றிராது. தொழிற் சங்கச் சட்டம் இல்லாத வேளையில் சங்கச்சார்புடைய பதின்மர்மீது முதலாளிகளால் வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டது. அவ்வழக்கே தொழிற்சங்கச் சட்டத் தோற்றத்துக்கு மூலமாக நின்றது. தொழில் இயக்க நலனுக்கென்று நம் சங்கம் உற்ற தியாகத்துக்கோரளவில்லை. சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் நடாத்திய போராட்டம் ஒன்றா? இரண்டா? பலப்பல. நமது இருபத்தைந்தாணடு வாழ்வை நினைந்து பார்ப்போம். நமது வாழ்வு வெற்றியுடையதாயிற்றா? வெள்ளி விழா அறிக்கையில் நாம் பெற்ற நலன்கள் பல குறிக்கப் பட்டுள்ளன. அவைகளெல்லாம் உண்மையே. முழுவெற்றி விளையவில்லை என்பதே எனது உட்கிடக்கை. முழு வெற்றிக்குரிய விதை

யாவது விதைக்கப்பட்டதா ? அவ்விதை 1921-ம் ஆண்டில் விதைக்கப்பட்டது. அதை வில்லிங்டன் ஆட்சி கல்லி வெந்நீர்விட்டது. மீண்டும் அவ்விதை விதைக்க எவ்வளவோ முயன்றேம். விதைத்தல் இயலாமற் போயிற்று. அவ்விதை எது ? இலாபத்தில் பங்கு பெறுவது. முதலாளியின் பொருளும் உங்கள் உழைப்புஞ் சேர்ந்தே விளைவு உண்டாகிறது. இலாபம் மட்டும் ஒருசாரார்க்குச் செல்வது அறமாகாது. உங்கட்கும் பங்கிருத்தல் வேண்டும் ; தற்போது பெரும் பங்கு வேண்டுவதில்லை. சிறிதிருந்தாலும் போதும். விதை பின்னே முளையாகிச் செடியாகி மரமாகும். இப்பொழுது வேண்டற்பாலது விதையே. தொகையைப்பற்றிய கவலை இச்சமயம் வேண்டுவதில்லை ; பங்குரிமையைப்பற்றிய கவலையே வேண்டும். அதற்குரிய கிளர்ச்சி எழுதல் வேண்டும். நிலம் பொருள் உழைப்பு ஆகியவை பொதுமையாதல் வேண்டும். இந்நோக்குடன் யான் இருபத்தைந்தாண்டு உங்களிடையில் தொண்டு செய்தேன். அத்தொண்டுக்குரிய ஆக்கந் தேடி வெற்றிக்கொடி நாட்டவேண்டுவது உங்கள் கடன். உங்கள் முன்னே பெருங்கடமை நிற்கிறது. அதை நிறைவேற்ற நீங்கள் பாடுபட்டே தீரல் வேண்டும். யுத்த முடிவில் புது உலகம் தோன்றப் போகிறது என்று உலகம் பேசுகிறது. அப்புது உலகில் நிலம் பொருள் உழைப்பு ஆகியன பொதுவாகும். இல்லையேல் மீண்டும் மீண்டும் கோர யுத்தங்கள் தோன்றும். கோர யுத்தங்கள் தோன்றுதவாறு உலகைக் காக்கும் பொறுப்பு யாருடையது ? தொழிலாளருடையது ; உலகத் தொழிலாளருடையது. ஆகவே, தோழர்களே ! ஒன்றுபட எழுங்கள் ; எழுங்கள் ; புது உலகங் காண எழுங்கள் ! எழுங்கள். இதுவே இவ்வெள்ளி விழாவில் யான் உங்களுக்கு விடுக்குஞ் செய்தி '

என்று பேசி எல்லார்க்கும் நன்றி செலுத்தினேன் ; வாழ்த்துக் கூறினேன்.

விவசாயச் சங்கமும் காங்கிரஸும்

'தொழிற்சாலைகளை ஒட்டியே சங்கங்களை நிறுவும் அளவில் நிற்றல் கூடாது. நமது நாட்டின் முதுகெலும்பாயிருப்பவர் விவசாயிகள். அவர்கள் கூட்டுறவின்றித் தொழிலாளர் இயக்கம் ஆக்கம் பெறாது' என்று யான் அடிக்கடி எண்ணுவேன். அவ்வெண்ணம் முழுமைச் செயலாகிப் பருமையடையவில்லை. சிறுமுயற்சி செய்யும் அளவிலேயே யான் நிற்கலானேன். பெருமுயற்சிக்கு இடம் ஏற்படவே இல்லை. இது குறித்து 'இந்தியாவும் விடுதலையும்' என்னும் நூலில் எனது உட்கிடக்கையை வெளியிட்டுள்ளேன்.

விவசாயச் சங்கம் பெருக்கெடாமைக்குப் பல காரணங் கூறுதல் கூடும். தலையாய காரணம் ஒன்றுள்ளது. அது காங்கிரஸ் இரண்டு பெயரால் பிரிந்து நிற்பது. இவ்வாறு யான் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. இப்பொழுது நமது நாட்டில் தேசியக் காங்கிரஸ் என்றும், தொழிற் காங்கிரஸ் என்றும் இரண்டு உள்ளன. இரண்டமைப்பும் தம்மை முறையே முதலாளி - தொழிலாளி என்று கருதச் செய்கின்றன. தொழிற் காங்கிரஸ் தேசிய காங்கிரஸைத் தன் மயமாக்கி ஒருமையாதல் வேண்டுமென்று யான் பேசியுமிருக்கிறேன்; எழுதியுமிருக்கிறேன். இப்பேச்சும் எழுத்தும் தேசியக் காங்கிரஸார் பலர்க்குக் கனலெனத் தோன்றும். அவர் என் கருத்தை மறுப்பதுமுண்டு.

விலகல்

'யுத்த காலம்! சட்டங்கள் நடமாடுங் காலம்! வேலையொன்றுமில்லை. வீண் தலைமை எற்றுக்கு? இவ்வேளையில் சன்மார்க்க சமாஜத்துக்கு ஆக்கந்தேடுதற்குரிய வாய்ப்பு நேர்ந்துள்ளது' என்று எண்ணலானேன். இத்தகைய எண்ணம் முன்னுமொருமுறையும் (1923) தோன்றியதன்றோ? அவ்வாறே இப்பொழுதும் (1943) தோன்றியது. யான்

விலகுதலைச் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்குத் தெரிவித்தேன். சங்கம் என்னை எளிதில் விடுமா? வலி யுறுத்தினேன். 'சக்கரைச் செட்டியார் நீண்ட காலம் உதவித் தலைவராக இருந்து வருகிறார். அவரைத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுங்கள்; இல்லையேல் ஒரு தொழிலாளரைத் தலைவராகக் கொள்ளுங்கள்' என்று அன்புடன் கூறினேன். செல்வபதி செட்டியாரும் தமது காரியதரிசி பதவியினின்றும் விலக உறுதிகொண்டனர். இரண்டு பதவி விலகல்களும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. எங்கள் தொடர்பு அறுந்ததோ? இல்லை. நாங்கள் எங்கள் தொடர்பை அறுத்துக் கொள்ளச் சங்கம் இசையவில்லை. எங்கள் இருவர் பெயரும் நிருவாக சங்கத்தில் திகழ்ந்தே வருகின்றன. சக்கரைச் செட்டியார் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டார். ஜினராஜ் என்னும் தொழிலாளர் காரியதரிசியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்.

உருவப்படம்

எனது மணிவிழா பலவிடங்களில் கொண்டாடப் பட்டது. எம். எஸ். எம். தொழிலாளர் சங்கமும், சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கமும் (25, 26-8-1943) முறையே கொண்டாடின. விவரம் மணிவிழா மலரில் வெளிவரும். இரண்டு சங்கங்களும் எனது உருவப்படம் வைத்தன. ஒன்று இப்போதைய உருவமுடையது; மற்றொன்று சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கங் கண்ட கால உருவமுடையது. குப்புசாமி நாயகர் முதுமையை விரும்பினர்; செல்வபதி செட்டியார் இளமையை விரும்பினர். இரண்டும் எவ்வுருவுடன் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் புகுந்தேன் என்பதையும், இப்பொழுது அவ்வுருவம் எப்படி மெலிவுற்றுள்ளது என்பதையும் உணர்த்தும். பீமன் பீருங்கியான கதை கிடையாது. அக்கதை என்னில் பிறந்தது. அதற்கு இரண்டு படங்களும் இந்நாளில் இலக்கியங்களாக நிற்கின்றன.

தோழர்கள்

தொழில் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவரும், அதற்கு உதவி நேர்ந்தோரும் பலர். அவருள் இங்கே சிலரைச் சிறப்பாக நினைவூட்டிக்கொள்கிறேன்.

வாடியா

பி. பி. வாடியாவைத் தியோசாபிகல் சங்கத்தில் யான் காண்பதுண்டு. அந்நாளில் அவருடன் யான் நெருங்கிப் பழகுதற்குரிய வாய்ப்பொன்றும் நேரவில்லை. சுயஆட்சிக் கிளர்ச்சியின்போது அவர் கோகலே மண்டபத்தில் அடிக்கடி பேசுவர். அப்பேச்சுக்கள் என் காதில் விழும். 1917-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் தமிழ் மொழியைப்பற்றி ஒரு சொற்பொழிவாற்ற யான் காஞ்சி நோக்கினேன். காலையில் என் கடன் முற்றுப் பெற்றது. மாலையில் அங்கே வாடியா பேசப் போகிறாரென்று கேள்வியுற்றேன். அவர்தம் ஆங்கிலப் பேச்சைத் தமிழில் பெயர்க்கும் பணி எனக்குக் கிடைத்தது. காஞ்சியில் ஏற்பட்ட மொழி பெயர்ப்புத் தொடர்பு, பின்னே தொழிலாளர் சங்கங்களில் விரிந்த முறையில் உரம் பெற்றது.

வாடியாவும் யானுஞ் சேர்ந்து தொழிலியக்க விதை விதைத்தோம். அதைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் மேலே போந்துள்ளன. அவைகளை இங்கே விரித்துக் கூற வேண்டுவதில்லை.

1918-ம் ஆண்டிலே பல கதவடைப்புக்கள் நடந்தேறின. அவைகளில் ஒரு கூட்டத்தில் வாடியா பேசிய பேச்சில் மானக்கேடு புகுந்ததென்று பின்னி கம்பெனியார் வழக்குத் தொடுக்கும் நோக்குடன் அறிக்கை விடுத்தனர். "தொழிலாளரிடத்தில் பின்னி கம்பெனியாரை விட நாங்கள் 'நியூ இந்தியா'வில் நன்முறையில் நடந்துகொள்கிறோம்" என்ற கருத்துப்பட வாடியா பேசியதில் மானக்கேடிருந்ததென்று கம்பெனியாரால் எண்ணப்பட்டது.

வாடியாவின் பேச்சில் மானக்கேடு மறைந்து விளங்குதல் உண்மையென்றும், மன்னிப்புத் தெரிவித்தல் பெருந்தகைமையென்றும் டாக்டர் மணி ஐயர் உணர்த்தினர். அவ்வேளையில் என் கருத்து எப்படி இருந்தது? 'மானம் போக்கும் நோக்குடன் ஒன்றும் பேசப்படவில்லை. இப்பொழுது சட்டப்படி மானக்கேடு தெரிகிறது. தொழிலாளர் இயக்கம் முளைவிட்டுளது. இச்சமயத்தில் விட்டுக் கொடுப்பதால் நமது மானம் போகாது. * * * *' என்று என் மனம் கருதியது. அதை வாடியாவினிடம் அறிவிக்க யான் தியங்கவில்லை. வாடியா நேரிய வழியே நடந்தார்.

தொழிலாளர் இயக்கத்தை நடாத்தும் முறையில் வாடியாவின் நோக்கத்துக்கும், என் நோக்கத்துக்கும் அடிப்படையில் வேற்றுமையுண்டு. ஆனால் அதை யான் புறத்தே காட்டுவதில்லை. தொழிலாளர் இயக்கம் குழந்தையாயுள்ள போது வேற்றுமையை வெளியிடுவதால் நற்பயன் ஒன்றும் விளையாதென்பது எனது கருத்து. வாடியா இயக்கத்தை விடுத்து விலகும் வரை எனது கருத்து வேற்றுமை வெளி வந்ததே இல்லை.

தொழிற் சங்கச் சட்டம் பிறவாத காலத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு கதவடைப்பின்போது பாதுகாப்புக் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டது. அதில் என் பெயரையும் வாடியா சேர்த்தனர். அப்பொழுது யான் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தேன். குழுவில் என் பெயர் சேர்க்கப்பட்டதை யான் அறியேன். குழுவின்மீது நஷ்ட ஈடு வழக்கு முதலாளிகளால் தொடுக்கப்பட்டது. வழக்கின் நடைமுறையில் யான் கலந்து கொண்டேன். தலைவர் செயலுக்கு உதவித் தலைவன் துணை போதல் வேண்டுமென்பது என் கொள்கை.

வாடியா மேல்நாடு சென்று திரும்பியபோது, சென்னைத் தொழிலாளர் உலகம் அவருக்கு ஒரு பெரும் வரவேற்பளித்தது. அவ்வரவேற்புக்குப் பெருந்தொகை செலவழித்தலாகாதென்று அருண்டேல் உள்ளிட்டவர் கருதினர். தொழி

லாளர் எழுச்சி அருண்டேல் முதலியவர் கருத்தையுங்கடந்து ததும்பியது. தொழிலாளர் மனம் நிறைவு கொள்ளும் வழியில் யான் வரவேற்பு முறைகளை ஒழுங்கு செய்தேன். ஓர் இரட்டைக் குதிரை வண்டி ஒரு வெள்ளிப் பல்லக்காகி வழங்கிய காட்சி தொழிலாளர் உலகையே கவர்ந்தது.

ஊர்வலத்துக்குச் சில தடைகள் குறுக்கிட்டன. அவைகளைக் களையப் போலிஸ் கமிஷ்னரிடம் நியாய வாதம் புரிந்து உரிமை பெறலானேன். ஊர்வலம் முற்றுப் பெற்ற பின்னர் தொழிலாளர் அமைதி குறித்துக் கமிஷ்னர் மகிழ்ச்சி தெரிவித்தனர்.

வாடியா வருகையை முன்னிட்டுச் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் தோழர் பலர்க்கு விருந்தளித்தது. விருந்து வேளையில் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் பாயசம் அருந்த முயன்றனர். சூடு அம்மையாரின் கண்ணைக் கலக்கியது. அது கண்ட என் கண்ணுங் கலங்கியது.

வாடியாவும் யானும் அரக்கோண வரவேற்புக்குச் சென்றோம். எங்களுடன் சகோதரி மிருநாளினியும் போந்தனர். காஞ்சிக்கும் அரக்கோணத்துக்கும் இடையில் ஓரிடத்தில் வாடியாவின் கார் சேற்றில் சிக்குண்டது. என்ன செய்வோம்! எங்கள் நிலை கண்ட உழவர்கள் புரிந்த துணை மறக்கற்பாலதன்று. திரும்பியபோது அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு கற்பாறைமீது வாடியா ஏறி நின்றார். வாடியாவின் தோற்றம் கைகாட்டி மரம்போல் காணப்பட்டது. வண்டி வேறு வழியாக ஊர்ந்தது. ஓரிடத்தில் வண்டியை நிறுத்தி வெண்ணிலவிலே உணவு கொண்டோம். அப்பொழுது நாங்கள் என்னென்னவோ பேசினோம்; மனக்கோட்டை கட்டினோம். நாங்கள் மனிதர்! வண்டி புறப்பட்டதும்,

" தந்தைதாய் தமர்தாரம் மகவென்றும் இவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்டம் இதிலோ
சந்தேக மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனை யுடனே

வந்ததோர் வாழ்வுமோர் இந்த்ரசா லக்கோலம்
  வஞ்சனை பொறுமை லோபம்
 வைத்தமன மாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
  வாஞ்சனையி லாத கனவே
எந்நா ளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமே
  இரவுபக லில்லா விடத்
 தேகமாய் நின்றநின் அருள்வெள்ள மீதிலே
  யானென்ப தறவு மூழ்கிச்
சிந்தைதான் தெளியாது சுழலும்வகை என்கொலோ
  தேடரிய சத்தாகி என்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
  தேசோ மயானந் தமே.

எனவரூஉம் தாயுமானுர் பாட்டு என் மனத்தில் உற்றுக் கொண்டேயிருந்தது. காரணம் என்ன?

சகோதரி மிருநாளினி, 'நியோ பேபியன்' என்ற பெயரால் ஒரு கழகம் நடாத்தினர். அதன் உறுப்பினர் தொகை சுருக்கம். அதில் யானும் ஓர் உறுப்பினன். ஒவ்வொரு பௌர்ணமியின்போது ஒவ்வோர் உறுப்பினர் விருந்து வைப்பது வழக்கம். முதன்முறை சகோதரியார் விருந்தளித்தனர். விருந்துக்கு அழைக்க வந்த சகோதரி யாரைப் பார்த்து யான், 'விருந்தில் சைவ மணங் கமழ்தல் வேண்டும்' என்றேன். 'சைவமணங் கமழும் விருந்தும் இருக் கும். ஆனல் அஃதும் ஆதிதிராவிடரால் சமைக்கப்படும்' என்ருர். 'சாதியைப்பற்றிய கவலை எனக்குக் கிடையாது. யான் சாதி கடந்தவன்' என்றேன். தோழர் வாடியா சைவப் பகுதியில் என்னுடன் உணவருந்தினர். அவர் இலையில் கோழிமுட்டை காணப்பட்டது. அதைப்பற்றி அவரும் யானும் உரையாடினேம். அவர் வெங்காயப் பச்சடியைத் தடுத்தார். யான் அதை ஏற்றேன். 'கோழி முட்டையை விட வெங்காயம் தாமத உணவாச்சே. கோழி முட்டையை வெறுக்கின்ற நீங்கள் வெங்காயத்தை எப்படி உண்ணலாம்?

என்று வாடியா வினவினர். எங்கள் உரையாடல் முழுவதும் பொதுவாக உணவைப்பற்றியதாய், சிறப்பாகக் கோழி முட்டை - வெங்காயத்தைப்பற்றியதாய் வளர்ந்தது.

இராயப்பேட்டையில் சகோதர சங்கச் சார்பில் வாடியா தலைமையில் கஸன்ஸ் என்பவர் தாகூரைப்பற்றிப் பேசினர். முடிவுரையில் வாடியா, 'தாகூர் நற்செய்திகளெல்லாம் இந்தியருக்குப் பழையன; மேல் நாட்டவருக்குப் புதியன' என்று குறிப்பிட்டார். 'பழமைக்குப் புதிய உடையணிந்துள்ளார் தாகூர்' என்று யான் விளம்பினேன்.

வாடியா தொழிற்சங்கத் தொடர்பை அறுத்துக் கொண்ட பின்னரும் அவரை யான் மறப்பதில்லை. தொழிலாளர் சங்க நிலையத்துக்கு யான் கால்கொண்டேன். கேசவபிள்ளை அதைத் திறந்தார். 'செல்வபதி - ராமாநுஜப்' பெயரை நிலையம் தாங்கியது. அந்நிலையில் 'நாங்கள் ஐவர்; ஒருவர் எங்கே?' என்று என் நெஞ்சம் அலமந்தது. நிலையத்தின் தலைப்பில் வாடியாவின் முகவுருவம் அமைந்த பின்னரே என் நெஞ்சம் நிலைத்தது.

செல்வபதி - இராமாஞ்சலு

இவ்விருவரையும் ஒருங்கு சேர்த்துச் சொல்லவே என் மனம் விரும்புகிறது. இருவரும் எனக்குப் பரதலட்சுமணராகவே காணப்படுகின்றனர். இருவரும் யானுங் கலந்தே உழைத்து வருகிறோம். கலந்த உழைப்பு எத்துணை நாள்! இருபத்தைந்து ஆண்டுக்குமேல்! செல்வபதி செட்டியாரையும் இராமாஞ்சலு நாயுடுவையும் என் என் உடன்பிறந்தவர் என்று சொல்லலாகாது? பரத லட்சுமணர் என்று பகரலாகாது? இருவரும் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத் தொண்டனாகிய என்னிரண்டு நுரையீரல்களாய்த் திகழ்தலை என் மனம் அறியும்.

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் எத்தனையோ பேர் வந்தனர்; போயினர். நாங்கள் மூவரும் சங்கம்

தோன்றிய நாள்முதல் இன்றுவரை சங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். குறுக்கிட்ட வெள்ளங்கள் எத்தனை! பள்ளங்கள் எத்தனை! அதிர்ச்சிகள் எத்தனை! அந்தோ! இடிகள் எத்துணை! வெடிகள் எத்துணை! ஒருமைப்பாட்டுடன் அவைகளில் மூழ்கினோம்; அவைகளினின்றும் எழுந்தோம்; அவைகளைக் கடந்தோம்.

எங்களுக்குள் வேலைப்பங்கீடு உண்டு. பொதுவாக யான் சங்கக் காரியங்களைக் கவனிப்பேன்; சிறுசிறு விவரங்களில் யான் கருத்துச் செலுத்துவதில்லை. கதவடைப்புக் காலங்களிலும், வேலை நிறுத்த வேளைகளிலும், மற்றத் தொல்லை நேரங்களிலும் யான் சர்வாதிகாரியாவேன். செல்வபதியும், இராமாஞ்சலுவும், மற்றவரும் என்வழியே நிற்பர். அவர் எக்காரணம்பற்றியும் குறுக்கிட்டுத் தொல்லை விளைப்பதில்லை. அவ்வேளைகளில் யான் இட்டது சட்டமாகும்.

இராமஞ்சலு நாயுடு அன்றாடக் காரியங்களில் கருத்துச்செலுத்தி வருவர். காரிய நிருவாகம் அவர் வயம் என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

நகரசபை, சட்டசபை, ஜினிவா முதலியவற்றிற்குச் செல்லும் பொறுப்பும், இன்ன பிறவும் செல்வபதியினுடையனவாயின.

செல்வபதி செட்டியார் பதவி வகிப்பது சிலர்க்குப் பிடிப்பதில்லை. அன்னார் என்னை அணுகி என்னென்னவோ கூறுவர். அவர்க்கெல்லாம் யான் கிறிஸ்துவின் மலைப் பொழிவைப் படித்துக் காட்டுவேன்; 'பின்னவன் பெற்ற செல்வம் யான் பெற்ற செல்வமன்றோ?' என்னும் கம்பரின் பொன்மொழியை எடுத்துக் காட்டுவேன்.

குப்புசாமி நாயகர்

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கமும், எம். அண்ட் எஸ். எம். தொழிலாளர் சங்கமும் என் இரண்டு கண்கள். முன்னைய சங்கத்தில் இருவரைக் குறித்தேன். பின்னைய

தில் எவரைக் குறிப்பேன்? இச்சங்கத்தில் முன்னாளில் என் உள்ளம் கவர்ந்த இளைய முகங்கள் சில உண்டு. அவைகளுள் ஒன்று உருத்திர குப்புசாமி நாயகர் முகம். குப்புசாமி நாயகர் அன்பர்; இன்மொழியர்; அமைதியில் நின்று பெரும்பெருங் காரியங்களை ஆற்றும் திறம் வாய்ந்தவர்.

யான் சங்கத்தொடர்பை அறுத்துக்கொண்ட பின்னரும் உருத்திர குப்புசாமி நாயகர் என்னிடம் வருவர்; சங்க நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்வர். இன்றியமையாத நிகழ்ச்சிகளில் அவர் என்னை மறப்பதில்லை. இவ்வாண்டுத் தொடக்கத்திலும் பிரம்பூரில் கூடிய மகாநாட்டை யான் திறந்துவைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி உருத்திர நாயகராலேயே செய்யப்பட்டது.

குப்புசாமி நாயகரிடத்தில் பல நல்லியல்புகளுண்டு. அவைகளுள் ஒன்று தனி மனிதர் செயல்மீது கருத்துச் செலுத்தாது, சங்க வளர்ச்சிமீது கருத்துச் செலுத்துவது. இவ்வியல்பை யான் பாராட்டுவது வழக்கம். இவ்வியல்பு அவரைச் சங்கத்தின் உயிர் நாடியாக்கியது.

குப்புசாமி நாயகரின் சமயப்பற்றும் என் உள்ளத்தை ஈர்ப்பதுண்டு. சோமசுந்தர நாயகரால் காணப்பெற்ற வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்த சபை இடையில் உறங்கியது. அதை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க உருத்திர குப்புசாமி நாயகர் பெருமுயற்சி செய்தனர். அச்சபை உயிர்த்தெழுந்த பின்னர் நிகழ்ந்த முதலாண்டு விழா என் தலைமையில் நடைபெறக் குப்புசாமி நாயகர் விரைந்தெழுந்ததை யான் அறிவேன்.

சக்கரைச் செட்டியார்

சக்கரைச் செட்டியார் ஒரு சிறந்த கலைஞானியர். அவரது கலைஞானம் அவரை உரிமை யுணர்வினராக்கியது. உரிமையுணர்வு அவரை என்ன செய்தது? வக்கீல் தொழிலைச் செய்யவொண்ணாதவாறு தகைந்தது.

செட்டியார் நல்ல ஆங்கிலம் பேசுவர்; எழுதுவர். அவர் பேச்சை யான் முதல் முதல் (1908) சென்னைக் கடற்கரையில் கேட்டேன். அதில் தேசபக்தியும் சுயராஜ்ய வேட்கையும் வீறிட்டன.

சக்கரைச் செட்டியாரையும் என்னையும் தொடர்பு படுத்தியது (1916) சென்னை மாகாணச் சங்கம். அத் தொடர்பை வலுப்படுத்தியது (1918) தொழிலாளர் இயக்கம்.

சென்னை மண்ணெண்ணெய்த் தொழிலாளர் சங்கத்தைக் கண்டவருள் சக்கரையும் ஒருவர். அச்சங்கத்தின் முதல் தலைவரும் அவரே. தொடக்கத்தில் பலவிதத் தொல்லைகளில் மூழ்கிய சங்கங்களுள் மண்ணெண்ணெய்த் தொழிலாளர் சங்கமும் ஒன்று.

அச்சங்கத்தின் முதல் வேலை நிறுத்தத்தில் குதிரைப் போலிஸ் தலைகால் தெரியாமல் திருவிளையாடல் புரிந்தது. அத்திருவிளையாடல் சில தொழிலாளர் கால்களில் காய முறச் செய்தது. இரத்தக் காட்சி கண்ட யான் கூட்டத்தில் போலிஸ் நடைமுறையை மிக உரமாக மறுத்தேன். அம்மறுப்பைக் கேட்ட டெபுடி கமிஷ்னர் பராங்குச நாயுடு என்னிடம் என்னவோ பேசவந்தார். அவரைப் பார்த்ததும் 'போலிஸ் பொதுஜன ஊழியத்துக்கென்று ஏற்பட்டதை இக்காலப் போலிஸ் உணராமலிருக்கிறது. சுய ஆட்சிக் காலத்தில் அது தன் கடமையைச் செவ்வனே உணர்வதாகும்' என்ற கருத்துப்படச் சில உரைகளை விரைந்து வழங்கினேன். 'எங்கள் கடமைய்ய நாங்கள் செய்கிறோம்' என்று சொல்லி நாயுடு சென்றார்.

சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் ஆறுமாத வேலை நிறுத்தத்தில் என்னுடன் இரவு பகல் பணியாற்றியவருள் சக்கரைச் செட்டியாரும் ஒருவர். செட்டியார் வீரப்பேச்சும் செயலும் எனக்கு ஊக்கமூட்டியே வந்தன.

1924-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் சார்பிலும் தொழிலாளர் சார்பிலும் சூளை வட்டத்துக்கு நகரசபைத் தேர்தலில் சக்கரைச் செட்டியார் நிறுத்தப்பட்டனர். அவரை எதிர்த்தவர் பெருஞ் செல்வர். செல்வத்துக்கும் தொண்டுக்கும் பெரும் போர் நடந்தது. யான் தொழிலாளரைக் கூட்டங் கூட்டமாக வலம்வரச் செய்வேன்; கூட்டங்களில் பேசுவேன். வெற்றி காங்கிரஸ் - தொழிலாளருடையதாயிற்று. அம் முறை வெற்றி பெற்றவருள் நகரசபைத் தலைவர் பதவிக்குப் பல வழியிலுந் தகுதி வாய்ந்தவர் சக்கரைச் செட்டியாராகவே இருந்தனர். காங்கிரஸ் தலைவர் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் கருத்தும் சக்கரை மீதே படிந்து கிடந்தது. காங்கிரஸ் செல்வர்கள், 'ஏழைத் தொழிலாளர் தலைவர் ஒருவர் நகரசபைத் தலைவராதல் கூடாது' என்று மண்ணையும் விண்ணையுஞ் சுழற்றினார்கள். அதன் பயனாகக் காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் சாமி வேங்கடாசலம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அச் செயல் சக்கரைச் செட்டியார் மனத்தை உடைத்தது.

சென்னை நகரசபைத் தலைவர் பதவியில் வகுப்புரிமை நுழைக்கப்பட்டது. கிறிஸ்துவர் முறையுற்றது. அப்பொழுதும் காங்கிரஸ் செல்வ இனம் சக்கரைச் செட்டியாரை ஆதரியாது லேடன் என்ற ஐரோப்பியக் கிறிஸ்துவரை ஆதரித்தது.

1941-ம் ஆண்டு நவம்பரில் கிறிஸ்துவர் முறை மீண்டும் வந்தது. இம்முறையாதல் சக்கரைச் செட்டியார் மேயராதல் வேண்டுமென்று விரும்பினவருள் யானும் ஒருவன். வேறோர் இந்தியக் கிறிஸ்துவரும் மேயராக முயன்றனர். இவரை ஐரோப்பிய அங்கத்தவர் ஆதரிப்பதாகக் கேள்வியுற்றேன். ஐரோப்பியத் தலைவர் ஒருவரை யான் கண்டு சக்கரையின் தகுதியை விளக்கிக் காட்டினேன். அவர் இணங்கினர். அவரது இணக்கம் சக்கரைச் செட்டியாரை எதிர்ப்பின்றி மேயராக்கியது. தொழிலாளர் உலகம் மகிழ்வெய்தியது. என்னுள்ளங் குளிர்ந்தது.

சக்கரைச் செட்டியார் கிறிஸ்துவம் வெறுங் கோயில் மதமன்று. அது கிறிஸ்துவினிடம் தொடர்பு கொண்டது., செட்டியார் கிறிஸ்துவம் எனது கொள்கையுடன் இயைபு கொண்டது. ஓர் இளைஞன் கிறிஸ்துவம் தழுவமுயன்றான். அதைப்பற்றிச் செட்டியாரிடத்தில் அறிக்கை செய்தேன். அப்பொழுது செட்டியாரின் உண்மைக் கிறிஸ்துவம் வெளி யாயிற்று. 'பெண்மை, பதவி முதலியவற்றை உளங் கொண்டு கிறிஸ்துவம் தழுவலாகாது. உள்ள உறுதி கொண்டு கிறிஸ்துவின் அன்பராதலே அறம்' என்று செட்டியார் சொற்றனர். சக்கரைச் செட்டியாரைப் போன்ற கிறிஸ்துவருடன் சேர்ந்து தொண்டு செய்யும் பேற்றையும் என் வாழ்க்கை பெற்றது.

இ. எல். ஐயர்

இ. எல். ஐயர் பாரிஸ்டர். அவரை முதல் முதல் (1918) சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு அழைத்து வந்தவர் வாடியா. இ. எல். ஐயரின் உடையும் நடையும் அவரைத் தமிழில் பேச விடுமா என்று ஐயுற்றேன். ஐயர் தமிழிலேயே பேசினர். அப்பேச்சு அவரையும் என்னையும் தோழராக்கிற்று.

யான் நாகை நோக்கியிருந்தபோது சென்னையில் டிராம்வே தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் முதன்முறை யாக நிகழ்ந்தது. அதற்குக் காரணம் சென்னைத் தொழி லாளர் சங்கத்தின் எழுச்சியேயாகும். யான் சென்னை சேர்ந்ததும் டிராம்வே தொழிலாளரை நாடிச் சென்றேன்; அவரை எங்கே கண்டேன்? இ. எல். ஐயர் வீட்டில் கண் டேன்; அத்தொழிலாளர் கூட்டத்தில் பேசினேன். அப்பேச்சில் இந்தியாவின் சராசரி வருவாய்,வயது முதலிய வற்றை மற்ற மற்ற நாடுகளின் சராசரி வருவாய், வயது முதலியவற்றுடன் ஒப்பிட்டு, இந்தியாவின் சிறுமையை எடுத்துக் காட்டி, அச்சிறுமையைப் போக்கவல்லது தொழி

லாளர் இயக்கமென்று விளக்கினேன். அது குறித்துப் போலிஸ் கமிஷ்னர் என்னை வரவழைத்துப் புள்ளி விவரங்களைத் தொழிலாளரிடை விளக்குதல் நல்லதன்று என்று எச்சரிக்கை செய்தார். 'ஏன்? தொழிலாளர் மனிதரல்லரோ' என்று கேட்டுத் திரும்பினேன்.

இ. எல். ஐயர் முயற்சியால் டிராம்வே தொழிலாளர் சங்கம் காணப்பட்டது. ஒருநாள் தொழிலாளர் பட்டினியால் வாடியதைக் கண்ட ஐயர் பொன் கெடியாரத்தையுஞ் சங்கிலியையுந் தந்ததை யான் கண்ணாரக் கண்டேன்.

சென்னையில் தொழிலாளரின் ஆறுமாத கால வேலை நிறுத்தத்தில் இ. எல். ஐயரும் எனக்குப் பக்கத்துணையாயிருந்து தொல்லைகளில் தோய்ந்தமை என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. அச்சமயத்தில் இ. எல். ஐயர் ஒரு விரதங் கொண்டார். அஃதென்னை?

இ. எல். ஐயர் சிகரெட் பிடிப்பவர். அதற்கென்று மாதந்தோறுஞ் செலவாகுந் தொகை அறுபது ரூபா. வேலை நிறுத்தம் முடியும் வரை சிகரெட் பிடிப்பதை நிறுத்தி, அதற்குச் செலவாகுந் தொகையைத் தொழிலாளர்க்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்னும் நோன்பை ஐயர் ஏற்றனர். பழக்கம் கொடியதன்றோ? சிகரெட் பழக்கம் ஐயரை விட்டகல்வது அரிதாயிற்று. குறிப்பிட்ட தொகைமட்டும் ஐயரால் சிலகாலம் செலுத்தப்பட்டே வந்தது.

காங்கிரஸ் சார்பில் எழுந்த ஒத்துழையாமையில் (1921) இ. எல். ஐயர் மனமாரக் கலந்து தொழிலை விடுத்தனர். அதனால் அவர்க்கு விளைந்த தொல்லை பெரிதாயிற்று. அக்காலத்திலும் அவர் டிராம்வே தொழிலாளர் சேவையை விடுத்தாரில்லை. அத்தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தத்தை முன்னிட்டு ஐயரும் யானும் ஒருநாள் இராயபுரம் செல்லுதல் நேர்ந்தது. எங்கள் இருவரிடமிருந்த காசு செலவாயிற்று. பசிநோய் பெருகியது. 'உம்மிடத்தில் எவ்வளவு சில்லறை இருக்கிறது? உம்மிடத்தில் எவ்வளவு சில்லறை இருக்

கிறது?' என்று ஒருவரையொருவர் கேட்டுக்கொண்டோம். எவ்வளவிருந்தது? வண்டிச்செலவுக்குமட்டுஞ் சில்லறைக் காசு இருந்தது. அதை வண்டிக்குச் செலவழித்துப் பட்டினி கிடப்பதா? அல்லது உணவுக்குச் செலவிட்டு நடந்து போவதா? என்று எண்ணலானோம். 'ஐயர் சாப்பிட்டு விட்டு நடந்து செல்வதே நல்லது' என்று முடிவு செய்தனர். ஐயர் பசி தாங்காமையை யுணர்ந்து அவரது முடிவுக்கு யானும் இணங்கினேன். இருவரும் உணவுகொண்டு நடந்தோம்.

லோபோ

லோபோ ஓர் இந்தியக் கிறிஸ்துவர். அவரை யான் முன்பின் அறியேன். தொழிலாளர் தொல்லையின்போது (1921) அவர் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட்டாக அமரும் நிலைமை நேர்ந்தது. அவர் 'நீதி வடிவம்' என்பதைப் பல வழியில் யான் உணர்ந்தேன்.

லோபோ காலத்தில் போலிஸ் கமிஷனராயிருந்தவர் பெல்லி என்ற ஐரோப்பியர். மில் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்த நிகழ்ச்சிகளில் இருவரும் ஒரு மனமுடையவராய்க் கடனாற்றல் இயலாமற் போயிற்று. இஃது எயிலிங் கமிட்டி விசாரணையில் இருவருங் கூறிய சான்றுகளால் நன்கு விளங்கியது. தொழிலாளர் சுடப்பட்டதை யொட்டி அவர்தம் உறவினர் வழக்குத் தொடுக்க விண்ணப்பஞ் செய்த வேளையில் வில்லிங்டன் அரசாங்கம் லோபோவை வேறூர் இடத்துக்கு மாற்றியது. இதுபற்றிய குறிப்பு முன்னரும் உள்ளது.

போலிஸார் தொழிலாளர்மீது பலவகை வழக்குத் தொடர்ந்தனர். அவைகளால் லோபோவின் நீதிநிலை வெளியாயிற்று. அவரளித்த தீர்ப்புக்கள் இரண்டிலுள்ள சில குறிப்புக்களை இங்கே எடுத்துக் காட்டுகிறேன். அவை உண்மையை உணர்த்துவனவாகும்.

I

" இராகவரெட்டி, அரங்கநாதம், துரைசாமி என்ற மூன்று தொழிலாளரும் சென்ற மாதம் 16-ந் தேதி பகல் 10 மணி சுமாருக்கு வியாசர்பாடிச் சேரியில் ஆதி திராவிடர்களின் குடிசைகளுக்குத் தீமூட்ட முயன்றனர் என்றும், அவரிடம் நன்னடக்கை ஜாமீன் வாங்கவேண்டுமென்றும் இ. பு. கோ. 110-வது செக்ஷன்படி வேப்பேரி போலிஸாரால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுக் கொண்டுவரப்பட்ட வழக்கில் 2-8-21-ல் சென்னைப் பிரதம மாஜிஸ்ட்ரேட் மிஸ்டர் லோபோவால் தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டது.

அடியில் கண்ட மொழிகள் மாஜிஸ்ட்ரேட் தீர்ப்பில் மிக முக்கியமானவைகளாகக் காணப்படுகின்றன :—

' முதல் எதிரி முக்கால் மைல் தூரம்வரை துரத்திச் செல்லப்பட்டாரென்பதும், அவர் ஓடிய இடம் பெரும்பாகம் வேளாளர் தெருவாயிருந்தும், ஒரு வேளாளராவது சாட்சியாக விசாரிக்கப்படாததும் மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றன. பின்னும் வழக்கை முதலில் நடத்திய சப் இன்ஸ்பெக்டர் அன்றைய தினம் (16-7-21) எவ்வளவோ முயன்றும் முதல் குற்றவாளி கையில் கிரோசினாயில் எண்ணெய் புட்டியும், இரண்டு திவர்த்திகளும் இருந்ததாக ஆதிதிராவிடர்களால் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குமூலத்தை ஆதரிக்க வேறு யாரும் வரவில்லையென்று சொன்னார். தங்களைத் துரத்தியும், இவர்கள் தங்களிடமிருந்த புட்டிகளையும் திவர்த்திகளையும் எறிந்துவிடாமல் ஆதிதிராவிடர் குடிசைகளுக்குத் தீவைக்கும் நோக்கத்துடன் அவைகளைக் கையிலேயே வைத்துக்கொண்டு தெருக்களின் வழியாகவும் வயல்களின் வழியாகவும் ஓடிக் கடைசியில் ஆதிதிராவிடர்களின் குடிசைகளுக்குச் சமீபத்தில் எறிந்திருந்தார்களென்று கூறுவது நம்பத்தக்க விஷயமன்று. ஆஸ்பத்திரியில் முதல் எதிரிக்குக்

கொடுத்த சர்டிபிகேட்டில் அவ்வெதிரிமீது எண்ணெய் வாசனை இல்லையென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான விஷயங்களைக் கவனியாமல் வாக்குமூலத்தைக் கவனித்தாலும் அதுவும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்படாமல் இருக்கிறது. இவ்வழக்கில் முதல் முதலில் நடந்த விருத்தாந்தங்களைப்பற்றிக் கூறும் சாட்சி ஒரு பெண்பிள்ளையாவாள். அவள் திருடினதற்காக இரண்டுமுறை தண்டனையடைந்திருக்கிறாள். அவள் இரண்டு வருடகாலமாக வேலை செய்யாமல் தன்னுடைய அவமானத்தொழிலை மறைத்து யாரோ ஒருவனுடைய வைப்பாட்டியென்று சொல்லிக் காலங் கழித்து வருகிறாள். இவளுடைய சாட்சியம் நம்பத்தகுந்ததன்று. பின்னும் இவ்வழக்கில் தகுந்த சாட்சியம் எது என்று யோசிக்கப்போனால், சார்ஜண்ட் ப்ரௌனிங்கினுடையதே யாகும். அதிலும் முக்கிய அம்சங்களில் வேண்டுமென்று பொய் சாட்சியம் கலக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னும் இச்சாட்சியங்களில் இன்னும் இரண்டு சங்கதிகளைப்பற்றித்தான் யோசித்தல்வேண்டும். எதிரிகள் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று பிரயாது செய்தது ஒன்று; இரண்டாவது அவர்களைத் துரத்தியபோது அவர்களின் நடத்தையைப்பற்றி ஏற்பட்ட வாக்குமூலம். மிஸ்டர் ஆப்பெல் அவர்களும் டாக்டர் காமத் அவர்களும் கொடுத்த வாக்குமூலத்தினின்று ஜி. 3 வியாசர்பாடி போலிஸாரிடம் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு நம்பிக்கையே யில்லையென்று தெரிகிறது. இதை நிரூபிக்க 5 பேர்கள் தாங்கள் துரத்தப்பட்டபோது சமீபமாகக் காவலிலிருந்த போலிசாரிடம் போய்ச் சொல்லாமல் இருந்ததே யாகும். எதிரிகளின் குற்றச்சாட்டை இன்ஸ்பெக்டர் குற்றச்சாட்டுப் புத்தகத்தில் பதிப்பியாதது தப்பிதமாகும். முதல் எதிரியும் மூன்றும் எதிரியும் 16-ந் தேதியிலிருந்து 20-ந் தேதி வரை போலிஸ் பாதுகாப்பில் இருந்தது வருத்தப்படக்கூடிய விஷயமாகும். எதிரிகள் கைது செய்யப்படுவதற்கு

நியாயம் இல்லை. இக்காரணங்களினால் எல்லா எதிரிகளும் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள்.'

பிராசிக்யூஷன் வழக்கைப் பத்மநாப நாயுடுவும் ஜகதிச அய்யரும நடத்தினார்கள். எதிரிகளுக்காகக் குப்புராவ் ஆஜரானார் ''—' நவசக்தி' (5-8-1921)

II

" சமீபத்தில் வியாசர்பாடியில் நடைபெற்ற குழப்பங்களுக்குக் காரணர்களெனக் கருதப்பட்ட கஜேந்திரன், தங்கவேல், எதிராஜ், பார்த்தசாரதி, கதிர்வேல், பெருமாள், துரைசாமி ஆகிய இவ்வேழு தொழிலாளர்மீதும் ஜாமீன் வழக்குத் தொடுக்க வேண்டுமென்று வேப்பேரி போலீசார் சென்னைப் பிரதம மாஜிஸ்டிரேட் மிஸ்டர் லோபோ முன்னிலையில் கொண்டு வந்த வழக்கில் 5-8-21 தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட எழுவரில் அறுவர் விடுதலையடைந்தார். 7-வது எதிரி 6 மாத நன்னடக்கைக்காக 250 ரூ. நபர் ஜாமீனும், அதே தொகைக்கு வேறு இருஜாமீன்களும் கொடுக்கக் கட்டளையிடப்பட்டார். மாஜிஸ்டிரேட் தீர்ப்பில் பின்வரும் விஷயங்கள் முக்கியமானவை :—"

'ஜூன் 28-ந் தேதி இரவு 10-30 மணிக்கு முருகேசன் வீட்டு மேறகூரையில் வெடி சப்தம் கேட்டதென்றும், குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருக்கும் எதிரிகளில் ஆறாவது எதிரியும் வேறு அறுபதுபேரும் ஆதிதிராவிடர்களின்மீது கற்களையும் சோடா புட்டிகளையும் எறிந்துகொண் டிருந்தார்களென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. பிராசிக்யூஷன் தரப்பில் சாட்சியங் கொடுத்த 9-வது சாட்சி வெடி விபத்து உண்டான பாகத்தில் அப்போது வசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஆறாவது எதிரிக்கு விரோதமாகச் சாட்சியங் கொடுத்தவர்கள் பிராசிக்யூஷன் தரப்பில் விசாரிக்கப்பட்ட 2, 3, 5, 7 சாட்சிகள். பிராசிக்யூஷன் எட்டா

வது சாட்சி கொடுத்த வாக்குமூலம் பொது டைரியில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிராசிகியூஷன் சாட்சிகளான 2 முதற்கொண்டு ஏழுவரையிலும் உள்ள சாட்சிகளும், 9-வது சாட்சியும், வேறு ஏழு பேரும் மில்களில் காலை 10 மணிக்கு, சப் இன்ஸ்பெக்டர் வெய்லியினிடம் கொடுத்த வாக்குமூலமும் எக்ஸிபிட் எப் ஆகப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சப் இன்ஸ்பெக்டர் தமக்குக் கிடைத்த விஷயங்களைக் கோர்ட்டில் சொல்வது போதுமென்று எண்ணிவிட்டார் போலும்! பிராசிகியூஷன் தரப்பு சாட்சிகளாக 2 முதல் 8-வது சாட்சி வரை கொடுத்த வாக்குமூலங்களினால் முதலில் கற்கள் யாராலேயோ எறியப்பட்டன என்றும், பின்னர் பிராசிகியூஷன் எட்டாவது சாட்சி போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டாரென்றும், ஐந்து நிமிடங்கள் வரை கற்கள் எறியப்பட்டன என்றும் பின்னர் முருகேசன் வீட்டு மேற்கூரையில் வெடி சப்தம் ஏற்பட்டதென்றும், அப்போது ஒரு சிறிய விளக்கின் வெளிச்சம் தென்பட்டதென்றும், அப்பொழுது ஆறுவது எதிரி தம் கையில் புட்டியொன்றை வைத்துக் கொண்டு ஓடினார் என்றும் தெரியவருகின்றன. மறுநாள் காலை 8 அல்லது 9 மணிக்கு, சப் இன்ஸ்பெக்டர் வெய்லி வெடி குண்டு போடப்பட்ட வீட்டைப் போய்ப் பார்வையிட்டதாகவும், வெடிகுண்டு விழுந்த இடத்தில் 3 அங்குலம் சுற்றளவுடன் கூடிய ஒரு சந்து இருந்ததாகவும், அவ்விடத்தைச் சுற்றிலுமிருந்த ஓடுகள் உடைந்து போயிருக்கக் கண்டதாகவும், அவ்விடங்களில் கந்தகம் இருந்ததாகவும் கூறுகிறார். ஆகையால் பதினொருமணிக்கு முன்னர் இம்மாதிரி நடைபெற்றிராதென்று நான் கருதுகிறேன். இரவு 10 மணிக்குக் கற்கள் எறியப்பட்டதாகப் பிராசிகியூஷன் எட்டாவது சாட்சி கூறியிருப்பது, பொது டைரியில் இரவு 10-30 மணிக்குப் பதிப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கற்கள் விழுந்த பிறகு எட்டாவது பிராசிகியூஷன் சாட்சியும் வேறு பலரும வெளியில் வந்து பார்த்தார்களென்றும், கற்களை எறிந்த

வர்கள் யாரென்று அறியக்கூடவில்லை யாகையால் சுற்றிப் பார்ப்பவர்களை அனுப்பினார்களென்றும் பொது டைரியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. பிராசிகியூஷன் எட்டாவது சாட்சி கொடுத்த அறிக்கையில் வெடி விபத்தைப்பற்றி ஒன்றும் கூறப்படாமல் இருக்கிறது. வெடி விபத்து ஏற்படுவதற்கு முன் பிராசிகியூஷன் எட்டாவது சாட்சி சேரியை விட்டுச் சென்று விட்டாரென்று கூறுவது பொருத்தமானதன்று. பிராசிகியூஷன் ஆறுவது சாட்சி. தாம் ஆறுவது எதிரியையும் பிறரையும் சேரிக்கு வெளியிலுள்ள சாலையில் கண்டதாகவும் பின்னர் சேரிக்குள் நுழைந்து பார்க்கையில் பிராசிகியூஷன் எட்டாவது சாட்சியும் வேறு சாட்சியும் அல்லது 8 போலிஸ்காரர்களும் ஓர் ஆதிதிராவிடக் கூட்டமும் வெடி விபத்து ஏற்பட்ட இடத்தில் இருந்ததாகவும் கூறியிருக்கிறார்.

முருகேசன் விட்டுக்கு ஏழு அல்லது எட்டு வீடுகள் வரையும் தம்முடன் 4 அல்லது 5 போலிஸ்காரர்கள் வந்தார்களென்றும், பின்னர் ஒருவரும் அகப்படாமல் போகவே அவர்கள் திரும்பிப் போய்விட்டார்களென்றும், தாம் உடனே முருகேசன் வீட்டிற்குச் சென்று பார்வையிடுகையில் அங்கே அறுபது ஆண்களும் பெண்களும் நெருப்பை அணைத்துக் கொண்டிருந்தார்களென்றும் பிராசிகியூஷன் எட்டாவது சாட்சி கூறியிருக்கிறார். ஒரு தலைமை கான்ஸ்டேபில் 4 அல்லது 8 கான்ஸ்டேபில்களுடன் வெடி விபத்து ஏற்பட்ட வீட்டிற்கு அல்லது அதற்கு ஏழு அல்லது எட்டு வீடுகளுக்கு அப்பால் இருக்கும் இடத்திற்குச்சென்றும் அதைப்பற்றிப் பொது டைரியில் ஒன்றும் எழுதப்படாமல் இருப்பது நம்பக்கூடியதன்று. தலைமைக் கான்ஸ்டேபில் விசாரணை செய்யாததும், பொது டைரியில் வெடிவிபத்தைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாததும் இரவு 11 மணிவரை வெடிவிபத்து ஏற்படவில்லை யென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சாட்சிகள் கூறும் காலத்தில் வெடிவிபத்து ஏற்படவில்லை யென்பது மேற்கூறிய காரணங்களால் தெரியவருகிறது.'

—'நவசக்தி' (12-8-1921)

தணிகாசலஞ் செட்டியார்

ஓ. தணிகாசலஞ் செட்டியார் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சித் தலைவருள் ஒருவர். மில் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தின் தொடக்கத்தில்(1921) செட்டியார் என்னையுஞ் சங்கத்தையுங் குறைகூறிக்கொண்டிருந்தார். பின்னே வேலைநிறுத்த வேகம் பொங்கிச் சென்னையைக் கலக்கியபோது உண்மை காண அவர் முயன்றார். அவர் தம் முயற்சி பலவித ஆராய்ச்சிகளில் தலைப்பட்டது. அவர்க்கு உண்மை விளங்கியது. தணிகாசலஞ் செட்டியார் நகரசபையிலும் சட்டசபையிலும் நேரிய முறையில் கடனாற்றினார். செட்டியாரின் சட்டசபைப் பேச்சு பல நுட்பங்களை விளக்குவதாதலின் அதை மட்டும் ஈண்டு வெளியிடுகிறேன்.

சென்னைச் சட்டசபையின் கூட்டம் அக்டோபர் மாதம் 12-ந் தேதி காலை 11 மணிக்குச் செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மண்டபத்தில் கூடியது. அப்போது தணிகாசலம் செட்டியார், புளியந்தோப்புக் கலவரங்களைப்பற்றி வாதிப்பதற்காக மற்ற விஷயங்களை ஒத்திப் போட வேண்டுமென்று ஒரு பிரரேபனை கொண்டுவந்தார். இப்பிரரேபனையை யாரும் எதிர்க்கவில்லை யாதலால், தலைவர் இவ்விஷயம் 4 மணிக்கு வாதிக்கவிடப்படுமென்று கூறினார். மாலை 4 மணிக்கு வாதம் ஆரம்பமாயிற்று. அக்காலையில் தணிகாசலம் செட்டியார் பேசியது வருமாறு:—

மற்ற விஷயங்களை ஒத்திப் போட்டதற்குரிய காரணங்களாவன:

(1) மில் பிரதேசத்தைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலிருக்கும் ஜனங்களின் உயிருக்கும் பொருளுக்கும் அதிக ஆபத்து நேரிட்டிருப்பது.

(2) ஜில்லாப் போலிஸ் கமிஷனரும், தொழிற் கமிஷனரும், நிர்வாக அதிகாரிகளும் எம்மாதிரியாய்க் கவனித்தார்கள் என்பதைப்பற்றி ஆராய்தல்வேண்டும்.

(3) மேற்கூறிய இலாகாக்கள் அனைத்தும் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தனவா என்பதைப்பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும். மே மாதம் 4-ம் வாரத்தில் மில்லில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. வேலை நிறுத்தத்தின் பயனாகச் சுமார் பதினோராயிரம் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்க வேண்டியதாயிற்று. இவர்களை அடுத்து இருப்பவர்களையும் சேர்த்தால் மொத்தம் 50 ஆயிரத்துக்குமேல் ஆகின்றது. இம்மாதிரியிருந்தால் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டே தீரும். தொழில் இலாகா எல்லாத் தொழிலாளர்களின் நன்மையைக் கருதி எல்லாரையும் மில்லுக்குள் சேர்க்கும் வழியைத் தேடியிருத்தல்வேண்டும். தொழிற் கமிஷனர், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் இரட்சகர் என்ற முறையில் ஆதிதிராவிடர்கள், ஜாதி இந்துக்கள் - முகம்மதியர்கள் ஆகிய தொழிலாளர்களினின்றும் வேறு பிரிந்து தினந்தோறும் மில்லுக்குள் போகத் துணை நின்றார். ஜூன் மாதம் வரை மில்லில் வேலை செய்யும் ஆதிதிராவிடர்களும், இந்துக்களும், முகம்மதியர்களும் தொழிலாளர் சங்கத்து அங்கத்தவர்கள் என்ற முறையில் ஒன்றுகூடி ஒற்றுமையாய் இருந்து வந்தார்கள். ஜாதி வித்தியாசங்களை வேலை நிறுத்தத்தில் புகவிட்டு வேலை நிறுத்தத்தை ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒரு ஜாதியார் மாத்திரம் வேலைக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தமையால், மற்றவர்களுக்குத் தப்பெண்ணங்களும் குரோதமும் ஏற்பட்டன.

இத்தியாதி காரணங்களால்தான் அமைதியின்மையும் குழப்பங்களும் ஏற்பட்டன. இக்குழப்பங்களின் பயனாய் அநேக குடிசைகள் கொளுத்தப்பட்டுப்போயின. மில்லில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும், சம்பந்தப்படாதவர்

களையும் தாக்குவதற்காக விநோதமாய்ச் செய்யப்பட்ட கத்திகள் இருதிறத்தினராலும் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தன. பகற் காலங்களிலும் இராக்காலங்களிலும்-போலிஸார் இருக்கும்போதும் இல்லாதபோதும்-போலிஸார் எங்கே காவல் புரிந்துகொண்டிருந்தனரோ அவ்விடங்களிலும் குடிசைகள் தீக்கிரையாக்கப் பட்டன. இம்மாதிரியாக ஜூன் மாதத்திலிருந்து அக்டோபர் 5-ந் தேதிவரை நடைபெற்று இருக்கிறது. இப்படியிருந்தும் போலிஸ் இன்னும் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

ஜூன் மாதம் 30-ந் தேதியிலிருந்து கத்திகள் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று அரசாங்க அறிக்கையிலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது. கத்திகளைத் தாங்கி ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொண்டதற்காகக் குயப்பேட்டையில் அக்டோபர் மாதம் 5-ந் தேதியில் 15 பேர் சுடப்பட்டனர். ஜூன் மாதம் 30-ந் தேதியிலேயே கத்திகள் நடமாடுகின்றன என்று தெரிந்திருந்தும் அவைகள் எங்கே செய்யப்படுகின்றன என்பதைப் போலிஸார் இதுவரை ஏன் கண்டு பிடியாமல் இருக்கின்றனர்? தொழிலாளர் சங்கக் கட்டிடமும், இந்துக்கள் முகம்மதியர்கள் வீடுகளும் பரிசோதிக்கப் பட்டன; ஆனால் அவைகளினின்று ஒன்றும் எடுக்கப் படவில்லை. பஞ்சு மூட்டைகளை அல்லது பருத்தித் துணிகளைக் கட்டும் மூட்டைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தும் உலோகத்தினின்று ஆச்சரியமான கத்திகள் செய்யப்படுகின்றன. இக்கத்திகள் மில்லில் அகப்படும் சாமான்களைக்கொண்டு தயாரிக்கக் கூடும் என்று ஊகிக்கலாம். கத்திகள் மில்லில் செய்யப்படுகின்றனவா என்பதைக் கண்டு தெளியப் போலிஸார் மில்லைப் பரிசோதனை செய்தனரா? கத்திகளை ஆதிதிராவிடர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்பதை அறியப் போலிஸார், அவர்களின் வீடுகளைப் பரிசோதிக்கவில்லை. கத்திகள் வானத்திலிருந்து வருவதில்லை. கத்திகளை மனிதர்கள்தான்-

செய்திருத்தல்வேண்டும். அவைகள் யாரால்-எங்கே செய்யப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி ஆராய்தல்வேண்டும். சென்னைப் போலிஸாரும், ரிசர்வ் போலிஸாரும், கூட்டுப் போலிஸாரும், தண்டப் போலிஸாரும் கத்திகள் எங்கே செய்யப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றிக் கவனியாமல் இருக்கின்றனர். போலிஸார் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்துத் தண்டனைக்கு உட்படுத்தாமல் இருக்கின்றமையால் போலிஸாரின் திறமைக் குறைவு வெளியாகின்றது. சென்ற செப்டம்பரில் சென்னைச் சட்டசபை கூடியதற்குப் பின்னர் ஓர் இந்து பொடி வியாபாரி அநியாயமாய்க் கொல்லப்பட்டு அவன் தேகம் லாடர்ஸ் கேட்டுக்குச் சமீபத்தில் — சேரிக்கு அருகில் எறியப்பட்டுக் கிடந்தது. இச்சம்பவம் நிகழ்ந்தேறி ஒருமாத காலமாகியும் குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திற்குப் பின்னர் அநேக இந்துக்களின் குடிசைகளும், முகம்மதியர்களின் குடிசைகளும் தீக் கிரையாக்கப்பட்டன. இதன் பயனாகக் குடிசை யொன்றிலிருந்த முகம்மதியரொருவர் வெந்து இறந்துபோனார். குடிசைகளுக்குத் தீ வைத்தவர்களும இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இக்காரியங்களெல்லாம் போலிஸாரின் திறமைக் குறைவைக் காட்டவில்லையா? போலிஸார் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிப்பதிலும், குற்றம் நிகழாமல் பார்த்துக் கொள்வதிலும் தமது கடமையைச் சரிவர செய்யாமல் இருந்து வருகின்றனர் அல்லவா? முதலில் கொளுத்தப்பட்ட குடிசைகள், வீடுகள் தவிர, மற்ற சமயங்களில் கொளுத்தப்பட்டனவற்றில் குடிசைகளுக்கும் பொருளுக்கும் ஒருவிதமான நஷ்டமும் ஏற்படவில்லை. சாமான்களெல்லாம் அப்புறப் படுத்தப்பட்டன. ஆகஸ்டு 5-ந் தேதியில் குடிசைகள் கொளுத்தப்பட்டுப் போனவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க 4 லட்ச ரூபா செலவழிக்கப் படலாமென்று ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. கமிட்டியார் இரண்டு லட்ச ரூபாதான் ஒதுக்கிவைக்க விரும்

பினர். குடிசைகளைக் கொளுத்திவிட்டால் அரசாங்கத்தார் நல்ல கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொடுப்பர் என்ற எண்ணங் கொண்டு மக்கள் குடிசைகளைத் தாங்களாகவே கொளுத்தி விடுகிறார்கள் என்றுஞ் சொல்லப் பட்டு வருகிறது.

கடந்த மூன்றுமாத காலங்களில் போலிஸார் கூட்டங்களின்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்திருக்கின்றனர். குழப்பம் காரணமாகவே போலிஸார் சுடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறது. போலிஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்துக்கு இரையானவர்கள் அனைவரும் ஜாதி இந்துக்களா யிருப்பது ஆச்சரியத்தையே விளைவிக்கின்றது. போலிஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் பயனாய் வேறு ஒருவருக்காவது காயமும் ஏற்படவில்லை; உயிர்ச்சேதமும் நிகழவில்லை. சர் வில்லியம் எயிலிங் கமிட்டிக்கு முன்னர் நடைபெற்ற விஷயங்களை யான் எடுத்துச் சொல்லப் போவதில்லை. ஆகஸ்ட் 29-ந் தேதியில் போலிஸார் ஜனங்களின்மீது துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்தனர். அதன் பயனாய் 30 பேர் காயமடைந்தும் ஒரு பெண்மணி உட்பட எழுவர் இறந்தும் போயினர். காயமடைந்தவரும் இறந்தவரும் ஜாதி இந்துக்களே யாவர். அக்டோபர் 5-ந் தேதியில் குயப்பேட்டையில் போலிஸார் செய்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் பயனாய் 15 பேர் காயமடைந்தும் ஒருவரோ இருவரோ இறந்தும் போய்விட்டனர். இவ்விடத்திலும் காயமடைந்தவரும் இறந்தவரும் ஜாதி இந்துக்களேயாவர். செப்டம்பர் 19-ந்தேதியில் புரசையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. இராஜரத்தின முதலியார் மோவாய்க் கட்டையின்மீது குண்டுவிழுந்தது. இவையெல்லாம் போலிஸாரின் திறமைக் குறைவைக் காட்டவில்லையா? இவைகளெல்லாம் போலிஸார் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில் சரியாய்க் காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்பதைப் புலப்படுத்தவில்லையா? ஆதிதிராவிடர்கள்மீது ஜாதிஇந்துக்கள் சுமத்திய குற்

றச்சாட்டைப் 'போலிஸார் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம்" என்ற விஷயமும் எயிலிங் கமிட்டி முன்னிலையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குடிசைகளுக்குத் தீ வைத்தவர் யார் என்பதைப் போலிஸார் இன்னும் கண்டுபிடியாமல் இருக்கின்றமையால் ஜனங்கள், போலிஸார் ஆதி திராவிடர் பக்கம் இருக்கின்றனர் என்று கருதுவதல்லாமல் அவர்செய்யும் குற்றங்களும் விட்டுவிடப்படுகின்றன என்றும் கருதுகிறார்கள். மில் பிரதேசத்தில் இருக்கும் போலிஸ் உத்தியோகஸ்தர் மாதமொன்றுக்கு இருநூறு மூந்நூறு ரூபா சம்பளம் வாங்கும் இன்ஸ்பெக்டராய் இருக்கிறார். இவரை அடிக்கடி 2,500 ரூபா சம்பளம் வாங்கும் தொழிற் கமிஷனரும், அறுநூறு ரூபா சம்பளம் வாங்கும் அவரது கூட்டாளியும் கண்டு போகின்றனராம். ஆதிதிராவிடர்களுக்குச் சாதகமாக இவர் இன்ஸ்பெக்டரிடம் பேசுகின்றனராம். போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர், தொழிற் கமிஷ்னர்-தாழ்ந்த வகுப்பினரின் இரட்சகர் - கட்டளைகளைக்கொண்டு நடக்க வேண்டியவரா யிருக்கிறார்!

[தணிகாசலம் செட்டியார் மாயர் (லேபர் கஷ்னர்) மீது துவேஷங் காட்டிப் பேசுகிறார். ஆனதுபற்றி அவர் பேசுவதைக் கண்டிக்க வேண்டுமென்று கனம் ஹோம் மெம்பர் இச்சமயத்தில் கூறினார்.]

ஹோம் மெம்பர் கடைசியில் பதில் இறுக்கலாம் என்று கூறிவிட்டுத் தணிகாசலம் செட்டியார் பின்னும் பேசியதாவது :—

ஜாதி இந்துக்களும், மகம்மதியர்களும் தொழிற் கமிஷ்னரின் உதவியை நாட இஷ்டப்படவில்லை. இன்னும் அவரது யோசனையையும் கேட்க இஷ்டப்படவில்லை. மாயர் தொழிலாளர்களின் கமிஷனராகவும் ஆதிதிராவிடர்களின் இரட்சகராகவும் இருந்து வருகிறார் என்று ஜனங்கள் கருதுகின்றனர்.

வேலைக்குப் போகாமல் சாலையோரங்களில் நின்றுகொண்டிருக்கும் ஜாதி இந்துக்களின்மீது வேலைக்குப்

போகும் கருங்காலிகள் ஏதாவது குறும்பு செய்தால் போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களைக் கண்டிக்கப் பிரியப்படுவாரா? ஆகஸ்ட் 29-ந் தேதியிலும் அக்டோபர் 5-ந் தேதியிலும் போலிஸார் ஜனங்கள்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்த விஷயமாக விசாரணை நடைபெற்றது. விசாரணையின்போது சாட்சியங் கொடுத்தவர்கள் இவ்விரு சமயங்களிலும் தொழிற் கமிஷனரான மாயர் போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டருடன் இருந்தாரென்று சொல்லப்படுகிறது. போலிஸார் அமைதியைக் காக்க ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். இப்படி யிருக்கக் குழப்பம் நடைபெறும் இடங்களில் மாயருக்கு என்ன வேலையிருக்கிறது? அவர் இருப்பதனுல் போலிஸார் பட்சபாதமின்றிக் காரியங்களைச் செய்ய இயலாமலும் போகலாம். மாயரின் எதிரிலேயே போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கருங்காலிகள்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வரா? துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்குக் கட்டளை கொடுப்பவர் எந்த உத்தியோகஸ்தர் என்பதைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். குழப்பங்கள் நடைபெறும்போது பிரதம மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகிலும் வேறு எந்த மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகிலும் (குழப்பம் நடைபெறும்) இடத்திற்கு அழைக்கப்பட்டனரா? மாயருக்குச் சங்கதி தெரியப்படுத்தியதைப்போலப் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கும் தெரியப்படுத்திருல் அவர்களும் வந்திருக்க மாட்டார்களா? அம்மாதிரி செய்யப்பட்டதா? இல்லையானுல் ஏன்? சில விஷயங்களில் போலிஸ் கமிஷனர் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாய் இருந்தாலும், அன்னுர் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குக் கீழ்ப்பட்டவரா யிருக்கிருர். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்குமுன் உயர்தர மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் கட்டளையைப் பெறவேண்டும். இம்மாதிரியாகக் கட்டளை வாங்கப்பட்டதா? துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டபோது போலிஸ் கமிஷனரேனும் வந்திருந்

தனரா? அக்டோபர் 5-ந் தேதியில் துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்தது மிகவும் வெறுக்கத்தக்க செயலாகும். அக்டோபர் 4-ந் தேதி வெளியான பத்திரிகைகளில் ஹரான்கின்சன் மாற்றப்படப்போகிறரென்று காணப்பட்டது.. 5-ந் தேதியில் 15 பேர் சுடப்பட்டனர்! ஒருவர் அல்லது இருவர் இறந்தனர்.

மாயர் ஒரு மோட்டார் லாரியில் போலிஸ் கான்ஸ்டேபில்களுடனும் இன்ஸ்பெக்டர்களுடனும் சார்ஜண்டுகளுடனும் வந்தாரென்று துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றிய விசாரணையின்போது கூறப்பட்டது. மாயர் வந்த பிறகு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது.

[மாயர் வந்த பின்னரே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றதென்பதற்கு அத்தாட்சி காட்ட முடியுமா என்று கனம் ஹோம் மெம்பர் கேட்டார். இம்மாதிரி கேட்பது சரியன்று என்று சட்டசபைத் தலைவர் கூறிவிட்டார்.]

மேலும் தனிகாசலம் செட்டியார் கூறியதாவது:—

மாயர், சுடுவதற்கு யாரும் கட்டளையிட்டதாகத் தமக்குத் தெரியவில்லையென்று அறிவிக்கிறார். கான்ஸ்டேபில்கள் மிஸ்டர் ஹரான்கின்சனும் சார்ஜண்டுகளும் சுடுவதற்குக் கட்டளையிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். மிஸ்டர் ஹரான்கின்சன் தாம் சுடச்சொல்லவில்லையென்று கூறுகிறர். ஒரு கான்ஸ்டேபில் மிஸ்டர் ஹரான்கின்சனும் மிஸ்டர் மாயரும் சுடுவதற்குக் கட்டளையிட்டதாகக் கூறுகிறர். ஜனங்கள் சுடப்பட்டும் கொல்லப்பட்டும் போன விஷயம் யாரால் செய்யப்பட்டதென்பது இன்னமும் சரியாய்த் தெரியாமலேயிருக்கிறது. இவையெல்லாம் தண்டப் போலிஸ் ஏற்பட்ட பின்னர் நடந்தேறிய சம்பவங்களாகும். நிர்வாக அரசாங்கத்தார், போலிஸ் இலாகாவும் தொழில் இலாகாவும் தத்தம் கடமைகளைச் சரிவர செய்யாதிருப்பதைக் கண்டு ஏன் விணாய் இருக்கின்றனர்? அரசாங்கத்தார் தம் கீழ் இருக்கும் டிபார்டுமெண்டுகளின் திறமைக் குறைவை யறிந்து அவைகளைச் சரிப்

படுத்த வேண்டாமா? சமீபத்தில் நடந்தேறிய விஷயங்கள் கவர்னர்களுக்கு ஒரு பாடத்தைக் கற்பிக்கவில்லையா? இங்கிலாந்தின் மாஜி நீதிபதியும் தற்போது இந்தியாவின் இராஜப் பிரதிநிதியாயுமிருக்கும் லார்டு ரெடிங் தம் சகாக்களில் ஒருவரான சர் தாமஸ் ஹாலண்டு தம் கடமையினின்று ஒரு சிறிது பிறழ்ந்துவிட்டதற்காக அவரை வேலையினின்று நீங்கிவிட வற்புறுத்தவில்லையா? அதைப் போலவே மாகாண கவர்னர்களும் தங்கள் சகாக்கள் விஷயமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

[தணிகாசலம் செட்டியார் கவர்னர்மீது குறை கூறவில்லையா? அதைத் தடுக்க வேண்டாமா? என்று ஹோம் மெம்பர் கேட்டார். தலைவர் அம்மாதிரியொன்றுமில்லையென்று பதிலிறுத்தார். சர் தாமஸ் ஹாலண்டு வற்புறுத்தப்பட்டு வேலையினின்று நீங்கும்படியாய்ச் செய்யப்பட்டாரென்று தணிகாசலம் செட்டியார் கூறினார் என்று ஹோம் மெம்பர் சொன்னார்.]

ஹோம் மெம்பர் கடைசியில் பதிலிறுக்கலாம் என்று கூறித் தொடர்ந்து தணிகாசலம் செட்டியார் பேசியதாவது :—

கடந்த நூறு தினங்களாகச் சென்னையின் நிலை கவலைக்கிடமாகவே யிருந்து வருகிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒருவித முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டதைப்பற்றியும், அம்மாதிரி செய்தது நியாயந்தானா என்பதைப்பற்றியும், போலிஸார் சுடுவதற்குமுன் அநுசரிக்கவேண்டிய விதிகளையெல்லாம் அநுசரித்தார்களா என்பதைப் பற்றியும், எல்லாக் குற்றவாளிகளும் சரிசமமாகக் கருதப்பட்டனரா என்பதைப் பற்றியும், தொழில் இலாகா அதிகாரி போலிஸ் இலாகாவுடன் கலந்து காரியங்களைச் செய்ததனால் போலிஸ் இலாகாவின் திறமை குறைந்து போகவில்லையா என்பதைப் பற்றியும் ஆராய ஒரு பகிரங்க விசாரணை நடைபெறல்வேண்டும்.

* * * *

(கனம் டேவிட்ஸன்)

[புளியங்தோப்புக் கலவரங்களைப்பற்றிப் பேசும் போது அரசாங்கத்தார் நகரில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடியான நிலையை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக அங்கத்தினர் தக்க யோசனை கூறுவரென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அங்கத்தினர் கமிட்டி ஒன்று நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கின்றனர். கமிட்டிக்கு அங்கத்தினரைத் தேடுவது பெருத்த கஷ்டமாய் இருந்துவருகிறது. இரண்டாவதாக மில்லை மூடிவிட வேண்டுமென்று அங்கத்தினர் கூறுகிறார். மில்லை மூடிவிட்டால் அநேகம் பேர் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படவேண்டியதா யிருக்கும். அரசாங்கத்தார் மில்லை மூடும்படி சொல்லமாட்டார்.

கடந்த ஐந்து தினங்களில் ஏதாவது கலவரம் நடைபெறறதா என்று சர். பி. தியாகராய செட்டியார் கேட்டார். சென்ற புதன்கிழமை பிற்பகலிலிருந்து ஒருவிதமான குழப்பமும் நடைபெறவில்லையென்று கனப டேவிட்சன் கூறினார்.

குழப்பம் அடங்கியிருப்பது அவ்விடத்திலிருந்த உத்தியோகஸ்தர் மாற்றப்பட்டமையா காரணம் என்று சர். தியாகராய செட்டியார் கேட்டார்.

கனம் மெம்பர் இன்ஸ்பெக்டர் ஹான்கின்சனைப்பற்றிக் கூறுவதாயிருந்தால் அவர் கூறும் விஷயம் தப்பானதாகுமென்றும், இன்ஸ்பெக்டர் கலவரம் நடைபெறாத போதும் அவ்விடத்திலேதான் இருந்தாரென்றும் ஹோம் மெம்பர் கூறினார்.

இப்போது கலவரப்பிரதேசத்தில் இருக்கும் இன்ஸ்பெக்டர், ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாய் இருக்கக்கூடாதென்று கட்டளையிட்டிருக்கின்றனரா என்று சர். தியாகராய செட்டியார் கேட்டார்.

கலவரப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் இன்ஸ்பெக்டர் எம்மாதிரியான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார் என்பது தமக்

குத் தெரியாதென்றும், மூன்ருவதாக உத்தியோகஸ்தர்கள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், அரசாங்கத்தார் குறிப்பிட்ட உத்தியோகஸ்தர்மீது குற்றஞ் சாட்டப்பட்டால் விசாரிக்கச் சித்தமா யிருக்கின்றனர் என்றும், மாயர் கலவரப் பிரதேசத்தில் இருந்தமையால் அதிகமான நன்மை ஏற்பட்டதென்றும் கனம் டேவிட்சன் கூறினர்.

* * * *

தணிகாசலம் செட்டியார் பேசி முடித்ததும் சில அங்கத்தினர் ஓட் எடுக்கவேண்டுமென்று கூறினர். கே. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும் இன்னும் சிலரும் 6-30 மணி ஆக இன்னும் ஒரு நிமிடம் இருக்கின்றது என்று கூறினர். தலைவர் மணி என்னவென்று காரியதரிசியைக் கேட்க அவர் 6-30 என்று சொன்னவுடன் தம் பீடத்தை விட்டு விலகினர்]—'நவசக்தி'(21-10-1921)

மதுரைப் பிள்ளை

ராவ்பஹதூர் மதுரைப் பிள்ளை ஓர் ஆதிதிராவிடத் தலைவர் ; செல்வர்; (1921) வேலைநிறுத்தத் தொடக்கத்தில் ஆதிதிராவிடர்க்கும் மற்றவர்க்கும் பலவழியிலும் உதவி புரிந்தவர். வேலைநிறுத்த உண்மை விளங்கிய பின்னர் அவரிடத்துப் பிறந்த கருத்தை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமாகும்.

தென்னேரி அகரத்தில் (1-10-1922) கூடிய செங்கற்பட்டு ஜில்லா முதல் ஆதிதிராவிட மகாநாட்டில் அக்கிராசனம் வகித்த மதுரைப் பிள்ளையின் பிரசங்கத்தில் புளியங்தோப்புச் சச்சரவுகளைப்பற்றிக் காணப்படும் முக்கிய விஷயங்கள் வருமாறு:—

புளியந்தோப்பில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட சச்சரவுகளைப்பற்றி நீங்கள் அனைவரும் கேட்டாகிலும் பத்திரிகைகள் மூலமாய்த் தெரிந்து கொண்டாகிலு மிருக்கிறீர்கள். பக்கிங்ஹாம் கர்நாடிக் மில்களில் எல்லா வகுப்புகளையும்

சேர்ந்த சுமார் பதினோராயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இத்தொழிலாளர்கள் அனைவரும் தங்கள் குறைகளை நிவர்த்தித்துக் கொண்டு நன்மையடைவதற்காகச் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் என்ற ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். சேர்ந்து வாழ்வதே சிறந்த வலிமை என்பது ஆப்த மொழியாகும். இம்மாதிரி இவர்கள் சேர்ந்து வாழ்ந்து நாளுக்குநாள் தங்கள் எஜமானர்களிடமிருந்து அதிக சம்பளமும் குறைந்த வேலை நேரமும் இதர சௌகரியங்களும் பெறலானார்கள். இச்சௌகரியங்களை யெல்லாம் அவர்கள் வெகு சுலபமாய்ப் பெற்றுவிட முடியவில்லை. தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் அநேக முறைகளில் சச்சரவுகள் நிகழ்ந்தேறி வந்திருக்கின்றன. இதன் பயனாய் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் கதவடைப்புகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இத்தகைய சச்சரவுகளில் சில, அநேக மாதகாலம் வரையும் நீடித்திருந்திருக்கின்றன. இப்படியிருந்தும் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படும் வரை முதலாளிகளுக்கு விட்டுக்கொடாமலே இருந்து வந்தார்கள். வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் ஏற்பட்ட நாட்களிலெல்லாம் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களாய் இருந்து வந்த ஆதிதிராவிடத் தொழிலாளர்கள், ஜாதி ஹிந்து சகோதரர்களுடன் சேர்ந்தே அவர்கள் முதலாளிகளிடமிருந்து நன்மைகளையும் உரிமைகளையும் பெற்றுள்ளார்கள். தொழிலாளர் சங்கத்தில் ஐக்கியம் பலப்பட்டு இருந்திருக்க, சென்ற வருடத்தில் ஏற்பட்ட மில் குழப்பத்தில் சம்பந்தப்பட்டு, ஜாதி ஹிந்து சகோதரர்களுடன் சேர்ந்திருந்த ஆதிதிராவிட சகோதரர்களைச் சங்கத்தினின்று பிரிந்து வேலைக்குப் போகும்படி ஆலோசனைகூற, எம். சி. ராஜாவுக்கு என்ன அவசியம் நேரிட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறோம். சென்ற வருட சச்சரவானது தொழிலாளர்களுக்கும் முத

லாளிகளுக்கும் ஏற்பட்டதேயாகும். இதற்கு முன்னர் நடைபெற்ற சச்சரவுகளின்போது ஒரு முடிவை உண்டாக்கிக் கொண்டவர்கள் இப்போதும் உண்டாக்கிக்கொள்ள ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்திருப்பார்கள். வேலைக்குத் தூண்டப்பட்டதன்மேல் சென்ற நூற்றுக் கணக்கான ஆதிதிராவிடத் தொழிலாளர்கள் ஆயிரக் கணக்கான நேர்ச்சியடைந்த ஜாதி ஹிந்து தொழிலாளர்கள் செய்த வேலையைச் செய்ய முடிந்திருக்குமென்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? ஆதிதிராவிடர்களை ஜாதி ஹிந்து தொழிலாளர்களிடமிருந்து பிரித்தது ஒரு தந்திரமேயாகும். சுலபமாய்க் கண்ணியமும் பெயரும் சம்பாதித்துவிட வேண்டுமென்ற கருத்துக் கொண்ட சில பொறுப்பற்றவர்கள் தங்கள் ஜாதியினரை வேலை நிறுத்தத்தினின்று பிரித்துச் சென்னை இராஜதானியிலுள்ள பிரபலமான தொழிற்சங்கத்தில் உண்டான வேலை நிறுத்தத்தை உடைத்தெறிந்து விட்டோம் என்ற பெயரையும் இறுதியில் பெற்று விடுவதற்காக இம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இன்றும் வேறெந்த நோக்கங்களைக் கொண்டு அவர்கள் காரியங்களைச் செய்தார்களென்பது அவர்களுக்குத்தான் தெரியும்! இதுவரை ஒன்றுபட்டுழைத்த சங்கத்தில் பிளவு ஏற்பட்டதனால் நிகழ்ந்தவை எல்லாருக்கும் தெரிந்ததே யாகும். இத்தகைய பிளவு ஏற்படாதிருக்கும் பட்சத்தில் வருந்தத்தக்க புளியந்தோப்பு சம்பவம் சென்னைச் சரித்திரத்தில் நிகழ்ந்திராது. தொழிலாளர்களுக்குள் பிளவை உண்டாக்கியதனால் குழப்பங்களும் கொலைகளும் திவிபத்துகளும் கொள்ளைகளும் ஜாதிச் சண்டைகளும் நிகழ்ந்தேறின. இத்தகைய சம்பவங்களுக் கிடையில் கண்ணியமும் சிறப்பும் அடைவதெப்படி? உதவியற்றவர்களும் ஒன்றும் அறியாதவர்களுமான ஆதிதிராவிடர்களைத் தன்னந்தனியராய்க் கஷ்டமான நிலைக்கு உள்ளாக்கிவிட்டவர்கள் சச்சரவின் மத்தியினின்று விலகி எங்கேயோ

போய்விட்டார்கள்! இதனால் ஆதிதிராவிடர்கள் தங்களைத் தாங்களாகவே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களானார்கள்.

புளியந்தோப்புச் சச்சரவுகளைப்பற்றி இன்னும் எத்தனை மணி நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசிக்கொண்டு போகலாம். ஆனால் காலத்தை உத்தேசித்து இவ்வளவில் நிறுத்துகிறேன்.—' நவசக்தி ' (13-10-1922)

எம். சி. ராஜா

உலகில் பெறுதற்கரியது எது? நட்பு. ' செயற்கரிய யாவுள நட்பின் ' என்றார் திருவள்ளுவரும். நட்பு என்னும் பொருளுக்கு உரியவர் சிலராகவே இருப்பர்.

நண்பர் சிலர் உறவை என் வாழ்க்கை பெற்றது. அந் நண்பருள் ஒருவர் திவான்பகதூர் எம். சி. ராஜா. எம். சி. ராஜாவுக்கும் எனக்கும் உற்ற நட்பு, அரசியல் உலகில் எங்களுக்குள் நேர்ந்த வேற்றுமை எங்களைத் துப்பாக்கி குண்டுகளிடை நடமாடச் செய்த காலத்தும், குலையாதிருந்தமை இங்கே குறிக்கத் தக்கது.

எம். சி. ராஜாவும் யானும் இராயப்பேட்டையில் வதிந்தோம்; வெஸ்லி கல்லூரி மாணாக்கரானோம்; வெவ்வேறு வகுப்பில் படித்தோம். பின்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரி அவரை விரும்பியது. ராஜா கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் வல்லவர். அவரது கிரிக்கெட் திறம் என் உள்ளங் கவரும்; நண்பகல் வெயிலையுங் கருதச் செய்யாது.

பின்னாளில் எம். சி. ராஜாவும் யானும் வெஸ்லி கல்லூரியில் தொண்டு செய்யும் பேறு பெற்றோம். அவர் முதல் வகுப்பு முதல் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை உள்ள பகுதியின் மேற்பார்வையாளரானார்; யான் தமிழ்ப் பேராசிரியனானேன். 1916-ம் ஆண்டில் முளைத்தது 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி. எம். சி. ராஜாவின் மனம் அக்கட்சியில் ஈடுபட்டது. என் நெஞ்சம் அதில் ஈடுபடவில்லை. எங்களுக்குள் சொற்போர் நடைபெறும். சொற்போர் தன்னளவிலேயே நிற்கும்.

அஃது எங்கள் நட்பை அரிக்கும் ஆற்றல் பெறவில்லே. 'தேசபக்தன்' ஆசிரியப் பதவி ஏற்கக் கல்லூரியை விடுத்து விலக வேண்டுமென்று யான் கொண்ட உறுதியை மறிக்க ராஜாவின் மனம் எழுந்தது. அவ்வெழுச்சி செயலாகத் திரண்டு என்னைத் தாக்கவில்லை.

1921-ம் ஆண்டு நினைவுக்கு வருகிறது. புளியந்தோப்புக் குழப்பமும் பிறவும் என் எண்ணத்தில் படிப்படியே உறுகின்றன. எம். சி. ராஜா ஒரு சார்பிலும், யான் மற்றொரு சார்பிலும் நின்ற காட்சி புலனாகிறது. அமர்க்களம் தோன்றுகிறது. அப்பெரும் போரிலும் எங்கள் நட்புக்குச் சோதனை நிகழவில்லை.

போர்த் துவக்கத்தில் ராஜா என்னை அடிக்கடி சந்திப்பர்; 'பிடிவாதம் வேண்டாம். வில்லிங்டன் ஆட்சி உம்மைத் தொல்லைப்படுத்தும்' என்பர். 'நீங்கள் தொழிலாளர் சங்கத் தலைமைப்பதவியை ஏற்றுப்பாருங்கள். உண்மை விளங்கும்' என்பேன். ஒருநாள் ராஜா என்னைக் கண்ட போது, 'என்னை அரசாங்கச் சார்பில் நிற்கச் செய்திருப்பது எனது சமூகம். எனது சமூகம் மிகத் தாழ்ந்த நிலைமையிலிருக்கிறது. அதை முன்னேற்ற அரசாங்கத் துணை தேவையாயிருக்கிறது. * * *' என்று உரைத்தனர். அதற்கு யான் என்ன பதிலிறுத்தேன்? 'ஆதிதிராவிடர் தொழிலாளர் இனத்தில் சிறந்து விளங்குவோர்; அவரைப் புரட்சியாளராக்குதல் வேண்டும் என்னும் நோக்குடனும் யான் தொழிலியக்கத்தில் ஈடுபட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். தொழில் இயக்கத்தில் சாதிப்பிணக்கைக் கொணர்ந்து நுழைப்பது நல்லதன்று' என்று சொன்னேன். அதற்கு, 'நீங்கள் எங்கள் இனத்தாரைக் கொண்டு புரட்சி செய்வித்தால் அதன் பயனை மேல்சாதியாரே அநுபவிப்பர். அதனால் நீங்கள் மூட்டுந் தீயைத் தணிக்கவேண்டுவது எனது கடன் என்று உணர்கிறேன்' என்ற கருத்து ராஜாவினிடமிருந்து பிறந்தது. 'தொழிலாளர் இயக்கம் சாதி

மதங்களைக் கடந்தது. அவ்வியக்கம் ஆக்கம் பெறப் பெறச் சாதி மதக் கட்டுகள் தாமே இரிந்தொழியும். பிணக்குக்கு நீங்கள் மூலராக நில்லாதேயுங்கள்' என்றேன். 'நீங்கள் அகப்பொருள் படித்தவர். கூடலுக்கு ஊடல் வேண்டு மன்றோ? யான் ஊடலை உண்டுபண்ண உழைக்கிறேன். அது பின்னை கூடலுக்கு ஆக்கந் தேடுவதாகும்' என்று விளையாட்டாகப் பேசி நண்பர் அகன்றார்.

குழப்பம் பெருகித் ததும்பி வழிந்த வேளையில் ஒருநாள் இரவு ராஜா என்னைச் சந்தித்தார்; என்ன சொன்னார்? 'எனக்குப் போலிஸ் துணை, இராணுவத்துணை, கார் துணை முதலியன உண்டு. என் கையில் ரிவால்வர் இருக்கிறது பாருங்கள். உங்களுக்கு ஒரு துணையுமில்லை. குழப்பத்திடை நடமாடுகிறீர். * * * * நேற்றிரவு இவ் வெண்ணம் தோன்றி என்னை வாட்டியது' என்று பகர்ந் தார். அதுபொழுது நட்புத்திறம் எனக்கு நன்றாய் விளங்கி யது. 'என் செய்வது! எனக்கு ஆண்டவன் தொழிலாளர் இயக்கமாகித் துணைசெய்கிறான். தொழிலாளர் சேனை என் பக்கம் நிற்கிறது. உங்கள் பக்கமுள்ள ஆதிதிராவிடரின் மனத்துணையும் எனக்கு உண்டு' என்று உரைத்துச் சில நிகழ்ச்சிகளை விளக்கிக் காட்டினேன். (முன்னே பார்க்க)

தொழிலாளர் குழப்பக் காலத்தில் நண்பர் எம். சி. ராஜா இராயப்பேட்டையை விடுத்து ஆலந்தூரை அடைந் தார். அதனால் அவரை அடிக்கடி காண்டல் இயலாமற் போயிற்று. ஒருநாள் காலை ராஜாவின் வண்டி வீட்டெதி ரிலே திடீரென வந்து நின்றது. ராஜாவின் கண்களில் நீர் தேங்கிய காட்சி கண்டேன்; 'என்ன' என்று கேட்டேன். 'உங்களுக்குத் தொல்லை நெருங்கி யிருக்கிறது' என்று அவர் வாய்மொழிந்தது. 'நாடு கடத்தும் தொல்லைதானே. இந்நிலை யில் என் செய்வது! நிகழ்வது நிகழ்க' என்று சொல்லி அவருக்கு விடை கொடுத்தேன். (இதைப்பற்றிய குறிப்புக் கள் மேலே போந்துள்ளன.)

குழப்பம் முற்றுப் பெற்றது. எங்கள் நட்புக் குலைந்ததோ? இல்லை. நாங்கள் நண்பராகவே காலங்கழித்தோம். இராயப்பேட்டையிலே பல சிக்கல்கள் நேரும். அவைகளை ஒழிக்க யான் முயல்வேன். அம்முயற்சிக்கு ராஜாவின் துணை கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கும்.

எம். சி. ராஜா இங்கிலாந்து நோக்கிய போதும் எனக்கு முடங்கல் தீட்டிய வண்ணமிருப்பர்; மந்திரியாய போதும் என்னை மறந்தாரில்லை; அப்பொழுதும் நண்பராகவே விளங்கினர்.

இரட்டைமலை ஸ்ரீநிவாசன் என்பவர் ஒரு பெரும் ஆதிதிராவிடத் தலைவர். அவருக்கு எண்பத்தோராம் ஆண்டு விழா, சென்னை விக்டோரியாமண்டபத்தில் கொண்டாடப் பட்டது. அவ்விழாவில் தலைமை பூணும்பேறு சிறியேனுக்கு வழங்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் என்னைப்பற்றி ராஜா பேசுதல் நேர்ந்தது. அப்பேச்சிடை, * * * * திரு. வி. க. அவர்கள் நம்மிடைப் பதினெட்டாம் வயதிலிருந்து சேவை செய்து வருகிறார். அச்சேவை அவரை இப் பெரியார் ஆண்டு விழாக் கூட்டத்திலே தலைமை வகிக்கச் செய்திருக்கிறது. அவர் சாதி கடந்து நமது சமூகத்துக்கு ஆற்றிய விளம்பரமற்ற தொண்டு நமக்குத் தெரியும் * * * * என்று குறித்தனர். கூட்டம் முற்றுப்பெற்றது. ராஜாவும் யானும் வேறு சிலரும் சிறிது நேரம் தனித்து அளவளாவினோம். அப்பொழுது ஒருவர், 1921-ம் ஆண்டுக் குழப்பத்தை நினைவூட்டி விட்டார். நண்பர் ராஜா அவரை நோக்கி, 'குழப்பக் காலத்திலும் திரு. வி. க. வும் யானும் பிணங்கியதில்லை. கருத்து வேற்றுமைக்கும் நட்புக்கும் தொடர்பில்லை. கருத்து வேற்றுமை காரணமாகப் பிணங்குவது நட்பாகாது. 1921-ம் ஆண்டில் யான் என்ன தவறு செய்தேன்? காலநிலை சமூகநிலை முதலியவற்றை உளங்கொண்டே யான் கடனாற்றினேன். சமீபத்திலே

ஒரு பெரிய வேலை நிறுத்தம் நேர்ந்தது. அதிலே யான் தலையிட்டேனா? இல்லை. ஏன்? ஆதிதிராவிடரும் சாதி திராவிடரும் மற்றவரும் மிக ஒற்றுமையாயிருத்தல் கண்டேன். அவ்வொற்றுமையை உண்டாக்கியவர் யார்? திரு. வி. க. மட்டுமல்ல; யானும் என்று சொல்வேன். இயக்கத்திலே அவர் இணங்கிய முறையில் உழைத்தார்; யான் பிணங்கிய முறையில் (1921) உழைத்தேன். அப்பிணக்கம் இப்பொழுது என்றாலும் எவராலும் பிரிக்க இயலாத இணக்கமாய்ப் பரிணமித்துள்ளது. நட்பு இணக்கமாகவும் பிணக்கமாகவும் தொண்டு செய்தது * * *. என்று கூறினர். எல்லாரும் நகைத்தனர்.

குழப்பக் காலத்தில் எம். சி. ராஜாவுக்குப் பக்கத் துணைவராயிருந்தவர் சிலர். அவருள் தேசிகானந்தரும் ஒருவர். அவரும் இப்பொழுது தொழிலாளர் தோழராயினர். பின்னை நிகழ்ந்த ஒரு பெரிய வேலைநிறுத்தக் காலத்தில் அப்பெரியார் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்க மேடையில் பேசி முதலாளிகள் பிடிவாதத்தை மறுத்தனர். தேசிகானந்தரும் யானும் ஒன்றுபட்டுச் சமயம் நேரும்போதெல்லாம் சமயத் தொண்டும் ஆற்றி வருகிறோம்.

என் வாழ்க்கையில் நட்புக்கு இலக்கியமாக யான் கண்டவருள் ஒருவராகிய எம். சி. ராஜா எனது மணி விழாக் குழுவிலும் ஒருவராய் விளங்கினர். மணி விழாவில் அவர்தம் பருவுடல் கலந்துகொள்ளவில்லை; அவர்தம் நுண்ணுடலே கலந்துகொண்டது. நுண்ணுடல் தாங்கியுள்ள ராஜா இன்னும் என் நண்பரே. அந்நட்புக்கு அழிவு கிடையாது.

பக்கிரிசாமி பிள்ளை

நாகை நாயகம் பக்கிரிசாமி பிள்ளை செல்வர்; நல்லவர். அவரை யான் முதல் முதல் சென்னை மாகாணச் சங்கச் சார்பில் தஞ்சையில் கண்டேன். அப்பொழுது அவர் அச்

சங்கத்தின் உதவித் தலைவருள் ஒருவராயிருந்தார். 1919-ம் ஆண்டு யான் காங்கிரஸ் பிரசாரத்தை முன்னிட்டு நாகை சென்றேன். நாகை அந்நாளில் தென்னிந்திய ரெயில்வே தொழிலாளர் கோட்டையா யிருந்தது. டாக்டர் வரத ராஜலு அங்கே சென்று சென்று தொழிலாளரிடைக் காங் கிரஸ் பக்தியைப் பெருக்கி வந்தனர். எனது காங்கிரஸ் பேச்சு டாக்டர் மூட்டிய தேசபக்திக் கனலில் சுயராஜ்ய வேட்கை நெய்விடுவதுபோன்றிருந்ததை யான்உணர்ந்தேன். அப்பொழுது அங்கே நாட்டுக் கல்வி வாரக் கொண்டாட்டக் கூட்டம் ஈட்டப்பட்டது. தலைமை பூண்டவர் பக்கிரிசாமி பிள்ளை. என் பேச்சில் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் இன்றி யமையாமையை வலியுறுத்தினேன். அப்பேச்சு, தொழிலா ளர் சார்பில் ஒரு தனிக் கூட்டங் கூட்டத் தோழர்களைத் தூண்டியது. தொழிலாளர்க்கென்று ஒரு தனிக் கூட்டங் கூடியது. பக்கிரிசாமி பிள்ளையே தலைமை வகித்தார். யான் ஏறக்குறைய இரண்டு மணிநேரம் தொழிலியக்கத்தைப் பற்றிப் பேசினேன். தொழிலாளரிடைக் கிளர்ச்சி மூண் டது. தலைவர் நாகையில் தென்னிந்திய ரெயில்வே தொழி லாளர்க்கென்று ஒரு சங்கங் காண முயல்வதாக உறுதி கூறினர். அவர் முயற்சியால் சங்கங் காணப்பட்டது. யான் தஞ்சை நோக்கும்போதெல்லாம் பெரிதும் நாகைக்குச் செல் வதை ஒரு விரதமாகக் கொண்டேன்.

பக்கிரிசாமி பிள்ளை 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியில் சேர்ந்த பின்ன ரும் அவர் தொழிலாளர் சங்கத்தில் தொண்டாற்றியே வந் தார். அவர் என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் வகுப்பு வாதம் பேசுவர். 'நல்லவர் கெட்டவர் எல்லா வகுப்பிலும் உளர். பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு எப்படியோ நமது நாட்டில் நுழைந்துவிட்டது. அதைப் போக்க முயலவேண்டுவது அறிஞர் கடமை. கலப்பு மணம் பெருகினால் பிறப்பு வேற் றுமை ஒழியும்' என்று சொல்வேன்.

பக்கிரிசாமி பிள்ளை உலக வாழ்வை நீத்த பின்னர் நாகைச் சங்கம் பாரிஸ்டர் சுப்பிரமணியஞ் செட்டியார் தலைமையில் நடைபெற்றது. அச்சமயத்தில் ஏழாம் ஆண்டு விழா என் தலைமையில் கொண்டாடப்பட்டது. எனக்குக் கூறிய *நன்மொழியில், மற்றவர் சேவையும் பாராட்டப் பட்டது.

---

*நாகப்பட்டினம் ரெயில்வே தொழிலாளர் சங்கம்
ஏழாம் ஆண்டு நிறைவு விழா

தலைவர் - உயர்திருவாளர்

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கட்கு
மனமுவந்து வாசித்துக் கொடுத்த

நல்வரவேற்பு உபசாரப் பத்திரம்

அன்புமிக்க அண்ணலே! தங்கள் வருகை நல்வரவாகுக. இந் நாகையம்பதியில் தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையின்றி, வறுமைவாய்ப் பட்டு முன்னேறும் வழியறியாது வருந்தி வாளா இருந்தகாலை, எமது நிலைகண்டிரங்கி ஏழைகள்பால் அன்புகூர்ந்து தொழிலாளரின் முன் னேற்றமே தேசத்தின் முன்னேற்றமெனு முண்மையை உலகறி யச் செய்து, எம்மிடைத் தோன்றித் தாங்களும், டாக்டர் P. வரதராஜலுவும் நிகழ்த்திய நல்லுரைகளின் பலனைக் காணப் பெற்ற இச்சங்கத்தின் 7-ம் ஆண்டு நிறைவு விழாவின் தலைமையைத் தாங்கள் வகிக்கும் பேற்றைப் பெற்றமை குறித்து யாங்கள் அளவிலா ஆனந்தம் அடைகின்றோம்.

தாயினுஞ் சிறந்த தயவுடைப் பெரும! நந்தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்தில் தங்கட்குள்ள ஆர்வத்தையும், தாங் கள் ஆற்றிய அரும்பணியையும் ஏழையாகிய யாங்கள் என்றென்றும் மறவாதிருப்பதன்றிச் செய்யக்கூடிய கைம்மாறேதுமிலது.

இந்தியத் தாயின் சொந்தப் புதல்வ! எங்கள் தந்தையாம் சங்கத் திறைவர் உயர் செல்வர் - வெ. ப. பக்கிரிசாமி பிள்ளையவர்களின் பிரிவாற்றாமைக்காற்றாது வருந்திடுநாள், எங்கட்கு ஆறுதலளித்து

குறிப்பு

எனது வாழ்க்கை தொடக்கத்தில் சமயப் பணியில் ஈடுபட்டது. அதனால் பலசமய ஆராய்ச்சிப் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. அவ்வாராய்ச்சி பொதுமை உணர்ச்சியை உண்டாக்கியது. சமயங்களின் அடிப்படையாயுள்ள பொதுமை-சமரசம் - ஏன் உலகில் பரவவில்லை என்று யான் எண்ணுவேன்; சிற்சிலபோது ஆழ எண்ணுவேன். எனக்கு ஒன்றும் விளங்குவதில்லை. சிங்காரவேல் செட்டியார் கூட்டுறவு சிறிது விளக்கஞ்செய்தது. அவ்விளக்கம், பொதுமையை உலகில் பரப்பி நிலைபெறுத்த வல்லது காரல் மார்க்ஸ் கொள்கை என்ற எண்ணத்தை என் உள்ளத்தில் இடம்பெறச் செய்தது.

காந்தியடிகளின் அஹிம்ஸா தர்மத்தில் என் மனம் சென்றது. 'அஹிம்ஸை நல்லதே. அது வெறும் தத்துவ உலகிலும், கவி உலகிலும் நிலவிக்கொண்டிருக்கும்; வாழ்க்கை உலகில் ஒன்றி நிலவுமா?' என்று ஐயுறுவேன். சிலவேளை ஐயம் முனைந்தெழுந்து என் நெஞ்சைத் துளைக்கும். துளைப்பு, சிற்சில சமயம் மனநோயையும் உண்டுபண்ணும். அந்நோயைப் போக்க மார்க்ஸ் மருத்துவராய் என் மானத உலகில் தோன்றுவர். மார்க்ஸ் அருளியுள்ள கொள்கை உலகில் பரவினால் வாழ்க்கை அஹிம்ஸையில்

அவர்தம் பிரதிநிதியாயுற்ற உயர்திரு K. C. சுப்பிரமணியம் அவர்களை யாங்கள் எமது சங்கத் தலைவராய்க் கொண்ட இவ்வாண்டில் இவ்விழா தங்களது தலைமையில் சிறப்புற நடைபெற எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

வாழ்க! வாழ்க! திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் நீடூழி வாழ்க!

நாகை - ரெயில்வே தொழிலாளர் சங்கத்தார்

ஒன்றுவதாகும் என்னும் நுட்பம் எனக்குச் செவ்வனே விளங்கியது.

ஒரே வயிற்றிற் பிறந்தவர் பொருளைக் குறித்துப் போரிடுவதும், மன்றம் ஏறுவதும் என் உள்ளத்தைப் புண் படுத்தும். உடன்பிறந்தவரிடத்தில் போர் மூட்டாத - அவரை மன்றம் ஏற்றாத - ஆட்சிமுறை அமையுமா என்று ஏக்குறுவேன். மார்க்ஸ் நினைவு அவ்வேக்கத்தைப் போக்கும். அமைதி நினைவு தோன்றும்போதெல்லாம் மார்க்ஸ் நினைவும் உடன் தோன்றுவது வழக்கமாகியது.

மார்க்ஸ் கொள்கைக்கு ஆக்கந்தேடும் அமைப்பு தொழிலாளர் இயக்கம். அவ்வியக்கத்தில் இறங்கித் தொண்டு புரியக் கீர் ஹார்டியின் காட்சியும், 'வேங்கடேச குணாமிர்த வருஷணி சபை'யின் அழைப்பும் துணைநின்றன. வாழ்க்கையில் என்னென்னவோ மாறுதலும் வளர்ச்சியும் நிகழ்கின்றன! அவ்விசித்திரத்தை யான் என்ன என்று விளம்புவேன்?

'மார்க்ஸியம் பொருட் பொதுமையை அறிவுறுத்தும் நாத்திகமன்றோ?' என்று சிலர் என்னைக் கேட்பதுண்டு. மார்க்ஸியம் என்று சிலர் நாத்திகப் பிரசாரஞ் செய்வதும் எனக்குத் தெரியும். என் மனத்துக்கு மார்க்ஸியம் நாத்திகமாகத் தோன்றவில்லை. எப்படி?

மகம்மதுவின் தெய்வ ஒருமையும், கிறிஸ்துவின் அன்பும், புத்தர் தர்மமும், அருகர் அஹிம்ஸையும், கிருஷ்ணன் நிஷ்காமியமும், குமரன் அழகும், தட்சணாமூர்த்தியின் சாந்தமும் பொதுமை அறத்தை வேராகக் கொண்டவை. அப்பொதுமை அறம் ஏன் ஓங்கவில்லை? சில தடைகள் மறிக்கின்றன. அவைகள் யா? சாம்ராஜ்யங்கள், மடங்கள், சம்பிரதாயங்கள், கட்டுப்பாடுகள், கண்மூடி வழக்கவொழுக்கங்கள் முதலியன. இவைகளைப் படைத்து வளர்ப்பது எது? முதலாளி - தொழிலாளி வேற்றுமை. இவ்வேற்றுமையை ஒழிக்கவல்லது பொருட் பொதுமை. பொருட் பொதுமை, மகம்மதுவின் தெய்வ ஒருமையும் கிறிஸ்துவின்

அன்பும் பிறவும் மன்பதையில் கால்கொள்வதற்குத் துணை செய்யும் ஆற்றல் வாய்ந்தது என்னும் நுட்பம் எனக்குப் புலப்பட்டது. அதனால் மார்க்ஸியம் என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது.

உலகம் போராட்டத்துக்கு இரையாதல் கண்கூடு. மூலம் என்ன? இது குறித்துத் தனித்தனி ஆராய்ச்சி செய்தவர் பலர். அவருள் சிறந்தவர் காரல் மார்க்ஸ். உலகப் போராட்டத்துக்கு மூலமாக நிற்பது முதலாளி-தொழிலாளி என்னும் வேற்றுமை உணர்வென்பது மார்க்ஸ் கண்ட உண்மை. இது நடுநிலைமையில் நின்று போர் மூலத்தை ஆராயும் ஒவ்வோர் அறிஞர்க்கும் எளிதில் புலனாகும்.

பண்டை நாளில் சாம்ராஜ்யங்கள் பெருகவில்லை. அதனால் முதலாளி-தொழிலாளி உணர்வு வளராமற் கிடந்தது. இந்நாளில் சாம்ராஜ்யங்கள் பெருகியுள்ளன. அப்பெருக்கம் முதலாளி - தொழிலாளி வேற்றுமை உணர்வை வளர்ப்பதாயிற்று. அவ்வளர்ச்சி வாழ்க்கையில் போராட்டத்தைப் புகுத்தியது. போராட்டத்தை ஒழிக்கும் மருந்து காரல் மார்க்ஸுக்குக் கிடைத்தது. அது, பொதுமை அறத்தை நிலைபெறுத்தவல்ல பொருளாதார சமரசம்.

மார்க்ஸ் கண்ட பொருட் பொதுமை உலகில் புற அமைதியை நிலவச்செய்யும் மாண்புடையது. அக அமைதியை மகம்மது கிறிஸ்து அருகர் புத்தர் கண்ணபிரான் குமரன் தட்சிணாமூர்த்தி முதலியோர் கொள்கை நிலை பெறச் செய்யும். அக அமைதிக்குப் புற அமைதி வேண்டற்பாலது. புற அமைதியை உலகில் நிலவச்செய்யும் வல்லமை வாய்ந்த மார்க்ஸியத்தை நாத்திகம் என்று எப்படித் தள்ளுவது? மார்க்ஸியத்தைத் தள்ளுவது சான்றோரின் அமைதிச் செல்வத்தைத் தள்ளுவதாகும்; போராட்டத்தை அழைப்பதாகும்.

சான்றோர் அருளிய பொதுமை அறத்துக்கு ஆக்கந் தேடவே யான் மார்க்ஸின் பொருட் பொதுமைக் கொள்கை

யைத் தழுவுகிறேன். மார்க்ஸியத்தைச் சான்றோரின் மூலக் கோள்கைக்கு மாறுகப் பயன்படுத்தும் இயக்கங்களில் என் மனம் ஈடுபடுவதில்லை.

மார்க்ஸியம் முழுமையதா? குறையுடையதா? எதிலுங் குறையுண்டு. மார்க்ஸியத்திலுஞ் சிறு குறையுண்டு. என்ன குறை? அதன்கண் 'சத்' என்னுஞ் செம்பொருள் வெளிப் படையாகக் காணப்படாமை. மார்க்ஸியத்தில் 'சத்' என் னுஞ் செம்பொருள் சேர்ந்தால் அது நிறைவுடையதாகும்.

மார்க்ஸியம் சமதர்மத்தை அறிவுறுத்துவது. சமதர்மத் தில் 'சத்' தானே சேரும். 'சத்'தைக் கொண்ட சமதர்மமே சன்மார்க்கமென்பது. சன்மார்க்கம் எது? மார்க்ஸியமும், மகம்மது கிறிஸ்து புத்தர் அருகர் கண்ணபிரான் குமரன் தட்சணாமூர்த்தி முதலியோர் கொள்கையுஞ் சேர்ந்த ஒன்று சன்மார்க்கம். இஃது எனது கல்விகேள்வி ஆராய்ச்சி அநு பவங்களினின்றும் கனிந்த உண்மை.

முதலாளி-தொழிலாளி வேற்றுமை உணர்வு சன்மார்க் கத்தை வளரவிடாது. சன்மார்க்க வளர்ச்சிக்கு முதலாளி - தொழிலாளி வேற்றுமை உணர்வு பொன்றியே தீர்தல் வேண்டும். வேற்றுமை உணர்வு எப்படிப் பொன்றும்? இதற்குப் புரட்சிதேவை. புரட்சிக்கு உரியது தொழிலாளர் இயக்கம் என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. ஆதலின் யான் புரட்சி மனப்பான்மையுடன் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் இறங்கினேன்.

புரட்சி இருவகை. ஒன்று அறவழியில் நிகழ்வது; மற்றொன்று மறவழியில் நிகழ்வது. அஃது அறப் புரட்சி; இது மறப் புரட்சி. உலகைச் சீர்செய்ய அறப் புரட்சி இடம் பெருத வேளையில் மறப்புரட்சி அவ்விடத்தில் தானே நுழையும். இரண்டாலும் விளையும் பயன் ஒன்ரு குமா? ஒல்லும்வகை அறப் புரட்சிக்கு இடந்தருவதே அறிவுடைமை; இல்லையேல் மறப் புரட்சி எழும். எனது மனத்துக்கு இயைந்தது அறப் புரட்சியே. அறப்புரட்சி

வாயிலாகச் சன்மார்க்கத்தை ஓம்பவே யான் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டேன்.

இந்நாட்டில் தொழிலாளர் இயக்கந் தோன்றி இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகின்றன. இருபத்தைந்து ஆண்டு அநுபவம் எனக்குண்டு. புரட்சி நிகழ்ந்ததோ? இல்லை என்றே சொல்வேன். ஓரோவழி நிகழ்ந்ததென்று சொல்லுதல் கூடும். புரட்சி ஏன் உச்சநிலையை அடையவில்லை? சாதி மத வெறி, சம்பிரதாயக் கட்டு, மூட வழக்கவொழுக்கம், மூர்க்கப் பிடிவாதம், முதலாளி அமைப்புக்களில் மோகம், தலைமைப் போராட்டம், விட்டுக்கொடுத்தல் இன்மை முதலிய தளைகள் புரட்சியைத் தகைந்து நிற்கின்றன என்று எனது அநுபவம் சொல்கிறது. இத்தளைகளை உடைத்தெறியத் தோன்றிய இயக்கங்கள் பலப்பல. அவைகளுள் சிறந்தது தொழிலாளர் இயக்கம். இது தொழிலாளர் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்க்கு வியப்பாகத் தோன்றுது.

புரட்சி புறத்தே முற்றும் நிகழவில்லை; ஓரோவழி நிகழ்ந்தது; ஆனல் என் அகத்தே நிரம்ப நிகழ்ந்தது. யானும் மனிதன். என்னிடத்தும் கரடு முரடு மூர்க்கம் முதலிய விலங்கியல்புகள் உண்டு. அவைகளை எப்படிப் புரட்டித் தள்ளுவது? அப்புரட்சிக்கு நூலாராய்ச்சி மட்டும் போதாதென்பதை எனது வாழ்க்கை நன்கு உணர்ந்தது. எனது அகத்தில் புரட்சியை ஓரளவில் புரிந்தது இல்வாழ்க்கை; மற்ருேரளவில் ஆற்றியவை மற்ற மற்ற இயக்கங்கள்; பெரிதும் நிகழ்த்தியது தொழிலாளர் இயக்கம். இவ்வியக்கம் எனது அகத்தில் அறப் புரட்சியைப் பெரிதும் நிகழ்த்தியதென்று உலகுக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

தொழிலாளர் பல திறத்தினர். அவரொடு நெருங்கிப் பழகப் பழக விலங்கியல்புகள் ஒதுங்குகின்றன. அவை ஒதுங்க ஒதுங்கப் பொறுமையும் அமைதியும் படிந்து

கொண்டே போகும். பொறுமையும் அமைதியும் படியப் பெறுதார் இயக்கத்தை விடுத்து நீங்குவது நல்லது. தொழிலாளரின் உள்நிலையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வேலை நிறுத்தம் ஒரு கருவி. வேலை நிறுத்தத்தால் வெற்றி விளைந்தால், தொழிலாளர் உள்ளம் மகிழ்ச்சியில் பொங்கும்; தோல்வி விளைந்தால், அவர் உள்ளங் கனன்று கொதிக்கும். அக்கொதிப்புப் புலியெனப் பாயும்; சிங்கமென உரும்; புயலென வீசும். இவைகளைப் பொறுமையாலும் அமைதியாலும் வெல்லுதல்வேண்டும். இதற்குத் திருவள்ளுவர் நூலும், கிறிஸ்துவின் மலைப்பொழிவும், இன்ன பிறவும் செய்யுந் துணையை எழுத்தால் எழுதல் இயலவில்லை.

இருபத்தைந்தாண்டில் எத்தனையோ கதவடைப்புக்களும் வேலைநிறுத்தங்களும் நேர்ந்தன. அவைகளால் நன்மையும் தீமையும் முறைமுறையே நிகழ்ந்தன. தீமை நேருங்கால் தொழிலாளரின் பாய்ச்சலிலும் உருமலிலும் வீசுதலிலும் யான் மூழ்குவேன்; எழுவேன். மூழ்கி எழ எழப் பொறுமையும் அமைதியும் எனது உயிரணி ஆகும்.

வேலை நிறுத்த வேளைகளில் தொழிலாளர் கூட்டத்தில் குழப்பமிருக்கும்; மேடையில் கலக்கமிருக்கும். யான் கூட்டத்துள் நுழைவேன்; மேடைமீது ஏறி நிற்பேன். பாதி குழப்பங் குறையும். வாய் திறப்பேன். மற்றொரு பாதியும் அடங்கும். உண்மை கூறி, 'வேலைக்குப் போங்கள்' என்பேன். எல்லாரும் போவர். என்னுள்ளத்தில் படிந்துள்ள பொறுமையும் அமைதியும் தொழிலாளரை இணங்கச் செய்யும்.

பொறுமையும் அமைதியும் அந்தணச்செல்வமல்லவோ? அச்செல்வத்தைத் தொழிலாளர் இயக்கம் வளரச்செய்ததை எனது வாழ்க்கை கண்டது. என் அகத்திருந்த கரடு முரடு மூர்க்கம் முதலிய விலங்கியல்புகளைப் பெரிதும் புரட்டித்

தள்ளியது தொழிலாளர் இயக்கம். என்னுள் புரட்சி செய்த அவ்வியக்கம் வாழி; அதில் எனது வாழ்க்கையை நிறுத்திய ஆண்டவன் அருள் வாழி.

தொழிலாளர் இயக்கத்தில் என்னையும் வாடியாவை யும் சேர்த்தது எது? பெரும் போராட்டக் காலத்தில் நீதிவடிவான ஒருவரை மாஜிஸ்டிரேட்டாகச் சென்னைக்குப் பெறுவித்தது எது? அப்போராட்டத்தில் எதிர்கட்சியாரை யுஞ் சாதகமாக்கியது எது? இயற்கை இறைவனைக் கேட் கும் அளவில் நின்று மேற்செல்கிறேன்.

கக. சமயமும் சன்மார்க்கமும்

சமயம் எது? இது சிக்கலான கேள்வி. இதற்குப் பிறந்த விடைகள் கடலினும் பரந்தும் ஆழ்ந்துங் கிடக்கின்றன. சமயம் அவ்வளவு பெரியதா? பெரியதெனில் பெரியதிற் பெரியதே; சிறியதெனில் சிறியதிற் சிறியதே. அப்படியே அதை அரியதெனில் அஃது அரியதினும் அரியதேயாகும்; எளியதெனில் எளியதினும் எளியதே யாகும். சமயம் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டுவதுபோல் தோன்றும்; ஆனால் எட்டாதது.

ஆராய்ச்சி அவரவர் கல்வி அறிவு அநுபவம் முதலியவற்றிற்கேற்ற அளவில் நிகழ்வது; அப்படியும் இப்படியும் ஓடி ஓடி உழல்வது; எங்கேனும் ஓரிடத்திற்போய் முட்டி முட்டிச் சுழல்வது. முட்டுக்குமேலும் விளங்கிச் செல்வது சமயம். அஃது ஆராய்ச்சியில் அகப்படுவதன்று; ஆராய்ச்சி கடந்தது. கடந்ததாயினும் சமயம் மனிதனை விட்டகல்வதில்லை. மனிதன் விலங்கை விடுத்து வெளிவந்த நாள்தொட்டு அவனைச் சமயம் பற்றியே நிற்கிறது. ஆனால் மனிதன் அதை மறந்து மறந்து வேகிறான்; மீண்டும் மீண்டும் அதன் நிழலை அடைகிறான்; போகிறான்; வருகிறான்.

என் வாழ்வில் சமயம் எப்படி இயங்குகிறது? அது தனித்து நின்று தனதிருப்பை உணர்த்துவதாயில்லை. அஃது என்னிடத்தில் இயங்குவதை யான் உணர்கிறேன். அவ்வுணர்வுடன் யான் வளர்கிறேன். சமயம் என்னுடன் வளர்கிறதா? இல்லையா? இங்குச் சில வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களைப் பொறிக்கிறேன். அவைகளால் பதில் விளங்கும்.

சைவம்

என் தந்தையார் சைவர்; யானுஞ் சைவன். அவர் திருநீறிட்டார்; யானுந் திருநீறிட்டேன். அவர் கோயிலுக்குப்

போனார்; யானுங் கோயிலுக்குப் போனேன். சைவப் பாடல்களும் கதைகளும் என் தந்தையாரால் பாடப்படும்; சொல்லப்படும். அவைகளை யான் கேட்பேன்.

முதல் முதல் என் காதுக்கு எட்டிய சைவப் பிரசங்கம் வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம் சோமசுந்தர நாயக ருடையது. அவர் இராயப்பேட்டை சுந்தரேசர் கோயிலில் பிரசங்க மாரி பொழிவர். அக்கோயில் எதிரிலேயுள்ள ஒரு சிறு திடலிலே நாங்கள் விளையாடுவோம். 'நாயகர் பிரசங்கம்' 'நாயகர் பிரசங்கம்' என்று எங்கள் விளை யாட்டு நிறுத்தப்படும். நண்பர்களும் யானும் கோயிலுட் சென்று பிரசங்கங் கேட்போம்; வெளிவருவோம்; உள்ளே போவோம்; வருவோம். எங்களுக்குப் பிரசங்கத்தின் பொருள் தெரியுமோ? அதுவும் எங்களுக்கு விளையாட்டே. ஒருமுறை சோமசுந்தர நாயகர், 'அரசனிங்கில்லை கொல்லோ ஆன்றவரில்லை கொல்லோ' என்று பாடினார். யானும் அதைப் பாடிக்கொண்டே ஓடினேன். சிலர் என்னைத் துரத்தி வந்தனர். அன்று முதல் சோமசுந்தர நாயகர் பிரசங்கத்துக்கு யான் போவதில்லை.

1901-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் லோயர் ஸெக்கெண் டரி பரீட்சை முடிந்தது. விடுமுறை. ஒருநாள் என் தந்தை யாருடன் சிலர் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். யானும் அப்பேச் சிலே மயங்கி நின்றேன். அப்பொழுது இராயப்பேட்டைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் வல்லி - ப. தெய்வநாயக முதலியார் அங்கே போந்து, 'யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கதிரைவேற் பிள்ளை என்பவர் வந்திருக்கிறார். அவர் நாயகரைவிட நன்றாகப் பேசுகிறார். அவரது பேச்சைக் கேட்கவேண்டாமா' என் றார். கதிரைவேற் பிள்ளையின் பேச்சைக் கேட்பதற்கென்று ஒரு கூட்டம் திரண்டது. அக்கூட்டத்திலே யானுங் கலந்து கொண்டேன். புரசையிலே, சுந்தரப் பிள்ளை தெரு விலே, ஒரு வீர சைவர் வீட்டிலே பெருங்கூட்டம் ஈண்டி யிருந்தது. அக்கூட்டத்திடைக் காளமேகம் ஒருருக்கொண்டு,

நெற்றியில் நீறணிந்து, கழுத்தில் அக்கமாலை பூண்டு, இடுப்பில் பீதாம்பரம் புனைந்து, சொன் மழை பொழிந்ததைக் கண்டோம். அம்மழை வெள்ளத்தில் இலக்கியமும் இலக்கணமும் தர்க்கமும் சாத்திரமும், பொன்னும் மணியும் அகிலுந் தேக்குமென உருண்டு மிதந்தன. காளமேகமெனக் காட்சி தந்த கதிரைவேற் பிள்ளையின் கோலமும் பேச்சும் என்னை ஆண்டன. அன்றுமுதல் அவர்தம் பேச்சு மேடைகள் என்னைக் காந்தமென ஈர்த்தன. அந்நாளில் சுந்தரம் பிள்ளை, வடிவேற் பிள்ளை முதலியோரது புராண பிரசங்கங்களிலும் என் மனஞ் செல்லும். 1902-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் கதிரைவேற் பிள்ளை வெஸ்லி கல்லூரியில் தமிழாசிரியராக வந்தமையால் அவருடன் நெருங்கிப் பழகலானேன்; அவரிடம் தமிழ் நூல்கள் சில பயின்றேன்; பள்ளியை விடுத்த பின்னர் சபாபதி நாவலர், சோமசுந்தர நாயகர், ஆறுமுக நாவலர் முதலியோர் நூல்களைப் படித்தேன்; மயிலை மகாவித்வான் தணிகாசல முதலியாரிடத்தில் சைவ சாத்திரங்களைக் கற்றேன்; பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகளை அணுகி உபநிடதக் கருத்துக்களைக் கேட்டேன்; மருவூர் கணேச சாஸ்திரியார் உபந்நியாசங்களில் உளங் கொண்டேன். இக்கற்றலுங் கேட்டலும் எனது சைவப் பேச்சுக்குப் பெருந்துணையாயின.

பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை

நான்காம் பாரத்தை அடைந்ததும், ஆங்கிலத்தில் நன்முகப் பேசுதல் வேண்டும் எழுதுதல் வேண்டும் என்னும் பித்து மாணாக்கரைப் பிடிப்பது வழக்கம். இராயப்பேட்டை மாணாக்கராகிய நாங்களும் அப்பித்துக்கு எளியரானோம். துரைசாமியும், பார்த்தசாரதியும், ஏகாம்பரமும், யானும் செய்த முயற்சியால் இராயப்பேட்டை 'இளைஞர் கல்விக் கழகம்' என்றொரு கழகம் அம்மன் கோயில் தெருவில் (இப்போது ஸ்ரீநிவாசப் பெருமாள் சந்நிதி தெரு) கந்தசாமி

முதலியார் வீட்டில் அமைந்தது. பின்னே அது முத்து முதலி தெருவிலுள்ள 'சங்கர விலாச'த்தில் வளர்ந்தது. ஆங்கில நாவன்மையால் உலகையே கவரச்செய்தல் வேண்டு மென்ற பேராசைப் பேய் என்னைப் பிடித்து அலைத்தது. அப்பேய் என்னைத் தனக்கு இரையாக்கவில்லை. கதிரை வேற் பிள்ளையின் கூட்டுரவு அப்பேயை ஓட்டிற்று.

கதிரைவேற் பிள்ளையின் சேர்க்கையும், அக்கால இராயப்பேட்டையின் நிலைமையும் ஒரு சைவ சபை காணுமாறு என்னையும் சிவசங்கர முதலியாரையும் மற்ற நண்பரையுந் தூண்டின. அத்தூண்டுதல் 1903-ம் ஆண்டில் கதிரை வேற் பிள்ளையைக் கொண்டு இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பால சுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையை அமைக்கச் செய்தது. கதிரைவேற் பிள்ளை தலைவராகவும், என் தமையனார் அமைச்சராகவுந் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். இராயப் பேட்டை 'இளைஞர் கல்விக் கழகம்' ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையாக மாறியது. ஆங்கில முழக்கமெல்லாம் தமிழ் முழக்கமாயின.

ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை முதல் முதல் முத்து முதலி தெரு, குத்தம்பாக்கம் அப்பாசாமி முதலியார் வீட்டிலே, ஓர் அறையிலே அமைக்கப்பட்டது. அவ்வறைக் குத் தெருப்பக்கம் பலகணி இல்லாமலிருந்தது. அதை அமைக்க மாணாக்கராகிய நாங்களே முயன்றோம். இளமைக் கொழுமை என்ன செய்யாது! சிவசங்கரமும், இரத்தினசபா பதியும், யானும் கட்டபாறை கொண்டு சுவரை இடித் தோம் ; கல் சுமந்தோம ; மண் சுமந்தோம் ; சுண்ணமுஞ் சுமந்தோம். அந்த அறையில் பழைய அடுப்பொன்று இருந் தது. அதை இடித்தோம் ; அடியில் புரை கண்டோம் ; அதை எப்படி அடைப்பது என்று பேசிப்பேசி நாங்கள் உறங்கினோம். விடியற்காலையில் அறையிலே ஒரு சிறு சிமிட்டிக் குவியல் கண்ணிற்பட்டது. அஃது எப்படி வந் தது ? நண்பர் ஏகாம்பரத்தின் உடலில் சிமிட்டிக் கறைகள்

காணப்பட்டன. அவரை யான் எழுப்பிக் கறைகளைப் பற்றிக் கேட்டேன். சிமிட்டி வந்த வரலாற்றை அவர் கூறினர். 'இந்த வேலை தகாது' என்று சிறிது நேரம் சும்மா இருந்தேன். மற்றவர் எனக்கு ஆறுதல் கூறினர். அந்தச் சிமிட்டியில் மண்ணையுங் கல்லையுஞ் சேர்த்துப் புரையைத் தூர்த்தோம். தொடக்கத்தில் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை மாணுக்கரது பணி பலவற்றை ஏற்றது.

1904-ம் ஆண்டு யான் மெற்றிகுலேஷன் வகுப்பு மாணுக்கனாயதும், யான் பரீட்சைக்குச் செல்லாதவாறு தடை நேர்ந்ததும் முன்னே சொல்லப்பட்டன. அவ்வாண்டின் இறுதியில் எனது பள்ளி வாழ்வு முற்றுப் பெற்றது. பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜனசபை வாழ்வே எனக்குப் பெரிதாயிற்று. சபை அத்தெருவிலேயே கந்தசாமி முதலியார் வீட்டுக்கு மாற்றப்பட்டது. காலை வழிபாடு என்னல் செய்யப்படும். மாலையில் நால்வர் நான்மணி மாலை, சோணசைல மாலை முதலிய நூல்களைப் பலர்க்குப் பாடஞ் சொல்லி வந்தேன்; சிலர்க்கு ஆங்கிலமும் போதித்து வந்தேன்.

இராயப்பேட்டை அம்மையப்ப முதலி தெருவிலே அத்துவித வேதாந்த சபை என்றென்று இருந்தது. அதில் வாரந்தோறும் சுப்பராய செட்டியாரால் வேதாந்த நூல்கள் பாடஞ் சொல்லப்படும். சில சமயம் நாராயணசாமி தேசிகர், வடிவேற் செட்டியார் முதலியோர் அங்கே போந்து பேசுவர். அவர் கதிரைவேற் பிள்ளையையும் சைவசமய நூல்களையும் தாக்குவர். அவரெல்லாம் பெரும்பெரும் பீரங்கிகள். நாங்கள் அப்பெரும் பீரங்கிகளைத் தாக்கப் புறப்பட்டோம். ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜனசபைச் சார்பில் சுந்தரேசர் கோயிலில் கூட்டங் கூடும். அக்கூட்டத்தில் யான் பெரும் பிரங்கிகளைத் தாக்கிப் பேசுவேன். துரைசாமி, சிவசங்கரம், சச்சிதானந்தம் முதலியோரும் பேசுவர். கதிரைவேற் பிள்ளை எங்களைத் தூசிப் படை என்பர். பெரும் பிரங்கியை எதிர்க்கும் ஆற்றல் பெறுதற் பொருட்டு யான்

பல நூல்களை ஆய்வதில் பெரும்பொழுது போக்குவேன்; ஞாயிற்றுக்கிழமை சில மணி நேரம் பேசுதற்கு ஏறக் குறைய வார முழுவதும் நூல்களைப் படித்தவண்ண மிருப் பேன். வாதம், பலதிறக் கல்வி கேள்விகட்குத் துணைபுரிவ தாயிற்று.

முதல் மூன்று ஆண்டு விழாக்கள் கதிரைவேற் பிள்ளையின் தலைமையிலேயே நடைபெற்றன; மிகச் சிறப்பாக நடை பெற்றன. காரணம் ஊரவர் கூட்டுறவே. ஸ்ரீ பாலசுப்பிர மணிய பக்தஜன சபை உயிராயிற்று; ஊர் உடலாயிற்று. என்ன குறை? ஆண்டு விழாவுக்கு ஒரு திங்கள் முன்னரே வேலைகள் துவங்கப்படும். வேலைகளைப் பிரித்துப் பிரித்துக் கொடுக்குந்தொண்டு என்னுடையதாகும். இளைஞர் ஒத் துழைப்பும் குறைவறநிகழும். மண்டி முனிசாமி முதலியார், அண்ணுசாமி முதலியார், பச்சையப்பநாயகர், பொன்னுசாமி முதலியார், குத்தம்பாக்கம் கந்தசாமி முதலியார், மாசிலா மணி முதலியார், குத்தம்பாக்கம் அப்பாசாமி முதலியார், வையாபுரி முதலியார், பொன்னுசாமி நாயகர் முதலியவர் இராயப்பேட்டையில் பெரியவரெனப் போற்றப்பட்டவர். அவர் வழியே இராயப்பேட்டை இயங்கும். அந்நாளில் சபை யின் இரண்டு கண்களென விளங்கியவர் நூம்பல் முனிசாமி முதலியாரும் மாங்காடு ஆரிமுத்து முதலியாருமாவர். இப் பெரியோரின் மனமார்ந்த கூட்டுறவைப் பெற்ற சபை தன் ஆண்டுவிழாக்களைச் சிறப்புற நடாத்திக்கொள்ளுமன்றோ? இராயப்பேட்டைப் பெரியவரும், 'நம் ஊர் பிள்ளைகள் நல்ல காரியஞ் செய்கிறார்கள். அவர்கட்குத் துணைபுரிய வேண்டுவது நம் கடமை. அவர்கட்கு ஒரு குறை நேர்ந் தால் அது நமக்கு நேர்ந்ததாகும்' என்று பேசுவர். அப் பேச்சு என் காதைக் குளிரச் செய்யும்; ஊக்கத்தையும் பெருக்கும்.

ஆண்டு விழா முன்னாள் இரவெல்லாம் இராயப் பேட்டை உறங்காது. அன்றிரவு சிவராத்திரியே. பொழுது

விடிவதற்குள் இராயப்பேட்டை சிவலோகமாகும். தெரு வெல்லாம் தண்ணீர்; அடிக்கு அடி மகர தோரணம்; ஆங்காங்கே பூம்பந்தர்; வீடுகளில் வாழையுங் கமுகும் தெங்கும்; வாயில்களில் கோலம்; நீர் மோரும், பானக மும் பழமும் கற்கண்டும் சர்க்கரையும் எங்கும் எங்கும்; காலையில் சுந்தரேசர் திருக்கோயிலினின்றும் முருகப் பெரு மான் பல்லியத்துடன் திருவீதி உலா; பின்னே அணி அணியாகத் தேவாரக் கூட்டம்; உலாவினிடைக் கதிரை வேற் பிள்ளையின் சிவப்பொலிவு; 'நம: பார்வதி பதயே - அரகர மகாதேவா' என்ற கோஷம். இக்காட்சி சிவலோக மன்றோ?

திருவிழா முடிந்ததும் மாகேசுர பூசை நடைபெறும். ஓராண்டு எதிர்பார்த்ததைவிடத் திருக்கூட்டம் பெருகி யிருந்தமை கண்டேன்; மாகேசுர பூசை ஏற்பாட்டையும் பார்த்தேன். எனது மனம் சோர்ந்தது. நிலைமையைத் தலைவரிடம் கூறினேன். பக்கத்திருந்து அதைக் கேட்ட பொன்னுசாமி முதலியார் நூறு பொன்னுசாமி முதலியா ரானார்; அங்கும் இங்கும் பறந்தார். அரிசியும் பருப்பும் பிறவும் வந்து விழுந்தன. பெண் மக்கள் விரைந்து விரைந்து வந்தார்கள்; அதை எடுத்தார்கள்; இதை எடுத் தார்கள். எல்லாஞ் சித்தமாயின. மாகேசுர பூசை சிறப் பாகவே நடைபெற்றது.

பிற்பகல் சொற்பொழிவுக் கூட்டங்கூடும். அக்கூட்டம் பாற்கடலெனத் திகழும். தலைவர் கதிரைவேற் பிள்ளை தமிழ் அமிழ்தம் பொழிவர். அன்பர்குழாம் அவ்வமிழ் தம் பருகி இன்பத்தில் திளைக்கும்.

கதிரைவேற் பிள்ளை கந்தனடி சேர்ந்த பின்னர் (1907) திருப்பாதிரிப்புலியூர் - வண்டிபாளையம் - இராசப்ப முதலியார் சபையின் தலைவரானார். அவர் காலத்தில் சபை படிப்படியே பூசை மடமாயிற்று. சபை வேறு வழியில் திரும்புவது எனக்கு வெறுப்பூட்டியே வந்தது. ஆனால் தலைவர் விருப்

பத்துக்கு மாருகச் சபையை நடாத்த மனமெழுவதில்லை. பெரியோரது உண்மையும் சீலமும் அன்பும் என்னையும் வேறு சிலரையும் அடக்கிவிடும். இங்கே ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் எடுத்துக்காட்டுவது சாலும் என்று எண்ணுகிறேன்.

இராசப்ப முதலியார் கந்தசஷ்டி விழாவைச் சபையிலே மிகச் சீலமாக நடத்துவது வழக்கம். ஒருமுறை ஒரு நாள் பூசைக்குரிய முன்னணி வேலையில் தலைவர் முதலியார் கருத்துச் செலுத்தியிருந்தார். யானும் உடனிருந்து உதவி செய்தேன். அவ்வேளையில் ஒருவர் 'ஹிந்து' பத்திரிகையைக் கொணர்ந்து என்னிடம் தந்தார். 'இங்கிலிஷ் பேப்பரா' என்று சீறித் தலைவர் என்மீது பாய்ந்தார். பத்திரிகையுடன் வெளியே ஓடினேன்; எதிர் வீட்டு நடை விளக்கில் 'திலகர் தண்டனை எத்துணை ஆண்டு' என்பதை மட்டும் பார்த்தேன்; மீண்டும் சபையை நண்ணினேன். இக்குறிப்பு முதலியார் மனோநிலையை நன்கு புலப்படுத்தும்.

சபைக்கென்று சொந்த நிலையமொன்று மௌபிரிஸ் ரோட்டில் அமைந்தது. அதன் பெயர் 'குகானந்த நிலையம்'. அந்நிலையத்தில் 'நக்கீரர் கழகம்' என்றொன்று கண்டு தமிழ் வகுப்பு நடாத்தலானேன். அதற்குப் பலதிற வகுப்பினர் வந்தனர். சிலர் வருகை சபை நிருவாகர் சிலர்க்கு எரியூட்டிற்று. அது கண்ட யான் வகுப்பை வேறிடத்துக்கு மாற்றினேன்.

ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர் நட்பை யானும் பெற்றேன்; சபையும் பெற்றது. ஒருபோது சதாசிவ ஐயரும் யானும் என்னென்னவோ பேசினோம். அப்பேச்சிடை, 'எல்லார்க்கும் பொதுவாய்ப் பயன்படுமுறையில் ஒரு மண்டபங் கட்ட விரும்புகிறேன். உரிய இடம் இருக்கிறதா?' என்று கேட்டார். யான் சபையிலுள்ள நிலையம் மிகச் சிறியது. நிலப் பரப்புப் பெரியது. இதில் மண்டபம் எழுப்பலாமே' என்றேன். அணித்தே நிகழ்ந்த ஓர் ஆண்டு விழாவில்,

தலைமை வகித்த சதாசிவ ஐயர் முடிவுரையில் மண்டபத்தைப்பற்றி அவரும் யானும் பேசியதை வெளியிட்டார். கூட்டம் முழுவதும் மகிழ்ச்சியடைந்தது. நிர்வாகக் கூட்டங் கூடி உறுதி செய்தற்கு முன்னர்ப் பலவித வதந்திகள் கிளம்பின; உலவின. சிலர், 'பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் நிலத்தையும் நிலையத்தையும் தியோசாபிகல் சங்கத்தில் சேர்க்கத் திரு. வி. க. முயல்கிருர்' என்றும், வேறு சிலர், 'பெரிய மண்டபம் எற்றுக்கு? அது சதாசிவ ஐயர் கலியாணசுந்தரம் போன்றவர்க்கே பயன்படும். நம் போன்ருர் அதில் சேர்க்கப்படமாட்டார்' என்றும், மற்றுஞ் சிலர், 'பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை சைவத்தை இழந்து சமரசம் பெறப் போகிறது' என்றும் பேசினர். இவைகளை ஐயருக்குத் தெரியப்படுத்தினேன். மண்டப முயற்சி கைவிடப்பட்டது. வலிய வந்த சீதேவியை உதைத்துத் தள்ளுவதா என்று யான் கருதிக் கருதி ஏக்குற்றேன்.

சபையைச் சீர்திருத்த முறையில் நடத்த முயன்று பார்த்தேன். என் முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை. பெரும்பான்மை சிறுபான்மை தெரிந்துகொள்ள யான் விரும்புவதே இல்லை. உயிர்நாடியாயுள்ள சிலர் கருத்தை யான் உணர்ந்து கொள்வேன். என் முறைகளை வலியுறுத்த யான் முனைவதில்லை.

சபையை யான் வெறுப்பதில்லை. என் கொள்கைகளை வலியுறுத்துவதுமில்லை. சபைக்குப் போவேன்; வருவேன்; சமயம் நேர்ந்துழிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவேன். எனக்குப் பத்திரிகை வேலை, அரசியற் பணி, தொழிலாளர் தொண்டு முதலியன அதிகமாயின. சபையில் தலை காட்டலும் அருமையாயிற்று. பல ஆண்டு சிவசங்கர முதலியார், நடேச முதலியார், நமசிவாய முதலியார், வேதாசல செட்டியார், தியாகராய முதலியார் முதலியோர் பார்வையில் சபை நடைபெற்று வந்தது.

1934-ம் ஆண்டில் ஞானியார் சுவாமிகள் சென்னை நோக்கியபோது சபையின் ஆண்டு விழா நெருங்கியது. சுவாமிகளின் வருகை சபைத் தோழர்கட்கு ஊக்கமூட்டிற்று. ஞானியார் தலைமையில் ஆண்டு விழாவை நிகழ்த்தச் சபையார் விழைந்தனர். அச்சமயம் சபை நன்னிலையிலில்லை. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை உள்ளிட்ட பழைய தோழர் சிலர் என்னைக் கண்டனர்; சபையின் நிலைமையை விளக்கினர்; 'சபையைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவரல் வேண்டும்' என்று கூறினர். 'பொதுக்கூட்டம் கூட்டி நிலைமையை ஆராய்வது நல்லது' என்று யான் சொன்னேன். தோழர்கள் பெருமுயற்சி செய்து பொதுக்கூட்டங் கூட்டினார்கள். அக்கூட்டத்தில் பற்பல பேசப்பட்டன. முடிவில் எனக்கு முழு உரிமைத் தலைமை வழங்கப்பட்டது. 'சர்வாதிகாரம் பெறுமலே முன்னே யான் சபைக்குத் தொண்டாற்றவில்லையா? இப்பொழுது மட்டும் சுமை எற்றுக்கு?' என்று மறுத்தேன். பின்னே வலியுறுத்தல் மிகுந்தது. பழைய நினைவுகளெல்லாம் என் மனத்தில் உற்றன. அவை மறுப்புரை கூற விடவில்லை. காலவரை நாலாண்டு என்று குறிக்கச் சொன்னேன். சபையார் அதற்கு இணங்கினர். ஆண்டு விழா ஞானியார் சுவாமிகள் தலைமையில் சிறப்புற நடந்தது. யான் சர்வாதிகாரத்தை எப்படிப் பயன்படுத்தினேன்? ஆண்டவன் பணியில் அதிகாரம் ஏது? சபையின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் தேர்தல் முறை என்று செவ்வனே விளங்கியது. தேர்தல் முறையை யொழித்துக் காரியக்கூட்டத்தை யானே நியமனஞ் செய்தேன். ஒருவர் தலைமையில் அக்கூட்டம் நடக்குமாறு திட்டங் கோலினேன். நான்காண்டு எல்லையில் தலைவராக வந்தவர் சச்சிதானந்தம் பிள்ளையும் மீனாட்சிசுந்தரனாரும். யான் தலையிடத்தக்க அவசியம் ஒருபோதும் உண்டாகவே இல்லை. சர்வாதிகாரம் என்ன செய்தது? என் மனத்தில் அதிகாரம் நிலவவில்லை. ஆண்டவன் பணியே நின்றது. சபை நன்றாக நடைபெற்றது. நான்

காண்டு கடந்தன. மீண்டும் யான் அப்பதவியை விரும்பினே னில்லை. இப்பொழுது அப்பதவி மீனாட்சிசுந்தரனாரால் வகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

யான் ஆண்டவன் பணி ஏற்றதும் சபையின் நிலையத்தில் தீய எண்ணங்களின் சுழலல் என்னுள்ளத்திற்பட்டது. அவைகள் அம்புகள் போலவும் தோன்றின. ஆண்டு விழா முடிந்ததும், அதை ஞானியார் சுவாமிகளிடம் முறையிட்டேன். சுவாமிகள் ஒரு மண்டலம் சபையில் திருமுருகாற்றுப்படையையும் கந்தரநுபூதியையும் ஓதுமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அவ்வாறே செய்தோம். நாற்பது நாள் நாடோறும் மாலை வேளையில் அன்பர் பலர் கூடி இரண்டு நூலையும் ஓதுவர். யான் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக உரை சொல்வேன். தீய எண்ணங்களின் சுழல் அகன்றுவிட்டதாக எனக்குப் புலப்பட்டது.

திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் என்றொரு சைவ சபை 1908-ம் ஆண்டில் காணப்பட்டது. அத்திருக்கூட்டம் பெரிதும் திருவல்லிக்கேணி வாணிபர் பார்வையில் நடந்தது. அதன் முதல் தலைவன் யான். செயலாளர் ஆறுமுகத்துச் செட்டியார். கோவிந்தசாமி செட்டியார், சுப்பராய நாயகர், வேங்கடாசல ஆச்சாரியார், மோகாம்பர அப்பா, துரைசாமி செட்டியார் முதலியோர் திருக்கூட்டத்தின் தூண்கள். யான் தலைவன் என்ற முறையில் அத்திருக்கூட்டத்தின் சார்பில் ஏறக்குறைய ஏழாண்டு ஞாயிறுதோறும் பெரிய புராணப் பிரசங்கஞ் செய்தேன். அப்பிரசங்கத்துக்குச் சென்னையின் பலபாகங்களினின்றும் அன்பர் குழாம் திரண்டு திரண்டு அணையும். யான் பெரிய புராணப் பிரசங்கஞ் செய்தேனோ! பெரிய புராண வகுப்பு நடத்தினேனோ! ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் விரிந்த முறையில் விளக்கவுரை சொல்வேன்; சாத்திரக் கருத்துக்களை எளிய

நடையில் தெளிவு செய்வேன். அம்முறை அன்பர்கட்கு மகிழ்ச்சியூட்டும். ஏழாண்டில் ஒரு காண்டமே முற்றுப் பெற்றது.

பிரசங்கம் திருவல்லிக்கேணியிலே சுப்பராய நாயகர் வீட்டு மாடியிலே நடக்கும். சுப்பராய நாயகர் சோமசுந்தர நாயகரின் சொல்லமிழ்துண்டு சிவம் பழுத்த மனமுடையவர். அவரும் அன்பு; அவர்தம் வீடும் அன்பு. ஞாயிற்றுக் கிழமை உற்றதும் நாயகரும் அவர்தம் அருமை மனைவியாரும் எனக்கு நல்லாவின்பால் தேடுவதிலும், அதைப் பதஞ் செய்வதிலும் பெருங்கவலை செலுத்துவர். யான் சுமார் மூன்றரைமணி நேரம் பேசுவேன்; அடிக்கடி பால் அருந்துவேன். அது பாலா? அன்பா? அன்பு; தெவிட்டாத அன்பு.

கிருஷ்ணாம்பேட்டை கோவிந்தசாமி முதலியாரால் கையேடு படிக்கப்படும். அவர் இசை ஞானியர்; யான் இசை ஞானமில்லாதவன். அவர் பாட்டைப் படிக்கும்போது சபை ஆனாயர் குழலோசை கேட்ட கன்றுகும். அவர்தம் இசை எனது பிரசங்கத்துக்குப் பெருந்துணை செய்யும்.

திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் ஆண்டு விழா விழாக்களுக்கோர் எடுத்துக்காட்டாயிலங்கும். பேர்பெற்ற திருவல்லிக்கேணி வாலிபரால் என்ன செய்தல் இயலாது? மாகேசுர பூசையின் சிறப்பை என்னென்று சொல்வேன்? அத்தகைய மாகேசுர பூசையை இனிச் சென்னை காணுமோ? சாதிச் சைவர் தொல்லையன்றி வேறு தொல்லையை மாகேசுர பூசை அநுபவித்ததில்லை. ஆயிரக் கணக்கான அடியவரைக் கவனிப்பதா? ஒரு சில சாதிச் சைவரைத் தனித்தனியே கவனிப்பதா? மாகேசுர பூசையில் சாதி வேற்றுமை பாராட்டுவது தவறு என்று யான் அறைவேன். சாதிக்குறும்பர், 'இளமைத் தலைமை' என்று இறுமாந்து நடப்பர். ஓர் ஆண்டு விழாவிலே யான் வழக்கம் போல நன்றி செலுத்துகையில், 'மாகேசுர பூசையில்

பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதல் கூடாது. சாதி வேற்றுமையைத் தொலைக்கவும், அன்பு நெறியை யோம்பவுமே மாகேசுர பூசை ஏற்பட்டது. அதிலே சாதி வேற்றுமை பாராட்டுவது சாத்திர விரோதம். சாதியர் மாகேசுர பூசையில் கலந்து கொள்ளா திருப்பது நல்லது' என்று முழங்கினேன். அதனால் நற்பயனே விளைந்தது.

பெரிய புராணம் ஒரு சீர்திருத்த நூல் என்று சொல்வேன்; தக்க சான்றுகள் காட்டுவேன். சாதிச் சைவர் என்னைச் சீறிச் சீறி நோக்குவர். அந்நோக்கால் யான் நீறாகவில்லை. சாதிச் சைவத்தை வளர்ப்பதற்கென்று சில புலவர் புறப்பட்டனர். அவரால் பெரியபுராணப் பிரசங்கங்கள் ஆங்காங்கே செய்யப்பட்டன. அவைகளில் பொருமைக் கனல் தழல்விட்டெரியும்.

புராணப் பிரசங்கத்தை எனது வாழ்க்கைக்குரிய தொண்டாகக் கொண்டேனில்லை. யான் பள்ளி ஆசிரியத் தொழில் புரிந்து ஊதியம்பெற்று வந்தேன். புராணப் பிரசங்கத்தைப் பொழுது போக்காகவும் தொண்டாகவுமே யான் கொண்டேன். அதையே தொழிலாக் கொண்டவர் சிலர் என்னைக் கண்டதும் காய்வர். அவர்க்குப் பல வழியினுஞ் சமாதானஞ் சொல்வேன்.

பெரிய புராணப் பிரசங்கத்திலே பரவையார் திருமணப் பகுதி உற்றது. அது பெரு விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அவ்விழாவிலே பொன்னும் மணியும் வேய்ந்த கௌரி சங்கம் எனக்கு அன்பால் அணியப்பட்டது. அது நீண்ட நாள் என் கழுத்தில் ஒளிரவில்லை. அஃது ஒரு மாத காலமே என் கழுத்தில் ஒளிருமாறு ஆண்டவன் அருள் சுரந்தான்.

திருக்கூட்ட அன்பர் ஒருவர் வேங்கடாசல ஆச்சாரியார் என்பவர் திருத்தணிகையில் ஒரு சத்திரங் கட்டினர். திறப்பு விழாவில் கலந்துகொள்ளுமாறு திருக்கூட்டத்தினரும் யானும் அழைக்கப்பட்டோம். குளக்கரையிலே எனது

கௌரி சங்கத்தைப் புராணிகர் சோமசுந்தர முதலியாரிடத்தில் சேர்த்துத் தண்ணீரில் இறங்கினேன். அவர் இன்னொருவரிடத்தில் அதைக் கொடுத்து வெளியே போனார். எப்படியோ கௌரி சங்கம் களவு போயிற்று. திருக்கூட்டத்தவர் முகங்களெல்லாம் வாட்டமுற்றன. ஆறுமுகத்துச் செட்டியார் பட்டபாடு இன்னும் என் முன்னே காட்சியளிக்கிறது. அடியவர் வாட்டமே என்னை வருத்தியது. அவர்கட்கெல்லாம் ஆறுதல் கூறினேன். உருத்திராட்ச மாலை பொன்னும் மணியும் அற்றதாயின் களவு போயிருக்குமோ? என்னுடைய திருமணத்தின்போது மீண்டும் திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தவரால் முன்னையதைப் போன்றதொரு கௌரி சங்கம் வழங்கப்பட்டது. அது நீண்டகாலம் என்னிடத்திருந்தது. யான் பல துறைகளில் தொண்டாற்றப் புகுந்தமையால் அவ் வக்கமணி பெரிதும் பயன்படாமலே கிடந்தது. சும்மா கிடந்த அஃது ஒரு நண்பருக்கு அன்பளிப்பாயிற்று.

பின்னே யான் ஏற்ற பலவகைத் தொண்டுகள் ஞாயிறு தோறும் திருவல்லிக்கேணிக்கு என்னை விடுவதில்லை. அதனால் ஒரு காண்டத்துடன் பெரிய புராணப் பிரசங்கம் 1915-ம் ஆண்டில் முற்றுப்பெற்றது.

சிவசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை

புதுப்பாக்கத்திலே 'ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை' என்றொரு சபை 1915-ம் ஆண்டில் காணப்பட்டது. அதன் முதல் தலைவனும் யானே. அச்சபையில் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சி வாடை வீசியதை யான் உணர்ந்தேன். ஒரு சபையில் பலதிற அரசியல் கட்சியினர் இருக்கலாம். தவறில்லை. கட்சியைப் பாராட்டிப் பிணக்குறுவது அறியாமை. நமது நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் பிணக்கை வளர்க்கும் நிலையையே அடைந்துள்ளன. சிவசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை

யில் செல்வாக்குடையவர் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியினர். அன்னார் வெளிப்படையாக ஒன்றுஞ் செய்ததில்லை. ஐயம் எனக்குள் புகுந்தது. யானே வலிந்து தலைமைப் பதவியினின்றும் விலகினேன். உட்காரணத்தை விளக்கிக் கூறினேனில்லை. சமயம் நேரும்போதெல்லாம் சபைக்குச் செல்வேன்; பேசுவேன்; ஆண்டு விழாக்களில் தலைமை வகிப்பேன். அச்சபையின் (1940) வெள்ளி விழா நடைபெற்றது. முதல் தலைவன் என்ற முறையில் அவ்விழாவில் தலைமை தாங்கும்பேறு எனக்கே நல்கப்பட்டது.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

1911-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் சென்னை விக்டோரியா மண்டபத்தில் ஜெ. எம். நல்லசாமி பிள்ளை தலைமையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டு விழாக் கூட்டத்தில் முதல் முதல் பேச இடம் பெற்றேன். அக்கூட்டத்தில் யான் பேசிய பொருள் 'சைவன் எவன்' என்பது. சைவம் குறிப்பிட்ட ஒரு சமயம் அன்று என்றும், அது பொதுமையது என்றும், முனைப்பற்ற தொண்டிலே விளங்கும் அன்பு நிலையே சைவம் என்றும், அந்நிலை சாதிமதங் கடந்தது என்றும், இன்னோரன்ன இயல்புகளையுடைய ஒருவனே சைவன் ஆவன் என்றும் என்னால் விளக்கப்பட்டன. என் பேச்சு சாதிச் சைவர் முகத்தைக் கறுகச் செய்தது.

1912-ஆம் ஆண்டுக்கு அமைச்சராகச் சச்சிதானந்தம் பிள்ளை தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். அத்தெரிவு ஜெ. என். இராமநாதனுக்கும் எனக்கும் ஊக்கமூட்டிற்று. நாங்கள் மூவரும் பாதிரிமாரைப்போல வேலை செய்யத் தொடங்கினோம்; ஆதிதிராவிடச் சகோதரர்கள் உறையும் இடங்கட்குச் செல்ல உறுதிகொண்டோம். முதல் முதல் நுங்கம் பாக்கம் எங்கள் கருத்தில் படிந்தது. சிவ நேயர் பழனி சாமி பிள்ளையின் நட்பு எனக்கு அப்பொழுதே கிடைத்தது. பலப்பல இடங்கட்கு வலிந்து வலிந்து சென்று சைவப்

பிரசாரம் செய்வோம்; சென்னையின் நாலு பக்கங்களிலும் உழல்வோம். பிள்ளையார் கோயில் மண்டபங்களெல்லாம் எங்கள் பிரசார மேடைகளாயின. திருவொற்றியூர், திருமயிலை, திருவான்மியூர், திருமுல்லைவாயல் முதலிய திருப்பதிகளின் திருவிழாக்களிலே எங்களைக் காணலாம். சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் ஆக்கத்துக்குப் பாடுபட்டோம்; பட்டோம்; பெரும்பாடு பட்டோம்.

ஆண்டுக் கூட்டம் காஞ்சியில் பொன்னம்பலம் பிள்ளை தலைமையில் கூடிற்று. யான் 'அப்பர் கொள்கை' என்ற பொருள்பற்றிப் பேசினேன். அப்பேச்சைச் சென்னையினின்றும் திருத்தணிகைக்குப் புறப்பட்ட ஒரு சாதி சைவப் புலவரும், ஒரு கிறிஸ்துவப் பாதிரியாரும் உரையாடிய முறையில் நிகழ்த்திக் காட்டினேன். கடவுளைப்பற்றியும், சமயத்தைப்பற்றியும், சீர்திருத்தத்தைப் பற்றியும், பிறவற்றைப்பற்றியும் அப்பர் அருளியுள்ளனவற்றைச் சுருங்கிய முறையில் சைவப்புலவர் பாதிரியார்க்கு விளக்கினர். அவ்விளக்கம் பாதிரியார் நெஞ்சை அப்பர் கொள்கையில் படிவித்தது. இருவருந் திருத்தணிகை அடைந்தனர். பாதிரியார் சைவப் புலவரைப் பார்த்து, 'யானும் உம்முடன் கோயிலுக்கு வருகிறேன்' என்றார். சைவப்பழம் விழித்தது; ஏற இறங்கப் பார்த்தது. 'இவ்வளவு தானா உமது ஏட்டுச் சைவம்! அப்பர் கொள்கைப்படி நடக்க உமது சமூகம் இடங்கொடுக்கவில்லையே! சமூகச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய முற்படுங்கள். சைவசித்தாந்த சமாஜம் சீர்திருத்தத்தில் ஏன் தலையிடலாகாது? ஏட்டுச் சைவத்தால் என்ன பயன் விளையும்?' என்று கேட்டார் பாதிரியார். இவ்வாறு முழங்கிப் பேச்சை முடித்தேன். தலைவர் என் கருத்தை முற்றுந் தழுவியே பேசினர். சாதிச்சைவர் உள்ளம் கொதித்தது. அவர் என் செய்தல்கூடும்! காலக் கடவுள் என் பக்கம்!

1913-ம் ஆண்டிலே சமாஜ ஆண்டு விழா வேலூரில் நடைபெற்றது. தலைமை வகித்தவர் சிவசண்முக மெய்ஞ் ஞான சிவாச்சாரிய சுவாமிகளென்னும் ஞானியார் சுவாமி கள். சுவாமிகளை யான் முன்னே நேரிற்கண்டதில்லை. முதல் காட்சி வேலூரிலேயே. அடிகளின் தோற்றம் மரகதமலையில் முளைத்த ஞாயிறே போன்றிருந்தது. யான் பேச எடுத்த பொருள் 'சிவஞானபோத நுட்பம்.' சிவஞானபோத வர லாற்றிலே நந்தியெம்பெருமானுக்குச் சிகண்டர் இருபத் தெட்டு ஆகமங்களை அறிவுறுத்தினரென்றும், அதனால் அவர் ஞானம் பெறவில்லையென்றும், பின்னே ரௌரவ ஆகமத்திலே பாசவிமோசனப் படலத்திலேயுள்ள சிவஞான போதச் சூத்திரம் பன்னிரண்டையும் மெய்க்குரவர் அறி வுறுத்தினரென்றும், நந்தியெம்பெருமான் ஞானம் பெற்றன ரென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதை அலசி, 'ரௌரவ ஆகமம் இருபத்தெட்டில் ஒன்றுதானே. அதிலுள்ள சிவ ஞானபோதப் பகுதியைச் சிகண்டர் மறந்துவிட்டாரா அல்லது அஃது அறிவுறுத்தப்பெற்றபோது நந்தியெம்பெரு மான் உறங்கினாரா?' என்றதும், மேடை அதிர்ந்தது; விறிட்டது. நல்லசாமி பிள்ளை 'தப்பு - தப்பு' என்று சீறினார்; யாழ்ப்பாணம் முதலியார் சபாரத்தினம், 'நிறுத் தும் - நிறுத்தும்' என்று உறுத்தார். குழப்பத்தை அடக் கக் குரலை உயர்த்தி வேகத்தில் இறங்கினேன். சபை அமைதி யடைந்தது. மேலுந் தொடர்ந்து பேசி, 'சிவஞான போதத் தின் மூலமொழியென்ன? வடமொழியா? தென்மொழியா?' என்று கேட்டு, 'சிவஞான போதம் மொழி கடந்த ஒன்று' என்று தெளிவு செய்கையில், நல்லசாமி பிள்ளை 'தப்பு - தப்பு' என்று மீண்டுங் கூக்குரலிட்டார். என் பேச்சு முற் றுப்பெற்றது. நல்லசாமி பிள்ளை பேச எழுந்தார்; சபாரத் தினம் பேச எழுந்தார். 'இஃது ஒழுங்கு முறையா' என்று தலைவர் காதைக் கடித்தேன். இருவரும் என் கூற்றை மறுத் தனர். விடைகூற விரைந்தேன். பெருந்தலைமை என்

விரைவை அடக்கியது. அடிகள் முடிவுரையில் என் பேச்சைப் பற்றித் தங்கருத்தை வெளியிட்டபோது, 'குழந்தை கையில் கத்தியும் பழமுங் கொடுக்கப்பட்டால் அது கையையும் அறுத்துக் கொள்ளுமன்றோ ?' என்று குறிப்பிட்டார். கூட்டங் கலைந்தது. பலர் பலவாறு பேசிச் சென்றனர். நல்லசாமி பிள்ளையும் சபாரத்தினமும் முறை தவறியே நடந்தனரென்றும், தலைவர் அவ்விருவரையும் இடையில் பேசவிட்டது ஒழுங்குமுறையாகாதென்றும், காரணங் கூறாமல் அடிகள் குழந்தை - கத்தி என்றதும் தவறென்றும் சி. டி. பார்த்தசாரதி முதலியார் வெளிப்படையாகப் பலர் கேட்க விளம்பினார். 'நடுநிலையர் எங்கும் உள்ளனர்' என்று சொல்லிக்கொண்டு யான் இரத்தினவேல் முதலியார் வீட்டுக்குச் சென்றேன். அவ்வீடு ஒரு சொற்போர்க் களமாயிற்று. அடுத்தநாள் காலையிலே ஞானியார் சுவாமிகளிடத்திருந்து அழைப்பு வந்தது. யான் அடிகளைக் கண்டேன். ஏறக்குறைய ஒரு மணி நேரம் அடிகள் என்னிடம் உரையாடினர். முன்னாள் நிகழ்ச்சியை அவருந் தொடவில்லை ; யானுந் தொடவில்லை. அந்நிகழ்ச்சி என்னை உறுத்தவே இல்லை. அடிகளின் அறிவும் அன்பும் என்னை ஆண்டன. அவர்தம் தொண்டர் குழாத்திலே யானும் ஒருவனானேன்.

1914-ம் ஆண்டில் விழா கூடலூரில் நடந்தது. தலைவர் ஞானியார் சுவாமிகளே. அதில் யான் 'முப்பொருளுண்மை'யைப்பற்றிப் பேசினேன். முன்னே பேசிய பலர் காலவரம்பை மீறிய காரணத்தால் காலநெருக்கடி ஏற்பட்டது. மணம்பூண்டி குமாரசாமி பிள்ளையும், மணிமங்கலம் திருநாவுக்கரசு முதலியாரும், சச்சிதானந்தம் பிள்ளையும், யானும் சுருங்கிய நேரத்தில் பேசுவதென்று உறுதி செய்தோம். யான் பாசத்தைப்பற்றி ஐந்து நிமிடமும், பசுவைப்பற்றி ஐந்து நிமிடமும், பதியைப்பற்றி ஐந்து நிமிடமும் பேசினேன்.

பின்னே சமாஜம் மேலும் மேலும் இவரவில்லை; இழிந்தே போயிற்று. காரணம் சமாஜத்தில் அழுக்கு மூட்டைகள் நிரம்பினமையும், சீர்திருத்தக்காரர் ஒதுங்கினமையுமாம். யான் பலதிற வேலைச் சூழலிடை மூழ்கலானேன். அதனால் சமாஜ நினைவு எனக்கு அடிக்கடி தோன்றுவதுமில்லை. சமாஜம் மறையுமோ என்று ஐயுறத்தக்க நிலைமையும் உற்றது. 1924-ம் ஆண்டில் ஞானியார் சுவாமிகள் முயற்சியால் சமாஜம் மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தது. விட்டும் தொட்டும் சமாஜக் கூட்டங்களுக்கு யான் போவதுண்டு.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் வெள்ளி விழா, கிழக்கு மருதூரில் பெருநிலக் கிழவர் நாராயணசாமி நாயுடுவின் திருமணத்தின்போது (1930) அவர் முயற்சியால் நடந்தேறியது. முதல் நாள் விழா என் தலைமையில் கொண்டாடப்பட்டது. அத்தலைமையுரை 'நினைப்பவர் மனம்' என்னும் நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

1934-ம் ஆண்டுக் கூட்டம் திருவதிகையில் ஈண்டியது. அதற்குத் தலைமை வகிக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. திறப்பு விழா ஞானியார் சுவாமிகளால் நிகழ்த்தப் பெற்றது. மகாநாட்டைச் சிறப்பிக்கப் பலதிறக் கூட்டங்கள் செறிந்தன. வரவேற்புக் குழு எவ்வகையிலும் இடுக்கணுறவில்லை; எல்லாவற்றையும் தாங்கும் முறையிலேயே அக்குழு அமைந்தது. பண்ருட்டி இராஜகோபால செட்டியார், மருதூர் நாராயணசாமி நாயுடு, திருவெண்ணெய்நல்லூர் சின்னசாமி ரெட்டியார் முதலியவரின் அன்புத் தொண்டுகள் என்றும் மறக்கற்பாலனவல்ல. என் தலைமையுரையில் ஜைநத்துக்கும் சைவத்துக்கும் உள்ள தொடர்பைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தேன். அது சைவ நூல்களைமட்டும் ஆராய்ந்தவர்க்கு ஒருவிதக் கலக்கத்தை உண்டாக்கியது. அக்கலக்கம் கலகமாக மூளவில்லை. ஞானியார் சுவாமிகள், பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டி

யார், வேங்கடசாமி நாட்டார். தூத்துக்குடி முத்தையா பிள்ளை முதலியோர் எனது தலைமை யுரையைப்பற்றிக் கூடிக்கூடிப் பேசினரென்று சில இளைஞர் வாயிலாகக் கேள்வியுற்றேன்.

இவ்வாண்டு மதுரையில் கூடப்போகும் சமாஜ விழாக் கூட்டத்துக்கு யான் மீண்டும் தலைவனாகத் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறேன். காலநிலை சமாஜப் போக்கை மாற்றும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபை

தூத்துக்குடியில் ஒரு சைவசித்தாந்த சபை இருக்கிறது. மறைமலை அடிகளுடன் அச்சபைக்கு யான் இரண்டு முறை (1912-1913) சொற்பொழிவாளனாகச் சென்றேன். பின்னே இரண்டுமுறை 1924-ம் ஆண்டிலும், 1928-ம் ஆண்டிலும் தலைவனாகச் சென்று பணியாற்றினேன். முதல் தலைமை யுரை 'சைவத்தின் சமரசம்' என்னுந் தலைப்புடனும், இரண்டாந் தலைமையுரை 'சைவத் திறவு' என்னுந் தலைப் புடனும் நூல்களாகி வெளிவந்து உலவுகின்றன.

பூவாளூர் சைவ சித்தாந்த சபை

பூவாளூரிலே ஒரு சைவ சித்தாந்த சபை உண்டு. அதி லும் யான் இரண்டு ஆண்டு விழாக்களில் தலைமை வகித் தேன். முதலாவது இராமசாமி நாயக்கரும், யானும், காங்கி ரஸ் தொண்டுசெய்த காலத்தில் (1924) நிகழ்ந்தது. இரண் டாவது அவரும் யானும் அரசியற் கொள்கையில் மாறு பட்ட காலத்தில் (1929) நிகழ்ந்தது. இம்முறை முதல்நாள் நாயக்கர் கூட்டத்தாரால் சில கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. இரண்டா நாள் காலையில் ஏரியின் ஒரு கரையில் சுயமரி யாதையரும், மற்றொரு கரையில் சபையைச் சார்ந்தவரும் நீராடினர். அப்பொழுது அவர்கள், 'நேற்றுத் திரு. வி. க. எப்படியோ ஏமாற்றிவிட்டார். இன்று தொலை வினைத்தே தீரல் வேண்டும்' என்று பேசினார்களாம். அதை

மற்றவர் கேட்டனராம். இச்செய்தி என் செவிக்கு எட்டியது. யான் நம்பவில்லை. சுயமரியாதை வீரர் ஒருவரை அழைத்து, 'என்ன ஏரியில் பேசினீர்கள்; தொல்லை விளைக்கப் பேசினீர்களாமே' என்று கேட்டேன். 'முழுப் பொய்' என்று சொல்லி அவர் போனார். சிலர் முயற்சியால் சுற்றுப் பக்கத்திலுள்ள கிராமத்தார் கூட்டங்கள் திரண்டு திரண்டு வந்தன. எனக்கு ஐயம் உண்டாயிற்று. 'சுயமரியாதையரால் தொல்லை விளையாதென்று யான் நம்புகிறேன். மற்றவரால் அவர்க்கு எவ்விதத் தொல்லையும் விளைதலாகாது' என்று நண்பர் குமாரசாமி பிள்ளையினிடஞ் சொல்லிவிட்டேன். இரண்டாம் நாள் கூட்டத்திலே சுயமரியாதையர் தொகை சுருங்கியிருந்தது; மற்றவர் தொகை பெருகியிருந்தது. சில கேள்விகள் பொறிக்கப் பெற்ற துண்டு வெளியீடுகள் வழங்கப்பட்டன. அதுபோழ்து சிறு குழப்பம் எழும்போல் தோன்றியது. குழப்பம் வலுக்கவில்லை. பொருந்திய வினாக்கட்கு வேங்கடசாமி நாட்டார் பேச்சிலே விடைகள் பிறந்தன. முடிவுரையில் சைவத்தின் சமரசம் முதலியன விளக்கப்பட்டன. விழா இனிது முற்றுப் பெற்றது.

சைவ சபைகள்

தென்னாட்டிலுள்ள சைவ சபைகளில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு என் பேச்சைக் கேட்டிருக்கும். என்னை அழைக்க இசையாத சில சைவ சபைகளிருந்தன. அவைகளும் இராமசாமி நாயக்கருடைய சுயமரியாதை பிரசாரத்தால் என்னை அழைக்கலாயின.

தீட்சை

யான் சிவ தீட்சை பெறுமலே இருந்தேன். அதிலே எனக்கு உறுதி உண்டாகவில்லை. புறதீட்சை அவசியமா என்று ஒருமுறை யான் கதிரைவேற் பிள்ளையைக் கேட்டேன். அவர் 'புற உலகம் ஒன்றிருக்கிறது. அதன் உறவு

நமக்கு உண்டு. அதனுடன் ஒத்து உழைப்பதால் தீமை விளையாது' என்று கூறினர். ஆனால் அவர், தீட்சை செய்துகொள்ளுமாறு என்னை வலியுறுத்தினரில்லை. தீட்சை செய்துகொள்ளுமாறு என்னைப் பெரிதும் வலியுறுத்தியவர் வண்டிபாளையம் இராசப்ப முதலியார். அவரது நல்ல குணம் அவர்வழி என்னை நடக்க உந்தும்; சில சமயம் நடிக்கவும் உந்தும். அவர் சிதம்பரம் முத்துக்கற்பக தேசிகரைக்கொண்டு எனக்குத் தீட்சைகள் செய்வித்தனர். சமயம் விசேடம் என்ற இரண்டு தீட்சைகள் எனக்குச் செய்யப்பட்டன. வேளைக்கு வேளை முறைப்படி யான் அனுஷ்டானம் நிகழ்த்தியே வந்தேன். என் மனமட்டும் அனுஷ்டானத்தில் ஆழ்ந்ததே இல்லை. அஃது எனக்கு இயந்திர வேலைபோல் தோன்றிற்று. ஆனால் யான் இயந்திரத்தை இயக்காமலில்லை; இயக்கியே வந்தேன். முதல்முறை யான் தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபைக்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்கே ஒருவர் அனுஷ்டானஞ் செய்வதை இன்னொருவர் குறை கூறுவதையும், இவர் செய்வதை அவர் இழித்துக் கூறுவதையுங் கண்டேன்; கேட்டேன். புறத்துக்கு மக்கள் எவ்வளவு அடிமையாயிருக்கிறார்கள் என்று மனம் நினைந்தது. அந்நினைவு எனது அனுஷ்டானத்தை நிறுத்தியது. மேலே நிர்வாண தீட்சை செய்தல் கூடாதென்றும் உறுதி கொண்டேன். தீட்சை என்னிடம் வேர் கொள்ளாமலே கிடந்தது. வேர் கொள்ளாத ஒன்று என்றாதல் வெம்பி விழுமன்றோ?

வழிபாடு

திருக்கோயில் வழிபாடு செய்வதில் எனக்கு ஊக்கம் அதிகம். வெள்ளிக் கிழமைதோறும் திருமயிலைக் கபாலீச்சுரத்துக்குப் போவதை நியதியாக் கொண்டேன். சிற்சில சமயம் திருவொற்றியூர், திருப்போரூர் முதலிய திருப்பதிகட்குஞ் செல்வேன். எனக்கு வழிபடு தெய்வம் முருகனே

ஆயினன். காரணம் யான் பிறந்த மரபும், கதிரைவேற்பிள்ளையின் சேர்க்கையும், இராசப்ப முதலியார் பாம்பன் சுவாமிகள் முதலியோர் கூட்டுறவுமுமாம்.

பொதுமை

நூலாராய்ச்சியாலும், பிரசாரத்தாலும், வழிபாட்டாலும், பிறவாற்றாலும் சைவம் என்னை எப்படி வளர்த்தது? தொடக்கத்தில் உலகில் பல சமயங்கள் உண்டென்றும், அவைகளுள் சைவ சமயம் ஒன்றே மெய்ம்மையுடையதென்றும், அது வீடு பேற்றிற்குரியதென்றும் நம்பினேன். பின்னை அந்நம்பிக்கை படிப்படியே மறைந்தது. சோமசுந்தர நாயகர் எழுதிய நூல்கள் சிலவற்றில் யானை கண்ட குருடர் கதையைக் கண்ணுற்றேன்; பின்னே அதைப் பல நூல்களில் காணலானேன். அக்கதை என்னுள் சைவசமயத்தின் சமரசத்தை விதைத்தது. சிவஞான சித்தியாரிலுள்ள ஒரு பாட்டும் அவ்விதையை முளைக்கச் செய்தது. அது வருமாறு :

'ஓதுசம யங்கள் பொருளுணரு நூல்கள்
ஒன்றோடொன் றொவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்
யாதுசம யம்பொருள்நூல் யாதிங் கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்ல எனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
நிற்பதியா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருணூல்
ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே
அடங்கியிடும் அவைஇரண்டும் அரனடிக்கீழ் அடங்கும்'

மேலும்,

'வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவி ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வனலால் தேவர்மற் றில்லையே'

எனவும்,

'விரிவிலா அறிவி னர்கள் வேறெரு சமயஞ் செய்தே
எரிவினல் சொன்ன ரேனும் எம்பிராற் கேற்ற தாகும்'

எனவும் வரும் அப்பர் திருவாக்கும்,

'உரைசேரும் எண்பத்து நான்குநா
றுயிரமாம் யோனி பேதம்
நிரைசேரப் படைத்தவற்றின் உயிர்க்குயிராய்
அங்கங்கே நின்ருன் கோயில்'

எனவும்,

'எல்லார்களும் பரவும் ஈசனை ஏத்துபாடல்......'

எனவும் வரும் ஞானசம்பந்தர் திருவாக்கும், இன்னேரன்ன திருவாக்குகள் பலவும் சைவம் பொதுமை என்பதை உறுதிப்படுத்தின.

'வாழ்வெனும் மையல்விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரும்
ஊழ்பெறல் அரிது......'

என்னும் மணிமொழி சிவஞானசித்தியாரில் மிளிர்வது. தாழ்வெனுந் தன்மையாவது முனைப்பற்ற நிலை. இதனுல் யான் என்ன உணர்ந்தேன்? யான் என்னும் ஜீவபோதம் அற்ற விடத்தில் விளங்குவது சைவம் என்று உணர்ந்தேன். ஜீவபோதம் உள்ளவரை, சாதி மதம் மொழி நிறம் நாடு முதலிய கட்டுக்கள், பொதுமை அறத்துக்குக் கேடு விளைத்தே வரும். அப்போதம் அற்றதும் கேடு விளைக்கும் கட்டுக்களும் அறுந்துபோகும். முனைப்பற்ற இடத்தில் விளங்குவது சைவம் என்ருல், அஃது எப்படி ஒரு கூட்டத்தார்க்குமட்டும் உரியதாகும்? முனைப்பற்ற விடத்தில் ஒளிருஞ் சைவ சமரசத்தைச் சைவ சமயநெறி, 'எவ்வுயிரும் நீங்காது உறையும் இறைசிவனென்று - எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாய் இரு' என்று அறிவுறுத்துகிறது. 'எவ்வுயிர்க்கும் அன்புடன் பணி செய்வது சைவம்' என்பது எனக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாயிற்று. இவ்வுணர்வை என்மாட்டுத் திருமூலரும், தாயுமானரும், இராமலிங்க

சுவாமிகளும் நிலைபெறுத்தினர். எனது சைவம், சமரச சன் மார்க்கமாயிற்று.

வைணவம்

திருநீறிடுவது சைவம் திருமண்ணிடுவது வைணவம் என்று எண்ணிய காலமுமுண்டு. இராயப்பேட்டையிலே சில அரிபஜனைகளிருந்தன. ஒவ்வொருபோது ஒவ்வொன்றுக்குச் செல்வேன்; பாட்டுக்களைக் கேட்பேன்; பிரசாதம் பெற்றுத் திரும்புவேன். முத்து முதலி தெருவிலே சில காலம் வசன இராமாயணமும், சில காலம் வசன பாரதமும் படிக்கப்படும். அக்கதைகளும் என் காதில் மேயும்.

அங்கும் இங்கும்

மதவாதக் காலங்களில் சைவர் கதிரைவேற் பிள்ளையின் கூட்டத்துக் கேகுவர்; வைணவர் ஏகாங்கி சுவாமிகளின் கூட்டத்துக் கேகுவர். யான் அங்கும் போவேன்; இங்கும் போவேன். கண்டனப் பேச்சுக்களிடையும் ஏகாங்கி சுவாமிகள் வைணவ சம்பிரதாய நுட்பங்களைக் கூறுவார்கள். அவைகள் எனக்கு இன்பூட்டும்.

பெருமாள் சேவை

யான் நண்பருடன் கடலோரஞ் சென்று திரும்புங் காலை வழியிலே பார்த்தசாரதி பெருமாளைத் தொழுது வருவேன். சனிக்கிழமை தோறும் பார்த்தசாரதியை வழிபடுவது எனது நியதி ஆயிற்று. பெருமழை பெய்யும் போதும் என் நியதியினின்றும் யான் வழுக்கி வீழ்வதில்லை. ஒருபோது ஒரு சனிக்கிழமை திருவொற்றியூர்க்குச் சென்று திரும்பினேன். வண்ணாரப்பேட்டை நண்ணியதும் (அங்கே டிராம் இல்லாத காலம்) திருவல்லிக்கேணிப் பெருமாள் திருக்கதவு அடைக்கப்படுமோ என்ற ஐயம் எழுந்தது. நடந்தேன்; வேகமாக நடந்தேன்; ஓடினேன்; விரைந்து ஓடினேன்; ஓடியோடிப்

பெருமானை வணங்கினேன். உள்ளங் குளிர்ந்தது. யான் பெறும் நலங்களெல்லாம் பார்த்தசாரதியின் அருளாலேயே கிடைக்கின்றன என்று எண்ணினேன்; ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் யான் முதற் பரிசில் பெறுதற்கும் அப்பெருமாள் அருளே துணை செய்ததென்று நம்பினேன்; உறுதியாக நம்பினேன். இந்நம்பிக்கையை மாற்றச் சிலர் முயன்றனர். எவர் முயற்சியாலும் பயன் விளையவில்லை. சோமசுந்தர நாயகர், பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் முதலியோர் எழுதிய வைணவக் கண்டன நூல்களைப் பயின்றேன்; கதிரைவேற் பிள்ளையின் கண்டனப் பேச்சுக்களை நேரே கேட்டேன். அக்கண்டனங்களும் எனது நிலையை மாற்றவில்லை. சில வீர சைவர் என்னை எள்ளி எள்ளி நகையாடுவர். அவ்வெள்ளலும் நகையும் என்னை ஒன்றுஞ் செய்யவில்லை. திருமால் வழிபாட்டை யானே வலிந்து செய்யப் புகுந்தேனில்லை. அஃது எப்படியோ என் வாழ்வில் கலந்தது; அஃது இயற்கையாயிற்று.

பாட்டு நீக்கம்

யான் கதிரைவேற் பிள்ளை சரித்திரம் எழுதினேன். அதிலே கடவுள் வாழ்த்தில் *திருமாலையும் போற்றினேன். அந்நூலை வெளியிட்ட சிந்தாதிரிப்பேட்டை வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்த சபையார் திருமால் வாழ்த்தை நீக்கினர். அரங்கேற்ற மேடையிலேயே அஃது எனக்குத் தெரிய வந்தது. அந்நிலையில் ஒன்றுஞ் சொல்லுதலும் இயலவில்லை; செய்தலும் இயலவில்லை. அப்பாட்டை யான் விட்டுவிடவில்லை. அதைப் புராணப் பிரசங்கத்திலே கடவுள் வாழ்த்தில் சேர்த்துச் சொல்லியே வந்தேன். சில ஆண்டு கடந்து

*வல்லி மலராள் மருவுதிரு மார்பன் முகுந்தன் மேருவரை
வில்லி அடிகள் மறவாத விசயன் விறற்சேர் தேரதனைப்
பல்லி யங்கள் முழக்கஅன்று பாரில் நடத்தி உயிர்காத்த
அல்லிக் கேணி அருட்கண்ணன் அடியை முடிமேல் அணிந்திடுவாம்.

அந்த வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்த சபையிலேயே யான் வாதவூரடிகள் புராணம் சொல்லுதல் நேர்ந்தது. திருமால் வாழ்த்தையும் புகன்று யான் புராணந் துவங்கினேன். அதைச் சபைத் தலைவரும் மற்றவரும் விரும்பவில்லை. 'திருமால் வாழ்த்துச் செப்புதல் கூடாது' என்று அச்சபையார் கூறினர். அதற்கு யான் இணங்கவில்லை. பிரசங்கம் ஒருநாள் அளவில் நின்று போயிற்று.

ஈரத்தமிழ்

முத்து முதலி தெருவிலே திருவேங்கட நாயகர் என்ற பாகவதர் ஒருவர் இருந்தனர். அவர் வைணவ நூல்களை ஆராய்ந்த வண்ணமிருப்பர். அவ்வாராய்ச்சியிலே யானுங் கலந்து கொள்வேன். வைணவ சம்பிரதாயங்கள் அவரால் சொல்லப்படும். அவைகளைக் கேட்பதில் எனக்குச் சோர்வு உண்டாவதில்லை. திருவேங்கட நாயகர் கூட்டுறவால் எனக்கு ஒருபெரும் நலன் விளைந்தது. அஃதென்னை ? நாலாயிரப் பிரபந்தத்தில் எனக்கு வேட்கை எழுந்தமை. நாயகர் பழைய வியாக்கியானங்களிலுள்ள நுட்பங்களை எடுத்தெடுத்துக் காட்டுவர். ஆழ்வார் மொழியிலும் நாயன்மார் மொழியிலும் எனக்கு எவ்வித வேற்றுமையும் தோன்றுவதில்லை. ஆழ்வார் ஈரத்தமிழ் எனது உள்ளத்தை எவ்வெவ்வழியில் குளிர்வித்ததென்பதை யான் அறிவேன். திருவாய்மொழியில் யான் மூழ்கினேன். அதனால் 'தமிழ் நாடும் நம்மாழ்வாரும்' என்னும் நூல் என்னிடத்திருந்து பிறந்தது. கண்ணன் என் தலைவனானன்; யான் தலைவியானேன். எனது காதல் 'திருமால் அருள் வேட்டலை'ப் பாடுவித்தது.

விஷ்ணு

எனக்கு வைஷ்ணவம் எப்படி விளங்கியது ? சுருங்கச் சொல்கிறேன். விஷ்ணு சம்பந்தம் வைஷ்ணவம்.

விஷ்ணு என்னுஞ் சொல் வியாபகம் என்னும் பொருளுடையது. சர்வவியாபகமுடைய ஒன்று விஷ்ணு. விஷ்ணுவுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் இறை என்பது. எங்கும் இறுத்தலையுடையது இறை.

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள பொருளை வடமொழியர் விஷ்ணு என்றனர்; தென்மொழியர் இறை என்றனர்; பிறமொழியர் பிற பிற கூறினர். பொருள் ஒன்றே.

கடவுளுக்கும் பல இயல்புகளுண்டு. அவைகளுள் ஒன்று எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்குந் தன்மை. இத்தன்மையுடையது விஷ்ணு. எங்குமுள்ள ஒன்று எப்படி ஒரு கூட்டத்தார்க்கு மட்டும் உரியதாகும்? அஃது எங்குமுள்ள எல்லார்க்கும் உரியதன்றோ? ஆகவே, வைஷ்ணவம் சமரசமுடையதென்று தெளிந்தேன்.

ஈசன் எங்குமுள்ளவன் என்னுங் கொள்கையுடையவர் எவ்வுயிர்க்காதல் தீங்கு செய்ய ஒருப்படுவரோ? படார். இதனால் வைஷ்ணவம் எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாத கொள்கையுடையதென்று உணரலானேன்.

வைஷ்ணவம், ஸ்ரீ வைஷ்ணவம் என்னும் ஆட்சியையும் உடையது. பொருள் என்னை? உலகம் பலவாறு கூறும். எனக்கு ஸ்ரீ என்பது கருணையை உணர்த்துவதென்று தோன்றியது. எவ்வுயிர்க்குங் கருணை புரிவது ஸ்ரீ வைஷ்ணவம் என்று எனக்கு விளங்கியது. இதைச் சமரச சன்மார்க்கம் என்றால் என்ன?

வைஷ்ணவம் சமரச சன்மார்க்கம் என்று யான் சொல்வது சில கூட்டத்தார்க்குப் பிடிப்பதில்லை. அவர் என்னைப் பிரசாரத்துக்கு அழைப்பதில்லை. மற்றவர் என்னை அழைப்பர்.

தொழிலாளரிடத்தில் வேற்றுமை உணர்ச்சி கிடையாது. அவரால் காணப்பெற்ற வைணவக் கழகங்கள் பல உள்ளன. அவைகளில் எனது வைஷ்ணவப் பிரசாரம் நடைபெறும். சென்னைக் குளப்பட்டாளத்திலுள்ள வேங்கடேச

குமாமிர்த வர்ஷனி சபைக்கு யான் பன்முறை சென்று பேசியதும், தொழிலாளர் இயக்கம் சென்னையில் தோற்ற முறுதற்குக் காரணமாக அச்சபை நின்றதும் ஈண்டுக் குறிக்கற்பாலன.

ஜைநம்

இராயப்பேட்டையிலே, புதுப்பேட்டைத் தோட்டத் தெருவிலே ஜைநர் உறைவிடங்கள் சில உண்டு. அவர் இரவில் சாப்பிடுவதில்லை. அதனால் இரவில் சாப்பிடாதவர் ஜைநர் என்று யான் பிள்ளைமையில் எண்ணினேன்.

விளக்கம்

பின்னை சைவ நூல்களில் ஜைநங் கண்டேன். எனக்கு ஒருவித ஜைநம் விளங்கிற்று. இலக்கிய முறையில் ஜைநத் தமிழ் நூல்களைப் பயின்றேன். அப்பயிற்சி ஜைநத்தை நன்கு தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டுமென்ற அவாவை எழுப்பிற்று. அவ்வவாவைத் தீர்க்க இருவர் நேர்ந்தனர். ஒருவர் பார்சுநாத நயினார்; மற்றொருவர் அ. சக்கரவர்த்தி நயினார், எம். ஏ., ஐ. இ. எஸ். இவ்விருவரும் புதுப்பேட்டைத் தோட்டத் தெருவில் வதிபவரே. 'ஜைநா கெஜட்'டும், வேறு சில ஆங்கில நூல்களும் எனக்குப் பெருந்துணை செய்தன. ஜைந நுட்பங்கள் பல எனக்குப் படிப்படியே புலப்பட்டன. ஜைநமும் சைவமும் வேறாக எனக்குப் புலப்படவில்லை. இடைக் காலத்திலேயே இரண்டும் பிரிவுற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பது எனது ஊகம். இரண்டும் தத்துவத்தில் ஒற்றுமையுடையன என்பதும் எனக்குப் புலனாயிற்று.

ஜைநமும் சைவமும்

ஜைநத்துக்கும் சைவத்துக்கும் உள்ள ஒருமைப்பாட்டை யான் பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். அவ்

வொருமைப்பாட்டைக் காஞ்சிபுரம் தி. அனந்தநாத நயினர் எழுதிய 'திருக்குறள் ஆராய்ச்சியும் ஜைந சமய சித்தாந்த விளக்கமும்' என்னும் நூலுக்கு யான்கூட்டிய அணிந்துரையில் சிறிது விளக்கியுள்ளேன்; சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜச் சார்பில் திருவதிகையில் 1934-ம் ஆண்டில் கூடிய மகா நாட்டுத் தலைமையுரையிலும் விரித்தோதியுள்ளேன். அத் தலைமையுரை 'சித்தமார்க்கம்' என்னும் நூலாகத் தமிழ் நாட்டில் உலவி வருகிறது.

திருஞானசம்பந்தர் ஜைந சமயத்தை அறவே தொலைக்க முயன்றார் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதைப் புராண உலகம் ஏற்கும்; ஆராய்ச்சி உலகம் ஏற்றல் அரிது. உண்மை காணத் திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்குகளைக் கொண்டே ஆராயப் புகுந்தேன். ஆராய்ச்சியால் திருஞான சம்பந்தர் ஜைநத்தின் வேரைக்கல்ல முயன்றார் என்பது பெறப்படவில்லை; அவர் திகம்பர ஜைநத்தை மறுத்துச் சுவேதாம்பர ஜைநத்துக்கு ஆக்கந்தேடினர் என்பது பெறப்படுகிறது; இதனுடன் வைதிகத்தையுங் கலக்க வைத்தார் என்பதும் புலனாகிறது. (வைதிகம் - வேதசம்பந்தம்). கலப்பு சமரச நோக்கைக் கொண்டதா யிருக்கலாம்.

முன்னைநாளில் ஜைநம் ஒன்றாகவே இருந்தது. பின்னே அஃது இரண்டாகப் பிரிந்தது. அவை திகம்பரம் சுவேதாம்பரம் என்பன. பெண் பிறவிக்கு வீடுபேறில்லை என்றும், பெண் தவங்கிடந்து ஆண் பிறவி தாங்கிய பின்னரே வீடுபேறெய்தல் கூடும் என்றும், இயற்கை யின்பத்தைத் துறத்தல் வேண்டும் என்றும் சொல்வது திகம்பரம். இதற்கு உடன்படாதது சுவேதாம்பரம். திகம்பரம் தென்னாட்டில் பரவியது. அது திருஞானசம்பந்தரால் மறுக்கப்பட்டது. சம்பந்தர் பத்தாம் பாட்டுதோறும் வழங்கியுள்ள மறுப்புக்களைத் திரட்டி ஒழுங்குசெய்து ஆராய்ச்சிக்கண் கொண்டு நோக்கினால், அவை பெரிதும் சுவேதாம்பர ஜைநத்துக்கு ஆக்கந் தேடு

வனபோல் தோன்றும். வடநாட்டில் சுவேதாம்பர ஜைந மென்று சொல்லப்படுவது தென்னாட்டில் சைவம் என்று வழங்கப்படுகிறதென்று தெரிகிறது. இதுபற்றிப் பல குறிப்புரைகள் பெரிய புராணம் - திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில் பொறித்துள்ளேன். என் வாழ்க்கையில் ஜைநமும் சைவமும் ஒன்றென விளங்கினமை குறித்து மகிழ்வெய்துகிறேன்.

'கழுவேறிய படலம்' - என்றும் 'கழுவேற்றியபடலம்' என்றும் வழங்கப்படுவனவெல்லாம் பின்னாளில் புனையப்பட்டவை என்பது என் கருத்து. புனைந்துரைகளைச் சரித்திரமென்றுகொண்டு, திருவிழாக்கள் செய்வது தவறு என்று யான் மறுப்பதுண்டு.

சிவம்

சைவ நூல்களில் சிவமெனுஞ் செம்பொருளைக் காண்பதுபோல ஜைந நூல்களிலும் அதைக் காணலானேன். *சிவம் சைவராலும் போற்றப்படுகிறது; ஜைநராலும் போற்றப்படுகிறது. அதன் சகஸ்ரநாமங்களிலும் சிவம் திகழ்கிறது: இதன் சகஸ்ரநாமங்களிலும் சிவம் பொலிகிறது. ஒரு சிவத்தை வழுத்தும் ஒரு சமயம் எப்படியோ இரண்டாகப் பிரிந்தது. இரண்டையும் ஒருமைப்படுத்த யான் முயன்று வருகிறேன்.

---

*மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாங் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச்
செம்மையுள நிற்ப ராகிற் சிவகதி விளையு மன்றே—அப்பர்

இன்பமற் றென்னும் பேரான் எழுந்தபுற் கற்றை தீற்றித்
துன்பத்தைச் சுரக்கு நான்கு கதியெனுந் தொழுவிற் சேர்ந்து
நின்றபற் றார்வ நீக்கி நிருமலன் பாதஞ் சேரின்
அன்புவிற் றுண்டு போகிச் சிவகதி யடைய லாமே-திருத்தக்கதேவர்

அஹிம்ஸை - தயை

ஜைநத்தின் அடிப்படையான கொள்கை என்ன? 'அஹிம்ஸா பரமோ தர்மா' என்பது; *'தயா மூலதர்மம்' என்பது. அஹிம்ஸை என்னும் தயையைப் புறக்கணிக்கும் சமயம் உண்டோ? உளதாயின் அது சமயம் என்னும் பொருளுக்கு உரியதாகாது. 'தயையுடையா ரெல்லாரும் சமரச சன்மார்க்கம் சார்ந்தவரே' என்ருர் இராமலிங்க சுவாமிகள். அஹிம்ஸை என்னும் தயையை அறிவுறுத்தும் ஜைநம் சமரசமுடைய சன்மார்க்கமாகாதா?

பௌத்தம்

யான் மாணுக்கனு யிருந்தபோது கடலோரத்தில் விளையாடச் செல்வது வழக்கம். 'ஐஸ் அவுஸு'க்குப் பக்கத்திலேயுள்ள ஒரு கட்டிடத்திலே, 'மகா போதி சங்கம்' என்று தீட்டப்பெற்ற ஒரு நீண்ட பலகையைக் காண்பன். ஒருநாள் அங்கே கூட்டங் கூடியிருந்ததைப் பார்த்தேன். அக்கூட்டம் என்னை ஈர்த்தது. ஒருவர் புத்தர் பிறப்பைப்பற்றிப் பேசினர். இன்னொருவர் நன்றி கூறினர். அவர் இலட்சுமி நரசு நாயுடு என்றும், இவர் சிங்காரவேல் செட்டியார் என்றும் தெரியலானேன்.

தொல்லை விளைத்தல்

இராயப்பேட்டையிலே ஒரு பௌத்த சங்கம் அமைந்திருந்தது. அஃது என் கருத்தில் நுழைந்ததில்லை. அச்சங்

*சலம்கெடுத்துத் தயாமூல தன்ம மென்னுந்
தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானை
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

தயாமூல தன்மவழி யெனக்கு நல்கி
மனந்திருத்தும் மழபாடி வயிரத் தூணே—அப்பர்

கத்தில் நாத்திகம் போதிக்கப்படுகிறதென்றும், ஆழ்வார் நாயன்மார் கிறிஸ்து முதலியோர் நிந்திக்கப்படுகிறாரென்றுங் கேள்வியுற்றேன். அச்சங்கத்தின் நடைமுறை பலவிடங்களில் பேசப்பட்டது. அங்கிலேயில் கதிரைவேற்பிள்ளை புத்த மதத்தை மறுக்கப் புறப்பட்டார். முதல் முதல் மயிலாப்பூரிலே மறுப்புக் கூட்டங் கூடியது. 'புத்த மத கண்டனம்' என்றொரு நூலும் கதிரைவேற்பிள்ளையால் இயற்றப்பட்டது. மறுப்புக் கூட்டங்கள் பல இடங்களில் கூடின; இராயப்பேட்டையிலுங் கூடிற்று. அக்கூட்டங்கள் எனக்கு வெறியூட்டின. வெறிகொண்டு சில மாணாக்கரைச் சேர்த்து ஒருநாள் பௌத்த சங்கக் கூட்டத்துள் நுழைந்தேன். அப்பொழுது சிங்காரவேல் செட்டியார், 'பைபில்' சரித்திர சம்பந்தமான நூலாகாது என்று பேசி முடித்தார். மறுவாரம் யான் பெருங் கூட்டம் திரட்டிச் சென்றேன். அயோத்திதாஸ் பண்டிதர் 'அருங்கலைச் செப்பி'யின்றும் இரண்டொரு பாட்டை எடுத்துக்காட்டி உரை கூறினர். இலட்சுமிநரசு நாயுடு, ஸ்ரீரங்கம் பௌத்தக் கோயிலென்று பேசினர். சிங்காரவேல் செட்டியார் திருஞானசம்பந்தர் எலும்பைப் பெண்ணாக்கிய சரித்திரத்தை மறுத்து வந்தார். யான் குறுக்கிட்டேன். ஒரே கூக்குரல் எழுந்தது. எவரோ ஒருவர் 'வானரங்கள்' என்றார். மாணாக்கர் சும்மா இருப்பரோ? பெருங் குழப்பம் விளைந்தது. அன்றுதொட்டுப் பௌத்த சங்கச் சொற்பொழிவுகளுக்குத் தொல்லை விளைத்தே வந்தோம்.

டார்வின்

கோமளீசுரன்பேட்டைப் புதுப்பேட்டையிலே ஒரு பௌத்த சங்கம் கூடிற்று. அதிலே இலட்சுமி நரசு நாயுடு, சிங்காரவேல் செட்டியார் முதலியோர் பேசுகின்றனர் என்று கேள்வியுற்றேன். யான் கூட்டத்துடன் அங்குஞ் சென்றேன். அங்குக் குழுமியிருந்த சிலர் என்னை உறுத்து

உறுத்து நோக்கினர். எனக்கு அச்சமுண்டாயிற்று. யான் பேசாமல் அமர்ந்தேன். சிங்காரவேல் செட்டியார் டார்வின் கொள்கையைத் தமிழில் விளக்கினர். என் உள்ளம் அதில் ஈடுபட்டது. கலகஞ் செய்யப் போந்த யான் டார்வின் வகுப்பு மாணுக்கனுனேன். செட்டியார் ஆசிரியரானுர். டார்வின் கொள்கை எனது பின்னைய சமய ஆராய்ச்சிக்குப் பெருந்துணையாயிற்று.

மணிமேகலை

யான் தமிழ் இலக்கிய உலகுடன் உறவுகொண்டபோது 'மணிமேகலை'யைக் கண்டேன். அக்காட்சியை என்னென்று கூறுவேன்! அது தமிழ் அமிழ்தமா? அற ஆழியா? சீல இமயமா? பௌத்த நிதியா? எல்லாஞ் சேர்ந்த ஒன்ரு? அச் செல்வ நூலை யாத்த ஆசிரியரை - தமிழ்ப்பெருமானை - என்போன்ருர் உய்யும் பொருட்டுப் பௌத்த தர்ம சாரத்தைத் தமிழில் இறக்கி உதவிய வள்ளலை - அறவோரை - எம்மொழியால் வழுத்த வல்லேன்!

பிக்ஷு

பௌத்தத்தைப்பற்றிய ஆங்கில நூல்களிற் சிலவற்றைப் படித்தேன். தர்மபாலர், கர்னல் ஆல்காட், ஜினராஜதாஸர் முதலியோர் பேச்சும் எழுத்தும் எனக்குக் கொழு கொம்பாயின. இராயப்பேட்டைச் சாக்கிய பௌத்த சங்கத்திலே எழுந்தருளியிருந்த ஒரு பிக்ஷுவின் திரிபிடக போதனை எனது ஆவிக்கு அமுதமாயிற்று.

ஈமம்வரை

இராயப்பேட்டைச் சாக்கிய பௌத்த சங்கத் தலைவர் அயோத்திதாஸ் பண்டிதர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தபோது யான் ஈமம்வரை சென்று திரும்பினேன். அயோத்திதாஸர் என் குடும்ப மருத்துவர். அவர்தஞ் சங்கம் எனது மதவெறியைத் தீர்க்கும் மருந்தாயிற்று. அவரது பிரிவு

எனக்குத் துன்பம் விளைத்தது. ஓர் இரங்கற்பாவும் என்னால் யாக்கப்பட்டது.

பிரசாரம்

பொதுவாகப் பல சங்கங்களிலும் சிறப்பாகப் பௌத்த சங்கங்களிலும் பௌத்தம், தர்மம், சங்கம் முதலிய பொருள்களைப்பற்றிப் பேசும் பேறு எனக்குக் கிடைப்பதுண்டு. 'மணிமேகலை'யைப்பற்றி யான் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகள் பலப்பல. இங்கே ஒரு பௌத்த சங்க ஆண்டு விழா நினைவுக்கு வருகிறது. அவ்விழாவின் கூட்டம் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் (6-4-1928) நடந்தது. இலட்சுமி நரசு நாயுடு தலைமை வகித்தார். 'தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்' என்ற பொருள்பற்றி யான் பேசினேன். அப்பேச்சு ஒரு சிறு நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

பிறப்பு இறப்பு

யான் மனிதன்; எண்ணமுடையவன்; எண்ணங்களே யாகி வருபவன். ஓர் எண்ணம் எழுகிறது; மீண்டும் அது விழ்கிறது. தொடர்ந்து மற்றுமோர் எண்ணம் எழுகிறது; அதுவும் விழ்கிறது. இவ்வாறு வாழ்வில் எண்ணம் எழுதலும் விழ்தலும் நிகழ்ந்த வண்ணமிருத்தல் வெள்ளிடைமலை. ஒன்றைப்பற்றி யான் ஒருவிதக் கருத்துடையவனாகிறேன்; பல காரணத்தால் மீண்டும் அக்கருத்து மாறப் பெறுகிறேன். ஒரு கருத்தில் யான் நிற்கும்போது ஒருவித மனிதனாகிறேன்; அதை விடுத்து யான் வேறு கருத்துக்குச் செல்லுங்கால் யான் வேறு ஒருவித மனிதனாகிறேன். இவ்வாறு பலவித மனிதன் ஆகி ஆகி வளர்கிறேன். இம்மாற்றமே பிறப்பிறப்பென்பது. ஒவ்வொரு கருத்தெழுவது ஒவ்வொரு பிறப்பெடுப்பதாகும். அவ்வக் கருத்து விழ்வது அவ்வப்போது இறப்பதாகும். இப்பொழுது எனக்கு வயது அறுபது. இவ்வயதிலே எத்தனை முறை

பிறந்திருப்பேன் ; எத்தனை முறை இறந்திருப்பேன் ; யான் எத்தனை எத்தனை மனிதனாகி மனிதனாகி வளர்ந்திருப்பேன். ஆனால் உலகம் என்னை ஒரே கலியாணசுந்தரம் என்று நினைந்து கொண்டிருக்கிறது. எனக்குள் பிறப்பிறப்பு நிகழ்வதை எனக்கு முதல்முதல் உணர்த்தியது பௌத்தமே. அவ்வப்போது உறும் பிறப்பிறப்பு நிகழ்ச்சியாலும் உணர்வாலும் என்ன பெறுதல் கூடுமென்று ஆய்ந்தேன் ; நூல்களாலும் ஆய்ந்தேன் ; சிந்தனையாலும் ஆய்ந்தேன் ; பிறப்பிறப்பே அறும் நிலை கூடுமென்று அறிந்தேன்; இதைச் செயலில் அடைவதற்கு அடிப்படையாயிருப்பது சீலம் என்றுந் தெளிந்தேன்.

பௌத்தத்தின் போதனைகளுள் உயிர்போன்றது சீலம். சீலத்தைச் சீறும் சமயம் ஏதேனும் உண்டோ? எல்லாச் சமயங்களினூடும் புகுந்து நிற்பது சீலம். சீலமுள்ள இடங்களிலெல்லாம் பௌத்தமும் இருக்குமென்று விளக்க வேண்டுவதில்லை. பௌத்தத்தின் சமரசம் எனக்குச் செவ்வனே விளங்கியது. பௌத்தமும் சமரச சன்மார்க்கமென்பது தேற்றம்.

இஸ்லாம்

இஸ்லாத்தைப்பற்றிப் பலதிறக் கருத்துக்கள் என்னுள் படிந்து கிடந்தன. யான் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் ஆசிரியத் தொண்டாற்றியபோது, யான் ஒரு முஸ்லிம் நண்பரை அடைந்தேன். அவர் திருக்குரான் உள்ளக்கிடக்கையை ஒல்லும்வகை விளக்கிக் காட்டுவர். யான் வெஸ்லி கல்லூரியிலே தமிழ்ப் பேராசிரியனாகிய வேலையில் ஓய்ந்த நேரங்களில் அரபி பண்டிதரிடம் திருக்குரானைப்பற்றி உரையாடுவேன். அவரால் பல நுட்பங்கள் அறியலானேன். மகம்மத் அலியின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும், சில தமிழ் பெயர்ப்பும் எனக்கு நற்றுணை புரிந்தன.

திருநாள்

நபிநாயகம் பிறந்த திருநாட் கொண்டாட்டத்தில் சென்னையிலே பலவிடங்களில் யான் பேசுவது வழக்கம். மாயவரத்தில் கூடிய மகாநாட்டில் தலைமை வகிக்கும் பொறுப்பு (19-6-1936) ஒரு முறை எனக்குக் கிடைத்தது. மற்றுமொருமுறை அப்பொறுப்பு (27-5-1937) தென்காசியில் கிடைத்தது. முன்னையதன் தலைமையுரை (26-6-1936) 'நவசக்தி'யில் வெளிவந்தது.

போதனை

இஸ்லாம் ஒரே கடவுள் உண்மையை அறிவுறுத்துவது; சகோதர நேயத்தைச் சாற்றுவது; உலகில் நானு பக்கங்களிலுந் தோன்றிய நபிமார்களையெல்லாம் ஏற்கும் பெருந்தகைமை வாய்ந்தது. இவையெல்லாம் சன்மார்க்கத்துக்கு உரியன என்பது எனக்குத் தெளிவாயிற்று.

கிறிஸ்துவம்

முன்னாளில் இரட்சண்ய சேனையின் கிளைகள் சென்னையிலே பலவிடங்களில் அமைந்திருந்தன. இராயப்பேட்டையும் ஒரு கிளையைப் பெற்றிருந்தது. சேனையர் பொதுவிடங்களில் பேசுவர். யான் அந்நாளில் பிள்ளைமை விளையாட்டில் மூழ்கிக் கிடந்தேன். பெரிதும் யான் விளையாட்டினின்றும் திரும்புங்கால் இரட்சண்ய சேனைக் கூட்டம் என் கண்ணிற் படும். யான் அக்கூட்டத்தை அடைவேன். சில ஆங்கிலேயர் தமிழில் பேசுவர். அது வேடிக்கையாயிருக்கும். கிறிஸ்துவின் பெயர் என் காதில் படும். இராயப்பேட்டைப் போக்கிலிகள் சிற்சில சமயம் சேனையர்மீது கல்லெறிவார்கள்; சாணக்குடம் எறிவார்கள்; மலக்குடம் எறிவார்கள். மலக் குழம்பிலே கிடந்த தவளைகள் திருவிளையாடல் புரியும். இவ்விழி செயல்கள் சேனையர்க்குச் சினமூட்டுவதில்லை. அவர் தமது கடமையைச் செய்துகொண்டே போவர். அக்

காலத்தில் அவையெல்லாம் விளையாடல்களாகவே எனக்குத் தோன்றின. பின்னே அவை, வாழ்வுப்படிகளைக் கடந்து செல்வதற்கு எனக்குரிய ஊன்றுகோலாயின.

பரிசில் பொருட்டு

யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் படிக்கப் போந்த நாள் முதல் எனக்குப் பைபிலுடன் தொடர்பு உண்டாகியது. வகுப்பில் அதையும் ஒரு பாடமாகப் படித்து வந்தேன்; ஞாயிறு வகுப்பில் அதன் போதனை கேட்பேன்; கோயிலுக்குப் போவேன்; அங்கே பாதிரியார் பேச்சுக்குச் செவி சாய்ப்பேன். அந்நாளில் யான் பைபிலை எற்றுக்குப் படித்தேன்? கேட்டேன்? பரிசில் பொருட்டே அதைப் படித்தேன்; கேட்டேன். யான் பைபில் எழுத்துக்களையே பயின்றேன். அதன் பொருளில் என் மனம் படிந்ததில்லை.

முப்புரம்

பள்ளி வகுப்புப்படிகளை ஏறஏற எனக்குச் சைவசமயப் பற்றும் உடன் உடன் வளர்ந்து வந்தது. அப்பற்று என்னை மதவெறியனாக்கிற்று. பைபில் ஆசிரியன்மாரிடத்தில் யான் வெளிப்படையாக வாதம் புரிவேன். பைபில் வகுப்பு வாத சபையாகும். ஐந்தாம்பார ஆசிரியர் கிருஷ்ணராவ் நல்லவர். அவர் பைபில் வகுப்பில் வாதத்துக்கு இடந்தருவர். அவர்க்கும் எனக்கும் வாதம் மூளும். மாணாக்கர் பலரும் வேடிக்கை பார்ப்பர். பைபில் வகுப்பை மாணாக்கர் எதிர் பார்த்த வண்ணமிருப்பர். அச்சமயம் கதிரைவேற் பிள்ளையை வெஸ்லி கல்லூரி தமிழாசிரியராகப் பெற்றிருந்தது. கிருஷ்ணராவ் விடுக்குஞ் சிக்கலான கேள்விகளுக்குப் பதில் யான் கதிரைவேற் பிள்ளையினிடமிருந்தே பெற்று வருவேன். இங்கே பல கூறவேண்டுவதில்லை. ஒன்றை மட்டுங் குறித்துச் செல்ல விரும்புகிறேன். அது முப்புரம் எரிந்ததைப்பற்றியது. 'சிவபெருமான் பூமியையே தேர்த்

தட்டாகக் கொண்டாரெனில், அத்தேர் எந்தப் பூமியின் மீது உருண்டு சென்றது?' என்று கிருஷ்ணராவ் கேட்டார். மாணுக்கர் நகைத்தனர். 'விடை நாளை சொல்வேன்' என்றேன். அடுத்த நாள் பைபில் வகுப்பு நேரம் எப்பொழுது வரப்போகிறது வரப்போகிறது என்று மாணுக்கர் பலர் துடித்துக்கொண்டிருந்தனர். நேரம் உற்றது. ஆசிரியர் என்னைப் பார்த்துப் பதில் உண்டா? என்று வினவினர். 'உண்டு' என்று,

> அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
> முப்புரம் எரித்தனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
> முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
> அப்புர மெய்துவ தாரறி வாரே

என்னும் திருமந்திரப் பாட்டைப் படித்துத் தெளிவாகப் பொருள் கூறினேன். 'இதை உனக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தவர் யார்?' என்று ஆசிரியர் வினவினர். 'தமிழாசிரியர் கதிரைவேற் பிள்ளை' என்றேன். அன்று சாயங்காலம் கிருஷ்ணராவ் கதிரைவேற் பிள்ளையைக் கண்டு பேசினர்; அவரைப் பாராட்டினர்; 'புராணக் கதைகள் பலவற்றிற்கும் உட்பொருள்களை எழுதி வெளியிட்டால் நன்ருயிருக்குமே' என்றுங் கூறினர்.

பாவ மன்னிப்பு

கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார் பேசுங் கூட்டங்கட்கு யான் அடிக்கடி போவேன். பாதிரிமாருட் சிலர் சுபக்கம்பற்றிக் கிறிஸ்துவத்தின் மாண்பைமட்டும் பேசுவர்; சிலர் பரபக்கம்பற்றிப் பிற சமயங்களை நிந்தித்துக் கிறிஸ்துவங் கூறுவர். இவரை யான் எளிதில் விடுவதில்லை. இவருடன் வாதம் புரிவேன். பாதிரிமார்க்கும் எனக்கும் நிகழ்ந்த வாதங்கள் பல; பல திறத்தின. அவைகளுள் பெரும்பான்மையன பாவத்தைப்பற்றியனவா யிருக்கும். 'பாவம்

ஆதியா அநாதியா' என்ற கேள்வியை யான் பலரைக் கேட்டேன். பலவகை விடைகளை யான் பெற்றதுண்டு. அந்நாளில் ஒன்றேனும் எனக்குப் பொருந்தியதாகத் தோன்றவில்லை. ஒருமுறை ரெவரெண்ட் எட்டி என்பவர், 'பாவம் ஆதியாயினுமாக; அநாதியாயினுமாக. அதைப்பற்றிய கவலை எங்களுக்குக் கிடையாது. மனிதன் பாவஞ் செய்கிறான். அவன் பாவத்தினின்றும் விடுதலையடைய விரும்புகிறான்; அலைகிறான். அலையும் அவன், கிறிஸ்துவை நினைந்து, தான் நிகழ்த்திய பாவத்தை உண்மையாக முறையிட்டு அழுவானாயின், அவன் பாவமன்னிப்பைப் பெறுவோனாவன். தன் பாவத்தை முறையிட்டு அழுவோனுக்கு மன்னிப்பு வழங்கி, அவனை ஆட்கொள்ளவே கிறிஸ்து உலகில் பிறந்தார். பாவத்தை மன்னிக்கக் கிறிஸ்து ஒருவர் இருக்கிறார் என்பது எங்கள் உறுதியான நம்பிக்கை. இந்நம்பிக்கையைப் பரப்புவது எங்கள் பணி. நாங்கள் தர்க்க வாதத்துக்கு வரவில்லை' என்றார். இப்பதிலை யான் பலரிடத்திருந்து பெற்றுள்ளேன். எனக்கு அது பழையது; மிகப் பழையது. ஆனாலும் எட்டியினிடத்திருந்து அது வெளிவந்தபோது என்னுள்ளம் சிறிது நெகிழ்ந்தது.

மதமாற்றம்

'சுவிசேஷத்தைப் பிரசாரஞ் செய்யுங்கள். மனமாற்றமடைவோர் அடைக. மத மாற்றத்துக்கு ஏன் முயல்கிறீர்?' என்று யான் பல பெரிய பெரிய பாதிரிமாரையும் நோக்கி வினவுவன். 'மதமாற்றம் அவசியம்' என்று அவர் விடை இறுப்பர். அவ்விடை எனது உள்ளத்தை நிறைவு செய்வதில்லை. கிறிஸ்துவ மதத்தைப் பரப்புதல் வேண்டுமென்னும் ஒரு குறிக்கோளை உளங்கொண்டு, பாதிரிமாரும் மற்றவரும் செய்யுந் தொண்டுகள் என்னுள்ளத்தைக் கவரும். பள்ளிக்கூடம், மருத்துவச் சாலை முதலி

யன அமைத்து அவர் புரியுஞ் சேவைகளில் என் நெஞ்சம் ஈடுபடும். அவர்தங் கல்வி அறிவு, நம்பிக்கை, அன்றுட ஜெபம், பணி, ஒருமைப்பாடு முதலியன அவருடன் என்னை நெருங்கி நெருங்கிப் பழகச் செய்தன. இராயப்பேட்டையிலும், அதைச் சூழ்ந்துள்ள இடங்களிலும் வாழ்ந்த கிறிஸ்துவரில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றைந்து பேர் எனக்குக் கேளிராயினர். அவர்தங் கேண்மையால் சகோதர நேயம் வளர்ந்தது. அந்நேயத்துக்கு இடையூருக நின்ற பல கட்டுக்களினின்றும் யான் விடுதலையடைந்தேன்.

நேயர்

கிறிஸ்துவ நேயர் பலர் என் முன்னே தோன்றுகின்றனர். சிலர் முகங்கள் என்னுள் நிலைத்து நிற்கின்றன. அச்சிலர் ஜான் ரத்தினம், எக்பர்ட் ரத்தினம், அழகுசுந்தரமென்னும் கிங்ஸ்பரி முதலியோர்.

ஜான் ரத்தினம் ஆயிரம் விளக்கு வெஸ்லியன் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியராயிருந்தவர்; யான் அப்பள்ளியில் ஓர் ஆசிரியனுயிருந்தவன். ஜான் ரத்தினத்தின் நட்புத் திறத்தைப்பற்றி யான் முன்னருங் கூறியுள்ளேன். அவர் தம் வாழ்க்கையில் யான் கண்ட உயிர்த்தொண்டு, பிறர் குற்றம் பாராட்டாமை, மூர்க்கரை மனமார நேசித்துப் பண்படுத்தல், அன்பார்ந்த ஜெபம் முதலியன என்னுள்ளத்திருந்த பலவிதக் கரடுமுரடுகளை ஒருவாறு போக்கி வந்தன என்று அறிக்கை செய்கிறேன். யான் பள்ளிக்கூடத்தில் பரிசிலின் பொருட்டுப் பயின்ற பைபில் மொழிகளின் நுட்பங்கள் ஜான் ரத்தினத்தின் கூட்டுறவால் பையப்பைய விளங்கலாயின. யான் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியில் சேர்ந்தபோது அவருக்கும் எனக்கும் நிகழ்ந்த வாதங்கள் பல. கர்மத்தைப்பற்றி அவரும் யானும் நீண்டகாலம் போரிட்டு வந்தோம். 'ஒருவர் செய்த கர்மத்தை இன்

ஞெருவர் எப்படி ஏற்றல் கூடும்?' என்பது எனது வாதம். ஜான் ரத்தினம், 'செய்த கர்மத்தைப் போக்க வழியில்லை யெனில், கர்மத்தையே கடவுளாகக் கொள்ளும் நிலை ஏற்படும். தனித்த கடவுள் வேண்டுவதில்லை. கடவுளை அருளாளன் - கருணை வள்ளல் - கிருபா சமுத்திரம் என்று ஏன் போற்றுதல் வேண்டும்? கர்மத்தைப் போக்கும் ஆற்றலில்லாத கடவுளிடம் ஏன் அருளிருத்தல் வேண்டும்? அவ்வருளுக்கு என்ன வேலை?' என்று சொல்லிச் சொல்லி, முறையிடு, அழுகை, பாவ மன்னிப்பு முதலியவற்றை விளக்குவர் 'உங்கள் விளக்கம் தருக்கத்துக்குப் பொருந்தி வரவில்லை' என்று யான் உரைப்பேன். நாட்கள் பல கழிந்தன.

காட்சி

எனது இடது தோளில் ஓர் இரத்தக்கட்டி உறுத்து எழுந்து பருத்தது. சொல்லொணு வேதனை சூழ்ந்தது; குடைந்தது. அதைத் தாங்கல் இயலவில்லை. அத்தறுவாயில் ஒரு பெரிய மண்டபத்திலே ஒரு தெய்வ சபை காட்சியளித்தது. ஒவ்வொரு தேவரையும் அடைந்தேன். ஒருவர் மந்திர மோதினர்; மற்றொருவர் மருந்திட்டனர்; வேறொருவர் ஊதினர்; இன்னொருவர் கட்டியைப் பிசைந்தனர்; ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவித சிகிச்சை செய்தனர். வேதனை நீங்கவில்லை. கடைசியில் நின்ற கிறிஸ்துவை அணுகினேன். அவர் என் தலைமீது கை வைத்தார்; வைத்ததும் கட்டி மறைந்தது; வேதனையும் தீர்ந்தது. இது கனவு உலகில் நிகழ்ந்தது; நினைவு உலகில் நிகழ்ந்ததன்று. இக்கனவை அடுத்தநாள் ஜான் ரத்தினத்துக்குத் தெரிவித்தேன். அவர் 'நல்ல காட்சி' என்ருர். 'யான் கனவில் கண்ட காட்சி நினைவிலும் தோற்றமுற்ருல் எனக்கு உறுதி உண்டாகும்' என்றேன். அவர் ஒன்றும் பேசவில்லை; வாளா இருந்தார்.

விளக்கம்

அக்கனவுக் காட்சி என் உள்ளத்தினின்றும் அகல வில்லை. ஒருநாள் அக்காட்சியையே நினைந்து நினைந்து பள்ளி நோக்கி நடந்தேன். பீட்டர்ஸ் ரோட்டை விடுத்து யான் ஆல்தோட்டம் புகுந்ததும், முறையிடு-அழுகை-பாவ மன்னிப்பு - ஆகியவற்றின் நுட்பங்கள் திடீரென என்னுள் மூகிழ்த்தன. காரணம் புலனாகவில்லை. தத்துவ ஆராய்ச்சி களும், தர்க்க வாதங்களும், சம்பிரதாயக் குறியீடுகளும், யோக மூட்டைகளும், மற்ற மருட்டல்களும் எனக்குச் சுமை களாயின. அவைகளைத் தள்ளினேன். முறையீடும் அழுகை யும் மன்னிப்பும் மலிந்த மாணிக்கவாசகர் மொழிகள் ஒன் றன்பின் ஒன்றாக நெஞ்சில் உற்றன. மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகமும், கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷமும் கருத்தில் ஒன் றாகவே விளங்கின.

சங்கம்

எக்பர்ட் ரத்தினம் எனது பள்ளித் தோழர். அவர் மேல் வகுப்பில் படித்து வந்தவர். எக்பர்ட் பள்ளி விடுத் ததும் பிஷப் நிலையத்தில் கணிதரானார்; பின்னே தலைமைக் கணிதரானார். பாதிரி மதமென்னும் கோயில் மதத்தில் அவருக்கு ஒருவித வெறுப்பு உண்டாயிற்று. அதை அடிக் கடி என்னிடத்திலும் வேறு சிலரிடத்திலுஞ் சொல்வர். அவர் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கோயிலுக்குப் போவதை நிறுத்தினர்; வீட்டிலேயே ஜெபஞ் செய்தனர். அவரால் இராயப்பேட்டையிலே 'கிறிஸ்துவ சகோதர சங்கம்' என்ற ஒன்று காணப்பட்டது. அச்சங்கமே அவர்க்குக் கோயி லாயிற்று. அச்சங்கத்தில் கிறிஸ்துவரல்லாதாருஞ் சேர்க் கப்பட்டனர். ஆனால் அவர் அங்கத்தவராக ஏற்கப்படுவ தில்லை; அநுதாபிகளாகவே ஏற்கப்படுவர். யான் ஓர் அநு தாபியாகவே அச்சங்கத்தில் இருந்து வந்தேன். ' இவ்வேற்

றுமை கிறிஸ்துவுக்கு ஏலாத ஒன்று' என்று யான் எக்பர்ட் முதலியவரிடஞ் சொல்லி வருவேன்.

ஜெபத்தில் முறையீடு

கிறிஸ்துவ சகோதர சங்கத்தார் அமைதியான இடங்கட்குச் சென்று ஜெபஞ் செய்வர். யானும் அவருடன் செல்வேன். ஜெப முடிவில் அவர். '......கலியாணசுந்தரம் எங்களுடன் வருகிறார்; போகிறார் ; வெளிப்படையாகக் கிறிஸ்துவந் தழுவ மனங்கொள்கிறாரில்லை. அவர் மனத்தை மாற்றியருளும்......' என்று மனமுருக முறையிடுவர். அந்த ஜெபம் என்னைச் சிறிதும் அசைப்பதில்லை. என்னைக் கன்னெஞ்சனென்றும் வன்னெஞ்சனென்றும் சங்கத்தார் சிலர் சொல்வர். 'உங்கள் மனம் இன்னுங் கிறிஸ்துவை அணுகவில்லை' என்று யான் புகல்வேன்.

ஆவியுலகம்

சங்கத்தார் சிலர் ஆவியுலக ஆராய்ச்சியில் தலைப்பட்டனர். ஆவியுலக முயற்சி ஹிப்னடிஸமாக முடிந்தது. இதைப்பற்றி 'உள்ளொளி' என்னும் நூலில் ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறித்துள்ளேன். கிறிஸ்துவ மதப் பிரசாரத்துக்கு ஆவியுலக ஆராய்ச்சி பயன்பட்டது. அதனால் சங்கத்தின் ஆக்கங் குன்றியது

பெந்தகொஸ்தே சங்கம்

அச் சமயத்தில் பெந்தகொஸ்தே சங்கத்தைச் சார்ந்த சில அமெரிக்கர் சென்னையை அடைந்தனர். எக்பர்ட் ரத்தினம் அவருடன் சேர்ந்தனர். முதல் முதல் இராயப்பேட்டை அம்மையப்ப முதலி தெருவிலே ஒரு சிறு சங்கம் துவங்கப்பட்டது. பெந்தகொஸ்தே சங்க நேயர்கள், கோயிலில் பாதிரிமார் செய்யும் ஞான ஸ்நானம் பொருந்தியதன்று என்றும், முறையிட்டாலும் அழுகையாலும் தம்மைப் பண்படுத்திக் கொள்வோர்க்குப் பரிசுத்த ஆவியின்

ஞான ஸ்நானம் நேரே நுண்மையாய் வாய்க்கும் என்றும், அந்த ஞான ஸ்நானம் பெற்றவர் தம் பாவச் செயல்களைப் பித்தரைப்போலப் பிதற்றிப் பிதற்றி வெளியிடுவர் என்றும் அறிவுறுத்தினார்கள். அவர் தம் அறிவுறுத்தல் என் மனத்தைத் தன்வயப் படுத்தியது. எக்பர்ட் ரத்தினம் பெந்தகொஸ்தே சங்கத்தில் சேர்ந்து உழைக்கலாயினர். பிஷப் நிலையம் அவருக்கு எச்சரிக்கை வழங்கியது. கிறிஸ்துவ நேயர் எக்பர்ட் தமது வேலையைப் பொருட்படுத்தாது அதனின்றும் விலகினர்; உண்மைக் கிறிஸ்துவத் தொண்டில் இறங்கினர். அவர் வாழ்க்கை ஆண்டவனருளால் நடக்கலாயிற்று. நண்பர் எக்பர்ட் ரத்தினம் உணவு உடை முதலியவற்றிற்குக் கவலைப்பட்டதே இல்லை. அவர் தம் நெஞ்சம் ஜெபத்திலே ஒன்றிக் கிடக்கும். அன்பர் வாயிலாக அவருக்கு உணவு, உடை முதலியவற்றை ஆண்டவன் அளித்தே வந்தான். எக்பர்ட் நோய்க்கு மருந்துண்பதில்லை. ஜெபத்தால் அவர் தமது நோயையும் போக்குவர்; பிறர் நோயையும் போக்குவர். தமது வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவனவற்றைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆண்டவனருளால் பெற்று வந்ததைப்போலவே எக்பர்ட்டும் பெற்று வந்தார் என்று கூறல் மிகையாகாது.

என் வாழ்வில் மிகச் சில உண்மைக் கிறிஸ்துவர்களைக் கண்டேன். அவருள் ஒருவர் அன்பர் எக்பர்ட் ரத்தினம்.

கிறிஸ்து

அழகு சுந்தரமென்னுங் கிங்ஸ்பெரி · தொல்காப்பியம், கலித்தொகை முதலிய நூல்களை முதல் முதல் வெளியிட்ட பெருமை வாய்ந்த தாமோதரம் பிள்ளையின் அருமைப் புதல்வர். அவர் இளமையில் கிறிஸ்துவம் தழுவினர். அதற்குக் காரணம், 'நான் ஏன் கிறிஸ்துவன் ஆனேன்' என்று அவரால் எழுதப்பெற்ற நூற்கண் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்நூலை யான் படித்துப் பார்த்தேன். அழகு சுந்தரத்தால் குறிக்கப்பெற்ற காரணம் பொருந்தியதென்று எனக்குத்

தோன்றவில்லை. ரெவரெண்ட் கிங்ஸ்பெரி மெஸ பெட்டோமியா யுத்தகளஞ் சென்று திரும்பியதும் என் அன்புக்குரிய நண்பராயினர். முதல் முதல் அவருடன் யான் பேசியபோது கோயில் கிறிஸ்துவமென்னும் பாதிரிக் கிறிஸ்துவத்தை அவர் விரும்பவில்லை என்பது நன்கு விளங்கிற்று. திருவாசகத்தையும் சுவிசேஷத்தையும் ஒருமைப் படுத்தி அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் என் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டன. கிங்ஸ்பெரி கிறிஸ்து தெய்வத்தினின்றும் இறங்கிய மகன் அல்ல என்றும், அவர் மனிதராயிருந்தே தெய்வநிலை அடைந்தவர் என்றும் பேசியும் வந்தார்; எழுதியும் வந்தார். அப்பேச்சும், எழுத்தும் பாதிரிக் கிறிஸ்துவருக்கு வெறுப்பூட்டின. கிங்ஸ்பெரி திருச்சபையினின்றும் விலக்கப்பட்டார்.

சுவிசேஷ சாரம்

பாதிரிக் கிறிஸ்துவம் எக்பர்ட் ரத்தினத்தை வேலையினின்றும் விலகச் செய்தது; கிங்ஸ்பெரியைத் திருச்சபையினின்றும் நீக்கியது; எட்டாம் எட்வர்ட்டை அரியாசனத்தினின்று அகற்றியதும் ஈண்டு நினைவுக்கு வருகிறது. இச்செயல்கள் உண்மைக் கிறிஸ்துவமாகுமா? பகைவரையும் நேசிப்பதன்றோ கிறிஸ்துவம்? எட்டாம் எட்வர்ட் அரியாசனத்தினின்றும் விலகியதை முன்னிட்டு 'முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா?' என்றொரு நூல் என்னால் யாக்கப்பட்டது. அதன்கண் கிறிஸ்துவத்தை யான் உணர்ந்த முறையில் செறியவைத்துள்ளேன். அந்நூலிலே சுவிசேஷசாரம் தேங்குவதை நேயர்கள் காணலாம்.

ஆசிரமம்

வடஆர்க்காடு ஜில்லாவிலே திருப்பத்தூரிலே 'கிறிஸ்துவகுல ஆசிரமம்' என்றோர் அறச்சாலை நிறுவப்பட்டுள்ளது. அது டாக்டர் பேடன் என்பவராலும், டாக்டர் ஏசுதாஸ் என்பவராலும் புரக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்னவர்

ஐரோப்பியர்; பின்னவர் இந்தியர். கிறிஸ்துவம் அவ்விருவரையும் சகோதரராக்கியது. இருவரும் ஈருடல் ஒருயிராய்த் தொண்டு செய்கிறார். யான் மடவாளஞ் சென்று திரும்பியபோது, திருப்பத்தூர் கிறிஸ்துவகுல ஆசிரமத்தில் ஓரிரவும், காலையில் சிறிது நேரமும் தங்கும் பேறு பெற்றேன். அங்கே கிறிஸ்துவ அறம் தாண்டவம் புரிதல் கண்டேன். அவ்வாசிரமத்தில் மதமாற்றம் வலியுறுத்தப்படாமை எனக்கு மகிழ்ச்சி யூட்டிற்று. ஆசிரம நூல்களில் மாணிக்கவாசகர் திருவாக்கும், மற்றவர் திருவாக்குகளும் கிறிஸ்துவம் பெற்று விளங்குவது ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கது.

சைவம் - கிறிஸ்துவம்

யான் யாழ்ப்பாண மாணுக்கர் காங்கிரஸில் (1929) தலைமை வகித்தபோது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சைவர் கிறிஸ்துவராதல்வேண்டுமென்றும்,கிறிஸ்துவர் சைவராதல் வேண்டுமென்றுங் கூறினேன். அக்கூற்றுச் செயல் பெற்று விளங்கியதைத் திருப்பத்தூர் ஆசிரமத்தில் பார்த்து உவகையுற்றேன். திருப்பத்தூர் ஆசிரமம் போன்ற அறநிலையங்கள் நாட்டில் பெருகினால் உண்மைக் கிறிஸ்துவம் ஆக்கம் பெறும். அதனால் பல நன்மைகள் மன்பதைக்கு விளையும்.

சோதனை

யான் இளமையில் கிறிஸ்துவக் கூட்டத்துடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகினமையால் கிறிஸ்துவ மதம் புகும் சோதனை எனக்கு உண்டாயிற்றா? இல்லையா? சோதனை உண்டாகாமலிருக்குமா? உண்டாயிற்று. ஆனால் செயலில் ஒன்றும் நிகழவில்லை. 'சைவம் அஞ்ஞானம்; கிறிஸ்துவம் மெய்ஞ்ஞானம்' என்னும் உணர்வால் எனக்குச் சோதனை உண்டாகவில்லை. வேறு சில காரணங்கள் என்னைச் சோத

னக்கு உட்படுத்தின. அவைகளை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

யான் மாணுக்கனுயிருந்த வேளையில் ஓராண்டு பரிசில் வழங்க அட்மினிஸ்டிரேட்டர் ஜெனரல் சுப்பிரமணியம் அழைக்கப்பட்டார். அவர் கிறிஸ்துவம் ஏற்றமையால் இங்கிலாந்து சென்று பாரிஸ்டராய்ப் பெரும் பதவியிலும் வீற்றிருக்கிருர் என்று பேசப்பட்டது. அப்பேச்சு எனக்குச் சோதனை உண்டாக்கியது. 'நாமும் கிறிஸ்துவம் தழுவினுல் சுப்பிரமணியம் போலாகலாம்' என்று எண்ணினேன். தாய் தந்தையர் மீது யான் கொண்ட அன்பு எனது எண்ணத்தை நிறைவேற்ற விடவில்லை.

ஹிந்துமதத்திலுள்ள சாதிசமயக் கட்டுக்களும், மூடநம்பிக்கைகளும், கண்மூடி வழக்க வொழுக்கங்களும், சம்பிரதாயங்களும், இன்னபிறவும் கிறிஸ்துவம் நண்ண என்னைத் தூண்டும். கிறிஸ்துவர்களுடன் கலந்து உறவாட உறவாட அவர்களிடத்திலும் கட்டுப்பாடுகளும், சம்பிரதாயங்களும், இன்னபிறவும் இருத்தலை யுணர்ந்தேன். அவ்வுணர்வால் தூண்டுதல் ஒடுங்கிப்போயிற்று.

பீட்டர்ஸ் ரோட்டிலே பெரிதுங் கிறிஸ்துவப் பெண் மக்களைக் கொண்ட மாதர் சங்கத்திலே யான் பேசுவதுண்டு. ஒருநாள் யான் 'கிறிஸ்துவும் சிலுவையும்' என்னும் பொருள்பற்றிப் பேச இணங்கினேன்; இணங்கியபடியே பேசினேன்; இடையில் நல்ல தமிழில் கிறிஸ்துவின் சிலுவைக்கோலத்தை வருணித்தேன். அவ்வருணனையில் மயங்கிய ஒரு பெண்மணி என்னைக் கிறிஸ்துவனுக்கிமணஞ் செய்ய முயன்ருள். அவள் தாய்தந்தையரும் அவள் முயற்சிக்குத் துணைநின்றனர். 'கிறிஸ்துவினிடத்தில் எனக்கு அன்பு உண்டு. ஆனுல் மதம்மாற என் மனம் ஒருப்படவில்லை' என்று யான் இறுத்து வந்த பதில் பெண்மணியின் முயற்சியை வீணுக்கிற்று. நேர்ந்த சோதனைகளுள் பெரியது இதுவே.

கலப்பு

எனது திருமணத்தில் கிறிஸ்துவ மணங் கமழ்ந்தது. (விவரம் பின்னர்). எனது மணிவிழாவிலும் அம்மணம் கமழாமலில்லை. மணிவிழா நாட்களில் ஒருநாள் (30-8-43) சென்னை பிஷப் - ரெவரெண்ட் மைகேல் ஹாலிஸ் ஓர் அரிய சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியது குறிக்கத்தக்கது. என் வாழ்க்கை கிறிஸ்துவத்தினிடையும் வளரலாயிற்று.

மலைப்பொழிவு

கிறிஸ்துவைப்பற்றியும், அவர் தம் போதனையைப்பற்றியும் பிறந்த எதிர்ப்புக்களும் எழுந்த மறுப்புக்களும் ஒன்றல்ல; இரண்டல்ல; ஆயிரக்கணக்கில் பிறந்தன; எழுந்தன. அவைகளிற் சிலவற்றை யான் படித்தும் இருக்கிறேன்; கேட்டும் இருக்கிறேன். அவைகளால் என்மனம் கிறிஸ்துவை விடவோ அவர்தம் போதனையை ஒதுக்கவோ எண்ணியதில்லை. 'கிறிஸ்து என்ற ஒருவர் தோன்றியதில்லை என்றும் அவரைப்பற்றிய கதைகளெல்லாம் பின்னே புனையப்பட்டன என்றும் சொல்வோரும், கிறிஸ்து அரசியலார் என்றும் தாம் நினைத்த வண்ணம் புரட்சி நிகழாமையால் தீர்க்கதரிசியாக அவர் நடித்தார் என்றும் கூறுவோரும், கிறிஸ்து தெய்வத்தினிடமிருந்து இறங்கிய பிள்ளை அல்ல என்றும் அவர் மனிதராயிருந்தே தெய்வத்தன்மையடைந்த ஒருவர் என்றும் அவர் நபிமாருள் ஒருவர் என்றும் உரைப்போரும், கிறிஸ்து ஆண்டவன் அருளால் அபிடேகஞ் செய்யப்பெற்ற ஒரு சீவன்முக்தர் என்றும் அந்நிலையை அடையும் உரிமை எவர்க்கும் உண்டென்றும் ஒருவரையே கிறிஸ்து என்று கொள்ளுதல் தவறு என்றும் புகல்வோரும், கிறிஸ்து கொல்லப்படவில்லை என்றும் அவர் மீண்டும் உயிர்த்தெழவில்லை என்றும் பகர்வோரும், கிறிஸ்துவின் போதனைகள் அவர் காலத்தில் எழுதப்படவில்லை என்றும் பின்னே எழுதப்பட்டன

என்றும் அவைகளில் கூட்டல் குறைத்தல் நேர்ந்திருக்கும் என்றும் நவில்வோரும் உளர். இன்னும் பலவாறு ஓது வோரும் இருக்கிறூர். இவைகள் யாவும் ஆராய்ச்சி என்னும் மயக்க அறிவினின்றும் பிறந்தவை. கிறிஸ்து வையும், அவர் தம் போதனையையும் குறை கூறிவந்த வருள் சிலர் பின்னே அவர் அடியவராய், அவர் வாய் மொழியின் வழிநின்று ஒழுகுவோராயதை யான் நன்கு அறிவேன். எவர் என்ன கூறினுங் கூறுக. யான் கவலே யுறேன். கிறிஸ்து பெருமான் அன்பு வடிவை நினைக்க நினைக்க, அவர்தம் மெய்ம்மை, அமைதி முதலிய நறுங் குணங் கள் படிதல் உண்மை என்பதும், பகைவரையும் நேசிக்கும் பான்மை - அந்தண்மை - பிறத்தல் உண்மை என்பதும் உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியென விளங்குவது பெறலாம்; கிறிஸ்து பெருமான் மலேப்பொழிவில் ஈடுபடப்பட அஃது அறுபகையைக் களைந்து அன்பு விளேத்தல் வெள்ளிடைமலே யெனக் காணலாம். அப்பொழிவில் ஈடுபட்டவர்க்கே உண்மை தெரியும். மலேப்பொழிவில் என்ன இல்லே? உலகிலுள்ள சமயங்களின் சாரமெல்லாம் திரண்டு அதன் கண் தேங்கி நிற்கின்றன. அத்தகைப் பொழிவு சமரச சன் மார்க்கமுடையதென்று என் வாழ்வில் தெளிவாயிற்று.

வேதாந்தம்

கோமளீசுரன்பேட்டைப் புதுப்பேட்டையிலே வதிந்த ஜீவரத்தின முதலியார் இராயப்பேட்டை அம்மையப்ப முதலியார் தெருவிலே குடியேறினர். அவர் புதல்வர் இரத்தினசபாபதியும் யானும் ஒரு சாலே மாணுக்கர். யான் கதிரைவேற் பிள்ளேயினிடம் பழகுவதை ஜீவரத்தின முதலி யார் விரும்புவதில்லே. அவர் என்னேப் பார்க்கும்போதெல் லாம், 'கதிரைவேலுடன் சேராதே; படிப்புப் பாழாகும்; பள்ளி, வாழ்வு கெடும்' என்று எச்சரிக்கை செய்வர். அதற்கு யான் செவி சாய்ப்பதில்லே. ஜீவரத்தின முதலியார்

கதிரைவேற் பிள்ளையை வெறுத்தமைக்கு என்ன காரணம்? கதிரைவேற் பிள்ளை வேதாந்தக் கொள்கையை மாயாவாத மென்று மறுத்து வந்தமையே காரணம். அந்நாளில் வேதாந்த சித்தாந்த சண்டை அதிகம்.

வாதம்

ஜிவரத்தின முதலியாரால் ஒரு வேதாந்த சபை காணப் பட்டது. அச்சபையில் சுப்பராய செட்டியார் வேதாந்த நூல்கள் போதித்து வந்தார். இடையிடை வடிவேற் செட்டியார், நாராயணசாமி நாயகர் முதலியோரும் அழைக்கப்படுவர். ஒருமுறை கதிரைவேற் பிள்ளையின் வருகையையும் இராயப்பேட்டை வேதாந்த சபை பெற்றது. அன்று கதிரைவேற் பிள்ளைக்கும் வடிவேற் செட்டியார் உள்ளிட்டவர்க்கும் காலத்தைப்பற்றிப் பெருத்த வாதம் நிகழ்ந்தது. இறந்த காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்று காலம் மூன்றே என்பது கதிரைவேற் பிள்ளையின் வாதம். அம்மூன்றுடன் எக்காலம் என்றொன்று சேர்க்கப்படல் வேண்டுமென்பது வடிவேற் செட்டியார் உள்ளிட்டவர் வாதம். போர் ஏறக்குறைய மூன்று மணி நேரம் நடந்தது. அப்போர் இராயப்பேட்டையை இரண்டு பிளவாக்கியது. இராயப்பேட்டையில் வேதாந்த சித்தாந்தப் பூசல் பெருகியது. அம்மையப்ப முதலி தெருவிலே வேதாந்த சபையின் சார்பிலே கூட்டங் கூடும். முத்து முதலி தெருவிலே ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் சார்பிலே சுந்தரேசர் கோயிலிலே சித்தாந்த சபை கூடும். அதிலே பேசுவோர் வடிவேற் செட்டியார் முதலியோர். இதிலே பேசுவோர் இளங்காளைகள். அவர்கள் பெரிய பெரிய பீரங்கிகள். அப்பீரங்கிகளைச் சிறு சிறு கைத்துப்பாக்கிகள் எதிர்த்தது வியப்பே. இளங்கன்றுகள் பயமறியுமோ? வாதப் பேச்சுக்கென்று யான் சோமசுந்தர நாயகர் முதலியோர் எழுதிய கண்டன நூல்களை இரவும்

பகலும் படித்தவண்ணமிருப்பன்; சில நுட்பங்களைக் கதிரைவேற் பிள்ளையினிடங் கேட்டும் வருவன். சிந்தா திரிப்பேட்டை சூளை முதலிய இடங்களிலும் போய்க் கண்டனக் கூட்டங்களில் பேசுவன். இவ்வாறு கண்டனத்தில் கருத்துச் செலுத்தி வந்த எனக்கு வேதாந்த மூல நூல்களை ஆயும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது.

நூலாராய்ச்சி

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சேர்க்கை எனக்குக் கிடைத்தது. (விவரம் முன்னர்). அச்சேர்க்கை கைவல்யம், ஞானவாசிஷ்டம் முதலிய நூல்களை ஆராயத் தூண்டியது; விவேகானந்தத்தில் ஆழச் செலுத்தியது. சென்னையிலுள்ள சில வேதாந்த சபைகள் எனக்கு இடந்தந்தன.

சங்கரபாஷ்யத்தில் எனக்கு வேட்கை எழுந்தது. அப்பாஷ்ய வகுப்புக்களுக்குச் சென்று வருவேன். ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைப் படித்துப் பார்ப்பேன். கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரியார் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளிவந்தது. அஃது எனது தவம். அம்மொழிபெயர்ப்பு எனது வேட்கையைத் தணிவித்தது. அதற்கு விரிந்த மதிப்புரையொன்று வரையும்பேறும் பெற்றேன். கடலங்குடியாரது வேறு பல வடமொழி நூல்களின் மொழி பெயர்ப்புக்களும் எனக்குப் பெருந்துணை செய்தன.

சபைகள்

வடிவேல் செட்டியார் அன்புக்கு யான் உரியவனானேன். அவர் செல்லும் வேதாந்த சபைகளினின்றும் எனக்கும் அழைப்பு வரும். யானுஞ் செல்வேன். அவர் ஒன்றரை நாள் தலைமை வகிப்பார்; யான் ஒன்றரை நாள் தலைமை வகிப்பேன். நாங்களிருவரும் பங்காளிகளானோம். இராணிப்பேட்டை, வெட்டுவாணம், வங்கனூர், அம்மை

யார் குப்பம், வளை குளம், குருராஜப்பேட்டை முதலிய இடங்களிலுள்ள சபைகளின் ஆண்டு விழாக்களில் எனது தலைமைத் தொண்டு நிகழ்வது வழக்கமாகியது. சென்னை வேதாந்த சங்கத்தின் ஆண்டு விழா என்னை மறப்பதில்லை. அதன் சார்பில் 1942-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் கூடிய கைவல்ய மகாநாடும் என் தலைமையிலேயே நடைபெற்றது. வேதாந்த உலகில் உலவும் பேறும் எனக்குக் கிடைத்தது.

வேதாந்தம் எது? வேதாந்தம் ஒரு மதமன்று. அஃது ஒரு பெருங்கடல். வேதாந்தமென்னும் உபநிஷத்தில் அடங்காத மதங்கள் உலகில் இல்லை. எல்லா மதங்களாயும் மதாதீதமாயும் விளங்குவது வேதாந்தம். வேதாந்தம் சமரச சன்மார்க்கம் என்பது என் உள்ளத்தில் படிந்தது.

பாரசீயம் முதலியன

பாரசீயம், சூபியம், சீக்கியம், ஆரிய சமாஜம், பிரம சமாஜம் முதலியவற்றைப்பற்றிய நூல்களையும் சமயம் நேர்ந்தபோதெல்லாம் யான் ஆராய்வது வழக்கம். ஆரிய சமாஜக் கூட்டத்தில் சில சமயமும், பிரம சமாஜக் கூட்டங்களில் பல சமயமும் யான் பேசியுள்ளேன். இவைகளின் கொள்கைகளெல்லாம் சன்மார்க்கத்தின் கூறுகளாகவே எனக்குத் தோன்றுகின்றன.

தியோசபி

முன்னாளில் கிறிஸ்மஸ் காலத்தில் அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் காசியினின்றும் அடையாறு போந்து தியோசாபிகல் சங்கச் சார்பில் சொற்பொழிவாற்றுவர். அம்மையார் சொல்லமிழ்தைப் பருகப் பெருங் கூட்டந்திரளும்; மாணாக்கர் கூட்டமும் செறியும்; யானுஞ் செல்வேன். காலை ஆறு மணிக்கு அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் ஆல

மரத்தடியில் காட்சி யளிப்பர். அக்காட்சி கலைமகளெனப் பொலிதரும். ஒரு மணி நேரம் அம்மையார் சொன்மாரி பொழிவர். அந்நாளில் பெரிதும் அம்மையாரின் ஆங்கில இனிமை நுகர்ந்து யான் திரும்புவேன்.

சமரச ஆக்கம்

பின்னே ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயரின் நண்பனானேன். அவர் தம் நட்பு தியோசாபிகல் சங்க அறிஞரைக் காணவும், அவர் தம் மொழிகளைக் கேட்கவும், நூல்களைப் பயிலவும் பெருந்துணை புரிந்தது. 1917-ம் ஆண்டுமுதல் சில ஆண்டு பெஸண்ட் அம்மையார் தலைமையில் அரசியல் தொண்டு செய்யும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. அருண்டேல் வாடியா முதலியோர் எனக்குத் தோழராயினர். வாடியாவும் யானுஞ் சேர்ந்து தொழிலாளர் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்துப் பணி செய்யலானேம். லெட்பீட்டர் எழுத்து என்னைச் சமரசத்தில் அழுத்தும். தியோசாபிகல் சங்கப் பெரியோர்க்கும் எனக்கும் நேர்ந்த உறவு பல வழியிலும் பெருகியது. அதனால் சமரச சன்மார்க்க உணர்வு என்பால் பேராக்கம் பெற்றது.

தியோசாபிகல் சங்கத்தைத் தொடக்கத்தில் எவரோ 'பிரமஞான சங்கம்' என்று அழைத்துவிட்டனர். அதைச் சன்மார்க்க சங்கமென்று திருத்தல் வேண்டும். தியோசபியும் சமரச சன்மார்க்கமும் ஒன்றே.

சன்மார்க்கம்

பல சமயத்தவர் கூட்டுறவைப் பெறவும், பல சமய நூல்களை ஆராயவும் எனது வாழ்க்கையை இயக்கிய ஆண்டவன் அருளுக்கு எனது வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன். ஒவ்வொரு சமயமும் எனக்குச் சன்மார்க்கமாகவே தோன்றுகிறது. சன்மார்க்க மற்ற சமயம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

மதவெறி

எனது இளமை சில காலம் மதவெறிக்கு இரையாகியது. பின்னை விரைவில் அவ்வெறி மாறியது. இளமையில் சில காலம் மதவெறிகொண்டு, சமய வாதங்களில் உழன்று புரண்டமையால் நலனை விளைந்தது; இல்லையேல் சன்மார்க்க ஒளி எனக்குப் புலனாகியிருக்குமோ என்று ஐயுறுகிறேன்.

ஒருவர் தாம் நம்பும் சமயத்தில் நின்றொழுகலாம். ஆனால் பிற சமயங்களை அவர் நிந்தித்தல் கூடாது. நிந்தனை சமய ஒழுக்கம் ஆகாது. அது மதவெறியை எழுப்பும். மதவெறி அன்பை அழிக்கும்; விலங்கியல்பை எழுப்பும்; பெருக்கும். அவ்வெறி கொடியது; மிகக் கொடியது; அதனினுங் கொடியதொன்றில்லை. அக்கொடுமையை யான் அநுபவத்தில் உணர்ந்தவன்.

சமய ஒழுக்கம்

எவர்க்கு எச்சமயத்தில் மனம் செல்கிறதோ அவர் அச்சமயத்தில் நின்று ஒழுக ஒழுக அது தன்பாலுள்ள சமரசத்தைப் படிப்படியே புலப்படுத்தும். சமயத்தில் நின்று ஒழுகாதார்க்குச் சமரசம் விளங்குதல் அரிது. எனது சமய வாழ்க்கை சைவத்தில் தொடங்கியது. அச்சமயத்தில் யான் ஒல்லும்வகை நின்று ஒழுகினேன். அஃது எனக்குச் சமரசத்தை விளக்கியது; மற்றச் சமயங்களிலுள்ள சமரசத்தையும் தெளிவித்தது. என்னுடைய சமயம் ஒன்றே. அது சன்மார்க்கம்.

மார்க்கம் ஒன்று

சன்மார்க்கத்தில் சமரசம் திகழ்தலால் அது சமரச சன்மார்க்கம் என்னும் ஆட்சியைப் பெற்றது. சன்மார்க்கத்தைச் சமரசமென்றோ சமரச சன்மார்க்கமென்றோ வழங்கலாம்.

சுருங்கிய முறையில் அதை மார்க்கமென்றுங் கொள்ளலாம். மார்க்கம் ஒன்று. அதற்கு உலகம் சூட்டிய பெயர்கள் பல.

காலம்

சன்மார்க்கம் எப்பொழுது தோன்றியது? இதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி வேண்டுவதில்லை என்பது என் கருத்து. சத் என்னுஞ் செம்பொருள் உணர்வு மக்களிடம் என்று எழுந்ததோ அன்று தோன்றியது சன்மார்க்கம் என்ற முடிவுக்கு யான் வந்தேன்.

கண்டவர்

சன்மார்க்கம் முதல் முதல் எவரால் காணப்பட்டது? இதைப்பற்றி யான் சிந்தித்ததுண்டு. என் சிந்தனையில் விளக்கம் உண்டாகவில்லை. முன்னாளில் சன்மார்க்கத்தை ஓம்பியவர் தட்சணாமூர்த்தி, குமரன், கண்ணபிரான், விருஷபதேவர், புத்தர், கிறிஸ்து, மகம்மது முதலியோர் என்பதுமட்டும் எனக்குத் தெளிவாயிற்று. இவர்தம் உள்ளத்தில் ஒளிரும் பரம்பொருள் ஒன்றே ஆதலால் இவரனைவரும் ஒருவராகவே சன்மார்க்கக் கண்ணுக்குப் புலப்படுவர் என்பதும், இவருள் ஒருவரைப் பற்றுவது மற்றவரையும் பற்றுவதாகும் என்பதும் எனக்கு விளங்கின.

ஒருவரே

யான் முதல் முதல் குமரனை வழிபட்டேன். அவ்வழிபாடு கண்ணன் கிறிஸ்து புத்தர் முதலியவரையுங் குமரனாகவே உணர்த்திற்று. இப்பொழுது குமரன் கண்ணன் கிறிஸ்து முதலியவரெல்லாம் எனக்கு ஒருவராகவே மிளிர்கிறார். அவர்தம் போதனைகளிலுள்ள ஒருமைப்பாடும் எனக்குச் செவ்வனே புலனாகிறது. இவ்வொருமைப்பாட்டைப் பல சமய நூலாராய்ச்சியும், பெரியோர் கூட்டுறவும் பெறச் செய்வதை அநுபவத்தில் உணரலாம்.

இயற்கை

சத்+மார்க்கம் - சன்மார்க்கம். சத் - உண்மை; மார்க்கம் - வழி. உண்மை வழியே சத்மார்க்கம் - சன்மார்க்கம். உண்மை எது? மாறுதலில்லாது என்றும் ஒரே தன்மையதாயுள்ளது உண்மை. அதுவே கடவுள். சத் என்னுங் கடவுளுக்குரிய நிலைகள் இரண்டு. ஒன்று எல்லாவற்றையுங் கடந்து நிற்பது; மற்றொன்று எல்லாவற்றிலுங் கலந்து நிற்பது. முன்னையது வழிபாட்டுக்கு எட்டாதது; பின்னையதே வழிபாட்டுக்கு உரியது.

எல்லாவற்றிலுங் கலந்து நிற்பது, கடவுள் இயற்கையை உடலாக்கொண்ட நிலை. உடலாகிய இயற்கையைப் பற்றினால் அஃது உயிராகிய கடவுளை உணர்த்தும். ஆகவே சத் என்னுஞ் செம்பொருளை அடைதற்குரிய மார்க்கம் இயற்கை என்பது தேற்றம். இயற்கையாகிய மார்க்கம் சில கவட்டைகளாகப் பிரிந்து நிற்கிறது. அவைகளுள் சிறந்தன இரண்டு. ஒன்று குருவழி; மற்றொன்று வீரர் வழி. இருவர் உள்ளத்திலும் ஒளிர்வது இறையொளி. குருவாயிலாகவும் வீரர் வாயிலாகவும் இறையை அடைதல் கூடும். ஆகவே சத்தை அடைதற்குரிய மார்க்கம் இயற்கை என்பது வெள்ளிடைமலை. சன்மார்க்கத்தை இம்முறையில் எனக்குத் தெளிவித்த நூல்கள் வாழ்க; பெரியோர்கள் வாழ்க.

மூவர்

ஒவ்வொருபோது உலகம், வேராக உள்ள சன்மார்க்கத்தை மறந்து சமயங்களின் பன்மைமீது மட்டுங் கருத்தைச் செலுத்தித் தடுமாற்றமுறும். அவ்வப்போது பெரியோர் தோன்றி ஒருமைச் சன்மார்க்கத்தை அறிவுறுத்துவது மரபாக இருந்து வருகிறது. அப்பெரியோர் பலர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவர் சிலர். அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் மாது பிளவட்ஸ்கி, இராமகிருஷ்ணர், இராமலிங்க

சுவாமிகள். இவர்கள் போதனைகள் எனக்குச் சன்மார்க்க விருந்தளித்தன.

சண்டையின் ஓய்வு

சன்மார்க்க விதை எப்படியோ என்னுள் விழுந்தது. அஃது உள்ளே முளைத்து வளர்ந்து வந்தது; வளர வளரச் சன்மார்க்க நாட்டமும் சேவையும் பெருகின. சமரச சன் மார்க்கப் பணிக்கு எனக்குக் கொழுகொம்பாகக் கிடைத்த வர் ஸர். டி. சதாசிவ ஐயர். ஐயரும் யானும் சென்னையிலும் பிற விடங்களிலும் சமரசப் பிரசாரஞ் செய்தோம். அத ஞல் சைவ வைஷ்ணவச் சண்டை, திருநீறு திருமண் சண்டை, வேதாந்த சித்தாந்தச் சண்டை முதலியன ஓரள வில் ஓய்வு பெற்றன.

பிரசாரம்

ஒல்லும் வகை யான் சன்மார்க்கப் பிரசாரம் செய்து வருகிறேன். 'நவசக்தி' வாயிலாகவும் என்னால் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. கட்டுரைகள் பல வரையப்பட்டன. சன் மார்க்க சங்க அமைப்பைச் சுருங்கிய முறையிலாதல் வெளி யிடல் வேண்டுமென்று கருதினேன்; ஒரு தீபாவலி வாரத் தில் (5-11-1926) அக்கருத்தை ஒருவாறு நிறைவேற்றி னேன். சன்மார்க்கக் கட்டுரைகள் சிலவும், சங்க அமைப்பு முறையும் 'தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத்திரட்டு' என்னும் நூலில் வெளிவந்துள்ளன.

மயூர மென்னும் மாயவரத்திலும் (17-5-1927), வட லூரிலும் (26-1-1929) சன்மார்க்க மகாநாடுகள் என் தலைமையில் கூடின. முன்னையதன் தலைமையுரையைக் கொண்டது 'சமரச தீபம்' என்னும் நூல்; பின்னையதன் தலைமையுரையாலாகியது 'இராமலிங்க சுவாமிகள் திரு வுள்ளம்' என்னும் நூல். 'சமரச தீப'த்தின் முகவுரை யில் முதல் மகாநாட்டின் வரலாறும் பிறவும் சுருங்கச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சங்கங்கள்

சன்மார்க்க சங்கங்கள் நாளுக்குநாள் பெருகியே வருகின்றன. பல சங்கங்களின் ஆண்டுவிழாக்கள் என் தலைமையிலே நடைபெறுதல் வழக்கமாகிவிட்டது. சன்மார்க்க சங்கங்கள் தொகையில் பெருகுவதால் என்ன பயன்? வெறுந் தொகைப் பெருக்கத்தால் பெரும் பயன் விளையாது. பாராயணமும், ஏழைகட்கு அன்னமிடலும்மட்டும் சன்மார்க்கம் ஆகா. ஏழ்மையை ஒழிக்க முயலல் வேண்டும். இது சன்மார்க்கத்தின் அடிப்படை. இதை யான் கூட்டங்களில் வலியுறுத்தி வருகிறேன்.

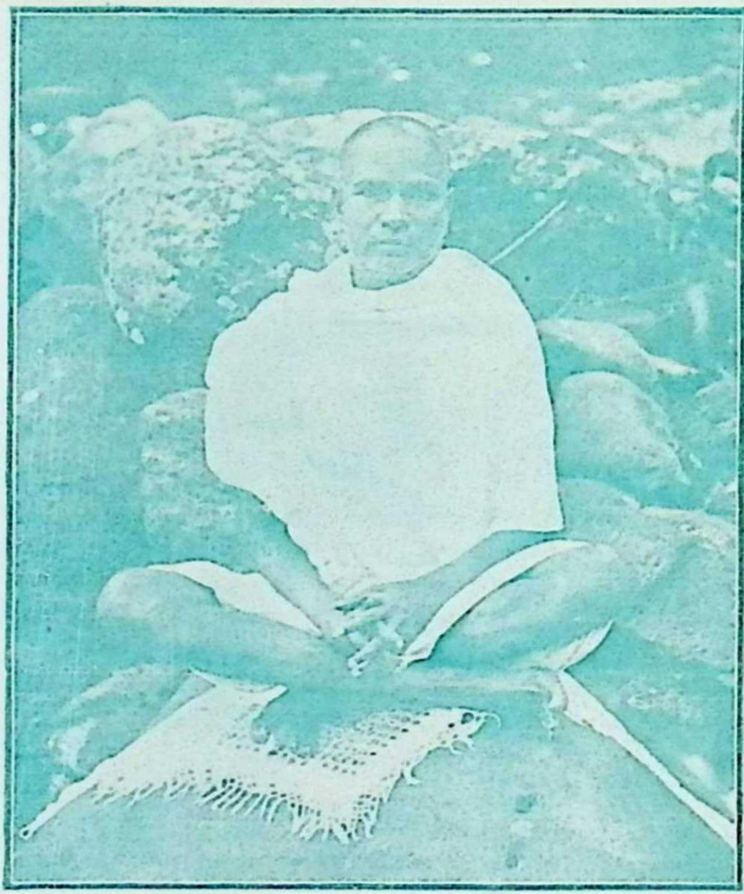
நூல்

சன்மார்க்க மணங் கமழும் முறையிலேயே யான் நூல்கள் எழுதுவது வழக்கம். ஏறக்குறைய என் நூல்களிலெல்லாம் சன்மார்க்கம் விரவியே நிற்கும். எம்மூலையிலாவது சன்மார்க்க விளக்கை ஏற்றி வைப்பேன். சன்மார்க்கத்தைப் பற்றிச் சிறப்பு முறையில் இரண்டு நூல்கள் இயற்றியுள்ளேன். ஒன்று 'சமரச சன்மார்க்க போதம்'; மற்றொன்று 'சமரச சன்மார்க்கத் திறவு'.

சத்தும் மார்க்கமும்

சத் - கடவுள்; மார்க்கம் - இயற்கை (உலகு). கடவுளையும் இயற்கையையுஞ் சேரக் கொள்வது சன்மார்க்கம். ஒன்றைவிடுத்து ஒன்றைக் கொள்வது தவறு. அது நல்வாழ்க்கையுமாகாது. இயற்கை வாயிலாகவே கடவுளை உணர்தல் வேண்டும். கடவுளை உணர்த்துங் கருவி இயற்கை. அத்தகைய இயற்கையை வெறுப்பதும் துறப்பதும் அறியாமை.

பண்டை மூதறிஞர் கடவுளையும் இயற்கையையும் பொருளாக் கருதி, இரண்டையும் ஒருசேரக்கொண்டு, சன்மார்க்க வாழ்க்கை நடாத்தினர். அதனால் அவர் காலத்தில் சிறந்த கலைகள் பிறந்தன.

1936

இடை நாளில் சத்தையும் இயற்கையையும் ஒருசேரக் கருதுங் கொள்கை குலைந்தது. அதனால் சன்மார்க்கம் பலவாறு சிதறுண்டது. சத்தைப்பற்றிய தனி நூல்களும், மார்க்கத்தைப் பற்றிய தனி நூல்களும் வெளி வரலாயின.

தனித்த இறையைப்பற்றி எப்படி நூல் எழுதல்கூடும்? தனித்த இறைநிலை எல்லாவற்றையுங் கடந்தது; வாக்கு மனத்துக்கு எட்டாதது. அதை எப்படி நினைத்தல் கூடும்? நினைத்தற்கே அரிதாயுள்ள ஒன்று எவ்வாறு எழுத்தில் அடங்கும்? அதை நினைத்தல் என்பதும் எழுதுதல் என்பதும் வெறும் போலியேயாகும். போலியால் மெய்ம்மை குன்றியது; பொதுமை அறம் வீழ்ந்தது; மன்பதையின் நல்வாழ்க்கைக்குக் கேடு விளைந்தது.

சமதர்மம்

இயற்கை உலகில் பொருள் நிலையில் பொதுமை கண்டால் மன்பதை நிறைவெய்துமென்ற எண்ணங்கள் ஆங்காங்குள்ள சிற்சில அறிஞரிடைப் பிறந்தன. அவ்வெண்ணங்கள் பற்பல இடங்களில் தனித்தனியே சமதர்ம இயக்கங்களாகப் பரிணமித்தன. காரல் மார்க்ஸ் அவைகளையெல்லாம் திரட்டி ஒழுங்குபடுத்தி விஞ்ஞான முறையில் அவைகட்கு ஒரு நல்லுருவம் தந்தனர். அதுவே இப்பொழுது 'சமதர்மம்' என்று வழங்கி வருகிறது. மார்க்ஸ் கண்ட சமதர்மம் நிரம்பியதன்று. அதில் ஒரு சிறு குறையுண்டு. அஃது எது? அது சத்தெனும் செம்பொருளின்மை. மார்க்ஸ் சமதர்மத்தில் சத்துஞ் சேர்ந்தால் அது சன்மார்க்கமாகும். இதுபற்றி முன்னருங் கூறியுள்ளேன்.

முயற்சி

இக்கால உலகம் (சத் என்னும்) கடவுளையும் (மார்க்கம் என்னும்) இயற்கையையும் ஒருசேரக்கொண்ட சன்மார்க்கத்தை விரும்புகிறது. அவ்விருப்பம் சீர்திருத்த நாட்டத்தை எழுப்பியுள்ளது. சீர்திருத்தத்தில் தலைப்

பட்ட யான் முன்னோர் கருத்துக்களைத் தழுவி, என் கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி அநுபவம் முதலியவற்றைக் கொண்டும், ஆண்டவன் அருளை முன்னிட்டும், காலதேச வர்த்தமானத்துக்கு ஏற்ற முறையில் அக்கருத்துக்களை ஒழுங்குசெய்ய முயன்றேன். அம்முயற்சி, 'சமரச சன்மார்க்க போதமாக'வும் 'சமரச சன்மார்க்கத் திற'வாகவும் விளைந்தது.

பிறவி

கடவுளின் இரண்டு நிலைகளில் எல்லாவற்றையும் கடந்த அதன் நிலைமீது என் கருத்துச் செல்வதில்லை; எல்லாவற்றிலுங் கலந்த அதன் நிலைமீதே என் கருத்துச் செல்கிறது. கடந்த நிலையைக் கூட்டவல்லது கலந்த நிலை என்பது எனக்குத் தெரிகிறது. அக்கடந்ததை யான் விழைகின்றேனில்லை. ஏன்? அந்நிலை பிறவி வேரை அறுப்பது. பிறவி வேர் அறுந்தால் தொண்டுக்கு இடமில்லாமற் போகும். எனக்குத் தொண்டு - சன்மார்க்கத் தொண்டு - தேவை. அதற்கென்று பல பிறவி எடுத்தாலும் எனது வேட்கை தணியாது. ஆதலின் யான் கடவுள் எல்லாவற்றிலுங் கலந்த சன்மார்க்கத்தைப் பேசியும் வருகிறேன்; எழுதியும் வருகிறேன்.

பழந் தமிழ்நாடு

பழந்தமிழ் நாட்டில் சன்மார்க்கம் உண்டா என்று சிலர் என்னைக் கேட்பர். அக்கேள்விக்கு 'உண்டு' என்றே யான் அறுதியிட்டுக் கூறுவேன். பழந்தமிழ் நூல்கள் அறிவுறுத்துஞ் சிறப்புப் பொருள்கள் மூன்று. அவை அறம் பொருள் இன்பம் என்பன. அறம் தனித்தும், பொருளிலும் இன்பத்திலுங் கலந்தும் நிற்குந் தன்மையது. அறமாவது பொதுமை. பொதுமையை உளங்கொண்டது சன்மார்க்கம். புறநானூற்றிலே பூங்குன்றனார் என்ற புலவர், 'யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்' என்று அருளியுள்ளனர். அப்பொதுமை அறமொழியில் சன்மார்க்கம் உறைதல் கண்கூடு.

இன்னோரன்னவற்றை யான் எடுத்துக் காட்டுவதுடன் சன் மார்க்கத்தைத் திருவள்ளுவர் 'நல்லாறு' என்றதையும், திருஞானசம்பந்தர் 'திருநெறி' என்றதையும் யான் விளக் கிக் காட்டுவதுண்டு.

பழந்தமிழர் வழிவழி வந்த திருமூலர் சன்மார்க்கத் தைச் சன்மார்க்கமென்றே அருளினர். *சிதம்பர சுவாமிகள் 'அவிரோத உந்தியார்' முதலிய நூல்களின் விரிவுரைக்கண் சன்மார்க்கப் பாடல்களை எடுத்தாண்டுள்ளனர். தாயு மானுர் திருப்பாட்டில் சன்மார்க்கம் கலங்கரை விளக்க மெனக் காட்சியளிக்கிறது. இராமலிங்க சுவாமிகளின் தமிழ்க்காவில் சன்மார்க்க மலர்ச் செறிவன்றி வேறென்ன இருக்கின்றன? இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டிச் சன்மார்க்கம் தமிழ் நாட்டுக்குப் புதியதன்று என்று ஒல் லும்வகை விளக்குவன்.

விஞ்ஞானம்

மேல்நாட்டிலும் முன்னுளில் சோக்ரதர் போன்ற சன் மார்க்கர் ஒரு சிலர் பிறந்தனர். பின்னுளில் சுவீடன்பார்க், தால்ஸ்தாய், ஒலிவர் லாட்ஜ், ரோமன் ரொலாண்ட், இன்ஸ்டன் முதலியோர் தோன்றினர்.

ஒலிவர் லாட்ஜ், சடம் சித்தை விடுத்துத் தனித்து நிற்ப தில்லை என்றும், இரண்டுஞ் சேர்ந்த ஒன்றே உலகம் என் றும் சன்மார்க்கத்தை விளக்கிச் சென்றூர். அவர்தம் அறி வுறுத்தலால் விஞ்ஞான உலகமும் சன்மார்க்கக் கண்பெற்று வருகிறது. அரசுகள் சண்டைக்கென்று விஞ்ஞான உல கைப் பயன்படுத்துகின்றன. சமதர்ம ஆட்சி உலகில் பெருகி ஞல் விஞ்ஞானம் சன்மார்க்க ஆக்கத்துக்குப் பயன்படும்.

---

*எய்த எளிதாம் இறையருள் இல்லையேல்
எய்த அரிதா மியாவர்க்கும் - மெய்தெளிந்தால்
எம்மார்க்கத் தோடும் இகலற் றிருக்குமதே
சன்மார்க்கம் ஆகுநெறி தான். —அமுதச்சாரம்

எண்ணம்

உலகம், சாதி மதம் மொழி நிறம் நாடு முதலிய வேற்றுமைகளில் கருத்திருத்திச் சகோதர நேயமிழந்து இடர்ப்படுகிறது. இவ்விடரைப் போக்கவல்லது சன்மார்க்கமொன்றே. சன்மார்க்கம் சாதி மதம் மொழி நிறம் நாடு முதலிய வேற்றுமைகளைக் கடந்து உலக சகோதர நேயத்தை வளர்ப்பது. அம்மார்க்கம் யாண்டும் பரவவேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. யான் தமிழுலக அளவில் தொண்டு செய்கிறேன். என் எண்ணமோ மற்ற உலக முழுவதும் பரவி நிற்கிறது. என்றுதல் என் எண்ணம் ஈடேறுமற் போகாது.

வெறி

விடுதலைக்கு அரசியல் இயக்கம், தொழில் இயக்கம் முதலியவற்றில் சேர்ந்து உழைத்தேன். அவ்வுழைப்பால் யான் கண்டதென்னை ? விடுதலைக்குத் தடையாயிருப்பன சாதி வெறி, மதவெறி, மொழி வெறி, நிற வெறி, நாட்டு வெறி, சாம்ராஜ்ய வெறி முதலியன என்று கண்டேன். உழைப்பும் அநுபவமும் சன்மார்க்க இயக்கத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்த்தின. சன்மார்க்க இயக்கத்தில் அரசியலும், தொழிலியலும், இன்ன பிறவும் அடங்கும்.

வழிபாடு

சமய உணர்வுடன் யான் நின்றேனில்லை ; வழிபாடும் நிகழ்த்தி வந்தேன். துள்ளத்தில் எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் கண்ணன் கோயில் ஒன்றுண்டு. 'சாமி' 'சாமி' என்று அக்கோயிலைச் சிலர் சூழ்வர். யானும் வேடிக்கை பார்த்து நிற்பேன். சிற்சில சமயம் அங்கே பொங்கல் கொடுக்கப்படும். சில வேளைகளில் பொங்கல் எங்கள் வீட்டுக்கே அனுப்பப்படும். கண்ணன் கோயில் எனக்குப் பொங்கலாகத் தோன்றிற்று. இராயப்பேட்டை நண்ணிய பின்னர் சுந்தரேசர் கோயிலுக்குச் செல்வேன் ; பஜனை கூடங்கட்

குஞ் செல்வேன். எல்லாரும் 'அரகரா' என்றும் 'கோவிந்தா' என்றுங் கைகூப்புவர்; யானும் அவ்வாறு முழங்கிக் கைகூப்புவேன்; பிரசாதம்பெற்று வருவேன். நாளடைவில் கோயிலினுள்ளே இருக்கும் உருவம் 'சாமி' என்று தெளிய லானேன். வெஸ்லியன் பள்ளி மாணுக்கனயபோது யான் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் திருமயிலைக் கபாலீச்சுரத்துக் கும், சனிக்கிழமை தோறும் திருவல்லிக்கேணிப் பெரு மாள் கோயிலுக்கும் செல்வதை நியதியாகக் கொண் டேன்; ஞாயிறு வகுப்பு முடிந்ததும் வெஸ்லியன் கோயி லுக்குள்ளும் நுழைவேன். ஆண்டுக்கு ஒருமுறையோ இரு முறையோ பெற்ருேர் திருப்போரூர் நோக்குவர். யானும் அவருடன் போவேன்.

குடும்பப் பழக்கத்தாலும், கதிரைவேற் பிள்ளை, இராசப்ப முதலியார், பாம்பன் சுவாமிகள் முதலியோர் கூட்டுறவாலும் யான் முருகனை வழிபடு தெய்வமாகக் கொண் டேன். அப்பொழுதும் என் மனம் பார்த்தசாரதியை மறப்பதில்லை. காலையில் கண்ணை விழித்ததும் முருகன் உருவமும், பார்த்தசாரதி உருவமும் தொடர்ந்து தோன்றி நிற்கும். அவ்விரண்டையும் நினைந்தே எழுவேன்.

கோயில்

சைவ சமய நூலாராய்ச்சி பெருகப் பெருகக் கோயில் களின் நுட்பங்கள் எனக்கு விளங்கி வந்தன. கோயில்களி லுள்ள உருவங்களெல்லாம் ஓவியங்கள் என்பதும், அவை கள் தத்துவங்களை அறிவிக்கும் ஒருவகை நூல்கள் என்ப தும், அவைகளில் ஆழ்ந்த நுண்ணிய பொருள்கள் செறிந்து கிடக்கின்றன என்பதும், ஒரே பரம்பொருளின் பலதிற இயல்கள் பலதிற ஓவியங்களாக வடிக்கப்பட்டன என்ப தும், இன்ன பிறவும் நன்கு புலனாயின. எல்லாவற்றையுங் கடந்துள்ள கடவுள்நிலை ஓவியத்துக்கு எட்டாதது. அதனல் எல்லாவற்றிலும் அதாவது இயற்கையினூடே கலந்துள்ள

கடவுள் நிலை, தியானத்தின் பொருட்டு ஓவியங்களாக எடுக்கப்படுகிறது. அவ்வோவியங்களில் எதையேனும் ஒன்றை உன்ன உன்ன அது தன் முதலாகிய இயற்கைக் கடவுளின் உறவினை உண்டுபண்ணும். உன்னல்மட்டும் ஆழமுடையதா யிருத்தல்வேண்டும். இதுவும் சிறந்த யோகமாகும்.

அர்ச்சாவதாரம்

ஒருவர் தமக்கினிய ஓவிய உருவில் ஈடுபடுகிறார்; மற்றொருவர் இன்னொன்றில் ஈடுபடுகிறார்; வேறொருவர் பிறிதொன்றில் ஈடுபடுகிறார். எல்லாருடைய அடைவும் ஒன்றேயாகும். பலதிற உருவங்களுடைய பனிக்கட்டிகள் உறைந்தால் ஒரேவித நீர்மயமாதலை நாம் காண்கிறோம். அதேபோலப் பலதிற ஓவிய வழிபாடுகளின் அடைவும் ஒன்றேயாகும். பலதிற ஓவியங்களில் என் மனம் ஈடுபட்டுப் பட்டு முடிவில் ஒன்றையே அடைதலை யான் அநுபவத்தில் உணர்ந்தேன்.

மனம்

புலன்களால் பிணிக்கப்பட்டு உழலும் புறமனம் எல்லாக் குறும்புகட்கும் அடிப்படை. அம்மனம் பிணிப்பினின்றும் அறுந்து வீழ்ந்தாலன்றி மனிதனிடத்துள்ள விலங்கியல்பு மாறாது. கொடிய புறமனம் புலன்களின் பிணிப்பினின்றும் அறுந்து வீழ்ந்து ஒடுங்குதற்கு உருவ வழிபாடு தேவையாகிறது. உருவற்ற ஒன்றை மனம் நினைத்தல் இயலாது. மனிதனிடத்துள்ள விலங்கியல்பைப் போக்கவல்ல உருவ வழிபாட்டைக் கண்ட முன்னோர் கூர்த்த மதியை யான் வியந்து வியந்து பாராட்டுவதுண்டு. உருவத் திறத்தைப்பற்றியும், அதன் வழிபாட்டைப்பற்றியும், அதனால் விளையும் நலங்களைப்பற்றியும், மனநிலைகளைப்பற்றியும் 'உள்ளொளி' என்னும் நூலில் ஒல்லும்வகை விளக்கியுள்

ளேன். அவைகளையொட்டிய எனது வாழ்க்கைக் குறிப்புக் கள் சிலவற்றையும் அந்நூற்கண் பார்க்கலாம்.

ஆடம்பரம்

கோயில்களிலுள்ள நல்லோவிய உருவங்களின் பொருள் செறிந்த கூறுகளை மறைக்கும் முறையில் அவைகட்கு அணிகளும் ஆரங்களும் பிறவும் புனையப்படுதலும், பொரு ளற்ற அர்ச்சனைகள் செய்யப்படுதலும், வேறு பொல்லாக் காட்சிகளும் எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. அவைகள் வழிபாட் டுக்கும் ஊறு விளைத்து வருகின்றன. கோயில் சீர்திருத்தங் குறித்து யான் பேசிய பேச்சுக்கள் பல; எழுதிய எழுத்துக் கள் பல. அப்பேச்சும் எழுத்தும் பௌராணிக சைவர் சிலரது சினத்துக்கு என்னை ஆளாக்கின. நண்பருடன் கோயிலுக்குப் போகும் நெருக்குச் சிற்சில சமயம் நேரும். அச்சமயங்களில் யான் மிக விரைந்து கோயிலை வலம் வந்து ஓரிடத்தில் அமர்ந்து நண்பரின் வருகையை எதிர்நோக்கி யிருப்பன். ஆடம்பரமற்ற ஏழைக் கோயில்கள் என் உள் ளங் கொள்ளும்.

இயற்கை

பழைய கோயில்களில் பெரும்பான்மையன இயற்கை வளஞ் செறிந்த இடங்களிலேயே அமைந்துள்ளன. அவை கட்குச் செல்வேன். என் பொழுது ஓவிய வழிபாட்டில் சிறிதே கழியும்; பெரிதும் ஓவிய முதலாகவுள்ள இயற்கை வழிபாட்டில் கழியும். யான் அடிக்கடி திருப்போரூர் நோக் குவேன். ஓவிய முருகனைக் கண்டு தொழுது ஆங்குள்ள சிறு குன்றில் இவர்ந்து அமர்வேன். ஒரு பக்கம் கடலும், மற்றொரு பக்கம் காடும், இன்னொரு பக்கம் ஏரிகளும், வேறொரு பக்கம் வயல்களும் காட்சியளிக்கும். காலையில் எழும் செஞ்ஞாயிற்றிலும், மாலையில் அமரும் செஞ்ஞாயிற் றிலும் என் மனம் மூழ்கும். இரவில் நீலவானத்தை உழுது

செல்லும் திங்களிலும் என் அகம் படியும். பறவைகளின் இனிய குரலிலும் ஆநிரைகளின் அசைந்த நடையிலும் என் நெஞ்சம் திளைக்கும். திடீரென மயில்கள்போந்து நடம் புரியும். அதிலும் என் உள்ளம் ஒன்றும். இவ்வாறு இயற்கை முருகனை வழிபட்டுத் திரும்புவேன். குற்றாலம் முதலிய இடங்களில் என் சிந்தை இயற்கை இனிமையில் தோய்ந்து சாந்தமுறும். இயற்கை வழிபாட்டால் யான் பெற்ற இன்பத்தை 'முருகன் அல்லது அழகு', 'தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்' முதலிய உரைச்செய்யுள் நூல்களிலும், 'முருகன் அருள்வேட்டல்', 'திருமால் அருள் வேட்டல்', 'நாட்டுப் பாடல்', 'பொதுமை வேட்டல்' முதலிய பாச்செய்யுள் நூல்களிலும் பெய்துள்ளேன்.

உயிர்

ஓவிய வழிபாடு இயற்கை வழிபாட்டில் நாட்டஞ் செலுத்தியது; இயற்கை வழிபாடோ உயிர் வழிபாட்டை உணர்த்தியது. உயிர் வழிபாட்டை யான் பலவாறு செய்துள்ளேன். இல்வாழ்க்கையில் அவ்வழிபாடு கால்கொள்வதை யான் அறிந்தேன். தொழிலாளரிடைத் தொண்டு செய்யும் பேறு இப்பிறவியில் எனக்கு வாய்த்தது. என் வாழ்வில் நிகழ்ந்த பெரிய வழிபாடு அதுவே.

பாட்டு

இறைவனுக்குக் கோயில் எது? என் வாழ்க்கை என்ன தெரிவித்தது? இறைவனுக்கு ஓவியங் கோயில் - இயற்கை கோயில் - உயிர் கோயில் - எல்லாங் கோயில் - என்று என் வாழ்க்கை படிப்படியே தெரிவித்தது. இக்கோயில்களெல்லாவற்றையும் ஒரு தனிக் கோயிலில் காண என் வாழ்க்கை இடந் தந்தது. அக்கோயில் எது? அது பாட்டுக் கோயில். எல்லாக் கோயில்களையும் பாட்டுக் கோயிலாக்கிய பெருமை கலைஞருடையது. எனக்கு

ஓவியமும் பாட்டு ; இயற்கையும் பாட்டு ; உயிரும் பாட்டு ; எல்லாமுடைய இறையும் பாட்டே. ஞானசம்பந்தர் ஷெல்லி முதலியோர் அமைத்த பாட்டுக் கோயில்களிலும் என் வழிபாடு நிகழ்வதுண்டு.

நாமரூபம்

பலதிற வழிபாடு மிக மிகப் படிப்படியே தியானங் கூடும். அமைதியான இடத்தில் கூடும் தியான முதிர்ச்சியில் நாமரூபங்கள் மறைதல் தொடங்கும். நாமரூபங்கள் மறைய மறைய அவை ஒலியாய் ஓசையாகும்; அதாவது நாத மாகும். 'ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே' என்னும் *ஆன்றோர் மொழியின் உண்மை விளங்கும். நாதத்தின் திண்மையாகப் பருத்துள்ள நாமரூபங்கள் அந்தோ! எத்துணைப் போராட்டங்களை விளைக்கின்றன? சாதிமதச் சண்டைகள் எத்தனை! நாடு நிற மொழிச் சண்டைகள் எத்தனை! மற்ற மற்றச் சண்டைகள் எத்தனை! நாம ரூபங்கள் ஒடுங்கி நாதமாகும்போது அங்கே சாதிமத முண்டோ? நாடு நிறமொழிகளுண்டோ? மற்ற மற்ற வேற்றுமைகளுண்டோ? நாமரூபங்களாகிய சாதி மதம் மொழி நிறம் நாடு முதலியவெல்லாம் ஒன்றன் பரிணாமம் என்னும் உணர்வு தோன்றினால் பூசலுக்கு இடம் உண்டாகுமோ? இவ்வுணர்வுக்கு வழிபாடு தேவை. ஒருமை வழிபாட்டுக்குச் சமரச சன்மார்க்கந் தேவை. சமரச சன்மார்க்க ஆக்கத்துக்குச் சமதர்ம ஆட்சி தேவை. இவ்வாறு என் வாழ்க்கையில் யான் பெற்ற அடைவு மற்றவர்க்குச் சொல்லச் செய்கிறது.

நாதம்

நாதத்துக்குமேல் யான் கருத்தைச் செலுத்துவதில்லை. அது கருத்துக்கும் எட்டாதது. அதனுடன் கலந்தால்

* அப்பர்

பிரிந்துவரல் இயலாதாம். *'கலந்த பின் பிரிவதில்லை' என்பது சான்றோர் மொழி. தொண்டுக்குப் பிறவி தாங்குதல் வேண்டுமென்று எண்ணும் நெஞ்சம் உடையவன் யான். கலந்த பின் பிரியாத நிலை எனக்கு எற்றுக்கு ? அந்நிலையின் இருப்பில் எனக்கு ஐயப்பாடு கிடையாது.

பாடல்

கல்வி யறிவால் மட்டும் யான் சமரச சன்மார்க்க உணர்ச்சியைப் பெற்றேனில்லை; வழிபாட்டாலும் அவ்வுணர்ச்சியைப் பெற்றேன். உணர்ச்சி வேட்கையாகியது. அவ்வேட்கை என்னை,

†மண்ணெல்லாஞ் சன்மார்க்க மலராட்சி வேண்டும்
மார்க்கமெலாஞ் சன்மார்க்க மணங்கமழல் வேண்டும்
கண்ணெல்லாஞ் சன்மார்க்கக் காட்சியுறல் வேண்டும்
காதெல்லாஞ் சன்மார்க்கக் கேள்விநுழை வேண்டும்
பெண்ணெல்லாஞ் சன்மார்க்கப் பிள்ளைபெறல் வேண்டும்
பேச்செல்லாஞ் சன்மார்க்கப் பேச்சாதல் வேண்டும்
பண்ணெல்லாஞ் சன்மார்க்கப் பாட்டிலெழல் வேண்டும்
பரம்பொருளே சன்மார்க்கப் பணிசெயவேண் டுவனே.

என்று பிதற்றச் செய்தது. என்னுள் நிலவும் சமரசம்,

†உலகினில் துன்பம் நீங்க உண்டனை நஞ்சை, அன்பே
சிலுவையில் நின்று செந்நீர் சிந்தினை, அரசை நீத்து
விலகினை, மாடு மேய்க்க விரும்பினை, அடியும் தாங்கி
இலகினை, சமர சத்தை எண்ணினால் துயரம் போமே.

†புல்லாங்குழலில் இசைமுழக்கிப் போதிநிழலில் தவங்கிடந்து
கால்லா லடியில் பேசாது கல்லாம் மலையில் மறைபேசி
எல்லா ருங்கொள் சமரசசன் மார்க்க மிசைத்தே உரிமையளி
செல்வா சிறியர் பிழைபொறுக்குந் தேவா வாழி அருள்வாழி.

முதலிய பாக்களாகப் பொங்கியது.

---

* அப்பர். †பொதுமை வேட்டல்.

பயன்

சமரச சன்மார்க்க உணர்வாலும் வழிபாட்டாலும் யான் அடைந்த பயன் என்ன? விடுபேறு? வீடுபேற்றில் என் நாட்டம் செல்வதில்லை. பின்னை யான் அடைந்த தென்னை? தொண்டுசெய்யும் பேற்றை அடைந்தேன். சமரச சன்மார்க்கம் படிப்படியே 'யான்' என்னும் ஆணவத்தை - தலைமை அரக்கனை - சாய்த்துச் சாய்த்து என்னை ஓரளவில் தொண்டனாக்கியது. தொண்டே எனது அந்தணச் செல்வம்.

சன்மார்க்கத்தைப் பற்றி அரசியலிலும், தொழிலியக் கத்திலுஞ் சில கூறியுள்ளேன். பின்னுஞ் சில கூறுவன்.

சமயத்தவர்

என் வாழ்க்கை பலதிறச் சமயத்தவர் கூட்டுறவைப் பெற்றது. அவருள் சில கெழுதகையரை முன்னர் நினை வூட்டிக்கொண்டேன்; இங்கே சிலரை நினைவூட்டிக் கொள் கிறேன்.

காக்ஸ்

கிறிஸ்துவ நண்பர் சிலரைப்பற்றி மேலே சொல்லி விட்டேன். இங்கே எனக்கினிய காக்ஸ் துரை நினைவு எழுகிறது.

யான் பள்ளியில் படித்தபோது பிரின்ஸிபாலாகப் பலர் மாறிமாறி வருவர். அவருள் ஒருவர் ரெவரெண்ட் ஜி. ஜி. காக்ஸ் என்பவர். காக்ஸ் வைஸ் பிரின்ஸிபாலாக இருந்தபோதே அவருடன் நெருங்கிப் பேசும் வாய்ப்பை எனக்கு ஞாயிறு வகுப்புக் கூட்டியது. ஞாயிறு வகுப்பில் காக்ஸ் துரை கிறிஸ்துவின் எளிமையைப்பற்றி அறி வுறுத்துவர்; மலையில் கிறிஸ்து பெருமான் செய்த ஜெபத் தில் எல்லாம் உண்டு என்று அடிக்கடி சொல்வர். அவர் அன்புக்கு யான் எளிமையானேன். அவர் எனக்கு நல்ல பேனா பென்ஸல் கொடுப்பர்.

யான் நான்காம் பார மாணுக்கனுயிருந்தபோது ஒருநாள் கல்லூரியின் ஒரு மூலையில் அமர்ந்து 'ரெயினுல்டஸ்' நாவல்களுள் ஒன்றை ஊன்றிப் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அன்பார்ந்த காக்ஸ் துரை பின்னே வந்து நின்று, 'என்ன படிக்கிருய்' என்று கேட்டார். புத்தகத்தை நீட்டினேன். 'நாவலில் எனக்கு விருப்புக் கிடையாது' என்ருர். அவர்தந் திருவாக்கு, வெறுங் களிக்கதை உலகுக்கு என் வாழ்க்கையை இரையாக்காமல் காத்து வந்தது போலும்! காக்ஸ் துரையின் கூற்று அந்நாளில் எனக்கு நன்கு விளங்கவில்லை; பின்னே ஒருவாறு விளங்கியது.

நாவலில் புறமனம் ஈடுபடும். ஈடுண்ட அம்மனம் புலன்களின் தொடக்கினின்றும் விடுதலை யடைவதாகாது. விடுதலைக்கு ஆழ்ந்த பொருள்களைக்கொண்ட அரிய நூல் களில் நெஞ்சம் படிதல் வேண்டும். அப்படிவு, புறமனத் தைப் புலன்களின் தொடக்கினின்றும் விடுவித்து அக மனத்தை விளங்கச் செய்யும். ஒழுக்கம் கால்கொள்ளுமிடம் அகமனமே. இந்நுட்பம் உணர்ந்தே சான்ருேர் காவிய ஓவியங்களைத் தந்தனர்போலும். இங்கே விரிவுரை வேண் டுவதில்லை.

வாசுதேவாச்சாரியார்

இக்காலத் தமிழ் நாடு பெற்ற பெரியவருள் வாசுதே வாச்சாரியாரும் ஒருவர். அவர் வாழ்க்கைக்கோர் இலக்கி யம்; ஒழுக்கத்துக்கோர் உறையுள்; கடமைக்கோர் வைப்பு. வாசுதேவாச்சாரியார் வைஷ்ணவர். வைஷ்ணவத்தின் உட் கிடக்கை என்னை? கைங்கர்யம். ஆச்சாரியாரின் உள்ளங் கைங்கர்யம்; உரை கைங்கர்யம்; செயல் கைங்கர்யம். அவரது வாழ்க்கையே கைங்கர்யம்.

ஆச்சாரியார் ஏறக்குறைய நாற்பதாண்டு வெஸ்லி கல் லூரியில் தலைமையாசிரியராகவும் பேராசிரியராகவும் தொண்டாற்றியவர். வெஸ்லி உயிருக்கு வாசுதேவர்

உடலாக நின்று அரண் செய்தார் என்று கூறல் மிகையாகாது. அவர் இப்பொழுதும் தள்ளாத வயதில் தியாகராய நகரிலுள்ள இராமகிருஷ்ணர் பாடசாலைகளின் மேற்பார்வையாளராக இருந்து வருதல் குறிக்கத்தக்கது.

அந்நாளில் தலைமை ஆசிரியர் வாசுதேவாச்சாரியரால் ஆங்கில இலக்கணமும் விஞ்ஞானமும் நான்காம் ஐந்தாம் ஆரும் பாரங்கட்கும் போதிக்கப்படும். யான் மூன்ருண்டு ஆச்சாரியார் போதனையைக்கேட்ட மாணக்கன். இப்பொழுதும் சிற்சிலபோது அவர் நினைவு திங்கட்கிழமை விடியற்காலையில் தோன்றுகிறது.

யான் வெஸ்லி கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியனுதற்கு உதவி புரிந்தவருள் வாசுதேவரும் ஒருவர். அப்பதவியை விடுத்துத் தேசத் தொண்டில் யான் புகுந்த போதும் அவர்தம் ஆசி எனக்குத் துணை நின்றது. இந்நாளிலும் என்னிடத்திருந்து தகுதித்தாள் பெற்றுச் செல்வோர்மீது அவர் கருத்துப் படியாமலில்லை.

கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரியார் மணிவிழாவுக்குச் சச்சிதானந்தம்பிள்ளையும் யானும் சென்ருேம். விழா மண்டபத்தில் ஒரு பீடத்தமர்ந்திருந்த சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் என்னைக்கூப்பிட்டார். அச்சமயத்தில் சச்சிதானந்தம் வாசுதேவாச்சாரியர் இருப்பிடத்தைக் கண்ணுற்காட்டினர். யான் எங்கே போனேன்? எங்களுடைய ஆசிரியப் பெருந்தகையார் வாசுதேவ முனிவரிடமே போனேன்.

எனது மணிவிழா தியாகராய நகர் இராமகிருஷ்ணர் பள்ளிப் பெரிய மண்டபத்தில் 'தமிழ்ப் பண்ணை'ச் சார்பில் நடைபெற்றபோதும் வாசுதேவ முனிவர் ஆசி எனக்குக் கிடைத்தது.

வாசுதேவரிடத்திலே பயின்ற பாடங்கள் பல. அவைகளுள் வழிகாட்டும் வான்பொருளாயிருப்பன நேர்மையும்

ஒழுங்கும் கடமையுமாகும். இவை திரண்ட ஒன்றே கைங்கர்யம்.

பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார்

அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார் சைவப் பெரும்புலவர் ; சித்தாந்த சரபம் ; பெயருக்கேற்ற வடிவமுங் கோலமும் உடையவர் ; மணிவிழாவுக்குப் பின்னர் யதிந்திரரானவர். அவர் நெஞ்சம் பளிங்கு. மாசுகள் அதைக் கறைப்படுத்துவதில்லை. பொருட்பேய் அவரை அலைத்ததில்லை. அப்பெரியார் ஒரு சிவஞானிபோல உலகில் வாழ்ந்தார்.

அஷ்டாவதானம் முதலியாரிடம் படித்தவர் தொகை அதிகம். எவர்க்கும் எளிமையாவது முதலியார் இயல்பு. அவர் காலத்தில் அவரது சாற்றுகவி பெறாத நன்னூல்களைக் காண்டல் அரிது. தாயுமானுர்க்குப் பூவை முதலியார் வரைந்த விரிவுரை அவருடைய சித்தாந்தப் புலமைக்குச் சான்று கூறும்.

கதிரைவேற் பிள்ளை காலத்தில் அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாருடன் யான் நெருங்கிப் பழகினேனில்லை ; பின்னரே நெருங்கிப் பழகினேன். முதலியார் ஒரு 'குழந்தை' என்பது எனக்குப் புலனாயிற்று.

பெத்துநாயக்கன்பேட்டை நோக்கும்போதெல்லாம், யான் பெரிதும் பூவை முதலியார் நிலையம் போந்தே திரும்புவேன். அவர் பெண்மணிகட்குப் பாடஞ் சொல்லுங்கால், யான் போவேனானால், நடையிலேயே அவரை எட்டிப் பார்த்து ஒதுங்குவேன். முதலியார் எழுந்து ஓடிவருவார் ; கையைப்பற்றி ஈர்த்துச் செல்வார். 'மேடையில் சிங்க ஏறு போல் கர்ச்சிக்கின்றீரே; இங்கே ஏன் நாணம்? நாணத்தை உதறுக' என்று சொல்வார். எனது நாணத்தைப் போக்க முயன்றவருள் அஷ்டாவதானம் முதலியாரும் ஒருவர்.

சித்தாந்த சரபம் இடைவேளை உணவு கொள்ளும். எப்படி? அம்மையார் பகல் குழம்புச் சோற்றை உருண்டை

யாக்கி ஐயர் கையில்விடுவர். ஐயர் உண்பர். இதை யான் கேள்வியுற்றதுண்டு. ஒருநாள் யான் இக்காட்சி கண்டு காலைப் பின்னே வைத்தேன். எச்சிற்கையுடன் முதலியார் ஓடிவந்து 'வாரும் வாரும்' என்று அழைத்தார் ; அருகே இருக்கச் செய்தார் ; சாப்பிடச் சொன்னார். 'இவ்வேளையில் யான் ஒன்றும் உண்பதில்லை' என்று கூறினேன். 'யான் இடைவேளையில் பலகாரம் காப்பி சாப்பிடுவதில்லை. யான் பழைய ஆள் ; கைச் சோறு உண்பது வழக்கம்' என்றார்.

காலத்தில் உணவு கொள்வது பூவையார் வழக்கம். சிலவிடங்களில் காலத்தில் விருந்து முடிவதில்லை. முதலியார் விருந்துணவுக்கென்று காத்திரார் ; தாராளமாகச் சமையல் அறைக்குள் புகுவார்; ஆனதை உண்டு மகிழ்வார். இதை யான் இரண்டு இடங்களில் கண்டேன். இவ் வெளிமை பலர்க்குப் பாடமாகும்.

சென்னை அருணசல ஈசுரர் கோயிலில் கலியாணசுந்தர முதலியார் தலைமையில் ஒருநாள் யாழ்ப்பாணம் சுவாமிநாத பண்டிதரும் யானும் பேசினோம். பண்டிதர் தமது பேச்சில் 'சைவத்துக்குச் சாதி உண்டு' என்று வலியுறுத்தினர். என் பேச்சில் 'சைவத்துக்கு இழி பிறவிச் சாதி உண்டு என்பது உறுதிப்பட்டால் யான் சைவத்தைவிட்டு நீங்குவேன். ஆனால் எனது ஆராய்ச்சியில் சைவம் சாதியற்றதென்றே தெரிகிறது. சைவம் அன்பு வண்ணம். அன்புக்குச் சாதி ஏது?' என்ற கருத்தை வெளியிட்டேன். முடிவுரையில் சித்தாந்த சரபம் சில கூறி, " யான் தென்னாட்டு மடங்களில் நன்கு பழகினவன் ; எத்தனையோ சொற்பொழிவுகள் மடங்களில் நிகழ்த்தினவன் ; எனக்குக் காவியளிக்க ஒரு பெரிய சைவ மடாதிபதியைக் கேட்டேன். அவர் மறுத்தார். 'கயிலாயக் கதவு தென்னாட்டுச் சைவ வேளாளர்க்கு மட்டும் திறக்குமோ ? மற்றவர்க்குத் திறவாதோ' என்று கடாவித் திரும்பினேன். சாதி மடங்கள் சைவத்துக்குக் கேடுசூழ்ந்து வருகின்றன. சாதிக் கோட்டையை உடைத்தாலன்றிச்

சைவம் வளராது" என்று பேசி, என்னைப் பார்த்து, 'தம்பி, நீர் இளைஞர்; சாதிக் கோட்டையைத் தகர்க்க முயல்க; என் ஆயுள் உள்ள வரை உமது முயற்சிக்குத் துணை நிற்பேன்' என்று எனக்கு ஊக்கமூட்டியது. இத்தகைய ஊக்கம் சரபத்தால் எனக்குப் பலமுறை ஊட்டப்பட்டது.

ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை

ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை சைவ உலகில் பேர்பெற்று விளங்கியவர்; சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் அரைகுறையாக விடுத்துச் சென்ற காஞ்சிப் புராண உரை, திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை உரை முதலியவற்றைத் திறம்பட முற்றுவித்தவர். ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை தலைமையில் யான் பலமுறை பேசியுள்ளேன். எனது சீர்திருத்தம், சமரசம் அவருக்கு வெறுப்பூட்டும். சில சமயம் அவைகளை அவர் மறுத்துங் கூறுவர். பின்னை என் பேச்சில் அவருக்கு வெறுப்புத் தோன்றுதொழிந்தது; விருப்பே தோன்றியது. அவர்க்கு முதுமையில் ஒரு புது விழி முளைத்தது. அவ்விழி கொண்டு அவர் நிகழ்த்திய சைவ சித்தாந்தத் தொண்டு நாட்டில் வேரூன்றினால் சைவ உலகம் நலம் பெறுவதாகும். ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை பெரிய புராணத்துக்குக் கண்டு வந்த விரிவுரை முற்றுப்பெறுதற்குள் தில்லைக் கூத்தன் அவரை எற்றுக்கோ அழைத்தான்?

பானுகவி

பானுகவி என்ற மகாவித்வான் சென்னையில் வாழ்ந்த போது அவர்தம் பேச்சைக் கேட்பதிலும், எழுத்தை நோக்குவதிலும் எனக்கு ஆர்வம் அதிகம். அக்கவி தமது பெயருக்கேற்ற வாழ்வையும் உள்ளத்தையும் உணர்வையும் பெற்றிருந்தார் என்பது எனது கருத்து. சுப்பராய நாயகர் விடுத்துச் சென்ற கந்த புராணத்தின் சில பகுதிக்குப் பானுவால் ஒரு நல்லுரை காணப்பட்டது.

கதிரைவேற்பிள்ளை நிகழ்த்திய வாதப்போர் பலவற்றுக்குப் பக்கத் துணைவராயிருந்தவருள் பானுகவியும் ஒருவர். வடலூர் சபை முதன்முறை கட்டப்பட்டபோது அதன் மீது இடிவிழுந்ததென்ற செய்தியைச் சிந்தாதிரிப்பேட்டையிற் கூடிய வாத சபையில் முதன்முதல் வெளியிட்டவர் பானுகவியே. இடையில் தணிகைப் புராணப் பிரசங்கத்திலே 'வசவாசி' எனும் ஒரு சொல்லைப்பற்றிக் கதிரை வேற்பிள்ளைக்கும் பானு கவிக்கும் வாதம் நடந்தது. அவ்வாதம் பானுவின் மனத்தை மாற்றியது; மருட்பா மறுப்புக்கு மறுப்பு அவரை வரையச் செய்தது.

கதிரைவேற்பிள்ளை மரணமடைந்த செய்தியைச் சிவ சங்கர முதலியாரும் யானும் பானுகவிக்கு அறிவித்தோம். அவர் கண்கலங்கிச் சில பாட்டுக்கள் எழுதிக் கொடுத்தார். அவைகளில் இரண்டு வருமாறு :

ஏருறுநற் கதிரைவேற் பிள்ளை யென்னும்
எழிலுறுபே ருடனிலங்கி யிருந்தோ யென்றுஞ்
சீருறுநற் புலவரெலாம் உள்ளிற் போற்றுந்
திறமுறுத லுளதென்ப தந்தோ இந்நாள்
பேருறுவாழ் வதுநீங்கிக் கைலை யென்னும்
பேருலகி லிறையருளாற் பெயர்ந்தா யேனும்
பாருறுவோ ரழுதிறமே பகரு நின்னைப்
பாரினித் துறவிழையார் பாவ லோரே.

மண்ணழுநீர் தியழுங்கால் வானழுமேழ்
கிரியழுமவ் வானோர் தங்கள்
எண்ணமுமற் றுள்ளனவா மெப்பொருளும்
அழும்புலவ ரிறந்தா லென்னும்
வண்ணவுரைக் கிலக்கியநீ வானவர்கு
ளாமணிபால் வயங்கு நிற்கென்
கண்ணழுத நீருமொரு கடலாகும்
வேனிலதைக் கறுத்த தந்தோ.

இப்பாக்களால் பானுகவியின் உண்மை நிலை எனக்கு விளங்கியது.

பின்னே பானுகவி கல்லாடை புனைந்து, திருவோத்தூரிலே வதிந்து, பல மாணுக்கரைத் தமிழ்ப் புலவராக்கினுர். அவருள் ஒருவர் சைவத் தமிழ் மணி புரிசை முருகேச முதலியார்.

சதாசிவ ஐயர்

பழைய நூல்களில் 'ஜனகர்' இருக்கிருர். " ஜனகரைப் போல வாழ்க்கை நடாத்தல் இயலுமா? அவர் வரலாறு 'புலவரின் புனைந்துரை' " என்று சிலர் ஐயுறுவதுண்டு. ஜனகரைப்போலவும் உலகில் வாழ்தல் கூடும் என்ற உறுதி என் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டது. எப்படி? ஒரு ஜனகரை என் வாழ்க்கை கண்டது. அதனுல் உறுதி ஏற்பட்டது. யான் கண்ட ஜனகர் ஐஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர். ஐயர் ஜனகராதற்கு வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்தவர் மங்களம்மாள் என்ற பெருமாட்டியார்.

இற்றைக்குச் சுமார் முப்பத்துமூன்று ஆண்டுகட்கு முன்னர் சென்னை மெய்கண்டார் சபையின் ஓராண்டு விழா சதாசிவ ஐயர் தலைமையில் நடந்தேறியது. அவ்விழா என் பேச்சுக்கும் இடம் தந்தது. அன்றைய பேச்சு ஐயரையும் என்னையுங் கூட்டுறவுப்படுத்தியது. கூட்டுறவு நட்பாயிற்று. நட்பு என்னை ஐயர் வீட்டுப் பிள்ளைகளில் ஒருவனுக்கிற்று. ஐயர் வீட்டில் யான் காற்றென நுழைவேன்.

ஸர். டி. சதாசிவ ஐயர் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ். உலகியற் கண்கொண்டு அப்பீடத்தை எண்ணினுல் அஃதொரு பெரும் பதவியாகவே தோன்றும். ஐயருக்கு அப்பதவி பெரியதாகத் தோன்றியதில்லை. ' உலகில் எத்தனையோவிதக் கடமைகள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்று ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் பதவியும் ' என்பது ஐயர் கருத்து. மற்ற மனிதரைப் போலத் தாமும் ஒருவர்என்று எண்ணியே ஐஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர் வாழ்ந்து வந்தார்.

சதாசிவ ஐயரும் யானும் கோயிலுக்குப் போவோம். சில இடங்களில் அர்ச்சகரும் மற்றவரும் அங்கங்கே சூழ்ந்துள்ள அன்பரைப் பிடித்துத் தள்ளி ஐயரை வரவேற்பர். அதைக் காணும் ஐயர், 'இறைவன் மாசிலாமணி; யான் மாசுடையவன்; என் மாசினைப் போக்க இங்கே வந்தேன். என்னினும் அன்புடைய பெரியோரைத் தள்ளித் தள்ளி என்னை ஏற்பது தவறு; பாவம். அச்செயல் எனது மாசுடன் அதிக மாசைச் சேர்ப்பதாகும். இவ்வடாத செயல்களைச் செய்யாதேயுங்கள்' என்று எச்சரிக்கை செய்வர். இவ்வெச்சரிக்கையை யான் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன்.

சதாசிவ ஐயர் வாழ்க்கை அவர் இல்லத்தளவில் கட்டுப்பட்டு நின்றதில்லை. அது சமூகத்தில்சென்றது; நாட்டிலுஞ் சென்றது. தொண்டர்கட்கு வீடு ஒரு குடும்பம்; சமூகம் ஒரு குடும்பம்; நாடும் ஒரு குடும்பம்.

அறிஞர் ஐயர் தியோசாபிகல் சங்கத்தில் சேர்ந்தவர். அச்சங்கம் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதாது; அதற்குத் தீண்டாமையே தெரியாது. ஐயர் வாழ்க்கையும் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வையோ, தீண்டாமையையோ, இன்னபிறவற்றையோ அறியாது. தியோசாபிகல் சங்க ஆண்டு விழா முடிந்ததும் ஐயரால் பொதுமை விருந்தொன்று நடத்தப்படும். எல்லார்க்கும் ஒரேவித வழிபாடு நடக்கும். அவ்வழிபாட்டில் எனக்குங் கலப்புண்டு. சிதம்பரம் சகஜானந்தரை நந்தனார் பள்ளி வாயிலாக நாடறியச் செய்தது ஐயரின் அன்பேயாகும்.

மதுராந்தகப் புகைவண்டி நிலையத்தின் அருகே ஓர் ஈசுரன் கோயில் இருக்கிறது. ஒருபோது கட்டையாம்பந்தல் சபாபதி முதலியார் அக்கோயில் தருமகர்த்தராக இருந்தார். அவர், திருவிழாவில் சதாசிவ ஐயர் தலைமையிலே சச்சிதானந்தம் பிள்ளையின் சொற்பொழிவும், என் வாய்த்தொண்டும் நிகழ்தல் வேண்டுமென்று விரும்பினர். அவர் விருப்பத்துக்கு நாங்கள் மூவரும் இணங்கினோம். சச்சிதா

னந்தமும் யானும் முன்னரே மதுராந்தகம் சேர்ந்தோம்; ஐயர் வருகையை எதிர்பார்த்து நின்றோம். அதுபோழ்து ஒருவர் ஓடிவந்து, சபாபதி முதலியாரை நோக்கி, 'சதாசிவ ஐயர் சாதிமதமில்லாதவராமே. அவர் தங்குதற்கு வீடுவிட்டால் வைதிகர் தொல்லை எனக்கு நேரும்போல் தெரிகிறது. வேறிடம் ஏற்பாடு செய்யுங்கள்' என்றார். யான் திடுக்கிட்டேன். சச்சிதானந்தம் பிள்ளையின் கண்கள் சுழன்றன. சபாபதி முதலியார் உதடுகள் துடித்தன. சிலர் நா வைதிகரை ஏசியது. வண்டி வந்தது. ஐயர் இறங்கினர். அவரை அழைத்துச் சத்திரமடைந்தோம். சிறிது நேரங் கடந்ததும், யான் ஐயரை அணுகி, 'தனியிடம் போகலாமா' என்று கேட்டேன். அவர் 'நீங்கள் எங்கே தங்கியிருக்கிறீர்கள்' என்று வினவினர். 'இந்தச் சத்திரத்திலேயே' என்றேன். 'எனக்கு மட்டும் தனியிடம் எற்றுக்கு?' என்று ஐயர் சிரித்தார்; சத்திரத்திலேயே தங்கினார்.

அக்காலத்தில் தாய்மொழி அவமதிப்புப் பல்கியிருந்தது. ஆங்கிலம் பயின்ற அறிஞர் பலரும் கூட்டங்களில் தாய் மொழியில் பேசுவதில்லை.அவர் வாய் ஆங்கிலமே பொழியும். ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஸர். சதாசிவ ஐயர் அப்பஞ்ச காலத்தில் கூட்டங்களில் தாய் மொழியில் பேசுவதை ஒரு நோன்பாகக் கொண்டார். தமிழ் தெரியாத கூட்டங்களிலேயே ஐயர் நா ஆங்கிலத்தைத் தொடும். அவர் நோன்பு என் தமிழ்த் தொண்டுக்குப் பெருந்துணை புரிந்தது. ஐயரும் யானும் மொழியுலகில் ஒரு பெரும் புரட்சியே நிகழ்த்தினோம் என்று சொல்லுமளவில் நின்று விடுகிறேன்.

அன்பர் ஐயரின் எளிமை எச்சபை அழைப்புக்கும் இணங்கச் செய்யும். சிறுசிறு பஜனை கூடங்களும் ஐயர் பேச்சை விரும்பும். அந்நாளில் பல இடங்களில் சாக்கடை திறந்தே கிடக்கும். சாக்கடை ஓரங்களில் பாண்டுரங்க பஜனை முழங்கும். ஒருமுறை ஒரு பஜனையின் ஆண்டு விழா ஐயர் தலைமையை நாடியது; என் வாயை

விழைந்தது. பாதையில் மக்கள் கூட்டம். மேடை எங்கே? பலகையிட்ட சாக்கடைமீது. சாக்கடை நீர், அருவி யென ஓடுகிறது. அம்மேடையில் ஐயர் தலைமை! அவர் முகத்தில் களிப்புச் சூழ்ந்ததோ? ஹைகோர்ட் ஜட்ஜின் பணி மாடியிலும் நிகழும்; தாழ்வாரத்திலும் நிகழும்; சாக்கடையிலும் நிகழும். ஜனகர் வாழ்க்கைக்கு இடவேற்றுமை தோன்றுமோ? அத்தகைய ஒருவர் வாழ்க்கை, அவருடன் நண்பு பூண்ட என் வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு ஊக்கமூட்டி யிருக்கும்! (மற்றுஞ் சில விவரம் முன்னரும் பின்னரும்).

நடேச சாஸ்திரியார்

கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரியார் கலைஞர்; பெருங் கலைஞர். அவர்தம் கலை ஞானம் அவரளவில் பயன்பட்டு நின்றதில்லை; தமிழ் உலகுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது. சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்கு முன்னர் தேசபக்தர் சுப்பிரமணிய சிவா, பாரதி திருநாள் கொண்டாட்டத்துக்கென்று கிருஷ்ணாம்பேட்டையிலே ஒரு கூட்டங் கூட்டினர். அக்கூட்டம் கடலங்குடி நடேசசாஸ்திரியார் தலைமையில் நடைபெற்றது. அதில் என்னுடைய பேச்சுத் தொண்டும் நிகழ்ந்தது. அன்றுதொட்டு அறிஞர் சாஸ்திரியாரும் யானும் நண்பராகிப் பழகி வரலானோம். சாஸ்திரியார் வடமொழியும், எனது 'நவசக்தி' தமிழும் ஒன்றி எங்கள் நட்பைக் கெழுதகைமைய தாக்கின. கடலங்குடி சாஸ்திரியார் வடமொழியினின்றுந் தமிழில் பெயர்த்த நூல்கள் எனது வாழ்க்கைக்குப் பெருந் துணைபுரிந்தன என்று சொல்வேன்; சாஸ்திரியாரின் தமிழ்ச் சங்கர பாஷ்யம் எனது ஆவிக்கே துணைபுரிந்ததென்று சொல்வேன். இதுகுறித்து முன்னரும் மொழிந்துள்ளேன்.

சாஸ்திரியார் அறுபதாம் ஆண்டு விழாவில் எனது நன்றியறிதலை யான் தமிழில் தெரிவித்துக் கொண்டேன். அவர் வடமொழியில் தமது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்தார். நடேச சாஸ்திரியார் போன்ற ஒரு கலைஞரை ஈன்ற தமிழ் நாடு வாழ்க.

ஆதிமூல முதலியார்

இருக்கம் ஆதிமூல முதலியார் சிவபக்தர்; திருத்தொண்டர். அவர் வாழ்க்கை சைவ உலகுக்கே பெரிதும் அர்ப்பணமாகியது. சைவ நலங்கருதி அவர் உழைத்த உழைப்பை யான் அறிவேன்.

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைக் கண்டவர் ஆதிமூல முதலியார். அத்திருக்கூட்டத்தை வளர்த்தவரும் அவரே. முதலியார் தலைமையில் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் திருப்பதிகட்கு யாத்திரை செல்லும். அவ் யாத்திரையால் சைவ உலகம் அந்நாளில் புத்துயிர் பெற்றெழுந்ததென்றே கூறலாம்.

அந்த யாத்திரைக் காட்சியை என்னென்று சொல்வேன்! ஒரு கூட்டம் திருமுறை தாங்கும்; இன்னொரு கூட்டம் நால்வர் திருவுருவப் படமேந்தும்; வேறொரு கூட்டம் தமிழ்மறை ஓதும்; அடியவர் கூட்டம் ஆயிரக் கணக்கில் சூழும். இவ்வாறு யாத்திரை நகரும். திருநீற்றொளியும், கண்டிகை மாலையும், அரகர ஒலியும் கயிலைக் கணங்களின் நினைவூட்டும். சில யாத்திரைகளை யான் கண்டிருக்கிறேன். இளமையில் அக்காட்சி என் கண்ணையுங் கவரும்; கருத்தையுங் கவரும்.

ஆதிமூல முதலியார் பின்னாளில் பள்ளி அமைத்தல், நூல் நிலையம் வைத்தல் முதலியவற்றின்மீது கருத்துச் செலுத்தினர். என்னைக் காணும்போதெல்லாம் 'பாதிரிமாரைப் போலத் தொண்டு செய்தல் வேண்டாமா' என்று கூத்தாடுவர். யான் 'வீண் கனவு காண்டல் வேண்டாம்' என்பேன். அவர் வருந்துவர். 'பழையபடி யாத்திரையைத் துவங்குங்கள்' என்று சொல்வேன். 'காலநிலை மாறிவிட்டதே; என் செய்வேன்' என்று அவர் பார்க்கும் பார்வை உள்ளத்தை உருக்கும்.

சதாசிவ செட்டியார்

கயப்பாக்கம் சதாசிவ செட்டியார் வைதிக சைவர்; திருமுறை ஆராய்ச்சியில் பேர் பெற்றவர். இளமையில் அவரை யான் அடிக்கடி காண்பன்; காணும்போதெல்லாம் தேவார நுட்பங்களை எனக்கு எளிதில் விளக்கிக்காட்டுவதை அவர் ஒரு தொண்டாகவே கொண்டார். அவருக்கு என் சீர்திருத்தம் பிடிப்பதில்லை. யான் அரசியற்றுறை நண்ணியதையும் அவர் விரும்பவில்லை. சதாசிவ செட்டியாரிடஞ் சைவம் பயின்றவர் சிலர். அவருள் சிறந்து விளங்கும் அன்பர் ரா. சண்முகசுந்தரஞ் செட்டியார். ஆசிரியரைப் போலவே இவரும் சைவத் தொண்டு செய்வதை யான் போற்றுவதுண்டு.

குப்புசாமி முதலியார்

கி. குப்புசாமி முதலியாரை யான் பள்ளி மாணாக்கனாயிருந்த நாள்தொட்டு அறிவேன். அவர் ஆறூர் சிங்காரவேல் முதலியாரிடம் தமிழ் பயின்றவர்; நேர்மையாளர்; ஆட்களின் உள்நிலையை அளந்து கூறுவதில் வல்லவர்; பழமையில் பெரும்பற்றுடையவர்; சீர்திருத்த முறைகளைக் காய்பவர். 1914-ம் ஆண்டு முதல் பல ஆண்டு சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் அவரைச் செயலாளராக ஏற்றது.

குப்புசாமி முதலியார்க்கு என்னைக் 'குழந்தை' என்று அழைப்பதில் விருப்பம் அதிகம். அவ்விருப்பங் கண்டு யானும் மகிழ்ச்சி யடைவேன். எனது பெண்ணுரிமைப் பேச்சும் எழுத்தும் அவருக்கு இனிப் பூட்டுவதில்லை. யான் இயற்றிய, 'பெண்ணின் பெருமை' என்னும் நூலை அவர் 'கலியாணன் நூல் - கலியுக நூல்' என்று சொல்வர்.

1934-ம் ஆண்டில் திருவதிகையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டு விழா என் தலைமையில் நடைபெற்றது. குப்புசாமி முதலியார் பேச எடுத்த பொருள்

'திருவெம்பாவை'. அவர் இடையிடை எனது பெண்மைக் கொள்கையைத் தாக்கிவந்தனர். முடிவுரையில் திருவெம்பாவை பெண்மையையே அடிப்படையாகக் கொண்டதென்றும், அதன்கண் பெண்ணலம், உற்ற வயதடைந்த இளம் பெண்கள் வெளிவரல், வீதிவலம் போதல், திருக்குளத்தில் நீராடல், தக்க கணவரை அருளுமாறு ஆண்டவனை வேண்டல் முதலிய உரிமைகள் செறிந்து கிடக்கின்றன என்றும் விளக்கிக் காட்டினேன். அவ்விளக்கம் குப்புசாமியார் கண்களில் தீப்பொறி பறக்கச் செய்தது.

அடுத்த நாள் அவர் சென்னைக்குச் செல்ல முயன்ற போது அவரை யான் கண்டேன். 'கலியாண! கோயில்களிலுள்ள அம்மன் சிலைகளை நீக்கி அவ்விடங்களில் இளம் பெண்களைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பா * * * *, என்றார். 'அக்காலம் சேய்மையிலில்லை' என்றேன். 'குழந்தைப் பேச்சுக்குப் பொருளுண்டோ' என்று அவர் விடை பெற்றார்.

சக்கரவர்த்தி நயினர்

சீவக சிந்தாமணி என்னுங் காவியத்தில் பெரும்புலமை வாய்ந்தவர் வீடூர் அப்பாசாமி நயினார். அவ்வறிஞரின் வழித் தோன்றல் சக்கரவர்த்தி நயினார். சக்கரவர்த்தியின் உறைவிடம் இராயப்பேட்டைப் புதுப்பேட்டை. வெஸ்லி கல்லூரியில் அவரும் மாணாக்கர். யானும் மாணாக்கன். அவரது இருக்கை மேல் வகுப்பு. எனது இருக்கை கீழ் வகுப்பு. வெஸ்லி ஈன்ற மணிகள் பலப்பல. அவைகளுள் சக்கரவர்த்தி மணியும் ஒன்று. பின்னே நயினார் அரசாங்கக் கல்லூரியில் தத்துவப் பேராசிரியரானார்.

இராயப்பேட்டை மாணாக்கர் உலகம் 'இளைஞர் கல்விக் கழகம்' என்றோர் அமைப்பை நிறுவியது. அவ்வுலகில் யானும் ஓர் உறுப்பு. அம்மாணாக்கர் உலகம் எவரைத் தலைவராகத் தெரிந்தெடுத்தது? பேராசிரியர் சக்கரவர்த்தியைத் தெரிந்தெடுத்தது.

யான் திடீரெனப் பள்ளிப் படிப்பை விடுத்தது சக்கர வர்த்திக்கு வெறுப்பே ஊட்டியது. பின்னே யான் வெஸ்லி யில் தமிழ்ப் பேராசிரியனாகியது அவருக்கு விருப்பூட் டிற்று. யான் அப்பதவியினின்று விலகித் 'தேசபக்தன்' ஆசிரிய பீடத்தமர்ந்ததை நயினார் போற்றினாரில்லை.

யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனாயிருந்தபோது பிரஸி டென்ஸி கல்லூரியில் தமிழாசிரியர் வேலை காலியாயிற்று. அதில் என்னை நுழைக்க முயன்றவருள் சக்கரவர்த்தியும் ஒருவர். அம்முயற்சிக்குத் துணைபோக என்மனம் எழவில்லை.

ஒருநாள் மீனாட்சிசுந்தரனாரும் யானும் பேராசிரிய ரைப் பார்க்கச் சென்றோம்; சீவக சிந்தாமணிக்கு உரை காண்டலைப் பற்றிப் பேசினோம். பேச்சினிடையில் சக் கரவர்த்தி, 'நீங்கள் தமிழ் பயின்றது எற்றுக்கு? கலியாண சுந்தரம் அந்நாளில் பிரஸிடென்ஸி கல்லூரி புக மனங் கொள்ளவில்லை. நீர் இந்நாளில் அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழ கம் அடைய உளங்கொள்ளவில்லை. கலியாணசுந்தரத்தின் வாழ்வு வேறு விதமாகியது. அவரைப்பற்றிய பேச்சு வேண்டுவதில்லை. நீர் இளைஞர். வாழ்க்கையை ஏன் வீணில் கழிக்கிறீர்?' என்று கடாவினர். அப்பொழுதே மீனாட்சி சுந்தரனார்க்குப் பிரஸிடென்ஸி கல்லூரிச் செய்தி தெரிய வந்தது.

யான் 'நவசக்தி' ஆசிரியனாகியபோது, சக்கரவர்த்தி நயினார் சாது அச்சகத்தில் மேருமந்திர புராணத்தைப் பதிப்பிக்க முயன்றார். அம்முயற்சிக்கு எனது இலக்கணக் குறிப்புக்கள் சில துணை போயின. நூல் முகவுரையில் பேராசிரியரின் நன்றியுரைகளில் என் பெயரும் விளங்கி யது. அது கல்வி இலாகாவில் சிறு தென்றல் வீசச் செய் தது என்று கேள்வியுற்றேன்.

நயினார் வெளியிட்ட 'நீலகேசி' என் பார்வைக்கு வந் தது. அதற்கு 'நவசக்தி'யில் நன்முறையில் மதிப்புரை வரைந்தேன்.

சைவ நூல்களிலும், வேறு நூல்களிலும் ஜைநத்தைப் பற்றி மல்கியுள்ள கருத்துக்கள் எனக்கு விளக்கம் வழங்கவில்லை. என் உள்ளம் இருண்டே கிடந்தது. அதில் ஜைந விளக்கேற்றியவருள் சக்கரவர்த்தியும் ஒருவர். ஜைநத்தைப் பற்றிய நுட்பங்கள் பல அவரால் விளக்கப்பட்டன.

சிலநாள் இராமாயணத்தைப்பற்றி இருவேமும் பேசினோம். ஜைந இராமாயணம் சுருங்கிய முறையில் பெரியவரால் சொல்லப்பட்டது. அந்த இராமாயணத்தின் கதைப் போக்கே வேறு விதமாயிருத்தல் கண்டேன். ஜைந ராமாயணத்தின் இராவணன் அரக்கனுயில்லை; அவன் அதில் வித்தியாதரனுகப் போலிகிருன்.

சைவத்தைக் குறித்தும் ஜைநத்தைக் குறித்தும் நாங்கள் அடிக்கடி உரையாடுவோம். சைவமும் ஜைநமும் ஒன்றே என்னும் முடிவுக்கு யான் வந்தேன்.

சக்கரவர்த்தி நயினுர் ஆராய்ச்சி ஒருபோது தேவாரத்தில் புகுந்தது. ஆராய்ச்சி முற்றுப்பெற்றது. 'தங்கள் மனத்தில் எத்தகைக் கருத்துத் திரண்டது?' என்று பெரியவரைக் கேட்டேன். 'அவர், 'சம்பந்தர் போக்குக்கும் அப்பர் போக்குக்கும் வேற்றுமை காணப்படுகிறது' என்ருர். என் நெஞ்சம் திடுக்கிட்டது; 'விளக்கம் தேவை' என்றேன். சில கூறினர். இங்கே ஒன்றைமட்டுங் காட்டுகிறேன். 'சிவபிரான் கையிலுள்ள மண்டையோட்டை இருவரும் வருணிக்கின்றனர். சம்பந்தர் மொழியில் ஊன் மலிகிறது; அப்பர் மொழியில் அம்மலிவு காணேம். அப்பர் ஜைநக் கலையுணர்ந்தவர். அதனுல் அவர் ஊனை வெறுத்தார்' என்ற கருத்து அறிஞரிடத்திருந்து வெளிவந்தது.

சீவக சிந்தாமணியின் ஆக்கத்தைக் குலைக்கவேண்டிச் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தைப் பாடினுர் என்ருெரு கதை தமிழ்நாட்டில் உலவி வருகிறது. அதைப்பற்றியும் நாங்கள் உரையாடுவதுண்டு. அக்கதை பின்னே எவராலோ புனையப்பட்டதென்றும், அதற்குச் சேக்கிழார் மொழியில் சான்

றில்லை என்றும் யான் கண்ட முடிவை எனது பெரிய புராண இரண்டாம் பதிப்பில் குறித்தேன்.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் 'கழுக்கையர்' என்ெறாரு சொற்றொடர் போந்துள்ளது. அதற்குச் சைவப் புலவர் சிலர் கூறும் பொருள் பொருத்தமுடையதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அது குறித்துச் சக்கரவர்த்தி நயினாரைக் கேட்டேன். நயினார் நவின்ற பொருள் பொருத்தமுடையதாகக் காணப்பட்டது.

ஜைந முனிவர் மயிலிறகையும் கழுவையும் கையில் தாங்கிக்கொண்டிருப்பர் என்பதும், அவர் சைவப் பெரியாரைக் காணல் நேர்ந்தால் தங் கையிலுள்ள கழுவைத் தரையில் நாட்டி, அதில் ஏறி உயிர்நீப்பர் என்பதும் சைவப் புலவர் கூற்று.

ஜைந முனிவர் கையில் மயிலிறகைத் தாங்குதல் கண்ட வேடர் வாணிபத்தின்பொருட்டு மயில்களை வதைக்கலாயினரென்பதும், அது கேட்ட ஜைந முனிவர் சிலர் மயிலிறகை நீக்கிக் கழுகிறகைக் கொண்டனரென்பதும், கழுகு தன் இறகுகளைத் தானே கழிக்கும் இயல்புடையதென்பதும் சக்கரவர்த்தி கூறிய பொருள். ஒரு சுலோகமும் அவரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. (கழுகு+குன்றம் = கழுக்குன்றம் ; கழுகு+கையர் = கழுக்கையர்.)

குயின்மேரி கல்லூரி விஞ்ஞானப் பேராசிரியர் இராஜேஸ்வரி அம்மையார் சக்கரவர்த்தியைக் கண்டு ஜைநத்தைப்பற்றி உரையாட ஒருநாள் விரும்பினர். யான் மணியைப் பார்த்தேன். மணி பதினொன்று. 'சக்கரவர்த்தி பத்து மணிக்குச் சாப்பிடுவது வழக்கம். சாப்பாட்டு நேரங் கழிந்தது என்று அம்மையாரை அழைத்துச் சென்றேன் ; அறிமுகஞ் செய்வித்தேன். இருவரும் பேசத் தொடங்கினர். பேச்சு நீண்டது. ஒன்றரை மணியாயிற்று. ஒருவர் கதவு வாயிலாக எட்டி எட்டிப் பார்த்தவண்ணமிருந்தனர். அதைக் கண்ட யான், பெரியவரை நோக்கி,

'சாப்பாடாச்சோ ?' என்று கேட்டேன். அவர் சிரித்தார். அம்மையாரும் யானும் விடைபெற்றுத் திரும்பினோம்.

சண்முகசுந்தர முதலியார்

செந்தமிழ் ரத்னாகரம் வல்லை சண்முகசுந்தர முதலியார் அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியாரின் முதல் மாணாக்கர்; சிலம்பப் பயிற்சியில் பேர் பெற்றவர்; 'மருத்துவ மணி'. மூன்று துறையிலும் அவருக்கு மாணாக்கருளர்.

சண்முகசுந்தர முதலியாரிடத்து யான் கலந்து பேசும் வாய்ப்புப் பலமுறை உற்றது. அவ்வேளைகளிலெல்லாம் எனக்கு அவரது கருணை நோக்கும் அஞ்சா நெஞ்சும் விருந்தாகும். 'கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்' என்று அதிவீரராம பாண்டியர் அன்று அருளினர். சண்முகசுந்தர முதலியார்பால் யான் பழகிய பின்னர், 'கல்விக் கழகு கருணையஞ் சாமை' என்று கூறுதல் பொருத்தமென்று எண்ணலானேன்.

செந்தமிழ் ரத்னாகரத்தின் கலை ஞானம் வழி வழி வளர்ந்து வருதல் களிபெருவகை யூட்டுகிறது. அவரது அருமைப் புதல்வர் பாலசுப்பிரமணியம் பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற்றவர்; தமிழில் புலவர்; ஆராய்ச்சியாளர். அவர்தங் கட்டுரைகளில் தமிழ் மணங் கமழும். பாலசுப்பிரமணியத்தின் ஆருயிர் மனைவியார் தாமரைக்கண்ணி அம்மையார். அவர் இசை ஞானியர்; நல்ல தமிழ் எழுத்தாளர்; விரிவுரையாளர்.

மருத்துவமணியின் மருகருள் ஒருவர் சமரபுரி முதலியார். அவர் சைவப் புலவர். சைவம் வளர்ப்பதிலேயே அவர்தம் வாழ்நாள் கழிந்து வருகிறது.

சண்முகசுந்தர முதலியாரின் தவப் புதல்வியார் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் பெயர் பார்வதி அம்மையார் என்பது. முதலியாரது அஞ்சாமை பார்வதி அம்மையாராகப் பிறந்தது என்று கூறல் மிகையாகாது. அம்மையார் இசையில் வல்லவர்; சமரச நோக்கர்; நல்ல பேச்சாளர்.

வல்லையார் பேரப் பிள்ளைகளிலும் கலைஞர் இருக்கின் றனர். அவர்தங் கான் முளைகளும் சண்முகசுந்தரர்களாக லாம்.

சண்முகசுந்தர முதலியார் பெண்ணுலகுக்குப் புரிந்த உதவி ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்கற்பாலது. அஃதென்னை? கிருஷ்ணவேணி அம்மையாரையும், அவர்தம் அருமைத் தங்கையார் பத்மாவதி அம்மையாரையும் பண்டிதைமாராக் கினமை. பண்டிதை கிருஷ்ணவேணி அம்மையாரால் தமி ழுலகமும் சமய உலகமும் அடைந்துவரும் நலனை யான் அறி வேன்; நன்கு அறிவேன். கலை ஞானம் வழி வழி வளர்ந்து வரத் துணைபுரிந்த ஒரு பெரியவரின் அன்புக்கும் சிறியேன் வாழ்க்கை உரியதாயிற்று.

கன்னப்ப முதலியார்

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் ஒருபோது ஒரு கவட்டை விடுத்தது. அது 'பால சைவ சபை' என்பது. அந்நாளில் அச்சபை இளைஞர் கல்விப்பயிற்சிக்கு ஒரு நிலைக் களனாய்ப் பிறங்கியது. அது சிலரைப் பண்படுத்தியது. அச்சிலருள் ஒருவர். அறிஞர் பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார். அவரது இளமைப் பேச்சும் எழுத்தும் என்னுள் இடம் பெற்றன. பின்னே கண்ணப்ப முதலியார் பன்னூல் பயின்று பெரும் புலவரானார். புலமையுடன் ஒழுக்கமும் அவருடன் ஒளிவிட்டு ஓங்கி வளர்ந்தது. பாரிப்பாக்க முதலியாரின் தமிழ்ப் புலமை காஞ்சிபுரம் மகா வித்துவான் சபாபதி முதலியாரையும், சித்தாந்தப் புலமை சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவதானம் கலியாண சுந்தர முதலியாரையும் நினைவூட்டுகின்றன என்று கூறி னால் என்னுள்ளம் நிறைவெய்தும்.

இந்நாளில் சம்பிரதாயப்படி மெய்கண்ட சாத்திரத் தைப் பாடஞ் சொல்வோர் மிகச் சிலர். அவருள் ஒருவர் கண்ணப்ப முதலியார். சில ஆண்டுகட்கு முன்னர்

சென்னைச் சித்தாந்த பிரகாச சபையிலே கண்ணப்பரால் சிவஞான சித்தியார் வகுப்புத் திறம்பட நடாத்தப்பட்டது. முடிவுக் கூட்டம் என் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவ் வேளையில் கண்ணப்பரின் சைவத் தொண்டு நன்கு புல னாயிற்று.

பாரிப்பாக்க முதலியார் என் தலைமையில் பல இடங் களில் பலதிறச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். அவை யாவும் புலமை நிரம்பியனவாய், அளவைக்கு அரண் செய்வனவாய், பொருள் பொதிந்தனவாயிருக்கும். 'இவ் வாறு பேசுவோர் இந்நாளில் எத்துணைப் பேருளார்' என்று யான் எண்ணுவேன்.

ஒருநாள் யான் தொழிலாளர் தொல்லையில் அழுந்திக் களைப்பும் இளைப்பும் என்னை அரிக்க அரிக்க வீடு சேர்ந் தேன்; சேர்ந்ததும் கண்ணப்ப முதலியார் அமைதியுடன் அமர்ந்திருத்தலைக் கண்டேன்; .அவருடன் யான் சிறிது நேரம் பேசவே உளங்கொண்டேன். பேச்சு எப்படியோ நீண்டு வளர்ந்தது. களைப்பும் இளைப்பும் என்னவாயின? அவை ஊக்கமும் உணர்ச்சியுமாயின. உள்ளங் கிளர்ந்தது. காரணம் என்னை? நாங்கள் அவப் பேச்சுப் பேசாது சிவப்பேச்சுப் பேசியதே.

பாலசுப்பிரமணிய முதலியார்

'கருவில் திருவுடையார்' என்பது புலவர் மொழி. அம்மொழிக்கு இலக்கியர் மயிலை பாலசுப்பிரமணிய முதலி யார். அவரையும் என்னையுந் தொடர்புபடுத்தியது சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.

பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் வாழ்க்கையில் பல நலங்கள் வாய்க்கப் பெற்றவர். அவருக்குக் கல்விச் செல் வம் உண்டு; பொருட் செல்வம் உண்டு; சொற் செல்வம் உண்டு. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, 'செல்வன் கழலேத் தஞ் செல்வம்' அவரிடம் பொருந்தியுள்ளது. கருத்து

வேற்றுமைகளை உளங்கொள்ளாது சிக்கல்களையும் அருஞ் செயல்களையும் தள்ளி முடிக்கும் வல்லமை முதலியாரிடத்தில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் சட்ட நிபுணர்; சிறந்த வழக்கறிஞர்; அட்வகேட் ஜெனரல் ஸர் அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயருக்குப் பக்கத்துணையா யிருந்தவர். முதலியார் நெஞ்சைப் பெரிதும் வக்கீல் தொழில் கவரவில்லை; சிவத் தொண்டே கவர்ந்தது.

1921-ம் ஆண்டு சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரைச் செயலாளராகப் பெற்றது. அன்றுமுதல் இன்றுவரை சமாஜம் அவரைச் செயலாளராகவேகொண்டு கடனாற்றி வருகிறது. முதலியார் காலத்தில் சமாஜம் ஆற்றிய தொண்டுகளிற் குறிக்கத்தக்கன சில உண்டு. அவைகளுள் தலையாயதும் எனக்கு மகிழ்ச்சியூட்டக் கூடியதுமாக நிற்பது ஒன்று. அது நூல் வெளியீடு. பன்னிருதிருமுறை, பதினான்கு சாத்திரம், திருப்புகழ், சங்க இலக்கியம், சீவக சிந்தாமணி முதலிய நூல்கள் அடக்க விலையில் வெளியாயின.

நாலாயிரமும் அடக்க விலையில் வெளி வருதல் நல்லது என்று யான் சொல்லிக்கொண்டே யிருந்தேன். அது பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் வாயிலாகவே நிறைவேறியது.

பாலசுப்பிரமணிய முதலியார்க்கும் எனக்கும் சிற்சில துறைகளில் கருத்து வேற்றுமையுண்டு. அது காரணமாக நாங்கள் பிணங்கிப் பூசல் விளைத்துக் கொள்வதில்லை. பிணக்கு நேரினும், அது 'நீர் கிழிய எய்த வடுப்போல' மாறிவிடும்.

இரண்டு கோயிலின் அறத் தலைமைப் பொறுப்பு முதலியாரைப் பற்றி நிற்கிறது. இரண்டு கோயில் எவை? ஒன்று கோவூர்க் கோயில்; மற்றொன்று திருவிடவெந்தைக் கோயில். அது சிவபிரானுடையது; இது திருமாலுடை

யது. நண்பருடன் இரண்டிடங்கட்கும் யான் போந்துள்ளேன். கோவூர்க் கோயில் எனக்கு ஜமீன்தார் உறைவிடம் போல் தோன்றும் ; திருவிடவெந்தை அப்படித் தோன்றுவதில்லை. திருவிடவெந்தையின் கோயில் அமைவும், பழமையும், ஊர் அமைதியும், திருமங்கை யாழ்வார் தமிழும், பிறவும் என் உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கின. 'திருவிடவெந்தையைத் தங்குமிடமாகக் கொள்ளலாமா?' என்றும் யான் எண்ணுவதுண்டு. திருவிடவெந்தை நிகழ்ச்சியொன்று இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது.

தைத் திங்கள் மூன்றும்நாளில் திருவிடவெந்தைப் பெருமாள் ஏறக்குறைய பன்னிரண்டு கல் தொலைவு திருவுலா வருவது வழக்கம். பெருமாள் ஆதிதிராவிடர் உறைவிடத்தின் வழியே போந்து, சாதி திராவிடர் வழியே திரும்புவது நீண்ட கால மரபாயிருந்து வருகிறது. ஓராண்டு அம் மரபு மாற்றப்பட்டது. அதனால் பிறந்த விண்ணப்பத்தையொட்டிப் போலிஸ் கூட்டம் சூழ்ந்து மிடைந்தது. எங்களுடன் போந்த ஓர் அறத் தலைவர் முத்தையா பிள்ளை போலிஸ் குழுவை நோக்கி ஓடினர். பெருமாள் பழையபடி ஆதிதிராவிடர் உறைவிடத்தையே நாடிச் சென்றனர். அவ் வேளையில் சாதி திராவிடர் கைகளில் குண்டாந் தடிகள் காட்சி யளித்தன. 'தருமகர்த்தர்கள் எங்கே எங்கே' என்ற கூக்குரல் எழுந்தது. சில வண்டிகள் தடுக்கப்பட்டன. பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரும், மீனாட்சிசுந்தரனாரும், சோமசுந்தரஞ் செட்டியாரும், யானும் ஒரு வண்டியிலிருந்தோம். வெகுண்ட கூட்டத்துக்கு நல்லுரை பகரலாமென்று வண்டியை விடுத்திறங்க முயன்றேன். அம் முயற்சி பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரால் தகையுண்டது. வண்டி நகர்ந்து நகர்ந்து ஆதிதிராவிடரிடத்துள் நுழைந்தது. ஆதிதிராவிட சகோதரர்கள், 'தருமகர்த்தர்கள் எங்களைக் கைவிட்டாலும் பெருமாள் எங்களைக் கைவிடுவரோ?' என்று பேசினார்கள். அவர்களைப் பார்த்து, 'எங்களுக்குத்

துன்பம் நேர்ந்தால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்' என்று கேட்டேன். 'எங்கள் உயிரைக் கொடுத்து உங்களைக் காப்போம்' என்று சகோதரர்கள் வீறிட்டார்கள். வீறிட்ட கூட்டம் எனக்கு லெனின் பட்டாளம்போல் தோன்றியது. 'ஆதிதிராவிடர்க்கென்று கோயில்கள் திறக்கப்படும் இக்காலத்தில், ஆதிதிராவிடர் ஊர்வழியே பெருமாள் முதலில் போதல் கூடாது என்று சாதி திராவிடர் கருதுகின்றனரே! என்ன கொடுமை' என்று என் நெஞ்சம் எண்ணி எண்ணி அலமந்தது. கழி கடந்ததும் என் மனம் ஆழ்வார் பாட்டிலே படிந்தது.

ஊழியில் பெரிதால் நாழிகை யென்னு
  மொண்சுடர் துயின்றதா லென்னும்
ஆழியும் புலம்பு மன்றிலு முறங்கா
  தென்றலும் தீயினிற் கொடிதாம்
தோழியோ வென்னும் துணைமுலை யரக்கும்
  சொல்லுமி னென்செய்கே னென்னும்
ஏழையென் பொன்னுக் கென்னினைந் திருந்தா
  யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே.

ஓதிலுமுன் பேரன்றி மற்றேதா
  ஞருகும்நின் திருவுரு நினைந்து
காதன்மை பெரிதுகை யறவுடையள்
  கயல்நெடுங் கண்துயில் மறந்தாள்
பேதையேன் பேதைபிள்ளைமை பெரிது
  தெள்ளியள் வள்ளிநுண் மருங்குல்
ஏதலர்முன்னா வென்னினைந் திருந்தா
  யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே.

இப்பாடல்கள் நெஞ்சை நிலைபெறுத்தின.

பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரும் யானும் கந்தசஷ்டியை முன்னிட்டு இரண்டுமுறை திருப்போரூருக்குச் சென்றோம். முதன்முறை 1940-ம் ஆண்டு; இரண்டாமுறை 1943-ம் ஆண்டு.

கோயில் வழிபாடு முதலியாரால் முறையாக நிகழ்த்தப்படும்; அர்ச்சனை முதலியனவும் அவரால் செய்யப்படும். என் வழிபாடோ விரைந்து - மிக விரைந்து நிகழும். ஓவிய மூர்த்தியைக் கண்டு தொழுது யான் நொடியில் திரும்புவேன். பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் கோயில் வழிபாட்டை முடித்துத் திரும்பியதும் திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தர் கலிவெண்பா, கந்தரநுபூதி முதலிய தெய்வத் தமிழ் நூல்களைப் பொருள் விளங்க ஓதுவர். அதில் என் நெஞ்சம் நிலைக்கும். கந்தர் கலிவெண்பாவில்,

* * * வெவ்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையும்
எவ்விடம்வந் தெம்மை எதிர்ந்தாலும் - அவ்விடத்திற்

பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோளும்
அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும் - கச்சைத்

திருவரையுஞ் சீறடியுஞ் செங்கையும் ஈராறு
அருள்விழியு மாமுகங்கள் ஆறும் - விரிகிரணஞ்

சிந்தப் புனைந்த திருமுடிகள் ஓராறும்
எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற - வந்திடுக்கண்

எல்லாம் பொடிபடுத்தி எவ்வரமும் தந்துபுகுந்து * * *

என்னும் பகுதி வருங்கால் என் கருவிகரணங்கள் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து உருகும். ஒருநாள் முதலியார், 'இப்பொழுதுமை, உங்களுக்குத் திருக்கோயில் வழிபாட்டில் ஏன் இல்லை?' என்று என்னைக் கேட்டனர். 'இப்பாடல்களிலும் அம் மூர்த்திதானே வீற்றிருக்கிறார்' என்று கூறினேன்.

மாலையில் நண்பர் பெரிதும் புராணப் பிரசங்கத்துக்குச் செல்வர். யான் காடு மலை புகுவேன்; மலைமீதிவர்வேன்; நால்வகை நிலமாகவும், ஞாயிறாகவும், நீலவானமாகவும் முருகன் அளிக்குங் காட்சி கண்டு இன்புறுவேன். இயற்கை முருகன் வழிபாட்டில் எத்துணைப் பொழுது கழியினும் எனக்குச் சலிப்பு உண்டாவதில்லை.

எனது உடல்நிலைக்கேற்றவண்ணம் முதலியார் உண வளிப்பர். ஒரு வார வழிபாடும் உணவும் இறைப் பேச்சும் எனது உடலுக்கு எவ்வளவோ நலஞ்செய்யும்.

ஸ்ரீ பால்

'கொல்லா விரதம் குவலயமெல் லாம்ஓங்க
எல்லார்க்குஞ் சொல்லுவது என்இச்சை பராபரமே'

என்பது தாயுமானுர் திருமொழி. இம்மொழிக்கு இலக்கி யரைக் காண்டல் அருமை. யான் எளிதில் சிலரைக் கண் டேன். அவருள் ஒருவர் ஸ்ரீ பால்.

ஜைந அறவோர் ஒருவர் பூஜ்யபாத முனிவர் ஸ்ரீகம்பீர விஜய மகராஜ் என்பவர் (9-12-1926) சென்னைக்கு எழுந் தருளியபோது அவர் அறிவுறுத்தலின் பயனுக 'ஜீவரட்சா சபை' என்ருேர் அறநிலையம் உருக்கொண்டது. அச்சபை யின் அடிப்படையான நோக்கம் அஹிம்சா தர்மத்தை வளர்ப்பது. அச்சீரிய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுதற்கென்று ஜீவரட்சா சபை பலி நிறுத்தப் பிரசாரஞ் செய்து வரு கிறது. தென்னுட்டு ஏழை உயிர்களின் தவம், சென்னை ஜீவ ரட்சா சபையாகப் பரிணமித்ததோ என்று யான் எண்ணுவ துண்டு. அச்சபைச் சார்பில் என் சிறு தொண்டும் அவ் வப்போது நிகழ்வதுண்டு.

ஜீவரட்சா சபையின் பிரசாரகருள் தலைசிறந்து விளங்குவோர் ஸ்ரீ பால். ஸ்ரீ பால் இளைஞர். அவர்தம் இளமை வாழ்க்கை ஜீவகாருண்யத் தொண்டுக்குப் பயன் பட்டு வருவது எனக்குத் தெரியும். ஸ்ரீ பாலின் தவமே தவம்! அவர் பிறவியே பிறவி! 'மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே' எனவரூஉம் அப்பர் மொழியின் உண்மையை யான் உணர்கிறேன்.

சில இடங்களுக்கு யான் ஸ்ரீ பாலுடன் சென்றிருக் கிறேன். என் தலைமையிலும் அவர் சில இடங்களில் பேசி

யுள்ளார். ஸ்ரீ பால் கூட்டமாவர்; கூட்டம் அவராகும். அவர் பேச்சில் உணர்ச்சி ததும்பி வழியும்.

ஸ்ரீ பால் பிரசாரத்தால் பலி நின்று வருவதை யான் அறிவேன். பலி ஓரிடத்திலா நின்றது? நூற்றுக்கணக் கான இடங்களில் நின்றது. சில இடங்களில் ஸ்ரீ பாலின் பெயர் நினைவுக் குறிப்பாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ பாலுக்கு 'ஜீவபந்து' என்னும் பட்டம் சூட்டப் பட்டது. பாராட்டுக் கூட்டம் என் தலைமையில் பிரம சமாஜ மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. "ஸ்ரீ பால் என்பது, 'கருணையைக் காப்பது' என்னும் பொருளுடையது. 'ஜீவ பந்து' என்பதும் அக்கருத்துடையதே. ஸ்ரீ பால் சூத்திரம்; 'ஜீவபந்து' பாஷ்யம்" என்று விளக்கஞ்செய்து ஜீவகாருண் யத் தொண்டரை வாழ்த்தினேன்.

காந்தியடிகள் அறிவுறுத்தும் விழுமிய அறத்தைச் செயலில் ஓம்பி வருவோர் ஸ்ரீ பால் என்று கூற யான் தியங்கேன்; சிறிதும் தியங்கேன். ஸ்ரீ பால் வாழ்க என்றும், அவர் வாழ்நாள் பெருக என்றும் ஆதிபகவன் அடிமலரை இறைஞ்சுகிறேன்.

ஆழ்வார் நாயகி அம்மையார்

கண்ணகி என்னுங் கற்புத்தெய்வத்தை யான் காவியத் தில் பார்த்தேன். அத்தெய்வம் என்னுள்ளத்தில் கோயில் கொண்டது. கண்ணகி என்ருல் என்ன? அஞ்சாமையும் வீரமும் ஒன்றிய ஒரு படிவம்.

இந்நாளில் ஒரு கண்ணகியை என் கண்கள் கண் டன. பெயர்மட்டும் வேறு. இயல்பு ஒன்றே. ஆழ்வார் நாயகியாரின் இயல்பு எனக்குக் கண்ணகியாய்க் காட்சி யளிக்கிறது.

ஆழ்வார் நாயகியார் சிறுவரா யிருந்தபோதே கடல் மடைதிறந்தாற்போல வைணவப் பிரசாரஞ் செய்தார்

என்று கேள்வியுற்றேன். அந்நாளில் அம்மையார் பேச்சை யான் நேரிற் கேட்டதில்லை.

சில ஆண்டுகட்கு முன்னர் முதல் முதல் வெட்டு வாணத்தில் ஆழ்வார்நாயகியாரைக் கண்டேன். அம்மை யார் மணிமேகலையைப்பற்றிப் பேசினர். பொருள் மணி மேகலை. விளைவு கண்ணகியே. அவர் நாவில் சொல்லும் பொருளும் சுழன்றன. அச்சுழற்சியை மெஸொரி-மெஸ் ஸஸ்பியின் வீழ்ச்சியோ என்றும் எண்ணினேன்.

மீண்டும் ஆழ்வார் நாயகியாரைப் பெங்களூரில் கண் டேன். ஓர் அறவோர் நிலயம் போந்து திரும்பியபோது அம் மையார் தமது வரலாற்றைச் சுருங்கச் சொல்லி, 'யான் முதலில் திருமணத்தை வெறுத்தேன். பின்னே அந்த நாட்டங்கொண்டு இவ்வெளியவரை மணந்தேன். இதனால் வைணவ உலகின் ஒரு பகுதி என்னைக் காய்கிறது * * *. என்று சொன்னார். "ஆண் மகனோ பெண் மகளோ திரு மணஞ் செய்யாது காலங் கழித்தலாகாதென்பது என் கருத்து. நீங்கள் திருமணஞ் செய்துகொண்டதே நல்லது. உங்கள் தொண்டுக்கு இல்வாழ்க்கை இன்றியமையாதது. இவர் உமக்குக் கணவராக மட்டும் விளங்குகிறாரில்லை; அன்பராகவும் தொண்டராகவும் விளங்குகிறார். உங்கள் இல்வாழ்க்கை வைகுந்தம் போன்றிருக்கிறது. காய்தலும் உவத்தலும் உலக இயற்கை * * *. என்று இருவரையும் வாழ்த்தினேன். 'நீங்கள் தந்தைபோல் வாழ்த்துகிறீர்' என்று அம்மையார் மொழிந்தார்.

தென்காசி, ஆலந்தூர், பாண்டேசுரம் முதலிய இடங்க ளில் என் தலைமையில் ஆழ்வார்நாயகியாரின் சொற்பொழிவு கள் நிகழ்ந்தன. சொற்பொழிவு நேரத்தில் அம்மையார் ஆழ் வார்களின் ஆழியில் மூழ்குவர்; மூழ்கி மூழ்கிப் பலதிற முத் துக்களை எடுப்பர்; உதவுவர். 'ஆழ்வார் உட்கிடக்கைகளைக் காண்பதில் அம்மையார் நாயகம். ஆதலால் அவர் ஆழ்வார் நாயகியாரே' என்று எண்ணுவன்; சொல்வன்; மகிழ்வன்.

அம்மையார் நினைவுத்திறத்தை யான் பலரிடத்தில் கண்டதில்லை. நாலாயிரமும் ஆழ்வார் நாயகியார்க்கு மனப்பாடம்.

பாண்டேசுரத்தில் யான் கண்ட காட்சியை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

பாண்டேசுரத்தில் ஒரு சபை இருக்கிறது. அச்சபையின் பல ஆண்டு விழாக்கள் என் தலைமையில் நடைபெற்றன. ஒரு விழாவில் ஆழ்வார் நாயகியார் அழைக்கப்பட்டார். அம்மையார் முதல்நாள் நம்மாழ்வாரைப்பற்றியும், இரண்டாநாள் ஆண்டாளைப்பற்றியும் பேசினார். ஒரு சாமியார் தமது சொற்பொழிவில் சில புராணக் கதைகளைக் குறைகூறி, ஆழ்வார் நாயகியார் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் சிலவற்றின்மீது பாய்ந்தார். அப்பாய்வு படையெடுப்புப் போல் காணப்பட்டது.

அச்சமயம், 'என்னைப் பேச விடுங்கள்; பேச விடுங்கள்' என்ற குரல் பலகணி வழியே கேட்டது. யான் திரும்பிப் பார்த்தேன். யார்? ஆழ்வார் நாயகியார்! எவ்வண்ணம் நின்றார்? சிவந்த கண் - அலைந்த கூந்தல் - வீரநோக்கு - அஞ்சா நெஞ்சு - கண்ணகித் தோற்றம்: இவ்வண்ணம் ஆழ்வார் நாயகியார் நின்றார்! அந்நிலையில் அவரைப் பேசவிட்டிருந்தால் மேடை மதுரையாகியிருக்கும். 'அம்மா! பொறும்; உங்கள்பொருட்டு யான் பேசுகிறேன்; பொறுப்பு என்னுடையது' என்றேன். அம்மையார் என்னிடங் கொண்டுள்ள அன்போ மதிப்போ மரியாதையோ எதுவோ அவரை அடக்கியது.

இரண்டாண்டுகட்கு முன்னர் மறுபடியும் வெட்டுவாணத்தில் என் தலைமையில் ஆழ்வார் நாயகியார் பேசினார். பின்னர் எல்லாரும் தங்கியிருந்த இடத்தில் பலவித உரையாடல்கள் நிகழ்ந்தன. நண்பர் சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அம்மையாரைப் பார்த்து, 'கண்ணன் - கோபிகள் கதை என்ன? அதற்கு ஏதேனும் உள்ளுறை உண்டா' என்று கேட்டார். அம்மையார், 'ஒருத்தி குளத்தில் இறங்கினால்

தண்ணீர் அவளை எல்லா இடங்களிலும் தீண்டுமா? குறிப்பிட்ட உறுப்புக்களில்மட்டும் தீண்டுமா? அவ்வாறே அவள் காற்றில் மூழ்கும்போதும் காற்று அவளது உறுப்புக்கள் சிலவற்றில் நுழைந்தும் சிலவற்றில் நுழையாமலுமா கிடக்கும்? ஆண்டவன் தண்ணீரினும் காற்றினும் வியாபகன்; அவன் இங்கிருப்பான் அங்கிரான் என்று கொள்வது தவறு. கண்ணபிரானது சர்வ வியாபகத்தை உணர்த்துவது கோபிகளின் கதை. கண்ணபிரான் உறவினர் சிலரும் கோபிகளின் கூட்டத்திலிருந்ததும் கருதத் தக்கது * * * *, என்று பதிலிறுத்தார். 'இன்னும் விளக்கம் வேண்டும்' என்றார் சச்சிதானந்தம் பிள்ளை. '* * * உங்கள் மனம் என் விளக்கத்தை என்றும் ஏலாது * * *' என்றார் அம்மையார். இறுதிக் கூற்று அங்கிருந்த பலரையும் வெருவச் செய்தது.

ஆழ்வார் நாயகியார் சென்னைப் பெத்துநாயக்கன் பேட்டையில் சிலநாள் தங்கினர். அவரைக் காண யான் இரண்டுமுறை சென்றேன். எனது செலவு மகள் வீட்டுக்கு தந்தை ஏகியது போன்றிருந்தது. அம்மையாரும் அவர் தங் கொழுநரும் ஒருமனமுடையராய் நிகழ்த்திய உபசரிப்பு மறக்கற்பாலதன்று. பாலும் வாதுமையும் பெரும் பாடு பட்டன. 'கொழுமை உணவு எனது மெலிந்த உடலுக்குப் பொருந்தாதே' என்று அவரை வேண்டினேன்.

எனது உடல் நிலை கண்டு அம்மையார் இரங்குவர்; எனது நிலை குறித்துச் சோதிடமுங் கேட்பர். யான் இரவு பகல் கனவு காணும் சன்மார்க்க இயக்கத்துக்குத் தூண்கள் என்று சிலரை என் மனம் நினைந்திருக்கிறது. அவருள் ஆழ்வார் நாயகியும் ஒருவர். கண்ணபிரான் கருணை தேவை..

குறிப்பு

முதலில் பெற்றோர் கடைப்பிடித்த சைவத்தில் நின்றேன். அஃது என்னுள் கதிரைவேற் பிள்ளையின் கூட்டுற

வால் சிறிது விளக்கம் பெற்றது; தணிகாசல முதலியார் பாம்பன் சுவாமிகள் முதலியோர் அறிவுறுத்தலால் பெரிதும் விளக்கம்பெற்றது; ஆராய்ச்சியால் நல்ல விளக்கம் பெற்றது. இடையில் என்பால் மதவெறிக் காளான் பூத்தது. அஃது என்னைச் சிறிது அலைத்தது. மதவெறி எனது இயற்கையன்று. அஃது எப்படியோ செயற்கையாய் எழுந்து மறைந்தது. இறுதியில் சைவம் எனக்குச் சமரச சன்மார்க்கமாகவே விளங்கியது. மாறுதல் எங்கே? சைவத்திலா? மனத்திலா? மனத்தில் என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. சைவம் அளித்த சமரசக் கண்ணுக்கு மற்றச் சமயங்களும் சமரச சன்மார்க்கமாகவே புலப்படும். சமரச சன்மார்க்கம் ஒன்றே பல சமயங்களாகியது. மாவு ஒன்றே பலவகை அப்பங்களாகிறதன்றோ?

வளர்ச்சி எங்கே? சமயத்திலா? மனத்திலா? சமயம் வளர்வதில்லை. அஃது என்றும் ஒருபெற்றியதா யிருக்கிறது. மனம் அதைப் பற்றிப் பற்றி வளர்கிறது. சமய வளர்ச்சி என்பது உபசாரம்.

சன்மார்க்க உணர்வு மட்டும் போதாது. உணர்வு வாழ்க்கையாதற்கு வழிபாடு தேவை. என் வாழ்க்கையில் பலதிற வழிபாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. உயிர் வழிபாடு மனத்திலுள்ள கரடுமுரடுகளைப் புரட்டித் தள்ளுவதை யான் அநுபவத்தில் கண்டேன். உயிர் வழிபாடு பெருகப் பெருகப் பகைமையொழிதலைச் சிறப்பாக ஈண்டுக் குறிக்கிறேன்; வலியுறுத்துகிறேன். பகைமையற்ற ஒன்றே அந்தண்மை.

கஉ. மாதர்

யான் ஒரு மாதர் வயிற்றில் பிறந்தேன். என்னுடன் உதித்த மாதரார் நால்வர். அவருள் ஒருவரை யான் அறியேன். அவர் எனக்கு முன்னே தோன்றியவருள் ஒருவர். அவர் யான் பிறப்பதற்கு முன்னரே மறைந்தார். மற்ற மூவருடன் யான் வளர்ந்தேன். எனக்கு முதல் முதல் பாலூட்டியவர் என்னை ஈன்ற தாயார். பின்னே எனக்குப் பாலூட்டிய தாய்மார் பலர்.

துள்ளத்துப் பெண்மணிகள்

துள்ளத்தில் யான் குழந்தையாயிருந்தபோது என்னுடன் விளையாடிய பெண்குழந்தைகள் வள்ளி, சாவித்திரி, முனியம்மை, அம்மாகண், மாணிக்கம், கௌரி முதலியோர். என் தந்தையார் இராயப்பேட்டையிலே குடிபுகுந்து வாழ்ந்துவந்த காலத்தும் சிற்சில சமயம் துள்ளம் நோக்குவர். ஒவ்வொருபோது என்னையும் உடன் அழைத்துச் செல்வர். துள்ளம் நண்ணியதும் யான் என்ன செய்வேன்? என்னுடன் விளையாடிய பெண்மணிகள் வீடுகள் புகுவேன்; அவர்களைத் திரட்டுவேன்; திரிவேன்; இராயப்பேட்டைக் கதைகளைச் சொல்வேன்; அளவளாவுவேன். துள்ளத்தின் செல்வம் எனக்கு அவர்களாகவே தோன்றும்.

பெண்மணிகள் உற்ற வயதடைந்தபோது ஒருமுறை யான் என் அன்னையாருடன் துள்ளத்துக்கேகினேன்; பழைய நண்பர் பலரைக் கண்டேன். அவருட் சிலர் பசிய பூங்கொடிகளாகக் காணப்பட்டனர். தாய்மைச் செல்வம் பெற்றிருந்த சிலர் தத்தம் குழந்தைகளை நீட்டினர். அவைகளை எடுத்து அணைத்து அணைத்து மகிழ்வெய்தினேன். ஒரு சிலர் வேற்றூர்களில் மணஞ் செய்துகொண்டார் என்று கேள்வியுற்றேன். அவரைக் காணாமை பெருங் குறையாகவே தோன்

றிற்று. அவர்தம் பெற்றோரைக் கண்டு அவர் நலங்களை விசாரித்துத் திரும்பினேன்.

என் தந்தையார் மரணமடைந்த பின்னர் எங்களில் எவரும் துள்ளம் போவதில்லை. நீண்ட காலங் கழிந்தது. ஒருநாள் (1928) பிறந்த ஊர் நினைவு எழுந்தது. என் அவாவை அன்னையாரிடம் வெளியிட்டேன். 'இப்பொழுது அங்கே நமக்கு என்ன இருக்கிறது?' என்றார். யான் மட்டுந் தனியே சென்றேன். பழைய ஊரைக் கண்டேனில்லை. மனத்தில் நின்ற சில வீடுகளைக் காணேம்; பல மரங்களைக் காணேம். முதியவர் ஒருவருமில்லை. தோழர் பலர் இளமை கடந்து நிற்பதைப் பார்த்தேன். சில குடும்பம் மறைந்தே போயின. பெண்மணிகளுள் மிகச் சிலரே என்னைக் காண வந்தனர். அவர் தலையிலும் வெண்மை ஏறி இருந்தது. 'மற்றவர் எங்கே' என்று கேட்டேன். கிடைத்த பதில் மனத்தை உடைத்தது. அவர்தம் பிள்ளைகளையும் பேரர்களை யுங் கண்டு ஆறுதலடைந்தேன். குழந்தைப் பெண்மையின் நேயம் என்னே!

ஓவியர் தை. ஆ. கனகசபாபதி முதலியார் எனது வர லாற்றைச் சுருங்கிய முறையில் எழுத முயன்றனர். அம் முயற்சி யான் பிறந்த ஊரைப் பார்த்தல்வேண்டுமென்னும் வேட்கையை அவர்பால் எழுப்பிற்று. அவரும் யானும் துள்ளம் (1938) போந்தோம்; என்னுடன் குழந்தைமை யில் விளையாடிய ஆடவரில் ஒருவராகிய அப்பாதுரைப் பிள்ளையைக் கண்டோம். சிறிது நேரம் பேச்சில் கழிந்தது. பின்னை யான் பிறந்த இடத்தை ஓவியருக்குக் காட்டி னேன். ஊர் ஓவியம் அவர் உள்ளத்தில் அமைந்தது. அவ் வேளையில் மழைக் குறி தோன்றிற்று. விரைந்து திரும்பி னேம். இம்முறை பழைய பெண் நண்பர் ஒருவரையும் பார்த்தேனில்லை. ஏரிகரையில் மழை எங்களை அலைத்தது. 'துள்ளத்தில் மூன்று நாழிகை' என்னுந் தலைப்புக்கொண்ட ஒருகட்டுரை கனகசபாபதி முதலியாரால் வரையப்பட்டது.

அஃது அவரெழுதிய எனது வரலாற்றுச் சுருக்கத்தில் ஒரு மணியெனத் திகழ்கிறது.

'வரவர நமது உடல் மெலிகிறது. பிறந்த இடத்தில் ஒரு சிறு குடில் அமைத்து அதில் காலங் கழிக்கலாமே' என்ற எண்ணம் என்னுள் உதித்தது. அதைத் தமையனார்க்குத் தெரிவித்தேன். துள்ளம் எங்களை (1940) ஈர்த்தது; அப்பாதுரை வீட்டை அடைந்ததும் அவர் மரணச் செய்தி காதில் விழுந்தது; ஏங்கி நின்றோம்.

அவ்வேளையில் தெருக் குறட்டில் ஓரம்மையார் நெல்லைக் குவித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர் எங்களைப் பார்த்து, 'நீங்கள் யார்? எங்கிருந்து வந்தீர்கள்' என்று கேட்டார். தமையனார்க்கு அவர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. யான் புன்னகை புரிந்துகொண்டே, 'உமது பெயர் முனியம்மாள் அல்லவா? உம்முடன் பிறந்த சாவித்திரி எப்படியிருக்கிறார்?' என்று வினவினேன். அவர் நெல் குவிப்பதை விடுத்து, என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். எனக்கு நகை பொங்கியது. 'யான் தெரியவில்லையா? குழந்தைமையில் யான் உம்முடன் விளையாடினவன். நாங்கள் இருவரும் விருத்தாசல முதலியார் புதல்வர். பெரியசாமி - சின்னசாமி' என்று சொன்னதும், முனியம்மாள் முகம் மலர்ந்தது; 'சின்னசாமி, நலமா யிருக்கிறாயா' என்ற மொழி வழிந்தது. பழைய நினைவு ஊட்டிய மகிழ்ச்சியை என்னென்று சொல்வேன்! பின்னே, வந்த காரணத்தை வெளியிட்டேன். 'ஊர் நிலை நன்றாயில்லையே' என்று சகோதரியார் கூறினார். 'அந்தப் பெரிய ஆலமரத்தின் கிளைகள் தறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே, என்ன?' என்று கேட்டேன். 'ஊரில் முதியவர் பலர் இறந்துபோயினர். மொட்டைகள் சேஷ்டை. இந்த ஊருக்கா நீங்கள் வரப் போகிறீர்கள்?' என்றார். மனமுடைந்தது. வேறு சிலரை விசாரித்துத் திரும்பினோம்.

இராயப்பேட்டைப் பெண்மணிகள்

இராயப்பேட்டையிலே யான் ஆரியன் பிரைமெரி பாடசாலையில் படித்து வந்தபோது, முத்து முதலி வீதியிலுள்ள பெண் கொழுந்துகளுடன் விளையாடுவதுண்டு. குப்பம்மாள், பார்ப்பாத்தி, ராஜம், செங்கமலம், விருத்தாம்பாள், பூங்காவனம், சொர்ணம் முதலிய பெயர்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. சிறுமியர் பல திறத்தனர். பலர் வேடிக்கையே பார்ப்பர்; ஆட்டத்தில் கலந்து கொள்வதில்லை. சிலர் ஒருவித ஆட்டமே ஆட விரும்புவர். அவர் வேறுவித ஆட்டங்களை ஆடுவதில்லை.

ஆட்டங்கள்

நாங்கள் ஏதேனும் ஒரு வீட்டு நடைத் திண்ணையைப் பற்றிக் கொள்வோம். ஏழாங்காயோ, தாயமோ, கண்மூடியோ ஆடுவோம். ஏழாங்காயில் யான் வல்லவனானேன். அதில் எவரும் என்னைத் தோல்வியுறச் செய்வது அரிதாயிற்று. சில சமயங்களில் சிறுவர் சிறுமியரெல்லாருங் கலந்து தெருவாட்டங்கள் ஆடுவோம். ஒவ்வொருபோது எங்களுக்குள் சண்டை மூளும். ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொள்வோம்; பிணங்கிப் பிரிவோம். எங்கள் பிணக்கு நீடிப்பதில்லை. மறுநாள் எல்லாவற்றையும் மறந்து விடுவோம். மறக்கச் செய்வது எது? ஆட்டத்தின்மீதுள்ள ஆர்வம்.

பளிங்கு மனம்

ஆடும்போதோ சண்டையிடும்போதோ எங்களுக்குள் பெண் ஆண் வேற்றுமை தோன்றுவதில்லை. அம்மனத்தை - பளிங்கு மனத்தை - என்னென்று சொல்வேன்! அதைத் தெய்விக மனமென்றே சொல்லுதல் வேண்டும். அப்பளிங்கு மனம் இடையில் பாழ்படுகிறது. அதில் மாசுகள் படிகின்றன. மக்கள் விலங்காகிறார்கள். மீண்டும் மக்கள் குழந்தை மனம் பெறுதல் வேண்டும். இல்லையேல்

விடுதலை கிடையாது. குழந்தை மனமே ஞான நிலையை அல்லது சீவன்முக்த நிலையைக் கூட்டவல்லது. விலங்கு மனம் அந்நிலையைக் கூட்டவே கூட்டாது.

குழந்தைமை

இயற்கை இறையின் படைப்பில் ஏன் குழந்தைமை அமைந்திருக்கிறது? அதை நினைக்க நினைக்க உண்மை விளங்காமற் போகாது. உற்ற வயதடைந்த ஒருவரும் விலங்கியல்பால் மோதுண்டு பாழ்படுங்கால், 'அந்தோ! நம் மனம் குழந்தைமையில் எப்படி இருந்தது? இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது? அதை மீண்டும்பெற வழியுண்டோ?' என்று நினைந்து நினைந்து நல்லறிவு பெறுதற்பொருட்டுக் குழந்தைமை இயற்கை இறையின் படைப்பில் அமைந்திருக்கிறது. குழந்தை மனத்தின் விழுப்பம் மக்கட்கு எப்பொழுது புலனாகிறது? அவ்விழுப்பம் உற்ற வயதில் விலங்கு கீர்மையால் தாக்குறுங்கால் புலனாகிறது. இரண்டையும் அநுபவத்தில் மக்கள் உணர இயற்கைஇறை அருள் சுரக்கிறது. குழந்தைமை இயற்கையில் இல்லையானால் உற்ற வயதில் அதன் விழுப்பம் எளிதில் புலனாகுமோ? ஆகாது. ஆதலின் இயற்கை இறையின் படைப்பில் குழந்தைமை அமைந்திருக்கிறதென்க.

பருவங் கடத்தல்

நாங்கள் பெண் ஆண் வேற்றுமை விளங்காமல் விளையாடினோம். அப்பருவமே எங்கட்கு நிலைபேருக நின்றிருந்தால், எங்கள் மனம் பளிங்காகவே பொலிந்திருக்கும். அப்பருவங் கடக்கும் பண்பு இயற்கையில் ஏன் படிந்திருக்கிறது? உலக வளர்ச்சியின் பொருட்டுப்போலும்! இயற்கையில் கூர்தல் - உள்ளது சிறந்து வளரும் தன்மை படிந்திருக்கிறது. வளரும் பண்பில்லையேல் குழந்தைமையின் விழுப்பமே புலனாகா தொழியும். ஆகையால் இயற்கையில் எவ்விதத் தவறுதலும் இல்லையென்பது விளங்குகிறது.

அன்னபூரணி

நாங்கள் முத்துமுதலி வீதியில் முதல்முதல் குடியிருந்த வீடு பெரியது; விசாலமானது. அதில் ஒரு பக்கத்தில் குமாரசாமி நாயுடு என்ற அன்பர் வதிந்தனர். அவர்தம் மனைவியார் அன்னபூரணி அம்மையார் என்பவர். அவர் பெரிதும் உடுத்துவது வெள்ளைக்கலை. அத்தூய கலையுடன் அம்மையார் எனக்குப் பாடஞ் சொல்வர். அவர்தம் போதனை பள்ளி ஆசிரியருடையதைப்பார்க்கிலும் தெளிவாயிருக்கும். அவர்தம் அமைதி வடிவும், அருள் நோக்கும், இனிய மொழியும் என் அறிவைத் துலக்கும். அக்கலைமகளின் ஆருயிர் இப்பொழுது யாண்டுளதோ? அதற்கு எனது வணக்கம் உரியதாகுக.

இலக்கணப் பயிற்சி

யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் படித்தபோது கிறிஸ்துவ ஆசிரியன்மார் பலர்க்கு இராயப்பேட்டை உறைவிடமாயிருந்தது. நண்பர் சிலரும் யானும் அவர்தம் வீட்டுக்குச் செல்வோம். வீட்டுப்பெண்மணிகளிற் பெரும்பான்மையோர் ஆசிரியன்மாராகவே இருப்பர். நாங்கள் குழந்தைகளைப் போல விளையாடுவோம். தாய்மார் ஒவ்வொருபோது எங்களுக்கு நற்போதனை செய்வர். எனக்குப் போப்பையர் இலக்கணம் முதல் முதல் அறிவுறுத்தியவர் ஓர் அம்மையாரே. அக்கடைக்கால் எனது பின்னைய இலக்கணப் பயிற்சிக்குப் பெருந்துணையாய் நின்றது.

குறும்பும் வாழ்த்தும்

ஞாயிறு வகுப்புக்குச் செல்வோருள் யானும் ஒருவனல்லவோ? கோயில் மணியொலி கேட்டதும், தலைவர் வகுப்பை முடித்துவிடுவர். அச்சமயத்தில் வெஸ்லியன் மிஷன் உயர்நிலைப் பெண்பாடசாலை மாணுக்கர் கோயிலுக்குப் போக எங்கள் கல்லூரி மைதானத்தின் வழியே அணி

யணியாக வருவர். அவரைக் குறும்பு செய்வதற்கென்று சில மாணுக்கர் ஞாயிறு வகுப்பு வேடந் தாங்குவதுண்டு. குறும்புச் செயல்களை மனமார வெறுத்த மாணுக்கருமிருந் தனர். ஒரு ஞாயிறன்று வகுப்பு முடிந்ததும், ஒருசில மாணுக்கர் பெண்மக்களின் அணியைப் பிளக்க முயன்ற னர். பெண் கூட்டம் அப்படியும் இப்படியும் அலைந்து அலைந்து ஓடியது; ஓடி ஓடிக் கோயிலுக்குள் புகுந்தது. அம் மாணுக்கர் ஐந்தாம் பாரத்தில் படிப்பவர்; அப்பொழுது யான் மூன்ரும்பார மாணுக்கன். விசாரணை நடந்தது. யான் பெண்மணிகள் சார்பாகவே சான்று கூறினேன். அது காரணமாக மாணுக்கர்க்குள் பெரும் போராட்டம் எழுந் தது. பெண் பள்ளி முழுவதும் என்னை வாழ்த்தியது.

நட்பும் அறையும்

எங்கள் 'குடுகுடு' கூட்டத்தில் சேர்ந்தவர் ஒருவர். அவர் ஆட்டத்தில் வல்லவர்; ஆனால் பிஞ்சிலே பழுத்தவர். அவருக்குப் 'பிஞ்சு' என்பது ஒரு பட்டமாகியது. யான் பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் கோயில் திருவிழாக் காலங்க ளில் நண்பர் குழாத்துடன் செல்வேன். அச்சமயங்களில் 'பிஞ்சு' நண்பர் பெண் குழுவைக் கண்டதும் ஆடுவர்; பாடுவர்; மறைமுகமாக ஏழைக் குறும்புகளுஞ் செய்வர். ஒருநாள் தெப்பத் திருவிழாவில், எங்களைச் சேர்ந்த சிலரைப் பிடித்து அங்கிருந்த ஒரு பெண் கூட்டத்தின்மீது குறும்பர் தள்ளினர். உடனே அவர் முதுகில் பளீர் பளீர் என அறைகள் விழுந்தன. அறை கொடுக்கப் பெண் கூட் டத்தைச் சார்ந்தவர் முந்து முன்னரே யான் முந்திக்கொண் டேன். பெண்ணினத்தார் என்னைப் பாராட்டினர். பாராட் டலுக்கென்று யான் நண்பரை அறைந்தேனில்லை. மற்றவ ரால் அவர் உதைபடாமலிருக்கவே யான் முந்தினேன். யான் முந்தியிராவிடின் 'பிஞ்சு'வின் எலும்பு நொறுங்கி நொறுங்கியிருக்கும். என் அறைகள் அவருக்கு நலமே

செய்தன. அறைவாங்கிய தோழர் என்மீது பாய்ந்திருப்பர்; நிலைமையையுணர்ந்து வாளா இருந்தனர். சிலநாள் அவர் முகம் என்னைக் கண்டதும் தானே சாய்ந்துகொள்ளும். பின்னே வழக்கம்போலப் பேசலானோம். அவருக்கு யானும் வேறு சிலரும் எவ்வளவோ நன்மொழிகள் சொல்வோம். அவையெல்லாம் விழலுக்கிறைத்த நீரேயாகும். ஒருநாள் அவருக்கு நல்லறிவு பிறந்தது. எப்படி ?

நல்ல பாடம்

தேனாம்பேட்டையிலுள்ள அரசாங்கத் தாவரத் தோட்டத்தில் ஆண்டுதோறும் பூக்காட்சி நடைபெறும். அந்நாளில் மாணுக்கர்க்குக் கட்டணங்கிடையாது. பள்ளித் தலைவரின் கைச்சாத்தே கட்டணமாகக் கருதப்படும். யான் வழக்கம்போல ஓராண்டு நண்பருடன் பூக் காட்சிக்குச் சென்றேன். நாங்கள் பல இடம் சுற்றிச் சுற்றி ஒரு வட்டத்தில் அமரப்போந்தோம். அங்கே அழகிய மலர்க் கொடிகள் ஓங்கிப் படர்ந்திருந்தன. அவைகளின் அழகுக்கு அழகு செய்வதுபோல ஒரு பூங்கொடி நின்றாள். அவளுடன் உதிர்ந்த மலர்களென்னச் சிலர் சூழ்ந்திருந்தனர். அப்பொழுது எங்களில் ஒருவர், 'பிஞ்சு, இவள் உனக்கு ஏற்றவள்' என்றார். 'பிஞ்சு' அப்பெண்மணியை நோக்கி விரைந்து நடந்தார். அச்சமும் நடுக்கமும் எங்களைக் குடைந்தன ; வதைத்தன. யானும் இன்னொருவரும் 'பிஞ்சு'வைத்தொடர்ந் தோம். 'பிஞ்சு' எம்மைப் பார்த்து, ' இவர் என் சகோதரி யாருள் ஒருவர் ; என் பெரிய தந்தையார் மகள் ' என்றார். கிலி ஒழிந்தது. இருவரும் திரும்பி மற்றவருடன் கலந்து உண்மையை விளக்கினோம். எல்லார்க்குங் கவலை தீர்ந்தது. 'பிஞ்சு' சிறிது நேரம் சகோதரியாருடன் பேசி எங்களிடஞ் சேர்ந்தார். சேர்ந்ததும், 'இவள் உனக்கு ஏற்றவள்' என்று சொன்னவரை மனம் போனவாறு வைதார். மற்றவர், 'உம் சகோதரியைப்போல மற்றவரை ஏன் நீர் நினைப்பதில்லை ?

நீர் குறும்பு செய்யும் சிலரும், சிலர் சகோதரிமாராகவே இருப்பரல்லவோ? இன்று உமக்கு ஆண்டவன் நல்லபாடங் கற்பித்தான்' என்று அவர் வாயை அடக்கினர். அவர் மனந் திரும்பி நல்லறிவு பெற்றார்.

சிறுமைக் காசும் தற்கொலையும்

ஒருநாள் யான் வீட்டுக் குறட்டிலே உலவி உலவிச் 'சரித்திரம்' படித்தேன். அப்பொழுது ஒரு பெண்மணி இரண்டொரு வீடு நுழைந்து நுழைந்து வந்தனர். அவர் எதிர் விட்டில் நுழைந்தார். நுழைந்த சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அவர் கிணற்றில் விழுந்தார் என்ற செய்தி செவிக் கெட்டியது. பலர் ஓடினர்; யானும் ஓடினேன். கூட்டங் கூடியது. கிணற்றினின்றும் பெண்மணி எடுக்கப்பட்டார்; கிடத்தப்பட்டார். வாழைக்குருத்துக் கண் வளர்தல் போலிருந்தது. நீர் ததும்பாத கண்ணில்லை. அவ்விளம் பெண்மணியின் மரணத்துக்குக் காரணம் என்னை ? வெட்கம்! வெட்கம்! அப்பெண்மணியின் கணவர் தோட்டவேலை செய்வோர். அவர் பெட்டிமீதுவைத்த சில்லரைக் காசு காணாமற்போனது. அவர் எல்லாரையும் விசாரித்தார் ; மனைவியையும் விசாரித்தார். காசு போனவிடந் தெரியவில்லை ; அழைத்து வந்தார் கிழவியை. அக்கிழவி செம்பு வித்தையில் உண்மை காண்பவராம். பரப்பிய நெல்லிடை, நீர் நிறைந்த செம்பொன்றை வைத்து, ஒவ்வொருவரையும் அச் செம்பைத் தூக்கச் செய்யுங்கால், எவர் அதைத் தூக்க இயலாமல் வருந்துகிறாரோ அவரே திருடரென்று உறுதி செய்வது அவ்வித்தை. கிழவி சோதனையில் ஒருவர் அகப்பட்டார். அவரே கிணற்றில் விழுந்து உயிர் துறந்த பெண் மணி. அவர் சோதனையில் சிக்கியதும் அவரைக் கணவர் நன்றாகப் புடைத்தார். அப்பெண்மணி மானத்திற் சிறந்தவர் ; வீரத் தாயர். அவரது மானமும் வீரமும் பிள்ளைமை விளையாட்டில் பொங்கித்ததும்பியதை யான் பன்முறை கண்

டுள்ளேன். சிறுமைக் காசை உண்மையாகத் திருடினவர் யாவர்? பூமிதேவி. அடுத்தநாள் பெட்டியின் கீழே துடைப் பத்தை விடுத்துப் பெருக்கியவர் கண்ணில் சிறுமைக் காசு பட்டது. கண்மூடி வழக்கம் ஓர் ஆருயிரைக் கொன் றது. அதை உணர்ந்த எங்கள் இளமைக் கூட்டம் குறி, குறிமேடை முதலியவற்றின் புன்மைகளை ஆராய்ந்து வெளி யிடுந் தொண்டில் தலைப்பட்டது. குறி முதலியவற்றின் ஏமாற்றங்களிற் சிலவற்றை 'உள்ளொளி' என்னும் நூலில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். அவைகளை மீண்டும் ஈண்டுக் காட்ட வேண்டுவதில்லை. 'உள்ளொளி'யில் என் இளமைச் செயல்கள் சில பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொல்லாத கணவரிடம் வாழ்க்கைப்பட்டு, அவர்தங் கொடுமை தாங்க முடியாமல் கிணற்றில் வீழ்ந்தும், நஞ் சுண்டும், தீயிடை எரிந்தும், தூக்கிட்டும் உயிர் துறந்த பெண்மணிகள் எத்தனைபேர்? பெண்ணுலகம் உரிமையுடன் வாழுநாள் எந்நாள்? மாதர்க்குத் தீங்கு விளைக்கும் மடமை களை மாய்க்கவேண்டுவது அறிஞர் கடமையன்றோ?

தந்தையார் கனவும் துறவும்

எங்கள் குடும்பத்தில் யான் ஆங்கிலத்தில் பெரிய படிப் பாளியாய்ப் பட்டம் பெற்றுப் பெரும் பதவியில் வீற்றிருப் பேன் என்ற கனாக் கண்டவர் பலர். அவருள் முதன்மையர் என் தந்தையார். அவரது கனவு, யான் மாணாக்கனா யிருந்தபோதே எனது மணத்தைப்பற்றி அவரை நினைக் கச் செய்யும். உறவினருள் நல்ல பெண்ணுள்ள இடம் எங்கே எங்கே என்று அவர் ஆராய்வர். 1901-ம் ஆண்டு யான் மூன்றும் பாரமாணாக்கனாயிருந்த ஞான்று என் தமையனார்க்குத் திருமணம் நடந்தது. அம்மணத்தில் விளக்கெடுத்த ஒரு சிறு பெண்மீது என் தந்தையார் குறி வைத்ததும், இன்னுமோரிடத்தை அவர் கருதியதும் எனக்குத் தெரியும். அவ்வவ் வீட்டினரும் என் பள்ளி

வாழ்வை அவ்வப்போது விசாரித்து வந்ததையும் யான் அறிவேன். அவர்தம் மனக்கோட்டைகளெல்லாம் ஊமன் கண்ட கனவாயின. யான் மெற்றிகுலேஷன் பரிட்சைக்குப் போகாமை அவர்தம் எண்ணங்களை மாற்றியது. என்மீது கவலை கொண்டிருந்த தந்தையாரும் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தனர். என் மனம் மணத்தில் செல்லவில்லை. ஆரம்பச் சமயக் கல்வியும், பிறவும் என்னுள் துறவைப் புகுத்தின துறவு என்னுள் புகுந்தாலும் அஃது என்னில் இயற்கை யாகவில்லை; செயற்கையாகவே கிடந்தது.

துறவில் வெறுப்பு

வைராக்கியசதகமும், வைராக்கிய தீபமும், மகாராஜா துறவும், பின்னைப் பட்டினத்தார் பாடலும் என்னை விட்டகல்வதில்லை. நித்திய பூசையிலும், கோயில் வழிபாட்டிலும் ஆர்வம் பொங்கியது. சாமியார் உள்ள இடங்களெல்லாம் என்னைக் கூப்பிடும். பல இடங்களில் உழன்றேன்; சுழன்றேன். சாமியார் உலகம் எனக்கு வெட்டவெளிச்சமாயிற்று. யோகிகளென்றும், ஞானிகளென்றும், அவதூதரென்றும், துறவோரென்றும், ஆச்சாரியரென்றும், மடாதிபதிகளென்றுந் திரிவோருள் பலர் அந்தரங்கத்தில் பெண்களுடன் கலப்புக்கொண்டிருந்ததைச் சில நாளில் உணருமாறு ஆண்டவன் அருள் எனக்குத் துணை புரிந்தது. 'இந்தப் பாவிகள் வெளிப்படையாகப் பெண்களுடன் வாழ்தலாகாதா?' என்று எனது நெஞ்சம் எண்ணும். உள்ளும் புறமும் ஒத்த உண்மை அறவோர் சிலரையும் என் கண் கண்டது; அவர்தம் நிலையை என் மனம் உணர்ந்தது. அப்பெரியோர் பெண்ணுலகை இழித்தோ வெறுத்தோ பேசுவதில்லை. இல்வாழ்க்கை ஏற்குமாறு எனக்கு அவர் அறிவு கொளுத்துவர். 'துறவு' என்று வழங்குவது வெறும் உருவெளி என்பது எனக்கு நன்கு விளங்கியது. பின்னை ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி வாழ்க்கையும், ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ

ஐயர் போன்ருர் நட்பும், தியோசாபிகல் சங்க அறிஞர் போதனையும், பிறவும் எனது மனோநிலையை மாற்றின.

சாமியார்!

முத்துமுதலி வீதி நண்பர் பலரும் 'யான் சாமியாராய் விடுவேன்' என்று நம்பினர். என் மனம் சாமியாருலகில் விழ்ந்து எழுந்ததை அவர் அறிந்தாரில்லை. ஒருவர் மனோ நிலை புற உலகுக்கு எங்ஙனம் புலனாகும்? யான் காலையில் அரைமுண்டு உடுத்திக் கையில் செம்பு தாங்கி ஸ்ரீ பாலசுப் பிரமணிய பக்தஜன சபைப் பெருமானைப் பூசிக்கத் தெரு வழியே செல்வேன்; அந்நிலையில் என்னைக் காணும் (என் ஞுடன் விளையாடிய) பழைய நண்பர் நெஞ்சம் இரங்கும்; வருந்தும். அவர் நிலையை யான் உணர்வேன்; 'பித்த உல கம்' என்று யான் கருதுவேன். வீட்டு நடையிலே பெண்கள் காலை நீட்டியும் மடக்கியும் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆடவர் எவரேனும் அங்கு வரின் பெண்கொடிகள் வாரிக் கட்டி எழுந்து ஓடுவார்கள்; என்னைக் கண்டால் வழிமட் டும் விடுவார்கள். காரணம் அவர்கள் என்னைச் 'சாமியார்' என்று எண்ணியதே.

திருமணப் பேச்சு

யான் திருமணத்தை வெறுத்தே விட்டேன் என்று என் அன்னையார் ஏக்குற்றனர். அவர்தம் ஏக்கம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தே போயது. வருவார் போவாரை விடுத் தும எனது மனத்தை மாற்றுமாறு அவர் ஏவுவர். தாயன்பு எவ்வெவ் வழியிலோ செல்லுந் தன்மையதன்ருே? என்னை மணஞ் செய்துகொள்ளுமாறு தேவப்பிரசாதம் பண்டிதர் சொல்வர்; ஜான் ரத்தினம் பிள்ளை அறிவுறுத்துவர்; வேறு சிலரும் வலியுறுத்துவர். இங்கே ஒரு தொண்டு கிழவியின் நினைவு தோன்றுகிறது. அக்கிழவி என்னைப் பார்க்கும்போ தெல்லாம், 'அப்பா! கலியாணஞ் செய்துகொள். நீ நல்லவஞ யிருக்கிருய். உலகம் உன்னை நல்லவஞ யிருக்கவிடாது...

என்று மொழிவர். அம்மொழி ஔவையினுடையதுபோல எனக்குத் தோன்றும். அஃது என் மனத்தை உறுத்தும். இராயப்பேட்டையில் எங்கே போனாலும் என் திருமணப் பேச்சே பேசப்படும். 'இப்பேச்சு இப்பொழுது பெரிதும் பேசப்படுதற்குக் காரணம் என்ன' என்று யான் எண்ணுவேன். காரணம் வயது என்று தெளிந்தேன். இளமை கொடியதா ?

இளமை

இளமை கொடியதன்று. யான் இளமையைக் கண்டவன்; அதை அநுபவித்தவன்; இப்பொழுது அதைக் கடந்து நிற்பவன். இளமை கொடியதென்று கடிய என்மனம் துணியவில்லை. இளமை கொடியதாயின் அஃது இயற்கையில் அமையாது. அஃது இயற்கையில் அமைந்துள்ளது. அஃது எப்படிக் கொடியதாகும் ?

இயற்கை அவ்வப்போது தன்கடனை ஆற்றிக் கொண்டே போகும். அதன் நோக்குக்கும் போக்குக்கும் இயைந்து நடக்கவேண்டுவது உயிர்களின் கடமை; இன்றியமையாக் கடமை. புல்லும் பாம்பும் புள்ளும் விலங்கும் இயற்கைவழி நின்று இன்பம் நுகர்கின்றன. அவ்வாறே மக்களும் இயற்கைவழி நின்று இன்பம் நுகர்தல் வேண்டும். ஆறறிவுடைய மக்களுக்கு மட்டும் ஏதேனும் புறனடையுண்டா ? இல்லை. இன்று இயற்கையை விடுத்து விலகுவோர் நாளை இயற்கையால் ஒறுக்கப்படுதல் ஒருதலை. அதனால் வாழ்க்கையைப் பலவித இடுக்கண்கள் இறுக்கும். இடுக்கண்களைத் தடுக்க இயற்கையோடியைந்து வாழ்வதே நேர்மை; ஒழுங்கு.

இளமையில் சோதனை எழுவானேன் ? அஃது இயற்கையின் ஏவல்; செயற்கை யன்று. உற்ற வயதில் மக்களை நல்வழியில் நடத்த இயற்கை அன்னை அருள் சுரக்கிறாள். அவள் அருள்வழி நடக்க மக்கள் ஒருப்படுதல் வேண்டும். இல்லையேல் ஒறுப்பு உறுத்தெழல் திண்ணம்.

இளமைச் சோதனே ஒருவனேயும் ஒருத்தியையும் ஒன்றுபடுத்த எழுகிறது. அவ்வொன்றலினின்றும் அரும்பு வது வாழ்க்கை. தனிமையில் வாழ்க்கை விதைகூட விழாது.

வாழ்க்கையைக் குறிக்கொண்டது திருமணம். அத் திருமணத்தை இழப்பது வாழ்க்கைச் செல்வங்களேயெல் லாம் இழப்பதாகும். வாழ்க்கையின் நோக்கங்களேயெல் லாம் நிறைவேற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்தது திருமணம் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

வாழ்க்கையை உண்டுபண்ணி அதை வளர்க்கும் ஆற் றல் வாய்ந்த திருமணத்துக்குரிய இளமையா கொடிய தாகும்? ஆகாது. அதைக் கடிவது வாழ்க்கையையே கடிவதாகும்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இளமையை என்ன வென்று சொல்வது? தெய்வத் தன்மையின் முகிழ்ப்பு இளமை என்று சொல்வது முறைமையாகும்.

பொறையிலா அறிவு போகப் புணர்விலா இளமை மேவத்
துறையிலா வனச வாவி துகிலிலாக் கோலத் தூய்மை
நறையிலா மாலை கல்வி நலமிலாப் புலமை நன்னர்ச்
சிறையிலா நகரம் போலுஞ் சேயிலாச் செல்வ மன்றே.

இது வளையாபதிப் பாட்டு; அநுபவம் நிறைந்தது; வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுவது.

விளைவறி விலாமை யாலே வேதனைக் குழியில் ஆழ்ந்து
களைகளும் இல்லேன் எந்தாய் காமரங் கற்றும் இல்லேன்
தளையவிழ் கோதை நல்லார் தங்களோ டின்பம் எய்த [னே.
இளையனும் அல்லேன் எந்தாய் என்செய்வான் தோன்றி னே

இப்பாட்டை அருளியவர் அப்பர். இதனை நோக்கு வோம்; இதில் புகுவோம். என்ன கிடைக்கிறது? இள மைச் செம்பொருள் கிடைக்கிறது. அப்பர் முதுமையிலும்

இளமை இனிமையை மறந்தாரில்லை. இளமையின் மாண்பு என்னே!

இளமையை உளங்கொண்டு புலவர்கள் பாடிய பாக்கள் ஒன்ரு? இரண்டா? ஆயிரம்! ஆயிரம்! இங்கே விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

இளமை நிலையாமையை ஓத வந்த அறிஞர் பலரும் அதை இனிய மொழியால் வருணித்து வருணித்து இன்புறுவது கருதற்பாலது.

* * * உயர்தரு ஞான குருவுப தேச
முந்தமி ழின்கலை யுங்க ரைகண்டு
வளர்பி றையென்று பலரும் விளம்ப
வாழ்பதி னறுபி ராயமும் வந்து—
மயிர்முடி கோதி யறுபத நீல
வண்டிமிர் தண்டொடை கொண்டை புனைந்து
மணிபொ னிலங்கு பணிக ளணிந்து
மாகதர் போகதர் கூடிவ ணங்க—
மதன சொரூப னிவனென மோக
மங்கையர் கண்டும ருண்டு திரண்டு
வரிவிழி கொண்டு சுழிய வெறிந்து
மாமயில் போலவர் போவது கண்டு
மனதுபொ றும லவர்பிற கோடி
மங்கல செங்கல சந்தி கழ்கொங்கை
மருவ மயங்கி யிதழ முதுண்டு
தேடிய மாமுதல் சேரவ ழங்கி—
ஒருமுத லாகி முதுபொரு ளாயி
ருந்தத னங்களும் வம்பி லிழந்து
மதன சுகந்த விதன மிதென்று
வாலிப கோலமும் வேறுபி ரிந்து—
வளமையு மாறி யிளமையு மாறி * * *

இப்பாட்டு முற்றத்துறந்த பின்னைப் பட்டினத்தார் உள்ளத்தினின்றும் பொங்கி வழிந்தது.

சோதனைகள்

இளமையின் ஒருநிலையில் திருமணத்தைவெறுத்தேன்; இன்னொரு நிலையில் அதை யான் வெறுக்கவுமில்லை ; விரும்பவுமில்லை ; 'அது நடந்தால் நடக்கட்டும்' என்றிருந்தேன். அச்சமயத்தில் சோதனைகள் எழுந்தன. அவைகட்கு யான் எளியனானேனா ? இல்லையா ? என்ன பதில் ?

'ஒரு ஸ்திரியை இச்சையோடு பார்க்கிற எவனும் தன் இருதயத்தில் அவளோடே விபசாரஞ் செய்வதாயிற்று' எனவருங் கிறிஸ்துபெருமான் திருமொழி என்னைத் தூக்கும். இதுவே பதில்.

சோதனைகள் எவ்வாறு எழுந்தன ? சிலர் வாயிலாக எழுந்தன. அவர் வெற்றிபெற்றனரா? தோல்வியுற்றனரா? அவர் ஒருவரேனும் உள்ள நிறைவு கொண்டாரில்லை. பாவம் ! சோதனைகள் என்னை என்ன செய்தன ? திருமணஞ் செய்துகொள்ளுமாறு உந்தின.

முயற்சி

என் தமையனார் பெண் பார்க்க முயன்றார். எனக்கேற்ற பெண் எளிதில் கிடைப்பளோ ? பல இடங்கள் என்னால் மறுக்கப்பட்டன. தென்னாட்டுப் பழைய உறவில் ஒரு பெண்ணைக்கொள்ளச் சிலர் முயன்றனர். அப்பெண்ணின் அன்னையார் வேறு காரணத்தை முன்னிட்டுச் சென்னை போந்தனர்; எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து என்னையுங் கண்டனர். அவர் எங்கள் வீட்டுக்குப் புதியவரல்லர் ; பழையவர். அவர் என்னிடம் நீண்டநேரம் பேசிப் பார்த்தனர். 'தாயைப் பார்த்துப் பெண்ணைக் கொள்' என்பது பழமொழி. அவ்வம்மையார் பேச்சு எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. பேச்சில் படாடோபங் காணப்பட்டது. 'யான் ஏழை ; ஏழ்மையை விரும்பும் பெண்ணே எனக்கு மனைவியாதற்கு உரியவள்' என்று யான் முடிவுரை பகர்ந்தேன். அம்மையார் பேசாமடங்தையரானார். எவர் வரினும் எனது எளிமையை எவ்வழியிலாவது தெரியப்படுத்திவிடுவேன்.

திருமண உறுதி

கடைசியில் ஓரிடம் பிடித்தது. யானும் பலரைக் கொண்டு அவ்விடத்தை விசாரித்தேன். அஷ்டாவதானம் கலியாணசுந்தர முதலியார், பெண்ணின் வீட்டைப் பற்றியும் வளர்ப்பைப்பற்றியும் நன்ருகச் சொன்ஞர். என் மனத்துக்குப் பிடிப்பு ஏற்பட்டது. நிச்சயத்துக்கு நாளுங் குறிக்கப்பட்டது. நாள் நெருங்க நெருங்கத் திருமணம் அவசியமா என்ற எண்ணம் எழுந்தது. நிச்சய நாளுக்கு முன்ஞள் ஏற்பாட்டைக் குலைத்துவிடுமாறு தமையஞரிடங் கூறினேன்; அதைப் பெண் வீட்டுக்குத் தெரியப் படுத்தப் போஸ்ட் கார்ட் வாங்கிவரும்படி இளைஞர் வே.தியாகராயரை அனுப்பினேன். அவர் கடைக்குச்செல்லாமல் நேரே தேவப்பிரசாதம் பண்டிதர் வீட்டுக்குப் போய் எனது மனேநிலையை வெளியிட்டனர். பண்டிதர் ஓய் வெடுத்து என் வீட்டுக்கு ஓடிவந்தார். பிடித்தார் சண்டை. யானும் அன்று பள்ளிக்குப் போகவில்லை. அரைநாள் வாதத்தில் கழிந்தது. பண்டிதர் திருமண உறுதியை என்னிடம் பெற்றனர். தியாகராயர் மனங்குளிர்ந்தது; மற்றவர் மனமுங் குளிர்ந்தது. மறுநாள் முறைப்படி நிச்சயம் செய்யப்பட்டது. திருமணம் உறுதியாயிற்று.

கமலாம்பிகை

மணமகள் பெயர் கமலாம்பிகை. அவள் திரிச்சி கிருஷ்ணசாமி முதலியாரின் புதல்வி. கிருஷ்ணசாமி முதலியார் கார்டன் உட்டிராப்பில் தலைமைக்கணிதராயிருந்தவர். அவர் சகோதரச் செல்வம் பெற்றவர். அவர்க்குப் பிறந்த மக்கள் மூவர். மூவருள் ஆண்மக்கள் இருவர்; பெண்மகள் ஒருத்தி. அவளே கமலாம்பிகை. கமலம் குழந்தைப்பருவத்திலேயே தாய்தந்தையரை இழந்தனள். அவள் பெரிய தந்தையார் பாலசுந்தர முதலியாரால் வளர்க்கப்பட்டவள்.

பாலசுந்தர முதலியார் வயிற்றில் பிறந்த புதல்வியார் ஒருவரே. அவர்க்கு மணவினை முடிந்தது. முதலியார் வீட்டில் குழந்தையேயில்லை. கமலம் குழந்தையாய் வளர்ந்தாள். பாலசுந்தர முதலியார் கமலத்தைக் கல்விச் செல்வம் பெற அன்புடன் வளர்த்தார்; அவளுக்கு ஒரு பெரிய வீடுங் கொடுக்கத் தீர்மானித்தார். இவ்வாறு வளர்க்கப் பெற்ற கமலாம்பிகை எனக்கு வாய்த்தாள்.

திருமணம்

திருமணம் (13-9-1912) இருளப்பன் தெருவிலே, மணமகளின் நல்லம்மான் பூ. மு. முருகேச முதலியார் வீட்டிலே நடந்தது; தேவாரம் முழங்கியது: கிறிஸ்து ஜெபமும் நிகழ்ந்தது. அங்கே பலதிறத்தினர் கூடியிருந்தனர். சிறப்பு முதல் முதல் அடியவர்க்கே அளிக்கப்பட்டது. உறவினர்க்கும் மற்றவர்க்கும் பின்னரே. இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபையின் அன்பு, நூல்களாகப் பரிணமித்தது; திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் அன்பு, பொன்வேய்ந்த கௌரிசங்கமாகவும் பீதாம்பரமாகவும் உருக்கொண்டது. ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியரும் என்னுயிர் நேயருமாகிய ஜான் ரத்தினம் எழுந்தார்; வெள்ளிச் செம்பொன்று கொடுத்தார்; கிறிஸ்துவக் குழுவின் சார்பில் வாழ்த்து மலர் பொழிந்தார். அத்தமிழ் மலர் மணத்தை யான் நுகர்ந்துகொண்டே பக்கத்திருந்த மணமகளை நோக்காமல் நோக்கினேன். அவள் பூரிப்புப் புலனாயிற்று. ஜான் ரத்தினம் இறுதியில் நிகழ்த்திய ஜெபம் அமிழ்தமாகியது. அஷ்டாவதானம் கலியாணசுந்தர முதலியார் உள்ளிட்ட சைவப் பெரும் புலவர்களும் அவ்வமிழ்தைப் பருகினார்கள்; மற்றக் கூட்டமும் பருகியது. மற்றவர் ஆசிகளும் நடந்தேறின.

அன்று மாலைக் கூட்டத்தில் பரத நாட்டியம் நடைபெற்றது. அவ்வேளையில் அன்பர் எக்பர்ட் ரத்தினம் தமது திருக்கூட்டத்துடன் வந்தனர். அவரது திருக்கூட்டக் காட்சி பரத நாட்டியத்தையும் நிறுத்தியது. திருக்கூட்டம் பாடியது. எக்பர்ட் ஜெபஞ் செய்தார்; அவர் வாழ்த்துக் கூறினார்; அவரது ஜெபமும் வாழ்த்தும் பரதநாட்டியத்தையுங் கைக்கச்செய்தன. திருக்கூட்டச் சார்பாக எனக்கொரு தட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. விளக்கொளியில் அது பொன் வண்ணமாகக் காணப்பட்டது. பெண் கூட்டம் அதைப் பொன் என்றே கருதியது. எக்பர்ட் எனக்குக் கொடுத்தது தட்டா? அவர்தம் மனம் பொழியும் அன்பு, தட்டாகி என் கையில் பொலிந்தது. சைவமும் கிறிஸ்துவமும் கலந்த முறையில் என் திருமணம் நடைபெற்றது.

யானும் கமலாம்பிகையும் இராயப்பேட்டை சேர்ந்தோம். சேர்ந்த அன்றைய மாலையில் ஏதேனும் திருமணப் படலம் ஒன்று எவரைக்கொண்டேனும் சொல்லுவித்தல் வேண்டும் என்று எண்ணினேன். பௌராணிகர் பலர் என் நண்பர். ஆனாலும் அன்பர் சச்சிதானந்தம் பிள்ளையைத் தவிர வேறு ஒருவரும் அன்று என் மனத்தில் தோன்றவில்லை. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை என் வேண்டுதலுக்கு இணங்கி வள்ளித் திருமணஞ் சொன்னார். இடையிடையே தெய்வ பக்தி, அறத்திறன், இல்வாழ்க்கையின் மாண்பு, ஒழுக்கத்தின் விழுப்பம் முதலியன அவரால் விளக்கப்பட்டன.

இல்வாழ்க்கை

எங்கள் இல்வாழ்க்கை தொடங்கியது. அவ்வாழ்க்கை நீண்ட காலம் நிலவவில்லை; ஆறே ஆண்டு நடைபெற்றது. ஆறாண்டு நிகழ்ச்சிகளைப் படலம் படலமாக வரைதல் கூடும். விரிவுக்கு அஞ்சுகிறேன்.

கல்வி

கமலாம்பிகை முதல்முதல் செய்துகொண்ட விண்ணப்பம் கல்வியைப்பற்றியது. 'இளமையில் பொன் புடவைகளையல்லவோ கேட்டல் வேண்டும்? நீ வேறு எதையோ கேட்கின்றாயே' என்பன். 'எனக்கு நகைகளிருக்கின்றன. என் அன்னையாரின் விலையுயர்ந்த புடவைகள் பல இருக்கின்றன. யான் என்ன கேட்டாலும் வாங்கித் தரப் பெரிய தந்தையார் இருக்கிறார். ஆதலின், உங்களிடம் யான் விரும்புவது கல்வியே' என்று பதிலிறுப்பள். அவள் விழைந்தவாறு தமிழ் நூல் கற்பிக்க முயன்றேன். அதை என் அன்னையார் விரும்பவில்லை. அன்னையார் நல்லவர்; ஆனால் 'கர்நாடகம்'; காலப்போக்கை அறியாதவர். என் செய்வது! அவர் என்னை ஈன்ற அன்னையார்! கமலத்துக்கு இரவில் போதனை செய்யலானேன். முதலில் ஔவை நூல்களைத் தொடங்கினேன்; பெரிய புராணக் கதைகளையுஞ் சொல்வேன். உரையாடலில் கமலம் இயற்கை யறிவுடையவள் என்பது நன்கு விளங்கியது.

திருக்குறள்

யான் திருக்குறள் படித்தவன். என்பால் பிடிவாதம், வன்மம், முன்கோபம் முதலிய தீக் குணங்கள் துதைந்திருந்தன. வெறுந் திருக்குறள் படிப்புத் தீக்குணங்களை அறவே களையவில்லை. கமலாம்பிகையின் சேர்க்கை அக்குணங்களைப் படிப்படியே ஒடுக்கியது. அவள் திருக்குறள் படித்தவளல்ல. எனக்கு அவளே திருக்குறளாக விளங்கினாள். மனை வாழ்க்கையில் ஈடுபடப்படத் திருக்குறள் நுட்பம் விளங்குவதாகிறது. திருவள்ளுவர் உள்ளத்தை உணர்தற்கு மனை வாழ்க்கை இன்றியமையாததென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியாயிற்று. யான் பின்னாளில் எழுதிய திருக்குறள் விரிவுரைக்கு இல்வாழ்க்கையின் அநுபவம் பெருந்துணையாய் நின்றது.

பொறுமை

கமலாம்பிகைக்குச் சகிப்புத் தன்மை அதிகம். அதை யான் பன்முறை காணும் வாய்ப்புக்களை வாழ்க்கையில் பெற்றேன். சகிப்புக்கு மூலம் பொறுமை. பொறுமை என் மனைவியிடம் எப்படி இளமையிலேயே அமைந்தது என்று யான் நினைப்பதுண்டு. பிறவிக் கூறு என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். சின்ன வயதில் எனக்குப் பொறுமை பெரிதுங்கிடையாது. திருமணத்துக்குப்பின்னர் யான் 'பொறுமையாளன்' என்று பலரால் போற்றப்பட்டேன். என்பால் பொறுமை பொலிவது உண்மையானால், அஃது எனது இயற்கையினின்றும் அரும்பியதாகாது. அது கமலாம்பிகையினின்றும் என்பால் இறங்கிக் கால்கொண்டதென்று யான் சொல்வேன்.

என் அன்பார்ந்த அன்னையாரது 'கர்நாடக'த் தன்மை சில சமயம் கமலத்தைக் கடியும். அக்கடிதல் என்னை வருத்தும். கமலத்தின் பொறுமை மாமியார் கடிதலையும் தாங்கும்; என் வருத்தத்தையும் தணிக்கும்.

விருந்தோம்பல் முதலியன

வீட்டு வேலைகளைக் கமலம் ஊக்கத்துடன் செய்வாள். அஃது என் அன்னையார்க்கு மகிழ்ச்சியூட்டும். மாமியார் மனங் கோணாதவாறு நடப்பதில் கமலம் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றாள். என் அண்ணியார்க்கும் கமலத்துக்கும் ஏதேனும் ஏறுமாறு உண்டாகுமோ? உண்டாவதில்லை. இருவரும் உடன்பிறந்தவர் போலாயினர். ஓரகத்தியர்க்குள் எப்படியேனும் சண்டை மூளுமென்றும், அஃதியல்பென்றும் உலகஞ் சொல்வது வழக்கம். கமலாம்பிகையின் பொறுமை வாழ்க்கை அவ்வழக்கைப் பொய்மைப்படுத்தியது. ஒரு நாளேனும் ஒரு மணியேனும் ஒரு நொடியேனும் என் அண்ணியார்க்கும் என் மனைவிக்கும் பிணக்கு நேர்ந்ததே இல்லை. அவர்கள் சரித்திரத்தில் பிணக்குப் படலம் இடம்

பெறவில்லை. இப்பெருமையை இராயப்பேட்டையே பேசும். என் தமக்கைமார் தங்கை முதலியவரைக் கண்டதும் கமலத்தின் முகம் மலரும். சுற்றந் தழுவலில் கமலம் பேர் பெற்றாள். விருந்தோம்பலில் கமலத்தின் மனம் சலிப்புறுவதில்லை. எந்த நேரமானாலும் உலை வைக்கக் கமலக்கைகள் சித்தமாயிருக்கும். கமலாம்பிகையின் சகிப்பு, பொறுமை, விட்டுக் கொடுக்குந் தன்மை முதலியன குடும்பத்தின் ஒருமைப்பாட்டைக் காத்து வந்தன.

கோள்

மாமியார் வீட்டுக் குறைகளைத் தாய் வீட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வது பெண்கள் வழக்கமாம். கோள் சிறியதாயிருக்கும். அதனால் விளையும் அல்லல் பெரியதாகும். எங்கள் வீட்டுக் குறைகளைக் கமலம் தாய் வீட்டுக்குச் சொல்லியதாகவோ சொல்லிவிட்டதாகவோ யான் கேள்விப்பட்டதில்லை. ஒருநாள் பௌர்ணமி வெளிச்சத்தில் கமலமும், அவள் தாய் வீட்டு மக்களும், யானும் அமர்ந்து என்னென்னவோ பேசிக்கொண்டிருந்தோம். பேச்சிடைக் கமலத்தின் அக்காள், என்னைப் பார்த்து, 'உங்கள் வீட்டில் குறைபாடே இல்லையா ? உங்கள் வீட்டாரெல்லாம் தேவரா? இந்த அம்மாள் ஒன்றுஞ் சொல்வதில்லையே' என்று கேட்டனர். 'கமலா ஏதோ மூச்சுவிட்டிருக்கிறாள்போலும். ஏதேனும் இருந்தால் அதை என்னிடம் வெளிப்படுத்துங்கள். முளையிலேயே எதையுங் கிள்ளிவிடுவது நல்லது' என்றேன். 'வீண் பேச்சு' என்றாள் கமலம். என்னை ஐயம் பிடித்தது. பின்னை விசாரணையில் ஒன்றுமில்லை என்று தெரிந்தது. கமலம் கோள் மூட்டுபவளாயிருந்தால் எங்கள் வீட்டின் ஒற்றுமையே குலைந்திருக்கும்.

குழந்தைகள்

தமையனார் குழந்தைகளாகிய பாலசுப்பிரமணியனையும், மங்கையர்க்கரசியையும், புனிதவதியையும், எங்கள்

வீட்டில் வளர்ந்துவந்த ஒரு தமக்கையாரின் மகன் சண்முக சுந்தரத்தையும் நன்முறையில் வளர்க்கக் கமலாம்பிகை முயல்வாள். அவர்கட்கு வேளையில் செய்யத்தக்க கடமைகளை அவள் வழாது செய்வாள். கமலம் குழந்தைகளைச் சீறியதையோ திட்டியதையோ தடிந்ததையோ யான் கண்டதுமில்லை; கேட்டதுமில்லை. குழந்தைகள் அவள் முன்றும் பின்னும் பூனைக்குட்டிகளைப் போலச் சூழ்ந்து செல்வதை யான் பன்முறை கண்டு கண்டு இன்புற்றதுண்டு.

சிக்கனமும் சோப்பும்

என் அன்னையார் சிக்கனத்தில் வல்லவர். கமலாம்பிகையின் சிக்கனம் மாமியாருடையதையும் வெல்லும். அதில் என் அன்னையார்க்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி. சோப்புக் கட்டியில் மட்டும் கமலாவின் செட்டுச் செல்வதில்லை. தாய் வீட்டினின்றும் கமலம் கொண்டுவரும் பொருள்களில் சோப்புக்கட்டியே பெரும்பிதமா யிருக்கும். எங்கள் வீட்டில் சோப்பைப் புகவைத்தவள் கமலாம்பிகையே.

நகைப்பித்து

பொதுவாக இந்தியப் பெண்களுக்கு நகைப்பித்து உண்டு. என் மனைவி நகைகளை ஒழுங்கு செய்வதிலும் அணிவதிலும் கருத்துடையவளே. அவளுக்கு நகைப்பித்து உண்டா இல்லையா என்பது தெரியாமலிருந்தது. அவள் உள்ளத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு நேர்ந்தது. ஒருநாள் பூக்காரி போந்து திருகுபில்லையை இரவல் கேட்டாள். அதைக் கொடுக்குமாறு கமலத்தினிடஞ் சொன்னேன். அது கொடுக்கப்பட்டது. மீண்டும் அது வரவே இல்லை. அதைப்பற்றி என் ஆருயிர் மனைவி கவலையடையவில்லை.

ஒருநாள் குழந்தை மங்கையர்க்கரசியினிடம் கமலாவின் ஒருகால்கொலுசு சிக்கியது. குழந்தை அதை எடுத்து விளையாடிக் கொண்டே தெருவுக்குச் சென்றது. கொலுசு

எங்கேயோ போயது. என் அன்னையார் குழந்தையைக் கடிந்தார். 'போனால் போகிறது' என்று குழந்தையை யான் எடுத்துக்கொண்டேன். கொலுசைப் பற்றிக் கமலம் கலக்கமுறுமையை யான் உணர்ந்தேன். கமலத்துக்கு நகைப் பித்தில்லை என்று தெளிந்தேன்.

கடிதல்

என் மனைவியின் மனம் அனிச்சம். சிறிது கடிந்தால் போதும். அவள் முகம் வாடும். வாடிய முகத்தைக் காண என் மனம் பொறுது. எங்கள் வாழ்வில் அடிக்கடி கடிதலோ தடிதலோ நேர்வதில்லை. நேர்தற்கு இடமுங் கிடையாது. இரண்டொரு நிகழ்ச்சிகளை இங்கே குறிக்கிறேன்.

ஒரு வேனிற்கால ஓய்வில் ஞான ரத்தினம் பிள்ளையை மிறைக்கவியால் வாழ்த்தினேன். அக்கவி இரதபந்தத்தா லாகியது. வெள்ளைத் துணியில் பலநிற நூல்களால் நேரெடுத்து எழுத்துக்களைப் பொறிக்குமாறு கமலாம் பிகையினிடஞ் சொன்னேன். அப்பணியை அவள் விருப் புடன் ஏற்றாள். அது குறித்த நேரத்தில் முற்றுப்பெற வில்லை. யான் சில சொல்லம்புகளை விடுத்துத் தோட்டத்துக் கேகினேன். மனம் மனைவியினிடமே சென்றது. திரும்பி னேன். பின்னல் வேலை விரைவாக நடக்கிறது. ஆனால் கமலத்தின் முகத்தில் மலர்ச்சியில்லை. அவளிடம் அதையும் இதையும் பேசி, நன்மொழிகூறி எப்படியோ சிரிக்க வைத்து, வாட்டந் தீர்த்து. மீண்டும் தோட்டம் நோக்கி னேன். யான் திரும்பி வாராது நேரே போயிருப்பனேல் என் மனம் நரகத்தில் நெளிந்திருக்கும்.

ஒருநாள் யான் சாப்பிட்டுவிட்டு ஐவுளிக் கடைக்குச் சென்று, நண்பருடன் பேசி, இரவு பத்து மணிக்கு வீடு சேர்ந்தேன். வீடு மிக அமைதியா யிருந்தது. ஒருவரோ டொருவர் பேசாமலிருந்தனர். என்னவோ நடந்திருக்கிறது என்று ஊகித்தேன். 'என்ன நடந்தது' என்று மனைவி

யைக் கேட்டேன். 'ஒன்றுமில்லை' என்றாள். மறித்து மறித்துக் கேட்டேன். 'ஒன்றுமில்லை; ஒன்றுமில்லை' என்ற பதிலே கிடைத்தது. யான் உறங்கினேன். விடியற் காலை வீட்டு வேலைக்கு எழுந்த என் நாயகி, 'இரவு நடந்தது தமக்கை - தமையர் சண்டை; அதை அப்பொழுதே உங்களிடஞ் சொல்லக்கூடாது என்று எண்ணினேன்; இப்பொழுது சொல்கிறேன்' என்று என்னிடங் கூறினாள். 'அப்பொழுதே சொன்னாலென்ன? போ' என்று அதட்டினேன். அவள் மெல்ல போய்விட்டாள். பின்னர் அவளை அதட்டியது தவறு என்று உணர்ந்தேன். என் மனம் அலைந்தது. காலைக் கடனை முடித்துக் குளிப்பதற்குச் சென்றேன். வழக்கம்போலத் தண்ணீர்விடக் கமலம் வந்தாள். முகவாட்டங் கண்டேன். அதைப் போக்கவேண்டி, 'யான் அதட்டியது தவறு. உனக்கு முன்மதி; எனக்குப் பின்மதி' என்று உரைத்து,யான் பார்த்த பார்வை கமலத்தை மலரச் செய்தது. அம்மலர்ச்சியினின்றும் 'முன்மதி பின்மதி' என்று சொல்லாதேயுங்கள்' என்ற தேன் பிலிற்றியது. அவளது அனிச்ச மனமும், எனது இரக்க மனமும் எங்கள் வாழ்க்கையில் ஒருமைப்பாட்டை ஓம்பி வந்தன.

தனிக் குடித்தனம்

கமலத்தின் கூர்த்த மதி நாளுக்குநாள் என் நெஞ்சைக் கவர்ந்தது. அவளுக்குப் பெருங் காவியங்களைப் போதித்தல் வேண்டுமென்ற எண்ணம் என்னுள் உதித்தது. அதற்கு வீடு இடந் தராதென்பது எனக்குத் தெரியும். தனிக் குடித்தனம் செய்தால் எண்ணம் நிறைவேறுமென்று கருதி அதற்குரிய முயற்சியில் இறங்கினேன். அதற்கு என் அருமை மனைவி உடன்படவேயில்லை. தாய் வீட்டாரை விடுத்தும் எனக்குச் சொல்வித்தாள். 'குடும்பத்தினின்றும் நாமே வலிந்து பிரிவது நமது வாழ்க்கைக்கு இழிவு தேடுவதாகும். கல்வியினும் குடும்ப ஒற்றுமையே பெரிது. இப்பொழுது

இரவிலே கொஞ்சங் கொஞ்சமாக யான் படித்து வருவது போதும். என் பொருட்டு நீங்கள் பிரிவு நாடுவது தர்ம மாகாது' என்று பன்முறை அறிவுறுத்தினுள். என் மனம் உவகைக் கடலாடியது. மனைவியின் விருப்பத்துக்கு மாருக நடக்க என் மனம் எழவில்லை.

குளக்கரைப் பேச்சு

மயிலாப்பூர் கபாலிச்சுரர் கோயிலுக்கும், திருவல்லிக் கேணிப் பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் கோயிலுக்கும் யான் போவதுண்டு. சிற்சில சமயம் மனைவியுடன் செல்வேன். கோயில் வழிபாடுமுடிந்ததும் நாங்கள் நேரே வீடுநோக்குவ தில்லை; குளக்கரையில் அமர்ந்து சிறிது நேரம் பேசுவோம். குளக்கரைப் பேச்சில் கமலத்துக்கு விருப்பம் இருத்தலை யான் விளங்கிக்கொண்டேன். அவ்விளக்கம், 'வாரந்தோறும் சனி ஞாயிறுகளிலும், மற்ற ஓய்வு நாட்களிலும் வண்ணுரப் பேட்டைக்குப் போய், அங்கிருந்து திருவொற்றியூர்க்குச் சென்று திரும்புவதுநல்லது' என்றுஎன்னை நினைக்கத் தூண் டியது. அதை என் அன்னையாருக்கு வேறு வழியாகத் தெரி வித்தேன். 'கமலாவின் பெரிய தந்தையார் வயதானவர். அவர் வண்ணுரப்பேட்டையிலிருந்து இராயப்பேட்டைக்கு வந்து போக வருந்துகிருர். நாங்களே சனி ஞாயிறு களிலும் மற்ற ஓய்வு நாட்களிலும் வண்ணுரப்பேட்டைக் குப் போய் வருவது நல்லது என்று தோன்றுகிறது' என்று கூறினேன். அன்னையார், 'பிள்ளை இல்லாத ஒருவரைத் தள்ளாத காலத்தில் போய்ப் பார்த்து வந்தாலென்ன ? போகலாம்' என்று நன்மொழி பகர்ந்தார், இதைக் கமலா வுக்கு அறிவித்தேன். அவள், 'உங்கள் சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியம்' என்று நகைத்தாள். 'உன் நகைப்பின் பொருள் எனக்குத் தெரியாதா ? தெரியும்' என்றேன்.

திருவொற்றியூர்

நாங்கள் இருவரும் வெள்ளிக்கிழமை மாலையே பெரும்பாலும் புறப்படுவோம் ; வண்ணுரப்பேட்டையில்

தங்குவோம் ; சனிக்கிழமை பகல் திருவொற்றியூர் நோக்கு வோம் : அரைநாள் அங்கே கழிப்போம் ; சில சமயம் ஞாயிறு காலையும் அங்கே தங்குவோம். ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல்மட்டும், என்னை எங்கேயும் தங்கவிடாது. ஏன்? அந் நேரத்தில் திருவல்லிக்கேணிச் சபையில் யான் பெரிய புரா ணப் பிரசங்கஞ் செய்தல்வேண்டுமன்றோ ? சனி ஞாயிறல் லாத ஓய்வுநாட்களில் திருவொற்றியூரிலே பெரும்பொழுது போக்குவோம். எங்கள் வருகையும் செல்கையும் பால சுந்தர முதலியார்க்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சியூட்டும். அஃது எனக்கு நன்கு புலனாகும். வழிச் செலவை எவ்வெவ் வழியிலோ வடிவிலோ அவர் கமலத்தினிடஞ் சேர்த்து விடுவர். அதனால் வழிச் செலவுத் தொல்லை எங்களைச் சார்வதில்லை. சிலவேளைகளில் பாலசுந்தர முதலியாரும், அவர் மனைவியாரும், பெரிய மகளும் எங்களுடன் போதருவர்.

கடற்கரை

யானும் மனைவியும் திருவொற்றியூர்க் கடற்கரையில் பொழுது போக்க விரும்புவோம் ; கடலோரத்தில் உல வுவோம் ; நிற்போம் ; மணல் மேடுகளில் அமர்வோம். கம லம் இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய எழுத்தறியும் பெரு மான் மாலை, வடிவுடை மாணிக்கப் பாடல் முதலியவற்றைப் பாடுவள். கமலாம்பிகையின் பாட்டை எங்கள் வீடு கேட் டதேயில்லை ; அவள் பாடுவாளென்று வீட்டவர் ஒருவருக் குந் தெரியாது. கமலத்தின் பாட்டைக் கேட்டது திரு வொற்றியூர்க் கடற்கரை. யான் இயற்கைப் பாடல்களைச் சொல்லி நுட்பங்களை விளக்குவேன்; சிலப்பதிகாரக் காதை களைச் சொல்வேன். அவைகளில் என் மனைவியின் மனம் படியும் ; குவியும். திருவொற்றியூர்த் தேவாரங்களிலும் நாங்கள் கருத்துச் செலுத்துவோம். பட்டினத்தார் கோயில் எங்களைப் பார்க்கும். அங்குஞ் சென்று அடிகளை வணங்கு

வோம். திருவொற்றியூர் அம்மையையும் அப்பனையும் எங்கள் மனம் மறக்குமோ? அவரையுந் தொழுது திரும்புவோம். பாலசுந்தர முதலியார் உயிருடன் வாழ்ந்தவரை திருவொற்றியூர் எங்கள் ஊராயிருந்தது.

சேய்ச் செல்வம்

எங்கள் இருவர் அன்பு வாழ்க்கையில் முகிழ்த்த அமிழ்த மூலகள் இரண்டு. ஒன்று ஆண்; மற்றொன்று பெண். ஆண் குழவி பிறந்த வாரத்திலேயே மறைந்தது. பெண் குழவி திலகவதி கண்காட்டி, முகங்காட்டி, கை காட்டி, கால்காட்டிச் சுமார் ஓராண்டு வளர்ந்தது; பின்னே இன்னுயிர் நீத்தது. சேய்ச்செல்வம் பெற்றோம்; இழந்தோம்.

நோய்

'தேசபக்தன்' தொண்டிலும், தொழிலாளர் சேவையிலும் யான் ஆர்வத்துடன் ஆழ்ந்த வேளையில் கமலாம்பிகை நோய்வாய்ப்பட்டாள். அவளை எலும்புருக்கி அடர்ந்தது. அது பரம்பரை நோய். அந்நோய் என் மாமியாரை விழுங்கியதென்று கேள்வியுற்றேன்; மைத்துனர் ஒருவரை உண்டதை யான் நேரிற்கண்டேன்.

என் வாழ்க்கைத் துணையின் பொன்னுடல் மெல்ல மெல்லக் கரைந்தது. அதைக் காணக்காண என் உள்ளமுங் கரையும். 'தேசபக்தன்' தானும், தொழிலாளர் இயக்கமும் தோன்றாதிருக்குமாயின், என் நிலை என்ன ஆகியிருக்குமோ? ஆண்டவன் திருவிளையாடல் நுட்பம் எவர்க்குத் தெரியும்?

கமலம் அப்படியும் இப்படியும் போவாள்; வருவாள்; உலவுவாள்; பிறர் பணி ஏற்கும் நிலையை அடையாமலிருந்தாள். இவ்வாறு ஏறக்குறைய மூன்று திங்கள் கழிந்தன. இயன்ற சிகிச்சை செய்தோம். பயன் விளையவில்லை. கமலத்துக்குப் படுக்கை இடமாகியது. ஒருவாரம் அவள் படுக்கையில் கிடந்தாள். அவ்வேளையில் என் அன்னை

யாரும், தமக்கையாரும், அண்ணியாரும், மற்றவரும் செய்த தொண்டுகள் போற்றற்குரியன. அன்னையார் 'கர்நாடகம்'; ஆனால் உற்ற வேளையில் உதவும் அன்பின் கூறு; தொண்டின் வடிவம். பலவிதப் பணிகள் அவரால் செய்யப் பட்டன.

பெண்மை - தாய்மை - இறைமை

கமலம் படுக்கையில் கிடந்தபோதும் அவள்தன் உணர்ச்சி குன்றவில்லை. நன்றாகப் பேசுவாள். அப்பொழுது அவள் என்னிடம் பேசியது வெறும் பேச்சன்று; அஃது உபதேசம். ஒரு போது திடீரெனச் 'சோளங்கிபுரம் போகலாமா' என்றாள். எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. 'உடல் நலமுற்றதும் போகலாம்' என்று பதிலளித்தேன். அவள் முகத்தில் ஒளி தவழ்ந்தது. கமலத்தின் பெண்மையில் இன்பங் கண்டேன்; தாய்மையில் அன்பு கண்டேன்; இப்பொழுது ஒளி காண்கிறேன். இதுவோ பெண்ணின் இறைமை நிலை!

ஆவி சோரல்

என் தந்தையார் காலமான திங்களில்-கோளில்-கமலம், 'ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் செருகும்' நிலையடைந்தாள். துன்பமேகஞ் சூழ்ந்தது; மின்னல் என் தலையில் விழுந்து, உடலிற் பாய்ந்து கால் வழியே ஓடியது; மண்ணும் விண்ணும் ஒரே சுழல்; கண்களில் தாரை தாரை. கமலத்தின் ஆவி சோர்ந்தது; என் அம்பிகையின் ஆவி சோர்ந்தது; என் ஆருயிர் கமலாம்பிகையின் ஆவி சோர்ந்தது. ஓருயிர் ஈருடலென வாழ்ந்தோம். ஒருடல் போயிற்று; அமிழ்தஞ் சுவையென இருந்தோம்; அமிழ்தம் போயிற்று - (18-9-1918).

மறப்பு ?

'சகோதர சங்கத்தார்' கமலத்தைப் படம் பிடிக்க வந்தனர். அந்தோ! எந்நிலையில்! அவள் உயிருடன் வாழ்ந்த

போது படம் நினைவே எங்கள் மனத்தில் எழவில்லை. கமலா வின் உடல் படமெடுக்கப்பட்டது.

ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே

இது திருமூலர் திருவாக்கு. யான் நீரில் மூழ்கினேன். என் மனைவி நினைவு ஒழியவில்லை; அந்நினைவு அன்றும் ஒழிய வில்லை; இன்றும் ஒழியவில்லை. எப்பிறவியிலும் அஃது ஒழி யுந் தன்மையதன்று. திருமூலர் திருவாக்குப் பொதுமையது; நிலையாமையை அறிவுறுத்த எழுந்தது. மனைவிக்கு அப் பாட்டைப் புறனடையாகக் கொள்க. மனைவி வாழ்க்கைத் துணை. அத்துணை வெறும் எலும்பா? தோலா? உடம்பா? பொறியா? அன்று; அன்று. அத்துணைக்கு ஒப்பானதும் ஒன்றில்லை; உயர்வானதும் ஒன்றில்லை. எதை இழந்தாலும் எளிதில் பெறலாம்; காதலியை இழந்தால் அரிதிலும் பெறு தல் இயலாதே. காதலி பெறுதற்கு அரியவள். அவளை இழந்தால் மீண்டும் அவளை எப்படிப் பெறுதல் கூடும்? உலகெலாஞ் சேர்ந்தாலும் அவை காதலிக்கு ஈடாகா. இத் தகைய காதலியை எப்படி மறத்தல் இயலும்?

திருக்குறள்

இளமையில் யான் திருக்குறள் பயின்றேன்; என்ன பயின்றேன்? எழுத்துக்களைப் பயின்றேன். பின்னை திருக் குறள் இயற்கையாய்க் கமலாம்பிகையாய் வாழ்க்கைக் கழகமாகியது. அதில் யான் ஆறாண்டு பயின்றேன். என் வாழ்க்கை பலவழியிலும் பண்பட்டது. யான் திருக்குற ளாகி வருகிறேன்.

சோதனை!

திருமணத்துக்கு முன்னர்ச் சில சோதனைகள் எழுந்தன வல்லவோ? அவைகள் திருமணம் புரியுமாறு உந்தினவல்

லவோ? இப்பொழுது அச்சோதனைகள் எழுமா? எழுந் தாலும் மீண்டும் மணம்புரிய உந்துமா? உந்தா. ஒருத்தி காதலியாகிறாள். காதல் அவ்வொருத்தியினிடமே செல்லுந் தகையது. மற்றவரிடம் அக்காதல் எப்படிச் செல்லும்? சென்றால் அது காதலாகாது.

காதல்

காதல் இயற்கை அவ்வியற்கையுடன் இயைந்து வாழ்தற்கென்று ஒருத்தியென்றும் ஒருவனென்றும் மன் பதை படைக்கப்படுகிறது. ஒருத்தியையும் ஒருவனையும் காத லால் ஒருமைப்படுத்துவது இல்வாழ்க்கை. இல்வாழ்க்கை ஒரு கழகம். அக்கழகம், காதற்குரியவர் 'ஒருத்தியும் ஒருவ னும் - ஒருவனும் ஒருத்தியுமே' என்பதையும், ஓரிடத்திற் செல்லுங் காதல் மற்றவரைத் தாய்தந்தையராகவோ உடன் பிறந்தவராகவோ கருதல் என்பதையும் அறிவுறுத்துவது; 'மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறம்' எனவும், 'அந்த ணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் - செந் தண்மை பூண்டொழுக லான்' எனவும் வரும் வள்ளுவர் வாக்கின் நுட்பங்களை வாழ்க்கையில் ஒன்றுவிப்பது.

மறுமணப் பேச்சு

மனைவி இறந்து இரண்டு மாதங்களாயின. அதற் குள் புறப்பட்டது சுற்றம்; மறுமணப் பேச்சுத் தொடங்கி யது. யான் அப்பொழுது 'தேசபக்த'னல்லனோ? நாடறிந்தவ னானேன். செல்வர் பலர் பெண் கொடுக்கப் போட்டியிட்ட னர். அவருள் ஒருவர் புதுவையர். அவர் இலட்சாதிபதி. அவர் சார்பில் பேச வந்த உறவினர் ஒருவர், 'பெருஞ் செல்வம்; ஒரே பெண்; 'தேசபக்த'னைப்போலப் பத்துத் 'தேசபக்தனைச் சொந்தத்தில் நடத்தலாம்' என்றெல்லாம் இயம்பிப் பார்த்தனர். வீட்டார் மனம் புதுவைப் பெண் மீது நடந்தது. யான் இணங்கினேனில்லை.

மனைவி ஒருத்தியே

கமலாம்பிகையின் பருவுடல் மறைந்தது. அவள் நுண்மை அன்பு கூடவா மறைந்துபோகும்? அவ்வன்பு என் ஊனில் - உள்ளத்தில் - உயிரில் ஊடுருவி இரண்டற ஒன்றி நிற்பது. அதனுள் இன்னொன்று எப்படிப் புகும்? அதற்கு இடம் ஏது? இஃது எவர்க்குத் தெரியும்? எனக்கன்றோ தெரியும்? எனக்கு மனைவி ஒருத்திதானே; இன்னொரு பெண்மணி எனக்கு எப்படி மனைவியாவள்? அவள் சகோதரியாவள். கேவலம் பணத்துக்காகவா அன்புக்குத் துரோகஞ் செய்வது? எக்காரணம்பற்றியும் மறுமணஞ் செய்துகொள்ள என் மனம் ஒருப்படவில்லை. மறுமணஞ் செய்தல்கூடாது என்று உறுதி கொண்டேன். தேவப் பிரசாதம் பண்டிதர், ஜான் ரத்தினம் முதலிய அறிஞர் என்னை வலியுறுத்தவில்லை. அவர் வலியுறுத்தினும் யான் மறுப்புரையே வழங்கியிருப்பேன்.

பல காரணங் கூறல்

இராயப்பேட்டையில் சில 'கர்நாடக'க் கிழவர் இருந்தவர்; அவர் நல்லவர்; எப்பொழுதும் எங்கள் குடும்ப நலத்தை நாடுவோர். அவர் மறுமணத்தைப்பற்றி என்னிடம் பேசுவர். அவரிடை மறுமண நடமாட்டம் இயற்கை. அவர்க்கு என் உள்ளக்கிடக்கை ஏற்குமோ? அவரவர்க்குத் தக்க முறையில் பதில் கூறி அவரவரை அனுப்புவேன். சிலரிடம், "என் வயது முப்பத்தைந்து. இந்த வயதில் ஓர் இளம் பெண்ணை மணஞ் செய்வது அறமா?" என்று கூறுவேன்; வேறு சிலரிடம், "'தேசபக்தன்' கட்டுரைகளையோட்டி எனக்குச் சிறை வாழ்வு கிடைக்கப்போகிறதென்று ஊர் பேசுவது உங்கட்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இந்நிலையில் மறுமணமா?" என்று புகல்வேன்; மற்றுஞ் சிலரிடம் "மறுமண உரிமை இருபாலார்க்கும் இருத்தல் வேண்டும்; இல்லையேல் இருபாலார்க்கும் அவ்வுரிமை

இருத்தல் கூடாது. அவ்வுரிமை ஒரு பாலார்க்கு மட்டும் இருத்தலும், இன்னொரு பாலார்க்கு இல்லாமையும் நியாய மாகுமா ? '' என்று அறைவேன்.

என் உயிர்த்தோழர் சிலர் - என் நலனை உண்மையாக நாடுவோர் - என்னிடம் வருவர் ; வாதஞ் செய்வர். அவர், 'இப்பொழுது வைராக்கியமிருக்கலாம். நாளடைவில் அது கலையலாமன்றோ ? உலகம் பொல்லாது' என்றும் ஓதுவர். அவர்க்கு யான், 'என் மனோநிலை எனக்கே தெரியும். என் மனோநிலை மாறுமென்று யான் நினைக்கவில்லை. ஒருவேளை அது மாறுமாயின், யான் பறைசாற்றி வெளிப் படையாக மறுமணஞ் செய்துகொள்வேன். யான் சீர்திருத் தக்காரன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இளமையிலாதல் சீர்திருத்த மணத்துக்கு என்னுள் சிறிது அச்சந் தோன் றும். இப்பொழுது அவ்வச்சமே கிடையாது. எவ்வித மணமும் யான் செய்து கொள்ளலாம். என்னைத் தடுப்பா ரில்லை. உலகம் பலவிதம். அதற்கஞ்சி மனச்சான்றை விற்றலாகாது. அங்ஙனம் மனச்சான்றை விற்று இடர்ப் பட்டோர் கதைகள் உங்களுக்குந் தெரியும் ; எனக்குந் தெரியும். ஒருவர் மனோநிலையை அறிபவன் ஆண்டவன் ஒருவனே. அவன் மனத்தை விடுத்துச் சேய்மையில் நிற் பவனல்லன். அவனுக்கு அஞ்சி நடப்பதே அறிவுடைமை என்று உங்களுக்கு விளக்கவேண்டுவதில்லை' என்று பதி லிறுப்பேன். இவ்வாறு பலரிடம் பேசிப் பேசி மறுமணத்தை விலக்கலானேன். நாளேற நாளேற மறுமணப் பேச்சே ஒழிந்தது.

நீத்தல்

'திரு. வி. க. மனைவியை இழந்தார் ; மறுமணத்தையும் மறுத்தார். இனி எல்லாவற்றையுங் கட்டிச்சுருட்டி வீசி எறிந்து எங்கேனும் போய்விடுவார்' என்ற பேச்சுஞ் சில இடங்களில் எழுந்தது. எதை விடுவது ! எங்கே ஓடுவது என்ன செய்வது !

தனுகரண புவன போகங்கள் எனக்கு எப்படிக் கிடைத்தன? அவைகளை யான் முயன்று பெற்றேன்? அவை இயற்கை இறையின் கொடை. அக்கொடையின் நோக்கம் என்ன? அதைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதா? உதறித் தள்ளிவிட வேண்டுமென்பதா? உதறித் தள்ளுவ தாயின் அஃது உயிரை அடைய வேண்டுவதில்லை. அஃது உயிரை அடைந்துள்ளது. ஏன்? பயன்படவே. இயற்கை இறையின் கொடையை நல்வழியில் பயன்படுத்தினால் மன மாசகலும். அதற்கென்று இல்வாழ்க்கை இயற்கையில் அமைந்துள்ளது.

இயற்கை இறை எங்குமுள்ளது. எங்குமுள்ள ஒன் றுடன் நாமிருக்கிறோம். அதை எப்படி விடுவது? எங்கே போவது? தனித்து நிற்க இயற்கை இறை இல்லாத இடம் உண்டா? பின்னைத் துறவு என்பது எது? துறவென்பது இயற்கையை வெறுப்பதன்று; மனத்திலுள்ள மாசை அகற் றுவது. மனமாசை அகற்றி மனத்தைப் பண்படுத்துங் கருவி இல்வாழ்க்கை.

கலைகள், இயற்கை இறை எங்கும் உள்ளதை உணர்த்து கின்றன. அவ்வுணர்வு இல்வாழ்க்கையில் ஆக்கம் பெறு கிறது. அவ்வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுப் பண்பட்டவர் எதை விடுதல் கூடும்? எங்குப் போதல் கூடும்? விடுவதும் இயற்கை இறை; ஒன்றைப் பற்றுவதும் இயற்கை இறை; எங்குப் போனாலும் அங்கும் இயற்கை இறை. எதை விடு வது? எங்குப் போவது? ஒன்றை விடுவது என்பதும் ஓரி டம் போவது என்பதும் வெறும் பேச்சு; வீண் பேச்சு.

தொண்டு

எங்குமுள்ள இயற்கை இறையின் நோக்கும், அதன் கொடையாகிய தனுகரண புவன போகங்களின் நோக்கும் கற்றல், கேட்டல், நல்லாரிணக்கம், வழிபாடு முதலிய

வாற்ருன் ஒருவாறு விளங்கும்; இல்வாழ்க்கையால் நன்கு விளங்கும். இல்வாழ்க்கை, தொண்டை இன்னதென விளக்கும்.

தொண்டு இருவகை. ஒன்று பயன் கருதுவது; மற்ருென்று பயன் கருதாதது. முன்னையது இல்வாழ்க்கையில் தலைப்படுதற்கு முன்னர் நிகழ்வது; பின்னையது அவ் வாழ்க்கையில் தலைப்பட்ட பின்னர்ப் படிப்படியே நிகழ்வது. இஃது அநுபவம்.

பயன் கருதாத் தொண்டை அறிவுறுத்தும் நூல்கள் பல. அவைகளுள் நம் நாட்டு நூல்கள் இரண்டு. அவை பகவத்கீதையும் திருக்குறளும். இரண்டும் இல்வாழ்க்கையினரால் அருளப்பட்டவை. கீதையைக் கேட்ட ஒருவரும் இல்வாழ்க்கையினரே. எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை இல்வாழ்க்கை. அத்தகை வாழ்க்கைத் துணையை எளிதில் மறத்தல் இயலுமோ?

என் மனைவி இறந்து படுவாளென்று எவர்க்குத் தெரியும்? அவளுக்குந் தெரியாது; எனக்குந் தெரியாது; ஒருவனுக்குத் தெரியும். உலகத்தை இயக்குவோன் அவன். எது எது எந்த எந்தக் காலத்தில் நிகழ்தல் வேண்டுமோ அது அது அந்த அந்தக் காலத்தில் நிகழுமாறு அருள் செய்வோன் அவன். அவனே பரன். மனைவியின் மரணத்துக்கு முன்னரே யான் பல தொண்டுகளில் - பலதிறத் தொண்டுகளில்-ஈடுபடும் வாய்ப்புக்கள் நேர்ந்தன. அத்தொண்டுகள் இமயமாயின. இமயத் தொண்டை யான் தாங்குங் காலத்தில் அருமை மனைவி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தாள். இமயத்தைத் தாங்குவதில் கருத்துச் செல்லாதிருக்குமாயின், என் நெஞ்சம் என்ன ஆகியிருக்குமோ? என்னுடல் என்ன ஆகியிருக்குமோ? மனைவியின் மரணத் தறுவாயில் இமயத் தொண்டைக் கூட்டியது பரமன் அருளன்ருே?

பெண்ணுலகத் தொண்டு

என் ஆருயிர் அமுதம் கமலாம்பிகை என்னுடன் வாழ்ந்து, என் மனத்தைப் பலவழியிலும் பண்படுத்திப். பெண்ணின் பெருமை முதலிய செல்வங்களை எனக்கு வழங்கி மறைந்தனள். என் வாழ்க்கைத் துணைக்கு யான் என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லேன்? ஏழை என்ன நன்றி செலுத்த வல்லேன்? பெண்ணின் பெருமை விளங்க - இவ்வுலகில் நன்கு விளங்கப் பாடுபட உறுதிகொண்டேன்; அதற்கென்று என் வாழ்வை அர்ப்பணஞ் செய்துள்ளேன்.

எனது இயற்கை உணர்வு பெண்ணை வெறுப்பதன்று. யான் பள்ளியை விடுத்ததும் அவ்வுணர்வுக்குச் சிறிது அசைவு உண்டாயிற்று. அது செயற்கை. எனது இல் வாழ்க்கை அச்செயற்கைப் பேயை ஓட்டிற்று. அவ் வாழ்க்கை எனது பொதுமைப் பெண்ணுலகத் தொண்டைச் சிறப்பாக்கியது. பலதிறத் தொண்டுகளுடன் பெண்ணுலகத் தொண்டைச் சிறப்பு முறையில் நிகழ்த்த இப் பிறவியைத் தந்த இயற்கை இறையையும், அதற்குத் துணை நின்ற என் மனைவியையும் வாழ்த்துகிறேன்.

பெண் குழந்தைகள்

என் வீடு நரம்பற்ற வீணையாயிற்று; கமலமற்ற பொய்கையாயிற்று. அந்நிலையில் தமையனாரின் குழந்தைகள் மங்கையர்க்கரசியும் புனிதவதியும் குழல்களாயின. மங்கையர்க்கரசி பள்ளிக்கூடப் பாடல்களைப் பாடும்; ஆடும். அரசியின் சிங்கப் பாட்டை யான் அடிக்கடி கேட்பேன்; விறுடன் பாடும். புனிதவதி மழலை மிழற்றும்; அஃது அமிழ்தமாகும்.

எங்கள் வீட்டுக்குத் தமையனார் மாமனார் மாமியார், எங்கள் பெரிய தமக்கையார் முதலியோர் அடிக்கடி வருவர். மங்கையர்க்கரசி அவருடன் செல்வதில்லை. புனிதவதியோ ஓடும்; அவர்கள் துணிகளை உடும்பெனப் பிடித்துக்

கொள்ளும். அப்பிடியை எளிதில் நீக்க முடிவதில்லை. யான் அதட்டியுங் கடிந்தும் எப்படியாகிலும் பிடிப்பைத் தளர்த்தி விலக்குவேன். புனிதவதிக்கு வெகுளி தோன்றும். புனிதம் சிறும்; எவரிடமும் பேசாது; சோறுண்ணாது. அதன் மனத்தை மாற்ற யான் முயல்வேன்; இராஜதந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவேன்; குழந்தையை என்னை அடிக்கச் சொல்வேன்; உதைக்கச் சொல்வேன்; கிள்ளச் சொல்வேன். புனிதம் திடீரெனப் பாயும்; என் மயிரைப் பிடித்து ஈர்க்கும்; என்னை அடிக்கும்; உதைக்கும்; தன் வஞ்சமெல்லாந் தீர்க்கும்; நாளேற நாளேற அபராதம் விதிக்கத் துவங்கியது; என்ன அபராதம் என்றால் ஒரு சமயம் ஒரு ரூபா என்னும்; இன்னொரு சமயம் பத்து என்னும்; வேறு ஒரு சமயம் இருபது என்னும்; ஒருமுறை எழுபத்தைந்து விதித்தது. தொகையை எண்ணி எண்ணிக் கொடுப்பேன். சிற்சில சமயம் மீண்டும் தொகையைப் பக்குவமாகத் திரும்பப் பெற்றுவிடுவேன்.

இருவரும் வளர்ந்து சிறுமியராயினர்; தெருவில் போகும் பொருள்களில் சிலவற்றை வாங்க விரும்புவர். அப்பழக்கம் கெட்டது என்று தமையனார் கண்டிப்பார். அவைகளை நான் வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவேன். பணம் தானே தமையனாரிடமிருந்து வந்துவிடும். குழந்தைகள் மனங் கோணாதவாறு வளரவேண்டுமென்பது என் கருத்து. அந்நிலையில் பெண் செல்வங்களின் தமையன் பாலசுப்பிரமணியனது பருவுடல் மறைந்தது. எங்கள் வீடு திங்களற்ற வானமாயிற்று.

துன்பத்துக்கு மருந்து

பாலசுப்பிரமணியன் எங்கள் குடும்பத்துக்கு ஒரே மைந்தன். அவன் பிரிவு எங்கள் வீட்டைத் துன்பக்கடலாக்கிற்று. அக்கடலில் எல்லாரும் அழுந்துவர். பெண்குழந்தைகள் அழுந்தல் இரங்கத்தக்கதா யிருக்கும். மங்கையர்க்கரசி

யும் புனிதவதியும் தம் முன்பிறந்தவனைத் தமது செல்வமென்றே கருதினர். உடன் பிறப்பு நேயம் உறுத்தியது. துன்ப நீக்கத்துக்கு என்ன மருந்து என்று எண்ணினேன். 'கவலை நீக்கத்துக்கு மருந்து இசை என்று படித்தோம். அதைச் சோதனை செய்து பார்ப்போம்' என்று உறுதிகொண்டேன். இசையில் வல்ல ஒரு சகோதரியார்க்கு நிலைமை உணர்த்தப்பட்டது. அச்சகோதரியார் ஒல்லும் வகை முயன்றார். அவர்தம் முயற்சி பெரிதும் வெற்றியே பெற்றது. துன்பத்துக்கு மருந்து இசை என்பது நன்கு விளங்கியது. பெண் குழந்தைகள் இருவரும் இசையுடன் வளர்ந்தனர்.

திருமணம்

இருண்ட வானத்தில் திருமண வெள்ளி முளைத்தது. பெண்கள் திருமணத்தில் தமையனார் கருத்துச் சென்றது. 'மருகர் இருவரும் நம் வீட்டில் தங்குதற்கு இசைபவராயிருத்தல்வேண்டும். இதுவே என் நிபந்தனை' என்று தமையனார்க்குச் சொல்லிவிட்டேன். திருமணம் முதலில் மங்கையர்க்கரசிக்கு நடந்தது; பின்னே புனிதவதிக்கு நடந்தது. மங்கையர்க்கரசியின் கொழுநர் தோட்டாளம் அருணாசல முதலியார் புதல்வர் துரைசாமி முதலியார். புனிதவதியின் கணவர் வேலூர் யோகசிகாமணி முதலியார் புதல்வர் கண்ணபிரான் முதலியார்.

குழந்தைகள்

மங்கையர்க்கரசியின் வழியே ஐந்து குழந்தைகள் பிறந்துள்ளன:—கற்பகவல்லி, சிவயோகவல்லி, வசந்தகுமாரி (கண்மணி), இளம்பூரணன், உலகநாயகி. புனிதவதி வழியே மூன்று குழவிகள் உதித்துள்ளன:—வனஜாட்சி, பொற்கொடி, சங்கரநாராயணன். ஆக எட்டுக் குழந்தைகள் வீட்டில் ஆடுகின்றன; பாடுகின்றன; ஓடுகின்றன;

சிறுதேர் உருட்டுகின்றன; சப்பாணி கொட்டுகின்றன; தவழ்கின்றன; சிறுகைகளை நீட்டுகின்றன; என்னென்னவோ செய்கின்றன.

என் தமையனார்க்குச் சந்தடிகூடாது. அவர் சந்தடியை வெறுப்பவர். வீட்டில் கூச்சல் எழுந்தால் தமையனாரைக் கண்டதும் அக்கூச்சல் அடங்கிவிடும். இப்பொழுதோ கூச்சல் அதிகம்; 'போடா பெச்சி தாத்தா'; 'வாடா பெச்சி தாத்தா'; 'மொட்டை' 'மண்டை' முதலிய முழக்கங்கள் அதிகம். பிள்ளைகளை அடக்கிவிடலாம்; பேரரை அடக்கல் முடியுமா? எப்படிப்பட்ட மலையும் நகரல்வேண்டும். அப்பொழுது அவர் தந்தையார்; இப்பொழுது பாட்டனார்; என் செய்வார்! பாவம்! அவர் உருட்டல் மருட்டல் ஒன்றுஞ் செல்வதில்லை. பேரக்குழந்தைகளின் திட்டு அமிழ்தம்; அவைகளின் அடி ஆனந்தம்; உதை பேரானந்தம். எங்கள் வீட்டில் வீணையுங் குழலும் பெருகின.

யான் படுத்துக்கொண்டு குழந்தைகளை ஆடச்சொல்வேன்; பாடச் சொல்வேன்; ஓடச் சொல்வேன்; கூவச் சொல்வேன்; ஒரே கூச்சல் எழும்பும். கற்பகவல்லியின் பாட்டும், சிவயோகவல்லியின் கூர்த்தமதியும், கண்மணியின் நடமும், இளம்பூரணன் சிங்கநோக்கும், உலகநாயகியின் தலையாட்டும் கைலாயமாகும்; வனஜாட்சியின் கிளிப்பேச்சும், பொற்கொடியின் மழலையும், சங்கரநாராயணன் கைவீச்சும் வைகுந்தமாகும்; தெருவிலுள்ள குழந்தைகளும் கலந்து விளையாடும்; அக்காட்சி கந்தமாதனமாகும்.

பெண் மயம்

வருவோர் போவோர் 'பெண்ணின் பெருமை!' என்பர். ஏன்? எங்கள் வீடு பெண் மயம். யான் இப்பொழுது குழந்தைகளுடன் விளையாடுகிறேன்; யான் குழந்தையாகிறேன்; எனக்கு வயது அறுபது; யான் ஆறு வயது குழந்தையாகிறேன்.

"பவானி"

இராயப்பேட்டைச் 'சகோதர சங்க'த்தின் சார்பில் பல பள்ளிக்கூடங்கள் நடந்தன. அவைகளுள் ஒன்று 'பவானி பாலிகா பாடசாலை.' அது தொடங்கப்பட்டபோது யான் ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியிலிருந்தேன்; பின்னே வெஸ்லி கல்லூரியில் சேர்ந்தேன். அதனால் தொடக்கத்தில் பவானி பாலிகா பாடசாலையிலே நேர்தொடர்பு கொள்ளல் இயலாமற் போயிற்று. யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனானதும் பாடசாலை எனது நேர்பார்வையில் வந்தது. அதைப் பல வழியிலும் யான் புதுக்கினேன். பள்ளிக்கூடம் என் பார்வையில் வந்ததும் பழைய ஆசிரியன்மார் பலர் தாமே விலகினர். கும்பகோணத்தினின்றும் ஓர் அம்மையார் தலைமையாசிரியராக வரவழைக்கப்பட்டார். அவர்க்குப் பின்னே ஒரு கிறிஸ்துவப் பெண்மணி தலைமையாசிரியரானார். உடற் பயிற்சி ஆசிரியப் பதவிக்கு ஓர் ஆங்கிலோ இந்தியர் கிடைத்தனர். உதவி ஆசிரியர் பலரும் பேராற்றல் வாய்ந்தவர். பொது நோக்குடையரால் ஆசிரியக் கூடம் அமைந்தது என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

ஒரு பேய்

யான் வெளியூர்க் கேகியிருந்த வேளையில் சகோதர சங்க நிலையத்திலுள்ள இராயப்பேட்டை பாங்கின் கணிதர் ஒருவர் எப்படியோ சுப்பராய காமத்தை ஏமாற்றி ஒரு பேயைக்கொண்டு வந்து பள்ளியில் நுழைத்தனர். அப்பேயர் தலைமையாசிரியர் உள்ளிட்ட பலரையும் மதிப்பதில்லை. அவர், 'யான் காரியதரிசியால் அமர்த்தப்பட்டவள்' என்று ஆசிரியன்மாரை அச்சுறுத்தலாயினர். அவர் நடைமுறை எனக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. அவர்க்கு நன்முறையில் எச்சரிக்கை வழங்கினேன். 'யான் காரியதரிசியால் அமர்த்தப்பட்டவள்' என்றார். உடனே அவரை விலக்கினேன். அவர் காமத்தினிடஞ் சென்று முறையிட்டார்.

ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. பின்னர் என்னிடத்தில் முறையிட்டார்; தமது வரலாற்றைக் கூறினார். அவர்தம் நிலை இரங்கத்தக்கதாகவே இருந்தது. பள்ளிக்கூடத்தின் நலனை நாட வேண்டுவது என் கடமை. நன்மதிகூறி அவரை வேறு வேலைக்கு அனுப்பினேன்.

நாட்டு மணம்

பள்ளியை நாட்டு முறையில் நடாத்தி வந்தேன்; சென்னைக்கே ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அப்பள்ளி விளங்குதல் வேண்டுமென்ற கருத்துடன் உழைத்து வந்தேன். ஈச பக்தியும் தேச பக்தியும் ஊட்டத் தக்க முறைகள் கோலப் பட்டன; திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. பாடல்களும் ஆடல்களும் நாட்டுப் பண்பை உயிர்ப்பிப்பனவாயிருக்கும். அங்கு ஒழுக்கக் கதைகளே நடமாடும். நாட்டு வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சுகாதார முறைகள் போதிக்கப் படும். நாட்டுப் பொருள்களில் பிள்ளைகளின் நாட்டஞ் செல்லுமாறு நாட்டுப்பற்று அறிவுறுத்தப்படும். பள்ளியில் நாட்டு மணமே கமழும்.

சோதனையாளர்

தொடக்கத்தில் பள்ளி, அரசாங்க உதவியை நாடவே இல்லை. காமத் 'நியூ இந்தியா' தொடர்பை அறுத்துக் கொண்ட பின்னர்ப் பள்ளி அரசாங்க உதவியை நாடுவதாயிற்று. இதைப்பற்றிக் காமத்துக்கும் எனக்கும் கருத்து வேற்றுமையும் உண்டாயிற்று. கடைசியில் அரசாங்க உதவியை நாடுவதென்ற முடிவுக்கு வந்தோம். அதற்கெனச் செய்யப்பெற்ற விண்ணப்பத்தை முன்னிட்டுச் சோதனையாளர் போந்தனர். பள்ளி, அன்னிபெஸண்ட் அம்மையார் தொடர்புடையதென்றும், அரசியலார் சார்புடையதென்றும் நினைந்து அவர் செயலாற்றுவது தெரியவந்தது. அரை நாள் பள்ளி அதமாயிற்று. ஆசிரியன்மார் கலக்கமெய்தினர். பகற்பொழுது யான் சென்றேன்; நிலைமையை உணர்ந்தேன்.

சோதனையாளரை அணுகி மெதுவாகப் பள்ளி சகோதர சங்கத்தின் சார்பினது என்றும், சங்கத் தலைவர் ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர் என்றும் சொல்லி மேலுஞ் சில கூற முயன்றேன். அதற்குள் அவர் இரண்டு குழந்தைகளை அழைத்து, அவர்கள் விரல்களிலுள்ள அழுக்குகளைக் காட்டி, இதை உங்கள் 'சகோதர சங்கம் கவனித்ததா?' என்றார்.

யான் அயர்ந்து நின்றேன்; சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். கரும்பலகையில் சோதனையாளர் கையால் வரைந்த கணக்கொன்று என் கண்ணிற்பட்டது. அதில் கருத்துச் செலுத்தி அதை ஊன்றி ஊன்றி நோக்கித் தலைமை ஆசிரியர் அறைக்குள் நுழைந்தேன். சோதனையாளர் என்னைத் தொடர்ந்து வந்தனர்; 'அந்தக் கணக்கை ஏன் அவ்வளவு நேரம் உற்று உற்றுப் பார்த்தீர்' என்று கேட்டனர். யான் சிரித்தேன். சோதனையாளர், 'எனக்குத் தமிழ் அறிவு குறைவு' என்றார். 'கணக்கில் எழுத்துப் பிழைகளும், வேறு சில பிழைகளுமிருக்கின்றன' என்றேன். அவர்தம் முகம் சுருங்கியது. எங்கள் பேச்சுத் தமிழைப் பற்றியதாயது; பெரும் உரையாடலாய் வளர்ந்தது. இருவரும் தமிழரானோம்.

சோதனை முற்றுப்பெற்றது. சோதனையாளர் ஆசிரியன்மாரைக் கூட்டிச் செய்யத்தக்க சில சீர்திருத்தங்களை விளக்கிக் கட்டிடத்தை மாற்றுமாறு என்னிடங் கூறினர். யான் அவர்க்கு நன்றிகூறி அவரை அனுப்பினேன். தலைமை ஆசிரியர், 'நீங்கள் என்னவோ மந்திரஞ் செய்துவிட்டீர். சோதனையாளர் மனம் எப்படியோ மாறியது! அவர் பசுவாயினரே' என்று வியப்படைந்தனர். 'எல்லாம் தமிழ் மந்திரம்' என்று சொல்லித் திரும்பினேன். பள்ளி நன்முறையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

ஆண்டு விழா

அப்பள்ளியின் ஆண்டு விழாக்கள் இராயப்பேட்டையையே வளைக்கும். அஃது இராயப்பேட்டைக்கு உயிரெனத்

நிகழ்ந்தது. சகோதர சங்கங் குலைந்தது. 'பவானி'யும் மறைந்தாள்.

காரைக்குடி

அப்பள்ளி நினைவு என்னை விட்டகல்வதில்லை. பெண் மக்களுக்கென்று ஒருபெருங் கல்லூரி தமிழ்நாட்டில் அமைதல் வேண்டும் என்று யான் எண்ணுவேன். யான் யாழ்ப்பாணஞ் சென்று இராமநாதன் பள்ளியைக் கண்டபோது அவ்வெண்ணம் வளர்ந்தது. அதற்குரிய முயற்சியுங் காரைக்குடி நண்பரிடங் கருக்கொண்டது. ஆனால் அஃது உருக்கொள்ளவில்லை. பல்வகை இயக்கங்கள் தோன்றிக் காரையைச் சூறையாடின.

மாதர் சங்கம்

ஆயிரம் விளக்கினின்றும் வீடுநோக்கி வருங்கால் பீட்டர்ஸ் ரோட் நல்ல காட்சி வழங்கும். சுற்றுப் பக்கங்களிலுள்ள பள்ளி ஆசிரியன்மார் பலர் கிழக்கு நோக்கியும் மேற்கு நோக்கியும் நடப்பர்; இடையிடையே நின்று பேசுவர்; அப்பேச்சு, கூட்டத்தைச் சேர்க்கும். கூட்டத்தைத் தேக்குவதில் மார்த்தா என்ற அம்மையார் வல்லவர். அவர்தம் பேச்சு இனிமையா யிருக்கும். பாதைப் பேச்சுக் குளக்கரைப் பேச்சாக முதிர்ந்தது. குளக்கரை, ஆசிரியன்மாரை ஈர்க்கும். ஆசிரியன்மார் பலர் அங்கே சாயங்கால வேளையில் கூடுவர்; ஏதேதோ பேசுவர்; கலைவர். 'இக்கூட்டம் ஏன் ஒரு சங்கமாதல் கூடாது?' என்று ஒருநாள் சொன்னேன். அது மார்த்தாவின் மனத்திலும், அவர்தம் துணைவர் மனத்திலும் நின்றது; ஒரு சங்கமாகியது. சங்கம் அவர்தம் வீட்டிலேயே அமைக்கப் பட்டது. சங்கத்தின் பெயர் 'இராயப்பேட்டை மாதர் சங்கம்' என்பது. சங்க அங்கத்தவர் பெரும்பான்மையோர் கிறிஸ்துவர். ஆடவர் சொற்பொழிவுக்கு மட்டும் அழைக்கப்படுவர். எனது சொற்பொழிவு அடிக்கடி நிகழும். யான் ஒருமுறை

'கிறிஸ்துவும் பெண்மையும்' என்ற பொருள்பற்றிப் பேசினேன். அது கிறிஸ்துவ உலகைக் கலக்கியது. என் பேச்சைக் கேள்வியுற்ற பாதிரியார் ஒருவர் வேறு ஒரு கூட்டத்தில் என் கருத்துக்களைத் தலை கீழாக்கி மறுத்தாராம். மறுப்பு வரம்புகடந்து சென்றது என்று சங்கத்தார் பலர் கருதினர். 'கிறிஸ்துவும் பெண்மையும்' என்பதைத் தெளிவு செய்யுமாறு சங்கத்தார் என்னைக் கேட்டனர். அக்கூட்டத்துக்குப் பலபாதிரிமார் வரவழைக்கப்பட்டனர்; ஐரோப்பியக் கிறிஸ்துவப் பெண்மணிகளுங் குழுமினர். அதில் யான் பெண்மை என்று சொல்லியது குணத்தைக் குறிப்பது என்றும், பருமை வடிவத்தைக் குறிப்பதன்று என்றும் விளக்கிக் கிறிஸ்து பெண்மை நிலை எய்தினவர் என்பதை வலியுறுத்தினேன். அவர் பெண்மை நிலை எய்தாவிடின் பகைவர் அவரை ஏசிய போதும், அவரைச் சிலுவையில் அறைந்த போதும் அவர் சீற்றமுற்றிருப்பரென்றும், பெருமான் பெண்மை நிலை எய்தினமையான் சீற்றமுறாது கொலைஞரையும் மன்னிக்குமாறு ஆண்டவனை நோக்கி வேண்டுதல் செய்தனரென்றும் விரித்துப் பேசிச் சுவிசேஷத்திலிருந்து பல மொழிகள் எடுத்துக் காட்டினேன். பரிசுத்த ஆவியென்பது அருள் என்னும் பெண்மை என்பதை விளக்கினேன். கிறிஸ்து மணவாளன் என்பதற்கும், யான் கூறும் பெண்மைக்கும் தொடர்பில்லை என்று தெளிவு செய்தேன். பெண்மக்கள் ஏறக்குறைய அனைவரும், ஆடவர் பலரும் என் கொள்கையை ஏற்றனர். மறுப்பறைந்த பாதிரியார் மனமாற்றம் அடைந்தாரில்லை. யான் பின்னே அரசியல் துறையில் இறங்கியதை அச்சங்கம் விரும்பவில்லை. யானும் அச்சங்கஞ் செல்லா தொழிந்தேன்.

கைம்பெண்

ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயரிடம் பலவகை உதவி பெறப் பல்நிறத்தினர் வருவர். எளிய கைம்பெண்களும் வருவார்

கள். இவர்கட்கென்று ஏதேனும் ஓர் அமைப்பிருந்தால் அது நிலைபேறான உதவியளிப்பதாகும் என்று அடிக்கடி ஐயர் சொல்வர். அச்சொல் வீணாகவில்லை ; சிறு முயற்சியாகியது. சிறு முயற்சி 'சௌந்தரிய மஹால்'லில் (1920) ஒரு கூட்டமாய்த் திரண்டது. அக்கூட்டத்தில் தலைமை பூண்டவர் ஸர். வேங்கடரத்தினம். லேடி சதாசிவ ஐயரும் யானும் பேசினோம். என் பேச்சினிடை ஓர் அம்மையார் எழுந்து, 'பெண்களுக்குரியதைப் பெண்களே பேசி முடிவு காண்டல் நல்லது. நீங்கள் ஏன் சிரமப்படுகிறீர்கள்?' என்று கடாவினர். தலைவர், 'ஆண்கள் தலையிடலாமா? தலையிடலாகாதா?' என்று பெண்களை மட்டும் வாக்களிக்குமாறு கேட்டனர். கேள்வி விடுத்த அம்மையார் தவிர மற்றவரெல்லாம், 'ஆண்களுந் தலையிடலாம்' என்றே தீர்ப்பளித்தனர். தொடர்ந்து பேசத் தொடங்கினேன். மீண்டும் அம்மையார் கிளம்பினார். 'மனைவியை இழந்த நீங்கள் ஒரு கைம்பெண்ணை மணஞ்செய்து நாட்டுக்கு நல்வழி காட்ட ஏன் முற்படலாகாது?' என்று வினவினர். தலைவர் ஆணை பெற்று, 'இக்கூட்டம் விதவை மணத்தை மட்டுங் குறிக்கொண்டதன்று ; விதவைகளின் வேறு பல நலன்களையுங் குறிக்கொண்டது. உங்கள் மனம் மணத்தின்மீது மட்டுஞ் செல்கிறது. விதவை மணமே கூடாது என்னுங் கட்சியில் யான் சேர்ந்தவனல்லன்; கைம்மை மணத்துக்கே பயன்படல் வேண்டும் என்னும் எண்ணமுடையவனுமல்லன். மணம் அவரவர் விருப்பத்தையொட்டி நிகழ்வதாதல் வேண்டும். அதுவே கட்டாயம் என்று வலியுறுத்தல் கூடாது. மனைவியை இழந்த யான், என் மனம் விரும்பினால் கைம்பெண்ணையோ வேறு எவரையோ மணஞ்செய்து கொள்வேன். அஃது என் மனோ நிலையைப் பொறுத்தது. உங்கள் மனம் பொதுமையிலே கிடந்திருக்கும். ஆனால் உங்கள் கேள்வி தனி மனிதரையொட்டி எழுந்தது. யான் அதைப் பொதுமையாகவே கொள்ளலானேன். தனி மனிதன் உங்கள் உள்ளத்

தில் நிலவவில்லை என்றே நினைக்கிறேன்' என்ற கருத்துப் பொதுள விடையிறுத்தேன். பின்னே கூட்டம் செவ்வனே நடைபெற்றது. ஒரு சிறு அமைப்புங் காணப்பட்டது. அது வடநாட்டுக் கிளையொன்றுடன் ஒன்றியது.

தாசிகள்

வடநாட்டிலே பெண்களுக்கென்று (1919) ஒரு மகாநாடு கூடியது. அதில் தாசிகள் சேர்க்கப்படவில்லையாம். அதை மறுத்து அற்புதானந்த சுவாமிகள் 'தேசபக்த'னுக்கு ஒரு கட்டுரை வரைந்து விடுத்தார். ஆசிரியக் கட்டுரை ஒன்றும் எழுதப்பட்டது. திருநெல்வேலியினின்றுஞ் சில கட்டுரைகள் வந்தன. அங்கே ஒரு மகாநாடுங் கூட இருந்தது. சாதி வெறியரால் அது குலைக்கப்பட்டதென்று கேள்வியுற்றேன்.

தாசி யார்? தேவடியாள் யார்? பொருள் வெளிப்படை. இரண்டும் நல்ல பொருளுடையன. பின்னே அவை வேறு பொருள் பெறலாயின. அச்சகோதரிகளை 'வழுக்கி விழ்ந்தவர் (Fallen Sisters)' என்று காந்தியடிகள் சொல்வது வழக்கம். அவ்வாட்சியை யானுங் கொள்ளலானேன். 'பெண்ணுலகில் வழுக்கி விழ்தல் நேர்தலுக்கு ஆணுலகிலுள்ள விலங்கு நீர்மையே மூலம்' என்று அடிகள் பேசுவர்; எழுதுவர். அப்பேச்சும் எழுத்தும் நாட்டில் நல்லுணர்ச்சியை எழுப்பின. அவை எனது முயற்சிக்குத் துணையாயின.

கபாலீச்சுரத்தில் நீறணிந்து சிவப் பொலிவுடன் தாசிகள் வருவார்கள். அங்கிலையிலும் அவர்களைச் சிலர் விலங்குணர்வுடன் நோக்குவர். 'இச்சகோதரிகள் ஏன் பொட்டுக் கட்டிப் பதியிலார் என்னும் பெயரைத் தாங்குதல் வேண்டும்? பதியிலார் என்னும் பெயரே இவர்களைப் பாழ்படுத்துகிறது. இவர்கள் மணவாழ்க்கை ஏற்பது நலம். இவர்களை மணக்க ஆடவர்க்கு அஞ்சாநெஞ்சம் வேண்டும். இவர்களை மணக்க வெளி வருவோரே சிறந்த சீர்திருத்தக்காரராவர்; நாட்டுக்கு நலஞ் செய்வோராவர்' என்றெல்லாம்

என்னுவேன். அவ்வெண்ணம் பின்னாளில் 'தேசபக்தனில்' ஒரோ வழி எழுத்தாய்ப் பரிணமித்தது.

மாயவரம்

மாயவரத்திலே 'நாக பாசத்தார் சங்கம்' என்றொன்று காணப்பட்டது. அது பின்னே ' இசை வேளாளர் சங்கம் ' என்று மாற்றப்பட்டது. அச்சங்கத்துக்குத் தூண்போன்றவராயிருந்தவர் மூவலூர் இராமாமிர்த அம்மையார். அவ்வம்மையாரை யான் முதல் முதல் 'நவசக்தி' நேயராகவே கண்டேன். நாளடைவில் அவர் 'நவசக்தி' பித்தரும் ஆனார். அவர் தாம் போகும் இடங்களிலெல்லாம் 'நவசக்தி' யைப் பரப்பாமலிரார்; அதை முதல் தொண்டாகவுங் கருதினர்.

தஞ்சையிலே மாயவர வட்டம் ஒரு சிறந்த காங்கரஸ் கோட்டையாயிற்று. அக்கோட்டையைக் காத்து வந்த வீரர் சிலர். அவருள் இராமாமிர்தமும் ஒருவர். அந்நாளில் அவர்க்குக் காந்தியம் இனித்ததுபோல வேறொன்றும் இனித்திராது. நூல் நூற்பதில் இராமாமிர்தம் பேர் பெற்றவரானார். தஞ்சை ஜில்லாவில் காங்கரஸ் தொண்டாற்ற யான் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் அம்மையாரைக் காணுமலிருத்தல் அரிது.

மகாநாடு

இராமாமிர்தம் முன்னணி வேலை செய்வதில் வல்லவர்; திறமை வாய்ந்தவர். அவர் எங்கே சென்றாலும் வழுக்கி வீழ்ந்த சகோதரிமார் கூட்டம் அவரைச் சூழும். அச்சூழல் வாயிலாகக் குறைகள் வெளியாகும். குறைகள் அம்மையாரால் திரட்டப்படும். பெண்ணுலகில் நேர்ந்த வழுக்கலைப் போக்கவந்த கற்பகம் இராமாமிர்தம் என்றே யான் நினைந்தேன். அக்கற்பகம் மாயவரத்தில் (1925) ஒரு மகா நாடு கூட்ட முயன்றது.

இசை வேளாளர் மகா நாடு கூட்டுதல் எளிதன்று. அதன் அருமைப் பாட்டை யான் நன்கு உணர்ந்தவன்.

இராமாமிர்தத்தின் முயற்சி அருமையை எளிமையாக்கிற்று. மயூரமணி சின்னையா பிள்ளை, எஸ். இராமநாதன் முதலிய காங்கரஸ்காரர் சகோதரியார் முயற்சிக்குத் துணை நின்றனர். முதலில் எனது தலைமை விரும்பப்பட்டதென்று தெரியவந்தது. 'இசை வேளாளருள் ஒருவர் தலைமை பூண்பதே சிறப்பு. மகா நாட்டை உடனிருந்து யான் நடத்துவேன்; 'நவசக்தி' யில் முழு ஆதரவு தருவேன்" என்று மொழிந்து விடுத்தேன். வழுக்கி விழ்ந்தவர் முன்னேற்றத் துக்கென்று, 'யுவதி சரணாலயம்' என்ற ஒரு பள்ளி அமைத்து, அதை நன்முறையில் நடாத்திவந்த யாமுன பூரண திலகம்மா என்னும் ஓர் ஆந்திர அம்மையார் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அவரையும் தண்டபாணி பிள்ளையையும் எழும்பூரில் சந்தித்தேன். எல்லோரும் மாயவரஞ் சேர்ந்தோம். இராமசாமி நாயக்கரும் எங்களுடன் கலந்தனர். எங்களை வரவேற்க இசை வேளாளர் குழு திரண்டிருந்தது. அவர் முகங்களில் நிலவு பொழிந்தது. இராமாமிர்தத்துக்கு ஆனந்தம். 'நம்முடைய எண்ணம் ஈடேறிற்று. தமிழ் நாட்டுக்கு நல்ல காலம் பிறந்தது' என்று யான் இறுமாப்படைந்தேன். எல்லாரும் கூறை நாட்டுக்குப் போந்தோம். மகா நாடு காலையில் முறைப்படி நடந்தது. பிற்பகல் மகாநாடு பேச்சுக்கென்று கூடியது. யான் முதலில் பேசினேன். நீண்ட காலம் என்னுள் அடங்கிக் கிடந்த ஆர்வம் பொங்கியது. பலநாள் எண்ணிய எண்ணங்களெல்லாம் மிடைந்து 'குமுறிக் குமுறி' வெளிவந்தன. யான் ஒருபோழ்து எரிமலையானேன்; இன்னொருபோழ்து அருவியானேன்; மற்றொருபோழ்து பொய்கையானேன்; முடிவில் தென்றலானேன்; வழுக்கி விழ்ந்தவரின் உலக வரலாற்றைச் சுருங்கச் சொன்னேன்; நமது நாட்டில் அவர்தம் வரலாறு பிறந்த விதத்தை ஒருவாறு விளக்கினேன்; அவர் கோயில் புக நேர்ந்தமையைக் கூறினேன்; அவர் கண்ட இசையும் நாட்டியமும் வளர்ந்த திறத்தை எடுத்துக் காட்டினேன்;

அவர்தம் நிலை குலைந்தமைக்கு ஏதுக்களாக நின்றவைகளை வெளியிட்டேன்; இந்நாளில் கண்மூடி வழக்கங்களையெல்லாம் மண்மூடச் செய்தல் வேண்டுமென்றும், பொட்டுக் கட்டலை அறவே தொலைக்க முற்படல் வேண்டுமென்றும், யாவரும் மணவாழ்க்கையில் தலைப்பட உறுதிகொள்ளல் வேண்டுமென்றும் அறிவுறுத்தினேன்; முடிவில் சகோதரிமாரை விளித்து, "நீங்கள் யார்? உங்கள் பெருமை என்ன? நீங்கள் கலைமகளின் கூறுகள்; இசைக்கலையின் நிலைக்களன்கள்; உறைவிடங்கள். அது சுரக்குமிடம் நீங்கள். இறைவன் எங்கே இருக்கிறான்? அவன் பொதுவாக எங்கும் இருக்கிறான்; சிறப்பாகக் கலைகளில் இருக்கிறான்; இசைக் கலையில் இருக்கிறான். 'இறைவன் ஏழிசையாய் இசைப்பயனாயிருக்கிறான்' என்று பரவையார் கேள்வர் அருளியதை நினைந்து பாருங்கள். உங்கள் உள்ளம் கோயில் - இசைக் கோயில். அதில் மாசு படர்தலாகாது. இவ்வேளையில் உங்கள் உள்ளம் எப்படி இருக்கிறது? உங்களில் அழகுக் கடவுளின் ஒளி கால்கிறது. அவ்வொளியை யான் காண்கிறேன். அதை வாழ்த்துகிறேன்; வணங்குகிறேன். நீங்கள் என்றுங் கலைக் கோயிலாக விளங்குவீர்களாக. வணக்கம்; வணக்கம்" என்றேன். மகாநாடு பூம்பொழிலாயிற்று. சகோதரிமார் சித்திரப் பதுமையாயினர். இன்னும் யானே அந்நிலையை வருணித்தல் கூடாது. எனது சொற்பொழிவு இரண்டேகால் மணி நேரம் நிகழ்ந்தது. அஃது இரண்டேகால் நிமிடமென ஓடியது. பின்னே இராமசாமி நாயக்கர் எழுந்தார்; 'என் நண்பர் கலைஞர்; அநுபவமில்லாதவர். யான் அநுபவமுடையவன்' என்று தோற்றுவாய்செய்து பச்சைப் பச்சையாகப் பேசினர். தலைவர் முகங் கூம்பிற்று; மற்றவர் முகங்களுங் கூம்பின. கூட்டத்தில் மலர்ச்சி மறைந்தது. தலைவர்க்கும் சகோதரிமார் சிலர்க்கும் கடிதப் போக்கு வரவு நடந்தது. நாயக்கர், 'என் பேச்சை நீங்கள் விரும்பவில்லை என்று தெரிகிறது' என்று

உரைத்துக் கதர் பிரசாரஞ் செய்தனர். அவரைத் தொடர்ந் தெழுந்த தண்டபாணி பிள்ளை கிறிஸ்துவ இரட்சண்ய சேனையில் சிலர் சான்று கூறுவதுபோல நாயக்கர் பேச்சுக் கெல்லாம் சான்று கூறினர். நகைச்சுவை அவர் பேச்சில் வழக்கம்போலப் பொதுளியது.

அறிக்கைகள்

அன்று மாலை அறிக்கைகள் திரட்டப்பட்டன. அவை கள் வெளிவரவில்லை. நினைவிலுள்ள சிலவற்றையும் இங்கே எப்படிக் கூறுதல்கூடும்? பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் பார்ப்பது வழக்கமன்றோ? இங்கே மூன்று சோற்றைப் பதத்துக்குக் காட்டுகிறேன்.

ஒரு பெரும் நிலக் கிழவர். அவர்தம் வைப்பாட்டி ஓர் இசை வேளாளப் பெண் மகள். அவள் கருவுற்றனள். கரு வைச் சிதைக்கக் கிழவர் முயன்றார். முயற்சி வெற்றி பெற வில்லை. குழந்தை பிறந்தது. கிழவர் ஆணையும் உடன் பிறந்தது. என்ன ஆணை? தாயைப் பார்த்து, 'இக்குழ வியைக் காவேரியில் எறிந்துவிட்டு மறுவேலை பார்' என் றார் கிழவர். ஈன்ற தாய் என்ன செய்தாள்? குழவியை ஓரிடத்தில் சேமித்து வைத்துக் கிழவர் ஆணைப்படி நடந்த தாகப் பொய் கூறினள். இஃதோர் அறிக்கையின் சுருக்கம்.

இசை வேளாளர் சங்கத் தொண்டின் பயனாக ஒரு சகோதரி மனந் திரும்பினள். அவள் ஆசிரியத் தொழில் மீது நாட்டங்கொண்டாள். அதை உணர்ந்த மிராசுதாரர் ஒருவரது வெறி அவளது அழகிய முகத்தைக் கீறிக் கீறிக் கேடு செய்தது. இஃதோர் அறிக்கையின் சாரம்.

ஓரிளம் பெண்மணி. அவள் முகத்தில் அறிவு ஒழுகு கிறது. அவளைக் கண்டதும், 'அம்மா! நீர் பள்ளியிற் சேர்ந்து படிக்கின்றீரா' என்று கேட்டேன். 'படிப்பா' என்று கண்ணீர் உகுத்தாள். யான் தேறுதல் கூறி மேலுங்

கேட்டேன். 'யான் உயர்தரப் படிப்பை நினைத்தல் முடியுமா? வெளியூர்க் கேகல் முடியுமா? தலை போய்விடும். இப்பொழுதும் காவல் தெருவிலுண்டு' என்றாள்.

'உன் தலையை வாங்குவோர் எவர்? என்று வினவினேன். பக்கத்திருந்த மற்றொரு சகோதரி, ஒரு பெயரைச் சொல்லி, 'இம்மடாதிபதி' என்றாள். என் பேறு கீழே விழுந்தது. இஃதோர் அறிக்கையின் கருத்து.

அறிக்கைகள் பலரால் எடுக்கப்பட்டன. அவைகள் வெளி வந்தால் பல உண்மைகளைச் சீர்திருத்த உலகம் அறிந்து தக்க முறையில் கழுவாய் தேடப்புகும்.

மறுநாள் காலை சீர்திருத்தப் பேச்சுகள் பேசப்பட்டன. சில தீர்மானங்கள் நிறைவேறின. மகாநாட்டு நடைமுறைகள் வழுக்கி வீழ்ந்தோர்க்கு ஒருவிதப் புத்துணர்ச்சியை உண்டுபண்ணின.

காஞ்சி

மாயவர இசைவேளாளர் மகாநாட்டை அடுத்துக் காஞ்சியில் எனது தலைமையில் தமிழ்நாட்டுக் காங்கரஸ் (மாகாண அரசியல் மகாநாடு) கூடியது. அம்மகா நாட்டுக்கும் இராமாமிர்தம் போந்து, காங்கரஸ் தொண்டுடன் தஞ் சகோதரிமார் நலத்துக்குரிய பணியுஞ் செய்தனர்.

மூவலூர்

1926-ஆம் ஆண்டில் என் பெரும்பொழுது காங்கிரஸ் தேர்தல் பிரசாரத்தில் கழிந்தது. 1927-ம் ஆண்டு மாயவரத்தில் ஈண்டிய ஜஸ்டிஸ் மகாநாட்டுக் கொட்டகையில் எனது தலைமையில் சன்மார்க்க மகாநாடுங் கூடிற்று. அதிலும் என் தலைமை யுரையில் வழுக்கி வீழ்ந்த சகோதரிமாரைப்பற்றிக் குறிக்கலானேன். அவர் நலத்தை மேம்படுத்தவல்ல தீர்மானங்கள் சிலவும் நிறைவேறின. அச் சன்மார்க்க மகாநாட்டுக்குப் பின்னர் நாயக்கரது பரபரப்பு இயக்கம் தோற்றமுற்றது. தொடக்கத்தில் அவ்வியக்கத்

தின் மூளையாக எஸ். இராமநாதனும், நுரையீரலாக மயூர மணி சின்னையா பிள்ளையும் விளங்கினர். மாயவரத்து மூளையும் ஈரலும் மூவலூரரை ஈர்த்தன.

ஆகாய விமானம் - ஆமை

மூவலூர் இராமாமிர்த அம்மையார்க்கு நாயக்கர் இயக்கம் ஆகாய விமானம் பறப்பதுபோல் தோன்றியிருக்கும்; எனது இயக்கம் ஆமை நகர்வதுபோல் தோன்றியிருக்கலாம். ஆளைப்பற்றிய கவலை எனக்குக் கிடையாது. வழுக்கி விழுந்த சகோதரிமார் நலம் பெறல்வேண்டுமென்பது எனது உட்கிடக்கை. அந்நலம் எவர் வாயிலாகப் பிறந்தால் என்ன?

பரபரப்பு ?

பரபரப்புக் கூடாதென்பது எனது கருத்தன்று. பரபரப்புத் தேவை. எப்பொழுது? எவைகட்கு? சிற்சில சமயம் அரசியல் தொழிலாளர் இயக்கங்கள் போன்றனவற்றிற்குப் பரபரப்புத் தேவையே. சமூக சீர்திருத்தம் போன்றனவற்றிற்குப் பரபரப்புத் தேவை என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. சமூக சீர்திருத்தத்துள் பெண்ணுலகைப் பற்றியதற்கும், அதினும் வழுக்கி விழுந்த உலகைப் பற்றியதற்கும் பரபரப்புத் தேவை இல்லை என்பதும், அதை அமைதி வழியே இயக்கலாம் என்பதும் எனது கருத்து. யான் என் வழியே சீர்திருத்த இயக்கத்தை எளிய முறையில் நடாத்தலானேன்.

சீல முயற்சி

எளிய சகோதரிமார் நலங்கருதி யாமுன பூரண திலகம்மாளால் நடத்தப்பட்ட 'யுவதி சரணாலயம்' ஆக்கம் பெறல் வேண்டுமென்று முயன்றேன்: 'நவசக்தி' வாயிலாக விண்ணப்பஞ் செய்தேன்; சீர்திருத்த மணங்களுக்கு ஊக்க மூட்டினேன்; கலப்பு மணத்தை வலியுறுத்தி வந்தேன்.

மனைவி உயிராயிருக்கும்போது இன்னொருத்தியை மணக்க வருவோர்க்கு யான் ஆதரவு நல்குவதில்லை. இதனால் சிலர் வெறுப்புக்கும் யான் ஆளானேன். ஒரே குடும்பத்தில் பெண் கொள்ளல் கொடுத்தலும் எனக்குப் பிடிப்பதில்லை.

மசோதாக்கள்

டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மையார் சென்னைச் சட்டசபையில் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்தார். அது வழுக்கி வீழ்ந்தவரின் முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கொண்டது; அச்சகோதரிமார் கோயிலில் பொட்டுக் கட்டுதலை நிறுத்தி மணவாழ்க்கையராதற்கு வழிகோலத் துணைபுரிவது. அம்மசோதாவுக்கு எதிர்ப்புக்கள் பிறந்தன. எங்கெங்கிருந்து பிறந்தன? குருட்டு நம்பிக்கையுடையவரிடத் திருந்துமட்டும் பிறக்கவில்லை; தேசீயப் பத்திரிகைகளிடமிருந்து பிறந்தன; தேசியவாதிகளிடமிருந்து பிறந்தன; சீர்திருத்தக்காரரென்று தம்மைப் பறைசாற்றியவரிடத் திருந்தும் பிறந்தன. இங்கே அருண்டேல் - ருக்மணி திருமணம் நினைவுக்கு வருகிறது. சீர்திருத்த மேடைகளிலும் தியோசாபிகல் சங்கக் கூட்டங்களிலும் கலப்பு மணத்தைப் போற்றிப் பேசியவரும் அருண்டேல் - ருக்மணி திருமணத்தைத் தூற்றியதை யான் அறிவேன். அப்பொழுது யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனாயிருந்தேன். யான் அருண்டேல் - ருக்மணி கலியாணத்தை ஆதரித்தேன்; மணமக்களைச் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு அழைத்துச் சென்று வாழ்த்துக் கூறி அனுப்பினேன். அப்பொழுது என் செயலும் சில தேசியவாதிகளால் மறுக்கப்பட்டது. நம் நாட்டில் சீர்திருத்தம் உதட்டளவில் பேசப்படுகிறது. வழுக்கி வீழ்ந்த சகோதரிமாரின் முன்னேற்றங் கருதிய ஒரு மசோதாவுக்கும் எதிர்ப்பு எழுந்ததெனில் - அதுவும் தேசிய மணிகளிடத் திருந்தும், சீர்திருத்தச் செல்வங்களிடத்திருந்தும் எழுந்ததெனில்-நாட்டின் நிலையை என்னென்று கூறுவது? சமூகத்

துக்கு வழுக்கி விழ்ந்தோர் தேவையென்றும், அவர் கோயில் பணிக்கென்று படைக்கப்பட்டவரென்றும், அது சாத்திரச் சம்மதமென்றும் பத்திரிகைகளில் எழுதப்பட்டன; கூட்டங்களில் பேசப்பட்டன. யான் 'நவசக்தி' வாயிலாக முத்து லட்சுமி அம்மையார் மசோதாவுக்கு வரவேற்புக் கூறினேன்; கூட்டங்களிலும் என் கருத்தை வெளியிட்டேன்.

இளமை மணத்தையொழிக்க எழுந்த சாரதா மசோதாவுக்கும் வழக்கம்போல மறுப்புக்கள் வீறிட்டன. அம் மசோதா என்னளவில் எவ்வளவு ஆக்கம்பெற வேண்டுமோ அவ்வளவும் பெற்றது.

சட்டம்

பெண்ணுலகில் படிந்துள்ள மாசுகளைக் களையச் சமூகமே முற்படுதல் நல்லது; சட்டங்கள் செய்வது விரும்பத் தக்கதன்று. ஆனால் சமூகம் முற்படாத நிலையில் சட்டங்களாலாதல் தீமையைக் களைதல் வேண்டும். சட்டங்களில் கருத்திருத்தல் இரண்டாந்தரமே யாகும். நேரிய இயக்கம் எழும்வரை சட்டத்தின் துணை கோடல் தவறாகாது.

தொண்டும் பத்திரிகையும்

நமது நாட்டில் சமய அமைப்புக்களும் பிற அமைப்புக்களுஞ் செறிந்துள்ளன. அவைகளின் நாட்டங்கள் பெண்ணுலகத்தின்மீது செல்கின்றனவா? அவைகளால் தீமை விளையாதிருந்தால் போதும் என்று சொல்லும் நிலையில் நாடிருக்கிறது. இந்நிலையுடைய நாட்டில் ஆங்காங்குள்ள தொண்டர்கள் சங்கங்கள் கண்டு, அவைகளின் வாயிலாகக் கிளர்ச்சி எழுப்புதல்வேண்டுமென்று எழுதியுமிருக்கிறேன்; பேசியுமிருக்கிறேன். அக்கிளர்ச்சிகளெல்லாம் ஒன்றுபட்டு அறப்புரட்சி நிகழ்த்துமென்பதும், சமூகத்தில் மறப்புரட்சி நுழைதல் கூடாதென்பதும், பெண்ணுலகத்துக்கு அறப் புரட்சியே பொருந்தியதென்பதும் என் கருத்துக்கள்.

யான் சில தொண்டரைக் கண்டேன். இங்கே ஒருவர் நினைவு சிறப்பாகத் தோன்றுகிறது. அவர் உலகறிந்தவரல்லர்; நாடறிந்தவரல்லர்; ஆங்கிலமே தெரியாதவர்; தாய் மொழியிலும் புலமை பெருதவர். அவர் யார்? வாணியம்பாடி - பெரியபேட்டையில் வாழ்ந்த சண்முக முதலியார். அவரை 1919-ம் ஆண்டில் அம்பலூரில் முதல் முதல் சந்தித்தேன். அப்பெரியார் வாணியம்பாடி - ஆம்பூர் வட்டத்தில் மாதருலகுக்கு நல்ல சேவை செய்தவர். அவரால் பெரியபேட்டையில் பெண் பள்ளியொன்று நடத்தப்பட்டது; சில மாதர் சங்கங்கள் காணப்பட்டன. அவ்வட்டத்தில் யான் சென்றபோதெல்லாம் என்னை மாதர் சங்கங்களில் பேசச் செய்வர். பெண் மக்களின் சொத்துரிமைக் கிளர்ச்சி முதல் முதல் வாணியம்பாடி அன்பர் சண்முக முதலியாரிடத்திலேயே கருக்கொண்டது. பின்னே அஃது உருக்கொண்டு நாடு முழுவதும் நடம் புரிந்தது. ஆனால் அந்நடம் பிறந்த இடம் நாட்டுக்கே தெரியாது. மூலம் சண்முக முதலியாரின் விளம்பரமற்ற உழைப்பே யாகும். சண்முக முதலியாரின் மூளையில் அடங்கியிருந்த சீர்திருத்தங்கள், பஞ்சாப் கங்காராம் மூளையிலும், பூனை கார் மூளையிலும் அமைந்திரா என்று கூறுதல் மிகையாகாது.சண்முக முதலியாரைப்போல ஆங்காங்குள்ள அறிஞர் தொண்டாற்றப் புகுவரேல் பெண்ணுலகஞ் செம்மை யுறுதல் ஒருதலை. தொண்டர் பத்திரிகை யுலகைப் பொருட்படுத்தலாகாது. பத்திரிகை விளம்பரங் கருதுவோர் சிறந்த தொண்டராதல் அரிது; சிறந்த சீர்திருத்தக்காரராதலும் அரிது.

இழிவு போக்கல்

பெண்மணிக்கு இழிவு நேருமாயின் அதைப் போக்க ஆண் மகன் விரைதல் வேண்டும்; இல்லையேல் அவன் ஆண் பிறவி எய்தியவனாகான். பெண் இழிவு காண என் மனம்

பொறுது. இக்குணம் என்னிடத்தில் எப்படி அமைந்தது ? மூலம் நாலாராய்ச்சியோ ? வீரர் சேர்க்கையோ ? பிறவிக் கூறோ ? எல்லாமுமோ ? தெரியவில்லை. எப்படியோ அவ் வியல்பு என்னிடத்தில் அமைந்திருக்கிறது. அவ்வளவே யான் சொல்லுதல் கூடும். என் வாழ்வில் உற்ற நிகழ்ச்சி கள் பலப்பல. சிலவற்றை-மிகச்சிலவற்றைக் கூறுகிறேன். நியாயமோ ? அநியாயமோ ? நேயர்கள் ஆராய்வார்களாக.

அறை

என் பள்ளியாசிரியருள் ஒருவராகிய கிருஷ்ணராவுடன் யான் பாதை வழியே ஒருநாள் சென்று கொண்டிருந்தேன். அவ்வேளையில் ஒரு குதிரை வண்டிக்காரன் பெண்டாட்டி யைச் சாட்டையால் அடித்தான். அவள் கதறினாள். கேட்பா ரில்லை. கூட்டம் இல்லையா ? கூட்டம் வேடிக்கை பார்த் தது. உணர்ச்சியே இல்லை. ஆசிரியர் வண்டிக்காரனைப் பார்த்து, 'அடே அடியாதே' என்று அதட்டினார். அவன், 'நீர் யார்? போம்' என்றான். கொடுத்தார் அறை. மாணாக்கர் சூழ்ந்து கொண்டனர். 'போலிஸ்காரனை அழைத்து வாருங்கள்' என்றார் கிருஷ்ணராவ். வண்டிக்காரன் பணிந் தான். அவனுக்கு நன்மதி கூறி, ஆசிரியப் பெருந்தகையார் அவ்விடம் விடுத்து நடந்தார். அக்காட்சி கண்டது என்கண்.

தத்தாரிகள்

பெண்மணிகள் சிலர் தெருவில் நின்று பேசுவதுண்டு. வழியே தத்தாரிகளும் போவார்கள்ல்லவோ ? ஒருநாள் அவர்கள் இழிந்த பாட்டுகள் பாடினார்கள். அவைகளைத் தெருவில் பாடுதல் கூடாது என்று யான் தடை செய்தேன். அவர்கட்கும் எனக்கும் வாய்ப்போர் நடந்தது. அப்போது, இராயப்பேட்டை மல்லர் வடிவேல் முதலியார் தோய்த்த துணியைத் தலையில் முக்காடிட்டு உலர்த்தி வந்தார் ;

நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டார்; தத்தாரிகளைத் துரத்தித் துரத்தி அடித்தார். நாய்கள் ஓடின. பின்னே அக் கூட்டம் தெருவில் பாடிச் செல்வதை ஒழித்தது.

கல்லடி

ஒரு கிழவர். அவர் அடியவர்; பூவெடுப்பர்; பூசை செய்வர்; கோயில் சுற்றுவர்; இளமையில் பெண் வேட்டையாடிப் பழுத்தவர். முதுமையிலும் அக்குணம் அவரைவிட்டகலவில்லை. செயலுக்கு வயது இடந்தரவில்லை. அவர் பூவெடுக்குமிடத்திலும் கோயிலிலும் பிறவிடங்களிலும் பெண் பிள்ளைகளிடத்தில் களியாட்டுப் பேச்சுப் பேசுவர். வெளிப்படையாக எவரும் அவர் பேச்சை மறுப்பதில்லை. அவர் இரவில் குளிப்பர்; எப்படி? அரை நிர்வாணமாகக் குளிப்பர்; நடுவாசலில் நின்று குளிப்பர். அவ்வீட்டுப் பெண்மணிகளிற் சிலர் கிழவரைப் பொருட்படுத்தாது ஒதுங்கி ஒதுங்கி அப்படியும் இப்படியும் உழல்வர்; சிலர் நாணத்துடன் தெரு வாயிலில் தேங்குவர். இச்செயல் தெரு முழுவதும் பேசப்படும். என்ன செய்யலாமென்று நண்பரும் மல்லருமாகிய ஆறுமுகத்து முதலியாருடன் கலந்து ஆலோசித்தேன். அவர் ஒருநாள் இருட்டில் பெண்கள் தெருவில் தேங்காத சமயம் பார்த்துக், கிழவர் குளித்தபோது, கற்களை வாரி வீசினர். கிழவர் அலறினர். அங்கே இங்கே இருந்தவர் பலரும் உள்ளே ஓடினர். ஆறுமுகத்து முதலியாரும் யானும் வீட்டினுள் நுழைந்தோம்; கிழவரை விசாரித்தோம். அன்று முதல் கிழவரது அட்டூழியம் ஒழியலாயிற்று.

மூர்க்கனும் பெண்டாட்டியும்

ஒருநாள் 'நவசக்தி' நிலையத்தின் எதிரிலே நடுத்தெருவிலே ஒரு மூர்க்கன் ஒருத்தியைக் கீழே தள்ளி உதைத்தான். பெண் குரல் கேட்டது. யான் தியாகராய முதலி

யாருடன் ஓடிப் பார்த்தேன். தியாகராயர், 'நிறுத்து, மீண்டும் அடி பார்ப்போம்; உதைபடுவாய்; எச்சரிக்கை' என்ருர். 'என் பெண்டாட்டி' என்று மூர்க்கன் அவள் மயிரைப் பற்றினன். தியாகராயர் அவனது ஒரு கையைப் பிடித்தார்; யான் மற்றொரு கையைப் பிடித்தேன். கூட்டம் பெருகியது. ஒருவரும் துணைக்கு வரவில்லை. 'புருஷன் பெண்சாதி சண்டை; இவர்கள் ஏன் தலையிடல் வேண்டும்'? என்று எவரோ பேசியதுங் காதில் விழுந்தது. அங்கிலையில் சென்னை அரசாங்க மகம்மதியக்கல்லூரியின் உருதுஆசிரியரும்,தோழருமாகிய சையத் அப்துல் காதர் உசேனி சாஹெப், எம். ஏ. துணைக்கு வந்தார். பெண்மகள் விடுதலையடைந்தாள்.

மாமியும் மருகியும்

அம்மன் கோயில் தெருவிலே ஒரு வீடு. அஃது என் நண்பருடையது. அவ்வீட்டுப் பின் புறத்தில் ஒரு சிலர் குடியிருந்தனர். மாமி ஒருத்தி; பொல்லாதவள். அவள் மருகியைத் தொந்தரவு செய்பவள். ஒருபோது அவள் மருகியைச் சூடும் இட்டாள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒருநாள் மாமி மருகியை நன்ருகப் புடைத்தாள். மருகியின் தலையிலும் முகத்திலுங் காயங்கள். இரத்த வெள்ளம். ஒரே கூக்குரல். கூட்டம் நுழைந்தது. அவ்வேளையில் நண்பரைப் பார்க்க அங்கே போனேன். இரத்தக் காட்சி என் மனத்தை உருக்கியது. யான் நேரே போலிஸ் சென்று நிலைமையை வெளியிட்டேன். சப்இன்ஸ்பெக்டர் என்னுடன் வந்தார். போலிஸார் வருகை எப்படியோ மாமிக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. காயமுண்ட பெண்ணுக்கு என்னென்னவோ போதிக்கப்பட்டன. சப் இன்ஸ்பெக்டர் கதவைத் தட்டினர். கதவு திறக்கப்பட்டது. இன்ஸ்பெக்டர் பெண்ணை அழைத்து விசாரித்தார். அவள், 'பரண் கீழே யான் குப்பை கூட்டியபோது விறகுகள் சரிந்து என்மீது வீழ்ந்தன; காயங்கள்பட்டன' என்ருள். இன்ஸ்பெக்டர் நகைத்து

மாமிக்கு எச்சரிக்கை வழங்கித் திரும்பினர். மருகிக்கு நாடோறும் நிகழ்ந்து வந்த 'அபிஷேகம்' நின்றது.

சந்நியாசியின் துணை

முத்து முதலி தெருவிலே நண்பர் கோவிந்தராஜ முதலியார் வீட்டுக்கு எதிர் வரிசையிலேயுள்ள ஒரு வீட்டிலே அர்ச்சகன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் வீட்டு நடையில் ஒரு மாது புதிதாகக் காணப்பட்டாள். புதுப் பெண்ணின் வருகை தெருவிலுள்ள சில பெண்களுக்கு விநோதமாகத் தோன்றுமன்றோ? அப்பெண் வரலாறு இப்பெண்கள் வாயிலாக எப்படியோ புகைந்தது. அப்பெண் ஒரு கிராமத்தான் மனைவியாம். அவள் ஓர் அர்ச்சகனை நம்பி வந்தவளாம். இச்செய்தி நண்பர் கோவிந்தராஜருக்குத் தெரிய வந்தது. அவரைக் காண யான் வழக்கம்போலச் சென்றேன். அவர் புதுப்பெண்ணின் நிலைமையை என்னிடங் கூறினர். அப்பொழுது ஒரு சங்கம சந்நியாசி 'சாதகம் பார்க்கிறது - ரேகை பார்க்கிறது' என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தான். அவனை அழைத்தோம்; அவனுக்குப் புதுப்பெண் வரலாற்றை அறிவித்தோம்; அப்பெண் தங்கியுள்ள வீட்டையுஞ் சுட்டிக் காட்டினோம்; அர்ச்சகர் இருவரும் வீட்டில் இல்லை என்பதையும் தெரிந்து கொண்டோம்; 'சாமர்த்தியமாக வேலை செய்' என்று சந்நியாசியை விடுத்தோம். அவன், 'மீன்குஞ்சுக்கா நீச்சுக் கற்றுக் கொடுத்தல்வேண்டும்?' என்று சொல்லிக் கொண்டே போனான்; அவ்வீட்டில் நுழைந்தான். அவன் வித்தையைக் காட்டிப் பெண்ணினிடம் இரண்டணா பெற்றுவந்து, 'இன்றிரவு அவள் ஊருக்குப் போய்விடுவாள்' என்று எங்களுக்கு அறிவித்து ஏகினான். இரவு கடந்தது; பொழுது விடிந்தது. அர்ச்சகர் அங்கும் இங்கும் அலைந்தார். பெண்ணைக் காணோம்.

கிரிஸ்துவம் புகல்

ஒரு நண்பர். அவர்தம் முதல் மனைவி இறந்த பின்னர் மறுமணஞ் செய்தனர். முதல்மனைவியின் வயிற்றிற் பிறந்த ஒரே பெண் கைம்மை எய்தினள். அப்பெண் மாற்றாந் தாயால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டாள். அவ்வதை தந்தையின் நெஞ்சைக் கொந்தும். மனைவியின் உள்ளத்தை மாற்ற அவர் எவ்வெவ் வழியிலோ முயன்றனர். பயன் விளைய வில்லை. இப்படிப் பார்த்தால் மனைவி! அப்படிப் பார்த்தால் மகள்! என்செய்வார் பாவம்! அவர்தம் உடல் மெலிந்தது. அவரை ஒருமுறை கண்டபோது, 'ஏன் உடல் மெலிகிறது' என்று கேட்டேன். அவர் வீட்டு நிலைமையைக் கூறி வருந்தினர்; 'மகள் வெளித் தாண்டுவளோ? தற்கொலை செய்து கொள்வளோ?' என்று ஐயுற்றனர். 'மகள் விருப்பப்படி நடந்தால் உமக்கு என்ன?' என்று வினவினேன். 'கண்டவாறு கெடுவாளே' என்று நண்பர் கலங்கினர். அவர் கலக்கம் என்னையுங் கலக்கியது. அவரது நோய்க்கு மருந்து காண எண்ணலானேன். ஒருநாள் நண்பரைப் பார்த்து, 'என் கருத்திற் பட்டதைச் சொல்கிறேன்; அதைச் சிந்தனை செய்க. பெண் துன்பம் நீங்குதல்வேண்டும்; உமது கவலை தீர்தல்வேண்டும். மகட்கு மறுமணஞ் செய்விக்க முயல்வது நல்லது' என்றேன். அதற்கு அவர், 'சமூகம் இடந்தாராதே' என்றார். 'இடந் தருஞ் சமூகத்துக்குப் பெண்ணை அனுப்ப நீர் துணிவிரா?' என்று கடாவினேன். 'எனக்கு எவ்விதத் தடையுமில்லை. பெண்ணின் மனத்தைத் தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும்' என்றார் நண்பர். 'அப்படியே செய்க' என்று யான் சொன்னேன். நண்பர் கோழை. அவர் பெண் மனத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினரோ, அஞ்சினரோ, நாணினரோ தெரியவில்லை. 'பெண்ணின் மனத்தை உணர்தல் இயலவில்லை' என்று எனக்கு அறிவித்தார். அவர்தங் கோழைமை எனக்குப் புலனாயிற்று. 'உமக்கு அஞ்சாமை

இல்லை. ஜனுனு போதனையைப்பற்றி நீர் கேள்வியுற்றிருக்கலாம். நம்முடைய பழைய நண்பர்.........தமக்கையார் அந்த வேலை செய்பவருள் ஒருவர். உம் மகளுக்கு அவரைக் கொண்டு போதனை செய்விப்பது நல்லது' என்று ஒரு வழி காட்டினேன். அதற்கு நண்பர் இணங்கித் தக்க ஏற்பாடு செய்தனர். ஒரு திங்கள் கழிந்த பின்னர் ஜனுனு ஆசிரியரை யான் சந்தித்தேன்; 'பெண்ணின் அகம் பைபில் போதனையில் படிகிறதா? கிறிஸ்துவ சங்கத்தில் சேர அவ்வகம் ஈடுபடுமா?' என்று அவர் உட்கிடக்கையை ஆராய்ந்தேன்; உண்மை தெளிந்தேன். ஒருநாள் பெண் தன் ஆசிரியருடன் கிறிஸ்துவப் பள்ளி விடுதியை அடைந்தாள். அச்செயல் தந்தைக்கு விடுதலை தந்தது. அவர் முகத்தில் மகிழ்ச்சி ததும்பியது. அவர் நெஞ்சில் மதம் குறுக்கிடவில்லை; பெண் அன்பே நின்றது. அன்பு என்ன செய்யாது? அப்பெண் நன்ருகப் படித்து ஆசிரியத் தொழில் ஏற்ருள்; மறுமணஞ் செய்யாமலே காலங்கழித்து வருகிருள். அவள் சிந்தை மறுமணத்தை நாடவில்லை.

பஸ் துன்பம்

கடற்கரையிலே அரசியல் கூட்டங் கூடும். விடுதலை முழக்கம் வானையும் இடிக்கும். கூட்டங் கலையும். அக்கூட்டம் பஸ் நிலையங்களிலும் பிற இடங்களிலும் திரளும். முதியரும் மெல்லியரும் நிலையத்தை அணுகவும் இயலாது தவிப்பர். மணிக் கணக்கில் அன்னுர் வருந்துவர். அவ்வருத்தம் தீர்க்கப் பலர் முந்துவதில்லை. வலியர் பலர் தாம் முந்துவதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பர். சில இளைஞர் பெண் கொடிகளின் துயர் தீர்க்கத் துணை புரிவர். அவருடன் யானுங் கலந்து கொள்வேன்.

அரசியல் கூட்டம் ஆவேசமுடையது. 'அமைதி' வாய்ந்த அடியவர் கூட்டமாவது கிழவர்கட்கும் பெண்

கொடிகட்கும் துணைபுரிவதுண்டா? ஞானியார் சுவாமிகள் சென்னை போந்து பேசும்போதெல்லாம் அவர் பேச்சைக் கேட்கப் பெருங் கூட்டம் ஈண்டும். அவர்தம் அன்புரையை அடியவர் கூட்டம் அமைதியாகச் செவி மடுக்கும். கூட்டங் கலையும். அடியவரது அன்புக்கும் அமைதிக்கும் பஸ் நிலையங்களிலும் டிராம் நிலையங்களிலும் சோதனை நிகழும். அடியவர் கூட்டம் அரசியல் கூட்டத்தை நல்லதாக்குவதைப் பார்ப்பேன். இழவர்களும் பெண் கொடிகளும் வதைவார்கள். அடியவர் கண் திறவார்; வாய் திறவார். யான் அக் கொடுங் காட்சிகண்டு அடியவர் செயலை மறுப்பேன். அடியவர் செவிடராவர்.

பெண் தலைமை

அரசியல் கூட்டங்களில் மங்கையர் பேசுவர்; தலைமை வகிப்பர். சமயக் கூட்டங்களிலும் மற்றக் கூட்டங்களிலும் அவர் பேச இடம் பெறுதலும் அருமையாயிருந்தது; இப்பொழுது இடம் பெற்றுள்ளனர்; தலைமை வகிக்குங் காலமும் சேய்மையிலில்லை என்று கருதுகிறேன்.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் தோன்றி முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாகின்றன. சமாஜ ஆண்டு விழாவில் மாதர்கள் தலைமை வகித்தல் வேண்டுமென்று யான் பன்னெடு நாள் அறைந்து வந்தேன். இன்னும் அச்சமாஜம் மாதர் தலைமையில் நடைபெறவில்லை. இடையில் சமாஜச் சார்பில் பெண் மகள் தலைமையில் பெண்களுக்கென்று தனிமையில் ஒரு மகாநாடு கூடிவந்தது. சில ஆண்டுகளாக அம்மகாநாடுங் கூடுவதில்லை. இவ்வாண்டு (1943) பெண் மகாநாடு மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தது. சைவத்தை நிலைபெறுத்தியவர் திலகவதியார் மங்கையர்க்கரசியார் முதலிய பெண்மணிகள் என்பது சமாஜத்துக்குத் தெரியாததன்று.

'கைவல்யம்'

வேதாந்த சபைகளில் பெண்மணிகள் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவதில்லை. யான் வேதாந்த சபைகளில் பேசவோ தலைமை பூணவோ நேரும்போதெல்லாம் பெண்கள் உபநிடதங்கள் அருளியதையும், சங்கரர் வரலாற்றிலுள்ள பெண்கள் சிறப்புக்களையும் விளக்கி விளக்கிப் பெண்ணுலகை வேதாந்தம் தள்ளுதலாகாதென்று சொல்வேன். இப்பொழுது வேதாந்த சபைகளின் நிகழ்ச்சி முறைகளில் மாதரார் பெயர்கள் மிளிர்கின்றன. 1942 டிசம்பர் இறுதியில் சென்னை வேதாந்த சங்கத்தின் சார்பில் என் தலைமையில் கைவல்ய மகாநாடு நடைபெற்றது. அம்மகாநாட்டில் இராஜேசுவரி அம்மையார் கைவல்யத்தைப் பற்றிப் பேசினர். அவ்வளவு தெளிவாக எவரும் பேசவில்லை. சம்பிரதாயமாகப் பலவாண்டு கைவல்யம்படித்துப் பழகிய அறிஞராலும் அம்மையாரின் வாய்மொழி போற்றப்பட்டது.

பெண்மக்கள் புலமை

சென்னைச் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் ஆண்டுக்கொரு முறை தமிழ் மாநாடு அன்பர் மீனாட்சிசுந்தரனார் முயற்சியால் கூட்டப்படுவது வழக்கம். 1938-ம் ஆண்டு மாநாட்டை என் தலைமையில் நடாத்த மீனாட்சிசுந்தரனார் விரும்பினர். அப்பொழுது யான் இருவிதக் கருத்துக்களை வெளியிட்டேன். ஒன்று மாநாடு நூலைப்பற்றியதா யிருத்தல்வேண்டுமென்பது; இன்னொன்று பேசுங் குழுவுள் பெண்பாலர் தொகை பெரும்பான்மையதாய், அல்லது பாதியதாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது. மாநாடு 'பத்துப் பாட்டு மாநாடு' என்ற பெயரால் கூடியது. ஐந்து மகளிரும் ஐந்து ஆடவரும் மாநாட்டை அணிசெய்தனர். முன்னவர் பட்டதாரிகள் (ஞானம்பாள், எம். ஏ., இராஜாமணி, எம். ஏ., பத்மாவதி, எம். ஏ., எல். டி., இராஜேசுவரி, எம். ஏ., எல். டி., மாசிலாமணி யம்மாள், பி. ஏ., எல். டி.) பின்னவர்

வித்வான் பரீட்சையில் முதல்வராய்த் தேறி ஆயிரம் ரூபா பரிசில் பெற்றவர் (வரதராசனார், துரை அரங்கனார், சாரங்கபாணி, சுப்பிரமணியனார், ஜெகந்நாதனார்). 'பெண்களும் சங்க நூல்கள் பேச வந்துவிட்டார்களா?' என்று சில பழைய வித்துவான்களும் புதிய வித்துவான்களும் பேசினார் களென்று கேள்வியுற்றேன். மூன்றுநாள் முடிவுரையில் தமிழ்மொழி பெண்மை வாய்ந்ததென்றும், பெண்மணிகட்கும் சங்கப் பாக்களை யாத்த பெருமையுண்டென்றும், பெண் புலவர்கள் சங்க நூல் பாடஞ் சொன்னால் அதைக் கேட்க ஆண்மக்கள் கடமைப்படுதல் வேண்டுமென்றும், யாண்டாயினும் அவ்வாறு நடைபெறுவதாயின் பாடங் கேட்பதில் யான் முதல்வனாக விளங்குவனென்றும் குறிப்பிட்டேன். மாநாட்டை முடித்து யான் வெளிவந்தேன். சில வித்துவான்கள் என்னைச் சூழ்ந்து, 'எங்களைத் திட்டாமல் திட்டிவிட்டீர்; பெண்களிடத்தில் எங்களை இன்னும் படித்தல் வேண்டுமென்றீர்' என்றெல்லாம் கூக்குரலிட்டார்கள். யான் ஒன்றும் பேசாமல் வண்டியேறினேன்.

ஆண்மை - பெண்மை

காஞ்சியில் என் தலைமையில் கூடிய காங்கிரஸ் மாகாண மகாநாட்டில் இராமசாமி நாயக்கர் சார்பில் ஒரு தீர்மானங் கொண்டுவரப்பட்டது. பொருந்திய காரணங் கூறி யான் அதைத் தள்ளினேன். அதுபற்றி நாயக்கர் தமது 'குடியரசு'சில் என்னைத் தாக்கியகாலை, கலியாணசுந்தர முதலியார் பெண்மை யுடையவராகலின் தீர்மானத்தைத் தள்ளினர் என்ற கருத்துப்படக் குறித்தனர். அதற்கு யான் 'ஆணனும் அரக்கனாக வாழ்வதினும் பெண்ணெனும் தெய்வமாக வாழ்வதில் எனக்கு விருப்புண்டு' என்னுங் கருத்தை 'நவசக்தி' வாயிலாக (18-12-1925) வெளியிட்டேன். ஆண்மை பெண்மையாக மாறினலன்றி இறைமை

பெற இயலாதென்று யான் பேசியும் எழுதியும் வருவது நாட்டுக்குத் தெரியும்.

படத் திறப்பு

இராமசாமி நாயக்கரும் யானும் நண்பர். அவர்க்கும் எனக்கும் அரசியலிலும் பிறவற்றிலும் கருத்து வேற்றுமை பின்னே ஏற்பட்டது. அக்கருத்து வேற்றுமையிடை நாயக்கர் அருமை மனைவியார் காலஞ்சென்ற நாகம்மாள் உருவப் படத்தைத் திறக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. காரணம் எனது பெண்மை நாயக்கர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தமை என்று யான் நினைக்கிறேன்.

புரட்சி

பெண்ணின் மாண்பைப்பற்றி யான் பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிறேன்; 'நவசக்தி'யில் பல கட்டுரைகள் வரைந்து வந்திருக்கிறேன். அவைகளில் சில 'தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத்திரட்டு' என்னும் நூலில் வெளிவந்துள்ளன. என்னுடைய நூல்களிலெல்லாம் பெண்ணின் பெருமையைப் பிறங்க வைப்பேன். 'பெண்ணின் பெருமை' என்றொரு தனி நூலும் என்னால் இயற்றப்பட்டது. தொடக்கத்தில் அந்நூலுக்கு எதிர்ப்புக்கள் சில பகுதிகளில் எழுந்தன. அப்பகுதிகளிலும் இப்பொழுது பெண்ணின் பெருமை பேசப்படுகிறது. என்னுடைய பேச்சும் எழுத்தும் தமிழ்ப் பெண்ணுலகில் அமைதி முறையில் அறப்புரட்சியை ஓரளவில் நிகழ்த்தி வருகின்றன. அப்புரட்சி முழுநிலை எய்தல் வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. எல்லாம் ஈசன் செயல்.

இச்சை

இச்சை ஏன் பிறவியில் அமைந்திருக்கிறது? அது கொடுமையுடையதென்று எழுந்த பேச்சுக்களும், எழுத்துக்களும் மலைகளாயின; கடல்களாயின. 'எல்லாவற்றையும் அடக்கல் இயலும். இச்சையை அடக்கல் இயலுமோ?'

என்று அறிஞரும் அலமருகின்றனர். இச்சை கொடியதா? அது கொடியதாயின் அஃது இயற்கையில் அமைந்திராது. இயற்கையில் அமைந்துள்ள ஒன்று எங்ஙனம் கொடிய தாகும்? எனது அநுபவம் என்னை? சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

இச்சை இயற்கையில் அமைந்திருப்பதற்கு ஏதேனும் ஒரு நோக்கிருத்தல்வேண்டும். நோக்கை உன்ன உன்ன, 'உலக வளர்ச்சியின்பொருட்டு' என்பது விளங்கும். உலக வளர்ச்சியின் பொருட்டு அமைந்த ஒன்றனுள் எப்படிக் கொடுமை நுழையும்?

இச்சை, உலக வளர்ச்சிக்கென்று ஒருத்தியையும் ஒருவனையும் ஒன்றுபடுத்துகிறது. ஒருத்தியும் ஒருவனுஞ் சேர்ந்த இல்வாழ்க்கை இச்சையை ஒருவித வரம்புக்கு உட்படுத்தும். அவ்வரம்பு உடைபடுதலாகாது. உடைபடாதவாறு காக்கும் பொறுப்பு மனத்தினுடையது. மனத்திற்குச் சிற்சில கூட்டுறவுகள் தேவை. மனம் தன் பொறுப்பை உணர்ந்து நடத்தற்கு நன்னூற் பயிற்சி, நல்லோர் சேர்க்கை, பொருந்திய உணவு, எளிய நடை, தொண்டு முதலிய கூட்டுறவுகள் தேவை. இவைகள் ஒவ்வோர் அளவில் துணை செய்வனவாகும். இவைகளெல்லாவற்றிற்கும் மேம்பட்ட ஒன்று உள்ளது. அஃது ஏதேனும் ஒரு தெய்வ ஓவியத்தின்மீது மனத்தை ஒன்றச்செய்வது. இவ்வொன்றல் முதிர முதிரப் புறமனங் குவிந்து குவிந்து சாயும். புறமனம் ஒடுங்க ஒடுங்கப் பெண்ணின் தெய்விகம் புலனாதும். பெண்ணின் தெய்விகத்துக்குப் படிப்படியே துணைபுரியும் இச்சை எவ்விதத்தில் கொடியதாகும்? புறமன ஒடுக்கத்தைப் பற்றியும் பிற மன நிலைகளைப்பற்றியும் 'உள்ளொளி' என்னும் நூலில் விளக்கியுள்ளேன்.

பெண்மை வாழ்க; தாய்மை ஓங்க; இறைமை வெல்க.

குறிப்பு

யான் என்னை ஈன்ற தாயின் பாலுண்டேன்; அவ்வளவில் நின்றேனில்லை; என்னை ஈறாத தாய்மார் பலரது

பாலும் உண்டேன் ; வளர்ந்தேன். காலங் கடந்தும் யான் தாய்மார் பாலை உண்டு வந்தமையால் என் இரத்தத்தில் பெண்மை விதை விழுந்தது போலும்! யான் குழந்தைமையிலும் பிள்ளைமையிலும் பெண் பிள்ளைகளுடனும் விளையாடினேன். அவ்விளையாடல்களும் எனது பெண்மைப் பற்றுக்குத் துணைபுரிந்திருக்கலாம். சில நங்கையரிடத்திலும் யான் பயிற்சி பெற்றேனல்லவோ? அதனாலும் என்பால் பெண்மைக்கலை சிறிது ஓங்கியிருக்கும்.

பெண்மையில் வளர்ந்த என்னுள் திருமணங் கூடாது என்ற எண்ணம் எப்படி இடம் பெற்றிருக்கும்? பள்ளிப் படிப்பில் யான் பெருவேட்கை கொண்டிருந்தவன். அது திடீரென வெட்டுப்பட்டது. அதனால் தோன்றிய அதிர்ச்சி இல்வாழ்க்கைமீது வெறுப்பை உண்டாக்கியிருக்கும். ஆனால் அவ்வெண்ணம் என்னிடத்தில் வேர் கொள்ளவில்லை. அது பாசிபோல் படர்ந்தேநின்றது. எனது இயற்கை வேறு. அதற்கு மாறுபட்ட ஒன்று எங்ஙனம் என்னிடம் வேர் கொள்ளும்? பாசியிலே சோதனைப் பூச்சிகள் நுழைந்தன. பூச்சிகள் வாளா கிடக்குமோ? அவைகள் அரித்தன. அரிப்புத் திருமணத்தில் என் மனத்தைச் செலுத்தியது. பாசி படராதிருக்குமாயின் எனக்கு எப்பொழுதோ திருமணம் நடந்திருக்கும். அத்திருமணத்தால் பெண்ணின் பெருமை எனக்கு விளங்கி இருக்குமா என்று ஐயுறுகிறேன். பாசி படர்ந்த பின்னர்த் திருமணம் நடைபெற்றமையால் எனக்குப் பெண்ணின் பெருமை விளங்கியது. பெண்ணின் பெருமையை யான் உணர்ந்து நடத்தற்பொருட்டு என் வாழ்க்கையினிடையில் பாசி படர்ந்திருக்கலாம். பாசியின் விளைவு நல்லதேயாயிற்று.

சோதனைகளின் புறமூலம் பாசி. அகமூலம் எதுவாயிருக்கும்? ஊழாயிருக்குமோ? ஊழாயின் அது நல்லதாயிருக்கும்; தீயதாயின் யான் சோதனைக்கு எளியனாய் மண வாழ்க்கையில் தலைப்பட்டிரேன். என் வாழ்க்கை சாக்கடை

யாகியிருக்கும். சாக்கடை வாழ்க்கை பெண்ணின் பெருமையை உணர்த்துவதாகுமோ ?

எனது இல்வாழ்க்கை ஆறே ஆண்டு நடந்தது. ஏன் ? என்ன பதில் ? இயற்கை இறையின் திருவுள்ளம் என்னும் பதிலே இறுத்தல்கூடும். வேறு என்ன கூறவல்லேன் ? எனது இயல்புக்கு ஆறாண்டு இல்வாழ்க்கை சாலும் என்பது இயற்கை இறையின் திருவுள்ளம் போலும்.

மறுமணஞ் செய்ய யான் ஏன் ஒருப்படவில்லை ? ஒருத்தியும் ஒருவனுஞ் சேர்ந்த வாழ்க்கை அறிவுறுத்தும் நுட்பங்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று, மற்றப் பெண் மக்களைத் தாயாகக் கொள்ளுதல் வேண்டுமென்பது. திருமணத்தின்போது மணமகள் மணமகனுக்கு மணத்தில் விடுக்குஞ் செய்தி ஒன்று உண்டு. அது, 'மணமகனே ! நீ மற்றப் பெண் மக்களைத் தாய்மாராக நினைந்து வாழ யான் ஒருத்தி உனக்கு மனைவியாக வந்தேன்' என்பது.

என் மனைவி எங்கே மறைந்தாள்? மறைந்தது அவளது பருவுடல். அவளது நுண்மை அன்பாகி என்னில் ஒன்றி என்னைத் தொண்டனாக்கி யான் ஆற்றும் பணிக்குத் துணை புரிகிறது.

பன் மனைவியர் மணம் சில அறிஞரால் ஓதப்பட்டதென்னை ? அவர்தம் உட்கிடக்கையை ஆய்ந்து தெளிதல் வேண்டும். சிற்சில காரணம்பற்றிச் சில சமயம் ஆண் மக்கள் தொகையினும் பெண் மக்கள் தொகை பெருகும் நிலை நேரும். அந்நிலையில் பன்மனைவியர் மண விதி இருந்தால் அது துணையாகுமென்று அத்தகை விதி அறிஞர் சிலரால் கோலப்பட்டது. அதை நிலை பேருன பொது விதியாகக் கோடல் தவறு. ஆண் தொகையினும் பெண் தொகை பெருகலும், அத்தொகை பெருகி இத்தொகை அருகலும் நிலைபேருக நிலவுவன அல்ல. அவை தோன்றி நின்று அழிவன. ஒன்றருகி மற்றொன்று பெருகலை இயற்கை

யன்னை நீடிக்கவிடமாட்டாள். அவள் மிக விரைந்து நிலைமையைச் சமன் செய்வள்.

சில இடங்களின் நிலைமைக்கேற்றவாறு பன்மனைவியர் மணம் போன்ற விதிகள் அறிஞரால் பிறப்பிக்கப்படும். அவைகளை உலகப் பொதுமையாகக் கொள்ளுதல் கூடாது. அச்சில இடங்களின் நிலைமையும் மாறும். நிலைமையை மாற்றுவது இயற்கைத் தாயின் வேலை.

தொண்டு இருவிதம். ஒன்று 'நான்' உற்றது; மற்றொன்று 'நான்' அற்றது. அது திருமணத்தின் முன்னர் நிகழ்வது. இது திருமணத்தின் பின்னர் நிகழ்வது. எத்தொண்டு அமைதி கூட்டும்? 'நான்' அற்ற தொண்டு என்று விரித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை. ஆகவே, மன்பதையில் மணவாழ்க்கை இன்றியமையாததென்க.

கங. சீர்திருத்தம்

எல்லாவற்றிற்கும் ஒழுங்குமுறை வேண்டும். ஞாயிற்றைக் கோள்கள் சுற்றி வருங்கால் ஒழுங்குமுறை எப்படிக் காக்கப்படுகிறது? அவ்வியப்பை என்னென்று சொல்ல வல்லேன்? கோள்கள் ஞாயிற்றைச் சுற்றி வருங்கால் ஒழுங்கீனம் சிறிது உற்றாலும் போதும். என்ன விளையும்? மண்டிலங்கள் நாசமாகும்; அண்டங்கள் நாசமாகும்; சராசரங்களெல்லாம் நாசமாகும். ஆகவே ஒழுங்குமுறை இன்றியமையாதது; எல்லாவற்றிற்கும் இன்றியமையாதது. அஃது அணுவுக்குந் தேவை; அண்டத்துக்குந் தேவை. மக்களுக்கு அது தேவை என்று விளக்கலும் வேண்டுமோ? ஒழுங்கு முறையும் ஒருவிதத் தத்துவம். அதுவே நியதி என்பது. நியதியை இயற்கையிலே அமைத்த கடவுளும் அந்நியதிவழி நின்றே கடனாற்றுகிறது என்று கூறுவது மிகையாகாது.

பெரியோர் வருகை

மக்கள் இயற்கையோடியைந்து வாழவேண்டுவது ஒழுங்குமுறை. அதில் வழுக்கல் நேர்ந்தால் இழுக்கு உண்டாகும். வழுக்கலை நீக்கி இழுக்கைப் போக்க இயற்கை அன்னை சீர்திருத்தத்தை விரும்புவள். அவள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றப் பெரியோர் எவரேனும் தோன்றிக் காலதேச வர்த்தமானத்துக்கேற்ற சீர்திருத்தஞ் செய்து போவர்.

விலங்கும் தெய்வமும்

மக்கள் கூட்டத்தில் யானும் ஒருவன். யான் இயற்கையோடியைந்து வாழ்ந்தேனா? இல்லையா? என்னிடத்தில் இருவித இயல்புகளிருப்பதை யான் உணராமலில்லை. ஒன்று தெய்வ இயல்பு; மற்றொன்று விலங்கியல்பு. முன்னையது இயற்கையோடியைந்து வாழுமாறு என்னைத் தூண்டுவது;

பின்னையது இயற்கை வாழ்வுக்குத் தடைகிடத்துவது. யான் இருதலைக்கொள்ளி எறும்பானேன். என் வாழ்க்கை சீர் திருத்தத்தை விழைவதாகியது.

எடுத்துக்காட்டுகள்

குழந்தைமையிலும், பிள்ளைமையிலும், பிற நிலைகளிலும் யான் விலங்கியல்புக்கு இரையாகி நிகழ்த்தினவற்றுள் சிற்சிலவற்றை முன்னர் எடுத்துக்காட்டினேன் ; இன்னுஞ் சிலவற்றை இங்கே காட்ட எண்ணுகிறேன்.

ஆனவர் ஆகாதவர்

துள்ளத்தில் எனது குழந்தைமை விளையாட்டிலேயே எனக்கு ஆனவர் இன்னார் ஆகாதவர் இன்னார் என்று பிரித் துணரும் இயல்பு என்னிடத்திருந்தது. தின்பண்டங்களை ஆனவர்க்குக் கொடுப்பேன் ; ஆகாதவர்க்குக் கொடுக்கமாட் டேன். ஒருநாள் என் கையிலிருந்த அப்பத்தை ஒரு பையன் பிடுங்கி ஓடினான். அன்று பிற்பகல் எங்களுடன் விளையாட அவன் வந்தான். அவனை யானும் எனக்கானவருஞ் சேர்ந்து நன்றாகப் புடைத்தோம். பெரியவர் அங்கே வராதிருந்தால் பையன் கதி என்னவாகியிருக்குமோ ?

பண்டங்கள் முதலில்

பாட்டியார் தமையனார்க்கும் எனக்கும் குட்டை துணி தொப்பி பேனா முதலியன வாங்கி வருவார். அவைகளில் நல்லன என்று எனக்குக் காணப்படுவனவற்றை முதலில் யானே எடுத்துக்கொள்வேன். அதற்குத் தடை நேர்ந்தால் பிடிவாதஞ் செய்வேன் ; அழுவேன் ; பாட்டியார்மீது பாய் வேன் ; அவரை அடிப்பேன் ; உதைப்பேன்.

செடிகள் நாசம்

தமையனார் புறக்கடையில் ஒரு பக்கத்தில் சிறு சிறு செடிகள் வைத்து வளர்ப்பார். யாரும் இல்லாத நேரம் பார்த்து அச்செடிகளை யான் நாசஞ் செய்வேன்.

கல்லெறி

யான் இராயப்பேட்டை சேர்ந்தபின்னர்ப் பிள்ளைமை விளையாட்டில் பெரிதும் தலைப்பட்டேன். அவ்விளையாட்டுப் பருவத்திலும் என்பால் இகல் குடிகொண்டிருந்தது. நக்காவரதன் என்பவன் என்னுடன் தாயம் விளையாடினான். விளையாட்டையொட்டி எங்களுக்குள் பேச்சு வளர்ந்தது. அவன் என்னை முன்னே அடித்துவிடுவான் என்று கருதி அவனை யான் கன்னத்தில் அறைந்தேன். அதைக் கண்ட அவன் தந்தையார் என்னை நோக்கி விரைந்து வந்தார். அதை உணர்ந்து யான் ஓடி ஒளித்தேன். 'நம்மைத் துரத்தி வந்தவரை விடலாமா' என்று கறுக்கிக்கொண்டே இருந்தேன். ஒருநாள் இரவு அவர் தெருவழியே தன்னந் தனியராய்ப் போனார். சமயம்பார்த்து அவர் முதுகின்மீது கல்லெறிந்து ஓடி வீட்டுக்குள் புகுந்தேன்.

வாழைப் பட்டை

எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்துவீட்டிலே ஒரு கிழவர் இருந்தார். அவரைக் 'காஞ்சான்' என்று தெருவார் சொல்வர். தம் வீட்டுவழியே ஓடிப் பக்கத்துத் தெருவு சேர அவர் பிள்ளைகளை விடவேமாட்டார். தப்பித் தவறி ஓடுவோரைத் தடியால் அடிப்பது அவரது வழக்கம். ஒருநாள் ஒரு திருமணத்திலே இரவு வேளையிலே பாட்டுக் கச்சேரி நடந்தது. அக்கச்சேரி நடுவண் யான் இருந்தேன். யான் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தபோது கோடியிலே பக்கத்து வீட்டுக் கிழவர் நின்றது என் கண்ணிற்பட்டது. அவரையே என் கண் நோக்கியது. கிழவர் வெளியே புறப்பட்டார். யானும் புறப்பட்டேன். அவர் இருட்டிலே ஒரு மூலையில் நின்றுகொண்டே சிறுநீர் பெய்தார். அங்கே ஒருவரையுங் காணோம். கீழே கிடந்த ஒரு வாழைப்பட்டையை எடுத்துக் கிழவர் முதுகிலே ஓங்கி அடித்தேன். அவர் ஓரே கூக்குரலிட்டார். யான் வாயுவேகமாக ஓடி வீட்டுப் பின்பக்கம் நுழைந்தேன்.

கீழே தள்ளல்

முத்து முதலி தெருவிலே இன்னொரு கிழவர் இருந்தார். அவர்க்குப் பிள்ளைகளின் விளையாட்டு எரியூட்டும். அவர் எங்கள் பந்தை எடுத்துக்கொள்வார்; புள்ளைப் பிடுங்கிக்கொள்வார்; கோலி பம்பரம் முதலியவற்றைப் பறித்துக் கொள்வார். அவைகளை அவர் எறிவார்; உடைப்பார்; நெருப்பில் இடுவார். இந்தக் கிழவரைச் சும்மா விடுதல் கூடாது என்று யான் கனன்று கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் கிழவர் சோமசுந்தர நாயகர் பிரசங்கத்துக்குச் செல்வதை யான் பார்த்தேன். அன்று சிவராத்திரி. தோழர்களை அழைத்து எதிர் வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்தேன். நள்ளிரவிலே கிழவர் தும்பிக் கொண்டு வெளியே வந்தார்; வீடு நோக்கி நடந்தார். நாங்கள் அவர் பின்னே சென்றோம்; ஓரிடத்தில் அவரைத் தாக்கிக் கீழே தள்ளி ஓடிவிட்டோம். கிழவர் கீழே வீழ்ந்ததும், கூக்குரலிட்டதும் இரங்கத்தக்கன வாகவே இருந்தன.

பிடிவாதம்

எனது ஒரு சாலை மாணாக்கர் குருபாதம் என்பவர். அவர் என்னுடன் வருவார்; போவார். ஒருநாள் யானும் வேறு மாணாக்கரும் பள்ளி வெளியில் ஒரு பக்கத்தில் கோலியாடினோம். குருபாதம் ஆட்டத்தை விடுத்துத் தம்முடன் ஏகுமாறு என்னை முடுக்கினார். அவர் எண்ணம் வீட்டிலே கிடந்தது; என் எண்ணம் ஆட்டத்திலே இருந்தது. அவர் திடீரெனக் குழிகளை மண்ணிட்டுத் தூர்த்தார். அவருக்கும் எனக்கும் சண்டை மூண்டது. அது காரணமாக அவருடன் யான் பேசாமலே பல ஆண்டுகள் கழித்தேன். குருபாதம் வலிந்து பேச வந்தாலும் யான் வாளா இருப்பேன்.

கன்னத்தில் அறை

இராயப்பேட்டை அட்லன் தோட்டத்திலே ஒருமுறை குடுகுடு பந்தயம் நடந்தது. எதிர் கூட்டத்தலைவன் திண்ணன்; அடி உதை நோக்குடையவன். ஆட்டத்தின் இடையில் போர் மூண்டது. தலைவன் எங்களில் ஒருவனை நன்றாகக் குத்தி, வேறு ஒருவன்மீது பாய்ந்தான். வேடிக்கை பார்க்கும் கூட்டத்தில் எங்கள் தொகை அதிகம். எங்களிற் பலர் அவனை வளைத்துத் தாக்கினர். தலைவனும் அவனைச் சார்ந்தவரும் களைத்தனர். அவ்வேளையில் தலைவன் என்னருகே தள்ளப்பட்டான். அவனது அழகிய கன்னத்திலே உரமாக அறைந்தேன்; அறைந்தேன்.

கையெழுத்துப் பொறாமை

என் தோழர் தானியல் சிங்கின் கையெழுத்து நன்றாயிருக்கும். என் கையெழுத்து நன்றாயிராது. அது காரணமாக அவர்மீது எனக்குப் பொறாமை எழும். அவரது பென்ஸலின் கூர்மையைச் சமயம் நேரும்போதெல்லாம் யான் சிதைத்து விடுவேன்.

மதவெறி

இளமையில் சிலகாலம் என்னை மதவெறி பிடித்து அலைத்தது. மதவெறியும் விலங்கியல்புகளில் ஒன்றே. என்னிடத்தில் குடிகொண்ட அவ்வெறி பெரியவர்களையுந் தாக்க முடுக்கியது. இரண்டொரு நிகழ்ச்சியை இங்கே குறிக்கிறேன்.

சாக்கடைச் சேறு

இராயப்பேட்டை அம்மையப்ப முதலி தெருவிலே கதிரைவேற் பிள்ளையின் சொற்பொழிவொன்று நடைபெற்றது. அவ்வேளையில் வேதாந்திகள் சிலரால் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அவைகட்கு விடைகள் கதிரைவேற்

பிள்ளையால் இறுக்கப்பட்டன. வேதாந்திகள் சபையின் நோக்கை யுணர்ந்து திடீரெனக் கிளம்பி 'வேதாந்த சபை' யின் வீட்டுத் திண்ணையில் ஈண்டினர். கதிரைவேற் பிள்ளை தமது சொற்பொழிவை முடித்து வண்டி ஏறினர். வண்டியைக் கண்டதும் திண்ணை வேதாந்திகளில் எவரோ ஒருவர், 'குதிரைவால் போகிறுன்' என்ருர். எங்கள் இளங்கூட்டம் தனது வேலையைத் துவங்கியது. இளைஞர் சிலர் தெருவில் நாறிக்கிடந்த சாக்கடைச் சேற்றை வாரி வாரித் திண்ணை மீது வீசிப்பறந்தனர். அடுத்தநாள் வேதாந்த சபைத் தலைவர் என்னைப் பார்த்து, 'நேற்று நடந்தது தெரியுமா?' என்று கேட்டார். 'தெரியும்' என்றேன். 'நீ அதை ஆதரிக்கிருயா?' என்று தொடர்ந்து கேட்டார். 'யான் அதை ஆதரிக்கிறேன். குதிரைவால் என்று முதியவர் குறும்பு துவங்கியது. சிறியவர் பதில் சாக்கடைச் சேருகியது' என்றேன்.

செருப்படி

இராயப்பேட்டையிலே ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதர் இருந்தார். அவர்தான் முதல் முதல் என்னைக் கதிரைவேற் பிள்ளையின் பேச்சைக் கேட்க அழைத்துச் சென்றவர். பின்னுளில் கதிரைவேற் பிள்ளைக்கும் அவர்க்கும் பிணக்கு ஏற்பட்டது. கதிரைவேற் பிள்ளையை இழிமொழிகளால் அலங்கரித்த ஓர் அறிக்கையைப் பண்டிதர் இராயப்பேட்டை முழுவதும் பரப்பினர். அதை யான் நேரே கண்டேன். நெஞ்சங் கொதித்தது. கொதிப்பை எப்படிப் போக்கிக் கொண்டேன்?

பண்டிதர் காலையில் என் வீட்டு வழியே தோட்டஞ் சென்று திரும்புவது வழக்கம். ஒருநாள் கதிரைவேற்பிள்ளையைப்பற்றிய அறிக்கையை எடுத்தேன்; பிள்ளையார் சுழி, சிவமயம், திருச்சிற்றம்பலம் ஆகியவற்றைக் கிழித்தெறிந்தேன்; எஞ்சிய பகுதியைப் பண்டிதர் வரும் வேளையில் திண்ணையில் வைத்துச் செருப்பால் அடிக்குமாறு ஒருவரை

ஏவினேன். அவர் அப்படியே செய்தார். பண்டிதர் நிலை கண்டு யான் மகிழ்வெய்தினேன்.

வீரமின்மை

இராயப்பேட்டை அம்மையப்பமுதலி தெருவிலே வேதாந்த சபையின் திண்ணையிலே அச்சபைத் தலைவரும் வேறு சிலரும் உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது யான் அவ்வழியே சென்றேன். 'கந்தபுராணம் முழுவதையும் படித்துப் பார்த்தேன்; அதுவும் பொய்யாகியது' என்று தலைவர் வாய் மொழிந்தது. அஃது என் செவியில் நுழைந்ததும், 'நீங்கள் பொய்யர். கந்தபுராணம் பொய்யன்று' என்று என் வாய் அறைந்தது. என் கால்கள் விரைந்து நடந்தன. மீண்டும் அவ்வழியே திரும்பினேன். வேதாந்த சபைத் தலைவர் என்னைக் கூப்பிட்டார். அருகே போனேன்; வாதம் புரியும் நோக்குடன் போனேன். 'இங்கே என்ன நடந்தது தெரியுமா? முன்பின் யோசியாது உன் வாய் உளறியது' என்று வெகுண்டு, பக்கத்திலிருந்த ஒருவரை நோக்கி, 'நடந்ததைச் சொல்லுங்கள்' என்றார். அவர் என்னை இருக்கச்செய்து, "பௌத்த சங்கத்தில் பேசிய ஒருவர் கந்தபுராணத்தைப் பௌத்த நூல் என்றார். உண்மை காண இவர் கந்தபுராணத்தை ஆய்ந்தார். அது பற்றி இவர் என்னிடம் பேசிய வேளையில் நீ இவ்வழியே சென்றாய். 'கந்தபுராணத்தைப் படித்துப் பார்த்தேன். அதுவும் பொய்யாகியது' என்ற பகுதிமட்டும் உன் காதில் விழுந்தது. உன் வாய் பதறியது" என்று நிகழ்ந்ததை விளக்கினர். யான் வெட்கமடைந்தேன். மன்னிப்புக் கேட்கும் வீரம் என்பால் எழவில்லை.

பேய்

இராயப்பேட்டையிலே பேய் பேச்சு அதிகம். தோட்டக்காரர் 'அங்கே பேய்; இங்கே முனி' என்று சொல்வர்.

பிள்ளைமை எல்லாவற்றையும் நம்புமன்றோ? அவ்வவ் விடங்களில் யான் இரவில் வருங்கால் அச்சம் உண்டாகும்.

யான் நண்பருடன் மயிலாப்பூர் போய்த் திரும்பும்போ தெல்லாம் மூலைத்தோட்டத்தை அணுகியதும் எங்கள் நா ஐந்தெழுத்துப் பதிகம் ஓதும். ஆலமரத்தைக் கடந்ததும் கிலி நீங்கும்.

ஒருநாள் புதுப்பாக்கஞ் சென்றேன். பேச்சு நீண்டது. நேரம் ஆயிற்று. இரவு மணி பதினொன்று. விடுநோக்கி விரைந்துநடந்தேன். பக்கிங்காம் ஹோட்டலைக் (இப்பொழுது உட்ஸ்லண்ட்) கடந்ததும் வெள்ளை வடிவம் ஒன்று காணப்பட்டது. பேய்ப் பேச்சுகள் நினைவில் உற் றன. கால் எழவில்லை; நடுக்கம்; பின்னே யாரோ பற்றுவது போன்ற உணர்ச்சி; சுரத்தோற்றம். அங்கிலேயில் ஒரு சாயபு வந்தார். யான் விடுதலை யடைந்தேன். வெள்ளை வடிவம் யார்? ஒரு 'நர்ஸ்'. (அச்சம் விலங்கியல்பின்பாற் பட்டது; தெய்வ இயல்பின்பாற் பட்டதன்று).

தெய்வ இயல்பு

3228

இவ்வாறு விலங்கியல்பு என்னில் ஆட்சி புரிந்தது. அவ்வாட்சியால் தெய்வ இயல்பு என்பால் அறவே பட்டுப் போயிற்றோ? இல்லை. தெய்வ இயல்பின் துணையும் ஓரளவில் எனக்குக் கிடைத்தேவந்தது. அத்துணை ஓரளவிலாதல் எனக் குக் கிடைத்திராவிடின், என் வாழ்க்கை விலங்கியல்புக்கே இரையாகியிருக்கும். சில நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்கிறேன்.

பகைமையில் உதவி

குறி சொல்லி வாழ்க்கை நடாத்திய ஓர் அம்மையார் இருந்தனர். அவர்தம் பொய்ம்மையை எங்கள் கூட்டம் திண்ணைப் பிரசாரஞ் செய்யும். அதனால் அந்த அம்மை யாரும் அவரைச் சார்ந்தவரும் எங்கள் கூட்டத்தையே விரும்புவதில்லை. சமயம் நேர்ந்தால் அவர் எங்கட்குத் தீங்

இழைப்பரோ என்றும் நாங்கள் ஐயுறுவதுண்டு. ஒருநாள் யான் ஒருசில நண்பருடன் திருவல்லிக்கேணித் திருவிழா பார்த்து வந்து ஒருவர் வீட்டுத் திண்ணையிலே படுத்தேன். சுமார் மூன்று மணி இருக்கும். 'யாரப்பா' என்ற ஒரு கிழக்குரல் கேட்டது. நண்பர் ஏகாம்பரம் எழுந்து 'யார்' என்றார். 'குறிகாரம்மா வயிற்றுக் கடுப்பால் வருந்துகிறார். வீட்டில் யாருமில்லை. எவரையேனும் வயித்தியர் வீட்டுக்கு அனுப்பலாமா என்று திண்ணைத் திண்ணையாகப் பார்த்து வருகிறேன்' என்று அக்கிழவி சொல்லிக் கொண்டே நடந்தார். கிழவி பேச்சை என் காதும் கேட்டது. 'ஏகாம்பரம்! குறி வீட்டில் நாம் நுழைதல் கூடாது. நிலைமையை வயித்தியருக்குத் தெரியப்படுத்தி நாம் தோட்டம் போய் வரலாம்' என்றேன். நண்பரும் இசைந்தார். அவ்வாறே செய்தோம்.

பெரியோர்க்குத் துணை

இராயப்பேட்டையிலே ஒரு பெரியவர் வந்து சேர்ந்தார். அவர் சித்தமருத்துவத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர். தொழுநோயை (குஷ்டரோகத்தை) எளிதில் தீர்க்கவல்ல நல்ல மருந்து அவரிடத்திருந்தது. அது சோதனையில் அற்புதமே செய்தது. அம்மருந்து முறையைத் தெரிந்துகொள்ள இராயப்பேட்டை மல்லர் சிலர் முயன்றனர். அவர்தம் முயற்சிக்குத் துணைபோகப் பெரியோர் இசையவில்லை. மல்லர் அவரைத் துன்புறுத்தத் தொடங்கினர். அத்துன்பங் காண என் மனம் பொறுக்கவில்லை. சிறியவன் என்ன செய்தல்கூடும்? பெரியவர் இராயப்பேட்டையை விடுத்து எவர்க்குந் தெரியாமல் வெளியூர்க்கேக முயன்றார். அம் முயற்சிக்கு இயன்ற அளவு யான் துணை புரிந்தேன்.

அதிரசக் கோடை

ஐப்பசித் திங்கள். கௌரி நோன்பு நாள். ஒரு பிச்சைக்காரன் வீடுதோறும் நுழைந்து நுழைந்து வந்தான்;

'நோன்பு-நோன்பு' என்ற சொல்லமுதமே பெற்றான். களைப்பால் அவன் கண்கள் பஞ்சடைந்ததைக் கண்டேன். என் உள்ளங் குழைந்தது. யான் வீட்டுக்குள் நுழைந்து, அடுக்கடுக்காய்ச் சுட்டு வைத்திருந்த அதிரசங்களில் சில வற்றை மறைவாக எடுத்துப் பிச்சைக்காரனுக்குத் தந்தேன்.

எப்பொழுது ?

பிள்ளைமையில் என்பால் விலங்கியல்பு அதிகமாயிருந் ததா? தெய்வ இயல்பு அதிகமாயிருந்ததா? முன்னையதே அதிகம் இருந்தது என்று சொல்வேன். இரண்டுக்கும் போர் நடக்கும். அஃது என் உணர்வில் விளங்கும். நாளடைவில் விலங்கியல்பே தோல்வியுறலாயிற்று. என்னை உண்ண எழுந்த விலங்கியல்பு எப்பொழுது குலைந்தது? அஃது இன்ன நேரத்தில் அறவே குலைந்தது என்று தெரிய வில்லை. அது படிப்படியே என்னை அறியாமலே குலைந்து குலைந்து வந்தது. இன்னும் ஒவ்வொருபோது அதன் வால் சிறிது ஆடுவதுண்டு.

விலங்கியல்பின் வீழ்ச்சி

யான் பெற்ற கல்வி கேள்விகள் மட்டும் எனது விலங் கியல்பை ஒடுக்கவில்லை. அவை ஓரோவழித் துணை நின்றிருக் கும். இல்வாழ்க்கையும், நல்லோர் கூட்டுறவும், பலதிறத் தொண்டுகளும் எனது விலங்கியல்பை ஒடுக்குதற்குப் பெருந் துணையாய் நின்றன என்று எனது அநுபவம் அறிவிக்கிறது. விலங்கியல்பை ஒடுக்குதற்கு இல்வாழ்க்கை ஒரு பெருங் கருவி என்று வலியுறுத்துகிறேன். அவ்வாழ்க்கையை நன் முறையில் அறிவுறுத்திய திருவள்ளுவர் வாழ்க. கிறிஸ்து பெருமான் போதனையும் சாதனையும் சிறப்பாக அவரது மலைப்பொழிவும் என்னை எவ்வெவ் வழியில் பண்படுத்தின என்பது என் மனத்துக்கே தெரியும். காந்தியடிகளின் நன் மொழிகளும் வாழ்க்கையும் எனக்கு வழிகாட்டியதை யான்

மறவேன். திருவாசகம் புரிந்துவருந் துணையை எழுத்தால் எழுதல் இயலாது. என்னில் ஓரளவிலாதல் சீர்திருத்தம் நிகழ்த்திய தடங் கருணைப் பெருங் கடலாகிய ஆண்டவனுக்கு என்ன கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன்! ஏழையேன்.

சீர்திருத்த உலகம்

சீர்திருத்த உலகில் இறங்குதற்கு முன்னர் உள்ளம் ஓரளவிலாதல் சீர்திருத்தம் பெறுதல் வேண்டும். விலங்கு உலவும் உள்ளத்துடன் சீர்திருத்த உலகில் புகுந்தால் உலகமே விலங்காகும். என் உள்ளம் ஓரளவில் சீர்திருத்தம் பெற்ற பின்னரே யான் சீர்திருத்த உலகின்மீது நாட்டஞ் செலுத்தலானேன்.

கல்வி

> 'விலங்கொடு மக்க ளனையர் இலங்குநூல்
> கற்றாரோ டேனை யவர்'

என்பது வள்ளுவர் வாய்மை. இதனால் கல்வியின் இன்றியமையாமை தெளிவாகிறது. அக்கல்வி நன்முறையில் உலகில் வளர்தல் வேண்டும். இல்லையேல் மக்கள் விலங்காவார்கள். இக்காலக் கல்வி எந்நிலையிலிருக்கிறது? எனது வாழ்க்கை இக்காலக் கல்வித் துறையில் பெற்ற அநுபவம் என்னை?

குறைபாடு

எனக்குப் பள்ளிப் படிப்பிலே பெரும் பற்றிருந்தது. அப்பற்று என்னை அவ்வேளையில் விழுங்கியது என்றுஞ் சொல்வேன். ஆனால் அஃது என் வாழ்க்கையில் நிலைத்து வளரவில்லை. அது நாளுக்கு நாள் குறைந்தே வந்தது. பள்ளிப் படிப்பின் குறைபாடும் எனக்கு ஒருவாறு விளங்கியது. அவ்விளக்கம் அந்நாளில் என் மனத்தில் எம்மூலையிலோ பதுங்கிக் கிடந்தது. யான் போதகாசிரியனாகியபோது பள்ளிப் படிப்பின் குறைபாட்டை நன்கு

உணரும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. யான் 'தேச பக்தன்' ஆசிரிய பீடத்தில் அமர்ந்த காலத்தில் சுய ஆட்சிக் கிளர்ச்சியினிடை நாட்டுக் கல்வி இயக்கமும் தோன்றியது. பெஸண்ட் அம்மையாரும் மற்றவரும் தற்காலக் கல்வி முறையிலுள்ள குறைபாட்டையும், நாட்டுக் கல்வியின் தேவையையும், பண்டை இந்தியக் கல்வியின் விழுப்பத்தையும் பற்றி ஆராய்ச்சி மிகுந்த முறையில் பேசியும் எழுதியும் வந்தனர். அப்பேச்சும் எழுத்தும் எனக்குத் துணை செய்தன. நாட்டுக் கல்விப் பிரசாரகருள் யானும் ஒருவனானேன். எனது ஆராய்ச்சியும் அநுபவமும் கல்விமுறையில் பெருஞ் சீர்திருத்தம் நிகழ்தல் வேண்டுமென்று உணர்த்தின.

மாணாக்கரும் ஆசிரியரும்

இக்கால மாணாக்கர்க்கும் ஆசிரியன்மார்க்கும் வாழ்க்கையில் எவ்விதத் தொடர்புமின்மை எனக்குத் தெரியும். அவர் சம்பளம் கொடுப்பவராகவும் இவர் சம்பளம் வாங்குபவராகவும் காலங் கழிக்கின்றார் பாவம்! மாணாக்கர்க்கு அடிமை வாழ்வுக்குரிய கல்வி போதிக்கப்படுகிறது; ஒழுக்கக் கல்வி போதிக்கப்படுவதில்லை. மாணாக்கர் என் செய்வர்! குறை, கல்வி முறையில் இருக்கிறது. மாணாக்கரிடம் சிகரெட் வாங்கும் ஆசிரியன்மாரையும், பெண்மணிகளிடம் முறைப்படி நடவாத ஆசிரியன்மாரையும் யான் அறிவேன்.

புரட்சி

இக்காலப் பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் கழகங்களும் வெறுங் கட்டிடங்களாகவே எனக்குக் காணப்படுகின்றன. அவை கலைமகள் உறைவிடங்களாகக் காணப்படுவதில்லை. வாணிப நோக்குடன் எழுதப்படும் பாட நூல்கள் நடமாடும் இடங்களில் கலைமகள் எங்ஙனம் வீற்றிருப்பாள்? கல்விக்கென்று கட்டுப்பாடாம்! இலாகாவாம்! அதிகாரிகளாம்! உருட்டலாம்! மருட்டலாம்! கலைமகள் கண்ணீர் உகுக்.

கிறாள். கல்வித் துறையில் பெரும்புரட்சி தேவை என்று என் மனம் எண்ணும்.

பழங் கல்வி

பண்டை நாளில் பிள்ளைகள் மாசில்லா மனமுடைய முனிவரரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டார்கள். மாணுக்கர்க்குச் சந்தனவனங்களோ, சண்பகவனங்களோ, நந்தனவனங்களோ, பிற வனங்களோ பள்ளிகளாக அமைந்தன. அவர்கள் நன்முறையில் கலைஞானம் பெற்றுர்கள். அவர்கள் பெற்றுவந்த கல்வி 'ஒழுக்கத்தை ஓம்பியது'. ஞாயிற்றின் ஒளியும், நறுங்காற்றும், ஊற்றுநீரும் மாணுக்கரின் உடலை வளர்த்தன. இம்முறையில் நாட்டுக்கல்வி மீண்டும் உயிர்த்தெழுதல் வேண்டுமென்பது எனது கனவு.

உயர்வு தாழ்வு

மக்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கருதும் சிறுமை உலக முழுவதும் இருக்கிறது. ஆனல் அச்சிறுமை எங்கும் ஒரே விதமாயில்லை; ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொருவிதமா யிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் பிறப்பிலே அச்சிறுமை கருதப்படுகிறது

முதல் முதல் வருணச்சிரம தருமம் தொழிலையொட்டியே கோலப்பட்டது. பின்னே அத்தருமம் பிறப்பையொட்டியதாகியது. அவ்வாக்கம் தொடக்கத்தில் கேடு விளைக்கவில்லை; நாளடைவில் பெருங் கேடுவிளைப்பதாயிற்று. நால்வகைச் சாதிகள் நாலாயிரம் சாதிகளாகப் பெருகின. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ்செருக்கு அரியாசனம் ஏறிற்று.

கிறிஸ்துவக் கூட்டுறவு

யான் சாதி கருதுங் குடியிலே பிறந்தேன்; அவ்வெண்ணத்துடனே வளர்ந்தேன். சாதி எண்ணம் என் வாழ்க்கையில் நீண்டகாலம் தொடர்ந்து நிற்கவில்லை. அஃது இளமை

யிலேயே பட்டுப்போயிற்று. காரணம் யான் இளமையிலே கிறிஸ்துவருடன் நெருங்கிப் பழகினமையாகும். கிறிஸ்துவக் கூட்டுறவு என்னைப்பற்றிய சாதிப் பேயை ஓட்டிற்று.

சாதிச் சைவம்

சாதிப் புன்மையைத் தொலைக்க யான் பிரசாரஞ் செய்தேன். அதைச் சாதியர் விரும்புவதில்லை. சாதிச் சைவர்க்கும் அஃது எரியூட்டும். சைவ சபைகளின் ஆண்டு விழாக்களில் மாகேசுர பூசை நடைபெறும். அவ்வேளைகளில் சாதிச் சைவர் தனித்தனி அறை தேடுவர். அவர்தஞ் செயலை யான் மறுத்தவண்ணமிருப்பன்.

சென்னையிலே பதிவுசெய்யப்பெற்ற சைவ சபைகளில் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் பழையது. அதைத் தோற்றுவித்தவர் இருக்கம் ஆதிமூல முதலியார்; வளர்த்தவரும் அவரே. ஆதிமூல முதலியார் சாதிச் சைவத்தை ஆமோதிப்பதில்லை. அவர் சாதி கடந்த அன்பு நெறியாகிய சைவ நெறியில் நின்று உழைத்தவர்; சிவனடியா ரெல்லாரும் சாதி வேற்றுமை கருதாது உடனுண்டு இன்புறல் வேண்டுமென்னுங் கொள்கையில் உறைந்து நின்றவர். சாதிச்சைவர் ஆதிமூல முதலியாரின் கொள்கைக்கு மாறுபட்டுப் புழுங்கி அவர்க்குப் புரிந்த இடர்கள் எனக்குத் தெரியும். சிலர் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தை விடுத்தனர்; சிலர் வேறு வேறு சாதிச்சபைகள் அமைத்தனர்; சிலர் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் வேரைக் கல்லவும் முயன்றனர். அவர்தம் புன்மைச் செயல்களைக் கண்டு கண்டு யான் வருந்துவதுண்டு. சாதிச் சைவரின் புன்மைச் செயல்களும் என்னைச் சீர்திருத்த முறையில் விரையச் செய்தன.

தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபைக்குத் தலைமை தாங்கச் சென்ற சுவாமி வேதாசலமென்னும் மறைமலையடிகள் சாதிச் சைவரிடைப் பட்டபாட்டை யான் அறிவேன். அப்பாடு, 'சாதி வித்தியாசமும் போலிச் சைவரும்'

என்றொரு நூல் எழுத அவரைத் தூண்டியது. அந்நூல் சார்பாகப் பிறந்த மறுப்புக்கள் பல. மறுப்புக்கள் பிணக்கைப் பெருக்கின. பிணக்குப் படிப்படியே வளர்ந்தது; வெவ்வேறு உருவங்கொண்டது; இறுதியில் நட்ட ஈடு வழக்காய் முடிந்தது. அவ்வழக்கு எனக்கு ஒருபெரும் பாடமாயிற்று.

முன்னாளில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டு விழாக் கூட்டங்களில் சாதிச் சைவம் தலைவிரித்தாடும். சாதிச் சைவர் மற்றவரைத் தீண்டாதாரென்று கருதுவர். அவர் பூசையும் திருநீற்றொளியும் உருத்திராக்க மாலைகளும் உணவு வேளையில் தனித்தனி அறைகளை நாடத் துணை செய்யும். சாதிச் சைவரின் கொடுமைகளை யான் சென்னையில் மறுத்தேன்; காஞ்சியில் மறுத்தேன். காஞ்சியில் எனக்குத் துணைவராக வந்தவர் சு. என். தணிகாசல முதலியார். வேலூரில் சாதிச் சைவர் குழப்பம் விளைக்கவும் முயன்றனர். சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ மேடைகளில் யான் பேச நேர்ந்த போதெல்லாம் சாதிச் சைவத்தைக் கடிவதை ஒரு தொண்டாகவுங் கொண்டேன். தொடக்கத்தில் பயன் விளையவில்லை. பின்னே நற்பயன் விளைந்தது.

என் பார்வையிலும் தலைமையிலும் நடைபெற்ற சில சபைகளிலும் சாதி நாற்றம் சில சில சமயம் வீசும். அதை அவ்வப்போதே ஒதுக்கிவிடுவேன்.

புதுவை நிகழ்ச்சி

புதுச்சேரியிலே தமிழ்ப் புலவர் பங்காருபத்தர் காலத்தில் 'கலைமகள் கழக' விழாக்கள் சில ஆண்டு செவ்வனே நடந்தேறின. ஆண்டுதோறும் ஞானியார் சுவாமிகளே தலைமை தாங்குவர். சொற்பொழிவுக்கு ஒவ்வோராண்டும் யான் அழைக்கப்படுவேன். 1915-ம் ஆண்டில் தேவப்பிரசாதம் பண்டிதர் என்ற கிறிஸ்துவ நண்பர் என்னுடன் போந்தனர். சாதிச் சைவர் அவருடன் உணவருந்த இசை

யார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனால் அவரும் யானும் புதுவைத் 'தியோசாபிகல் சங்க'த்தில் தக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டோம்.

மணம்பூண்டி நண்பர் குமாரசாமி பிள்ளையும் ஒரு கிறிஸ்துவரை அழைத்து வந்தார். குமாரசாமியார் சாதி வேற்றுமை அற்றவர்; ஆனால் கூட்டத்துக்கு அஞ்சி நடப்பவர். அவர் தங் கிறிஸ்துவத் தோழர்க்கு நடைத்திண்ணையில் சோறளிக்கப்பட்டது. அதைக் கேள்வியுற்ற யான் அத் தோழரை அணுகி என்னுடன் தங்குமாறு அவரை வேண்டினேன். அவரும் இணங்கினர்.

மறுப்பு

ஒரு மடத்துச் சைவர் யான் கிறிஸ்துவருடன் உண்பதைப் பொதுக்கூட்டத்திலே வெளியிட்டார்; மறுத்தார்; அது சைவத்துக்கு மாறுபாடு என்றார். என் பேச்சில் அவர் கூற்றுக்களையெல்லாம் வெட்டிச் சாய்த்து, நாயன்மார் வரலாறுகளை எடுத்துக்காட்டி, என் கொள்கையை நிறுவினேன். தலைமை தாங்கிய சுவாமிகள் மடாதிபதி. முடிவுரையில் அவர் பெரும்பாடுபட்டார். தலைவர் கருத்து எனது கொள்கைக்குப் பெரிதும் அரண் செய்தே நின்றது. அந் நாளில் ஞானியார் சுவாமிகள் தலைமை, பொருந்திய சீர்திருத்தப் பேச்சுக்கு மட்டும் இடந்தந்தது.

ஆதி திராவிடர்

ஆதி திராவிடர் திருமணங்கட்குச் சென்றால் யான் பெரிதும்சாப்பிட்டே வருவேன். சாதிக் குறும்பின் வேர் அறுதல் வேண்டுமென்பது எனது நோக்கம். என் மாணுக்கருள் ஒருவராகிய சண்முகம் என்பவர்க்குச் சென்னையில் திருமணம் நடந்தது. அத்திருமணத்தின்போது எனது உடல் நலன் குன்றியிருந்தது. அதனால் அதில் கலந்து கொள்ளல் இயலாமற் போயிற்று. சண்முகம் பெங்களூரில் உத்தியோகஞ் செய்பவர். யான் இராமலிங்க சுவாமிகள் திருநாள்

கொண்டாட்டத்தை முன்னிட்டுப் பெங்களூர் சென்றிருந்தேன். அதுபோழ்து சண்முகமும் அவர்தம் அருமை மனைவியும் என்னைக்கண்டு உணவுக்கு அழைத்தனர். யானும் ஒருப்பட்டேன். என்னுடன் மாரண்ட ஹள்ளி மிட்டாதாரர் ஒருவருந் தொடர்ந்தனர். வழியில் நண்பரைப் பார்த்து, 'என்னை அழைத்தவர் ஆதி திராவிடர். யான் சாதியற்றவன்' என்று அறிக்கை செய்தேன். நண்பர், 'யானுஞ் சீர்திருத்தக்காரனே' என்றார். இருவரும் விருந்துண்டு திரும்பினோம். மிட்டாதாரர் 'நமக்கு விருந்தளித்த ஆதிதிராவிடர் வீடு சைவ வேளாளர் வீடுபோன்றிருக்கிறதே. பிறப்பில் சாதி கருதுவது மடமை' என்றனர்.

திருமயிலையில் ஜெயவேல் என்றொர் ஆதிதிராவிட அன்பர் இருந்தனர். அந்நாளில் ஆதிதிராவிடருள் உண்மைக் காங்கிரஸ்காரராயிருந்தவர் அவர் ஒருவரே. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருடன் யான் காங்கிரஸ் பிரசாரத்துக்குச் செல்லுஞ் சில இடங்கட்கு அன்பர் ஜெயவேலும் உடன் வருவர். நாங்களெல்லாரும் ஒரே இடத்தில் தங்குவோம்; உண்போம்; உறங்குவோம். பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு நினைவு எங்களுக்குள் எழுவதுமில்லை.

பிராமணர்

எனக்கு வாய்த்த பிராமண நண்பர் பலர்; பலதிறத்தினர். அவருள் சாதிப் பற்றுடையாரு மிருக்கின்றனர்; சில காலம் சாதிக் கட்டில் விழுந்து பின்னர் விடுதலையடைந்தவரையும் பார்த்திருக்கிறேன்; முதலில் சாதிக் கட்டில் வீழாதிருந்து பின்னர் அதில் வீழ்ந்தவரையுங் கண்டிருக்கிறேன்.

சதாசிவ ஐயர், கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார், எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன் முதலியவருடன் யான் நெருங்கிப் பழகினவன். இவர்கள் வீடுகளில் சாதிக்கட்டுகளை யான் கண்டதில்லை.

ஆரணி சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் வட ஆர்க்காடு ஜில்லா காங்கிரஸ் தலைவராயிருந்தவர்; என் உயிர்த் தோழர்களிற் குறிக்கத்தக்கவர். அந்நாளில் யான் வேலூர் போதரும்போதெல்லாம் எனக்குச் சாப்பாட்டு வசதி பெரிதும் அவரே செய்வர். ஆனால் அவர் என்னுடன் அமர்ந்து சாப்பிடுவதில்லை. 1920-ம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரகத்தைப் பற்றி வேலூரில் பேச அழைக்கப்பட்டேன். அன்று யான் பழைய இந்திய நாகரிகத்தையும், இடைக்காலத்தில் அஃது உற்ற நிலையையும், இந்நாளில் அந்நாகரிகம் வீழ்ந்துபட்டதையும் விளக்கமாகப் பேசி, இந்தியா பழையநிலை யுற வேண்டின், அதற்குச் சத்தியாக்கிரகமே ஏற்ற கருவி என்று எடுத்துக் காட்டினேன். வழக்கம்போலச் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் என்னைச் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். ஓரிலை போடப்பட்டிருந்தது. இன்னோர் இலையும் போடுமாறு சாஸ்திரியார் கூறி, என்னைப் பார்த்து, 'யான் அப்பூதி' என்றார். 'யான் நாவுக்கரசு ஆவேனா' என்றேன். 'உங்கள் பேச்சு உங்களை நாவரசாக்கிற்று; என்னை அப்பூதியாக்கிற்று' என்று சாஸ்திரியார் அன்பு பொங்க உரைத்தார். அருகிலிருந்த கண்ணமங்கலம் இராகவ ஐயரும் ஓர் இலையைத் தருவித்து மற்றொரு பக்கத்தில் அமர்ந்தார். சாஸ்திரியார் மனோநிலையை மாற்றியது எது? அன்பு. அந்த அன்பு இராகவ ஐயரையும் ஆட்கொண்டது. அன்பு என்ன செய்யாது?

ஆலந்தூரிலே ஒரு சிவனடியார் திருக்கூட்டமிருக்கிறது. சுப்பிரமணிய நாயகர் என்பவர் நீண்டகாலமாக அத்திருக்கூட்டத்தின் அமைச்சராயிருந்தவர். அவர் காலத்தில் என் சொற்பொழிவு அடிக்கடி அத்திருக்கூட்டத்தில் நிகழும். ஒருமுறை சுவாதிநன்னாளில் சுந்தரர் வரலாற்றைப் பேசும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. சாப்பாடு ஒரு வைதிக பிராமணர் வீட்டில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. யான் அங்கு உணவு கொள்ளச் சென்றேன். அவ்வீட்டு மாமியும்

மருகியும் அன்பர். அவர்தம் அன்பே உபசாரமாகியது. யான் சாப்பிட்டு நீர் அருந்தியவேளையில் என் இலை மருகி யால் எடுக்கப்பட்டது. பக்கத்திருந்த கிழவி, 'நாங்கள் வைதி கர்; உங்கள் சுந்தரப் பேச்சு எங்கள் சாதியையும் மறக்கச் செய்தது. உங்கள் இலை எடுக்க நாங்கள் என்ன புண்ணியஞ் செய்திருப்போம்!' என்றெல்லாம் பகர்ந்தார். அன்பின் திருவிளையாடலை என்னென்று சொல்வேன்!

பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார், வெங்கந்தூர் கணபதி சாஸ்திரியார், கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரியார் முதலியோர் வைதிகர். இவரனைவரும் என்கெழுதகை நண்பர். இவர் என்னுடனிருந்து உணவு கொள்வதில்லை; ஆனால் இவர்க்கு என்மாட்டுள்ள அன்போ அளப்பரிது. குளிர் தண்டலை என்றும் குளித்தலையில் கூடிய திரிசிராப்பள்ளி மகாநாட்டில் யான் தலைமை வகித்து முடிவுரை கூறிய சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் நோய்வாய்ப்பட்டேன். அச்சமயத்தில் பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையாரும், அவர்தம் அன்னையாரும் என்னை அன்பால் பாதுகாத்ததை யான் என்றும் மறவேன். உடன் உண்ணாமை அன்புக்குறைவென்று நினைப்பது தவறென்பது எனது கருத்து.

1926-ம் ஆண்டிலே ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காருடன் யானும் வேறு சிலரும் காங்கிரஸ் தேர்தல் பிரசாரத்துக்குச் செல்வோம். பெரும்பான்மையும் நாங்கள் பிராமணர் வீட்டிலேயே தங்குவோம். அவருள் கடும் வைதிகருமிருப்பர். மதுராந்தகமும் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரும் நினைவுக்கு வருகின்றன. இரண்டிடங்களிலும் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரை எங்களினின்றும் பிரித்து விருந்தளிக்க வைதிகர்கள் முயன்றார்கள். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் வைதிகர்களைப் பார்த்து, 'உங்கள் வைதிகத்தைக் கெடுக்க யான் விரும்பவில்லை. இவர்கட்கெல்லாம் எவ்விடத்தில் உணவளிப்பது உங்கள் வழக்கமோ அவ்விடத்திலேயே எனக்கும் உணவளியுங்கள்' என்று சொன்னார். அச்சொல் அவ்வேளையில் வைதிக

பிராமணர்களின் மனத்தைத் திருப்பியது ; சாதியை மறக்கச் செய்தது. சமரச விருந்து நிகழ்ந்தது. எங்களை விடுத்துத் தனியே உணவு கொள்ளச் செல்லும் பழக்கம் எம். கே. ஆச்சாரியாரிடத்தில் இருந்தது. அவரை யான் உடன் உண்ணுமாறு வலியுறுத்தியதுமில்லை ; அவர்தஞ் செயலை எள்ளியதுமில்லை.

முஸ்லிம்

திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் நான்காவது மகாநாடு தென்காசியில் என் தலைமையில் (5, 6-7-1922) நடைபெற்றது. வரவேற்புத் தலைவர் இஸ்லாமானவர். மகாநாடு முடிந்ததும் அவர் எங்களை விருந்துக்கு அழைத்தனர். அப்பொழுது இராமசாமி நாயக்கர் புன்சிரிப்புடன், ' யான் எவர் வீட்டிலும் எவ்வித உணவுங் கொள்வேன். கலியாண சுந்தர முதலியார் - ஆதிநாராயண செட்டியார் - இவரெல்லாரும் எவர் வீட்டிலுஞ் சாப்பிடுவர் ; ஆனால் எல்லாவித உணவுங் கொள்ளார். இவர்கள் சைவம்......' என்று கூறினர். முஸ்லிம் சகோதரர், ' எங்களுக்கு அவ்வளவு தெரியாதா ? சமையல் சைவ முறையிலேயே செய்யப்பட்டிருக்கிறது ' என்று பதில் கூறினர். எல்லோரும் விருந்துண்டோம். பின்னர் இராமசாமி நாயக்கரும், ஆதிநாராயண செட்டியாரும், மகாதேவ ஐயரும், யானும் திருநெல்வேலியில் பலவிடங்கள் சென்று காங்கிரஸ் பிரசாரஞ் செய்து, திருச்செந்தூர் சேர்ந்தோம். அங்கே சாயங்காலம் கடலோரத்தில் பெருங்கூட்டம் கூடியது. முதலில் நாயக்கர் பேசினர். அவர் எடுத்ததும் திருச்செந்தூரையும் கோயிலையும் குறைகூறி, 'என்னுடன் வந்துள்ள திரு. வி. கலியாண சுந்தர முதலியாரை உங்கள் வைதிகத்திலே வைத்து எண்ணி விடாதேயுங்கள். அவரும் யானும் தென்காசியில் ஒரு முஸ்லிம்வீட்டில் சாப்பிட்டு இன்னும் ஒருவாரங்கூட ஆகவில்லை' என்று வாய்ப்பறை அறைந்தார். கூட்டத்தின் எழுச்சியும்

மலர்ச்சியும் மாண்டன. வாட்டமே பெருகியது. ஆதி நாராயண செட்டியார் என் காதண்டை நெருங்கிக் 'குழப்பம் உண்டாகலாம். யான் கோயிலுக்குப் போகிறேன்' என்று ஓதிப் போனார். நாயக்கர் பேச்சு ஒருவாறுமுடிந்தது. யான் எழுந்தேன். "இற்றைக்குச் சுமார் மூந்நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் யான் ஈண்டுப் போந்திருப்பனேல் 'சுப்ரமண்யோம்-சுப்ரமண்யோம்' என்று இந்தக் கடல் முழங்குவதைக் கேட்டிருப்பேன்; பறவைகள் பாடுவதைக் கேட்டிருப்பேன்; பெண்கள் மிழற்றுவதைக் கேட்டிருப்பேன்; குழந்தைகள் மொழிவதைக் கேட்டிருப்பேன். இப்பொழுது என்ன கேட்கிறேன்? வறுமைக் குரலைக் கேட்கிறேன்; பட்டினிப் பாட்டைக் கேட்கிறேன். திருச்செந்தூர் பழைய நிலை எய்தல் வேண்டுமா? வேண்டாமா? வேண்டாமென்று சொல்வோர் இரார். அதுவே சுயராஜ்ய வேட்கை. அவ்வேட்கையை எழுப்பவே நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். எங்கள் தலைவர் காந்தியடிகள். அவர் என்ன அறிவுறுத்துகிறார்? அஹிம்சையை அறிவுறுத்துகிறார். அஹிம்சா தர்மத்தைப் பரப்பவேண்டுவது எங்கள் கடமை. தென் காசியில் நாங்கள் முஸ்லிம் சகோதரர் வீட்டில் சாப்பிட்டதை நாயக்கர் உங்களுக்கு அறிவித்தார். சாப்பிட்டது உண்மையே. அஹிம்சாதர்மம் முஸ்லிம்களையும் எங்களையும் சகோதரராக்கியது. அஹிம்சாதர்ம முறையிலேயே எங்களுக்கு உணவளிக்கப்பட்டது. சைவமணங் கமழும் உணவை நாங்கள் உண்டோம். எங்கணும் அஹிம்சை பரவுதல் வேண்டும். அதற்கு எங்கே சாப்பிட்டால் என்ன? காங்கிரஸ் சாதிமதங்கடந்தது; காங்கிரஸ்காரரும் சாதிமதங் கடந்தவராதல் நல்லதன்றோ?' என்று தோற்றுவாய் செய்தேன். சபை மலர்ந்தது. நம் நாட்டுப் பொருள் எவ்வெம் முறையில் பிற நாடுகளுக்குச் செல்கிறதென்பதையும், அதைத் தடுக்கவே சுயராஜ்யம் வேண்டப்படுகிறதென்பதை

யும் விரித்துரைத்தேன் ; திருச்செந்தூர் மாண்புகளை இறுதியில் விளக்கினேன். எழுந்தது காங்கிரஸ் கொடி.

குருகுலம்

தேசபக்தர் வ. வே. சு. ஐயர் ஒரு குருகுலங் கண்டனர். முதல் முதல் அது கல்லிடைக்குறிச்சியில் அமைக்கப்பட்டது. பின்னே அது சேரமாதேவிக்கு மாற்றப்பட்டது. வ. வே. சு. ஐயர் நாட்டவரிடம் பொருளுதவி நாடியபோது, சில விடங்களில், 'பொருள் சேர்ந்த பின்னர் குருகுலத்தில் உணவு முதலியவற்றில் சாதிவேற்றுமை கருதப்படுமோ' என்னும் ஐயப்பாடு எழுந்தது. 'என் பார்வையில் நடைபெறுங் குருகுலம் குறுகிய வழியில் செல்லாது' என்று ஐயர் தெளிவு செய்தனர். சில நாட்களுக்குள் சேரமாதேவியில் சாதிக் குழப்பம் எழுந்தது. 'உணவில் சாதி வேற்றுமை கருதப்படுகிறது' என்ற கூக்குரல் நாடு முழுவதும் கிளம்பியது. அக்கூக்குரல் பெருங் கிளர்ச்சியாகியது. கிளர்ச்சி டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுவால் நடத்தப்பட்டது. ஐயரைக் கண்டு யான் நிலைமையை விசாரித்தேன். அவர், 'என்னைப் பொறுத்த அளவில் வேற்றுமை கிடையாதென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சேரமாதேவியைச் சூழ்ந்துள்ள பிராமணர் கொடிய வைதிகர். உடன் உண்ணலுக்கு அவர் ஒப்பவில்லை. யான் என்ன செய்வேன்!' என்று சமாதானங் கூறினர். 'தொடக்கத்தில் ஐயப்பாடு எழுந்தவேளையில் தாங்கள் நாட்டவர்க்குத் தெளிவு செய்தவாறு நடப்பதே ஒழுங்கு. குருகுலத்தை வேறிடத்துக்கு மாற்றி வாக்குறுதியைக் காப்பதே சிறப்பு' என்று யான் என் கருத்தை வெளியிட்டேன் ; அதையே 'நவசக்தி'யிலும் வரையலானேன். குருகுலக் கிளர்ச்சி பெரும் போராட்டமாக வளர்ந்தது. எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் வீட்டில் காந்தியடிகள் முன்னிலையிலும் பஞ்சாயத்து நாடப்பட்டது. அவர் தலையிட்டாலும் பயன் விளையவில்லை. குருகுலப்

போராட்டம் இராஜகோபாலாச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன் முதலியோரையும் தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் கூட்டத்தினின்றும் விலகச் செய்தது.

அன்னையார்

என் வீட்டில் யான் எல்லாருக்கும் உணவளிப்பேன். உடன் உண்ணல் என் இயல்பாகியது. என் அன்னையார் என் செயலை ஏற்பதில்லை. அவர், 'நம் வீட்டில் பிராமணர் சாப்பிடலாகாது ; நாம் தீண்டாதார் வீட்டில் சாப்பிடலாகாது. இரண்டும் குடும்ப வளர்ச்சியைக் கெடுக்கும்' என்று சொல்லிய வண்ணமிருப்பர். அச்சொல்லுக்கு யான் செவிசாய்ப்பதில்லை.

திருவான்மியூர்

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் திருவான்மியூரில் சமாதியடைந்ததை முன்னிட்டு மண்டலபூசை நடைபெற்றது. இறுதி நாள் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அதைக் கண்டு இன்புற ஆதிதிராவிட சகோதரர் சிலரும் போந்தனர். சாதிச்சைவர் உணவுக்குப் புறப்பட்டனர். அவரிடம் ஆதிதிராவிடர் போந்துள்ளமையைத் தெரிவித்தேன். அவர்தங் காது மரமாகியது. திருவான்மியூர் சென்னையன்று. வண்டி வசதி இல்லை ! வெயில் கொடுமை ! உச்சிவேளை ! யான் குழப்பம் விளைக்கத் தொடங்கினேன். பின்னே இராயப்பேட்டை நடேச முதலியாரும், தியாகராய முதலியாரும், வேதாசல செட்டியாருங் கிளம்பினர். அவரால் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பாம்பன் சுவாமிகள் சாதி உண்மையை வெறுத்தவர்; மறுத்தவர் ; தமது மகாதேஜோ மண்டலத்தில் சாதிநாற்றங் கூடாதென்று சாசனஞ் செய்தவர். அவர் அடைந்த இடத்திலேயே சாதிநாற்றம் வீசியது. படித்த சாதிச் சைவர் கொடுமை என்றே நீங்கும் !

ஆரியாவும் தீட்சையும்

மயிலாப்பூரிலே சைவசித்தாந்த மகாசமாஜச் சார்பிலே பெருங்கூட்டம்! ஞானியார் சுவாமிகள் தலைமை! பெரிய பெரிய ஆராய்ச்சிப் பேச்சுகள்! சுரேந்திரநாத ஆரியா கூட்டத்துள் நுழைந்தார்; சுவாமிகளை வணங்கினார்; 'சுவாமிகள் சீடனாகிச் சைவத் தொண்டாற்ற விரும்புகிறேன். தீட்சை செய்யுங்கள்' என்று கேட்டார். இரண்டு நாள் கழிந்தன. என்ன கிடைத்தது? மறுப்பே கிடைத்தது. மூன்றாம் நாள் 'தீட்சை'ப் பெருமை பேசப்பட்டது. அந்தோ! சாதியே! சைவமே! என்று ஏக்குற்றேன்.

கலப்பு மணம்

தியோசாபிகல் சங்கம் உலக சகோதரநேயத்தை அறிவுறுத்துவது. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவதை அச்சங்கம் ஏற்பதில்லை. கலப்பு மணத்துக்கு அஃது ஆதரவு நல்குவது. கலப்பு மணங்கள் அங்கே நிகழ்வதும் உண்டு. அருண்டேலும் ருக்மணியும் காதலராயினர். அதுகாரணமாகத் திருமணம் உறுதி செய்யப்பட்டது. எழுந்தது கிளர்ச்சி; எங்கும் எழுந்தது; தென்னாடு முழுவதும் எழுந்தது. 'ஹிந்து' பத்திரிகை சீறியது; 'சுதேசமித்திரன்' பத்திரிகை வீறியது. அப்பொழுது யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனாயிருந்தேன். அருண்டேல் - ருக்மணி திருமணத்துக்கு யான் ஆதரவு அளித்தேன்; ஆசியுங் கூறினேன். தேசபக்தர் சிதம்பரம் பிள்ளை ஆவேசங் கொண்டார்; துண்டு அறிக்கைகளை வெளியிட்டார்; கடற்கரையில் கூட்டங்கள் கூட்டினார்; தியோசாபிகல் சங்கத்தையும், பெஸண்ட் அம்மையாரையும், அருண்டேலையும், என்னையும் வைதார்; மனம்போனவாறு வைதார். சுப்பிரமணியசிவா கர்ச்சித்தார். ஒருநாள் அவர் 'தேசபக்தன்' நிலையம் போந்தார்; சிங்கநோக்குடன் என்னைப் பார்த்தார்; 'ஒரு வெள்ளையன் நம் பெண்ணைக் களவாடுகிறான். அதை நீங்கள்

ஆதரிக்கிறீர்களே ' என்று ஓங்கிக் கனன்றுர். ' காதல் நுட்பம் உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அந்நுட்பத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமலே நீங்கள் காலங் கழித்துவிட்டீர்கள். காதற் கண்ணுக்கு வெண்மை - கருமை தோன்றுமோ? காதல் நுட்பம் உணராதவர்கள் எப்படி நாட்டின் விடுதலைக்கு உழைத்தல் கூடும்? களவுதான் காதல். தொல்காப்பியத்தைப் பாருங்கள். உங்களுக்கு அன்னிபெஸண்டின் அரசியலில் மனஞ் செல்வதில்லை. அதனுல் அருண்டேல் - ருக்மணி மணத்தையும் தூற்றுகிறீர்கள் ' என்று சொன்னேன். சிவாவுக்கு வெகுளி நகை தோன்றியது.

அருண்டேல்-ருக்மணி திருமணம் நடந்தேறியது. இருவரையுஞ் சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு அழைத்தேன்; வாழ்த்துக் கூறி அனுப்பினேன்.

நாட்டின் விடுதலைக்கென்று அரசியல் உலகிலுங் கிளர்ச்சி நடக்கிறது; தொழிலாளர் உலகிலுங் கிளர்ச்சி நடக்கிறது. அவைகளில் ஈடுபட்டும் பார்த்தேன். உரிமை அமிர்தம் திரண்டு வரும்போது குடம் உடைந்து விடுகிறது. குடத்தை உடைப்பது எது? சாதிப்பூசல். குடம் உடைபடுவதை யான் ஒருமுறையா கண்டேன்? பல முறை கண்டேன். பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் சாதிப்புன்மை நாட்டில் ஒரு நோயாகியது. அந்நோய்க்கு உரிய மருந்து எது? பலவகை மருந்துகள் பலரால் காணப்பட்டன. அவைகளால் நோய் முற்றும் நீங்கவில்லை. நோயை அவ்வப்போது சிறிது ஒதுக்கும் மருந்து தக்கதாகாது. சாதிநோயை அறவே நீக்கவல்ல மருந்து தேவை என்று நினைந்தேன்; நினைந்தேன்; பன்னெடுநாள் நினைந்தேன். ஒன்று கண்டேன். எது? கலப்பு மணம். சாதி நோயின் வேரை அறவே கல்லவல்ல மருந்து கலப்பு மணமே என்று முடிவுக்குவந்தேன். பல கலப்பு மணஞ் செய்தேன்; இன்னுஞ் செய்ய முனைந்து நிற்கிறேன்.

அதில் தணியா வேட்கை எனக்கு உண்டு. அதற்கென்று பல பிறவிகள் தாங்கல் வேண்டுமென்பதும் எனது தவம்.

கலப்பு மணம் உலக முழுவதும் நடைபெறுதல் வேண்டும். அதற்கென்று ஆங்காங்குள்ள தலைவர்கள் பலதிற இயக்கங்களை நிறுத்திக் கலப்பு மணத்தில் கருத்திருத்தல் அறம். தலைவர்கள் குறிக்கோளெல்லாம் கலப்பு மண முயற்சியாதல் சிறப்பு. கலப்பு மண இயக்கத்துக்கென்று பல ஆண்டு ஒதுக்குவதும் தவருகாது. பள்ளிகளும், அரங்கங்களும், மகாநாடுகளும், நகரசபைகளும், சட்டசபைகளும், அரசுகளும் கலப்பு மண முயற்சிக்கு ஆக்கந்தேடுங் காலமே நல்ல காலம். போதனைகளும், ஆடல்களும், பாடல்களும், தீர்மானங்களும், சட்டங்களும், பிறவும் கலப்பு மணத்தை உளங்கொள்வனவாதல் வேண்டும். இன்னோரன்ன பல என் கனவுகள்.

கலப்பு மணத்தால் சமூகங்களில் விளையுந் தீமைகளை எனக்குச் சிலர் எடுத்துக் காட்டுவதுண்டு. தொடக்கத்தில் சிறுசிறு தீங்குகள் நேரலாமென்றும், அவைகளைச் சகித்துக் கொள்ளல் வேண்டுமென்றும், மணம் ஆயிரக் கணக்கில் நடக்குங்கால் தீமைகளின் விளைவுக்கு இடமிராதென்றும் யான் பதிலிறுப்பது வழக்கம்.

கலப்பு மணம் பெருகப்பெருகத் தீயொழுக்கமும் பெருகுமென்பது சிலர் கருத்து. இஃது ஒருவித உருவெளி. கலப்பு மணம் காதலுக்கு வாய்ப்பளிப்பதென்று யான் சொல்வேன். கலப்பு மணம் எவ்வழியில் கூடுகிறதென்பது சிந்திக்கற்பாலது. அது காதல் வழியே கூடுமென்பதற்கு விளக்கவுரை வேண்டுவதில்லை. காதல், சாதி மதம் நிறம் நாடு முதலிய கட்டுக்களைக் கடந்தது. ஒருவன் தனக்கு ஒத்த ஒருத்தியையும், அவ்வாறே ஒருத்தி தனக்குத் தக்க ஒருவனையும் தெரிந்தெடுக்கும் உரிமையுடையது கலப்பு மணம். அவ்வுரிமை காதலிலேயே செறியும். ஆகவே கலப்பு மணத்தைத் தவருக உணரலாகாதென்பது எனது வேண்டுகோள்.

மதவெறி

மதவெறியனாயும் மத வாதியாயுங் கிடந்த என்னைச் சீர் திருத்திச் சமரச சன்மார்க்கத்தை உணருமாறு அருள் சுரந்த பெரியோர்கட்கும் நூல்கட்கும் யான் வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன். மத வெறியரும் மதவாதிகளும் யான் பெற்ற சமரச சன்மார்க்க உணர்வைப் பெறுதல் வேண்டு மென்பது எனது விருப்பம். அதற்குரிய சீர்திருத்தப் பிர சாரம் என்னால் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

ஒரே குடும்பத்தில் ஒருவர் ஹிந்துவாகவும், இன்னொரு வர் ஜைநராகவும், மற்றொருவர் புத்தராகவும், வேறொருவர் கிறிஸ்துவராகவும், பிறிதொருவர் இஸ்லாமியராகவும் இருக்கும் முறையில் உலகம் சீர்திருத்தம் எய்தல் வேண்டு மென்றும், மத மாறாமலே ஒரு மதத்தவர் இன்னொரு மதத் தவரை மணக்கும் உரிமை இருத்தல் வேண்டுமென்றும், அப்பொழுதே உரிமையுணர்வும் சமயப்பொறையும் வளரு மென்றும், மத வெறியும் மதவாதமும் இடம்பெறா தொழியு மென்றும் யான் எண்ணுகிறேன்; பேசுகிறேன்; எழுது கிறேன். இச்சீர்திருத்தத்துக்கும் கலப்பு மணம் தேவை.

எனது பழைய நண்பர் சச்சிதானந்தம் பிள்ளையின் புதல்வருள் ஒருவர் சிவகுமாரன் என்பவர்க்கும், டாக்டர் மாணியல் புதல்வியர் இராசம்மாள் என்பவர்க்கும் நட்பு உண்டாயிற்று. நட்பு நாளடைவில் காதலாக முதிர்ந்தது. அதைக் கேள்வியுற்ற கெழுதகை நண்பர் என்னிடம் கலந்து சிந்தனை செய்தார். 'இருவர்க்கும் உற்றுள்ளது காதலா? வேறா? என்பதைக் காண்டல் வேண்டும்' என்று யான் நண்பரிடங் கூறினேன்; அதற்குரிய முயற்சியும் செய்தேன். இருவரையும் காதலே விழுங்கியுள்ளது என்ற உண்மை கண்டேன். சச்சிதானந்தம் பிள்ளை கொழுத்த சைவர்; டாக்டர் மாணியல் அழுத்தமான கிறிஸ்துவர். இருவர் வழித் தோன்றிய மகனுக்கும் மகளுக்கும் திருமணம் நடைபெறு

தல் வேண்டும்! எப்படி? எவர் சைவராவது? எவர் கிறிஸ்துவராவது? மதம் மாற எவரும் விரும்பினாரில்லை. திருமணம் நடைபெற்றது. என் தமையனாரும் யானும் பதிவில் சான்று பொறித்தோம். சிவகுமாரன் சைவராகவே இருக்கிறார்; இராசம்மாள் கிறிஸ்துவராகவே இருக்கிறார். இருவர்க்கும் ஓர் ஆண் குழவி பிறந்தது. குழவியின் சமயம் சமரச சன்மார்க்கமாகலாம். இவ்வாறு ஒரே குடும்பத்தில் பல சமயத்தவர் வாழும் உரிமை மக்கட்கு இருத்தல் வேண்டும்.

கைம்மை மணம்

கைம்மையர் மணம் நினைவுக்கு வருகிறது. பிள்ளை பெறாத இளம் பெண்கள் விரும்பினால் மறுமணஞ் செய்து கொள்ளலாமென்பது எனது கருத்து. மறு மணத்தை மனங் கொள்ளாது, காலஞ் சென்ற தமது ஆருயிர் நாயகனையே மனங்கொண்டு, காலங் கழித்து ஒழுக்கத்தைக் காத்துவரும் கைம்மையரையும் யான் பார்த்துள்ளேன்.

கைம்மை எய்திய ஓர் ஆடவர்க்கும் ஒரு மகளிர்க்கும் திருமணம் நடந்தது. இருவருங் கற்றவர். அவர்தம் இல்லத்துக்குச் சிற்சில சமயம் யான் போவேன். ஒருநாள் வாடிய முகத்துடன் அம்மையார் பேசினார். 'என்ன வாட்டம்' என்று கேட்டேன். "நீங்கள் 'பெண்ணின் பெருமை' எழுதியவர். உங்களைக் கண்டதும் எனது வருத்தம் வெளியில் கிளம்பியது. 'பெண்ணின் பெருமை' இன்னும் சமூகத்தில் வேரூன்றவில்லையே" என்றார். உண்மை காண விரைந்தேன். அதை உணர்ந்த அம்மையார், "ஏறக்குறைய ஒரு வாரத்துக்கு முன்னர் என் கணவர்க்கும் எனக்கும் ஒன்றைப் பற்றிக் கருத்து வேற்றுமை உண்டாயிற்று. அது குறித்து அவர் சினந்து, 'உன்னை யான் மனைவியாக மனத்தில் கொண்டதே இல்லை: கூத்தியாகவே கொண்டிருக்கிறேன்' என்றார். எங்கே சீர்திருத்தம்!" என்று ஏங்கினார்.

வழி வழிவந்த சமூகத்தின் கொடுமை என்று சொல்லி யான் விடை பெற்றேன்.

ஒரு வீர சைவர் மகளார்க்குத் திருமணம் நடந்தது. திருமணம் நடந்த இரண்டா நாளே மணமகன் மாண்டான். ஏறக்குறைய ஓராண்டு கடந்து வீர சைவரிடம் 'உம்முடைய மகளுக்கு மறுமணஞ் செய்துகொள்ளும் விருப்பமிருக்குமா' என்று கேட்டேன். அவர் நாகம்போல் சீறினார்; மனம் போனவாறு ஏசினார். அவர் காலம் முடிந்தது. ஒருநாள் அவர் புதல்வியார் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தார். சிறிது நேரம் அதையும் இதையும் பேசிப் பின்னே மெல்ல மெல்ல தமக்கும் தம் உறவினர் ஒருவர்க்கும் மனக் கலப்பு உற்றதை விரித்துக் கூறி, 'அப்பா இறந்துவிட்டார். இனி யான் உறவினரை வெளிப்படையாக மணஞ்செய்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர் விரும்பவில்லை' என்று தங்கருத்தை வெளியிட்டு,உறவினர் இருப்பிடத்தைக் குறித்துக் கொடுத்தனர். யான் ஆளைக் கண்டு பேசினேன். வெளிப்படையாக மணஞ் செய்ய அவர் விரும்பவே இல்லை. 'என்ன சமூகக் கொடுமை' என்று யான் திரும்பினேன்.

பள்ளிகொண்டையிலே ஒரு பெண்மணி. அவர் மிக இளம் பருவத்திலேயே கைம்மை எய்தினார். தந்தையார், மகள் விரும்பினால் மறுமணஞ் செய்விக்க உறுதி கொண்டார். குடியேற்றத்திலுள்ள ஓர் இளைஞர் அப் பெண் மணியை மணஞ் செய்ய மனங்கொண்டனர். ஆரிய சமாஜ அறிஞர் பண்டிதர் கன்னையாவும் யானுங் கலந்து திருமணம் நிகழ்த்தினோம். இளைஞர் வீரத்தை யான் பாராட்டி வாழ்த்துக் கூறினேன்.

கைம்மை மண வாயிலாகவும் சாதி மத வேற்றுமைகளைக் களைந்து சன்மார்க்கத்தை வளர்க்கலாம்.

கோயில்

கோயிலைப் பற்றிச் சில கூறலாமென்று நினைக்கிறேன். மகமதியப் பள்ளிவாசல்களும் கிறிஸ்துவக் கோயில்களும்

அதிக சீர்திருத்தங்களை விரும்புவதில்லை. ஹிந்து கோயில்களே பெரிதும் சீர்திருத்தங்களை வேண்டி நிற்கின்றன. மசூதியில் நவாப்பும் தோட்டியும் சமமாகவே பாவிக்கப்படுவர். அச்சமத்துவம் ஹிந்து கோயிலில் உண்டா? ஒரு சிறு உத்தியோகஸ்தன் கோயிலுள் தலைகாட்டியதும் அவன் கோயில் அதிகாரிகளால் தெய்வமாக வரவேற்கப்படுகிறான். கோயில்களில் சாதிக்குப்பைகளை வரிசை வரிசையாகக் காணலாம். மக்களுள் சிலரைக் கோயில் விலக்கியே இருக்கிறது. இக்குறைபாடுகளை எப்படிச் சீர்திருத்தஞ் செய்வதென்று யான் எண்ணுவேன்? வேறு என்ன செய்தல் கூடும்? பேசுதல் கூடும்; எழுதுதல் கூடும். 'பழைய வழக்கம்' என்னும் போர்வையால் மூடப் பழக்க வொழுக்கங்கள் காக்கப்படுகின்றன.

கோயில் வழிபாடுகள் இயந்திர இயக்கமாயின. செக்கு மாடுகளாவது கண் திறந்து வழியைக் கண்டு செல்லும். கோயில் இயந்திரங்கட்குக் கண்ணே கிடையாது. அவரவர் விரும்புமாறு ஆடியும் பாடியும் தொழுதும் வரலாம். கட்டுப்பாடுகள் எற்றுக்கு? கட்டணம் என்னும் பேய், கோயிலை விட்டு அகல்வதே இல்லை. நுழைவுக்கு இவ்வளவு - அபிஷேகத்துக்கு இவ்வளவு - ஆராதனைக்கு இவ்வளவு - உற்சவத்துக்கு இவ்வளவு - என்று கட்டணத் திட்டங் கோலப்பட்டிருக்கிறது. இக்கட்டுகள் கடவுளுக்கு உகந்தனவாகுமா? கோயில், சுங்கச் சாவடியா? கள்ளர் குகையா? என்று நினைப்பேன். நினைப்புச் சில சமயம் பேச்சாகும். வேறு என்ன ஆகும்?

யான் தலைமை வகிக்கும் மகா நாடுகளிலும் மற்ற மகா நாடுகளிலும் கோயில் சீர்திருத்தங்களைக் குறித்து விளக்குவேன்; தீர்மானங்கள் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவேன். என் தலைமையுரைகளிலும் மற்ற நூல்களிலும் கோயில் சீர்திருத்தங்கள் மலியும். இவ்வாறு ஒருவிதக் கிளர்ச்சியை எழுப்பி வந்தேன்.

திருப்பூரிலே வாசுதேவ ஐயர் தலைமையில் (1922) தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் கூடியபோது, நாடார் முதலியோர் கோயில் நுழைவைப்பற்றி இராமசாமி நாயக்கரால் ஒரு தீர்மானங் கொண்டுவரப்பட்டது. அவர் பெரும் புயலைக் கிளப்பினார். அத்தீர்மானம் என்னால் ஆதரிக்கப் பட்டது. அதை எதிர்த்தவர் மதுரை வைத்தியநாத ஐயரும் கிருஷ்ண ஐயங்காருமாவர். பின்னே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மதுரையில் தீண்டாமையைப் போக்க முயன்றவர் வைத்திய நாத ஐயர் என்று கேட்டு மகிழ்வெய்தினேன். சீர்திருத்த முன்னணிக்குத் தூற்றலும், பின்னணிக்குப் போற்றலும் நிகழ்தல் இயல்பு போலும்!

நண்பர் இராமசாமி நாயக்கரும், ஆதிநாராயண செட்டியாரும், யானும் திருச்செந்தூர் கோயிலுட் புகுந்து வழிபாடு நிகழ்த்தி வந்தோம். முடிவில் ஒருவர் ஒரு குறிப்பேடு கொணர்ந்தார். அதைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தேன். ஸர். கே. வி. ரெட்டி, ஸர். தியாகராய செட்டியார் முதலியோர் பெயர்கள் ஓரிடத்தில் காணப்பட்டன. அப்பெயர்களைக் காட்டி, 'இவர்கள் வேட்டியை இடுப்பில் கட்டிக் கோயிலுள் புகுந்தார்களா? அல்லது சட்டையுடன் புகுந்தார்களா?' என்று கேட்டேன். அங்கிருந்த ஒருவர் 'சட்டையுடன்' என்றனர். 'மற்றவர்க்கு மட்டும் வேட்டியை இடுப்பில் கட்டிச்செல்ல வேண்டும் என்னுங் கட்டுப்பாடிருத்தல் என்னை?' என்று வினவினேன். அவ்வேளையில் வேறு ஒருவர் ஆதிநாராயண செட்டியாரைப் பார்த்து, 'நீங்கள் என்ன செட்டியார்?' என்று உதடு துடிக்கக் கடாவினர். பக்கத்திருந்த சாஸ்திரியார் ஒருவர் 'இவர் ஆரிய வைசியச் செட்டியார்' என்றார். கோயில் எவ்வளவு சீர்திருத்தத்தை விரும்புகிறது!

திருநெல்வேலிக் கோயிலுக்கு மயிலை பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரும் யானும் ஒருமுறை சென்றோம். இடுப்பில் துணியை வரிந்து கட்டுங் கட்டுப்பாட்டைப் பார்த்தேன். யான் வாயிற்படியண்டையே நின்றுவிட்டேன். மயிலை

நண்பர் மட்டும் கோயிலுட் புகுந்தார். இடுப்பில் துணியைச்சுற்றிச் செல்வதைப்பற்றிய கவலை எனக்கில்லை. அதற்கெனக் கட்டுப்பாடு எற்றுக்கு என்பதே எனது கேள்வி.

மடங்கள்

சமயம் வளர்க்க வந்த மடங்களில் சாதிக்கட்டுகளே வளர்கின்றன. யான் மடங்களைச் சீர்திருத்தும் நோக்குடன், 'தேசபக்த'னிலும், 'நவசக்தி'யிலும் பல கட்டுரைகள் வரைந்தேன். ஒரு பெரிய மடத்தில் சைவ நூல்கள் போதிக்கப்படுவதைப் பற்றிய ஓர் அறிக்கை மயிலத்தில் சைவ சித்தாந்த சமாஜம் கூடியிருந்தபோது என் பார்வைக்கு வந்தது. அதில் தொண்டை மண்டல வேளாளர், திருநெல்வேலிப் பிள்ளைமார், தஞ்சாவூர் சைவ வேளாளர், வேளாண்செட்டியார் ஆகியஇவர்களின் பிள்ளைகளேசேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்னுங் குறிப்பைக்கண்டேன். கூட்டத்தில் அவ்வறிக்கையை மிக உரமாக மறுத்தேன்.

ஸம்ஸ்காரம்

வைணவத்தில் கட்டுப்பாடுகள் அதிகம்; ஆனால் நூல்களில் சீர்திருத்தம் அதிகம். அக்கட்டுப்பாடுகளை உடைக்க முயன்றவருள் சிறந்த ஒருவரை யான் அறிவேன். அவர் அழகிய மணவாள ஏகாங்கி சுவாமிகள் என்பவர். இன்னாரே ஸம்ஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும் என்னும் நியதி வைணவத்தில் இல்லை என்று அவர் அறுதியிட்டுக் கூறுவர். ஸம்ஸ்காரஞ்செய்யும் உரிமையையும் அவர் ஏற்றனர். அது காரணமாக அவர் திருவல்லிக்கேணியில் சாதிவெறியரால் தாக்கப்பட்டது எனக்குத் தெரியும். இவ்வேகாங்கி சுவாமிகளின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிய மற்றுமோர் ஏகாங்கி சுவாமிகள் திருக்கோவலூரில் தாம் சாதிவெறியரால் பட்ட பாட்டை எனக்கு உணர்த்தினர். வைணவச் சீர்திருத்தக்காரர்க்குள்ள தொல்லையை என்னென்று சொல்வேன்!

பலி

ஹிந்து கோயில்களில் பலியிடுங் கொடுமை நீண்டகாலமாக நிகழ்ந்து வருகிறது. அக்கொடுமையைத் தடுத்தொழிக்கப் பல பெரியோர் முயன்றனர். அவர்தம் அடிச்சுவட்டைப் பற்றி அவரது அருட்பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்றும் வாய்ப்பு எனக்குங் கிடைத்தது.

சென்னைத் தங்கசாலைத் தெருவிலே 'ஜீவரட்சா சபை' என்றோர் அற அமைப்பு இருக்கிறது. அச்சபை (1926) ஒரு ஜைந அறவோர் முயற்சியால் காணப்பட்டது. அச்சபையின் தொடர்பு கொண்டு சிற்சில வேளைகளில் யானும் சிறுபணி ஆற்றுவதுண்டு. ஜீவரட்சா சபையால் விளைந்து வரும் நலன்கள் பல. ஜீவகாருண்யத்தைச் செயலில் நிகழ்த்துவது 'ஜீவரட்சா சபை.'

கண்ணகியின் பெயரால் எவராலோ புனையப்பெற்ற ஒரு பொய்க் கதை. திருவொற்றியூரிலே தியாகேசப் பெருமான் திருக்கோயிலின் ஒரு மூலையிலே ஆண்டுக் கொருமுறை எத்தனையோ ஆடுகளையும் எருமைக் கன்றுகளையும் பலியாக்கியது. அக்கொடுமை ஏறக்குறைய இருநூறாண்டு ஆட்சி புரிந்தது. அதைத் தொலைக்க ஜீவரட்சா சபை முற்பட்டது. 1932-ம் ஆண்டில் முதல் முதல் சண்முகம் பிள்ளை தலைமையில் ஒரு பெருங்கூட்டம் திருவொற்றியூரில் கூட்டப்பட்டது. கோ. வடிவேல் செட்டியாரும் யானும் வேறு சிலரும் பேசினோம். ஜீவரட்சா சபை ஆண்டுதோறும் இடையிடின்றி உழைத்தது. 1940-ம் ஆண்டில் பயன் விளைந்தது. பலி ஒழிந்தது.

சென்னைக்கு அணித்தே பெரியபாளையம் என்றோர் ஊர் இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள அம்மன் கோயில் முன்னிலையில் ஆடித் திங்கள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கில் உயிர்கள் பலியாகும். ஜீவரட்சா சபையின் அறத்தொண்டு ஆங்கும் பரவியது. அச்சபைச் சார்பில் யானும் இரண்டொருமுறை போந்து பலி நிறுத்தப் பிரசாரத்தில் கலந்து கொண்டேன்.

வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலே வெட்டுவாணம் என்ெருரு சிற்றூர் இருக்கிறது. அங்கே பேர்பெற்ற கோயிலொன்றுள்ளது. அஃது எல்லம்மன் கோயில். கோயிலினுள்ளே எவரும் பலியிடுவதில்லை. பலி வேட்டை வெளியிலேயே.

அப்பலி நிறுத்தத்துக்கென்று மௌன சுவாமிகளால் ஒரு சன்மார்க்க சங்கம் காணப்பட்டது. அச்சங்கம் வடிவேல் முதலியார், சண்முகசுந்தர முதலியார், கிருஷ்ணசாமி முதலியார், துரைசாமி முதலியார், சாரங்கபாணி முதலியார் முதலியோரால் நன்முறையில் ஓம்பப்பட்டு வருகிறது.

சன்மார்க்க சங்கச் சார்பில் ஆண்டுதோறும் ஆடி நாலாம் வாரத்தில் பலி நிறுத்த மகாநாடு கூடும். 1927-ம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வோராண்டும் தலைமை எனக்கே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. முதல் இரண்டோராண்டு யான் இரத்த ஆறு கண்டேன். ஆறு படிப்படியே அருவியாகியது. இப்பொழுது இரத்தம் குட்டைக் குட்டையாய் நிற்கிறது. பலி குறைந்துவிட்டது. வெட்டுவாணம் எனது ஊராயிற்று; அவ்வூரவர் என் கேளிராயினர்.

கோலார் தங்கவயலில் ஜீவகாருண்ய சங்கமொன்று நடைபெற்று வந்தது. இரண்டு ஆண்டு விழாக்கள் (1925 - 28) என் தலைமையில் நிகழ்ந்தன.

கொலை வேள்வி

வேள்வி என்னும் பெயரால் உயிர்க்கொலை செய்யப்படுவதைத் தடுக்க ஜீவரட்சா சபை உறுதி கொண்டது. கொலை வேள்வியை அடிக்கடி யான் 'நவசக்தி' வாயிலாக மறுத்து வந்தேன். ஒருமுறை யான் நீண்ட ஆசிரியக் கட்டுரை வரைந்தேன். அதை ஜீவரட்சா சபை வெளியிட்டுப் பரப்பியது. வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலே கடலாடி என்ெருரு பதி இருக்கிறது. அங்கே கொலை வேள்வி நிகழப் போவதாக அறிக்கை வெளிவந்தது. அதை முன்னிட்டு

ஆரணியில் (1934) ஒரு பெருங் கண்டனக் கூட்டம் ஜீவ ரட்சா சபையால் கூட்டப்பட்டது. யான் தலைமைவகித்தேன். இராமசாமி நாயக்கர் பேசினார். எனது முன்னுரையும் பின்னுரையும், நாயக்கர் பேச்சும் சுற்றுப் பக்கங்களில் மீண்டும் கொலை வேள்வி நிகழவொண்ணாதவாறு தடை செய்தன.

ஓவியங்கள்

கோயில்களிலுள்ள ஓவியங்கள் என் உயிர் நூல்கள். நடராஜ ஓவியம், அரங்கநாத ஓவியம், முருகன் ஓவியம் முதலியன பேரிலக்கியங்களாகவே காணப்படுகின்றன. அவைகளை யான் இளமை தொட்டு நினைந்து நினைந்து பயின்று வருகிறேன். அவைகள் எனக்கு அவ்வப்போது புதுப்புது நுட்பங்களை உணர்த்திய வருகின்றன. அவைகளில் எவ்வளவு விழுமிய பொருள்கள் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றனவோ தெரியவில்லை. ஓவியத்தில் நெஞ்சம் ஒன்ற ஒன்றப் புலன்கள் ஒன்றுகின்றன; உள் அலை அடங்குகிறது. ஓவியம் உள்ளத்தில் நின்று தன் ஒளியைக் காலக்கால அகப்பகைகள் சாய்வதையும், கரணங்கள் ஒருமைப்படுவதையும் அநுபவத்தில் உணரலாம். உள்ளத்தில் காலும் அவ்வொளி உயிருக்கு நலஞ் செய்கிறது; ஊனுக்கு வளஞ்செய்கிறது; வாழ்க்கையைப் பண்படுத்துகிறது; ஒழுக்கத்தை ஓம்புகிறது. ஓவியம் ஒழுக்கத்தை ஓம்புவதுபோல வேறெதுவும் ஓம்புவதில்லையென்று யான் அறைகூவுகிறேன். அத்தகைய ஓவியங்கள்மீது சுண்ணாம்படித்தல், பிரசாத எச்சில்களைத் துடைத்தல், அவைகளின் கூறுகளை அணிகளால் மறைத்தல் முதலிய இழிவுகளைக் காணும்போதெல்லாம் என் நெஞ்சம் சிதையும். அவ்விழிவுகளைப் போக்குவதும் கோயில் சீர்திருத்தங்களுள் ஒன்று என்று யான் சொல்வது வழக்கம். ஓவியத்தைப்பற்றி யான் பேசவோ எழுதவோ நேரும்போதெல்லாம் இச்சீர்திருத்தத்தை வலியுறுத்திப் பேசுவேன்.

உணவு

உணவுச் சீர்திருத்தத்திலும் என் தொண்டு புகாமலில்லை. புலால் உண்ணல் உண்ணாமை என்றிரண்டு கட்சிகள் இருக்கின்றன. யான் புலால் உண்ணாத கட்சியில் சேர்ந்தவன். சைவ உணவுப் பிரசாரத்துக்கென்று ஒரு கழகம் (1927) சாமிநாத முதலியார் முயற்சியால் காணப்பட்டது. சமயம் நேரும்போதெல்லாம் அக்கழகச் சார்பில் சைவ உணவின் சிறப்பைப்பற்றிப் பேசுவேன். ஒருமுறை மயிலை நடுக்குப்பத்தில் (1928) ஒரு கூட்டங் கூடியது. எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் தலைமை பூண்டார். யான் புலால் உணவின் சிறுமையையும், சைவ உணவின் பெருமையையும் விஞ்ஞான முறையில் விளக்கினேன். முடிவில் தலைமை பூண்ட ஐயங்கார், 'சைவ உணவு பொருந்தியதென்பதில் ஐயமில்லை. புலால் உண்பவர் புலால் உண்ணாதவராயின், அவர் வீட்டில் நெய், பால், தயிர், மோர் நடமாடுதல் வேண்டும். இல்லையேல் நோய் உண்டாகும். சைவ உணவுக் கழகத்தார் ஒவ்வோர் வீட்டிலும் பசுமாடு பொலியுமாறு செய்து புலாலுண்ணாப் பிரசாரஞ் செய்வது சிறப்பு' என்று கூறினர். அதற்குச் 'சமதர்ம ஆட்சிமுறை தேவை' என்று யான் உரைத்தேன்.

உடை

உடைச் சீர்திருத்தம் என் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்ததை இங்கே சுருங்கச் சொல்கிறேன். என் தலையில் சரிகைக் கோடிட்ட வெள்ளிய பாகை திகழும்; உடலில் நீண்ட சட்டை தொங்கும்; கழுத்தில் பீதாம்பரமோ பட்டுக்குட்டையோ சரிகைத் துணியோ சுற்றிக் கிடக்கும்; இடுப்பில் ஆறுமுழ வேட்டி கீழ்ப்பாய்ச்சியாய்ப் பிணிந்திருக்கும். இக்கோலம் 1920-ம் ஆண்டிலே மாய்ந்தது. மாய்த்தது எது? கதர் இயக்கம். நான்கு முழத் துண்டுடனும், ஒரு சிறு சட்டையுடனும் யான் காலங் கழித்து வருகிறேன்.

மொழி

தமிழ் மொழியில் சீர்திருத்தம் என்னுங் கூக்குரலும் சிலவிடங்களில் எழுந்துள்ளது. அச்சீர் திருத்தக் கூட்டத்தில் யான் கலப்பதில்லை. தமிழ்மொழி தொன்மை வாய்ந்தது. அது பலவழியிலும் பண்பட்டது. பண்படாத பிறநாட்டு மொழிகளிற் புலமை பெற்றுத் தமிழில் புலமை பெறுதார் மொழிச் சீர்திருத்தத்தில் இறங்குவது தவறு. அது மொழிக் கொலையாக முடியும். தமிழைத் தமிழாகவே பார்த்தால், அது சீர்திருத்தத்தை விரும்பாதென்பது புலப்படும். யான் தமிழில் பிறமொழிகள் கலத்தல் கூடாதென்னுங் கொள்கை யுடையவனல்லன். தமிழில் பிற மொழிகள் ஓரளவில் கலக்க லாம். ஆனால் அம்மொழிகளின் ஆக்கத்துக்குத் தமிழொலி இரையாகாதவாறு காக்க வேண்டுவது அறிஞர் கடமை. பிற மொழிகளின் ஓசை நாளடைவில் வழக்கில் தமிழோசை யாகும். இவ்வாறாக்குவது இயற்கை அன்னையின் வேலை. இயற்கையின் போக்கை உணர்ந்தே பண்டைத் தமிழர் இலக்கியங்கட்கு இலக்கணம் கண்டனரென்று தெரிகிறது. அவ்வக்கால இலக்கியத்தின் வழியே இலக்கணம் புரண்டு கொண்டே போகும்.

யான் தமிழ்க் கழகங்களில் ஒருவிதமாகவும், அரசியல் கூட்டங்களில் வேறுவிதமாகவும், தொழிலாளர் சங்கங் களில் இன்னொரு விதமாகவும் பேசுகிறேன். இம்முறை பற்றியே நூல்களையும் எழுதுகிறேன். காரணம், காலம் இடம் முதலியவற்றின் போக்கேயாகும். அப்போக்குக் கேற்றவாறு தொண்டு செய்து, நிலைமையைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்பது எனது கொள்கை.

தமிழ் ஓவியம்போன்ற ஒரு மொழி; செம்மொழி. ஓவியத்தில் படியும் மாசுகளைத் துடைக்கப் புகுவதே அறி வுடைமை. ஓவிய முதலையே தொலைக்க முயல்வது அறி வுடைமையாகாது.

பெரியோர்

நமது நாட்டில் பெரியோர் அவ்வப்போது தோன்றியே வருகிறார். ஆனால் நாடுமட்டும் போதிய அளவு இன்னுஞ் சீர் திருந்தவில்லை. நாட்டிலே அடிப்படையான குறைபாடொன்றிருக்கிறது. அஃதென்னை? அது பெரியோர் அறிவுறுத்தல்களை விடுத்து அவர் உருவங்கட்குமட்டும் வழிபாடுசெய்வது. பெரியோர் உருவ வழிபாட்டைப் பார்க்கினும் அவர்தம் அறிவுறுத்தலே வாழ்க்கையைச் சீர் செய்யவல்லதென்பதை மக்கள் உணர்ந்து நடத்தல் வேண்டும். பெரியோர் உடலங்கள் மறைந்து போவதில்லை. அவரவர் தத்தம் போதனையாய் உடல் தாங்குகின்றனர். திருவள்ளுவர் திருக்குறளாய்த் திகழ்கிறார்; நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியாய் விளங்குகிறார்; மாணிக்கவாசகர் திருவாசகமாய்ப் பொலிகிறார்; மற்றவரும் அவரவர் பனுவலாக ஒளிர்கிறார். ஆதலின் பெரியோரின் போதனை வழி நின்றொழுகுவது அவரை வழிபடுவதாகும். அவ்வழிபாடு வாழ்க்கையைச் சீர் செய்வதாகும். வாழ்க்கைச் சீர்திருத்தம், சமூகச் சீர் திருத்தமாய், நாட்டுச் சீர்திருத்தமாகும். பெரியோர் அருளியவழி, நாடு நின்றிருந்தால் நாட்டில் வகுப்பு வாதம் எழாது; ஆரியர் திராவிடர் வேற்றுமை தோன்றாது; ஹிந்து முஸ்லிம் பேதம் பிறவாது. பெரியோர் போதனைவழி நிற்க மக்கள் உறுதிகொள்ளுதல் நலம்.

வேற்றுமை களைதல்

சாதி முதலிய வேற்றுமைகளை எப்படித் தொலைப்பது? இதற்குப் பல கூறலாம். அவை இங்கே வேண்டுவதில்லை. முதலாவது மக்கள் உள்ளத்தில் சாதி முதலிய நினைவுகள் தோன்றாத முறையில் தலைவர்கள் நடத்தல் வேண்டும். சீர் திருத்தம் பேசிக்கொண்டே சாதி மகா நாடுகள் கூடுவதாலும், சாதிச் சங்கங்கள் அமைப்பதாலும், சாதிப் பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதாலும் என்ன பயன் விளையும்? சாதி

மகாநாடுகளும், சங்கங்களும், பத்திரிகைகளும் சாதி பிரிவினைப் பையே நிலைபெறுத்திக் கொண்டிருக்கும்; அப்பிரிவினைப்புப் பிரிவையும் பிணக்கையும் பூசலையும் சமயம் நேரும்போது விளைக்கும். ஆதலின் சாதி முதலிய வேற்றுமைகளை ஒழிக்கவல்ல பொது மகாநாடுகள், சங்கங்கள், பத்திரிகைகள் முதலியன பெருகுதல் வேண்டும். இம்முறையில் சீர்திருத்தக்காரர் தொண்டுசெய்தால், அஃது ஒருமைப் பாட்டுக்குப் படிகள் அமைப்பதாகுமென்பது என் கருத்து.

ஜீவகாருண்யம்

இந்நாளில் ஜீவகாருண்யப் பேச்சுக்கள் அதிகம்; எழுத்துக்கள் அதிகம்; சங்கங்கள் அதிகம். அப்பேச்சுக்களுந் தேவை; எழுத்துக்களுந் தேவை; சங்கங்களுந் தேவை. அவைகளின் நடைமுறை மாறுதல் வேண்டும். ஏழைகளின் தொகையைப் பெருக்கி அவர்கட்குச் சோறு கூறை வழங்குவது ஜீவகாருண்யம் என்று கருதப் படுகிறது. அது தவறு. ஏழைகள் தொகையைப் பெருக்குவதைவிட ஏழ்மையைப் போக்க முயல்வதே அறம். ஆகவே ஜீவகாருண்யப் பேச்சுக்களும், எழுத்துக்களும், சங்கங்களும் ஏழ்மையைப் போக்குந் துறையில் இறங்கினால் நற்பயன் விளையும். ஏழ்மையைப் போக்க வல்லது பொருட் பொதுமை

பண்டைக்காலத்தில் அரசர்களும், செல்வர்களும் தங்களுக்கென்று வாழ்ந்தார்களில்லை. அவர்கள் பிறர்க்கென்று வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் அகக்கண்ணுக்கு 'எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடுஞ் சிவம்' விளங்கியது. அவ்விளக்கம் அவர்கட்குப் பொது நோக்கைப் பொலிவித்தது. இக்காலத்தில் இறையின் பொதுமை மன்பதையில் விளங்கவில்லை. அதனால் பொது நோக்கும் பொன்றியது. பொது நோக்கற்ற இடத்தில் மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும்

நிலைமை ஏற்படுதல் இயற்கை. அந்நிலைமை இக்காலத்துக்குரிய பொருட் பொதுமையைத் தானே வலியுறுத்துகிறது. பொருட் பொதுமை ஏழ்மையை ஒழித்தே தீரும். இதுபற்றியே என் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பொருட் பொதுமையை வலியுறுத்தி வருகிறேன். ஏழ்மையைப் போக்குந் துறையில் ஜீவகாருண்யப் பேச்சுக்களும் எழுத்துக்களும் சங்கங்களும் திரும்புதல் அறம் என்று சொல்கிறேன். பொருட் பொதுமை பழைய நிலையை உயிர்ப்பிக்குமென்பது எனது நம்பிக்கை. இச்சீர்திருத்தத்துக்கென்று எனது வாழ்க்கை அர்ப்பணமாகி வருகிறது. இன்னும் ஆக ஆண்டவன் அருள் தேவை.

சிலர்

பலதிறச் சீர்திருத்த நேயர்கள் என்னுள்ளத்தில் தோன்றுகிறார்கள். அவர்கள் தொண்டுகள் என் முன்னே நுண்மையாய் உலவுகின்றன. சிலர் தொண்டுகளை இங்கே குறிக்கிறேன்.

அலர்மேல்மங்கைத்தாயார் அம்மாள்

சென்னையில் முன்னாளில் பலவகைத் தொண்டருள் பிரம சமாஜத் தொண்டரும் அங்கும் இங்கும் நடமாடுவர். அவருள் ஒருவர் உடுமலை நரசிம்மலு நாயுடு. நாயுடு சீர்திருத்த நோக்குடையவர். அவர்க்கு வாழ்க்கைத் துணைவராய் அமைந்தவர் அலர்மேல்மங்கைத்தாயார் அம்மையார். அம்மையாரை யான் முதல் முதல் சென்னைக் காங்கிரஸ் (1909) பந்தரிலே கூடிய சீர்திருத்த மகாநாட்டு மேடையிலே கண்டேன். அந்நாளில் இந்தியப் பெண்மணிகளை மேடைகளிற் காண்டலே அருமை. அவர்கள் பேசுதலைக் காண்டல் அருமையினும் அருமை; அவ்வருங் காலத்தில் சீர்திருத்தப் பிரசாரஞ் செய்தவர் அலர்மேல்மங்கைத் தாயார். இதற்கு எத்தகை அஞ்சாநெஞ்சம் வேண்டும்?

இளமையில் என் உள்ளத்தில் சீர்திருத்த விதை விதைத்தவருள் அம்மையாரும் ஒருவர்.

பின்னாளில் தாயார் அம்மையாரை நேரிற் காணும் பேறு பெற்றேன். அவர் எனக்கொரு தமக்கையரானார். அம்மையார் அரசியற்றுறைக்கும் எனது அரசியற்றுறைக்கும் பெரும் வேற்றுமையுண்டு. அவ்வேற்றுமை எங்கள் சகோதர நேயத்துக்குக் கேடு சூழ்வதில்லை. கருத்து வேற்றுமைக்கு மதிப்பளிக்கும் பெருந்தகைமை அம்மையார்க்கு உண்டு. காரணம் அவரது கல்விப் பயனேயாகும்.

சென்னைச் சட்டசபை, நகரசபை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் முதலிய பலதிற அமைப்புக்கள் அம்மையாரை உறுப்பினராய்ப் பெற்றிருந்தன. அவை யாவும் அம்மையாரின் தொண்டுக்குப் பயன் பட்டமையும், பிறவற்றிற்குப் பயன்படாமையும் எனக்குத் தெரியும். அக்காலத்தில் திக்கற்ற மாணாக்கர் பலர் என்னைச் சூழ்ந்தவண்ணமிருப்பர். சிலரை யான் அம்மையாரிடம் அனுப்புவேன். அம்மையார் தம்மாலியன்ற துணை புரிவர்.

இந்நாளில் தென்னாட்டில் வீறி நிற்குஞ் சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பலவற்றிற்குத் தாயகம் அலர்மேல்மங்கைத் தாயாரின் அந்நாளைய தொண்டு. அம்மையார் வாழ்க்கை சீர்திருத்த உலகுக்கோர் இலக்கியம் என்று கூறுதல் பொருந்தும்.

சுப்பராயன்

ஒருநாள் 'தேசபக்தன்' நிலையத்தில் சாயங்காலத்தில் இராஜகோபாலாச்சாரியாரும் யானும் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அச்சமயம் ஐரோப்பிய உடையில் ஒருவர் அந்நிலையத்துள் நுழைந்தனர். அவரை ஆச்சாரியார், 'இவர் டாக்டர் சுப்பராயன்' என்று எனக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார். அவர் 'தேசபக்தன்' நேயரானார்.

டாக்டர் சுப்பராயன் கவுண்ட வேளாளரென்றும், அவர் இராதாபாய் என்னும் பிராமணப் பெண்மணியை மணஞ் செய்தனரென்றும் தெரிந்துகொண்டேன். அவரை என் மனம் வாழ்த்தியது. கலப்பு மணஞ் செய்வோர் எவ ராயினும் அவர் ஒரு பெருந் தேசசேவை செய்தவரென்பது என் கருத்து. அதனால் டாக்டர் சுப்பராயன் என் அன்புக்கு உரியவரானார்.

1919-ம் ஆண்டு திரிச்சியில் கூடிய சீர்திருத்த மகாநாட்டிலே டாக்டர் சுப்பராயனது சீரிய பேச்சைக் கேட்டேன். அப்பேச்சில் அறிவு துதைந்து விளங்கினமை எனக்கு மகிழ்ச்சியூட்டிற்று.

1920-ம் ஆண்டில் சேலம் ஜில்லா மகாநாடு திருச்செங்கோட்டில் டாக்டர் ராஜன் தலைமையில் கூடியது. மகாநாட்டுக்கு யானுஞ் சென்றிருந்தேன். அச்சமயத்தில் அவ்வூரிலே ஒரு பள்ளியின் ஆண்டுவிழா டாக்டர் சுப்பராயன் தலைமையில் கொண்டாடப்பட்டது. விஞ்ஞானத்தைப்பற்றி யான் பேசினேன். டாக்டர் சுப்பராயன் முடிவுரையில் மேல்நாட்டு நாகரிகத்திலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்டிக் கீழ் நாட்டு நாகரிகத்தைச் சிறப்பித்தார். 'ஐரோப்பா சென்று திரும்பியவர் இப்படிப் பேசினாரே' என்று யான் வியப் படைந்தேன்.

டாக்டர் சுப்பராயன் முதன் மந்திரியாய் அமர்ந்திருந்த போது யான் இரண்டொரு முறை அவரைக் காண்டல் நேர்ந்தது. அவரிடத்தில் யான் என்ன கண்டேன்? பதவிச் செருக்கின்மை கண்டேன்.

டாக்டர் சுப்பராயன் என் நூல்களைப் படிப்பதுண்டு. திருக்குறள் முதல் நூறு பாக்களுக்கு யான் கண்ட விரிவுரையில் அவர் மனம் ஈடுபட்டது. என்னை அவர் காணும் போதெல்லாம் மற்றக் குறட்பாக்களுக்கும் விரிவுரை வரையுமாறு வலியுறுத்துவர்.

தருமாம்பாள்

தருமாம்பாள் : நல்ல பெயர்; பெயருக்கேற்ற இயல்பு; இயல்புக்கேற்ற பெயர்.

டாக்டர் தருமாம்பாள் சித்த மருத்துவர். மருத்துவத் தொழில் அம்மையாரைச் சிறந்த சமூகத் தொண்டராதற்குரிய வாய்ப்பை அளித்ததென்று யான் கருதுகிறேன். அம்மையார் மருத்துவத்தை யான் சுமார் பதினைந்தாண்டுகளாகப் பார்த்து வருகிறேன். அவ்வநுபவம், தருமாம்பாள் மக்களின் உடல் நோய் தீர்க்கும் மருத்துவராக மட்டும் மருவவில்லை என்றும், சமூக நோய் தீர்க்கும் மருத்துவராகவும் மருவுகிறார் என்றும் எண்ணச் செய்தது.

தருமாம்பாள் நிலயத்துக்கு உடல் நோயர்மட்டும் போதருகிறாரில்லை; மற்ற நோயரும் போதருகிறார். ஏழை மாணாக்கர், திக்கற்றவர், ஒதுக்கப்பட்டவர், வேலையில்லாதார் முதலியோர் போதருகின்றனர். அவரவர் வேண்டுதலைத் தெரிந்து அவரவர்க்குத் தக்க நலம்புரியச் சகோதரியார் அங்கும் இங்கும் அலைவதை என் கண்கள் ஒரு முறையா கண்டன ? பலமுறை கண்டன. அவர் தொண்டைக் காண்டொறும் காண்டொறும், 'நோயாளிக்கே வைத்தியன் வேண்டும்' என்னுங் கிறிஸ்து பெருமான் பொன்மொழி என் நினைவிலுறும். சகோதரியார் தொண்டுக்கென்றே பிறந்து வளர்ந்து வாழ்கிறார் என்று சொல்வது மிகையாகாது.

சாதி மத வேற்றுமை என்னும் நோய் தீர்க்கும் மருந்து கலப்பு மணம் என்னும் முடிவுக்கு வந்தவருள் யானும் ஒருவன். மருத்துவர் தருமாம்பாள் முயற்சியால் கலப்பு மணங்கள் நிகழ்ந்து வருதலைச் சென்னை அறியும். சில மணங்கள் என் தலைமையிலும் நடைபெற்றன. கலப்பு மணத் தொண்டர் எவராயினும் அவர் எனது சன்மார்க்க இயக்கத் தொண்டரினத்தில் சேர்ந்தவர் என்று யான் கணித்துக் கொள்வது வழக்கம். தருமாம்பாள் பெயரையும் சன்மார்க்கப் பேரேட்டில் யான் பதித்திருக்கிறேன்.

தருமாம்பாளுக்குத் தாய்மொழிப் பற்று அதிகம். அதனால் அம்மையார் ஹிந்திக் கிளர்ச்சியை முன்னிட்டுச் சிறைக்கோட்டமும் நண்ணினர். அவரது சிறை வாசம் சென்னைப் பெண்ணுலகுக்கு ஒருவிதப் புத்துயிரளித்தது. அக்காலத்தில் யான் ஹிந்தியை இஷ்ட பாடமாக்கி எதிர்ப்பைத் தணிக்குமாறு இராஜகோபாலாச்சாரியாரை 'நவசக்தி' வாயிலாக வலியுறுத்திவரும் அளவில் நின்றேன். என்னையும் எதிர்ப்பில் சேருமாறு சிலர் நெருக்குவர். தருமாம்பாள் என்னை வற்புறுத்தியதே இல்லை.

அச்சமயத்தில் மைசூர் தசரா காட்சி காணத் தருமாம்பாளும் வேறு சிலரும் புறப்பட்டனர். புகைவண்டி நிலயத்தில் அவரைக் கண்டேன். அம்மையார் பக்கத்திருந்த ஒருவர் என்னைப் பார்த்ததும் வெகுண்டனர்; சீறினர். அவர் வாய் விரிட்டது. தருமாம்பாள் அமைதி காத்தனர்.

மற்றொருசமயம் ஹிந்தி எதிர்ப்பு ஊர்வலம் வெளிவந்து இராயபுரம் பிரைட்டன் டாக்கிஸுக்குள் நுழைந்தது. அப்பொழுது பிரைட்டனில் ஒரு கழகச் சார்பில் டாக்டர் நடேச முதலியார் உருவப்படத் திறப்புவிழா என்னால் நடத்தப்பட்டது. அங்கே ஹிந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டம் என்னை வளைத்துக் கொண்டது; சில கேள்விகளைக் கேட்டது. யான் செவ்வன் இறை இறுத்தேன். அவ்வேளையிலும் தமிழ்க்கொடி தாங்கி நின்ற தருமாம்பாள் வாய் திறந்தாரில்லை.

தருமாம்பாளின் சக்திகளெல்லாம் திரண்டு சன்மார்க்க இயக்கத்துக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்பது எனது வேணவா. ஆண்டவன் திருவுள்ளம் எப்படியோ?

சிவ. முத்துக்குமாரசாமி முதலியார்

சென்னையில் பால சைவசபை என்றொன்று சிலகாலம் நல்ல தொண்டு செய்தது. அச்சபை சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் கிளையாய் விளங்கியது. அதன்

வாயிலாகத் தமிழிலும் சைவத்திலும் பண்பட்டவர் மயிலை சிவ. முத்துக்குமாரசாமி முதலியார். அவர் இளமையிலேயே மனச்சான்று வழி நடப்பவர் என்பதை அவர்தம் நடக்கையால் யான் உணரலானேன். அத்தகைய ஒருவரது பின் வாழ்க்கையில் உரிமை மணங் கமழ்தல் இயல்பு. இந்நாளில் முத்துக்குமாரசாமி முதலியார் வாழ்க்கை உரிமை யுணர்வில் வளர்ந்து வருதல் கண்கூடு.

முத்துக்குமாரரின் பேச்சையுங் கேட்டிருக்கிறேன்; எழுத்தையும் பார்த்திருக்கிறேன். அவைகளில் உண்மையும் எளிமையும் தெளிவும் பொலிதல் கண்டு யான் மகிழ்வதுண்டு.

சாதிமதம் முதலிய வேற்றுமைகளைத் தொலைக்கவல்லது கலப்புமணம் என்பது எனது கொள்கை. இக்கொள்கையை யான் பேச்சாலும், எழுத்தாலும், ஒல்லும் வகை செயலாலும் பரப்பி வருதல் நாட்டவர்க்குத் தெரியும். எனது கொள்கைக்குத் துணைபோகும் முறையில் அன்பர் முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரின் தொண்டும் நிகழ்ந்து வருதலை ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்கிறேன். சீர்திருத்த மணத்தில் அவருக்கும் எனக்கும் ஒருமைப்பாடுண்டு.

சிவ. முத்துக்குமாரசாமியின் பணி விளம்பரமற்றது; அமைதியில் நிகழ்வது. தென்னாட்டில் தோன்றிய ஹிந்தி எதிர்ப்பியக்கத்துக்குச் சென்னையில் மூளையாயிருந்து பெரும்பணியாற்றியவர் முத்துக்குமாரர் என்பது சிலர்க்கே தெரியும். அச்சிலருள் யானும் ஒருவன். விளம்பரமற்ற தொண்டரை என் மனம் போற்றுவது இயற்கை.

முத்துக்குமாரருடன் பிறந்தவர் ஒருவரிருக்கிறார். அவர் பெயர் மலர்முகத்தம்மாள் என்பது. தம்பியார் தொண்டுக்குத் தமக்கையார் துணையும் அரண் செய்து வருகிறது. ஹிந்தி இயக்கத்தில் சிறை சென்றவருள் அம்மையாரும் ஒருவர்.

ஆதித்த நாடார்

மனிதர் யார்? இக்கேள்விக்கு எழுந்த விடைகள் பற்பல. அவைகளுள் ஒன்று உள்ளும் புறமும் ஒத்த நடக்கையர் மனிதர் என்பது. உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவோர் மனிதராதல் அரிது. இதுபற்றியே 'உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார் உறவு கலவாமை வேண்டும்' என்றார் இராமலிங்க சுவாமிகளும். உள்ளும் புறமும் ஒத்த ஒருவர் நட்பை யான் பெற்றேன். அவர் வித்துவான் குமரகுருபர ஆதித்த நாடார்.

ஒருவர் உள் நிலையை அறிவிக்கக் கருவியாயிருப்பது அவரது முகமே. முகத்தைக் கொண்டு அகத்தை அளப்ப தற்கென்று அகத்திணைக்கலையும் மெய்ப்பாட்டுக்கலையும் தோன்றியுள்ளன.

ஆதித்த நாடாரின் தமிழ்ப்புலமை வெறும் மொழி ஆக்கத்துக்கு மட்டும் பயன்பட்டு வருவதில்லை; நாட்டின் பிரிவுக்கும் பிணக்குக்கும் துணைபுரிவதில்லை. அவரது கல்வி சீர்திருத்தத்துக்கும் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் பயன்பட்டும் துணைபுரிந்தும் வருகிறது. ஆதித்தர் அடக்கம் தமிழ்ப்புலவர் உலகுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு என்று யான் நினைப்பதுண்டு.

குமரகுருபரர் என்னிடத்தில் பேச வருவர். அவரை விரைவில் அனுப்ப என் மனம் எழுவதில்லை. நாட்டு நலனுக்குரிய சீர்திருத்தப் பேச்சே அவரால் பெரிதும் பேசப்படும்.

ஆதித்தருக்கு என் எழுத்தில் வேட்கையுண்டு. அவ் வேட்கை அவர்தம் உரை நூலொன்றில் வெளியாகியுள்ளது.

நாடார், ஓமியோபதி மருத்துவர். அவர்தம் மருத்துவம் ஏழை மக்கட்கு நலஞ் செய்கிறது. இவ்வேழைக்கும் ஒவ் வொருபோது அது பயன்படுகிறது.

வித்துவான் குமரகுருபரர் திருக்குறள் அறத்துப் பாலுக்கு ஓர் உரை கண்டனர். அஃது எனது சிறப்புப்

பாயிரத்தை அணிந்துள்ளது. அவ்வுரையும் சீர்திருத்த நோக்குடையது.

ஞானசம்பந்தர்

சரவண முதலியார் ஒரு சைவத் தமிழ்க்கடல். அக் கடலினின்றும் பிறந்த கற்பகம் ஞானசம்பந்தம். ஞானசம்பந்தர் கலைஞர்; பலதிறப் பொருள்பற்றியும் பேசுவர்; எழுதுவர். அதனால் அவரைக் கற்பகம் என்கிறேன்.

திரிச்சியிலே கூட்டம்; ஓய்ந்த நேரத்தில் மாணக்கர் சுட்டம். ஞானசம்பந்தர் பேச்சு; பிள்ளைமைப் பேச்சு; தமிழ்ப்பேச்சு. எனது இளைப்பு, களைப்பு எல்லாம் விலகும். அப்பேச்சுக்களிடைச் சீர்திருத்தம் நுழையும். அஃது எனக்கு மகிழ்ச்சி யூட்டும். 'உற்ற வயதில் இவர் ஒரு பெருஞ் சீர்திருத்தக்காரராய் நாட்டுக்கு நலஞ் செய்வர்' என்று யான் எண்ணியதுண்டு.

ஞானசம்பந்தர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்றபோதும் அவர் என்னைக் காண்பர். என்ன பேசுவர்? ருஷ்யாவைப்பற்றியும் லெனினைப்பற்றியும் பேசுவர்; ஸ்டாலின் டிராட்ஸ்கி கருத்து வேற்றுமைகளை விளக்குமாறு கேட்பர். 'ஞானசம்பந்தர் மாணக்கராயுள்ள போதே அவர் சிந்தையில் சோவியத் ருஷ்யா குடிகொண்டது. இது நாட்டுக்கு நல்லதே' என்று என்மனங் குளிரும்.

ஞானசம்பந்தர் இயற்கையில் விஞ்ஞானி. அவர் எம். ஏ. வில் 'விஞ்ஞானம்' எடுப்பரென்று யான் எதிர்பார்த்தேன்; அவர்தம் தந்தையார் விரும்பியவாறு 'தமிழ்' எடுத்தார் என்று கேள்வியுற்றேன்; சிறிது வருந்தினேன். தமிழ்மீது எனக்கு எவ்விதக் காழ்ப்புமில்லை. ஞானசம்பந்தர் தமிழில் பட்டம் பெறவேண்டுவதில்லை என்பதும், அவர் ஆரம்பாரத்திலேயே புலவராயினர் என்பதும் என் உள்ளக்கிடக்கை.

1934-ம் ஆண்டிலே திருவதிகையில் என் தலைமையில் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ ஆண்டுவிழா நடைபெற்றது. இளைஞர் கூட்டம் மிடைந்தது. அக்கூட்டம் ஞானியார் சுவாமிகள் உள்ளத்தில் கிளர்ச்சி யூட்டியது. ஒரு பகல் சுவாமிகள் மாணுக்கரைத் தம்மிடத்துக்கு வரவழைத்தார். அவ்வேளை ஞானசம்பந்தர் நெற்றியில் திருநீறு திகழவில்லை. சுவாமிகள் ஞானசம்பந்தரை நோக்கி, 'உமது நெற்றியில் ஏன் திருநீறில்லை?' என்று கேட்டனராம். அதற்குச் 'சைவம் திருநீற்றில்தான் இருக்கிறதா?' என்று ஞானசம்பந்தர் பதில் கூறினராம். இதை ஞானியார் சுவாமிகள் என்னிடம் வெளியிட்டபோது, 'சீர் திருத்தம் என்னும் பெயரால் மாணுக்கர் உலகம் கெடுகிறது. அவ்வுலகில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள நீங்கள் இதைக் கவனித்தல் வேண்டும்' என்ருர்கள். என் உள்ளத்தில் அப்பொழுது சாக்கிய நாயனுர் நின்ருர்; 'எந்நிலையில் நின்ருலும் எவ்வேடங் கொண்டாலும்-மன்னியசீர் சங்கரன் தாள் மறவாமை பொருளன்றே' என்னுஞ் சேக்கிழார் மொழியுந் தொடர்ந்து நின்றது. சுவாமிகளிடத்தில் யான் ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. அவர்கள் மனம் புண்பட்டதென் பதை உணர்ந்தேன்.

ஞானசம்பந்தர் பரிட்சையில் தேறிப் பட்டம் பெற்றுச் சென்னை போந்தனர்; என்னைக் கண்டனர். யான் வாழ்த் துக் கூறினேன். திருமணப் பேச்சு எழுந்தது. ஞானசம் பந்தர் உள்ளம் பளிங்கு. அவர் உள்ளத்தில் மறைப்பே கிடையாது. 'அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று பி எஸ் ஸி பட்டம் பெற்ற ஒரு பெண் இராஜம் என்னும் பெயருடையவள்; செங்குந்தர் மரபினள்; அவளை மணஞ் செய்துகொள்ள முடிவு செய்துள்ளேன்' என்ருர் சம்பந் தர். 'தந்தையார் விருப்பம் எப்படி' என்று கேட்டேன். 'முற்றும் மாறுபாடு' என்ற விடை பிறந்தது.

பின்னே தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்கும் செங்குந்தர்க்கும் கலப்புமணம் சென்னையில் நடந்தது. ஒருவாரங் கடந்து இருவர்க்கும் வாழ்த்துக் கூற யான் சென்றேன். ஞானசம்பந்தர் 'இவள்தான் இராஜம்' என்று அம்மையாரை அறிமுகஞ் செய்வித்தார். 'இவரா பி எஸ் ஸி' என்று எண்ணினேன். பழைய நடை உடையும் அமைதியும் இராஜம்மையாராய்க் காட்சியளித்தன. 'சம்பந்தருடைய வேக வெம்மைக்குப் பொருந்திய தண்மை கிடைத்தது' என்று நினைந்து இருவரையும் வாழ்த்தினேன்.

தெய்வசிகாமணி முதலியார் மணிவிழாவிலே ஞான சம்பந்த இராஜம் ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினர். அம்மையாரின் கொழுமதியும், ஆழ்ந்த சிந்தனையும், ஆராய்ச்சித் திறனும் அப்பொழுது புலனாயின. ஞானசம்பந்தர் வாழ்க்கைக்கு அறிவும் அன்பும் மல்கிய ஒரு பெருஞ் செல்வங் கிடைத்ததென்றே யான் சொல்வேன்.

எனது மணிவிழா (23, 24-8-1943) திருப்போரூரில் தொடங்கியது. முதல் நாள் தலைவர் இராஜம்மையார்; இரண்டாம் நாள் தலைவர் ஞானசம்பந்தர்.

ஞானசம்பந்தர் என் தலைமையில் பலதிறப் பொருள் பற்றிப் பேசியுள்ளார். அவைகளுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கது திருவாசகத்தைப்பற்றியது. திருவாசகத்தை அவர் விஞ்ஞானக் கண்கொண்டு பார்க்கிறார்; சீர்திருத்த உள்ளங் கொண்டு நோக்குகிறார்; அக்கால மாணிக்கவாசகரை இக்காலத்தவராகக் காட்டுகிறார். ஞானசம்பந்தர் வாயிலாகத் திருவாசகத்துக்கு ஒரு விரிவுரை வெளிவரின், தமிழ் உலகம் நலம் பெறுவதாகுமென்று யான் நம்புகிறேன்.

யான் சன்மார்க்கப் புரட்சி தேவை தேவை என்று பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். ஞானசம்பந்தர் புரட்சி மனப்பான்மையுடையவர். அவர் இப்பொழுது பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருக்கிறார். அவர்தம்

மனப்பான்மை அவ்வளவில் நிற்குமா என்று ஐயுறுகிறேன். சம்பந்தர் நாட்டுக்குப் பேராசிரியராகுங் காலம் வரலாம்; வரல் வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. எரி மலை வாளா கிடக்குமோ? அஃது என்றுதல் ஒருநாள் தழல் உமிழ்ந்தே தீரும்.

வரதராஜனுர்

வாலாஜா, இராணிப்பேட்டை, வேலூர், வெட்டு வாணம் முதலிய இடங்கட்கு யான் அடிக்கடி செல்வேன். கூட்டங்களில் யான் மு. வரதராஜனுரைப் பார்ப்பேன். அவர் என்னைக் கண்டதும் ஒதுங்கி ஒதுங்கி நிற்பர். பின்னே நாங்கள் நெருங்கிப் பழகிறோம். வரதராஜனுர் முக அமைப்பு என் மூளைக்கு வேலை அளித்தது. அதைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க என் மூளை அவர் மூளையை நண்ணியது. நுண்ணறிவுக்கேற்ற முகம் வடிந்திருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

முதல் முதல் வரதராஜனுர் பேச்சை யான் வெட்டு வாணத்தில் கேட்டேன்; அப்பேச்சு அவர் முக அமைப்பைப் பற்றி யான் கொண்ட முடிவை உறுதிப்படுத்தியது. அவரது எழுத்தும் பேச்சைப்போலவே இருத்தல் கண்டேன்.

வரதராஜனுர் பேச்சிலும் எழுத்திலும் பர்னுர்ட்ஷா வின் கருத்துக்கள் ஆங்காங்கேபொதுளும். அவர் பர்னுட்ஷா நூல்களைப் படித்துப்படித்து ஒரு தமிழ் 'பர்னுர்ட்ஷா' ஆனுர் என்று கூறுதல் மிகையாகாது. பர்னுர்ட்ஷாவைப் பார்க் கிலும் வரதராஜனுர் ஒரு துறையில் சிறந்து விளங்குகிருர் என்பது எனது ஊகம். பர்னுர்ட்ஷா பலப்பல நூல்களை எழுதி எழுதி முதுமை எய்தியவர். இம்முதுமையில் அவர்க்கு வழங்கும் இக்கால அரக்கப் போர்க்காட்சி 'வாழ்க் கைக்குக் கிறிஸ்து வேண்டும்; பைபில் வேண்டும்' என் னும் எண்ணத்தை அவரிடம் அரும்பச்செய்து வருகிறது. வரதராஜனுர்க்கோ அக்கருத்து இளமையிலேயே முகிழ்த்

தது. 'வாழ்க்கைக்குச் சமயம் தேவை; கடவுள் தேவை" என்று இளமை வரதராஜனார் பேசினார்; எழுதினார். கீழ் நாட்டு இளமை மேல்நாட்டு முதுமையை விஞ்சி நிற்கிறது.

கூட்டம் கூடுதற்கு முன்னர்க் காலையிலும், கூட்டம் முடிந்தபின்னர் மாலையிலும் வரதராஜனாரும் யானும் ஆற்றங்கரைக்குச் செல்வோம்; தோட்டங்கட்குப் போவோம்; இயற்கையை என்னுவோம்; பேசுவோம்; உண்போம். அவர் திருப்பத்தூரில் வதிந்தபோது இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு அவரிடம் தானே தவழ்ந்தது. நண்பரது சென்னை வாழ்க்கை இயற்கையிலே செயற்கையைச் சேர்த்தது. அடிக்கடி நண்பரைச் சென்னையில் காண்பதில் எனக்கு இன்பம் உண்டாகிறது: அதே நேரத்தில் செயற்கையின் சேர்க்கை நினைவு தோன்றும்போது துன்பம் உண்டாகிறது. அன்பரும் சிற்சிலபோது வருந்துவது எனக்குத் தெரியும்.

வரதராஜனார் தமிழறிஞரா? சீர்திருத்தக்காரரா? அவர் தமிழறிஞர் என்பது வெள்ளிடைமலை. சீர்திருத்தக்காரர் என்பது உள்ளிட்ட விளக்கு. அவரது சீர்திருத்தப் பேச்சுக்களை யான் பலமுறை செவி மடுத்துள்ளேன். அவர் வாழ்க்கைச் சீர்திருத்தக்காரர் - சமூகச் சீர்திருத்தக்காரர் - நாட்டுச் சீர்திருத்தக்காரர் - என்பதில் ஐயமில்லை. அவரை எனது சீர்திருத்த உலகில் என் உள்ளம் சேர்த்தே இருக்கிறது.

வரதராஜனார் என் வீட்டுக்கு வருவர்; எனக்கினிய கனிகளைக் கொணர்வர். அவர் என்னிடம் பேசிக்கொண்டே எனது அன்றாட வாழ்க்கையை ஆய்ந்துள்ளனர். அஃது எனது மணி விழாவை முன்னிட்டு 'வள்ளுவர் குறட்டார்' வெளியிட்ட மலரில் வரதராஜனார் வரைந்துள்ள ஒரு கட்டுரையால் தெரிகிறது.

அறிஞர் இப்பொழுது பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக வீற்றிருக்கிறார். அவர் பத்திரிகை

யுலகிலும் ஓர் ஆசிரியராதல்வேண்டும் என்பது எனது வேணவா. ஆண்டவன் அருள் செய்வானாக.

வரதராஜனாரிடம் தமிழ் பயிலும் மாணாக்கர் சிலர் என்னிடம் வருவர். அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் வேங்கடசாமி, இரகுநாயகன், குருசாமி முதலியோர். (மற்றவர் பெயர்கள் தெரியவில்லை.) இவர்கள் தொண்டால் வருங் காலத் தமிழ் நாடு நன்கு அமையும் என்னும் நம்பிக்கை எனக்கு உண்டாகி யிருக்கிறது.

நாராயணசாமிப் பிள்ளை

திவான்பகதூர் டி. எம். நாராயணசாமிப் பிள்ளையை முதல் முதல் எனக்குக் காட்டியது (1932) துறையூர் மகா நாடு; பின்னே அவரை அறிவித்தது (1936) திரிசிரபுரம் சைவ சித்தாந்த சபையின் பொன் விழா. அவ்விழாவில் என் பேச்சு முடிந்தது. நாராயணசாமிப் பிள்ளை என்னை விருந்துக்கு அழைத்தார். யான் நாணமுடையவன்; நூற்றுக்குத்தொண்ணூறு அழைப்பை மறுப்பவன். எப்படியோ என் மனம் புது அழைப்புக்கு இணங்கியது. மனமார்ந்த அன்பழைப்பே இணக்கத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும்.

நாராயணசாமிப் பிள்ளை இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத் தலைவராகிய பின்னை அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் பேறு கிட்டியது. திருப்போரூர்க்கோயிலும், சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கமும் அவருடன் என்னை நெருங்கி உறவு கொள்ளச் செய்தன. அவ்வுறவு அவரை அன்பரென்று உணர்த்தியது. அன்பு, அவரை எவர்க்கும் எளிமையராக்குதல் கண்டேன்.

கோயில் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி நாராயணசாமிப் பிள்ளையும் யானும் கலந்து பேசுவதுண்டு. ஒருநாள் அவர், "நம்முடைய கோயில்களைச் சீர்திருத்தல் இயலாது. இன்னும் வடகலை தென்கலைச் சண்டை ஒழியவில்லையே; எந்த மடாதிபதிக்கு முதல் மரியாதை என்பது ஒழியவில்லையே...

......' என்று கூறினர். இஃது அநுபவக் கூற்று. இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத்தால் பெருஞ் சீர்திருத்தஞ் செய்தல் இயலாது என்று யான் சொல்லி வந்தேன். இப்பொழுது அஃது உறுதிப்பட்டது. அக்கழகம் வெறுங் கணக்குப் பார்த்தல், வழக்குத் தீர்ப்பு, நியமனம் முதலியவற்றிற்கு மட்டும் பயன்பட்டு வருகிறது; பெருஞ் சீர்திருத்தத்துக்குப் பயன்படுவதில்லை. தலைவர் நாராயணசாமிப் பிள்ளை சட்ட வரம்பில் நின்று கடனாற்றும் பொறுப்புடையவர். அவர் என் செய்வர்?

பல சீர்திருத்தங்கள் நினைவிலுறுகின்றன. அவைகளுள் இரண்டை இங்கே சிறப்பாகக் குறிக்க விரும்புகிறேன். ஒன்று மடங்களைக் கோயில்களின் தொடர்பினின்றும் பிரிப்பது; இன்னொன்று சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்து நல்வினைகட்குப் பயன்படுத்துவது. கோயில்களின் கேட்டுக்கு மூலம் மடங்களின் சார்பும் சொத்துமாகும். சொத்து மக்களை விலங்காக்கும். பணம் ஒழிந்தால் எல்லாம் சீர்படும். அப்பொழுது கோயில்கள் அன்பர்கள் உறைவிடங்களாகும்; கலைகளின் இருப்பிடமாகும். பொருளின்றிக் கோயில் காரியங்கள் எப்படி நடைபெறும் என்னுங் கேள்வி பிறவாமற் போகாது. இதற்குப் பதில் இங்கே விரிக்கில் அது பெருகும். 'உள்ளொளி' என்னும் நூற்கண் பதில் விடுத்துள்ளேன். பதில் விரும்புவோர் அந்நூலைப் பார்ப்பாராக.

இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார்

ராவ்பகதூர் ஸி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார்க்கும் எனக்குங் கூட்டுறவு உண்டுபண்ணிய இடம் திருவதிகை (1934). அதற்கு முன்னரே செட்டியாரின் ஆராய்ச்சி மொழிகளையும் பாட்டுக்களையும் யான் பார்த்திருக்கிறேன். அப்பார்வை, 'இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் ஒரு கலைக்கூடம்' என்று தெளிவித்தது.

இராமச்சந்திரஞ் செட்டியாரின் கலைத்திறத்தை அவர் தலைமைவகிக்குங் கூட்டங்களில் நோக்குதல் வேண்டும். பலர் பலதிறப் பொருள்பற்றிப் பேசுவர். ஒவ்வொன்றுக்கும் அவர் திறம்பட முடிவுரை கூறுவர். அவரது முடிவுரையைக் கேட்கக் கேட்க நெஞ்சம் கலையினிடஞ் செல்லும்; அவ்வேளைகளில் செட்டியாரின் பல கலைப்புலமை நன்கு விளங்கும். இக்காட்சியை யான் பலமுறை கண்டிருக்கிறேன்.

இத்தகைய ஒரு கலைஞரை இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகம் ஒரு கமிஷனராகப் பெற்றிருக்கிறது. பெற்றும் என்ன? ஏதேனும் பயன் விளைகிறதா? கோயில்களைத் தக்க முறையில் சீர்திருத்தஞ் செய்யச் செட்டியார் என்னென்னவோ எண்ணுகிறார். அவர் எண்ணம் ஈடேறுவதில்லை. அவர் சர்வாதிகாரம் பெற்றால் அவரது எண்ணம் ஈடேறுதல் கூடும்.

இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் ஊக்கமுடையவர். அவரது ஊக்கம் சட்ட வரம்பில் நின்று சில நலன்களைப் புரிந்து வருகிறது. அவை தல வரலாறுகள் வெளியீடு, தர்மகர்த்தர் மகாநாடு, நூல் நிலைய அமைப்பு, ஓவியக் காட்சி முதலியன. செட்டியார் திறத்தை நாடும் பயன்படுத்தவில்லை; அரசாங்கமும் பயன்படுத்தவில்லை.

கோயில் சீர்திருத்தம் பல, செட்டியாரிடம் கருக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் நூலுருவங்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். அதனால் நாட்டுக்கு நலன் விளையும்.

பாலசுப்பிரமணியம்

1932-ம் ஆண்டு! துறையூர்! உமாமகேசுரர் வரவேற்பு! 'சுயமரியாதை' எழுச்சி! என் பெயர் தீட்டிய வளைவு தீக்கிரை! உமாமகேசுரர் கையில் தீயன் சிக்கல்! 'நம்மவன் விடுங்கள்' என்கிறது என் நா! மூன்று மகாநாடுகள்! என் தலைமையில் இளைஞர் மகாநாடு! வருகிறார்

கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம். அவர் என்னிடத்தில் வாதம் புரிய வந்தார். யான் என்ன சொன்னேன் ? 'உமது தோற்றத்தில் நாத்திகங் காணேம். உமது கொள்கையில் மாறுதல் உறும்' என்றேன்.

சில ஆண்டுகட்கு முன்னர் சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் கே.எம். பெரியபுராணத்தைப்பற்றிப் பேசினார். என் து காது அதை நன்ருகக் கேட்டது. பாலசுப்பிரமணியத்தின் வாழ்க்கையில் புரட்சி கண்டேன் ; கொள்கையில் பெரும் புரட்சி கண்டேன் ; சுயமரியாதைச் சீர்திருத்தம் சைவச் சீர்திருத்தமாகியதைக் கண்டேன். பெரியபுராணம் ஒரு சீர்திருத்த நூல் என்பதைப் பாலசுப்பிரமணியத்தின் கலை ஞானமும் ஆராய்ச்சித் திறமும் கடா விடைகளான் நிறுவிக்காட்டின.

பாலசுப்பிரமணியத்தின் அறிவு அன்பில் திளைப்பது. அவ்வன்பு அவரை மாணிக்கவாசகராக்கி உருகச்செய்கிறது ; அழச் செய்கிறது. ஒருவர் வாழ்க்கை எதை அடைய வேண்டுமோ அதைப் பாலசுப்பிரமணியத்தின் வாழ்க்கை அடைந்து நிற்கிறது. அது குலையாதிருக்க ஆண்டவன் அருள் செய்வானாக.

எனது மணிவிழாவைப் பாலசுப்பிரமணியமுங் கொண்டாடினார். எப்படிக் கொண்டாடினார் ? தமிழால் - பாட்டால் - திருப்போரூர் முருகன் சதகத்தால் - கொண்டாடினார். பாலசுப்பிரமணியம் பாட்டில் அன்புத்தமிழ் பொங்குகிறது.

துறையூர் பாலசுப்பிரமணியம் எங்கே ? திருப்போரூர் முன்னிலையில் நிற்கிருர் ; பாடுகிருர் ; ஆடுகிருர்.

பாலசுப்பிரமணியத்தின் அறிவும் அன்பும் நாவும் நாட்டுக்கும் உலகுக்கும் பயன்படும் நாளை விரைந்து நோக்குவோருள் தலைசிறந்தவன் யான்.

பாலசுப்பிரமணியத்துக்குத் துணை புரிந்தது எது ? அவரது கலைஞானம்.

சென்னைத் தொண்டைமண்டலப் பள்ளியில் என்னை எதிர்த்தவர் ஒருவர். அவரும் பாலசுப்பிரமணியத்தின் தோழரானர். அவர் எஸ். அரங்கநாதன்.

ஆறுமுகம் பிள்ளை

அ. மு. ஆறுமுகம் பிள்ளையை யான் காரைக்குடியில் 'ஊழியன்' அச்சகத்தில் கண்டேன். அவ்வச்சகத்தின் சார்பில் எனக்கு வழங்கிய நன்மொழியில் ஆறுமுகம் பிள்ளையின் கலப்புப் பெரிதும் இருந்தமை எனக்கு விளங்கிற்று.

ஆறுமுகம் பின்னே சென்னை போந்தனர். அவர்க்குக் கிருஷ்ணசாமிப் பாவலர் நட்புக் கிடைத்தது. பாவலர் 'சுயமரியாதை' விழுமிய சீர்திருத்த இயக்கமாகாது என்று செய்த கிளர்ச்சிக்கு ஆறுமுகத்தின் தொண்டு பெரிதுந் துணைபுரிந்தது. அதுபோது அவர் எழுதி விடுத்த கட்டுரைகள் அவரைச் சீர்திருத்த மனமுடையவர் என்பதை எனக்கு உணர்த்தின.

தொழிலாளர் தோழர் குப்புசாமி நாயகருடன் ஆறுமுகம் பிள்ளை என்னைக் காண அடிக்கடி வருவர். அவ்வருகை புரசையில் சோமசுந்தர நாயகர் கண்ட வேதாகமோக்த சைவ சித்தாந்த சபையை உயிர்ப்பித்தது.

சென்னையிலே ஒரு சாமியாரிருந்தார். அவரது நாடகம் ஆறுமுகம் பிள்ளைக்குப் பிடிப்பதில்லை. அச்சாமியார் நாடகத்தைப் பேசினும் தலைபோகும் என்ற நடுக்கம் சுற்றுப் பக்கங்களில் உண்டாயிற்று. ஒரு கூட்டத்தில் ஆறுமுகம் சிக்கிக்கொண்டார். அவரது சீர்திருத்த நெஞ்சம் அங்கே அஞ்சாது பணியாற்றியது.

ஒருமுறை திருக்கழுக்குன்றத்தருகே ஆறுமுகமும் யானும் பேசிச் சென்றேம். அதுபோழ்து நண்பர் தம்பாலுள்ள சில குறைபாடுகளை முறையிட்டனர். குறைபாடுகளை முறையிடுவது எளியதன்று. சீர்திருத்தத்தால் பண்பட்ட மனமே முறையீட்டில் தலைப்படும்.

ரெட்ஹில்ஸைச் சூழ்ந்துள்ள கிராமங்களில் ஒன்றில் சில காலம் தங்கலாமா என்று என் நெஞ்சம் நினைந்தது. அதை ஆறுமுகம் பிள்ளையினிடம் வெளியிட்டேன். அதை அவர் புழலைத் திருநாவுக்கரசு முதலியார்க்குத் தெரிவித்தார். இருவரும் ஒன்றுபட்டு ஒரு மோட்டார் வண்டி அமர்த்தி என் பொருட்டு முக்கால் நாள் கழித்தனர். எனது உடல் நலமுறல் வேண்டுமென்று ஆறுமுகம் பிள்ளை எண்ணிய எண்ணத்தின் ஆர்வம் எனக்கு அஃமுதமாயிற்று.

அன்பர் ஆறுமுகம் பிள்ளைக்கு ஒரு பெண் மகவு பிறந்தது. அக்குழந்தைக்குப் பெயர்சூட்டும் பணி எனக்கு அளிக்கப்பட்டது. யான் திலகவதி என்னும் பெயர் சூட்டினேன்.

ஆறுமுகம் பிள்ளையின் சீர்திருத்த மனம் அவரை மெய்ம்மையராக்கிற்று. என் வாழ்க்கையில் யான் கண்ட மெய்ம்மையாளர் சிலர். அவருள் அன்பர் ஆறுமுகமும் ஒருவர்.

நால்வர்

அக்காலச் செட்டி நாட்டுக்கும் இக்காலச் செட்டி நாட்டுக்கும் எவ்வளவோ வேற்றுமை! அந்நாட்டில் இந்நாளில் சீர்திருத்தம் விறிடுகிறது. அதற்கு முதன்மையாய் நின்றது காரைக்குடி ஹிந்து மதாபிமான சங்கம். ஹிந்து மதாபிமான சங்கத்துக்கும் எனக்குந் தொடர்புண்டு. அச்சங்கத்தின் மூன்று ஆண்டு விழாக்கள் என் தலைமையில் நடைபெற்றன. அதன் வெள்ளி விழாவும் என் தலைமையையே நாடியது. ஹிந்து மதாபிமான சங்கத்திலே யான் விதைத்த விதைகள் பலதிறச் செடிகளாகி வளர்ந்து வருகின்றன. அவை நல்ல மரங்களாகித் தமிழ் நாட்டின் நலத்துக்குரிய கனிகளை உதவ ஆண்டவன் அருள் செய்வானாக.

அந்நாளில் எனக்குப் பக்கத் துணைவராய் முன்னணி வேலை செய்தவர் சிலர். அவருள் குறிக்கத் தக்கவர் நால்வர். அவர் சோ. முருகப்ப செட்டியார், ராய. சொக்கலிங்கஞ் செட்டியார், வயி. சு. சண்முகஞ் செட்டியார், பிச்சப்பா சுப்பிரமணியஞ் செட்டியார்.

முதல் முதல் (1919) ஹிந்து மதாபிமான சங்கத்துக்கு என்னை அழைத்தவர் சோ. முருகப்பா. பழைய நினைவுகள் பல தோன்றுகின்றன. முருகப்பரிடத்தில் யான் கண்ட சிறப்புக்கள் பல. அவைகளில் தலையாயது இராஜதந்திரம். அவரது இராஜதந்திரம் பனகல் ராஜாவினுடையதையும் வெல்லும்.

முருகப்பா எனக்கொரு பவுண்டன் பேனா தந்தனர். யான் அதை அவர் அன்பாகவே ஏற்றேன். அஃதெனக்குப் பல ஆண்டு பயன்பட்டது. அதனால் யான் எழுதிய நூல்கள் பல. அப்பேனா எப்படியோ கைசோர்ந்தது. அதன் நினைவு என்னை விட்டகல்வதில்லை. முருகப்பா நினைவுந் தொடர்ந்து நிற்கும்.

ராய. சொக்கலிங்கஞ் செட்டியார் நிலைத்த நெஞ்சினர். அவருக்குச் சூழ்ச்சி தெரியாது. நேர்மை அவர்தம் இயல்பு. செட்டி நாட்டில் காங்கிரஸையும் காந்தியத்தையும் பரப்பிய பெருமை அவருக்கு உண்டு.

வயி. சு. சண்முகஞ் செட்டியார் பாரதி பித்தர். செட்டி நாட்டில் பாரதியத்துக்குக் கால் கொண்டவர் அவரே.

பிச்சப்பா செட்டியார் குழந்தை மனமுடையவர்; மென் தொண்டர். அவரது குறிக்கோள் ஆக்க வேலை.

இந்நால்வரும் சீர்திருத்தக்காரரே. ஒவ்வொருவர் சீர்திருத்தம் ஒவ்வொரு வழியில் பயன்பட்டது.

குமாரசாமிப் பிள்ளை

ம. ரா. குமாரசாமிப் பிள்ளை இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த போது, 'பெருநாவலர் பிரிந்தார்' என்றொரு தலைப்பிட்டு (1-5-1929) 'நவசக்தி'யில் ஓராசிரியக் கட்டுரை வரைந்தேன். அதில் குமாரசாமியம் நன்கு விளங்குகிறது. ஆதலின் இங்கே சில கூற முற்படுகிறேன்.

1913-ம் ஆண்டில் காஞ்சியில் சைவசித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டுவிழாக் கூட்டம் கூடியது. அக்கூட்டத்திலே குமாரசாமியார் வாய் மழை பொழிந்தது ; என் வாய் இடி இடித்தது. மழையும் இடியும் ஒன்றுக்கொன்று அறிமுகஞ் செய்துகொண்டன.

ஒருநாள் மாலை சர்வதீர்த்தம் எங்களை விளித்தது. அமைதியான ஓர் இடத்தில் அமர்ந்தோம். யான் 'சைவ உலகை அப்படிச் சீர் செய்தல்வேண்டும் ; இப்படிச் சீர் செய்தல்வேண்டும் ; உங்கள் கூட்டுறவு தேவை' என்று பேசத் தொடங்கினேன். குமாரசாமியார் குறுக்கிட்டு, 'நீங்கள் கதிரைவேற் பிள்ளை மாணுக்கர் ; யான் இராமலிங்க சுவாமிகள் அடியவன். இருவருக்கும் இடையில் நெருப்பு ஆறு ஓடுகிறதே' என்று சொன்னார். "நெருப்பு ஆறு ? அன்பு ஆறு என்று சொல்லுங்கள். மன்னித்தல்வேண்டும். இராமலிங்க சுவாமிகளின் அடியவர் என்பதற்கு அறிகுறி என்ன ? பொது நோக்கு.

'கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நட மிடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலும் இசையுமணிந் தருளே'

இது சுவாமிகள் பாட்டு. 'எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடும் சிவம்' கதிரைவேற் பிள்ளையின் நெஞ்சில் மட்டும் ஒதுங்கி நிற்குமோ ? நீங்கள் இராமலிங்க சுவாமிகளின் அருட்பெருஞ் சோதி உலகில் நின்று சைவ உலகை நோக்குவது நல்லது" என்றதும், குமாரசாமியார் என்னை விழித்து விழித்துப் பார்த்தார் ; ஏற இறங்கப் பார்த்தார் ; புன்னகை புரிந்து 'மேலும்' என்றார். யான் "ஆறுமுகநாவலர்

வைதிக சைவர். இராமலிங்க சுவாமிகள் சீர்திருத்தச் சைவர். அவர் அதில் பெரியவர்; இவர் இதில் பெரியவர். இருவர்க்கும் உற்ற கருத்து வேற்றுமை போராட்டத்தில் புகுந்தது. அது நாம் இவ்வுடலங்களைத் தாங்காத காலத்தில் நிகழ்ந்தது. கதிரைவேற் பிள்ளை, சுவாமிகள் மறைந்த ஏறக்குறைய முப்பதாண்டுக்குப் பின்னர்ப் பிறந்தவர். அவர் சென்னை போந்து சோமசுந்தர நாயகர் விடுத்துச் சென்ற தொண்டைத் தொடர்ந்து ஆற்றினார். அதனால் சென்னைச் சைவஉலகம் அவர் வயமாயிற்று. நாயகரின் முதல் மாணாக்கராகிய நல். சுப்பிரமணிய முதலியாரும் கதிரைவேற் பிள்ளையின் அன்புக்கு உரியவரானார். கதிரைவேற் பிள்ளையின் செல்வாக்கு நாயகரின் மற்ற மாணாக்கர்க்கும், அவரைச் சேர்ந்தவர்க்கும், வேறு சிலர்க்கும் பொறாமையூட்டிற்று. அங்கிலையில் சோமசுந்தர நாயகர் குருபூசை உற்றது. கூட்டம் கதிரைவேற் பிள்ளையின் தலைமையை விழைந்தது. பொறாமையாளர் உள்ளம் கனன்றது. அக்கனல், 'கதிரைவேற் பிள்ளையைச் சென்னையினின்றும் எப்படித் துரத்துவது' என்ற சூழ்ச்சியாய் எழுநாவிட்டு எரிந்தது. பொறாமைக் கூட்டம் வழிகாண முயன்றது; முடிவில் 'கதிரைவேற்பிள்ளை தாம் கோவைசெய்த அகராதியில் அருட்பா என்பதற்குப் பன்னிருதிருமுறை என்று பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளனர். அவர் ஆறுமுக நாவலர் மாணாக்கரின் மாணாக்கர். அருட்பாப் போர் தொடுத்தால் அவர் நம்மை எதிர்க்க வருவர். சென்னை சீறி அவரைத் துரத்திவிடும்' என்றொரு வழி கண்டது. அக்கூட்டத்தின் சூழ்ச்சி வாதமாய், கண்டனமாய், வழக்காய் முடிந்தது" என்று சொன்ன போது, குமாரசாமியார், 'புலவர் காய்ச்சல்; விட்டுவிடுங்கள்' என்றார். அன்று சர்வதீர்த்தத்தில் குமாரசாமியாரையும் என்னையும் பிணித்த உறவு - அவர் பருவுடல் நீத்த பின்னரும் - இன்றும் வளர்ந்து வருகிறது.

அவ்வுறவை யொட்டிய பற்பல நிகழ்ச்சிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. இரண்டொன்று சொல்கிறேன். பெரும்பாலும் கூட்டங்கள் என் தலைமையில் நடைபெறும். குமாரசாமிப் பிள்ளையின் பேச்சு நீளும். அதற்குக் காலவரம்பு கிடையாது. யான் 'சலிப்புறுவேன்' என்று சாமியார் என்னைப் பார்ப்பார் ; ' அண்ணன் பேச்சு ; தம்பி தலைமையா ? தண்டனை ; சிறைத் தண்டனை. படுங்கள். இன்னும் யான் உம்மை விடப்போவதில்லை ' என்பார் ; பேசப் புகுவார். யானும் நகைப்பேன் ; கூட்டமும் நகைக்கும்.

விருதுபட்டியில் 'இரத்தினசாமி நாடார் வாசகசாலை' என்றோர் அமைப்பு உண்டு. அதன் இரண்டு ஆண்டு விழாக்கள் என் தலைமையில் (1925 - 29) நடைபெற்றன. பின்னைய விழாவின்போது விருதுபட்டியில் இரண்டு கட்சிகள் நிமிர்ந்து நின்றன. ஒன்று சுயமரியாதை ; மற்றொன்று காங்கிரஸ். அவ்விழாவின் இரண்டா நாள், மேடைமீதேறித் தலைமைப் பீடத்தில் யான் அமர்ந்ததும், 'திராவிடன்' பத்திரிகை எனது பார்வைக்கு வந்தது. அதில் முதல்நாள் கூட்டம் செவ்வனே நடைபெறவில்லையென்றும், யான் சூடுண்டேன் என்றும் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. அச்செய்தியை யான் கூட்டத்தில் படித்துக்காட்டிப் பத்திரிகை உலகின் பொய்ம்மைப் படைப்புக்களை விளக்கினேன். ஒருவர் எழுந்து, ' எவரோ தப்புத் தந்தி கொடுத்திருப்பர். அதை நீங்கள் இவ்வளவு பிரமாதப்படுத்துகிறீரே ' என்று கூக்குரலிட்டு வெளியே போனார். ஒரு சிறு கூட்டம் அவரைத் தொடர்ந்தது. பின்னே சிறிதுநேரங் கழித்துப் பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார் பேச எழுந்தபோது கூக்குரல் புத்துயிர்பெற்றது. ஒரு சிறு கூட்டம் மேடையை நோக்கிப் பாய்ந்தது. அப்பாய்ச்சலைக் கண்ட குமாரசாமியார் கண்ணீர் ததும்பிய கோலத்துடன் எழுந்து, 'சகோதரர்களே, முன்னே என்னைத் தாக்கிச் சாய்த்துவிட்டுப் பின்னே தலைவரிடஞ் செல்லுங்கள்' என்றார். குழப்பம்

மூண்டது. அச்சமயம் யான் எழுந்து, 'எனக்கு இரண்டு கலைகள் ஓடுகின்றன. ஒன்று காந்தி கலை; இன்னொன்று திலகர் கலை. காந்தி கலையைத் திலகர் கலையில் இப்பொழுது ஒடுக்கிவிட்டேன்' என்று முழங்கிப் பொழிந்த சொற்கள் கூட்டத்திலிருந்த மக்களுக்கு எழுச்சியூட்டின. அதுகண்ட சிறு கூட்டம் அடங்கி ஒடுங்கி அகன்றது.

குமாரசாமியாரும் யானும் தமிழ் நாட்டின் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் சுற்றினோம். பலப்பல இடங்களும் பலப்பல நிகழ்ச்சிகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் உள்ளத்தில் நிலவுகின்றன. அவைகளை நினைக்க நினைக்கக் கண்ணீர் பெருகுகிறது.

குமாரசாமியார் ஒடுக்கப்பட்டவர் இடங்களுக்குப் போவார்; அவரோடு உறவு கொள்வார்; உண்பார்; தின்பார்; ஆடுவார்; பாடுவார். அக்காட்சி கண்டுங் கேட்டும் யான் மகிழ்வெய்துவேன். குமாரசாமியாரின் சாதிமதங் கடந்த நிலை என்னே, என்னே! அவரது சீர்திருத்தம் வாழி.

குமாரசாமியார் தமது முதல் மனைவியார் ஆண்டவன் திருவடி சேர்ந்தபின்னை மறுமணஞ் செய்துகொள்ள முயன்றார். அம்முயற்சிக்கு யான் துணை போனேனில்லை; மறுப்பே வழங்குவேன். அவர் ஒருபோது, 'எனக்கு ஜாதகத்தில் நம்பிக்கை உண்டு. அதில், எனக்கு மூன்று ஆண் குழவியும் ஒரு பெண் குழவியும் பிறக்குமென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எனக்கு மூன்று ஆண் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். பெண் குழவி இல்லை. ஜாதகப்படி எனக்கு மறுமணம் நடக்கும்' என்று கூறினார். அவ்வாறே மறுமணம் நடந்தது; பெண் குழவியும் பிறந்தது.

தென்னாட்டில் சீர்திருத்தத்தைப்பெருக்க அவரும் யானும் கட்டிய மனக்கோட்டைகள் பல. இந்நாளில் சில கோட்டைகள் செயலில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளை அவரது பருவுடல் பார்க்கவில்லை; நுண்ணுடல் பார்க்கிறது.

குறிப்பு

ஒரு மாணிக்கத்தூண். அத்தூணின் ஒரு பகுதியைக் குப்பை சூழ்ந்துகொண்டது. குப்பையால் மூடப்பெற்ற பகுதியும் தன் இயல்பினின்றுங் குன்றுவதில்லை. மாணிக்கம் எங்கிருந்தாலென்ன ? மாணிக்கம் மாணிக்கமே.

மாணிக்கம் சித்தெனுஞ் செம்பொருள், குப்பை அறு பகை விளைவின் ஈட்டம். அறுபகையின் மூலம் அறியாமை. அறியாமைக்குப் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவை ஆணவம், அஞ்ஞானம், அவித்தை, மலம், பாவம் முதலியன.

குப்பை - அறுபகை - அறியாமை மாணிக்கமாகிய சித்தை எப்பொழுது மூடியது ? இஃதொரு பெரிய கேள்வி. இக்கேள்விக்கு விடை காணப் புகுந்தால் தத்துவவாதங்கள் மலை மலையாயாய்க் குவியும்; கடல் கடலாய்ப் பெருகும். இவ்வாதங்கள் இன்று தோன்றினவல்ல ; நேற்றுத் தோன்றினவல்ல. அவை நீண்டகாலமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

வாதத்தால் முடிவு காண்டல் அரிது. சில சமயம் 'அறியாமை' ஆதிபோல் தோன்றும் ; சில சமயம் அநாதி போல் தோன்றும். ஒருவனே இரண்டிலும் வீழ்ந்து வீழ்ந்து இடர்ப்படுவதும் உண்டு.

முடிவு காண்டல் இயலாதா ? இயலும். எப்பொழுது? குப்பை ஆதியா அநாதியா என்று எண்ணுவதை - வாதம் புரிவதை - விட்டொழித்தால் முடிவு காண்டல் இயலும். குப்பை ஆதியோ ? அநாதியோ ? அதன்மீது கவலை செலுத்தல்கூடாது. மறைப்பு இருத்தல் உண்மை. மறைப்பை நீக்கும் முயற்சியில் தலைப்படல்வேண்டும். அத்தலைப்பாடு வாதங்களில் கருத்தை இருத்தாது ; தத்துவ நூல்களில் மனத்தைச் செலுத்தாது ; பின்னை என்ன செய்யும் ? அநுபூதி வேட்கையை உண்டுபண்ணும் ; அநுபூதிமான்களை அடைய நெஞ்சை உந்தும்.

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

இது மணிவாசகம். 'சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தன்' என்கிறார் பெருமான். சித்தமலம் அறுத்துச் சிவமாக உறுதிகொண்டுழைப்பதே நல்லது.

யான் பாவி; 'ஆணவம் ஆதியா? அநாதியா?' என்று எத்தனை நூல்களைக் கட்டி அழுதேன்? எத்தனை நாள் ஆராய்ந்தேன்? எத்தனை வாதங்கள் புரிந்தேன்? பாழுக்கு உழைத்தேன் பாவி! அந்நூல்களும், ஆராய்ச்சியும், வாதங்களும் நாளடைவில் எனக்கு வெறுப்பூட்டின; அநுபூதிமான்களின் அருள் மொழிகளைச் சிந்திக்கச் செய்தன. சிந்தனை என் குறைகளைப் புலப்படுத்தியது. 'சித்தமலம் அறுக்க' முயல்வதே முதல் சீர்திருத்தம் என்பதும், அதுவே சீர்திருத்தங்கட்கெல்லாம் அடிப்படை என்பதும் எனக்கு விளங்கின.

அகனமர்ந்த அன்பினராய் அறுபகைசெற்
றைம்புலனும் அடக்கி ஞானம்
புகலுடையோர் தம்முள்ளப் புண்டரிகத்
துள்ளிருக்கும் புராணர் கோயில்
தகவுடைநீர் மணித்தலத்துச் சங்குளவர்க்
கந்திகழச் சலசத் தியுள்
மிகவுடைய புன்குமலர்ப் பொரியட்ட
மணஞ்செய்யும் மிழலை யாமே.

எனவரும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் தமிழில் மூழ்குவோமாக; மூழ்க மூழ்க உண்மை விளங்கும்.

சித்தமலம் அறுத்த பெரியோரே சிறந்த சீர்திருத்தக்காரர். அவர்வழி நின்றொழுக முயல்வதே அறிவுடைமை.

யான் யார்? ஆணவ சொரூபம். யானா சீர்திருத்தக்காரன்? யான் ஆணவச் சீர்திருத்தத்தால் விளைந்த தீமை

களை அநுபவித்தவன். அவ்வநுபவம் அகச்சீர்திருத்தத்தை நாடச் செய்தது.

அகத்துக்குப் புறந்தேவை. புறத்துக்கு அகந்தேவை. அகச்சீர்திருத்த நோக்குடன் புறச்சீர்திருத்தச்சேவை செய்தல் தவறாகாது. அகஞ் சீர்திருந்தத்திருந்த வாழ்க்கை சீர் பெறும். வாழ்க்கைச்சீர் சமூகத்தைச் சீர்செய்யும். சமூகச் சீர் அரசைச் சீர்படுத்தும். இத்துறையில் ஒல்லும் வகை தொண்டு செய்கிறேன். அத்தொண்டு கோழமையை நீக்குகிறது; கலப்புமணம் முதலியவற்றிற்குத் துணைபோக அச்ச மூட்டுவதில்லை.

யான் பலவித நூல்களைப் படிப்பது வழக்கம். சாந்தலிங்க சுவாமிகள் நூல்கள் இங்கே நினைவுக்கு வருகின்றன. அவைகளில் ஒன்று 'கொலைமறுத்தல்.' அந்நூலுக்கு உரை கண்ட சிதம்பர சுவாமிகள் 'மெய்ம்மொழிச் சரிதை'யினின்றும் ஒரு பாட்டை ஓரிடத்தில் எடுத்துக் காட்டுகிறார். அது வருமாறு:—

சத்தியம் உரைக்க நாளுஞ் சகலபல் லுயிர்கட் கெல்லாம்
நித்தலும் இதமே செய்ய நினைப்பது சிவத்தை யென்றும்
அத்தன்வே தாகமத்தி னருளிய பொருளிம் மூன்றும்
எத்திறச் சமயத் தோர்க்கும் எம்மதங் களுக்கும் இட்டம்.

சத்தியம்; உயிர்கள் நலங்கருதல்; இரண்டுக்கும் கொழுகொம்பு இறை வழிபாடு—இம்மூன்றும் சீர்திருத்தக்காரர்கட்கு வழிகாட்டுவன.

சீர்திருத்தம் எவ்வுலகுக்குத் தேவை? அஃறிணை உலகுக்கா? உயர்திணை உலகுக்கா? முன்னையதற்குத் தேவையில்லை; பின்னையதற்குத் தேவை. ஏன்?

அஃறிணை உலகிற்குப் பகுத்தறிவு விளங்கித் தோன்றும் வாய்ப்பு அமையவில்லை; உயர்திணை உலகுக்கு அவ்வாய்ப்பு அமைந்துள்ளது. அதனால் முன்னையது இயற்கையோடியைந்து வாழக் கடமைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. பின்னையது இயற்கையோடியைந்து வாழினும் வாழும்;

அதை விடுத்து வீழினும் வீழும். இவ்வியல்புடைய உயர் திணை உலகுக்குச் சீர்திருத்தம் தேவையாகிறது.

மனிதன் சீர்திருந்தத் தானே முயல்கிருன். அம்முயற்சியால் ஒரோவழி நலன் விளையினும் விளையும்; பெரும்பான்மையும் நலன் விளையாது. மனிதன் முழுமுதல்வனல்லன். அவன் குறைபாடுடையவன். அவனுக்கு வேறு துணை வேண்டுவதாகிறது. அது தெய்வத் துணை. தெய்வத் துணையைப் பெறுவிப்பது வழிபாடு. வழிபாடு மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது. வழிபாட்டால் மனிதனுக்கு மனேசக்தி உண்டாகும். அச்சக்தி அவன் சீர்திருந்த உதவி புரியும்.

ஆண்டவன் துணையால் முதலில் தன்னகத்தைச் சீர்திருத்திக் கொள்ளாது, ஆணவத்தால் உலகைச் சீர்திருத்த முயல்வது உலகைக் கெடுப்பதாகும். அம்முயற்சி வாழ்க்கையிலும், குடும்பத்திலும், சமூகத்திலும், நாட்டிலும், உலகத்திலும் துன்பம் விளைத்துக்கொண்டிருக்கும். ஆகவே அகச்சீர்திருத்தத்துக்கு இறை வழிபாடு இன்றியமையாததென்க.

அவ்வழிபாட்டுக்கு ஊன்றுகோல் சத்தியம்; சத்தியம் மறைப்பை நீக்கும்; சகல பல்லுயிர்களை இறையாக உணர்த்தி அவைகளை வழிபடச்செய்யும். ஆகவே சீர்திருத்த உலகின் உயிர்நாடி சத்தியம் என்பது உணரற்பாற்று.

பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. —திருவள்ளுவர்

கச. தொண்டு

தொண்டு என்பதன் பொருள் வெளிப்படை. தொண்டை உன்ன உன்ன அது பணிவினின்றும் பிறத்தல் புலனாகும். பணிவு முனைப்புள்ள இடத்தில் அமையாதது. அது முனைப்பற்ற இடத்தில் அமைவது. இதுபற்றியே பணிவின் பயனாகிய தொண்டை யான் வளைவு என்று சொல்வது வழக்கம். முனைப்பின் வளைவு என்பது கருத்து. முனைப்பு 'நான்' என்று நிமிர்ந்து நிற்பது. அந்நிமிர்வு வளைந்தால் பணிவு உண்டாகும். இன்னோரன்ன கருத்துக்களை உளங்கொண்டு முனைப்பற்ற இடத்தில் விளைவது தொண்டு என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

பெருந் தொண்டன்

ஞாயிறு, திங்கள், மலை, காடு, வயல், கடல் முதலிய இயற்கைக் கூறுகளெல்லாம் தொண்டு வண்ணமாயிருத்தல் கண்கூடு. இயற்கையின் முதலாகிய இறை, தொண்டு வண்ணமாயிருத்தலால், அதன் கூறுகளெல்லாமும் அவ் வண்ணமாகவேயிருக்கின்றன. காரணம் எப்படியோ அப்படியே காரியம்.

இறை முனைப்பற்றது. முனைப்பற்ற இடத்தில் சுரப்பது அன்பு. இறையின் உண்மை உணர்ந்த சான்றோர் அதை அன்பு என்று கூறிப் போந்தது ஈண்டுக் கருதற்பாலது. அன்பின் இயல்பென்னை? பிறர் துயர் கண்டிரங்கி அதைக் களையத் தொண்டாற்றுவது. முனைப்பற்ற அன்பே கடவுள். உயிர்கள் முனைப்புடையன. முனைப்பால் உயிர்கள் உறுந் துன்பங் களைதற்கு அன்பாகிய கடவுள் என்றும் தொண்டாற்றியவண்ணம் இருக்கிறது. பெருந் தொண்டன் இறைவன் ஒருவனே.

தொண்டு நெறி

முனைப்புடைய உயிர்கள் முனைப்பற்ற அன்புக் கடவுளை அடைந்து அதுவாதல்வேண்டும். அதற்குரிய வழிகள் பலபடச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவைகளுள் தலையாயது தொண்டேயாகும்.

முனைப்பற்ற இறைவன் அன்பால் தொண்டாற்றுகிறான். அவனை அடைந்து அவனாதற்கு உயிர்களும் அவனைப் போலவே அன்பால் தொண்டாற்றல் வேண்டும். தொண்டு முனைப்பற்ற அன்பு நிலையைக் கூட்டும். பெருந் தொண்டன் இறைவன். அவனையடைய மக்களுந் தொண்டராதல்வேண்டும்.

உலகில் பலதிறச் சமயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் மன்பதைக்குரிய பொதுமைகள் சில உண்டு. அவைகளை ஆய்ந்தால் தொண்டும் ஒன்றாகக் காணப்படும். அத் தொண்டில் இறங்கினால் சமயங்களின் பன்மை மறையும். எல்லாம் தொண்டு நெறியாகவே விளங்கும். தொண்டு நெறியில் பூசல் ஏது? அந்நெறியால் பூசல் பொன்றும்; அன்பு பெருகும். அன்பு பெருகப் பெருக முனைப்பு அழிந்து கொண்டே போகும். முனைப்பைச் சாய்க்கவல்ல ஒரு பெருங் கருவி தொண்டே.

காமியம் - நிஷ்காமியம்

முதல் முதல் தொண்டு காமியத்தில் தோன்றும்; பின்னே அது நிஷ்காமியத்தில் முடியும். இது பொதுமுறை. நிஷ்காமியத்தையே அறியாது கழியும் பிறவிகளுமுள.

காமியம் திடீரென நிஷ்காமியமாகுமா? படிப்படியே மாறுமா? இருவிதமும் உண்டு. இந்த நேரத்தில் காமியம் நிஷ்காமியமாக மாறுகிறது என்று அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலாது. ஒரே வாழ்க்கையில் இரண்டும் மாறி மாறி இயங்கினும் இயங்கும்; சில செயல்களில் காமியம் நிகழும்; சில வற்றில் நிஷ்காமியம் நிகழும். வாழ்வில் நிஷ்காமிய விதை

விழுந்தால் அஃது எப்படியாவது வாழ்வைத் தன் வண்ண மாக்கும். நிஷ்காமிய நோக்குடன் தநுகரண புவன போகங் கள் இயற்கை இறையால் வழங்கப்படுகின்றன. அவைகளை நல்வழியில் பயன்படுத்தினால் வாழ்க்கை நிஷ்காமியமாதல் உறுதி; இல்லையேல் அது காமியமாகிப் பாழ்படும்.

இலை மறைகாய்

பிள்ளைமை, விளையாட்டுக்கு உரியது. இளமை, முனைப் புக்கு உரியது; புகழுக்கு உரியது. இரண்டிலும் தொண்டு நிகழுமா? இலை மறைகாயென நிகழினும் நிகழும். என் வாழ்க்கையிலுற்ற நிகழ்ச்சிகள் பலப்பல. அவைகளைத் திரட்டினால் அவைகள் ஒரு நூலாகும். ஆதலான் மிகச் சிலவற்றை இங்கே எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

வீட்டு வேலை

என் அன்னையார் எனக்குச் சில வேலையிடுவர். அவை களை யான் சலிப்பின்றிச் செய்வன்; குழாய்த் தண்ணீ ரைக் குடங்குடமாகக்கொண்டுவந்து நிரப்புவன்; கிணற்றி லுந் தண்ணீர் சேந்துவன். நீராடுவதிலும் துணி தோய்ப்ப திலும் எனக்கு ஊக்கம் அதிகம். என் துணியைத் தோய்க் கும் அளவில் யான் நில்லேன்; தந்தையார் தமையனார் துணி களையும் வெளுப்பேன். வீட்டு வாணிபப் பணிகளில் சில என்னால் ஆற்றப்படும். வீட்டுப் பசுவின்மீதும் எனது கவலை செல்லும். அதைக் காலாறத் தோட்டத்துக்கு அழைத்துச் செல்வேன்; அடிக்கடி பசுவைக் கழுவி அதன் முகத்தில் மஞ்சள் பூசிக் குங்குமமிட்டுப் பார்ப்பேன். அதிலே எனக்கு மகிழ்ச்சி.

ஆசிரியன்மார் வீட்டு வேலை

ஓய்வு நாட்களில் சில ஆசிரியன்மார் வீடுகட்குப் போவேன். அங்குஞ் சில பணிகள் கிடைக்கும். அவை களைச் செய்வதில் என்முகங் கோணவே கோணாது. ஆசிரியர்

தேவதாஸ் மனைவியார் என்னைத் தட்டிக்கொடுத்து வேலை வாங்குவதில் சமர்த்தர். வாழைப்பூ, வாழைக்கச்சல், வெற்றிலை முதலியவற்றை வாங்கி வரவே பெரிதும் அவர் கண் என்னைத் தேடும்.

வேறு வேலை

என் பெரிய தந்தையார் புதல்வருள் ஒருவரான சோமசுந்தர முதலியாரின் ஆபீஸ் வேலைகள் அவர் வீட்டிலுந் திரளும். அவைகள் என்னைச் சூழ்ந்து கொள்ளும். அச்சூழலைக் காணும் இராஜா முதலியார் தம்பியை நோக்கி, 'என்னடா பையனை வதைக்கிறாய்' என்பர். சோமசுந்தர முதலியார், 'இந்தப் பிராயத்தில் அதிக வேலை செய்து பழகுவது நல்லது' என்று சொல்வர். அச்சொல் சிலபோது கைக்கும்; சிலபோது தித்திக்கும்.

நோய் வேலை

சென்னை முத்தியால் பேட்டையிலே குடியிருந்த என் தமக்கையார் அம்மணியம்மாளையும், அவர் தங் கணவரையும் வாந்தியும் பேதியுந் தாக்கின. அத்தாக்குதல் அவ்விருவரையும் இராயப்பேட்டைக்கு நெட்டித் தள்ளியது. தமக்கையார் நிலை இரங்கத்தக்கதாயிற்று. யான் இரவு பகல் ஊண் உறக்கமின்றி உழைத்தேன்; எத்தனை முறை ஸ்மித் கம்பெனிக்கு நடந்தேன்; எத்தனை முறை பண்டிதர் கோபாலாச்சாரியார் மருத்துவ சாலைக்கு ஓடினேன்.

என் தமையனார்க்கு நோய் உற்றால் அஃது எனக்கு உற்றதுபோலவே தோன்றும். எல்லாவற்றையும் யானே கவனிப்பேன். ஒருமுறை அவருக்குக் குடல் முறுக்கு ஏற்பட்டது. எவ்வளவோ சிகிச்சைகள் செய்யப்பட்டன. நள்ளிரவில் திடீரெனத் திருவல்லிக்கேணியிலுள்ள ஒரு பெரும் யூனானி மருத்துவர் நினைவு உதித்தது. உதித்ததும் பறந்தது என் உடல். வண்டி வசதிகள் இல்லாத காலம். எப்படிப்

போனேனே! எப்படி வந்தேனே! நள்ளிரவு! அச்சம் என்னை விடுத்து எங்ஙனே அகன்றது!

ஒரு சமயம் என் பெரிய தந்தையார் வீடு மருத்துவ சாலை ஆயிற்று. இராஜா முதலியாரை ஏதோ ஒருவிதக் கொடிய மலைச்சுரம் அடர்ந்தது. அது குமரவேல் முதலியார் மகள் அமராவதியையும், மகன் துரைசாமியையும் தொடர்ந்தது; பெரிய அன்னையாரையும் பற்றியது. அச்சமயம் இராஜா முதலியார் மகன் குழந்தை பாலசுப்பிரமணியனுக்கு ஈரல் மலர்ந்தது. குமரவேல் முதலியார்க்கு மண்டையிடி தோன்றிற்று. சோமசுந்தர முதலியார் ஒருவர் எஞ்சி நின்றார். ஒருவர் என் செய்வார்! யான் இராயப்பேட்டைப் புதுப்பேட்டையிலேயே தங்கலானேன். ஒவ்வொருவர்க்கு ஒவ்வொருவித மருத்துவம். ஆங்கில முறையும், யூனனி முறையும், ஆயுர்வேத முறையும், சித்த முறையும் நடமாடின. மருந்துகளைக் கொண்டுவந்து சேர்க்க யான் நாடோறும் பட்டபாட்டை ஆண்டவனே அறிவன். இரவா-பகலா-மாலையா - காலையா - எல்லாம் ஒன்றே. எழும்பூர் எங்கே? பெரியமெட்டு எங்கே? திருவல்லிக்கேணி எங்கே? தேனும்பேட்டை எங்கே? நடப்பேன்; விரைந்து நடப்பேன்; ஓடுவேன்; எருதாவேன்; குதிரையாவேன். மனமும் அலையும்; உடலும் அலையும்.

ஞானசம்பந்தர் நினைவு

முதலில் காலன் அமராவதியை அழைத்தான். அமராவதி சமப் படுக்கையில் கிடந்தபோது என் மனம் திருஞானசம்பந்தரிடஞ் சென்றது; 'ஞானசம்பந்தர் வரமாட்டாரா? வந்து பதிகம் பாடி இக்குழந்தையை எழுப்ப மாட்டாரா?' என்று நினைந்தது.

மரணந் தவிர்க்கும் மருந்து

ஒரு வாரங் கடந்தது. துரைசாமியின் காலம் நெருங்கியது. அவன் என் பெரிய தந்தையார் பேரனாகமட்டும் என்

னுடன் பழகியவனல்லன்; ஓர் உயிர்த் தோழனெனப் பழகியவன்; இராயப்பேட்டை இளைஞர் கல்விக் கழகத்துக்கும், ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபைக்கும் கண்களென இலங்கியவன்; அன்பன்; சிவபக்தன். அவன் நிலை கண்டு என் ஊன் உள்ளம் உயிர் ஆகிய எல்லாம் பணி செய்தன. ஒரு நள்ளிரவு. தேனும்பேட்டை மருத்துவரை அழைத்து வரல் வேண்டும். பாதை வழியாகச் சென்றால் நேரமாகுமென்று அட்லன் தோட்டத்து வழியே ஓடினேன். ஆங்காங்கே சிறுசிறு கவட்டைகள்; புதர்கள்; முட்கள்! எத்தனைமுறை கவட்டைகள் வழுவின; புதர்கள் முட்டின; முட்கள் தைத்தன! மருத்துவரை அழைத்து வந்தேன். மருத்துவர் நாடி பார்த்தார். துரைசாமி கண்கள் விழித்தன. அவன் 'அப்பா-அம்மா' என்றான்; உறவினர் சூழ்ந்தனர்; 'எனக்குத் திருமணம்' என்று சொல்லி, 'அரியானை அந்தணர்தஞ் சிந்தையானை' என்னுந் தேவாரத்தை வாயுடன் ஓதினான். ஆவி சோர்ந்தது. என் உழைப்பெல்லாம் பாழாயின! 'மரணத்தைத் தவிர்க்க மருந்தில்லையே' என்று எண்ணி எண்ணித் தெருத் திண்ணையில் சாய்ந்தேன். அழகு திரண்ட அவன் காளை வடிவத்தையும் அழல் வாய்ச் சுடலை தின்றது.

மூன்று மரணங்கள்

இரண்டொரு நாளில் பெரிய அன்னையாரின் உயிர் நீங்கிற்று. மூன்று மரணங்கள் எவ்வளவு வேலை வாங்கும்! அவ்வளவும் செய்தேன். அந்த நல்லுடல் - கல்லுடல் - வல்லுடல் - இப்பொழுது எங்கேயோ போயது!

எவர்க்கும்

என் பணி உறவினரிடத்தில் மட்டுஞ் சுழல்வதில்லை; மற்றவரிடத்திலுஞ் சுழலும். நோய்வாய்ப்படுவோர் நண்பராயினும் நொதுமலராயினும் எவராயினும் அவர்மீது என் நாட்டஞ் சென்றே தீரும்.

இராயப்பேட்டை ஆரியன் பிரைமெரி பாடசாலையில் என்னுடன் படித்த இராஜரத்தினம் என்பவர் இளைய மல்லருள் ஒருவரானார். யான் சிலம்புக்கூடம் போதலை நிறுத்திய பின்னை இராஜரத்தினத்திடம் யான் அணுகுவதில்லை. அவர் வாழ்க்கை வேறு துறையில் சென்றது; என் வாழ்க்கை வேறு துறையில் சென்றது. அவர் என்னை எப்பொழுதேனும் வழியில் கண்டால், 'பெரிய மனிதனாகி விட்டாயோ * * * *' என்று வைவர்; இரண்டொரு முறை கையையுங் காட்டினர். யான் பேசாமல் ஒதுங்கிப் போய்விடுவேன். பின்னே அவர் யாரோ யான் யாரோ என்றாயிற்றும். இராஜரத்தினம் கொடிய நோயால் பீடிக்கப் பட்டார் என்று கேள்வியுற்றேன். என் கால்கள் விரைந்தன. என்னால் இயன்ற பணி செய்தேன்.

கோயில் குருக்கள் ஒருவர் சண்டாளரானார். அவரைப் பார்க்கவும் மனம் எழாது. அவர் யமனுடன் போராடுகிறார் என்ற செய்தி காதுக்கு எட்டியது. அவரைக் காணச் சென்றேன். இரண நோய்! கண் கூசியது. குருக்களுக்குத் துணை புரிவோர் அவர் அன்னையார் தவிர வேறு ஒருவருமில்லை. 'என்னைச் சண்டாளனுக்கத் துணை புரிந்தவர் ஒருவரும் வருவதில்லை' என்று குருக்கள் கண்ணீர் உகுத்தார். அவருக்கு ஒரு நர்ஸ் தேவை என்று விளங்கியது. மாதர் சங்கத்தினின்றும் ஒரு சகோதரியை அழைத்து வந்து உதவி புரியுமாறு வேண்டினேன். அவர் இலவசமாகப் பணி செய்தார். குருக்களுக்கு ஒல்லும் வகை என் மனமும் கையும் உதவி புரிந்தன.

மேற்போந்த பணிகள் காரியத்தின் பாற்பட்டனவா? நீதிகாரியத்தின் பாற்பட்டனவா? இரண்டும் விரவினவா?

புகழ்

எனக்கு நல்லுடலும், பெருங் குரலும், நாவன்மையும் இயற்கையிலேயே அமைந்தன. அவ்வமைவினின்றும் பேச்

சுத் திறம் விளைந்தது. பேச்சுத் திறம் புகழை நாடியது. இத்துன்பத்துக்குச் சில ஆண்டு என் வாழ்க்கை இரையாகியது. புகழ் நாடல் இப்பொழுது துன்பமாகத் தோன்றுகிறது; அப்பொழுதோ இன்பூட்டுவதாகவே தோன்றியது.

சூளையிலே நடராஜ பக்த ஜன சபை என்றொன்றிருந்தது. அதன் ஆண்டு விழாக்களில் ஒன்று 'பச்சையப்பன்' மண்டபத்தில் (1910) நடைபெற்றது. தோட்டக்காடு இராமகிருஷ்ண பிள்ளையின் தலைமையிலே பேச யான் இசைந்தேன். பேச எடுத்துக்கொண்ட பொருள் 'புறநானூறு'. புறநானூற்றை ஆய்ந்தேன்; ஆய்ந்தேன்; ஓயாது ஆய்ந்தேன். அதன் நாடி நரம்புகளும் தளர்ந்திருக்கும். நோக்கம் என்ன? பேச்சில் புகழ் பெறல் வேண்டுமென்பதே. என் பேச்சுக்கு முடிவுரை கூறிய தலைவர் என்னை வானளாவப் புகழ்ந்தார். என் நோக்கம் நிறைவேறியது. யான் கயிலாயம் பெற்றவனானேன். *இராமகிருஷ்ண பிள்ளைக்கு என் பேச்சில் வேட்கை உண்டாயிற்று. அவர் தலைமையில் பேச எனக்கும் விருப்புண்டாயிற்று.

சென்னை மெய்கண்ட சபையின் ஆண்டுவிழா நிகழ்ச்சித்தாள் எனக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதைப் படித்துப் பார்த்தேன். அதில் ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர் தலைமையில் ஆலால சுந்தரம் பிள்ளை, பானுகவி முதலியோர் பேசுவர் என்று

---

* I have much pleasure in giving this testimonial to Mr. T. V. Kalyanasundara Mudaliar with regard to his scholarship in Tamil. On three occasions I presided at the lectures given by him on Tamil literature and I was struck by the extensive knowledge of that language which he displayed on those occasions. He has in him combined the extensive knowledge of a Pandit and the systematized scholarship of a modern teacher. He will I am sure be a valuable acquisition to any college that may require his services as a Teacher of Tamil.

Thottakkadu House, Madras
29-8-1916

T. RAMAKRISHNA PILLAI.

குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 'நம்மை இளைஞன் என்று சபையார் ஒதுக்கினார் போலும்' என்ற எண்ணத்துடன் விழாவிற்குச் சென்றேன். மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கூடியிருந்தார்கள். பானுகவிமட்டும் கால்மணி நேரம் பேசினார். மற்றவர் வரவில்லை. தலைமை வகித்த ஐயர் 'வேறு எவரேனும் மெய்கண்டாரைப்பற்றிப் பேசலாமே' என்றார். சபைத் தலைவர் அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார் பெரும் பெரும் புலவர்களை நாடினர். ஒருவரும் இசையவில்லை. தோழர் ஜெ. என். இராமநாதன் என்னைக் கலவாமலே, 'திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் என்னும் இளைஞர் வந்திருக்கிறார். அவர் மெய்கண்டாரைப்பற்றி நன்றாகப் பேசுவார்' என்று தலைவருக்குத் தெரிவித்தார். ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயர் என் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தார். 'மெய்கண்டார்' என்ற பொருள்பற்றிப் பேசினேன். அப்பேச்சு ஐயருக்கும் எனக்கும் கெழுதகை நட்பை உண்டு பண்ணிற்று.

எப்படி? எப்பொழுது?

புகழ் நாடல் காமியமா? நிஷ்காமியமா? காமியம் என்று எவருங் கூறுவர். புகழ் நாட்டம் என்னுள் நிலைத்து நிற்கவில்லை. அந்நாட்டம் பின்னே படிப்படியே படுவதாயிற்று. மாற்றம் எப்படி நிகழ்ந்தது? எப்பொழுது நிகழ்ந்தது? என்னுள் நிகழ்ந்தது எனக்கே தெரியவில்லை. ஒருவாறு புறக்காரணம் கூறுதல் கூடும். சில கிறிஸ்துவ அன்பர் கூட்டுறவும், தியோஸாபிகல் சங்க அறிஞர் சிலர் நட்பும், குடும்ப வாழ்க்கையும், இன்ன பிறவும் என்னுள் மாற்றம் விளைத்திருக்கலாம். குடும்ப வாழ்க்கைக்கு யான் சிறப்பளிக்கிறேன். அவ்வாழ்க்கை காமிய மனத்தை நிஷ்காமியமாக மாற்றுவதை அநுபவத்தில் உணரலாம்.

சைவம்

யான் இளமையில் சைவ நூல்களைப் பயின்றேன்; சைவத் தொண்டுஞ் செய்தேன். சைவ நூல்கள் என் காமிய மனத்தை மாற்றவில்லை. சைவத் தொண்டோ பேர் புகழைக் கருதவே செய்தது. என் மனோ நிலை மாறுத லடைந்த பின்னர் அதே சைவ நூல்கள் நிஷ்காமியத்தை அறிவுறுத்துவனவாகக் காணப்பட்டன; அதே தொண்டு பேர் புகழ் நாடுதலைக் கடந்து செல்வதாகக் காணப்பட்டது. குறை எங்கே? மனத்திலா? நூலிலுந் தொண்டிலுமா? குறைமனத்தில் என்று பொதுவாகச்சொல்லப்படும்; 'சைவப் புலவர்களின் போதனையில்' என்று சொல்ல என் மனம் எழுகிறது. யான் பலப்பல உலகங்களில் சுழன்று உழன்று, மீண்டுஞ் சைவ உலகை நோக்கியபோது, சைவ நூல்களெல் லாம் நிஷ்காமிய மயமாக விளங்கலாயின; பேர் புகழ் கருதாமை சைவத் தொண்டு என்பது தெளிவாயிற்று. 'ஞானசம்பந்தர் நற்றமிழ் பரவுதல் வேண்டும்; மெய்கண் டார் கொள்கை பரவுதல் வேண்டும்' என்னும் நோக்குடன் தொண்டு செய்யலானேன்.

சைவ நூல்களிலுள்ள தொண்டின் நுட்பங்களைப் பற்றி என்னுடைய நூல்கள் சிலவற்றில் விளக்கியுள் ளேன். இங்கே இரண்டொன்றைச் சுருங்க - மிகச் சுருங்கச் சொல்லலாமென்று எண்ணுகிறேன்.

நடராஜ ஓவியம்

சித் சடம் என்னும் இரண்டனுள் சித்தென்னும் அறிவு தனித்தும், சடத்திலே கலந்தும் நிற்குந் தகைமையது. தனித்து நிற்கும் அறிவாகிய சிவம் அசைவில்லாதது; போக்குவர வற்றது; வாக்கு மனங் கடந்தது. சிவம் சடத் துள் கலந்துள்ளமையே அஃது இயற்கையை உடலாக் கொண்ட நிலை. இந்நிலையில் சிவத்துக்கு இயக்கம் உண்டா கிறது. அஃது இயங்கினாலன்றி இயற்கை இயங்காது. சிவம்

இயக்க இயற்கை இயங்குகிறது. இவ்வியக்கமே சிவத்தின் திருக்கூத்து என்று சொல்லப்படுகிறது. இந் நுட்பத்தை உணர்த்துவது நடராஜ ஓவியம். இறை ஏதேனுந் தற் பயன் கருதி இயற்கையை இயக்குகிறதா? ஒன்றுமில்லை. இவ்வியக்கத்துக்கு அறிகுறியாயுள்ள நடராஜ ஓவியத்தினின்றும் நாம் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க பாடம் என்னை? பயன்கருதாத் தொண்டு. இந்நுட்பம் என் வாழ்க்கைக்குப் பெருந்துணை செய்யா நிற்கிறது.

அன்பும் தொண்டும்

நடராஜ ஓவியத்தின் அணி என்ன? பாம்பு. இப்பாம்பணி, பல தத்துவ நுட்பங்களை உளங்கொண்டது. அவைகளை யெல்லாம் ஈண்டுக் கிளந்து கூறப்போகின்றேனில்லை. இங்கே எளிய ஒன்றைக் குறிக்கலாமென்று விரும்புகிறேன்.

பாம்பு நஞ்சுடையது. நஞ்சுடைய பாம்பை அணியாக் கொண்டுள்ள அன்பை எச்சொல்லால் வருணிப்பது! உயிருக்கும் ஊறு செய்யுங் கொடிய பகைவனையும் அன்புளத்தால் தழுவி நேசித்தல் வேண்டுமென்பது பாம்பணியின் குறிப்பு. முழு அன்பின் முன்னே நச்சுப்பகை ஒன்றுஞ் செய்யாது.

சிவபிரான் பேயோடாடுவதும் அன்பை உணர்த்துவதே. பேயென்றால் என்ன? அச்சமன்றோ? அப்பேயையும் நேசித்து ஐயன் அதனுடன் ஆடுகிறான்! என்னே அன்பின் திறம்!

சிவத்தின் கண்டத்திலே நஞ்சு திகழ்கிறது; பக்கத்தில் பெண்மை பொலிகிறது. என்ன நுட்பம்? சிவம் தன்னையடையும் மக்களின் பாவத்தை ஏற்று அருள் புரிவது என்பது நுட்பம். நஞ்சு பாவத்தை உணர்த்துவது; பெண்மை அருளை அறிவிப்பது.

அன்பையும் தொண்டையும் அறிவுறுத்துஞ் சிவ ஓவியங்களை, நால்வர் பாட்டோவியங்களில் இறக்கி, உல

குய்யத் தந்துள்ள பெற்றி எனக்கு இளமையில் விளங்கா தொழிந்தது. இந்நாளில் அப்பாட்டோவியங்கள் அன்புத் தொண்டாற்ற ஊக்கமூட்டுகின்றன.

நால்வர், இறைவனை 'வாக்குமனங்கட்கு எட்டாதவன்'; 'நாமரூபமில்லாதவன்' என்று அருளிய அளவில் நில்லாது, பாம்பணிந்தவன் - மழுவேந்தியவன்-நஞ்சுண்டவன் என்று அருளியதென்னை என்று, ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து ஆய்ந்த பின்னர் தத்துவங்கள் விளங்கின.

சைவக் கலைகளின் உள்ளுறை அன்பும் தொண்டும் என்று தெளிந்தேன்; தெளிந்து ஒல்லும் வகை அன்புத் தொண்டாற்றி வருகிறேன்.

இருவிதக் கோயில்

சைவ நூல்களில் சரியை கிரியை முதலிய தொண்டுகள் பேசப்படுகின்றன. அவைகளை யான் நிகழ்த்தினேனா? அத்தொண்டுகள் பண்டைநாளில் ஒருவழியாக நடைபெற்றன; பின்னை திரிபுற்றன. அந்நாளில் கோயில் தொண்டுடன் உயிர்த்தொண்டுங் கொள்ளப்பட்டது. நாளடைவில் பின்னையது கைவிடப்பட்டது. சரியை என்றதுங் கோயில் அளவில் எண்ணஞ் செல்லும் நிலைமை நேர்ந்தது. நாயன் மார் இரண்டையுங் கடைப்பிடித்து ஒழுகியதைப் பெரிய புராணத்திற் பார்க்கலாம்.

கோயில் இரண்டு விதம். ஒன்று படமாடுங் கோயில்; மற்றொன்று நடமாடுங் கோயில். படமாடுங் கோயில் தொண்டில் யான் ஈடுபடாமலில்லை. அதில் ஈடுபட்ட காலமுமுண்டு. ஆனால் நாளேற நாளேற நடமாடுங் கோயில் தொண்டே என் வாழ்க்கையில் பெருகியது.

ஓவியமும் காவியமும்

முதல் முதல் எனது கோயிற்றொண்டு காவியத்தையே குறிக்கொண்டது. பள்ளிச் சோதனைகளில் முதன்மை

யாகத் தேறிப் பரிசில் பெறுதல் வேண்டுமென்ற நோக்குடனும், ஆட்டங்களில் வெற்றி பெறுதல் வேண்டுமென்ற நோக்குடனும் கோயில் வழிபாடு செய்தேன்; திருமண எண்ணம் உள்ளத்தில் உலவியபோது, நல்ல வாழ்க்கைத் துணையைப் பெறுதற்கு வேண்டுதல் செய்யும் வேட்கையுடன் கோயிலுக்குச் சென்றேன். ஆராய்ச்சி பெருகப் பெருகக் கோயில் நுட்பம் எனக்கு வேறுவிதமாக விளங்கியது. மூலட்டானத்திலுள்ள உருவம் ஓவிய நூல் என்று தெரிந்தது. ஓவியமும், அதன் தத்துவங்களும் என்னுள் படியலாயின. கோயில் ஓவியங்கள், பல தத்துவங்களாய் ஒலியாதலை உள்ளம் உணர்ந்தது. ஓவிய உருவங்களையொட்டிச் சிவன் என்றும், திருமால் என்றும், முருகன் என்றும் போர்புரியும் சமயவாதங்களின் புன்மை நன்கு புலனாயிற்று. எல்லா ஓவிய நுட்பங்களின் அடிப்படை ஒன்றே என்பது தெளிவாயிற்று. கோயில் ஓவியக் கூடம் என்னும் உண்மை பசுமரத்தாணிபோல் என் உள்ளத்தில் படிந்தது. ஓவியம் ஒரு நூல் - கோயில் ஒரு நூல் நிலையம்—என்றே கொண்டேன்; இத்தோற்றுவாயுடைய கோயிலில் ஆபாசங்கள் எப்படியோ நுழைந்தன என்று எண்ணி எண்ணி வருந்துவேன்; கோயிலைப் பழைய நிலைக்குக்கொணரப் பிரசாரஞ் செய்து வருகிறேன். மூலட்டான ஓவியம் என்னுள் படிந்தமையால் என்னுள்ளங் கோயிலாயிற்று; அதை நினைத்தல் வழிபாடாயிற்று.

கோயில் ஓவியம் சிலையாலாகியது; சிலை ஓவியத்தின் நுட்பங்கள், தமிழ்நாட்டில் நால்வர், ஆழ்வார், பட்டினத்தார், அருணகிரிநாதர், சிதம்பர சுவாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள் முதலிய அருளாளரால் பாட்டோவியங்களாக வடிக்கப்பட்டன. இருவகை ஓவியங்களிலும் ஈடுபட்டு அநுபவிக்கும் பயன் ஒன்றே. சிலை ஓவியத் தத்துவங்கள் ஒலியாக முடிவதுபோலவே பாட்டோவியத் தத்துவங்களும்

ஓலியாக முடிதலை அநுபவத்தில் உணரலாம். இருவகை ஓவியங்களிலும் ஈடுபடும் தொண்டும் என் வாழ்க்கையில் முகிழ்த்தது.

நண்பர்களுடன் கோயிலுக்குப் போவேன். பழையபடி முறைப்பட்ட புற வழிபாட்டை யான் செய்வதில்லை. மூல ஓவியத்தை உற்று உற்று நோக்குவேன் ; தமிழ் மறை ஓது மிடம் போவேன் ; அம்மறை முழக்கில் மூழ்குவேன். புறக் கோயில் உலகம் என்னை எள்ளும்.

ஓவிய வழிபாடு வாழ்க்கைக்கு வேண்டுமா? இதை என் வாழ்க்கையை நோக்கிக் கேட்கிறேன். வாழ்க்கை ஓவிய வழிபாடு தேவை என்றே பதிலிறுக்கிறது. ஓவியத்தில் ஈடுபடுந் தொண்டு அகக்குறும்புகளைச் சிதைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அஃது அகச் சீர்திருத்தத்தை உண்டாக்குகிறது என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன். ஓவிய வழிபாடு உயிர்த் தொண்டுக்கு ஊன்றுகோலா யிருத்தலை என் வாழ்க்கை நன்கறிந்தது. அவ்வழிபாடு என்னைக் காமியத்துக்கு இரையாக்காமல் காத்து வந்தது. ஓவிய வழிபாட்டைப் பெறுமல் என் வாழ்க்கை உயிர்த் தொண்டில் புகுந்திருந்தால் அஃது எந்நிலையடைந்திருக்குமோ ?

மற்றச் சமயங்களும்

அன்புத் தொண்டைச் சைவ சமயம் அறிவுறுத்துவது போல மற்றச் சமயங்களும் அறிவுறுத்துகின்றன. எல்லாச் சமயங்களும் எனக்கு அன்புத்தொண்டு நெறியாகவே காணப்படுகின்றன. அதனல் யான் சமரச சன்மார்க்க உணர்வுடையவனுனேன். தொண்டு ஒருவரைப் பொதுமை யறத்தில் செலுத்தாது வேறு எதில் செலுத்தும் ?

உடல்

தொண்டு எங்கிருந்து தொடங்குகிறது? உடலிலிருந்து தொடங்குகிறது என்று பொதுப்படச் சொல்கிறேன். பிற கடைகளை இங்கே திறக்க வேண்டுவதில்லை. தொண்டுக்

53

கென்று உடலை ஓம்பியே தீரல்வேண்டும். தொண்டின் மூல தனம் உடல். தொண்டுக்கு உடல்நலம் இன்றியமையாதது. உடலை யான் நன்முறையில் ஓம்பியே வந்தேன். எனக் கமைந்த இயற்கைச் சக்திக்கு மேலே யான் - தொண்டில் - பெரிதும் பேச்சுத் தொண்டில் - ஈடுபட்டேன். அதனால் என் உடல்நலஞ் சுருங்கியது. சுருங்கிய நலத்துடன் இயன்ற தொண்டை ஆற்றியே வருகிறேன்; இப்பொழுது உடல் நலனுக்குரிய தொண்டுசெய்வதை விடுத்துவிட்டேன். அதை யானே வலிந்துவிடவில்லை. நிலைமை அதை விடச்செய்தது. என் உடல் இயற்கை இறைவனிடத்தில் கிடக்கிறது.

குடும்பம்

உடல் தொண்டுக்கு அடுத்தபடியாகக் குடும்பத் தொண்டு நினைவில் உறுகிறது. குடும்பத் தொண்டில் அன்பு பெருகும்; தியாகம் கால்கொள்ளும். இத்தொண்டு, நாட்டுத் தொண்டுக்கும் உலகத் தொண்டுக்கும் கடைக் கால். இதுபற்றியே யான் பேச்சிலும் எழுத்திலும் குடும்ப வாழ்க்கையை வலியுறுத்தி வருகிறேன்.

நாடு

யான் ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியில் தொண்டு செய்தேனா? கடமை செலுத்தினேனா? பின்னையதென்றே சொல்வேன். ஏன்? ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளியிலேயே எனது காமிய மனம் வீழ்ச்சியடையத் துவங்கியது. அக்காலத்திலேயே யான் இல்வாழ்க்கையனானேன். நிஷ்காமியம் இன்னதென்று என் மனம் தெளிந்தது. ஏட்டில் படித்த தொண்டு என் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்றது. வெஸ்லி கல்லூரியில் யான் ஒருவாறு தொண்டாற்றினேன் என்று சொல்லுதல் கூடும். அத்தொண்டு சிறிது பெருகியது. அப்பெருக்கம் என்னை நாட்டுத் தொண்டனாக்கியது.

'நாட்டுத் தொண்டுக்குப் பொருள் வேண்டும்; மாடி வீடு வேண்டும்; மோட்டார் வண்டி வேண்டும்' என்று சிலர்

நினைப்பதுமுண்டு; பேசுவதுமுண்டு. யான் ஒன்றுமில்லாதவன்; குடிக்கூலி வீட்டில் வதிபவன். யானும் நாட்டுத் தொண்டு செய்தேன்; செய்கிறேன். செயல் தொண்டாற்றல் மனம் வசதியை நாடாது. அதற்குத் தொண்டே செல்வமாகும்.

1924, 1925, 1926-ம் ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ் தேர்தலில் யான் ஈடுபட்டேனல்லவோ? நகர சபை, மற்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், சட்ட சபை முதலியவற்றைப் பற்றக் காங்கிரஸ் முனைந்தது. அந்நாட்களில் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும் யானும் சேர்ந்து தொண்டாற்றி வந்தோம். ஐயங்கார் நகர சபையிலும் சட்ட சபையிலும் என்னை நுழைக்க விரும்பிக் கேட்பர். அதற்கு யான் " சுத்த சுயராஜ்யம் மலரும் வரை என்போன்றோர் நகர சபை, சட்ட சபை முதலியவற்றின்மீது நாட்டஞ் செலுத்தல் கூடாது. அரைகுறை சுயராஜ்யம் ஆபத்தானது. அதில் தொண்டாற்றுவதற்கு இடமிராது. சுத்த சுயராஜ்யத்திலேயே தொண்டாற்றுதல் கூடும். முற்றும் ஒதுங்கி நின்று வாளா கிடக்கவும் மனம் விரும்புவதில்லை. உங்கள் போன்றோருடன் கூடிச் சிறு தொண்டாற்றி வருதல் போதுமென்பது எனது கருத்து " என்று சொல்வேன். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் யான் ஏழ்மையை உளங்கொண்டு மறுப்புரை பகர்வதாக எண்ணி, ஒருநாள், 'நீங்கள் இலௌகிகத்தில் சிறிது மேம்பட முயலுதல் வேண்டும். குறைந்த பட்சம் உங்களுக்கு ஒரு வீடு தேவை; ஒரு மோட்டார் வண்டி தேவை; வேறு சில தேவை. இவைகளை நீங்கள் நினைந்தால் எளிதில் பெறுதல் கூடும்' என்று திறக்கப் பேசினர். 'என்ன! ஐயங்கார் இன்னொரு பூதத்தைக் கொண்டு வந்து விடுத்தாரே' என்று கருதி, " உங்களைப்போலவே நகரத்துச் செட்டிமார் சிலர் விரும்பினர். யான் அவ்விருப்பத்துக்குத் துணைபோனேனில்லை. எனக்கு 'நவசக்தி' பத்திரிகை இருக்கிறது. சிறு அச்சுக்கூடமும் உண்டு. இடை

யிடை நூல்கள் எழுதுகிறேன். இவைகள் வாயிலாகக் கிடைக்கும் சிறு ஊதியங்கொண்டு என் தமையனார் குடும்பத்தை ஒருவாறு நடாத்துகிறார்; எனக்குஞ் சோறு கூறை வழங்குகிறார். யான் இயன்ற பணி செய்து வருகிறேன். இயற்கை இறையின் கொடை அளவில் நின்று வாழ்க்கை நடாத்துவதே அறம். அதற்குமேல் பித்துக் கொள்வது துன்பத்தை விலைக்கு வாங்குவதாகும். எனக்கு வீடும் வண்டியும் பிறவும் தேவை என்று இயற்கை இறை உளங்கொண்டால் எனது வருவாய் தானே பெருகும். 'தேசபக்த'னை யான் திடீரென விடுத்தபோது, 'நவசக்தி'யைத் தொடங்கச் சிறு உதவி கிடைத்தது. என் வாழ்க்கை நடப்புக்கு அவ்வளவு சாலும் என்பது இயற்கை இறையின் திருவுள்ளம். இப்பொழுது உங்கள் மாடியில் அமர்ந்திருக்கிறேன்; இன்னுஞ் சிறிது நேரத்தில் ஒரு குடிசைக்குள் புகப்போகிறேன்; அவ்வேளையில் குடிசை உடையவனாயிருப்பேன். உங்களுடன் ஏகும்போது மோட்டாரில் போகிறேன்; வேறு சிலருடன் செல்லும்போதும் மோட்டார் கிடைக்கிறது. மோட்டார் வண்டி கிட்டாவிடின் ஜட்கா வண்டி என்னுடையதாகும்; அதற்கும் பணம் இல்லாத வேளையில் நடப்பேன். செருப்பின்றிக் கொடையின்றி நண்பகலில் வெயிலிலே தார்பாதையில் நடந்தபோது எத்தனையோ முறை உங்கள் கார் என்னை ஏற்றிக்கொண்டது உங்களுக்குத் தெரியும். வேறு சிலர் கார்களும் என்னைக் கண்டதும் துணைக்கு வருகின்றன. எனக்கென்று கார் ஏற்றுக்கு? இயற்கை இறையின் நோக்கு வழியே நிற்க யான் ஒல்லும்வகை முயன்று வருகிறேன். சிறு சிறு சோதனைகள் இடையிடையே நேர்கின்றன" என்று பதில் இறுத்தேன். அன்றுமுதல் ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் மாடி-மோட்டார் பேச்சுப் பேசுவதை விடுத்தார்.

காங்கிரஸ் கூடும்போதும் மற்றக் காலங்களிலுஞ் சிலர் என்னை வட இந்தியாவுக்கு அழைப்பர். யான் மறுத்துவிடு

வன். வழிச் செலவுக்குப் போதிய பொருள் எனக்கு ஏது? 'கிட்டாதாயின் வெட்டென மற' என்பது ஆன்றோர் மொழி. அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கூட்டத்துக்கென்று யான் தெரிந்தெடுக்கப்படுவேன். யான் அதைப் பிறர்க்கு விடுத்து விலகுவேன். வட இந்தியாவுக்குப் போதல்வேண்டும் என்னும் அவா என்னுள் எழுவதில்லை. அவா போட்டியிடச் செய்யும். தற்கால உலகம் போட்டியால் பாழாவதை யுணர்ந்தே யான் வாழ்க்கை நடத்துகிறேன். வட இந்தியா போந்தே தொண்டு செய்தல்வேண்டுவதில்லை. தொண்டு எங்கிருந்து செய்தாலென்ன? தொண்டுக்கு அளவும் உண்டோ? அது வீட்டளவிலும் இருக்கலாம். தமிழ் நாட்டளவில் தொண்டு புரியும் வாய்ப்பை இயற்கை இறை எனக்கு அருளியது. அதற்குமேல் யான் ஆசைப்படலாமோ? ஆசை பெரும்பேய்.

காரைக்குடி மு. நடராஜன் அன்பார்ந்த இளைஞருள் ஒருவர். அவர் சிற்சில சமயம் சென்னை போதருவர். பாத காணிக்கை யென்று சிறு சிறு தொகை அவரால் செலுத்தப்படும். அவ்வன்பை மறுக்க என்மனம் எழுவதில்லை. வீடோ மோட்டாரோ வாங்கத்தக்க பெருந்தொகையாயிருந்தால் மறுப்பெழும். எனது உடல் நலனுக்குப் பொருந்திய கனிவகைகளை வாங்கி யான் உண்ணுதல் வேண்டுமென்னும் அன்பு நடராஜனைப் பாதகாணிக்கை செலுத்தத் தூண்டுமோ என்னவோ தெரியவில்லை. நடராஜனைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் கிறிஸ்துவும், அவருக்கு அன்புக் காசு வழங்கிய கிழவியும் என் நினைவிலுறும்.

எனக்கென்று சேமநிதி வைப்பில்லை; பெட்டியோ சாவியோ கிடையாது. தமையனார் இல்லாத வேளையில் புத்தக வாணிபம் என்னால் செய்யப்படும். என் கையால் வாங்கும் அப்பொருட்கென்று இன்னொருவர் பக்கத்தில் காத்திருப்பர். என் கையில் பொருள் தங்குவதில்லை. அத

ஞல் என் காப்புக்கென்று ஒரு தமையனுரை ஆண்டவன் அளித்தான் போலும்.

சென்னையிலும் சுற்றுப்பக்கங்களிலுந் தொண்டுக்கென்று செல்லும்போதெல்லாம் தமையனுரிடத்திலிருந்து காசு பெற்று வழிச்செலவுக்குப் பயன்படுத்துவேன். நீண்ட தூரத்துக்கு என்ன செய்வேன்? என்னை அழைக்குங் கழகங்கள் பெரிதும் வழிச்செலவை ஏற்கும். கைவிட்ட கழகங்களுமுண்டு. சிற்சில சமயம் செலவுபோகச் சில்லரை மிகுதி நிற்கும். அச்சில்லரைக்கென்று எவரேனும் வருவர். இதை என்னென்று விளக்கவல்லேன்! பொருட் பெருக்கால் தொண்டுக்குக் கேடு நிகழுமென்பது ஆண்டவன் திருவுள்ளமோ என்னவோ தெரியவில்லை.

உலகம்

இயற்கை இறை என்னை உலக சேவை யென்னும் தொழிலாளர் சேவையில் 1918-ம் ஆண்டில் ஈடுபடுத்தியது. அன்றுமுதல் இன்றுவரை என்னுல் இயன்ற அளவு யான் தொழிலாளர் சேவை செய்து வருகிறேன். என் வாழ்க்கை எத்தனைக் கதவடைப்புக்களை - எத்தனை வேலை நிறுத்தங்களை - எத்தனை வழக்குக்களை - எத்தனைத் தடியடிகளை - எத்தனைத் துப்பாக்கிகளைக் - கண்டது! நெருக்கடியான நேரங்களிலேயே எனக்கு ஊக்கம் அதிகம் உண்டாகும். தொண்டின் வேகமே ஊக்கமாகும். அந்நேரங்களில் நண்பகலிலுந் தொண்டு; நள்ளிரவிலுந் தொண்டு. தொண்டுக்குப் பகலேது? இரவேது?

தொழிலாளர் சார்பில் நகரசபையையும் சட்டசபையையும் எளிதில் யான் பற்றுதல் கூடும். அவ்வாய்ப்பு நேருமபோதெல்லாம் எனக்குச் சுத்த சுயராஜ்யமென்னும் தொழிலாளர் ராஜ்ய நினைவு தோன்றும். போட்டி எழாமலிருப்பதில்லை. போட்டியிடுவோருள் நிகழும் பூசலும் பிறவும் என்னைப் புண்படுத்தும். அதை வெளிக்குக் காட்டாமல் தொண்டில் கருத்துச் செலுத்துவேன்.

தொழிலாளரிடையில் யான் ஒரு தொழிலாளியாகவே தொண்டாற்றுகிறேன். பொருண்மையில் தொழிலாளர்க்கும் எனக்கும் என்ன வேற்றுமை? ஒருமைப்பாடே அதிகம். பொருட் செல்வம் என்பால் பெருகியிருந்தால் யான் தொழிலாளர் தொண்டனாகி யிருப்பேனோ என்னவோ தெரியவில்லை. பொருட்பெருக்கால் தொழிலாளர் தலைவனாயிருத்தல் கூடும்; தொழிலாளர் தொண்டனாயிருத்தல் கூடுமா என்பது ஐயம். என்னைத் தொழிலாளர் தொண்டனாக்கவே இயற்கை இறை என்னைப் பொருட்டுறையில் செல்வனாக்கவில்லை போலும்!

தொழிலாளர் சுயராஜ்யமே எனது குறிக்கோள். அக்குறிக்கோளுடன் தொண்டாற்றி வருகிறேன். தொழிலாளர் சேவை ஒரு நாட்டுக்கு மட்டும் உரியதன்று. அஃது உலகுக்கு உரியது. தொழிலாளர் இயக்கத்தில் ஈடுபடுவது உலகத் தொண்டில் ஈடுபடுவதாகும். தொழிலாளர் சுயராஜ்யமே உலக விடுதலை என்பதை இங்கே விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை.

தொழிலாளர் தொண்டில் எனக்குள்ள அன்பை உன்னுங்கால், அஃது என்னை எப்பிறவியில் தொடர்ந்ததோ என்று எண்ணவுஞ் செய்கிறது. வரும் பிறவியிலும் அத்தொடர்பு பெற இயற்கை இறை அருள் செய்வதாக.

தொழிலாளர் இயக்கத்தாலேயே உயிர்த்தொண்டு என் வாழ்க்கையில் பெரிதும் ஆக்கம் பெற்றது. இதற்கு இயற்கை இறையையும், என்னை ஈன்றாரையும் வாழ்த்துகிறேன்.

என் வாழ்க்கையில் வேறு சில தொண்டுகளும் நிகழ்ந்தன. அவைகளில் ஆண்டொன்று ஈண்டொன்று குறித்து விடுகிறேன்.

சரியைத் தொண்டு

இராயப்பேட்டை அறிஞர் திருக்குறள் சிதம்பர முதலியார் கல்வி கேள்வியுடையவர்; தமது சொத்துக்

களை யெல்லாம் சிவார்ப்பணஞ் செய்தவர். அவர்தம் தொண்டு நாடோறும் மயிலை மல்லீச்சுரத்தில் நிகழ்ந்து வந்தது. அலகிடல், மெழுகிடல், நீர் முகத்தல்-பாய்ச்சல், மலர் கொய்தல், மாலை கட்டல் முதலிய திருப்பணிகள் அவரால் ஆற்றப்படும். அவருடன் யான் ஒவ்வொருபோது மல்லீச்சுரம் போவதுண்டு. ஒருநாள் அப்பெரியார் என்னைப் பார்த்து. 'இப்பணிகளை நீர் ஏன் முறைப்படி செய்தல் கூடாது?' என்று கேட்டார்.'செடி கொடி மரங்களும் உயிர்களே. அவைகட்குத் தொண்டு செய்வது நல்லதே. இதற்கு நிரம்ப ஓய்வு வேண்டும். யான் வேறு வழியில் இயன்ற தொண்டு செய்து வருகிறேன்' என்றேன். 'வெறும் வாய்த் தொண்டு போதாது' என்று அவர் கூறினார். அவர்தந் தொண்ணூற்றைந்தாவது வயதில் முதுமை அவரைப் படுக்கையில் கிடக்கச் செய்தது. அவ்வேளையில் யான் அவருக்கு என்னால் இயன்ற சிறு பணி செய்தேன். 'இத்தகைய பணியுஞ் செய்ய உமது மனம் பண்பட்டிருக்கிறது. யான் உம்மைத் தவறாகக் கருதினேன்' என்று அவர் வாய் மொழிந்தது.

எச்சில்

திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தின் ஓராண்டு விழாவிலே மாகேசுர பூசை சிறப்பாக நடந்தது. இடையில் எச்சிலெடுப்பவர் எங்கேயோ சென்றனர். உணவுக்குப் பெருங்கூட்டந் தேங்கியது. அது கண்ட யான், 'என்ன தயக்கம்' என்று அங்கிருந்த அன்பர்களைக் கேட்டேன். அவர்கள் 'எச்சிலெடுப்பவர் காணோம்' என்றார்கள். யான் புகுந்து இலைகளை எடுக்கலானேன். அதைக் கண்டவரெல்லாம் அத்தொண்டில் ஈடுபட்டனர். இலைகள் பறந்தன. இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபையிலுஞ் சில முறை எனக்கு இத்தொண்டு வாய்த்தது.

இழந்த வேலை

உறவினர் ஒருவர்; தெலுங்கு நாட்டில் அரசாங்க ஊழியஞ் செய்தவர்; அவர் தமது உடலையும் ஊழியத்தையும் பெருமிதமாகக் கருதியவர்; 'ஏழை' என்று என்னை உள்ளே அவமதிப்பவர். அவர் என்னிடத்தில் நெருங்கிப் பழகுவதில்லை. அவரது விசாரணை உதட்டளவில் நிற்கும். அவருக்குத் திடீரென வேலை போயிற்று. மிடுக்கர் முயற்சி மண்ணிலும் விண்ணிலுஞ் சுழன்றது. பயன் விளையவில்லை. ஒரு திருமணத்தில் அவர் நிலைமை தெரியவந்தது. என் மனம் இரங்கியது. உறவினரை ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயரிடம் அழைத்துச் சென்றேன்; அவர் நிரபராதி என்பதை விளக்கினேன். ஒரு வாரத்தில் அவர் இழந்த வேலை அவரிடம் மீண்டுஞ் சேர்ந்தது.

துணை

தியாகராய செட்டியார், சதாசிவ ஐயர், ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், பனகல் ராஜா முதலியோரிடத்தில் யான் நெருங்கிப் பழகுவதை யுணர்ந்த இளைஞர் பலர் புதுப்புது வேலைக்கென்று என்னை அடுப்பர். ஓரளவில் துணை செய்வேன்; நிரபராதிகளாய் வேலையிழப்பவர்க்குப் பெருந் துணை புரிவேன்.

ஜூன் மாதத்தில் யான் பல வேலைகளில் தலைப்படுவதில்லை. அவைகளை ஒதுக்கி வைப்பேன். ஏன்? ஏழை மாணுக்கர் பொருட்டு. ஜூன் மாதத்தில் ஏழை மாணுக்கர் பலர் என்னை மொய்த்திருப்பர். குறைபாடு ஒருவகையாயிராது; பலவகையா யிருக்கும். அதை அதைக் கவனிப்பதில் பெரும்பொழுது போகும். இந்நாளிலும் மாணுக்கர் என்னைச் சூழாமலில்லை.

சுடுகாடு

இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையில் ஏகாம்பரம் என்றொருவர் உறுப்பினராயிருந்தார்.

அவர் எனது பள்ளித் தோழர். அந்நண்பர் ஆறுமுக நாவலர் நூல்களைப் படித்து, அவைகளின்படி வாழ்க்கை நடாத்த முயன்றவர். அவர்தம் நல்லுடலில் பெரிய அம்மை வார்த்தது. 'அம்மை தொற்றுநோய்; இளைஞர்கள் அணுகுதல் கூடாது' என்ற கட்டுப்பாடு வீடுதோறும் வீறிட்டது. என்னை எக்கட்டுப்பாடும் தடுப்பதில்லை. யான் ஏகாம்பரத்தை அடைந்து தக்க பணி செய்வேன். அம்மை அவர்தம் ஆருயிரை அள்ளிக்கொண்டு போயிற்று. 'இளைஞர்கள் சுடுகாட்டுக்குப் போதல் கூடாது' என்ற கட்டளை பிறந்தது. கட்டளை என்னை ஒன்றுஞ் செய்யவில்லை. யான் சுடுகாடு சென்றேன்; ஈமக்கடன்களில் நன்றாகக் கலந்துகொண்டேன். அன்றிரவு தெருத் திண்ணை எனக்குப் படுக்கையாயிற்று. வைகறை எழுந்து குழாய்நீரில் மூழ்கினேன்; வேப்பங் கொழுந்து தின்றேன்.

மைத்துனர்

வடிவேல் முதலியார் என் தமையனார் மைத்துனர். அவர் எப்படியோ காட்டுப்பாடியில் கிணற்றிலே தவறி விழுந்து இறந்துபட்டார். அவர் உடலைச் சென்னையில் சேர்க்க வேண்டுமென்று அவர் அன்னையார் பிடிவாதஞ் செய்தார். உடலைக் காட்டுப்பாடியினின்றுங் கொண்டு வருதல் எளிதா என்ற திகைப்பு நண்பரிடத்திலும் உறவினரிடத்திலுங் காணப்பட்டது. யான் தலையிட்டு வேலூர்க்கேகி, அப்போழ்து அங்கே நகரசபைத் தலைவராயிருந்த என் கெழுதகை நண்பர் வி. எம். இராமசாமி முதலியார் துணைபெற்று, வடிவேல் உடலைச் சென்னை சேரச் செய்தேன்.

ஒரு குழந்தை

ஒரு நண்பர் வைப்பாட்டியின் குழந்தை மரணமடைந்தது. அதைச் சுடுகாட்டில் சேர்க்கத் தெருவார் எவரும்

முற்பட்டாரில்லை. அக்குழந்தையைச் சுடலை சேர்க்கத் தொண்டாற்றினேன்.

சமையல்காரன்

பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் ஆண்டு விழாக்கள் என் பார்வையில் நடைபெற்ற காலத்தில், ஓர் ஆண்டு விழாவில் சிவசங்கர முதலியாரும் யானும் பெத்துநாய்க்கன் பேட்டையிலிருந்த இருவரைச் சமையலுக்கென்று அமைத்தோம். அவர் முன்னாள் இரவே இராயப்பேட்டை நண்ணுவதாக உறுதி கூறினர். கூறியவாறு அவர் நண்ணினாரில்லை. மணி மூன்றாயிற்று. எனக்குக் கவலை பெருகியது. பெத்துநாய்க்கன்பேட்டைக்குப் புறப்பட்டேன்; நடந்தேன்; நீண்ட கரண்டிகளைத் தாங்கி வந்த இருவரை வழியிற் கண்டேன்; நெருங்கியதும் அவர் சமையல்காரரென்று உணர்ந்தேன். அவரை என் மனம் வையவில்லை; 'வந்தாரே' என்று நினைந்து வாழ்த்தியது.

தொண்டாகத் தோன்றாமை

இராமசாமி நாயக்கருக்கும் எனக்கும் அரசியலில் கருத்து வேற்றுமை விளைந்த பின்னர் அவர் தம் பத்திரிகையில் மறுப்புக்கள் வரும். அவைகளில் பெரும்பான்மையன யான் ஆங்காங்கே பேசுவனவற்றை யொட்டியவை. என் பேச்சுக்கள் சில தினப்பதிப்புக்களில் நன்முறையில் வரும்; சிலவற்றில் சுருக்கமாக வரும்; சிலவற்றில் திரிபாக வரும். சுருக்கத்தையும் திரிபையும் பொருளாக் கொண்டு நாயக்கரும் அவரைச் சேர்ந்தவரும் மனம் போனவாறு தாக்குவர். அத்தாக்குதல்களுக்குத் தொடக்கத்தில் என் வாரப்பத்திரிகை வாயிலாகப் பதில் இறுத்துவந்தேன்; பின்னே பதிலிறுத்தலை விடுத்தேன். ஏன்? அச்செயல் எனக்குத் தொண்டெனத் தோன்றவில்லை.

எல்லாரும் மனிதர்

யான் உலகன் ; இந்தியன் ; தமிழன் ; தனி மனிதன். தனி மனிதன் - தமிழனாக-இந்தியனாக-உலகனாக-விரிந்து பெருகுகிறேன். யான் தமிழ் நாட்டில் பிறந்தவன் ; தமிழ் நாட்டிலிருந்து பணி செய்கிறேன். அத்தொண்டுகளில் தமிழ் நாட்டுக்குத் தக்கவை தமிழ் நாட்டுக்கும், இந்தியாவுக்கு உரியவை இந்தியாவுக்கும், உலகுக்குப் பொருந்தியவை உலகுக்கும் பயன்படும். எனக்கு வகுப்பு வெறி நிற வெறி முதலியன நஞ்செனத் தோன்றும். இவைகளை ஒழிக்கவேண்டி யான் சன்மார்க்கத் தொண்டாற்றுகிறேன். இக்கருத்துடைய என்னை வகுப்பு வாதிகளும், அவர் போன்ற மற்றவர்களும் எள்ளுகிறார்கள் ; தாக்குகிறார்கள். என் உழைப்பெல்லாம் ஆரியர்க்குப் போகின்றன என்று ஓலமிடுவோரும் உளர். ஐயோ பாவம்! ஆரியர் யார்? தமிழர் யார்? ஹிந்து யார்? முஸ்லிம் யார்? இந்தியர் யார்? இங்கிலிஷார் யார்? கீழ் நாட்டவர் யார்? மேல் நாட்டவர் யார்? எல்லாரும் மனிதரே. எல்லாரையும் மனிதரென்று உணரச் செய்வதே சிறந்த சீர்திருத்தத் தொண்டு. மற்றையது அடவிகாட்டுக் கூக்குரல். கூக்குரலிடுவோர் வசை மொழிகளை ஏற்றுக்கொள்வதும் எனது தொண்டின் கூறுகளில் ஒன்று.

பிறவி வேண்டுதல்

யான் பிறந்த தமிழ் நாடு வகுப்பு வாதத்துக்கு இரையாகிறது. எங்கணும் வகுப்பு நாற்றம். தமிழ் நிலம் நாடாயில்லை. அது பலவாறு சிதறுண்டு கிடக்கிறது. தமிழ் நாட்டுக்கு இதுபோழ்து பணி அதிகம் தேவை. மருத்துவம் யாருக்குவேண்டும்? நோயுள்ளவனுக்கன்றோ? என்னைத் தமிழ் நாட்டில் பிறப்பித்த இயற்கை இறையை வாழ்த்துகிறேன் ; வணங்குகிறேன். தமிழ் நாட்டுத் தொண்டுக்கு

இவ்வொரு பிறவி போதுமா? போதாது. இதுபற்றியே யான் வீடுபேற்றை விரும்பாது பிறவியைத் தருமாறு ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன். இவ்வேண்டுதலும் எனது தொண்டுகளில் ஒன்று.

குழந்தையும் சிங்கமும்

தொண்டர்க்குள்ள பொறுப்புப் பெரிது; பெரிது. பொறுப்புணராது அவர் எதையும் பேசுவதும் எழுதுவதும் செய்வதும் தவறு. மக்கள் மனோநிலையைப் படிக்கும் பயிற்சி தொண்டருலகுக்குப் பெரிதுந் தேவை. என் வாழ்க்கையில் யான் கண்ட ஒன்றை இங்கே சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

ஆயிரம் விளக்குப் பள்ளி. ஒரு வகுப்பில் பைபில் போதனை. கதை தானியலைப் பற்றியது. படத்திலே தானியல்; சிங்கம்; சிங்கத்தின் பக்கத்திலே ஒரு குட்டி. கதையைக் கேட்டுவந்த ஒரு குழந்தைக்குத் திடீரென விதிர் விதிர்ப்பு; மயக்கம்; சோர்வு; வீழ்ச்சி. வகுப்பில் கூக்குரல். ஆசிரியர் ஈட்டம். குழந்தை முகத்தில் தண்ணீர் வீச்சு. குழந்தை விழித்தது; அழுதது. தலைமை ஆசிரியர் 'என்ன தானியல்' என்று கேட்டார். 'தானியலைப் பெரிய சிங்கம் விழுங்கியது; சின்ன சிங்கம் என்னை விழுங்குமே' என்றது குழந்தை. எனக்குப் படம் எழுதியவர்மீது எண்ணஞ் சென்றது. கதைப்படி குட்டிச் சிங்கம் படத்தில் இருத்தல் வேண்டுவதில்லை. படம் எழுதியவர் எந்நோக்குமின்றிப் பெரிய சிங்கத்தின் பக்கத்திலே குட்டியைப் பொறித்தார். விளைவு என்ன? இந்நிகழ்ச்சி என் தொண்டுக்குப் பெரிய பாடமாக உதவுகிறது. வாய் எதை எதையோ பேசிவிடும்; கை எதை எதையோ எழுதிவிடும்; செய்துவிடும். விளைவை உய்த்துணர்தல் வேண்டும். பொறுப்பற்றவர்களால் மன்பதை நாசமாகும் நிலையும் நேரும்.

பொறுப்பு

காந்தியடிகளுந் தொண்டர்; பெசண்ட் அம்மையாருந் தொண்டர். பெசண்ட் அம்மையார் காந்தியத்தால் இன்னின்ன தீமைகள் விளையுமென்று கூறினார். அக்கூற்றில் 'காந்தி அளவில் சத்தியாக்கிரகம் பொருந்திவரும். மற்றவர் தவறாக நடந்து நாட்டைப் பாழ்படுத்துவர்' என்னும் விளக்கமிருக்கும். காந்திய நுட்பத்தை உணராது ஆவேசத்தால் சிறைக்குப் பலர் சென்றனர். அவருள் இப்பொழுது எத்துணை பேர் காந்தியத்துக்கு மாறுபட்டு நிற்கிறார் என்பது நாட்டவர்க்குத் தெரியும். இவர்கள் பொறுப்புணர்ந்து நடந்தவர்களா? நேயர்கள் பொறுப்புணராது நேரத்தில் ஆவேசத்துக்கு ஆளாகிப் பின் பிற்போக்கர்களாதல் அறிவுடைமையாகுமா? அவர்களது முன்னைய செயலும் தொண்டாகாது; பின்னைய செயலுந் தொண்டாகாது. ஆகவே தொண்டின் அடியில் பொறுப்பு என்னும் புனிதம் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை என் வாழ்க்கை உணரலாயிற்று.

வில்லிங்டன் சிலை

லார்ட் வில்லிங்டன் பம்பாயிலும் சென்னையிலும் கவர்னராயிருந்தவர்; பின்னே இராஜப் பிரதிநிதியா யமர்ந்தவர். அவர் சென்னைக் கவர்னராயிருந்தபோது அவரைச் சந்திக்கும் நிலைமை எனக்குச் சிலமுறை ஏற்பட்டது. (விவரம் முன்னர்.) லார்ட் வில்லிங்டன் ஆட்சிமுறையை ஆராய்ந்தால் அவரது ஆயுதம் அடக்குமுறை என்பது நன்கு விளங்கும். அவர் சென்னைக் கவர்னராயிருந்தபோது தொழிலாளர் இயக்கத்தை நசுக்க முயன்றதை நாடறியும்.

சென்னையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்றபோது நீலன் உருவச்சிலை மவுண்ட்ரோட்டினின்றும் அகற்றப்பட்டது. அவ்வேளையில் என் எண்ணம் வில்லிங்டன் உருவச்சிலைமீது சென்றது. அதை ஏன் அகற்றலாகாது

என்று தொழிலாளர் கூட்டத்தில் பேசினேன்; 'நவசக்தி' யில் (17-12-1937) ஆசிரியக் கட்டுரை வரைந்தேன். அது போழ்து அஃதெனக்குத் தொண்டென்றே தோன்றிற்று.

கள்ளரக்கன்

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் சென்னை மாகாணத்தில் சேலம், வடஆர்க்காடு, சித்தூர், கடப்பை ஆகிய நான்கு ஜில்லாக்களில் மதுவிலக்குச் செய்யப்பட்டது. அதற்கென்று நிறுவப்பெற்ற சட்டம் சென்னைக் கவர்னர் ஆட்சியில் வீழ்ந்தது. கவர்னர் செயலுக்கு மறுப்பெழுந்தது. அதற்கெனக் கூடிய கூட்டங்களில் யான் கலந்துகொண்டேன். அம்மறுப்பு எனக்குத் தொண்டாகவே தோன்றுகிறது.

எல்லாரிடமுந் தொண்டு

யான் இளமையில் சைவ வைணவக் கோயில்கட்குப் போவேன்; சபைகட்குஞ் செல்வேன். சிற்சிலபோது என்னுடன் ஆதி திராவிட சகோதரர்கள் பேசி வருவார்கள். கோயிலையோ சபையையோ நெருங்கியதும் அவர்கள் என்னிடம் விடைபெறுவார்கள்; என் மனம் வருந்தும்.

சமயக் கூட்டங்களில் ஆதி திராவிடர் தலையைக் கண்டதும் 'அடியவர்கள்' சீறுவார்கள்; புலியாவார்கள். நோயாளர் குடியர் வெறியர் முதலியோர் வருகையையும் 'அடியவர்கள்' விரும்புவதில்லை. அவர்கள் முகம் கறுக்கும்; வாய் முணுமுணுக்கும்.

கிறிஸ்துவக் கோயில்களும், இஸ்லாமியப் பள்ளிவாசல்களும் எல்லாரையும் ஏற்பதை என் கண்கள் காணும். அவர்கள் பிரசாரமும் எல்லாரிடையும் நிகழ்வதைப் பார்ப்பேன்.

பின்னே திருவாசகம் முதலிய நூல்களைப் பயின்றபோது, அவைகள் கிறிஸ்துவ - இஸ்லாமியக் கொள்கைகளுக்கு அரண்செய்தலைத் தெளிந்தேன். என் மனம் ஏழைகளிடம் செல்லலாயிற்று.

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினா லாண்டுகொண்ட
அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத் துறுதுய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாம்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

—திருவாசகம்

குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலிலுங் கீழிழிந்து எத்தனை
நலந்தானிலாத சண்டாளர் சண்டாளர்க ளாகிலும்
வலந்தாங்கு சக்கரத் தண்ணல் மணிவண்ணற் காளென்றுள்
கலந்தார் அடியார் தம்மடி யார்எம் மடிகளே.

—திருவாய்மொழி

" * * * தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப் படுகிறது." —மத்தேயு : 11 : 5.

" நீதிமான்களையல்ல ; பாவிகளையே மனந் திரும்ப வேண்டுமென்று அழைக்க வந்தேன் என்றார்."

—லூக்கா : 5 : 32.

இவ்வருள்மொழிகளெல்லாம் எனக்கு ஒருவருடைமை போல் தோன்றின.

கொலைஞர் கள்ளர் குடியர் காமுகர் பொய்யர் நோயர் ஒடுக்கப்பட்டவர் முதலியவரிடத்தில் தொண்டு செய்தல்வேண்டும் என்னும் உணர்வு எனக்கு மேலிட்டது. ஒல்லும்வகை சிறு தொண்டுஞ் செய்கிறேன்.

பெண்கள்

சாதிக் கூட்டங்களில் பெண்ணுலகு படும்பாட்டை என்னென்று சொல்வேன் ! பெண்ணுலகில் பழி பாவங்கள் சுமத்தப்படுகின்றன. அவைகளை முன்னிட்டுச் சமூகம் அவர்களைக் கைவிடுகிறது ; அவர்கள் அல்லல்படுகிறார்கள். இக்கொடுமையை ஒழிப்பதிலும் என் சிறு தொண்டு பயன்படுகிறது.

பொய்ம்மையும் வாய்மையும்

சீர்திருத்தத் தலைப்பின்கீழ்ச் சத்தியத்தின் - வாய்மையின் - பொய்யாமையின் - பெற்றியை வலியுறுத்தினேன். பொய்ம்மை பல பெரியோரால் வெறுக்கப்பட்டிருக்கிறது; மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொய்ம்மையைப் போற்றிய பெரியோரில்லை என்றே கூறலாம். என் வாழ்க்கையில் பொய்ம்மை வாய்மை நடமாட்டம் எப்படி என்று யானே என் வாழ்க்கையை நோக்கி இந்நாளில் கேட்கிறேன்.

பிள்ளைமை விளையாட்டிலும் இளமை விளையாட்டிலும் என் வாழ்க்கையில் பொய்ம்மை புகுந்திருக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? அதுபோக; தொண்டு இன்னதென்று என் உணர்வில் விளங்கிய பின்னர் எனது வாழ்க்கை பொய்ம்மைக்கு இடம் தந்ததா? இல்லையா?

'பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த-நன்மை பயக்குமெனின்' என்னுந் திருக்குறளை யான் படித்தபோது பல வழியிலும் மருட்சியடைந்தேன்; பின்னே பொய்ம்மை வாய்மைகளைப்பற்றித் திலகர் பெருமானுக்கும் காந்தியடிகட்கும் ஒருபோது நடந்த வாதத்தை உற்று நோக்கி வந்தேன். பொய்ம்மை வாய்மைகளைச் சொற்பொருள் அளவில் கொள்ளலாகாதென்பதும், அவைகளால் விளையும் பயனைக் கொண்டே முடிவு காண்டல் வேண்டுமென்பதும் திலகர் பெருமான் கருத்து. எக்காரணம் பற்றியும் எவ்வித நிலையிலும் சொற்பொருள் அளவிலும் பொய்ம்மைகூறுதல் கூடாதென்பதும், ஒருபோதும் பொய்ம்மை வாய்மை யாகாதென்பதும் காந்தியடிகள் கருத்து. இவ்விரண்டும் என் உள்ளத்தில் நின்றன.

எனது இயற்கை வள்ளுவர் திலகர் அளவிலேயே நிற்கலாயிற்று. என் வாழ்க்கையிலுற்ற நிகழ்ச்சிகள் பல நினைவுக்கு வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் காகித உலகில் நெருக்குப் புகுந்துள்ள இவ்வேளையில் விரித்துக்கூறல் இயலவில்லை. எனது 'பொய்ம்மை' எத்தனையோ குடும்

பங்களை ஒற்றுமைப் படுத்தியது; எத்தனையோ தலைவர் தலைவியர் பிணக்குகளை ஒழித்தது; எத்தனையோ வழக்கு களை விலக்கியது. அது சில இயக்கங்கட்கு நலஞ்செய்யவும் பயன்பட்டது.

மன்றத்தில் சான்று கூறும் நிலை சிற்சில சமயம் ஏற் பட்டது. சான்றிலே மெய்ம்மையினின்றும் யான் வழுவிய தில்லை. ஒருமுறை எனது சான்று ஜஸ்டிஸ் வார்ட்ஸ் வர்த் தால் பாராட்டப்பட்டது.

தொண்டர் சிலர்

யான் கண்டவருள் சிலரைப்பற்றி ஆங்காங்கே சிற்சில உரை பகர்ந்தே வருகிறேன். அவருள் தொண்டருஞ் சில ருளர். இங்கே சிலர் தொண்டுகளைக் குறிக்கிறேன்.

மௌன சுவாமிகள்

மலை மௌனமாயிருக்கிறது. ஆனால் அது நடப்ப தில்லை. யான் ஒரு மௌன மலையைப் பார்க்கிறேன். அது நடப்பது; தொண்டு வண்ணமாயிருப்பது. அம்மலை எது?

மௌன சுவாமிகள் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் ஊரில்லார்; பேரில்லார். அவர் எங்கே பிறந்தாரோ? எங்கே வளர்ந்தாரோ? ஒன்றுந் தெரியவில்லை. அவர் மௌனமாயிருத்தலால், அவரை மக்கள் 'மௌன சுவாமி' என்று அழைக்கிறார்கள்.

சுவாமிகள் கை காசைத் தீண்டாது; உண்ணுதற்கு எக் கலனையுந் தீண்டாது. கை ஏந்திக் கவளம் வாங்கிக் கொள் ளும். எவரும் சுவாமிகள் காலில் விழுதல்கூடாது. அவர் படமெடுக்கும் இடங்களில் நிற்பதில்லை. அவர் இரசவாதம் செய்வதில்லை; அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவதில்லை; எவ்வித மோச வழியிலும் நுழைவதில்லை; சாதாரண மனிதரைப் போலவே உலவுகிறார்.

இற்றைக்குச் சுமார் பதினெட்டாண்டுகட்கு முன்னர் மௌன சுவாமிகளை அம்பூரில் பார்த்தேன்; ஆண்டு

தோறும் அவரை வெட்டுவாணத்தில் பார்த்து வருகிறேன்; இடையிடை யாண்டாயினும் அவர் காட்சி பெறுவேன்.

வேலூர் வட்டங்களில் சர்க்காவையும் கதரையும் பெருக்கிய பெருமை சுவாமிகளுக்கு உண்டு. சுவாமிகளின் தொண்டு காந்தியடிகள் கருத்தையே கவர்ந்தது. அதனால் அஃது ஒருமுறை 'யங் இந்தியா'விலும் இடம் பெற்றது.

ஏதேனும் ஒரு கிராமத்தின்மீது சுவாமிகள் நெஞ்சம் நடக்கும். அக்கிராமத்துக்குத் தேவையானதைச் செய்ய அந்நெஞ்சம் விரையும். சுவாமிகள் முயற்சியால் கந்தனேரியில் ஒரு முருகன் கோயில் எழுந்தது; வெட்டுவாணத்தில் ஒரு சன்மார்க்க சங்கம் தோன்றியது; கரிகேரி - கம்மவார் புதூரில் ஒரு பள்ளி அமைந்தது.

மௌன சுவாமிகள் கிராமக் குழந்தைகளைத் திரட்டுவார்; அவர்கட்குக் கல்வியறிவூட்டுவார்; அவர்களைப் பாடச் செய்வார்; ஆடச் செய்வார். சுவாமிகள் பார்வையில் வளர்ந்து வருங் குழந்தைகள் நல்ல வயதில் பெருந் தொண்டர்கள் ஆவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. ஒரு மௌனம் எவ்வளவு வேலை செய்கிறது! எழுதிக்காட்டியே செயல்களை ஆற்றுவது எவ்வளவு அருமை!

வேலூரிலிருந்து வெள்ளிமலைக்கு நல்ல பாதை கிடையாது. ஏழை மக்கள் பட்டபாட்டைச் சொல்லால் சொல்லுதல் இயலாது. அப்பாட்டைத் தீர்க்கச் சுவாமிகள் பட்ட பாட்டை யான் அறிவேன். அவர் முயற்சியால் ஒரு நீண்ட பாதை அமைந்தது. மௌனம் என்ஜினியரைப்போலத் தொழில் புரிந்ததைக் கிராமங்கள் இன்னும் பாராட்டுகின்றன.

எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் கங்கையையும் காவிரியையும் ஒன்றுபடுத்தக் கால்வாயெடுத்தல் வேண்டுமென்றுகூறினார். அக்கூற்று, சில அரசியல் தலைவர்களால் எள்ளப்பட்டது. மௌன சுவாமிகள் அக்கால்வாய் எடுத்தார். எதில்? படத்தில். அப்படத்தைச் சுவாமிகள் எனக்குக் காட்டினார்.

சுவாமிகளிடத்தில் பூகோள அறிவும், அளவை அறிவும், பொருண்மை அறிவும், பிறவும் எப்படி அமைந்தனவோ ?

இசையரங்கு கூடியிருக்கும். மக்கள் குழுமியிருப்பார்கள். மத்தளக்காரன் வரவில்லை. சுவாமிகள் அரங்கை அடைந்து மத்தளமெடுத்து வாசிப்பார். இக்காட்சியை யான் வெட்டுவானத்திலும் வேறிடங்களிலும் எத்தனையோ முறை கண்டேன் !

குழந்தைகள் கும்மி அடிக்கும் ; கோல் அடிக்கும். சுவாமிகள் அவ்வாடல்களை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருப்பார் ; தவறு நிகழ்ந்தால் அக்குழந்தைகளுடன் கலந்து அதைச் சீர்படுத்துவார்.

கரிகேரியில் நாகரத்தினம் என்னும் ஒரு சகோதரியார் இருக்கிறார். அவர்க்கு இரண்டு விழியொளியும் மங்கல். அவர்க்குக் கைவல்யம் முதலிய நூல்கள் மனப்பாடம். அவர் கையிலே சுவாமிகள் எழுதி எழுதிக்காட்டும் வேகம் அதைக் காண்பவர்களை வியக்கச் செய்யும். என் பாடல்கள் பல சகோதரியாரால் பாடிக் காட்டப்படும். எல்லாம் மௌனத்தின் திருவருளே.

ஆர்க்காட்டில் என் தலைமையில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. சுவாமிகளும் எழுந்தருளியிருந்தார். கூட்டம் முடிந்தது. வாலாஜா நிலையத்துக்கு வண்டிகள் புறப்பட்டன. என்னுடன் இரண்டு மூன்று பேர் தொடர்வது கண்ட சுவாமிகள் சந்தடி செய்யாமல் நழுவிவிட்டார். யான் அவரைத் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன் ; கண்டேனில்லை. எங்கள் வண்டிக்கு முன்னே சுவாமிகள் நிலையத்தை நெருங்கிவிட்டார்.

வண்டிச் செலவுக்குரிய தொகையைச் சுவாமிகள் கை வாங்காது. சுவாமிகள் நடந்தே போவார். எவரேனும் வழியில் அவரை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டால் உடன் செல்வார். இல்லையேல் கால் நடையே.

ஒருமுறை சுவாமிகள் சித்தூரினின்றும் காட்டுப்பாடி வரை என்னுடன் போந்தார். அவர் வேலூருக்குப்

போதல் வேண்டும். யான் சென்னை நோக்குதல்வேண்டும். சுவாமிகள் காசு வாங்கமாட்டார். என் செய்வது! நகைத்துக்கொண்டே சுவாமிகள் நடந்தார். வழியில் சுவாமிகட்கு எவர் வண்டியாதல் கிடைத்தல்வேண்டுமென்று என் மனம் ஆண்டவனை நினைந்த வண்ணமிருந்தது.

கடந்த அக்டோபர் மாதம் (1943) கரிகேரி-கம்மவார் புதூருக்குச் சென்றேன்; மௌன சுவாமிகளால் காணப் பெற்ற பள்ளியைப் பார்த்தேன். மாலை வேளையில் திருவாசகத்திலேயுள்ள சிவபுராணம் பாடிக் கொண்டே பிள்ளைகள் தெருவழியே சென்று ஓரிடத்தில் கூடிக் கலைவதை என் கண்கள் கண்டன. இரவு பெண் குழந்தைகள் யான் தங்கியிருந்த இடம் போந்து கோலடித்தார்கள். என் பாட்டுக்கள் கோலாட்டத்தில் நுழைந்ததைக் கண்டேன்.

கம்மவார் புதூரினின்றும் வேலூருக்குப் போகும் அவசியம் நேர்ந்தது. யான் புறப்பட்டேன். மழைக்காலம். சுவாமிகள் எனக்குத் துணையாக வந்தார். திரும்பிய போதும் எனக்குத் துணை போந்தவர் சுவாமிகளே. போக நான்கு கல்; வர நான்கு கல். சுவாமிகளுடன் நடக்க நடக்க ஊக்கமே தோன்றியது. இளைப்போ களைப்போ சலிப்போ தலைகாட்டவில்லை.

சுவாமிகள் என்னைத் தக்கமுறையில் நீரால் ஆட்டிய அன்பை அன்பே உணரவல்லது. சுவாமிகளுடன் யான் மூன்று திங்களிருந்தால் இழந்த இளமையை மீண்டும் பெற்று விடுதல் கூடும்போலும்!

கடந்த ஆடித்திங்களில் (1943) வெட்டுவாணத்திலே சுவாமிகளை நோக்கி, 'யான் பல ஆண்டு சுவாமிகளுடன் பழகிவருகிறேன். எனக்கு ஏதேனும் வழி காட்டலாகாதா?' என்று கேட்டேன். சுவாமிகள் சுண்டுவிரலை உயர்த்திச் சுழற்றினர். அதன் பொருள் 'இன்னும் உலகத் தொண்டு செய்க' என்பது. 'ஒரு பெருநிலை என்பது என்ன?' என்று மீண்டுங் கேட்டேன். 'அது தானே வரும்' என்ற பதில்

கிடைத்தது. யான் கண்ட முடிவும் சுவாமிகளின் கருத்தும் ஒன்ருகவே இருந்தன.

மௌன சுவாமிகள் உலகத்துடன் ஒட்ட ஒழுகித் தொண்டு செய்தவண்ணமிருக்கிருர். அவருக்கு ஓய்வே கிடையாது. எந்நேரமும் ஏதேனும் ஒன்றை அவர் செய்து கொண்டே யிருப்பர். அவர் வாழ்க்கை சோம்பலை அறியாது. சுவாமிகளை யான் ஒரு பெருந்தொண்டரென்றே போற்றுகிறேன். அவ்வறவோருடன் பல ஆண்டு பழகும் பேற்றையும் எளியேன் வாழ்க்கை அடைந்தது.

சின்மயானந்தர்

இராணிப்பேட்டையில் அச்சுதானந்தர் சன்மார்க்க சங்கம் என்ருெரு வேதாந்த சபை இருக்கிறது. அதன் மூல மூர்த்தி சின்மயானந்தர்; நிர்வாகத் தலைவர் ஸ்ரீநிவாசலு நாயுடு. 1929-ம் ஆண்டில் தலைவரிடத்திருந்து தலைமைத் தொண்டுக்கு அழைப்பு வந்தது. இராணிப்பேட்டைச் சன்மார்க்க சங்கத்தின் நடைமுறைகள் போற்றற்குரியனவாயிருந்தன. அங்கத்தவரிடைச் சாதி வேற்றுமை கண்டேனில்லை. மகமதியர், கிறிஸ்துவர், ஆதி திராவிடர், சாதி திராவிடர் முதலியோர் சகோதரராய் உறவுகொண்டுள்ளனர்; பறிமாறுகின்றனர்; உணவு கொள்கின்றனர். சின்மயானந்தர் தொண்டு என்னே! எத்தனையோ சீர்திருத்த மகாநாடுகளும், சட்டங்களும், திட்டங்களும் செய்யத்தக்க வேலையை ஒரு சின்மயானந்தர் தொண்டு செய்தது. வேதாந்தம் சின்மயானந்தரிடத்தில் நூலாக விளங்கவில்லை; அவர் வாழ்க்கையாயிற்று. வேதாநத வாழ்க்கை மக்களைச் சகோதரராக்க வல்லது. நாடும் பெரியோர்வழி நிற்கும் இயல்புடையது. சின்மயானந்தர் நோக்கில் நடைபெற்று வரும் பல வேதாந்த சபைகளின் சாதிமதங் கடந்த தொண்டுகள் என்னை அடிக்கடி அழையா நிற்கின்றன.

சுத்தானந்த பாரதியார்

நீல வானம்; ஓரே அமைதி; மணிகள் ஒளிர்கின்றன; ஒரு தமிழ் மணி பொலிகிறது. அம்மணியே சுத்தானந்தம்.

சுத்தானந்த பாரதியாரிடம் தொண்டு எப்பொழுது ஊற்றெடுத்ததோ யான் அறிகிலேன். எனக்கு 1924-ம் ஆண்டிலே சேரமாதேவியினின்றும் அவர்தந் தொண்டு என் செவிக்கு எட்டியது. அத்தொண்டு மேலும் மேலும் அங்கும் இங்கும் பெருகிப் பெருகி இப்பொழுது புதுவையில் வாரிதியாயிருக்கிறது.

பாரதியார் பத்திரிகாசிரியராய், நூலாசிரியராய், பிரசாரகராய்ச் சென்னையில் வாழ்ந்தபோது அவரும் யானும் கேண்மையராளேம். ஒருநாள் சுத்தானந்தர் நிலக்கடலை உண்டுகொண்டே 'நவசக்தி' நிலையம் போந்தனர். அன்று அவரது பரந்து நீண்ட கூந்தலும் தாடியும் நிலவுபொழி வதனமும் முனிவர்தோற்றத்தைவழங்கின. அன்றுமுதல் அவரை யான் சுத்தானந்த முனிவரென்றே கொள்ளலானேன்.

பெரியபாளையம் ஒரு பலிபீடம். அங்கே ஏழை உயிர்களின் இரத்தம் குளமெனத் தேங்கும். அவ்விடத்தில் ஜீவரட்சா பிரசார சபையின் தொண்டு ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வருகிறது. 1926-ம் ஆண்டில் சுத்தானந்தபாரதியாருடன் யானும் போனேன். அங்கே பாரதியாரிடத்திருந்து புதுப் பாட்டொன்று கிளம்பியது. அப்பாட்டின் முழக்கம் அன்று பெரியபாளையத்திலும், பின்னே பலவிடங்களிலும் பரந்தது. எங்கள் பிரசாரம் அங்கே நடந்தது. சில ஆடுகள் விடுதலையடைந்தன. ஓர் அழகிய ஆட்டைச் சுத்தானந்தர் கைகள் பற்றின; ஆடு அவர் கழுத்தில் ஏறியது. முனிவர் ஊர்வலம் வந்த காட்சி நினைவிலுறுகிறது. அக்காட்சியை என்னென்று சொல்வேன்! புத்தர் காட்சி என்று சொல்லால் சொல்லுதல் கூடும்.

கோலார் தங்க வயலிலே ஜீவகாருண்யச் சங்க ஆண்டு விழா (1928). முதல்நாள் தலைவர் பாரதியார்; மற்ற

இரண்டுநாள் தலைமை என்னுடையது. இரண்டாம் நாள் மழை பொழிந்தது. அம்மழைநீரில் சுத்தானந்தர் ஆடி ஆடிச் சுத்த ஆனந்தராகியதைக் கண்டேன்.

இப்பொழுது சுத்தானந்தம் எங்கே உறைகிறது? எப்படி நிலவுகிறது? அரவிந்தக் கோட்டத்தில் உறைகிறது; அன்பு நிலையமாய் நிலவுகிறது.

அன்பு நிலயத்தினின்றும் என்ன பிறக்கும்? தொண்டு பிறக்கும். தொண்டு, வெள்ளமாய் - வாரிதியாய் - தமிழ் வாரிதியாய்ப் பரந்து உலகுக்குப் பயன்படுகிறது.

சுத்தானந்த முனிவர் கருவிகரணங்கள் ஓய்ந்த தொண்டராய் வீற்றிருக்கிறார். அத்தொண்டரகத்திருந்து முதல் முதல் 1942-ம் ஆண்டில் எனது மணி விழா வாழ்த்துப் பாச் செய்யுளாய் - உரைச் செய்யுளாய் - மலர்ந்தது; பின்னே 1943-ல் விளக்கத் தேறுய்ப் பிலிற்றியது. மணி விழா மலர் பார்க்க.

அறிவுப்புரட்சி என்று பேசி வருகிறேன்; எழுதி வருகிறேன். அப்புரட்சி சுத்தானந்தரிடத்திலுங் கால்கொண்டுள்ளது. அக்கால்கோள் என்னை உவகைக் கடலாடச் செய்துள்ளது. சுத்தானந்தம் வாழ்க; தமிழ் வெல்க.

சண்முகானந்த சுவாமிகள்

1926-ம் ஆண்டில் எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரும் யானும் வடஆர்க்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் சுற்றிக் குடியேற்றம் புகுந்தோம்; சில்ரைக் கண்டோம்; சண்முகானந்த சுவாமிகள் எங்கே என்று அலைந்தோம்; அவர் ஆதி மூல சுவாமிகள் மடத்தில் இருக்கிறார் என்று கேள்வியுற்றோம்; அங்கே ஏகினோம். சண்முகானந்தர் எங்களைக் கண்டதும் 'சிவ சிவ' என்று வரவேற்றார். அவரது தோற்றம் வெள்ளைக் கலையணிந்த குறுமுனிவர்போன்றிருந்தது. சுவாமிகள் என்னை நோக்கி, 'திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் குரு பூசைக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகிக்குமாறு சென்ற

ஆண்டு உங்களுக்கு வேலாயுத முதலியார் கடிதம் எழுதினார் ; யானும் எழுதினேன். பதில் கிடைக்கவில்லை. இவ்வாண்டாதல் வருதல்வேண்டும்' என்று சொன்னார். 'இவ்வாண்டு அவசியம் வருகிறேன்' என்று இசைந்தேன் ; இசைந்தபடியே சென்றேன் ; கடனாற்றினேன் ; குடியேற்றத்தில் சண்முகானந்த சுவாமிகளின் காங்கிரஸ் தொண்டைப் பார்த்தேன். அஃது உச்சநிலை அடைந்திருந்தது. அந்நாளில் சுவாமிகள் காங்கிரஸ் தொண்டுக்கென்றே வாழ்ந்தார் என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

1927-ம் ஆண்டு முதல் பல ஆண்டு ஆடித்திங்கள் தோறும் சண்முகானந்த சுவாமிகள் வெட்டுவாணத்தில் என்னைச் சந்திப்பர். நான்கு நாள் ஆனந்தமாகக் கழியும். யான் காலையில் பாலாற்றுக்குப் புறப்படுவேன். அன்பர் கூட்டம் என்னைத் தொடரும். அக்கூட்டத்தில் சுவாமிகள் திலகமெனத் திகழ்வர்.வெள்ளிக்கம்பித் துதைந்து போர்த்த முடியும், தண்டமேந்திய கையும், வெள்ளை அங்கியும், தெத்திய நடையும், சிங்கநோக்கும் வழியெலாம் வருவோர் போவோர் கருத்தைக் கவரும். அவர்கள் விழிகள் சுவாமிகள்மீது தவழ்ந்த வண்ணமிருக்கும். அக்காட்சியைக் கண்டு கண்டு யான் நடப்பேன்.

அன்பர் பாஸ்கர முதலியார் தொண்டு வியக்கத்தக்கதாயிருக்கும். அவர் வைகறை எழுந்து ஆற்றின் ஊற்றுக் காலையடைவர் ; தலைப்பையும் (மண்டைக்குளம்) காலையும் தூய்மை செய்வர். அவர்தம் அன்புப்பணி மறக்கற்பாலதன்று. பாலிநீர் பளிங்கெனச் சுரந்து ஓடும்.

அன்புக் கூட்டம் ஆற்றங்கரையை அடையும். சண்முகானந்த சுவாமிகள் தடியை நாட்டுவர் ; அங்கியைக் களைவர் ; ஏறென அமர்வர். உலகப் பேச்சுகள் தாண்டவம் புரியும். மணல்மேடு மன்றமாகும். சுவாமிகள் வடிவத்தில் ஆண்டி ; கட்டளையில் அரசர். அன்பர் பணிகள் வியக்கத்தக்கனவா யிருக்கும். யான் வாய் திறந்து எவரை

யும் பணி புரியுமாறு கேளேன். சுவாமிகள் கட்டளையும் அன்பர்கள் பணியும் எல்லாஞ் செய்யும். நீராடல் முடியும். எல்லோரும் மீண்டுந் திரும்புங் காட்சியை ஈண்டு வருணிக்க வேண்டுவதில்லை.

சில ஆண்டு சுவாமிகள் வெட்டுவாணம் நோக்கினாரில்லை; சென்னை அவரை விடுவதில்லை. ஆற்றங்கரையில் ஆனந்தமில்லை. மணல்மேட்டை அடைந்ததும் ஸ்ரீநிவாசலு நாயுடு சண்முகானந்த சுவாமிகளை நினைந்துகொள்வார். மணல்மேடு ஏங்கும். அந்நிலையில் என் நெஞ்சமும் ஏங்கும். அங்கே எல்லார் உள்ளத்திலும் சண்முகானந்தம் நிலவும்.

1930-ம் ஆண்டு! உப்புச் சத்தியாக்கிரக ஆண்டு! சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரிடத்திருந்து ஓர் அறிக்கை பிறந்தது. அதில் தமிழ்நாட்டில் வேதாரண்யந் தவிர மற்ற இடங்களில் சத்தியாக்கிரகம் நிகழ்தல்கூடாது என்று குறிக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வறிக்கை சண்முகானந்தரைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. அவர் ஒரு கூட்டத்தைத் திரட்டிச் சோழிங்கநல்லூர் போந்து, சத்தியாக்கிரகஞ் செய்து சிறைக்கோட்டம் நண்ணினார். சட்ட மீறலுக்குச் சட்டமீறல் நடந்தது என்று யான் நினைந்தேன்.

சண்முகானந்த சுவாமிகள் சிறைக்கோட்டத்திலிருந்து வெளிப்பட்டார்; மீண்டும் அக்கோட்டம் புக முயன்றார். யான் 'வீண்' என்றேன். முயற்சி கைவிடப்பட்டது.

1932-ல் வடஆர்க்காட்டு ஜில்லா போர்டில் காங்கிரஸ் அங்கத்தவர்க்குள் ஒற்றுமை குலைந்தது. அது குறித்து இந்நூல் 'அரசியல்' தலைப்பில் விளக்கியுள்ளேன். வடஆர்க்காட்டு நிலைமையும், வேறு பல இடங்களின் நிலைமையும் ஒரு புது மாகாணக் காங்கிரஸை நிறுவுமாறு என்னைத் தூண்டின. யான் அம்முயற்சியில் தலைப்பட்டேன். அதற்குச் சுவாமிகள் துணையுங் கிடைத்தது. காங்கிரஸுக்கு முன்னர் 'பிராமணரல்லாதார்' என்னும் வகுப்பு

முத்திரையிடுமாறு சிலர் என்னை நெருக்கினர். அவருள் சுவாமிகளும் ஒருவரானார். வகுப்பு முத்திரையிட யான் இணங்கினேனில்லை.

1937-ம் ஆண்டு, காங்கிரஸ் மந்திரிசபை ஆட்சியில் எழுந்தது கிளர்ச்சி-ஹிந்திக்கிளர்ச்சி.சண்முகானந்தரிடத்திருந்து கிளம்பியது வீரசக்தி. அச்சக்தி புயலாயிற்று; பெரும் புயலாயிற்று. சென்னை அதிர்ந்தது; தென்னாடு அதிர்ந்தது. சென்னைக் கடற்கரையில் கூட்டம் - பெருங் கூட்டம்-இலட்சக்கணக்கில் திரண்டது; பெண்கள் பட்டாளமுந் திரண்டது. சென்னை சண்முகானந்த மயமாகியது. அவரே முதல் முதல் பிடிபட்டார். சிறைக்கோட்டம் தனது பழைய நண்பரை வரவேற்றது. யான் எப்பக்கமுஞ் சேராமல் ஹிந்தியை இஷ்டபாடமாகச் செய்து கிளர்ச்சியை ஒடுக்குவது நல்லது என்று 'நவசக்தி'யில் எழுதிவந்தேன். சுவாமிகள் உழைப்புத் தமிழ் உணர்ச்சியாயிற்று.

கிளர்ச்சிக் காலத்திலே சண்முகானந்த சுவாமிகட்கும் அருணகிரி அடிகட்குங் கூட்டுறவு ஏற்பட்டது. அஃது என்ன செய்தது? சண்முகானந்தரின் வெண்கலையைச் சிவப்பாக மாற்றியது. அம்மாற்றம் என்னை மகிழ்விக்கவில்லை.

சுவாமிகள் சில காலம் திருப்போரூரில் வதிந்தனர். அங்கு யான் அடிக்கடி போவேன்; வருவேன்; தங்குவேன். அப்போரூரிலும் அவர் ஆட்சி நடவாமலில்லை. மடத்திலும் மலையிலும் குளத்திலும் எங்கணும் அவர் ஆட்சியே.

சண்முகானந்தர் கிளர்ச்சியில் பழகியவர். அவர் மனமும் அவ்வண்ணமாயிற்று. கிளர்ச்சி மனத்தின் இயல்பு என்ன? இரக்கம். திருப்போரூரில் எங்கிருந்தோ போந்த ஒரு குடும்பம் பட்டினியால் வதையுண்டது. அதைச் சுவாமிகள் கண் கண்டதும், அவர் இதயம் கசிந்தது; நடை தளர்ந்தது; பேச்சுந் தளர்ந்தது. அக்குடும்பத்தின் துயர் நீக்கச் சுவாமிகள் முயன்றார். துயர் நீக்கங் கண்ட

பின்னரே அவர் முகம் மலர்ந்தது. இந்நிகழ்ச்சியை யான் நேரே கண்டேன்.

சுவாமிகள் மனம் பளிங்கு; அதனால் அது, '...யாதொன்று பற்றின் அதன் இயல்பாய் நிற்கும்...' என்னுந் தாயுமானார் திருவாக்குக்கு இலக்கியமாகிறது. அவர் மனம் கிறிஸ்து பெருமான் மலைப்பொழிவில் தோயவேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. மலைப்பொழிவு வடிவாக ஒரு நிலையம் அவரால் நடத்தப்படல் வேண்டுமென்பதும் என் கனவு. ஆண்டவன் சித்தம் எப்படியோ?

சாரங்கபாணி

டி. ஆர். சாரங்கபாணியின் குழந்தைமையும் எனக்குத் தெரியும்; பிள்ளைமையும் எனக்குத் தெரியும். அவர் என் தமையனார் மைந்தன் பாலசுப்பிரமணியத்தையும், தமக்கையார் மைந்தன் சண்முகசுந்தரத்தையும் பார்க்க எங்கள் வீட்டுக்கு வருவர். அந்நாளிலேயே அவரது அறிவுத்திறம் ஓரா வழி எனக்கு விளங்கி வந்தது.

சாரங்கபாணி இளைஞராய் எம். ஏ. பரீட்சையில் தேறிய பின்னர் என்னுடன் நெருங்கிப் பழகினர். அவர் தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்து வந்தமை எனக்குத் தெரியாது. அது பின்னரே தெரியவந்தது. உரையாடலில் சாரங்கபாணியின் நுண்ணறிவில் என் மனம் ஈடுபட்டது. அம்மனம் அவரை 'நவசக்தி'யில் கட்டுரை வரையுமாறு கேட்கத் தூண்டியது. அவரால் கட்டுரைகள் வரையப்பட்டன. அவரது சொற்பொழிவுகள் சிலவும் என் தலைமையில் நடைபெற்றன.

சாரங்கபாணியின் கட்டுரைகளும் சொற்பொழிவுகளும் நடக்கையும் அவர் உரிமை உணர்வினர் என்பதைச் செவ்வனே விளக்கின. உரிமை உணர்வு என்றால் என்ன? செருக்கா? தருக்கா? செருக்கும் தருக்கும் போலி உரிமை

உணர்வின் பயன். பின்னை உரிமை உணர்வின் பயன் எது? தொண்டு. சாரங்கபாணி தொண்டராயினர். 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம்' என்பதும், 'என்றும் நாம் யாவர்க்கும் இடைவோம் அல்லோம் இருநிலத்தில் எமக்கு எதிராவார் யாரும் இல்லை' என்பதும் அப்பரெம் பெருமானார் வாய் மொழிகள். இவை உரிமை உணர்வி னின்றும் எழுந்தவை. இவ்வுணர்வுடைய பெருமான் வாழ்க்கை எதில் ஈடுபட்டது? தொண்டில் - உழவாரத் தொண்டில் - குப்பை வாருந் தொண்டிலன்றோ ஈடு பட்டது?

சாரங்கபாணி தாம் இளமையில் பயின்ற தத்துவ நூல்களை இப்பொழுது 'குப்பை' என்கிறார்; தத்துவ நூல்களில் பட்டம்பெற்ற ஒருவர் அவைகளைக் 'குப்பை' என்கிறார்! இதற்குக் காரணம் அவருள் முகிழ்த்த உரிமை உணர்வென்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. சாரங்கபாணி கிறிஸ்து, நம்மாழ்வார், மாணிக்கவாசகர், தாயுமானார் முதலியோர் உலகில் வாழ்கிறார்; அவருடன் உறவு கொள்கிறார். அவ் வாழ்வும் இவ்வுறவும் அவரை அழுகையர் - தொழுகைய ராக்கின; அதாவது தொண்டராக்கின. சாரங்கபாணி, " அந்நூல் என்ன? இந்நூல் என்ன? 'யானே பொய் என் நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும் பொய் - ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே' என்பதொன்று போதுமே" என்பர். இவ்வாறு அவர் சொல்லும்போதெல்லாம், 'இளை ஞர் - தத்துவர் - பட்டதாரி - என்ன பேசுகிறார்? - பெரு நிலையைப் பேசுகிறாரே - புண்ணியப் பிறவி - ' என்று என் உள்ளம் நினைக்கும். இந்நிலையில் நிற்கும் நெஞ்சமுடைய வரே தொண்டராவர். அவர் எப்பணியுஞ் செய்வர். உலகப் புகழுக்கோ இகழுக்கோ அவர் நெஞ்சம் எளிமையாகாது.

இராயப்பேட்டையில் எவ்வளவோ சபைகளிருக்கின் றன; மேடைகளிருக்கின்றன; ஆரவாரங்களிருக்கின்றன.

அவைகள் சாரங்கபாணியை ஈர்ப்பதில்லை. சாரங்கபாணியின் சங்கம் ஏழை மக்களுடையது. அவர் கைகள் கஞ்சு காய்ச்சும்; ஏழைகட்கு அக்கஞ்சை வார்க்கும்.

ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபையின் ஆண்டு விழாக்கள் பெருமிதமாக நடக்கும். விழாவின் எப்பகுதியில் சாரங்கபாணியை யான் பார்ப்பேன்? மேடையிலா? பேச்சிலா? ஆரவாரத்திலா? இல்லை; பின்னை எங்கே? மாகேசுர பூசையில். மாகேசுர பூசையில் சாப்பிடவா அவர் வருவார்? சாப்பாட்டுக்குரிய தொண்டு செய்ய வருவார். அவர் கைகள் இலைகளை எடுக்கும்; அடுக்கும்; பரப்பும்; சோறிடும்; பறிமாறும்.

சாரங்கபாணியின் உறவினர் ஒருவர் இறந்தார். என் தமையனார் ஈமம் சென்று திரும்பினார். திரும்பி வந்ததும், என்னைப் பார்த்து, 'என்ன! சாரங்கபாணி பாடை சுமந்தார்!' என்றார். எனக்கு வியப்புத் தோன்றவில்லை. 'தொண்டர் வேலையைத் தொண்டர் செய்தார். தொண்டுக்கு இவ்வேலை - அவ்வேலை' என்று உண்டோ என்று யான் நினைந்தேன்.

இத்தகைய ஓர் இளைஞரை - தொண்டரை - இராயப்பேட்டை பெற்றது. அவரையும் என் வாழ்க்கை கண்டது.

குறிப்பு

இறை முனைப்பே இல்லாதது. உயிர் முனைப்புடையது. முனைப்பற்ற ஒன்று அன்பாயிருத்தல் இயற்கை. அன்பு வாளா கிடக்குமோ? அது தொண்டுசெய்த வண்ணமிருக்கும். அன்பின் இயல் தொண்டு.

முனைப்பற்ற இறை தொண்டு செய்கிறது. ஏன்? இறை முனைப்புடைய உயிரின்மீது கொண்ட அன்பே காரணம். அன்பு தொண்டாகிறது. உயிரின் முனைப்பைப்

போக்கி, அதைத் தன்னைப்போலாக்குதல் வேண்டுமென்னும் அன்பு, இறைவனைத் தொண்டனாக்கி யிருக்கிறது. இறைவன் பெருந் தொண்டன். அவன் தொண்டுக்கு ஓய்வே கிடையாது.

இறைவன் உயிரின் பொருட்டுத் தொண்டு செய்தலை உயிர் உணர்தல் வேண்டும். அவ்வுணர்விற்குரியது மனிதப் பிறவி. மனிதப் பிறவியில் பகுத்தறிவிருத்தல் வெளிப் படை. அவ்வறிவை நல்வழியிற் செலுத்தினால், இறைவன் உண்மையும், அவன் மூனைப்பற்றிருத்தலும், தான் மூனைப் புற்றிருத்தலும், மூனைப்பினின்றும் விடுதலையடைய மூனைப் பற்ற ஒன்றைப் பற்றுதல் வேண்டுமென்னும் எழுச்சியும், அதற்குத் தொண்டனாகிய இறைவனைப் பற்றுதற்குத் தொண்டே உறு கருவி என்னும் உணர்வும் உயிரினிடை விளங்கியே தீரும். அவ்விளக்கம் உயிரைத் தொண்டு நெறியில் நிறுத்தும்.

தொண்டுக்குச் செல்வப் பெருக்கு வேண்டுவதில்லை. வறுமை வேண்டுமா? அதுவும் வேண்டா. இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட எளிமை தேவை.

யான் மனிதப் பிறவி தாங்கியுள்ளேன். யான் பெற்ற கல்வி கேள்வி நல்லிணக்கம் முதலியனவும், ஏற்ற இல் வாழ்க்கையும், உற்ற அநுபவமும் என்னைத் தொண்டு நெறியில் நின்று ஒழுகச் செய்தன. இங்கே சிறப்பாக ஆன்றோர் மொழிகளைக் குறிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்நாளில் ஆன்றோர் மொழிகள் எனக்கு வெறும் எழுத்தடுக்குகளாகத் தோன்றவில்லை. அவைகள் ஆன் றோர்களாகவே தோன்றுகின்றன. அம்மொழிகள் என் வாழ்க்கையில் வெறும் புலமைக் கல்வியாய்ப் படிந்து வர வில்லை. அவைகள் என் வாழ்க்கையைச் சீர்திருத்துங் கல்வியாய்ப் படிந்து வந்தன. அப்படிவுக்குரிய இயல்பை என்னிடத்தில் அமைத்த இயற்கை இறையை வாழ்த்து

கிறேன். என்னைத் தொண்டுக்கென்று பண்படுத்திய மொழி கள் பல. அவைகளில் இரண்டொன்று வருமாறு :

பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
பல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்தும்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி * * * *

சீலமின்றி நோன்பின்றிச் செறிவேயின்றி யறிவின்றித் [னே
தோலின்பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்றுவிழுந்து கிடப்பே
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா வுலக நெறியேறக்
கோலங்காட்டி ஆண்டானைக் கொடியே னென்றோ கூடுவதே.

நாயிற் கடையா நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட் டிருக்கு மதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானேதான் என்ன தோஇங் கதிகாரம்
காயத்திடுவாய்உன்னுடைய கழற்கீழ்வைப்பாய் கண்ணுதலே.

—திருவாசகம்

மனுஷர் காண வேண்டுமென்று அவர்கள்முன் உங்கள் தர்மத்தை நிறைவேற்றாதபடி எச்சரிக்கையா யிருங்கள் ; நிறைவேற்றினால் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவினிடத்தில் உங்களுக்குப் பலனில்லை.

ஆகையால், நீ தானதர்மம் செய்யும்போது மனுஷர் புகழ வேண்டுமென்று மாயக்காரர் ஆலயங்களிலும் தெருக்களிலும் செய்வதுபோல உனக்குமுன் தாரை ஊதுவியாதே ; அவர்கள் தங்கள் பலனை அடைந்தாயிற்றென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நீயோ தானதர்மம் செய்யும்போது உன் தர்மம் மறைந்திருக்கும்படி. உன் வலதுகை செய்கிறதை உன் இடது கை அறியாதிருக்கக் கடவது. அப்பொழுது மறைந்திருக்கிறதைப் பார்க்கிற உன் பிதாவே உனக்குப் பதிலளிப்பார்.

—மத்தேயு - 6 : 1 - 4.

அவர் வழிநடந்து வெளியே செல்லுகையில் ஒருவன் அவரிடம் ஓடிவந்து முழங்கால் படியிட்டு: நல்ல போதகரே, நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரிப்பதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டான். அதற்கு இயேசு: நீ என்னை நல்லவர் என்று சொல்வானேன்? கடவுள் ஒருவரே தவிர நல்லவர் ஒருவருமில்லையே. நீ கற்பனைகளை யறிவாய்: கொலை செய்யாதே, விபசாரஞ் செய்யாதே. களவு செய்யாதே, பொய்ச் சாட்சி சொல்லாதே, வஞ்சனை செய்யாதே, உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணு என்பவைகளே என்று சொல்ல, அவன்: போதகரே, இவைகளையெல்லாம் என் சிறு வயதுமுதல் கைக்கொண்டிருக்கிறே னென்றான். இயேசு அவனை உற்று நோக்கி அவனில் அன்புகூர்ந்து: உன்னிடம் ஒரு குறைவு உண்டு, நீ போய் உனக்குண்டானவைகளை விற்றுத் தரித்திரருக்குக் கொடு: அப்பொழுது பரலோகத்தில் உனக்கு ஐசுவரிய மிருக்கும்; அப்பால் வந்து என்னைப் பின்பற்று என்றார். அவன் மிகுந்த ஆஸ்தியுள்ளவனா யிருந்தபடியால் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு முகம் வாடித் துக்கத்தோடே போய்விட்டான்.

அப்பொழுது இயேசு சுற்றிப் பார்த்துத் தமது சீஷரிடம்: ஐசுவரியமுள்ளவர்கள் கடவுளின் ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிது என்றார். சீஷர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுப் பிரமித்துப் போனார்கள். இயேசு பின்னும் அவர்களைப் பார்த்து: பிள்ளைகளே, கடவுளின் ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிது. ஐசுவரியவான் கடவுளின் ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும் ஒட்டகம் ஊசியின் காதில் நுழைவது எளிது என்றார். —மார்க்கு - 10 : 17 - 25.

ஜனக்கூட்டத்தில் ஒருவன் அவரைப் பார்த்து: போதகரே, பிதுரார்ச்சிதத்தைப் பாகம் பிரித்து என் பங்கை எனக்குத் தரும்படி என் சகோதரனுக்குச் சொல்லு:

மென்று கேட்டுக் கொண்டான். அவர் : மனுஷனே, என்னை உங்களுக்கு நியாயாதிபதியாகவும் பங்கிடுகிறவனாகவும் வைத்தவன் யாரென்று சொல்லி, அவர்களிடம் : எவ்விதப்பொருளாசைக்கும் இடங்கொடாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கப் பாருங்கள். ஒருவனுடைய ஜீவன் அவனுடைய செல்வப்பெருக்கத்திலில்லை என்றார். ஒரு உவமையையும் அவர்களுக்குச் சொன்னார் : ஐசுவரியமுள்ள ஒருவனுடைய நிலம் நன்றாய் விளைந்தது கண்டு அவன் தனக்குள் சிந்திப்பவனாய்: நான் இப்படிச் செய்வேன், என் விளைபொருட்களைச் சேர்த்து வைக்கிறதற்கு இடமில்லையே. நான் ஒன்று செய்வேன், என் களஞ்சியங்களை இடித்துப் பெரிதாய்க்கட்டி என் தனதானியம் யாவையும் என் பொருட்களையும் அங்கே சேர்த்துவைத்துப் பின்பு ஆத்துமாவே, உனக்காக அனேக வருஷங்களுக்கு அனேகம் பொருட்கள் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; நீ சுகவாசியாய்ப் புசித்துக் குடித்துக் களிப்பாயிரு என்று என் ஆத்துமாவோடே சொல்லுவேனென்று சொல்லிக் கொண்டான். கடவுளோ அவனிடம் : மதிகேடனே, இந்த இராத்திரியிலே உன் உயிரை உன்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். அப்பொழுது நீ சேர்த்து வைத்தவைகள் யாருடையனவாகும் என்றார். தன் ஆஸ்தியைக் கடவுளுக்கென வழங்காமல் தனக்கெனவே பொருளைச் சேர்த்து வைக்கிறவன் நிலைமை இதுவே என்றார்.

—லூக்கா - 12 : 13 - 21.

பிதா என்னில் அன்பு கூர்ந்ததுபோல நானும் உங்களில் அன்பு கூர்ந்தேன்; என் அன்பில் நிலைத்திருங்கள். நான் என் பிதாவின் கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு அவர் அன்பில் நிலைத்திருக்கிறதுபோல நீங்களும் என் கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டிருந்தால் என் அன்பில் நிலைத்திருப்பீர்கள். என் சந்தோஷம் உங்களில் இருக்கும்படிக்கும் உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாகும்படிக்கும் இவைகளை

உங்களுக்குச் சொன்னேன். நான் உங்களில் அன்பு கூர்ந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பு கூருங்கள்; இதுவே என் கற்பனை. ஒருவன் தன் சிநேகிதர் பொருட்டுத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் பெரிதான அன்பு யாரிடத்திலுமில்லை.

—யோவான் - 15 : 9 - 14.

என் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்திய இச்செம்மொழிகளுக்கு யான் என்ன கைம்மாறு செலுத்த வல்லேன்! அவைகளை மனமொழிகளால் வணங்கி, அவைகள் பரவுதற்குரிய தொண்டு செய்கிறேன்.

என்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே.

—அப்பர்

வித்தகம் பேசவேண்டாம் பணிசெய்ய வாருமென்றார்.

—சேக்கிழார்

கரு. உடல்

எங்கிருந்து இங்கு வந்தேன்? இவ்வினாவுக்கு என்ன விடை இறுப்பது? 'நாம் எங்கிருந்து இங்கு வந்தோம்' என்று எனக்கு முன்னே சிலர் ஆராய்ந்தனர்; இன்றுஞ் சிலர் ஆராய்கின்றனர்; இனியும் சிலர் ஆராய்வர். அதை யான் ஆராய்ந்தேனா? என் வாழ்க்கை அவ்வாராய்ச்சிக்கு இடந் தந்ததா?

இவ்வாராய்ச்சிக்கு முடிவு உண்டா? இல்லையா? உண்டு என்போரும் இருப்பர்; இல்லை என்போரும் இருப்பர். என் வாழ்க்கை நூல் என்ன சொல்கிறது?

எனது உடலை யான் காண்கிறேன். இவ்வுடல் எனக்கு எப்படிக் கிடைத்தது? இவ்வுடல் இல்லையேல் எனக்கு வாழ்க்கை ஏது? வாழ்க்கை அரும்பி மலர்ந்து காய்த்துக் கனிதற்கு நிலைக்களனாக உள்ளது உடல். இத்தகைய உடல் எப்படி வந்தது? பதில் என்ன? யாரைக் கேட்கலாம்? தாயைக் கேட்கலாமா? தந்தையைக் கேட்கலாமா? இயற்கை இறையைக் கேட்கலாமா? வாழ்க்கையைக் கேட்கலாமா?

பிற உடல்கள் தோன்றுவதையும் பார்க்கிறேன்; மறைவதையும் பார்க்கிறேன். என் உடல் தோன்றியதை யான் பார்த்தேனில்லை. என்ன அறியாமை! எப்படியோ யான் பிறந்தேன்; வளர்ந்தேன்; என் உடலைக் கண்டேன். என் உடல் என்றும் ஒரே தன்மையதாயில்லை. அது வளர்கிறது; தேய்கிறது; வளர்கிறது; தேய்கிறது.

யான் குழந்தையாயிருந்தபோது என் உடலை என் அருமை அன்னையார் எப்படி எப்படி ஓம்பியிருப்பார்! இவ்வுலகில் அன்னைமார் தத்தம் குழவிகளை ஓம்புவதைப் பார்க்கிறேன்; அப்படியே என் அன்னையாரும் என்னை ஓம்பி இருப்பார் என்று உணர்கிறேன்.

உணவு

குழந்தைமையில் தாய்ப் பாலும், மற்றவர் பாலும் என்னை வளர்த்திருக்கும்; பின்னே பருப்புச் சோறும் பாற் சோறும் என்னை வளர்த்திருக்கும். யான் துள்ளத்தில் சிறுவனாயிருந்தபோது காலையில் இட்டலியும், பகலில் சோறும், பிற்பகலில் வடையும், இரவில் சோறும் எனக்கு உணவாயின; இராயப்பேட்டை சேர்ந்த பின்னை இட்டலி இடத்திலே பழஞ்சோறு புகுந்தது. பிற்பகல் வீட்டு வடை போயிற்று. தண்ணீர்ப் பந்தர் வடை கிடைப்பதுண்டு.

காலைப் பழஞ்சோற்றுப் பழக்கம் ஏறக்குறைய பள்ளி வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து நின்றது. பின்னே பழஞ்சோறு சுடுசோறாகியது. நாளடைவில் சுடுசோறு கோதுமை அப்பமாக மாறியது. சிலகாலம் காலையிலும் பால் அருந்தினேன்; பாலைவிடுத்து மோர் அருந்தலானேன். நாளேற நாளேறக் காலை உணவு நியதி ஒழிந்தது. ஏதேனும் ஒன்றை உண்ணும் பழக்கம் உண்டாகியது.

சில ஆண்டு, கோதுமை உணவே உரியதாயிற்று. காலையில் பூரி - பகலில் பொங்கல் - மாலையில் பூரி. சிற்சில சமயம் கோதுமைக்குப் பதிலாகக் கேழ்வரகைக் கொண்டேன். இப்பொழுது உணவு நியதியே அற்றுப் போயிற்று. எது கிடைக்கிறதோ அதை உண்டு வருகிறேன்.

யான் எப்பொழுதும் பாலுணவைத் தவிர்த்ததில்லை. சிலகாலம் அதைக் காலையிலும் அருந்தி வந்தேன். இரவில் பால் அருந்துவதை யான் விலக்கியதில்லை. சிற்சில சமயம் சிற்சில காரணம்பற்றி அதை விலக்குவதுண்டு.

என் உடலுக்குப் பொருந்தியது ஆவின் பாலே. எருமைப் பால் எனக்கு நஞ்சு. எருமைப் பால் உண்ட சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் எனக்கு வயிற்றுக் கடுப்பு உண்டாகும். யான் இளமையில் கூட்டங்களில் பேசும்போதெல்

லாம் இடையிடையே பால் அருந்துவேன். அவ்வழக்கம் பின்னாளில் அற்றுப் போயிற்று.

பட்டினத்துப் பாலைப் பார்க்கிலும் கிராமத்துப் பால் உடலுக்கு நலஞ்செய்வதை யான் பன்முறை உணர்ந்திருக் கிறேன். பட்டினத்தை உறைவிடமாக் கொண்ட எனக்குக் கிராமத்துப் பால் எங்ஙனங் கிடைக்கும்? இராயப்பேட்டை கிராமம்போலிருந்த காலத்தில் நல்ல பால் கிடைத்தது. அந் நாளில் சொந்தப் பசுவும் இருந்தது. மோரை யான் நினைந்த போதெல்லாம் அருந்துவேன்.

காப்பி டீ கொக்கோ முதலியன எனக்கு ஆகாத பானங் கள். அவைகளை யான் அருந்துவதில்லை. யாண்டாயினும் அவைகளிலொன்றைப் பருக நேர்ந்தால் யான்படும் பாட்டை ஆண்டவனே அறிவன். குமட்டல் என்னைத் தொல்லைப்படுத்தும்.

ஐந்தாண்டுக்கு முன்னர் கண் வலியும் தலைவலியும் தொடர்ந்தன. சிகித்சை செய்தவர் மருந்தைக் காப்பியிற் கலந்து சாப்பிடுதல் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். அப் பொழுது யான் பத்துநாள் காப்பிக் குடிக்கு அடிமையா னேன். அதனால் விளைந்ததென்ன? காப்பியைக் கண்டதும் குமட்டுவது ஒழிந்தது. எங்கேனுங் காப்பி கொடுக் கப்பட்டால் அதை மருந்து உண்பவன் ஆனேன். காப்பி பொல்லாதது. ஏமாந்தால் அஃது எவரையும் தன் வயப் படுத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. என்னிடம் காப்பி தன் வாலை அவிழ்த்ததில்லை. யான் அதை அடக்கியே ஆண்டு வந்தேன். நா காக்கும் வல்லமை என்பால் இயற்கையி லேயே அமைந்திருப்பதை என்னென்று சொல்லிக் கொள் வேன்!

எனது உறைவிடம் சென்னை நகரம். நகரம் காப்பி ஹோட்டலுக்குப் பேர் பெற்றது. காப்பி ஹோட்டல் என் கண்ணிற்படும். அஃது என் நாவிற் படுவதில்லை. என் வாழ்நாளில் நகர ஹோட்டல்படியை என் அடி தடவிய

நாள் தொகை ஐந்து அல்லது ஆறுகவே யிருக்கும். அதற்குங் காரணம் கெழுதகை நண்பரின் வலியுறுத்தலை மறுக்க மனம் எழாமையே யாகும். நகரத்திலிருந்துகொண்டு நாடோறும் காப்பி ஹோட்டல் நுழையாதிருப்பது நாகரிகமாகுமா? அத்துறையில் யான் அநாகரிகனே! வெளியூர் பிரயாணத்தில் சிற்சில சமயம் ஹோட்டல் நுழையுங் கட்டாயம் ஏற்படும். அப்பொழுதும் யான் மோரோ நீரோ பருகுவேன்.

சுருட்டு சிகரெட் பீடி முதலியவற்றின்மீது எனக்குள்ள வெறுப்பை எச்சொல்லால் வெளியிட வல்லேன். எனக்குச் சொற்கள் கிடைக்கவில்லை. அவைகளின் புகையை என்னென்று சொல்வேன்? உயிர்களை விரைந்து கொல்லும் நச்சுப்புகை என்று சொன்னால் என் உள்ளம் நிறைவெய்தும். டிராம், பஸ், ரெயில் முதலிய வண்டிகளில் நச்சுப்புகை நாளுக்குநாள் பெருகுகிறது. அப்புகையைக் கண்டதும் யான் துணியை மூக்கில் அடைத்துக் கொள்வேன். மூக்கின்மீதும் எனக்கு முனிவு தோன்றும். 'காங்கிரஸ் ஆட்சி கள்ளுக்கடையை ஒழிக்க முயன்றது போற்றற்குரியதே. அது, சுருட்டு சிகரெட் பீடிக் கடையையும், காப்பிக் கடையையும், கொலைத் தொட்டியையும், இன்ன பிறவற்றையும் தொலைக்க ஏன் முயல்வதில்லை?' என்று யான் நினைப்பதுண்டு. குளிர் நாட்டவரைப்பார்த்து வெம்மை நாட்டார் ஏன் நடித்தல் வேண்டும்? க்ஷயம் முதலிய கொடிய நோய்களுக்கு இரையாகி என்புக்கூடுகளாய் ஏன் அகாலத்தில் சாதல் வேண்டும்? இந்நூலில் விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

தாம்பூலம் நல்லது; உடலை ஓம்புவது. வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணும்பில் சீவசத்துக்களிருக்கின்றன. அவை ஜீரணத்துக்குத் துணைசெய்து உடலை நன்முறையில் ஓம்பும் பண்பு வாய்ந்தன. 'உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு மெல்லாம் கண்ணன் - எம்பெருமான் என்றென்றே கண்கள் நீர்மல்கி' என்று ஆழ்வாரே அருளியுள்ளனர்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த சத்துப் பொருள்களைப் பயன் படுத்தாத வாழ்க்கையுடையவனானேன்! காரணம் என் தந்தையார் அவைகளைப் பயன்படுத்தாமை என்று நினைக்கிறேன். சில இடங்களில் விருந்துண்டதும் வெற்றிலைப் பாக்குத்தட்டு அணுகும். யான் அத்தட்டைத் தொட்டு விடுவேன்.

பல வழியில் யான் உணவுச் சோதனை செய்துள்ளேன். பிள்ளைமையில் எச்சோதனை செய்தல் இயலும்! அப்பருவத்தில் வீட்டு வழக்கச் சாப்பாடே உண்டு வந்தேன்; பின்னே அவ்வப்போது ஒவ்வொருவிதச் சோதனை செய்யலானேன். என்னைச் சோதனையில் இறக்கியது உணவு நூலாராய்ச்சியே யாகும்.

யான் சில காலம் புளி மிளகாயை வெறுத்தேன்; பழச் சாற்றையும் மிளகையும் விரும்பினேன். அக்காலத்தில் யான் போகும் இடங்களிலெல்லாம் தனிச் சமையல் செய்யப்படும். அச்செயல் என் உள்ளத்தை வருத்தும். யான் புளி மிளகாய் கலவாத உணவு உண்பவன் என்ற செய்தி தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவியது. அவ்வுணவு எனக்கு மிகப் பொருந்திவந்தது. தனிச் சமையல் காட்சி என் மனத்தை மாற்றியது; பிடிவாதத்தில் நிறுத்தவில்லை.

ஒரு சமயம் என் வாழ்க்கையில் ஏறக்குறைய ஒரு வாரம் எலுமிச்சஞ் சாற்றையும் மிளகாயையும் நீக்கி உணவு கொண்டு பார்த்தேன்; மற்றொரு வாரம் பழம் பாலுண்டு பார்த்தேன்; இவைகளால் என் உடல் கெடாமை கண்டேன். ஆனால் பலதிறத் தொண்டுக்குரிய உடல் உரத்தை இவைகள் தருமா என்ற ஐயம் எனக்குத் தோன்றியது.

மகாத்மா காந்தி பசுங் காய்கறிகளை உண்ணுஞ் சோதனையில் இறங்கியபோது, யானும் அதில் இறங்கினேன். மகாத்மா என்ன முடிவுக்கு வந்தாரோ அம்முடிவுக்கே யானும் வந்தேன். பசுங் காய்கறிகளை இளமை

யிலேயே தின்று பயிற்சி பெறல்வேண்டுமென்பதும், அப் பயிற்சியின்றி எந்த வயதிலும் எந்த நேரத்திலும் திடீரென அவைகளையே புசிக்கத் தொடங்குவதால் உடற்கூறுகட்குச் சிலகெடுதிகள் உண்டாகுமென்பதும் நாங்கள் பெற்றமுடிவு. காய்கறிகளைச் சிறிது வேக வைத்துப் புசிப்பது நல்லது.

'காட்டுக்குப் புலி வீட்டுக்குப் புளி' என்றொரு பழமொழி நமது நாட்டில் வழங்கி வருகிறது. யான் இதை நம்பிய காலமுண்டு. நம்பிக்கையை இரண்டொரு நூலிலும் புகுத்தினேன்; பின்னே மாற்றினேன். புளியை ஒரளவில் பயன்படுத்துவதால் தீங்கு விளையாதென்பது பின்னைய ஆராய்ச்சியால் விளங்கியது. உணவைப் புளி வண்ணமாக்கி நாடோறும் வேளைக்கு வேளைச் சாப்பிடுவது தவறு. 'புளி கண்டவர்க்குப் புனலூறு மாபோல் - களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் காங்கே' என்பது திருமூலர் திருவாக்கு.

உடை

யான் உடையுடன் பிறந்தேனா? ஒவ்வோருயிரும் உடையுடன் பிறத்தலை யான் பார்க்கிறேன். அவ்வுடை எது? உடல். உடல் இயற்கையுடை. செயற்கையுடை எவ்வழியிலோ படையெடுத்து உடலைப் பற்றியது. செயற்கையுடைக்கு மக்கள் அடிமை ஆக ஆக அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு அவ்வுடை இன்றியமையாததாயிற்று. நாளடைவில் செயற்கை இயற்கையாதல் இயல்பன்றோ?

குழந்தைமையில் எவ்வித உடையுமின்றியே தெருவில் விளையாடுவேன். எப்பொழுதேனும் என் தாயார் சிறு சட்டை அணிவர்; எங்கேனும் என்னை அழைத்துச் சென்றால் அப்பொழுது சிற்றுடையும் சட்டையும் தொப்பியும் புனைவர். சரிகைத் தொப்பியிலும் வெல்வெட் சட்டையிலும் எனக்கு வேட்கை அதிகம். அவ்வேட்கை எழுப்பியவர் என் பாட்டியாரே. அவ்வேட்கை பின்னே பெரும் பித்தாகியது. என்பால் உணவுப் பித்து ஏறியதில்லை;

உடைப் பித்து ஏறியது. செல்வ நிலை அப்பித்தை வளர விடுவதில்லை. செல்வ நிலை எனக்கு இடந் தந்திருந்தால் உடைக்கென்று எவ்வளவோ பொருளை யான் செலவிட்டிருப்பேன். எளிமையிலும் உடையை மட்டுஞ் சிறிது செம்மை செய்தே வந்தேன்.

குடும்ப நலத்தை நாடுவதில் யான் முன்னணியில் நிற்பேன். ஆனால் குடும்பக் காரியங்களை நடத்துவதில் யான் பின்னணியிலும் நிற்பதில்லை. அந்நாளில் குடும்பம் என் அன்னையார் பார்வையில் நடந்தது; இந்நாளில் என் தமையனார் பார்வையில் நடந்து வருகிறது. அதனால் கடைக்குப் போவதும் பொருள் வாங்குவதும் என் வாழ்க்கையில் கருக்கொள்வதில்லை. பெட்டி பூட்டு சாவிக்கும், என் வாழ்க்கைக்கும் நெடுந்தூரம். ஒன்றில் மட்டும் என் நாட்டஞ் சென்றே வந்தது. அஃது எது? அது ஜவளி.

இராயப்பேட்டையிலே ஜவளி நண்பர் ஒருவர் உளர். அவர் ச. நடேச முதலியார். யான் வீட்டில் இல்லாத வேளையில் நண்பர்கள் என்னைக் காண அந்த ஜவளிக் கடைக்கு வருவார்கள். நடேச முதலியார் கடையில் பல விதத் துணிகள் குவியும். அவைகளுள் எனக்கினியனவற்றை யான் எடுத்துக் கொள்வேன். என் அன்னையார் வருந்தியே சிறுகச் சிறுகப் பொருள் கொடுப்பர்.

அந்நாளில் யான் பிரசங்க மேடையில் - பெரிதுஞ் சைவப் பிரசங்க மேடையில் - எப்படிக் காணப்படுவேன்? இடுப்பில் வெள்ளிய ஆரணி வேட்டி ஒளிரும்; அரையில் பிதாம்பரம் திகழும்; கழுத்தில் கௌரிசங்கம் பொலியும்; தோளிலும் மார்பிலும் இளமை தவழும்; செழுமை கொழிக்கும். இளமைச் செழுமை எனக்குரிய போர்வையாக இலங்கும்.

பள்ளிக்கூட உடை வேறு விதம். தலையில் சரிகைக் கோடு மிளிரும் வெள்ளைப் பாகையும், நீண்ட சட்டையும், கீழ்ப்பாச்சித் துகிலுங் கோலஞ் செய்யும். சிற்சில சமயம்

சரிகைத் துணியோ பட்டுத் துணியோ கழுத்தில் கிடக்கும். இக்கோலம் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனுயிருந்த வரை என் உடைமையாயிருந்தது. பின்னே கதர் என்னை அணைந்தது. அது பழங்கோல உடைகளையெல்லாம் துறக்கச் செய்தது. என்னை அலைத்து வந்த உடைப்பித்து என்னை விடுத்து ஓட எப்படி மனங்கொண்டதோ தெரியவில்லை. அதை ஓட்டியது கதர். கதரின் ஆற்றல் என்னே!

இப்பொழுது எனது உடைக் கோலம் எப்படி இருக்கிறது? இடுப்பில் நான்கு முழத்துண்டு; உடலில் ஒரு சட்டை; தோளில் ஒரு சிறு குட்டை. நான்கு முழத்துண்டுடன் காலங் கழிக்க என் மனம் அவாவுகிறது. ஆனால் எனது உடல் மெலிவு குளிர்காலத்தில் போர்வையையோ சட்டையையோ நாடுகிறது. உடல் வளஞ் சுருங்கியது. என் செய்வேன்!

அணி

குழந்தைமையில் எனக்கும், என் தமையனார்க்கும் குழையணி சிறப்பு நிகழ்ந்தது. குழைக் காதுகள் குத்தப்பட்டன. முருகுக்காதுங் குத்தப்பட்டது. சில காலம் என் இடது காதிலே பச்சை முருகு அசைந்தது. துவாரம் புண்ணுகியது. முருகு கழற்றப்பட்டது. புண் ஆறிற்று. மீண்டும் முருகு அணியப்பட்டது. புண் தோன்றியது. மறுபடியும் முருகு அகற்றப்பட்டது. புண் மறைந்தது. மேலும் முருகு சூட்டப்பட்டது. புண் வீறியது. இதனல் முருகு களையப்பட்டது. குழைக்காதுகள் இரண்டிலும் கடுக்கன்கள் அணியப்பட்டன. பல ஆண்டு கடந்து வலது காது வீங்கியது. அது முருகு கதையாக முடிந்தது. கடுக்கன்கள் நீக்கப்பட்டன. காதணியை இயற்கையே விரும்பவில்லை.

திருவல்லிக்கேணியில் எல்லப்பா என்ருேர் அன்பர் இருந்தனர். அவர் தத்துவ சாத்திரங் கேட்பதில் ஆர்வம் உடையவர். அவர் ஒருபோது (1911) 'மூலை இருந்தாரை முற்

றத்தே விட்டவர் - சாலப் பெரியரென் றுந்திபற - தவத்தில் தலைவரென் றுந்திபற' என்னும் பாட்டிற்கு விளக்க உரை கூறுமாறு கேட்டனர். அவ்வாறே கூறினேன். அவர் ஒரு மோதிரத்தை என் விரலில் இட்டு, 'இஃது எப்பொழுதும் தங்கள் விரலில் இருத்தல் வேண்டும்' என்று விண்ணப்பித்தார். எல்லப்பாவின் அன்பு மோதிரம் என் விரலில் இன்னும் அணி செய்யா நிற்கிறது. அதைக்கழற்றி எறிய என் மனம் எழுவதில்லை.

திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தார் எனக் கனிந்த கௌரி சங்கரக்கதை முன்னர்ச் சொல்லப் பட்டது.

பயிற்சி

பிள்ளைமையில் யான் ஆடிய ஆட்டங்கள் முன்னே சுருங்கிய முறையில் விளக்கப்பட்டன. அவைகளெல்லாம் அக்காலத்துக்குரிய உடற்பயிற்சி ஆயின. அப்பயிற்சி சேமித்த உரம் இன்னும் பயன்பட்டு வருகிறது. யான் பள்ளி விடுத்த பின்னர் ஏற்ற பயிற்சி ஒன்று. அது நடை.

என்னுடன் நடக்கத் தொடங்கியவர் சிலர். அவருள் தேறியவர் ஒருவரே. அவர் ஜவளி நடேச முதலியார். நடேச முதலியாரும் யானும் விடியற்காலை எழுவோம்; தேனாம்பேட்டை ஏரியை நோக்கி நடப்போம்; ஏரியைச் சுற்றுவோம்; திரும்புவோம். ஏறக்குறைய ஐந்து கல் நடப்போம். தேனாம்பேட்டை ஏரி தியாகராயநகராகிய பின்னை எங்களுடைய காலை நடைப் பயிற்சி நின்றது. மாலை வேளையில் கடலோரத்தில் நடக்கத் துவங்கினோம்.

வெளியூர்களிலுள்ள பலவிதச் சங்கங்களின் ஆண்டு விழாக்கட்கு யான் செல்வது வழக்கம். அவ்வேளைகளில் பாலி, பெண்ணை, காவிரி, கொள்ளிடம், பொருநை முதலிய ஆற்றங்கரைகளிலும், அழகிய சோலைகளிலும், பரந்த வெளிகளிலும் எத்தனை முறை நடந்திருப்பேன்! நடையை

உளங்கொண்டு ஆண்டு விழாக்கட்குச் செல்ல இசைந்த காலமுமுண்டு.

சிற்சில இடங்களில் விழாத்தலைவன் என்ற முறையில் என்னையும், மற்றுஞ் சில சொற்பொழிவாளரையும் புகை வண்டி நிலையம்வரை ஏற்றிச்செல்ல வண்டிகள் வந்து நிற்கும். அந்நேரம் வைகறையாயிருப்பின், யான் வண்டியில் ஏறி அமரவேமாட்டேன்; நடக்கவே துணிவேன்; மகிழ்ச்சியுடன் நடப்பேன்; மிகச் சிலர் என்னுடன் நடப்பர். தென்றலும், புள்ளொலியும், மற்ற மற்ற இயற்கைக் கோலங்களும் வழங்கும் விருந்தமுதை நுகர்ந்துகொண்டே நாங்கள் நிலையம் அடைவோம்.

அரசியல், பத்திரிகை, தொழிற்சங்கம், சமயச் சபை, மொழிக்கழகம் முதலிய அமைப்புக்களின் தொண்டுகள் என்னைச் சூழ்ந்து நெருக்கிய காலங்களில் எனது நடைப் பயிற்சி தடைபடும். தேர்தல் கனல் மழையும், வேலை நிறுத்த அனல் வெள்ளமும் நடையின் நினைவையாதல் உண்டாக்குமோ? நடைக்கு மனஅலைவு கூடாதன்றோ? 1921-ம் ஆண்டில் நேர்ந்த ஆறு மாதக் கதவடைப்பும் வேலைநிறுத்தமும் எனது நடைப் பயிற்சிக்கு முற்றுங் கேடு விளைத்தன. பின்னராதல் அப்பயிற்சி இடையீடின்றி இயங்கியதோ? இல்லை. இடையிடை அதை மறிக்கத்தக்க வினைகள் உற்றே வந்தன.

1930-ம் ஆண்டில் அரசாங்கம் ஈடுகாணம் கேட்டதின் காரணமாக 'நவசக்தி' நிறுத்தப்பட்ட வேளையில் எனது நடைப்பயிற்சி நன்முறையில் ஆக்கம் பெற்றது. அதை மறிக்கவல்ல வேறு வினைகளும் உறவில்லை. பிற்பகல் தோறும் யான் செந்தோம் சேர்வேன்; கடற்கரை வழியே நடந்து திருவான்மியூர் அடைவேன்; பாம்பன் சுவாமிகளின் சமாதியருகே உள்ள பூங்காவில் சிறிது நேரங்கழிப்பேன்; அங்கிருந்து நடந்து அடையாறு அணைவேன்; அங்கே வண்டி ஏறி வீடு சேர்வேன்; அந்நாட்களில்

இயற்கை இறையின் தாண்டவம் எனது உடலைச் செவ்வனே ஓம்பியது என்று சொல்வேன்.

மீண்டும் பலதிறப் பணிகள் என்னைச் சூழலாயின. நடைப்பயிற்சி குறைந்தது. ஆலைகளில் வேலை நிறுத்தங்கள் பொங்கின. சூளை ஆலைத் தொல்லை பெரிதாயிற்று. சூளை ஆலைத் தொழிலாளர் கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு 'பீபில்ஸ் பார்க்' வழியே நடந்து வருவேன். அந்நடை எனக்குப் போதுமா? யான் வெள்ளையானை ஆச்சே! வேலை நிறுத்தங்கள் பெருகப் பெருக என் நடை அருகி அருகிப் போயிற்று. இப்பொழுது பெருநடைக்கும் மிக நீண்ட தூர நடைக்கும் எனது உடல் இடந்தாராத நிலையை அடைந்துள்ளது.

தலை மயிர்

பண்டை நாளில் ஆண் மக்கள் நீண்ட கூந்தலும் தாடியும் உடையவர்களாகவே இருந்தார்கள். அந்நாளில் மயிர் களையப்பட்டது என்று அறுதியிட்டுக் கூறுதற்குப் போதிய சான்று கிடைக்கவில்லை. ஜைந நாகரிகத்திலே க்ஷவரக்கத்தி வடிக்கப்பட்டது. க்ஷவரம் பௌத்த நாகரிகத்தில் பெருகியது. ஒரு கூட்டத்தில் முழுக் கூந்தல்; இன்னொரு கூட்டத்தில் முழு மொட்டை. இரண்டுக்கும் இடையில் பாதி தலை க்ஷவரம் நுழைந்தது. இது ஸ்மிருதி நாகரிகத்தில் காணப்பட்டது. மொட்டைத்தலையுந் தாடியுங் கொண்ட நாகரிகமும் ஒரு பகுதியில் புகுந்தது.

தலையில் மயிர் இருத்தல் இயற்கை. அதைக் களைதல் இயற்கையாகாது. இந்நுட்பம் மன்பதைக்கு விளங்கிய பின்னர் தலைமயிரை ஓரளவு வெட்டும் நாகரிகம் பரவியது.

மயிர் கழித்தல் தவறு என்பது எனக்குத் தெரியும். தெரிந்தும் என்ன பயன்? வாரந்தோறும் மயிரைக் களைய இடந்தந்தே வருகிறேன். பழக்கங் கொடியது. என் தந்தை

யார் க்ஷவரஞ் செய்துகொண்டார்; யானும் செய்துகொள்கிறேன்.

என் தலையில் முதல் முதல் சிறு குடுமி விடப்பட்டது. பின்னே அது பெருகித் தஞ்சாவூர் குடுமியாகியது. பெருக்கம் படிப்படியே சுருக்கம் அடைந்தது. இப்பொழுது என் தலையில் சில மயிர்கள் அசைந்துகொண்டிருக்கின்றன. வழுக்கை இன்னும் உறவில்லை. வழுக்கை காண மனம் விரும்புகிறது. காரணம் விளங்கவில்லை.

கண்

எனது கண் கிட்டப் பார்வையுடையது. அஃது எனது பிறவியிலேயே அமைந்தது. யான் கிட்டப்பார்வையுடையவன் என்பது எனக்கு எப்பொழுது தெரிந்தது? முதல் முதல் யான் பள்ளிக்கூடஞ் சென்றபோது கரும்பலகை எழுத்து எனக்கு விளங்கவில்லை. அதைக் கிட்டப் போய்ப் பார்த்தேன். எழுத்து விளங்கியது. அதுபோழ்தே யான் கிட்டப் பார்வையன் என்பது எனக்குத் தெரியவந்தது. கிட்டப் பார்வையால் எனக்கு எவ்விதத் தொல்லையும் விளையவில்லை. அதனால் தூரப்பார்வைக்கென்று எவ்விதச் செயற்கை முறையிலும் யான் தலைப்பட்டேனில்லை. 1919ம் ஆண்டிலேயே தொல்லை தொடங்கியது. கண் வலியும் தலை வலியும் உண்டாயின. சோதனைக்கு டாக்டர் கிரிக் பாட்டிரிக்கினிடம் சென்றேன். அவர் கண்ணைச் சோதித்து, 'இத்துணை நாள் கண்ணாடி இல்லாமல் காலங் கழித்தது தவறு; மருந்து சிகிச்சை வேண்டுவதில்லை; கண்ணாடி அணிந்தால் வலி அடங்கும்' என்று பொருந்திய கண்ணாடி எண்ணைப் பொறித்துத் தந்தனர். அவ்வெண்ணுடைய கண்ணாடியைப் பெற்று அணிந்தேன். மூன்று நாட்களில் வலி மறைந்தது. அதனால் யான் 'மூக்கினொடு நேத்திரம்' உடையவனானேன். இப்பொழுது சில நாளாக இருட்டிலே

அனித்தேயுள்ள பொருள்களும் எனக்கு விளங்காத நிலை எய்தியுள்ளது. வெளிச்சத்தில் பொருள்கள் விளங்காமலில்லை.

பல்

எனக்கு நல்ல பல்லமைப்பு உண்டு. இப்பொழுது எனக்கு அறுபதுவயது நிறைவேறியது. இவ்வயதிலும் எனது பற்கள் தளரவில்லை; உரமாகவே இருக்கின்றன. ஓராண்டுக்கு முன்னர் (1943) யான் திருவெண்ணெய்நல்லூர் அன்பர் சின்னசாமி ரெட்டியார் விருந்தினனாகச் சென்றிருந்தேன். ஒரு நாள் இரவு இடது பக்கத்தில் மருதூர் நாராயணசாமி படுத்தனர்; வலது பக்கத்தில் இராயப்பேட்டை ஜவளி நமசிவாய முதலியார் படுத்தனர். விளக்கு நன்றாக எரிந்தது. வெளிச்சத்துக்குக் குறைவில்லை. சுமார் மூன்று மணியிருக்கும். யான் விளக்கை எடுத்துத் தெருவுக்குப் போய் ஒன்றுக்கிருந்து எழுந்து நின்றேன். மாடு ஒன்று விரைந்து ஓடி வந்தது. அதைக் கண்டதும் யானும் விளக்குடன் வீட்டுக்குள் ஓடினேன். இடையில் ஒரு பலகை தடுத்தது; வீழ்ந்தேன்; உடலில் பல இடங்களில் காயங்கள் உற்றன. பெருங் காயம் கால் முட்டிகளில் - குதிரை முகங்களில்-பட்டது; உதட்டில் பட்டது. உதடு வீங்கியது. எவ்விதச் சந்தடியுஞ் செய்யாமல் மெல்ல மெல்ல போய்ப் படுக்கையில் கிடந்தேன்; உதட்டில் கை வைத்துப் பார்த்தேன்; கை பல்லிலும் நுழைந்தது. மேல் வரிசை முன் பற்களில் நடுவிலுள்ள ஒன்று பாதி உடைந்ததை உணர்ந்தேன். எப்பொழுது பொழுது புலரப்போகிறது என்று எதிர்பார்த்திருந்தேன். அன்பர் ரெட்டியார் எழுந்து 'கந்தர் கலிவெண்பா' ஓதினார். அதில் அழுந்தினேன். சிறிது நேரத்தில் மயிலை பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் 'சங்கரா' 'சங்கரா' என்றெழுந்தார். மெதுவாக அவரை அடைந்தேன்; உற்றதைக் கூறினேன். பொழுது புலர்ந்தது. படுத்திருந்த பலரும் என்னைச் சூழ்ந்தனர். ரெட்டியாரும்.

நாராயணசாமியும் அடைந்த வருத்தம் அவர் முகங்களில் நன்ருகப் புலனுயிற்று. உதட்டு வலியை யான் வெளி யிடவே இல்லை. அங்கே நடைபெற்ற இரண்டு நாள் கூட் டங்களில் முன்னுரை முடிவுரை நிகழ்த்தத் தயங்கினே னில்லை.

போகம்

இருபத்தைந்து வயதுக்குமேல் மண்டையிடி மிக மென் மையாகத் தோன்றித் தோன்றி மறையத் தொடங்கியது. நாளடைவில் அது மறையாது சிறிது முடுக்கியது. நல்ல தைலந்தேய்த்துப் பார்த்தேன். பெரும் பயன் விளையவில்லை. ஒரு நிபுணர் மண்டையைச் சோதனை செய்தார். அவர், 'மண்டை இடிக்கு மணமே மருந்து' என்ருர். மணத்தின்பின் மண்டையிடி மாய்ந்தது. தைலங்கள் வீட்டை விட்டு ஓடின.

பொறையிலா அறிவு போகப் புணர்விலா இளமை மேவத்
துறையிலா வனச வாவி துகிலிலாக் கோலத் தூய்மை
நறையிலா மாலை கல்வி நலமிலாப் புலமை நன்னர்ச்
சிறையிலா நகரம் போலும் சேயிலாச் செல்வ மன்றே.

—வளையாபதி

இப்பாட்டால் இளமைக்குப் போகம் தேவை என்பது பெறப்படுகிறது. உற்ற வயதில் மணஞ் செய்துகொள்வது நல்லது. அஃது இயற்கையின் நோக்கை நிறைவேற்றுவ தாகும். மணத்தால் விளையும் நலன்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று உடலோம்பல். போகம் மட்டும் அளவாயிருத்தல் வேண்டும். இல்லையேல் நலனுக்குப் பதிலாகத் தீமை விளை யும். விளக்கம் எனது 'பெண்ணின் பெருமை'யில் காண்க.

நோய்

குழந்தைப் பருவத்தில் என்னென்ன நோய்கள் என்னை அடைந்தனவோ யான் அறியேன். கொடிய சீதபேதி என்னைப் பீடித்ததென்று அடிக்கடி ஈன்றவர் சொல்வு

யான் கேட்டிருக்கிறேன். அந்நோய் என் உடலை மறையச் செய்யும் என்றும் அவர் ஐயுற்றனராம். அப்பொழுதே இவ்வுடல் மறைந்திருந்தால் இவ்வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களை இக்கை எழுதுவதாகுமோ? கொடிய நோயினின்றும் அந் நாளில் என்னைக் காத்தது எது?

எனது திண்ணிய உடலைக் கரைக்க ஏதோ ஒருவித எண்ணெய் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குரிய பத்தியங் காவாமையால் என் கை கால்களில் பிடிப்பு உற்றது. இதை முன்னருங் குறித்துள்ளேன். முடவனாகிய என்னை மீண்டும் நடக்கச் செய்தது எது?

'தேசபக்த'னை விடுத்து 'நவசக்தி' தொடங்குதற்கு இடைப்பட்ட நாளில் என்னை வெஞ்சுரம் மிகக் கடுமையாய்த் தாக்கியது; எரித்தது. அத்தகைய சுரத்தை என் உடல் கண்டே இராது. வெம்மை என் மூளையிலும் ஏறியது. முகத்தை ஒரு பக்கந் திருப்புவேன். ஒரு நாற்காலி தோன்றும்; உடனே ஒன்று பலவாய் அடுக்கடுக்காய் உயரும்; மலை மலையாகும். இன்னொரு பக்கம் முகத்தைத் திருப்புவேன். ஒரு கேணி புலனாகும்; உடனே கேணி குளமாய் ஏரியாய் விரிந்து ஒரே வெள்ளமாகும்; கடலாகும். யான் உணர்விழந்தேன். அவ்வேளையில் என்னைத் தேற்றியவர் டாக்டர் - விசுவநாத ஐயர். அவர் எனக்கு மருந்து கொடுத்தனரோ? அன்பு ஊட்டினரோ? அவர்க்கு எந் நன்றி செலுத்த வல்லேன்! அக்கொடுஞ் சுரத்துக்குப் பின்னர் என்னை எவ்வகைச் சுரமும் அணுகியதில்லை. வெஞ்சுரத்தினின்றும் என்னை விடுவித்தது எது?

1929-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்திலே எனக்குச் சிறுக் கிருமல் ஏற்பட்டது. அவ்விருமல் அடங்கவில்லை. அதை உற்று உற்று நோக்கிவந்த தியோசாபிகல் சங்கத் தோழர் டாக்டர் மாணிக்கம் பிள்ளை, ஒரு நாள் என்னைப் பார்த்து, "நீங்கள் அச்சுக்கூடத்தில் நடமாடுபவர். ஈயமும் காகிதமும் சில நோய்களை ஈனும் இயல்புடையன. அவைகளில் ஒன்று

இவ்விருமல். இதை முளையிலேயே கிள்ளுதல்வேண்டும். இல்லையேல், இஃது எலும்புருக்கியாய் முதிரும்' என்று கூறினர்.

அக்கூற்றை யான் டாக்டர். கே. சம்பந்த முதலியார்க் குத் தெரிவித்தேன். அவர் எனது நுரை ஈரலைப் படமெடுத் துச் சோதித்தார். நுரை ஈரலில் எவ்விதத் தவறுதலுங் காணப்படவில்லை. எதற்கும் முன்னெச்சரிக்கை நல்ல தென்று, என்னைப் பல்லாவரத்தில் வதியுமாறு அவர் சொற் றனர். அவர் சொற்படி பல்லாவரத்தில் இராணுவக் கோட்டத்தில் ஒரு நிலையத்தில் யான் வதியலானேன்.

டாக்டர் சம்பந்தம் சில நியதிகளை விதித்தார். அவை களின்படி நடந்தேன். யான் பதினைந்து நாள் படுத்த படுக்கையில் கிடந்தேன். காலையில் எட்டுச் சொட்டு வெள்ளைப்பூண்டு சாறு பிழிந்த பால் அரையாழாக்கு அருந்துவேன்; ஒரு மணி நேரங் கடந்து ஜவ்கோதுமைக் கஞ்சி குடிப்பேன்; பகலில் மோருஞ் சோறும் சாப்பிடு வேன்; தொடர்ந்து ஒரே ஆரஞ்சு உண்பேன்; பிற்பகல் மூன்று மணிக்குக் கடலை இரசம் பருகுவேன்; பச்சை வெங் காயத்தாளைக் கடித்துக் கடித்து நன்றாகமென்று தின்பேன்; இரவு கோதுமை அப்பமும் பாலுங் கொள்வேன்.

பல துறைகளில் உழைத்த ஒருவன் பதினைந்து நாள் படுக்கையில் எப்படிக் கிடத்தல் கூடும்? யான் எப்படிக் கிடந்தேன்? அதுபோழ்து ஓவியமுங் காவியமும் எனது நெஞ்சத்துக்குப் புரிந்த துணையை என்னென்று சொல் வேன்? ஒவ்வொருபோது ஒவ்வோர் ஓவியத்தை நெஞ்சம் நினைக்கும்; அதன் நுட்பங்களைத் தெளிந்து தெளிந்து அதில் ஒன்றும்; பல மணி நேரமாகும். இவ்வாறே ஒவ் வொரு வேளை ஒவ்வொரு பாட்டில் என் மனம் படியும்; மனம் பாட்டின் உள்ளுறைப்படிகளில் திளைத்துத் திளைத்து. அவைகளைக் கடந்து கடந்து முதலிலே ஒன்றும்; பல மணி நேரமாகும். இந்தத் தியான யோகம் என்னைத் தாய்போல்.

காத்தது. பதினைந்து நாட்கள் பதினைந்து நிமிடம்போல் பறந்தன.

பதினாரும் நாள் யான் கால் கல் நடந்து பார்த்தேன்; அடுத்த நாள் அரைக் கல் நடந்தேன்; மறுநாள் ஒரு கல் நடந்தேன். டாக்டர் சம்பந்த முதலியாரிடம் நடந்ததை அறிவித்தேன். அவர் என் நுரை ஈரலைச் சோதித்தார். 'உம்முடைய இருமல் கொடியதன்று' என்று சொல்லிச் சென்றார். ஒரு நாள் சில கருவிகளுடன் போந்து, எனது சிறு நீரை என் முன்னிலையில் சோதனை செய்தார். நீலம் சிவப்பானதைக் கண்டேன்; 'பக்கா டையாபிட்டிஸ்' என்றேன். டாக்டர் 'மூளை வேலை செய்வோர்க்கு இந்நோய் வருதல் இயல்பே' என்று உணவு முறைகளை மாற்றுமாறு கூறினர். சர்க்கரை அரிசி கிழங்கு வகைகளைத் தள்ளுதல் வேண்டுமென்றும், கேழ்வரகு அல்லது கோதுமை, கீரை, காய்கறி முதலியவற்றைக் கொள்ளுதல் வேண்டுமென்றும் அவரால் விளக்கப்பட்டன.

டாக்டர் மாணிக்கம் பிள்ளை நினைவு தோன்றியது. 'உங்கள் நோய் என்னையும் பற்றியது' என்று அவருக்குத் தெரிவித்தேன். அவர் பல்லாவரம் போந்து என்னைக் கண்டார். அவர் 'டையாபிட்டிஸ்' வரலாற்றைச் சுருங்கச் சொல்லி, 'உணவுக் கட்டுப்பாடே அதற்குரிய மருந்து' என்று இயம்பினர். எனக்குக் கவலை பெரிதாகியது.

நீர் நோயைப்பற்றி மேல் நாட்டு நிபுணர்கள் எழுதியுள்ள நூல்கள் சிலவற்றையும், சில சோதனைக் கருவிகளையும் வரவழைத்தேன். நூல்களை ஆய்ந்து ஆய்ந்து நீர் நோயின் வரலாறு, இயல்பு, கூறு முதலியவற்றை ஒருவாறு தெளிந்துகொண்டேன். கருவிகளைக்கொண்டு அடிக்கடி நீரைச் சோதித்து வந்தேன். டாக்டர் சம்பந்தம், 'நீங்கள் நோயைப்பற்றிய நூல்களைப் படித்தல் கூடாது; நீரையுஞ் சோதித்தல் கூடாது; நோய் எண்ணம் உள்ளத்தில் தங்கத் தங்க அது பெருகும்' என்று அறிவுறுத்தினார்.

உடலோம்பலைப்பற்றிய நூல்களையும், உணவைப்பற்றிய தனி நூல்களையும் யான் பொதுவாகப் படிப்பதுண்டு. அப்பொதுப் படிப்புப் பின்னே சிறப்பாக மாறியது. எனது உடல் நிலை என்னைப் படிப்பளவில் நிறுத்தியதில்லை; படிப்பை வாழ்க்கையில் பொருத்தி ஆராயச் செய்தது. உணவுப் பொருள்களை ஆராயும் வாய்ப்பையும் என் வாழ்க்கை பெற்றது.

கோதுமை, கேழ்வரகு, கீரை வகை, காய் வகை ஆகியவற்றை முறை முறையே உண்டு உண்டு பார்த்தேன். சோதனையில் கேழ்வரகும் கீரையும் இனிப்பைக் குறைத்தலை அநுபவத்தில் கண்டேன். கோதுமையைப் பார்க்கிலும் கேழ்வரகு நலஞ்செய்வது தெற்றென விளங்கியது. கேழ்வரகுக் கஞ்சியும் தோசையும் எனக்குப் பொருந்தி வந்தன. களிப்பாகம் எனக்குப் பொருந்தி வரவில்லை. அது மயக்கத்தை உண்டுபண்ணியது. கீரைகளில் கலவங்கீரையும் சிறுபசலையும் இனிப்புக்கு எமன் என்பது தெரியலாயிற்று. காய்களில் காட்டுச் சுண்டையும், பாகலும், வண்டையும் நலமுடையனவாய்த் தோன்றின.

நாட்டு மருத்துவ நண்பருட் சிலர் எனது உடல் நலங் கருதித் தங்க பஸ்பம், கருவங்க பஸ்பம், அபிரகச் செந்தூரம், கருவங்கச் செந்தூரம் முதலிய உயர்ந்த மருந்துகளை அன்புடன் தந்தனர். அவைகளை முறையாக உண்ண என் மனம் ஒருப்படவில்லை. அம்மருந்துகள் காட்சிப் பொருளாக என் மேசைமீது விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மருந்துண்ண யான் ஒருப்படாததை உணர்ந்த ஒரு பெரியவர், வில்வ இலை, நாக இலை, நெல்லி இலை, அத்தி இலை, விளா இலை ஆகிய ஐந்தையும் உலர வைத்து, தூளாக்கி, நல்ல நீரில் கொதிக்க வைத்து, ஆவின்பால் கலந்து பருகுமாறு பகர்ந்தார். அப்பானத்தைச் சில காலம் அருந்தினேன். நலனே விளைந்தது.

ஏறக்குறைய இரண்டரை ஆண்டு பத்திய உணவில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தேன். பின்னே பத்தியம் என்னை விடுத்துப் பறந்தோடிற்று. வீட்டிலும், யான் செல்லும் இடங்களிலும் எனக்கென்று தனியே சமையல் செய்யப்படுவது என் மனத்தைப் பழையபடி உறுத்தியே வந்தது; அதனுடன் 'பருவுடலின் காப்பு நம் வயத்திலில்லை' என்னும் ஆன்றோர் உறுதிமொழியும் நினைவில் தோன்றித் தோன்றி அறிவு கொளுத்தி வந்தது. அதுவும் இதுவும் பத்திய உணவை விடுக்கச் செய்தன. பழையபடியே உணவு கொள்ளலானேன். அரிசிச்சோறு - பண்டம், சர்க்கரைப் பானங்கள் - பண்டங்கள், கிழங்குகள் முதலியவற்றை உண்ணலாகாது என்று பிடித்து வந்த நடுக்கம் என்னை விடுத்து அகன்றது. இப்பொழுது எல்லாவற்றையும் உண்டு வருகிறேன்.

நீர் நோயர்க்கு நீர் அதிகம் இறங்குமென்று சொல்வது பொது வழக்கு. நீர் சிலர்க்கு அதிகம் இறங்கும்; சிலர்க்கு அதிகம் இறங்குவதில்லை. யான் பின்னினத்தில் சேர்ந்தவன்.

சிறுநீரில் ஈ எறும்புகள் மொய்க்குமென்று பேசப்படுகிறது. எனது நீரில் ஈ எறும்புகள் மொய்த்தலை யான் பார்த்ததில்லை. இது குறித்து யான் பலமுறை சோதித்ததுண்டு.

காயம், காலத்தில் ஆறுவதில்லை என்றும், சில சமயம் தீங்கு விளைக்கும் என்றுங் கருதப்படுகின்றன. அக்கருத்து என்னைப் பொறுத்த அளவில் இன்னும் உறுதிப்படவில்லை. நீர் நோயுண்மை காணப்பட்ட பின்னைத் திருப்போரூர்ப் படகுத் துறையில் என் காலடியில் நீண்ட மூங்கில் முள் தைத்தது; அம்பலூர் கரிய கவுண்டரும் யானும் ஏறிச் சென்ற மாட்டு வண்டி அம்பலூர் அருகே குடை கவிழ்ந்த போதும் என் முட்டிக் கால்களில் காயங்கள் பட்டன; திருவெண்ணெய் நல்லூரில் யான் இடறி வீழ்ந்த போதும்

அம்மூட்டிகளிலேயே பெருங்காயங்கள் உற்றன; ஒருவன் மூர்க்கமாக எண்ணெய் தேய்த்த காரணத்தால் தலை இரணமாகிப் பொங்கிப் புண்களால் துதையப் பெற்றது. இக்காயங்களும் புண்களும் காலத்தில் ஆறின; எவ்விதத் தீங்கும் இழைக்கவில்லை.

கட்டி எழும்புவது கண்டால் நீர் நோயர் அடையும் அச்சத்துக்கோர் அளவுமுண்டோ? எனக்குப் பெருங்கட்டி யொன்றும் இதுகாறும் எழும்பவில்லை. ஒரே முறை வலது கால் விரலொன்றில் மிகச் சிறிய கட்டி அரும்பெனத் தோன்றியது. அது சிறிது துன்பம் விளைத்து மறைந்தது.

நீர் நோயர் பசி நோய்க்கு இரையாதல் இயல்பு. ஆனால் அந்நோய் என்னை அணுகுவதில்லை. பசியில்லா நோயே எனக்கு உண்டு. எவ்வளவு நேரமும் யான் பட்டினியிருத்தல் கூடும். நீர் வேட்கைத் தொல்லையும் எனக்குக் கிடையாது. நீர் நோயருக்கு மற்றுமொரு கொடுமை யுண்டு. அது மயக்கம். மயக்கமும் என்னை வாட்டுவதில்லை.

பாலாற்றங்கரையிலே சில கிராமங்களில் சில நாள் தங்குதல் நேரும். அவ்வப்போது காற்றில் நடத்தல், ஊற்றில் மூழ்கல், பொருந்திய உணவு, அமைதி முதலியன இனிப்பு இறங்குதலை நிறுத்துவதை யான் சோதனையில் கண்டேன்.

இயற்கை இறை எனக்கு நல்லுடல் அருளியது. இளமையில் யான் உடற்காப்பில் பெருங்கவலை செலுத்தினேன். யான் காளைபோல் இருந்த காலமுமுண்டு. இப்பொழுது எனது உடல் நிலை எப்படி இருக்கிறது? எனது தற்கால உடல் நிலை என்னைப் பிருங்கிக்குத் தம்பியாக்கி இருக்கிறது; இனி அண்ணனுக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை. எனது உடல் நிலை நாளுக்குநாள் மெலிந்து போகிறது; எடையுங் குறைந்து வருகிறது.

என்னிடத்தில் சில குறைபாடுகளுண்டு. அவைகளுள் ஒன்று மூத்திரமடக்கல். மலசல மடக்கல் தவறு என்பது எனக்கு நன்ருகத் தெரியும்; தெரிந்தும் பயன் என்ன?

யான் பள்ளி மாணுக்கனுயிருந்தபோதும், கம்பெனியில் வேலை பார்த்தபோதும், பள்ளி ஆசிரியனுகிய போதும் அவ்வந்நிலையங்களிலுள்ள விடுதிகளில் யான் மூத்திரம் பெய்ததே இல்லை. என்ன கொடுமை! தோட்டத்தையோ வீட்டையோ கண்டால்தான் மூத்திரம் வரும். பட்டணங்களில் மாடி வீடுகளில் தங்க நேரும்போதெல்லாம் யான் படும் பாட்டை யானே அறிவேன். மகாநாடுகள் விளைக்குந் தொல்லையோ சொல்லுதல் முடியாது. சில மகாநாடுகள் அரைநாள் முக்கால்நாள் தொடர்ந்து கூடும். அவைகள் கூடும் இடம் நாட்டுப்புறமானுல் அவ்வப்போது விடுதலை தேடிக்கொள்வேன்; பாழும் பட்டணமானுல் சிறை-சிறை-வெஞ்சிறையே.

ரெயில் வண்டிகளில் யான் பெரிதும் இரண்டாம் வகுப்பில் பிரயாணஞ் செய்வது வழக்கம். ஒவ்வொரு போது அவ்வகுப்பு மூத்திர அறை சிலரால் அசுத்தஞ் செய்யப்படும். அவ்வசுத்தம் என்னைக் காக்கச் செய்யும். இன்னும் பல கூறுவேன். மூத்திரக் கதைகளின் விரிவு எற்றுக்கு என்று அவைகளை விடுக்கிறேன். மூத்திரச்சிறை குண்டிக்காயில் வெம்மை எழுப்பி இருக்குமென்றும், அதனுல் நீரில் இனிப்பு இறங்குகிறதென்றும் யான் கருதுவதுண்டு. இக்கருத்தை நிபுணர் ஏற்பதில்லை.

யான் மாணுக்கனுயிருந்தபோது கைகால் முடங்கினவல்லவோ? அக்காலத்தில் எனக்கு இரசகந்தக பாஷாண மருந்துகளுங் கொடுக்கப்பட்டன. அம்மருந்துகளின் வேகம் வயதானபோது தொல்லை விளைக்கிறதோ என்றும் யான் ஐயுறுவதுண்டு.

ஆங்கில மருத்துவ நண்பர் எனது உடல் நிலையை அவ்வப்போது விசாரித்த வண்ணமிருப்பர்; யானும் பதிலிறுத்த

வண்ணமிருப்பன். சிலர் என் இரத்தத்தைச் சோதித்துப் பார்த்தனர். அவர் எனது நோய் 'டையா பிட்டிஸ்' அன்று என்றும், அது ' கிளாக்கோ சூரியா ' என்றுங் கூறுவர். யூனானி மருத்துவ நண்பர் ஒருவர், " சிறுநீரில் இனிப்பு இறங்குவதை மட்டுங்கொண்டு ' நீர் நோய் ' என்று சொல்வது தவறு ; நீர் நோய்க்குள்ள குறிகள் உம்மிடம் இல்லையே " என்று சொல்லி ஆங்கில மருத்துவர் கருத்துக்களை எள்ளுவர். எனது நோயைப்பற்றி வெளிவந்த கருத்துக்கள் பலதிறம். பலதிறக் கருத்துக்கள் எனக்கு நன்மை செய்தனவா ? தீமை செய்தனவா ? அவைகள் நோய்மீது கவலை செலுத்துவதை அறவே ஒழித்தன. எல்லாம் ஆண்டவன் செயல் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்

உறக்கம்

உறக்கம் நல்லுடலுக்கு அறிகுறி. அதன் குலைவு நோயுடலுக்கு அறிகுறி. பகலில் விழிப்பும் இரவில் உறக்கமும் வாழ்க்கைக்குத் தேவை. தூக்கம், மனத்துக்கும் மற்றக் கருவி கரணங்கட்கும் ஓய்வு தந்து, அவைகட்கும் அவைகள் வாயிலாக உடலுக்கும் உரமூட்டும் தன்மை வாய்ந்தது. அத்தகைய தூக்கம் என் வாழ்க்கையில் எவ்வெந்நிலை யுற்றது ? எனது துயிலின் நிலைகளைப்பற்றி விரிந்த நூலும் எழுதுதல் கூடும்.

இளமையில் யான் நன்றாக உறங்கி எழுவேன். அவ்வுறக்கம் இப்பொழுது எங்கே ஓடி ஒளிந்ததோ தெரியவில்லை. முன்னே ஏறக்குறைய எட்டு மணி நேரம் உறங்குவேன். எட்டு மணி நேரம் படிப்படியே குறைந்து குறைந்து ஆறு மணி நேரம் ஆகியது. ஆறு மணி நேரமாதல் நிலைத்து நின்றதா ? அதுவுஞ் சுருங்கியது. இந்நாளில் இரவு பன்னிரண்டு மணி வரை உறக்க மயக்கமும் வருவதில்லை. ஒரு மணிக்குமேல் மயக்கம் தலைகாட்டும். இரண்டு

அடித்தல் எனக்குப் பெரிதுங் கேட்பதில்லை. மூன்று மணி அடிப்பது நன்கு கேட்கும். மேலே தூக்கம் ஏது?

தூக்கத்துக்குரிய காலம் விழிப்பில் கழிவது நல்லதா? அஃது இயற்கை வாழ்க்கைக்கு அரண் செய்வதாகுமா? இரவு விழிப்பு இயற்கைக்கு மாறுபாடென்பது வெளிப் படை. இரவைப் பகலாக்கி நீண்டகாலம் வாழ்ந்தவரின் வரலாறுகள் சிலவற்றை யான் படித்திருக்கிறேன். இரவு விழிப்பைப்பற்றியும் பலதிறக் கருத்துக்கள் உலவுகின்றன. அவ்வாராய்ச்சியில் யான் இங்கே புகவேண்டுவதில்லை. என் வாழ்க்கையில் இரவு விழிப்பு எப்படிக் கழிகிறது? சில வேளை நூல்களைப் படிப்பதில் கழியும்; சில வேளை நூல் களை எழுதுவதில் கழியும்; இரண்டுமில்லாத வேளைகளில் சிந்தனையில் கழியும். சிற்சில சமயம் இரவு ஒரு மணிக்கு மேலும் மயக்கம் வருவதில்லை. அச்சமயங்களில் யான் சிவராத்திரி விரதியாவேன். ஆண்டொன்றில் பல சிவராத் திரிகளை வாழ்க்கையில் பெறுவோர் இருப்பின், அவருடன் என்னையும் ஒருவனாக உலகங் கொள்வதாக.

யான் இராப்பொழுதில் நூல்களைப் படியாத நேரத் திலும், எழுதாத நேரத்திலும் படுக்கையில் கிடப் பேன். என் மனம் என்னென்னவோ சிந்திக்கும். அச் சிந்தனை நிலையை யான் என்னென்று கூறுவேன்! அந்நிலை விழிப்புமன்று; துயிலுமன்று. அதை அறிதுயில் என்று சொல்வேன். அத்துயில் இரண்டு மணிக்கு முன்னர் நன்கு நிகழ்வதில்லை. மூன்று மணிக்குமேல் அதன் நிகழ்ச்சி இன்பூட்டுவதாயிருக்கும். அப்பொழுது யான் வாழும் உலகம் எதுவோ தெரியவில்லை. அதைச் சிந்தனை உலகம் என்று சொல்வது பொருந்துமோ? அதை அகத்திணையர் ஆராய்ச்சிக்கு விடுகிறேன்.

அறிதுயிலின் போது சிற்சில சமயம் யான் காணாதன காண்கிறேன்; கேளாதன கேட்கிறேன்; உணராதன உணர் கிறேன். என் சிந்தை எத்தனைவிதக் கலைகளில் படிகிறது!

1943

தோய்கிறது! திளைக்கிறது! தத்துவ நூல்களிலும் யோக நூல்களிலும் யான் கேட்டனவும் கற்றனவும் அறிதுயிலில் அநுபவத்தில் விளங்குவனவாகின்றன.

அறிதுயிலில் மனோநிலைகள் செவ்வனே தெளிவாகின்றன. மேல் மனம் நடுமனம் அடிமனம் என்று மனோ வகைகளைப் பிறர் எழுதிய நூல்களில் பயின்றேன். அப் பயிற்சி மேடைப் பேச்சுக்குப் பயன்பட்டது. அறிதுயிலோ மனோவகைகளை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக்கியது. அத் துயில் விளங்கவைக்கும் பல கலைகளின் நுட்பங்களை, விழிப்பில் விளங்கவைக்கவல்ல கழகங்கள் இம்மண்ணில் உண்டா என்று யான் ஐயுறுகிறேன். அவ்வரிய அறிதுயிலை எனது வாழ்க்கையில் அமைத்தது எது? எனது முயற்சியா? அது குறித்து யான் தனி முயற்சி செய்ததே இல்லை. பின்னை எதைச் சொல்வேன்? இயற்கை இறை என்று சொல்லவே என் மனம் எழுகிறது. வேறொன்றும் என் மனத்துள் உறவில்லை.

யான் வெளியூர்களுக்குச் செல்லுங்கால் இரவில் என்னிடத்தில் உரையாடச் சிலர் என்னைச் சூழ்வர். அவர் பலவற்றைப் பேசிப் பேசி ஒவ்வொருவராக உறங்கிவிடுவர். யான் ஒருவனே எஞ்சிக் கிடப்பேன். எவரேனும் விழித்துப் பக்கத்துள்ளவரை எழுப்புவரேல், 'என்ன' என்று யானே குரல் கொடுப்பேன். யான் உறங்கினேன் என்று எவரும் இரகசியம் பேசுதல் கூடாது. பேசினால் அஃது இரகசியமாகாது. அஃது எனக்குத் தெரிந்ததேயாகும்.

இரவுக் கண்விழிப்பு, உடல் நலத்தைக் கெடுப்பது என்பது பொது மொழி. எதற்கும் புறனடையுண்டன்றோ? யான் புறனடையில் சேர்ந்தவன் போலும்! எனது பரு உடல் மெலிந்து வருதல் உண்மையே. மெலிவுக்குச் சிற்சில காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளுள் இரவுக் கண் விழிப்பும் ஒன்று. பருவுடல் மெலிவால் நினைவுத் திறன் குன்றுமென்பது சில நிபுணர் கருத்து. பருவுடல்

மெலிவுக்கும் நினைவுத் திறன் குன்றுதலுக்குந் தொடர் பில்லை என்று கருதும் நிபுணருமிருக்கின்றனர். எனது அநு பவம் எப்படி இருக்கிறது? பருவுடல் மெலிந்து வரும் இந் நாளிலும் எனது நினைவுத் திறன் குன்றியதாகத் தெரிய வில்லை. எனது நினைவுத் திறன் கொழுமையாகவே இருக் கிறது. யான் இன்றும் பல மணி நேரம் நூல்களைப் படிக் கிறேன்; எழுதுகிறேன்; மேடைகளில் பேசுகிறேன். ஆனால் பழையபடி நீண்ட நேரம் நின்று பேசுதல் இயல வில்லை; இருந்து நீண்ட நேரம் பேசியே வருகிறேன். இப் பொழுது மிக நீண்ட தூரம் நடத்தல் இயலாமையையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்ட நேரம் படித்தல், எழுதல், பேசுதல் ஆகியவற்றால் எனக்குச் சோர்வோ களைப்போ இளைப்போ தோன்றுவதில்லை. இக்காலத்திலும் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் சேருங் கூட்டங்களி லும், கல்விக் கழகங்களிலும் வழக்கம்போலப் பேசியே வரு கிறேன். மகா நாடுகளில் பழையபடி முன்னுரை முடிவுரை களை முறை முறை நிகழ்த்தியே வருகிறேன். பருவுடல் மெலிவால் நுண்ணுடல் மெலியவில்லை என்று தெரிகிறது. நுண்ணுடல் வலிவு பெற்று வருதலை யான் உணர்கிறேன். அதனால் நினைவுத் திறன் குன்றவில்லை என்று ஊகிக் கிறேன்.

நுண்ணுடலைப்பற்றி ஆராய்தலும் சிந்தித்தலும் என் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்றன. அவ்வுடலைக் குறித்து, யாழ்ப்பாணம் நா. கதிரைவேற் பிள்ளை, மருவூர் கணேச சாஸ்திரியார், பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள் முதலி யோர் தனித்தனியே நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகளை யான் இளமையில் கேட்டேன். அவைகளின் சாரம் என் உள்ளத் தில் ஊறி நின்றது. நுண்ணுடல் ஆராய்ச்சி வேட்கையை முதல் முதல் எழுப்பியது லாப் என்பவர் இயற்றிய ஒரு நூல். லெட்பீடர் நூல்கள் அவ்வேட்கையைப் பெருக்கின. ஸர் ஒலிவர் லாட்ஜின் அரும்பெரும் நூல்கள் நுண்ணுட

லைப் பற்றிய சிந்தனையை எழுப்பின. அறிதுயில் அவ்வுட லின் உண்மையை உறுதிப்படுத்தியது.

நீண்ட நேர உறக்கமின்மையைக் கொண்டு என்னை 'யோகி' என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. யோகியர் பலரிடத் தும் யான் உறவு கொண்டவனே. அவருள் பெரும்பான்மை யோர் போலிகளாகவும் மோசக்காரராகவும் காணப்பட்ட னர். மூச்சு யோகியர் சிலரைக் கண்டிருக்கிறேன். மூச்சு யோகம் செயற்கையின்பாற் பட்டதென்று எனது கல்வி கேள்வி ஆராய்ச்சி அநுபவம் முதலியன அறிவுறுத்துகின் றன. மூச்சு யோகம் முறையாகச் செய்யப்படின், அது பருவுடலை நன்முறையில் ஓம்பும்; தவருகச் செய்யப்படின், அது பருவுடலைப் பாழ்படுத்தும். மூச்சு யோகத்துக்கும் நுண்ணுடலுக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை. இவ் வுண்மை கண்டே அறிஞர் மூச்சு யோகத்தை 'மலயோகம்' என்றனர் போலும். மலயோகம் அல்லாத அமலயோகமே நுண்ணுடலை ஓம்பும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அமலயோகம் தியானத்தில் கூடுவது. தியானம் நுண்ணுடல் தொடர் புடையது.

யான் யோகியா? எந்த யோகி? யோகம் என்று யான் ஒன்றிலும் ஈடுபடுவதில்லை. யான் எப்படி யோகியா வேன்? காவியத்தில் ஆழ்தல், ஓவியத்தில் ஒன்றல், நூலெழு தல், ஞாயிற்றில் மூழ்கல், கடல் மலை முதலியவற்றில் கருத்திருத்திப் படிந்து திளைத்தல், இன்ன பிறவற்றில் தோய்தல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவதுண்டு. இவ்வீடுபாடு யோகமாயின் யானும் யோகியே.

நுண்ணுடல் ஆக்கத்துக்கு ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியும் சிந் தனையும் தேவை என்பது நன்கு விளங்குகிறது. ஆழ்ந்த சிந் தனை ஒருவிதச் சக்தியைப் பிறப்பிக்கிறது. அச்சக்தி புலன் களில் உழலும் மனத்தை மறித்து அடிப்படுத்துகிறது. இம் மறியலைச் செய்யும் ஆற்றல் காவியம், ஓவியம், இயற்கைக் கூறுகள் முதலியவற்றிற்கிருத்தலை யான் அநுபவத்தில்

உணர்ந்தேன்; அவ்வாற்றல் செய்தித் தாள், சிறுகதை, களிக்கதை முதலியவற்றிற்கின்மையையுங் கண்டேன்.

நுண்ணுடல் ஆக்கத்துக்குப் பருவுடல் ஆக்கம் இன்றி யமையாததே. ஆனால் எனது நிலை வேறு விதமாகியது. பருவுடல் மெலிந்திருக்கிறது; நுண்ணுடல் வலிவு பெற்றிருக்கிறது. பருவுடலுக்கு ஆக்கந் தேடாமலே யான் காலங் கழித்து வருகிறேன்.

க்ராம வாழ்க்கை

பாலாற்றங் கரையிலுள்ள சில கிராமங்களில் சிலநாள் தங்கினாலும் எனது பருவுடல் ஆக்கமுறுவதுபோல் தோன்றுகிறது. அக்கிராமங்களில் ஏதாவதொன்றில் சில காலம் தங்கிப் பருவுடலைப் பண்படுத்தல் வேண்டுமென்று என் மனம் பன்முறை நினைக்கும். அந்நினைப்புச் செயலாவதில்லை. ஆகாமைக்கு அடிப்படையாயுள்ள காரணங்கள் பல கூறுதல் கூடும். விரிவு ஈண்டைக்கு வேண்டுவதில்லை. சிறந்த காரணம் இரண்டைமட்டும் ஈண்டுக் குறிக்க விரும்புகிறேன். ஒன்று பலதிறத் தொண்டுகளை விடுத்துச் செல்ல மனம் எழாமை; இன்னொன்று ஏழ்மைக் குடியில் இயற்கைஇறை என்னைப் பிறப்பித்தமை. தொண்டுகளை விடுத்துச் சில காலம் ஓய்வு பெறுவதில் அருமைப்பாடு உண்டாகாது. நல்லுடல் பெற்று மீண்டும் தொண்டுகளை ஊக்கமாக நிகழ்த்தலாமன்றோ? அருமைப்பாடு குடும்பத்தையொட்டியே நிற்கிறது.

ஒருவன் தனித்து வாழ்தற்கும் குடும்பத்தில் வாழ்தற்கும் வேற்றுமையுண்டு. முன்னையதில் செலவு சிறிது அதிகமாகும்; பின்னையதில் அவ்வளவு ஆகாது.

யான் ஏழ்மைக் குடியில் பிறந்தேன். பொருட்செல்வம் திரளும் வாழ்க்கையை யான் பெறவில்லை. பொருட்செல்வப் பேற்றிற்கென்று யான் தனி முயற்சி செய்ததில்லை. என் நூல்களும் அச்சுக்கூடமும் அன்றாட உணவுக்குத் தக்க

வருவாயைத் தந்து வருகின்றன. அவ்வருவாய் கொண்டு தமையனார் குடும்பக் காரியங்களை ஒருவாறு நடாத்திவருகின்றனர். யான் கிறிஸ்துவ வாழ்க்கையைச் செலுத்தல்வேண்டுமென்பது இயற்கைஇறையின் திருவுள்ளம்போலும்! இயற்கை இறை வாழ்க.

தமையனார் குடும்பம் பெரியது. சிறு வருவாயில் அது நடந்துவருகிறது. எனது உடற்காப்புக்கென்று யான் தனித்துச் செல்வேனானால், அது குடும்பத்துக்கு இடுக்கண் உண்டாக்காமற்போகாது. என்பொருட்டுக் குடும்பத்துக்கு இடுக்கண் உண்டாக்கப் புகுதல் அறமாகுமா? இரக்கத்தை எடுத்து யான் எங்கே வைப்பேன்? எனது உடல் நிலை கண்டு துன்புறும் என் தமையனார் ஏதேனும் ஒரு கிராமத்தில் சிலகாலமாதல் வதியுமாறு சொல்வர்; சில போது என்னை நெருக்குவர். அவர் உரைக்கு யான் செவி சாய்ப்பதில்லை. உயிரனைய நண்பர் சிலர் தத்தம் பதிக்கு வருமாறு என்னை அழைப்பர். அவர்தம் அழைப்புக்கும் யான் இணங்குவதில்லை. 'ஏழ்மைக் குடியில் என்னைப் பிறப்பித்தது எது? பொருட் செல்வப் பேறு பெறாதவாறு செய்தது எது? என் மனைவி மக்களை அழைத்துக்கொண்டது எது?' என்று அடிக்கடி என் மனம் நினைக்கும். அதன் வழி நின்றொழுகல் வேண்டுமென்று மனச்சான்று பகராநிற்கிறது. எனது பிறவியின் இயல்பு என்னை மனச்சான்று வழி நடக்க விடுகிறது. எனது வாழ்வு இயற்கை இறையின் வயத்திலிருக்கிறது. அதன்வழி எனது வாழ்வும் இயங்குதல் வேண்டுமென்பதும், அதற்கு மாறுபட்டு இயங்குதல் கூடாதென்பதும் எனது பிரார்த்தனை.

அன்றே என்றன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே அனையாய் என்னை ஆட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ
என்டோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே.—திருவாசகம்

நூல்

உடலோம்பலைப்பற்றி யான் கற்றன கேட்டன அநுபவத்தில் உணர்ந்தன முதலியன கொண்டு ஒரு நூல் எழுத யான் பன்முறை முயன்றேன். அம்முயற்சிக்கு ஒவ்வொருபோதும் தடைகளே நிகழ்ந்தன. இறுதியில் ஒரு பெருந் தடை நேர்ந்தது. அஃதென்னை? நூலுக்கென்று யான் சேமித்துத் தொகுத்துவைத்த குறிப்பேடுகள் எப்படியோ ஒருநாள் தமையனார் பேர்த்தி கற்பகவல்லியின் சிறு கையில் சிக்கின. குழந்தையின் சிறுகை சும்மா கிடக்குமோ? அது தன் வேலையைச் செய்தது. என் கண்ணுக்குக் கூளங்கள் புலனாயின. அதுபோழ்து, நியூட்டன் - பூனை நினைவே தோன்றியது. என்செய்வது! குழந்தை! வீட்டில் எனக்கென்று தனி அறை உண்டோ? இல்லை. குழந்தைகளும் மற்றவரும் நடமாடும் ஓர் அறையிலேயே எனது எழுத்துத் தொண்டு நிகழ்ந்து வருகிறது. கூளங்களைக் கண்ட மனம் மீண்டும் உடலோம்பல் நூலெழுதும் முயற்சியில் தலைப்பட என்னை உந்தவே இல்லை. உடலோம்பலைப்பற்றி என்னுள் முகிழ்த்த கருத்துக்கள் சிற்சிலவே என்னால் எழுதப்பெற்ற வேறு வேறு நூல்களின் இடையிடைத் திகழலாயின.

உடலோம்பலைக் குறித்து யான் 'நவசக்தி'யிலும் வேறு சில பத்திரிகைகளிலும் கட்டுரைகள் வரைந்துள்ளேன்; சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் பேசியுள்ளேன். திருவல்லிக்கேணித் தியோசாபிகல் சங்கத்தில் தொடர்ச்சியாக யான் நிகழ்த்திய உடலோம்பல் சொற்பொழிவுகள் சென்னையின் உள்ளத்தை ஒருவழியில் கவர்ந்தன. அக்கவர்ச்சி சென்னையில் சௌந்தர்ய மஹாலில் (23, 24-5-1936) கூடிய இயற்கை வைத்திய மகாநாட்டில் என்னைத் தலைமை

தாங்கச் செய்தது. அம்மகாநாட்டின் தலைமையுரை 'தமிழ்த் தென்றல்' மூன்றும் பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

உடலோம்பலின் திறங்களைப் பேசும் யான் - எழுதும் யான் - என் உடலோம்பல்மீது இந்நாளில் கவலை செலுத்தாமல் இருக்கிறேன். இஃது அறிவோ ? அறியாமையோ ? எனது இளமை, உடலோம்பலைக் குறிக்கொண்டே நின்றது; முதுமை அதை விடுத்தது. காரணம் என்னை ? இளமையில் எதற்கும் இறை நினைவு தோன்றாமையும், முதுமையில் அந் நினைவு எதற்கும் தோன்றுவதுமென்று கருதுகிறேன்.

படம்

சிலர் தோற்றம் இளமையிலும் முதுமையிலும் ஒரே தன்மையதா யிருக்கிறது; சிலருடையதில் மாறுதல் நிகழ்கிறது. என்னுடையது பின்னினத்தில் சேர்ந்தது. என் வடிவம் பலவித மாறுதல் உற்றது. அம்மாறுதல்களை என் படங்களிற் பார்க்கலாம்.

என் வாழ்க்கை பலதுறைகளில் ஈடுபட்டது. அவ்வத் துறைக்கேற்ப என் அகத்தோற்றம் மாறுபட்டிருக்குமன்றோ ? அவ்வவ்வகத் தோற்றத்துக்கேற்பப் புறத்தோற்றமும் அமைந்து அமைந்து செல்லும் போலும் !

யானே வலிந்து படம் எடுக்க முயல்வதில்லை. அதைப் பற்றிய கவலை என் உள்ளத்தில் எழுவதில்லை ; எழுந்திருப்பின், யானும் என் அருமை மனைவியும் அமர்ந்து படமெடுத்திருப்போமல்லவோ? நண்பர் உறவினர் விருப்பத்துக்கிணங்கிக் கூட்டங்களிலும் தனிமையிலும் படத்துக்கென்று யான் சிற்சிலபோது அமர்வதுண்டு. சிற்சில சமயம் தடை கிளத்துவதுமுண்டு. நண்பர் சிலர் என்னை வேறிடத்துக்கென்று அழைத்துச் சென்று புகைப்பட நிலையத்தில் விடுத்த கதைகள் பல உள்ளன. அவை பழங்கதைகள். அணித்தே நிகழ்ந்ததொன்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

சென்ற தைப்பூசம் (1943) ஞானியார் சுவாமிகள் குருபூசைக்குத் திருப்பாதிரிப்புலியூருக்குச் சென்றேன். அச்சமயத்தில் மருதூர் - நாராயணசாமியின் அன்பு, சண் முகானந்த சுவாமிகள் வாயிலாக, என்னை வேறோரிடத்துக் கொன்று அழைத்தது. வேறோரிடம் புகைப்பட நிலையமாகக் காட்சியளித்தது. பலவகையில் படங்கள் எடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருவிதத் தோற்றமுடையதாயிற்று.

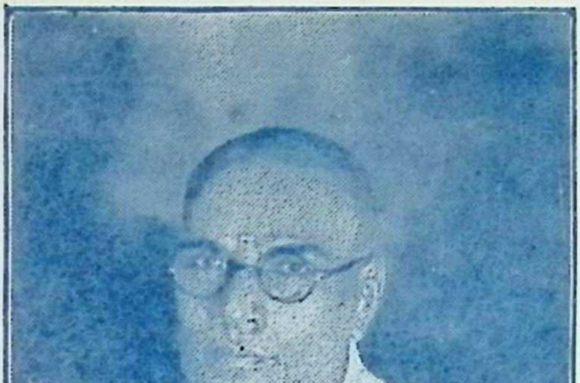
என் மணிவிழாவில் என் தோற்றம் திருவிளையாடல் புரிந்தது என்றே சொல்வேன். பத்திரிகைகள் சார்பில் நிபுணர்கள் போந்து என்னைப் படம் பிடித்தார்கள். படங் கள் ஒருவிதமாகக் காணப்படவில்லை. ஒரே வயதில் ஒரே காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட படங்களில் வேற்றுமை உற்ற மைக்கு என்ன காரணங் கூறுவது? என் அகவழிப் புறமும் படிகிறதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

எனது புறப்படங்களில் என்னைப் பார்ப்பதைப் பார்க் கிலும், எனது நூற்படங்களில் என்னைப் பார்க்குமாறு அன்பர்களை வேண்டுகிறேன்.

மௌனம்

யான் மௌனியாய்ப் பிறந்தேனில்லை; பேச்சாளனாகப் பிறந்தேன். எனது பேச்சைப்பற்றி முன்னருஞ் சிற்சில இடங்களில் கூறியுள்ளேன். இங்கே இரண்டோர் உரை பகர விரும்புகிறேன். எனது பேச்சு நாளடைவில் பெருகி யது. யான் பெரும் பேச்சாளனானேன். பெரும் பேச்சால் எனது நாவன்மை நாட்டுக்கு விளங்கியது. எனது நாவன்மை என்னைச் செருக்கில் மயக்கியது. 'எவ்வளவு பேச்சுக்கும் நமது உடல் இடந்தருகிறது' என்று இறுமாப்படைந்தேன்.

சுவாமி வேதாசலம், எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் உள் ளிட்ட அறிஞர் சிலர், 'நீங்கள் இவ்வாறு பேசுதல்கூடாது. அது விரைவில் இதயத்துக்குக் கேடு சூழும்; உடலை மெலி விக்கும்' என்று எச்சரிக்கை செய்வர். அஃது என் கருத்தில்

1943

புகுந்து நிற்பதில்லை. கோயிற்பட்டி வழக்கிலே (1928-29) வக்கீல் சிதம்பரம் பிள்ளை போலிஸ் சுருக்கெழுத்தாளரை நோக்கித் 'தமிழில் விரைந்து பேசுவோர் எவர்' என்று பொறித்த வினாவிற்குத், 'திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்' என்று விடை பிறந்தது.

எனது மேடைப் பேச்சுப் பதினெட்டாவது வயதில் துவங்கியது; இன்னும் அஃது என்னைவிட்டு அகலவில்லை. எனது பேச்செழுந்த மொழி மேடைகள் எத்தனை! சமய மேடைகள் எத்தனை! காங்கிரஸ் மேடைகள் எத்தனை! தொழிலாளர் மேடைகள் எத்தனை! வேறு மேடைகள் எத்தனை! பெரும் பேச்சுக்களாலும் எனது பருவுடல் நலன் குலைந்தது என்று சொல்லுதல் மிகையாகாது. இன்றும் மேடையேறினால் பேச்சுப் பெருகியே போகிறது. தமிழ் நாடு என் பேச்சை வேட்டே நிற்கிறது. தமிழ் மக்கள் எனது உடல் நிலைகண்டு வருந்துகிறார்கள்; ஆனால் என் பேச்சைக் கேட்க என்னை அழைத்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். 'மௌன விரதம் பூணலாமா?' என்றும் யான் நினைப்பதுண்டு. 'பேசும் ஆற்றல் உள்ளவரை அதை நாட்டுக்குப் பயன்படுத்தல் வேண்டுமே' என்னும் எண்ணம் பக்கத்தே எழும். அது மௌன நினைவை ஒழிக்கும். பேச்சுத் தொண்டினும் மானதத் தொண்டு வல்லமையுடையதன்றோ என்னும் நினைவுந் தோன்றும். உடல் நலத்தைக் காப்பனவற்றுள் மௌனமும் ஒன்று என்பது எனக்குத் தெரியும். அதை வலிந்து ஏற்க யான் யார்? என் வயத்தில் ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் ஆண்டவன் வயத்திலிருக்கின்றன.

இரண்டு நூல்கள்

உடலை ஓம்புவன பல. அவை ஞாயிற்றொளி, நறுங்காற்று, நன்னீர், பொருந்திய உணவு முதலியன. இவைகள் தவிர வேறு சிலவும் உண்டு என்று எனது வாழ்க்கை அநுபவம் தெரிவிக்கிறது. அவை எவை? நூல்கள். யான் எத்தனையோ நூல்களைப் பயின்றேன். அவைகளுள் உட

லோம்பும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை சில. அச்சிலவற்றுள் இங்கே சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று 'திருவாசகம்'; மற்றொன்று கிறிஸ்துவின் 'சுவிசேஷம்'. இவ்விரண்டும் உடலோம்பும் நூல்களா? என்று சிலர் வியப்புறலாம். இரண்டும் உடலையும் உயிரையும் ஓம்பும் நூல்கள்.

திருவாசகத்தையும் சுவிசேஷத்தையும் ஓதுங்கால் அகந்தை அகல்கிறது; இன்பத்தேன் பெருகுகிறது. அத்தேன் உடலைமட்டுமா ஓம்பும்? உயிரையும் ஓம்புவதாகும். இஃது அநுபவம். 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்!'

கோயில்

எனது உள்ளம் கோயில் என்பது என் வாழ்க்கையில் நன்கு விளங்குகிறது. அதற்குரிய அரண் பரு உடல் என்பதும் செவ்வனே தெரிகிறது. என் பருவுடல் உலுத்திருக்கிறது. அதைச் செப்பஞ் செய்தல் இயலுமா? ஆண்டவன் அருளால் ஒரு சித்தர் கிடைத்தால் அதைச் செப்பஞ் செய்தல் கூடும். இல்லையேல் வேறு அரண் அவ்வாண்டவன் அருளால் கிடைக்கும்.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தரல் வேண்டுமிவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடைமேல்வைத்த திவண்ணனே.

—அப்பர்

தொடர்பினர்

எனது உடல் நலனையும் வேறு நலன்களையும் நாடியவர் பலராயிருப்பர். அவருள் சிற்சிலரை இயைந்த இடங்களில் தொடர்பு படுத்தினேன்; இங்கே சிலர் அன்பு நினைவிலூறுகிறது.

தாய்

என்னை ஈன்றது சின்னம்மாளின் மணி வயிறு. யான் பிறந்த இடம் பனை ஓலை வேய்ந்த ஒரு சிறு குடில். அதன்

அகத்தும் புறத்தும் பாம்பு கீரி முதலியன நடமாடும். அந் நடமாட்டத்திடை வளர்ந்த என்மீது என் அன்னையார் கண்ணுங் கருத்தும் எவ்வாறு படிந்திருக்கும்? யான் மரத்தி னின்றும் வீழ்ந்து படுக்கையில் கிடந்தபோது என்னைப் பெற்றவர் உள்ளம் எப்படிப் பதைத்து உருகியிருக்கும்? அபத்தியங் காரணமாக எனது கைகால் முடங்கிய வேளை யில் என் தாயார் திருப்போரூர் முருகனை நினைந்து நினைந்து அல்லும் பகலும் அவனை வழுத்தியதை எவ்வெழுத்தால் எழுதுவேன்!

யான் பரிசில் பெற்றுவந்தபோதெல்லாம் கண்ணேறு கழித்த கைகள் என் முன்னே சுழல்கின்றன. யான் திரு மணஞ் செய்துகொள்ள இசையாத காலத்தில் என்னைப் பார்த்துப் பார்த்து வாடிய முகம் எனக்குப் புலனாகிறது. என் மனைவி இறந்த பின்னை எனக்கு மறுமணஞ் செய் விக்க என்னை அளித்த அம்மையார் செய்த முயற்சிகளெல் லாம் நெஞ்சில் உருள்கின்றன. 1921-ம் ஆண்டு நடந்த வேலை நிறுத்தச் சமயத்தில், இரவு பன்னிரண்டு - ஒரு மணிவரை, என் வருகையை இமையாது நோக்கி நோக்கி, வாயிற்படியில் அமர்ந்திருக்கும் முதிய உருவம் என் கண் ணில் உலவுகிறது.

எனது வாழ்க்கை, அன்னையார் தொண்டைப் பெரிதும் பெற்றது; பொதுவாக என் மணத்துக்கு முன்னரும், சிறப் பாக என் அருமை மனைவி இறந்த பின்னரும் அதிகம் பெற்றது. என் தாயார் ஆவிசோரும் வரை எனக்கு எண் ணெய் தேய்த்து நீராட்டிய அன்பு என்னை விட்டு அக லுமோ? என் ஆடையில் சிறு மாசு காணப்படினுஞ் சகி யாத மனத்தை என் மனம் மறக்குமோ?

சின்னம்மாள் அன்பு, குடும்பத்தளவில் நின்றதில்லை. அவ்வன்பு உறவினரிடத்தும் ஊரவரிடத்துஞ் சென்று பயன் விளைக்கும். அவர்தம் அன்பு குடும்பத்துக்குப் பச்சை

மலையாய்ப் பொலிந்தது; உறவினர்க்குப் பொய்கையாய்த் திகழ்ந்தது; ஊரவர்க்குத் தருவாய் நின்றது.

என் அம்மாவுக்குக் கல்வி வாசனையே கிடையாது. ஆனால் கல்விப் பயன் அவர் வாழ்க்கையில் எவ்வாறோ படிந்திருந்தது? அவர் சிக்கனத்தில் சமர்த்தர். சிறு வருவாயுடைய எங்கள் குடும்பத்தை அவர் சிக்கனம் சிறக்கவே செய்தது. அவர் சிக்கனத்தைக் குடும்பத்துக்கும் மற்றவர்க்கும் போதிப்பர். அக்கால இராயப்பேட்டைக்கு என் அன்னையார் ஒரு சிறு சிக்கன போதகாசிரியராகவே விளங்கினார். தந்தையார் மரணமடைந்த பின் என் தாயார், தமையனார் விஜயரங்க முதலியார் வாயிலாக வாணிபத்தை வீட்டிலேயே நடாத்திய திறத்தை இராயப்பேட்டையே பாராட்டும். எண்ணோ எழுத்தோ தெரியாத அம்மையார் எங்ஙனே கணக்கு வழக்குகளைப் பார்ப்பார்!

குழந்தை நோய்க்குத் தக்க மூலிகை வகைகளைத் தெரிந்துகொள்ளப் பெண்மணிகள் கூட்டம் எங்கள் வீட்டு முதியோரிடம் சூழும். எந்த நேரத்திலும் பதிலிறுக்க என்னை அளித்தவர் சித்தமாயிருப்பர். நாடோறும் மாலையில் எங்கள் வீடு ஒரு மன்றம்போன்றிருக்கும். பெரிதும் மங்கையரே கூடுவர்; குறைபாடுகளை முறையிடுவர். பல குடும்பங்களின் சிக்கல்கள். எங்கள் வீட்டு முதிய நீதிபதியின் முன்னே அறுந்துபடும்.

என் தாயார் பழைய வைதிக குடும்பத்தில் பிறந்தவர்; வளர்ந்தவர்; வாழ்க்கைப்பட்டவர். அவருக்கு எனது இக்காலச் சீர்திருத்தச் செயல்கள் விருப்பூட்டுவதில்லை. அத்துறையில் யான் கட்டுப்படாதவன் என்பது அன்னையார்க்கு நன்கு தெரிந்தது. ஒன்றைமட்டும் அவர் அடிக்கடி வலியுறுத்துவர். அது, 'நீ தீண்டாதார் வீட்டில் சாப்பிடாதே; பிராமணரை நம் வீட்டில் சாப்பிடச் சொல்லாதே' என்பது. இதற்கு என் பிறவி இணங்கி நடக்க இடந்தரவில்லை.

சின்னம்மாள் சாகுந் தறுவாயிலும் அவர் தம் பற்கள் நன்றாயிருந்தன; கண்கள் நன்றாயிருந்தன. அவரை எந் நோயுங் கொல்லவில்லை. அவரைக் கொன்றது முதுமை நோயே. அப்படியே சுடுகாட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டது. என் அன்னையார் இறப்பதற்கு இரண்டு நாள் முன்னரும் எனக்கு எண்ணெய் தேய்த்துத் தலைக்கு வார்த்தனர்.

'அம்மா அம்மா' என்று யான் அழைக்க இவ்வுலகில் தோன்றிய தாய்மைத் தெய்வம் ஏறக்குறைய தொண்ணூறாவது வயதில் இன்னுயிர் நீத்தது. அப்பொழுது என் வயது ஐம்பத்தாறு. யான் நீண்ட காலம் தாய்மைச் செல்வம் பெற்றவன். அத்திரு எனக்கு வாய்த்தது. நீண்ட காலத் தாய்மைச் செல்வம் என்னைத் தொண்டனாக்கியது; ஊருக்கு உழைக்கச் செய்தது. எனது தொண்டுக்கு அடிப்படையாய்த் தாய்மைச் செல்வமும் நின்றது.

தந்தை

என் தந்தையார் விருத்தாசல முதலியாரைப்பற்றி முன்னருஞ் சில கூறியுள்ளேன். அவர் மனம் வெள்ளை. வெள்ளைக்குக் கள்ளச் சிந்தை ஏது? விருத்தாசலனார் உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசார். அவர் நெஞ்சங் கரவறியாது. அந்தரங்கம் அவரை அணைந்ததில்லை; இரகசியம் அவரை அணுகுவதில்லை. அவருக்கு எல்லாம் வெளிப்படை. சுருட்டு சிகரெட் பீடி முதலியவற்றைக் குடிப்பவரை அவர் அருவருத்ததை யான் பன்முறை பார்த்துள்ளேன். அவர் வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணம் உண்டதை யான் கண்டதே இல்லை. அவர் இருவேளை உணவு கொள்வர். இத்தகைய ஒருவர் எனக்குத் தந்தையாராக வாய்த்தனர்.

என் தகப்பனார் எனக்குக் குழந்தைமையில் எண்ணும் எழுத்தும் கற்பித்தனர்; பிள்ளைமையில் நாயன்மார் வரலாறு முதலியவற்றைப் போதித்தனர். பிரசங்கச் சபைகட்கும்,

இசை அரங்கங்கட்கும் யான் அவருடன் செல்வேன். சுந்தரம் பிள்ளை, வடிவேற் பிள்ளை முதலியோர் சொல்லமிழ்தையும், நாகசுரம் நடேசன், குழல் சரப சாஸ்திரி முதலியோர் இசை அமிழ்தையும் பருகும்பேறு என்னை ஈன்றவரால் எனக்குப் பிள்ளைமையிலேயே கிடைத்தது.

யான் பிள்ளைமையில் இராயப்பேட்டைச் சிலம்பக் கூடத்துக்குச் செல்வதைத் தொடக்கத்தில் தந்தையார் கடிந்தாரில்லை; பின்னே கடியலானார். அவரை அறியாமல் யான் சென்று வருவேன்.

யான் பரிசில் பெற்று வருவதை எல்லாரும் பாராட்டுவர். என்னைப் பெற்றவர்மட்டும் அதைப் பாராட்டுவதில்லை. 'இவன் கையெழுத்து இவன் தலையெழுத்தாயிருக்கிறதே. இவன் பரிசில் பெற்றாலென்ன? பெறுமற்போனாலென்ன' என்று வைவர். தகப்பனார் பாராட்டைப் பெறுதற்கென்று கையெழுத்தைப் பண்படுத்த யான் இரவு பகல் உழைத்தேன்; உழைத்தேன். என் கையெழுத்துப் பண்படவே இல்லை.

கதிரைவேற் பிள்ளை கூட்டுறவால் என் பள்ளிப் படிப்புக் கெடுகிறதென்று பலவிடங்களில் பேசப்படும். அதுகுறித்து என் தந்தையார் ஒன்றுஞ் சொல்வதில்லை. 'யான் உலகில் எப்படி வாழ்வேன்' என்ற கவலை அவருக்குப் பின்னாளில் தோன்றியது. எனது இல்வாழ்க்கையையும், பிற வாழ்க்கைக் கூறுகளையும் என்னை அளித்த என் அருமைத் தந்தையார் காணும் பேற்றை யான் பெறாமை குறித்து அடிக்கடி வருந்துவதுண்டு.

குரு

குருமார் பல திறத்தனர். அவரை ஈரினமாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று காரிய குருவினம்; மற்றொன்று காரண குருவினம். வித்தியா குரு, தீட்சா குரு, அரசியல் குரு முதலியோர் காரிய இனத்தில் சேர்ந்தவர். யான் இங்கே குரு என்றது காரண குருவை.

குருவை நாடித் தேடித் திரிந்தேன்; தென்னாட்டில் நாலு பக்கமும் உழன்றேன். வெளிவந்துள்ள பெயர் வழிகளை அணுகினேன்; அவர் விளம்பரத்தால் பணம் பறிக்கும் மோசக்காரராகவே காணப்பட்டனர். சிலர் ஹிப்னுடிஸத்தால் எளிய மனத்தரை ஏமாற்றி வருதலைக் கண்டேன்; மூச்சு வித்தையில் தேர்ச்சிபெற்ற மலயோகர் சிலரைப் பார்த்தேன். அவரிடத்தில் ஏமாற்றமில்லை. ஆனால் அவர் தாம் அடைந்த நிலைக்கு மேலே ஒன்றில்லை என்னும் முடிவில் நிற்கின்றனர். மலயோக நிலையின் அளவு எனக்குத் தெரியும். அஃது உடலுக்கு நலஞ் செய்யும்; வயதை வளர்க்கும். மலயோகத்திலுஞ் சோதி தோன்றும். அது சடசோதி; சிற்சோதியன்று. சடசோதியைச் சிற்சோதியென்று மலயோகர் மயங்குகின்றனர்.

அமலயோகர் சிலருளர். அவர்தம் நிலை நூல்களிலே காட்சியளிக்கிறது. பின்னை, அந்நூல்களால் குருவைத் தேடித் தேடி அலைவது தவறு என்பதும், நம்மை நாம் பண்படுத்தினுல் குரு தாமே வருவரென்பதும் விளங்கின. இவ் விளக்கம் 'மனம் குரு' என்னும் நுட்பத்தைத் தெளிவித்தது. ஆழ்ந்த சிந்தனை அதை உறுதிப்படுத்திற்று. மனம் புலன்கள் வழியுழலுங்கால் அது கொடியதாகிறது. அது புலன்களின் தொடக்கை அறுத்துக்கொள்ளும் நிலையில் குருவாய் நலஞ் செய்வதாகிறது. பெரு நிலையைக் கூட்டியே அஃது ஒடுங்கும். இஃது அநுபவத்தில் உணரத்தக்கது. மனக் குருவைப்பற்றி 'உள்ளொளி'யிலுஞ் சில கூறியுள்ளேன். என் குரு யார்? மனம். மனம் என் வாழ்க்கையில் தொடர்பு கொண்டது.

தெய்வம்

தெய்வம் காணக் கூடியதா? காணக் கூடாததா? அதற்கும் வாழ்க்கைக்குந் தொடர்புண்டா? இல்லையா?

தெய்வம் உருவம் அருவம் அருவுருவம் அற்றது; காட்சிக்கு எட்டாதது. இது தெய்வத்தின் தனித்த நிலை.

தெய்வம் ஒன்றே; ஆனால் இருநிலையுடையது. ஒன்று எல்லாவற்றையுங் கடந்து தனித்து நிற்பது; மற்றொன்று எல்லாவற்றிலுங் கலந்து நிற்பது. இக்கலந்த நிலையே இயற்கையை உடலாக் கொண்டது. இதைக் கொண்டே தனித்த நிலையை உணர்ந்து அடைந்து அதுவாதல் வேண்டும்.

இறை உயிர்; இயற்கை உடல். இறையின் உடலாகிய இயற்கைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்புண்டா? இல்லையா? என்றும் பேராராய்ச்சியை ஈண்டு நிகழ்த்த வேண்டுவதில்லை. இயற்கையின் காரியங்களாகிய மலை காடு வயல் கடல் ஞாயிறு திங்கள் உடல் முதலியன இல்லையேல் வாழ்க்கை ஏது? இவைகளின் ஈட்டமே வாழ்க்கை. வாழ்க்கை இயற்கையிலே தோன்றுகிறது; நிற்கிறது; ஒடுங்குகிறது. இயற்கையின் பரிணாமமே வாழ்க்கை. வாழ்க்கையே இயற்கை; இயற்கையே வாழ்க்கை.

இயற்கை, இறையை விடுத்து விலகி நிற்பதா? இறையின் கலப்பற்ற இயற்கையின் கூறு ஒன்றுண்டோ? ஆகவே, இயற்கையுடன் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்துள்ள இறை, வாழ்க்கையுடன் தொடர்புகொண்டு விளங்குவதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

உடலுயிராக உள்ள இயற்கை இறையைத் தெய்வப் புலவர்கள் காவிய ஓவிய நூல்களாக வடித்துத் தந்துள்ளார்கள். அவைகள் இயற்கை இறையின் படங்கள். அப் படங்களெல்லாம் நூல்களே.

காவிய ஓவிய நூல்கள் தங்களிடம் ஈடுபடும் நெஞ்சத்தைத் தங்கள் முதலாகிய இயற்கையுடன் சேர்க்கும் இயல்பின. இச்சேர்க்கை பெறும் வாய்ப்பு வாழ்க்கைக்கு உண்டு. இயற்கைச் சேர்க்கை என்றால் என்ன? இறைச் சேர்க்கை என்றால் என்ன? இரண்டும் ஒன்றே. ஆதலின்

தெய்வம் வாழ்க்கையுடன் தொடர்பு கொண்டதென்க. பிறவற்றை என் நூல்களிற் பார்க்க.

என் வாழ்க்கையில் கலந்து, தோன்றாத் துணையாய் நின்று, தொடர்பு கொண்டு, அதை நடத்தும் தெய்வத்தை மனமார உன்னுகிறேன்; வாயார வாழ்த்துகிறேன்; கையார வணங்குகிறேன்.

அண்ணன்

என் தமையனார் திரு. வி. உலகநாத முதலியார் ஐந்தாவது பிள்ளை. யான் ஆறாவது பிள்ளை. அவருடன் என்னை அண்மையில் இயற்கை இறை பிறப்பித்தமையால் அவர் எனக்கு அண்ணாராயினர். நாங்கள் இருவரும் இவ்வுலகில் தோன்றிய நாள்தொட்டுப் பிரிவின்றிச் சகோதர நேயத்துக்கோர் எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து வருகிறோம். இவ்வாறு வாழ்ந்தவருள் என் வாழ்க்கையில் சிலரைக் கண்டிருக்கிறேன். அவருள் சென்னை: பெரிய தியாகராய செட்டியாரும் - சின்ன தியாகராய செட்டியாரும்; ஈரோடு: கிருஷ்ணசாமி நாயக்கரும் - இராமசாமி நாயக்கருங் குறிக்கத்தக்கவர்.

குழந்தைமையில் பாட்டியார் கொண்டுவரும் பொருள்களையொட்டி எங்களிருவர்க்குள் போர் மூளும். எங்களுக்குப் போர்! பாட்டியார்க்கு மகிழ்ச்சி! குழந்தைமை மறைய மறையப் போரும் மறைந்தது. பிள்ளைமையிலேயே நாங்கள் அன்பால் விழுங்கப்பட்டோம். குழந்தைமை மாறிப் பிள்ளைமை அரும்பியபோது சகோதர நேயமுங் கால்கொண்டது. இரண்டொரு நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டுவது சாலும்.

இரண்டு தொப்பிகள் பாட்டியாரால் கொண்டுவரப் பட்டன. ஒன்று சரிகை வேய்ந்தது; மற்றொன்று சரிகை வேயாதது. முன்னையதை யான் முதலில் பிடுங்கிக்கொண்டேன். நாங்கள் இராயப்பேட்டை சேர்ந்த பின்னர், தமைய

ருைம் யானும் முதல்முதல் பள்ளிக்குச் சென்றபோது என் தொப்பியை முன்னவருக்குக் கொடுத்தேன். நல்ல பேனைக்கள் பென்ஸல்கள் கத்திகள் முதலியவற்றைத் தமையனார்க்குத் தருவது எனது வழக்கமாகியது. என் வேட்டிகளைத் தோய்க்கும்போது அண்ணனார் வேட்டிகளையுந் தோய்த்துப் போடுவேன்.

தமையனார் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுவதில்லை. அவர் பொழுது பெரிதும் வீட்டிலேயே கழியும். அவர் பிள்ளைகள் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து திரிவதை விரும்புவதில்லை. என்னிடத்தில் முன்னையதுமுண்டு; பின்னையதுமுண்டு.

தமையனார் உலகநாத முதலியாருக்குக் கேழ்வரகு உண்டியில் அளவில்லாத வெறுப்பு. அவ்வெறுப்பு அவருக்கு எப்படி உண்டாயிற்றோ தெரியவில்லை. அவருக்குக் கேழ்வரகு பன்றிபோல் தோன்றும் போலும்! என் அன்னையாருடன் பிறந்த ஒருவர் புதல்வர் மதுரை என்பவர் எங்கள் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அவர் காலையில் கேழ்வரகுக் கூழ் சாப்பிடுவது வழக்கம். ஒருநாள் அவர் விளையாட்டாக என் தமையனார் அருந்திய பழஞ்சோற்றில் கூழ்த்திவலை இரண்டொன்று விட்டார். என் தமையனார்க்குச் சீற்றம் மூண்டது. அவர் மதுரையை அடித்தார்; உதைத்தார். அக்காட்சி கண்ட தாயார் தமையனாரை நன்றாகப் புடைத்தார். எனக்கு அழுகை பெருகியது.

யான் பெரிதும் தமையனார் பக்கத்தமர்ந்தே உணவு கொள்வேன். கேழ்வரகு உணவு உண்ண நேரும்போதெல்லாம் யான் வேறோரிடஞ் செல்வேன். இஃது இன்னும் நடைமுறையிலிருப்பது.

என் உடன் பிறந்தவரும் யானும் கதிரைவேற் பிள்ளையிடத்தில் தமிழ் பயின்றோம். கதிரைவேலர் இறந்த பின்னர் தமையனார் பிறரிடம் பயிற்சி பெற விரும்பினாரில்லை. யான் பலரிடத்தில் பல துறையில் பயிலலானேன்.

என் முன்னவர் இளமையிலேயே புராணஞ் சொல்வர். இரண்டோரிடத்தில் கையேடு படிப்போர் வரவில்லை. அத் தொண்டு என்னால் ஆற்றப்பட்டது.

குடும்பத்தில் நேர்ந்த நெருக்கால் அண்ணனார் அச்சு வேலைக்குச் சென்றனர். அவ்வேலையில் அவர் வல்லவரானார். ஒரு பெரிய அச்சுக்கூடத்தை நிர்வகிக்குந் திறம் அவர்க்கு உண்டாயிற்று. யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனாய், அதை அச்சிடும் 'பிரிட்டிஷ் இந்தியா' அச்சகப் பதிப்புரிமையாளனாயபோது, அவ்வச்சக மேற்பார்வையாளராக யான் தமையனாரை அழைத்தேன். இவ்வழைப்புக்கென்றே அவர் முன்னரே அச்சுவேலை பயின்று அதில் பண்பட்டார்! இயற்கை இறை வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் திறம் என்னே!

குடும்பச் செயல்கள் முன்னே அன்னையார்வழி நடைபெற்றன; இப்பொழுது தமையனார்வழி நடைபெறுகின்றன. தமையனார்க்கு மனம் ஒத்த மனைவியும் மாமனார் வீடும் வாய்ந்தது எங்கள் குடும்பத்தின் திருவாகியது. இத்திருவுடைய குடும்பம் எளியதாயினும் நன்முறையில் நடந்தே தீரும். குடும்ப பாரத்தை யான் சுமப்பதில்லை. ஆனால் ஏதேனும் தொல்லை நேரும்போது, அதைச் சீர் செய்வதில் யான் பெருங்கவலை செலுத்துவேன்.

எங்கள் ஒற்றுமையைக் கெடுக்க உறவினருள் சிலரும் ஊரவருள் சிலருஞ் சூழ்ச்சி செய்த காலமுமுண்டு. ஒவ்வொருபோதுஞ் சூழ்ச்சி வீழ்ந்துபட்டது. பின்னே எவரும் சூழ்ச்சியில் தலைப்பட்டதில்லை.

என் நண்பருள் பொருட் செல்வரும் உளர். அவருள் ஒருவர் ஒருபோது எனக்குச் சில சௌகரியஞ் செய்யவேண்டித் தமையனாரை விடுத்துத் தனியே வதியுமாறு என்னை நெருக்கினர். அந்நெருக்குக்கு யான் இணங்கினேனில்லை.

ஒருவர் வாழ்வுக்கு ஓரிடம் தேவை; உணவு தேவை; உடை தேவை. அவ்விடம் தமையனார் இடமாயிருந்தால்

என்ன ? வேறிடமாயிருந்தால் என்ன ? உணவும் உடையும் அவரவர் உழைப்புக்குத் தக்கவாறு கிடைத்தே தீரும். இயற்கை இறை என்னை ஒரு குடியில் பிறப்பித்தது ; சகோதரநேய வளர்ச்சிக்கென்று ஒரு தமையனையுந் தந்தது. குடும்பத்தினின்றும் - சகோதர நேயத்தினின்றும் - உலக நேயம் பெருகுதல் வேண்டும். குடும்பத்தையும் சகோதரனையும் நேசியாத ஒருவன் எங்ஙனம் உலகத்தை நேசித்தல்கூடும் ? இயற்கை இறையின் ஆணைப்படி பிறந்த குடியையும், கிடைத்த சகோதரனையும் விடுப்பது அவ்விறையின் ஆணையை மீறுவதாகும். எனக்குச் சௌகரியஞ் செய்ய இயற்கை இறை விரும்புமாயின், அஃது எங்கும் எப்படியுஞ் செய்யும் ? இன்னோரன்ன கருத்துக்கள் உறைந்து கிடக்கும் உள்ளமுடைய என்னை எச்சூழ்ச்சி என்ன செய்யும் ?

எந்தக் குடும்பப் பிரிவையும் யான் விரும்புவதில்லை. ஒல்லும்வகை பிரிவை ஒருமைப்படுத்துவது எனது இயல்பு. குடும்பம் ஒரு சிறிய நாடென்பதும், அது பின்னர்ப் பெரிய நாடாக வளர்தல் வேண்டுமென்பதும், ஆதலின் குடும்பங்கள் நேயத்தால் கட்டுப்படுதல் வேண்டுமென்பதும், அதற்குச் சிதைவு நேர்தல் கூடாதென்பதும் எனது உள்ளக்கிடக்கை.

எங்கள் ஒற்றுமைக்குப் பல காரணங்கள் கூறுதல் கூடும். அவைகளுள் தலையாயது எது ? விட்டுக் கொடுக்குந் தகைமை. இஃது இருவரிடத்திலும் உண்டு. அதனால் எங்களுக்குள் வேற்றுமை இடம் பெறுதொழிகிறது. ஒரோவழி வேற்றுமை உணர்வு இடம் பெறினும் அஃது ஓடும் மேகம்போல்வதாகும்.

பேரக் குழந்தைகளின் ஆடலும் பாடலும், யாழும் குழலும் வேற்றுமையை நிலைக்கச் செய்யுமா ? குழந்தைகள் தெய்வங்கள். அவைகள் வேற்றுமையை வளரவிடுமா ?

இருவேமும் ஒரு வயிற்றில் பிறந்தோம் ; வளர்ந்தோம்; ஒற்றுமையாக வாழ்கிறோம். எங்கள் உடன்பிறப்பும் வளர்ப்பும் ஒற்றுமை வாழ்வும் என்ன பயனளித்தன ?

எங்களுடன் நெருங்கிப் பழகி எங்கள் வாழ்க்கையைக் கூர்ந்து கவனித்த அறிஞர் சிலருளர். அவருள் ஒருவர் காலஞ் சென்ற திவான்பகதூர் தெய்வசிகாமணி முதலியார். அவர் என் தமையனார் மணிவிழா மலருக்கென்று ஒரு நற்செய்தி அனுப்பினர். அதன் ஒரு பாங்கரில் நாங்கள் இருவரும் இடம் பெற்றுள்ளோம். அப்பகுதி எங்கள் நிலையை உண்மையாக உணர்த்துவது என்று கருதுகிறேன். அது வருமாறு :

* * * "வயதில் இவருடன் (உலகநாதருடன்) ஒத்தவராகக் காணப்படுகிற உடன் பிறந்தார் ஒருவர், மிக்க புகழுடன் வாழ்கின்றார் என்பது பலரும் அறிந்ததொன்று. இவர்களில் எவர் மூத்தவர்? எவர் இளையவர்? இவர்கள் ஒருதாய் வயிற்றிலுதித்த மக்களோ ? அல்லது உடன் வளர்ந்தவர்களோ ? இணைபிரியக் காண்கிலேம் ; எப்போதும் சேர்ந்திருக்கக் காண்கிறோம் ; சேர்ந்துண்ணப் பார்க்கின்றோம்; சேர்ந்து பயணம் செய்து தமிழ்த் தொண்டும் சைவத் தொண்டும் செய்யப் பார்க்கின்றோம் ; மனமொத்துப் பேச மகிழ்கின்றோம் ; கருமம் சேர்ந்து எண்ணித் துணிய அறிகின்றோம். ஆசை துறந்த அண்ணல்களோ மனமாசு வாராமல் காத்துக்கொள்ள ! இவர்கள் ஒன்றுபட நினைத்து, ஒன்றுபட இருந்து, அமைதியுற்ற பெரு வாழ்வை வாழச் செய்வது எது ? இவர்களின் உடன் பிறப்பா ? சேர்ந்து வளர்ந்தமையா ? குணத்தின் பெருக்கமா ?" * * *

பெரியசாமி சின்னசாமிகளாகிய நாங்கள் உடன் பிறந்தவர்களா ? நண்பர்களா ? தொண்டர்களா ?

மனைவி

என் மனைவி கமலாம்பிகைமீது 'மாதர்' என்னும் பகுதியில் பெருநோக்குச் செலுத்தியுள்ளேன். இங்குஞ் சிறு நோக்குச் செலுத்துகிறேன். என் வாழ்க்கை இருகூறுடையது. ஒன்று, மணத்துக்கு முன்னைய நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டது; மற்றொன்று, மணத்துக்குப் பின்னைய நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டது. எனது பின்னைய வாழ்க்கை எனது மனைவியினுடையது என்று சொன்னால் என் உள்ளம் நிறைவு கொள்வதாகும். நாங்கள் இருவேமும் ஈருடல் ஓருயிரென வாழ்ந்தோம். ஒருடல் மறைந்தது. அதன் ஆவி என்னுள் ஒன்றியது. ஆதலின் எனது பின்னைய வாழ்க்கை மனைவியினுடையதென்று சொல்லத் துணிந்தேன். வள்ளுவர் வாய்மொழியின் சாரம், கமலாம்பிகை என்றோர் அணங்காகி, என் வாழ்க்கைக்குத் துணைநின்று, என்னைப் பலவழியிலும் பண்படுத்தி என்னுள்ளே ஒடுங்கியது. ஒடுங்கிய ஆவி என்னை இயக்குகிறது; தொண்டு செய்விக்கிறது.

கமலாம்பிகை இறந்த பின்னர்ப் படம் எடுக்கப்பட்ட குறிப்பை முன்னரே பொறித்துள்ளேன். அப்படமும் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. ஒரு பேரப்பிள்ளை அதை நொறுக்கியது. அவள் படம் என்னுள் நிற்கிறது.

பாலசுப்பிரமணியன்

பாலசுப்பிரமணியன் தலையனார் புதல்வன்; ஒரு குலத்துக்கு ஒரு மைந்தனென வளர்ந்தவன். அவனை இளமையிலேயே ஆண்டவன் அழைத்துக்கொண்டான். பாலன் பின்னாளில் 'நவசக்தி'யை நன்முறையில் வளர்ப்பானென்றும், என் நூல்களைக் கருத்துடன் வெளியிடுவானென்றும், எனது சிறு தொண்டை வழிவழியே பெருக்கி வருவானென்றும் யான் நாளு நாள் நினைந்தேன். அதனால் வருத்தம் என்னைச் சிறப்பாகத் தாக்கியது. என் மனம் அவனை எப்படி எப்படி வளர்த்திருக்கும்? அவன் உடல்மீதும்

கல்விமீதும் எப்படி எப்படிப் படிந்திருக்கும்? எல்லாம் பாழாயின! எனது உள்ள நெகிழ்வு 'நவசக்தி' வாயிலாக (17-10-1928) வெளிவந்தது. அது வருமாறு:—

கடந்த வாரம் தமிழ் நாட்டில் 'நவசக்தி'யின் சிலம்பு ஒலியாதொழிந்ததை அன்பர்கள் கவனித்திருக்கலாம். அக்காரணத்தை வருத்தத்துடன் குறிக்கிறேன்.

'நவசக்தி' காரிய நிருவாகரும், எனது அருமைத் தமையனருமாகிய திரு. வி. உலகநாத முதலியார்க்கு இன் புதல்வனாய்ப் பிறந்து, எங்கள் குலத்துக்கு ஒரு மைந்தனாய், பின்னாளில் 'நவசக்தி'யை அன்புடனேற்றுத் தொண்டாற்ற வல்லனாய், அதற்குரிய கல்வி அறிவு திறமை முதலியன வாய்க்கப் பெற்றானாய், எனக்கினியனாய்ச் செங்குருத்தென வளர்ந்துவந்த எனது கண்மணி பாலசுப்பிரமணியன், சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை இரவு 11-மணிக்கு இவ்வுலக வாழ்வு நீத்ததை. நேயர்கட்கு ஆரூத்துயருடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இற்றைக்குப் பத்தாண்டுக்கு முன்னர், என் மனைவி மக்களை அழைத்து, என்னைத் தன்னந் தனியனாக்கிய ஆண்டவன், தமையன் வழிப்போந்து, எனக்குப் பல வழியிலும் ஆறுதலளித்து வந்த ஒரு மைந்தனையும் இப்பொழுது அழைத்துக் கொண்டான். எச்செல்வமும் பெறாத வறியேனுக்குத் தமையன்வழிக் கிடைத்த சேய்ச் செல்வமும் போயிற்று. எளியேன் வாழ்வை ஆண்டவன் திருவுள்ளம் எப்படி நடாத்துவானாக.

எங்கள் குலத்துக்கு ஒரு மைந்தனாய், ஒரு மணியாய், அமிழ்தாய் விளங்கிய பாலசுப்பிரமணியன், 1905-ஆம் ஆண்டு இம்மண்ணிற் பிறந்து, 1928-ஆம் ஆண்டு மறைந்தான். அவன் சென்னை வெஸ்லி கல்லூரியில் இண்டர்மீடியட் வகுப்பில் வாசித்து வந்த மாணாக்கன். இடையிடையே அவன் நோய்வாய்ப்படாதிருப்பின், அவன் எப்பொழுதோ கல்லூரிப் படிப்பை முடித்திருப்பன். அவனை இடையிடையே நோய் தாக்கித் தாக்கி அவனது

58

பள்ளி வாழ்விற்குக் கேடு சூழ்ந்துவந்தது. நோய் காரண மாகச் சில வேளைகளில் நாள் கணக்கிலும், சில வேளை களில் திங்கள் கணக்கிலும், சில வேளைகளில் ஆண்டுக் கணக்கிலும் அவன் பள்ளியினின்றும் நிற்க நேர்ந்த துண்டு. நோய் சிறிது ஒதுங்கினதும், மீண்டும் பள்ளி நோக்குவது அவனது வழக்கம். பள்ளியை விடுத்து முற் றும் விலகுமாறு தாய் தடுப்பினும், தந்தை தடுப்பினும், மற்றவர் தடுப்பினும் மைந்தன் கேட்பதில்லை. கல்வி மீது அவன் வைத்திருந்த பித்துக்கோர் அளவில்லை. படுக்கையிலும் ஏதாவதொன்றை அவன் படித்துக் கொண்டிருப்பன். நோயுடைய மைந்தனது படிப்பு வேட்கை, உடலுக்கு ஊறு செய்யுமென்னும் இரக்கத் தால் என் தமையனார் அடிக்கடி அவனைக் கடிவதுமுண்டு.

பாலசுப்பிரமணியன் பள்ளிப் படிப்புடன் மட்டும் நிற்பதில்லை. அவன் பந்தாட்டத்தில் பேர் பெற்றவன். அவ்வாட்டத்துக்கென ஒரு சிறு கழகத்தையும் ஒழுங்கு பெற அவன் நடாத்தி வந்தான். அவன் ஓய்ந்த வேளை யில் 'நவசக்தி' தொழிற்சாலையுள் நுழைந்து, தொழிலா ளருடன் கலந்து, ஆங்குள்ள தொழின்முறைகளைப் பயில் வன். அச்சுக்கூட வேலைகளிற் பலவற்றை அவன் பயின் றிருந்தான். பசுஞ்செடி கொடிகளை வைத்து வளர்ப்பதில் அவனுக்குப் பெருவிருப்பம். செடி கொடிகளுக்கு அவன் செய்த தொண்டு அதிகம். விருந்தினர்க்கு முகங்கோணாது அவன் தொண்டு செய்வன். அவனது கல்வி அறிவுக் கேற்ற அமைதி, பொறுமை, அடக்கம், இரக்கம் முதலி யனவும் அவன்மாட்டுப் பொருந்தி யிருந்தன. எல்லாம் பொருந்திய அருமை மைந்தனை ஆண்டவன் விரைவில் அழைத்துக் கொண்டான். அவன் செயல்களும், இயல்பு களும் உருக்கொண்டு உலவுவதுபோல 'நவசக்தி' நிலை யத்தில் உலவி உலவி உள்ளத்தை உருக்கி வருகின்றன. பெறற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெற்றேம்; இழந்தோம்.

இளமையில் தொடர்ந்த இருமல், நாளடைவில் என் புருக்கியாய் வளர்ந்து வளர்ந்து, மைந்தனைப் படுக்கை

யில் கிடத்தியது. பாலசுப்பிரமணியனை வெளிப்படை யாக நோய் தாக்கிய கால எல்லை ஏறக்குறைய ஆறுண்டு. ஏறக்குறைய முதல் நான்காண்டு, பையனைப் படுக்கை யில் கிடத்தாதொழிந்தன. பின் இரண்டாண்டு, அவனைப் படுக்கையில் அமர்த்தி, அவனது கல்விப் பித்தைக் கடவுள் பித்தாக மாற்றின.

பாலசுப்பிரமணியனுக்கு உணவூட்டிய தந்தையார் - கல்வி அளித்த தந்தையார் - என் தமையனார் - மைந்த னுக்கு உயிர் உணவுங் கொடுத்தற்குத் தாம் வழக்கமாக நிகழ்த்தி வந்த வழிபடு கடவுட் பூசையுடன், தமக்கொரு பெரியார் அறிவுறுத்திய மண்டல பூசையுந் தொடங்கி னார் போலும். அப்பூசையின் ஒவ்வொரு போதும், மைந் தன் தன்னை மறந்து அதில் மூழ்குவதை யான் பன்முறை கண்டதுண்டு. மண்டல பூசையின் முடிந்த நாளாகிய நாற்பதாம் நாள் காலையில் நிகழ்ந்த சிறப்புக்களையும், மாலையில் நடந்த சிறப்புக்களையும், அவ்வேளைகளில் ஏழை மக்கள் உணவு கொண்டதையும், அடியார்கள் பாடிய திருப்பாக்களையுங் கண்டு கேட்டு இன்புற்று, அப் பூசை முடித்து எல்லாரும் உண்டு உறக்கத்துக்குப் போம் போது, ஆருயிர் மைந்தன் நொடிப் பொழுதில் இன் னுயிர் துறந்தான். அவ்வுயிர், அமைதியில் - ஆண்டவன் ஒளியில் - ஆறுதல் பெறுக.

இத்துணை நாள் மைந்தன் பொருட்டுத் தாயாரும், தந்தையாரும், மற்ற உறவினரும், நண்பர்களும் இடை யீடின்றிச் செய்த முயற்சியை-பட்டபாட்டை - உழைத்த உழைப்பை - எங்குங் கண்கொண்டு காணும் ஆண்டவன் அறிவன். மனித முயற்சிகள் எவ்வளவுண்டோ அவ்வள வும் ஒல்லும் வகை செய்யப்பட்டன என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

நாங்கள் மனிதர்கள்; கடனாற்றவல்லோம். வேறென் செய்யவல்லோம்? ஆண்டவன் திருவுள்ளம் வேறுவிதமா யிருப்பின், மக்கள் முயற்சி என்னும்? அவனன்றி ஓரணு வும் அசையுமோ?

'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது' என்னும் வேதாந்த உண்மை படிந்த உள்ளமும் மைந்தன் காதலை மறக்குங்கொல்! மைந்தன் காதலைத் தணிக்கும் மருந்தும் உண்டோ?

பாலசுப்பிரமணியன் பிரிவால் நெஞ்சுடைந்து கிடக்கும் அடியேன், 'அருமை மைந்தனை - ஒரு மைந்தனை - பண்பு வாய்ந்த மைந்தனை - இழந்த தந்தையார் - என் அருமைத் தமையனார்க்கும், நீர் நிழல்போல் மைந்தனை விடாது, சில சமயம், ஊண் உறக்கமின்றியும் இரவு பகல் பாதுகாத்த தாயார் - என் அண்ணியார்க்கும், தங்களுக்குரிய செல்வமெல்லாம் அண்ணனே என்று கருதியிருந்த அவனது இளஞ் சகோதரிகளாகிய இரண்டு அருமைப் பெண் குழவிகட்கும், 'பாலனே எங்கள் வாழ்வு' என்று எண்ணிய மற்றவர்கட்கும் எம்மொழியால் ஆறுதல் கூறவல்லேன்? நிற்பது துன்ப மலையன்றோ? எல்லாம் ஆண்டவன் செயல்.

ஆண்டவன் எந்நேரமும் என்னைச் சோதித்தவண்ணமிருக்கிறான்; இப்பொழுது ஒரு பெருஞ்சோதனை செய்தனன். எல்லாம் அவன் செயலென்று வாழும் வாழ்வையே விழைந்து நிற்கிறேன்.

ஆண்டவனே! உன்னை மறவேன்; உன்னை விடேன்; உன் கழலைத்துஞ் செல்வமே எனக்குரிய பெருஞ் செல்வம்; உன்னருட் செல்வத்தை நாடி நிற்கிறேன். இந் நாட்டத்துடன் இயன்ற தொண்டாற்றி வருகிறேன். நாயேன் மனிதன்; பாவி; குற்றமுடையேன்; குறையுடையேன். என் பிழைபொறுத் தாட்கொள்ளல் வேண்டும்.

'அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி அடைந்தேன்
அதுவு நான்படப் பாலதொன் றானல்
பிழக்கை வாரியும் பால்கொள்வ ரடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலும் திருவடிப் பிழையேன்

வழுக்கி வீழினும் திருப்பெய ரல்லால்
மற்று நானறி யேன்மறு மாற்றம்
ஒழுக்க என்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே'

சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள்

திருப்போரூர் பேர் பெற்ற திருப்பதிகளுள் ஒன்று. அதன் பெருமைக்கு முதல்வராக நின்றவர் சிதம்பர சுவாமிகள். சிதம்பர சுவாமிகளால் இரண்டு கோயில்கள் எடுக்கப்பட்டன. ஒன்று கல்லோவியக் கோயில்; மற்றொன்று சொல்லோவியக் கோயில். சுவாமிகள் அருளிய 'திருப்போரூர்ச் சந்நிதி முறை'யில் ஓவியங்கள் நடம்புரிதல் கண்கூடு. இரண்டு கோயிலையும் புரப்பதற்கென்று சுவாமிகளால் ஒரு திருமடமுங் காணப்பெற்றது. அம்மடத்தின் இப்போதைய தலைவர் சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் என்பவர்.

சிதம்பர சண்முகசுவாமிகள் சந்நியாசத்துக்கோர் இலக்கியம்; தொண்டுக்கோர் எடுத்துக்காட்டு; வேதாந்த நிலையம். சுவாமிகளுடன் நெருங்கிப் பழகும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. சுவாமிகள் காலத்தில் திருப்போரூர்க் கோயில், மண்டபம், மடத்து நிலையம், குளம் முதலியன செம்மை நிலை எய்தின.

தமிழ்ப் பெருமானுராகிய சிதம்பர சுவாமிகளின் பெயரால் ஒரு கல்லூரி திருப்போரூரில் அமைதல் வேண்டுமென்ற வேட்கை என்னுள் எழுந்து நீண்டகாலமாயிற்று. சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் காலத்தில் அவ்வேட்கை நிறைவேறும் என்று எண்ணினேன். சுவாமிகள் ஒரு கல்லூரி காண முயன்றார். என் எண்ணமும் ஈடேறவில்லை. அவர் முயற்சியும் வெற்றி பெறவில்லை. ஏழை மடம் கோயிலை எதிர்பார்க்கிறது. கோயில் ஹிந்து அறநிலையப் பாதுகாப்பில் அடங்கி நிற்கிறது. என் செய்வது!

கோவிந்தராஜ முதலியார்

எனக்குத் தெரிந்தவர் பலர்; நண்பர் சிலர். இச்சிலருள் ஒருவர் ப. கோவிந்தராஜ முதலியார். கோவிந்தராஜ முதலியார் இந்நூற்கண் இன்னுஞ் சிலஇடங்களில் விளங்குகிறார். ஆங்காங்கே அவரைப் பார்க்க.

நட்பிடைக்குய்யம் வைத்தல், புறங்கூறல் முதலிய தீக்குணங்களைக் கடந்து நிற்பது கோவிந்தராஜர் மனம். அம்மனத்தில் என்ன திகழும்? நட்பன்றோ திகழும்?

கோவிந்தராஜர் ஸ்மித் கம்பெனியில் கணிதராயிருந்தார். அங்கே என்னையும் அமர்த்த நண்பர் முயன்றார். சிலர் சூழ்ச்சியால் அம்முயற்சி வெற்றியடையவில்லை.

நண்பர் இசைஞானி; அவர் பாடக்கேட்பதில் எனக்கு விருப்பம் அதிகம். அவர் தாயுமானுரைப் பாடினால் உள்ளம் உருகும். திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில் யான் பெரிய புராணப் பிரசங்கஞ் செய்த போது இடையிடையே நண்பர் தேவாரம் பாடுவர். கையேடு படிப்பவர் வாராத நாட்களில் கோவிந்தராஜர் அவ்வேடு படிப்பர். அந்நாளில் அவை இசையமுது அருந்தும்.

ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை நிலயம் கட்டப் பட்டபோது ஒருநாள் சேறில்லை என்ற பேச்சு எழுந்தது. அவ்வேளையில் யான் என்ன செய்தேன்? கோவிந்தராஜர் என்ன செய்தார்? யான் பக்கத்துத் தோட்டத்திலிருந்த ஒரு மணல் மேட்டைக் கட்டப்பாறை கொண்டு தகர்த்தேன்; நண்பர் தலை மண் சுமந்தது.

'சென்றது கருதார் நாளை சேர்வது நினையார்' என்பது கைவல்ய மொழி. இதற்கு இலக்கியமாகக் கோவிந்தராஜர் வாழ்க்கை நடந்து வருகிறது. நடப்பது நடக்க என்று கவலையற்றிருப்பர் நண்பர் கோவிந்தராஜர். இது ஞானச் செல்வமன்றோ? அத்தகைய ஒரு ஞானச்செல்வரின் நட்பும் எனக்குக் கிடைத்தது.

சிவசங்கர முதலியார்

அ. சிவசங்கர முதலியார்க்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட உறவு நட்பா ? உடன் பிறப்பா ? தோழமையா ? நாங்கள் இருவரும் ஒரு தெருவினர் ; ஒரு சாலை மாணுக்கர். எங்கள் பிள்ளைமை ஆடல்களும் இளமைத் தொண்டுகளும் நினைவுக்கு வருகின்றன ; ஒன்றன்பின் ஒன்ருக நினைவுக்கு வருகின்றன. எத்தனை ஆண்டுகளாயின! எல்லாம் நேற்று நடந்தன போல் தோன்றுகின்றன.

சிவசங்கர முதலியார் ஆடல்களிலெல்லாம் யான் இருப்பேன் ; என் ஆடல்களிலெல்லாம் அவர் இருப்பர். அவர் கோலியாடினுல் யானுங் கோலியாடுவேன் ; யான் பம்பரம எடுத்தால் அவரும் பம்பரமெடுப்பர் ; அவர் பட்டம் விட்டால் யானும் பட்டம் விடுவேன் ; கில்லி தாண்டு என்னை ஈர்த்தால் அவரையும் ஈர்க்கும் ; தாயம் அவரை அணைந்தால் என்னையும் அணையும் ; பந்து என்னிடம் புகுந்தால் அவரிடமும் புகும். தோட்டத்துக்கு நாங்கள் இருவருஞ் செல்வோம் ; கோயிலுக்கும் இரட்டையாகவே போவோம். நாங்கள் இரட்டையராளுேம்.

கதிரைவேற்பிள்ளையின் கண்ணும் எங்கள் இரட்டையையே காணும். யான் கதிரைவேற் பிள்ளை பித்தனுனேன்; சிவசங்கர முதலியார் வெறியரானுர்.

கதிரைவேற் பிள்ளை இறைவனடி சேர்ந்த பின்னர் சிவசங்கர முதலியார் பிறரிடத்தில் தமிழ் பயில மனங் கொண்டாரில்லை ; யான் பலரிடம் பயின்றேன். இங்கே எங்கள் இரட்டை குலைந்தது.

எங்கள் இரட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபைத் தொண்டுக்குப் பயன்பட்ட காலமுமுண்டு பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபைக்கென்று புதுக் கட்டிடம் எழுப்பப்பட்டது. சிவசங்கர முதலியார் காவல் தொழிலாளர்க்கு ஒய்வளியாது ; நெருக்கி வேலை வாங்கும். அவரில்லா வேளையில் என் காவல் தொழிலாளர்க்கு அவ்

வப்போது ஓய்வளிக்கும். தொழிலாளர் வாழ்த்து எனக்குக் கிடைக்கும்.

சிவசங்கர முதலியார்க்குத் தேனாம்பேட்டையில் ஒரு பெரிய தென்னந் தோப்பு உண்டு. திருமணத்தின் பின்னர்த் தேனாம்பேட்டை சிவசங்கரரின் உறைவிடமாகியது. அவர் தோப்பிலே உள்ள அம்மன் கோயிலில் ஆடி விழா சிறப்பாக நடைபெறும். சிவசங்கர முதலியார்க்குக் கோயிலில் பலியிடுவது பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவர் பலியிடுதல் கூடாதென்று அன்பு முறையில் கட்டளை பிறப்பித்தனர். அக்கட்டளை ஊரில் கலகம் விளைத்தது. குழப்பம் மூண்டது. 'நீண்ட காலப் பழக்கத்தைத் தடுக்க இவர் யார்?' என்று ஊரே சீறி எழுந்தது. ஊர் என்றால் நாலாவிதமும் இருக்குமல்லவோ? சிவசங்கர முதலியார் வீட்டில் கற்கள் விழும்; பாம்புகள் விழும்; பிறவும் விழும். அங்கங்கே அம்மன் தெய்வம் சிலரிடத்தில் தலை விரித்தாடும்; குறி சொல்லும்; 'சிவசங்கர முதலியாரை யான் விடுவேனா?' என்று பற்களைக் கடிக்கும்; சீறும். ஊர் நெருக்கு மிகுந்தது; வரம்பு கடந்தும் ஓடியது. சிவசங்கர முதலியார் அஞ்சா நெஞ்சுடன் அம்மன் சிலையைப் பிடுங்கி எறிந்தார். அச்சிலை அவருடைய இராயப்பேட்டை வீட்டுக் கிணற்றைக் கோயில் கொண்டது. அந்நிலையில் பெருங் குழப்பமெழுந்தது. உள்ளூர்ப் போலிஸ் உதவி சிவசங்கர முதலியார்க்குப் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை. நண்பர் நிலையுணர்ந்த யான் அதுபோது டெபுடி கமிஷ்னராயிருந்த பவானந்தம் பிள்ளைக்கு ஒரு முடங்கல் தீட்டி அனுப்பினேன். அன்று விழா முடிவு. தெரு முழுவதும் அமர்க்களம். வந்தார் பவானந்தம் பிள்ளை. மருளாடிய தெய்வங்களெல்லாம் மலையேறின; தலை கால் தெரியாது குதித்த வீரர்களெல்லாம் புற்றுப் பாம்பானார்கள். குழப்பம் குலைந்தது. அமைதி நிலவிற்று

இராயப்பேட்டையிலே ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. அதனால் இராயப்பேட்டைச் செல்வர் சிலர்க்குத் தொல்லை யுண்டாகியது. தொல்லை அரவம் சிவ சங்கர முதலியாரையுந் தீண்டிற்று. வழக்கு ஹைகோர்டில் நடந்தது. 'இவ்வழக்கில் கோர்ட் தலையிடாது' என்ற தீர்ப்பையே சிவசங்கர முதலியார் பெற்றார். அப்பீல் முயற்சி அரும்பியது. யான் சிவசங்கர முதலியாரைப் பார்த்து, 'எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் போன்றார் வக்கீலாக நின்று வாதிக்கத் தக்க வழக்கு உம்முடையது' என்றேன். 'அவர் பெரிய வக்கிலாச்சே?' என்றார் சிவசங்கரர். 'அவரை இலவசமாகப் பேசச் சொல்கிறேன்' என்று யான் சொன்னேன். நண்பர் இணங்கினர். யான் செய்த ஏற்பாட்டை ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர் ஒருவர் விரும்பவில்லை. அவர் நுழைந்து கலாம் விளைத்தனர். கட்சிப் பித்து நட்பையுங் கடந்து ஓடியதைக் கண்டேன்.

சச்சிதானந்தம் பிள்ளை

ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை, 1900-ம் ஆண்டில் வெஸ்லி கல்லூரியில் முதல் பாரத்தில் சேர்ந்தார். அப்பொழுது யான் இரண்டாம் பாரத்தில் படித்து வந்தேன். நாளடைவில் இருவருக்கும் நட்பு உண்டாயிற்று. அவரும் முதன்மை மாணாக்கர்; யானும் முதன்மை மாணாக்கன். முதன்மை மாணாக்கருள் உறவு ஏற்படுதல் இயல்பு.

கதிரைவேற் பிள்ளையின் கூட்டுறவு என்ற புயலில் யான் அகப்பட்டேன். சச்சிதானந்தம் அதில் அகப்படவில்லை. யான் இராயப்பேட்டையின் அகத்தில் வதிந்தேன்; அவர் புறத்தில் வதிந்தார். அங்கே புயல் புகவில்லை. அதனால் நண்பர் பட்டதாரியானார்.

சச்சிதானந்தமும் யானும் சகோதரரென வாழ்கிறோம். எங்கள் சகோதர நேயம் வளர்ந்த இடம் சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபை.

இளமையில் அச்சபையில் வாரந்தோறும் ஏதேனும் பொருள்பற்றி நாங்கள் பேசுவோம். சகோதரர் சச்சிதானந்தம் கல்லூரியில் பயின்றுவந்த மேல்நாட்டுத் தத்துவக் கொள்கைகளை விரிப்பர். அப்பொழுது எனக்குப் பள்ளி நினைவு எழும். பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை எங்கட்குச் சிற்றம்பலமாயிற்று. எங்கள் சிற்றம்பலப் பேச்சுப் பின்னே பேரம்பலப் பேச்சாயிற்று.

சச்சிதானந்தம் இயற்கையில் சீர்திருத்தக்காரர்; ஆனால் அவரது செயற்கை அவரைச் சிற்சில சமயம் மருட்டும். சாதிச் சைவரிடத்திலும் மடத்துச் சைவரிடத்திலும் அவருக்குத் திடீரெனக் கருணை சுரக்கும். அச்சைவத்துக்கும் இச்சைவத்துக்கும் யான் கண்டு முட்டு; கேட்டு முட்டு.

புறத் திட்சையில் சச்சிதானந்தம் பிள்ளைக்கு நம்பிக்கை அதிகம். அதன் வளர்ச்சி குறித்து அவர் பிரசாரமுஞ் செய்கிறார். அத்திட்சையில் எனக்கு வரவர நம்பிக்கை அற்றே போயிற்று. அதன் பயனின்மையை யான் பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். ஒருசமயம் மயிலாப்பூரிலே ஞானியார் தலைமையில் எங்கள் இருவர் கருத்துக்களும் வெளிவந்தன. ஞானியார் ஆதரவு முன்னதற்கே கிடைத்தது. இளமையில் சச்சிதானந்தமும் திட்சை பெற்றார்; யானும் பெற்றேன். அவருடையது நீர்க்காயுள் பெற்றது; என்னுடையது நீர்க் குமிழியாயிற்று. மடத்துத் திட்சை முதலியன இயற்கைச் சீர்திருத்த உணர்விற்கு இடையூறு செய்வதென்பது எனது கருத்து.

சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அரசாங்க ஊழியரானார். அதனால் இலௌகிக ஒழுங்குமுறைக் கட்டுகள் அவரில் ஊறின; ஒன்றின. எனது ஊழியம் வேறு விதமாயிற்று. இலௌகிக ஒழுங்குமுறைக் கட்டுகள் என்னை அடர்த்தியதில்லை. இக்காலத்தில் இன்ன வேலை செய்தல்வேண்டும் என்னும் நியதியை யான் கோலிக்கொள்வதில்லை.

எப்படியோ கடமைகளைச் செய்து முடிப்பேன். எழுதிக் கொண்டே இருப்பேன்; ஒருவர் பேச வருவர்; அவரிடம் பேசுவன்; மீண்டும் எழுதப் புகுவன்; இன்னொருவர் வருவர்; அவருக்குச் செய்யத்தக்கதைச் செய்வன். மறுபடியும் எழுதுவன். உணவு வேளை கடந்து போகும். சில சமயம் பகல் பொழுது எனக்குப் போதாததாகும். இரவில் கடனாற்றுவன். இரவுத் தொண்டுக்கும் சில வேளைகளில் தடை நேரும். நியதி என் வாழ்க்கையில் என் செய்யும்? சச்சிதானந்தம் பிள்ளை என்னைக் காணும்போதெல்லாம் ஒழுங்குமுறைக் கட்டுகளை அவிழ்ப்பார். 'இதென்ன? மேஜையின் அடியில் ஒட்டடை' என்பர். அவர் சொன்ன பிறகே அஃது என்னுள் உறுத்தும். எனது அறையில் குருவி கூடுகட்டியிருக்கும். அதிலிருந்து செத்தைகள் விழும்; என் மீதும் விழும். என் கருத்து அதில் படிவதில்லை.

கடிதங்கள் வந்து குவியும். பதில் சிலவற்றிற்கு உடனே விடுப்பன்; சிலவற்றிற்குக் காலந்தாழ்த்து அளிப்பன். சிலவற்றிற்குப் பதிலிறுப்பதே இல்லை. எல்லாக் கடிதங்கட்கும் உடனே அவ்வப்போதே விடை எழுதல் வேண்டுமென்று சகோதரர் சச்சிதானந்தம் பிள்ளை வலியுறுத்திச் சொல்வர். நூல் எழுதும்போதும், தொழிலாளர் வேலை நிறுத்த வேளையிலும், இன்னபிற நிகழுங்காலத்திலும் கடிதம் எழுதுவதில் பெரும்பொழுது கழிக்க என் மனம் ஒருப்படுவதில்லை. பொருள் முடை முட்டிய காலத்தையும் (1908 - 9) என் வாழ்க்கை கண்டதுண்டு. இந்த இரகசியம் என் மனத்துக்கே தெரியும்.

வெளியூருக்கு நாங்கள் இருவரும் செல்வோம். பெரிதும் ஆற்றங்கரையில் சகோதரர் கண்ணுங் கருத்தும் என் மீது படிந்து கிடக்கும். யான் பற்குச்செடுத்து வாயில் வைப்பேன். இளங்கன்றுகள் என்னைச் சூழும். ஆற்றங்கரை ஒரு மேடையாகும். சச்சிதானந்தம் பிள்ளையின் கை கடியாரமெடுக்கும்; அதைக் கண் பார்க்கும்; வாய்

7 என்றும்; 7½ என்றும். 'நீங்கள் குளிக்கலாமே' என்பேன். அவர், 'உம்மை விட்டுவிட்டுப் போனால் நீர் சபைக்கு எத்தனை மணிக்கு வருவீரோ?' என்று தமக்கு முன்னர் என்னைக் குளிக்குமாறு செய்வர். சச்சிதானந்தம் பிள்ளை ஒழுங்கு முறையைத் தாமுங் காப்பர்; பிறரையுங் காக்குமாறு தூண்டுவர். நாளடைவில் அவர்தம் வலியுறுத்தல் என்னை அணுகாதொழிந்தது.

சச்சிதானந்தம் பிள்ளை பட்டச் செல்வம், பதவிச் செல்வம், வாழ்க்கைச் செல்வம், சேய்ச் செல்வம் முதலிய விழுமிய செல்வங்கள் பெற்றவர். அவர்க்கு வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்தவர், 'மங்கலமென்ப மனைமாட்சி' என்னும் பொய்யா மொழிக்கு இலக்கியமென விளங்குபவர். சகோதரர் வீடு எனக்குக் கைலாயம்போலத் தோன்றும். அமிர்தவல்லி அம்மையாரும் சச்சிதானந்தம் பிள்ளையும் பார்வதி பரமசிவமெனப் பொலிதருவர்; கந்தனை யனையவருங் கன்னியனையவருங் காட்சியளிப்பர்; விருந்தும் இன்சொல்லும் வழிந்து மலியும். வாயிற்படியிலேயே ஒழுங்கு முறை காத்திருக்கும்.

நண்பர் புதல்வருள் ஒருவர் சிவகுமாரன் என்பவர் எனக்கு இனியவர். அவர் நலத்தை என் மனம் என்றும் நாடிய வண்ணமிருக்கும். அவரது சீர்திருத்த மணத்துக்கு என் துணையும் நின்றது. இதுபற்றி முன்னருங் கூறியுள்ளேன். எனக்கினிய சன்மார்க்க சமாஜத்தை வளர்ப்பவருள் சிவகுமாரன் ஒருவராவர் என்று யான் எண்ணியிருக்கிறேன்.

அணித்தே வேலூர் சென்றேன். நண்பரைக் கண்டேன். அவர், யான் ஒய்வு பெறப்போகிறேன்' என்றார். 'நீங்கள் அரசாங்க ஊழியஞ் செய்து ஓய்வு பெறப்போகிறீர்கள்; யான் தொழிலாளர் ஊழியஞ் செய்து ஓய்வு பெறப் போகிறேன். ஓய்வில் சன்மார்க்க சமாஜத் தொண்டு செய்யலாமே' என்று மொழிந்தேன்.

நடேச முதலியார்

ஜவளி - ச. நடேச முதலியார் பிள்ளைமையிலும் இளமையிலும் என்னுடன் பெரிதும் விளையாடினவரல்லர். காரணம் அவர் மிக இளமையிலேயே வாணிபத்துறையில் இறங்கினமையாகும்.

முன்னை நாளில் ஓய்ந்த நேரங்களில் என்னை எங்கே பார்க்கலாம்? நடேச முதலியார் ஜவளிக்கடையில் பார்க்கலாம். நடேச முதலியார்க்குச் சுகாதார முறைகளைக் கேட்பதில் விருப்பம் அதிகம். அவருக்கு யான் மேல்நாட்டார் கண்ட நுட்பங்களைச் சொல்வேன்.

எனக்குப் பலதுறையில் நண்பருளர். நடேச முதலியார் நடக்கை நண்பராயினர். எங்கள் இருவரையும் அதிகாலையில் தேனும்பேட்டை ஏரி விளிக்கும். அவ்வேரியை நாங்கள் வலம் வருவோம்; ஞாயிற்றொளியிலுங் காற்றிலும் மூழ்குவோம்.

ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையைத் தாங்கும் தூண்களில் நடேச முதலியாரும் ஒருவர். தொடக்கத்தில் அவர்க்கும் சபைக்குந் தொடர்பு ஏற்படவில்லை. பின்னைத் தொடர்பு எப்படிக் கால்கொண்டது? நடேச முதலியார் இல்லத்தில் ஸ்ரீமந்தமுகூர்த்தம் நடைபெற்றது. சபையினரும் மற்றவருங் குழுமியிருந்தனர். நடேச முதலியார் தந்தையார் சபாபதி முதலியார் தாம்பூலம் வழங்கப் புறப்பட்டார். அப்பொழுது யான் 'என்ன சபாபதி முதலியாரே! ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபைக்குப் புதிய நிலைய மெடுக்கும் முயற்சி கருக்கொண்ட நேரத்தில் உங்கள் இல்லத்தில் ஸ்ரீமந்தமுகூர்த்தம் நடக்கிறது. நல்ல பேரன் பிறக்கப்போகிறான். சபை நிலயத்துக்கென்று நூறு ரூபா கையெழுத்திட்டுத் தாம்பூலம் வழங்குவது நலன்' என்று சொன்னேன். மண்டி முனிசாமி முதலியாரால் என் சொல் வலியுறுத்தப்பட்டது. பலர் நோக்கம் நடேச முதலியார்மீது சென்றது. நடேச முதலியார், தந்தையாரை

அழைத்து, நூறு ரூபா கையெழுத்திடுமாறு கூறினார். அவ்வாறே சபாபதி முதலியார் விண்ணப்பத்தில் கையெழுத்திட்டார். அன்று நடேச முதலியார் உள்ளத்தில் கால் கொண்ட சபை நேயம் வளர்ந்து வளர்ந்து இப்பொழுது பெருநிலையமாகி நிற்கிறது.

சபை வைதிக சைவத்தில் அழுந்தவேண்டுமென்பது நடேச முதலியார் விருப்பம். சபை சீர்திருத்த வழி நடைபெறல் வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. காலப் போக்கும் நோக்கும் பின்னே நடேச முதலியாரை மாற்றின. அம்மாற்றம் திருவான்மியூரிலும் வேறிடங்களிலும் புலனாயிற்று. விவரம் முன்னே.

யான் முதன் முறை இலங்கை நோக்கியபோது என்னுடன் போந்தவருள் நடேச முதலியாரும் ஒருவர். யான் கொழும்பில் தொண்டாற்றிய வேளையில் அவர் கதிர்காமம் சென்று திரும்பினர். கண்டியிலே நாங்கள் தங்கியசமயத்தில் நடேச முதலியார் சாப்பாட்டில் பட்டபாடு நினைவுக்கு வருகிறது. நாற்காலியில் அமர்ந்து மேசையில் உணவுகொள்ள நடேச முதலியார் மனம் எழவில்லை. உணவு கொள்ளும் முறை எப்படி இருந்தாலென்ன என்று முதலியாரிடஞ் சொல்லிப் பார்த்தேன். மறுநாள் தரையில் எல்லார்க்குஞ் சாப்பாடு படைக்கப்பட்டது.

நடேச முதலியார் நிர்வாகத் திறம் எனக்கு மகிழ்ச்சியும் வியப்பும் ஊட்டும். விழாக்களில் நடேச முதலியார் கவலை செலுத்துகிறார் என்னுஞ் செய்தி என் காதுக்கு எட்டினால் என் கவலை நீங்கும்.

சபையில் தென்னை மா கொய்யா வாழை முதலிய மரங்களுண்டு. அவை தருங் காய்களையும் கனிகளையும் விற்பனை செய்யாது அவைகளைச் சபையின் வேலை ஆட்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று யான் சொல்வேன். நடேச முதலியார் அவைகளை விற்றுச் சபைக் கணக்கில் எழுதுவர். அவர் செயலே பெரும்பான்மையோரால் ஏற்கப்படும்.

சபை நேயர் பலர் சேர்ந்து பிரயாணஞ் செய்வர். இடையில் ஒவ்வொருபோது வண்டிச் செலவு முதலிய பறி மாறுதல்கள் நேரும். நடேச முதலியார் வீடு சேர்ந்ததும் காலணு அரையணு கணக்குப் பார்த்துச் சிறு தொகையையும் நண்பரிடம் சேர்ப்பார். இச்செயல் எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. இன்னுஞ் சில நிகழ்ச்சிகள் இந்நூற்கண் வெவ்வேறிடங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

நமசிவாய முதலியார்

ஜவளி நடேச முதலியாரும் நமசிவாய முதலியாரும் உடன் பிறந்தவர். நமசிவாய முதலியார் இளமையில் என்னுடன் விளையாடியவருள் ஒருவர். அவர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை தோன்றிய நாள்முதல் இன்று வரை அதன் உயிர்நாடியாய் இலங்கியே வருகிறார்.

கதிரைவேற் பிள்ளை எங்களைத் தூசிப்படையினர் என்பர். அப்படையுள் நமசிவாய முதலியாரும் ஒருவர். நமசிவாய முதலியார் உணவைத் தவிர்த்தாலுந் தவிர்ப்பார், கதிரைவேற் பிள்ளை வழக்கைக் காண்பதைத் தவிர்க்கவே மாட்டார். யான் வழக்கைப் பார்க்கச் செல்லாத நாட்களில் விவரங்களை அவர் வாயிலாகவே தெரிந்துகொள்வேன்.

கதிரைவேற் பிள்ளையின் பிரசார அறிக்கைகள் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபைக்கு வரும். அவைகளை யான் நமசிவாய முதலியாரிடஞ் சேர்ப்பேன். அவைகளைப் பரப்ப முதலியார் காற்றெனப் பறப்பார்; காரெனவும் ஓடுவார்.

அந்நாளில் சென்னைக் கந்தசாமி கோயிலிலுங் கண்டனக் கூட்டங்கள் கூடுவது வழக்கம். ஒருநாள் வடிவேல் செட்டியார், 'பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே எனக்கருதிப் - பேய்த்தேர் உலகம்.........' என்னுந் திருவாசகத்தைச் சொல்லி, 'மாணிக்கவாசகர் உலகைப் பேய்த்தேர் (கானற் சலம்) என்றமையால் அவரும் மாயாவாதிதானே.

என்றார். அப்பொழுது கூட்டம் அமைதியாயிருந்தது. ஏதேனும் குழப்பம் விளைக்க வேண்டுமென்று எண்ணிச் செட்டியாரை நோக்கி, 'நீங்கள் கூறிய பொருள் பொருந்தியதன்று' என்று யான் ஒரு மூலையிலிருந்து கூவினேன். அச்சமயம், 'மாணிக்கவாசகரா மாயாவாதி?' என்று ஆவேசங்கொண்டு நமசிவாய முதலியார் எழுந்தார்; அவர் செய்த ஆரவாரம் சபையில் குழப்பமூட்டியது. யான் நினைந்தது கைகூடியது!

திருமயிலைக் கபாலிச்சுரத்துக்குச் செல்வதென்று ஒரு கூட்டம் பல ஆண்டுகட்கு முன்னே திரண்டது. அவருள் யானும் ஒருவன்; நமசிவாய முதலியாரும் ஒருவர். என்னையும் வேறு சிலரையும் அவ்வப்போதெழுந்த சூறுவளிகள் எங்கெங்கேயோ கொண்டுபோய்த் தள்ளின. நமசிவாய முதலியார் இன்றுங் கபாலிச்சுரத்துக்கு நாடோறுஞ் சென்றே வருகிறார். சூறுவளிகள் அவரை ஒன்றுஞ் செய்யவில்லை.

நமசிவாய முதலியார்க்குப் பொருட் செல்வமுண்டு. ஆனால் அதில் அவர் அழுந்துவதில்லை. இப்பண்பு என்னுள்ளத்தைக் கவரும்.

சம்பந்த முதலியார்

சம்பந்த முதலியார் பிறந்த ஊர் பிரம்பூர். வாழ்க்கை நடாத்திய ஊர் இராயப்பேட்டை. ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜன சபை சம்பந்தரைத் தனது அன்பராக்கியது. அவர் சபைநலங் கருதி உழைத்த உழைப்புக்கோர் அளவில்லை.

யான் சபையில் நடாத்தி வந்த தமிழ் வகுப்பு சம்பந்த முதலியாரை ஈர்த்தது. அவருக்கு எப்படியோ என்னிடத்தில் பேரன்பு தோன்றிற்று. முற்பிறப்பின் தொடர்போ என்னவோ தெரியவில்லை. எனது உடல் நலனில் அவருக்குப் பெருங்கவலை உண்டாயிற்று. யான் படுக்கையில் படுத்தால்

அவர் கை எல்லாவிதப் பணியுஞ் செய்யும். எனக்கு ஒரு முறை ஒருவித மண்டையிடி உண்டாயிற்று. தைலங் காய்ச்சுவதற்கென்று சில மூலிகை வகைகள் தேவையாயின. அவைகளைத் திரட்டுவதற்குச் சம்பந்த முதலியார் பட்ட பாட்டை என்னென்று சொல்வேன் ! உடன் பிறந்த ஒருவரும் அவ்வளவு பாடுபடமாட்டார். எனது உயிர் அவரது உயிராகவே பாவிக்கப்பட்டது என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன். அத்தகைய என் ஆருயிர் அன்பை இளமையிலேயே (1920) இறைவன் விழைந்தான். எனது துர்அதிர்ஷ்டம். சம்பந்த முதலியார் பிரிவாற்றுமை குறித்து யான் புலம்பிய புலம்பல் சில பாக்களாகியது. அவைகளால் எனக்கும் அவருக்குமிருந்த உறவு புலனுகும். அப்பாக்கள் வருமாறு :—

என்னருமைச் சம்பந்தா எவ்வுலகஞ் சென்றனையோ
 என்னை நீத்தே
உன்னுருவைக் காணுதே உன்னுரையைக் கேளாதே
 ஒருநா ளில்லை
இந்நிலத்தில் எனக்குகந்த துணைவருளே ஒருவனென
 இருந்த கோவே [நாள்
'என்னப்பா' எனுமொலியோ டெழின்முகத்தைக் கண்ணுறு
 எந்த நாளோ ! க

தம்பியிலா என்றனுக்குத் தம்பியென வந்திடையே
 தரணி மீது
வெம்பியழ விடுத்தென்னை விண்ணுலகஞ் சார்ந்தனையோ
 விரத மிக்கோய் !
இம்பரிடை நெருங்காதே இன்னுறவை நல்காதே
 இருந்து சென்றுல்
சம்பந்தா நின்பிரிவால் சம்பந்தா உளந்தானுஞ்
 சலியா தன்றே. உ

வெங்நோயால் யான்வருந்தும் வேளையிலும் அருகிருந்து
 விருப்ப மிக்க
அன்னையென உபசரிக்கும் அன்பதனை எற்றுக்கோ
 அகமே கொண்டாய்

என்னுயிரை நின்னுயிராய் ஏந்திநிற்கும் ஒருசெயலை
ஏனோ கொண்டாய்
உன்னரிய குணஞ்செயலும் உறப்புகுந்தே அலைக்குமென
துளத்தை யன்றே. ௩

தியாகராய முதலியார்

இங்கே வே. தியாகராய முதலியார் நினைவு தோன்றிய போதே, 'சலம்பூவொடு தூபமறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன் - நலந்திங்கிலும் உன்னைமறந்தறியேன் உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்' என்னும் அப்பர் திருப்பாட்டுந் தொடர்ந்து தோன்றியது. காரணம் என்ன ? காரணமின்றிக் காரியமில்லை. அப்பர் நலந்தீங்கிலுஞ் சிவபெருமானை மறந்தாரில்லை. தியாகராயரும் நலந்திங்கிலும் என்னை மறப்பதில்லை. அதனால் 'சலம்பூவொடு ....' என்னும் பாடல் என் நினைவில் தோன்றியது போலும்.

தியாகராயரின் குழந்தைமை எனக்குத் தெரியும். அவர்க்கு ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் தொடர்பு பிள்ளைமையிலேயே ஏற்பட்டது. அச்சபையின் முதல் பொருட்காப்பாளர், என் ஆருயிர்த் தோழர் ஏகாம்பர முதலியார். அவர் தியாகராயரின் பெரிய தந்தையார் புதல்வர். ஏகாம்பரத்தின்மீது யான் கொண்ட அன்பு தியாகராயரை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் பொருட்காப்பாளராக்கியது.

தியாகராய முதலியாரைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் சிலவற்றை இந்நூற்கண் வேறு சிலவிடங்களிலுஞ் சொல்லியுள்ளேன் ; ஈண்டுஞ் சில கூற விரும்புகிறேன்.

தியாகராயர் என்பால் பூண்டுள்ள அன்புக்கு அளவு உண்டா ? இல்லையா ? அவ்வன்பு அவரை வன்தொண்டராக்கியதா ? மென்தொண்டராக்கியதா ?

முத்து முதலி வீதியிலே ஈசுரன் கோயிலுக்குரிய வீடு ஒன்று உண்டு. முன்னாளில் பலதிறத்தவர் குடியிருட்

புக்கென்று அவ்வீடு பயன்பட்டு வந்தது. அவ்வீடு ஓலத்தையோ கூக்குரலையோ சந்தடியையோ காணாத நாள் இராது. ஒருநாள் இரண்டு குடியர்க்குள் சண்டை மூண்டது. சண்டை ஒருவரை ஒருவர் கிணற்றில் தூக்கிவிடும் அளவு பெருகியது. அச்சமயம் அவ்வீட்டில் கூக்குரல் எழுந்தது. அது தெருவையே திரட்டியது. அந்நிலையில் யான் போலிஸுக்கு ஆள் அனுப்பினேன். அஃது ஒரு மூப்பருக்குத் தெரிந்தது. அவர் என்னைக் கண்டதுஞ் சீறினர். அச்சீற்றம் பக்கத்திலிருந்த தியாகராயரின் இளங்கையை எரித்தது. அவ்வெரி அம்மூப்பர்மீது விழுந்தது. எழுந்த அனலைத் தணிக்க நீண்டநேரமாயிற்று.

ஓர் இளைஞன் என்னிடம் தகுதித்தாள் பெற முயன்றான். அவன் தகுதித்தாட்கு உரியவனல்லன். அவனது முயற்சி என்னை இணங்கச் செய்யவில்லை. அவன் என்னை உற்று நோக்கி, 'பார்த்துக் கொள்கிறேன்' என்றான். அவன் சொல்லை யான் பொருட்படுத்தவில்லை. ஒருநாள் தெருக்கோடியில் அவன் காணப்பட்டான். அவன் காட்சி எனக்கு ஐயமூட்டியது. ஐயம் என்னை நெடுகச் செல்ல விடவில்லை. மற்றொருநாள் நள்ளிரவில் வீட்டுத் தெருத் திண்ணையில் அரவங்கேட்டது. யான் பலகணி வழியே பார்த்தேன். கொடியன் உருவம்! யான் விளக்கேற்றியதும் அவன் ஓடிவிட்டான். இச்செய்தியை யான் சிலரிடஞ் சொன்னேன். அது தியாகராயருக்குத் தெரிய வந்தது. அவ்விளைஞன் ஒருநாள் முத்து முதலி வீதி வழியே சென்றான். தியாகராயர் அவனுக்கு எச்சரிக்கை வழங்கினர். அவன் இறுத்த விடை அவனுக்கு உதையாயிற்று.

இராயப்பேட்டை பாங்கியிலே ஒரு வக்கிலுக்கும் எனக்கும் ஒருபோது வாக்குவாதம் நடந்தது. வக்கீல் வரம்பு கடந்தவேளையில் என்னுடனிருந்த தியாகராயர் மூச்சு அவரைக் கீழே தள்ளியது.

திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்திலே ஆறாண்டு யான் பெரிய புராணப் பிரசங்கஞ் செய்தேன். தியாகராயர் அப்பிரசங்கம் கேட்பதில் தவறுவதில்லை. யான் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்கள் பலவும் அவருக்கு மனப்பாடமாயின.

தியாகராய முதலியார் முதல் முதல் வேலை துவங்கிய இடம் ஹிக்கின்பாத்தம் அண்ட் கம்பெனி. யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரிய பீடத்தமர்ந்தபோது தியாகராயரைப் 'பக்தன்' நிலயத்துக்கு அழைத்தேன்; அங்கே அவர் அச்சுப் பிழை திருத்தும் பயிற்சி பெற்றுப் பின்னே அத்துறையில் வல்லவராஞர். யான் 'நவசக்தி' ஆசிரியனாகியபோது, 'சக்தி' நிலயம் தியாகராயரை அழையாதிருக்குமோ? 'நவசக்தி' நிலயத்தில் தியாகராயரை அச்சுப்பிழை திருத்தும் அளவில் நிறுத்தினேனில்லை; செய்தி திரட்டுவதிலும் பயிற்சி பெறுமாறு விடுத்தேன். அதிலும் அவர் மணியாயினர்.

தியாகராய முதலியார் என் பேச்சைக் கேட்டும் என் எழுத்தில் ஊறியும் நல்ல எழுத்தாளராயினார்.

ஞானியார் சுவாமிகள் ஒருமுறை செங்கற்பட்டில் தங்கியபோது தியாகராயர் எனக்கொரு முடங்கல் தீட்டினர். அதைக் கண்ட சுவாமிகள் தியாகராயரைப் பார்த்து, 'நீர் யாரிடம் தமிழ் பயின்றீர்' என்று கேட்டனராம். தியாகராயர், 'யான் எந்தப் பள்ளிக்கும் போந்ததில்லை; எவரிடத்தும் தமிழ் பயின்றதில்லை. என் பள்ளி திரு. வி. க.வே. அவர் பேச்சும் எழுத்தும் யான் பயின்றவை' என்று பதில் கூறினராம்.

முன்னாளில் யான் தென்னாடு நோக்கும்போதெல்லாம் திருப்பாதிரிப்புலியூரை மறப்பதில்லை. ஒருமுறை ஞானியார் சுவாமிகளுடன் உரையாடிய வேளையில், சுவாமிகள் செங்கற்பட்டு நிகழ்ச்சியை நவின்று, " 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்' என்னும்மொழி தியாகராயரால் மெய்ம்மையதாயிற்று " என்ருர்.

தியாகராய முதலியார் கூர்த்த மதி என்னுள்ளங் கவரும். அவர் பிள்ளைமையில் இக்காலப் பள்ளியில் பயின்றிருப்பாராயின், அவர் ஒரு பட்டதாரியாய் ஒரு பெரும் பதவியில் வீற்றிருப்பர் என்பதில் ஐயமில்லை. நமது நாட்டில் எத்தனையோ மணிகள் எளிமை காரணமாகத் தக்க விடத்தில் ஒளிகாலாது எங்கெங்கேயோ மங்கிக் கிடக்கின்றன.

தியாகராயரின் பாட்டனாரையும், அவர் வழித்தோன்றிய வீரப் புதல்வர்களையும் யான் அறிவேன். அவரது செல்வமும் செல்வாக்கும் இராயப்பேட்டையை ஆட்சி புரிந்த காலமும் உண்டு. தியாகராயரின் உண்மை, அஞ்சாமை முதலிய பண்புகள் அவர்தம் குடும்பத்தின் தொன்மையை மீட்டும் உயிர்ப்பித்தன. இதனால் விளைந்த பயனைத் தியாகராயர் தமக்கே உரிமையாக்கிக் கொள்ளாமல், தமது உடன்பிறந்தார் நலனுக்கும் உரிமையாக்கிய பண்பு என்னை உவக்கச் செய்யும். தியாகராயருடன் பிறந்தவர் மூவர். ஒருவர் தமையனார்; மற்றிருவர் தம்பிமார். தமையனார் சிவானந்த முதலியார் சாது; ஆனால் வீரர். ஒரு தம்பி துரைசாமி என்பவர் அச்சுத் தொழிலில் வல்லுனராகி ஓரச்சக உரிமையாளரா யிருத்தலும், மற்றொரு தம்பி இரத்தின மென்பவர் அரசாங்கக் கூட்டுறவு இலாகாவில் நற்றொண்டாற்றிச் சிறப்புடன் வாழ்தலும் பாட்டனார் குமாரசாமி முதலியாரின் குடும்ப மாண்பை நிலைபெறுத்தி வருகின்றன. அம்மூவரும் எனக்கு இனியர்.

வெறுங் கூர்த்த மதிமட்டும் ஒருவர் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்துவதாகாது. அதனுடன் பிறர்க்குதவும் பேறும் அமைந்திருத்தல்வேண்டும். அப்போதே வாழ்க்கை, பொன் மலர் நாற்றமுடைத்தாகும். தியாகராயரின் கூர்த்தமதி மட்டும் எனக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுவதில்லை; அவரது ஒப்புரவும் எனக்கு மகிழ்ச்சியூட்டும்.

எங்கள் வீட்டு நல்வினை தீவினைகளில் பெருங்கூட்டந் திரளும். அப்பெருங் கூட்டத்துக்கு வேண்டுவ செய்தலின் அருமைப்பாட்டை விளக்கத் தேவையில்லை. ஜவளி நடேச முதலியாரும் தியாகராய முதலியாரும் ஒருவராய் எங்கள் அருமைப்பாட்டை எளிதாக்கும் ஒப்புரவை யான் ஒருமுறையா கண்டிருக்கிறேன்? பன்முறை கண்டிருக்கிறேன். வேறு சிலச் சில இடங்களிலும் தியாகராயர் ஒப்புரவு உலவிவரும்.

ஊரென்றிருந்தால் அதில் பலவிதப் பிணக்குகள் உண்டாவது இயல்பு. இராயப்பேட்டையிலும் பலதிறப் பிணக்குகள் எழும். அப்பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதில் தியாகராயர் தொண்டும் புகும். அவர் பணி, குழப்பங்களிலும் ஊடுருவித் தணிக்கைசெய்யும். உயிர்க்கிறுதி நேருமோ என்ற ஐயமெழுந்த ஓரிடத்தில் தியாகராயர் சேவை பயன்பட்டது. இவை சிவனடியார்க்குரிய பண்புகள் என்று யான் பாராட்டுவேன்.

தியாகராயர் 'கண்டிப்பாளர்' என்றொரு பெயர்பெற்றிருக்கிறார். அவர்தம் 'கண்டிப்பு' எங்கு நிகழுமென்பதை யானறிவேன். தன்னலத்தாலும் செருக்காலுங் குடும்பங்கட்கும் பொதுநலங்கட்குந் தீங்கு சூழ்வோரிடத்துத் தியாகராயரின் 'கண்டிப்பு' எழுந்தேதீரும். அதை என் உள்ளம் போற்றும். தியாகராயரின் கண்டிப்பும், நேர்மையும் அவரது நன்மதிப்புக்குக் கால்கொண்டதோடு, பொதுஅமைப்பு நிர்வாகங்களிலும் அவரை நிறுத்தின என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன். தியாகராயர்க்குச் சீர்திருத்த மனப்பான்மையுமுண்டு.

தொடக்கத்தில் பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் ஆண்டு விழாக்கள் என் பணியை ஏற்றன. அந்நாளில் சபை இராயப்பேட்டையின் அகத்திலிருந்தது. அதனால் பேட்டை மக்கள் துணை எளிதில் கிடைக்கும். இப்பொழுது சபை இராயப்பேட்டையின் புறத்தே இருக்கிறது. பேட்டை மக்கள் துணையும் பெருமிதமாகக் கிடைப்பதில்லை. சில

சமயம் ஆண்டு விழாக்கள் எப்படி நடைபெறும் என்று யான் ஏக்குறுவேன். எனது ஏக்கம் தியாகராய முதலியாரின் ஊக்கத்தாலும் உழைப்பாலும் நீங்கும். அவரது நிர்வாகத்திறம் எல்லாவற்றையுஞ் சீர்செய்யும்.

அணித்தே (1943) சபை ஆண்டு விழாவும் எனது மணிவிழாவும் ஒன்ருக நடைபெற்றன. வெள்ளப்பெருக்குக் காலம். பலர் உதவி பெறுதல் அரிதாயிற்று. ஒரு தியாகராயர் நூறுமுகங் கொண்டும் இருநூறு கைகொண்டும் பணி செய்தார். அடிப்படை அவர் சபையினிடத்தும் என்னிடத்துங் கொண்ட அன்பேயாகும்.

பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் உயிர்நாடியாயிருப்பவர் சிலர். அவருள் ஒருவர் தியாகராயர். இதுபோழ்தும் சபையின் நிலயத்தைப் பெருக்குவதில் தியாகராயர் முயற்சி முனைந்து நிற்கிறது. அவர்தம் நன்முயற்சி இனிது வெற்றிபெற முருகப்பெருமான் திருவருளை வழுத்துகிறேன்.

இப்பொழுது தியாகராயர் வயது ஏறக்குறைய ஐம்பதிருக்கும். அவர் பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை அமைச்சர்; சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ உதவி அமைச்சர்; இராயப்பேட்டை சுந்தரேசர் கோயில் தருமகர்த்தர். இந்நிலையிலும் தியாகராயர் என்னுடன் வெளியூர்க்கு வரும்போதெல்லாம் எனக்குரிய பணிபுரிய யான் கேளாமலே அணுகுவர். அதை இழிவாக அவர் கருதுவதில்லை. இழிவாக எண்ணி ஒதுங்குவோரையும் யான் பார்த்திருக்கிறேன். தியாகராயர் தொண்டு பெருமை சிறுமை கருதியதன்று.

சில திங்கட்கு முன்னர் தியாகராயரும் யானும் சபையிலே பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அதுபோழ்து ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சியை அவர் குறிப்பிட்டு, 'யான் பழைய ஆளாயிருந்தால் யான் என்ன செய்திருப்பேன்?' என்ருர். 'பழைய ஆண்மை வேண்டாம். இப்போதைய பெண்மையே பெருக' என்று அவரை வாழ்த்தினேன். தியாகராயர் வன்தொண்

டரா? மென்தொண்டரா? வன்தொண்டர் மென்தொண்டரானார் என்று யான் நினைக்கிறேன்.

இத்தகைய ஓர் அனுக்கரையும் என் வாழ்க்கை பெற்றது.

குப்புசாமி முதலியார்

எனக்கினிய பதிகளுள் காஞ்சியும் ஒன்று. காஞ்சி எனக்கு வழங்குங் காட்சி பலதிறம். அவ்வக்காஞ்சி நினைவி லூறுங்கால் சிற்சில நண்பர் முகங்கள் என் சிந்தையில் செறியும். சிவகாஞ்சியிலே சுப்பராய முதலியார், சாமி நாத முதலியார், பி. சே. முருகேச முதலியார், கோவிந்த ராஜ முதலியார் முதலியோர் வடிவங்கள் தோன்றும்; காங்கிரஸ் காஞ்சியிலே கண்ணப்ப முதலியார், இராஜ ரத்தின முதலியார் முதலியோர் உருவங்கள் தோன்றும். சீர்திருத்தக் காஞ்சியிலே தங்கவேல் முதலியார் முதலியோர் வடிவங்களும் தோன்றும். பொதுவாகக் காஞ்சி எண்ணம் எழும்போதெல்லாம் என் நெஞ்சில் ஒருவர் தோற்றம் நில வும். எவர் தோற்றம்?

1908-ம் ஆண்டு. நண்பர் சிவசங்கர முதலியாரும் யானும் காஞ்சியில் நடக்கிறோம்; வண்டியில் செல்கிறோம்; திருக்கோயில்களில் புகுகிறோம்; யான் சொற்பொழிவாற்று கிறேன். எங்களை ஓர் இளமை தொடர்கிறது; நீர் நிழ லெனத் தொடர்கிறது. எனது பெரிய புராண முதற் பதிப்புச் சஞ்சிகையைப்பற்றிய பேச்சே அதிகம். அன்று என்னுள் படிந்த நெல்லுக்காரத்தெரு நேயம் இன்றும் வளர்ந்து வருகிறது. அந்நேயமே எனது காஞ்சித் தோற் றம். அன்று எங்களைத் தொடர்ந்த இளமையர் - இனியர் - யார்? இன்று 'குமரன் அச்சக' உரிமையாளர் - 'குமார விகடன்' ஆசிரியர் - வள்ளுவர் விருந்தை ஓம்பி வருவோர் - தவசி குப்புசாமி முதலியார்.

யான் 'தேசபக்தன்' ஆசிரியனாயிருந்தபோது, காஞ்சியில் கோவிந்தானந்தர் மருத்துவ நிலையம் திறக்கப்பட்டது. சிறப்புக்கள் என் தலைமையில் நடைபெற்றன. அப்பொழுது குப்புசாமி முதலியார் புகைப்படக் கருவியுடன் வந்தார். 'குப்புசாமி இத்துறையிலும் பயிற்சி பெற்றாரா ?' என்று வியப்படைந்தேன். என் உருவப்படம் எடுக்கப்பட்டது. எடுத்தது எது ? கருவியா ? அன்று. குப்புசாமியின் அன்பினின்றும் பிறந்த ஆர்வம். அவ்வார்வம் அவர் முகத்தில் ததும்பி வழிந்து எனக்கு விருந்தாயிற்று.

டாக்டர் மாசிலாமணி முதலியாரும் தண்டபாணியும் யானும் காஞ்சியிலே டாக்டரின் அறநிலையத்திலே காவேரிப்பாக்கத் தேர்தலைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அச்சமயத்தில் 'குமார விகடன்' இதழ் ஒன்று அங்கே வந்தது. அதை யான் திறந்து பார்த்தேன். ஒரு வழக்கைப்பற்றிய குறிப்பை என் கண்கள் கண்டன. உடனே குப்புசாமி முதலியாரை அழைப்பித்தேன். 'இதழ்களெல்லாம் வெளியாயினவா ?' என்று கேட்டேன்; 'இல்லை. இங்கேதான் முதலில் ஓர் இதழ் அனுப்பப்பட்டது' என்றார் ஆசிரியர். காரணங் கூறி 'அக்குறிப்பை விலக்குவது நல்லது' என்று சொன்னேன். குப்புசாமி முதலியார் என்னுடன் வாதம் புரிந்தாரில்லை. உடனே அவர் அக்குறிப்பை விலக்கத்தக்க முயற்சியில் தலைப்பட்டார்.

குப்புசாமி முதலியாரால் 'குமரன் அச்சக'த்துக்கென்று ஒரு சொந்த நிலையங் கோலப்பட்டது. திறப்பு விழா நிகழ்த்தியவர் 'சுதேசமித்திரன்' ஆசிரியர் ஸி. ஆர். ஸ்ரீநிவாசன். அச்சமயம் குப்புசாமியின் அன்பு எவர் தலைமையை விழைந்தது ? எளியேன் தலைமையை விழைந்தது.

குப்புசாமி முதலியாரின் மூத்த புதல்வர் திருநாவுக்கரசு. அவர் 'நவசக்தி' நிலையத்தில் சில காலம் பயிற்சி பெற்றவர். காஞ்சியில் எனது மணி விழா (24-10-43) கொண்டாடப் பட்டது. அதற்கு ஊற்றாயிருந்தவர்

குப்புசாமி முதலியார், அவர்தம் புதல்வர், வித்துவான் பரமசிவானந்தம் முதலியோர். யானை முதலியவைகளோடு கூடிய ஊர்வலம் வேண்டாமென்று யான் சொன்னேன். அச் சொல்லைத் திருநாவுக்கரசும், பரமசிவானந்தமும் விரும்பவில்லை 'மழை வரும்' என்றேன். ஊர்வல வேளை யில் மழை வரவில்லை. திருநாவுக்கரசின் முகமும், பரமசிவா னந்தத்தின் முகமும் மலர்ந்தன. இளைஞர் உணர்வு வேறு; முதியர் உணர்வு வேறு. இளைஞர் உணர்விலிருந்தே இளை ஞர் செயலை அளத்தல் வேண்டுமன்றோ?,

இராமலிங்கம்

யான் வெஸ்லி கல்லூரியில் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய காலத்தில் எனது உள்ளங்கொண்ட மாணாக்கர் சிலர். அவருள் ஒருவர் கி. இராமலிங்க முதலியார். இராமலிங்கம் அடக்கத்துக்கோர் உறையுள் என்று அன்று கண்டேன்; இன்றும் அவரிடம் அதையே காண்கிறேன். இராமலிங்கம் மாணாக்கராயிருந்தபோதே அவரைத் தமிழ்க்காதல் மணந் தது. அக்காதல் அவரைத் தமிழ் எம். ஏ. ஆக்கியது. அவர் பிற மொழிச் சொற்களுக்குத் தமிழ் காண்பதில் கண்ணுங் கருத்துமுடையவர். பிறமொழிச் சொற்களால் தமிழ் அன் னைக்கு அம்மைநோய் உண்டாதல் கூடாதென்பது அவரது கொள்கை.

ரெட்டிபட்டி சுவாமியார் வரலாறு இராமலிங்க முதலி யாரால் எழுதப்பட்டது. அது பிள்ளையார் குப்பத்தில் என் தலைமையில் அரங்கேறியது.

சிறுகரும்பூரிலே காஞ்சி குப்புசாமி முதலியார் புதல்வர் திருநாவுக்கரசு முதலியார்க்குத் திருமணம் நடந்தது. அவ் வேளையில் இராமலிங்கம் என்னை வாழ்த்த அழைத்தார். எப்படி அழைத்தார்? '* * * என் ஆசிரியர் வாழ்த்துவது தமிழ் நாடே வாழ்த்துவதாகும் * * *' என்று சொல்லி அழைத்தார். 'வெஸ்லி கல்லூரி ஆள் இப்பொழுது தமிழ்

நாடானேனு? அல்லது இராமலிங்கத்தின் அன்பில் யான் தமிழ் நாடானேனு?' என்று நினைந்தேன்.

காஞ்சியில் எனது மணிவிழா நடைபெற்றது. அவ்விழாவிலே இராமலிங்கமும் பேசினர். அவர் பேச்சு 'நலம் பத்து' என்ற பொருளைப் பீடிகையாகக்கொண்டு நிகழ்ந்தது. அவற்றில் என் வாழ்க்கைப் படம் உற்று நின்றது. இறுதியில் அவர் என்னை நோக்கி விண்ணப்பஞ் செய்தார். அது பெரிதும் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றியது. எனது நன்றி தெரிவிப்பில் யான் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிக் கூறியது வருமாறு:—

"பலதிற வேலைச் சூழலிடைச் சீர்திருத்தத்தையும் யான் மறந்தேனில்லை; சாதிமத வேற்றுமைகளும் கண்மூடி வழக்கவொழுக்கங்களும் ஒழிதல்வேண்டுமென்று தொண்டு செய்தே வருகிறேன். அதிற் கருத்தை அதிகஞ் செலுத்துமாறு இராமலிங்கனுர் விண்ணப்பித்தார். அவர் தம் அன்பு மொழிக்குக் கடப்பாடுடையேன். விளம்பரமற்ற முறையில் கலப்புமணம் முதலியவற்றை யான் ஆற்றிவருகிறேன்; வேறு சில துறைகளிலும் முயன்று வருகிறேன். சிறுசிறு சீர்திருத்தங்களைப் பேசியும் எழுதியுங் காலங் கழிக்க யான் விரும்புகிறேனில்லை. என் கருத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையான ஒரு சீர்திருத்தம் படிந்து கிடக்கிறது. அதில் என் பெரும்பொழுது கழிகிறது. அது தொழிலாளர் இயக்கம். தொழிலாளர் இயக்கம் இப்பொழுது ஆக்கம்பெற்று வருகிறது. அது சமதர்ம ராஜ்யத்தை என்ருதல் ஒருநாள் நிலைபெறுத்தும். அந்த ராஜ்யமே நமது நாட்டிடைச் சூழ்ந்துள்ள இருளைப் போக்கவல்ல ஒளியாகும்.

ஏறக்குறைய ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நம்முடைய நாட்டில் கண்மூடி வழக்கங்களும், பிற கொடுமைகளும் கால்கொண்டன; அவைகளால் நாடு இருள் சூழ்ந்து கிடத்தல் உண்மை. இருளை எப்படிப் போக்குவது? 'இருளே ஓடுஓடு' என்று தடியால் அடித்தால் அது போகுமா? நகராது. இருளைப் போக்கவல்லது

விளக்கொளி. சமதர்ம ராஜ்யமே சிறந்த விளக்கொளி என்பது என் கருத்து.

சிறு சிறு சீர்திருத்தங்களைப்பற்றிப் பேசுவோர் பேசுக; எழுதுவோர் எழுதுக. என் கருத்துப் பெரிதும் தொழிலாளர் இயக்கத்தையே குறிக்கொண்டு நிற்கிறது. அதுவே பெருஞ் சீர்திருத்த இயக்கமென்று யான் உண்மையாக நம்புகிறேன் * * * *.

இராமலிங்கத்தின் தமிழ்க் காதல் ஏதேனும் ஒரு கல்லூரியிலாதல், ஒரு பத்திரிகை நிலையத்திலாதல் பயன் பெறல் வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை.

விசுவநாதன்

1924-ம் ஆண்டு யான் தூத்துக்குடி நோக்கினேன்; திரிச்சிப் புகை வண்டி நிலையத்தில் கே. எ. பி. விசுவநாதனைக் கண்டேன். அவரது செழுமை கொழித்த இளமையும், நெற்றியில் நீறும், கழுத்தில் மணி மாலையும், மலர்ந்த முகமும் கண்ணுக்கு இனிமையூட்டின. அவர் ஒரு துண்டு வெளியீட்டை நீட்டினர். அதை அங்கும் இங்கும் பார்த்தேன். அதன்கண் கிறிஸ்துவர் செய்யும் மத மாற்றத்தைப் பற்றிய மறுப்புகள் மலிந்திருந்தன. 'சைவர்கள் என் செய்கிறார்கள்' என்று கேட்டேன். சைவர்கள் திரிச்சியில் செய்யும் வேலைகள் அவரால் விளக்கப்பட்டன. வண்டி புறப்பட்டது. மீண்டும் இளைஞரைத் தூத்துக்குடியில் பார்த்தேன். அங்கும் அவரால் துண்டு வெளியீடுகள் வழங்கப்பட்டன.

'விசுவநாதன் திரிச்சியில் சைவத்தொண்டு ஆற்றுகிறார்' என்று சோல்டன் அச்சக உரிமையாளரும், எனது பழைய நண்பருமாகிய பாலசுந்தர முதலியார் வாயிலாகக் கேள்வியுறுவேன்; பின்னை அவர் 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியில் சேர்ந்தனர் என்று அறிந்தேன். நாயக்கர் இயக்கத்திலும் அவர் மனஞ் சென்றது.

நாயக்கரும் டாக்டர் வரதராஜலுவும் யானும் அரசிய லில் மாறுபட்ட காலத்து, மூவரையும் திரிச்சியில் ஒன்று படுத்த வேண்டுமென்ற விருப்பம் விசுவநாதன் உள்ளத்தில் தவழ்ந்ததென்று தென்றல் வாயிலாக அறிந்தேன். விசுவ நாதன் விருப்பத்துக்கு நாயக்கர் இணங்கார் என்று அத் தென்றலிடமே சொல்லி விடுத்தேன்.

நாயக்கரின் இயக்கத்துக்கு ஆக்கந் தேடுவதில் விசுவ நாதன் சிந்தை சிறந்து விளங்கியது. அப்பொழுது, 'திரிச்சி இளமை பழுக்க உழைக்கிறது' என்று யான் நினைந் தேன். விசுவநாதன் ஒவ்வொருபோது சென்னையில் என் னைக் காண்பர். கருத்து வேற்றுமை அவர் மனத்தில் காழ்ப் பைப் புகுத்துவதில்லை என்பது எனக்கு நன்கு விளங்கியது. அவ்வியல்பை என் மனம் போற்றும்.

ஹிந்திக் கிளர்ச்சி வீறிட்டது. நாயக்கர் சிறை புகுந் தார். அவ்வேளையில் அக்கிளர்ச்சியை விசுவநாதன் நடாத் திய முறையும் ஒழுங்கும் நேர்மையும் திறமும் என்னை வியக் கச் செய்தன. விசுவநாதன் ஓர் இயக்கத்துக்குத் தலைமை பூண்டு அதை நடாத்தும் ஆற்றலுடையவர் என்பது நாட் டுக்குச் செவ்வனே புலப்பட்டது. அவர்தம் அரசியல் கொள்கை என் வாழ்த்துக்கு உரியதாகவில்லை. ஆனால் அவரது ஒழுங்கும் நேர்மையும் திறமும் என் வாழ்த்துக்கு உரியனவாயின.

விசுவநாதன் உடலில் இன்னும் இளமையே தவழ் கிறது. அவர் வகுப்புரிமை உணர்வினின்றும் விடுதலை யடைந்து, நாட்டுரிமையில் ஈடுபடுங் காலம் வரும் என்று எதிர் நோக்குவோருள் யானும் ஒருவன். விசுவநாதன் போன்றார் உழைப்பு நாட்டுரிமை இயக்கத்துக்குப் பயன் படல் வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம். ஆண்டவன் அருள் செய்வானாக.

நாராயணசாமி நாயுடு

கிழக்குமருதூர் நாராயணசாமி நாயுடுவின் கேண்மை எனக்கு எப்பொழுது கிடைத்தது? அவர் மாணுக்கராயிருந்த ஞான்றே கிடைத்தது.

திருப்பாதிரிப்புலியூரிலே ஞானியார் மடத்திலே எனது சொற்பொழிவு அடிக்கடி நடந்த காலம் உண்டு. ஒருபோது என் பேச்சு முடிந்தது. கூட்டங் கலைந்தது. கை கால் சுத்தஞ் செய்ய எண்ணி ஒதுங்கி நடந்தேன். ஒரு சிறிய மெல்லிய வடிவம் என்முன் தோன்றியது. அவ்வடிவினர் என்னுடன் உரையாட விரைதல் புலனாயிற்று. அவர், 'யான் மூன்ருவது பார மாணுக்கன். என் பெயர் நாராயணசாமி' என்ருர். 'எவ்வளவு நேரம் இங்கே இருந்தீர்' என்று கேட்டேன்; 'உங்கள் பேச்சு முழுவதுங் கேட்டிருந்தேன்' என்ற பதில் பெற்றேன். 'என்ன! இக்கால மாணுக்கர்! மூன்ரும் பார மாணுக்கர்! சமயப் பேச்சை இவ்வளவு நேரங் கேட்டனர்' என்று நினைந்தேன்; அவரை உற்று உற்று நோக்கினேன்; அவர் முகத்தில் கலைக் கதிர் கான்றது கண்டேன். சிறிதுநேரம் உரையாடி அவர் விடைபெற்றுச் சென்ருர்.

சாப்பாட்டு வேளையில் ஞானியார் சுவாமிகள், 'உங்களுடன் உரையாடிய பிள்ளையாண்டானை நீங்கள் எத்தனை நாளாக அறிவீர்கள்?' என்று வினவினுர்கள். 'இதுவே முதல் சந்திப்பு' என்றேன். சுவாமிகள், "பிள்ளையாண்டான் தந்தையார் செல்வர்; பெருநிலக் கிழவர்; வழி வழிவந்த சைவக் குலத்தவர்; அவர் வீட்டின் பெயர் 'திருச்சிற்றம்பல இல்லம்'" என்று கூறினுர்கள். 'பெருஞ் செல்வர்வீட்டுப் பிள்ளையின் எளிமைத் தோற்றம் என்னே! அவர் வாழ்க்கை சிறந்த தொண்டுக்குத் தக்க சமயத்தில் பயன்படும்' என்று எண்ணலானேன்.

புகைவண்டி நிலையத்தில் நாராயணசாமி என் வருகையை எதிர் நோக்கி நின்ருர். அவரைப் பார்த்ததும்,

'இரவு நேரம்; கண் விழித்தல் நல்லதன்று' என்று சொன்னேன். அவர் என்னிடம் பேசவே விரும்பினார். சிறிது நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். வண்டி' வந்தது. அது நகர்ந்து ஓடத் தொடங்கிய பின்னரே நாராயணசாமி என்னை விடுத்தார்.

நாராயணசாமி ஆறாவது பாரத்தில் படித்தபோது அவர்தம் பள்ளிச் சார்பில் அவரிடத்திருந்து எனக்கு அழைப்பு வந்தது. தலைமைதாங்க இசைந்த ஞானியார் சுவாமிகள் வருகைக்குத் தடை நேர்ந்தது. டிஸ்டிரிக்ட் முன்ஸிப் ஒருவர் தலைமை வகித்தார். யான் எடுத்த பொருள் கல்வி யைப் பற்றியது. கல்விக்கு உரிமை உணர்வு இன்றியமையா தது என்ற பகுதியை யான் பேசிய நேரத்தில், தலைவரின் நடுக்கம் அவர் முகத்தால் தெரியவந்தது. அரசாங்க ஊழியர் தலைமையில் பேசப் புகுவது எனக்குச் சிறை புகுவதுபோன் றிருக்கும். தலைவர் என்னென்னவோ பேசினர்; என்னருகே வந்தாரில்லை.

நாராயணசாமி இண்டர்மீடியேட் வகுப்பில் படித்த வேளையில் அவரது தந்தையார் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். அச்செய்தி என்னை நடுக்குறச்செய்தது. ஒரு கொழுமதியரின் பள்ளி வாழ்வு குலைந்ததே என்று வருந்தினேன். நிலபுலங் களையும், பிறவற்றையும் பார்வையிட்டு ஒழுங்கு செய்யும் பொறுப்பு நாராயணசாமியை அடைந்தது.

நாராயணசாமியின் அன்புக்கு இணங்கி அவர்தம் தந்தையார் உருவப்படத்தைத் திறக்கும்பொருட்டு யான் மருதூர்க்குச் சென்றேன். மருதூர் மருதப் பண்ணைகவே காட்சியளித்தது. கெடிலமும், அதன் வெள்ளிய மணற் பரப்பும் என் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டன. அங்கே ஒரு குடில் அமைத்துத் தங்கிவிடலாமா என்றும் என் நெஞ்சம் எண்ணியது.

பலதிற வேலைச் சூழலிடை நாராயணசாமி நின்றாலும், அவர் உள்ளம் கலையை விடுத்தகல்வதில்லை. அவரது கல்

வெட்டு ஆராய்ச்சியும், பிறவும் போற்றற்குரியன. அவர்தம் நூல் நிலையமும் ஒரு கலைக்கூடமாகத் திகழ்கிறது.

நாராயணசாமிக்குத் திருமணங் கூடியது. பெருஞ் செல்வர் வீட்டில் கச்சேரி நடந்ததா? இல்லை. பின்னை என்ன நடந்தது? சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ வெள்ளி விழா நடந்தது. முதல்நாள் என் தலைமையில் அவ்விழா நடைபெற்றது.

திருப்பாதிரிப்புலியூரில் மறைமலை அடிகள் தலைமையில் நடந்தேறிய சைவர் மகாநாட்டில் நாராயணசாமியின் கலையறிவும், நிர்வாகத்திறனும், விளம்பரங் கருதாமையும், இன்ன பிறவும் வெளியாயின. பலர் நோக்கு அவர்மீது படிந்தது. சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் அடக்கவிலைப் பதிப்புக்கு மூலகாரணர் நாராயணசாமி நாயுடுவே. பலர் நெஞ்சம் பல வழியில் உழன்றவேளையில், நாராயணசாமி நெஞ்சம் அடக்கவிலைப் பதிப்புமீது சென்றது எனக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சியூட்டிற்று.

திருவதிகையிலே என் தலைமையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டுவிழா நடைபெற்றது. அதில் நாராயண சாமி தொண்டராய் விளங்கியதைக்கண்டு வியவாதாரில்லை. அவர் நன்றிகூறியபோது, 'யான் சிறிய மாணுக்கனயிருந்த காலத்திலேயே திரு. வி. க.வின் கூட்டுறவைப் பெற்றேன்; அது முதல் அவர் பேச்சைக் கேட்டு வருகிறேன்; எழுத்தைப் படித்து வருகிறேன். அவைகளெல்லாம் என்னை இத் துறையில் ஈடுபடச் செய்தன. அவர் எனக்கொரு வழி காட்டி............' என்று ஆர்வத்துடன் பேசினர்.

அடக்க விலைப் பதிப்பு நாராயணசாமியின் வாயளவில் நிற்கவில்லை. அஃது அவரது செய்கையில் உருக்கொண்டது. சங்க இலக்கியமும், சீவக சிந்தாமணியும் அவரால் அடக்க விலைப் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டன. சங்க இலக்கியப் பதிப்பை எனது நினைவுக் குறியாக்க நாராயணசாமி விழைந்தார். யான், 'உம் தந்தையார் நினைவுக்கோ அல்லது

தாமோதரம் பிள்ளை நினைவுக்கோ பதிப்பை அர்ப்பணஞ் செய்யுங்கள் ' என்று கூறினேன்.

நாராயணசாமியின் கலை வேட்கை, நல்லொழுக்கம், வெற்றுரையாடாமை, செயலில் நோக்கு, நிர்வாகத் திறம், ஒழுங்கில் உறுதி, தக்க சமயத்தில் வீரங் கூர்ந்தெழல் முதலிய நறுங்குணங்கள் நாட்டுக்கு நல்வழி காட்டும் என்று யான் நினைப்பதுண்டு; வாழ்த்துவதுண்டு. 'நாராயணசாமிபோன்ற தொண்டர் நூறுபேர் தமிழ்நாட்டில் தோன்றினால் தமிழ்க் கலையுலகம் ஆக்கமுறுதல் ஒருதலை. நாராயணசாமி வாழ்க; தமிழ்க் கலை வாழ்க.

தண்டபாணி பிள்ளை

சிதம்பரம் என். தண்டபாணி பிள்ளையையும் என்னையும் தொடர்புபடுத்தியது அரசியற்றுறை. அத்தொடர் பால் விளைந்த நிகழ்ச்சிகள் இந்நூற்கண் ஆங்காங்கே திகழ்கின்றன. ஆதலின், இங்கே எஞ்சிய் இரண்டொன்றைக் குறித்தல் சாலும்

தண்டபாணியா? தெண்டபாணியா? என்பதைப்பற்றித் ' திராவிட 'னில் ஒருமுறை பெரும்போர் எழுப்பப் பட்டது. இரண்டும் இலக்கிய ஆட்சியுடையன என்று யான் ' தேசபக்த 'னில் விளக்கிக் காட்டினேன்.

தண்டபாணி குழந்தைபோல விளையாடுவார்; கூட்டங்களில் நகைச்சுவை மலியப் பேசுவார். அவர் விளையாடல்கள் பல நினைவுக்கு வருகின்றன.

1919-ம் ஆண்டு. காரைக்குடி ஹிந்து மதாபிமான சங்க ஆண்டு விழா. என் தலைமை. தண்டபாணி உடன் வருகை. விழா முடிந்தது. மோட்டாரில் புறப்பாடு. புதுக்கோட்டையில் மோட்டாருக்கு மயக்கம். ஒரு பஸ்ஸில் இடம் பெற்றோம். திரிச்சி நிலயத்துக்கு மூன்றுகல் தூரம். பஸ்ஸின் ஒத்துழையாமை. செப்ப வேலை துவக்கம். தண்டபாணியின் தலையீடு. தக்க கருவிகளில்லை. இரவு கடக்கு

மென்ற பேச்சு. அந்நாளில் தலைப்பாகை, போர்வை, சட்டை மேல் சட்டை, ஆறுமுழ வேட்டிக் கிழ்ப்பாச்சி முதலியன என் சுமைகள். படுக்கை, பெட்டி, செம்பு முதலியன என் சூழல்கள். என்செய்வேன்! எனது நிலையைக் காணக்காணத் தண்டபாணிக்கு நகைப்பு! ஒரே பொங்கல்! 'என்ன! தண்டபாணி! பஸ்ஸில் ஏதேனும் நடந்ததா' என்றேன். பதில் நகைப்புப் பொங்கலே. தண்டபாணி ஒப்புரவாளர். என் செய்தார்? அவர் தலையில் படுக்கை ஏறியது; கையில் பெட்டி தொங்கியது; என் கையில் செம்பு சேர்ந்தது. நடந்தோம். 'நடக்கின்றீரே' என்கிறார் தண்டபாணி. 'என் நடையை நீங்கள் பார்த்ததில்லை. யான் நன்றாக நடப்பேன்' என்று அதையும் இதையும் பேசிப் பேசி நடந்தோம். திரிச்சிநிலையம் அடைந்தோம். மெயில் ஓடிவிட்டது. இரண்டாம் வகுப்பு அறையில் தங்கினோம். தண்டபாணி வாளா கிடந்தாரில்லை. எங்கெங்கேயோ சென்றார். உணவு விடுதி உறக்கம். பொழுது விடிந்தது. கும்பகோணம் அடைந்தோம். அங்கே தண்டபாணி உறவினர் வீடு. ஆறு எங்களை அழைத்தது. பெரு வெள்ளம். கரையில் என் மூழ்க்கு. தண்டபாணி வெள்ளத்தில் குதிக்க முனைந்தார். என்பால் நடுக்கம். நடுக்கம் கூக்குரலிட்டது. கூக்குரல் தண்டபாணியைத் தகைந்தது.

பிற்பகல் நாங்கள் சுவாமிமலை நண்ணினோம்; பின்னே பரிசிலில் இரண்டு ஆறுகளைக் கடந்தோம். பரிசிலில் தண்டபாணி கைகள் என் செய்யுமோ என்ற அச்சம்.

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்னம் நீபுரி நல்வினைப் பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடும் அதனாலே

என்னுஞ் சம்பந்தர் பாட்டை என் நா பாடியது. அதில் தண்டபாணியின் ஈடுபாடு. திருவலஞ்சுழி அடைந்தோம்.

ஊர் நன்றாயில்லை. பாழ். கோயில் கதவுகள் கருங்கல். அவை களில் என் கண்கள் ஒன்றின. கோயில் பெரியது. ஒருவரை யுங் காணேம். ஆவித் தோற்றம். ஒரே குருக்கள். என் நெஞ்சம் பழமையை நினைந்து நினைந்து உருகியது. திரும்பி னேம். இரவு சென்னை நோக்கினேன்.

பின்னாளில் என் சுமைகளும் சூழல்களும் ஒழிந்தன. அரைமுண்டும் சட்டையும் பையுமாக எங்குஞ் செல்கி றேன். என் சுமைகளை நீக்கிய பெருமை யாருடையது? காந்தியடிகளுடையது.

1920-ம் ஆண்டில் தண்டபாணி சென்னைச் சிறையி னின்றும் எனக்கொரு கடிதம் விடுத்தனர். 'சிறை நரகம்; மூத்திர நாற்றம். நீங்கள் வாராதேயுங்கள்' என்ற குறிப்பு அக்கடிதத்திலிருந்தது. இரண்டொரு திங்கள் கடந்து, கூடலூர்ச் சிறையினின்றும் அவர் தீட்டிய முடங்கல் வேறு விதமாயிருந்தது. அதில் 'கூடலூர்ச்சிறை நன்றாயிருக்கிறது. நம் வரதர் இருக்கிறார். எல்லாம் கிடைக்கும். வாருங்கள்' என்ற குறிப்புக் குலவி இருந்தது.

தண்டபாணி சிறைக்கோட்டத்தினின்றும் வெளிவந்த போது, யான் 'நவசக்தி'யில் (2-12-1921) நன்மொழி கூறி னேன். அதில் ஒருபகுதி வருமாறு:—

> எமதருமை நண்ப! தண்டபாணி! இந்தியப் பாது காப்புச் சேனையில் சேர்ந்த வீர! நட்போடு, தண்ட பாணியோடு, வீரத் தன்மையோடு தேச சேவை செய்தீர். உமது இளம்பருவத்தை-அருமை அன்னையை - மைந்தனை - மனைவியை - சகோதரரை மறந்து அவர்மீது கொண்ட பற்றை - வேட்கையை - காதலை - அன்பைப் பாரதமாதாவின்மீது செலுத்திச் சிறை சென்றீர். நீர் புனிதரானீர். உம்மைப் போற்றுகின்றோம்.

தண்டபாணி காங்கிரஸிலிருந்தார்; 'ஜஸ்டி'ஸில் புகுந் தார்; 'சுயமரியாதை'யில் சேர்ந்தார். இம்மாறுதல் பலர்க்

குப் பலவிதக் கருத்துக்களை உண்டுபண்ணி யிருக்கும். யான் தண்டபாணியின் உள்ளத்தை உணர்ந்தவன். அவர் எக்கட்சியில் நுழைந்தாலும் அவர் மனம் நாட்டு விடுதலையை மறப்பதில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆதலின், தண்டபாணி எந்நிலையில் நின்றாலும் எவ்வேடங் கொண்டாலும் யான் கவலையுறுவதில்லை. அவர் விடுதலைப் போர் வீரர் என்பது தேற்றம். இன்று உண்மைப் போர் துவங்கப்படின், அதன் முன்னணியில் தண்டபாணி நிற்பர்.

மாசிலாமணி முதலியார்

மாசிலாமணி முதலியாரை யான் இளமை தொட்டு அறிவேன். அவர்தந் தொண்டு சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில் தொடங்கியது. பின்னே அத்தொண்டு, தண்டுசிவரமென்னும் வாலாஜாபாத்தில் பாலாற்றங்கரையில் இந்துமதப் பாடசாலையாய்ப் பெருகியது. மாசிலாமணி முதலியாரின் வாழ்க்கை அப்பள்ளிக்கென்றே அர்ப்பணமாகியது. அப்பள்ளிக்கென்றே அவர் வாழ்கிறார்.

இந்துமதப் பாடசாலை மேலும் மேலும் ஓங்குதல் வேண்டுமென்று நினைப்பவருள் யானும் ஒருவன். வெறும் நினைப்பு என் செய்யும்? பள்ளிக்குப் பொருளுதவி தேவை. ஏழையேன் என் செய்யவல்லேன்! மாசிலாமணி முதலியார் என்னை அடிக்கடி தமது பள்ளிக்கு அழைப்பார். 'ஏழை வருகையால் உமது பள்ளிக்கு என்ன நலன் விளையப்போகிறது? வெறும் வாழ்த்து என்செய்யும்?' என்று சொல்லிச் சொல்லி யான் மறுப்பு வழங்குவதுண்டு. 'உங்கள் வருகையால் நலன் விளையும்' என்று முதலியார் வாய் நவிலும். சிற்சில சமயம் அவர்தம் பள்ளி போந்து அதை வாழ்த்தி வருவேன்.

ஒருமுறை 'கல்கி' ஆசிரியர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் யான் சென்று திரும்பியதால் நலன் விளைந்தது என்று முதலியார் கூறக் கேட்டேன்.

மாசிலாமணி முதலியார் தொண்டு பள்ளியளவில் நிற்பதில்லை; வெவ்வேறிடங்களிலுஞ் செல்லும். தமிழ் நாட்டில் நடைபெறும் பலவகை விழாக்களிலும் சிறப்புக்களிலும் மாசிலாமணி முதலியாரைக் காணலாம். அவ்விடங்களில் தொண்டு நிகழுங் கூட்டங்களில் முதலியாரை யான் கண்டதும், 'தொண்டர் போந்துள்ளார். எவ்விதக் குறைவும் உறாது' என்று என் நெஞ்சம் நினைக்கும். மாசிலாமணி முதலியார் முயற்சி வெல்க.

சுப்பிரமணியாச்சாரியார்

விழுப்புரத்துக்கு அணித்தே சில கிராமங்களிருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்று வெங்கந்தூர். அவ்வூரில் மாசி மகந்தொறும் ஆமாத்தூர் பெருமான் எழுந்தருள்வது வழக்கம். அந்நாளில் அங்கே பொதுக்கூட்டங் கூடும். 1918-ம் ஆண்டு முதல் மூன்றுண்டு பொதுக்கூட்டத்தில் யான் பேசிவந்தேன். வெங்கந்தூருக்கும் எனக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

வடமொழி தென்மொழிப் புலவரை ஈன்ற சிறப்பு வெங்கந்தூருக்கு உண்டு. அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் கணபதி சாஸ்திரியார், சோமதேவ சர்மா, சுப்பிரமணியாச்சாரியார் முதலியோர்.

வித்துவான் சுப்பிரமணியாச்சாரியார் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராய்த் தமிழ்த் தொண்டு ஆற்றி வருகிறார். அக்கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கத்தில் எனது சொற்பொழிவு சில சமயம் நடக்கும். பெரிதும் தமிழ்ப் பேராசிரியர் சுப்பிரமணியாச்சாரியாரால் நன்றி கூறப்படும். அந்நன்றியில் 'தேசபக்தன்' நிலையத்தில் பெஸண்ட் அம்மையாரும் யானும் உரையாடியதையும், அம்மையார் எனக்கு நன்னூல் பல அளித்ததையுஞ் சிறப்பாக ஆச்சாரியார் குறிப்பிடுவர். அந்நிகழ்ச்சிகளை எற்றுக்குச் சுப்பிரமணியம் குறிப்பிடுகிறாரென்று யான் நினைப்பேன்.

வித்துவான் சுப்பிரமணியாச்சாரியார் என் தலைமையில் பலதிறச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார். அவைகளில் வெற்றுரைகளை யான் கண்டதில்லை. ஆச்சாரியாரின் சித்தருலக ஆராய்ச்சி எனக்கு மகிழ்ச்சியூட்டும். அவர்தம் பேச்சால் அவர் ஒரு சிறந்த உரையாசிரியர் என்பது புலனாயிற்று.

என்பால் பேரன்பு வாய்ந்தவருள் சுப்பிரமணியாச்சாரியாரும் ஒருவர். அவர்தம் அன்பினின்றும் பிறக்கும் நல்லெண்ணம் எனது வாழ்நாளையும் வளர்க்குந் திறம் வாய்ந்ததென்று யான் கருதுவதுண்டு.

அருள் தங்கையா

யான் இளமையில் சில கிறிஸ்துவர் உறவைப் பெற்றேன். அவரால் என் வாழ்க்கை பல வழியிலுந் திருந்தியது. முதுமையில் ஒரு கிறிஸ்துவர் உறவு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர் ரெவரெண்டு ஆ. அருள் தங்கையா.

அருள் தங்கையா தமிழர்; தமிழ்ப் புலவர்; தமிழ்க் காதலர். அவர்தம் தமிழ்க் காதல் ஹிந்திக் கிளர்ச்சியின் போது நாட்டுக்குத் தெரியலாயிற்று. அவ்வேளையில் அருள் தங்கையா எழுதிய தமிழ்க்கட்டுரைகள் 'நவசக்தி'யில் வெளியாயின. பின்னே என் தலைமையில் அவரது சமயச் சொற்பொழிவுகள் சில நிகழ்ந்தன. அக்கட்டுரைகளும் இச்சொற்பொழிவுகளும் அவரையும் என்னையும் உறவுபடுத்தின. அன்பர் தமிழும் கிறிஸ்துவமும் எனக்கு இனியனவாயின. அருள் தங்கையாவால் எழுதப்பெற்ற ஒரு நூலுக்கு யான் ஒரு சிறு சிறப்புரை (4-6-41) சூட்டினேன். அது வருமாறு:—

பெரியது எது? அன்பு. அன்பு பெரியதென்று போதனையினாலும் சாதனையினாலும் உலகுக்குச் சிறப்பாக அறிவுறுத்தியவர் எவர்? கிறிஸ்துபெருமான். கிறிஸ்துவே அன்பு; அன்பே கிறிஸ்து.

கிறிஸ்துபெருமான் வாழ்க்கை வரலாறு பலரால் பலவாறு எழுதப்பட்டது. கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ? மிகச் சிலர் எழுத்திலேயே கிறிஸ்துபெருமான் அன்பு செறிவதாயிற்று.

அன்பர் ஜே. பாற்றர்ஸன் சிமித் எழுதிய "கிறிஸ்து பெருமான் வாழ்க்கை" வரலாறு பலவழியிலும் சிறப்பு வாய்ந்தது. சிறப்புக்களை ஈண்டு விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. ஜே. பாற்றர்ஸன் சிமித் கிறிஸ்துபெருமான் அன்பில் நின்றவர்; மூழ்கியவர்; திளைத்தவர்; ஒன்றியவர். அன்பில் ஒன்றிய ஒருவர் பேச்சும் எழுத்தும் அன்பு வண்ணமாகப் பொலிதல் இயல்பன்றோ? அன்பர் ஜே. பாற்றர்ஸன் சிமித்தின் ஒவ்வோர் எழுத்தும் அன்பினின்றும் முகிழ்த்ததென்பது அவர் எழுதியுள்ள "கிறிஸ்துபெருமான் வாழ்க்கை" வரலாற்றில் தோய்ந்து படிவோர்க்கு நன்கு புலனாதல் ஒருதலை.

அன்பர் ஜே. பாற்றர்ஸன் சிமித் எழுதிய அன்புக் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தமிழ்நாட்டுக்கு உதவ உயர்திரு. ஆ. அருள் தங்கையா முயன்றனர். அருள் தங்கையா தமது முயற்சியில் வெற்றி பெற்றனர் என்றே கூறலாம். அறிஞர் தங்கையாவின் மொழி பெயர்ப்பை யான் பார்த்தபோது, "இது முதல் நூலா? மொழிபெயர்ப்பு நூலா?" என்னும் ஐயம் எனக்குத் தோன்றலாயிற்று. இந்நூலைப் படிப்போர் இதனை முதல் நூல் என்று கருதும் முறையில் மொழிபெயர்ப்புத் தொண்டாற்றிய அறிஞர் அருள் தங்கையாவின் புலமையும், திறனும், அன்பும் போற்றற்குரியன. அவருக்கு எனது நன்றி உரியதாக.

தமிழ்நாடு இந்நூலைப் பொன்னேபோல் போற்றி ஏற்பதாக. தமிழ் வெல்க; தமிழ் வாழ்க.

அணித்தே அருள் தங்கையாவைக் கண்டேன்; சிறிது நேரம் உரையாடினேன். அதுபோழ்து கிறிஸ்துவத்தை அடிப்படையாக் கொண்ட பொது அறக் கருத்துக்கள் அவரிடத்திருந்து வெளியாயின. யான் இன்பக் கடலாடி

னேன். வருங்கால உலகப் பேறு எது? பொது அற மன்றோ?

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை

தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை புலவரா? கலைஞரா? கலையா? கலைக்கழகமா?

குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் என்பன நால்வகை நிலம். அததற்குரிய மரம் புள் விலங்கு முதலியன உண்டு; அவ்வாறே மக்களுண்டு; அவர்தம் வழக்க வொழுக்கங்களுண்டு; பண்ணுண்டு; பிறவுமுண்டு. இவைகள் இயற்கைக் கலைகள். இவைகளினின்றும் மலர்ந்தவை காவிய ஓவியக் கலைகள். இக்கலைகளில் தோய்ந்து படிந்து திளைத்து இன்பத் தேனைப் பருகி மயங்கிக் கிடந்து, அவைகளாய் எழுந்து, பாண்மிழற்றுந் தமிழ் வண்டுகள் சில உள்ளன. அவைகளில் ஒன்று மீனாட்சிசுந்தரம்.

தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாரைச் சிலர் பல்கலைக் கழகம் என்று கூறுப. எனக்கு அவர் அவ்வாறு தோன்றுகிறாரில்லை. அவர் பல்கலைக்கழகத்தையுங் கடந்த ஒருவர் என்பது என் உட்கிடக்கை. மீனாட்சிசுந்தரனார் காட்சி, எனக்குக் குறிஞ்சியும் முல்லையும் மருதமும் நெய்தலும் சேர்ந்த ஒரு கழகமாகத் தோன்றுகிறது.

மீனாட்சிசுந்தரனார் உள்ளத்தில் ஒரு மொழியா ஊறியது? பல மொழிகள் ஊறின. தமிழ் தெலுங்கு மலையாளம் ஆரியம் ஹிந்தி வங்கம் ஆங்கிலம் பிரஞ்சு ஜெர்மன் முதலிய பல மொழிகள் ஊறிஊறி அவர் வண்ணமாயின. மீனாட்சிசுந்தரனாரைச் சூழ்ந்த பல மொழி அணங்குகளை, ஓர் அணங்கு விழுங்கி, அவர்களை யெல்லாம் தன் வண்ணமாக்கி விட்டாள். அவள் எவள்? அவளே தமிழ் அணங்கு. தமிழ் அணங்கு மீனாட்சிசுந்தரனாரை வக்கீல் தொழிலுக்கு விடுவதில்லை; பள்ளி ஆசிரியத் தொழிலுக்குச் செலுத்துவதில்லை; வேறு தொழிலுக்கும்

உந்துவதில்லை; அவரைத் தன் வயப்படுத்தினாள். சுந்தரனார் தமிழ்த் தொண்டரானார். அவரிடத்திருந்து தமிழ் வித்துவான்களும், தமிழ் எம். ஏக்களும் பிறத்தல் இயல்பே.

என் தலைமையில் மீனாட்சிசுந்தரனார் சொற்பொழிவுகள் பல நிகழ்ந்துள்ளன. அவைகளின் திறங்களை என்னென்று வருணிப்பேன்! அவர் பேச்சில் குறிஞ்சி நெய்தலாகும்; நெய்தல் குறிஞ்சியாகும்; முல்லை மருதமாகும்; மருதம் முல்லையாகும்; ஒன்றுடன் ஒன்று மயங்கும் - கம்பர் ஷேக்ஸ்பியராவர்; ஷேக்ஸ்பியர் சேக்கிழாராவர்; பரஞ்சோதி வான்மீகியாவர்; வான்மீகி ஞானசம்பந்தராவர்; ஞானசம்பந்தர் ஷெல்லியாவர்; ஷெல்லி உமாராவர்; உமார் கெத்தேயாவர்; எல்லாரும் வள்ளுவராவர்; கீதாச்சாரியராவர் - வேதாந்தம் சித்தாந்தமாகும்; கிறிஸ்துவம் வைஷ்ணவமாகும்; பௌத்தம ஜைநமாகும். கடல்நீர் ஆவியாய், மழையாய், ஆறாய், மீண்டுங் கடல்நீராவது இயற்கை. மீனாட்சிசுந்தரம் கலைக்கடல். அவர் பேச்சில் எல்லாம் ஒன்றாகும். இதில் என்ன வியப்பு? யான் பொதுமை இன்பத்தை நுகர்ந்துகொண்டிருப்பேன்.

மீனாட்சிசுந்தரனார் நக்கீரர், இளங்கோ அடிகள், சாத்தனார் முதலியவரைப்பற்றிப் பேசுவர். அவ்வக்காலத்தில் அவரவர் அவைக்கண் கொலுவீற்றிருத்தல் என் அகக்களத்தில் பொருளாகும்.

சிலர் ஒரு கவிஞரை மற்றொரு கவிஞருடன் ஒப்பிட்டு உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துத் தாமும் இடர்ப்படுவர்; அவையையும் இடர்ப்படுத்துவர். மீனாட்சிசுந்தரனார் கவிஞர்க்குள் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துத் தாமும் இடர்ப்படுவதில்லை; அவையையும் இடர்ப்படுத்துவதில்லை. 'நிறைகுடம் நீர் தளும்பலில்' என்பது பழமொழி. மாவையும் அரசையும் ஒப்பிட்டு உயர்வு தாழ்வு கூறுவது அறிவுடைமையாகுமா? இரண்டும் இயற்கையில் தோன்றியனவே.

மீனாட்சிசுந்தரனார் காவியம் பேசும்போது காவியமாவர்; ஓவியம் பேசும்போது ஓவியமாவர். அவர் வாயினின்றும் அருவி பெருகிப் பெருகித் திண் - திண்ணென வீழ்ந்துகொண்டிருக்கும். அவ்வீழ்ச்சியை எழுத்தில் இறக்கல் இயலாது; அவராலும் இயலாது; மற்றவராலும் இயலாது. அஃது எனக்குக் குற்றால விருந்தாகும். காவிய ஓவிய இன்பம் நுகர்தற்கு உரியது; எழுத்துக்கு உரியதன்று.

மீனாட்சிசுந்தரனார் எழுத்தும் பேச்சுப் போன்றதே. அவர்தம் எழுதுகோலில் தொல்காப்பியமோ மேஸனோ கோயில்கொள்வதில்லை. எழுத்து வெள்ளம் எப்படி எப்படியோ புரண்டு ஓடும். அவர் எழுதுவதை யான் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன்.

யான் இளமையில் சிந்தாதிரிப்பேட்டை வசந்த மண்டபத்தில் தாயுமானாரைப்பற்றிப் பேசினேன். அப்பொழுது மீனாட்சிசுந்தரம் சிற்றிளஞ் சேயாய் அங்கே உலவினராம். இதை அவர் சொல்லவே யான் கேட்டேன்.

1924-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் சென்னை நகரசபையைத் தன் மயமாக்க முயன்றது. சிந்தாதிரிப்பேட்டை தனது மீனாட்சிசுந்தரனாரை விழைந்தது. அப்பேட்டையில் காங்கிரஸ் சார்பில் கூடிய கூட்டத்தில் யான் பேசினேன். மீனாட்சிசுந்தரனாரும் பேசினார். முதல் முதல் அவர் பேச்சை என் காது கேட்டது. அப்பொழுது அவரிடத்தில் யான் கண்டது நாணம். பின்னே அந்நீர்மை அவரை விடுத்துப் பறந்தோடியது.

1930-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் முதல் நாள் கதிரேசச் செட்டியார், பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் முதலியோர் திருத்தணிகை நோக்கினர். அவருடன் யானுஞ் சென்றேன். சரவணப் பொய்கைக் கரையில் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையும், அவர்தம் ஆருயிர்த் தோழர் அண்ணாமலை முதலியாரும் அமர்ந்திருத்தலைக் கண்டோம். அவ்வேளையில் பாலு

சுப்பிரமணிய முதலியார் எங்கேயோ போய்த் திரும்பி, 'சாப்பாடு கோவிந்தா' என்று கைவிரித்துக், 'குருக்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். அவர் சென்னை போந்தனராம்' என்றார். 'கடிதத்தில் உறுதிகொண்டு நண்பர்களை அழைத்து வரலாமா?' என்று முதலியாரை யான் கேட்டேன். அதுபோழ்து, 'பட்டினிக் கலையையும் பயிலல் வேண்டாமா?' என்றார் மீனாட்சிசுந்தரனார். கலைக்குக் கலை நினைவு தோன்றியது.

1938-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் சென்னைச் சூளையில் ஒரு பெரும் வேலை நிறுத்தம் நிகழ்ந்தது. ஒருநாள் ஓரிடத்தில் பொலிஸ் தடியடி நடந்ததென்ற செய்தி மேடைக்கு எட்டியது. 'நமது ஆட்சியிலா தடியடி?' என்று காங்கிரஸ் மந்திரி சபையைத் தாக்கினேன்; உரமாகத் தாக்கினேன். கூட்டமே குலுங்கியது. அருகிருந்த மீனாட்சிசுந்தரனார்க்கு என்ன தோன்றியதோ தெரியவில்லை. அவர் என்னைத் தொடர்ந்து வீட்டுக்கு வந்தார். என்னை விட்டுப் பிரிந்து செல்ல அவர் மனம் எழவில்லை; திகைத்துத் திகைத்து நின்றார். என்ன காரணம்?

1940-ம் ஆண்டில் சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்டு மீனாட்சிசுந்தரனார் சிறைக்கோட்டம் நண்ணினார். அதைச் 'சிறைக்கலை பயிலும் வாய்ப்பும் சுந்தரனார்க்குக் கிடைத்தது போலும்' என்று யான் கருதலானேன்.

1941-ம் ஆண்டு திருப்போரூரில் சிதம்பர சுவாமிகள் குருபூசை நடைபெற்றது. அக்குருபூசைக்குப் பலர் குடும்பத்துடன் போதருவது வழக்கம். மீனாட்சிசுந்தரனாரும் போந்தனர். ஒருபோது அவர்தம் ஆண் குழவி வீரிட்டது. மீனாட்சிசுந்தரனார் 'அப்பா' என்று ஓடினார். அவ்வோட்டம் அவரைத் திருவள்ளுவராக எனக்குப் புலப்படுத்தியது; அவர்தம் உண்மை வேதாந்தமும் புலனாகியது. சில ஏட்டு வேதாந்திகள் குடும்பத்தின்மீதும் குழந்தைகள்மீதும் எரிந்து விழுவதை யான் பார்த்திருக்கிறேன்.

1943-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 27, 28, 29-ம் நாட்களில் மதுரையில் சைவ சித்தாந்த ஆண்டு விழா என் தலைமையில் நடைபெற்றது. சொற்பொழிவாளருள் மீனாட்சிசுந்தரனாரும் ஒருவர். அவருக்குச் சமாஜத்தார் கொடுத்த பொருள் 'சமயமும் புரட்சியும்' என்பது. மீனாட்சிசுந்தரனார் புரட்சிக் குதிரை எவ்வழியில் ஓடுமோ என்று சில இடங்களில் கருதப்பட்டது. கலை எழுந்தது; 'எத்துணையோ ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஒரு சிற்பன் இருந்தான். அவன் ஒரு சிலையிலே மீனாட்சி ஓவியம் எடுத்தான். அவன் எவனோ? எப்பொழுதோ மறைந்தான்? அவன் எடுத்த ஓவியம் பன்னூறு ஆண்டுகளாக இலட்சக் கணக்கான மக்களால் போற்றப்பட்டு வருகிறது. ஒருவன் கல்லை ஓவியமாக்கித் தெய்வமாக்கியது புரட்சியன்றோ?...........' என்று முழங்கித் தோற்றுவாய் செய்தது. கூட்டம் இமையா நாட்டம் உடையதாயிற்று.

சமாஜ விழா முடிந்ததும் யான் காரைக்குடி ஹிந்து மதாபிமான சங்கத்தின் வெள்ளி விழாவில் தலைமை வகிக்கச் சென்றேன். அங்கே மீனாட்சிசுந்தரனார் தமிழ் விருந்து (1-1-1944) நடந்தது. அதிலே, "யான் உத்தரகோசமங்கைக்குச் சென்று திரும்பினேன். அங்கே சம்பந்தர் ஆடல் புரிந்து பாடுந் திருக்கோல ஓவியங் கண்டேன்" என்றார். சம்பந்தர் ஆடல் ஓவியம் 'கலை' உள்ளத்தில் படிவது இயற்கை என்று யான் முடிவுரை கூறினேன்.

ஆண்டுதோறும் மீனாட்சிசுந்தரனார் ஒரு தமிழ்க் கலை மாநாடு கூட்டுவர். அதில் அவர் என் தலைமையை மறப்பதில்லை. அவர் தலைமையில் நடைபெற்று வருஞ் சென்னை வேதாந்த சபையின் ஆண்டு விழாவும் எனது தலைமையை விழைவதுண்டு.

கலையுலகில் மீனாட்சிசுந்தரனார் வாழ்க்கைக்கும் என் வாழ்க்கைக்கும் உற்ற தொடர்புக் குறிப்புக்கள் சில முன்னருஞ் சொல்லப்பட்டன.

மீனாட்சிசுந்தரனார் பிறவி புண்ணியமுடையது. ஏன்? அவர் வாழும் உலகில் இகலில்லை; பகையில்லை. அஃது அந்தண உலகம். அஃது எனக்குப் புலனாகிறது. ஒருமை இன்பம்!

மறு பதிப்பில்

என் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புகொண்ட அன்பர் இன்னுஞ் சிலர் உளர். அவர்தம் அன்பு மறுபதிப்பில் வழியும்.

குறிப்பு

வாழ்க்கைக்குரிய வீடுகள் பல உண்டு. அவைகளுள் உடல் ஒரு வீடு; குடும்பம் ஒரு வீடு; ஊர் ஒரு வீடு; நாடு ஒரு வீடு; உலகம் ஒரு வீடு. இவைகளுள் சிறந்தது உடலாகிய வீடு. இது சக்திபீடம் போன்றது. உடல் வீடு செம்மையாயிருந்தால் மற்ற வீடுகளின் நலத்துக்குச் சேவை செய்தல் கூடும். இதுபற்றியே உலகில் தோன்றிய பெரியோர் பலரும் உடலைக் கோயில் என்று ஒருமுகமாக அருளிப் போந்தனர்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த உடலாகிய வீட்டை யான் இளமையில் பேணியே வந்தேன்; பின்னே என்னைச் சூழ்ந்த தொண்டுகள் அதைப் பேணுந் தொண்டுக்குப் போதிய ஓய்வு தரவில்லை. பேச்சுத் தொண்டு எனது உடல் நிலையைப் பெரிதுங் குலைத்தது.

பேச்சுத்தொண்டு வேண்டற்பாலதே. அஃது இயற்கை வரம்பைக் கடந்து செல்லுதல் கூடாது. எனது பேச்சு இயற்கை வரம்பைக் கடந்து சென்றது. அதனால் உடல் வளன் குலைந்தது. இஃது அறமாகுமா? அந்நிலைமை நேர்ந்தது! யான் என் செய்வேன்!

யான் உடலோம்பலைக் குறித்து எத்தனை நூல்கள் பயின்றேன்! எத்தனைப் பேச்சுக்கள் பேசினேன்! எத்தனை எழுத்துக்கள் எழுதினேன்! என்னைப் பிறர்க்கோதும்

பேதையன் என்னலாம். பேச்சால் உடல் நலத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டமைக்கு எனது வாழ்க்கை ஓர் இலக்கியமாய் நிற்கிறது. இஃது இளைஞர்க்கு எச்சரிக்கை செய்யுமென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுங்கள் ; மூன்று நாளில் அதை எழுப்பிவிடுவேன் என்றார். அப்பொழுது யூதர் : இந்த ஆலயத்தைக் கட்ட நாற்பத்தாறு வருஷம் சென்றதே. நீர் இதை மூன்றுநாளில் எழுப்பிவிடுவீரோ என்றார்கள். அவரோ தமது சரீரமாகிய ஆலயத்தைக் குறித்துப் பேசினார். —யோவான் 3 : 19 - 22

காயமே கோயி லாகக் கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை யாக மனமணி இலிங்க மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீர் அமைய ஆட்டிப்
பூசனை ஈச னார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே.

—அப்பர்

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானுக்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்
திடம்பட மெய்ஞ் ஞானம் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாய மறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பி னுள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்பி னுள்ளே உத்தமன் கோயில்கொண் டானென்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புவன் யானே.

—திருமூலர்

௧௬. இறுவாய்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி [யாய்
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளி
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்—திருவாசகம்

திரு. வே. விருத்தாசல மரத்தினின்றும் ஒரு விதை சின்னம்மாள் நிலத்தில் விழுந்தது. அது முளைத்துச் செடியாகி மரமாகி நிற்கிறது. அஃது அறுபது ஆண்டைக் கடந்தது. அம்மரத்தின் அறுபதாண்டு வரலாற்றைக் கூறுவது இந்நூல்.

அடைவு

என் வயது என்ன? அறுபத்தொன்று நடக்கிறது? அந்தோ! என் உயிர் எப்பொழுது தோன்றியது? அது முதல் முதல் எப்பொழுது உடல் பெற்றது? நினைந்து நினைந்து பார்க்கிறேன்; ஆழ நினைந்து நினைந்து பார்க்கிறேன். எனக்கு ஒன்றும் எட்டவில்லை.

முற்பிறப்பு உண்டா? உண்டு. அதில் எனக்கு ஐயப்பாடு இல்லை; சிறிதும் இல்லை. முதல் தோற்றந் தெரியவில்லை. ஆனால் யான் எத்தனையோ பிறவிகள் எடுத்துள்ளேன் என்பது தெரிகிறது. யான் மர உடலங்கள் தாங்கியிருப்பேன்; மீன் உடலங்கள் தாங்கியிருப்பேன்; புள் உடலங்கள் ஏற்றிருப்பேன்; விலங்கு உடலங்கள்

ஏற்றிருப்பேன். மனித உடல் முதல் முதல் எனக்கு எஞ்ஞான்று வாய்த்ததோ அறிகிலேன். இப்பொழுது இப் பிறவி எய்தியிருக்கிறேன். இப்பிறவி என்ன அடைந்தது ?

வாழ்க்கையின் அடைவு பொருட்செல்வப் பேறு என்று சிலவிடங்களில் கருதப்படுகிறது. எனக்கு அப்படித் தோன்றவில்லை. அரிய வாழ்க்கையின் அடைவு, தோன்றி நின்று அழியும் வெறும் பொருட் செல்வத்தையா பொறுத்து நிற்கும் ? இதுபற்றி யான் தோற்றுவாயிலுஞ் சில உரை வழங்கியுள்ளேன்.

பொருட் செல்வம்

என் வாழ்க்கை பொருட் செல்வம் பெற்றதா ? எனது வாழ்க்கைநூல் என்ன சொல்கிறது ?

யான் பிறந்து வளர வளர என் தந்தையார் வைத்திருந்த சில நிலபுலங்களும், ஈட்டிய சிறு பொருளும் படிப்படியே கரைந்தன. என் வாழ்க்கையாதல் பொருள் திரட்ட இடம் பெற்றதா ? இல்லை. யான் ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியை விடாதிருந்தால் பின்னாளில் பெருஞ் சம்பளம் பெறுவோனாகியிருப்பேன் ; வெஸ்லி கல்லூரியினின்றும் விலகாதிருந்தால் பலதிறப் பாடபுத்தகங்கள் எழுதியிருப்பேன்; பொருட் செல்வம் குவிந்திருக்கும். பொருட் செல்வர் சிலர் எனக்குத் துணைபுரிய வந்தபோதும், அதை ஏற்க என் மனம் இசையவில்லை. எனது உடல் நலனுக்கென்று சிறு சிறு உதவிகள் கிடைக்கும். அவைகளும் எனக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டதில்லை. அக்கதைகளை விரித்துக் கூறல் அநாவசியம். முன்னே சில கூறினேன். இங்கே இரண்டொன்று குறித்தல் சாலும்.

பர்மா மலேயா முதலிய இடங்களினின்றுந் தாய்நாடு திரும்புஞ் சில நேயர்கள் எனக்கு நல்ல நல்ல படுக்கைகள், தலையணைகள், கம்புகள், விசிறிகள் முதலியன கொண்டு வருவார்கள். அவைகட்கென்று எப்படியோ சிலர்

போதருவர். ஒருவர் அன்பு, மிக அழகிய வெல்வெட்டுப் படுக்கையாய் வந்தது. அது தான் வந்த வாரத்திலேயே ஒரு புலவரை எளியேன் வீட்டுக்கு அழைத்தது; அவருள் புகுந்தது. புலவர் மனம் வெல்வெட்டுப் படுக்கைமீது நடந்ததை யான் உணர்ந்தேன். அஃது அவர்க்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இன்னொருவர் அன்பு ஓர் அழகிய விசிறியாய்த் திரண்டது. அது மூன்றுநாள் என் வயத்திலிருந்தது; நான்காம் நாளே என்னைக் காண வந்த ஒரு சந்நியாசியினுடன் சென்றது. திருவண்ணாமலையிலே ஓரிரவு ஒருவர் பால் கொணர்ந்தனர். சில திராட்சையுண்டு பால் அருந்தலாம் என்றிருந்தேன். அங்கே அந்நேரத்தில் ஒருவர் பசியுடன் வந்தார். பாலும் பழமும் அவருக்கு உணவாயின. எனக்கென்று வாதுமை, பழம் முதலியன வீடு சேரும். அவை விருந்ினர்க்கோ மற்றவர்க்கோ பயன்படும். இதற்கு விளக்கம் யாரைக் கேட்டல்வேண்டும்? இயற்கை இறையையன்றோ கேட்டல் வேண்டும்?

மனைவி மக்கள் ஒரு பெருஞ்செல்வம். அச்செல்வமாதல் என் வாழ்க்கையில் நிலைத்ததா? இல்லையே. யான் சொந்த நிலையமும் இல்லாதவன்.

தொண்டுச் செல்வம்

வாழ்க்கைக்கு ஏதேனும் ஒரு செல்வம் தேவை. எச்செல்வமும் பெறாத வாழ்க்கை வாழ்க்கையாகாது. என் வாழ்க்கை ஏதேனுஞ் செல்வம் பெற்றதா? என் வாழ்க்கை ஒருவகைச் செல்வம் பெற்றது. அது தொண்டுச் செல்வம்.

என்மாட்டுப் பொருட் செல்வம் குவிந்திருந்தால், என் வாழ்க்கை தொண்டுச் செல்வத்தை அடைந்திருக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை. என்பால் தொண்டுச் செல்வம் பெருகுமாறும், பொருட் செல்வம் பெருகாதவாறும் அருள் சுரந்த இயற்கை இறையை வாழ்த்தல் வேண்டாமா? அது வாழ்க.

என் வாழ்க்கை பலதிறத் தொண்டுகளா லாகியது. அது தொண்டுப் பொங்கலையன்றி வேறொன்றை அறியுமோ? என் வாழ்க்கையை நோக்குங்கள்; கேளுங்கள். என் உள்ளம் பொங்குதற்குரிய வேறொன்றைப் பெற்றிருக்கிறதா? ஆராய்ந்து பாருங்கள்.

பொருட் பெருக்கை உலகில் தோன்றிய சான்றோர் பலரும் ஒருமுகமாகக் கடிந்து சென்றனர். காரணம் என்ன கூறலாம்? பொருட் பெருக்கு, தொண்டைப் பெருக்கவிடாது என்பது சான்றோர் கருத்துப்போலும். சான்றோர் மொழிகளில் ஆழ்ந்து சமாதியானால் பல நுட்பங்கள் விளங்கும்.

தொண்டில் வேட்கை எழுந்து, அது செயல் ஆக ஆகப் பொருட் பெருக்குக் கவலை தானே படிப்படியே பொன்றும். பொருட் கவலையைப் போக்கவல்லது தொண்டே. இதை அநுபவத்தில் உணரலாம்.

கள்ளச் செயல்

பொருளின்றி உலகில் எப்படி வாழ்தல் கூடும்? இஃதொரு கேள்வி; பெருங் கேள்வி. வாழ்க்கைக்குப் பொருள் தேவையே; வேண்டாமென்று எவருங் கூறார். தேவைக்கு மேற்பட்ட பொருள் எற்றுக்கு? அது கூடாதென்பது சான்றோர் கொள்கை. அது கள்ளச்செயல் என்பதும் அவர்தம் அறிவுறுத்தல்.

தொண்டனும் மற்றவனும்

தொண்டன் தனது தேவைக்குரிய பொருளைப்பற்றியுங் கவலையுறுவதில்லை. மற்றவன் கவலையுறுகிறான். இங்கே தான் தொண்டனுக்கும் மற்றவனுக்கும் வேற்றுமை எழுகிறது. தொண்டன் கடவுளுண்மையில் உறுதியுடையவன்; எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணஞ் செய்தவன்; தனக்கென்று வாழாதவன். 'யான் எப்படி வாழ்வேன்' என்றுங் கவலை அவனுக்குத் தோன்றுவதில்லை. அவனைக் காக்கும் பொறுப்

புக் கடவுளுடையதாகிறது. மற்றவன் கடவுளுண்மையில் உறுதியில்லாதவன்; ஐயமுடையவன். வாழ்க்கைக்கு என் செய்வது என்னும் நடுக்கம் அவனைப் பிடிக்கிறது. நடுக்கம் அவனை ஆசைப் பேய்க்கு இரையாக்குகிறது.

எதை உண்போம் எதைக் குடிப்போமென்று உங்கள் உயிருக்காகவும், எதை உடுப்போமென்று உங்கள் உடலுக்காகவும் கவலைப்படாதிருங்களென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். உணவைவிட உயிரும் உடையைவிட உடலும் முக்கியமல்லவா? ஆகாயத்துப் பட்சிகளைக் கவனித்துப் பாருங்கள்; அவைகள் விதைக்கிறதுமில்லை அறுக்கிறதுமில்லை; களஞ்சியங்களில் சேர்த்துவைக்கிறதுமில்லை; அவைகளையும் உங்கள் பரமபிதா பிழைப்பூட்டுகிறார்; அவைகளைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்களல்லவா? கவலைப்படுகிறதினாலே உங்களில் எவன் தன் ஆயுளின் அளவோடு ஒரு முழத்தைக் கூட்டுவான்? உடைக்காகவும் நீங்கள் கவலைப்படுகிறதென்ன? காட்டுப் புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகின்றனவென்று கவனித்துப் பாருங்கள்; அவைகள் உழைக்கிறதுமில்லை நூற்கிறதுமில்லை; என்றாலும் சாலொமோனே தன் சர்வ மகிமையிலும் இவைகளில் ஒன்றைப்போல் உடுத்தியிருந்ததில்லை யென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கிருந்து நாளைக்கு அடுப்பிலே போடப்படும் காட்டுப் புல்லைக் கடவுள் இவ்விதமாய் உடுத்தினாரானால், அற்ப விசுவாசிகளே, உங்களை உடுத்துவது அதிக நிச்சயமல்லவா? ஆதலால், எதை உண்போம் எதைக் குடிப்போம் எதை உடுப்போமென்று கவலைப்படவேண்டாம். இவற்றையெல்லாம் புறஜாதியார் நாடித் தேடுகிறார்கள். இவையெல்லாம் உங்களுக்குத் தேவையென்று உங்கள் பரமபிதா அறிவார். முதலாவது கடவுளுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையுந் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவையெல்லாம் உங்களுக்குக்கூடக் கொடுக்கப்படும். ஆகையால், நாளைய தினத்திற்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள்.

—மத்தேயு 6 : 25 - 34

இச் செம்மொழிகளை யான் பிள்ளைமையில் பயின்றேன்; பரிசில் நோக்குடன் பயின்றேன். அவை என்னை விட்டகலவில்லை; என்னுள் நின்று நின்று என்னைப் பண்படுத்தியே வந்தன.

இகல் - பகை

இளமையில் விலங்குணர்வு என்னை ஆட்டியது. கருத்து வேற்றுமையுடையார்மீது பாம்பாய்ச் சீறுவேன்; புலியாய்ப் பாய்வேன்; சொல்லுக்குச் சொல்லும், கல்லுக்குக் கல்லும், மல்லுக்கு மல்லும் விடுவேன். பின்னே நிலைமை மாறியது. பாம்பும் புலியும் எங்கேயோ ஓடின. என்னை வைவோர் மீதும் எனக்கு முனிவு தோன்றுவதில்லை; கனிவே தோன்றுகிறது.

தொண்டு பெருகப் பெருக விலங்குணர்வு தானே விலகும். விலங்கு உணர்வு விலக விலக இகல் பகை எழுச்சி பெறுதொடுங்கும். இவ்வொடுக்கத்துக்கு எனது வாழ்க்கை ஒரு சான்று. இதற்கு எனது கல்வி, கேள்வி, நல்லிணக்கம், இல்வாழ்க்கை, யான் ஈடுபட்ட இயக்கங்கள் துணை செய்தன. இவைகளுடன் ஆன்றோர் மொழிகள் என்னுள் நின்று அன்புத் தொண்டை வளர்த்தன. அம்மொழிகள் சில வருமாறு :—

> கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என்று உரைத்ததாகக் கேட்டிருக்கிறீர்கள், நானோ உங்களுக்குச்சொல்லுகிறேன்: தீமையோடு எதிர்த்து நிற்கவேண்டாம்; உன்னை வலது கன்னத்தில் அறைகிறவனுக்கு மறுகன்னத்தையும் திருப்பிக் காட்டு. உன்னோடு வழக்காடி உன் உள்வஸ்திரத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறவனுக்கு உன் மேல் வஸ்திரத்தையும் விட்டுவிடு. ஒருவன் உன்னை ஒரு மைல் தூரம் வரக் கட்டாயஞ்செய்தால் அவனோடு இரண்டு மைல் தூரம் போ. உன்னிடம் கேட்கிறவனுக்குக் கொடு. உன்னிடம் கடன் வாங்க விரும்புகிறவனுக்கு முகங் கோணாதே.

> உன் அயலானில் அன்புகூரு, உன் சத்துருவையோ பகை என்று சொல்லப்பட்டதாகக் கேட்டிருக்கிறீர்கள்; நான் உங்களுக்குச் சொல்வதோ: உங்கள் சத்துருக்களில் அன்புகூருங்கள்; உங்களை இம்சைப்படுத்துகிறவர்களுக்காக ஜெபஞ் செய்யுங்கள். இப்படிச் செய்தால் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்குப் பிள்ளைகளாயிருப்பீர்கள்; அவர் தீயோர்மேலும் நல்லோர்மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கச்செய்து நீதியுள்ளவர்கள்மேலும் நீதியில்லாதவர்கள்மேலும் மழை பெய்யச் செய்கிறார். உங்களைச் சிநேகிக்கிறவர்களையே நீங்களும் சிநேகிப்பீர்களானால் உங்களுக்குப் பலன் என்ன? ஆயக்காரரும் அப்படியே செய்கிறார்களல்லவா? உங்கள் சகோதரரைமாத்திரம் வாழ்த்துவீர்களானால் நீங்கள் விசேஷமாய்ச் செய்கிறதென்ன? புறஜாதியாரும் அப்படிச் செய்கிறார்களல்லவா? ஆகையால் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணரா யிருக்கிறதுபோல நீங்களும் பூரண சற்குணரா யிருங்கள். —மத்தேயு 5 : 38 - 48

இம்மெய்ம்மொழிகள் தெய்வ ஒலிகள். இவைகட்கு யான் செவிசாய்த்தவண்ணமிருக்கிறேன்.

என்னைப் பொறுத்த அளவில் யான் எவரிடத்திலும் பகைமை பாராட்டுவதில்லை. பிறர் என்னிடம் பகைமை பாராட்டாமலில்லை.

சிலர் பொருளுதவி நாடி என்னிடம் வருவர். இயன்ற உதவி புரியுமாறு தலைமையனரிடஞ் சொல்வேன். இரண்டொருவர் அவ்வுதவி பெற்றுச் செல்வர்; மற்றவர் தாம் எதிர்பார்த்த தொகை வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவர். பெருந் தொகைக்கு யான் எங்கே போவேன்? கூட்டங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் அவர் வாய் என்னை வையும். யான் வேலைச் சூழலிடை நெருக்குண்டு கிடக்குங்கால் சிலர் கட்டுரை கேட்பர். 'வேலைச்சூழல்; மன்னிக்க' என்பேன். சமயம் நேரும்போது அவரது எழுதுகோல் என்னைப் புடைக்கும். காரணமின்றிப் பொறாமை பூக்கும் நெஞ்சின

ரையும் யான் கண்டிருக்கிறேன். கருத்து வேற்றுமை காரணமாகவும், கட்சிப் பிணக்குக் காரணமாகவும் இகல் கொண்டு என்னைத் தாக்குதலில் மனஞ் செலுத்துவோரு முளர். இன்னோரன்னவர் உள்ளத்திலும் என்னைப் பொறுத்துப் பகைமை மூட்டாத வாழ்க்கை எனக்குக் கிடைக்குமா? இது பேராசையாகுமா? எவரிடத்தும் பகைமை பாராட்டாத அந்தண்மையை என்பால் படிவித்த வன் இறைவன். என்னைப் பொறுத்துப் பிறர் உள்ளத்தும் பகைமை எழாத நிலையொன்றிருக்குமாயின், அதை எனக்கு வழங்குமாறு அவ்விறைவனை வேண்டுகிறேன். சோக்ரத்த ரையும், கிறிஸ்துவையும், மெய்ப்பொருள் நாயனாரையும் உலகம் கொன்றது என் நினைவில் உருமல் இல்லை.

தீமையும் அந்நண்மையும்

உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் இயல்புடையது. அதனால் தீயோர் கூட்டுறவு வேண்டாம் என்று ஆன்றோர் பலரும் அருளிச் சென்றனர். என் வாழ்க்கை பெற்ற நல் லோர் இணக்கத்தை யான் ஆங்காங்கே குறித்து வந்துள் ளேன். தொண்டு யாருக்குத் தேவை? நல்லோர்க்கா? மற் றவர்க்கா? இது குறித்துக் கிறிஸ்துபெருமான் திருமொழி முன்னர் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

தீயோர் கூட்டுறவு கூடாது என்று ஆன்றோர் ஏன் அருளினர்? ஆன்றோர் மொழி தொண்டரை உளங் கொண்டு எழுந்ததன்று; மற்றவரை உளங்கொண்டு எழுந்தது.

நல்லோரிடைத் தொண்டு நிகழவேண்டுவதில்லை. அவர்க்குத் தொண்டு எற்றுக்கு? தீயோரிடை நிகழ்வதே தொண்டாகும். இவர்க்குத் தொண்டு தேவை. தீமை வயப் படும் உள்ளமுடையார் தொண்டராகார். அவர் தொண் டில் இறங்குதல் தவறு. தொண்டுக்கென்று தம்மைப் பண் படுத்திக்கொண்டவரே தொண்டில் இறங்குதல் நல்லது.

அதற்கு அறிகுறி என்ன? தமக்குத் தீங்கு செய்வோரிடத்துங் கனன்று பகைமை கொள்ளாமை. இதுவே அந்தண்மை என்பது.

'நல்லோரிணக்கம்' 'நல்லோரிணக்கம்' என்று அறைகூவிவந்த யான் இப்பொழுது எவரிடத்திலும் பழகுகிறேன்; சேவை செய்கிறேன். தீமை என்னை ஒன்றுஞ் செய்வதில்லை. என்னிடம் பாம்பில்லை; புலியில்லை. பாம்பும் புலியும் இனி என்னை என் செய்யும்? எனது அந்தண்மை ஓரளவில் இந்நிலையை எய்தியுள்ளது.

தொண்டின் அடைவு என்ன? அந்தண்மை. என் வாழ்க்கை அந்தண்மையை அடைந்ததா? ஓரளவில் அடைந்தது. இன்னும் அது கனிதல் வேண்டும். அதற்கு இன்னும் தொண்டு செய்தல் வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரிகிறது. தொண்டு குறைபாட்டை நீக்கும்.

சோதனை

இளமையில் புகழ் நாட்டத்தில் யான் மூழ்கிக் கிடந்தேன். பின்னே தொண்டில் ஈடுபடப்பட - அந்தண்மை அரும்ப அரும்ப - புகழ்நாட்டம் என்னை அறியாமலே பொன்றிவந்தது. அந்நாட்டம் பொன்றியதா? இல்லையா? என்பதற்கு ஒரு சோதனை நிகழ்ந்தது. அது மணிவிழாக் கொண்டாட்டம்.

மணி விழாக்கள்

சென்னையிலே திவான்பகதூர் தெய்வசிகாமணி முதலியார் மணிவிழா, (1941) கொண்டாடப்பட்டது. அக்கொண்டாட்டத்தில் எனது சொற்பொழிவுகள் மூன்று நடந்தன. அவைகளைக் கொண்டதே 'உள்ளொளி' என்னும் நூல். அவ்விழாத் தலைவர் தெய்வசிகாமணி முதலியார் என்னைப் பார்த்து, 'உங்கள் மணிவிழா வேறு வழியில் நடக்கும். யான் திட்டங் கோலியுள்ளேன்' என்று சொல்

வர். 'யான் மனைவி மக்கள் இல்லாதவன்; எனக்கு மணி விழா எற்றுக்கு?' என்று மறுப்பேன். அதுகுறித்து எங்களுக்குள் வாதம் நிகழும்.

அம் மணிவிழாவைத் தொடர்ந்து என் தமையனார் மணிவிழா நடைபெற்றது. அதுபோழ்து சிலர், 'இவ்விழா திரு. வி. க. மணிவிழாவின் முன்னணி' என்று வாழ்த்துக் கூறினர். அக்கூற்றுச் சென்னையம்பதியில் உலவியே வந்தது. என் தமையனார் மணிவிழா எனது அறுபதாண்டு நிறைவை நினைவூட்டுதற்கு மூலமாக நின்றது.

ஓராண்டு முன்னரே

ஓராண்டுக்கு முன்னரே (1942) சக்திதாஸ் சுப்பிரமணியத்தின் விரைவு 'நவசக்தி'யில் எனது மணிவிழா வருகையைக் குறித்து மணியோசை எழுப்பியது. அச்சமயம் 'நவசக்தி'யில் சுத்தானந்த பாரதியார் வாழ்த்து வெளிவந்தது. யான் 'நவசக்தி' நிலையம் போந்து, 'என்னை அறியாமல் மணிவிழாவைக் குறிப்பிட்டதைப்பற்றி வருந்துகிறேன்; இனி அதை வலியுறுத்தாது விடுக' என்று வற்புறுத்தினேன். சுப்பிரமணியம் என் வற்புறுத்தலுக்குச் செவிசாய்த்தனர்.

நாளேற நாளேற எனக்கு இனியரும், தமிழ்ப்புலவரும், தமிழ்நாட்டைப் பழையபடி நாடாகக் காண்டல் வேண்டுமென்னும் நோக்குடன் தொண்டாற்றுபவருமாகிய நாரண துரைக்கண்ணனார் உள்ளத்திலும், வேறு சிலர் உள்ளத்திலும் எனது அறுபதாண்டு நிறைவு எண்ணம் ஊறிக்கொண்டிருந்தது போலும். அவரவர் பத்திரிகை முழங்கத் தொடங்கியது. அம்முழக்கம் என் மண்டையைக் குடைந்தது.

தடை

சென்னைத் தமிழ்ச்சங்க அமைச்சரும், என்னுருயிர்த் தோழருமாகிய மீனாட்சிசுந்தரனார் உள்ளிட்ட சிலர் புறப்

பட்டனர். யான் பற்பல காரணங் கூறித் தடுக்கலானேன். என் செய்வரோ என்ற கிலியும் எனக்கு ஏற்பட்டது.

காலஞ்சென்ற சண்முக முதலியார் முதலாண்டுவிழாவை முன்னிட்டு (7-5-1943) ஒருநிலையந்திறக்க அவர் தம் புதல்வர் விசுவநாதன் அழைப்புக்கு இணங்கி வாணியம்பாடி நோக்கினேன். அங்கே கூட்டத்தில் தலைமை வகித்த மண்டி கந்தசாமி முதலியார், 'உங்கள் மணிவிழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் போலும்; அதற்கென்று ஒரு குழு நாளையின்று அமையுமென்று தெரிகிறது' என்று என்னிடங் கூறினர். 'அப்படி ஒன்றும் இராதே' என்று யான் சொன்னேன். அவர் தமக்கு வந்த அறிக்கையைக் காட்டினர். அறிக்கையில் மீனாட்சிசுந்தரனார் கைச்சாத்துக் கண்டேன்; 'நம்மை அறியாமல் என்னென்னவோ நடக்கின்றன' என்று ஏக்குற்றேன்.

குழு அமைப்பு

சென்னை சேர்ந்தேன் மீனாட்சிசுந்தரனார் என்னைக்கண்டு, 'குழு அமைந்துவிட்டது. தலைவர்: ஸி. எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார். உதவித் தலைவர்கள்: ராஜா ஸர் அண்ணாமலை செட்டியார், சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார், ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர், எம். ஸி. ராஜா, கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர், திவான்பகதூர் டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை முதலியோர். ஸி.எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியாரும் யானுஞ் செயலாளர்; விழாவை நாங்கள் கொண்டாடிக்கொள்கிறோம்; அதை முற்படுத்தி ஒருவிதத் தமிழ் உணர்ச்சியை நாட்டில் உண்டாக்க விரும்புகிறோம். இதற்கு மறுப்பு வழங்குவது நன்றாயிராது' என்று ஆறுதல் கூறினார். எனக்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. 'விழா தமிழ் உணர்ச்சி அளவில் நில்லாது, யான் விரும்பாத வேறு வேறு வழிகளிலுஞ் செல்லும்' என்று சொல்லி, 'எக்காரணம் பற்றியும் பணமுடிப்பு வழங்குதல் கூடாது;

இவ்வுறுதியில் நில்லுங்கள்' என்றேன். 'பணமுடிப்பு வழங்கச் சிலர் விரும்புகிறார்; யானும் விரும்புகிறேன். அது கூடாதென்று நீங்கள் மறுப்பதால் அந்தை விடுகிறோம். விழாச் செலவுக்கென்று சிறு தொகை தண்டிக் கொள்கிறோம்' என்ற உறுதி வெளிவந்தது. பின்னே செயலாளர் விடுத்த விண்ணப்பத்தில் பண முடிப்புக் குறிப்பு விடப் பட்டது. என் கவலை ஒழிந்தது. விண்ணப்பம் தமிழ் நாட்டை எழுப்பியது

பட்டினத்தார்

'நாம் பற்பல துறைகளில் உழைத்துள்ளோம். அவ்வத் துறையினர் மணிவிழாக் கொண்டாடப் புறப்படுவர். கொண்டாட்டம் பேராரவணமாகும். அவரவர் வாழ்த்தில் புகழுரைகள் பொதுளும். அவைகள் நமது மனோநிலையைக் குலைத்தால் என் செய்வது?' என்ற சிந்தனை எழுந்தது. என் சிந்தனை பட்டினத்தார்மீது நடந்தது. பட்டினத்தாரை யான் விடவில்லை. அவரை ஓதிய வண்ணமிருந்தேன்; அவர்தம் அறவுரைகள் என்னைக் காக்கும் என்று நம்பினேன்.

துவக்கம்

மணிவிழா திருப்போரூரில் துவங்கப்பட்டது. 'குடும்பத் தொடர்பாக எவ்விதக் கிரியையும் செய்தல் வேண்டாம்' என்று தமையனார்க்கு அறிவித்தேன். அவர் அதற்கு இணங்கினர்.

பேரன் இளம்பூரணன் பிரார்த்தனையை யொட்டி நாங்கள் திருப்போரூர் செல்லுதல் நேர்ந்தது. அங்கே சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் (23, 24-8-1943) மணிவிழாவுக்குக் கால்கொண்டது. மடாதிபதி சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் ஓமக்கிரியை நிகழ்த்த முயன்றார். அது வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். சுவாமிகள் அதை விடுத்துச் சகஸ்ரநாமார்ச்சனையில் தலைப்பட்டனர். அதை யான் தடுத்தேனில்லை.

நாடெங்கும்

மணிவிழாக் கழகத்தாரால் சென்னைச் சிந்தாதிரிப் பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் 25-ம் நாள் முதல் ஐந்து நாள் விழாக் கொண்டாடப்பட்டது. விழா, கழக அளவில் நிற்கவில்லை. அதைக் கடந்து பெருகி வெள்ளமாகியது. விழாவைக் கொண்டாடத் தொழிற் சங்கங்கள் புறப்பட்டன; மாதர் சங்கங்கள் புறப்பட்டன; சமயச் சபைகள் விரைந்தன; கல்விக் கழகங்கள் விரைந்தன; பள்ளிகள் வீறின; கல்லூரிகள் வீறின; பத்திரிகைகள் பறந்தன; நூலகங்கள் நுழைந்தன; சிறைகள் எழுந்தன; நகரசபைகள் கிளம்பின; மூலை முடுக்குகளும் முயன்றன. கீ. இராமலிங்கம் சிறுகரும்பூரில் என்னைத் 'தமிழ் நாடு' என்றது தீர்க்க தரிசனமாயிற்று. விழாத் தொடங்கி ஆறு திங்களாயின. இன்னும் கொண்டாட்டம் நிற்கவில்லை.

கொண்டாட்ட நிகழ்ச்சிகளை மணிவிழாக் கழகம் ஒரு மலராக வெளியிட முயன்று வருகிறதென்று அறிகிறேன். விவரங்களை அம்மலரில் பார்க்க. மீனாட்சிசுந்தரனார் கருதியவாறு தமிழ் உணர்ச்சி நாடெங்கும் ததும்பியது.

யான் எதிர்பார்த்தபடி வாழ்த்துக்களிலும் பிறவற்றிலும் புகழுரைகள் பொங்கிப் பொங்கி வழிந்தன. பட்டினத்தார் பாடலோ வேறு எதுவோ புகழுரைகட்கு என்னை இரையாக்காமல் காத்தது. சோதனை என்னைத் தன்வயப் படுத்தவில்லை.

பின்னர்

சுபானு ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் மிருகசீரிட நாளுடன் (24-8-1943) எனது அறுபதாவது அகவை நிறைவெய்தியது. பின்னர் என்னென்னவோ நிகழ்ந்தன. இரண்டொன்றைச் சிறப்பாகச் சொல்லலாமென்று கருதுகிறேன்.

சமாஜ விழா

மதுரையில் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டு விழா (27, 28, 29-12-1943) என் தலைமையில் நடைபெற்றது. வரவேற்புத்தலைவர்: திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் மடத்துத் தலைவர் சுவாமிநாத தேசிகர்; செயலாளர்: அங்கயற்கண்ணி ஆலவாய்க் கோயில் அறத்தலைவர் ஆர். எஸ். நாயுடு.

எங்கும் ஆர். எஸ்.

ஆர். எஸ். நாயுடு ஒருவர். அவரை யான் புகை வண்டி நிலையத்தில் கண்டேன்; குளிக்குமிடத்தில் கண்டேன்; கூட்டத்தில் கண்டேன்; சாப்பிடுமிடத்தில் கண்டேன்; எங்குங் கண்டேன். அவர்பால் வெறுங் கடமைமட்டும் நிகழவில்லை. அவர்தம் அன்பின் அன்பே சொரிந்தது.

தோழமைத் தொண்டர்

புகைவண்டி நிலையத்தில் ஆர். எஸ். நாயுடுவுடன் வேறு ஒருவரையும் பார்த்தேன். அவரைப் பார்த்ததும் விடுதலை பெற்றது போன்றதோர் உணர்வு தோன்றியது. அவர் தூத்துக்குடி ல. நாராயணன்.

நாராயணன் தோழமை எனக்கு முதல் முதல் (1924) தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சபையிலே கிடைத்தது. அங்கேயே தோழமை தூயன்புத் தொண்டாகக் கனிந்தது. அன்றுதொட்டு இன்றுவரை யான் தென்னாட்டுக்கோடி நண்ணும்போதெல்லாம் நாராயணன் எனது உடல் காப்பாளராய்த் தொடர்ந்து வருதல் ஒரு விரதமாகியது. வல்லநாடு, குற்றாலம் முதலிய இடங்களில் நிழலென என்னைத் தொடர்ந்து அவர் ஆற்றிய தொண்டுகளெல்லாம் நினைவுக்கு வருகின்றன.

நாராயணன் தேசபக்தர்; சிறைபுகுந்தவர்; சீர்திருத்தக்காரர்; கலப்புமணக் கருத்தர்; செயலர்; எனது உடல் நிலை குறித்துக் கவலையுறுவோருள் ஒருவர். அவருக்கோர்

அருமை மனைவியார் வாய்த்துள்ளனர். அவர் ஆழ்வாரம்மையார். எனது மணிவிழாவில் அவர்தம் அன்பு கருப்பட்டி என்னும் இனிமைப் பொருளாகச் சென்னை சேர்ந்தது.

தோழர் நாராயணன் தொண்டுபுரிய மதுரைக்கும் போந்தனர். மூன்றுநாள் எனது உடல் நலன் அவரால் பல வழியிலுங் காக்கப்பட்டது. நாராயணன் நீடு வாழ்க.

ஊர்வலம்

என் வாழ்க்கை எத்தனையோவித ஊர்வலங்களைக் கண்டது. ஊர்வலத்தில் எனக்குச் சலிப்பு. மதுரையில் ஊர்வலம் இராது என்று எண்ணினேன். மதுரை ஊர் வலம் பெரியதாயிற்று.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மடத்தினின்றும் ஊர்வலம் புறப்பட்டது. மடத்து மரியாதைகள் எனக்குச் செய்யப்பட்டன. 'சீர்திருத்தச் சைவனுக்கும் மடத்து மரியாதை நடக்கிறதே' என்று என் மனம் நினைந்தது.

என் மனம்

இரட்டைக் குதிரை பூட்டிய சித்திரப் பூ வண்டி; திருமுறை தாங்கிய யானை ஒன்று; வல இடங்களில் வேறு யானைகள்; ஒட்டை குதிரைகள்; நகருங் கொடிகளும் தோரணங்களும் நெடுக; பலதிறக் குடைக் குவியல்கள்; பல்லிய முழக்கம்; அன்பர் ஈட்டம்; அடியவர் கூட்டம்; மதுரைத் திரட்சி; மக்கள் மகிழ்ச்சி. என் மனம் திருஞானசம்பந்தரையும், மங்கையர்க்கரசியாரையும், குலச்சிறையாரையும் எண்ணியது; ஆலவாய்ப் பதிகங்களை எண்ணியது; திருவிளையாடல்களை எண்ணியது.

தலைமையுரை

ஊர்வலம் திருவீதிகளைச் சுற்றித் திருக்கோயிலை அடைந்தது. அங்கயற்கண்ணி பங்கனை மனத்தால் தொழுது திருமண மண்டபத்துள் நுழைந்தேன். கூட்டம் - பெருங்

கூட்டம் - கண்கொள்ளாக் காட்சி. வரவேற்பு, திறப்பு முதலியன நிகழ்ந்தன. தலைமையுரை எழுத்துப் பேச்சு. சில ஏடுகளைப் படித்துப் பிறவற்றை ஓர் இளைஞரைக்கொண்டு படிக்கச் செய்யலாம் என்று கருதியிருந்தேன். பேச்சைத் தொடங்கியதும் எனக்குப் பழைய குரல் ஓரளவில் எழுந்தது. களைப்பு உண்டாகவே இல்லை. முற்றும் தலைமையுரையை யானே படித்தேன்.

முடிவுரை

சொற்பொழிவாளர் செறிவு அதிகம். அதனால் முதல் நாள் கருத்துரை சுருக்கமாய் முடிந்தது. இரண்டாம் நாள் காலங் கிடைக்கவே இல்லை. மூன்றாம் நாள் ஏறக்குறைய மூன்றரை மணி நேரம் கருத்துரை கழறினேன். கருத்துரைகளில் சில குறித்தல் நலமென்று தோன்றுகிறது.

*** வடமொழி தென்மொழிப் பிணக்கு நாட்டில் எழும்பியுள்ளது. அப்பிணக்கு இப்பொழுது பொதுமக்களிடைப் பரவிவருகிறது. இங்கே பேசிய சிலரிடத்திருந்து அது தன்னை அறியாமலே வெளிவந்தது. அதுபற்றிய கடிதமொன்றும் எனக்கு வந்துள்ளது. ஆதலின், எனது உள்ளக்கிடக்கையைச் சிறிதாதல் வெளியிடக் கடமைப்படுகிறேன்.

வடக்கு மொழி வடமொழி என்றும், தெற்கு மொழி தென்மொழி என்றும் பொருள் வழங்கப்படுகின்றன. எனக்குத் தோன்றும் பொருள் வேறு. வடமொழி ஆலமரத்து மொழி என்றும், தென்மொழி அழகும் இனிமையும் பொருந்திய மொழி என்றும் எனக்குத் தோன்றுகின்றன. வடம் - ஆலமரம்; தென் - அழகு, இனிமை. ஆலமரத்தடியில் உள்ளவர் சிவபிரான். வடநிழலிலுள்ள சிவபிரான் அருளியது வடமொழி. வடமொழி நடராஜருடைய தமருகத்தினின்றும் பிறந்ததென்று பாணினி முனிவர் கூறியுள்ளனர். தென்மொழி சிவபிரானிடத்திருந்து பிறந்ததென்பது மரபாயது. இதுபற்றி விரி

வுரை இங்கே வேண்டுவதில்லை. இரண்டு மொழிக்கும் பிறப்பிடம் ஒன்றே. 'ஆரியந் தமிழோடிசை யானவன் - கூரிய குணத்தார் குறி நின்றவன்' என்று அப்பரும், 'இந்திரற்கும் * * * செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல்லாகி' என்று திருமங்கை ஆழ்வாரும் அருளியிருத்தலுங் கருதற்பாலது. * * *

தமிழ் நாட்டின் எல்லையைக் கவனித்தல் வேண்டும். தொல்காப்பியத்துக்குச் சிறப்புப் பாயிரங் கூறப்போந்த பனம்பாரனுர் 'வடவேங்கடந் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து' என்று அருளினர். இன்னும் பல நூறாண்டு முன்சென்று எல்லையை நோக்கினுல் தமிழ் நாட்டின் வட எல்லை விந்தியமாய் விளங்குதல் காணலாம். மேலும் பல நூறாண்டு போய்ப் பார்த்தால் அவ்வெல்லை இமயமாய்த் திகழ்தல் தோன்றும். தமிழ் நாடு இமயம்வரை இருந்த காலமுமுண்டு. இதை இப்பொழுது கிடைத்துள்ள 'மஹேஞ்சதாரோ' வலியுறுத்துகிறது. ஏறக்குறைய ஏழாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் இந்தியா முழுவதும் தமிழ்நாடாய்ப் பொலிந்ததென்று தெரிகிறது. அந்நாளில் வடக்குமொழி எது? தெற்கு மொழி எது? உபயவேதாந்தம் என்ருேர் ஆட்சி நமது நாட்டில் வழங்கியிருத்தலும் உன்னத்தக்கது.

வடமொழியும் நமது நாட்டு மொழி - தென்மொழியும் நமது நாட்டு மொழி என்பது என் கருத்து. எல்லாத் தாய்மார்கட்கும் ஒரு நா; நமது தாய்க்கு இரண்டு நா.

தமிழர் ஒரே மொழி பயிலல்வேண்டும் என்னும் நியதி இல்லை; பல மொழி பயிலலாம்; தமிழுடன் வடமொழி பயிலலாம்; அராபி பயிலலாம்; ஆங்கிலம் பயிலலாம்; பிரஞ்சு பயிலலாம்; லாத்தின் பயிலலாம்; பிறவும் பயிலலாம். பலமொழிப் பயிற்சி தாய்மொழிக்கு ஆக்கந் தேடுவதாகும். நச்சினர்க்கினியர் வடமொழி பயின்ற தமிழர். அவர் உரையில் தமிழ் மணங் கமழ்தல் கண்கூடு. பரிமேலழகர் வடமொழியில் பெரும் புலவர்.

அவர் உரைக்கண் தமிழ்த்தாய் கூத்தாடுதல் வெள்ளிடைமலை. சிவஞான முனிவர் வடமொழிக் கடலையும் தென்மொழிக் கடலையும் உண்ட பெருங் காளமேகம். அவர் உரைநடையில் தமிழ் அன்னையின் திருவோலக்கம் புலப்படுகிறது. என் முன்னே வீற்றிருக்கும் மீனாட்சிசுந்தரனார் பலமொழிப் புலவர். அவர்தம் பலமொழிப் புலமை தமிழுக்கு எவ்வளவு நலஞ் செய்கிறதென்பது நமக்குத் தெரியும். ஆதலின், வடமொழி பயின்றால் தமிழ் மாண்டா போகும்? தமிழ் ஆற்றலில்லாத மொழியா? தமிழ் கன்னி ஆயிற்றே. வடமொழியும் பயிலலாம்; பிறமொழியும் பயிலலாம். தாய்மொழியின் செழுமையை மட்டுங் காத்தல்வேண்டும். தாய்மொழி நலம்பேணிப் பலமொழி பயில்வதை ஒரு கடமையாகவுங் கொள்ளலாம். அதனால் தமிழ்த்தாய்க்குக் கேடுநேராது. நேருமாயின், தமிழ்வீரம் வாளா கிடக்குமோ? ஆகவே வடமொழிமீது காழ்ப்புக் கொள்ளாது தமிழுக்கு ஆக்கந் தேடலாம்.

* * * *

* * * இம்மேடையில் அரசியல் பேசப்பட்டது; புரட்சி பேசப்பட்டது; சமய வளர்ச்சி பேசப்பட்டது. அவைகளைத் தழுவிச் சிலவுரை பகர விரும்புகிறேன். பெரியபுராணம் அன்பார்ந்த அரசியல் நூல்; அறப்புரட்சி நூல்; சமயம் வளர்க்கும் சன்மார்க்க நூல். அந்நூல் மூவர் வரலாறுகளைச் சிறப்பாகச் சொல்கிறது. சமய வளர்ச்சிக்கு அரசியல் அதிகாரம் இன்றியமையாதது என்று அப்புராணம் தெரிவிக்கிறது. அப்பர் வரலாற்றிலும் சம்பந்தர் வரலாற்றிலும் புரட்சிகள் மருவுகின்றன. அப்பர் நிகழ்த்திய புரட்சி ஒருவிதம்; சம்பந்தர் நிகழ்த்திய புரட்சி வேறுவிதம். இரண்டும் முறையே பல்லவ மன்னனையும், பாண்டிய மன்னனையும் அடியவராக்கின. அவ்விருவர் புரட்சியால் சமயம் வளர்ந்த திறத்தை விளக்குவது சுந்தரர் வரலாறு. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்பரங்குன்றத்தில்

எழுந்தருளியபோது அவர்* அடியில் மூவேந்தர் முடிகளுஞ் சாய்ந்தமையைப் புராணம் போற்றுகிறது. அதன் நுட்பமென்னை ? தமிழ்நாட்டில் மூவேந்தர் ஒன்றிய மனமுடையராய்ச் சமயம் வளர்த்தமை புலப்படுகிறது. இதுவே நுட்பம்.

சமய வளர்ச்சிக்கு அரசியல் அதிகாரம் தேவை. இந்நாளில் அதற்குரிய முயற்சிகள் அறவழியில் ஆங்காங்கே நடந்தே வருகின்றன. சமயத்தவர் அம்முயற்சிக்குத் துணைபோதல்வேண்டும். நமது சமய நூல்களில் அரசியலும், புரட்சியும், அவைகளின் பயனும் புகுந்திருத்தல் உணரற்பாலது.

* * * *

இனி ஆடல்நெறிமீது சிறிது கருத்துச்செலுத்தலாமென்று நினைக்கிறேன். தண்டபாணி பிள்ளையின் புதல்வி மங்கையர்க்கரசி என்னுங் குழந்தை நேற்று இங்கே நடம் புரிந்ததைக் கண்டோம். இன்று காலை யான் திருவள்ளுவர் கழகத்தில் இருந்தேன். தண்டபாணி குடும்பத்துடன் அங்கே வந்தார். யான் மங்கையர்க்கரசியை நோக்கி, 'தேவார திருவாசகப் பாடல்கள் தெரியுமா?' என்று கேட்டேன்; "'பூசுவது வெண்ணிறு *' என்னும் பாடல் தெரியும்' என்ற விடை பெற்றேன். அப்பொழுது தண்டபாணி, "இவர் குழந்தையின் ஆசிரியர்; சிறிது நேரத்தில் திருவாசகப் பாட்டைப் பயிற்சி செய்விப்பர். இன்று மாலையுங் கால்மணி நேரம் வழங்குங்கள்; 'பூசுவது வெண்ணிறு' ஆடலில் ஏறுவதைப் பாருங்கள்" என்றார். "இப்பொழுது நமது அவை சிறிதுநேரம் ஆடல் அரங்காகும். 'பூசுவது வெண்ணிறு * * *' என்னும் பாடல் ஆடலாவதைக் காண்போம்" என்று சொல்லி இடந்தந்தேன். மங்கையர்க்கரசி மாணிக்க

*இறைவர்திருத் தொண்டுபுரி அருமையினை இருநிலத்து
முறைபுரியும் முதல்வேந்தர் மூவர்களுங் கேட்டஞ்சி
மறைமுந்நூல் மணிமார்பின் வன்தொண்டர் தமைப்பணிந்தார்
நிறைதவத்தோர் அப்பாலும் நிருத்தர்பதி தொழநினைந்தார்.

வாசகர் பாட்டை ஆடலாக்கிக் காட்டியது அங்கிருந்தவர்க்கு மகிழ்ச்சியூட்டிற்று.

மேலும் ஆடல் நெறியைப்பற்றி யான் பேசியதன் சாரம் வருமாறு :—

ஞானசம்பந்தரை முத்தமிழ் விரகர் என்று நாம் போற்றுகிறோம; போற்றும் அளவில் நின்றுவிடுகிறோம். அவரது முத்தமிழ் வாழ்க்கையில் முகிழ்க்குமாறு நாம் நடக்கின்றோமா? இல்லை என்றே சொல்வேன். புலவர்கள் சம்பந்தரின் தமிழை இயலளவில் நோக்கிவிடுகிறார்கள்; இசைத் தமிழ்மீதும் நாடகத் தமிழ்மீதும் கவலை செலுத்துகிறார்களில்லை. இசையும் நாடகமும் ஞானசம்பந்தர் பாட்டிலுண்டா என்று சிலர் ஐயுறும் நிலையும் நேர்ந்துள்ளது.

ஞானசம்பந்தர் தமிழ்ப் பாடல்களெல்லாம் இறைவனைக் குறிக்கொண்டவை. அவரது தமிழ்ப் பாட்டுக் கோயிலில் நுழைந்து பார்த்தால் இறைவனின் மூன்று நிலைகள் இனிது விளங்கும். ஒன்று இறைவனது வாக்கு மனங் கடந்த நிலை; மற்றொன்று அவன் இயற்கையை உடலாக்கொண்ட நிலை; இன்னொன்று அவனது ஓவிய நிலை. சம்பந்தர் திருப்பாட்டுக்களில் ஒவ்வொன்று காட்டுகிறேன் :

'இன்னவுரு இன்னநிறம் என்றறிவ
தேல்அரிது நீதிபலவும்
தன்னவுரு வாமென மிகுத்ததவன்'

இந்து இறைவனின் வாக்கு மனங் கடந்த நிலை.

'பண்ணும்பதம் ஏழும்பல வோசைத்தமி ழவையும்
உண்ணின்றதொர் சுவையும்உறு தாளத்தொலி பலவும்
மண்ணும்புனல் உயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர் மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானானிடம் விழிம்மிழலையே'

இந்து இறைவனின் இயற்கை நிலை.

'பிறையும்புனலுஞ் சடைமேலுடையார்
பறைபோல் விழிகட்பேய்
உறையும்மயான மிடமாவுடையார்
உலகர்தலைமகன்
அறையுமலர்கொண் டடியார்பரவி
ஆடல்பாடல்செய்
பறையுஞ்சங்கும் பலியும்ஓவாப்
பழனநகராரே'

இஃது இறைவனின் ஓவிய நிலை.

சம்பந்தர் பாடல்களிலுள்ள இம்மூன்று நிலைகளில் முதலாவது ஆங்கொன்று ஈங்கொன்று யிருக்கும்; இரண்டாவது சிறிது பெருகியிருக்கும்; மூன்றாவது எங்கும் எங்கும் மலிந்திருக்கும். ஏன்? சம்பந்தர் காலநிலையும், அவர் உயிர்கள்மேல் கொண்ட கருணையும் அவரை அவ்வாறு ஓதச் செய்தன என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

முதல் நிலையை உன்னிப் பார்ப்போம். ஏதேனும் நெஞ்சில் உறுகிறதா? நிறம் உரு இல்லாததை எப்படி நினைப்பது? நீதியை எப்படி நினைப்பது?

இரண்டாவது ஒருவாறு உள்ளத்தில் தங்கும்.

மூன்றாவதே உள்ளத்தில் நன்றாகப் படியும்.

மூன்றாவதை உள்ளம் நினைந்து நினைந்து பண்படப் பட இரண்டாவது தெளிவாகும்; இரண்டாவதை உன்ன உன்ன அது முதலாவதை உணர்த்தும். அடிப்படை மூன்றாவதே. அதை விடுத்து முதலாவதை நாடுவது முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்பட்ட கதையாக முடியும்.

கங்கை மதிச்சடைமுடியும், முக்கண்ணும், நீலகண்டமும், மான் மழுக் கையும், பாம்பணியும், எடுத்த பொற்பாதமும், ஊன்றிய பாதமும் எப்படி நெஞ்சிற் படியுமென்பதை விளக்க வேண்டுவதில்லை.

மனத்தில் நன்கு படியவல்ல ஓவியம் கல்லில் அமையும்; சொல்லில் அமையும்; மற்றுமொன்றிலும் அமையும்.

அஃது எது? அஃது ஆடல். அவ்வாடலுடன் பாடலுஞ் சேர்ந்தால் புலன்களில் சிவமன்றோ விளங்கும்? ஆடலும் பாடலும் மலிய சம்பந்தர் இயல் அமைத்தமை சிந்திக்கத் தக்கது. அதனால் சம்பந்தர் முத்தமிழ் விரகர் என்று போற்றப்பட்டார்.

குழந்தையின் ஆடலை நேற்றும் பார்த்தோம்; இன்றும் பார்த்தோம். சிவத்தின் திருவுருவம் ஓவியமாகக் கல்லில் மட்டும் முகிழ்ப்பதன்று; சொல்லில் மட்டும் முகிழ்ப்பதன்று; ஆடலிலும் முகிழ்ப்பது. ஆடலில் சிவ ஓவியம் முகிழ்க்கும்போது ஆடுவோர் சிவமாகின்றார். அவர்தம் என்பு தோல் மறைகின்றன. ஆகவே ஆடலும் வழிபாட்டுக்குரியதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேற்றுக் குழந்தையின் ஆடலில் ஒரு கூற்றில் நடராஜ ஓவியம் முகிழ்த்தது. அப்பொழுது குழந்தை தில்லைக்கூத்தனாகியது. இதுவே கலை; ஆடற் கலை; ஆடல் பாடற் கலை.

ஞானசம்பந்தரின் தமிழ்க் காவில் ஆடல் மயில் ஆடுகிறது; பாடல் குயில் பாடுகிறது. கண்காள் காண்மின்களோ! செவிகாள் கேண்மின்களோ!

பாடல் நெறிநின்றான் பைங்கொன்றைத் தண்தாரே
சூடல் நெறிநின்றான் சூலஞ்சேர் கையினான்
ஆடல் நெறிநின்றான் ஆமாத்தூர் அம்மான்றன்
வேட நெறிநில்லா வேடமும் வேடமே.

இவ்வரிய ஆடற்கலையைப் பாழ்படுத்தினோம். அதை உயிர்ப்பிக்கவேண்டுவது நம் கடமை.

இருள் சூழ்ந்த இந்நாளில் இகழ் புகழ் கருதாது, தியாக எரியில் குதித்து, ஆடல் திறத்தைக் காக்கவந்த தோழர் தண்டபாணிக்கும், அவர்தம் அருமை மனைவியார்க்கும் எனது நன்றி உரியதாக; குழந்தை மங்கையர்க்கரசிக்கு எனது வாழ்த்து உரியதாக. வாழ்க தமிழ்; வெல்க முத்தமிழ்.

குற்றாலக் காட்சி

மதுரையில் பகல் நேரத்தில் திருவள்ளுவர் கழகம் எனக்கு நிழல் அளித்தது. அங்கே சுப்பிரமணிய தாஸ், பாலசுப்பிரமணியம் முதலிய தென்காசி நேயர்களைக் கண்டேன்; 'முத்துக்குமாரசாமிப் பிள்ளை எங்கே' என்று கேட்டேன். 'வருவார்' என்ற பதில் கிடைத்தது. யான் அவரைக் கண்டேனில்லை. மதுரைக் கழகம் எனக்குத் தென் காசிக் கழகமாகவே தோன்றியது. படுத்துக்கொண்டே நினைவு உலகில் குற்றாலப் பாதையில் நடந்தேன்; மலையேறி னேன்; அருவியில் மூழ்கினேன்; இயற்கை வெளியிலே சோறுண்டேன்; இயற்கை இன்பம் நுகர்ந்தேன். மதுரைக் கழகம் குற்றாலக் காட்சி வழங்கியது.

பள்ளிக் கோயில்

மதுரையை விடுத்துக் காரைக்குடி வழியே 30-12-1943 அமராவதி புத்தூரை அடைந்தேன். அங்கே பழைய தோழர் சொ. முருகப்பாவின் விருந்தினனாய் ஒருநாள் தங்கி னேன்; அவரால் நடத்தப்பெறும் மாண்டிசோரிப் பள்ளியையும் பிற நிலையங்களையும் பார்வையிட்டேன். பள்ளி எனக்குக் கோயிலாகக் காட்சி யளித்தது. கோயில் என்றால் அங்கே தெய்வம் இருத்தல் வேண்டுமன்றோ? தெய்வம் இருக்கிறது; எத்தெய்வம்? குழந்தைமைத் தெய் வம். தெய்வக் குழந்தைகளின் ஆடல்களை என் புலன்கள் பருகின. என் உள்ளம் இன்பக் கடலாடியது. 'முருகப் பர் வாழ்க்கை பலதிறத் தொண்டுகளாலாகியது. அவை களில் விழுமியது இப்பள்ளித் தொண்டு. 'இத்தொண்டு பெருக; வளர்க; ஓங்க' என்று எனது உள்ளத்தினின்றும் பொங்கி வழிந்த அன்பு வாழ்த்தியது.

எண்ணத்தின் ஆற்றல்

செட்டி நாட்டிலே அமராவதிப் புத்தூரிலே ஒரு கல் லூரி எழுதல் வேண்டுமென்று யான் எண்ணினேன்; ஒரு

நீளா எண்ணினேன்? பன்னெடு நாள் எண்ணினேன். அதற்குரிய முயற்சியும் முருகப்பர் முதலியோர் வாயிலாக ஒருபோது மதர்த்தது. அந்நேரத்தில் ஒருவிதச் சூறாவளி வீசி முயற்சிப் பொங்கரை வீழ்த்தியது. இதுகுறித்து முன்னரும் சொல்லியுள்ளேன். சூறாவளி, முயற்சிப் பொங்கரை வீழ்த்தியது; எண்ணத்தை வீழ்த்தியதோ? இல்லை. நல்லெண்ணம் என்றுதல் செயலாதல் ஒருதலை.

முற்பிறவி ஊற்று

முருகப்பர் சேய்ச் செல்வம் பெற்றிருத்தலை இம்முறை கண்டேன். அவர் சேய் வீர பாண்டியன்; ஐந்தாண்டுக் குழவி. அவன் வடிவில் குழந்தை. பேச்சிலும் கருத்திலும் அவன் பிள்ளைமை எய்திய ஒருவனாயிருக்கிறான். அவன் எதையுங் கிளிப் பிள்ளையைப்போல் ஒப்புவிக்கின்றானில்லை; உணர்ச்சியுடன் பேசுகிறான். அவன்பால் மெய்ப்பாடுகள் அரும்புகின்றன. அவன் மனத்தில் முற்பிறவி ஊற்றுத் திறந்துள்ளது. அது சுரக்கிறது. முருகப்பர் இல்லத்தில் ஒரு 'திருஞானசம்பந்தர்' உலவுகிறார் என்று கருதி, வீரபாண்டியனை வாழ்த்திக் காரைக்குடி ஹிந்து மதாபிமான சங்கத்தை நண்ணினேன்.

வெள்ளி விழா

அச்சங்கத்தின் வெள்ளி விழா என் தலைமையில் (31-12-1943 : 1-1-1944) நடைபெற்றது. முதலில் சங்க நிலயத்துக்குக் கால்கோள் விழா நிகழ்த்தினேன்; பின்னே விழாவை நடாத்தினேன். எல்லாம் வெள்ளி வண்ணமாகக் காணப்பட்டன.

சங்க அமைச்சர் பழ. வேங்கடாசலஞ் செட்டியார் வீடு விருந்தளித்தது; அருணாசலஞ் செட்டியார் வீடு உறைவிடமாயிற்று. தண்ணீர்மலையான் செட்டியார் முதலியோர் முகமன் போற்றற்குரியதா யிருந்தது.

வைகறையில் கலை

டிசம்பர் முப்பத்தோராம் நாள் இரவு ராய சொக்கலிங்கஞ் செட்டியார், அரு. அரு. சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் முதலியவருடன் நீண்ட நேரம் பேசிப் பேசி அளவளாவினேன். பின்னே நண்பர்கள் உறங்கினார்கள். எனக்கு நல்லுறக்கம் வருவதில்லையே. அதையும் இதையும் நினைந்து நினைந்து சிறிது மயங்கினேன். வைகறையில் 'அந்த மிலா ஆனந்தம் அணிகொள் தில்லை கண்டேனே' என்னும் பாட்டொலி கேட்டது. கண்ணை விழித்துப் பார்த்தேன். 'ராய சொக்கலிங்கம் பாடுகிறார்'. சொக்கலிங்கம் இசை ஞானியல்லர். ஆனால் அவரது காலைப்பாட்டு என்னைக் கொண்டது. ஆர்வத்துடன் எழுந்தேன்; 'நீங்கள் ஏன் கூட்டத்தில் இவ்வாறு பாடுவதில்லை; இனிப் பாடுதல் வேண்டும்' என்றேன். தொடர்ந்து சொக்கலிங்கனார் திருஞானசம்பந்தர் திருவையாற்றுப் பதிகம் பாடினார். அரு. அரு. சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் உள்ளிட்ட சிலர் சூழ்ந்தனர். எங்கள் உறைவிடம் அம்பலம் ஆயிற்று; சிற்றம்பலமாயிற்று; ஓவியக் கூடலாயிற்று; காவிய நிலையமாயிற்று. எங்கள் எண்ணமும் பேச்சும் ஓவியத்தில் நுழைந்தன; தில்லைக் கூத்தனிடஞ் சென்றன. 'யான் தில்லை போந்தேன்; கூத்தன் ஓவியத்தைக் கண்டேன்; காட்சி அமைதி யளித்தது. இன்பூட்டியது'. என்று சொக்கலிங்கனார் சொற்றார். 'பேசுகிறவர் சொக்கலிங்கமா' என்று நோக்கினேன். ஆமாம்! பேசுகிறவர் சொக்கலிங்கமே. சொக்கலிங்கனார் கல்வி கேள்வியுடையவர்; ஆராய்ச்சியாளர்; காய்தல் உவத்தலின்றி எதையுஞ் சிந்தித்து முடிவு காண்பவர்; எதற்கும் விரைவில் நெகிழ்ந்து கண்ணீர் விடாதவர். அத்தகைய ஒருவர் திருவாசகப் பாட்டில் அமைகிறார்; தில்லைக்கூத்தன் ஓவியத்தில் மூழ்குகிறார். இது தானே சைவம். இவ்வாறே செட்டியாரிடங் கூறினேன்.

அவர் இப்பொழுது தமிழ் வகுப்பு நடாத்துகிறார் என்று கேள்வியுற்றேன்.

சொக்கலிங்கனார் காங்கிரஸ் தொண்டாற்றிச் சிறை புகுந்தவர் ; காரைக்குடி (நகரச்) சபைத் தலைவராயிருந்தவர் ; இப்பொழுது பாட்டிலும் ஓவியத்திலும் மூழ்குகிறார் ; கலையில் மூழ்குகிறார் ; தமிழ் வகுப்பு நடத்துகிறார். அவர் வாயிலாகச் செட்டிநாடு தமிழ்க் கலையில் எழுச்சி பெறுமென்னும் உறுதி எனக்கு ஏற்பட்டது.

நன்னூர் தமிழ்

எங்கள் உரையாடலின்போது அரு. அரு. சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் 'தண்ணூர் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானை' என்றார். 'தமிழ் அளிக்கும் நாட்டானா?' 'தமிழை அளிக்கும் நாட்டானா?' என்று கேட்டேன். அவர் 'தமிழ் அளிக்கும் நாட்டான்' என்றார். அங்கே தமிழ்த் தாயின் ஒளி கான்றது. சோமசுந்தரஞ் செட்டியார் பக்கம் திரும்பி, 'உம்மை யான் மறந்தேனில்லை. உமது பிள்ளைமைக் கோலம் நினைவிலுறுகிறது. இடையில் மனம் எங்கெங்கேயோ சுழன்றது என்று கேள்வியுற்றேன். நேற்று நீங்கள் விழாவிலே,

தொடுக்குங் கடவுள் பழம்பாடல்
தொடையின் பயனே நறைபழுத்த
துறைத்தீந் தமிழி னொழுகு நறுஞ்
சுவையே அகந்தைக் கிழங்கை யகழ்ந்
தெடுக்குந் தொழும்ப ருளக்கோயிற்
கேற்றும் விளக்கே வளர்சிமய
இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
இளமென் பிடியே எறிதரங்கம்
உடுக்கும் புவனங் கடந்து நின்ற
ஒருவன் திருவுள் ளத்தில்அழ
கொழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும் உயிரோ
வியமே மதுகரம் வாய்

மடுக்குங் குழற்கா டேந்தும்இள
வஞ்சிக் கொடியே வருகவே
மலயத் துவசன் பெற்றபெரு
வாழ்வே வருக வருகவே

என்னும் பாட்டைப் பாடியபோது உம்மைப் பழைய சோம சுந்தரமாகவே கண்டேன். இப்பொழுது உரையாடலில் உமது நிலையைத் தெரிந்து கொண்டேன் ; உம்மைத் தவறுக உணர்ந்தேன்; தமிழை வளருங்கள்; தமிழ்க்கலையை வளருங் கள் ; தென்பாண்டி நாட்டான் கலையை வளருங்கள். நீங் கள் கலைஞர். கலைஞராகவே கடனாற்றுங்கள் ' என்று மொழிந்தேன்.

ஆனந்தம்

என் ஆனந்தம் முடிவுரையில் வெளிவந்தது. " இற்றைக்கு இருபத்தைந்தாண்டுக்கு முன்னர் நாம் விதைத்த விதை வளர்ந்தேவருகிறது. 'செட்டிநாடு கலை நாடாகும்' " என்னும் மகிழ்ச்சியுடன் திரிசிராப்பள்ளி சேர்ந்தேன்.

திரிச்சி

திரிச்சியில் அன்பரும் வீரருமாகிய விசுவநாதன் இல்லத்தில் தங்கினேன். வீரர் முயற்சியால் 'சிட்டி அமெச்சுவர் சங்க'த்தின் சார்பில் (2-1-1943) ஈண்டிய பெருங்கூட்டத்தில் நகரசபை ஆணையர் பி.ஸி. தலைவர் தலைமையில் 'தமிழ்ப் பற்று' என்ற பொருள்பற்றிப் பேசினேன். அங்கிருந்து அடுத்த நாள் திருத்தவத்துறை என்னும் லால்குடிக்குப் போனேன். திருவள்ளுவர் கழகத்தில் தலைமை பூண்டு, மாணக்கர் அளித்த வாழ்த்தை ஏற்றுச் சென்னை அணைந்தேன்.

மணிவிழாவுக்குப் பின்னர்த் தமிழ் நாட்டில் யான் என்ன கண்டேன் ? மொழியுணர்ச்சி கண்டேன் ; சாதி மத உணர்வு, ஒருமைப் பாட்டுக்குக் கேடு சூழ்தலையுங்

கண்டேன் ; ஒருமைப்பாட்டைக் கலையால் உண்டுபண்ணுதல் கூடுமென்று உணர்கிறேன்.

அந்தண்மை

என் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் சிலவற்றைப் பொது மக்கள் முன்னே கிடத்தியுள்ளேன் ; இன்னுஞ் சில குறிப்புக்கள் என் கருவிலுள்ளன. காகித நெருக்குத் தீர்ந்த பின்னை அவைகளும் வெளிவரலாம்.

பலதிறத் தொல்லைகளிடை என் வாழ்க்கை வளர்ந்தது. அதனால் அது பொருட் பெருக்கில் புரளாததாயிற்று ; தொண்டின் பெருக்கில் புரள்வதாயிற்று. வாழ்க்கையின் அடைவு பொருட்பெருக்காயின் என்னுடையது தோல்வி எய்தியதாகும்; தொண்டாயின் அது வெற்றி எய்தியதாகும்.

தொண்டின் சேய் எது ? அந்தண்மை. தொண்டு, அந்தண்மை ஊற்றைத் திறந்தது. அந்தண்மை அருவியாய் ஓடுகிறது. அது வெள்ளமாதல் வேண்டும். எனது வாழ்க்கை ஓரோவழி அந்தணச் செல்வத்தைப் பெற்றது. அவ்வந்தணச் செல்வம் முழுநிலை எய்தும் முயற்சியில் எனது வாழ்க்கையின் எஞ்சிய பகுதியும் ஈடுபடுமாறு ஆண்டவன் அருள் சுரப்பானாக.

இப்பிறவியில் எனது வாழ்க்கை அந்தணச் செல்வம் பெறுதற்குத் துணை நின்ற கல்வி கேள்விகட்கும், நல்லிணக்கத்துக்கும், இல்வாழ்க்கைக்கும், இயக்கங்கட்கும், பிறவற்றிற்கும் எனது வாழ்த்து உரியதாக.

> "பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக.
>
> உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக. உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோலப் பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக.
>
> அன்றன்று வேண்டிய எங்கள் ஆகாரத்தை இன்றும் எங்களுக்குத் தாரும்.

எங்கள் கடனாளிகளுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறது போல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்கு மன்னியும்.

எங்களைச் சோதனைக்குட்படப் பண்ணாமல் தீயோனினின்று எங்களை இரட்சியும். ராஜ்யமும், வல்லமையும், மகிமையும், என்றென்றைக்கும் உம்முடையவைகளே "
—ஆமென் - கிறிஸ்து

யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்—பூங்குன்றனார்

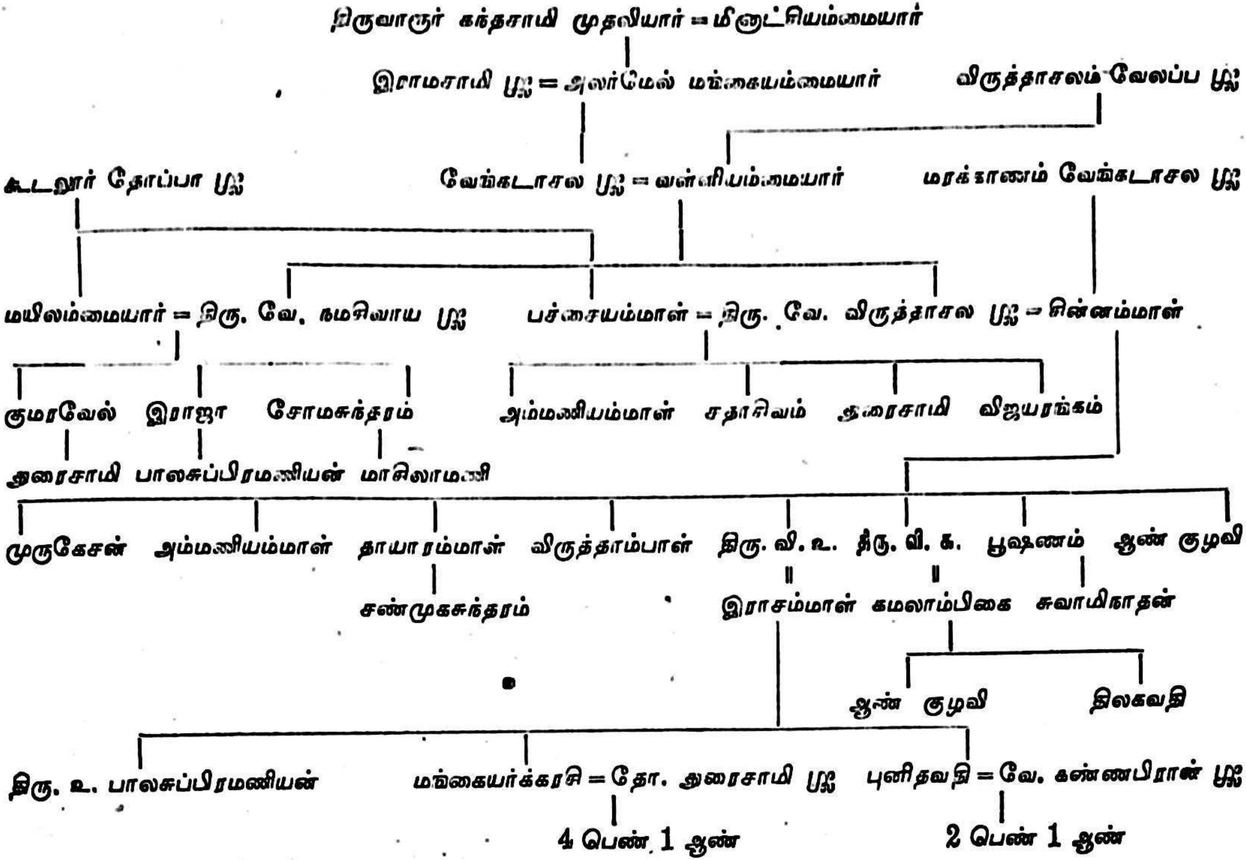
'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்'—திருமூலர்

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை

இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்—திருவள்ளுவர்

திருவாரூர் கந்தசாமி முதலியார் = மீனாட்சியம்மையார்
இராமசாமி பிள்ளை = அலர்மேல் மங்கையம்மையார்
விருத்தாசலம் வேலப்ப பிள்ளை
கூடலூர் தோப்பா பிள்ளை
வேங்கடாசல பிள்ளை = வள்ளியம்மையார்
மரக்காணம் வேங்கடாசல பிள்ளை
மயிலம்மையார் = திரு. வே. நமசிவாய பிள்ளை
பச்சையம்மாள் = திரு. வே. விருத்தாசல பிள்ளை = சின்னம்மாள்
குமரவேல்
இராஜா
சோமசுந்தரம்
அம்மணியம்மாள்
சதாசிவம்
துரைசாமி
விஜயரங்கம்
துரைசாமி
பாலசுப்பிரமணியன்
மாசிலாமணி
முருகேசன்
அம்மணியம்மாள்
தாயாரம்மாள்
விருத்தாம்பாள்
திரு. வி. உ.
திரு. வி. க.
பூஷணம்
ஆண் குழவி
சண்முகசுந்தரம்
இராசம்மாள்
கமலாம்பிகை
சுவாமிநாதன்
ஆண் குழவி
திலகவதி
திரு. உ. பாலசுப்பிரமணியன்
மங்கையர்க்கரசி = தோ. துரைசாமி பிள்ளை
புனிதவதி = வே. கண்ணபிரான் பிள்ளை
4 பெண் 1 ஆண்
2 பெண் 1 ஆண்

சிறப்புப் பெயரகராதி

மேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி

காலக் குறிப்பட்டவணை

12-9-1881 தலைமையனார் திரு. வி. உலகநாத முதலியார் பிறப்பு. 26-8-1883 திரு. வி. க. பிறப்பு. 1890 துள்ளம் கிராமத்தி லிருந்து இராயப்பேட்டைக்குக் குடியிருப்பை மாற்றுதல். 1891 இராயப்பேட்டை ஆரியன் பிரைமெரி பாடசாலையில் சேர்தல். 1894 வெஸ்லி கலாசாலையில் சேர்தல். சில மாதங்கட்குள் பத்திய முறிவால் கால் கைகள் முடங்குதல். 1894—1898 படிப்புக்கு ஓய்வு. 1898 மீண்டும் வெஸ்லி கலாசாலையில் சேர்தல். டிசம்பர் 1901 கதிரைவேற் பிள்ளையவர்களை முதன் முதல் சந்தித்தல். 1901—1906 கதிரைவேலரின் மாணுக்கராய்ப் பயிற்சி பெறு தல். 1903 ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை தொடங்குதல். 1904 கதிரைவேற் பிள்ளை வழக்கில் சான்று கூறுதல், மெற்றி குலேஷன் பரீக்ஷைக்குச் செல்லத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமை, பள் ளிக்கூடப் படிப்பின் முடிவு. 11-9-1905 தந்தையார் சிவபதமடை தல். 1906 புக்கீப்பிங் பயிற்சி பெற்றுத் தேறுதல். 26-3-1907 கதிரைவேற் பிள்ளை கந்தனடி சேர்தல். 1907 கடற்கரையில் விபின சந்திரபாலர் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டல். 1907—1908 ஸ்பென்ஸர் கம்பெனியில் வேலைபார்த்தல். 1908 கதிரைவேற் பிள்ளை சரிதம் இயற்றல். 1908 திருவல்லிக்கேணிச் சிவனடி யார் திருக்கூட்டம் தொடங்குதல். 1908—1910 மயிலை மகா வித்வான் தணிகாசல முதலியாரிடம் சித்தாந்த சாத்திரம் பயிலுதல். 1908—1910 உமாபதி குருப்பிரகாசம் பிரஸ் தொடங் கிப் பெரியபுராண உரை வெளியிடல். 1908—1915 திருவல்லிக் கேணிச் சிவனடியார் திருக்கூட்டச் சார்பில் பெரியபுராணம் முதற் காண்டம் பிரசங்கம் செய்து முடித்தல். 1908 ஜஸ்டிஸ் ஸர் டி. சதாசிவ ஐயரவர்கள் நட்பு பெறுதல். 1910 அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாரைச் சந்தித்தல். 1910—1916 ஆயிரம்விளக்குப் பள் ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராய்ப் பணிபுரிதல். டிசம்பர் 1911 சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தில் முதன் முதல் சொற்பொழிவாற்று

தல். 13-9-1912 கமலாம்பிகையம்மையாரைத் திருமணம் புரிதல். 1912—1918 இல்லறம் நடத்துதல். டிசம்பர் 1912 காஞ்சிபுரத்தில் மணம்பூண்டி குமாரசாமி பிள்ளையின் நட்புப் பெறுதல். 1913 பட்டினத்தார் பாடல்கட்கு உரை எழுதல். டிசம்பர் 1913 ஸ்ரீலஸ்ரீ ஞானியார் சுவாமிகள் தலைமையில் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ விழாவில் பேசுதல். 1914 சுப்பராயகாமத் சந்திப்பு. 1914 எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரவர்கள் நட்பு. 1915 புதுப்பாக்கம் சிவசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் தோற்றம். ஜூன் 1916 வெஸ்லி கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராதல். டிசம்பர் 1916 ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பிறப்பு. 1917 காஞ்சிபுரத்தில் வாடியாவின் கேண்மை. செப்டம்பர் 1917 அரசியற்றுறையில் கன்னிப் பேச்சு. சில நாட்களுக்குள் சென்னை மாகாணச் சங்கத்தின் பிறப்பு. நவம்பர் 1917 ஷை சங்கக் காரியதரிசிகளுள் ஒருவராதல். டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுவைக் காண்டல். 5-12-1917 வெஸ்லி கல்லூரித் தமிழாசிரியர் பதவியிலிருந்து விலகுதல். 7 12-1917 "தேசபக்தன்" பத்திரிகாசிரியராதல் 8-12-1917 சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியாரவர்களை முதன் முதல் காண்டல். 27-4-1918 சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம் தோன்றுதல். 18 9-1918 மனைவியார் கமலாம்பிகையம்மையார் சிவபதமடைதல். 28-2-1919 "தேசபக்தன்" ஈடுகாணம் பறிமுதல் செய்யப்படுதல். 18-3-1919 மகாத்மா காந்தியை முதன் முதல் பார்த்தல். 6-4-1919 சத்தியாக்கிரக நோன்பு நாள். 12-6-1919 லார்ட் வில்லிங்டன் தேசியப் பத்திரிகாசிரியர்கட்கு எச்சரிக்கை வழங்குதல். 1919 ஈ. வே. இராமசாமி நாயக்கர் நட்பு பெறுதல். 17-12-1919 பாலகங்காதர திலகர் காட்சி. 11-1-1920 அன்னிபெஸண்ட் அம்மையாருக்கு வரவேற்பு. 4-7-1920 மத்தியத் தொழிலாளர் சங்கம் பிறத்தல். 22-7-1920 "தேசபக்தன்" ஆசிரியர் பதவி நீத்தல். 21-10-1920 பக்கிங்காம் மில் கதவடைப்பு. 22-10-1920 "நவசக்தி" பத்திரிகை தொடங்குதல். 11-11-1920 தொழிலாளர் இயக்கத் தலைவர்மீது வழக்கு. 1920—1929 பல அரசியல் மகாநாடுகளில் தலைமை வகித்தலும்

பங்கு பெறுதலும். 27-1-1921 மில் கதவடைப்பின் முடிவு. 20-6-1921 மீண்டும் வேலை நிறுத்தம். 5-7-1921 லார்ட் வில் லிங்டனுடன் சந்திப்பு. 9-8-1921 வழக்கு வாபீஸ் வாங்கப்படுதல். 10-8-1921 எய்லிங் கமிட்டி விசாரணை. 29-8-1921 துப்பாக் கிப் பிரயோகம். டிசம்பர் 1921 வேலை நிறுத்த முடிவு. 21, 22-11-1925 காஞ்சிபுரத்தில் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் மகா நாட்டுத் தலைமை, வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்பற்றிய தீர்மானம் நிராகரிக்கப்படுதல், ஈ. வே. ரா. முதலியோர் வெளியேற்றம். 1926 தென் இந்திய ஜீவரக்ஷா சபையின் பிறப்பு. 25-2-1927 சாபூர்ஜி சக்லத்வாலா சந்திப்பு. 9-10-1928 தமையனார் புதல்வன் திரு. உ. பாலசுப்பிரமணியன் சிவபதமடைதல். 1931 சென்னைத் தொழிலாளர் சங்க நிலையத் திறப்பு விழா. 1933 மாமண்டூரில் உழவர் வேலை நிறுத்தம். டிசம்பர் 1934 சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத் தலைமை. ஜூலை 1937 காங்கிரஸ் மந்திரி சபை அமைத்தல். 1939 காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மில் வேலை நிறுத்தம். 1940 திருவொற்றியூரில் பலி நிறுத்தம். ஜனவரி 1941 ஸ்ரீமதி இராதாமணியம்மையாருக்கு "நவசக்தி" பத்திரிகையைத் தருதல். 14-4-1943 சென்னைத் தொழிலாளர் சங்க வெள்ளி விழா. 24-8-1943 திரு. வி. க. அறுபது நிறைதல். 25-8-1943 முதல் பல நாட்கள் மணி விழாக் கூட்டங்கள். 27,28, 29-12-1943 மதுரையில் சைவர் மகாநாட்டுத் தலைமை 30, 31-12-1943 காரைக்குடி ஹிந்து மதாபிமான சங்கத்தின் வெள்ளி விழாத் தலைமை.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
128	28	சன்மாக்கத் திறவு	சன்மார்க்கத் திறவு
148	19	சேய்கிறேன்	செய்கிறேன்
163	1	இதிலும	இதிலும்
209	8	மஞ்சை	மஞ்ஞை
218	9	பெருந்தொகை	நெடுந்தொகை
222	17	மவுண்	மவுண்ட்
251	25	ஹரிசர்வோத்ம	ஹரிசர்வோத்தம
339	24	பூதூர்	புதூர்
349	13	பருவத் தவம்	பருவத்தும்
391	10	கிண்டி	கண்டி
392	3	என்றனர்	என்பர்
402	23	ஜெ. எஸ்.	ஜெ. என்.
415	13	ஐயரைப	ஐயரைப்
426	23	ராஜபாளையம்	புதுப்பாளையம்
485	21	acknoledge	acknowledge
783	12	வொழக்கங்	வொழுக்கங்
790	13	தமிழேசை	தமிழோசை
812	1	1913	1912
862	11	பறிமாறும்	பரிமாறும்
870	10	கொக்கே	கோக்கோ
874	24	அறையில்	அரையில்
954	26	1930-ம் ஆண்டு	1931-ம் ஆண்டு